

Звезды наши при свете
Святой ночи
А не жить до светлой зари
И счастливые,
То не было того мира, да
Моим знакомым,
Чтобы увидеть бумагу, которая
В Святую ночь,
Вот же отсюда тебе даю!
Тогда друзья мои
Даже добрые; а давай
Во всем мире увидишь
Его сидишь, старейший да
Видишь кого даю,
Да и братишки да
Чолово отдают.

Меланг

A CONCORDANCE
to the Poetic Works of Taras Shevchenko

КОНКОРДАНЦІЯ
поетичних творів Тараса Шевченка

Edited and Compiled by
Oleh S. Ilnytskyj
George Hawrysch

Редакція й упорядкування
Олега Ільницького
Юрія Гавриша

Volume Three

Том третій

Shevchenko Scientific Society, USA
New York

Canadian Institute of Ukrainian Studies Press
Edmonton - Toronto

2001

Shevchenko Scientific Society, USA
New York, NY

Canadian Institute of Ukrainian Studies Press

University of Alberta
Edmonton, Alberta

University of Toronto
Toronto, Ontario

Copyright © 2001 Shevchenko Scientific Society, USA
and Oleh S. Ilnytzkyj

ISBN 1-895571-38-3 (set)
ISBN 1-895571-41-3 (v. 3)

National Library of Canada Cataloguing in Publication Data

Ilnytzkyj, Oleh S. (Oleh Stepan), 1949–
A Concordance to the Poetic Works of Taras Shevchenko

Text in Ukrainian; introduction in English.

Includes bibliographical references.

ISBN 1-895571-38-3 (set)

ISBN 1-895571-41-3 (v. 3)

1. Shevchenko, Taras, 1814–1861 — Concordances.
Hawrysch, George, 1953– II. Title.

PG3948.S51A2 2001 891.7'912 C00-930422-3

The *Concordance to the Poetic Works of Taras Shevchenko* is published with the assistance of
the following Funds of the Shevchenko Scientific Society, USA

Конкорданція поетичних творів Тараса Шевченка надрукована завдяки таким Фондам при
НТШ в Америці

Vol. 1: Drs. Petro and Olha Mociuk Fund

Том 1: Фонд др. Петра і др. Ольги Моцюків

Vol. 2: George Kusiw Fund

Том 2: Фонд Юрія Кузева

Vol. 3: Ivān and Elizabeth Chlopecky Fund

Том 3: Фонд Івана й Елизабети Хлопецьких

Vol. 4: Vasyi and Sōfia Dmytrenko Fund

Том 4: Фонд Василя і Софії Дмитренків

All rights reserved Усі права застережені

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any
form or by any means, without prior written permission of the copyright owner.

Жодну частину цього видання не можна копіювати, зберігати в зовнішньому
запам'ятовувальному пристрої або репродукувати в будь-якій формі чи будь-яким засобом без
письмового дозволу власника авторських прав.

Printed in Canada Надруковано в Канаді

CONTENTS

<i>Acknowledgements</i>	Vol I	VII
<i>From the Shevchenko Scientific Society</i>	Vol I	IX
<i>Introduction: The Contents and Structure of the Concordance</i>	Vol I	XI
<i>Reference Codes Used in the Concordance: A Listing by Code (Table 1)</i>	Vol I	XXVII
<i>Reference Codes Used in the Concordance: An Alphabetical Listing (Table 2)</i>	Vol I	XXXI

Concordance to the Poetic Works of Taras Shevchenko

1.0 The Ukrainian-language Works		
<i>A-Я</i>	Vol I	3
<i>K-P</i>	Vol II	775
<i>C-Я</i>	Vol III	1555
1.1 Words in the Roman Alphabet Contained in the Ukrainian-language Works.....	Vol III	2127
2.0 The Ukrainian-language Variants		
<i>A-P</i>	Vol III	2131
<i>C-Я</i>	Vol IV	2503
2.1 Words in the Roman Alphabet Contained in the Ukrainian-language Variants.....	Vol IV	2649
3.0 The Russian-language Works		
<i>A-Я</i>	Vol IV	2653
3.1 Words in the Roman Alphabet Contained in the Russian-language Works.....	Vol IV	2955
4.0 The Russian-language Variants		
<i>A-Я</i>	Vol IV	2959
5.0 Prose Texts in <i>Haidamaky</i> ("Endnotes" and "Foreword").....	Vol IV	2975
5.1 Words in the Roman Alphabet Contained in the Prose Texts of <i>Haidamaky</i>	Vol IV	3009

Appendices

1. "V kazemati".....	Vol IV	3013
2. The Most Frequently Used Word Forms in Alphabetical Order		
(1) Ukrainian-language Works.....	Vol IV	3021
(2) Russian-language Works.....	Vol IV	3022
3. Frequency Index in Alphabetical Order (Ukrainian-language Works).....	Vol IV	3023
4. Frequency Index in Descending Order (Ukrainian-language Works).....	Vol IV	3079
5. Frequency Index in Alphabetical Order (Ukrainian-language Variants).....	Vol IV	3135
6. Frequency Index in Descending Order (Ukrainian-language Variants).....	Vol IV	3167
7. Frequency Index in Alphabetical Order (Russian-language Works).....	Vol IV	3199
8. Frequency Index in Descending Order (Russian-language Works).....	Vol IV	3211
9. Frequency Index in Alphabetical Order (Russian-language Variants).....	Vol IV	3223
10. Frequency Index in Descending Order (Russian-language Variants).....	Vol IV	3225
11. Frequency Index in Alphabetical Order (<i>Haidamaky</i> : "Endnotes" and "Foreword").....	Vol IV	3227
12. Frequency Index in Descending Order (<i>Haidamaky</i> : "Endnotes" and "Foreword").....	Vol IV	3229

Зміст

<i>Від авторів</i>	Том I	VII
<i>Від Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці</i>	Том I	IX
<i>Вступ: Зміст і побудова Конкорданції</i>	Том I	XIX
<i>Умовні коди, прийняті у Конкорданції: Кодовий покажчик (Таблиця 1)</i>	Том I	XXVII
<i>Умовні коди, прийняті у Конкорданції: Алфавітний покажчик (Таблиця 2)</i>	Том I	XXXI

Конкорданція поетичних творів Тараса Шевченка

1.0	Лексикон українських творів	
	<i>А-Й</i>	Том I 3
	<i>К-Р</i>	Том II 775
	<i>С-Я</i>	Том III 1555
1.1	Лексикон слів латинським алфавітом в українських творах.....	Том III 2127
2.0	Лексикон варіантів українських творів	
	<i>А-Р</i>	Том III 2131
	<i>С-Я</i>	Том IV 2503
2.1	Лексикон слів латинським алфавітом в українських варіантах.....	Том IV 2649
3.0	Лексикон творів російською мовою	
	<i>А-Я</i>	Том IV 2653
3.1	Лексикон слів латинським алфавітом у творах російською мовою.....	Том IV 2955
4.0	Лексикон варіантів російською мовою	
	<i>А-Я</i>	Том IV 2959
5.0	Лексикон прозових текстів в поемі «Гайдамаки» («Приписи» і «Передмова»).....	Том IV 2975
5.1	Лексикон слів латинським алфавітом в прозових текстах «Гайдамаків».....	Том IV 3009

Додатки

1.	«В казематі».....	Том IV 3013
2.	Найбільш частотні словоформи. Алфавітний список	
	(1) Твори українською мовою.....	Том IV 3021
	(2) Твори російською мовою.....	Том IV 3022
3.	Алфавітний список словоформ з частотою (твори українською мовою).....	Том IV 3023
4.	Список словоформ за спадом частот (твори українською мовою).....	Том IV 3079
5.	Алфавітний список словоформ з частотою (варіанти українською мовою).....	Том IV 3135
6.	Список словоформ за спадом частот (варіанти українською мовою).....	Том IV 3167
7.	Алфавітний список словоформ з частотою (твори російською мовою).....	Том IV 3199
8.	Список словоформ за спадом частот (твори російською мовою).....	Том IV 3211
9.	Алфавітний список словоформ з частотою (варіанти російською мовою).....	Том IV 3223
10.	Список словоформ за спадом частот (варіанти російською мовою).....	Том IV 3225
11.	Алфавітний список словоформ з частотою («Гайдамаки»: «Приписи» і «Передмова»).....	Том IV 3227
12.	Список словоформ за спадом частот («Гайдамаки»: «Приписи» і «Передмова»).....	Том IV 3229

С 4

221A 0274 И я таки пожила: / С татарами помутила, / С мучителем покутила,
221A 0275 С татарами помутила, / С мучителем покутила, / С Петрухою попила
221A 0276 С мучителем покутила, / С Петрухою попила / Да немцам запродала.
091B 0006 І досі нудно, як згадаю / Готический с часами дом; / Село обідране кругом;

САВАОФ 1

287B 0010 Нікому в світі! Збрешуть люде, / І візантійський Саваоф / Одурить! Не одурить Бог,

САВАОФА 1

016B 0359 Убила батька кардинала / І Саваофа не злякалась. / Ні, не прокинулася, спить,

САГОЮ 1

284B 0001 ----- / Над Дніпровою сагою / Стоїть явор меж лозою,

САД 3

057A 0034 За темні ночі, / За вишневий сад зелений, / За ласки дівочі...
076B 0053 Та, мов котюга, позирає / На сало, на зелений сад / Сусіди Гурія. А в саді,
200B 0068 «Ходімо, серце, погулять! / Ходім, Петрусю, в сад, в палати». / «А хто ж тут буде
доглядать

САДАМИ 4

061A 0013 І в море безкрає і будеш сіять, / Як над Вавілоном, над його садами, / І над тим, що
буде з нашими синами;
057B 0024 Пишіть, давно колись було / Межи садами, при долині, / Таки у нас на Україні
147B 0012 Цвіте, красується цвітами, / Садами темними, лугами. / А люди бідні в селі,
147B 0027 Могили чорні ростуть. / Під хатами поміж садами, / Зашиті в шкіру і в смолі,

САДАХ 2

154A 0061 ----- / Дрімає в гаремах, в садах Візантія. / І Скутар дрімає. Босфор клетотить,
037B 0006 Пишались вольними степами, / В садах кохалися, цвіли, / Неначе лілії, дівчата.

САДИ 5

180A 0103 Верби зеленіють. / Сади рясні похилились, / Тополі по волі
016B 0037 Зеленим гаєм поросло. / Цвітуть сади, біліють хати, / А на горі стоять палати,
026B 0040 Неначе все на світі стало / Моє... лани, гаї, сади!.. / І ми, жартуючи, погнали
111B 0026 Блукають люди, повсихали / Сади зелені, погнили / Біленькі хати, поваялись,
198B 0041 Даєш ти, Господи єдиний, / Сади панам в твоїм раю, / Даєш високії палати.

САДИВ 1

265B 0014 – Тойді, серце, як бралися, / Сі дерева садив я... / Щасливий я! – І я, друже,

САДИТЬ 1

250A 0177 І на Січі мудрий німець / Картопельку садить, / А ви її купуєте

САДІ 1

076B 0054 На сало, на зелений сад / Сусіди Гурія. А в саді, / В своїм веселім вертограді,

САДОК 8

030A 0113 Чи то ж і не буде? / Пішла б в садок поплакати, / Так дивляться люде.
030A 0236 Старий батько й мати. / Пішла в садок у вишневий, / Богу помолилась,
207A 0387 Та й пішов собі з-під хати / В садок походити. / -----
234A 0065 Придбали хутір, став і млин, / Садок у гаї розвели / І пасіку чималу –

006B 0260 ----- / Садок вишневий коло хати, / Хрущі над вишнями гудуть.
 016B 0057 Чималий у яру ставок, / Зелений по горі садок, / І верби, і тополі,
 250B 0565 У холодочок завела, / В бур'ян, в садок, поцілувала / Та коржиком погодувала,
 302B 0022 Вийшли з хати батько й мати / В садок погуляти, / Порадитись, кого б то їм

САДОК-РАЙОЧОК 1

290B 0002 Поставлю хату і кімнату, / Садок-райочок насажу. / Посижу я і похожу

САДОЧКАМИ 1

092B 0023 Широкі села / З вишневими садочками / І люде веселі.

САДОЧКИ 1

147B 0007 Мете собі, як помелом. / Весна, садочки зацвіли; / Неначе полотном укриті,

САДОЧКУ 16

030A 0116 Зайде сонце – Катерина / По садочку ходить, / На рученьках носить сина,
 030A 0123 ----- / Зеленіють по садочку / Черешні та вишні;
 207A 0696 Ярина гуляє / По садочку. Старий батько / Сидить коло хати
 274A 0209 І гадки не мала, / По садочку похожала, / Квітчалась, пишалась.
 006B 0106 І в хаті вибито вікно. / В садочку темному ягнята / Удень пасуться. А вночі
 016B 0166 І не допускала. / Мов яблучко у садочку, / Кохалась дитина.
 050B 0257 Пустку подивиться. / Сяде собі у садочку..... / І вдову згадає
 057B 0301 Та й іде читати / У садочок. У садочку / Та у холодочку
 057B 0304 Катерину поховали, / Отож у садочку / За упокой душі її
 083B 0168 / У титаря у садочку, / У яру, криниця
 104B 0080 У доброму намистечку / В садочку гуляє – / Як та краля! – Що тут робить?
 161B 0044 Та думку гадає, / А Настуся по садочку / Пташкою літає.
 189B 0030 Попід горою. По горі / Садочок темний, а в садочку / Лежать собі у холодочку,
 245B 0006 І сниться сон мені: дивлюсь, / В садочку, квітами повита, / На пригорі собі стоїть,
 245B 0011 Сієє батько та горить! / Дивлюсь, у темному садочку, / Під вишнею у холодочку,
 290B 0006 Та в одині-самотині / В садочку буду спочивати, / Присняться діточки мені,

САДОЧОК 19

030A 0026 Полюбила молодого, / В садочок ходила, / Поки себе, свою долю
 030A 0620 Свою Катрю, що до тебе / В садочок ходила, / Свою Катрю, що для тебе
 006B 0291 Москаль шкандибає. / На садочок позирає, / В пустку заглядає.
 025B 0005 А я дивлюся... і серцем лину / В темний садочок на Україну. / Лину я, лину, думу гадаю,
 050B 0038 На ту сирітську копійчину / Купив садочок і хатину, / Подякував за хліб, за сіль
 057B 0082 Та ні відсіль і ні відгіль / Купив садочок і хатину; / Подякував за хліб і сіль
 057B 0301 Та й іде читати / У садочок. У садочку / Та у холодочку
 083B 0142 А так собі гуляє / Та вечорами у садочок / До титаря вчащає.
 083B 0151 А тепер сама до його / У садочок ходиш, / Сама йому, байстрюкові,
 083B 0155 Не день, не два титарівна / В садочок ходила, / Не день, не два, як панові,
 104B 0116 На степи широкі! / На садочок! На жіночку! / Кралю карооку!
 117B 0016 Не пускають саму мене / У садочок гулять. / А хоч пустять, то з ним,
 161B 0015 І з оболонками вікно / В садочок літом одчинялось. / І хата, бачите, була
 161B 0180 Заповіді вчиться. / Он дивиться: у садочок / Вийшли погуляти.
 189B 0030 Попід горою. По горі / Садочок темний, а в садочку / Лежать собі у холодочку,
 288B 0004 Та недосвіт передсвітом / В садочок укрався. / -----
 295B 0016 Вона не зійде вже ніколи / Садочок твій позеленить, / Твою надію оновить!
 306B 0003 Помолоділи, підросли. / Гайок, садочок розвели / Кругом хатини. І пишались,
 308B 0065 В гаю – предвічному гаю, / Поставлю хаточку, садочок / Кругом хатини насажу,

САДУ 2

061A 0998 Нема в його ні оселі, / Ні саду, ні ставу... / Степ і море; скрізь битий шлях,

200B 0144 Гуляв собі пренеповинний / В саду та арію якусь / Мугикав стиха. Більш нічого

САЖ 1

205B 0022 За нас, сердешних, мир палили! / Поки їх в саж не засадили. / Якби не те, то, певне, б пас

САЖАЄ 1

006B 0145 То дівчина заручена / Калину сажає, / І сльозами поливає,

САЖАХ 1

205B 0011 Так що ж мені тут гріти-дути! / А де оті??. Невже в сажах / Годує хам собі на сало?

САКЛЯ 2

246A 0065 І воля святая! / Чурек і сакля – все твоє, / Воно не прошене, не дане,

246A 0078 Усе добро, сам Бог у нас! / Нам тільки сакля очі коле: / Чого вона стоїть у вас,

САЛА 3

050B 0018 Мабуть, не до його, / Бо залили за шкуру сала, / Трохи не пропала.

057B 0034 Вдові не до того, / Бо залили за шкуру сала, / Трохи не пропала.

095B 0193 Та стрічки знімали, / А пан просить сала, / А чорт їсти просить.

САЛДАТИ 1

122B 0008 До тих самих, до багатих, / Що сина в салдати / Позаторік заголили.

САЛО 5

150A 0113 Не злодії з Гамалієм / Їдять мовчки сало / Без шашлика. «Засвіtimo!»

154A 0113 Не злодії з Гамалієм / Їдять нишком сало / Без шашлика. «Засвіtimo!»

076B 0053 Та, мов котюга, позирає / На сало, на зелений сад / Сусіди Гурія. А в саді,

205B 0012 А де оті??. Невже в сажах / Годує хам собі на сало? / А може, й так? Добра чимало

292B 0028 В храмах, в пагодах годувались, / Мов кабани царям на сало / Та на ковбаси. І царі

САМ 71

027A 0047 Тільки стратить голос, добру не навчить. / Нехай же лютує, поки сам загине, / Поки безголов'я ворон прокричить.

030A 0292 Того в'яжуть, того ріжуть / Той сам себе губить... / А за віщо? Святий знає.

045A 0008 Він їм тугу розганяє, / Хоть сам світом нудить. / Попідтинню сіромаха

052A 0075 Батьку ти мій, друже! / Блужу в снігах та сам собі: / «Ой не шуми, луже!»

052A 0078 Не втну більше. А ти, батьку, / Як сам, здоров, знаєш, / Тебе люде поважають,

061A 0093 «Грає синє море», / А сам плаче, за тобою / І твоя громада

061A 0232 Дасть він мені раду з вами, / Бо сам, здоров, знає, / Як то тяжко блукать в світі

061A 0813 Понура шляхта, мов хорти, / За двері вийшли. Сам позаду / Бере зомлілюю...

061A 0902 Мудра голова, сидить собі в хуторі, ніби не знає нічого, / а дивишся – скрізь Головатий. «Коли сам, – каже, – не / повершу, то синові передам».

061A 0959 Та я й не волох; так тільки – був колись у Волощині, / а люде й зовуть Волохом, сам не знаю за що. / -----

061A 0967 ----- / Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ще ось що; / не так пани, як підпанки, або – поки сонце зійде, то роса

061A 1132 Козак сестру свою не хоче, / Сам не соромиться конать / В ярмі у ляха... Горе, горе!

061A 2272 Де учились Гонти діти, / Сам Гонта руйнує: / «Ти поїла моїх діток!»

150A 0098 По пеклу гуляє, / Сам хурдигу розбиває, / Кайдани ламає.

154A 0098 По пеклу гуляє, / Сам кайдани розбиває, / Братів визволяє.

180A 0285 Не знає параду. / У нас парад! Сам изволит / Сьогодні гуляти!»

180A 0311 Золотом обліті / Блюдолизи; аж ось і сам, / Високий, сердитий,

207A 0085 Нехай по світу погуляє / Та сам своєї пошукає, / Як я шукав колись... Ярино!

246A 0077 Ми христіяне; храми, школи, / Усе добро, сам Бог у нас! / Нам тільки сакля очі коле:

256A 0029 Протоптаний шляху? / Чи сам заріс темним лісом, / Чи то засадили

- 274A 0322 За плечима. Щоб привчались... / Аж і сам приїхав. / Я до його кинулася,
006В 0045 Встає сивий, похилий. / Встає сам уночі, / Іде в степ, а йдучи
014В 0017 А я... аж страшно, як згадаю. / Я сам пішов у москалі; / Таки ж у нашому селі
016В 0043 І сині гори за Дніпром. / Сам Бог витає над селом. / -----
016В 0067 А князь аж синій похожає, / Та сам несмілих наливає, / Та ще й покрикує «віват!».
016В 0346 Пляшки і гості, де що впало, / Там і осталося. Сам не впав, / Остатню каплю допивав.
038В 0106 Свою Борзну і Фастовщину, / Загине все, ти сам загинеш. / І не згадають, щоб ти
знав...
044В 0057 Іде в чорній свиті / Сам полковник компанійський, / Характерник з Січі.
046В 0012 Або «Три царіє со дари». / Та сам собі у бур'яні, / Щоб не почув хто, не побачив,
046В 0135 З тобою, друже мій. Боюсь! / Боюся сам себе спитати, / Чи се коли сподіється?
057В 0335 Глибоку криницю. / (Не сам один; толокою / Йому помагати
066В 0006 То так утну, що аж заплачу. / І ніби сам перелечу / Хоч на годину на Україну,
068В 0015 Старий промовив.– Все од Бога! / Од Бога все! А сам нічого / Дурний не вдіє чоловік!
068В 0017 Дурний не вдіє чоловік! / Я сам, як бачиш, марне, всує, / Я сам занівечив свій вік.
068В 0018 Я сам, як бачиш, марне, всує, / Я сам занівечив свій вік. / І ні на кого не жалкую,
068В 0117 Вони ляхи були. Ніколи / Нічого кращого сам Бог / Не бачив на землі великій,
068В 0144 Без милосердя і зла, / А різав так. І сам не знаю, / Чого хотілося мені?
068В 0159 У вертепах жити. / Думав сам себе зарізати, / Щоб не нудить світом.
068В 0173 Богом розмовляють, / Дивлюся я, а сам млію. / Тихо задзвонили
076В 0068 Давид похожає і, о цар неситий, / Сам собі говорить: «Я... Ми повелим! / Я цар над
божім народом!
076В 0070 Я цар над божім народом! / І сам я Бог в моїй землі! / Я все!...» – А трохи згодом
083В 0193 Неначе щеня те! / А сам пішов, співаючи, / Соцькому сказати,
088В 0020 На вахті стоя, / Журився сам собі чогось, / Та й заспівав,– звичайне, тихо,
088В 0043 Що світ зав'язаний, закритий! / Що сам еси тепер москаль, / Що серце порване,
побите,
095В 0009 Сказали б просто – дурень лає / За те, що сам крепак, / Неодукований сіряк.
095В 0102 Дивися, огирем яким / Сам пан круг тебе похожає, / Уже чи добрим, чи лихим,
095В 0161 Ніхто не вступає, / Сам і їсти їй приносить, / І просить, благає,
104В 0135 Що ніж на серце наставля, / А сам цілує!.. Ожила / Моя сердешна молодиця!
137В 0016 У золоті, аж сяє, / Сам архімандрит вихожає, / Акафіст читає,
137В 0033 Молебствіє архімандрит / Сам на горі править, / Святого Бога просить, хвалить,
150В 0003 Нема з ким серце поєднать. / То сам собі оце шукаю / Когось-то, з ним щоб
розмовлять.
161В 0029 У бурсу в Київ обучатись, / А сам Настусю піджидав, / Таки годованку, щоб з нею
161В 0037 То ще й не радився ні з ким. / А тільки сам собі гадає... / А жіночки... лихий їх знає!
161В 0164 І вона загине, / І сам сивим посмішищем / Будеш в своїй хаті,
161В 0166 Будеш в своїй хаті, / Будеш сам оте весілля / Повік проклинати,
161В 0377 Засихає, в'яне! / А сам сотник у кожусі, / Одутлий, поганий,
184В 0002 Буває, іноді старий / Не знає сам, чого зрадіє, / Неначе стане молодий,
185В 0058 А втім, як знаєш, пане-брате, / Не дурень, сам собі міркуй. / -----
192В 0038 Твої думи веселії... / Сам Бог розмовляє / Непорочними устами.
194В 0032 Жить не хочеться на світі, / А сам мусиш жити. / Мушу, мушу, а для чого?
207В 0054 А може, й те ще... Ні, не знаю, / А так здається... сам еси... / (Бо без твоєї, Боже, волі
207В 0057 Ми б не нудились в раї голі). / А може, й сам на небесі / Смієшся, батечку, над нами
218В 0057 За що? Не говорить / Ні сам сивий верхотворець, / Ні його святії –
218В 0259 З кадил і амфор. І з собором / Іде сам кесар. Перед ним / Із бронзи литую статую
218В 0435 Минає тиждень. П'яний кесар, / Постригши сам себе в Зевеса, / Завдав Зевесу юбілей.
230В 0012 До того люд домуштровали, / Що сам фельдфебель дивувались / І маршировкою, і
всім...
235В 0013 Не одинокий, а жонатий / На вольній, бачиться, бо й сам / Уже не панський, а на
волі;
248В 0003 Книжечку читає / Та сам собі дивується, / Що людей немає.
250В 0465 Та вовну з кужеля пряде. / Аж ось і сам старий іде / З ціпочком тихо попід тином:
271В 0007 Зеленим покровом – / Аж сам собі дивується / На свою діброву...

291В 0003 Не нарікаю ні на кого. / Я сам себе, дурний, дурю, / Та ще й співаючи. Орю

САМА 68

- 010А 0023 То дівчина ходить, / Їй сама не зна (бо причинна), / Що такеє робить.
 030А 0009 А дівчина гине... / Якби сама, ще б нічого, / А то й стара мати,
 030А 0094 Чорнобривого придбала... / Мабуть, сама вчила...» / Бодай же вас, цокотухи,
 030А 0257 Заховаюсь, дитя моє, / Сама під водою, / А ти гріх мій спокутуєш
 030А 0496 Оддам тебе, мій голубе, / А сама загину». / -----
 047А 0065 «Де ти була, що робила?» / Сама собі знає... / Любилася, кохалася,
 047А 0138 Чини ж мою волю. / Сама колись дівувала – / Теє лихо знаю;
 047А 0206 Коли не прибуде! / Сама хоче мене мати / В землю заховати...
 061А 0908 ----- / А Гонта нащо? А Залізник? До Гонти сама... сама / писала: «Коли, каже...»
 061А 0908 ----- / А Гонта нащо? А Залізник? До Гонти сама... сама / писала: «Коли, каже...»
 061А 1503 Забуде... і може... / У жупані сама пані, / А лях... Боже, Боже!
 061А 1768 Як танцює мати. / Сама в найми піду, / Діток в школу оддам,
 061А 1817 «Де то мій Ярема?» – / Сама думас. Не знає, / Що він коло неї,
 114А 0008 Мене котить, а де спинить, / І сама не знає – / У якому краю мене заховають,
 114А 0116 Вона гляне, усміхнеться: / «І сама не знаю...» / «Може, думаєш, покину?»
 114А 0160 Знать, забула, що колись-то / Сама дівувала. / Угадала мати: Мар'яна – дитина,
 114А 0254 За сотника Івана...» – / Сама собі розмовляла, / А потім сказала:
 114А 0296 ----- / Ой гоп, не сама – / Напоїла кума.
 114А 0357 Все, що чула од матері / І що сама знала. / І не втерпіла, сказала,
 114А 0365 Не питала б мати, де ходиш гуляти, / З ким коли стояла. Питала б сама, / Сама
 свого серця; дала б йому волю
 114А 0366 З ким коли стояла. Питала б сама, / Сама свого серця; дала б йому волю / Любить,
 кого знає. Я б тебе сховав
 114А 0418 Чого ж знову заплакала?» / «І сама не знаю». / -----
 199А 0138 По келіях п'яна! / Ота сама заробила / Та буллу купила –
 207А 0067 Хоч і не шукайте: / Кого схоче – сама найде, / У колисці найде.
 221А 0129 І за що мене карають, / Я й сама не знаю! / Мабуть, за те, що всякому
 234А 0109 Як помремо?» / «Сама не знаю! / Я все оце міркувала,
 234А 0231 Так його цілує – / Сама не з'їсть і не доп'є, / Його нагодую.
 274А 0063 Оженився неборак!» – / Сама собі вона шептала / І тяжко, страшно усміхалась.
 274А 0302 Та воду носила, / Коровай сама бгала, / Дочку оддавала,
 274А 0372 Отойді, проклятий!.. / Ні, не спушу. Сама його / Загризу... Чи чуєш?
 274А 0386 Та й тебе повішу, / А сама піду додому... / Дивись, миша, миша
 006В 0039 Де ви, добрі люди? / Їх нема, я сама. / А дружини й не буде!
 006В 0155 Зов'ю йому кубелечко, / І сама прилину, / І будемо щebetати
 006В 0272 Маленьких діточок своїх, / Сама заснула коло їх. / Затихло все, тільки дівчата
 006В 0284 Поки в землю положила, / А сама в старці пішла. / -----
 016В 0086 Убогих брат. А що ж робить? / Сама втекла і повинчалась, / І батько й мати не
 пускали,
 016В 0153 І купала, й колихала, / Сама й годувала. / Бо княгині тільки вміють
 016В 0163 А моя свою дитину / Сама доглядала. / А п'яного свого князя
 016В 0393 До самої домовини, / Сама й поховаєш. / -----
 038В 0012 Без холопа і без пана, / Сама собі у жупані / Розвернула весела,
 057В 0174 Голодні злидні годувати. / Вдова осталась не сама, / А з сином-парубком; женити
 076В 0078 До божого царя-пророка / Сама Вірсавія прийшла, / І повечеряла, й сикеру
 076В 0124 Щоб коржика мені спекла / Та щоб сама і принесла, / То я, вкусив його, возстану
 076В 0196 Із Литви князя зустрічать. / Сама Рогніда з Рогволодом / Пішла з дівчатами, з
 народом.
 083В 0032 Мов намальована, стоїть / Сама собі, і на Микиту / Неначе глянула!.. Горить!
 083В 0062 Мов одуріла! Що робить? / Сама не знає! А Микита, / Неначе сич, у сірій свиті
 083В 0150 Ти насміялася колись. / А тепер сама до його / У садочок ходиш,
 083В 0152 У садочок ходиш, / Сама йому, байстрюкові, / Як панові, годиш!
 095В 0100 Цього вже лучше й не благай, / Бо це... сама здорова знаєш... / Дивися, огирем яким

- 095В 0139 Понамальовані... Марина! / І все Марина, все сама! / Тільки Мариночки нема.
 104В 0139 Усякі штучні іства? / Сама ж неначе нежива / На плечі пада... Напоїла,
 120В 0011 І спати поклала, / Сама пішла до дяка / Добувати п'ятака
 153В 0057 І Рухля не знала. / Може, сама догадалась. / Тільки заходилась
 174В 0022 А коня йому купивши, / Сідельце сама / Самим шовком вишивала,
 174В 0033 В військо оддала... / А сама на прощу в Київ, / В черниці пішла.
 183В 0028 Усе думаю про його, / І сама не знаю, / Чого думаю! Чого я
 200В 0090 З книжками ходить та росте. / Сама аж ніби мо[ло]діє, / І генерал собі радіє,
 200В 0147 Петрусь не бачив. А небога / Сама не знає, що робить. / І що їй діяти з собою?
 218В 0191 Свого Алкіда. Ні, нема. / Уже й не буде. Ти сама / Помолишся своїм Пенатам,
 218В 0193 Помолишся своїм Пенатам, / Сама вечерять сядеш в хаті. / Ні, не вечерять, а ридать,
 250В 0188 Їм на вечерю подала. / Сама ж не їла й не пила. / В куточку мовчки прихилилась
 250В 0589 Півкопи тую на буквар. / Сама б учила, так не знала ж / Вона письма того. Взяла
 250В 0593 У ієсейську. Доглядала ж / Сама його, сама й навчала / Добру і розуму. Івась,
 250В 0593 У ієсейську. Доглядала ж / Сама його, сама й навчала / Добру і розуму. Івась,
 266В 0044 І ваша злая своєволя / Сама скупається, сама / В своїй крові. Плач великий
 266В 0044 І ваша злая своєволя / Сама скупається, сама / В своїй крові. Плач великий
 268В 0017 Твою красу, твою оздобу, / Сама розіпнешся. Во злоби / Сини твої тебе уб'ють
 276В 0017 Перед богинею такою! / Сама Егерія в гаю, / Кленучи доленьку свою,

САМАНТЯНИНИ 1

- 076В 0161 І пазорі простягає / До Самантянини, / Бо була собі на лихо

САМЕ 3

- 033В 0044 Історію-правду, то перелякать / Саме б пекло можна. А Данта старого / Полупанком
 нашим можна здивувать.
 057В 0223 Гадина впилася / В саме серце; кругом його / Тричі повилася.
 057В 0293 То так і воп'ється / Пазорями в саме серце. / Ось слухай же, сину,

САМИЙ 8

- 010А 0130 Ворожка зробила! / На самий верх на гіллячці / Стала... В серце коле!
 030А 0409 Де шлях в Московщину?» / «В Московщину? Оцей самий. / Далеко, небого?»
 061А 1985 Ярема з Лейбою прокравлись / Аж у будинок, в самий льох; / Оксану вихопив чуть
 живу
 057В 0077 Неначе батькова дитина. / Отож той самий сиротина / У наймах сяк собі, то так
 083В 0221 Чи насміхається з нерівні? / Ото він самий! Покарав / Його Господь за гріх великий
 175В 0083 Меж невольниками в путах / Той самий єдиний / Її месник безталанний –
 250В 0599 Ані пограється з дітьми, / Ані побігає; самий, / Один-однісінський, бувало,
 250В 0612 І батько, й мати, і воно / Пішли на ярмарок у самий / Самісінський Єрусалим.

САМИМ 8

- 234А 0123 Мовчки зупинились. / Перед самим перелазом / Дитина сповита –
 068В 0171 Святим дивом сяють / Храми божі, ніби з самим / Богом розмовляють,
 174В 0023 Сідельце сама / Самим шовком вишивала, / Златом окула,
 218В 0145 Та козлоногий п'яний дід / Над самим Аппієвим шляхом / У гаї гарно роздяглись,
 218В 0267 На всі лади, що аж остило / Самим їм дурня вихвалють, / То, заразом щоб доканать,
 218В 0271 Щоб просто кесаря назвать / Самим Юпітером, та й годі. / І написали воєводам
 250В 0350 Святий тесляр. Мітла з востоку / Над самим Віфліємом, боком, / Мітла огненна
 зійшла.
 308В 0061 Та як буду здужать, / То над самим Флегетоном / Або над Стіксом, у раю,

САМИМИ 2

- 061А 1807 В будинку з панами, / З тими самими ляхами, / Що замордували
 205В 0029 В склепах, поваплених ката[ми], / Такими ж самими, як ви. / Жили ви лютими
 звірми,

САМИХ 5

- 180A 0335 Щоб то ближче стати / Коло самих: може, вдарять / Або дулю дати
 180A 0545 Його мучило. Як крикне / На самих пузатих – / Всі пузаті до одного
 221A 0083 Я меж трупами валялась / У самих палатах / Мазепиних... Коло мене
 270A 0082 Щоб людей я веселила, / Тих самих, що вбили / Мене й матір?.. Милосердий,
 122B 0007 Руки простягати / До тих самих, до багатих, / Що сина в салдати

САМІ 13

- 061A 0561 Живуть в одній хаті». / «Ми це знаєм, бо ми самі / Їх так очухрали».
 061A 1926 «Ще, ще! / Хоч погану! Самі ноги носять». / -----
 250A 0218 І батьків лукавих. / Не дуріте самі себе, / Учїтесь, читайте,
 256A 0047 Святою войною. / Бо ви й самі не знаєте, / Що царики коять.
 258A 0099 Де страху й не буде. / Так самі себе бояться / Лукавії люде.
 016B 0054 Ще молоді собі були, / Жили самі. Були багаті, / Високі на горі палати,
 050B 0072 І діточки як квіточки, / Й самі чорнобриві, / У жупанах похожають,
 114B 0035 Плакати над Іваном, / Поки самі потруїлись / Тим зіллям поганим.
 218B 0309 Байстрятам дещо. А кому / Самі благоволили дати / Свою підложницю в супруги,
 281B 0027 Сватів упоїли, / А самі простяглися / За землю руськую. Хилялась
 283B 0013 Ми ж, окрадені небоги, / Самі тебе одурили / І, скиглячи, возопили:
 292B 0030 Та на ковбаси. І царі / Самі собі побудували / Храми, кумирні, олтарі.
 297B 0004 Ледачому. Тебе ж, о суко! / І ми самі, і наші внуки, / І миром люди прокленуть!

САМІЙ 7

- 199A 0131 Рабині божій...» / «Отій самій, / Що водили по улицах
 199A 0134 В Празі позавчора; / Отій самій, що хилялась / По шинках, по ста[й]нях,
 221A 0524 На тій Україні, / На тій самій, що з тобою / Ляха задавила!
 006B 0065 І на спис похилився. / Став на самій могилі, / На Дніпро позирав,
 026B 0031 Тяжкі сльози!.. А дівчина / При самій дорозі / Недалеко коло мене
 114B 0002 Коло гаю в чистім полі, / На самій могилі, / Дві тополі високіі
 136B 0015 Бодай була не кохалась. / Легше було б самій жити, / Як з тобою в світі битись.

САМІМ 5

- 207A 0404 А лютеє лихо / В самім серці ворухнулось / І світ запалило.
 274A 0061 Коло огню, і руки грїла / На самім полум'ї. «Ну, так! / Оженився неборак!» –
 125B 0037 Мов свічки, згорїли. / В самім замку невеличку / Церковку святою
 200B 0042 Зима минала, кралось лихо / Та в самім серці й уляглось / У генеральші молоді.
 249B 0017 І п'яний Ірод знову п'є! / Як ось, не в самім Назареті, / А у якомусь у вертепі

САМІСІНЬКИЙ 1

- 250B 0613 Пішли на ярмарок у самий / Самісінський Єрусалим. / Хоч і далеко, так спродати

САМО 3

- 047A 0039 Не питаєте свою долю!.. / Само серце знає, / Кого любить. Нехай в'яне,
 083B 0109 Що й позаторік. Дівчата / Так само дрібно танцювали, / Як і позаторік.
 187B 0012 Як той маяк у син[ім] морі / Чи те... в житейським. Само так / У нас у костяній
 коморі

САМОГО 22

- 010A 0125 Щось лізе вверх по стовбуру / До самого краю. / Ото ж тая дівчинонька,
 047A 0004 Край дороги гне тополю / До самого долу. / Стан високий, лист широкий
 047A 0229 Край дороги гне тополю / До самого долу. / -----
 234A 0033 Не лай мене; молитимусь, / Із самого неба / Долю виплачу сльозами
 234A 0267 Слать старости: «Треба Марка / Самого спитати». / «Добре, дочко, питаємо,
 234A 0304 На весілля просить. / Знай, бігає, а самого / Ледве ноги носять.
 250A 0195 Доборолась Україна / До самого краю. / Гірше ляха свої діти
 268A 0014 Все покину, і долину / До самого Бога / Молитися... а до того

- 029B 0157 Та розійшлися, не побрались, / Покинула самого жись, / В хатині віку доживати!..
 050B 0275 Криницю святили, / На самого маковія, / І дуб посадили
 076B 0138 Де дінусь я, де діну славу, / І гріх, і стид? Тебе самого / І Бог і люде прокленуть!..–
 083B 0159 Догодилась титарівна / До самого краю. / І незчулась!
 161B 0399 Забрали й онучі / Добрі люди, а самого / Гарно поховали
 207B 0076 Нема святого на землі... / Мені здається, що й самого / Тебе вже люди прокляли!
 218B 0261 Із бронзи литую статую / Самого кесаря несуть. / -----
 249B 0006 Паскудились. А у царя, / У Ірода таки самого, / І у порогу й за порогом
 250B 0014 Щоб хрест-кайдани донесли / До самого, самого краю. / Достойно петая! благаю!
 250B 0014 Щоб хрест-кайдани донесли / До самого, самого краю. / Достойно петая! благаю!
 250B 0300 Надворі крикнуло.– Указ / Од кесаря, його самого, / Щоб ви сьогодні, сей же час!
 250B 0635 Неізреченная. Месію, / Самого Бога на землі / Вона вже зріла.
 291B 0008 Колись-то будуть. І дурю! / Себе-таки, себе самого, / А більше, бачиться, нікого?
 291B 0029 Дурю! Бо лучше одурить / Себе-таки, себе самого, / Ніж з ворогом по правді жись

САМОДЕРЖАВЕЦЬ-ГОСПОДАР 1

- 292B 0068 Що нам робить? Наш мудрий цар, / Самодержавець-господар, / Сердешний одурів.
 Панове!

САМОДЕРЖАВНИЙ 2

- 249B 0009 Стояли ліктори, а цар... / Самодержавний государ! / Лизав у ліктора халяву,
 266B 0050 Межи людьми во притчу стане, / Самодержавний отой плач! / -----

САМОДЕРЖАВНОГО 1

- 266B 0031 Було на світі того рикю / Самодержавного владики, / Царя неситого...

САМОДЕРЖАВЦЯ 1

- 292B 0053 Собі ми виблагали в Бога / Самодержавця. А Саул / Бере і город і аул,

САМОЇ 13

- 047A 0191 Рости гнучка та висока, / До самої хмари, / Спитай Бога, чи діжду я,
 061A 1701 Розгорівся, розпалався / До самої хмари. / А Галайда, знай, гукає:
 061A 2284 Живих поховали. / До самої ночі ляхів мордували; / Душі не осталося. А Гонта
 кричить:
 150A 0115 Без шашлика. «Засвіtimo!» / До самої хмари / З щоглистими кораблями
 154A 0115 Без шашлика. «Засвіtimo!» / До самої хмари / З щоглистими кораблями
 016B 0392 Поведеш до краю, / До самої домовини, / Сама й поховаєш.
 050B 0281 Найшли в балці діти / Коло самої криниці – / Вийшов подивиться
 057B 0178 Аж гульк! Од матушки-цариці, / Таки із самої столиці, / Прийшов указ лоби голить.
 153B 0030 Мов змальована сиділа / До самої ночі / Перед вікном і втирала
 180B 0022 І йде на улицю гулять / Гордіше самої цариці. / Щоб людям, бачте, показать
 218B 0512 Не одпочиваєм / До самої домовини / У проспаним раї.
 250B 0218 До сходу сонця провели / До самої Тіверіади / Благовістителя. І раді,
 285B 0007 Душею-серцем неповинні, / Аж до самої домовини. / А меж людьми ж вони жили!

САМОЙЛОВИЧ 1

- 156B 0008 Із-за Дніпра напірає – / Дурний Самойлович. / З Ромоданом. Мов та галич,

САМОМУ 12

- 061A 0353 Нехай бенкетують... У їх доля дбає, / А сироті треба самому придбать. / Трапляється,
 часом тихенько заплаче,
 196A 0004 А третяя тихо, тихесенько плаче / У самому серці, може, й Бог не бачить. / Кому ж
 її покажу я,
 042B 0001 ----- / Самому чудно. А де ж дітись? / Що діяти і що почать?
 076B 0010 Бо як по правді вам сказать, / То дуже вже й мені самому / Обридли тії мужики,
 158B 0024 Тяжко його, друже-брате, / Самому стрічати / У пустині. Завтра рано

161В 0034 А забандюрилось старому / Самому в дурнях побувать. / А щоб не знать було нікому,
161В 0158 Кохатися в дітях, / Так же ні, самому треба / Себе одурити,
161В 0348 Немає з ким поділити. / Довелось самому / Розкидати, розточити,
178В 0008 Мабуть, мені доведеться / Читати самому / Оці думи? Боже милий!
178В 0028 Тяжко мені, Боже милий, / Носити самому / Оці думи. І не ділить
179В 0031 Та що з неї буде? / Самому завадить, / А попам та людям
185В 0001 ----- / Хіба самому написать / Таки посланіє до себе

САМОПАЛ 1

207А 0326 Й ратище-дрючина, / Й самопал семип'яденний / Повис за плечима.

САМОПАЛИ 4

256А 0019 Табором стояли, / Лагодили самопали, / Ратища стругали.
044В 0066 Три рушниць-гаківниці / І три самопали... / А на зброї... козацькая
173В 0027 Вийде погуляти / Та винесе самопали, / Викотить гармату.
173В 0031 В нову світлицю, / Загомонять самопали, / Гукнуть гаківниці.

САМОТИНІ 8

006В 0032 Та й ті виплакала / В самотині дівочій. / Ані братика я,
016В 0114 Та карії очі / Щоб марніли в самотині... / Може, Бог так хоче?
016В 0129 Красу і серце засушить / І марне згинуть в самотині. / Аж страшно!.. А вона молилась
119В 0017 Як билина при долині, / В одинокій самотині / Старіюся я.
145В 0018 Бровенята дома зносити, / В самотині віку дожити. / А поки я заробляю,
192В 0043 Горе тобі на чужині / Та на самотині. / Хто з тобою заговорить,
284В 0012 І дружини і надії / В самотині посивіє! / -----
300В 0013 Бо доведеться одурить / В самотині. Пшениця, жито / На добрім сіялись лану,

САМОТІ 3

042В 0005 Не варт, ей-богу. Як же жити / На чужині на самоті? / І що робити взаперті?
150В 0001 ----- / В неволі, в самоті немає, / Нема з ким серце поєднать.
218В 0197 І сивить, кленучи. І горе! / Умреш еси на самоті, / Мов прокаженна!

САМОТНИЙ 2

016В 0424 Що за пісками на болоті / У лозах самотний стоїть. / Отам мені і розказала
290В 0015 Підкрадешся, наробиш лиха... / Запалиш рай мій самотний. / -----

САМОТНІЙ 1

189В 0024 Нагнулася, як та журба / Далеко в самотній неволі. / Ставок, гребелька, і вітрянк

САМОТНЮ 1

090В 0012 Не перлася, як той москаль, / В самотню душу. Лютий злодій / Впирається-таки, та й годі.

САМОЮ 1

016В 0011 Віти розпустила... / А над самою водою / Верба похилилась;

САМ-ТАКИ 1

303В 0003 Понад Невою... та йдучи / Міркую сам-таки з собою: / – Якби то,– думаю,– якби

САМУ 6

030А 0411 Далеко, небого?» / «В саму Москву. Христа ради, / Дайте на дорогу!»
250А 0085 Бо невчене око / Загляне їм в саму душу / Глибоко! глибоко!
016В 0102 Всього понадбала / Стара мати. Саму тебе / Мов намалювала,
083В 0107 По шелягу брали / І ту саму грали, / Що й позаторік. Дівчата
117В 0015 На сторожі стоять, / Не пускають саму мене / У садочок гулять.
218В 0491 Ударилась, і трупом пала / Під саму браму. / -----

САМУЇЛА 1

292В 0037 У їх немає. Попросили / Таки старого Самуїла, / Щоб він де хоче, там і взяв,

САМУЮ 1

180А 0339 Хоч півдулі, аби тільки / Під самую пику. / І всі уряд поставали,

САМЫЙ 1

221А 0368 Как хвачу да помчу, / В самый ад полечу / Стрелою.

САНОВИТО 1

057В 0244 Отож, було, мов генерал, / Максим сановито / Прибереться у неділю

САРАНА 1

199А 0227 До Констанця; степи, шляхи, / Мов сарана, вкрили / Барони, герцоги і дюки,

САРАНОЮ 1

221А 0527 Байстриюки Єкатерины / Сараною сіли. / -----

САРАЦИНА 1

199А 0239 Дивись, що сили повалило – / Мов сарацина воювать / Або великого Аттілу!

САРДАНАПАЛ 1

230В 0053 Святого лицаря. А бивий / Фельдфебель ваш, Сарданапал, / Послав на каторгу святого,

САРДАНАПАЛА 1

036В 0011 Ти привітала / Нерона лютого, Сарданапала, / Ірода, Каїна, Христа, Сократа,

САРНА 1

239В 0030 Незрячі прозрять, а кривіє, / Мов сарна з гаю, помайнують. / Німим отверзуться уста;

САТАНА 3

057В 0131 Не знаю, мій друже, / Чи сатана лихо коїв? / Чи я занедужав?

057В 0289 Доводить до чого / Сатана той душу нашу. / Як не схаменеться

057В 0362 Слухай, сину, як навчає / Сатана проклятий. / – Ходім,– кажу,– Уласович,

САТАНИ 1

095В 0236 Дивися, в ірій полетіли, / Агу! Гиля! До сатани. / До чорта в гості! Чуєш! Чуєш!

САТАНО 1

061А 1898 А та йому дулі тиче: / «Оженився, сатано,– / Заробляй же на пшоно;

САТАНОЮ-ЧОЛОВІКОМ 1

083В 0224 Не смертю – він буде жить, / І сатаною-чоловіком / Він буде по світу ходить

САТРАПА 2

230В 0048 Що царство все оголосив – / Сатрапа в морду затопив. / А ви – юродиві – тим часом,

230В 0056 А до побитого старого / Сатрапа «навсегда оставсь / Преблагосклонним».

САТРАПИ-УНДІРА 1

230В 0007 Чимало люду оголили / Оці сатрапи-ундіра. / А надто стрижений Гаврилич

САТРАП-КАПРАЛ 1

230В 0037 Оддав своїм профосам п'яним / У наймички сатрап-капрал. / Вам і байдуже. А меж вами

САТУРН 1

189В 0036 І не дощем, і не слова / Гладесенько Сатурн стирає... / Нехай з святими спочивають

САТУРНОВА 1

305В 0021 Прелюбодійного. А сила / Сатурнова іде та йде, / І гріх той праведний плете,

САУЛ 6

292В 0045 І їм помазав во царя. / Саул, не будучи дурак, / Набрав гарем собі чималий

292В 0053 Собі ми виблагали в Бога / Самодержавця. А Саул / Бере і город і аул,

292В 0064 В своїм гаремі одинокий, / Саул сердега одурів. / -----

292В 0095 Якогось чабана Давида. / – І вийде цар Саул, і вийде,– / Чабан співає,– на войну...–

292В 0097 Чабан співає,– на войну...– / Саул прочумався, та й ну, / Як той москаль, у батька, в матір

307В 0012 Чи то жерця: «Во Іудеї / Бисть цар Саул». Потім хор / Ревнув з Бортнянського : «О скорбь,

САУЛА-ЗДОРОВИЛА 1

292В 0043 Та взяв од козлиц і свиней / Того Саула-здоровила / І їм помазав во царя.

САУЛОВА 1

292В 0092 Сивоборода, волохата / Рідня Саулова пузата / Та ще й гусляра привела,

СВАРИ 2

199А 0262 На суд нечестивий / Протів Христа. Свари, гомін, / То реве, то вис,

304В 0001 ----- / Бували війни й військові свари: / Галагани, і Киселі, і Кочубеї-Нагаї –

СВАРЯЧИТЬСЯ 1

285В 0012 Так одружитися і йти, / Не сварячись в тяжкій дорозі, / На той світ тихий перейти.

СВАТА 3

180А 0010 Той тузами обирає / Свата в його хаті, / А той нишком у куточку

207А 0577 Через тиждень без старостів / За Степана свата / Старий свою Яриночку.

033В 0014 Не строміли б списи в стрісі / У Петра у свата. / Не втікали б із Хортиці

СВАТАВ 1

153В 0040 І банкір якийсь із Любська / Жидівочку сватав. / Що тут на світі робити?

СВАТАЙ 3

128В 0013 В неділю на місто. / Скажу йому: сватай мене / Або одчепися!..

142В 0019 Така я! / Сватай мене, серденько, / Вийду я.

161В 0263 «Не ходи, не нуди, не залицяйся, / Не сватай, не піду, не сподівайся». / -----

СВАТАТИ 1

221А 0043 Всі на мене залицялись / І сватати стали, / А у мене, як на тес,

СВАТАТЬ 2

234А 0261 Ні під хатою, ні в хаті... / Кого-небудь треба сватать! / «Кого ж би тут?» – старий дума

234А 0269 «Добре, дочко, питаємо, / Та й будемо сватать». / -----

СВАТІВ 1

281В 0026 Хоробрі русичі той пир, / Сватів упоїли, / А самі простяглися

СВАТУ 1

161В 0226 Оце-то так, що богослов! / У батька краде! Добре, свату! / Які-то стали люде злі!..

СВАХА 1

061A 2314 Моя мати пряха / Та сваха; / Брати мої, соколи,

СВЕЗЛИ 1

014B 0014 Меня-то, слышь, и подсмотрили, / Свезли в Калугу и забрали. / Так вот те случай-то какой!

СВЕКОР 1

274A 0043 Що мати сказалась, / Свекор оженився, / Батько утопився.

СВЕКРІВОНЬКА 1

207A 0098 «Якби мені лиха та лиха, / Якби мені свекривонька тиха, / Якби мені чоловік молодий,

СВЕКРУХА 1

045A 0030 З жонатими на бенкеті / (Де свекруха злая) – / Про тополю, лиху долю,

СВЕКРУХИ 2

030A 0196 Оддячила!.. Иди ж, шукай / У Москві свекрухи. / Не слухала моїх річей,

123B 0011 Голубки немає. / У свекрухи десь воркує, / Мене виглядає.

СВИНАР 1

205B 0024 Якби не те, то, певне, б пас / Свинар в толоці. Кляті! кляті! / Де ж слава ваша?? На словах!

СВИНЕ 1

061A 0454 Малює вздовж жидівську спину. / «Здоров, свине, здоров, жиде, / Здоров, чортів сину!»

СВИНЕЙ 3

200B 0016 Було на хуторі погане / Мале байстря, свиней пасло, / Петрусем звалось; на придане

200B 0020 У генеральськеє село / Свиней же пасти, безталанне. / -----

292B 0042 Поміркувавши, взяв єлей / Та взяв од козлиц і свиней / Того Саула-здоровила

СВИНЕЮ 1

209B 0009 Богу не молившись!.. От мені приснилось... / Свинею заснувши, звичайне, такий / І сон поверзеться... Ніби край могили

СВИНІ 5

061A 0450 Крий Боже! Зараз, дайте встать, / Ясновельможні (нишком – свині)». / «Пане полковнику, ламай!»

246A 0097 Святий чернець і научас, / Що цар якийсь-то свині пас / Та дружню жінку взяв до себе,

161B 0372 Не осталося нічого, / Свині та телята / Уже бродять... А барвінок!

187B 0025 І в тую косяну комору / Полізли свині ізнадвору, / Мов у калюжу, та й сопуть.

205B 0031 Жили ви лютими звірми, / А в свині перейшли!.. / -----

СВИНОПАСІВ 1

230B 0046 Найшовсь-таки один козак / Із міліона свинопасів, / Що царство все оголосив –

СВИНЮ 1

205B 0004 А перелізе ще живе / В свиню абоцо, та й живе, / Купається собі в калюжі,

СВИНЯ 1

287B 0005 Раби, невольники недужі! / Заснули, мов свиня в калюжі, / В своїй неволі! Мій ти друже,

СВИНЯЧА 2

- 061A 1947 Найти його та повісить. / Петелька свиняча! / Гайда, діти! Погасає
187B 0036 А потім ніж – і потекла / Свиняча кров, як та смола, / З печінок ваших порослячих.

СВИНЯЧЕ 1

- 061A 0446 «Нагаями / Свиняче ухо! Жартувать, / Чи що, ти хочеш?»

СВИНЯЧИМ 1

- 247B 0009 Або б в калюжі утопивсь, / В багні свинячим. / -----

СВИТА 1

- 083B 0147 «Чи не той це Микита, / Що з вильотами свита?» / Той це, той, що на селі

СВИТИ 1

- 061A 2440 Сирота в ряднині, я колись блукав, / Без свити, без хліба, по тій Україні, / Де
Залізник, Гонта з свяченим гуляв.

СВИТИНІ 13

- 030A 0476 У личаках – лихо тяжке! – / І в одній свитині. / Іде Катря, шкандибає;
061A 0640 Забудь, що клялася; другого шукай; / Я тобі не пара; я в сірій свитині, / А ти
титарівна. Кращого вітай,
061A 1304 ----- / Так думав, ідучи в латаній свитині, / Сердега Ярема з свяченим в руках.
061A 1317 «Там Оксана, там весело / І в сірій свитині; / А тут... а тут... що ще буде?
061A 1609 Наганяють півпаробка. / Хлопець у свитині / Полатаній, у постолах;
061A 1819 Що він коло неї, / У Лисянці, не в свитині – / В червонім жупані,
114A 0017 І ти не згадаєш того сироту, / Що в сірій свитині, бувало, щасливий, / Як побачить
диво – твою красоту.
114A 0372 Ти, моя Мар'яно. / Чом не ти в сірій свитині, / Чом я не в жупані?»
114A 0391 Найду свою долю! / Не в свитині, а сотником / До тебе вернуся,
266A 0094 Добридень же, новий годе / В торішній свитині, / Що ти несеш в Україну
274A 0053 Те, що співало. Жаль і страх! / В свитині латаній дрожала / Якась людина. На ногах
083B 0180 Раз увечері зимою / У одній свитині / Іде боса титарівна
179B 0009 Почула дівчина, / І в білій свитині / З біленької хати

СВИТИНОЦІ 1

- 030A 0401 Заплакані очі? / У латаній свитиноці, / На плечах торбина,

СВИТИНОЮ 2

- 234A 0126 Та й не туго, й новенькою / Свитиною вкрита; / Бо то мати сповивала –
234A 0129 І літом укрила / Останньою свитиною!.. / Дивились, молились

СВИТИНУ 3

- 180A 0128 Он глянь, у тім раї, що ти покидаєш, / Латану свитину з каліки знімають, / З шкурою
знімають, бо нічим обуть
161B 0297 Не ждатиму, не ждатиму, / У свитину вдягатимусь, / У намисто уберуся,
209B 0044 Та б'є мене добре, і ніби проклятий / Свитину здирає. І досі болить, / Як сон той
згадаю. А як нагадаю

СВИТІ 8

- 180A 0402 А на коні сидить охляп, / У свиті – не свиті, / І без шапки. Якимсь листом
180A 0402 А на коні сидить охляп, / У свиті – не свиті, / І без шапки. Якимсь листом
044B 0056 А за нею з старшиною / Іде в чорній свиті / Сам полковник компанійський,
083B 0023 Найкращий парубок Микита / Стоїть на лаві в сірій свиті. / Найкращий хлопець, та
байстрюк,
083B 0034 Неначе глянула!.. Горить! / Горить Микита в сірій свиті! / Шеляга виймає
083B 0047 Насміялася при людях, / Що він в сірій свиті! / Буде тобі, титарівно!

083В 0063 Сама не знає! А Микита, / Неначе сич, у сірій світі / Перед очима все стоїть!
091В 0017 У Київ їздить всякий год, / У світі ходить меж панами, / І п'є горілку з мужиками,

СВИТКУ 2

061А 0665 Ти з неба злетіла!» / Послав свитку. Як ясочка, / Усміхнулась, сіла.
182В 0011 Чобітки шкапові, / Кому свитку. Одна тільки / Сидить без обнови

СВИТУ 2

029В 0082 «Блукав я по світу чимало, / Носив і свиту і жупан... / Нащо вже лихо за Уралом
250В 0401 І напоїли, і дали / Кожух і свиту на дорогу, / І, небораки, додали

СВИЩЕ 3

030А 0473 Аж гульк – зима впала. / Свище полем заверюха, / Іде Катерина
030А 0555 Та тільки лісом загуло. / Реве, свище заверюха. / По лісу завило;
057В 0167 Подивився. Нема ради! / Тільки вітер свище / У димарі та в комині.

СВІДКИ 1

057В 0282 Вже повимирали / Тії люде, мої свідки, / Праведнії люде!

СВІДОК 1

055А 0017 З вітрами говорять. / Свідок слави дівщини / З вітром розмовляє,

СВІЖЕНЬКИМ 1

250В 0567 Та коржиком погодувала, / Свіженьким коржиком. Воно ж / Попестилось собі,
погралось

СВІЙ 17

180А 0002 У всякого своя доля / І свій шлях широкий, / Той мурує, той руйнує,
006В 0316 І жду її, і виглядаю, / Дурний свій розум проклинаю, / Що дався дурням одурить,
068В 0018 Я сам, як бачиш, марне, всує, / Я сам занівечив свій вік. / І ні на кого не жалкую,
076В 0005 Та, як бувало во дні они, / Возвисили б свій божий глас / До оди пишно-чепурної,
076В 0021 Святопомазану чуприну. / Покиньте ж свій святий Парнас, / Придибайте хоч на
годину
104В 0113 Хочеться хоч подивитися / На свій край на милий! / На високії могили!
119В 0014 У високих у палатах / Увесь вік свій дівувати, / Недоля моя.
141В 0015 Страшно дівувати, / Увесь вік свій дівувати, / Ні з ким не кохатись.
161В 0390 Сивий дурню! Недовго жив / На свій заробіток / П'яний сотник. Ще минуло
218В 0314 Сестру благоволили взять / У свій гарем. І се нічого. / На те він Бог, а ми під Бога
241В 0015 Та не бери її весною / В свій рай небесний, не бери, / А дай твоєю красотою
250В 0363 Її дитяточко взяли / І у вертеп свій принесли, / І чабани його убогі
250В 0477 Таке-то мені сказали. / Ходімо,– каже,– у свій гай, / У свій маленький тихий рай!
250В 0478 Ходімо,– каже,– у свій гай, / У свій маленький тихий рай! / Ходім додомоньку,
дитино.
250В 0736 Своім святим огненним словом! / Ти дух святий свій пронесла / В їх душі вбогії!
Хвала!
266В 0039 У темнім лузі. Уповають / На корень свій, уже гнилий, / Уже червивий, і малий,
291В 0005 Та ще й співаючи. Орю / Свій переліг – убогу ниву! / Та сію слово. Добрі жнива

СВІТ 61

015А 0005 А долі немає. / Пішов козак світ за очі; / Грає синє море,
027А 0027 Серце б'ється, любо... / І світ божий як великдень, / І люди як люди!
030А 0011 А то й стара мати, / Що привела на світ божий, / Мусить погигати.
030А 0169 На руки схилився, / Не дивиться на світ божий: / Тяжко зажурився.
030А 0294 А за віщо? Святий знає. / Світ, бачся, широкий, / Та нема де прихилитись
030А 0659 Лихая година! / Гріхом тебе на світ божий / Мати породила;
052А 0088 Утня, батьку, щоб нехотя / На весь світ почули, / Що діялось в Україні,

- 057A 0009 Як свою дитину?.. / Бо вас лихо на світ на сміх породило, / Поливали сльози... Чом не затопили,
061A 0031 Згадай же хто-небудь її на сім світі – / Безславному тяжко сей світ покидать. / Згадайте, дівчата, – вам треба згадать!
061A 0038 Сини мої, гайдамаки! / Світ широкий, воля – / Ідїть, сини, погуляйте,
061A 0211 «На широких світі». / «Постривайте... світ – не хата, / А ви малі діти,
061A 0774 І день і година, коли понесла, / Коли породила, на світ привела! / Дивіться, що роблять у титаря в хаті
114A 0148 Отак вони любилися! / На той світ хотіли / Обнявшись переступить;
123A 0109 Той час і годину, / Коли на світ породила / Нелюбу дитину.
150A 0168 «Слава тобі, Гамаліє, / На весь світ великий, / На весь світ великий,
150A 0169 На весь світ великий, / На весь світ великий, / На всю Україну,
154A 0168 «Слава тобі, Гамалію, / На весь світ великий, / На весь світ великий,
154A 0169 На весь світ великий, / На весь світ великий, / На всю Україну,
180A 0408 А він руку простягає, / Мов світ увесь хоче / Загарбати. Хто ж це такий?
180A 0422 Накралися; а що взяли / На той світ з собою? / Тяжко-тяжко мені стало,
199A 0300 Аж поки дзвони загули. / І світ настав... Ідуть молитися / Ченці за Гуса. З-за гори
207A 0042 Той блукає за морями, / Світ перехожає, / Долі-доленьки шукає –
207A 0296 ----- / І світ настав, а Ярині / Не спиться – ридас.
207A 0397 І Ярина вийшла з хати / На світ божий глянуть, / Ледве вийшла; усміхнеться,
207A 0405 В самім серці ворухнулось / І світ запалило. / Як билина підкошена,
207A 0429 Весна божа. Вийшла з хати / На світ дивуватись / Яриночка, та не Бога
207A 0621 «Отож мене, вже сліпого, / На світ випускали / З товариством. Товариство
207A 0662 Кров повипивали!.. / А москалі і світ божий / В путо закували.
221A 0393 Бо чутка є, що цар хоче / Весь світ полонити. / -----
221A 0545 І розвіє тьму неволі, / Світ правди засвітить, / І помоляться на волі
250A 0258 Слава Україні, / І світ ясний, невечерній / Тихо засіє...
258A 0168 Умудріться, немудрії, / Хто світ оглядає, / Той і серце ваше знає
265A 0020 А коли ні... то проклинає / І світ запалити! / Страшно впасти у кайдани,
006B 0161 Будем вкупочці уранці / На той світ літати. / -----
016B 0099 Хоть годочок, хоть часочок / На світ подивитись. / Не довелось, а все було,
016B 0121 Не даєш на рай веселий, / На світ твій великий / Надивитись, намолитись
016B 0146 Не тією стала. / Ніби на світ народилась – / Гралась, веселилась...
016B 0278 Мов ласочка з кубелечка, / На світ виглядала / З того Києва. Аж поки
016B 0414 ----- / Родилась на світ жить, любить, / Сіять господньою красою,
029B 0030 Зеленими, позирає / На світ з домовини. / Може, часеш оновлення?
029B 0167 Ніби знову я на волю, / На світ народився. / Дай же, Боже, коли-небудь,
038B 0112 А потім сів і жажурився: / – Для чого я на світ родився, / Свою Україну любив? –
068B 0164 Надо мною недолюдом... / Вже на світ займалось, / Вийшов я з ножем в халаві
074B 0028 І пожарище не вгасало. / І мер[к] за димом божий світ /
088B 0042 У цій неволі стало жаль– / Що світ зав'язаний, закритий! / Що сам еси тепер москаль,
104B 0109 Талану того святого... / Світ божий не милий. / Нудно йому на чужині,
119B 0019 ----- / На світ божий не дивлюся, / Ні до кого не горнуся...
161B 0223 Щоб духу в хаті не було! / Великий світ наш, не загинеш! / Дивися, пся його личина!
180B 0082 Та ще й вилає. За те, бач, / Що на світ родила. / І за те ще, що так тяжко
192B 0030 І любити твою правду, / І весь світ обняти! / -----
209B 0101 Хоч коли-небудь, Боже милий! / На світ твій виглянуть з могили – / Спряжу всю шляхту на огні!
218B 0075 Так, як і ти. І прийняла / В живу душу світ незримий / Твого розп'ятого сина!..
230B 0092 Царям і людям на показ / На світ вас виведу надалі / Рядами довгими в кайданах...
247B 0012 Великий, славний! та не дуже... / Якби ти на світ не родивсь / Або в колісці ще упивсь...
285B 0013 Не сварячись в тяжкій дорозі, / На той світ тихий перейти. / Не плач, не вопль, не скрежет зуба –
285B 0016 Любов безвічну, сугубу / На той світ тихий принести. / -----

- 299B 0016 Мов у кошару заганяє / Чужу худобу. Де ж той світ!? / І де та правда!? Горе! Горе!
 300B 0005 А все б таки якось жилось. / Та ба! Нема з ким. Світ широкий, / Людей чимало на землі...
 305B 0008 Поглянути на божий день, / На ясний світ животворящий! / Слепа була еси, незряща,
 308B 0006 Вози в далеку дорогу, / На той світ, друже мій, до Бога, / Почимчикуем спочивать.
 308B 0016 Походимо, посидимо – / На сей світ поглянем... / Поглянемо, моя доле.

СВІТА 24

- 018A 0029 Як коли згадаєш. / А я піду на край світа, / На чужій сторонці
 027A 0021 Не мине калину. / Чи сирота, що до світа / Встає працювати,
 030A 0151 Такі чорні брови? / На край світа, в Московщині, / По тім боці моря,
 030A 0274 За сльозами за гіркими / І світа не бачить, / Тільки сина пригортає,
 030A 0562 Та де тобі! Таке лихо, / Що не видно й світа. / «Еге, бачу, яка fuga!
 045A 0061 То серце щечече господню славу, / А думка край світа на хмарі гуля. / Орлом сизокрилим літає, ширяє,
 047A 0121 Скажи ж мені, де мій милий? / Край світа долину! / Бабусенько, голубонько!
 114A 0177 Згадайте про мене, про мою Мар'яну; / Я вам з того світа, любі, усміхнусь. / Усміхнуся...» Та й заплакав.
 173A 0016 До півночі колихала, / До світа співала: / -----
 180A 0005 Той неситим оком – / За край світа зазирає, / Чи нема країни,
 180A 0176 Та тим часом пошукаю / На край світа раю. / -----
 192A 0074 Як лист за водою, / Пішов козак з сього світа, / Все забрав з собою.
 195A 0013 Дрібною сльозою – / Може, вернеться з-за світа / В пустку зимовати,
 207A 0190 Козацького наберешся. / Та побачиш світа, / Не такого, як у бурсі,
 207A 0520 Отаманам по чотири, / І світа божого не бачать, не знають, / Під землею камень ламають,
 221A 0237 Не та рано встала, / Що до світа упилася... / А та, що й проспалась!
 221A 0341 ----- / А я зберу з всього світа / Всі зла і всі муки!..
 246A 0089 Багато б дечому навчились! / У нас же й світа, як на те – / Одна Сибір неісходима,
 006B 0153 – Може, пташкою прилине / Милий з того світа. / Зов'ю йому кубелечко,
 083B 0078 Та так тяжко забажає, / Що хоч на край світа / Шукать піде... Отак тепер
 124B 0008 Як квіточка за водою, / Пливають з цього світа. / -----
 161B 0392 П'яний сотник. Ще минуло / Літо коло світа, / А восени на улиці
 192B 0014 Та в Дніпр широкий понесла, / А Дніпр у море, на край світа / Билину море покотило
 218B 0224 Тебе осудить. Припливуть / І прилетять зо всього світа / Святіє мученики. Діти

СВІТАЄ 6

- 061A 0200 Кого просить? хто поведе? / Надворі світає; / Погас місяць, горить сонце.
 061A 1519 Каже опинитись: / «У ліс, хлопці! вже світає, / І коні пристали:
 114A 0416 Розійдемось, моє серце, / Поки не світає. / Чого ж знову заплакала?»
 173A 0174 В поле на дорогу. / І світає, і смеркає, / І знову смеркає,
 180A 0095 ----- / Летим. Дивлюся, аж світає, / Край неба палає,
 250A 0001 ----- / І смеркає, і світає, / День божий минає,

СВІТАЛО 2

- 014B 0057 Я ледве-ледве вийшов з хати, / Ще не світало. Я в палати / Пішов з ножем, не чув землі...
 046B 0115 ----- / Благаю Бога, щоб світало, / Мов волі, світу сонця жду.

СВІТЕ 10

- 169A 0001 ----- / Світе тихий, краю милий, / Моя Україно,
 178A 0022 Одинокому. З ким жити, / З ким, світе лукавий, / Скажи мені... Нащо мені
 180A 0075 ----- / Прощай, світе, прощай, земле, / Неприязний краю,
 207A 0036 Й на тім світі любитиму...» / О мій тихий світе, / Моя зоре вечірня!
 207A 0247 Я не сестра? Хто ж оце я? / О Боже мій, світе! / Що тут діять? Батька нема,
 238B 0008 І обличителя жестоких / Людей неситих. Світе мій! / Моя ти зоренько святая!

250B 0092 І зникла в темному гаю. / О світе наш незаходимий! / О ти, пречистая в женах!
286B 0001 ----- / Світе ясний! Світе тихий! / Світе вольний, несповитий!
286B 0001 ----- / Світе ясний! Світе тихий! / Світе вольний, несповитий!
286B 0002 Світе ясний! Світе тихий! / Світе вольний, несповитий! / За що ж тебе, світе-брате,

СВІТЕ-БРАТЕ 1

286B 0003 Світе вольний, несповитий! / За що ж тебе, світе-брате, / В своїй добрій, теплій хаті

СВІТ-ЗА-ОЧІ 2

172B 0003 Докучати людям, / Піду собі світ-за-очі – / Що буде, те й буде.
172B 0009 В найми не наймуся. / Пішов же я світ-за-очі, / Доля заховалась;

СВІТИ 3

010A 0108 Знайшли вчора у діброві. / Світи довше в чистім полі, / Щоб нагулятись доволі.
238B 0011 Моя ти сило молодая! / Світи на мене, і огрій, / І оживи моє побите
278B 0052 Спали мене насамоті! / Або не грій і не світи... / Загинув ладо... Я загину!

СВІТИЛА 1

250B 0408 На шлях мемфійський. А мітла, / Мітла огненна світила, / Неначе сонце, і дивилась

СВІТИЛКИ 1

030A 0177 А де ж твоя пара? / Де світилки з друженьками, / Старости, бояре?

СВІТИЛО 1

030A 0442 Якби мали силу, / Щоб сироті не світило, / Сльози не сушило.

СВІТИТЬ 11

030A 0438 Куди вітер віє. / Сиротині сонце світить / (Світить, та не гріє) –
030A 0439 Сиротині сонце світить / (Світить, та не гріє) – / Люде б сонце заступили,
047A 0082 Як чужії люди, / Без милого сонце світить – / Як ворог сміється,
061A 0058 «Не відтіля, – каже, – сходить, / Та не так і світить, / Отак, – каже, – було б треба...»
061A 0763 ----- / А тим часом світить / З усіх вікон у титаря.
061A 0778 У печі пала / Огонь і світить на всю хату, / В кутку собакою дрижить
061A 1203 Щоб Богові вранці про те розказать. / Світить білолиций на всю Україну, / Світить... а
чи бачить мою сиротину,
061A 1204 Світить білолиций на всю Україну, / Світить... а чи бачить мою сиротину, / Оксану з
Вільшани, мою сироту?
061A 2366 А Умань палає, / Світить Гонті до роботи / І на дітей світить.
061A 2367 Світить Гонті до роботи / І на дітей світить. / Неначе сплять одягнені.
061A 2432 Іде, спотикнеться, / Пожар світить; Гонта гляне, / Гляне – усміхнеться.

СВІТИШ 1

230B 0065 Якраз на смітничок Миколи, / І світиш, і гориш над ним / Огнем невидимим, святим.

СВІТІ 152

018A 0001 ----- / Тяжко-важко в світі жити / Сироті без роду,
019A 0014 Тяжко мені сиротою / На сім світі жити; / Свої люде – мов чужії,
027A 0095 Прилинь, сизий орле, бо я одинокий / Сирота на світі, в чужому краю. / Дивлюся на
море широке, глибоке,
030A 0101 Лишенько з тобою! / Де ти в світі подінешся / З малим сиротою?
030A 0104 Хто питає, привітає / Без милого в світі? / Батько, мати – чужі люде,
030A 0157 Карі оченята, / Та не вмiла на сім світі / Щастя-долі дати.
030A 0250 Де б не заховали, / Щоб грiшної на сім світі / Люде не займали.
030A 0289 ----- / Отак-то на сім світі / Роблять людам люде!
030A 0296 Та нема де прихилитись / В світі одиноким. / Тому доля запродала
030A 0305 ----- / Єсть на світі доля, / А хто її знає?

- 030A 0307 А хто її знає? / Єсть на світі воля, / А хто її має?
- 030A 0309 А хто її має? / Єсть люде на світі – / Сріблом-злотом сяють,
- 030A 0434 Бо люде не знають; / Кого Бог кара на світі, / То й вони карають...
- 030A 0534 Сирота-собака має свою долю, / Має добре слово в світі сирота; / Його б'ють і лають,
закують в неволю,
- 030A 0699 Серденько спочине. / А тому, тому на світі, / Що йому зосталось,
- 045A 0011 І днює й ночує; / Нема йому в світі хати, / Недоля жартує
- 045A 0072 Що море говорить, де сонце ночує – / Його на сім світі ніхто не прийма; / Один він
між ними, як сонце високе,
- 047A 0036 Попереду знати, / Що нам в світі зострінеться... / Не знайте, дівчата!
- 047A 0113 Чи довго їй самотній / На сім світі жити?... / «Бабусенько, голубонько,
- 052A 0046 Не поляже, а розкаже, / Що діялось в світі, / Чия правда, чия кривда
- 052A 0092 За що слава козацька / На всім світі стала! / Утни, батьку, орле сизий!
- 057A 0018 Нащо вас кохав я, нащо доглядав? / Чи заплаче серце одно на всім світі, / Як я з вами
плакав?... Може, і вгадав...
- 057A 0074 На людей душою – / Пекло йому на сім світі, / А на тім...
- 061A 0022 Заховать з собою? Гріх, душа жива! / А може, їй легше буде на тім світі, / Як хто
прочитає ті сльози-слова,
- 061A 0030 А де вона буде? Химерні слова! / Згадай же хто-небудь її на сім світі – / Безславному
тяжко сей світ покидать.
- 061A 0044 Хто вас щиро без матері / Привітає в світі? / Сини мої! орли мої!
- 061A 0174 Дивлюся, сміюся, дрібні утираю – / Я не самотній, є з ким в світі жить; / У моїй
хатині, як в степу безкраім,
- 061A 0210 Благослови шукать долю / На широкім світі». / «Постривайте... світ – не хата,
- 061A 0233 Бо сам, здоров, знає, / Як то тяжко блукать в світі / Сироті без роду;
- 061A 0340 О Боже мій милий! / Тяжко жить на світі, а хочеться жить: / Хочеться дивитись, як
сонечко сяє,
- 061A 0622 Літа молодії марно пропадуть. / Один я на світі без роду, і доля – / Стеблина-билина
на чужому полі.
- 061A 0627 За що ж одцурались? Що я сирота. / Одно було серце, одно на всім світі, / Одна душа
щира, та бачу, що й та,
- 061A 0646 Поляг головою, – нишком помолись. / Одна, серце, на всім світі / Хоч ти помолися!»
- 061A 0761 Нехай собі... Може, ще раз / Вони на сім світі / Зострінуться... Побачимо...
- 061A 2037 Без батька осталась, / І він один на всім світі, / Один мене любить;
- 061A 2083 Мій голубе сизий! / Ох, як весело на світі, / Як весело стало!
- 061A 2090 Буде тобі дочки жаль, жаль... / Ох, як весело на світі! / А тобі, бабусю,
- 061A 2413 Та благайте, просіть Бога, / Нехай на сім світі / Мене за вас покарає,
- 061A 2500 Один тільки брат названий / Оставсь на всім світі, / Та й той почув, що так страшно
- 113A 0008 Кому спинить – рибалоньки / На світі немає. / Поплив човен в синє море,
- 114A 0121 Поки не загину!...» / «Хіба було коли в світі, / Щиро що кохались,
- 114A 0139 «Орле сизокрилий, / Люблю тебе й на сім світі, / Як на тім любила».
- 114A 0162 Угадала мати: Мар'яна – дитина, / Не знає, як треба на сім світі жить. / Думала – ні
люди, ані домовина
- 114A 0170 І я вас лякаю, бо те лихо знаю, / Бодай його в світі нікому не знать – / Того, що я
знаю... Минуло, дівчата!
- 114A 0321 А ще гірше, мої квіти, / Нерівню в світі полюбить. / Дивіться на мене: я виплакав очі.
- 114A 0327 А більше нічого не мав я й не маю, / А з грішми такими тяжко в світі жить. / Під
тином ночую, з вітром розмовляю,
- 123A 0166 «Нема в мене роду, / Нема долі на сім світі – / Ходім жити в воду!»
- 150A 0131 Козацтво сміливе літає. / Ніхто на світі не втече! / Огонь запеклих не пече.
- 154A 0131 Козацтво сміливе літає, / Ніхто на світі не втече; / Огонь запеклих не пече.
- 169A 0016 Панувала і я колись / На широкім світі, / Панувала... Ой Богдане!
- 171A 0002 Чигрине, Чигрине, / Все на світі гине, / І святая твоя слава,
- 171A 0086 Спи, гетьмане, поки встане / Правда на сім світі. / -----
- 173A 0047 Моя ти дитино, / Чи є краший на всім світі, / На всій Україні!
- 173A 0057 Сто літ накувала? / Чи є ж таки на сім світі / Слухняная доля?

- 173A 0195 І молилась, і ридала, / Кляла все на світі. / Ох, тяжкі ви, безталанні
180A 0035 Та якогось раю / На тім світі благаєте? / Немає! немає!
180A 0038 Шкода й праці. Схаменіться. / Усі на сім світі – / І царята, і старчата –
180A 0161 Його розпитати, / Чи довго ще на сім світі / Катам панувати.
180A 0559 Пішли в землю; диво дивне / Сталось на світі. / Дивлюся я, що далш буде,
199A 0029 І забули у неволі, / Що вони на світі! / А на давнім пожарищі
199A 0158 Свої догмати!.. кров, пожари, / Всі зла на світі, війни, чвари, / Пекельних мук
безкрай ряд...
207A 0034 Проговориш: «Я любила / Його на сім світі / Й на тім світі любитиму...»
207A 0035 Його на сім світі / Й на тім світі любитиму...» / О мій тихий світе,
207A 0380 ----- / «В твоїх руках все на світі, / Твоя всюди воля!
207A 0558 Моя ти дитино! / Де ти в світі погибаєш, / Сину мій єдиний?»
207A 0658 Що очей не маю, / Що нічого того в світі / Не бачу й не знаю...
207A 0685 З сліпим своїм. Такеє-то / Скоїлось на світі, / Мої любі дівчаточка,
250A 0033 ----- / Нема на світі України, / Немає другого Дніпра,
250A 0082 Не дуріте дітей ваших, / Що вони на світі / На те тільки, щоб панувать...
258A 0147 І судей лукавих. / На всім світі твоя правда. / І воля, і слава.
258A 0186 Во тьмі ада потонула, / Проклялась на світі. / Ти, Господи, помагаєш
258A 0201 ----- / Чи є що краще, лучшє в світі, / Як укупі жити,
270A 0058 Отаке-то, мій братику, / Було мені в світі. / Молодого, короткого
270A 0080 Нащо мене Бог поставив / Цвітом на сім світі? / Щоб людей я веселила,
274A 0258 Лукаві діти, / Що ви дієте на світі!.. / Я перелякалась,
274A 0298 На полі, осталась / На сім світі... Були діти, / І тих не осталось.
274A 0408 Бо мене вже осудили / На сім світі люде». / -----
006B 0304 А довелось... Ні до кого / В світі прихилитись. / Сидить собі коло пустки,
016B 0117 Боже! Боже! Дасш волю / І розум на світі, / Красу дасш, серце чисте...
016B 0124 ----- / Невесело на світі жить, / Коли нема кого любить.
016B 0136 Своє дитя. І дав дожить / Господь їй радості на світі. / Узрїть його, поціловать
016B 0207 Свою матір. Бог карає / Княгиню на світі... / А за віщо? Чудно людям,
016B 0385 Ти ще будеш покутовать / Гріхи на сім світі, / Гріхи батькові. О доле!
026B 0039 Неначе сонце засіяло, / Неначе все на світі стало / Моє... лани, гаї, сади!..
026B 0048 Умер би, орючи на ниві, / Нічого б на світі не знав. / Не був би в світі юродивим.
026B 0049 Нічого б на світі не знав. / Не був би в світі юродивим. / Людей і [бога] не прокляв!
029B 0055 Високії! і голубії! / Найкращі в світі! Найсвятїї! / Простїть!.. Я Богу помолюсь...
038B 0079 Та згадує, як то тяжко / Було жити в світі. / Іде чернець у келїю
046B 0096 І те, що вимовить не вмію... / І все на світі проженуть. / І спинять ніч. Часи літами,
046B 0104 Кому яке добро зробив? / Нікого в світі, нікому в світі. / Неначе по лісу ходив!
046B 0104 Кому яке добро зробив? / Нікого в світі, нікому в світі. / Неначе по лісу ходив!
046B 0113 Як то кажуть люде. / Буде каяння на світі, / Вороття не буде.
050B 0001 ----- / – Не варт, ей-богу, жить на світі!.. / – То йди топись! – А жінка! Діти?
050B 0050 Отак-то, друже мій, живи, / То й весело на світі буде. / І буде варт на світі жить,
050B 0051 То й весело на світі буде. / І буде варт на світі жить, / Як матимеш кого любить.
050B 0064 Як то вони, ті сироти, / Жить на світі будуть? / Минає рік, минув другий,
050B 0084 Ось слухай же, що то роблять / Заздрощі на світі / І ненатля голодная.
050B 0150 Такі-то темні діла / Творяться нишком на сім світі! / А вас, письменних, треба б
бити,
050B 0153 Щоб не кричали: «Ах! аллах! / Не варт, не варт на світі жити!» / А чом пак темні не
кричать?
050B 0218 Вдовиченко в пікінерах, / Вдова на тім світі! / До кого ж він прихилиться?
050B 0223 Зима залютує. / Нема йому в світі долі, / Полинула в поле!
057B 0125 О Боже мій милий! / Хотїлося б жить на світі, / Та ба! Треба вчитись,
057B 0128 Ще змалечку треба вчитись, / Як на світі жити, / А то битимуть, та й дуже!..
057B 0169 У димарі та в комині. / Що на світі діять? / І що тепер йому почати?
057B 0194 Он яке твориться / На сім світі! Яка правда / У людей, мій сину.
057B 0265 А більш ні од кого.– / Преблагий був муж на світі / Максим отой, сину.
057B 0286 І каратись буду / Й на тім світі. / Ось послухай,

- 057B 0316 Отакий-то муж праведний / Був він на сім світі. / А у будень, то він тобі
057B 0386 Та й ніколи не створиться / На всім світі, брате! / Всюди люди, а я один
068B 0066 Проклята, не голить. / Що тут на світі робити? / Пішов я до рала...
076B 0142 Отак царевичі живуть. / Пустуючи, на світі, / Дивіться, людські діти.
076B 0144 ----- / І поживе Давид на світі / Немалі літа,
082B 0020 Я думав, де б того добра, / Письмо чи матір, взять на світі. / – А в тебе єсть? – Жена і діти,
083B 0073 ----- / Диво дивнеє на світі / З тим серцем буває!
104B 0099 Так отак-то / Трапляється в світі. / Думав жити, поживати
113B 0024 Та розкажуть, як то тяжко / Було їм на світі. / І в сім'ї веселій тихо
117B 0005 Безталанна я. / Тяжко, тяжко в світі жить / І нікого не любить,
129B 0024 Третій каже: «Діти, / Нема того в світі, / Чого б мені не зробити
133B 0011 Щоб тебе добити... / Без ворогів можна в світі / Як-небудь прожити.
133B 0015 Найдуть тебе всюди, / І на тім світі добряги / Тебе не забудуть.
136B 0016 Легше було б самій жити, / Як з тобою в світі битись. / -----
151B 0005 Тії радоньки дати. / Що мені на світі, / Сироті, робити?
153B 0041 Жидівочку сватав. / Що тут на світі робити? / Хоч іти топитись
153B 0053 Рухля не допоможе. / Уже де вона на світі / Роман сей читала
156B 0028 Що гетьмана Дорошенка / На світі немає. / А я, брати-запорожці,
158B 0042 Прочитай оцю цидулу / І знай, що на світі / Тільки й тяжко, що в пустині
161B 0231 ----- / Отакі батьки на світі, / Нащо вони дітям?
188B 0019 Що він не знатиме, де дітись / На сім широкім вольнім світі, / І піде в найми, і колись,
194B 0023 Ніколи, ніколи, / Нігде на світі! Нема слов / В далекій неволі!
194B 0031 З ким поговорити. / Жить не хочеться на світі, / А сам мусиш жити.
194B 0037 Ось для чого мушу / Жить на світі, волочити / В неволі кайдани!
200B 0055 «О горе, горенько мені! / Що я робитиму на світі? / Се ти, Петрусю?» – «Ажеж я».
200B 0141 І батька й матір проклинала, / І все на світі. А Петрусь, / Її єдина дитина,
200B 0163 Любіться, діточки, весною. / На світі є кого любить / І без користі. Молодою,
207B 0039 Мої голубки молодії, / Для кого в світі живе? / Ви в наймах вирости чужії,
212B 0010 Де з нею дінешся еси? / Хто коло тебе в світі стане / Святим хранителем твоїм?
218B 0098 Росії / Тойді й на світі не було, / Як у Італії росло
218B 0158 Любов, і правду, і добро, / Добро найкращеє на світі, / То братолюбіє. І ситий
237B 0002 Мій Боже милий, як-то мало / Святих людей на світі стало. / Один на другого кують
237B 0032 По всій землі. І чудесам / Твоїм увірують на світі / Твої малі убогі діти!
241B 0012 Пошли їй, Господи, подай! / Подай їй долю на сім світі / І більш нічого не давай.
245B 0004 Я думав, де ж я прихилюсь? / І де подінуся на світі? / І сниться сон мені: дивлюсь,
246B 0003 Я думав, – горенько зо мною! / Як доведеться в світі жить? / Людей і Господа хвалить?
246B 0010 О горе! горенько мені! / І де я в світі заховаюсь? / Щодень пілати розпинають,
250B 0391 В дитячій праведній крові! / Такеє-то на світі стало! / Дивіться ж, о! матері!
250B 0413 ----- / Якби де на світі хоть раз / Цариця сіла на ослицю,
250B 0627 І навчає, неповинне, / Як в світі жить, людей любить, / За правду стать! за правду згинуть!
266B 0030 В тюрму глибоку. Щоб не чуть / Було на світі того рику / Самодержавного владики,
277B 0017 Долгоденствіє їм / На сім світі; на тім... / Рай небесний пошли.
277B 0019 ----- / Все на світі – не нам, / Все богам тим – царям!
287B 0009 І не кленись, і не молись / Нікому в світі! Збрешуть люде, / І візантійський Саваоф
300B 0003 Промовить слово, то воно б, / Хоч і як-небудь на сім світі, / А все б таки якось жилось.

СВІТЛА 2

- 061A 1194 Ще лічать гроші уночі, / Без світла лічать бариші, / Щоб не побачили, бач, люде.
061A 1944 Годі, погасає. / Світла, діти!.. А де Лейба? / Ще його немає?

СВІТЛИЦІ 4

- 173A 0039 В зеленім жупані / По світлиці похожає, / Як пава, як пані,
095B 0158 Богу молиться та плаче, / Замкнута в світлиці. / Опріч пана, у світлицю
174B 0009 До вдови на двір. / – Вечеряли у світлиці, / Мед-вино пили;
292B 0056 Бере дівча, бере ягницю, / Буде кедрові світлиці, / Престол із золота кус,

СВІТЛИЦЮ 4

- 095B 0159 Замкнута в світлиці. / Опріч пана, у світлицю / Ніхто не вступає,
095B 0202 А пан червоний, аж горить, / Іде в світлицю до Марини, / Як Кирик п'яний...
095B 0270 Беріть мене! Беріть, в'яжіте, / Ведіть до пана у світлицю! / А ти чи підеш
подивиться,
173B 0030 Як понесуть товариша / В нову світлицю, / Загомонять самопали,

СВІТЛИЦЮ-ХАТУ 1

- 268B 0027 Воскресни, мамо! І вернися / В світлицю-хату; опочий, / Бо ти аж надто вже
втомилась,

СВІТЛИЦЯХ 1

- 076B 0044 А в городі младії вдови / В своїх світлицях, чорноброві. / Запершись, плачуть, на
малих

СВІТЛО 2

- 061A 0826 Навіки, праведний, заснув. / Горіло світло, погасало. / Погасло... Мертвий мов
здрігнув.
195A 0018 І вилопить, і нагріє, / І світло засвітить... / Може, ще раз прокинеться

СВІТЛОМУ 2

- 199A 0143 Велика славо! зглянься на людей, / Одпочинь од кари у світлому раї. / За що
пропадають? за що ти караш
057B 0358 Убив брата праведного / У світлому раю. / -----

СВІТОВІ 1

- 016B 0203 Мов тополя, виростає / Світові на диво. / Виростає... Та недовго

СВІТОМ 16

- 010A 0059 Чи винен той голуб, що сокіл убив? / Сумує, воркує, білим світом нудить, / Літає,
шукає, дума – заблудив.
018A 0006 Утопився б молоденький, / Щоб не нудить світом, / Утопився б – тяжко жити,
030A 0445 А за віщо, Боже милий! / За що світом нудить? / Що зробила вона людям,
030A 0627 З другою кохайся... / З цілим світом... Я забуду, / Що колись кохалась,
045A 0008 Він їм тугу розганяє, / Хоть сам світом нудить. / Попідтинню сіромаха
047A 0079 Не співає – сиротою / Білим світом нудить: / Без милого батько, мати –
057A 0014 Не питали б, за що проклинаю долю, / Чого нудить світом? «Нічого робить», – / Не
казали б на сміх...
061A 0255 «Так... якесь ледащо...» / Тяжко, важко нудить світом, / Не знаючи за що.
180A 0375 А й мене давнули / Таки добре. Перед світом / Усе те заснуло,
014B 0074 Вони ще довго говорили, / Я став перед світом дрімать, / І паничі мені приснились
038B 0065 Козакові. Хто ж цей сивий / Попрошався з світом? / Семен Палій, запорожець,
046B 0030 Як канаю я в неволі, / Як я нудить світом. / Слухай, брате, та научай
067B 0028 Буду віршувати, / Нудить світом, сподіватись / У гості в неволю
068B 0160 Думав сам себе зарізати, / Щоб не нудить світом. / І зарізав би, та диво,
109B 0008 Понад оцим нікчемним морем / Нудити світом? Не говорить, / Мовчить і гнеться,
мов жива,
116B 0015 У червоних черевиках... / Я світом нудить. / Без розкоші, без любові

СВІТОЧ 2

- 199A 0039 І засвітив, любомудре, / Світоч правди, волі... / І слав'ян сім'ю велику
307B 0005 «Ходімо, куме, в піраміду, / Засвітим світоч». І зайшли, / Єлей і миро принесли.

СВІТУ 32

- 061A 0392 Поки шкандибаю / За Яремою по світу, / А може... й не знаю.
061A 0855 Неначе зна, що не треба / Людям його світу, / Що пожари Україну
061A 1116 Кругом святого Чигрина / Сторожа стане з того світу, / Не дасть святого розпинать.
061A 1253 Місяцю мій ясний! З високого неба / Сховайся за гору, бо світу не треба; / Страшно
тобі буде, хоч ти й бачив Рось,
061A 1405 Батьку ти мій, брате, / Мій єдиний! На край світу / Полечу, достану,
061A 1408 З пекла вирву, отамане... / На край світу, пане... / На край світу, та не найду,
061A 1409 На край світу, пане... / На край світу, та не найду, / Не найду Оксани!»
207A 0084 А треба буде; два-три года / Нехай по світу погуляє / Та сам своєї пошукає,
265A 0007 Чи я живу, чи доживаю, / Чи так по світу волочусь, / Бо вже не плачу й не сміюсь...
265A 0016 І гнилою колодою / По світу валятись. / А дай жити, серцем жити
006B 0230 Не вертаються три брати, / По світу блукають, / А три шляхи широкії
014B 0006 Ні про младенческие сны. / Верчуся, світу дожидаю, / А за дверима про своє
029B 0081 ----- / «Блукав я по світу чимало, / Носив і свиту і жупан...
046B 0116 Благаю Бога, щоб світало, / Мов волі, світу сонця жду. / Цвіркун замовкне, зорю
б'ють.
074B 0003 (А Бог тойді з Петром ходив / По світу та дива творив.) / А кайзак на хирю
076B 0212 І прожене ю, і княжна / Блукає по світу одна, / Нічого з ворогом не вдіє.
083B 0225 І сатаню-чоловіком / Він буде по світу ходить / І вас, дівчаточка, дурить
092B 0034 По-давньому, по-старому, / Од світу до світу? / А ви, мої молодії
092B 0034 По-давньому, по-старому, / Од світу до світу? / А ви, мої молодії
095B 0062 А що тих бідних покриток / Пустив по світу з байстрюками, / Отже й нічого! А
жонатий
095B 0231 А ви до мене на весілля / З того світу прийшли? / Мені вже й косу розплели,
108B 0019 Й не знаєш, де дітись, / І ждеш його, того світу, / Мов матері діти.
131B 0020 А дівчину покриткою / По світу пускає. / -----
161B 0345 З дурним моїм сталося, / Розігнав дітей по світу, / А добро осталося,
175B 0116 Та й пропала. Скрізь шукали, / До світу шукали, / Та не найшли. Де ж поділась?
180B 0016 І стереже добро своє, / І дожидає того світу, / Щоб знов на його надивитись,
200B 0202 Хотіла спать, але не спала, / І ждала світу, і дожить / До світу божого боялась.
200B 0203 І ждала світу, і дожить / До світу божого боялась. / -----
250B 0417 І про великую ослицю / По всьому світу. Ся ж несла / Живого істинного Бога.
250B 0740 Мужі воспрянули святіє. / По всьому світу розійшлись, / І іменем твого сина,
250B 0744 Любов і правду рознесли / По всьому світу. Ти ж під тинном, / Сумуючи, у бур'яні
289B 0005 А ви, святіє предотечі, / По всьому світу розійшлись / І крихту хліба понесли

СВІТЯТЬ 1

- 218B 0123 І перед образом Венери / Лампаду світять. / -----

СВІЧЕЧКИ 1

- 234A 0423 Із воску святого / Три свічечки; а Маркові / І собі нічого

СВІЧЕЧКУ 2

- 234A 0151 З хати виганяє, / Другий свічечку, сердешний, / Потом заробляє
122B 0016 Та пречистій поставила / Свічечку за сина. / -----

СВІЧІ 1

- 207A 0635 Як москалі срібло, золото / І свічі забрали / У Покрові; як козаки

СВІЧКИ 1

- 125B 0036 А оранди з костьолами, / Мов свічки, згоріли. / В самім замку невеличку

СВІЧКУ 1

111В 0014 Мене малого і вночі / На свічку Богу заробляла; / Поклони тяжкій б'ючі,

СВОБОДУ 1

230В 0024 За правду пресвятую статъ / І за свободу! Розпинать, / А не любить ви вчилися брата!

СВОГО 37

- 030А 0382 Нащо воно? У всякого / І свого чимало... / Цур же йому!.. А тим часом
 030А 0673 Біга та голосить; / То проклина свого Йвана, / То плаче, то просить.
 030А 0741 Чорні бровенята... / Пізнав батько свого сина, / Та не хоче взяти.
 057А 0082 Заховаю змію люту / Коло свого серця, / Щоб вороги не бачили,
 114А 0366 З ким коли стояла. Питала б сама, / Сама свого серця; дала б йому волю / Любить,
 кого знає. Я б тебе сховав
 207А 0244 Забудеш, Ярино, / Свого брата...» – «Схаменися! / Єй-богу, з пристріту!
 207А 0318 І Степан сідлає / Коня, свого товариша, / Й жупан надіває.
 207А 0553 Прийшов старий, розглядає, / І свого Степана / Не пізнає, таке з його
 234А 0331 Поблагословила / Свого Марка... заплакала / Й пішла за ворота.
 250А 0221 І чужому научайтесь, / Й свого не цурайтесь. / Бо хто матір забуває,
 016В 0164 Сама доглядала. / А п'яного свого князя / І не допускала.
 016В 0190 Уже розплітала / І, лишенько, свого князя / П'яного згадала –
 016В 0376 Аж бачать, що лихо, / Покинули свого князя / Та любо та тихо.
 044В 0023 До схід сонечка рушали. / Випроважала вдова свого сина, / Ту єдиную дитину.
 044В 0025 Ту єдиную дитину. / Випроважала сестра свого брата. / А сірому сиротина
 068В 0108 В дворі, гуляли, в карти грали, / Свого весілля дожидали / Та молодих дівчат в селі,
 076В 0047 Дітей взираючи. Пророка, / Свого неситого царя, / Кленуть Давида-сподаря.
 076В 0062 Лоно біле мила, / І царя свого святого / У дурні пошила.
 076В 0149 А все-таки не нагрівали / Котюгу блудного свого. / От отроки й домірковались
 076В 0156 Да гріють кров'ю молодою / Свого царя. І розійшлись, / Замкнувши двері за собою.
 076В 0168 І гріла собою / Царя свого, а дівчата / Грались меж собою
 120В 0001 ----- / Ой я свого чоловіка / В дорогу послала,
 125В 0015 Ходім погуляєм. / Та в пригоді свого батька / Старого згадаєм,
 125В 0043 І каже сідлати / Коня свого вороного; / Має погуляти
 156В 0079 Згадав у темниці / Свого друга великого / І звелів капицю
 158В 0011 Далеко над морем, / Свого друга веселого, / Як він горе боре.
 175В 0092 Не почастувала / Свого месника святого / І не привітала,
 180В 0028 Весела, рада, Боже мій! / Несе додому свого Йвана. / І їй здається, все село
 180В 0051 І полем-степом ідучи, / Свого ти сина закриваєш. / Бо й пташка іноді пізнає
 200В 0120 Вона, небога, полюбила / Свого Петруся. Тяжко їй! / Душі негрішній, молодій!
 218В 0190 На шлях із гаю виглядати / Свого Алкіда. Ні, нема. / Уже й не буде. Ти сама
 218В 0340 Іди зострічати / Свого сина. Та не дуже / Радій лиш, небого.
 218В 0475 Де ти сховалась? Чом на його, / На кесаря свого святого, / Не кинулась? Бо стерегли,
 233В 0038 Моя ти мамо! Положи / Свого ти сина в домовину, / І хоть єдиную сльозину
 236В 0019 Храми, палати муровать, / Любить царя свого п'яного, / Та візантійство прославлять,
 250В 0181 Неначе злякане дитя, / До Йосипа свого старого, / А потім гостя молодого
 250В 0657 В чужій покинула його, / Святого Йосипа свого! / Пішла тинятись попідтинню,

СВОДИ 1

221А 0455 Подивилось. «Треба,– каже,– / Своди розламати, / Верней дело...». Розламали,

СВОЄ 33

- 016А 0012 Піду шукать миленького, / Втоплю своє горе, / Втоплю свою недоленьку,
 114А 0039 Звичайне, дівчата... / То про своє все й співають, / Яка про що знає...
 123А 0088 Лає, проклинає, / Своє дитя без сороба / Байстрам нарікає.
 169А 0038 Нехай рие, розкопує, / Не своє шукає, / А тим часом перевертні
 180А 0165 Забери з собою всі зла, всі зла, / Своє товариство – ти з ними росла, / Ти з ними
 кохалась, їх тяжкій руки

- 180A 0576 Брати любі, милі, / Що не своє розказав вам, / А те, що приснилось.
 246A 0067 Воно не прошене, не дане, / Ніхто й не возьме за своє, / Не поведе тебе в кайданах.
 256A 0001 ----- / У всякого своє лихо, / І в мене не тихо,
 256A 0003 І в мене не тихо, / Хоч не своє, позичене, / А все-таки лихо.
 258A 0023 Навік забуваєш, / Одвертаєш лице своє, / Мене покидаєш?
 274A 0340 Чи тобі байдуже? / Наталоньку! Дитя своє! / Ірод нечестивий!..
 274A 0358 І остриг, проклятий, / Дитя своє. Полетіла / Я його шукати
 274A 0395 Цигане вставали, / Розбирали шатро своє, / В дорогу рушали,
 006B 0248 А то нічого не зійшло! / І я згадав своє село. / Кого я там коли покинув?
 014B 0007 Верчуся, світу дожидаю, / А за дверима про своє / Солдатськеє нежитіє
 014B 0024 І, знай, вчащаю до Ганнусі. / На той рік знову за своє; / Пішов я з матір'ю просити.
 016B 0135 Уже пишалась і любила / Своє дитя. І дав дожить / Господь їй радості на світі.
 016B 0138 Узріть його, поціловать / Своє єдинеє дитя, / І перший крик його почути..
 016B 0232 Он дивиться й не пізнає / Межи дітьми дитя своє. / І думає: тебе не стало..
 046B 0125 Минула доля, а надія / В неволі знову за своє, / Зо мною знову лихо діє
 050B 0243 Христа ради просить! / Нічого, знай, своє пиши / Та перед людьми не бреші.
 057B 0117 А на Катерину, / На дитя своє єдине, / Тільки поглядає.
 104B 0122 Якеє ти, поле! / Своє поле! Яке то ти / Широке... широке!..
 104B 0158 Дослуживсь до чину, / Та й вернувся в село своє, / І служить покинув.
 142B 0015 На дуду, / Нехай своє лишенько / Забуду.
 149B 0027 Погуляю понад морем / Та розважу своє горе. / Та Україну згадаю,
 180B 0015 Вона серед ночі встає, / І стереже добро своє, / І дожидає того світу,
 180B 0024 Щоб людям, бачте, показати / Своє добро.– А подивиться! / Моє найкраще над всіми! –
 200B 0084 Чи оддала б за генерала / Дитя єдинеє своє? / Не оддала б... А втім, не знаю..
 209B 0002 Буває, в неволі іноді згадаю / Своє стародавнє, шукаю, шукаю, / Щоб чим
 похвалитись, що й я таки жив,
 217B 0007 Хорошее та кучеряве / Своє маленькеє внуча. / І досі сниться, вийшла з хати
 250B 0618 Сидять собі та продають / Добро своє. А де ж дитина? / Побігло десь. Шукає сина
 266B 0021 Спустила друге бісновате / Своє скаженеє звіря. / Та вже такого сподаря,

СВОЄВОЛЯ 1

- 266B 0043 Дихне, погне і полама. / І ваша злая своєволя / Сама скупається, сама

СВОЄІ 10

- 030A 0244 Мене захивають; / А своєї ся крихотка / Надо мною ляже,
 196A 0018 Не заріже батько сина, / Своєї дитини, / За честь, славу, за братерство,
 207A 0085 Нехай по світу погуляє / Та сам своєї пошукає, / Як я шукав колись... Ярино!
 207A 0665 Отаке-то! Тяжко, тату, / Із своєї хати / До турчина поганого
 250A 0119 Слав'янського люду – / Всі знаєте. А своєї / Дас[т]ьбі... Колись будем
 274A 0247 От я крадусь попідтинню / До своєї хати. / В хаті темно, нема дома
 029B 0096 Упивались і чужої / І своєї крові!.. / А получшали?.. Ба де то!
 123B 0004 Як-то тії дівчаточка / Без своєї Ганни, / Без моєї Ганнусеньки
 183B 0023 У матері в хаті / Старітисся. А своєї / Вже хати не мати!
 215B 0033 Душі убогої цураюсь, / Своєї грішної душі! / -----

СВОЄМУ 4

- 016B 0317 А доня взаперті сидить / В своєму сумному покої / І дивиться, як над горою
 092B 0053 Діточки-дівчата / Й защебечуть по своєму / Доброму звичаю,
 280B 0015 Нащо ти вієши, несеш / На легкому крилі своєму / Хиновські стріли?
 292B 0006 На полі вольнім вольно пас / Чабан, було, в своєму раї. / І гадки-гадоньки не має,

СВОЄЮ 11

- 061A 2214 «Убийте пса! А собачат / Своєю заріжу. / Клич громаду. Признавайтесь:
 114A 0336 Цілує за гроші, вінчається з нею... / О Боже! мій Боже! Волею своєю / Розбий моє
 тіло і душу розбий».
 258A 0046 Тії літа: як рукою / Твердою своєю / Розв'язав ти наші руки

258A 0119 Мене заступає / І їм правдою своєю / Вертає їх злая.
 258A 0155 Високо, високо, / Закрий славою своєю / Сліпе горде око.
 016B 0185 Надивлялась, любувалась / Княжною своєю... / І жениха їй єднала,
 016B 0294 Приходили. І матір'ю / Своєю святою / Її звали. І все село
 044B 0006 Неборак, як голуб, з нею, / З безталанною своєю, / Од зіроньки до зіроньки
 185B 0033 Верзеться грішному, усатий, / З своєю волею мені / На чорнім вороні-коні!
 200B 0172 Тепер робитимеш з собою, / З своєю божою красою? / Хто стерегтиме твій покой,
 233B 0026 І я живу, і надо мною / З своєю божою красою / Гориш ти, зоренько моя.

СВОЇ 25

019A 0015 На сім світі жити; / Свої люде – мов чужії, / Ні з ким говорити;
 061A 0072 Та розкаже по-нашому / Про свої гетьмани. / А то дурень розказує
 114A 0224 Чужими степами. / Свої воли, свої вози, / А між парубками,
 114A 0224 Чужими степами. / Свої воли, свої вози, / А між парубками,
 178A 0035 Чому ти не хочеш / Укоротить свої темні, / Тяжкі мені ночі!..
 192A 0034 У степу не знаю? / Чи до тебе свої дари / Я не посилаю?
 199A 0157 І нам, сліпим, передали / Свої догмати!.. кров, пожари, / Всі зла на світі, війни,
 чвари,
 207A 0377 Згадав Степана молодого, / Згадав свої благі літа, / Згадав та й заплавав
 207A 0584 Навіки загинув! / За що ж свої молодії / Ти літа погубиш
 246A 0153 Всьому навчим; тільки дайте / Свої сині гори / Остатнії... бо вже взяли
 250A 0193 І вам, синам, передали / Свої кайдани, свою славу! / -----
 250A 0196 До самого краю. / Гірше ляха свої діти / Її розпинають.
 258A 0055 Покрив еси знову / Срамотою свої люди, / І вороги нові
 258A 0177 Ізриється яма. / Господь любить свої люди, / Любить, не оставить,
 029B 0038 І Трахтемиров геть горою / Нечепурні свої хатки / Розкидав з долею лихою,
 029B 0141 Хоч не молодії... / І згадував літа свої / Давнії, благії...
 038B 0082 Меж стіни німії / Та згадає літа свої, / Літа молодії.
 156B 0055 Сонце із-за хмари, / Потягли в свої улуси / З турками татаре.
 158B 0013 Як він горе боре. / Як він, свої думи тії / І серце убоге
 194B 0051 По веселих селах, / Та співав би свої думи, / Тихі, невеселі.
 250B 0125 Аж сліпить очі. Підняла / На той Фавор свої святис / Очиці кроткіє Марія
 274B 0008 А чистих серцем? Коло їх / Постав ти ангели свої, / Щоб чистоту їх соблюди.
 275B 0008 А чистих серцем? Коло їх / Постави ангели свої / І чистоту їх соблюди.
 282B 0010 Во глас єдиний ісповедуй / Свої гріхи. / І плач! і плач!
 292B 0004 І понад Індом і Євфратом / Свої ягнята і телята / На полі вольнім вольно пас

СВОЇЙ 19

199A 0072 ----- / Привітай же в своїй славі / І мою убогу
 207A 0064 Сидить собі сіромаха, / Мов у своїй хаті. / Така-то доля тая,
 250A 0031 На чужому полі. / В своїй хаті своя й правда, / І сила, і воля.
 258A 0110 Боже, спаси, суди мене / Ти по своїй волі. / Молюсь, Господи, внуши їм
 006B 0057 Нас послав поганяти. / По своїй по землі / Свою кров розлили
 006B 0086 На нашій славній Україні, / На нашій – не своїй землі. / І не пом'яне батько з сином,
 016B 0148 Гралась, веселилась... / І княжні своїй маленькій / Сорочечки шила.
 016B 0200 Радості приносить / Своїй матері щасливій / Дочка уродлива.
 050B 0211 Чи чув ти, що кажуть: легше умирати / Хоть на пожарині в своїй стороні, / Ніж в
 чужій в палатах. Чи чув ти? – Ба ні.
 076B 0116 А той, бугай собі здоровий, / У храміні своїй кедровій / Лежить, аж стогне, та
 лежить,
 090B 0009 Бог зна колишні случаї / В душі своїй перебираю / Та списую; щоб та печаль
 137B 0076 Щоб лякались вражі ляхи / У своїй Варшаві. – / Громада чмелем загула,
 161B 0165 І сам сивим посмішищем / Будеш в своїй хаті, / Будеш сам оте весілля
 194B 0087 І мене, Господи, мене / В своїй молитві пом'яне! / -----
 250B 0448 Минає рік, коло хатини / В повіточці своїй малій / Той бондар праведний, святий,
 266B 0045 Сама скупається, сама / В своїй крові. Плач великий / Воместо львичищого рика

- 286B 0004 За що ж тебе, світе-брате, / В своїй добрій, теплій хаті / Оковано, омурано
 287B 0006 Заснули, мов свиня в калюжі, / В своїй неволі! Мій ти друже, / Моя ти любо! Не
 хрестись,
 290B 0004 Посижу я і похожу / В своїй маленькій благодаті. / Та в одині-самотині

СВОЇМ 37

- 061A 2521 На чужому полі, / Бо на своїм нема місця, / Нема місця волі...
 173A 0061 З німецького поля / Своїм діточкам закликать / І долю, і волю,
 207A 0684 Вона спарувалась / З сліпим своїм. Такеє-то / Скоїлось на світі,
 258A 0012 Плодом вкрите. Так і муж той / В добрі своїм спіє, / А лукавих, нечестивих
 258A 0280 І осудять губителів / Судом своїм правим. / І вовіки стане слава,
 274A 0476 Люде горді, неправедні, / Своїм судом судять». / Отак вона научала,
 029V 0025 Запорожця з лугу... / З Дніпром своїм розмовляє, / Розважає тугу.
 076V 0055 Сусіди Гурія. А в саді, / В своїм веселім вертограді, / Версавія купалася,
 076V 0082 Спочити трохи по вечері / З своїм царем. І Гурій спав. / Йому, сердешному, й не
 снилось,
 091B 0021 Отут він ввесь, хоч надрюкуй. / Та ще в селі своїм дівчаток / Перебирає. Та спроста
 111B 0042 А препоганії пани / Жидам, братам своїм хорошим, / Остатні продають штани...
 135B 0008 Мене славні запорожці / Своїм трупом вкрили. / Та ще мене гайворони
 156B 0057 З турками татаре. / А ляхи з своїм Чарнецьким, / З поганим Степаном,
 180B 0004 Як тая мати молодая / З своїм дитяточком малим. / Буває, іноді дивлюся,
 218B 0107 Та, помолившись Гіменею / В своїм веселім гінекею, / В чужий веселий одвела.
 218B 0112 Дитину-сина привела. / Молилася своїм Пенатам / І в Капітолій принесла
 218B 0187 І за апостолом святим, / За тим учителем своїм. / А ти весела вийшла з хати
 218B 0192 Уже й не буде. Ти сама / Помолитися своїм Пенатам, / Сама вечерять сядеш в хаті.
 218B 0396 І осудять неправедних / Судом своїм правим, / І вовіки стане слава,
 230B 0009 А надто стрижений Гаврилич / З своїм єфрейтором малим, / Та жвавим, на лихо
 лихим,
 230B 0015 І «благосклонні пребивали / Всегда к єфрейторам своїм». / А ми дивились та
 мовчали,
 230B 0036 І ваших чепурних киянок / Оддав своїм профосам п'яним / У наймички
 сатрап-капрал.
 235B 0015 Уже не панський, а на волі; / Та на своїм веселім полі / Свою таки пшеницю жнуть,
 239B 0013 Добром та волею підбитим, / Святим омофором своїм. / І люде темні, незрячі,
 242B 0004 Ми заходились розкувать / Своїм невольникам кайдани. / Аж гульк!.. Ізнову потекла
 250B 0233 На улиці.– І заховаймось / В своїм оазисі.– І в путь / Марія нашвидку збиралась
 250B 0395 Марія навіть не ховалась / З своїм младенцем. Слава вам, / Убогим людям, чабанам,
 250B 0527 Стара вдова, у Назареті / З малим синком своїм жила, / Таки з Івасем. Та й була
 250B 0532 Нагодувала, одягла / І за святим своїм пішла / У Назарет той до вдовиці
 250B 0654 А твій меж люди. А за ним, / За сином праведним своїм, / І ти пішла. В старій хатині
 250B 0735 Розвіяла, мов ту полову, / Своїм святим огненным словом! / Ти дух святий свій
 пронесла
 268B 0031 Спочивши, скорбная, скажи, / Прорци своїм лукавим чадам, / Що пропадуть вони,
 лихі,
 291B 0027 Чи не дурю себе я знову / Своїм химерним добрим словом? / Дурю! Бо лучше
 одурить
 292B 0059 Благоволенєє оддає / Своїм всеподданнішим голим. / І в багрянці довгополій
 292B 0063 Аж поки, лобом неширокий, / В своїм гаремі одинокий, / Саул сердега одурів.
 302B 0024 Порадитись, кого б то їм / Своїм зятем звати? / -----
 305B 0027 Та Матер Божію гнівиш / Своїм смиренієм лукавим. / Прокинсья, кумо, пробудись

СВОЇМИ 9

- 221A 0240 Упилася б ти без мене / З своїми ксьондзами? / Чортма хисту! Я спалила
 250A 0078 І навіки прокленетесь / Своїми синами! / Умийтесь! образ божий
 006B 0081 В неволі виріс меж чужими / І, неоплаканий своїми, / В неволі, плачучи, умру.
 057B 0071 Що ти бачив диявола / Своїми очима. / -----

- 209В 0051 – Не знаю, як тепер ляхи живуть / З своїми вольними братами. / А ми браталися з
ляхами!
- 234В 0004 Де ти в ката забарилась / З своїми лучами? / У Версалі над злодієм
- 250В 0646 Святиє тії матері / Своїми дітками. Із школи / Путем терновим розійшлись
- 250В 0700 Надів бурнус. І веселенький / З своїми дітками пішов / В Єрусалим на слово нове,
- 302В 0016 Ловить ряску, розмовляє / З дітками своїми. / -----

СВОЇХ 23

- 061А 1596 Боротись з нудьгою. / Догнав своїх. Боровиків / Вже хутір минають.
- 061А 2358 Де менше горіло, / Поніс Гонта дітей своїх, / Щоб ніхто не бачив,
- 061А 2478 Нехай лають: а я поки / До своїх вернуся / Та доведу вже до краю,
- 180А 0514 Сміються та лають / Батьків своїх, що змалечку / Цвенькать не навчили
- 199А 0145 За що пропадають? за що ти караєш / Своїх і покорних, і добрих дітей? / За що
закрив їх добрі очі,
- 250А 0216 Побачите славу, / Живу славу дідів своїх / І батьків лукавих.
- 250А 0250 Заплакана мати. / Благословить дітей своїх / Твердими руками
- 258А 0217 І землі, і людям, – / Отак братів благих своїх / Господь не забуде,
- 274А 0228 Не вступив і в хату, / На дітей своїх не глянув, / Луципер проклятий!
- 274А 0262 От я заховала / Близнят своїх у коморі, / Вбігаю у хату,
- 006В 0235 В веселих хмарах весняних. / Гостей закованих своїх / Сердешним чаєм напували
- 006В 0271 Поклала мати коло хати / Маленьких діточок своїх, / Сама заснула коло їх.
- 046В 0032 Слухай, брате, та научай / Своїх малих діток, / Научай їх, щоб не вчились
- 076В 0042 У полі бились, сиротили / Маленьких діточок своїх. / А в городі младії вдови
- 076В 0044 А в городі младії вдови / В своїх світлицях, чорноброві. / Запершись, плачуть, на
малих
- 083В 0213 Щоб про неї люде знали, / Дітей своїх научали, / Щоб навчалися дівчата,
- 091В 0023 Перебирає. Та спроста / Таки своїх байстрят з десяток / У год подержить до хреста.
- 111В 0032 Німі на панщину ідуть / І діточок своїх ведуть!... /
- 205В 0046 Душа поетова святая, / Жива в святих своїх речах, / І ми, читая, оживаєм,
- 209В 0074 Моїй Україні-небозі... / І трьох синів своїх. – Нехай, – / Я думав, грішний, – перед Богом
- 218В 0410 За ката лютого. Його / В своїх молитвах пом'яніте. / Перед гординею його,
- 218В 0448 Мерзенний старче. Розкошуй / В своїх гаремах. Із-за моря / Уже встає святая зоря.
- 250В 0388 Намарне гріли: не купали / Маленьких діточок своїх! / Ножі солдати сполоскали

СВОЙОГО 1

- 218В 0248 Як Бога з неба виглядять / Свогого сина, аж поки-то / Його в кайданах поженуть

СВОЛОК 2

- 221А 0123 Уже й хату розкидали / І сволок з словами / На угілля попалили!..
- 161В 0382 І покої не мазані, / І сволок не митий, / І челяді нема дома,

СВОЮ 87

- 015А 0003 Та не витікає, / Шука козак свою долю, / А долі немає.
- 016А 0013 Втоплю своє горе, / Втоплю свою недоленьку, / Русалкою стану,
- 020А 0148 А я з журби та до шинку, / А там найду свою жінку, / Найду жінку, почастую,
- 024А 0116 А я з журби та до шинку, / Найду в шинку свою жінку, / Найду жінку, почастую,
- 030А 0007 Жартуючи кине; / Піде в свою Московщину, / А дівчина гине...
- 030А 0027 В садочок ходила, / Поки себе, свою долю / Там занастила.
- 030А 0132 Не співає чорнобрива, / Кляне свою долю. / А тим часом вороженьки
- 030А 0134 А тим часом вороженьки / Чинять свою волю – / Кують речі недобрії.
- 030А 0533 ----- / Сирота-собака має свою долю, / Має добре слово в світі сирота;
- 030А 0619 Кому хоч оддати / Свою Катрю, що до тебе / В садочок ходила,
- 030А 0621 В садочок ходила, / Свою Катрю, що для тебе / Сина породила?
- 047А 0038 Не знайте, дівчата! / Не питайте свою долю!.. / Само серце знає,
- 052А 0095 Нехай я заплачу, / Нехай свою Україну / Я ще раз побачу,
- 057А 0008 Чом вас лихо не приспало, / Як свою дитину?.. / Бо вас лихо на світ на сміх породило,

- 057A 0116 Моїх діток нерозумних, / Як свою дитину. / -----
- 061A 0262 То й вас прийме, привітає, / Як свою дитину. / А од його, помолвившись,
- 061A 1131 В неволі гаснуть; розковать / Козак сестру свою не хоче, / Сам не соромиться конать
- 114A 0385 Люби мене, моє серце, / Найду свою долю. / За високими горами,
- 114A 0390 По волі-неволі / Найду свою долю! / Не в свитині, а сотником
- 169A 0020 Подивись тепер на матір, / На свою Україну, / Що, колишучи, співала
- 169A 0022 Що, колишучи, співала / Про свою недолю, / Що, співаючи, ридала,
- 173A 0200 До Бога здіймала, / Свою долю проклинала, / Сина вимовляла.
- 180A 0047 Єй-богу, не чую. / І не кричій! Я свою п'ю, / А не кров людську!
- 207A 0025 Над головою вже несе / Свою неклепану косу / Косар непевний... Мовчки скосить,
- 207A 0525 І згадав сирота Степан в неволі / Свою далеку Україну, / Нерідного батька старого,
- 207A 0578 За Степана свата / Старий свою Яриночку. / І Ярина в хаті.
- 207A 0617 «Розкажи ж ти нам, Степане, / Про свою недолю, / Бо й я таки гуляв колись
- 221A 0221 Та в Сибір загнали / Свою шляхту, то вже й годі, / Уже й запишались.
- 234A 0181 «Та воно-то треба. / Бо й я свою вже часточку / Прожив, слава Богу,–
- 234A 0221 Що вечір, небога, / Свою долю проклинає, / Тяжко-важко плаче;
- 234A 0401 На двір. Побіг стрічати / З онуками свою Ганну. / «А Марко в дорозі?» –
- 250A 0022 Подивіться на рай тихий, / На свою країну, / Полюбіте щирим серцем
- 250A 0190 ----- / Так от як кров свою лили / Батьки за Москву і Варшаву,
- 250A 0193 І вам, синам, передали / Свої кайдани, свою славу! / -----
- 256A 0068 Не розіб'є живе серце / За свою країну. / Ви – розбойники неситі,
- 270A 0015 І Цвіт Королевий / Схилив свою головоньку / Червоно-рожеву
- 270A 0087 А Цвіт Королевий / Схилив свою головоньку / Червоно-рожеву
- 274A 0021 Веселий, і забуде знов / Свою недолю. І в неволі / Познає рай, познає волю
- 274A 0203 Та сина Івана. / Дочку свою Наталоньку... / Та шукаю пана,
- 274A 0241 Близняточок. То с'як, то так / На свою країну / Придубала. Одпочила,
- 274A 0444 Та й пішла собі, небога, / На свою країну. / «Вернусь, каже, хоч погляну
- 006B 0012 Розійдемося, рознесемо / В степи, в ліси свою недолю, / Повіруєм ще трохи в волю,
- 006B 0058 По своїй по землі / Свою кров розлили / І зарізали брата.
- 006B 0179 Зневажають подруженьки / Подругу свою, / Зневажають червону
- 006B 0357 І згадуйте один другого. / Свою Україну любіть, / Любіть її... Во время люте,
- 016B 0162 За те, хіба, що привела? / А моя свою дитину / Сама доглядала.
- 016B 0206 Буде веселити / Свою матір. Бог карає / Княгиню на світі...
- 016B 0235 Умийся, серце, щоб пізнала / Тебе, єдиную свою... / І Господа б благословляла
- 036B 0005 Люблю, як щирю, вірну дружину, / Як безталанну свою Україну! / Роби, що хочеш, з темним зо мною,
- 038B 0105 Приспи ж його і занехай / Свою Борзну і Фастовщину, / Загине все, ти сам загинеш.
- 038B 0113 – Для чого я на світ родився, / Свою Україну любив? – / До утрени завив з дзвіниці
- 044B 0048 Преславнії компанійці / В свою Україну. / Іде військо, іде й друге,
- 050B 0284 Останній раз, сіромаха, / На свою криницю. / Громадою при долині
- 068B 0008 Та й забалакались. Старий / Згадав свою Волинь святую / І волю-долю молодую,
- 068B 0010 І волю-долю молодую, / Свою бувальщину. І ми / В траві за валом посідали,
- 068B 0035 І полине із чужини / На свою країну. / -----
- 073B 0006 Ой піду я степом-лугом / Та розважу свою тугу. / Не йди, кажуть, з цієї хати
- 095B 0316 Пошкандибала стара мати / Свою Марину доганяти. / Пани до одного спеклись,
- 102B 0004 Послав на землю їм пророка; / Свою любов благовістить! / Святую правду возвістить!
- 104B 0069 / А жіночку свою любив, / І Господи єдиний!
- 116B 0008 Ой піду я боса полем, / Пошукаю свою долю... / Доленько моя!
- 153B 0047 Ніби тиє знає. / Дочку свою одиночу / В хаті замикає.
- 160B 0007 Таки віршами. Розважаю / Дурну голову свою, / Та кайдани собі кую
- 198B 0039 І розмовляючи пішли б / Вечеряти в свою хатину. / -----
- 205B 0051 Ти, знаю, лепту розділив / Свою єдину... Перед Богом / Багато, брате, заробив!
- 207B 0019 І, повиваючи, співала, / Свою нудьгу переливала / В свою дитину... В тім гаю,
- 207B 0020 Свою нудьгу переливала / В свою дитину... В тім гаю, / У тій хатині, у раю,
- 218B 0291 Кому ви принесли з сльозами / Свою надію? Горе з вами, / Раби незрячі! Кого?
- 218B 0310 Самі благоволили дати / Свою підложницю в супруги, / Хоча й підтопану. Нічого,

- 235В 0016 Та на своїм веселім полі / Свою таки пшеницю жнуть, / А діточки обід несуть.
 250В 0036 В святому тихому раю. / Тесляр на наймичку свою, / Неначе на свою дитину,
 250В 0037 Тесляр на наймичку свою, / Неначе на свою дитину, / Теслу, було, і струг покине
 250В 0088 Лопух зорвала і накрила, / Неначе бриликом, свою, / Головоньку тую смутную,
 250В 0090 Головоньку тую смутную, / Свою головоньку святую! / І зникла в темному гаю.
 250В 0153 Старий, сумуючи під тином, / Давненко вже свою дитину. / Зострів її і привітав
 250В 0272 Тебе повинчану веде / В свою убогую хатину. / Молися й дякуй, що не кинув,
 250В 0510 Молися, серденько, молись! / Окуй свою святую силу... / Долготерпенієм окуй,
 250В 0530 Якась рідня ім. Вранці-рано / Свою дитину, безталанна, / Нагодувала, одягла
 250В 0573 Мов янгеляточко в раю. / І на єдиную свою / Та мати дивиться і плаче
 268В 0058 Руками скверними створили / Свою надію; й речете, / Що цар наш Бог, і цар надія,
 271В 0008 Аж сам собі дивується / На свою діброву... / Надивившись на доненьку
 273В 0006 На сій окраденій землі / Свою ти силу ниспошли. / -----
 274В 0006 На їх окраденій землі / Свою ти силу ниспошли. / -----
 276В 0018 Сама Егерія в гаю, / Кленучи доленьку свою, / Повісилась. А мудрий Нума
 292В 0009 Пасе, і доїть, і стриже / Свою худобу та співає... / Аж ось лихий царя несе
 292В 0099 Як той москаль, у батька, в матір / Свою рідоньку волохату / І вздовж і впоперек
 хрестить.
 307В 0009 Чорнявенький і кавалер, / Скрамненько длань свою простер, / І хор по манію лакея,

СВОЯ 6

- 180А 0001 ----- / У всякого своя доля / І свій шлях широкий,
 234А 0077 І згадає, дякуючи, / Як своя дитина?.. / Тяжко дітей годувати
 250А 0031 На чужому полі. / В своїй хаті своя й правда, / І сила, і воля.
 250А 0092 Якби ви вчилися так, як треба, / То й мудрость би була своя. / А то залізете на небо:
 076В 0208 Потя народ, княжну поя, / Отиде в волості своя, / Отиде з шумом. І растлі ю,
 161В 0185 А старого нема дома, / То ім своя воля / Награтися. Дивітєся:

СВЯТА 6

- 061А 0873 Поєднались – дожидають / Великого свята. / У темному гаю, в зеленій діброві,
 199А 0140 Та буллу купила – / Те[пе]р свята!.. Боже! Боже! / Великая сило!
 199А 0365 Мов тії ворони, / З кровавого того свята. / -----
 016В 0441 А в нас, сердешна, опочила. / Оце її свята могила... / Ще не поставили хреста».
 038В 0060 Товариша з Лугу!» / Свята брама одчинилась, / Козака впустили,
 102В 0017 Пожерли жертву! Омерзились! / І мужа свята..... горе вам! / На стогнах каменем
 побили.

СВЯТАЯ 18

- 171А 0003 Все на світі гине, / І святая твоя слава, / Як пилина, лине
 199А 0178 Молюся, Господи, помилуй, / Спаси ти нас, святая сило, / Язви язик мій за хули
 246А 0064 За вас правда, за вас сила / І воля святая! / Чурек і сакля – все твоє,
 200В 0182 Чудовная не помогла, / Не помогла святая сила. / А ти аж плакала, молилась –
 205В 0045 І ми заплачемо... Жива / Душа поетова святая, / Жива в святих своїх речах,
 218В 0062 Благословенная в женах, / Святая праведная мати / Святого сина на землі.
 218В 0449 В своїх гаремах. Из-за моря / Уже встає святая зоря. / Не громом праведним, святим
 218В 0471 Ступив, зирнув... І полилась / Святая кров. По Колізеї / Ревучим громом пронеслась
 233В 0001 ----- / А ти, пречистая, святая, / Ти, сестро Феба молодая!
 233В 0028 Гориш ти, зоренько моя. / Моя порадонько святая! / Моя ти доле молодая!
 233В 0036 Молитву діяти до краю. / А як умру, моя святая! / Моя ти мамо! Положи
 238В 0009 Людей неситих. Світе мій! / Моя ти зоренько святая! / Моя ти сило молодая!
 239В 0026 ----- / Тойді, як, Господи, святая / На землю правда прилетить
 245В 0014 Моя єдина сестра! / Многострадалиця святая! / Неначе в раї спочиває
 250В 0006 На тебе, мати, возлагаю. / Святая сило всіх святих, / Пренепорочная, благая!
 250В 0310 І мовчки за старим пішла / У Віфлієм.– Святая сило! / Спаси мене, мій Боже милий! –
 250В 0662 Бо за сином / Святая мати всюди йшла, / Його слова, його діла –
 308В 0028 Підождемо ж, моя сестро, / Дружино святая! / Та нескверними устами

СВЯТЕ 5

- 038В 0084 Літа молодії. / Бере письмо святе в руки, / Голосно читає...
 038В 0099 І плоть старечу усмирай. / Святе писаніє читай, / Читай, читай та слухай дзвона,
 121В 0015 Нехай не гуляє, / А святе письмо читає, / Людей поучає,
 150В 0009 Та безталання; та ще й те, / Що літечко моє святе / Минуло хмарно, що немає
 200В 0092 І генерал собі радіє, / Що діло, бачите, святе / Удвох таки вони зробили.

СВЯТЕС 11

- 061А 1400 «Добре, сину, ножі будуть / На святеє діло. / Ходім з нами у Лисянку
 199А 0119 Окови адові!.. і диво, / Святеє диво показать / Очам незрячим. «Поборюсь...
 057В 0239 Коси заплітали, / Мов дівчата, та святеє / Борошно псували?
 074В 0018 Встає пожар, і диму хмара / Святеє сонце покрива, / І стала тьма, і од Уралу
 074В 0032 Неначе ляля в льолі білій, / Святеє сонечко зійшло. / Пустиня циганом чорніла,
 094В 0017 Слізьми-водою розлилось / Колишнєє святеє диво! / -----
 184В 0019 Отак, буває, в темну яму / Святеє сонечко загляне, / І в темній ямі, як на те,
 218В 0067 Скорблящих радосте! Пошли, / Пошли мені святеє слово, / Святої правди голос новий!
 241В 0004 І воплотила, пронесла / Святеє слово над землею. / Якби то й ти, дністровий цвіте...
 250В 0203 І в житницю соберемо / Зерно святеє. Я Месію / Іду народу возвістити! –
 278В 0043 В Путивлі на валу на брамі. / Святеє сонечко зійшло. / І каже: – Сонце пресвятеє

СВЯТЕШНИЙ 1

- 250В 0047 Та вовну білую пряде / На той бурнус йому святешний / Або на берег поведе

СВЯТИЄ 16

- 209В 0060 Ляхи прийшли на нас войною! / Святиє божії міста! / Ксьондзи скажені осквернили!
 218В 0225 І прилетять зо всього світа / Святиє мученики. Діти / Святої волі. Круг одра,
 218В 0420 Не месники внучата тії, / Христові воїни святиє! / І без огня, і без ножа
 218В 0431 Хвала вам, душі молодіє! / Хвала вам, лицарі святиє! / Вовіки-віки похвала!
 218В 0537 Із Колізея, із різниці, / Святиє вивезли тіла; / І повезли на Тібр. Тілами
 237В 0030 Твої, о Господи, такії. / Розкинь же їх, твої святиє, / По всій землі. І чудесам
 239В 0006 І процвітеш, позеленієш, / Мов Іорданові святиє / Луги зелені, береги!
 250В 0125 Аж сплпнуть очі. Підняла / На той Фавор свої святиє / Очиці кроткіє Марія
 250В 0193 Дивочний гость той говорив. / І словеса його святиє / На серце падали Марії,
 250В 0522 Та й заридала. Полились / На цямрину святиє сльози / Та й висохли. А їй, небозі,
 250В 0644 І вкупі вчились, ростучи / Святиє діточки. Пишались / Святиє тії матері
 250В 0645 Святиє діточки. Пишались / Святиє тії матері / Своїми дітками. Із школи
 250В 0681 Води погожої, і вмие / Утомлені стопи святиє, / І пити дасть, і отряє,
 250В 0690 Із города. Його любили / Святиє діточки. Слідком / За ним по улица[х] ходили,
 250В 0739 І похвала тобі, Маріє! / Мужі воспрянули святиє. / По всьому світу розійшлись,
 289В 0004 Потік у черво чернече! / А ви, святиє предотечі, / По всьому світу розійшлись

СВЯТИЙ 31

- 030А 0293 Той сам себе губить... / А за віщо? Святий знає. / Світ, бачся, широкий,
 207А 0588 Насміються люде / І Бог святий покарає, / І прожене долю
 207А 0674 А що з того буде, / Святий знає: почуємо, / Що розкажуть люде».
 246А 0096 Святую Біблію читає / Святий чернець і навчає, / Що цар якийсь-то свині пас
 258А 0108 Возрадується Ізраїль / І святий Іаков. / -----
 258А 0251 Руйнуйте, паліте / Сіон святий!» Вавілоня / Дщере окаянна!
 270А 0084 Мене й матір?.. Милосердий, / Святий Боже милий!» / І заплакала Лілея,
 029В 0046 І Запорожжя, і село... / І монастир святий, скарбниця, – / Все, все неситі рознесли!..
 038В 0055 А за ним і товариство / І ввесь святий Київ. / Дотанцював аж до брами,
 057В 0161 Коли одпочине? / Святий знає. / -----
 057В 0299 Або в яке свято / Бере святий псалтир в руки / Та й іде читати
 068В 0169 Мов на небі висить / Святий Київ наш великий. / Святим дивом сяють
 076В 0021 Святопомазану чуприну. / Покиньте ж свій святий Парнас, / Придибайте хоч на
 годину

- 076В 0096 ----- / Давид, святий пророк і цар, / Не дуже був благочестивий.
156В 0077 Славного гетьмана. / Тільки ти, святий Ростовський, / Згадав у темниці
200В 0168 Любов та чистая. І буде / Святий покой ваш стерегти / І в домовині. Що ж то буде
205В 0033 Де ж ти? / Великомучениче святий? / Пророче божий? Ти меж нами,
209В 0089 За тяжкий, мабуть, гріх великий / Не дав мені святий владики / Очей нарадувать старих
218В 0045 Та праведних твоїх питає, / Що він зробив їм, той святий, / Той назорей, той син єдиний
218В 0119 І день і ніч перед Пенатом / Святий огонь. Радіє мати: / В Алкіда син її росте,
218В 0149 Та й поклонялися Пріапу. / Аж гульк!.. Іде святий Петро / Та, йдучи в Рим благовістити,
218В 0494 У терми сховався / Святий кесар з лікторами. / Колізей остався
250В 0326 Такеє-то пророче слово / Сказав мені.– Святий закон! / І Авраама і Мойсея!
250В 0349 Такого дива. Аж здрогнув / Святий тесляр. Мітла з востоку / Над самим Віфліємом, боком,
250В 0443 Марія найнялася прясти / У копта вовну. А святий / Іосиф взявсь отару пасти,
250В 0449 В повіточці своїй малій / Той бондар праведний, святий, / І гадки, праведний, не має,
250В 0456 Як його вчити, навести / На путь святий святого сина, / І як його од зол спасти?
250В 0505 Колись-то з нею яснолиций / Зострівся гость святий. Бур'ян, / Будяк колючий з кропивою
250В 0736 Своім святим огненным словом! / Ти дух святий свій пронесла / В їх душі вбогії! Хвала!
278В 0048 Туги-нудьги не розвело. / Святий, огнений господине! / Спалив єси луги, степи,
308В 0050 А не як-небудь... Друже мій, / О мій супутниче святий! / Поки огонь не захолонув,

СВЯТИЛИ 3

- 061А 0863 Протів ночі Маковія, / Як ножі святили.) / Людей не чуть; через базар
061А 1626 А вчора було багато. / Вінки не святили: / Не дали ляхи прокляті.
050В 0274 Та й викопав. На те літо / Криницю святили, / На самого маковія,

СВЯТИЛОСЬ 1

- 218В 0086 І на Україні понеслось, / І на Україні святилось / Те слово, божее кадило,

СВЯТИМ 22

- 061А 0366 Що плаче, сміється, і мре, й оживає, / Святим духом серед ночі / Понад ним витає.
061А 1629 Зате ж їх і били, / І я й батько святим ножем; / А мати нездужа,
234А 0274 Люде з рушниками, / З святим хлібом обміненим. / Панну у жупані,
234А 0324 Пиду помолюся / Усім святим у Києві, / Та й знову вернуся
234А 0353 Невістці достала, / І, всім святим поклонившись, / Додому верталась.
246А 0102 Сидять на небі! Ви ще темні, / Святим хрестом не просвіщенні, / У нас навчіться!.. В нас дери,
068В 0170 Святий Київ наш великий. / Святим дивом сяють / Храми божі, ніби з самим
068В 0186 Пішов собі тихо в Київ / Святим помолитись, / Та суда, суда людського
095В 0134 Прийшла додому, подивилась: / Цвіти за образом святим, / І на вікні стоять цвіти,
180В 0010 І перед нею помолюся, / Мов перед образом святим / Тієї матері святої,
184В 0006 І стане ясно перед ним / Надія ангелом святим, / І зоря, молодість його,
205В 0036 Ти, присносуший, всюди з нами / Витаєш ангелом святим. / Ти, любий друже, заговориш
212В 0011 Хто коло тебе в світі стане / Святим хранителем твоїм? / І хто заступить? Хто укриє
218В 0069 Святої правди голос новий! / І слово розумом святим / І оживи, і просвіти!
218В 0186 Твій син Алкід пішов за ними / І за апостолом святим, / За тим учителем своїм.
218В 0450 Уже встає святая зоря. / Не громом праведним, святим / Тебе уб'ють. Ножем тупим
218В 0479 Зевеса ліктори. За ним, / Твоїм Юпітером святим, / Залізну браму зачинили.
230В 0066 І світиш, і гориш над ним / Огнем невидимим, святим. / Животворящим, а із гною
239В 0013 Добром та волею підбитим, / Святим омофором своїм. / І люде темні, незрячі,
250В 0532 Нагодувала, одягла / І за святим своїм пішла / У Назарет той до вдовиці

- 250B 0735 Розвіяла, мов ту полову, / Своїм святим огненным словом! / Ти дух святий свій
пронесла
303B 0022 Я схаменувся, осінивсь / Святим хрестом і тричі плюнув / Та й знову думать
заходивсь

СВЯТИМИ 10

- 061A 0947 Та, як ми, з ножами, / З ножами святими, / Та з батьком Максимом
061A 2484 Де ходили гайдамаки / З святими ножами, / На ті шляхи, що я міряв
250A 0054 Тойді оставсь би сиротою / З святими горами Дніпро! / -----
033B 0086 Заплакала Матер Божа / Сльозами святими, / Заплакала милосерда,
057B 0309 Тихо заспіває / Со святими; та й заплаче. / А потім пом'яне
083B 0091 На прощу в Київ повезли. / Святими травами поїли / І все-таки не помогли!
137B 0009 Докупи скликали. / З святими корогвами / Та з пречистними образами
147B 0004 Та трупом, трупом начиняла / І со святими не співала, / Чи городом, чи то селом
189B 0037 Гладесенько Сатурн стирає... / Нехай з святими спочивають / Мої старії...– Чи жива
218B 0424 І тьми і тисячі поганих / Перед святими побіжать. / Молітьсь, братія.

СВЯТИХ 13

- 173A 0006 Китайкою повивала, / Всіх святих благала, / Та щоб йому всі святії
199A 0126 За нас розп'ятого на дереві, / І всіх апостолів святих, / Петра і Павла особливе,
207A 0417 У Києві великому / Всіх святих благала; / У Межигорського Спаса
207A 0680 Господарювала / Та святих отих благала. / Таки ж ублагала;
076B 0100 І син Амон. І се не диво. / Бувають діти і в святих, / Та не такі, як у простих,
205B 0046 Душа поетова святая, / Жива в святих своїх речах, / І ми, читая, оживаєм,
218B 0043 І плаче серце, оживає, / І в тебе, Боже, і в святих / Та праведних твоїх питає,
218B 0347 Пішла його зострінати, / Святих привітати / На березі. Пішла еси,
218B 0539 І повезли на Тібр. Тілами / Святих убитих годували / Для царського-таки стола
230B 0034 Гаврилич гнув во время оно. / А вас, моїх святих киян, / І ваших чепурних киянок
230B 0076 Як сотнями в кайданах гнали / В Сибір невольників святих, / Як мордовали,
розпинали
237B 0002 Мій Боже милий, як-то мало / Святих людей на світі стало. / Один на другого кують
250B 0006 На тебе, мати, возлагаю. / Святая сило всіх святих, / Пренепорочная, благая!

СВЯТІ 2

- 029B 0130 І привів мене, старого, / На сі святі гори / Одинокий вік дожити,
038B 0058 Крикнув: «Пугу! пугу! / Привітайте, святі ченці, / Товариша з Лугу!»

СВЯТІЇ 12

- 173A 0007 Всіх святих благала, / Та щоб йому всі святії / Талан-долю слали.
258A 0212 Або роси ермонські / На святії гори / Високії сіонські
028B 0022 Із-за Дніпра мого святого / Святії вітри принесли, / Та й більш нічого. Так-то, люде,
076B 0214 Нічого з ворогом не вдіє. / Так отакії-то святії / Оті царі.
161B 0190 Одно на другого. / Отак ангели святії / Дивляться на Бога,
200B 0124 Сердега разом одуріла. / Та й як його одній святії / Прожити літа молодії?
218B 0058 Ні сам сивий верхотворець, / Ні його святії – / Помощники, поборники,
218B 0117 Щоб первенця її вітали / Святії ідоли. Горить / І день і ніч перед Пенатом
218B 0141 По всій невольничій землі / Твої апостоли святії. / -----
239B 0042 А вольнії, широкії, / Скрізь шляхи святії / Простеляться; і не найдуть
250B 0101 І без води прорве, потопить / Святії думоньки твої? / Де ти сховасешся? Нігде!
250B 0694 До його бігали малії. / Отож прибігли.– О святії! / Пренепорочніє! – сказав,

СВЯТІЙШОЇ 1

- 199A 0283 Усобища розвіаєш, / Святійшої волі / Не приймаєш!...» – «Одно слово!»

СВЯТКАМ 1

- 182B 0005 Та й стали хвалитись / Обновами. Тому к святкам / З лиштвою пошили

СВЯТКАХ 1

207A 0076 Так, коло полудня, в неділю, / Та на зелених ще й святках, / Під хатою в сорочці білій

СВЯТКУЮ 1

046B 0089 ----- / Отак я, друже мій, святкую / Отут неділеньку святую.

СВЯТО 20

027A 0058 І сонце гляне – рай, та й годі! / Верба сміється, свято скрізь! / Заплаче злодій, лютий злодій.

061A 1183 І той минув – день маковія, / Велике свято в Україні. / Минув – і лях, і жидовин

061A 1296 Червонив ти синє, та не напоїв; / А сю ніч уп'єшся. Пекельнеє свято / По всій Україні сю ніч зареве;

150A 0111 Темно всюди, як у будень, / А свято чимале. / Не злодії з Гамалієм

154A 0111 Темно всюди, мов у будень, / А свято чимале. / Не злодії з Гамалієм

221A 0269 В тюрмі задушила. / Отойді-то було свято! / Аж пекло злякалось.

234A 0215 Грається, співає, / Робить возики, а в свято – / То й з рук не спускає.

050B 0253 Москаля Максима. / А в неділю або в свято / Мов причепуриться,

057B 0298 Ніколи він. А в неділю / Або в яке свято / Бере святий псалтир в руки

057B 0360 Чи то було у неділю, / Чи в яке свято? / Слухай, сину, як навчав

076B 0178 Кругом його во златі сяють. / У князя свято, виглядає / Із Литви князя-жениха

092B 0041 А ти, мій покою! / Моє свято чорнобриве, / І досі меж ними

092B 0049 Дивуються всує / На стан гнучий? Свято моє! / Єдинеє свято!

092B 0050 На стан гнучий? Свято моє! / Єдинеє свято! / Як оступлять тебе, доле,

158B 0022 А так тільки. Надворі, бач, / Наступав свято... / Тяжко його, друже-брате,

158B 0036 Отак мені доведеться / Свято зустрічати! / Що ж діяти? На те й лихо,

218B 0251 ----- / А в Римі свято. / Велике свято! Тиск народу,

218B 0252 А в Римі свято. / Велике свято! Тиск народу, / Зо всього царства воєводи,

218B 0262 ----- / Непевне видумали свято / Патриції-аристократи

218B 0336 Юпітер той новий, / Ось побач, якеє свято / Буде завдавати

СВЯТОГО 47

061A 1115 Так благочинний начина – / Кругом святого Чигрина / Сторожа стане з того світу,

061A 1117 Сторожа стане з того світу, / Не дасть святого розпинать. / А ви Україну ховайте:

061A 2177 За титаря ляхам платить, / За батька святого; / За Оксану... Та й зомліє,

114A 0107 В гаю, в лузі / Шовечора святого / Розмовляла,

199A 0075 Лепту-думу немудрую / Про чеха святого, / Великого мученика,

207A 0431 Яриночка, та не Бога / Святого благи, / А нищечком у ворожки

234A 0348 Свята шапочка в печерах / У Йвана святого, / Щоб голова не боліла

234A 0422 Катерині, а дідові / Із воску святого / Три свічки; а Маркові

250A 0037 Шукати доброго добра, / Добра святого. Волі! волі! / Братерства братнього! Найшли,

256A 0042 Не ховайте, не топчіте / Святого закона, / Не зовіте преподобним

028B 0021 Або хоч крихотку землі / Із-за Дніпра мого святого / Святії вітри принесли,

029B 0059 Мою Україну убогу, / Що проклену святого Бога, / За неї душу погублю!

029B 0151 То затихав, то щебетав, / Святого Бога вихваляв; / І все то, все то в Україні!..

041B 0010 Коли б ті діти не росли, / Тебе, святого, не гнівили, / Що у неволі народились

057B 0263 Все, – каже, – од Бога, / Вседержителя святого, / А більш ні од кого. –

057B 0354 Що я стратить намірюсь / Максима святого. / Отак-то! А за віщо?

057B 0380 Вхопив його, та й укинув / Максима святого / У криницю... Такеє-то

074B 0065 І кайзаци не минають / Деревя святого. / На долину заїзжають,

076B 0062 Лоно біле мила, / І царя свого святого / У дурні пошила.

076B 0238 Там будем жить, людей любить, / Святого Господа хвалить. / -----

095B 0093 Дурна, їй шкода мужика / Та жаль святого сіряка, / А глянь лиш гарно кругом себе –

095B 0130 Путьми добрими ходить, / Святого Господа любить / І брата миловать...

104B 0108 Та не придбав долі! / Талану того святого... / Світ божий не милий.

104B 0169 Підняв руки калічені / До святого Бога, / Заридав, як та дитина...

- 137B 0014 Мов та божа пчола, гуде. / З монастиря святого / У золоті, аж сяє,
 137B 0034 Сам на горі править, / Святого Бога просить, хвалить, / Щоб дав їм мудрості дознати,
 175B 0092 Не почастивала / Свого месника святого / І не привітала,
 178B 0031 Ні з ким, і нікому / Не сказать святого слова, / І душу убогу
 185B 0006 А то не діждешся його, / Того писанія святого, / Святої правди ні од кого.
 185B 0026 За що я Україну люблю? / Чи варт вона огня святого?.. / Бо хоч зостаріюсь зтого,
 185B 0030 Пишу собі, щоб не міняти / Часа святого так на так, / Та іноді старий козак
 189B 0061 А може, й дав, та хтось украв, / І одурив святого Бога. / -----
 207B 0075 Хула всьому! Ні, ні, нічого / Нема святого на землі... / Мені здається, що й самого
 212B 0046 Тихенько Богу помолюсь. / Молися й ти, з святого неба / На тебе, серце, не зійшла
 215B 0019 Чи й був я чистим коли-небудь, / Бо ви мене з святого неба / Взяли меж себе – і
 писать
 218B 0049 Що він зробив їм? І за що / Його, святого, мордували, / Во узи кували;
 218B 0063 Святая праведная мати / Святого сина на землі. / Не дай в неволі пропадати,
 218B 0176 Сивобородого. І слово / Із уст апостола святого / Драгим елеєм потекло.
 218B 0200 На хресті / Стремглав повісили святого / Того апостола Петра.
 218B 0475 Де ти сховалась? Чом на його, / На кесаря свого святого, / Не кинулась? Бо стерегли,
 218B 0525 Та щось шепотала. / Чи не кесаря святого / Нишком проклинала?
 230B 0052 Ви огласили юридичим / Святого лицаря. А бивий / Фельдфебель ваш, Сарданапал,
 230B 0054 Фельдфебель ваш, Сарданапал, / Послав на каторгу святого, / А до побитого старого
 250B 0027 У Йосипа, у тесляра / Чи бондаря того святого, / Марія в наймичках росла.
 250B 0456 Як його вчити, навести / На путь святий святого сина, / І як його од зол спасти?
 250B 0657 В чужій покинула його, / Святого Йосипа свого! / Пішла тиняться попідтинню,
 304B 0016 Дядьки отечества чужого! / Не стане ідола святого, / І вас не стане, – будяки

СВЯТОЇ 21

- 061A 0795 «У тім'я цвяшок закатай!» / Не витерпів святої кари, / Упав, сердега. Пропадай,
 061A 0797 Упав, сердега. Пропадай, / Душа, без сповіді святої! / «Оксано, дочко!» – та й умер.
 171A 0038 Нехай же серце плаче, просить / Святої правди на землі. / Чигрине, Чигрине,
 171A 0070 Козацької тії крові, / Чистої, святої!!! / -----
 199A 0164 Отим положено конглавом: / Хто без святої булли вмер – / У пекло просто; хто ж
 заплатить
 207A 0522 Під землею камень ламають, / Без сповіді святої умирають, / Як собаки, здихають.
 234A 0420 І четвертий уже перстень / Святої Варвари / Катерині, а дідові
 016B 0410 А її немає / І не буде вже, святої... / Де ж вона поділась?
 076B 0232 Шкода і оливо тупить. / Бо де нема святої волі, / Не буде там добра ніколи.
 083B 0007 Як ті гусари на постої. / Ще за гетьманщини святої, / Давно се діялось колись.
 149B 0016 Поки, мов хмара, розійшлись / Без слюз, роси тії святої. / І довелось знов мені
 180B 0011 Мов перед образом святим / Тієї матері святої, / Що в мир наш Бога принесла...
 185B 0007 Того писанія святого, / Святої правди ні од кого. / Та й ждять не маю од кого.
 188B 0015 Воно не бачитиме волі, / Святої воленьки. Що так / Даремне, марне пролетять
 209B 0058 Во ім'я Господа Христа / І матері його святої! / Ляхи прийшли на нас войною!
 218B 0068 Пошли мені святеє слово, / Святої правди голос новий! / І слово розумом святим
 218B 0126 Над Віфлеємом. Правди слово, / Святої правди і любові / Зоря всесвітня зійшла!
 218B 0226 Святиє мученики. Діти / Святої волі. Круг одра, / Круг смертного твого предстануть
 230B 0089 Без dna глибокії, і вас – / Споборники святої волі – / Із тьми, із смрада, із неволі
 250B 0519 І досі правди на землі! / Святої волі! Схаменулась / І тяжко, важко усміхнулась,
 295B 0014 Сиди ж один собі в кутку. / Не жди весни – святої долі! / Вона не зійде вже ніколи

СВЯТОМУ 6

- 207A 0420 Тричі причащалась; / У Почасві святому / Ридала-молилась,
 234A 0442 Акафіст наняти / Миколаєві святому / Й на часточку дати;
 256A 0072 По якому правдивому, / Святому закону / І землею, всім даною,
 207B 0070 Звичайне, радість та хвала! / Тобі, єдиному, святому, / За дивнії твої діла?
 250B 0035 В убогій і чужій хатині, / В святому тихому раю. / Тесляр на наймичку свою,
 250B 0603 Та клепку теше. Помагало / Святому батькові в трудах. / Якось по сьомому годочку –

СВЯТОПОМАЗАНУ 1

076В 0020 І ми б подержали в руках / Святопомазану чуприну. / Покиньте ж свій святий Парнас,

СВЯТОСЛАВЛЮ 1

278В 0035 На половчан, на Кобяка / Дружину тую Святославлю!.. / О мій Словутицю преславний!

СВЯТОЮ 12

199А 0129 Ми розрїшаємо гріхи / Святою буллою сією / Рабині божій...»
 256А 0046 Не славтеся царевою / Святою войною. / Бо ви й самі не знаєте,
 274А 0469 Богу помолилась. / І жила собі святою, / Дівчат научала,
 016В 0105 Хоч молись перед тобою, / Мов перед святою... / Красо моя молодая,
 016В 0294 Приходили. І матір'ю / Своєю святою / Її звали. І все село
 016В 0416 Сїять господньою красою, / Витать над грішними святою / І всякому добро творить.
 200В 0165 І без користі. Молодою, / Пренепорочною, святою / В малій хатині буде жить
 212В 0005 Дивлюся іноді, дивлюсь, / І чудно, мов перед святою, / Перед тобою помолюсь.
 215В 0009 Зовуть її і молодою, / І непорочною, святою, / І ще якоюсь... Вороги!!
 218В 0101 Мале дівча. І красою, / Святою, чистою красою, / Як тая лілія, цвіло.
 233В 0018 Із казарми нечистої / Чистою, святою / Пташечкою вилетїла
 308В 0036 Благослови мене, друже, / Славою святою. / -----

СВЯТУ 2

234А 0347 Й Маркові купила / Святу шапочку в печерах / У Йвана святого,
 147В 0022 Заснули, добре, знать, заснули, / Святу недїленьку забули, / Бо дзвона вже давно не чуть.

СВЯТЮЮ 20

246А 0095 Бо благоденствує! У нас / Святюю Біблію читає / Святий чернець і навчає,
 256А 0061 Брешеш, людоморе! / За святюю правду-волю / Розбойник не стане,
 046В 0090 Отак я, друже мій, святкую / Отут недїленьку святюю. / А понедїлок?... Друже-брате!
 057В 0231 І гадки не має. / А в недїленьку святюю / Мундир надїває,
 068В 0008 Та й забалакались. Старий / Згадав свою Волинь святюю / І волю-долю молодую,
 095В 0122 Мені їх жаль!.. Мій Боже милий, / Даруй словам святюю силу – / Людськеє серце пробивать,
 102В 0005 Свою любов благовїстить! / Святюю правду возвістить! / Неначе наш Дніпро широкий,
 102В 0014 Навчені люди. І лукаві! / Господнюю святюю славу / Розтлили... І чужим богам
 125В 0038 В самім замку невеличку / Церковку святюю / Не спалено. Отам Швачка
 137В 0001 ----- / У недїленьку у святюю / У досвітнюю годину
 215В 0014 Алмаз мій чистий, дорогий, / Мою колись святюю душу! / Та й смїєтесь. Нехристияне!
 250В 0022 Псалмом і тихим і веселим / Святюю доленьку твою. / А нині плач, і скорбь, і сльози
 250В 0090 Головоньку тую смутную, / Свою головоньку святюю! / І зникла в темному гаю.
 250В 0510 Молися, серденько, молись! / Окуй свою святюю силу... / Долготерпенїєм окуй,
 250В 0559 А він, маленький, неповинний, / Святюю шибеничку кинув / І зарїдав, і пролились
 250В 0649 Обидва. Божїї глаголи, / Святюю правду на землі / І прорекли, і розп'ялись
 250В 0651 І прорекли, і розп'ялись / За воленьку, святюю волю! / -----
 275В 0006 І покажи, і поможи, / Святюю силу ниспошли. / -----
 287В 0015 Моя ти любо! усміхнись / І вольную святюю душу / І руку вольную, мій друже,
 308В 0056 Перепливем, перенесем / І славу святюю – / Молодою безвічною.

СВЯТЯТЬ 1

050В 0291 Або маковїя / І досї там воду святять. / І дуб зеленїє.

СВЯЧЕНИЙ 5

- 061A 0689 Завтра вночі у Чигрині / Свячений достану. / Дасть він мені срібло-злото,
 061A 1345 У Черкасах, де й Ярема / Пробує свячений. / «Отак, отак! Добре, діти,
 061A 1840 Хіба ти не знаєш?» / «Знаю, знаю», – і свячений / З халяви виймає.
 061A 2225 Панове громадо! / Я присягав, брав свячений / Різати католика.
 061A 2363 Виніс в поле, геть од шляху; / Свячений виймає, / І свяченим копа яму.

СВЯЧЕНИМ 3

- 061A 1305 Так думав, ідучи в латаній свитині, / Сердега Ярема з свяченим в руках. / А Дніпр
 мов підслухав: широкий та синій,
 061A 2364 Свячений виймає, / І свяченим копа яму. / А Умань палає,
 061A 2441 Без свити, без хліба, по тій Україні, / Де Залізник, Гонта з свяченим гуляв. / Давно те
 минуло, як тими шляхами,

СЕ 42

- 061A 0709 Нема кращої за тебе!» / «Що се ти говориш? / Схаменися!»
 114A 0192 І мати не знала, / Дивувалась, що се таке / Мар'яну спіткало,
 123A 0005 В осоки питає: / «Хто се, хто се по сім боці / Чеше косу? Хто се?..
 123A 0005 В осоки питає: / «Хто се, хто се по сім боці / Чеше косу? Хто се?..
 123A 0006 «Хто се, хто се по сім боці / Чеше косу? Хто се?.. / Хто се, хто се по тім боці
 123A 0007 Чеше косу? Хто се?.. / Хто се, хто се по тім боці / Рве на собі коси?..
 123A 0007 Чеше косу? Хто се?.. / Хто се, хто се по тім боці / Рве на собі коси?..
 123A 0009 Рве на собі коси?.. / Хто се, хто се?» – тихесенько / Спитає-повіє,
 123A 0009 Рве на собі коси?.. / Хто се, хто се?» – тихесенько / Спитає-повіє,
 123A 0013 ----- / «Хто се, хто се?» – питаєте, / Цікаві дівчата.
 123A 0013 ----- / «Хто се, хто се?» – питаєте, / Цікаві дівчата.
 123A 0201 Тільки вітер з осокою / Шепче: «Хто се, хто се / Сидить сумно над водою,
 123A 0201 Тільки вітер з осокою / Шепче: «Хто се, хто се / Сидить сумно над водою,
 180A 0282 «Цу-цу, дурні! схаменіться! / Чого се ви раді! / Що горите?» – «Экой хохол!
 207A 0074 Ще за гетьманщини старої / Давно се діялось колись. / Так, коло полудня, в неділю,
 207A 0211 Дивиться Ярина та нишком сміється. / «Що се йому стало? Ні їсти, ні пити – / Нічого
 не хоче! Чи не занедужав?
 207A 0223 «Степаночку, голубчику! / Чого се ти плачеш? / Усміхнися, подивися,
 274A 0065 І тяжко, страшно усміхалась. / Що ж се таке? Се не мара. / Моя се мати і сестра.
 274A 0065 І тяжко, страшно усміхалась. / Що ж се таке? Се не мара. / Моя се мати і сестра.
 274A 0066 Що ж се таке? Се не мара. / Моя се мати і сестра. / Моя се відьма, щоб ви знали.
 274A 0067 Моя се мати і сестра. / Моя се відьма, щоб ви знали. / -----
 274A 0288 Та в засік ховала. / Та очіпок, се вже вранці, / Ключчям вимощала,
 016B 0253 Наш брат хуторянин себе показав. / А Бог куняє. Бо се було б диво, / Щоб чути і
 бачить – і не покарать.
 046B 0136 Боюся сам себе спитати, / Чи се коли сподіється? / Чи, може, вже з неба
 057B 0019 Такою річ і записати. / Бо се не казка, а билиця, / Або бувальщина, сказати.
 057B 0180 Прийшов указ лоби голить. / Се в перший раз такий указ / Прийшов з Московщини до
 нас.
 057B 0344 Широкого було видно. / Се, бачиш, для того, / Щоб знати було, що криниця
 076B 0099 Була дочка в його Фамар / І син Амон. І се не диво. / Бувають діти і в святих,
 083B 0001 ----- / Давно се діялось колись, / Ще як борці у нас ходили
 083B 0008 Ще за гетьманщини святої, / Давно се діялось колись. / -----
 129B 0012 А не бачили такої, / Як се Катерина». / Один каже: «Брате,
 184B 0009 Витає весело над ним. / Що ж се зробилося з старим, / Чого зрадив оце? Того,
 188B 0011 Сидить собі в старій ряднині. / Мені здається, що се я, / Що це ж та молодість моя.
 200B 0029 Краса і молодість моя». / «Ти, душко, плачеш?» – «Хто се, я? / Ні, я не плачу...» –
 «Знаєш, Маню,
 200B 0056 Що я робитиму на світі? / Се ти, Петрусу?» – «Ажеж я». / «Ходім до мене, будем
 жити,
 200B 0102 І висипався чорний ус, / І ще... Та се ще не втече, / Розкажем іноді колись

- 218В 0092 А в римській ідолівській землі / Се беззаконіє творилось. / Либонь, за Декія-царя?
 218В 0314 Сестру благоволили взяти / У свій гарем. І се нічого. / На те він Бог, а ми під Бога
 239В 0022 Не лякайтесь дива, – / Се Бог судить, визволяє / Долготерпеливих
 249В 0011 Лизав у ліктора халяву, / Щоб той йому на те, на се... / Хоч півдинарія позичив;
 250В 0161 Ходімо, доненько.– Який? / Який се гость? – Із Назарета / Зайшов у нас підночувать.
 308В 0037 ----- / А поки те, та се, та оне... / Ходімо просто-навпростець

СЕБЕ 48

- 030А 0027 В садочок ходила, / Поки себе, свою долю / Там занастила.
 030А 0292 Того в'яжуть, того ріжуть / Той сам себе губить... / А за віщо? Святий знає.
 030А 0465 «Нехай, – кажуть, – гине ледача дитина, / Коли не зуміла себе шанувать». /
 Шануйтеся ж, любі, в недобру годину
 045А 0078 На божеє слово вони б насміялись, / Дурним би назвали, од себе б прогнали. / Нехай
 понад морем, сказали б, гуля!
 061А 0103 Я слухать не буду / Та й до себе не покличу: / Ви розумні люди –
 061А 2013 Як серденько хоче. / Не за себе, не за батька / Молилась в неволі –
 061А 2040 А почує, що я вбилась, / То й себе погубить». / Так я думала, молилась,
 061А 2059 «Галайдою Яремою / Себе називає / Той, що привіз...»
 123А 0123 Як дитина, калиною / Себе забавляє, / Гне стан гнучкий, розгинає,
 197А 0018 Не завидуй же нікому, / Дивись кругом себе, / Нема раю на всій землі,
 207А 0217 А сіяти треба, – старий промовляє / Нібито до себе. – Анумо вставать, / До вечерні,
 може, ще пошкандибаю.
 221А 0064 Відер не побила! / Батька, матір, себе, брата, / Собак отруїла
 246А 0098 Що цар якийсь-то свині пас / Та дружню жінку взяв до себе, / А друга вбив. Тепер на
 небі.
 246А 0147 Все покажем! тільки дайте / Себе в руки взяти, / Як і тюрми муровати.
 250А 0156 Все розберіть... та й спитайте / Тойді себе: що ми?... / Чиї сини? яких батьків?
 250А 0218 І батьків лукавих. / Не дуріте самі себе, / Учітесь, читайте,
 256А 0079 І брата сліпого, / Дуріть себе, чужих людей, / Та не дуріть Бога.
 258А 0099 Де страху й не буде. / Так самі себе бояться / Лукаві люде.
 274А 0351 Пани вкрали та в шкатулі / У себе й ховають. / -----
 274А 0366 Я шукаю пана. / Розірву!.. Возьміть до себе / І мене, цигане,
 014В 0065 Хотів палати запалить / Або себе занастить, / Та Бог помилював... А знаєш,
 016В 0252 Тойді б і в Парижі, і іншому краї / Наш брат хуторянин себе показав. / А Бог куняє. Бо
 се було б диво,
 046В 0135 З тобою, друже мій. Боюсь! / Боюся сам себе спитати, / Чи се коли сподіється?
 050В 0054 Хоть кажуть от ще що, небоже: / Себе люби, то й Бог поможе. / А доведеться
 умирать?
 050В 0166 А ви їм жить не даєте, / Бо ви для себе живете, / Заплющивши письменні очі.
 068В 0159 У вертепах жити. / Думав сам себе зарізати, / Щоб не нудить світом.
 068В 0183 Мов переродився... / Подивився кругом себе / І, перехрестившись,
 076В 0234 Не буде там добра ніколи. / Нащо ж себе таки дурить? / Ходімо в селища, там люде,
 091В 0010 Як флаг побачить. Значить, пан / У себе з причетом гуляють. / Оцей годований
 кабан!
 095В 0094 Та жаль святого сіряка, / А глянь лиш гарно кругом себе – / І раю кращого не треба,
 104В 0033 Про мене.... Я і не прошу, / Для себе, братики, спишу, / Ще раз те оливо потрачу.
 113В 0004 Оці вірші віршую я. / Для себе, братія моя! / -----
 132В 0013 Женитися буде, / І до себе злую суку / Просила в придане,
 161В 0159 Так же ні, самому треба / Себе одурити, / Оженитися старому
 185В 0002 Хіба самому написать / Таки посланіє до себе / Та все дочиста розказать,
 185В 0053 Нічого, друже, не журися! / В дулевину себе закуй, / Гарненько Богу помолися,
 205В 0020 Лили вони моря кроваві / Або за себе? Ні, за нас! / За нас, сердешних, мир палили!
 215В 0020 Бо ви мене з святого неба / Взяти меж себе – і писать / Погані вірші научили.
 218В 0164 Перед Петром. І повели / До себе в терми на вечерю / Того апостола...
 218В 0316 На те він Бог, а ми під Бога / Себе повинні підкладать, / Не тільки сестер.
 218В 0435 Минає тиждень. П'яний кесар, / Постригши сам себе в Зевеса, / Завдав Зевесу юбілей.

234В 0025 Мені, моя доле, / Дай на себе подивитись, / Дай і пригорнутись,
 250В 0137 Та й замовкла. / Круг себе сумно озирнулась, / На руки козеня взяла
 291В 0003 Не нарікаю ні на кого. / Я сам себе, дурний, дурю, / Та ще й співаючи. Орю
 291В 0008 Колись-то будуть. І дурю! / Себе-таки, себе самого, / А більше, бачиться, нікого?
 291В 0026 ----- / Чи не дурю себе я знову / Своім химерним добрим словом?
 291В 0029 Дурю! Бо лучше одурить / Себе-таки, себе самого, / Ніж з ворогом по правді жить
 305В 0029 Прокинься, кумо, пробудись / Та кругом себе подивись, / Начхай на ту дівочу славу

СЕБЕЛЮБИ 1

050В 0077 То й так не минають. / Не минали, себелюби, / Та все жалкували,

СЕБЕ-ТАКИ 2

291В 0008 Колись-то будуть. І дурю! / Себе-таки, себе самого, / А більше, бачиться, нікого?
 291В 0029 Дурю! Бо лучше одурить / Себе-таки, себе самого, / Ніж з ворогом по правді жить

СЕВАСТОПОЛІ 1

234В 0022 А надто з тим Миколою / У Севастополі, – / Та мені про те байдуже.

СЕГОДНИ 1

180А 0286 У нас парад! Сам изволит / Сегодня гуляти!» / «Та де ж вона, тая цяця?»

СЕДМИЦІ 1

016В 0435 Та й занедужала. Лежала / Недовго щось, седмиці з три, / І все до крихти розказала...

СЕЙ 11

061А 0031 Згадай же хто-небудь її на сім світі – / Безславному тяжко сей світ покидать. /
 Згадайте, дівчата, – вам треба згадать!
 061А 2415 Мене за вас покарає, / За гріх сей великий. / Просіть, сини! Я прощаю,
 123А 0184 І в мокрій сорочці, / Мовчки дивиться на сей бік, / Рве на собі коси...
 150А 0012 Що пливуть козаки, тільки мріють шапки, / Та на сей бік за нами. / Ой Боже наш,
 Боже, хоч і не за нами,
 154А 0012 Що пливуть козаки, тільки мріють шапки / Та на сей бік за нами. / Ой Боже наш,
 Боже, хоч і не за нами,
 104В 0118 Кралю карооку! / Та й поплив Дністром на сей бік, / Покинувши волю.
 104В 0174 Ворогам прощати, / Як сей неук! / Де ж нам, грішним,
 153В 0054 Уже де вона на світі / Роман сей читала / З шовковою драбинкою –
 250В 0301 Од кесаря, його самого, / Щоб ви сьогодні, сей же час! / Ви на ревізію у город,
 272В 0020 Чи буде та чорнобривка / Сей рік молодиця? / -----
 308В 0016 Походимо, посидимо – / На сей світ поглянем... / Поглянемо, моя доле..

СЕЙМИ 1

061А 0283 Мовчки панували. / Сейми, сеймики ревіли, / Сусіди мовчали,

СЕЙМИКИ 1

061А 0283 Мовчки панували. / Сейми, сеймики ревіли, / Сусіди мовчали,

СЕЙМУ 1

221А 0081 І малого, і старого / В Сейму потопила. / Я меж трупами валялась

СЕЛА 29

030А 0265 На руках дитина. / Вийшла з села – серце мліє; / Назад подивилась,
 061А 1748 ----- / Од села до села / Танці та музики:
 061А 1748 ----- / Од села до села / Танці та музики:
 061А 1752 Маю черевики. / Од села до села / Буду танцювати:
 061А 1752 Маю черевики. / Од села до села / Буду танцювати:
 061А 2072 Його знають. Я бачила, / Як села горіли; / Я бачила – кати ляхи

- 123A 0019 У нас на Україні. / Серед села вдова жила / У новій хатині,
192A 0051 «Благослови, отамане, / Коло села стати, / Та понесем товариша
207A 0070 Ще на Україні веселі / І вольнії пишались села / Тойді, як праведно жили
234A 0204 Ніби з паном повінчалась, / Закупила села. / І у хаті, і надворі,
006B 0069 Сині хвилі голосили. / З-за Дніпра із села / Руна гаєм гула,
006B 0287 Не перемінилось. / Тільки пустка на край села / Набік похилилась.
016B 0280 Кипіла в озерах вода, / Палають села, города, / Ридають люди, виють звірі
074B 0022 Кипіла в озерах вода, / Палають села, города, / Ридають люди, виють звірі
092B 0022 Ніби море заступають / Широї села / З вишневими садочками
095B 0146 І ніч цілісіньку сиділа / Та плакала. Уже з села / Ватажники ватагу гнали,
111B 0057 А понад ним зеленіють / Широї села, / А у селах у веселих
134B 0017 Її колись. / Як підеш в села, у тії хати, / То не журись.
147B 0051 Та не запалили / Села того зеленого. / Згоріло, зотліло,
174B 0030 Подивіться! – Та й повела / Коня вздовж села. / Та й привела до обозу;
175B 0013 Паничів поганих! – / Шкода й праці! Поки села, / Поки пани в селах,
175B 0031 У яр погуляти. / Найкращая з всього села / Давненько вже у яр пішла,
180B 0048 А ти, / Великомученице! Села / Минаш, плачучи, вночі.
207B 0016 Тії хатиночки у гаї / Над чистим ставом край села. / Мене там мати повила
207B 0044 Мені аж страшно, як згадаю / Оту хатину край села! / Такіі, Боже наш, діла
209B 0094 Ксьондзи по селах, а возили / На людях їх з села в село, / Таке-то у нас було!
239B 0050 І пустиню опанують / Веселії села. / -----
245B 0001 ----- / Минаючи убогі села, / Понаддніпрянські невеселі,
250B 0020 А я, незлобний, воспою, / Як процвітуть убогі села, / Псалмом і тихим і веселим

СЕЛАХ 11

- 061A 1527 У будинках мліла. / Скрізь по селах шибениці; / Навішано трупу –
061A 2123 А Україна, знай, горить; / По селах голі плачуть діти – / Батьків немає. Шелестить
274A 0235 Острижена. Та й байдуже. / У селах питала / Шлях у Київ. І що з мене
274A 0418 Неначе смерть, з циганами / По селах ходила. / Потім разом схаменулась,
016B 0215 За бабами-знахурками / По селах метнувся. / Наїхали... Заходились.
083B 0003 Ще як борці у нас ходили / По селах та дівчат дурили, / З громади кпили, хлопців
били
111B 0058 Широї села, / А у селах у веселих / І люде веселі.
175B 0014 Шкода й праці! Поки села, / Поки пани в селах, / Будуть собі тинятися
194B 0050 Гуляв би я понад Дніпром / По веселих селах, / Та співав би свої думи,
209B 0093 Не ходили / Ксьондзи по селах, а возили / На людях їх з села в село,
209B 0132 І про могили, і про нас / З старцями божими по селах / Правдива дума невесела

СЕЛИЩА 2

- 076B 0235 Нащо ж себе таки дуришь? / Ходімо в селища, там люде, / А там, де люде, добре
буде.
308B 0070 Дніпро, Україну згадаєм, / Веселі селища в гаях, / Могили-гори на степах –

СЕЛІ 32

- 030A 0285 Пішла... Тільки мріє. / В селі довго говорили / Дечого багато,
123A 0035 Людям годувати / В чужім селі покинула: / Отака-то мати!..
221A 0500 ----- / Стоїть в селі Суботові / На горі високій
014B 0018 Я сам пішов у москалі; / Таки ж у нашому селі / Назнав я дівчину... Вчашаю
016B 0049 Щоб і не знали, де й шукати. / В тому господньому селі, / На нашій славній Україні,
016B 0220 ----- / Не стало на селі княгині, / І гусла знову загули.
016B 0222 І гусла знову загули. / А сирота її в селі, / Її єдина дитина!
016B 0244 Ревуть палати на помості, / А голод стогне на селі. / І стогне він, стогне по всій
Україні.
016B 0258 Лютує голод в Україні, / Лютує в княжому селі. / Скирти вже княжі погнили.
016B 0297 За неї молилось... / А тим часом жиди в селі / З грішми появились.
016B 0394 ----- / В селі не бачили й не чули, / Де вона поділась.

- 050B 0011 Пиши: у нас на Україні. / А в тім селі вдова жила, / А у вдови дочка була
 050B 0029 ----- / Таки ж у тім селі, трудящий! / (Бо всюди сироти – ледащо)
 050B 0174 Не жаль було його нікому, / Та ще й сміялись у селі! / -----
 057B 0027 Було те божеє село. / В селі тому вдова жила, / А у вдови дочка росла
 057B 0185 А в пікінери вербовали, / Та теж охочих. На селі / Зобралася громада радить,
 068B 0040 Над Іквою було село, / У тім селі на безталання / Та на погибель виріс я,–
 068B 0109 Свого весілля дожидали / Та молодих дівчат в селі, / Мов бугаї, перебирали.
 083B 0005 З громади кпили, хлопців били / Та верховодили в селі, / Як ті гусари на постої.
 083B 0009 ----- / У неділю на селі, / У оранді на столі
 083B 0103 На четвертий год, в неділю, / У оранді на селі, / На широкому столі
 083B 0148 Що з вильотами свита?» / Той це, той, що на селі / Ти насміялася колись.
 083B 0216 ----- / Борця того в селі не стало; / А люде в Польщі зустрічали
 091B 0021 Отут він весь, хоч надрюкуй. / Та ще в селі своїм дівчаток / Перебирає. Та спроста
 111B 0023 Аж страх погано / У тім хорошому селі, / Чорніше чорної землі
 111B 0036 ----- / І не в однім отім селі, / А скрізь на славній Україні
 147B 0013 Садами темними, лугами. / А люди бідні в селі, / Неначе злякані ягнята,
 147B 0029 Зашиті в шкуру і в смолі, / Гробокопатели в селі / Волочать трупи ланцюгами
 188B 0007 А ще до того, як побачу / Малого хлопчика в селі. / Мов одірвалось од гіллі,
 189B 0017 Таким, як я тепер, старим. / І бачиться, в селі убогим, / Мені так бачиться, нічого
 200B 0045 Поїхали в село весною, / В селі банкети загули, / А генеральша плаче, плаче,
 200B 0048 А генерал того не бачить, / А всі вже бачили в селі. / -----

СЕЛО 50

- 030A 0035 Любо цілувала, / Поки слава на все село / Недобрая стала.
 114A 0042 Аж ось з хлопцем старий кобзар / В село шкандибає. / В руках чоботи, на плечах
 173A 0164 На вигоні сіла / І в село вже не верталась, / День і ніч сиділа
 173A 0212 Ніхто і не бачив. / Сидить вона, не йде в село, / Не пита й не плаче.
 192A 0053 Та понесем товариша / В село причащати». / Сповідали, причащали
 192A 0067 Благав Бога, щоб дівчину... / Хоч село побачить. / Не доблагав... Поховали,
 274A 0244 Вечера діждалась, / Та й у село. Хотілось, бач, / Щоб люде не знали.
 274A 0411 ----- / За селом село минали, / В городи ходили,
 006B 0248 А то нічого не зійшло! / І я загадав своє село. / Кого я там коли покинув?
 006B 0276 Рано-вранці новобранці / Виходили за село, / А за ними, молодими,
 006B 0285 ----- / Минули літа, а село / Не перемінилось.
 014B 0038 Найдорогіших... От вертаюсь / В село до дівчини вночі – / Аж тільки мати на печі,
 016B 0033 ----- / Село! І серце одпочине: / Село на нашій Україні –
 016B 0034 Село! І серце одпочине: / Село на нашій Україні – / Неначе писанка, село.
 016B 0035 Село на нашій Україні – / Неначе писанка, село. / Зеленим гаєм поросло.
 016B 0044 ----- / Село! Село! Веселі хати! / Веселі здалека палати,
 016B 0044 ----- / Село! Село! Веселі хати! / Веселі здалека палати,
 016B 0060 І вітряки на полі, / І долом геть собі село / Понад водою простяглось.
 016B 0284 Мов сизая голубонька, / Село облетіла. / У всіх була, всіх бачила,
 016B 0290 Що день божий обходила / Село. Помагала / Усякому. А сироти
 016B 0295 Своєю святою / Її звали. І все село / За неї молилось...
 016B 0398 ----- / Стоїть село. Невесело / На горі палати
 026B 0013 Чого так весело було. / Господне небо, і село, / Ягня, здається, веселилось!
 026B 0021 Мов прокинувся, дивлюся: / Село почорніло, / Боже небо голубеє
 029B 0042 А он старе Монастирище, / Колись козацькеє село, / Чи те воно тойді було?..
 029B 0045 Та все пішло ц[арям] на грище: / І Запорожжя, і село... / І монастир святий,
 скарбниця,–
 050B 0008 Пиши отак: було / Село. / Та щоб не лізти на чужину,
 057B 0022 Отак пишійте. Була криниця, / Ні, не криниця, а село. / Пишіть, давно колись було
 057B 0026 Таки у нас на Україні / Було те божеє село. / В селі тому вдова жила,
 068B 0039 Із Ікви в [море] утекло... / Над Іквою було село, / У тім селі на безталання
 074B 0034 Пустиня циганом чорніла, / Де город був або село – / І головня уже не тліла,
 083B 0133 Як той панич... І де взялось? / Таке хиренне? Все село / Проклятого не нагодує.

091В 0007 Готический с часами дом; / Село обідране кругом; / І шапочку мужик знімає,
092В 0025 І люде веселі. / І ті люде, і село те, / Де колись, мов брата,
095В 0047 Недавно це було. / Через село весілля йшло, / А пан з костьолу їхав,
095В 0111 Що тут їй робити? / Пішла, ридаючи, в село, / Одним-одно дитя було,
095В 0151 Уже й зашло, смеркати стало, / Не йде, сердешная, в село, / Сидить під тином;
проганяли,
104В 0158 Дослуживсь до чину, / Та й вернувся в село своє, / І служить покинув.
111В 0011 Мені заіхать в Україну, / У те найкраще село... / У те, де мати повивала
111В 0029 Стави бур'яном поросли. / Село неначе погоріло, / Неначе люде подуріли,
147В 0033 Без домовини; дні минають, / Минають місяці – село / Навік замовкло, оніміло
147В 0042 Мов оазис, в чистім полі / Село зеленіє. / Ніхто в його не заходить,
174В 0003 В яру на ставу; / Стала [слава] на все село / Про тую вдову,
180В 0029 Несе додому свого Йвана. / І їй здається, все село / Весь день дивилося на його,
189В 0013 На старість ледве і додому. / Веселєє колись село / Чомусь тепер мені, старому,
200В 0019 Воно за панною пішло / У генеральське село / Свиной же пасти, безталанне.
200В 0038 В Париж поїдемо з тобою, / Або поїдемо в село, / Як схочеш, серце».
200В 0044 У генеральші молоді. / Поїхали в село весною, / В селі банкети загули,
209В 0094 Ксьондзи по селах, а возили / На людях їх з села в село, / Такеє-то у нас було!
268В 0048 В кайдани туго окують, / В село на зрище приведуть, / І на хресті отім без ката

СЕЛОМ 9

030А 0261 ----- / Пішла селом, / Плаче Катерина;
173А 0162 Од хати до хати. / Взяла торбу, пішла селом, / На вигоні сіла
173А 0238 І простоволоса / Селом ходить – то співає, / То страшно голосить.
207А 0341 «Нехай тебе Бог заступить!» – / Як за селом стали, / Сказав батько, та всі трое
274А 0411 ----- / За селом село минали, / В городи ходили,
016В 0043 І сині гори за Дніпром. / Сам Бог витає над селом. / -----
016В 0266 Княжну. Мов сонечко зійшло / Над обікраденим селом. / Чорнобрива, кароока,
026В 0002 Мені тринадцятий минало. / Я пас ягнята за селом. / Чи то так сонечко сіяло,
147В 0005 І со святими не співала, / Чи городом, чи то селом / Мете собі, як помелом.

СЕЛУ 1

061А 2128 Нігде не чуть людської мови; / Тільки звір виє по селу, / Гризучи трупи. Не ховали,

СЕЛЬНИЙ 1

076В 0165 Меж дівчатами; мов крин той / Сельний при долині – / Меж цвітами. Отож вона

СЕМЕН 2

038В 0066 Попрощався з світом? / Семен Палій, запорожець, / Лихом не добитий.
129В 0005 Наїхали гості. / Один Семен Босий, / Другий Іван Голий,

СЕМЕНА 1

125В 0018 Полковника фастовського / Славного Семена. / Ходім, брати: не згинете,

СЕМЕНИ 1

061А 1912 В квартирочку виглядаю: / «Семени, Івани, / Надівайте жупани,

СЕМ'ЄЮ 1

030А 0730 А в берліні господиня / З паном і сем'єю. / Опинився против старців –

СЕМИКРАТИ 1

237В 0027 Неначе срібло куте, бите / І семикрати перелите / Огнем в горнилі, словеса

СЕМИП'ЯДЕННИЙ 1

207А 0326 Й ратище-дрючина, / Й самопал семип'яденний / Повис за плечима.

СЕМІОН 1

250B 0323 І починають розмовляти / Поволі, тихо.– Семіон / Протопресвітер,– Йосип мовив,–

СЕМ'І 4

061A 0559 Вільшанські схизмати / По три сем'ї, по чотири / Живуть в одній хаті».
 268A 0021 Волю окропіте. / І мене в сем'ї великій, / В сем'ї вольній, новій,
 268A 0022 І мене в сем'ї великій, / В сем'ї вольній, новій, / Не забудьте пом'янути
 006B 0124 До кого ти перелетіла? / В чужій землі, в чужій сем'ї / Кого ти радуєш? До кого,

СЕМ'Я 2

006B 0265 ----- / Сем'я вечерея коло хати, / Вечірня зіронька встає.
 006B 0139 Мене господарем обрали. / Сем'я моя щодень росла / І вже до сотні доростала.

СЕНАТ 3

180A 0507 От і братія сипнула / У сенат писати, / Та підписувать, та драти
 218B 0254 Зо всього царства воеводи, / Преторіане і сенат, / Жерці і ліктори стоять
 218B 0264 Патриції-аристократи / І мудрий кесарів сенат. / Вони, бач, кесаря хвалили

СЕНАТОВІ 1

249B 0032 Почтар, нівроку, був підпилий, / Оддав сенатові приказ, / Щоб тільки в Віфліємі
 били

СЕНАТОРИ 1

218B 0303 Перед Юпітером новим, / Молились вчора сенатори / І всі патриції, і вчора

СЕНУ 1

061A 1255 Страшно тобі буде, хоч ти й бачив Рось, / І Альту, і Сену, і там розлилось, / Не знать
 за що, крові широкее море.

СЕРБИНА 1

045A 0028 А у шинку з парубками – / Сербина, Шинкарку; / З жонатими на бенкеті

СЕРДЕГА 7

061A 0631 І хлинули сльози. / Поплакав сердега, утер рукавом. / «Оставайсь здорова. В далекій
 дорозі
 061A 0796 Не витерпів святої кари, / Упав, сердега. Пропадай, / Душа, без сповіді святої!
 061A 1305 Так думав, ідучи в латаній свитині, / Сердега Ярема з свяченим в руках. / А Дніпр
 мов підслухав: широкий та синій,
 104B 0082 Як та краля! – Що тут робить? / Сердега міркує.– / Покину їх та утечу.
 200B 0123 Та що ж робить? Нестало сили, / Сердега разом одуріла. / Та й як його одній святії
 250B 0059 А він сидить та все сидить, / За струг сердега не береться... / Коза нап'ється та й
 пасеться.
 292B 0064 В своїм гаремі одинокий, / Саул сердега одурів. / -----

СЕРДЕГИ 3

027A 0054 Руна гуляє, божа мова. / Встануть сердеги працювать, / Корови підуть по діброві,
 150A 0018 Отак у Скутарі козаки співали, / Співали, сердеги, а сльози лились, / Лилися
 козацькі, тугу домовляли.
 154A 0018 Отак у Скутарі козаки співали, / Співали, сердеги, а сльози лились, / Лилися
 козацькі, тугу домовляли.

СЕРДЕГО 1

305B 0032 Та щирим серцем нелукаво / Хоть раз, сердего, соблуди. / -----

СЕРДЕНЬКА 1

146B 0040 Немає з ким ости[г]лого / Серденька нагріти. / Нема кому зострінути,

СЕРДЕНЬКО 24

- 020A 0048 Як згадаю тебе, краю, / Заплаче серденько... / Де поділось козачество,
030A 0024 Полюбила москалика, / Як знало серденько, / Полюбила молодого,
030A 0327 Тоді я багатий, / Як буде серденько / По волі гуляти!
030A 0458 То й не засміються; / А серденько одпочине, / Поки сльози ллються.
030A 0698 Вилле сльози на могилу – / Серденько спочине. / А тому, тому на світі,
047A 0049 Кохайтеся ж, любітеся, / Як серденько знає. / Защечебче соловейко
047A 0067 Любилася, кохалася, / А серденько мліло – / Чуло серце недоленьку,
047A 0085 Без милого скрізь могила... / А серденько б'ється. / -----
057A 0087 Літає та кряче, / А серденько соловейком / Щечебче та плаче
061A 0364 Білі рученята – мліють-обнімають, / Єсть серце єдине, серденько дівоче, / Що плаче,
сміється, і мре, й оживає,
061A 0590 Зіроньки сяють. / Вийди, серденько, – / Я виглядаю;
061A 0600 Виглянь же, пташко, / Мос серденько, / Поки близенько,
061A 0637 Ті карії очі, ті очі козачі, / Що ти цілувала, серденько мос! / Забудь мої сльози,
забудь сиротину,
061A 2012 Полюбила, як уміла, / Як серденько хоче. / Не за себе, не за батька
016B 0091 От і пишайсь тепер, княгине! / Загинеш, серденько, загинеш, / Мов ряст весною
уночі.
016B 0230 В калюжах з дітьми у яру. / Умийся, серденько! Бо мати / Он дивиться й не пізнає
142B 0003 Через яр, / Через гору, серденько, / На базар.
142B 0007 Козакам, / Вторинувала, серденько, / П'ятака.
142B 0019 Така я! / Сватай мене, серденько, / Вийду я.
232B 0007 До п'яного дяка в науку. / – Учися, серденько, колись / З нас будуть люде, – ти
сказала.
244B 0003 Нікого, матінко, та оглядати, / Нікого, серденько, та оглядати! / -----
244B 0006 Ніко[го], матінко, та обнімати, / Нікого, серденько, та обнімати! / -----
244B 0009 Та ні з ким, матінко, потанцювати, / Та ні з ким, серденько, потанцювати! / -----
250B 0509 Маріє! Горенько з тобою! / Молися, серденько, молись! / Окуй свою святую силу...

СЕРДЕЧНИЙ 1

- 273B 0008 Мені ж, мій Боже, на землі / Подай любов, сердечний рай! / І більш нічого не давай!

СЕРДЕШНА 11

- 030A 0642 Несповита, заплакана / Сердешна дитина. / «Осьде воно, подивися!
114A 0046 У старого; а дитина! / Сердешна дитина! / Обідране; ледви-ледви
114A 0251 Заплакала, заридала / Сердешна Мар'яна. / «За старого... багатого...
014B 0040 Аж тільки мати на печі, / Та й та, сердешна, умирає, / А хата пустою гние.
016B 0440 В яких-то праведних містах! / А в нас, сердешна, опочила. / Оце її свята могила...
095B 0205 Ніби в хаті, / На холоді сердешна мати / Під тинном знай собі сидить.
104B 0136 А сам цілує!.. Ожила / Моя сердешна молодиця! / І де ті в Господа взялися
146B 0032 Оце тобі Запорожжя / І сердешна мати. / Нема кому привітати,
153B 0092 А графиня без дитини, / Сердешна, осталась. / Поїхала у Рим, кажуть,
175B 0043 Сердешну дівчину мордує. / Сердешна дівчина кричить. / Прибігли хлопці, не
рятують,
200B 0118 Молитва їй не допомогла: / Вона, сердешна, одуріла, / Вона, небога, полюбила

СЕРДЕШНАЯ 4

- 030A 0421 Медяник купила. / Довго, довго, сердешная, / Все йшла та питала;
095B 0151 Уже й зашло, смеркати стало, / Не йде, сердешная, в село, / Сидить під тинном;
проганяли,
122B 0005 Вдова шкандибає / Під дзвіницю, сердешная, / Руки простягати
218B 0243 Та там уже його в кайданах / Найшла, сердешная, в тюрмі. / Не допустили й
подивитись,

СЕРДЕШНЕ 3

- 180A 0317 Тонка, довгонога, / Та ще, на лихо, сердешне / Хита головою.
 234A 0131 Дивились, молились / Старі мої. А сердешне / Неначе благас:
 153B 0021 Та лихо спіткало! / Улюбилосья, сердешне, / Було молодес,

СЕРДЕШНЕНЬКИЙ 1

- 161B 0254 Ні, не зляка. (Загляда знову.) / Сердешненький. / Книжечки складає

СЕРДЕШНИЙ 4

- 234A 0151 З хати виганяє, / Другий свічку, сердешний, / Потом заробляє
 120B 0025 – А де ваша, діти, мати? – / Сердешний питає. / – Тату! тату! наша мати
 292B 0069 Самодержавець-господар, / Сердешний одурів. Панове! / Чи нам його тепер лічить?
 299B 0013 Ідуть задрипані дівчата, / А дід (сердешний інвалід) / За ними гнеться, шкандибає,

СЕРДЕШНИМ 4

- 256A 0074 І землю, всім даною, / І сердешним людом / Торгуєте? Стережіться ж,
 006B 0236 Гостей закованих своїх / Сердешним чаєм напували / І часових переміяли,
 250B 0049 Або на берег поведе / Козу з козяточком сердешним / І попасти і напоїть,
 292B 0033 Раби німії поклонялись. / Жидам сердешним заздрило стало, / Що й невеличкого царя

СЕРДЕШНИХ 3

- 147B 0039 Ніхто не вийшов вранці з хати, / Щоб їх, сердешних, поховати, / Під хатами і
 погнили.
 205B 0021 Або за себе? Ні, за нас! / За нас, сердешних, мир палили! / Поки їх в саж не засадили.
 250B 0250 О тяжкая душі печаль! / Не вас мені, сердешних, жаль, / Сліпі і маліє душою,

СЕРДЕШНІ 1

- 218B 0279 Що бронзовий той кесар буде / І милувать. Сердешні люде, / Неначе в ірїй, потягли

СЕРДЕШНІЙ 2

- 095B 0090 А не Мариною! Найпаче / Сердешній плакати не дають, / Вона ж сховається та й
 плаче.
 250B 0319 В дорозі; от і молоко / Сердешній матері. Скотина / Іде, пасучися, рядком

СЕРДЕШНОГО 3

- 180A 0025 Так за ним бідкує, / Так із його, сердешного, / Кров, як воду, точить!..
 175B 0078 Та й почаствовала / Сердешного невольника / І його сторожу.
 300B 0017 І скажуть: – Десь його убито, / Сердешного, на чужині...– / О горе, горенько мені!

СЕРДЕШНОЇ 1

- 250A 0165 Чого ж ви чванитесь, ви! / Сини сердешної України! / Що добре ходите в ярмі,

СЕРДЕШНОМУ 1

- 076B 0083 З своїм царем. І Гурій спав. / Йому, сердешному, й не снилось, / Що дома нищечком
 робилось,

СЕРДЕШНУ 4

- 246A 0042 Ненагодовану і голу / Застукали сердешну волю / Та й цькуємо. Лягло костьми
 033B 0048 Чи вже ж йому любо людей мордувать? / А надто сердешну мою Україну. / Що вона
 зробила? За що вона гине?
 175B 0042 Недоліток, таке творить, / Сердешну дівчину мордує. / Сердешна дівчина кричить.
 250B 0419 Живого істинного Бога. / Тебе ж, сердешну, копт убогий / Хотів у Йосипа купить,

СЕРДЕШНУЮ 1

- 010A 0136 Мовчки дожидали; / Взяли її, сердешную, / Та й залоскотали.

СЕРДИТИЙ 4

- 010A 0002 Реве та стогне Дніпр широкий, / Сердитий вітер завива, / Додолу верби гне високі,
 180A 0312 Блюдолизи; аж ось і сам, / Високий, сердитий, / Виступає; обок його
 095B 0005 Так що ж? Сказали б, що брешу, / Що на панів, бачиш, сердитий, / То все таке і
 пишу
 161B 0246 Помандрую! (Дивиться в хату.) Замірився! / Ух! Який сердитий! / Та не вдарить... А я
 таки

СЕРДИТИМ 1

- 149B 0005 Караюсь я в оцій пустині / Сердитим Богом. Не мені / Про теє знать, за що караюсь,

СЕРДИТЬ 1

- 061A 2107 (От хлопець звичайний!), / Щоб не сердить отамана, / Покинув Оксану;

СЕРЕБРІ 1

- 180A 0330 За богами – панства, панства / В сребрі та златі, / Мов кабани годовані,

СЕРЕБРО 1

- 076B 0086 Що з дому цар його украв / Не золото, не сребро, / А лучшеє його добро,

СЕРЕД 44

- 020A 0101 Ляхів обступали. / Як став місяць серед неба, / Ревнула гармата,
 024A 0073 Ляхів обступали. / Як став місяць серед неба, / Ревнула гармата,
 030A 0499 Котить, верне полем; / Стоїть Катря серед поля, / Дала сльозам волю.
 030A 0583 Летить, ледве дише. / Боса стала серед шляху, / Втерлась рукавами.
 030A 0677 Кругом подивилась, / Та в яр... біжить... Серед ставу / Мовчки опинилась.
 047A 0159 Одпочинеш; а як стане / Місяць серед неба, / Випий ще раз; не приїде –
 047A 0164 Будеш ти такою; / А за другий – серед степу / Тупне кінь ногою,–
 047A 0183 Полетіла, мов на крилах, / Серед степу пала, / Пала, стала, заплакала
 047A 0224 Плакала, співала... / І на диво серед поля / Тополею стала.
 061A 0366 Що плаче, сміється, і мре, й оживає, / Святим духом серед ночі / Понад ним витас.
 061A 0608 Немає, немає. / Зорі сяють; серед неба / Горить білолиций;
 061A 1260 ----- / Сумно-сумно серед неба / Сяє білолиций.
 061A 1677 Вельможного й неможного. / А серед базару / Стоїть Гонта з Залізником,
 061A 2300 Так Гонта кричав, / По Умані бігав. А серед базару, / В крові, гайдамаки ставили
 столи:
 061A 2376 Гонта мов не чує, / Синам хату серед степу / Глибоку буде.
 061A 2529 Та й не видно стало. / Одна чорна серед степу / Могила осталась.
 061A 2547 Тільки і остались, / Що пороги серед степу. / Ревуть-завивають:
 114A 0380 А сльози дівочі / І серед дня лихо роблять. / А що ж серед ночі?
 114A 0381 І серед дня лихо роблять. / А що ж серед ночі? / «Не плач, серце, єсть у мене
 114A 0393 До тебе вернуся, / Не в бур'яні – серед церкви / Обнімеш Петруся,
 114A 0403 А я край дороги / Серед степу помолюся / Зорям яснооким,
 114A 0407 Тебе, одиноку. / Серед степу одпочину». / «Хіба сю ніч кинеш?
 123A 0019 У нас на Україні. / Серед села вдова жила / У новій хатині,
 123A 0051 Ганна кароока. / Як тополя серед поля, / Гнучка та висока.
 123A 0199 Того дива, що твориться / Серед ночі в гаї, / Тільки вітер з осокою
 173A 0228 На могилі орел, / На могилі серед ночі / У козака вийма очі,
 178A 0004 Розкрилися перси-гори – / Хвилі серед моря, / Засіяли карі очі –
 178A 0006 Засіяли карі очі – / Зорі серед ночі, / Білі руки простяглися –
 199A 0267 ----- / Мов кедр серед поля / Ливанського, у кайданах
 207A 0392 В зеленому гаї; / І сонечко серед неба / Опинилось-стало,
 207A 0489 З Дніпрового гирла широкого впливали, / Серед ночі темної, / На морі синьому
 234A 0011 Чому мене не сховаєш / Отут серед лану? / Чому мене не задавиш,
 234A 0234 Не зна Марко, як в колищі / Часом серед ночі / Прокинеться, ворухнеться –

- 246A 0049 В сльозах удов'їх. А дівочих, / Пролитих тайно серед ночі! / А матерних гарячих сльоз!
- 268A 0003 Мене на могилі / Серед степу широкого / На Україні милій,
- 272A 0003 В високих палатах / Та й понесла серед ночі / У Дніпрі скупати.
- 272A 0010 Та впливи русалкою / Завтра серед ночі, / А я вийду гуляти з ним,
- 057B 0251 Та ще й прочитає / Апостола серед церкви. / Вивчився читати
- 161B 0251 Я не побоюся, / Серед ночі помандрую. / А відьма злякає?!
- 180B 0014 Тепер їй любо, любо жити. / Вона серед ночі встає, / І стереже добро своє,
- 218B 0222 Нероне лютій! Божий суд, / Правдивий, наглий, серед шляху / Тебе осудить.
Припливуть
- 218B 0500 На полі, чорніє / Колізей той серед Риму. / Тихо, тихо віє
- 233B 0005 І геть у поле однесла. / І на могилі серед поля, / Як тую волю на роздоллі,
- 250B 0496 Узріть таке. Благодать! / Гайочок тихий серед поля, / Одна єдина їх доля

СЕРЕДИ 1

- 281B 0007 В степу, в незнаємому полі, / Середи землі половецької. / -----

СЕРЕЖКИ 1

- 128B 0009 Чи то утопитись? / Ой надіну я сережки / І добре намисто,

СЕРЦЕ 177

- 010A 0073 А до неживого у яму б лягла. / Не так серце любить, щоб з ким поділитися, / Не так воно хоче, як Бог нам дає:
- 010A 0131 На самий верх на гіллячці / Стала... В серце коле! / Подивилась на всі боки
- 015A 0007 Грає синє море, / Грає серце козацьке, / А думка говорить:
- 018A 0025 Чи з тебе сміявся? / Люби ж собі, моє серце, / Люби, кого знаєш,
- 019A 0009 Од вітру линяють; / Серце в'яне, співаючи, / Мов пташка без волі...
- 019A 0020 Нема кому розказати, / Чого серце хоче, / Чого серце, мов голубка,
- 019A 0021 Чого серце хоче, / Чого серце, мов голубка, / День і ніч воркує;
- 019A 0029 Нехай літа тратить... / Плач же, серце, плачте, очі, / Поки не заснули,
- 027A 0011 Минулось... Пропало... / Згадай добре – серце в'яне, / Чому не осталося?
- 027A 0026 Розпитують, розмовляють, – / Серце б'ється, любо... / І світ божий як великдень,
- 027A 0090 Та про Україну мені заспівай. / Нехай усміхнеться серце на чужині, / Хоть раз усміхнеться, дивлючись, як ти
- 030A 0013 Мусить погибати. / Серце в'яне співаючи, / Коли знає, за що;
- 030A 0099 ----- / Катерино, серце моє! / Лишенько з тобою!
- 030A 0265 На руках дитина. / Вийшла з села – серце мліє; / Назад подивилась,
- 030A 0302 Де ж ті люде, де ж ті добрі, / Що серце збиралося / З ними жити, їх любити?
- 030A 0448 Чого хотять люде? / Щоб плакала!.. Серце моє! / Не плач, Катерино,
- 030A 0480 Либонь, ідуть москалики... / Лихо!.. Серце мліє... / Полетіла, зострілася,
- 030A 0591 «Любий мій Іване! / Серце моє кохане! / Де ти так барився?»
- 030A 0608 Ти не пізнав мене, Іване? / Серце, подивися, / Їй же богу, я Катруся!»
- 030A 0635 Та не кидай сина. / Не покинеш?.. Серце моє, / Не втікай од мене...
- 045A 0053 Як кобзар співає, / Як серце сміється, сліпі очі плачуть... / Послуха, повіє...
- 045A 0059 Щоб люде не чули, бо то боже слово, / То серце по волі з Богом розмовля, / То серце щебече господню славу,
- 045A 0060 То серце по волі з Богом розмовля, / То серце щебече господню славу, / А думка край світа на хмарі гуля.
- 045A 0086 Поки не заснуло / Твоє серце, та виспівуй, / Щоб люде не чули.
- 047A 0013 Сяде на могилі, / Подивиться – серце ние: / Кругом ні биліни.
- 047A 0039 Не питайте свою долю!.. / Само серце знає, / Кого любить. Нехай в'яне,
- 047A 0068 А серденько мліло – / Чуло серце недоленку, / Сказати не вміло.
- 047A 0115 «Бабусенько, голубонько, / Серце моє, ненько, / Скажи мені щирю правду,
- 047A 0127 Любиць того, моя сиза, / Серце не навчити! / Пішла б же я утопилась –
- 047A 0202 Його виглядаю. / Скажи йому, моє серце! / Що сміються люди,
- 052A 0102 Нехай ще раз усміхнеться / Серце на чужині, / Поки ляже в чужу землю

- 055A 0027 На тій Україні... / А згадаймо! Може, серце / Хоч трохи спочине.
055A 0043 Ні землі, ні неба. / Серце мліє, а козакам / Того тільки й треба.
057A 0018 Нащо вас кохав я, нащо доглядав? / Чи заплаче серце одно на всім світі, / Як я з вами плакав?.. Може, і вгадав...
057A 0021 Може, найдеться дівоче / Серце, карі очі, / Що заплачуть на сі думи –
057A 0030 За чорнії брови / Серце рвалося, сміялось, / Виливало мову,
057A 0038 Що на Україні, / Серце мліло, не хотіло / Співать на чужині...
057A 0109 А я тут загину. / Там найдете шире серце / І слово ласкаве,
060A 0013 Як і на чужині. / Чого ж серце б'ється, рветься? / Я там самотній.
061A 0355 Трапляється, часом тихенько заплаче, / Та й то не од того, що серце болить: /
Що-небудь згадає або що побачить...
061A 0364 Білі рученята – мліють-обнімають, / Єсть серце єдине, серденько дівоче, / Що плаче,
сміється, і мре, й оживає,
061A 0374 І сліду не стало. / Серце мліє, як згадаю... / Чому не осталося?
061A 0627 За що ж одцуралась? Що я сирота. / Одно було серце, одно на всім світі, / Одна душа
шира, та бачу, що й та,
061A 0646 Поляг головою, – нишком помолись. / Одна, серце, на всім світі / Хоч ти помолися!»
061A 0655 Забув, побіг, обнявся. / «Серце!» – та й зомліли. / Довго-довго тільки «серце» –
061A 0656 «Серце!» – та й зомліли. / Довго-довго тільки «серце» – / Та й знову німіли.
061A 0669 Сів, та й обнявся. / «Серце моє, зоре моя, / Де це ти зоріла?»
061A 0677 І сльози блиснули. / «Не плач, серце, я жартую». / «Жарти!»
061A 0704 «Може, й є – не знаю». / «Гнівиш Бога, моє серце: / Кращої немає
061A 0746 Головоньку схилить: / «Серце моє, доле моя! / Соколе мій милий!
061A 0769 Бодай не дивитись, бодай не казати! / Бо за людей сором, бо серце болить. / Гляньте,
подивіться: то конфедерати,
061A 1173 Реве гасм: «Освятили!». / Аж серце холоне! / Освятили, освятили!
061A 1251 Сумно, страшно, а згадаєш – / Серце усміхнеться. / -----
061A 1276 Віщує козаче. / Чує серце, та не скаже, / Яке лихо буде.
061A 1472 Його сльози, давить душу, / Серце роздирає. / «Ой ви сльози, дрібні сльози!
061A 1491 Згадає Вільшану. / Кличе його: «Серце моє, / Обніми Оксану!
061A 1509 Та не таким горем / Карай серце: розірветься, / Хоч би було камінь.
061A 1511 Хоч би було камінь. / Доле моя! серце моє! / Оксано, Оксано!
061A 1559 І муки за муки! / Болить серце, як згадаєш: / Старих слов'ян діти
061A 1589 З домовини встану / Ляхів мучить. Серце моє! / Оксано! Оксано!
061A 1880 Куплю, куплю того дива. / Буду, серце, ходить, / Буду, серце, любить.
061A 1881 Буду, серце, ходить, / Буду, серце, любить. / -----
061A 1998 Я молилась, я плакала, / Серце розривалось, / Сльози сохли, душа мерла...
061A 2034 Я так думала, бабусю, / І серце сміялось: / «Я сирота: без матері,
114A 0055 Зострічать сліпого! / «Діду, серце, голубчику, / Заграй яку-небудь.
114A 0113 Плакала, німіла... / «Чого ж плачеш, моє серце?» – / Петро запитає,
114A 0141 Як на тім любила». / Отак, серце, обнімемось, / Отак поцілую,
114A 0172 Того, що я знаю... Минуло, дівчата! / Серце не заснуло, я вас не забув. / Люблю вас і
досі, як діточок мати,
114A 0216 Та не за старого, / Оддай мене, моє серце, / Та за молодого.
114A 0236 Та не за старого, / Оддай мене, моє серце, / Та за молодого».
114A 0382 А що ж серед ночі? / «Не плач, серце, єсть у мене / І сила, і воля,
114A 0384 І сила, і воля, / Люби мене, моє серце, / Найдю свою долю.
114A 0415 «То вони жартують. / Розійдемось, моє серце, / Поки не світає.
123A 0073 Отака-то була мати!.. / Де ж серце жіноче? / Серце матері?.. Ох, лихо,
123A 0074 Де ж серце жіноче? / Серце матері?.. Ох, лихо, / Лишенько, дівчата!
123A 0148 Вириває коси. / «Серце моє! доле моя! / Розкрий карі очі!
150A 0055 Байдаком керує. / Гамалію, серце мліє: / Сказалося море,
150A 0088 Кричать за муром. Хто такий? / Гамалію, серце мліє: / Скутар скаженіє!
154A 0057 Байдаком гирує. / Гамалію, серце мліє, / Сказалося море.
154A 0088 Кричать за муром. Хто такий? / Гамалію, серце мліє, / Скутар скаженіє!

- 171A 0029 Бур'яном укрилась, цвіллю зацвіла, / В калюжі, в болоті серце прогноїла / І в дупло
холодне гадюк напустила,
- 171A 0037 На неокраснім крилі, / Нехай же серце плаче, просить / Святої правди на землі.
- 171A 0050 Рвуться душу запалити, / Серце розірвати. / Не рвіть, думи, не паліте,
- 171A 0066 Розпанахають погане, / Гниле серце, трудне, / І вицідять сукровату,
- 171A 0078 Згадається – і дівоче / Серце боязливе / Стрепенеться, як рибонька,
- 178A 0019 Серцем поділитись... / Серце моє! Серце моє! / Тяжко тобі битись
- 178A 0019 Серцем поділитись... / Серце моє! Серце моє! / Тяжко тобі битись
- 180A 0174 А без тебе я де-небудь / Серце заховаю / Та тим часом пошукаю
- 180A 0212 В тілі душу закували, / Серце запалили / І галичі силу
- 180A 0246 Не плаче, не стогне! / Раз добром нагріте серце / Вік не прохолоне!
- 180A 0258 І знов лечу. Земля чорніє, / Дрімає розум, серце мліє. / Дивлюся: хати над шляхами
- 194A 0002 Чого мені тяжко, чого мені нудно, / Чого серце плаче, ридає, кричить, / Мов дитя
голодне? Серце моє трудне,
- 194A 0003 Чого серце плаче, ридає, кричить, / Мов дитя голодне? Серце моє трудне, / Чого ти
бажаш, що в тебе болить?
- 194A 0006 Чи пити, чи їсти, чи спатоньки хочеш? / Засни, моє серце, навіки засни, / Невкрите,
розбите – а люд навісний
- 194A 0008 Невкрите, розбите – а люд навісний / Нехай скаженіє... Закрий, серце, очі. / -----
- 195A 0003 Друже сивоусий, / Ти вже серце запечатав, / А я ще боюся.
- 195A 0008 Боюся ще, мій голубе, / Серце поховати. / Може, вернеться надія
- 196A 0002 За думою дума роєм вилітає, / Одна давить серце, друга роздирає, / А третя тихо,
тихесенько плаче
- 207A 0019 Нічого не бачу... / Прокинуся... серце плаче – / І очі заплачуть.
- 207A 0207 Із хати Ярина. / Не їсться, не п'ється, і серце не б'ється, / І очі не бачать, не чуть
голови!
- 207A 0236 Може, це з пристриту?» / «Ні, Ярино, моє серце, / Мій рожевий квіте!
- 207A 0272 «Ні, моє кохання, / Моє серце!» – «Боже ж ти мій! / Чому я не знала?
- 207A 0548 Кричала, ридала.– / Степаночку, моє серце! / Де ж це ти барився?
- 246A 0006 Що день божий добрі ребра / Й серце розбиває. / Розбиває, та не вип'є
- 256A 0067 Лукавого сина, / Не розіб'є живе серце / За свою країну.
- 258A 0006 А в законі господньому / Серце його й воля / Навчається, і стане він,
- 258A 0169 Хто світ оглядає, / Той і серце ваше знає / І думи лукаві.
- 258A 0190 Ти радуєш мою душу / І серце врачуєш, / І пребудет твоя воля
- 264A 0004 Розвивайся, поки твоє / Серце не розбите, / Поки люди не дознали
- 264A 0013 Умиті сльозою, / Ані серце твоє тихе, / Добреє дівоче
- 264A 0024 Зов'янь тихо, поки твоє / Серце не розбите. / -----
- 265A 0004 Пожовкле листя, гаснуть очі, / Заснули думи, серце спить, / І все заснуло, і не знаю,
- 266A 0007 О холодний камінь / Розбивають серце наше / І співають амінь,
- 266A 0018 Опустошили убоге / Моє серце тихе, / Погасили усе добре,
- 266A 0047 Та з його й сміється. / От де лихо! От де серце / Разом розірветься!
- 266A 0051 Й зо мною спіткалось: / Серце люди полюбило / І в людях кохалось,
- 266A 0066 І тепер я розбитеє / Серце ядом гою, / І не плачу, й не співаю,
- 272A 0013 А ти й залоскочеш. / Залоскочи, моє серце, / Нехай не сміється
- 274A 0374 Загризу... Чи чуєш? / Одружимося, моє серце, / Я й досі діваю.
- 006B 0127 До кого руки приросли? / Віщує серце, що в палатах / Ти розкошуєш, і не жаль
- 006B 0251 І батько й мати в домовині... / І жалем серце запеклось, / Що нікому мене згадати!
- 006B 0319 В калюжі волю утопить. / Холоне серце, як згадаю, / Що не в Україні поховують,
- 016B 0033 ----- / Село! І серце одпочине: / Село на нашій Україні –
- 016B 0118 І розум на світі, / Красу даєш, серце чисте... / Та не даєш жити.
- 016B 0128 Ще молодій моїй княгині, / Красу і серце засушить / І марне згинуть в самотині.
- 016B 0234 І думає: тебе не стало... / Умийся, серце, щоб пізнала / Тебе, єдиную свою...
- 016B 0338 Та й плакати стала. / Може, серце яке лихо / Тихо прошептало?
- 025B 0007 Лину я, лину, думу гадаю, / І ніби серце одпочиває. / Чорніє поле, і гай, і гори,
- 026B 0044 Бридня!.. А й досі, як згадаю, / То серце плаче та болить, / Чому Господь не дав
дожити

- 029В 0114 І все те, все те радує очі, / А серце плаче, глянуть не хоче! / -----
029В 0134 І твоєю красою / Серце веселити... / І поховать побитеє
029В 0172 У маленькій хаті. / Хоча серце замучене, / Поточене горем,
037В 0030 Подай же руку козакові / І серце чистеє подай! / І знову іменем Христовим
046В 0050 І болящеє, побите / Серце стрепенеться, / Мов рибонька над водою,
046В 0094 Ще прийдуть думи. Розіб'ють / На стократ серце, і надію, / І те, що вимовить не
вмію...
057В 0223 Гадина впилася / В саме серце; кругом його / Тричі повилася.
057В 0293 То так і воп'ється / Пазорями в саме серце. / Ось слухай же, сину,
066В 0010 І, мов добро кому зроблю, / Так любо серце одпочине. / Якби сказати, що не люблю,
068В 0033 І умитеє сльозами / Серце одпочине / І полине із чужини
088В 0003 Слова та голос – більш нічого. / А серце б'ється – ожива, / Як їх почує!.. Знать, од
Бога
088В 0044 Що сам єси тепер москаль, / Що серце порване, побите, / І що хороше-дороге
092В 0059 Скаже яке лихо. / Усміхнися, моє серце, / Тихесенько-тихо,
095В 0001 ----- / Неначе цвяшок, в серце вбитий, / Оцю Марину я ношу.
095В 0123 Даруй словам святу силу – / Людськеє серце пробивать, / Людські сльози
проливать,
102В 0008 Слова його лились, текли / І в серце падали глибоко! / Огнем невидимим пекли
104В 0134 І це трапляється меж нами, / Що ніж на серце наставля, / А сам цілує!.. Ожила
108В 0009 Малую годину / Ніби серце одпочине, / З Богом заговорить...
136В 0008 Де ти? Де ти, озовися! / Прийди, серце, пригорнися. / Нумо, серце, лицятися
136В 0009 Прийди, серце, пригорнися. / Нумо, серце, лицятися / Та поїдем вінчатися,
149В 0008 Та й знать не хочеться мені. / А серце плаче, як згадаю / Хоч невеселії случаї
150В 0002 В неволі, в самоті немає, / Нема з ким серце поєднать. / То сам собі оце шукаю
158В 0014 Як він, свої думи тії / І серце убоге / Заховавши, ходить собі,
161В 0258 Прощай, моє любе, / Моє серце!.. Увечері?.. / За царину?.. Буду!
178В 0011 Тяжко мені жити! / Маю серце широкее – / Ні з ким поділити!
179В 0025 У Бога благаєм? / Рай у серце лізе, / А ми в церкву лізем,
183В 0010 Що він мене, дурну, дурить. / А серце боліло, / Ніби знало, що так буде,
185В 0020 Із москалів, а не діждусь! / Мені, було, аж серце мліло, / Мій Боже милий! як
хотілось,
192В 0026 І хочеться сповідатись, / Серце розповити, / І хочеться... Боже милий!
194В 0070 Убогою головою, / Бо серце холоне, / Як подумаю, що, може,
194В 0082 Неначе роси над землею, / На шире серце молодеє / Сльозами тихо упадуть!
200В 0039 Або поїдемо в село, / Як схочеш, серце». / -----
200В 0067 І тяжко, тяжко, заридала. / «Ходімо, серце, погулять! / Ходім, Петрусю, в сад, в
палати».
200В 0076 І люблю йї. Нехай радіє. / Поки надія серце гріє, / Поки росте з того зерна
200В 0136 «Петрусю! Друже мій єдиний! / Моє ти серце! мій ти сину! / Рятуй мене, рятуй!
рятуй!
212В 0014 Од зла людського в час лихий? / Хто серце чистеє нагріє / Огнем любові, хто такий?
212В 0018 Опріче праведного Бога. / Молися ж, серце, помолюсь / І я з тобою. Щось пророче
212В 0041 Отак я іноді тобою, / Тобою, серце, молодою, / Старії очі веселю.
212В 0047 Молися й ти, з святого неба / На тебе, серце, не зійшла / Твоя і доля і недоля.
215В 0026 Моє малее, та убоге / Та серце праведне колись! / Тепер іду я без дороги,
218В 0042 Неначе ширшає. Співає / І плаче серце, оживає, / І в тебе, Боже, і в святих
218В 0084 Щоб слово пламенем взялось, / Щоб людям серце розтопило. / І на Україні
понеслось,
236В 0003 А щось такеє бачить око, / І серце жде чогось. Болить, / Болить, і плаче, і не спить,
238В 0013 І оживи моє побите / Убоге серце, неукрите, / Голоднее. І оживу,
250В 0099 Огнепалимої тії, / Що серце без огню розтопить / І без води прорве, потопить
250В 0194 І словеса його святиє / На серце падали Марії, / І серце мерзло і пеклось!
250В 0195 На серце падали Марії, / І серце мерзло і пеклось! / -----
265В 0013 ----- / – Тойді, серце, як бралися, / Сі дерева садив я...

СЕРЦЕВІ 1

038В 0101 Читай, читай та слухай дзвона, / А серцеві не потурай, / Воно тебе в Сибір водило,

СЕРЦЕМ 26

- 061А 0359 Нащо батько, мати, високі палати, / Коли нема серця з серцем розмовлять? / Сирота Ярема – сирота багатий,
 114А 0020 Кого ти без мови, без слова навчила / Очима, душею, серцем розмовлять. / З ким ти усміхалась, плакала, журилась,
 169А 0028 У колиці б задушила, / Під серцем приспала. / Степи мої запродані
 178А 0018 Немає з ким полюбитись, / Серцем поділитись... / Серце моє! Серце моє!
 178А 0026 Я люблю, я жити хочу / Серцем, не красою! / А мені ще й завидують,
 199А 0036 В попелі глибоко / Огонь добрий смілим серцем, / Смілим орлім оком!
 234А 0329 Трудитимусь...» / Чистим серцем / Поблагословила
 250А 0023 На свою країну, / Полюбіте ширим серцем / Велику руїну,
 258А 0026 Доки буду мучить душу / І серцем боліти? / Доки буде ворог лютий
 258А 0039 І воспою знову / Твої блага чистим серцем, / Псалмом тихим, новим.
 258А 0122 Помолюся Господеві / Серцем одиноким / І на злих моїх погляну
 258А 0262 Воспоєм честним собором, / Серцем нелукавим; / Во псалтирі і тимпані
 265А 0014 Не дай спати ходячому, / Серцем замирати / І гнилою колодою
 265А 0017 По світу валятись. / А дай жити, серцем жити / І людей любити,
 266А 0077 Веселеє слово. / Не вернеться... І я серцем / До вас не вернуся.
 025В 0004 Радіють люде, що одпочинуть, / А я дивлюся... і серцем лину / В темний садочок на Україну.
 083В 0074 Диво дивнеє на світі / З тим серцем буває! / Увечері цурається,
 178В 0018 Не дав серця молодого / З тим серцем дівочим / Поєднати! – Минулися
 178В 0024 На чужині. Не найшлося / З ким серцем ділитись, / А тепер не маю навіть
 218В 0378 Воспоєм честним собором, / Серцем нелукавим. / Во псалтирі і тимпані
 249В 0041 Та де ж нам тую матір взяти? / Ми серцем голі догола! / Раби з кокардою на лобі!
 274В 0007 ----- / А чистих серцем? Коло їх / Постав ти ангели свої,
 275В 0007 ----- / А чистих серцем? Коло їх / Постави ангели свої
 292В 0020 І осквернених, худосилих, / Убогих серцем, завдали / В роботу-каторгу. Минали
 305В 0010 Сліпа була еси, незряща, / Недвига серцем; спала день / І спала ніч. А кругом тебе
 305В 0031 Начхай на ту дівочу славу / Та ширим серцем нелукаво / Хоть раз, сердего, соблуди.

СЕРЦЕ-МАМО 1

114А 0242 За сотника Івана». / «Умру, серце-мамо, / За сотником Іваном».

СЕРЦЕ-ТОПОЛЕНЬКО 1

047А 0218 Щоб ніхто не бачив... / Рости ж, серце-тополенько, / Все вгору та вгору;

СЕРЦІ 15

- 016А 0018 Найду його, пригорнуся, / На серці зомлію. / Тоді, хвиле, неси з милим,
 030А 0367 Знаю його, знаю! / Аж на серці похолоне, / Як його згадаю.
 061А 0400 Щоб люди не знали, / Що на серці заховано, / Щоб не привітали.
 178А 0031 А того й не знають, / Що я в серці заховала... / Нехай нарікають,
 180А 0057 Усюди божа благодать – / І в серці, і в хаті. / Отож я ліг спати.
 180А 0251 Кому ти їх, друже, кому передав? / Чи, може, навіки в серці поховав? / О, не ховай, брате! Розсип їх, розкидай!
 196А 0004 А третя тихо, тихесенько плаче / У самому серці, може, й Бог не бачить. / Кому ж її покажу я,
 207А 0287 Щирі сльози козацькії / В серці запеклися, / Мов у пеклі. А Ярина
 207А 0404 А лютеє лихо / В самім серці ворухнулось / І світ запалило.
 234А 0092 Та люблю, як у раї. / Сховалось у серці лихо, / Як звір у темнім гаї.
 258А 0085 ----- / Пребезумний в серці скаже, / Що Бога немає,
 200В 0042 Зима минала, кралось лихо / Та в самім серці й уляглося / У генеральші молоді.
 200В 0185 Та й занехаяла. Везла / Назад гадюку в серці люту / Та трошки в пляшечці отрути.

205В 0058 Собі хоть мало... оживу... / Надію в серці привітаю, / Тихенько-тихо заспіваю
237В 0004 Один на другого кують / Кайдани в серці. А словами, / Медоточивими устами

СЕРЦЮ 4

038В 0008 Таки буду виглядати, / Жалю серцю завдавати. / -----
046В 0127 Зо мною знову лихо діє / І серцю жалю завдає. / А може, ще добро побачу?
161В 0309 Любилися, та не побралися, / Тільки жалю серцю набралися». / -----
200В 0034 «Мені не треба тії шалі». / «Не завдавай же серцю жалю! / Купи, голубко! Не печаль

СЕРЦЯ 11

010А 0176 Іде, спотикнеться, – / Коло серця козацького / Як гадина в'ється.
030А 0015 Коли знає, за що; / Люде серця не побачать, / А скажуть – ледащо!
030А 0079 Минуло півроку; / Занудило коло серця / Заколело в боку.
030А 0511 Тяжко усміхнулась: / Коло серця – як гадина / Чорна повернулась.
057А 0082 Заховаю змію люту / Коло свого серця, / Щоб вороги не бачили,
061А 0359 Нащо батько, мати, високі палати, / Коли нема серця з серцем розмовлять? / Сирота
Ярема – сирота багатий,
114А 0366 З ким коли стояла. Питала б сама, / Сама свого серця; дала б йому волю / Любить,
кого знає. Я б тебе сховав
123А 0077 Мати стан гнучкий, високий, / А серця не мати. / Ізогнеться стан високий,
161В 0110 А думка проклята марою / До серця так і приросла... / А ти вже й скрипку принесла?
178В 0017 Ніколи! ніколи! / Не дав серця молодого / З тим серцем дівочим
200В 0036 Купи, голубко! Не печаль / Мого ти серця! А весною / В Париж поїдемо з тобою,

СЕСТЕР 1

218В 0317 Себе повинні підкладать, / Не тільки сестер. / Преторіане помолились,

СЕСТРА 16

207А 0160 Бо я думав тес...» / «Що Ярина сестра тобі? / А воно не тес,
207А 0246 Ёй-богу, з пристріту! / Я не сестра? Хто ж оце я? / О Боже мій, світе!
207А 0270 Скажи-бо, Степане, / Хіба й справді не сестра я?» / «Ні, моє кохання,
221А 0085 Мазепиних... Коло мене / І сестра, і мати / Зарізані, обнявшись,
274А 0066 Що ж се таке? Се не мара. / Моя се мати і сестра. / Моя се відьма, щоб ви знали.
006В 0214 Три явори посадила / Сестра при долині... / А дівчина заручена –
006В 0225 В нетопленій хаті. / Сестра плаче, йде шукати / Братів на чужину...
044В 0025 Ту єдиную дитину. / Випроважала сестра свого брата. / А сірому сиротина
076В 0120 Аж плаче, бідний, батька просить, / Щоб та Фамар, сестра, прийшла, / – Драгий мій
отче і мій царю!
076В 0132 Сестру на ліжку. Ламле руки, / Сестра ридає. І, рвучись, / Кричить до брата: –
Схаменись,
076В 0136 Єдиний брате мій! Я! Я! / Сестра єдина твоя! / Де дінусь я, де дину славу,
082В 0002 Добро, у кого є господа, / А в тій господі є сестра / Чи мати добра. Добра,
082В 0022 – А в тебе єсть? – Жена і діти, / І дом, і мати, і сестра! / А письма нема...
218В 0548 Погоничі, рабов раби, / Подумали – сестра Морока / Із пекла вийшла провозять
245В 0013 Під вишнею у холодочку, / Моя єдина сестра! / Многострадалиця святая!
303В 0008 Оцих осквернених палат! / Була б сестра! і був би брат! / А то... нема тепер нічого...

СЕСТРАМИ 2

272А 0030 Уже з тиждень, як росту я, / З сестрами гуляю / Опівночі. Та з будинку
114В 0019 – Отак-то ти, кате! / Згнушаєшся над сестрами...– / І пішли шукати

СЕСТРИ 9

061А 0347 Сирота Ярема, сирота убогий: / Ні сестри, ні брата, нікого нема! / Попихач
жидівський, виріс у порогу;
221А 0192 Одна на другу позирали, / Неначе три сестри старі, / Що дівували, дівували,
272А 0027 Плила за водою, / Поки сестри не зостріли, / Не взяли з собою.

050B 0208 – Чого він придибав? Нема в його хати, / Ні сестри, ні брата, нікого нема. / Чого ж він приплентав? – А хто його зна!

114B 0032 І байдуже? Ні, не дуже. / Бо сестри ходили / Що день божий вранці-рано
207B 0037 Поки лоби їм поголили! / А сестри! сестри! Горе вам, / Мої голубки молодії,
207B 0037 Поки лоби їм поголили! / А сестри! сестри! Горе вам, / Мої голубки молодії,
207B 0042 У наймах коси побіліють, / У наймах, сестри, й умрете! / -----
218B 0215 Нема сім'ї, немає хати, / Немає брата, ні сестри, / Щоб незаплакані ходили,

СЕСТРИ-ЗОРИ 1

308B 0024 Спочинемо, а тим часом / Твої сестри-зорі / Безвічні попід небом

СЕСТРИЛИСЬ 1

149B 0014 Колись божились та клялись, / Братались, сестрились зо мною, / Поки, мов хмара, розійшлись

СЕСТРИЦА 1

221A 0204 ----- / Э... сестрица, много: / Три указа накаркала

СЕСТРИЦІ 4

221A 0158 Обох поховали! / От за що, мої сестриці, / Я тепер караюсь,
221A 0166 Голодна вовчиця!.. / Скажіте, сестриці? / -----
221A 0331 По всій Україні! / Так от бачите, сестриці, / Що тут компонують!
221A 0343 ----- / Ні, сестриці. Не так треба. / Поки сліпі люде,

СЕСТРИ-ЧАРІВНИЦІ 1

114B 0007 Мов борються в полі. / Ото сестри-чарівниці – / Отії тополі.

СЕСТРИЧКИ 3

221A 0068 От за що караюсь, / От за що мене, сестрички, / І в рай не пускають.
221A 0070 ----- / А мене, мої сестрички, / За те не впустили,
006B 0034 Ані братика я, / Ні сестрички не знала, / Меж чужими зросла,

СЕСТРИ 2

076B 0122 – Драгий мій отче і мій царю! / Вели сестрі мій Фамарі, / Щоб коржика мені спекла
300B 0011 Або... Ні. Треба одружитись, / Хоча б на чортовій сестрі! / Бо доведеться одурить

СЕСТРО 6

270A 0013 Королевий Цвіте!» / «Я не знаю, моя сестро». / І Цвіт Королевий
076B 0001 ----- / Старенька сестро Аполлона, / Якби ви часом хоч на час
076B 0223 З цими поганцями? Скажи, / Найкраща сестро Аполлона, / Навчи, голубко, поможи
233B 0002 А ти, пречистая, святая, / Ти, сестро Феба молодая! / Мене ти в пелену взяла
245B 0026 Ще змалечку колючу ниву! / Молися, сестро! Будем живі, / То Бог поможе перейти.
308B 0027 Попливуть, засяють. / Підождемо ж, моя сестро, / Дружино святая!

СЕСТРОЮ 6

061A 0016 Ти вічний без краю!.. Люблю розмовлять, / Як з братом, з сестрою, розмовлять з тобою, / Співать тобі думу, що ти ж нашептав.
061A 0412 Моїми сльозами... / Та не з братом, не з сестрою – / З німими стінами
207A 0602 Коли не хоч братись, / То так будем, я сестрою, / А ти будеш братом,
029B 0112 З Трубайлом Альта меж осокою / Зійшлись, з'єднались, мов брат з сестрою. / І все те, все те радує очі,
029B 0118 Виступає круглий місяць / З сестрою зорею, / Виступають із-за хмари,
232B 0002 Ти не лукавила зо мною, / Ти другом, братом і сестрою / Сіромі стала. Ти взяла

СЕСТРУ 8

061A 1131 В неволі гаснуть; розковать / Козак сестру свою не хоче, / Сам не соромиться конать

- 114A 0028 Згадай же, Оксано, чужа чорнобрива, / І сестру Мар'яну рястом уквітчай, / Часом на Петруся усміхнись, щаслива,
207A 0293 Незчулися, як смерклося, / І сестру і брата, / Ніби скованих докупи,
207A 0528 І коника вороного, / І нерідную сестру Ярину. / Плаче-ридає,
006B 0207 Той жінку покинув, / А той сестру. А найменший – / Молоду дівчину.
076B 0131 У темну храмину, кладе / Сестру на ліжко. Ламле руки, / Сестра ридає. І, рвучись,
218B 0313 Аби з-під кесаря. А в кого / Сестру благоволили взять / У свій гарем. І се нічого.
292B 0017 І все добро, дітей малих, / Сестру, жону і все взяли, / І все розтлили, осквернили,

СИБІР 13

- 221A 0197 Я оце літала / Аж у Сибір та в одного / Декабриста вкрала
221A 0220 Що розлили з річку крові / Та в Сибір загнали / Свою шляхту, то вже й годі,
246A 0090 У нас же й світа, як на те – / Одна Сибір неісходима, / А тюрм! а люду!.. Що й лічить!
014B 0051 «Хіба ти й досі ще не знаєш? / Ганнуса на Сибір пішла. / До панича, бачиш, ходила,
038B 0102 А серцеві не потурай, / Воно тебе в Сибір водило, / Воно тебе весь вік дурило.
057B 0401 Та на Сибірі опинивсь. / (Бо тут Сибір була колись.) / І пропадаю, мов собака,
175B 0086 Несе з України / Аж у Сибір ланцюг-пута... / А ти будеш тута
175B 0120 За невольником убогим / У Сибір... Та й годі. / -----
200B 0235 І поволік Петрусь кайдани / Аж у Сибір... / -----
218B 0210 Де він канає, пропадає! / Ідеш шукать його в Сибір / Чи тес, в Скіфію... І ти...
230B 0076 Як сотнями в кайданах гнали / В Сибір невольників святих, / Як мордовали, розпинали
230B 0085 Нехай верзуться їм кайдани, / А я полину на Сибір, / Аж за Байкал; загляну в гори,
241B 0007 Ні, ні! Крий Боже! Розіпнуть. / В Сибір в кайданах поведуть. / І ти, мій цвіте неукритий...

СИБІРІ 2

- 057B 0400 А я пішов у гайдамаки / Та на Сибірі опинивсь. / (Бо тут Сибір була колись.)
074B 0024 Ридають люди, виють звірі / І за Тоболом у Сибірі / В снігах ховаються. Сім літ

СИВЕНЬКИЙ 1

- 029B 0068 І всю Гетьманщину кругом. / Під хатою дідусь сивенький / Сидить, а сонечко низенько

СИВЕСЕНЬКИЙ 1

- 216B 0007 А так, мов іноді упившись / Дідусь сивесенький, рида – / Того, бачте, що сирота.

СИВИЙ 19

- 045A 0049 А там – тільки мріє. / Сивий ус, стару чуприну / Вітер розвіває;
192A 0046 Степом ідучи. / Ой застогнав сивий пугач / В степу на могилі,
207A 0379 Згадав та й заплакав / Багатий сивий сирота. / -----
006B 0044 Із могили козак / Встає сивий, похилий. / Встає сам уночі,
029B 0017 У піжмурки в яру гуляють, / А долі сивий наш козак / Дніпро з лугами вигравляє.
029B 0103 Пани-християне!..» / Затих мій сивий, битий тугою, / Поник старою буй-головою.
029B 0153 І все то, все то в Україні!.. / І усміхнувся сивий дід... / Бо, може, нігде правди діть,
038B 0053 Аж до Межигорського Спаса / Потанцював сивий. / А за ним і товариство
038B 0064 Навік зачинилась / Козакові. Хто ж цей сивий / Попрощався з світом?
038B 0091 Братерство славне ожива. / А сивий гетьман, мов сова, / Ченцеві зазирає в вічі.
068B 0025 В неволі.– І старий варнак / Заплакав нишком. Сивий брате! / Поки живе надія в хаті,
068B 0091 Не довелося тільки пить. / Старої пані бахур сивий / Окрав той крам. Розлив те пиво,
108B 0015 І тьму за собою / Розстилає туман сивий, / І тьмою німою
161B 0236 Поважайте його, діти, / Бо то батько сивий! / Батько мудрий! Добре отим
161B 0317 – Нехай і наших люде знають! / Нехай і сивий і горбатий, / А ми!.. хе! хе! а ми жонаті!
161B 0389 Не розганяй діток, / Сивий дурню! Недовго жив / На свій заробіток

217В 0004 Біленька хаточка. Сидить / Неначе й досі сивий дід / Коло хатиночки і бавить
 217В 0021 І тихо гасне. День погас, / І все почило. Сивий в хату / Й собі пішов опочивати.
 218В 0057 За що? Не говорить / Ні сам сивий верхотворець, / Ні його святії –

СИВИМ 2

161В 0164 І вона загине, / І сам сивим посмішищем / Будеш в своїй хаті,
 233В 0007 Як тую волю на роздоллі, / Туманом сивим сповила. / І колихала, і співала,

СИВИМИ 1

161В 0049 То усами страшеними / Сивими пустує,– / Ну, звичайне, як дитина

СИВИ 2

050В 0231 Тойді, бач, носили / Сиви коси з кучерями / Усі до одного
 305В 0023 І гріх той праведний плете, / У сиви коси заплітає, / А ти ніби не добачаєш:

СИВІТЬ 2

046В 0022 У школі мучилось, росло, / У школі й сивіть довелось, / У школі дурня й поховають.
 218В 0196 Ридать, і долю проклинать, / І сивіть, кленучи. І горе! / Умреш еси на самоті,

СИВИЮ 1

111В 0002 І виріс я на чужині, / І сивію в чужому краї: / То одинокому мені

СИВОБОРОДА 1

292В 0091 У сінях царських. Зарєвла / Сивоборода, волохата / Рідня Саулова пузата

СИВОБОРОДОГО 1

218В 0175 Гетери гостя привели / Сивобородого. І слово / Із уст апостола святого

СИВОЛОСИЙ 1

104В 0167 Найшов її, подивився... / І, сивоволосий, / Підняв руки калічені

СИВОГО 1

047А 0092 Стара не спитала, / За сивого, багатого / Тихенько єднала.

СИВОМУ 1

274А 0121 Чом не спитьсся багатому / Сивому, гладкому? / Чом не спитьсся убогому

СИВОУСЕ 1

067В 0016 А воно, убоге, / Молодєс, сивоусє,– / Звичайне, дитина,–

СИВОУСИЙ 3

114А 0342 Вже смерть за плечима, / А він, сліпий, сивоусий, / Про колишне плаче.
 195А 0002 Заворожи мені, волхве, / Друже сивоусий, / Ти вже серце запечатав,
 209В 0014 А з неї виходить неначе козак, / Уже й сивоусий собі неборак, / Та і йде до мене... Я
 собі звернулось,

СИВОЮ 1

113В 0027 Дітей привітають, / І сивою головою / Батько покиває.

СИГИЗМОНД 1

209В 0053 А ми браталися з ляхами! / Аж поки третій Сигизмонд / З проклятими його
 ксьондзами

СИДИ 5

095В 0280 Зав'язала головоньку, / Тепер сиди та думай». / -----
 295В 0004 Уже повіяло. Зима! / Сиди один в холодній хаті, / Нема з ким тихо розмовляти,

- 295B 0008 Анікогісінько нема! / Сиди ж один, поки надія / Одурить дурня, осміє...
 295B 0013 Як ту сніжину по степу! / Сиди ж один собі в кутку. / Не жди весни – святої долі!
 295B 0019 І думу вольную на волю / Не прийде випустить... Сиди / І нічогісінько не жди!..

СИДИТЬ 44

- 015A 0017 ----- / Сидить козак на тім боці, / Грає синє море.
 020A 0001 ----- / На розпутті кобзар сидить / Та на кобзі грає,
 020A 0129 Трава зеленіє. / Сидить ворон на могилі / Та з голоду кряче...
 024A 0001 ----- / На розпутті кобзар сидить / Та на кобзі грає,
 024A 0101 Трава зеленіє. / Сидить крячок на могилі / Та з голоду кряче...
 030A 0167 ----- / Сидить батько кінець стола, / На руки схилився,
 030A 0172 Коло його стара мати / Сидить на ослоні, / За сльозами ледве-ледве
 030A 0540 На кого собаки на улиці лають? / Хто голий, голодний під тином сидить? / Хто лобуря водить? Чорняві байстрята...
 045A 0043 По полю гуляє. / На могилі кобзар сидить / Та на кобзі грає.
 061A 0901 ----- / Мудра голова, сидить собі в хуторі, ніби не знає нічого, / а дивишся – скрізь Головатий. «Коли сам, – каже, – не
 061A 1793 Не чує, не бачить. / Сидить собі кінець стола, / Тяжко-важко плаче,
 061A 1821 В червонім жупані, / Сидить один та думає: / «Де моя Оксана?
 123A 0202 Шепче: «Хто се, хто се / Сидить сумно над водою, / Чеше довгі коси?»
 173A 0172 Каліку убогу? / Сидить собі та дивиться / В поле на дорогу.
 173A 0212 Ніхто і не бачив. / Сидить вона, не йде в село, / Не пита й не плаче.
 180A 0401 Скелю розбиває! / А на коні сидить охляп, / У світі – не світі,
 199A 0091 І на апостольським престолі / Чернець годований сидить. / Людською кровію шинкує
 207A 0063 А там – у палатах / Сидить собі сіромаха, / Мов у своїй хаті.
 207A 0371 Пожовкле листя, мов убитий / Старий під хатою сидить, / Дочка нездужає Ярина;
 207A 0697 По садочку. Старий батько / Сидить коло хати / Та вчить внука-пузанчика
 006B 0305 В світі прихилитись. / Сидить собі коло пустки, / Надворі смеркає.
 016B 0083 ----- / Княгиня взаперті сидить. / Її в сіни не пускає
 016B 0316 ----- / А доня взаперті сидить / В своєму сумному покої
 029B 0069 Під хатою дідусь сивенький / Сидить, а сонечко низенько / Уже спустилось над Дніпром.
 029B 0071 Уже спустилось над Дніпром. / Сидить, і дивиться, і дума, / А сльози капають... «Гай-гай!..»
 095B 0152 Не йде, сердешная, в село, / Сидить під тином; проганяли, / Уже й собаками цькували –
 095B 0173 Зима вже надворі, / А Марина сидить собі, / Уже й не говорить
 095B 0206 На холоді сердешна мати / Під тином знай собі сидить. / Стара неначе одуріла.
 095B 0273 Якою панною Марина / У пана взаперті сидить? / І в'яне, сохне, гине, гине
 161B 0042 / Сидить сотник на причілку / Та думку гадає,
 182B 0012 Кому свитку. Одна тільки / Сидить без обнови / Сиріточка, рученята
 188B 0010 Одно-однісіньке під тином / Сидить собі в старій ряднині. / Мені здається, що се я,
 189B 0050 Острижена. Було, вночі / Сидить під тином, мов зузуля, / Та кукає, або кричить,
 217B 0003 Меж вербами та над водою / Біленька хаточка. Сидить / Неначе й досі сивий дід
 217B 0013 Прийма на руки, і годує, / І спатз несе. А дід сидить / І усміхається, і стиха
 250B 0058 На став іти; іде, сміється, / А він сидить та все сидить, / За струг сердега не береться...
 250B 0058 На став іти; іде, сміється, / А він сидить та все сидить, / За струг сердега не береться...
 250B 0209 Огонь тихенько на кабиці, / А Йосип праведний сидить / Та думає. Уже зірниця
 250B 0294 Пренепорочная Марія, / Сидить собі коло вікна / І в поле дивиться, і шиє
 250B 0463 У сінях граються. А мати / Сидить на призьбі коло хати / Та вовну з кужеля пряде.
 250B 0601 Один-однісінький, бувало, / Сидить собі у бур'яні / Та клепку теше. Помагало
 250B 0625 Один равнями дитина, / Її хлоп'яточко, сидить / І навчає, неповинне,
 250B 0667 На сина дивлячись. А він / Сидить, було, на Єлеоні, / Одпочива. Єрусалим
 250B 0685 Зашіє дірочку та знову / Під смокву піде. І сидить / І дивиться, о всевсята!

СИДІВ 2

- 207A 0078 Під хатою в сорочці білій / Сидів, з бандурою в руках, / Старий козак.
234A 0386 Та після першої Трохим / Старий сидів в сорочці білій, / В брилі, на призьбі. Перед ним

СИДІЛА 5

- 173A 0165 І в село вже не верталась, / День і ніч сиділа / Коло коворот. А літо
221A 0153 Воеводи... і меж ними / Цариця сиділа. / Я глянула, усміхнулась...
274A 0115 Вона ж не спала, не журилась, / Сиділа, ноги устромила / В гарячий попіл. Виступав
095B 0145 Аж до палат, під тином сіла / І ніч цілісінку сиділа / Та плакала. Уже з села
153B 0029 Що то за проклята! / Мов змальована сиділа / До самої ночі

СИДІЛИ 6

- 221A 0140 В Канів по Дніпрові. / А ми з матір'ю сиділи / На горі в діброві.
234A 0087 І дід, і баба у неділю / На призьбі вдвох собі сиділи / Гарненько, в білих сорочках.
258A 0225 Під вербами в полі, / Сиділи ми і плакали / В далекій неволі
050B 0202 Войну й царицю. Тільки ми / Сиділи нишком, слава Богу. / -----
083B 0011 У оранді на столі / Сиділи лірники та грали / По шелягу за танець.
083B 0105 На широкому столі / Сліпі лірники сиділи; / По шелягу брали

СИДІТИ 1

- 234A 0318 «Ні, Марку, ніяко / Мені матір'ю сидіти: / То багаті люде,

СИДІТЬ 3

- 020A 0146 «Нехай буде отакечки! / Сидіть, діти, у запічку, / А я з журби та до шинку,
024A 0114 «Нехай буде отакечки! / Сидіть, діти, у запічку, / А я з журби та до шинку,
218B 0245 Не допустили й подивитись, / І мусила вона сидіть / Коло острога. Ждать, і ждать,

СИДЯ 3

- 061A 0197 ----- / Отак, сидя в кінці стола, / Міркую, гадаю:
235B 0009 Попестила; і ніби сном, / Над сином сидя, задрімала. / І сниться їй той син Іван
250B 0485 А Йосип сина забавляв, / На призьбі сидя, поки мати / На річці прала ті малі

СИДЯТЬ 11

- 150A 0155 Аж у ту Скутару, / Сидять брати-запорожці, / Дожидають кари.
154A 0155 Аж у ту Скутару, / Сидять брати-запорожці, / Дожидають кари.
207A 0474 Під хатою сіли. / Сидять собі та сумують. / Слухають... щось грає,
246A 0101 От бачите, які у нас / Сидять на небі! Ви ще темні, / Святим хрестом не просвіщенні,
274A 0035 Зате він вольний, як козак / Колись-то був. Сидять, куняють, / А за шатром в степу співає,
044B 0008 Од зіроньки до зіроньки / Сидять собі у вдівоньки. / Сидять собі, розмовляють,
044B 0009 Сидять собі у вдівоньки. / Сидять собі, розмовляють, / Пречистої дожидають.
175B 0062 А попід корчмою / Сидять в путах арестанти. / Трохи одпочити
175B 0066 Та води напиться. / Сидять собі, розмовляють, / А дехто й куняє.
250B 0342 Та й сіли на шляху гарненько / Полудновать. Отож сидять, / А сонце праведне швиденько
250B 0617 Розташувались. Батько й мати / Сидять собі та продають / Добро своє. А де ж дитина?

СИДЯЧИ 4

- 010A 0145 Закувала зозуленька, / На дубу сидячи; / Защебетав соловейко –
045A 0020 Пожуриться, посумує, / Сидячи під тином. / -----
156B 0072 Знеміг славний Дорошенко, / Сидячи в неволі, / Та й умер з нудьги. Остило
250B 0055 І рада, аж сміється, рада / Що Йосип, сидячи, мовчав, / Не боронив їй, не спиняв

СИЖУ 4

- 173A 0043 В хаті, як у раї!! / А я сижу на покуті, / Тільки поглядаю.
274A 0078 Я співаю. / Чи то сижу, чи то гуляю, / Все співаю, все співаю,
218B 0017 ----- / Давно вже я сижу в неволі, / Неначе злодій взаперті,
218B 0035 Такая доленька моя! / Сижу собі та все дивлюся / На хрест високий із тюрми.

СИЗА 2

- 047A 0126 За старого заміж. / Любить того, моя сиза, / Серце не навчити!
061A 1993 А мене... боюся, / Боюсь згадать, моя сиза... / Узяли з собою,

СИЗАЯ 1

- 016B 0283 ----- / Мов сизая голубонька, / Село облетіла.

СИЗИЙ 9

- 020A 0067 Віру рятувати, / Обіззався, орел сизий, / Та й дав ляхам знати!
024A 0043 Волю рятувати, / Обіззався, орел сизий, / Та й дав ляхам знати!
027A 0094 Переніс в убогу хату сироти. / Прилинь, сизий орле, бо я одинокий / Сирота на світі, в чужому краю.
052A 0093 На всім світі стала! / Утни, батьку, орле сизий! / Нехай я заплачу,
060A 0001 ----- / Бандуристе, орле сизий, / Добре тобі, брате,
061A 0973 ----- / Літа орел, літа сизий / Попід небесами;
061A 0977 Степами-лісами. / Ой літає орел сизий, / А за ним орлята;
061A 2082 Прилітай же, мій соколе, / Мій голубе сизий! / Ох, як весело на світі,
057B 0093 Без пихи, так, як довелось. / Отут-то, голубе мій сизий, / Отут-то й лихо почалось!

СИЗОКРИЛА 3

- 010A 0181 Бач, заснула, виглядавши, / Моя сизокрила!» / Кинув коня та до неї:
006B 0139 Чому не спиш ти уночі, / Моя голубко сизокрила? – / – Так, мамо, так.– І знов ходила,
161B 0281 ----- / Моя голубко сизокрила! / Моя ти ягідко!..

СИЗОКРИЛИЙ 5

- 061A 0660 «Ще трошечки, / Ще... ще... сизокрилий! / Вийми душу!.. ще раз... ще раз...
061A 0994 Отакий-то наш отаман, / Орел сизокрилий! / І воює і гарцює
061A 1973 Преподобиться з ляхами... / А ти, сизокрилий, / Найдеш іншу».
061A 2080 Мене шукав, мене найшов, / Орел сизокрилий! / Прилітай же, мій соколе,
114A 0138 Усміхнуса; скажу йому: / «Орле сизокрилий, / Люблю тебе й на сім світі,

СИЗОКРИЛИМ 1

- 045A 0062 А думка край світа на хмарі гуля. / Орлом сизокрилим літає, ширяє, / Аж небо блакитне широкими б'є;

СИЗОКРИЛІ 3

- 110B 0005 При лихій годині. / Прилітайте, сизокрилі / Мої голуб'ята,
127B 0022 Ой полетіть, гайворони / Мої сизокрилі, / До батечка та скажіте,
187B 0018 ----- / Орли, орли ви сизокрилі, / Поки вам лихо не приснилось,

СИКЕРУ 2

- 076B 0073 Раби вечерю принесли / І кінву доброго сикеру... / І цар сказав, щоб на вечерю
076B 0079 Сама Вірсавія прийшла, / І повечеряла, й сикеру / З пророком випила, й пішла

СИЛА 15

- 061A 1156 Не плачте, братія: за нас / І душі праведних, і сила / Архістратига Михаїла.
114A 0383 «Не плач, серце, єсть у мене / І сила, і воля, / Люби мене, моє серце,
199A 0210 Однієї шкіри / Така сила... а м'яси! / Аж здригнули мури,
207A 0125 «Ні, не така вже, підтопталась / Стара моя сила, / Утомився... А все це ви

- 246A 0063 Вам Бог помагає! / За вас правда, за вас сила / І воля святая!
 250A 0032 В своїй хаті своя й правда, / І сила, і воля. / -----
 250A 0133 А гвалту! а крику! / «І гармонія, і сила, / Музика та й годі.
 046В 0106 Неначе по лісу ходив! / А малась воля, малась сила, / Та силу позички зносили,
 132В 0017 Друже мій коханий, / Побий тебе сила божа / На наглій дорозі.
 153В 0075 Горе тобі, мати. / Жидівочка... де та сила / Взятая в дитяти?
 200В 0182 Чудовная не помогла, / Не помогла святая сила. / А ти аж плакала, молилась –
 218В 0521 Живущую силу / Сила ночі оживила. / Встала, походила
 250В 0105 Уже розжоврівся. І шкода, / Даремне сила пропаде. / До крові дійде, до кості
 270В 0007 Чому босе ходить?.. / Боже сильний! Твоя сила / Та тобі ж і шкодить.
 305В 0020 Та страх боялася гріха / Прелюбодійного. А сила / Сатурнова іде та йде,

СИЛИ 16

- 052A 0070 Поборовся б і я, може, / Якби малось сили; / Заспівав би – був голосок,
 061A 0716 Цілувались, обнімались / З усієї сили; / -----
 061A 0807 Хто в Бога вірує!» – кричить / Надворі голос що є сили. / Ляхи зомліли. «Хто
 такий?»
 061A 0996 І воює і гарцює / З усієї сили – / Нема в його ні оселі,
 123A 0139 Рибалонька кучерявий / З усієї сили / Кинувсь в воду; пливе, синю
 192A 0031 Чи я п'ю, гуляю, / Чи сили не маю, / Чи до тебе доріженьки
 199A 0238 О чеху! Де твоя душа?? / Дивись, що сили повалило – / Мов сарацина воювать
 207A 0046 Мов умерла; а той рветься / З усієї сили / За долею... от-от догнав –
 207A 0613 Хотів вшкварить метелицю / З усієї сили / Та не вшкварив... Під хатою
 221A 0151 Мов будинок. А в галері / Князі, і всі сили, / Воєводи... і меж ними
 234A 0297 На хуторі. Старий батько / З усієї сили / З молодими танцює
 234A 0327 В вашу хату, як приймете. / Поки маю сили, / Трудитимусь...»
 250A 0114 І Коллара читаєте / З усієї сили, / І Шафарика, і Ганка,
 057В 0058 Ніже літа, сину, / Тії сили не втомили... / Отак і загину!
 076В 0037 Покрила Ізраїль – царева война! / Цареві князі, і всі сили, / І отроки, і весь народ,
 200В 0122 Душі негрішній, молодій! / Та що ж робить? Нестало сили, / Сердега разом одурила.

СИЛИ 2

- 207A 0313 Послужи, моя ти зброе, / Молодій ще силі, / Послужи йому так щиро,
 246A 0030 І нам даси жити! / Ми віруєм твоїй силі / І духу живому.

СИЛО 6

- 199A 0141 Те[пе]р свята!.. Боже! Боже! / Великая сило! / Великая славо! зглянься на людей,
 199A 0178 Молюся, Господи, помилуй, / Спаси ти нас, святая сило, / Язви язик мій за хули
 207A 0311 Літа мої молодії, / Сило молодая! / Послужи, моя ти зброе,
 238В 0010 Моя ти зоренько святая! / Моя ти сило молодая! / Світи на мене, і огрій,
 250В 0006 На тебе, мати, возлагаю. / Святая сило всіх святих, / Пренепорочная, благая!
 250В 0310 І мовчки за старим пішла / У Віфлієм.– Святая сило! / Спаси мене, мій Боже милий! –

СИЛУ 26

- 030A 0441 Люде б сонце заступили, / Якби мали силу, / Щоб сироті не світило,
 060A 0003 Добре тобі, брате, / Маєш крила, маєш силу, / Є коли літати.
 061A 0208 «Благослови, – кажуть, – батьку, / Поки маєм силу; / Благослови шукать долю
 061A 1395 Чом я не сторукий? / Дайте ножа, дайте силу, / Муки ляхам, муки!
 061A 2512 Сумно-сумно гайдамаки / Залізную силу / Поховали; насипали
 180A 0213 Серце запалили / І галичі силу / Думи розпустили??
 192A 0038 Очі мої карі. / Молодую мою силу / Багаті купили,
 192A 0059 Чи то праця задавила / Молодую силу, / Чи то нудьга невсипуща
 199A 0099 Осміяли твою славу, / І силу, і волю. / Земля плаче у кайданах,
 221A 0285 Вже ж і в крепость завдала, / І дворянства страшну силу / У мундирах розплодила,
 250A 0041 І в Україну принесли / Великих слов велику силу, / Та й більш нічого. Кричите,
 258A 0049 І покрив землею / Трупі ворожі. І силу / Твою восхвалили

258A 0075 Вражої наруги, / Поборов ти першу силу, / Побори ж і другу,
 014B 0030 Головка бідна! Позичать? / Та хто таку позичить силу? / Пішов я, брате, зароблять.
 029B 0127 Небесний владико. / Що дав мені добру силу / Пересилить горе
 046B 0107 А малась воля, малась сила, / Та силу позички зносили, / А воля в гостях упилась
 095B 0122 Мені їх жаль!.. Мій Боже милий, / Даруй словам святую силу – / Людськеє серце
 пробивать,
 129B 0020 Якби я був дужий, / То оддав би я всю силу / За одну годину
 156B 0021 Як тая дитина! – / Не розсиплем вражу силу, / Не встану я знову!..
 218B 0081 Молю ридати, пошли, / Подай душі убогій силу, / Щоб огненно заговорила,
 218B 0520 Стара мати недобита. / Живущою силу / Сила ночі оживила.
 250B 0011 Отих окрадених, сліпих / Невольників. Подай їм силу / Твого мученика сина,
 250B 0510 Молися, серденько, молись! / Окуй свою святую силу... / Долготерпенієм окуй,
 273B 0006 На сій окраденій землі / Свою ти силу ниспошли. / -----
 274B 0006 На їх окраденій землі / Свою ти силу ниспошли. / -----
 275B 0006 І покажи, і поможи, / Святую силу ниспошли. / -----

СИЛЬНИЙ 1

270B 0007 Чому босе ходить?.. / Боже сильний! Твоя сила / Та тобі ж і шкодить.

СИЛЬНІ 1

258A 0114 Бо на душу мою встали / Сильні чужії, / Не зрять Бога над собою,

СИЛЬЦЕ 1

103B 0017 Якби хто інший на тій ниві / Сильце поставив, а то зирк! / Таки голісінький мужик

СИН 23

061A 0904 ----- / Та й син же штука! Я вчора зострівся з Залізняком; / таке розказує про його,
 що цур йому! «Кошовим, – каже,
 061A 2168 На всю Україну. / Хоч не рідний син Ярема, / А щира дитина.
 114A 0049 Несе ноженята... / (Достеменний син Катрусі.) / Дивляться дівчата...
 173A 0136 В усіх доля мати. / А у вдови один син, / Та й той якраз під аршин.
 207A 0140 Маленьким, Степане. / Ще й не лазив» – «То я не син? / Я чужий вам, тату?»
 274A 0382 Там такий хороший / Мій син Іван... Ух, холодно! / Позич мені грошей,
 006B 0092 Мені однаково, чи буде / Той син молитися, чи ні... / Та не однаково мені,
 028B 0012 Тойді повісили Христа, / Й тепер не втік би син Марії! / Нігде невесело мені,
 057B 0029 А у вдови дочка росла / І син малоліток. / Добре мати діток
 076B 0099 Була дочка в його Фамар / І син Амон. І се не диво. / Бувають діти і в святих,
 218B 0031 І намалювано: розп'ятий / За нас син божий на хресті. / Спасибі сиротам багатим,
 218B 0046 Що він зробив їм, той святий, / Той назорей, той син єдиний / Богом ізбранної Марії,
 218B 0120 Святий огонь. Радіє мати: / В Алкіда син її росте, / Росте, лицяються гетери
 218B 0161 І п'яний голий отой Фавн, / І син Алкід твій, і гетери – / Всі, всі упали до землі
 218B 0185 У катакомби. І єдиний / Твій син Алкід пішов за ними / І за апостолом святим,
 218B 0203 А неофітів в Сіракузи / В кайданах одвезли. І син / Алкід, твоя дитина,
 218B 0405 Мов дзвони, загули кайдани / На неофітах. А твій син, / Єдиний твій! Апостол новий,
 218B 0465 Арена звірем заревла. / А син твій гордо на арену, / Псалом співаючи, ступив.
 218B 0564 За нас розп'ятому. І спас / Тебе розп'ятий син Марії. / І ти слова його живії
 235B 0010 Над сином сидя, задрімала. / І сниться їй той син Іван / І уродливий, і багатий,
 250B 0623 Зайшла благать благого Бога, / Щоб син її найшовсь. Аж глядь, / Межи равнінами
 дитина,
 250B 0687 І дивиться, о всевсята! / Як син той скорбний спочиває. / Аж ось і дівтора біжить
 289B 0013 Врага не буде, супостата, / А буде син, і буде мати, / І будуть люде на землі.

СИНА 75

010A 0192 Та, знай, співають ідучи, / Як провозжала сина мати, / Як бивсь татарин уночі.
 030A 0092 А муштрує у запечку / Московського сина. / Чорнобривого придбала...
 030A 0098 Як ту матір, що вам на сміх / Сина породила. / -----

- 030A 0117 По садочку ходить, / На рученьках носить сина, / Очиці поводить:
030A 0275 І світа не бачить, / Тільки сина пригортає, / Цілує та плаче.
030A 0342 Чи на полі під копою / Сина забавляє, / Чи в діброві з-під колоди
030A 0356 Що пізнає Катерину, / Привітає сина? / З ним забула б чорнобрива
030A 0622 Свою Катрю, що для тебе / Сина породила? / Мій батечку, мій братику!
030A 0629 Що колись кохалась, / Що од тебе сина мала, / Покриткою стала...
030A 0634 Покинь мене, забудь мене, / Та не кидай сина. / Не покинеш?.. Серце моє,
030A 0637 Не втікай од мене... / Я винесу тобі сина». / Кинула стремена
030A 0640 Та в хатину. Вертається, / Несе йому сина. / Несповита, заплакана
030A 0645 Де ж ти? Заховався? / Утік!.. нема!.. Сина, сина / Батько одцурався!
030A 0645 Де ж ти? Заховався? / Утік!.. нема!.. Сина, сина / Батько одцурався!
030A 0654 Возьміть його та оддайте / Старшому за сина. / Возьміть його... бо покину,
030A 0741 Чорні бровенята... / Пізнав батько свого сина, / Та не хоче взяти.
061A 2166 Кров'ю підпливає. / Придбав Максим собі сина / На всю Україну.
173A 0001 ----- / Породила мати сина / В зеленій діброві,
173A 0103 Діждалася вдова долі, / Зросту того сина. / І письменний і вродливий –
173A 0152 Копу назбирала. / Та до сина лист писала, / У військо послала –
173A 0176 І знову смеркає, / А москаля, її сина, / Немає, немає.
173A 0180 Хитається очерет. / Дожидає сина мати / До досвіта вечерять.
173A 0201 Свою долю проклинала, / Сина вимовляла. / То од жалю одходила
173A 0210 Москаля-салдата, / Мого сина?..» Ніхто не чув, / Ніхто і не бачив.
180A 0131 Княжат недорослих; а он розпинають / Вдову за подушне, а сина кують, / Єдиного
сина, єдину дитину,
180A 0132 Вдову за подушне, а сина кують, / Єдиного сина, єдину дитину, / Єдину надію! в
військо оддають!
196A 0017 Вольнії гармати. / Не заріже батько сина, / Своєї дитини,
207A 0335 Старий батько іде рядом, / Научає сина: / Як у війську пробувати,
234A 0149 Діється між нами! / Один сина проклинає, / З хати виганяє,
256A 0066 Народ темний, не заріже / Лукавого сина, / Не розіб'є живе серце
274A 0202 Я шукаю Наталочку / Та сина Івана. / Дочку свою Наталоньку...
274A 0304 Дочку оддавала, / Сина оженила... / І... гу...
274A 0315 З дочкою ліг спати... / Завдав сина у лакеї... / Громадою з хати
274A 0329 Ростуть мої квіти! / Та й виросли. Сина Йвана / Оддав якійсь пані
274A 0376 Я й досі діваю. / А сина вже оженила, / А дочка й так буде.
274A 0446 «Вернусь, каже, хоч погляну / На дочку, на сина». / Не довелось. Пан вернувся,
274A 0451 За Дністром шукала. / Сина Йвана молодого / Оддали в солдати
044B 0023 До схід сонечка рушали. / Випроважала вдова свого сина, / Ту єдиную дитину.
050B 0147 Сказав Максим, і грунт покинув. / Бо вдовиного, бачиш, сина / В прийом громада
повезла.
057B 0114 Неначе в Бога за дверима, / У зятя та в сина / Стара собі спочиває,
057B 0189 Порадили громадою, / Та скурвого сина, / Вдовиченка-ледащицю,
076B 0113 Без тебе я умру! умру! – / І йде, ридаючи, до сина. / Аж тюпає, немов біжить.
083B 0188 Положила на цямрину / Титарівна сина / Та й побігла... А Микита
083B 0201 Та дитя теє шукали. / Найшли, найшли твого сина, / Титарівно, в баговинні.
083B 0209 І живує положили / В домовину!.. й сина з нею! / Та й засипали землею!
122B 0008 До тих самих, до багатих, / Що сина в салдати / Позаторік заголили.
122B 0016 Та пречистій поставила / Свічку за сина. / -----
146B 0023 Сідаючи їсти: / – Нема мого сина Йвана / І немає вісти.–
153B 0070 Горе тобі, стара мати, / Нема твого сина, / На улиці валяється
161B 0026 Як квіточку, чужу дочку. / А сина (сотник був жонатий, / Та жінка вмерла), сина дав
161B 0027 А сина (сотник був жонатий, / Та жінка вмерла), сина дав / У бурсу в Київ обучатись,
161B 0032 Собі зробитися ріднею. / Не сина з нею поєднать, / А забандюрилось старому
161B 0140 І даровав же мені Бог / Таке дитя, такого сина! / І богослов уже. Причина,
174B 0016 Удовица у м'ясиці / Сина привела. / Вигодувала малого,
180B 0051 І полем-степом ідучи, / Свого ти сина закриваєш. / Бо й пташка іноді пізнає
218B 0063 Свята праведная мати / Святого сина на землі. / Не дай в неволі пропадати,

218В 0076 В живу ю душу світ незримий / Твого розп'ятого сина!.. / Ти Матер Бога на землі!
 218В 0133 Неначе гадина в болоті. / І Сина Божія во плоті / На тій Голгофі розп'яла
 218В 0248 Як Бога з неба виглядять / Свого сина, аж поки-то / Його в кайданах поженуть
 218В 0340 Іди зустрічати / Свого сина. Та не дуже / Радій лиш, небого.
 218В 0365 Чи галера. На галері / Везуть твого сина / З неохрещеними в кайданах.
 233В 0038 Моя ти мамо! Положи / Свого ти сина в домовину, / І хочь єдиную сльозину
 235В 0004 Пішла в снопи, пошкандибала / Івана сина годувать. / Воно сповитесь кричало
 235В 0020 Проснулася – нема нічого... / На сина глянула, взяла / Його тихенько сповила
 249В 0019 А у якомусь у вертепі / Марія сина привела, / І в Віфлієм з малим пішла...
 250В 0012 Невольників. Подай їм силу / Твого мученика сина, / Щоб хрест-кайдани донесли
 250В 0167 Учора, каже, привела / Дитину, сина. А Захарій / Старий нарек його Іваном...
 250В 0354 Марія з шляху не вставала, / Марія сина привела. / Єдиную тую дитину,
 250В 0456 Як його вчити, навести / На путь святий святого сина, / І як його од зол спасти?
 250В 0484 Коза з козятком коло хати, / А Йосип сина забавляв, / На призьбі сидя, поки мати
 250В 0584 Не довелося одурить / Малого сина. Подивилось / І заридало.
 250В 0607 Одпочиваючи в куточку, / Старий на сина дивувався, / Який-то з його майстер буде!
 250В 0619 Добро своє. А де ж дитина? / Побігло десь. Шукає сина / Та плаче мати. І не чуть,
 250В 0666 І мовчки трепетно раділа, / На сина дивлячись. А він / Сидить, було, на Єлеоні,
 250В 0741 По всьому світу розійшлись, / І іменем твого сина, / Твоєї скорбної дитини,

СИНАГОГУ 1

250В 0621 Та плаче мати. І не чуть, / Де ділося. У синагогу / Зайшла благать благого Бога,

СИНАМ 2

061А 2376 Гонта мов не чує, / Синам хату серед степу / Глибоку буде.
 250А 0192 Батьки за Москву і Варшаву, / І вам, синам, передали / Свої кайдани, свою славу!

СИНАМИ 5

061А 0014 Як над Вавілоном, над його садами, / І над тим, що буде з нашими синами; / Ти
 вічний без краю!.. Люблю розмовлять,
 199А 0082 Добрими братами, / І синами сонця правди, / І єретиками
 250А 0078 І навіки прокленетесь / Своїми синами! / Умийтеся! образ божий
 037В 0008 Неначе лілії, дівчата. / Пишалася синами мати, / Синами вольними... росли,
 037В 0009 Пишалася синами мати, / Синами вольними... росли, / Росли сини і веселили

СИНГИЧАГАЧ 1

074В 0053 На степ і на Карабутак, / Сингичагач кайзак вспом'яне, / Тихенько спуститься з гори,

СИНЕ 2

246А 0129 За кого ж ти розп'явся, / Христе, сине божий? / За нас, добрих, чи за слово
 266В 0001 ----- / Восплач, пророче, сине божий! / І о князях, і о вельможах,

СИНЕСЕНЬКЕ 2

150А 0009 Розвій нашу тугу. / Ой заграй, заграй, синесеньке море, / Та під тими байдаками,
 154А 0009 Та розвій нашу тугу. / Ой заграй, заграй, синесеньке море, / Та під тими байдаками,

СИНЕ 24

015А 0001 ----- / Тече вода в сине море, / Та не витікає,
 015А 0006 Пішов козак світ за очі; / Грає сине море, / Грає серце козацькеє,
 015А 0018 Сидить козак на тім боці, / Грає сине море. / Думає, доля зустріне –
 016А 0004 Збуди його, заграй ти з ним, / Спитай сине море. / Воно знає, де мій милий,
 016А 0007 Бо його носило, / Воно скаже, сине море, / Де його поділо.
 016А 0010 Коли милого втопило, / Розбий сине море; / Піду шукать миленького,
 016А 0048 Збуди його, заграй ти з ним, / Спитай сине море... / -----
 020А 0055 А чи затопило / Сине море твої гори, / Високі могили?..
 052А 0027 Заграло, сказало / Сине море.– Не вернуться, / Навіки пропали!»

- 052A 0029 Навіки пропали!» / Правда, море, правда, сине! / Такая їх доля:
 055A 0031 Небо, сонце криє. / Сине море звіркуюю / То стогне, то виє.
 055A 0066 Знову закипіло / Сине море; вздовж байдака / Знову похожає
 061A 0092 От де слава! А то співа: / «Грає сине море», / А сам плаче, за тобою
 061A 0177 Козацтво гуляє, байрак гомонить, / У моїй хатині сине море грає, / Могила сумує,
 тополя шумить,
 061A 1295 Козацької крові; ще понесеш, друже! / Червонив ти сине, та не напоїв; / А сю ніч
 уп'єшся. Пекельнеє свято
 113A 0009 На світі немає. / Поплив човен в сине море, / А воно заграло,
 150A 0065 Твої білі ребра піском занесу, / У мул поховаю! – реве сине море.– / Хіба ти не знаєш,
 яких я несу
 154A 0067 Твої білі ребра піском занесу, / У мул поховаю! – реве сине море.– / Хіба ти не
 бачиш, яких я несу
 180A 0460 І Дніпро спустила / В сине море, розкопала / Високі могили –
 207A 0479 У неділю вранці-рано / Сине море грало, / Товариство кошового
 207A 0503 Сироти Степана молодого, / Сине море не втопило, / А в турецьку землю агарянську
 250A 0070 І потече сторіками / Кров у сине море / Дітей ваших... і не буде
 025B 0009 Чорніє поле, і гай, і гори, / На сине небо виходить зоря. / Ой зоре! зоре! – і сльози
 кануть.
 108B 0004 І сонце спатоньки зове / У сине море: покриває / Рожевою пеленою,

СИНЕЄ 7

- 019A 0034 Щоб понесли буйнесенські / За синее море / Чорнявому зрадливому
 047A 0195 Рости, рости, подивися / За синее море: / По тім боці – моя доля,
 060A 0020 Там в широкім полі воля, / Там синее море / Виграває, хвалить Бога,
 150A 0024 І хвилю, ревучи, далеко-далеко / У синее море на ребрах послав. / І море ревнуло
 Босфорову мову,
 154A 0024 І хвилю, ревучи, далеко-далеко / У синее море на ребрах послав. / І море ревнуло
 Босфорову мову,
 268A 0010 Як понесе з України / У синее море / Кров ворожу... отойді я
 104B 0092 Та й пішов, торбину взявши, / За синее море! / Шукать долі. Думав прийти

СИНЕМУНДИРИХ 1

- 006B 0238 І часових переміяли, / Синемундирих часових. / І до дверей, на ключ замкнутах,

СИНИ 25

- 061A 0037 ----- / Сини мої, гайдамаки! / Світ широкий, воля –
 061A 0039 Світ широкий, воля – / Ідіть, сини, погуляйте, / Пошукайте долі.
 061A 0041 Пошукайте долі. / Сини мої невеликі, / Нерозумні діти,
 061A 0045 Привітає в світі? / Сини мої! орли мої! / Летіть в Україну –
 061A 0227 Не втну таки й досі. / Що ж вам скажуть? Ходім, сини, / Ходімо, попросим.
 061A 0247 Козацькою славу, / Любить її – ходім, сини, / На раду ласкаву.
 061A 0982 Запорожці ті хлоп'ята, / Сини його, діти, / Поміркує, загадає,
 061A 2227 Різати католика. / Сини мої, сини мої! / Чом ви не великі?
 061A 2227 Різати католика. / Сини мої, сини мої! / Чом ви не великі?
 061A 2239 Не католиками; / А сьогодні, сини мої, / Горі мені з вами!
 061A 2252 Вони католики. / Сини мої, сини мої! / Чом ви не великі?
 061A 2252 Вони католики. / Сини мої, сини мої! / Чом ви не великі?
 061A 2289 Тяжко мені плакати! ні з ким говорить! / Сини мої любі, мої чорноброві! / Де ви
 поховались? Крові мені, крові!
 061A 2305 Остатня вечере! / «Гуляйте, сини! / Пийте, поки п'ється, бийте, поки б'ється! –
 061A 2390 Тяжко-важко плаче: / «Сини мої, сини мої! / На ту Україну
 061A 2390 Тяжко-важко плаче: / «Сини мої, сини мої! / На ту Україну
 061A 2406 Покрив, засипає: / «Спочивайте, сини мої, / В глибокій оселі!
 061A 2416 За гріх сей великий. / Просіть, сини! Я прощаю, / Що ви католики».
 169A 0031 Жидові, німоті, / Сини мої на чужині, / На чужій роботі.

- 250A 0157 Тойді себе: що ми?.. / Чиї сини? яких батьків? / Ким? за що закуті?..
 250A 0165 Чого ж ви чванитесь, ви! / Сини сердешної України! / Що добре ходите в ярмі,
 258A 0142 Царі, раби – однакові / Сини перед Богом, / І ви вмрете, як і князь ваш
 037B 0010 Синами вольними... росли, / Росли сини і веселили / Старії скорбнії літа...
 111B 0040 Пани лукаві... Гинуть! Гинуть! / У ярмах лицарські сини, / А препоганії пани
 268B 0018 Сама розіпнешся. Во злобі / Сини твої тебе уб'ють / Оперені, а злозачаті

СИНІ 5

- 123A 0163 Втеребила в пісок жовтий / Старі сині руки. / Довго плакав рибалонька:
 246A 0057 Слава. / І вам слава, сині гори, / Кригою окуті.
 246A 0153 Всьому навчим; тільки дайте / Свої сині гори / Остатнії... бо вже взяли
 006B 0068 Тяжко плакав, ридав, / Сині хвилі голосили. / З-за Дніпра із села
 016B 0042 А там і ліс, і ліс, і поле, / І сині гори за Дніпром. / Сам Бог витає над селом.

СИНІВ 7

- 061A 0189 Бувайте здорові, / Піду синів випровожать / В далеку дорогу.
 061A 2360 Щоб ніхто не бачив, / Де він синів поховає / І як Гонта плаче.
 061A 2378 Глибоку буде. / Та й збудував. Бере синів, / Кладе в темну хату,
 234A 0041 Як удова в Дунаєві / Синів поховала: / -----
 234A 0047 Трути-зілля не найшла, / Та синів двох привела, / В китаєчку повила
 209B 0074 Моїй Україні-небозі... / І трьох синів своїх.– Нехай,– / Я думав, грішний,– перед Богом
 209B 0121 На коней сівши, до обозу, / Синів всіх трьох моїх найшли, / Та в добрий час і полягли

СИНІЄ 3

- 045A 0046 Кругом його степ, як море / Широке, синіє: / За могилою могила,
 047A 0008 Кругом поле, як те море / Широке, синіє. / Чумак іде, подивиться
 123A 0128 Од злості німіє; / То жовтіє, то синіє; / Розхристана, боса,

СИНІЇ 1

- 180A 0124 То глянь, подивися; а я полечу / Високо, високо за синії хмари; / Немає там власті,
 немає там кари,

СИНІЙ 6

- 061A 1306 Сердега Ярема з свяченим в руках. / А Дніпр мов підслухав: широкий та синій, /
 Підняв гори-хвилі; а в очеретах
 207A 0498 «Нехай вам, панове-товариство, Бог допомагає». / І в синій хвилі потопає, / Пропадає.
 016B 0066 Гостей неситих налива... / А князь аж синій похожає, / Та сам несмілих наливає,
 083B 0112 Завзятий, / У синій шапці, у жупані, / В червоних, як калина, штанях,
 161B 0082 Поріс зелений, та хрещатий, / Та синій! Синій-голубий / Зацвів...
 191B 0002 Готово! Парус розпустили, / Посунули по синій хвилі / Помеж кугою в С[ир-] Д[ар'ю]

СИНІЙ-ГОЛУБИЙ 1

- 161B 0082 Поріс зелений, та хрещатий, / Та синій! Синій-голубий / Зацвів...

СИНІМ 6

- 010A 0007 Із хмари де-де виглядав, / Неначе човен в синім морі / То виринав, то потопає.
 010A 0070 Якби-то далися орлині крила, / За синім би морем милого знайшла; / Живого б
 любила, другу б задушила,
 061A 0707 Ні на небі, ні за небом, / Ні за синім морем / Нема кращої за тебе!»
 173A 0033 Найдю тобі рівню / Хоч за морем синім, / Або крамарівну,
 025B 0013 Чи очі карі тебе шукають / На небі синім? Чи забувають? / Коли забули, бодай
 заснули,
 187B 0011 По волі розуму горить, / Як той маяк у син[ім] морі / Чи те... в житейськ[ім]. Само так

СИНІЮТЬ 1

- 061A 1223 Діди лежать, а над ними / Могили синіють. / Та що з того, що високі?

СИНКАМ 1

068B 0047 Вона й бере мене в покої / Синкам на виграшку. Росли, / Росли панята, виростали,

СИНКЛІТ 1

218B 0115 Немалі жертви. Ублагала / Капітолійський той синкліт, / Щоб первенця її вітали

СИНКОМ 1

250B 0527 Стара вдова, у Назареті / З малим синком своїм жила, / Таки з Івасем. Та й була

СИНОВІ 6

030A 0419 В Броварях спочила, / Та синові за гіркого / Медяник купила.

061A 0903 а дивишся – скрізь Головатий. «Коли сам, – каже, – не / повершу, то синові передам». /

173A 0085 Подушне платила... / І синові за три копи / Жупанок купила.

173A 0234 Черепки збирала, / Примовляла, що синові / Гостинця ховала.

006B 0088 І не пом'яне батько з сином, / Не скаже синові: – Молись, / Молися, сину, за Україну

250B 0482 На Ніл сороченята прати / В дорогу синові. Паслась / Коза з козятком коло хати,

СИНОВНІ 1

268B 0029 Бо ти аж надто вже втомилась, / Гріхи синовні несучи. / Спочивши, скорбная, скажи,

СИНОВУ 1

173A 0139 Покинула знову хату, / Синову господу, / Пішла в найми, за хліб черствий

СИНОК 1

153B 0013 Того студента, що ж нам діять? / То синок був литовської / Гордої графині.

СИНОМ 12

030A 0424 Було й таке, що під тином / З сином ночувала... / -----

173A 0067 ----- / Кохалася мати сином, / Як квіткою в гаї,

173A 0217 То годує, як дитину, / Й сином називає, / І нищечком тихесенько

256A 0023 Мов із хреста зняті, / Батько з сином і брат з братом – / Одностаїне стати

006B 0087 На нашій – не своїй землі. / І не пом'яне батько з сином, / Не скаже синові: – Молись,

033B 0088 Заплакала милосерда, / Неначе за сином. / І Бог зглянувсь на ті сльози,

057B 0311 А потім пом'яне / О здоровій тещу з сином / І веселий стане.

218B 0557 Круги широкії над ним, / Над сином праведним твоїм! / Дивилась, поки не осталося

235B 0009 Попестила; і ніби сном, / Над сином сидя, задрімала. / І сниться їй той син Іван

250B 0108 Огонь той лютий, негасимий, / І, недобитая, за сином / Повинна будеш перейти

250B 0654 А твій меж люди. А за ним, / За сином праведним своїм, / І ти пішла. В старій хатині

250B 0661 Аж до Голгофи. / Бо за сином / Свята мати всюди йшла,

СИНОМ-ПАРУБКОМ 1

057B 0175 Вдова осталась не сама, / А з сином-парубком; женили / Його збиралась восени.

СИНОПОМ 1

250A 0172 Віру заступило. / Що Синопом, Трапезондом / Галушки варило.

СИНОПУ 1

055A 0057 «Нехай ворог гине! / Не в Синопу, отамани, / Панове молодці,

СИНОЧКУ 5

030A 0525 Як мене не стане? / З собаками, мій синочку, / Кохайся надворі!

207A 0346 Шляхом піднялася. / «Не барися, мій синочку, / Швидше повертайся!»–

234A 0024 Туманочку, брате!.. / Дитя моє! мій синочку, / Нехрещений сину!

234A 0545 Весь вік в чужій хаті... / Прости мене, мій синочку! / Я... я твоя мати».

209B 0066 Неначе гори, поросли / На нашій, синочку, землі! / -----

СИН-СЕМІЛІТОК 1

050B 0013 А у вдови дочка була / І син-семіліток. / Добро, мавши діток

СИНУ 46

- 030A 0121 Отут розмовляла, / А там... а там... сину, сину!» / Та й не доказала.
 030A 0121 Отут розмовляла, / А там... а там... сину, сину!» / Та й не доказала.
 030A 0491 «І ви, бачу, люде! / Не плач, сину, моє лихо! / Що буде, то й буде.
 030A 0517 Либонь, курінь мріє. / «Ходім, сину, смеркається, / Коли пустять в хату;
 030A 0522 Під хатою заночуєм, / Сину мій Іване! / Де ж ти будеш ночувати,
 061A 0126 «Чого, батьки, сумуєте?» / «Невесело, сину! / Дніпро на нас розсердився,
 061A 0322 ----- / «Яремо! Герш-ту, хамів сину? / Піди кобилу приведи,
 061A 0455 «Здоров, свине, здоров, жиде, / Здоров, чортів сину!» / Та нагаєм, та нагаєм.
 061A 1354 По три, по чотири / Так і кладе. «Добре, сину, / Матері їх хиря!
 061A 1358 Або есаулом. / Гуляй, сину! нуте, діти!» / І діти майнули
 061A 1399 Тряслося та мліло!» / «Добре, сину, ножі будуть / На святее діло.
 061A 2180 Згадавши Оксану. / А Залізник: «Гуляй, сину, / Поки доля встане!
 169A 0018 Панувала... Ой Богдане! / Нерозумний сину! / Подивись тепер на матір,
 173A 0025 Буду панувати. / Ой виростеш, сину, / За півчварта року,
 173A 0036 Або сотниківну, / Таки панну, сину. / У червоних черевиках,
 173A 0045 ----- / Ой сину мій, сину, / Моя ти дитино,
 173A 0045 ----- / Ой сину мій, сину, / Моя ти дитино,
 207A 0134 Шматок хліба з'їсти. / Иди ж, доню.... А ти, сину, / Послухаеш вісти.
 207A 0197 А не по-чернечи / Харамаркать. Отак, сину, / Помолившись Богу,
 207A 0204 Змайструвала нам що-небудь? / Отак-то сину...» / «Уже, таточку!» – озвалась
 207A 0556 Зробили кайдани. / «Сину ти мій безталанний! / Моя ти дитино!
 207A 0559 Де ти в світі погибаєш, / Сину мій єдиний?» / -----
 234A 0025 Дитя моє! мій синочку, / Нехрещений сину! / Не я тебе хреститиму
 006B 0089 Не скаже синові: – Молись, / Молися, сину, за Україну / Його замучили колись.–
 057B 0057 Ні муки, кайдани, / Ніже літа, сину, / Тії сили не втомили...
 057B 0064 Як я нагадаю / Катерину. Слухай, сину, / Мій друже єдиний!
 057B 0069 Як Бог тебе допровадить, / То розкажи, сину, / Що ти бачив диявола
 057B 0107 А на кобилі. На віку / Всі люде бачать лихо, сину. / Але такого, мій єдиний,
 057B 0140 Ні меди, ні оковита / Не пилися, сину. / Отак-то сподіялось.
 057B 0195 На сім світі! Яка правда / У людей, мій сину. / Така й досі, я думаю,
 057B 0266 Преблагий був муж на світі / Максим отой, сину. / А я! а я!... Не вимовлю.
 057B 0294 Пазорями в саме серце. / Ось слухай же, сину, / Про Максима праведного...
 057B 0361 Чи в якеє свято? / Слухай, сину, як навчає / Сатана проклятий.
 057B 0382 У криницю... Такеє-то / Сотворив я, сину! / Такого ще не творилось
 057B 0404 Муж той Іуда! Помолись / За мене Богу, мій ти сину, / На тій преславній Україні,
 068B 0022 Нічого не прощу. Отак, / Мій сину, друже мій єдиний, / Так і загіну на чужині
 076B 0109 – Без тебе я не поживу / І дня єдиного, мій сину, / Моя найкращая дитино!
 134B 0003 Вдень і вночі. / Підеш, мій сину, по Україні, / Нас кленучи.
 134B 0005 Нас кленучи. / Сину мій, сину, не клени тата, / Не пом'яни.
 134B 0005 Нас кленучи. / Сину мій, сину, не клени тата, / Не пом'яни.
 161B 0219 Й читать не хоче! А бурсак! / Собачий сину, знаєш смак. / Ось я тебе попомуштрую
 200B 0136 «Петрусю! Друже мій єдиний! / Моє ти серце! мій ти сину! / Рятуй мене, рятуй!
 рятуй!
 209B 0040 За що й я меж ними в могилі лежу. / Ти ж людям розкажеш, як виростеш, сину. /
 Слухай же, дитино.– А потім ягнята
 209B 0063 Земля козака зайнялась / І кров'ю, сину, полилась, / І за могилою могила,
 209B 0080 А я молитись в хаті буду.– / Бо вже нездужав, сину, встать, / Руки на ворога піднять!
 209B 0103 Спряжу всю шляхту на огні! / Вони, вони – не бійся, сину! – / Вони, ксьондзи, мою
 дитину

СИНЮ 1

123A 0140 З усієї сили / Кинувсь в воду; пливе, синю / Хвилю роздирає,

СИНЯ 2

- 123A 0182 Сяде по тім боці; / Страшна, синя, розхристана / І в мокрій сорочці,
123A 0186 Рве на собі коси... / А тим часом синя хвиля / Ганнусю виносить.

СИНЯЯ 1

- 104B 0013 У воду кинувся, пливе, / Аж хвиля синяя реве. / І, ревучи, на той берег

СИНЬОГО 3

- 061A 1476 Змийте його... тяжко! Нудно! / І синього моря, / І Дніпра, щоб вилить люте,
113A 0014 Недовгий шлях – як човнові / До синього моря – / Сиротині на чужину,
278B 0022 Немало неба, і землі, / І моря синього. На морі / Гойдай насади-кораблі.

СИНЬОЇ 1

- 207A 0495 Другий виринає, / Козацтву-товариству із синьої хвилі рукою махає / І зично гукає:

СИНЬОМУ 5

- 047A 0187 «Плавай, плавай, лебедонько! / По синьому морю – / Рости, рости, тополенько!
047A 0221 Плавай, плавай, лебедонько! / По синьому морю». / -----
061A 0010 Попливуть і потім, і ти, білолиций, / По синьому небу вийдеш погулять, / Вийдеш
подивиться в жолобок, криницю
061A 0141 Пороги минали, / Як гуляли по синьому, / Грілися в Скутарі
207A 0490 Серед ночі темної, / На морі синьому / За островом Тендером потопали,

СИНЬОЮ 1

- 272A 0018 Не моїми кров-сльозами – / Синьою водою / Дніпровою. Нехай собі

СИП 4

- 061A 1927 ----- / «Ой сип сирівець / Та криши опеньки:
061A 1932 ----- / Ой сип сирівець / Та криши петрушку:
061A 1936 ----- / Ой сип сирівець / Та накриши хрину:
061A 1940 ----- / Ой сип воду, воду / Та пошукай броду, броду...»

СИПАЛА 1

- 076B 0184 Драгим єлєсм полила / І сипала в огнище ладан, / Мов ті валькірії, круг неї

СИПЛЕ 1

- 076B 0107 Багряню ризу роздирає / І сипле попіл на главу. / – Без тебе я не поживу

СИПНУЛА 1

- 180A 0506 Люди заробляють. / От і братія сипнула / У сенат писати,

СИПНУЛИ 1

- 250B 0076 І кинула кругом очима, / Аж іскри сипнули з очей. / А з добрих молодих плечей

СИР 1

- 250B 0186 Води погожої з криниці, / І молоко і сир козлиці / Їм на вечерю подала.

СИР- 1

- 191B 0003 Посунули по синій хвилі / Помеж кугою в С[ир-] Д[ар'ю] / Байдару та баркас
чималий.

СИРІВЕЦЬ 3

- 061A 1927 ----- / «Ой сип сирівець / Та криши опеньки:
061A 1932 ----- / Ой сип сирівець / Та криши петрушку:
061A 1936 ----- / Ой сип сирівець / Та накриши хрину:

СИРІТ 1

050В 0067 Знову дивувались, / Де в тих сиріт безталанних / Добро теє бралось?

СИРІТКА 1

182В 0020 – А я в попа обідала, – / Сирітка сказала. / -----

СИРІТКУ 1

161В 0023 Узяв собі старий козак / Чию сирітку за дитину / Та й доглядає в затишку,

СИРІТОЧКА 1

182В 0013 Сидить без обнови / Сиріточка, рученята / Сховавши в рукава.

СИРІТСЬКУ 1

050В 0037 Та ні відсіль і ні відтіль / На ту сирітську копійчину / Купив садочок і хатину,

СИРІЧ 1

067В 0005 Старинку божу лицювать. / А сиріч... як би вам сказать, / Щоб не збрехавши. Нумо знову

СИРОТ 3

199А 0025 А німчики пожарище / Й сирот розділили. / Виростали у кайданах

037В 0016 Широке море сльоз і крові, / А сирот іменем Христовим / Замордували, розп'яли...

268В 0061 І нагодую і огріє / Вдову і сирот.– Ні, не те, / Скажи їм ось що: – Брешуть боги,

СИРОТА 30

027А 0021 Не мине калину. / Чи сирота, що до світа / Встає працювати,

027А 0095 Прилинь, сизий орле, бо я одинокий / Сирота на світі, в чужому краю. / Дивлюся на море широке, глибоке,

030А 0534 Сирота-собака має свою долю, / Має добре слово в світі сирота; / Його б'ють і лають, закують в неволю,

047А 0015 Кругом ні биліни. / Одна, одна, як сирота / На чужині, гине!

060А 0011 І на Україні / Я сирота, мій голубе, / Як і на чужині.

061А 0019 Порай мені ще раз, де дітись з журбою? / Я не одинокий, я не сирота – / Єсть у мене діти, та де їх подіти?

061А 0346 ----- / Сирота Ярема, сирота убогий: / Ні сестри, ні брата, нікого нема!

061А 0346 ----- / Сирота Ярема, сирота убогий: / Ні сестри, ні брата, нікого нема!

061А 0360 Коли нема серця з серцем розмовлять? / Сирота Ярема – сирота багатий, / Бо є з ким заплакати, є з ким заспівати:

061А 0360 Коли нема серця з серцем розмовлять? / Сирота Ярема – сирота багатий, / Бо є з ким заплакати, є з ким заспівати:

061А 0369 Отакий-то мій Ярема, / Сирота багатий. / Таким і я колись-то був.

061А 0626 Так і мене люде не знають, де діти. / За що ж одцурались? Що я сирота. / Одно було серце, одно на всім світі,

061А 1989 ----- / «Я сирота з Вільшаної, / Сирота, бабусю.

061А 1990 «Я сирота з Вільшаної, / Сирота, бабусю. / Батька ляхи замучили,

061А 2025 «О Боже мій милий! / Він сирота – хто без мене / Його привітає?

061А 2035 І серце сміялось: / «Я сирота: без матері, / Без батька осталась,

061А 2439 Давно те минуло, як, мала дитина, / Сирота в рядніні, я колись блукав, / Без свити, без хліба, по тій Україні,

113А 0020 Потім собі подивляться, / Як сирота плаче, / Потім спитай, де сирота, –

113А 0021 Як сирота плаче, / Потім спитай, де сирота, – / Не чув і не бачив.

207А 0379 Згадав та й заплакав / Багатий сивий сирота. / -----

207А 0524 Як собаки, здихають. / І згадав сирота Степан в неволі / Свою далеку Україну,

016В 0222 І гусла знову загули. / А сирота її в селі, / Її єдина дитина!

029В 0062 Над Трахтемировим високо / На кручі, ніби сирота / Прийшла топитися... в глибокім,

050В 0031 (Бо всюди сироти – ледащо) / У наймах виріс сирота, / Неначе батькова дитина!

- 057B 0045 Зносити брівоньки нізачо. / Хіба за те, що сирота? / А красота-то красота!
 057B 0049 А чепурне, та роботяще, / Та тихе. Бач, і сирота, / А всім була навдивовижу.
 057B 0075 (Бо всюди сироти – ледащо) / У наймах виріс сирота, / Неначе батькова дитина.
 068B 0073 Отож працюю я за ралом. / Я був убогий сирота, / А у сусіда виростала
 212B 0016 Огнем любові, хто такий? / Ти сирота, нема нікого, / Опріче праведного Бога.
 216B 0008 Дідусь сивесенький, рида – / Того, бачте, що сирота. / -----

СИРОТАМ 3

- 042B 0012 Щоб перегризти. Горе нам! / Невольникам і сиротам / В степу безкраім за Уралом.
 161B 0238 Батько мудрий! Добре отим / Сиротам щасливим, / Що не мають отих батьків,
 218B 0032 За нас син божий на хресті. / Спасибі сиротам багатим, / Що хрест поставили. А я...

СИРОТАМИ 3

- 027A 0071 Старий Котляревський отак щебетав; / Замовк, неборака, сиротами кинув / І гори, і море, де перше витав,
 030A 0234 Вийшла мовчки з хати; / Осталися сиротами / Старий батько й мати.
 057A 0107 В нашу Україну, / Попідтинню, сиротами, / А я тут загину.

СИРОТА-СОБАКА 1

- 030A 0533 ----- / Сирота-собака має свою долю, / Має добре слово в світі сирота;

СИРОТИ 14

- 027A 0093 Всю славу козацьку за словом єдиним / Переніс в убогу хату сироти. / Прилинь, сизий орле, бо я самотній
 030A 0691 Що мати вмирає; / Не сироти малі діти, / Що неньку сховали –
 061A 0205 Кругом мене стали. / Сумно, сумно, як сироти, / Мовчки похилились.
 061A 1554 Все б, здається; ні, на кару / Сироти остались. / В сльозах росли та й виростили;
 192A 0012 Здивуються вранці люди, / Що в сироти хустка буде / Мережена,
 207A 0472 І в сорочках білих, / Невеселі, мов сироти, / Під хатою сіли.
 207A 0502 Отамана курінного, / Сироти Степана молодого, / Синє море не втопило,
 258A 0134 Вдові убогій допоможіте, / Не осудіте сироти / І виведіть із тісноти
 016B 0291 Село. Помагала / Усякому. А сироти / До неї в покої
 050B 0030 Таки ж у тім селі, трудящий! / (Бо всюди сироти – ледащо) / У наймах виріс сирота,
 050B 0063 Дивувались люде, / Як то вони, ті сироти, / Жить на світі будуть?
 050B 0079 Та все жалкували, / Що сироти таким добром / Старців годували!
 057B 0074 Росла собі. І роботящий / (Бо всюди сироти – ледащо) / У наймах виріс сирота,
 282B 0002 Умре муж велій в власяниці. / Не плачте, сироти, вдовиці, / А ти, Аскоченський, восплач

СИРОТИЛИ 1

- 076B 0041 У поле вийшли, худосилі, / У полі бились, сиротили / Маленьких діточок своїх.

СИРОТИНА 6

- 010A 0063 Полине до Бога – милого питать. / Кого ж сиротина, кого запитає, / І хто їй розкаже, і хто теє знає,
 019A 0027 Та й нащо питати? / Нехай плаче сиротина, / Нехай літа тратить...
 030A 0652 Не цурайтесь, лебедики: / Воно сиротина; / Возьміть його та оддайте
 045A 0018 Заспіває та й згадає, / Що він сиротина, / Пожуриться, посумує,
 044B 0026 Випроважала сестра свого брата. / А сірому сиротина / Випроважала: коня напувала
 057B 0077 Неначе батькова дитина. / Отож той самий сиротина / У наймах сяк собі, то так

СИРОТИНІ 4

- 030A 0438 Куди вітер віє. / Сиротині сонце світить / (Світить, та не гріє) –
 030A 0696 Засміються злі люде / Малій сиротині; / Вилле сльози на могилу –
 052A 0039 Понад Дніпром плаче; / Тяжко-важко сиротині, / А ніхто не бачить...
 113A 0015 До синього моря – / Сиротині на чужину, / А там і до горя.

СИРОТИНУ 4

- 061A 0638 Що ти цілувала, серденько моє! / Забудь мої сльози, забудь сиротину, / Забудь, що клялася; другого шукай;
061A 1204 Світить білолиций на всю Україну, / Світить... а чи бачить мою сиротину, / Оксану з Вільшани, мою сироту?
180A 0418 А вторая доканала / Вдову сиротину. / Кати! кати! людоїди!
218B 0006 Привітай же благодуже / Мою сиротину, / Наш великий чудотворче,

СИРОТІ 10

- 016A 0034 Буде легше в чужім полі / Сироті лежати, / Буде над ним його мила
018A 0002 Тяжко-важко в світі жити / Сироті без роду, / Нема куди прихилиться –
030A 0442 Якби мали силу, / Щоб сироті не світило, / Сльози не сушило.
057A 0099 Журба не допоможе. / Хто ж сироті завидує – / Карай того, Боже!
061A 0234 Як то тяжко блукать в світі / Сироті без роду; / А до того – душа щира,
061A 0353 Нехай бенкетують... У їх доля дбає, / А сироті треба самому придбать. / Трапляється, часом тихенько заплаче,
061A 0404 Тому, в кого доля, / А сироті щоб не снилась, / Не снилась ніколи!
061A 2031 Хто душу покаже? / Хто сироті убогому / Добре слово скаже?»
274A 0123 Чом не спиться убогому / Сироті старому? / Один дума, як би його
151B 0006 Що мені на світі, / Сироті, робити? / Чи йти в люде жити,

СИРОТОЮ 20

- 010A 0048 Не на ліжку, в домовину / Сиротою ляже! / -----
018A 0019 Дівчина шанує, / Надо мною, сиротою, / Сміється, кепкує.
019A 0013 Коли нема долі?.. / Тяжко мені сиротою / На сім світі жити;
027A 0031 Що день виглядає, / В'яне, сохне сиротою, / Де дітись, не знає,
027A 0087 Не мудру, та щирю, прийми, привітай. / Не кинь сиротою, як кинув діброви, / Прилини до мене хоть на одно слово
027A 0110 Не мудру, та щирю, прийми, привітай. / Не кинь сиротою, як кинув діброви, / Прилини до мене хоч на одно слово
030A 0102 Де ти в світі подінешся / З малим сиротою? / Хто питає, привітає
030A 0259 А ти гріх мій спокутуєш / В людях сиротою, / Безбатченком!..»
047A 0078 Стоя під вербою, / Не співає – сиротою / Білим світом нудить:
052A 0037 Червоні жупани! / Обідрана, сиротою / Понад Дніпром плаче;
061A 1801 Ні з ким заспівати; / Один, один сиротою / Мусить пропадати.
192A 0071 Поставили громадою / Хрест над сиротою / Й розійшлися... Як билина,
207A 0006 Нема кому... Остався я, / Та не сиротою, / А з тобою, молодою,
250A 0053 Дідами крадене добро, / Тойді оставсь би сиротою / З святими горами Дніпро!
044B 0004 Росла в наймах, виростала, / З сиротою покохалась. / Неборак, як голуб, з нею,
088B 0025 Співа матрос, як той козак, / Що в наймах виріс сиротою, / Іде служити в москалі!
104B 0050 Ходив з торбами цей козак, / Отак і виріс сиротою, / У наймах; сказано, шарпак,
117B 0011 Одружилась би я / З чорнобривим сиротою, / Та не воля моя!
118B 0003 Одружилась я / З безталанним сиротою – / Така доля моя!
146B 0019 Слави добувати, / Осталася сиротою / Старенькая мати.

СИРОТУ 6

- 010A 0052 За те, що так щиро вона полюбила / Козацькі очі?.. Прости сироту! / Кого ж їй любити? Ні батька, ні неньки,
027A 0103 Злая доля, може, по тім боці плаче, / Сироту усуди люде осміють. / Нехай би сміялись, та там море грає,
061A 1205 Світить... а чи бачить мою сиротину, / Оксану з Вільшани, мою сироту? / Де її мордують, де вона воркує?
114A 0016 Чи правда, Оксано? чужа чорнобрива! / І ти не згадаєш того сироту, / Що в сірій свитині, бувало, щасливий,
207A 0506 Без кормиг прибило. / Тойді сироту Степана, / Козака лейстрового,
221A 0519 Занапастив еси вбогу / Сироту Україну! / За те ж тобі така й дяка.

СИРОТУ-КОБЗАРЯ 1

006B 0339 Мужика, й шинкаря, / Й сироту-кобзаря. / Приспівує старий, косить,

СИТИЙ 1

218B 0159 Добро найкращеє на світі, / То братолюбіє. І ситий / І п'яний голий отой Фавн,

СИТІ 1

246A 0086 Ми настоящі христіяне, / Ми малим ситі!.. А зате! / Якби ви з нами подружили,

СИЧ 2

016B 0019 Вовкулак ночує, / А сич в лісі та на стрісі / Недолю віщує.

083B 0063 Сама не знає! А Микита, / Неначе сич, у сірій свиті / Перед очима все стоїть!

СИЧІ 8

010A 0011 Ніхто нігде не гомонів, / Сичі в гаю перекликались, / Та ясен раз у раз скрипів.

180A 0347 Довгенько вдвох пошожали, / Мов сичі надуті. / Та щось нишком розмовляли –

234A 0467 І днює й ночує. / А тим часом сичі вночі / Недобре віщують

006B 0108 Удень пасуться. А вночі / Віщують сови та сичі / І не дають сусідам спати.

006B 0329 Косаря уночі / Зострічають сичі. / Тне косар, не спочиває

103B 0004 Зліталися поволі / Сичі. / Пожартувать,

103B 0023 Гостей довідать... «Та й погані! / Усі до одного сичі, – / Оце тобі вари й печи!»

250B 0432 Щоб хоч укритися вночі. / З-за Нілу сфінкси, мов сичі, / Страшними мертвими очима

СІ 3

057A 0022 Серце, карі очі, / Що заплачуть на сі думи – / Я більше не хочу...

029B 0130 І привів мене, старого, / На сі святі гори / Одинокий вік дожити,

265B 0014 – Тойді, серце, як бралися, / Сі дерева садив я... / Щасливий я! – І я, друже,

СІВ 3

030A 0712 Ішов кобзар до Києва / Та сів спочивати; / Торбинками обвішаний,

061A 0668 «Сідай же й ти коло мене». / Сів, та й обнялися. / «Серце моє, зоре моя,

038B 0111 Ходив по келії. Ходив, / А потім сів і зажурився: / – Для чого я на світ родився,

СІВШИ 1

209B 0120 Заплакали... Та й потягли, / На коней сівши, до обозу, / Синів всіх трьох моїх найшли,

СІДАЄ 1

016B 0006 Розкажи, як за горою / Сонечко сідає, / Як у Дніпра веселочка

СІДАЙ 3

061A 0667 Усміхнулась, сіла. / «Сідай же й ти коло мене». / Сів, та й обнялися.

207A 0136 Послухаєш вісти. / Сідай лишень. Як убили / Твого батька Йвана

274A 0174 Що, добре наші завдають? / Сідай лиш ближченько, отут. / Ото-то й то! А ти не знаєш...

СІДАЛА 1

221A 0388 Які там ворони? / Та москалі, та сідала? / Нехай Бог боронить!

СІДАЛО 1

221A 0376 Уже й помостили, / Мов для їх те сідало / Москалі зробили.

СІДАЮЧИ 1

146B 0022 Ой згадала в неділеньку, / Сідаючи їсти: / – Нема мого сина Йвана

СІДЕЛЕЧКО 3

- 044В 0038 Тільки й слави козацької – / Сіделечко вкрити. / Вернулася, журилася,
044В 0071 Розбиті копита... / А на йому сіделечко, / Хустиною вкрите.
272В 0011 Розкуті, розбиті, / Сіделечко мережане / Зопсуге, невкрите.

СІДЕЛЬЦЕ 1

- 174В 0022 А коня йому купивши, / Сідельце сама / Самим шовком вишивала,

СІДЛАЄ 2

- 207А 0317 Вернулися од криниці, / І Степан сідлає / Коня, свого товариша,
161В 0329 Перехрестився неборак, / Коня найкращого сідлає / І скаче в Київ. В Броварях

СІДЛАЛИ 1

- 044В 0014 Заревли великі дзвони, / Щоб сідлали хлопці коні, / Щоб мечі-шаблі гострили

СІДЛАНІ 1

- 061А 1025 На припоні пасли коні, / Сідлані, готові, / Ночували ляшки-панки

СІДЛАТИ 1

- 125В 0042 Хвалить Господа, веселий, / І каже сідлати / Коня свого вороного;

СІДЛАТЬ 1

- 207А 0221 Бо завтра рано треба встать / Та коня сідлать». / -----

СІЄМ 1

- 246А 0108 У нас! чого то ми не вмієм? / І зорі лічим, гречку сієм, / Французів лаєм. Продаєм

СІЄШ 1

- 199А 0281 «Ти еретик! ти еретик! / Ти сієш розколи! / Усобища розвієш,

СІЄЮ 2

- 199А 0129 Ми розрїшаємо гріхи / Святою буллою сією / Рабині божій...»
132В 0008 А я вчора з нею, / З сією змією, / В полі плоскїнь вибирала

СІЙ 2

- 006В 0008 Коли ми зїдемося знову / На сїй зубоженїй землі? / Ніколи, братія, ніколи
273В 0005 Робочим головам, рукам / На сїй окраденїй землі / Свою ти силу ниспошли.

СІЛА 7

- 061А 0666 Послав свитку. Як ясочка, / Усміхнулась, сіла. / «Сїдай же й ти коло мене».
173А 0163 Взяла торбу, пішла селом, / На вигонї сіла / І в село вже не верталась,
180А 0354 А потїм цариця / Сїла мовчки на дзиглику. / Дивлюсь, цар підходить
274А 0059 О поли бились в ковтунах. / Постояла, а потїм сіла / Коло огню, і руки грїла
095В 0144 Палати глянуть, та й пішла / Аж до палат, під тином сіла / І ніч цілісїньку сидїла
218В 0532 Якесь слово. І нищечком / Коло брами сіла / Й зажурилась. Незабаром
250В 0414 Якби де на свїті хоть раз / Цариця сіла на ослицю, / То слава б стала про царицю

СІЛИ 10

- 061А 0135 У мою хатину / Прийшли, сїли коло мене / І про Україну
061А 2303 Де що запали, страви нанесли / І сїли вечерять. Остатня кара, / Остатня вечеря!
207А 0473 Невеселї, мов сироти, / Під хатою сїли. / Сидять собі та сумують.
207А 0615 Та не вшкварив... Під хатою / Усі троє сїли. / -----
221А 0002 Як снїг, три пташечки летїли / Через Суботове і сїли / На похиленному хрестї
221А 0174 І в купочці на дубочку / Ночувати сїли. / -----
221А 0187 Отак кричали і летїли / Ворони з трьох сторон, і сїли / На маяку, що на горї
221А 0527 Байстриюки Єкатерины / Сараною сїли. / -----

- 029В 0008 Ще старішої... мов ті хмари, / Що за Дніпром сіли, / Іду я тихою ходою,
250В 0341 Та й я спочину. Утомивсь.– / Та й сіли на шляху гарненько / Полудновать. Отож
сидять,

СІЛО 1

- 030А 0281 Пазухи шукає. / Сіло сонце, з-за діброви / Небо червоніє;

СІЛЬ 3

- 246А 0075 До нас в науку! ми навчим, / Почому хліб і сіль почім! / Ми християне; храми,
школи,
050В 0039 Купив садочок і хатину, / Подякував за хліб, за сіль / І за науку добрим людям
057В 0083 Купив садочок і хатину; / Подякував за хліб і сіль / І за науку добрим людям,

СІМ 33

- 019А 0014 Тяжко мені сиротою / На сім світі жити; / Свої люде – мов чужії,
030А 0157 Карі оченята, / Та не вмiла на сім світі / Щастя-долі дати.
030А 0250 Де б не заховали, / Щоб грішної на сім світі / Люде не займали.
030А 0289 ----- / Отаке-то на сім світі / Роблять людам люде!
045А 0072 Що море говорить, де сонце ночує – / Його на сім світі ніхто не прийма; / Один він
між ними, як сонце високе,
047А 0113 Чи довго їй одинокій / На сім світі жити?.. / «Бабусенько, голубонько,
047А 0197 По тім боці – моя доля, / По сім боці – горе. / Там десь милий, чорнобривий
057А 0074 На людей душою – / Пекло йому на сім світі, / А на тім...
061А 0030 А де вона буде? Химерні слова! / Згадай же хто-небудь її на сім світі – / Безславному
тяжко сей світ покидать.
061А 0761 Нехай собі... Може, ще раз / Вони на сім світі / Зострінуться... Побачимо...
061А 2413 Та благайте, просіть Бога, / Нехай на сім світі / Мене за вас покарає,
114А 0139 «Орле сизокрилий, / Люблю тебе й на сім світі, / Як на тім любила».
114А 0162 Угадала мати: Мар'яна – дитина, / Не знає, як треба на сім світі жить. / Думала – ні
люди, ані домовина
123А 0005 В осоки питає: / «Хто се, хто се по сім боці / Чеше косу? Хто се?..
123А 0015 Цікаві дівчата. / Ото дочка по сім боці, / По тім боці – мати.
123А 0166 «Нема в мене роду, / Нема долі на сім світі – / Ходім жити в воду!»
171А 0086 Спи, гетьмане, поки встане / Правда на сім світі. / -----
173А 0057 Сто літ накувала? / Чи є ж таки на сім світі / Слухняная доля?
180А 0038 Шкода й праці. Схаменіться. / Усі на сім світі – / І царята, і старчата –
180А 0161 Його розпитати, / Чи довго ще на сім світі / Катам панувати.
207А 0034 Проговориш: «Я любила / Його на сім світі / Й на тім світі любитиму...»
270А 0080 Нащо мене Бог поставив / Цвітом на сім світі? / Щоб людей я веселила,
274А 0298 На полі, осталась / На сім світі... Були діти, / І тих не осталось.
274А 0408 Бо мене вже осудили / На сім світі люде». / -----
016В 0385 Ти ще будеш покутовать / Гріхи на сім світі, / Гріхи батькові. О доле!
050В 0150 Такі-то темні діла / Творяться нишком на сім світі! / А вас, письменних, треба б
бити,
057В 0194 Он яке твориться / На сім світі! Яка правда / У людей, мій сину.
057В 0316 Отакий-то муж праведний / Був він на сім світі. / А у будень, то він тобі
074В 0025 І за Тоболом у Сибірі / В снігах ховаються. Сім літ / Сокира божа ліс стинала
188В 0019 Що він не знатиме, де дітись / На сім широкім вольнім світі, / І піде в найми, і
колись,
241В 0012 Пошли їй, Господи, подай! / Подай їй долю на сім світі / І більш нічого не давай.
277В 0017 Долгоденствіє їм / На сім світі; на тім... / Рай небесний пошли.
300В 0003 Промовить слово, то воно б, / Хоч і як-небудь на сім світі, / А все б таки якось
жилось.

СІМ'ЄЮ 1

- 199А 0352 І день і ніч, аж попухли. / Малою сім'єю / Зійшлись чехи, взяли землі

СІМ'І 3

- 258A 0220 Воцариться в дому тихім, / В сім'ї тій великій, / І пошле їм добру долю
113B 0025 Було їм на світі. / І в сім'ї веселій тихо / Дітей привітають,
218B 0214 І заступи вас і укрий! / Нема сім'ї, немає хати, / Немає брата, ні сестри,

СІМ'Ю 3

- 199A 0018 Отак німота запалила / Велику хату. І сім'ю, / Сім'ю слав'ян роз'єдiniла
199A 0019 Велику хату. І сім'ю, / Сім'ю слав'ян роз'єдiniла / І тихо, тихо упустила
199A 0040 Світоч правди, волі... / І слав'ян сім'ю велику / Во тьмі і неволі

СІНИ 2

- 016B 0084 Княгиня взаперті сидить. / Її і в сiни не пускає / Убогих брат. А що ж робить?
209B 0110 Драгуни теж. А ми з Данилом / Соломи в сiни наносили, / А клуню просто запалили...

СІНЯХ 4

- 061A 1070 «І по хаті ти-ни-ни, / І по сiнях ти-ни-ни, / Вари, жінко, лини,
250B 0292 Тесляр колисочку дебелу / Майструє в сiнях. А вона, / Пренепорочная Марія,
250B 0462 І невеличке козеня / У сiнях граються. А мати / Сидить на призьбі коло хати
292B 0090 Щоб їм дозволено співати / У сiнях царських. Зарєвла / Сивоборода, волохата

СІОН 1

- 258A 0251 Руйнуйте, паліте / Сіон святий!» Вавілоня / Дщере окаянна!

СІОНА 2

- 249B 0003 Во время Ірода-царя, / Кругом Сіона й на Сіоні / Романські п'яні легіони
250B 0243 О старче праведний, багатий! / Не од Сіона благодать, / А з тихої твоєї хати

СІОНІ 1

- 249B 0003 Во время Ірода-царя, / Кругом Сіона й на Сіоні / Романські п'яні легіони

СІОНСЬКІЇ 1

- 258A 0213 На святії гори / Високії сiонськії / Спадають і творять

СІРА 1

- 199A 0222 І зверху і здолу, / Щоб не втекла сіра птаха / На слав'янське поле.

СІРАКУЗ 1

- 218B 0282 У Рим на прощу. Приплила / Із Сіракуз і та небога / Благати кесаря і Бога.

СІРАКУЗАХ 1

- 218B 0233 Аж кишить / Невольника у Сіракузах / В льохах і тюрмах. А Медуза

СІРАКУЗИ 3

- 218B 0202 Того апостола Петра. / А неофітів в Сіракузи / В кайданах одвезли. І син
218B 0241 Дитину мати. Не найшла / І в Сіракузи поплила. / Та там уже його в кайданах
218B 0330 І милосердий істукан / Звелів везти із Сіракузи / У Рим в кайданах християн.

СІРАКУЗЬКИХ 1

- 218B 0459 В болото крові замісивсь. / А сіракузьких назорєїв / Ще не було у Колізеї.

СІРАЯ 1

- 218B 0010 Привітаєш; убогая, / Сірая, з тобою / Перепливе вона Лету,

СІРЕ 1

- 180A 0466 Біла хмара криє / Сіре небо. А в тій хмарі / Мов звір в гаї вие.

СІРИЙ 3

- 150A 0022 Козацького плачу, застогнав широкий, / І шкурою, сірий бугай, стрепенув, / І хвилю,
ревучи, далеко-далеко
154A 0022 Козацького плачу; застогнав широкий / І шкурою, сірий бугай, стрепенув, / І хвилю,
ревучи, далеко-далеко
199A 0005 Й полягали спати, / І забули сірий попіл / По вітру розвіять.

СІРИХ 1

- 205B 0008 І справді так. Мені байдуже / За простих сірих сіромах, / Вони і Господом забуті.

СІРІ 4

- 150A 0100 Кайдани ламас. / «Вилітайте, сірі птахи, / На базар до паю!»
154A 0100 Братів визволяє. / «Вилітайте, сірі птахи, / На базар до паю!»
173A 0224 Полетіли москалі. / Сірі гуси в ірій, ірій / По чотири, по чотири
095B 0197 В ірій полетіли, / А сірі на море!..» /

СІРІЇ 2

- 095B 0277 ----- / «Ой гиля, гиля, сірії гуси, / Гиля на Дунай.
174B 0001 ----- / Ой крикнули сірії гуси / В яру на ставу;

СІРІЙ 8

- 061A 0640 Забудь, що клялася; другого шукай; / Я тобі не пара; я в сірій свитині, / А ти
титарівна. Кращого вітай,
061A 1317 «Там Оксана, там весело / І в сірій свитині; / А тут... а тут... що ще буде?
114A 0017 І ти не згадаєш того сироту, / Що в сірій свитині, бувало, щасливий, / Як побачить
диво – твою красоту.
114A 0372 Ти, моя Мар'яно. / Чом не ти в сірій свитині, / Чом я не в жупані?»
083B 0023 Найкращий парубок Микита / Стоїть на лаві в сірій свиті. / Найкращий хлопець, та
байстрюк,
083B 0034 Неначе глянула!.. Горить! / Горить Микита в сірій свиті! / Шеляга виймає
083B 0047 Насміялася при людях, / Що він в сірій свиті! / Буде тобі, титарівно!
083B 0063 Сама не знає! А Микита, / Неначе сич, у сірій свиті / Перед очима все стоїть!

СІРІСІНЬКИЙ 1

- 050B 0092 То і не жаль було б; чи так? / А то сірісінський сіряк / Отак лютує. Тяжко, брате,

СІРОМА 3

- 050B 0034 То с'як, то так / Придбав сірома грошенят, / Одежу справив, жупанину,
050B 0241 З школярами носить. / А в пилипівку, сірома, / Христа ради просить!
057B 0079 У наймах с'як собі, то так / Придбав, сірома, грошенят, / Одежу справив, жупанину,

СІРОМАНЦІ 1

- 061A 1282 Тільки із-за гаю / Деся далеко сіроманці / Вовки завивають.

СІРОМАСІ 1

- 061A 1594 Поїхав ходою. / Тяжко-важко сіромасі / Боротись з нудьгою.

СІРОМАХ 1

- 205B 0008 І справді так. Мені байдуже / За простих сірих сіромах, / Вони і Господом забуті.

СІРОМАХА 9

- 045A 0009 Хоть сам світом нудить. / Попідтинню сіромаха / І днює й ночує;
061A 0336 Ярема гнувся, бо не знав, / Не знав, сіромаха, що вирости крила, / Що неба достане,
коли полетить,
061A 0648 Хоч ти помолися!» / Та й заплакав сіромаха, / На кий похилившись,
061A 2525 ----- / Пішов степом сіромаха, / Сльози утирає.

- 180A 0564 Голову понурив, / Сіромаха. Де ж ділася / Медвежа натура?
 192A 0044 ----- / Та й заплакав, сіромаха, / Степом ідучи.
 207A 0063 А там – у палатах / Сидить собі сіромаха, / Мов у своїй хаті.
 050B 0283 Вийшов подивиться / Останній раз, сіромаха, / На свою криницю.
 104B 0016 Козака виносить. / Стрепенувся сіромаха – / І голий, і босий,

СІРОМАХИ 3

- 030A 0748 Полічили, що достали, / Встали сіромахи, / Помолились на схід сонця,
 207A 0049 І бебех в могилу! / А в іншого сіромахи / Ні хати, ні поля,
 033B 0083 Мурзи завдавали. / Мордувались сіромахи, / Плакали, і з ними

СІРОМАХУ 1

- 104B 0152 Любо та кохано / Прийшли, взяли сіромаху / Та й повезли з дому

СІРОМИ-СИРОТИ 1

- 088B 0037 І я заплакав, жаль малому / Було сіроми-сироти. /

СІРОМІ 1

- 232B 0003 Ти другом, братом і сестрою / Сіромі стала. Ти взяла / Мене, маленького, за руку

СІРОМУ 2

- 036B 0017 А я, убогий, що принесу я? / За що сірому ти поцілуєш? / За пісню-думу?.. Ой гаю,
 гаю,
 044B 0026 Випроважала сестра свого брата. / А сірому сиротина / Випроважала: коня напувала

СІРОМУ-СИРОТУ 1

- 088B 0031 І жаль мені, малому, стало / Того сірому-сироту, / Що він утомився,

СІРООКІ 1

- 218B 0546 Марою чорною пішла / На Тібр. А скіфи сіроокі, / Погоничі, рабов раби,

СІРЯК 2

- 050B 0092 То і не жаль було б; чи так? / А то сірісінкий сіряк / Отак лютує. Тяжко, брате,
 095B 0010 За те, що сам крепак, / Неодукований сіряк. / Неправда! Єй-богу, не лаю.

СІРЯКА 1

- 095B 0093 Дурна, їй шкода мужика / Та жаль святого сіряка, / А глянь лиш гарно кругом себе –

СІРЯКАХ 1

- 061A 0095 І твоя громада / У сіряках!..» Правда, мудрі! / Спасибі за раду.

СІСТИ 2

- 268B 0041 Не дасть їм пити, не дасть їм їсти, / Не дасть коня вам охляп сісти / Та утікать; не
 втечете
 300B 0001 ----- / Якби з ким сісти хліба з'їсти, / Промовить слово, то воно б,

СІЧ 11

- 045A 0036 Тяжко-важко заспіває, / Як Січ руйнували. / Отакий-то Перебендя,
 052A 0082 Співай же їм, мій голубе, / Про Січ, про могили, / Коли яку насипали,
 061A 0138 Розмовляють, розказують, / Як Січ будували, / Як козаки на байдаках
 061A 2544 А тим часом стародавню / Січ розруйнували: / Хто на Кубань, хто за Дунай,
 207A 0182 Де лучше лихом торгувать, / Иди ти в Січ. Як Бог поможе, / Там наїсися всіх хлібів,
 207A 0623 З товариством. Товариство / На Січ прямувало / І мене взяло з собою;
 207A 0631 Січовики-запорожці / І в Січ завертають, / І розказують і плачуть,
 207A 0633 І розказують і плачуть, / Як Січ руйнували, / Як москалі срібло, злото
 221A 0289 Все вельможні байстрята! / Вже ж і Січ їх бісновата / Жидовою поросла.

033В 0023 Як покидали запорожці / Великий Луг і матір Січ, / Взяли з собою Матер Божу,
161В 0144 Чого я думаю? У попи, / А як не схоче, то на Січ. / І там не згине вражий хлопець.

СІЧЕТЬСЯ 1

061А 1129 І непокрита коса / Стидом січеться; карі очі / В неволі гаснуть; розковать

СІЧІ 6

052А 0003 Як і перше сходив... / Нема Січі, пропав і той, / Хто всім верховодив!
052А 0005 Хто всім верховодив! / Нема Січі; очерети / У Дніпра питають:
250А 0176 А вам тепер вадить. / І на Січі мудрий німець / Картопельку садить,
038В 0089 І тихнуть божії слова, / І в келії, неначе в Січі, / Братерство славне ожива.
044В 0058 Сам полковник компанійський, / Характерник з Січі. / За ним ідуть есаули
174В 0007 Як той поговір, / Що заїздив козак з Січі / До вдови на двір.

СІЧОВИКИ-ЗАПОРОЖЦІ 1

207А 0630 Нас перебігають / Січовики-запорожці / І в Січ завертають,

СІЮ 1

291В 0006 Свій переліг – убогу ниву! / Та сію слово. Добрі жнива / Колись-то будуть. І дурю!

СІЮТЬ 2

061А 1235 А унуки? Їм байдуже, / Жито собі сіють. / Багато їх, а хто скаже,
207А 0168 Чи орють, / Чи не на ораному сіють, / А просто жнуть

СІЮТЬСЯ 1

250В 0200 Равві великого глаголи / На ниві сіються новій! / І виростуть, і пожнемо

СІЯ 1

027А 0105 Нехай би сміялись, та там море грас, / Там сонце, там місяць ясніше сія, / Там з вітром могила в степу розмовляє,

СІЯВ 2

029В 0148 І чорнобривка молоденька, / І місяць з зорями сіяв, / І соловейко на калині
250В 0172 В одному білому хітоні, / Мов намальований сіяв, / І став велично на порозі,

СІЯЄ 4

217В 0019 Перехрестившись, отче наш. / Крізь верби сонечко сіяє / І тихо гасне. День погас,
245В 0010 Дніпро геть-геть собі розкинувсь! / Сіяє батько та горить! / Дивлюсь, у темному садочку,
250В 0123 Неначе з золота-серебра, / Далеко, високо сіяє, / Аж сліпить очі. Підняла
250В 0670 Розкинувсь гордо перед ним, / Сіяє в золотім вісоні / Ізраїльський архієрей!

СІЯЛА 1

233В 0015 В далекій неволі, / Ти сіяла, пишалася, / Як квіточка в полі!

СІЯЛИ 1

061А 2457 Як Залізник, Гонта ляхів покарав. / Столітнії очі, як зорі, сіяли. / А слово за словом сміялось, лилось:

СІЯЛИСЬ 1

300В 0014 В самотині. Пшениця, жито / На добрім сіялись лану, / А люде так собі пожнуть

СІЯЛО 2

234А 0089 Гарненько, в білих сорочках. / Сіяло сонце, в небесах / Ані хмариночки, та тихо,
026В 0003 Я пас ягнята за селом. / Чи то так сонечко сіяло, / Чи так мені чого було?

СІЯНЕЄ 1

289В 0008 Царям убогим. Буде бите / Царями сіянеє жито! / А люде виростуть. Умруть

СІЯТИ 1

207А 0216 Нібито й не чує. «Чи жать, чи не жать, / А сіяти треба,– старий промовляє / Нібито до себе.– Анумо вставать,

СІЯТИМУ 1

246А 0169 Моє люте горе / Сіятиму – нехай ростуть / Та з вітром говорять.

СІЯТЬ 3

061А 0012 Вийдеш подивиться в жолобок, криницю / І в море безкрає і будеш сіять, / Як над Вавилоном, над його садами,

016В 0415 Родилась на світ жить, любить, / Сіять господньою красою, / Витать над грішними святою

277В 0010 Перелогі орать, / Думать, сіять, не ждять / І посіяне жать

СІЯЮТЬ 2

030А 0330 Кричать сови, спить діброва, / Зірненьки сіяють, / Понад шляхом, щирцею,

214В 0004 Алмазом добрим, дорогим / Сіяють очі молодії; / Витає радість і надія

СКАЖЕ 23

016А 0007 Бо його носило, / Воно скаже, синє море, / Де його поділо.

030А 0247 Та про долю, моє горе, / Чужим людям скаже... / Не розкажуй, голубонько!

030А 0252 Люде не займали. / Ти не скажеш... Ось хто скаже, / Що я його мати!

061А 1236 Жито собі сіють. / Багато їх, а хто скаже, / Де Гонти могила,

061А 1276 Віщує козаچه. / Чує серце, та не скаже, / Яке лихо буде.

061А 2032 Хто сироті убогому / Добре слово скаже?» / Я так думала, бабусю,

061А 2075 Трусилися, мліли, / Як хто скаже про Галайду. / Знають вони, знають,

114А 0013 Нема кого й кинуть, ніхто не згадає, / Не скаже хоть на сміх: «Нехай спочиває, / Тільки його й долі, що рано заснув».

171А 0016 Де ти стояв. Чого стояв. / І на сміх не скаже!! / -----

250А 0101 Що ж ти таке?» / «Нехай скаже / Німець. Ми не знаєм».

250А 0105 У чужому краю! / Німець скаже: «Ви моголи». / «Моголи! моголи!»

250А 0109 Онучата голі. / Німець скаже: «Ви слав'яне». / «Слав'яне! слав'яне!»

258А 0031 Спаси мою душу, / Да не скаже хитрий ворог: / «Я його подужав».

258А 0085 ----- / Пребезумний в серці скаже, / Що Бога немає,

274А 0014 Поєднає з недолею / Із людьми, і скаже / Спасибі нам. Помолиться

006В 0088 І не пом'яне батько з сином, / Не скаже синові: – Молись, / Молися, сину, за Україну

057В 0313 І веселий стане. / – Все од Бога,– скаже собі,– / Треба вік дожити.–

057В 0321 – Треба работати,– / Було скаже по-московськи,– / А то, лежати в хаті,

092В 0058 Може, яка і про мене / Скаже яке лихо. / Усміхнися, моє серце,

113В 0029 Батько покиває. / Мати скаже: бодай тії / Діти не родились.

149В 0033 І порадить, і розважить, / І правдоньку мені скаже. / -----

200В 0081 У його там. А він хоч зна, / Та нам не скаже. Якби знала / Матуся горенько твоє,

237В 0017 І думать так і говорити? / – Воскресну я! – той пан вам скаже,– / Воскресну нині!

Ради їх,

СКАЖЕНА 2

123А 0130 Розхристана, боса, / З роту піна; мов скажена, / Рве на собі коси.

209В 0098 Вночі на хутір занесло. / А з ними челядь їх скажена, / Та ще драгуни... Дай мені!

СКАЖЕНЕЄ 1

266В 0021 Спустила друге бісновате / Своє скаженеє звіря. / Та вже такого сподаря,

СКАЖЕНИЙ 7

- 061A 1704 «Кари ляхам, кари!» / Мов скажений, мертвих ріже, / Мертвих віша, палить.
 150A 0061 І Скутар дримає; Босфор клекотить, / Неначе скажений; то стогне, то вис: / Йому Візантію хочеться збудить.
 154A 0063 І Скутар дримає. Босфор клекотить, / Неначе скажений, то стогне, то вис. / Йому Візантію хочеться збудить.
 180A 0550 І все затрусилось, / Що осталося; мов скажений, / На менших гукає –
 153B 0067 А жид ізнадвору, / Мов скажений, вибігає / З сокирою! Горє!
 218B 0231 А ти собака! Людоїд! / Деспот скажений! / -----
 218B 0467 Псалом співаючи, ступив. / І п'яний кесар, мов скажений, / Зареготавсь. І леопард

СКАЖЕНИМ 1

- 037B 0023 Додолю пада. Кат лютує, / А ксьондз скаженим язиком / Кричить: «Te Deum!
 алілуя!..»

СКАЖЕНИХ 1

- 061A 1347 «Отак, отак! Добре, діти, / Мордуйте скажених! / Добре, хлопці!» – на базарі

СКАЖЕНІ 8

- 010A 0120 Гай обізався; галас, зик. / Орда мов ріже. Мов скажені, / Летять до дуба... Нічичирк...
 061A 0489 «Зараз, зараз!» / Ревуть, мов скажені, / Ревуть ляхи, а поставець
 061A 1002 Шануйтеся ж, вражі ляхи, / Скажені собаки: / Йде Залізник Чорним шляхом,
 061A 1010 Який-бо ти бевзь і справді! Бачиш, ось що він співав: / щоб ляхи погані, скажені
 собаки, калялись, бо йде Залізник / Чорним шляхом з гайдамаками, щоб ляхів, бачиш,
 061A 1101 ----- / «Цу-цу, скажені! Схаменіться! / Бач, розходилися! А ти,
 061A 1179 Ще день Україну катували / Ляхи скажені; ще один, / Один останній сумували
 209B 0061 Святис божії міста! / Ксьондзи скажені осквернили! / Земля козака зайнялась
 266B 0011 Незлобних, праведних дітей, / Жрете, скажені!.. Мов шуліка / Хватає в бур'яні курча,

СКАЖЕНІЄ 3

- 150A 0089 Гамалію, серце мліє: / Скутар скаженіє! / «Ріжте! бийте!» – на фортеці
 154A 0089 Гамалію, серце мліє, / Скутар скаженіє! / «Нехай казиться»,– з твердині
 194A 0008 Невкрите, розбите – а люд нависний / Нехай скаженіє... Закрий, серце, очі. / -----

СКАЖЕНОГО 1

- 268B 0008 Карає тяжко? За Богдана, / Та за скаженого Петра, / Та за панів отих поганих

СКАЖЕТЕ 2

- 050B 0006 Оцю бувальщину... То, може, / Інако скажете, небоже. / -----
 205B 0018 Кого годують, доглядають. / І що ж ви скажете: за славу / Лили вони моря кроваві

СКАЖЕШ 4

- 030A 0252 Люде не займали. / Ти не скажеш... Ось хто скаже, / Що я його мати!
 052A 0063 Кругом чужі люде... / «Не потурай»,– може, скажеш, / Та що з того буде?
 061A 0791 Мерщій же приском посипай! / Що? скажеш, шельмо?.. І не стогне! / Завзята бестія!
 Стривай!»
 207A 0158 Та що-небудь діять. / Як ти скажеш?» – «Я не знаю, / Бо я думав тес...»

СКАЖИ 21

- 030A 0617 «Кого? Мене взяти? / За що ж, скажи, мій голубе? / Кому хоч оддати
 047A 0116 Серце моє, ненько, / Скажи мені ширу правду, / Де милий-серденько?
 047A 0120 Чи забув-покинув? / Скажи ж мені, де мій милий? / Край світа полину!
 047A 0123 Бабусенько, голубонько! / Скажи, бо [ти] знаєш... / Мене мати хоче дати
 047A 0135 Там старий жде з старостами... / Скажи ж мою долю». / «Добре, доню! Спочинь
 трошки.
 047A 0202 Його виглядаю. / Скажи йому, моє серце! / Що сміються люди,

- 047A 0204 Що сміються люди, / Скажи йому, що загину, / Коли не прибуде!
 061A 0782 Кричать до титаря: «Хоч жить? / Скажи, де гроші?» / Той мовчить.
 061A 1644 То щоб кругом стали, / Скажи хлопцям. Може, льохи / Стерегти осталась
 061A 2049 «Бабусенько! / Скажи мені, де я?» / «В Лебедині, моя пташко,
 178A 0023 З ким, світе лукавий, / Скажи мені... Нащо мені / Тая слава... слава?
 195A 0026 Стань же братом, хоч одури. / Скажи, що робити: / Чи молитись, чи журитись,
 270A 0011 Не знають, де діти! / Скажи мені, мій братику, / Королевий Цвіте!»
 270A 0077 І в білих палатах. / Скажи ж мені, мій братику, / Королевий Цвіте,
 076B 0222 Так що ж мені тепер робити / З цими поганцями? Скажи, / Найкраща сестро
 Аполлона,
 250B 0067 Широкий царю озерам! / Скажи мені, моя порадо! / Якая доля вийде нам
 268B 0030 Гріхи синовні несучи. / Спочивши, скорбная, скажи, / Прорци своїм лукавим чадам,
 268B 0056 Такеє слово їм додай / Без притчі.– Ви,– скажи,– зробили / Руками скверними
 створили
 268B 0062 Вдову і сирот.– Ні, не те, / Скажи їм ось що: – Брешуть боги, / Ті ідоли в чужих
 чертогах,
 268B 0064 Ті ідоли в чужих чертогах, / Скажи, що правда оживе, / Натхне, накличе, нажене
 272B 0013 Зопсуте, невкритє. / – Скажи, коню, до кого це / Ви так нагло гнались?

СКАЖИ-БО 2

- 207A 0231 Та й сховаюсь у бур'яні... / Скажи-бо, Степане, / Може, й справді нездужаєш?
 207A 0269 Мене й батька? Не жартуєш? / Скажи-бо, Степане, / Хіба й справді не сестра я?»

СКАЖІТЕ 3

- 221A 0166 Голодна вовчиця!.. / Скажіте, сестриці? / -----
 127B 0023 Мої сизокрилі, / До батечка та скажіте, / Щоб службу служили
 200B 0218 Заприсягла. Питає суд: / «Тепер скажіте, християни, / Хто отруїв його?» Гудуть,

СКАЖІТЬ 1

- 127B 0028 А дівчині молоденькій / Скажіть, щоб не ждала. / -----

СКАЖУ 6

- 061A 0195 Старими сльозами. / Буде з мене. Скажу ще раз: / Пан я над панамі.
 061A 0550 «Ось ми порятуєм». / «Постривайте, я щось скажу». / «Почуєм, почуєм,
 061A 1854 Гроші мур ламають. / Скажу ляхам – замість Паца...» / «Добре, добре! Знаю.
 114A 0137 В глухій домовині / Усміхнуся; скажу йому: / «Орле сизокрилий,
 274A 0199 Аж уже немає. / Слухай лишень, скажу тобі, / Кого я шукаю.
 128B 0013 В неділю на місто. / Скажу йому: сватай мене / Або одчепися!..

СКАЖУ-ТАКИ 1

- 050B 0164 Нехай собі і не живуть... / А все скажу-таки: як хочеш, / А ви їм жить не даєте,

СКАЖУТЬ 10

- 030A 0016 Люде серця не побачать, / А скажуть – ледащо! / Кохайтеся ж, чорнобриві,
 030A 0373 Та чи то ж повірять! / «Бреше,–скажуть,–сякий-такий!» / (Звичайно, не в очі.)
 061A 0065 Розумні та й годі! / А що ж на вас вони скажуть? / Знаю вашу славу!
 061A 0069 Та й кинуть під лаву. / «Нехай, – скажуть, – спочивають, / Поки батько встане
 061A 0227 Не втну таки й досі. / Що ж вам скажуть? Ходім, сини, / Ходімо, попросим.
 123A 0083 Ваші літа молодії, / Та й скажуть – ледащо! / Тяжко плакала Ганнуся,
 095B 0040 Або не дознались. / А то скажуть, що на шляху / Чинимо розбої,
 149B 0030 Та пісеньку заспіваю. / Люде скажуть, люде зрадять, / А вона мене порадить,
 173B 0005 Козаки сміятись. / Оженився, вони скажуть, / Голодний і голий,
 300B 0016 А люде так собі пожнуть / І скажуть: – Десь його убито, / Сердешного, на чужині!..–

СКАЗАВ 13

- 207A 0342 Як за селом стали, / Сказав батько, та всі троє / Разом заридали.

- 207A 0348 Швидше повертайся!» – / Сказав старий. А Ярина, / Мов тая ялина
 221A 0010 Тойді б у рай нас повпускали, / Бо так сказав Петрові Бог: / „Тойді у рай їх
 повпускаєш,
 050B 0146 Не дам же й з торбою ходити!» – / Сказав Максим, і грунт покинув. / Бо вдовиного,
 бачиш, сина
 068B 0037 – «Багато дечого не стало, / Сказав старий.– Води чимало. / Із Ікви в [море] утекло..
 076B 0074 І кінву доброго сикеру... / І цар сказав, щоб на вечерю / Раби рабиню привели,
 103B 0029 Приборканих, воронам / І не сказав нікому. / -----
 161B 0335 Три дні, три ночі не вставав, / Нікому й слова не сказав / І не пожалувавсь нікому.
 179B 0029 Такого не хочем. / Сказав би я правду, / Та що з неї буде?
 185B 0022 Мій Боже милий! як хотілось, / Щоб хто-небудь мені сказав / Хоч слово мудре; щоб
 я знав,
 218B 0153 І одпочити.– Благо вам! – / Сказав апостол утомлений / І оргію благословив.
 250B 0326 Такес-то пророче слово / Сказав мені.– Святий закон! / І Авраама і Мойсея!
 250B 0695 Отож прибїгли.– О святїї! / Пренепорочніє! – сказав, / Як узрів діток. Привітав

СКАЗАВШИ 1

- 094B 0007 А може б, потім нагадала, / Сказавши: снилося дурній. / А я зрадів би, моє диво!

СКАЗАЛА 11

- 114A 0209 Я вже думаю, що, бачиш...» / Насилу сказала. / «Що вже й заміж, коли тес...»
 114A 0255 Сама собі розмовляла, / А потім сказала: / «Я ще, мамо не виросла,
 114A 0358 І що сама знала. / І не втерпіла, сказала, / Як п'яні придани
 221A 0040 Ніже злого слова, / Не сказала. Уродлива / Та ще й чорноброва.
 270A 0021 Росою-сльозою... / Заплакала і сказала: / «Брате мій, з тобою
 270A 0024 Ми давно вже кохаємось, / А я й не сказала, / Як була я людиною,
 182B 0020 – А я в попа обідала,– / Сирітка сказала. / -----
 200B 0200 Петруся-серденько любить»,– / Подумала чи то сказала. / Хотіла спати, але не спала,
 232B 0008 – Учися, серденько, колись / З нас будуть люде,– ти сказала. / А я й послухав, і
 учивсь,
 250B 0480 Ходім додомоньку, дитино. / – Ходім, – сказала та й пішла / На Ніл сороченята прати
 250B 0711 Отак і вас він поведе! – / Сказала дітям. І упала / На землю трупом.

СКАЗАЛИ 9

- 045A 0079 Дурним би назвали, од себе б прогнали. / Нехай понад морем, сказали б, гуля! / -----
 057A 0015 Чого нуду світом? «Нічого робить»,– / Не сказали б на сміх... / -----
 061A 0253 В снігу на чужині; / Заховали б та й сказали: / «Так... якесь ледащо...»
 061A 1552 «Уб'єм брата! Спалим хату!» – / Сказали, і сталось. / Все б, здається; ні, на кару
 258A 0165 Вдову задавили / І сказали: «Не зривай Господь, / Ніже тее знає».
 050B 0156 Хіба ж живуть вони? І знають, / Як ви сказали, благодать, / Любов?..
 095B 0004 Давно б списать несамовиту, / Так що ж? Сказали б, що брешу, / Що на панів, бачиш,
 сердитий,
 095B 0008 Про їх собачїї звичаї... / Сказали б просто – дурень лає / За те, що сам крепак,
 250B 0476 Та так наївся, що й опрігсь, / Такес-то мені сказали. / Ходімо,– каже,– у свій гай,

СКАЗАЛО 3

- 047A 0070 Сказати не вміло. / Не сказало – осталася, / День і ніч воркує,
 052A 0026 Вернітєся!» – «Не вернутєся!» – / Заграло, сказало / Синє море.– Не вернутєся,
 183B 0013 Сказати не вміло. / А якби було сказало, / То я б не любила,

СКАЗАНО 3

- 221A 0374 ----- / Що то сказано, ворони. / Уже й помостили,
 234A 0190 Зароблену плату, / Бо сказано: хто не лічить, / То той і не має.
 104B 0051 Отак і виріс сиротою, / У наймах; сказано, шарпак, / То й одружився собі так,

СКАЗАТИ 5

- 047A 0069 Чуло серце недоленьку, / Сказати не вмiло. / Не сказало – осталася,
061A 1005 ----- / Оце то так! Вчистив, нічого сказати: і до ладу, і правда. / Добре, далєбі, добре!
Що хоче, то так і втне. Спасибі,
083B 0194 А сам пішов, співаючи, / Соцькому сказати, / Та щоб ішов з громадою
183B 0012 Ніби знало, що так буде, / Сказати не вмiло. / А якби було сказало,
233B 0034 Учи неложними устами / Сказати правду. Поможи / Молитву діяти до краю.

СКАЗАТЬ 13

- 061A 2019 Я витерпiть мушу. / Страшно сказать: я думала / Занапастить душу.
274A 0074 ----- / Спiвуча, нічого сказать. / Якби собі таку достать,
006B 0310 В неволі тяжко, хоча й волі, / Сказать по правді, не було. / Та все-таки якось жилосьь.
057B 0020 Бо се не казка, а билиця, / Або бувальщина, сказать. / Отак пишiть. Була криниця,
066B 0011 Так любо серце одпочине. / Якби сказать, що не люблю, / Що я Україну забуваю,
067B 0005 Старинку божу лицювать. / А сирiч... як би вам сказать, / Щоб не збрехавши. Нумо знову
076B 0009 Царiв абощо воспiвать. / Бо як по правді вам сказать, / То дуже вже й мені самому
095B 0024 У схимника!.. / Та й те сказать, / Чого я турбуюсь?
109B 0011 В степу пожовклая трава; / Не хоче правдоньки сказать, / А бiльше ні в кого спитать.
161B 0154 Без цього вже не повiнчає / Отець Хома... Піти сказать, / А то забуду...
161B 0213 ----- / Навчилась, нічого сказать! / Оце дитина! Ні, Настусю,
178B 0031 Ні з ким, і нікому / Не сказать святого слова, / І душу убогу
218B 0095 Чи за Нерона-сподаря? / Сказать запевне не зумію. / Нехай за Нерона.

СКАЗИВСЯ 1

- 221A 0467 Засмiялись... А iсправник / Трохи не сказився! / Що нічого, бачиш, взяти,

СКАЗИЛАСЯ 1

- 123A 0062 Побачила стара мати, / Сказилася люта: / «Чи бач, погань розхристана,

СКАЗИЛАСЬ 1

- 274A 0042 Молодiй приснилось, / Що мати сказилась, / Свекор оженився,

СКАЗИЛИСЯ 1

- 061A 0304 А потiм!.. Польща запалала, / Панки сказилися... Кричать: / «Гонору слово, дарма праця!

СКАЗИЛОСЯ 2

- 150A 0056 Гамалію, серце мліє: / Сказилося море, / Не злякає! І сховались
154A 0058 Гамалію, серце мліє, / Сказилося море. / «Нехай казиться»,– і сховались

СКАЛА 1

- 218B 0400 А ти на березі стояла, / Неначе темная скала. / Не слухала і не ридала,

СКАЛАМИ 1

- 104B 0001 ----- / Меж скалами, неначе злодiй, / Понад Днiстром iде вночі

СКАЛИ 1

- 278B 0031 Широкий Днiпре, немалий! / Пробив-еси високі скали, / Текучи в землю половчана,

СКАЛІЧЕНІ 1

- 173A 0198 У матері діти! / Скалічені старі руки / До Бога здiймала,

СКАЛІЧЕНО 1

- 057B 0215 Погнали й Максима. / Там-то його й скалічено, / Та й на Україну

СКАЛІЧЛА 1

173A 0168 За літом минає. / Помарніла, скалічила, / Ніхто й не пізнає.

СКАРБ 3

061A 1642 Й ліс попід горою, / А в лісі скарб. Як приїдем, / То щоб кругом стали,

061A 1659 Козакам нівроку, / Найшли льохи, скарб забрали, / У ляхів кишені

061A 2371 Чого Гонта ніби краде / Або скарб ховає? / Аж труситься. Із Умані

СКАРБНИЦЯ 1

029B 0046 І Запорожжя, і село... / І монастир святий, скарбниця,– / Все, все неситі рознесли!..

СКАЧЕ 3

180A 0345 Мов та чапля меж птахами, / Скаче, бадьориться. / Довгенько вдвох пошожали,

161B 0265 А їй байдуже! мов не знає! / Неначе та сорока, скаче. / Настусю! Чом же ти не плачеш?

161B 0330 Коня найкращого сідлає / І скаче в Київ. В Броварях / Уже повинчана гуляє

СКАЧИ 1

045A 0090 Потурай їм, брате! / Скачи, враже, як пан каже: / На те він багатий.

СКВЕРНИЙ 1

016B 0349 Та й ту допив. Встає, не падає, / Іде в покої... Скверний гаде! / Куди ти лізеш? Схаменись!

СКВЕРНИМИ 1

268B 0057 Без притчі.– Ви,– скажи,– зробили / Руками скверними створили / Свою надію; й речете,

СКВЕРНІТЕ 1

250A 0080 Умийтеся! образ божий / Багном не скверніте. / Не дуріте дітей ваших,

СКЕЛІ 3

150A 0039 Гай, гай! Море, грай, / Реві, скелі ламай! / Поїдемо в гості.

154A 0038 Гай-гай! море, грай! / Реві, скелі ламай! / Поїдемо в гості

180A 0411 От собі й читаю, / Що на скелі наковано: / Первому – вторая

СКЕЛЮ 1

180A 0400 Аж кінь летить, копитами / Скелю розбиває! / А на коні сидить охляп,

СКИГЛИ 1

274A 0306 ----- / Не скигли, бо ти всіх побудиш. / -----

СКИГЛИТЬ 1

052A 0009 Де вони гуляють?» / Чайка скиглить літаючи, / Мов за дітьми плаче;

СКИГЛЮ 1

274A 0307 ----- / Хіба я скиглю, навісний? / -----

СКИГЛЯЧИ 1

283B 0014 Самі тебе одурили / І, скиглячи, возопили: / Алілуя!

СКИРТИ 4

207A 0061 На чужому полі, / А там – снопи, а там – скирти, / А там – у палатах

016B 0247 Кара Господева. Тисячами гинуть / Голодні люде. А скирти гниють. / А пани й полову жидам продають.

016B 0259 Лютує в княжому селі. / Скирти вже княжі погнили. / А він байдуже – п'є, гуляє

016В 0368 Не чуть нічого. І в той час / Скирти і клуня зайнялись, / І зорі зникли. Хоч би слово,

СКІПЕТР 1

292В 0084 Про батькове осля питає. / То возьме скіпетр і заграє, / Мов на сопілці.

СКІПОК 1

113А 0012 Погралися гори-хвилі – / І скіпок не стало. / -----

СКІФИ 2

218В 0546 Марою чорною пішла / На Тібр. А скіфи сіроокі, / Погоничі, рабов раби,

218В 0552 У воду трупи та й назад / З возами скіфи повертали. / І ти осталася одна

СКІФІЮ 1

218В 0211 Ідеш шукать його в Сибір / Чи теє, в Скіфію.. І ти... / І чи одна ти? Божа Мати!

СКЛАДАЄ 1

161В 0255 Сердешенький. / Книжечки складає / У торбину і бриль бере,

СКЛАДАЛИ 1

209В 0126 А як ми бились, умирали, / За що ми голови складали / В оці могили? Будеш жить,

СКЛАДАЮ 1

113В 0006 Мені легшає в неволі, / Як я їх складаю, / З-за Дніпра мов далекого

СКЛАДОМ 1

076В 0025 Возвисьте, дядино. Та ладом / Та добрим складом хоть на час, / Хоть на годиночку у нас

СКЛАСТИ 1

274А 0256 Ні перехрестити, / Ні рук скласти. О прокляті, / Лукавії діти,

СКЛЕПАХ 2

205В 0027 Де ваше золото, палати? / Де власть великая? В склепах, / В склепах, поваплених ката[ми],

205В 0028 Де власть великая? В склепах, / В склепах, поваплених ката[ми], / Такими ж самими, як ви.

СКЛЕПИ 1

275В 0003 У пута кутії не куй, / В склепи глибокі не муруй. / -----

СКЛЕПУ 3

061А 1488 Або в пана у кайданах / У склепу конає. / Може, згадає Ярему,

150А 0072 Дрімав у харемі ледачий султан. / Тільки у Скутарі, в склепу, не дримають / Козаки-сердеги. Чого вони ждуть?

274В 0003 У пута кутії окуй, / В склепу глибокім замуруй. / -----

СКЛИКАЛИ 1

137В 0008 Превелебную громаду / Докупи скликали. / З святыми корогвами

СКЛИКАТИ 1

199А 0219 Против Гуса. І в Констанці / Всіх ворон скликати! / Та стерегти якомога

СКЛО 1

006В 0051 І ніхто не згадає, / Нас тут триста як скло! / Товариства лягло!

СКОВАНИЙ 1

180A 0451 Нас з тобою. Кайданами / Скований зо мною / Навік-віки. Тяжко мені

СКОВАНИХ 1

207A 0294 І сестру і брата, / Ніби скованих до купи, / Застав батько в хаті.

СКОВАНИ 1

180A 0472 І заголосила: / «І ми сковані з тобою, / Людоїде, змію!

СКОВОРОДУ 1

046B 0010 Кругом листочки обведу. / Та й списую Сквороду / Або «Три царі со дари».

СКОЇЛОСЬ 1

207A 0685 З сліпим своїм. Такеє-то / Скоїлось на світі, / Мої любі дівчаточка,

СКОРБИ 1

258A 0080 Од слез наших одвертатись, / Скорби забувати! / Смирилася душа наша,

СКОРБНАЯ 1

268B 0030 Гріхи синовні несучи. / Спочивши, скорбная, скажи, / Прорци своїм лукавим чадам,

СКОРБНИЙ 1

250B 0687 І дивиться, о всевсята! / Як син той скорбний спочиває. / Аж ось і дітвора біжить

СКОРБНІЇ 1

037B 0011 Росли сини і веселили / Старії скорбнії літа... / Аж поки іменем Христа

СКОРБНОЇ 1

250B 0742 І іменем твого сина, / Твоєї скорбної дитини, / Любов і правду рознесли

СКОРБНУЮ 1

218B 0003 Ждучи тебе, я тихо плачу / І думу скорбную мою / Твоїй душі передаю.

СКОРБЯЩИХ 1

218B 0066 Летучі літа марне тратить. / Скорблящих радосте! Пошли, / Пошли мені святеє слово,

СКОРБЬ 5

250B 0023 Святу доленьку твою. / А нині плач, і скорбь, і сльози / Душі убогої – убогий

297B 0009 Що ти щенила. Муко! Муко! / О скорбь моя, моя печаль! / Чи ти минеш коли? Чи псами

307B 0013 Бисть цар Саул». Потім хор / Ревнув з Бортнянського : «О скорбь, / О скорбь моя! О скорбь велика!»

307B 0014 Ревнув з Бортнянського : «О скорбь, / О скорбь моя! О скорбь велика!» / -----

307B 0014 Ревнув з Бортнянського : «О скорбь, / О скорбь моя! О скорбь велика!» / -----

СКОРОДИЛИ 2

171A 0019 За що ж ми різались з ордами? / За що скородили списами / Московські ребра??
Засівали,

171A 0022 І рудою поливали... / І шаблями скородили. / Що ж на ниві уродилось??!

СКОСИТЬ 1

207A 0026 Свою неклепаную косу / Косар непевний... Мовчки скосить, / А там – і слід мій занесе

СКОТИЛАСЬ 1

129B 0058 «Одурила!...» – І Катрина / Додолу скотилась / Головонька... «Ходім, брате,

СКОТИНА 1

250B 0319 В дорозі; от і молоко / Сердешній матері. Скотина / Иде, пасучися, рядком

СКОТИНИ 1

234A 0206 І у хаті, і надворі, / І коло скотини, / Увечері і вдосвіта;

СКОТИНУ 1

050B 0116 (Бо його Максимом звали.) / Попродай скотину / Та ходи до мене в найми,

СКОЧИТЬ 1

234A 0236 Прокинеться, ворухнеться – / То вона вже скочить, / І укриє, й перехрестить,

СКРЕГОЧЕ 4

123A 0071 І од злості / Зубами скрегоче. / Отака-то бува мати!..

150A 0121 Переплива на допомогу, / Зубами скрегоче. / -----

154A 0121 Переплива на допомогу, / Зубами скрегоче. / -----

180A 0237 Он розбойник катований / Зубами скрегоче, / Недобитка товариша

СКРЕЖЕТ 1

285B 0014 На той світ тихий перейти. / Не плач, не вопль, не скрежет зуба – / Любов безвічну, сугубу

СКРЕПИЦЮ 1

057B 0191 Вдовиченка-ледащицю, / Забили в скрепицю, / Та й повезли до прийому.

СКРИЖАЛІ 1

196B 0023 Мою нудьгу, мої печалі, / Тії незримії скрижалі, / Незримим писані пером.

СКРИНІ 1

243B 0012 У рушничку та в хустині / Захована в новій скрині. / -----

СКРИПИТЬ 1

095B 0208 Стара неначе одуріла. / Мороз лютує, аж скрипить, / Луна червона побіліла,

СКРИПІВ 1

010A 0012 Сичі в гаю перекликались, / Та ясен раз у раз скрипів. / -----

СКРИПКУ 2

161B 0101 Хіба не бачиш, я жартую. / Піди лиш скрипку принеси / Та з лиха гарно потанцюєш,

161B 0111 До серця так і приросла... / А ти вже й скрипку принесла? / Яку ж ми вчистимо з тобою?

СКРІЗЬ 20

010A 0089 «Ходімо гріться! – закричали. – / Зійшло вже сонце!» (Голі скрізь; / З осоки коси, бо дівчата).

027A 0058 І сонце гляне – рай, та й годі! / Верба сміється, свято скрізь! / Заплаче злодій, лютій злодій.

030A 0553 Надувся вітер; як повіє – / Нема нічого: скрізь біліє... / Та тільки лісом загуло.

047A 0084 Як ворог сміється, / Без милого скрізь могила... / А серденько б'ється.

052A 0013 На степу козачім. / На тім степу скрізь могили / Стоять та сумують;

061A 0902 Мудра голова, сидить собі в хуторі, ніби не знає нічого, / а дивишся – скрізь Головатий. «Коли сам, – каже, – не / повершу, то синові передам».

061A 0999 Ні саду, ні ставу... / Степ і море; скрізь битий шлях, / Скрізь золото, слава.

061A 1000 Степ і море; скрізь битий шлях, / Скрізь золото, слава. / Шануйтеся ж, вражі ляхи,

061A 1527 У будинках мліла. / Скрізь по селах шибениці; / Навішано трупу –

221A 0411 Піску не орали, / Що скрізь отам за Тясьмою. / -----

- 234A 0306 Ледве ноги носять. / Скрізь гармидер та реготня, / В хаті і надворі.
 234A 0310 З нової комори. / Скрізь порання: печуть, варять, / Вимітають, микють...
 102B 0011 Замерзлі душі. Полюбили / Того пророка, скрізь ходили / За ним і сльози, знай, лили
 111B 0037 І не в однім отім селі, / А скрізь на славній Україні / Людей у ярма запрягли
 111B 0050 А як не бачиш того лиха, / То скрізь здається любо, тихо, / І на Україні добро.
 175B 0115 Вийшла мовчки з хати / Та й пропала. Скрізь шукали, / До світу шукали,
 218B 0239 Похмілля справить. / Скрізь шукала / Дитину мати. Не найшла
 239B 0042 А вольнії, широкії, / Скрізь шляхи святії / Простеляться; і не найдуть
 298B 0001 ----- / І тут, і всюди – скрізь погано. / Душа убога встала рано,
 308B 0044 Творили б, лежа, епопею, / Парили б скрізь понад землею, / Та все б гекзаметри
 плели,

СКРОМНЕНЬКО 1

- 307B 0009 Чорнявенький і кавалер, / Скромненько длань свою простер, / І хор по манію лакея,

СКРУТИЛИ 1

- 061A 0784 Той мовчить. / Налигачем скрутили руки, / Об землю вдарили – нема,

СКРУЧУ 1

- 221A 0340 Я царевими чинами / Скручу ему руки!.. / -----

СКУБУТЬ 2

- 061A 0875 У темному гаю, в зеленій діброві, / На припоні коні отаву скубуть; / Осідлані коні,
 вороні готові.
 076B 0018 Та як покажеш, як тих птах / Скубуть і патрають, то, може, / І ми б подержали в
 руках

СКУВАТЬ 1

- 276B 0007 І одпочить. Та, спочивавши, / Додумать, як би то скувать / Кайдани на римлян. І,
 взявши

СКУЄ 1

- 246A 0015 На дні моря поле. / Не скує душі живої / І слова живого.

СКУЄШ 1

- 237B 0010 А ти, о Господи єдиний, / Скуєш лукаві уста, / Язик отой велеречивий,

СКУПАЄТЬСЯ 1

- 266B 0044 І ваша злая своєволя / Сама скупається, сама / В своїй крові. Плач великий

СКУПАЙ 1

- 234A 0054 Нагодуй моїх діток; / І скупай, і сповий, / І собою укрій!»

СКУПАНЕЄ 1

- 250B 0423 ----- / У Нілі скупанеє спить / В пелюшках долі, під вербою,

СКУПАТИ 1

- 272A 0004 Та й понесла серед ночі / У Дніпрі скупати. / Купаючи, розмовляла

СКУПАЮСЯ 1

- 284B 0014 Явор каже: – Похилюся / Та в Дніпріві скупаюся.– / Козак каже: – Погуляю

СКУПАЮСЬ 1

- 274A 0152 Ой у гаї погуляю, / В Дунаї скупаюсь. / В зеленому баговинні

СКУПИЙ 1

180A 0065 Найтверезіший би упився, / Скупий жидюга дав би гривню, / Щоб позирнуть на ті дива.

СКУРВОГО 1

057B 0189 Порадили громадою, / Та скурвого сина, / Вдовиченка-ледащицю,

СКУТАР 8

150A 0060 Дрімає в харемі – в раю Візантія. / І Скутар дрімає; Босфор клекотить, / Неначе скажений; то стогне, то виє:
 150A 0089 Гамалію, серце мліє: / Скутар скаженіє! / «Ріжте! бийте!» – на фортеці
 150A 0126 І на ножах в крові німіє. / Скутар, мов пекло те, палає, / Через базари кров тече,
 150A 0136 І насипають байдаки. / Горить Скутар, стиха робота, / І хлопці сходяться, зійшлись,
 154A 0062 Дрімає в гаремах, в садах Візантія. / І Скутар дрімає. Босфор клекотить, / Неначе скажений, то стогне, то виє.
 154A 0089 Гамалію, серце мліє, / Скутар скаженіє! / «Нехай казиться», – з твердині
 154A 0126 І на списах в крові німіє. / Скутар, мов пекло те, палає, / Через базари кров тече,
 154A 0136 І насипають байдаки. / Горить Скутар, стиха робота, / І хлопці сходяться, зійшлись,

СКУТАРА 4

150A 0092 ----- / Реве гарматами Скутара, / Ревуть, лютують вороги,
 150A 0117 З щоглистими кораблями / Палає Скутара. / Візантія пробуркалась,
 154A 0092 Кричить Гамалія. / Реве гарматами Скутара, / Ревуть, лютують вороги.
 154A 0117 З щоглистими кораблями / Палає Скутара. / Візантія пробуркалась,

СКУТАРІ 7

061A 0142 Як гуляли по синьому, / Грілися в Скутарі / Та як, люльки закуривши
 150A 0017 ----- / Отак у Скутарі козаки співали, / Співали, сердеги, а сльози лились,
 150A 0072 Дрімав у харемі ледачий султан. / Тільки у Скутарі, в склепу, не дрімають / Козаки-сердеги. Чого вони ждуть?
 150A 0096 І покотились яничари. / Гамалія по Скутарі – / По пеклу гуляє,
 154A 0017 ----- / Отак у Скутарі козаки співали, / Співали, сердеги, а сльози лились,
 154A 0073 Дрімав у гаремі ледачий султан. / Тільки у Скутарі, в тюрмі, не дрімають / Козаки-сердеги. Чого вони ждуть?
 154A 0096 І покотились яничари. / Гамалія по Скутарі / По пеклу гуляє,

СКУТАРУ 2

150A 0154 Ой приїхав Гамалія / Аж у ту Скутару, / Сидять брати-запорожці,
 154A 0154 Ой приїхав Гамалія / Аж у ту Скутару, / Сидять брати-запорожці,

СКУЧАЛА 1

010A 0026 Так ворожка поробила, / Щоб менше скучала, / Щоб, бач, ходя опівночі,

СЛАВА 63

020A 0025 Козачество гине, / Гине слава, батьківщина, / Немає де дітись.
 024A 0025 Козачество гине, / Гине слава лицарська, / Немає де дітись.
 027A 0077 Як руїни Трої. / Все сумує – тільки слава / Сонцем засіяла,
 030A 0035 Любо цілувала, / Поки слава на все село / Недобрая стала.
 030A 0693 Що нььку сховали – / Їм зосталась добра слава, / Могила зосталась.
 052A 0044 Та не дуже, бо все гине – / Слава не поляже; / Не поляже, а розкаже,
 052A 0051 Не вмре, не загине... / От де, люде, наша слава, / Слава України!
 052A 0052 От де, люде, наша слава, / Слава України! / Без золота, без каменю,
 052A 0091 За що погибала, / За що слава козацька / На всім світі стала!
 061A 0091 Султан, паркет, шпори, – / От де слава! А то співа: / «Грає сине море»,
 061A 0182 От де моє добро, гроші, / От де моя слава, / А за раду спасибі вам,

- 061A 0919 тобі й пшик! Що там за рада? Чом вони не дзвонять? Чим / спиниш народ, щоб не гомонів? Не десять душ, а, слава / Богу, вся Смілянщина, коли не вся Україна. Он, чуєте?
- 061A 1000 Степ і море; скрізь битий шлях, / Скрізь золото, слава. / Шануйтеся ж, вражі ляхи,
- 061A 1165 Над козаками хусточки! / Одно добро, одна слава – / Біліє хустина,
- 061A 1797 В червонім жупані, / У золоті, слава є, / Та нема Оксани;
- 061A 2542 Жидів кінчать. Така й досі / Осталася слава. / А тим часом стародавню
- 150A 0050 Ми не маєм ваги! / Наша воля й слава!» / -----
- 150A 0167 Гуртом заспівали: / «Слава тобі, Гамаліє, / На весь світ великий,
- 154A 0052 Наш бенкет кровавий. / Наша воля й слава!» / -----
- 154A 0167 Гуртом заспівали: / «Слава тобі, Гамалію, / На весь світ великий,
- 171A 0003 Все на світі гине, / І святая твоя слава, / Як пилина, лине
- 171A 0011 Високі могили – / Твоя слава... і про тебе, / Старче малосилий,
- 178A 0024 Скажи мені... Нащо мені / Тая слава... слава? / Я любить, я жити хочу
- 178A 0024 Скажи мені... Нащо мені / Тая слава... слава? / Я любить, я жити хочу
- 199A 0056 ----- / Слава тобі, любомудре, / Чеху-слав'янине!
- 199A 0068 На широких хвилях. / Слава тобі, Шафаріку, / Вовіки і віки!
- 199A 0161 І повен Рим байстрят! / От їх догмати і їх слава. / То явна слава... А тепер
- 199A 0162 От їх догмати і їх слава. / То явна слава... А тепер / Отим положено конглавом:
- 207A 0500 Пропадає. / Тільки три чайки, слава Богу, / Отамана курінного,
- 234A 0182 Бо й я свою вже часточку / Прожив, слава Богу, – / Підтоптався. Так що ж тепер,
- 234A 0498 Іде Марко, не журиться. / Прийшов – слава Богу! / І ворота одчиняє,
- 234A 0505 Швидче веди в хату!.. / Слава тобі, Христе-Боже! / Насилу діждала!»
- 234A 0525 Аж злякався. Ганна шепче: / «Слава... слава Богу! / Ходи сюди, не лякайся...
- 234A 0525 Аж злякався. Ганна шепче: / «Слава... слава Богу! / Ходи сюди, не лякайся...
- 246A 0053 Не ріки – море розлилось, / Огненне море! Слава! Слава! / Хортам, і гончим, і псарям,
- 246A 0053 Не ріки – море розлилось, / Огненне море! Слава! Слава! / Хортам, і гончим, і псарям,
- 246A 0056 І нашим батюшкам-царям / Слава. / І вам слава, сині гори,
- 246A 0057 Слава. / І вам слава, сині гори, / Кригою окуті.
- 250A 0236 Віку половину. / Отака-то наша слава, / Слава України.
- 250A 0237 Отака-то наша слава, / Слава України. / Отак і ви прочитай[те],
- 250A 0256 Давня година, / І оживе добра слава, / Слава України,
- 250A 0257 І оживе добра слава, / Слава України, / І світ ясний, невечерній
- 258A 0148 На всім світі твоя правда. / І воля, і слава. / -----
- 258A 0199 Кроваві, лукаві, / Погубить їх, і їх слава / Стане їм в неславу.
- 258A 0281 Судом своїм правим. / І вовіки стане слава, / Преподобним слава.
- 258A 0282 І вовіки стане слава, / Преподобним слава. / -----
- 029B 0036 Нашо здалась козацькая / Великая слава?!.. / І Трахтемиров геть горою
- 050B 0202 Войну й царицю. Тільки ми / Сиділи нишком, слава Богу. / -----
- 091B 0002 Не жаль на злого, коло його / І слава сторожем стоїть. / А жаль на доброго такого,
- 174B 0003 В яру на ставу; / Стала [слава] на все село / Про тую вдову,
- 174B 0005 Про тую вдову, / Не так слава, не так слава, / Як той поговір,
- 174B 0005 Про тую вдову, / Не так слава, не так слава, / Як той поговір,
- 174B 0013 Спочити лягли.– / Не минула слава тая, / Не марне пішла.
- 205B 0025 Свинар в толоці. Кляті! кляті! / Де ж слава ваша?? На словах! / Де ваше золото, палати?
- 209B 0129 То, може, й знатимеш, небоже, / Бо слава здорово кричить / За наші голови... А може,
- 218B 0022 На кладовищі. Більш нічого / З тюрми не видно. Слава Богу / Й за те, що бачу. Ще живуть,
- 218B 0397 Судом своїм правим, / І вовіки стане слава, / Преподобним слава.
- 218B 0398 І вовіки стане слава, / Преподобним слава. / -----
- 232B 0017 Мій друже вбогий, нелукавий! / Ходімо дальше, дальше слава, / А слава – заповідь моя.

- 232B 0018 Ходімо даліше, даліше слава, / А слава – заповідь моя. / -----
239B 0008 Луги зелені, береги! / І честь Кармілова і слава / Ліванова, а не лукава,
250B 0395 Марія навіть не ховалась / З своїм младенцем. Слава вам, / Убогим людям, чабанам,
250B 0415 Цариця сіла на ослицю, / То слава б стала про царицю / І про великую ослицю

СЛАВИ 14

- 020A 0135 Та більше не будем!.. / Тії слави козацької / Повік не забудем!..»
055A 0017 З вітрами говорять. / Свідок слави дідівщини / З вітром розмовляє,
061A 0087 Коли хочеш грошей / Та ще й слави, того дива, / Співай про Матрьошу,
061A 0833 Заплакали б тяжко, бо ви б не пізнали / Козацької слави убогих руїн. / -----
150A 0150 По морю гуляти, / Слави добувати, / Із турецької неволі
154A 0150 По морю гуляти, / Слави здобувати, / Із турецької неволі
246A 0017 І слова живого. / Не понесе слави Бога, / Великого Бога.
029B 0032 Може, часш оновлення? / Не жди тії слави! / Твої люде окрадені,
033B 0002 Нарobili колись шведи / Великої слави, / Утікали з Мазепою
044B 0037 Мережана, шита. / Тільки й слави козацької – / Сіделечко вкрити.
113B 0001 ----- / Не для людей, тієї слави, / Мережані та кучеряві
121B 0004 Та піду шукати правди / І тієї слави. / Ой піду я не лугами
146B 0018 Пішов козак нерозумний / Слави добувати, / Осталася сиротою
218B 0444 Обидва п'яні. Кров і дим / Їх упоїв. Руїну слави / Рим пропиває. Тризну править

СЛАВИТЕ 1

- 250A 0180 Їсте на здоров'я / Та славите Запорожжя. / А чиєю кров'ю

СЛАВИТЬ 1

- 016B 0108 Горенько з тобою! / Жить би, жить та славить Бога / І добро творити,

СЛАВИ 4

- 199A 0072 ----- / Привітай же в своїй славі / І мою убогу
258A 0172 Дивіться ділам його, / Його вічний славі. / Благо тому, кого Господь
258A 0267 Правим помагає. / Преподобнії во славі / І на тихих ложах
218B 0383 Правим помагає. / Преподобнії во славі / І на тихих ложах

СЛАВНАЯ 1

- 111B 0006 Нічого в Бога, як Дніпро / Та наша славная країна... / Аж бачу, там тільки добро,

СЛАВНЕ 1

- 038B 0090 І в келії, неначе в Січі, / Братерство славне ожива. / А сивий гетьман, мов сова,

СЛАВНИЙ 9

- 197A 0008 Не завидуй і славному, / Славний добре знає, / Що не його люди люблять,
221A 0077 Я була ще недолітком, / Як Батурин славний / Москва вночі запалила,
016B 0078 – І патріот! І брат убогих! / Наш славний князь! Віват! Віват! – / А патріот, убогих брат...
125B 0026 Прийди з того Межигор'я, / Наш славний Палію, / Подивися, що той Швачка
129B 0007 Другий Іван Голий, / Третій славний вдовиченко / Іван Ярошенко.
129B 0045 Третій, [Іван] Ярошенко, / Славний вдовиченко, / З лютої неволі
156B 0071 Без крил та без волі, / Знеміг славний Дорошенко, / Сидячи в неволі,
247B 0011 Амінь тобі, великий муже! / Великий, славний! та не дуже... / Якби ти на світ не родивсь
250B 0261 Хоч би прийшов та подививсь / На брак той славний і преславний, / На брак окрадений! Не чуть,

СЛАВНИМ 1

- 146B 0011 З моїм вірним другом, / З славним батьком запорозьким / Та з Великим Лугом.

СЛАВНИХ 3

- 250A 0111 «Слав'яне! слав'яне!» / Славних прадідів великих / Правнуки погані!
 258A 0277 В залізіє пута / І їх славних оковами / Ручними окрутять,
 218В 0393 В залізіє пута, / І їх, славних, оковами / Ручними окрутять.

СЛАВНІ 5

- 250A 0140 У нас Брути! і Коклеси! / Славні, незабуті! / У нас воля виростала,
 250A 0160 То й побачите, що ось що / Ваші славні Брути: / Раби, подножки, грязь Москви,
 033В 0016 Не втікали б із Хортиці / Славні небожата, / Не спиняв би їх прилуцький
 044В 0021 Сурми-труби вигравали. / В поход, у дорогу славні компанійці / До схід сонечка
 рушали.
 135В 0007 На чотири милі / Мене славні запорожці / Своім трупом вкрили.

СЛАВНІЇ 1

- 129В 0065 В полі поховали, / А славні запорожці / В степу побратались.

СЛАВНІЙ 6

- 006В 0085 Малого сліду не покину / На нашій славній Україні, / На нашій – не своїй землі.
 016В 0050 В тому господньому селі, / На нашій славній Україні, / Не знаю, де вони взялись,—
 028В 0004 Мені невесело було / Й на нашій славній Україні. / Ніхто любив мене, вітав,
 044В 0012 Дождалися... З Чигирини / По всій славній Україні / Заревли великі дзвони,
 111В 0037 І не в однім отім селі, / А скрізь на славній Україні / Людей у ярма запрягли
 137В 0068 Тепер прелютая година / На нашій славній Україні. / Не мені вас, братця,

СЛАВНІМ 1

- 125В 0045 Має погуляти / У Бихові, славнім місті, / З Левченком укупі,

СЛАВНО 1

- 209В 0030 Начинені туго. Оце воля спить! / Лягла вона славно, лягла вона вкупі / З нами,
 козаками! Бачиш, як лежить –

СЛАВНОГО 6

- 061A 1139 Де їх могили? Де лежить / Останок славного Богдана? / Де Острианицина стоїть
 199A 0077 Великого мученика, / Про славного Гуса. / Прийми, отче. А я тихо
 221A 0267 Болота гатила. / І славного Полуботка / В тюрмі задушила.
 125В 0018 Полковника фастовського / Славного Семена. / Ходім, брати: не згинете,
 129В 0003 Хата на помості, / Із славного Запорожжя / Наїхали гості.
 156В 0076 І забули в Україні / Славного гетьмана. / Тільки ти, святий Ростовський,

СЛАВНОМУ 2

- 197A 0007 Бо той заставляє. / Не завидуй і славному, / Славний добре знає,
 125В 0030 Добре діє! У Фастові, / У славному місті. / Покотилось ляхів, жидів

СЛАВНОМУ-ПРЕСЛАВНОМУ 1

- 137В 0003 У досвітнюю годину / У славному-преславному / Місті в Чигирині

СЛАВО 3

- 199A 0142 Великая сило! / Великая славо! зглянься на людей, / Одпочинь од кари у світлому
 раї.
 258A 0246 Як забуду пом'янути / Тебе, наша славо. / І Господь наш вас пом'яне,
 036В 0001 ----- / О думи мої! О славо злая! / За тебе марно я в чужому краю

СЛАВОСЛОВЛЯТЬ 1

- 258A 0269 І на тихих ложах / Радуються, славословлять, / Хвалять ім'я боже,

СЛАВОСЛОВЯТЬ 1

218В 0385 І на тихих ложах / Радуються, славословять, / Хвалять ім'я боже.

СЛАВОЮ 5

020А 0122 Тії ночі кривавої, / Що славою стала / Тарасові, козачеству,
024А 0094 Тії ночі кровавої, / Що славою стала / Тарасові, козачеству,
258А 0155 Високо, високо, / Закрий славою своєю / Слепі горде око.
006В 0176 Тебе полили, / Їх славою лукавою / Люде понесли.
308В 0036 Благослови мене, друже, / Славою святою. / -----

СЛАВСЯ 1

288В 0002 Барвінок цвів і зеленів, / Слався, розстилався; / Та недосвіт передсвітом

СЛАВТЕСЯ 1

256А 0045 Лютого Нерона. / Не славтеся царевою / Святою войною.

СЛАВУ 35

027А 0092 Хоть раз усміхнеться, дивлючись, як ти / Всю славу козацьку за словом єдиним /
Переніс в убогу хату сироти.
045А 0060 То серце по волі з Богом розмовля, / То серце щебече господню славу, / А думка
край світа на хмарі гуля.
055А 0006 Пановали, добували / І славу, і волю; / Минулося – осталися
057А 0112 Там найдете щирю правду, / А ще, може, й славу... / -----
061А 0066 А що ж на вас вони скажуть? / Знаю вашу славу! / Поглузують, покепкують
061А 0246 Любить її, думу правди, / Козацькую славу, / Любить її – ходім, сини,
061А 0691 Дасть він мені срібло-золото, / Дасть він мені славу; / Одягну тебе, обую,
061А 2465 Спасибі, дідусю, що ти заховав / В голові столітній ту славу козачу: / Я її онукам
тепер розказав.
061А 2468 Вибачайте, люде добрі, / Що козацьку славу / Так навмання розказую,
150А 0015 Неси ти їх з України. / Почуємо славу, козацькую славу, / Почуємо та й загинем».
150А 0015 Неси ти їх з України. / Почуємо славу, козацькую славу, / Почуємо та й загинем».
154А 0015 Неси ти їх з України; / Почуємо славу, козацькую славу, / Почуємо та й загинем».
154А 0015 Неси ти їх з України; / Почуємо славу, козацькую славу, / Почуємо та й загинем».
180А 0462 Високі могили – / Нашу славу. Боже милий, / Зжалься, Боже милий».
196А 0019 Своєї дитини, / За честь, славу, за братерство, / За волю України.
197А 0010 Що не його люди люблять, / А ту тяжку славу, / Що він тяжкими сльозами
199А 0087 Мир мирові подарують / І славу вовіки! / -----
199А 0098 Правду побороти, / Осміяли твою славу, / І силу, і волю.
250А 0151 Прочитайте знову / Тую славу. Та читайте / Од слова до слова,
250А 0193 І вам, синам, передали / Свої кайдани, свою славу! / -----
250А 0215 На очах ваших неситих, / Побачите славу, / Живу славу дідів своїх
250А 0216 Побачите славу, / Живу славу дідів своїх / І батьків лукавих.
258А 0042 Боже, нашими ушима / Чули твою славу, / І діди нам розказують
258А 0151 Душа моя знає. / Встань же, Боже, твою славу / Гордий зневажає.
258А 0260 Псалом новий Господеві / І нову славу / Воспоем честним собором,
076В 0137 Сестра єдина твоя! / Де дінусь я, де діну славу, / І гріх, і стид? Тебе самого
091В 0004 А жаль на доброго такого, / Що й славу вмів одурить. / -----
102В 0014 Навчені люди. І лукаві! / Господню святу славу / Розтлили... І чужим богам
137В 0055 Преславнії запорожці, / За честь, за славу, за повагу, / Що ви мені учинили,
137В 0074 Нехай носить Наливайко / Козакам на славу. / Щоб лякались вражі ляхи
173В 0039 Не одну годину. / І рознесе тую славу / По всій Україні.
205В 0018 Кого годують, доглядають. / І що ж ви скажете: за славу / Лили вони моря кроваві
218В 0376 – Псалом новий Господеві / І нову славу / Воспоем честним собором,
305В 0030 Та кругом себе подивись, / Начхай на ту дівочу славу / Та щирим серцем нелукаво
308В 0056 Перепливем, перенесем / І славу святу – / Молодую безвічну.

СЛАВЯ 1

258A 0053 В добрі одпочили, / Славя Господа!.. А нині!.. / Покрив еси знову

СЛАВ'ЯН 5

150A 0069 Так море спиняло / (Любило завзятих чубатих слав'ян). / Босфор схаменувся.
Туркенья дрімала.
154A 0070 Гостей до султана?...» Так море спиняло / (Любило завзятих усатих слав'ян). / Босфор
схаменувся. Туркенья дрімала,
199A 0019 Велику хату. І сім'ю, / Сім'ю слав'ян роз'єдiniла / І тихо, тихо упустила
199A 0040 Світоч правди, волі... / І слав'ян сім'ю велику / Во тьмі і неволі
199A 0044 Перелічив трупи, / А не слав'ян. І став еси / На великих купях,

СЛАВ'ЯНЕ 4

199A 0080 Богу помолюся, / Щоб усі слав'яне стали / Добрими братами,
250A 0109 Онучата голі. / Німець скаже: «Ви слав'яне». / «Слав'яне! слав'яне!»
250A 0110 Німець скаже: «Ви слав'яне». / «Слав'яне! слав'яне!» / Славних прадідів великих
250A 0110 Німець скаже: «Ви слав'яне». / «Слав'яне! слав'яне!» / Славних прадідів великих

СЛАВ'ЯНОФІЛИ 1

250A 0116 І Шафарика, і Ганка, / І в слав'янофіли / Так і претесь... І всі мови

СЛАВ'ЯНСЬКЕ 1

199A 0223 Щоб не втекла сіра птаха / На слав'янське поле. / -----

СЛАВ'ЯНСЬКЕЄ 1

199A 0061 Нашій правді. Твоє море / Слав'янськеє, нове! / Затоги вже буде повне,

СЛАВ'ЯНСЬКІЇ 3

199A 0027 Виростали у кайданах / Слав'янські діти, / І забули у неволі,
199A 0055 І потекли в одно море / Слав'янські ріки! / -----
199A 0071 Що звів еси в одно море / Слав'янські ріки! / -----

СЛАВ'ЯНСЬКОГО 1

250A 0118 Так і претесь... І всі мови / Слав'янського люду – / Всі знаєте. А своєї

СЛАЛА 2

250A 0143 Дніпром умивалась, / У голови гори слала, / Степом укривалась!»
278B 0038 Моє ти ладо принеси, / Щоб я постіль весела слала, / У море сліз не посилала,

СЛАЛАСЬ 1

281B 0029 За землю руськую. Хилилась / І слалась, плачучи, трава, / Високі гнулись дерева...

СЛАЛИ 1

173A 0008 Та щоб йому всі святії / Талан-долю слали. / «Пошли тобі Матер Божа

СЛАТИ 1

175B 0112 Аж до півночі. Придане / Постіль пішли слати / У комору, а молода

СЛАТЬ 1

234A 0266 До царівни б рада / Слать старости: «Треба Марка / Самого спитати».

СЛИНИ 1

076B 0159 Облизавсь старий котюга, / І розпустив слини, / І пазорі простягає

СЛИНУ 1

292B 0107 І ядовитую б розтер / Гадючу слину. А тепер / Плугами, ралом не розорем

СЛИХАТИ 1

161B 0129 ----- / А, видом видати, слихом слихати. Чи по волі, / чи по неволі?

СЛИХОМ 1

161B 0129 ----- / А, видом видати, слихом слихати. Чи по волі, / чи по неволі?

СЛІД 3

010A 0209 Поховали громадою / Як слід, по закону. / Насипали край дороги

207A 0027 Косар непевний... Мовчки скосить, / А там – і слід мій занесе / Холодний вітер... Все минає!..

258A 0014 А лукавих, нечестивих / І слід пропадає, / Як той попіл над землею

СЛІДКОМ 1

250B 0690 Із города. Його любили / Святиє діточки. Слідком / За ним по улица[х] ходили,

СЛІДУ 13

030A 0686 Дунув вітер понад ставом – / І сліду не стало. / -----

061A 0373 Минулося, розійшлося, / І сліду не стало. / Серце мліє, як згадаю...

061A 1982 «Де Галайда?» – Максим кличе. / І сліду не стало... / Поки хлоп'ята танцювали,

123A 0171 Розкрилася, закрилася, / І сліду не стало... / -----

180A 0187 Туман, туман і пустота. / Людей не чуть, не знать і сліду / Людської страшної ноги.

265A 0026 І заснути навік-віки, / І сліду не кинуть / Ніякого, однаково,

006B 0084 І все з собою заберу, / Малого сліду не покину / На нашій славній Україні,

014B 0047 Привів попа, та не застав – / Вона вже вмерла. Нема й сліду / Моєї Ганни. Я спитав

016B 0047 Бодай ви терном поросли! / Щоб люди й сліду не найшли, / Щоб і не знали, де й шукати.

111B 0062 Якби не осталось / Сліду панського в Україні. /

147B 0054 Попіл вітром розмахало, / І сліду не стало. / Отаке-то людям горе

218B 0559 Дивилась, поки не осталось / Живого сліду на воді. / І усміхнулася тойді,

246B 0007 Валятись, старітись, гнить, / Умерти й сліду не покинуть / На обікраденій землі...

СЛІЗ 3

030A 0504 Ще б плакала Катерина, / Та сліз більш немає. / Подивилась на дитину –

234A 0250 І в хутір лихо завернуло, / І сліз чимало принесло. / Бабусю Настю поховали

278B 0039 Щоб я постіль весела слала, / У море сліз не посилала, / Сльозами моря не долить.

СЛІЗОНЬКИ 5

010A 0036 Не вимили біле личко / Слізоньки дівочі: / Орел вийняв карі очі

010A 0203 Збиралися подруженьки, / Слізоньки втирають; / Збиралися товариші

020A 0140 Кругом хлопці та дівчата / Слізоньки втирають. / Пішов кобзар по улиці –

024A 0108 Кругом хлопці та дівчата / Слізоньки втирають. / Пішов кобзар по улиці –

030A 0058 Не журиться Катерина – / Слізоньки втирає, / Бо дівчата на улиці

СЛІЗЬМИ 2

180A 0140 Чом ви змалку не висохли, / Слізьми не злилися? / То покритка попідтинню

068B 0053 Письму панят. На безголов'я / І я учуся. Слізьми! Кров'ю! / Письмо те полилося...
Нас!

СЛІЗЬМИ-ВОДОЮ 1

094B 0016 А сном лукавим розійшлося, / Слізьми-водою розлилося / Колишнєє святєє диво!

СЛІПА 1

305B 0009 На ясний світ животворящий! / Сліпа була еси, незряща, / Недвига серцем; спала
день

СЛІПЕ 1

258A 0156 Закрий славою своєю / Сліпе горде око. / Доки, Господи, лукаві

СЛІПІЙ 8

045A 0001 ----- / Перебендя старий, сліпий – / Хто його не знає?
 061A 0243 Що про Україну / Сліпий старець, сумуючи, / Співає під тином.
 061A 1041 Несуть вози. А за ними / Сліпий Волох знову: / «Ночували гайдамаки
 061A 1774 До танців, кобзарю!» / Сліпий вшкварив – навприсядки / Пішли по базару.
 061A 1871 Навприсядки / Сліпий по базару / Оддирає постоломи,
 114A 0342 Вже смерть за плечима, / А він, сліпий, сивоусий, / Про колишне плаче.
 207A 0561 Плаче старий та ридає, / Й Степан сліпий плаче / Невидючими очима,
 221A 0370 ----- / Один сліпий, другий кривий, / А третій горбатий.

СЛІПИМ 3

199A 0156 Мов у Московії татаре, / І нам, сліпим, передали / Свої догмати!.. кров, пожари,
 207A 0684 Вона спарувалась / З сліпим своїм. Такеє-то / Скоїлось на світі,
 246A 0145 Сонце правди показати / Сліпим, бачиш, дітям!.. / Все покажем! тільки дайте

СЛІПИМИ 1

114A 0339 Заридав кобзар, заплакав / Сліпими очима. / Дивувалися дівчата:

СЛІПИТЬ 1

250B 0124 Далеко, високо сіяє, / Аж сліпить очі. Підняла / На той Фавор свої святис

СЛІПИХ 1

250B 0010 Воззри, пречистая, на їх, / Отих окрадених, сліпих / Невольників. Подай їм силу

СЛІПІ 9

045A 0053 Як кобзар співає, / Як серце сміється, сліпі очі плачуть... / Послуха, повіє...
 057A 0065 Все співають, як діялось, / Сліпі небораки, / Бо дотепні... А я... А я
 114A 0128 То кобзарі вигадують, / Бо, сліпі, не знають, / Бо не бачать, що є брови
 114A 0166 Думала, що тільки кобзарі співають, / Бо, сліпі, не бачать карих оченят; / Що тільки
 лякають молодих дівчат...
 114A 0185 Щире слово... « Вибачайте...– / Утер сліпі очі.– / Вибачайте, мої любі,
 221A 0344 Ні, сестриці. Не так треба. / Поки сліпі люде, / Треба його поховати,
 033B 0060 Онімїли з переляку, / Сліпі небораки. / Отак її воеводи,
 083B 0105 На широкому столі / Сліпі лірники сиділи; / По шелягу брали
 250B 0251 Не вас мені, сердешних, жаль, / Сліпі і маліє душою, / А тих, що бачать над собою

СЛІПІІ 1

218B 0294 Кого благаєте, благії, / Раби незрячії, сліпії! / Чи ж кат помилує кого?

СЛІПОГО 4

114A 0054 Хлопців кинули, побігли / Зострічать сліпого! / «Діду, серце, голубчику,
 207A 0620 В турецькій неволі». / «Отож мене, вже сліпого, / На світ випускали
 256A 0078 Тяжке лихо!.. Дурить дітей / І брата сліпого, / Дурить себе, чужих людей,
 266A 0012 І кидають на розпутті / Сліпого каліку. / Невеликії три літа

СЛІПУЮ 1

250A 0205 За німцями, недоріку, / Сліпую каліку. / Добре, ведіть, показуйте,

СЛІПЦЯ 1

180B 0077 До зросту дитина, / Піде собі сліпця водить, / А тебе покине

СЛОБОДЗЕІ 1

207A 0668 В сусіди прохатись. / Тепер, кажуть, в Слободзеї / Останки збирає

СЛОВ 3

- 250A 0041 І в Україну принесли / Великих слов велику силу, / Та й більш нічого. Кричите,
 194В 0023 Ніколи, ніколи, / Нігде на світі! Нема слов / В далекій неволі!
 194В 0025 В далекій неволі! / Немає слов, немає сльоз, / Немає нічого.

СЛОВА 33

- 045A 0057 В степу на могилі, щоб ніхто не бачив, / Щоб вітер по полю слова розмахав, / Щоб
 люде не чули, бо то боже слово,
 057A 0069 Тільки сльози за Україну... / А слова – немає... / А за лихо... Та цур йому!
 061A 0029 Так душі почину і краю немає. / А де вона буде? Химерні слова! / Згадай же
 хто-небудь її на сім світі –
 061A 0186 Буде з мене, поки живу, / І мертвого слова, / Щоб вилить журбу, сльози.
 061A 0237 Козацького роду, / Не одцуравсь того слова, / Що мати співала,
 061A 0241 З малим розмовляла; / Не одцуравсь того слова, / Що про Україну
 061A 0786 Об землю вдарили – нема, / Нема ні слова. / «Мало муки!
 061A 0879 Он кого, дивіться. Лягли по долині, / Неначе побиті, ні слова не чуть. / Ото
 гайдамаки. На гвалт України
 061A 1458 Їде собі, люльку курить, / Нікому ні слова. / А за ним німий Ярема.
 114A 0019 Як побачить диво – твою красоту. / Кого ти без мови, без слова навчила / Очима,
 душею, серцем розмовлять.
 171A 0013 Старче малосилий, / Ніхто й слова не промовить, / Ніхто й не покаже,
 199A 0358 Запалили... Та божого / Слова не спалили, / Не вгадали, що вилетить
 221A 0039 І нікому я нічого, / Ніже злого слова, / Не сказала. Уродлива
 246A 0016 Не скує душі живої / І слова живого. / Не понесе слави Бога,
 250A 0152 Тую славу. Та читайте / Од слова до слова, / Не минайте ані титли,
 250A 0152 Тую славу. Та читайте / Од слова до слова, / Не минайте ані титли,
 274A 0336 Бо щоб не почули / Мого слова. Страшно буде. / І ти, старий друже,
 038В 0088 ----- / І тихнуть божії слова, / І в келії, неначе в Січі,
 088В 0001 ----- / Ну що б, здавалося, слова... / Слова та голос – більш нічого.
 088В 0002 Ну що б, здавалося, слова... / Слова та голос – більш нічого. / А серце б'ється –
 ожива,
 088В 0005 Як їх почує!.. Знать, од Бога / І голос той і ті слова / Ідуть меж люди!
 102В 0007 Неначе наш Дніпро широкий, / Слова його лились, текли / І в серце падали глибоко!
 113В 0008 З-за Дніпра мов далекого / Слова прилітають. / І стеляться на папері,
 150В 0015 Бо їй так хочеться, так просить / Хоч слова тихого; не чуть, / І мов у полі сніг
 заносить
 153В 0004 Ще був тойді... От як на те / Не вбгаю в віршу цього слова... / Тойді
 здоровий-прездоровий
 161В 0335 Три дні, три ночі не вставав, / Нікому й слова не сказав / І не пожалувавсь нікому.
 178В 0031 Ні з ким, і нікому / Не сказать святого слова, / І душу убогу
 189В 0034 Хрести дубові посхилялись, / Слова дощем позамивались... / І не дощем, і не слова
 189В 0035 Слова дощем позамивались... / І не дощем, і не слова / Гладесенько Сатурн стирає...
 218В 0371 А апостол великого / Христового слова. / Отакий-то він. Чи чуєш?
 218В 0565 Тебе розп'ятий син Марії. / І ти слова його живії / В живу душу прийняла.
 237В 0025 Неначе стоптана трава, / І думка ваша і слова – / Неначе срібло куте, бите
 250В 0663 Свята мати всюди йшла, / Його слова, його діла – / Все чула, й бачила, і мліла,

СЛОВАМ 1

- 095В 0122 Мені їх жаль!.. Мій Боже милий, / Даруй словам святую силу – / Людськеє серце
 пробивать,

СЛОВАМИ 11

- 020A 0006 Грає кобзар, виспіває, / Вимовля словами, / Як москалі, орда, ляхи
 024A 0006 Грає кобзар, приспіває, / Вимовля словами, / Як москалі, орда, ляхи
 061A 0074 А то дурень розказує / Мертвими словами / Та якогось-то Ярему
 061A 1056 Так і ржуть. Кобзар грає, / Додає словами: / «Ой гоп, таки так!

- 061A 1873 Оддирає постоломи, / Додає словами: / -----
 221A 0123 Уже й хату розкидали / І сволок з словами / На угілля попалили!..
 016B 0287 Всі повеселіли. / Там словами привітала, / Там нагодувала...
 194B 0020 Моє горе на чужині, / Бо горе словами / Не розкажеться нікому
 237B 0004 Один на другого кують / Кайдани в серці. А словами, / Медоточивими устами
 278B 0004 Як та зозуленька кує, / Словами жалю додає. / – Полечу, каже, зигзицею,
 291B 0020 Ниво-десятино! / Та посійся не словами, / А розумом, ниво!

СЛОВАМИ-СЛЬОЗАМИ 1

- 194B 0042 Може, ще я поділюся / Словами-сльозами / З дібровами зеленими!

СЛОВАХ 1

- 205B 0025 Свинар в толоці. Кляті! кляті! / Де ж слава ваша?? На словах! / Де ваше золото, палати?

СЛОВЕСА 2

- 237B 0028 І семикрати перелите / Огнем в горнилі, словеса / Твої, о Господи, такії.
 250B 0193 Дивочний гость той говорив. / І словеса його святіє / На серце падали Марії,

СЛОВО 56

- 027A 0088 Не кинь сиротою, як кинув діброви, / Прилини до мене хоть на одно слово / Та про Україну мені заспівай.
 027A 0111 Не кинь сиротою, як кинув діброви, / Прилини до мене хоч на одно слово / Та про Україну мені заспівай.
 030A 0534 Сирота-собака має свою долю, / Має добре слово в світі сирота; / Його б'ють і лають, закують в неволю,
 045A 0058 Щоб вітер по полю слова розмахав, / Щоб люде не чули, бо то боже слово, / То серце по волі з Богом розмовля,
 045A 0077 Співа на могилі, з морем розмовля,– / На божеє слово вони б насміялись, / Дурним би назвали, од себе б прогнали.
 052A 0056 А голосна та правдива, / Як Господа слово. / Чи так, батьку отамане?
 057A 0110 Там найдете шире серце / І слово ласкаве, / Там найдете щирю правду,
 061A 0099 Не на мене шитий, / А розумне ваше слово / Брехнею підбите.
 061A 0301 А може, й ще чого хотів. / Єдине слово «nie rozwalam» / У шляхти думав одібрати,
 061A 0305 Панки сказилися... Кричать: / «Гонору слово, дарма праця! / Поганець, наймит москаля!»
 061A 2004 Вдвоє, втроє б витерпіла / За єдине слово! / Вибачай, моя голубко!
 061A 2032 Хто зироті убогому / Добре слово скаже?» / Я так думала, бабусю,
 061A 2458 Столітні очі, як зорі, сіяли. / А слово за словом сміялось, лилось: / Як ляхи конали, як Сміла горіла.
 114A 0064 Спасибі вам, мої квіти, / За слово ласкаве. / Заграв би вам, та, бачите,
 114A 0184 Ласкаве дівоче / Щире слово... « Вибачайте!...– / Утер сліпі очі.–
 114A 0233 Довгі вії, карі очі, / Ласкавеє слово. / Оддай мене, моя мамо,
 171A 0054 Мою правду безталанну, / Моє тихе слово. / Може, викую я з його
 171A 0074 І барвінок розів'ється – / І слово забуте, / Моє слово тихо-сумне,
 171A 0075 І слово забуте, / Моє слово тихо-сумне, / Богобоязливе,
 171A 0081 І мене згадає... / Слово моє, сльози мої, / Раю ти мій, раю!
 196A 0008 Привітає, угадає / Великеє слово? / Всі оглухли – похилились
 199A 0052 І проговорили / Слово тихої любові / Навіки і віки!
 199A 0284 Святійшої волі / Не приймаєш!...» – «Одно слово!» / «Ти Богом проклятий!
 199A 0288 Ревіли прелати. – / Ти усобник!...» – «Одно слово». / «Ти всіми проклятий!...»
 246A 0130 Христе, сине божий? / За нас, добрих, чи за слово / Істини... чи, може,
 266A 0076 Літа мої молодії, / Веселеє слово. / Не вернеться... І я серцем
 006B 0350 Чи вже навіки розійшлись? / І слово правди і любові / В степи і дебрі рознесли!
 016B 0369 Скирти і клуня зайнялись, / І зорі зникли. Хоч би слово, / Хоч би де голос обізвавсь.
 050B 0245 Та перед людьми не бреші. / Хоч би тобі лихе слово / Почув хто од його.

- 094В 0003 Чи ти злякалася б, чи ні? / Яке ти слово / Тойді б промовила мені?
 180В 0069 Гратись і промовить / Слово мамо. Великеє, / Найкращеє слово!
 180В 0070 Слово мамо. Великеє, / Найкращеє слово! / Ти зрадієш; і розкажеш
 185В 0023 Щоб хто-небудь мені сказав / Хоч слово мудре; щоб я знав, / Для кого я пишу? для чого?
 218В 0067 Скорблящих радосте! Пошли, / Пошли мені святеє слово, / Святої правди голос новий!
 218В 0069 Святої правди голос новий! / І слово розумом святим / І оживи, і просвіти!
 218В 0083 Щоб огненно заговорила, / Щоб слово пламенем взялось, / Щоб людям серце розтопило.
 218В 0087 І на Україні святилось / Те слово, божеє кадило, / Кадило істини. Амінь.
 218В 0125 Тойді вже сходила зоря / Над Віфлеємом. Правди слово, / Святої правди і любові
 218В 0138 Твоєю кровію. А ти / Возстав од гроба, слово встало, / І слово правди понесли
 218В 0139 Возстав од гроба, слово встало, / І слово правди понесли / По всій невольничій землі
 218В 0156 І тихим, добрим, кротким словом / Благовістив ім слово нове, / Любов, і правду, і добро,
 218В 0175 Гетери гостя привели / Сивобородого. І слово / Із уст апостола святого
 218В 0531 І щось прошептала, / Якеє слово. І нищечком / Коло брами сіла
 218В 0569 Живого істинного Бога / Ти слово правди понесла. / -----
 237В 0023 Я на сторожі коло їх / Поставлю слово. І пониче, / Неначе стоптана трава,
 238В 0004 Щоб наша правда не пропала, / Щоб наше слово не вмирало; / І виблагав. Господь послав
 239В 0032 Німим отверзуться уста; / Прорветься слово, як вода, / І дебрь-пустиня неполита,
 241В 0004 І воплотила, пронесла / Святеє слово над землею. / Якби то й ти, дністровий цвіте...
 250В 0325 Протопресвітер,— Йосип мовив,— / Такеє-то пророче слово / Сказав мені.— Святий закон!
 250В 0701 З своїми дітками пішов / В Єрусалим на слово нове, / Поніс лукавим правди слово!
 250В 0702 В Єрусалим на слово нове, / Поніс лукавим правди слово! / Не вняли слову! Розп'яли!
 268В 0055 І додай, / Такеє слово ім додай / Без притчі.— Ви,— скажи,— зробили
 268В 0066 Натхне, накликає, нажене / Не ветхе[є], не древле слово / Розтленнеє, а слово нове
 268В 0067 Не ветхе[є], не древле слово / Розтленнеє, а слово нове / Меж людьми криком пронесе
 291В 0006 Свій переліг – убогу ниву! / Та сію слово. Добрі жнива / Колись-то будуть. І дурю!
 300В 0002 Якби з ким сісти хліба з'їсти, / Промовить слово, то воно б, / Хоч і як-небудь на сім світі,

СЛОВОМ 8

- 027А 0092 Хоть раз усміхнеться, дивлючись, як ти / Всю славу козацьку за словом єдиним / Переніс в убогу хату сироти.
 061А 2458 Столітні очі, як зорі, сіяли. / А слово за словом сміялось, лилось: / Як ляхи конали, як Сміла горіла.
 114А 0330 Соромляться люди у хату пустить / І привітатъ словом старого каліку. / Укороти, Боже, молодого віку
 268А 0024 Не забудьте пом'янути / Незлим тихим словом. / -----
 057В 0260 Не зачепить, ніже ділом, / Ніже яким словом. / – І талан і безталання,
 218В 0155 І оргію благословив. / І тихим, добрим, кротким словом / Благовістив ім слово нове,
 250В 0735 Розвіяла, мов ту полову, / Своім святим огненным словом! / Ти дух святий свій пронесла
 291В 0027 Чи не дурю себе я знову / Своім химерним добрим словом? / Дурю! Бо лучше одурить

СЛОВО-СЛЬОЗИ 1

- 061А 0408 А мовчать не вмію. / Виливайся ж, слово-сльози: / Сонечко не гріє,

СЛОВУ 1

- 250В 0703 Поніс лукавим правди слово! / Не вняли слову! Розп'яли! / Як розпинатъ його вели,

СЛОВУТИЦЮ 1

278В 0036 Дружину тую Святославлю!.. / О мій Словутицю преславний! / Моє ти ладо принеси,

СЛОВ'ЯН 1

061А 1560 Болить серце, як згадаєш: / Старих слов'ян діти / Впились кров'ю. А хто винен?

СЛОЖИЛИ 1

221А 0487 Мошенники, дармоеды! / И песню сложили / Про тако[го] ж мошенника...»

СЛУЖБУ 1

127В 0024 До батечка та скажіте, / Щоб службу служили / Та за мою грішну душу

СЛУЖИЛА 2

207А 0315 Послужи йому так широко, / Як мені служила!» / -----

221А 0131 Мабуть, за те, що всякому / Служила, годила... / Що цареві московському

СЛУЖИЛИ 2

234А 0459 Уже й причащали, / Й маслосвятіє служили – / Ні, не помагало.

127В 0024 До батечка та скажіте, / Щоб службу служили / Та за мою грішну душу

СЛУЖИТИ 3

173А 0078 Присудили сусідоньки / У наймах служити. / Ізничіла, ізмарніла,

088В 0026 Що в наймах виріс сиротою, / Іде служити в москалі! / -----

156В 0084 За гетьмана, панахиду / За Петра служити. / І досі ще що рік божий,

СЛУЖИТЬ 1

104В 0159 Та й вернувся в село своє, / І служить покинув. / Уже матір поховали

СЛУЖУ 1

180А 0299 Я всі входи знаю, / Я тут служу, коли хочеш, / В дворец попытаюсь

СЛУХА 2

061А 0610 Горить білолиций; / Верба слуха соловейка, / Дивиться в криницю;

061А 1454 Кляту шляхту. Хто балака, / Хто кобзаря слуха. / А Залізник попереду

СЛУХАЄ 1

061А 0618 Ледве-ледве ходить, / Не дивиться, не слухає... / «Нашо мені врода,

СЛУХАЙ 12

061А 0966 Максим; а він як почує, то ще карбованця дасть. Співай, / старче божий, не слухай його. / -----

274А 0199 Аж уже немає. / Слухай лишень, скажу тобі, / Кого я шукаю.

038В 0100 Святе писаніє читай, / Читай, читай та слухай дзвона, / А серцеві не потурай,

046В 0027 ----- / Ось слухай же, мій голубе, / Мій орле-козаче!

046В 0031 Як я нуду світом. / Слухай, брате, та научай / Своїх малих діток,

050В 0083 Адже ж у їх діти!..» / Ось слухай же, що то роблять / Заздрощі на світі

057В 0064 Як я нагадаю / Катерину. Слухай, сину, / Мій друже єдиний!

057В 0066 Мій друже єдиний! / Слухай добре, та записуй, / Та на Україні,

057В 0294 Пазорями в саме серце. / Ось слухай же, сину, / Про Максима праведного...

057В 0361 Чи в якеє свято? / Слухай, сину, як навчає / Сатана проклятий.

209В 0041 Ти ж людям розкажеш, як виростеш, сину. / Слухай же, дитино.– А потім ягнята / Приснились у житі, лановий біжить,

209В 0082 ----- / Зо мною, слухай же, остались / Данило, чура мій, та я,

СЛУХАЙТЕ 5

047А 0020 Постривайте – все розкажу. / Слухайте ж, дівчата! / -----

- 061A 1020 поки не охрип, співатиму; а охрипну – чарочку-другу тії / ледащиці-живиці, як то кажуть, та й знову. Слухайте ж, / панове громадо!
061A 1212 Недолю співаю козацького краю: / Слухайте ж, щоб дітям потім розказати, / Шоб і діти знали, внукам розказали,
114A 0084 Чи чували?» – «Ні, не чули». / «Слухайте ж, дівчата, / Та кайтеся... Давно колись
175B 0022 Оцю одну, останню, / Слухайте ж, панята. / -----

СЛУХАЛА 7

- 030A 0021 ----- / Не слухала Катерина / Ні батька, ні неньки,
030A 0197 У Москві свекрухи. / Не слухала моїх річей, / То її послухай.
047A 0106 ----- / Не слухала стара мати, / Робила, що знала –
114A 0278 Чом не заховала?» / Не слухала стара мати, / Лягла спочивати.
207A 0544 І про невольника співав. / За тином слухала Ярина, / І не дослухала, упала.
218B 0401 Неначе темная скала. / Не слухала і не ридала, / А алілуя подала
250B 0191 Та дивувалася, дивилась, / І слухала, як молодий / Дивочний гость той говорив.

СЛУХАЛИ 3

- 061A 0083 Та й ті розривають; / А він хоче, щоб слухали, / Як старці співають.
061A 0287 Із Польщі втікають, / Та слухали, як шляхетство / Навісне гукає.
061A 0533 За що платить?» / «Що слухали. / Не кривись, поганій!

СЛУХАТИ 2

- 061A 0964 А що нам ваша старшина? Почує, так послуха, коли / має чим слухати, та й годі. У нас один старший – батько / Максим; а він як почує, то ще карбованця дасть. Співай,
061A 1018 ----- / До грошей я не дуже ласий. Аби була ласка слухати, / поки не охрип, співатиму; а охрипну – чарочку-другу тії

СЛУХАТЬ 3

- 061A 0061 Що маєш робити? / Треба слухать, може, й справді / Не так сонце сходить,
061A 0102 Вибачайте... кричіть собі, / Я слухать не буду / Та й до себе не покличу:
061A 0749 Мій!» Аж верби нагинались / Слухать тую мову. / Ото мова! Не розкажу,

СЛУХАЮ 1

- 180A 0199 То я одпочину.. / Одпочину... Аж слухаю – / Загули кайдани

СЛУХАЮТЬ 2

- 207A 0475 Сидять собі та сумують. / Слухають... щось грає, / Мов на кобзі, на улиці
274A 0046 І... гу...» / Цигане слухають, сміються. / «І де ті люде тут возьмуться?

СЛУХАЮЧИ 1

- 061A 0727 Коли не загине. / Аж обридло, слухаючи, / Далєбі, дівчата!

СЛУХНЯНАЯ 2

- 173A 0058 Чи є ж таки на сім світі / Слухняная доля? / Ох, якби то... Вміла б мати
092B 0015 Встаєш із-за моря, / З-за туману, слухняная / Рожевая зоре!

СЛУЧАЇ 2

- 090B 0008 Віршую нищечком, грішу. / Бог зна колишніі случаї / В душі своїй перебираю
149B 0009 А серце плаче, як згадаю / Хоч невеселіі случаї / І невеселіі ті дні,

СЛУЧАЙ-ТО 1

- 014B 0015 Свезли в Калугу и забрили. / Так вот те случай-то какой! / -----

СЛУЧАЮ 1

- 150B 0011 Минуло хмарно, що немає / Ніже єдиного случаю, / Щоб доладу було згадати.

СЛУЧИЛОСЯ 1

153B 0002 У Вільні, городі преславнім, / Оце случилось недавно, / Ще був тойді... От як на те

СЛЫШЬ 1

014B 0013 А барин беденькой такой. / Меня-то, слышь, и подсмотрили, / Свезли в Калугу и забрали.

СЛЪОЗ 9

246A 0045 Людей муштрованих чимало. / А сльоз, а крові? Напоїть / Всіх імператорів би стало
246A 0050 Пролитих тайно серед ночі! / А матерних гарячих сльоз! / А батькових старих,
кровавих,

258A 0079 Вскую будеш спати, / Од сльоз наших одвертатись, / Скорби забувати!

006B 0244 Давно похованих, забутих, / Моїх кровавих тяжких сльоз. / А їх чимало розлилось

037B 0015 Наш тихий рай. І розлили / Широке море сльоз і крові, / А сирот іменем Христовим

068B 0148 Неначе п'яний той різник. / До сльоз, до крові, до пожару, / До всього, всього я
привик.

149B 0016 Поки, мов хмара, розійшлись / Без сльоз, роси тії святої. / І довелося знов мені

194B 0025 В далекій неволі! / Немає слов, немає сльоз, / Немає нічого.

197B 0002 Ми заспівали, розійшлись / Без сльоз і без розмови. / Чи зійдемося ж знову?

СЛЪОЗАМ 1

030A 0500 Стоїть Катря серед поля, / Дала сльозам волю. / Утомилась заверюха,

СЛЪОЗАМИ 33

020A 0042 Обізвавсь Тарас Трясило / Гіркими сльозами: / «Бідна моя Україно,

030A 0164 Умивай же біле личко / Дрібними сльозами, / Бо вернулись москалики

030A 0173 Сидить на ослоні, / За сльозами ледве-ледве / Вимовляє доні:

030A 0273 Покапали сльози. / За сльозами за гіркими / І світа не бачить,

030A 0322 Затоплю недолю / Дрібними сльозами, / Затопчу неволю

030A 0379 Та й нащо те знати, / Що сльозами перед вами / Буду виливати?

030A 0455 До схід сонця в темнім лісі / Умийся сльозами. / Умиєшся – не побачать,

052A 0066 Насміються на псалом той, / Що виллю сльозами; / Насміються... Тяжко, батьку,

061A 0172 А я дивлюсь, поглядаю / Сміюся сльозами. / Дивлюся, сміюся, дрібні утираю –

061A 0194 Що привіта моїх діток / Старими сльозами. / Буде з мене. Скажу ще раз:

061A 0411 Не висушить. Поділюся / Моїми сльозами... / Та не з братом, не з сестрою –

061A 1231 Тільки роси ранесенько / Сльозами дрібними / Їх умиють. Зійде сонце,

061A 1566 А за ними і Галайда / З дрібними сльозами. / Вже минули Воронівку,

114A 0280 Лягла спочивати. / А Мар'яна за сльозами / Ледви вийшла з хати.

173A 0121 Пішла й вдова з матерями / З дрібними сльозами. / Де на ніч ставали,

197A 0011 А ту тяжку славу, / Що він тяжкими сльозами / Вилив на забаву.

207A 0030 Згадаєш, може, молодая, / Вилиту сльозами / Мою думу і тихими,

234A 0034 Із самого неба / Долю виплачу сльозами / І пошлю до тебе».

234A 0227 Так воно не знає, / Чого наймичка сльозами / Його умиває.

234A 0287 Не дожила моя Настя!..» / Та й заливсь сльозами. / А наймичка у порогу

246A 0023 І хліб насущний замісить / Кровавим потом і сльозами. / Каті згнушаються над
нами,

246A 0165 Розриті могили в степу назирай. / Заплач з козаками дрібними сльозами / І мене з
неволі в степу виглядай.

006B 0146 Калину сажає, / І сльозами поливає, / І Господа просить,

033B 0086 Заплакала Матер Божа / Сльозами святими, / Заплакала милосерда,

046B 0099 Віками глухо потечуть. / І я кровавими сльозами / Не раз постелю омочу.

068B 0032 Сльози молодії, / І умитеє сльозами / Серце одпочине

104B 0132 І, мов водою, залилась / Дрібними, як горох, сльозами. / І це трапляється меж нами,

194B 0018 Мережати.– змережаю / Кров'ю та сльозами / Моє горе на чужині,

194B 0078 А може, тихо за літами / Мої мережані сльозами / І долетять коли-небудь

194B 0083 На щире серце молодеє / Сльозами тихо упадуть! / І покиває головою,

- 207В 0052 Лани братами оремо / І їх сльозами поливасм. / А може, й те ще... Ні, не знаю,
 218В 0290 Кому ви сльози принесли? / Кому ви принесли з сльозами / Свою надію? Горє з вами,
 278В 0040 У море сліз не посилала, / Сльозами моря не долить. / -----

СЛЬОЗАХ 4

- 061А 1555 Сироти остались. / В сльозах росли та й вирости; / Замучені руки
 246А 0048 З дітьми і внуками, втопить / В сльозах удов'їх. А дівочих, / Пролитих тайно серед
 ночі!
 218В 0285 І чи одна вона? Мій Боже! / Прийшло їх тисячі в сльозах, / Прийшло здалека.
 250В 0512 Долготерпенієм окуй, / В сльозах кровавих загартуй!.. / Небога трохи не втопилась

СЛЬОЗИ 94

- 016А 0043 А вранці поплачу, / Зійде сонце – утру сльози, / Ніхто й не побачить.
 027А 0036 Защебече соловейко – / Сохнуть дрібні сльози. / Послухає, усміхнеться,
 030А 0272 Як роса та до схід сонця, / Покапали сльози. / За сльозами за гіркими
 030А 0319 Та будьте багаті, / А я візьму сльози – / Лихо вилити;
 030А 0335 Що кого втомило: / Кого – щастя, кого – сльози, / Все нічка покрила.
 030А 0426 Бач, на що здалися карі оченята: / Щоб під чужим тином сльози вилити! /
 Отож-то дивіться та кайтесь, дівчата,
 030А 0443 Щоб сироті не світило, / Сльози не сушило. / А за віщо, Боже милий!
 030А 0450 Не плач, Катерино, / Не показуй людям сльози, / Терпи до загину!
 030А 0459 А серденько одпочине, / Поки сльози ллються. / Отаке-то лихо, бачите, дівчата.
 030А 0697 Малій сиротині; / Вилле сльози на могилу – / Серденько спочине.
 045А 0040 Заспіває, засміється, / А на сльози зверне. / -----
 057А 0010 Бо вас лихо на світ на сміх породило, / Поливали сльози... Чом не затопили, / Не
 винесли в море, не розмили в полі?
 057А 0068 Тільки вмію плакати, / Тільки сльози за Україну... / А слова – немає...
 057А 0091 То й не засміються... / Не втирайте ж мої сльози, / Нехай собі ллються,
 061А 0187 І мертвого слова, / Щоб вилити журбу, сльози. / Бувайте здорові,
 061А 0377 Чому не осталося, чому не вітало? / Легше було б сльози, журбу вилити. / Люди
 одібрали, бо їм було мало.
 061А 0382 Багатий на лати / Та на дрібні сльози – бодай не втирають! / Доле моя, доле! Де тебе
 шукать?
 061А 0630 Що й та одцуралась». / І хлинули сльози. / Поплакав сердега, утер рукавом.
 061А 0638 Що ти цілувала, серденько моє! / Забудь мої сльози, забудь сиротину, / Забудь, що
 клялася; другого шукай;
 061А 0676 «Який-бо ти, ей же богу!» / І сльози блиснули. / «Не плач, серце, я жартую».
 061А 0758 Щоб ніхто не бачив / Ні дівочі дрібні сльози, / Ні щирі козачі.
 061А 1434 Усміхнувся на воронім / Та й знову у сльози. / Виїхали за царину;
 061А 1471 Жадна випиває / Його сльози, давить душу, / Серце роздирає.
 061А 1473 Серце роздирає. / «Ой ви сльози, дрібні сльози! / Ви змиєте горе;
 061А 1473 Серце роздирає. / «Ой ви сльози, дрібні сльози! / Ви змиєте горе;
 061А 1514 Де ти ділася, поділася?» / І хлинули сльози; / Дрібні-дрібні полилися.
 061А 1999 Серце розривалось, / Сльози сохли, душа мерла... / Ох, якби я знала,
 061А 2505 Залізник заплакав / Вперше зроду; сльози не втер, / Умер неборака.
 061А 2526 Пішов степом сіромаха, / Сльози утирає. / Довго, довго оглядався,
 114А 0025 А я й досі плачу, і досі журюся, / Виливаю сльози на мою Мар'яну, / На тебе
 дивлюся, за тебе молюся.
 114А 0346 На старі козачі / Щирі сльози. То не роса / Вранці при дорозі
 114А 0349 На спориші, і не ваші / Дуже дрібні сльози. / Наплакався. Струни рвані
 114А 0378 Нічого не бачить – / Тільки сльози Мар'янині; / А сльози дівочі
 114А 0379 Тільки сльози Мар'янині; / А сльози дівочі / І серед дня лихо роблять.
 150А 0007 Та з Великого Лугу, / Суши наші сльози, заглуши кайдани, / Розвій нашу тугу.
 150А 0018 Отак у Скутарі козаки співали, / Співали, сердеги, а сльози лилися, / Лилися
 козацькі, тугу домовляли.
 154А 0007 Та з Великого Лугу, / Суши наші сльози, заглуши кайдани / Та розвій нашу тугу.

- 154A 0018 Отак у Скутарі козаки співали, / Співали, сердеги, а сльози лились, / Лилися козацькі, тугу домовляли.
- 171A 0027 А я, юродивий, на твоїх руїнах / Марно сльози трачу: заснула Україна, / Бур'яном укрилась, цвіллю зацвіла,
- 171A 0061 А на перелозі... / Я посію мої сльози, / Мої щирі сльози.
- 171A 0062 Я посію мої сльози, / Мої щирі сльози. / Може, зйдуть, і виростуть
- 171A 0081 І мене згадає... / Слово моє, сльози мої, / Раю ти мій, раю!
- 173A 0205 Та на шлях той, на далекий, / Крізь сльози дивилась. / І день, і ніч дивилася
- 173A 0219 І нищечком тихесенько / Крізь сльози співає: / -----
- 178A 0042 А вночі...» Та й оніміла, / Сльози полилися... / Білі руки простяглися,
- 180A 0150 Чи Бог бачить із-за хмари / Наші сльози, горе? / Може, й бачить, та помага,
- 180A 0182 А ще гірше дивитися / На сльози та лати. / Лечу, лечу, а вітер віє,
- 180A 0381 Господа благали. / Сміх і сльози! От пішов я / Город озирати.
- 207A 0282 Як тая дитина, / І крізь сльози промовляла: / «Покине! покине!»
- 207A 0286 Степан похилився, / Щирі сльози козацькі / В серці запеклися,
- 207A 0352 Мовчала Ярина. / Тільки сльози утирає, / На шлях поглядає;
- 207A 0409 Як з квіточки роса вранці, / Сльози полилися. / Старий батько коло неї,
- 234A 0038 В тумані ховалась / Та крізь сльози тихесенько / Про вдову співала,
- 234A 0447 Занедужав, сохрانی Боже!» / Й покапали сльози / З старих очей замучених.
- 234A 0542 Пильно, пильно подивилась – / Сльози покотились. / «Прости мене! Я каралась
- 266A 0022 Висушили чадом-димом / Тіі добрі сльози, / Що лилися з Катрусєю
- 266A 0056 А літа тихенько кралась / І сльози сушили, / Сльози щирої любові;
- 266A 0057 І сльози сушили, / Сльози щирої любові; / І я прозрівати
- 266A 0063 Не люди, а змії... / І засохли мої сльози, / Сльози молодії.
- 266A 0064 І засохли мої сльози, / Сльози молодії. / І тепер я розбитес
- 274A 0002 Молюся, знову уповаю, / І знову сльози виливаю, / І думу тяжкую мою
- 016B 0142 Велика божа благодать! / Сльози висохли, пропали, / Сонце просіяло.
- 025B 0010 На синє небо виходить зоря. / Ой зоре! зоре! – і сльози кануть. / Чи ти зійшла вже і на Україні?
- 026B 0029 Не дав мені Бог нічого!.. / І хлинули сльози, / Тяжкі сльози!.. А дівчина
- 026B 0030 І хлинули сльози, / Тяжкі сльози!.. А дівчина / При самій дорозі
- 026B 0036 Прийшла, привітала, / Утирала мої сльози / І поцілувала...
- 029B 0072 Сидить, і дивиться, і дума, / А сльози капають... «Гай-гай!..– / Старий промовив.– Недоуми!
- 029B 0122 А старий мій подивився, / Сльози покотились... / «Молюсь тобі, Боже милий,
- 029B 0139 І витать над ними...» / Утер сльози нехолодні, / Хоч не молодії...
- 033B 0089 Неначе за сином. / І Бог зглянувсь на ті сльози, / Пречистії сльози!
- 033B 0090 І Бог зглянувсь на ті сльози, / Пречистії сльози! / Побив Петра, побив ката
- 038B 0097 І покотились із очей / На рясу сльози... Бий поклони! / І плоть старечу усмирай.
- 046B 0141 А іноді так буває, / Що й сльози не стане. / І блавав би я о смерті...
- 050B 0263 Тихенько пом'яне! / Утре сльози – все од Бога – / Й веселенький стане.
- 068B 0031 І потечуть з очей старих / Сльози молодії, / І умитеє сльозами
- 095B 0117 Про непогоду людям кряче, / Так я про сльози, та печаль, / Та про байстрят отих ледачих,
- 095B 0124 Людськеє серце пробивать, / Людські сльози проливать, / Щоб милость душу осінила,
- 102B 0012 Того пророка, скрізь ходили / За ним і сльози, знай, лили / Навчені люди. І лукаві!
- 104B 0103 А довелось на чужині / Тільки сльози лити! / Більш нічого. Нудно йому
- 161B 0169 Будеш плакати, і нікому / Ті сльози старечі / Буде втерти, не женися!
- 192B 0024 Думи душу осідають, / І капають сльози. / І хочеться сповідатись,
- 194B 0059 На мою країну / Мої сльози; бо я, Боже! / Я за неї гину!
- 205B 0015 Вони творили на землі, / Ріками сльози розлили, / А кров морями. Люде знають,
- 207B 0005 Та марне Бога б не хвалили, / На наші сльози сміючись. / За що, не знаю, називають
- 207B 0009 Я в хаті мучився колись, / Мої там сльози пролились, / Найперші сльози; я не знаю,
- 207B 0010 Мої там сльози пролились, / Найперші сльози; я не знаю, / Чи єсть у Бога люте зло!

- 207В 0073 Отим-бо й ба! Хвали нікому, / А кров, та сльози, та хула, / Хула всьому! Ні, ні,
нічого
- 218В 0073 Як тая мати ріки, море / Сльози кровавої лила, / Так, як і ти. І прийняла
- 218В 0078 Ти Матер Бога на землі! / Ти сльози матері до краю, / До каплі вилила! Рידаю,
- 218В 0289 Кого благати ви прийшли? / Кому ви сльози принесли? / Кому ви принесли з
сльозами
- 250В 0023 Святую доленьку твою. / А нині плач, і скорбь, і сльози / Душі убогої – убогий
- 250В 0522 Та й заридала. Полились / На цямрину святіє сльози / Та й висохла. А їй, небозі,
- 250В 0561 І зарідав, і пролились / Ще в перший раз младенчі сльози / На лоно матерне. Небозі
- 250В 0580 На його впала, і воно / Прокинулось. Швиденько сльози / Марія втерла, сміючись,

СЛЬОЗИНУ 1

- 233В 0039 Свого ти сина в домовину, / І хоть єдиную сльозину / В очах безсмертних покажи.

СЛЬОЗИ-СЛОВА 1

- 061А 0023 А може, їй легше буде на тім світі, / Як хто прочитає ті сльози-слова, / Що так вона
щиро колись виливала,

СЛЬОЗОЮ 6

- 030А 0062 Не журиться Катерина – / Вмиється сльозою, / Возьме відра, опівночі
- 030А 0506 Подивилась на дитину – / Умите сльозою, / Червоніє, як квіточка
- 123А 0097 Так Ганнуся червоніла, / Милася сльозою. / «Заворожена!.. Стривай же! –
- 195А 0012 Зцілющою й живущою, / Дрібною сльозою – / Може, вернеться з-за світа
- 246А 0174 Мої думи аж до тебе!.. / Братньою сльозою / Ти їх, друже, привітаєш,
- 264А 0012 Ні карії оченята, / Умиті сльозою, / Ані серце твоє тихе,

СЛЬОЗУ 3

- 057А 0024 Я більше не хочу... / Одну сльозу з очей карих – / І... пан над панамі!..
- 200В 0112 Ридала, билася... нечистую / Огненную сльозу лила. / Вона благала пресвятую,
- 250В 0113 Твоє грядущєє. Не зри! / Сльозу пророчую утри! / Заквітчай голову дівочу

СЛЬОЗЬМИ 1

- 180А 0197 Що ще є країна, / Не полита сльозьми, кров'ю, / То я одпочину..

СМАК 3

- 207А 0118 Криши в юшку, / Буде смак, буде смак! / Ой так, таки так,
- 207А 0118 Криши в юшку, / Буде смак, буде смак! / Ой так, таки так,
- 161В 0219 Й читать не хоче! А бурсак! / Собачий сину, знаєш смак. / Ось я тебе попомуштрую

СМЕРДІЛА 1

- 274А 0260 Я перелякалась, / Хата пустокою смерділа. / От я заховала

СМЕРДЯЧИЙ 2

- 218В 0515 Гриземося, мов собаки / За маслак смердячий, / Та тебе ще зневажаєм,
- 304В 0021 І стане купою на купі / Смердячий гній – і все те, все / Потроху вітер рознесе,

СМЕРДЯЧИЙ 1

- 247В 0006 І препрославлений козачий / Розумний батьку!.. і в смердячий / Жидівській хаті б
похмеливсь

СМЕРДЯЧОГО 1

- 250А 0059 Не чули б у Бога вашої хули. / І сонце не гріло б смердячого гною / На чистій,
широкій, на вольній землі.

СМЕРДЯЧОМУ 1

- 068В 0129 Всі полягли, мов поросята / В багні смердячому. А ми, / Упоравшись, пішли шукати

СМЕРДЯЧУ 1

046В 0092 А понеділок?... Друже-брате! / Ще прийде ніч в смердячу хату, / Ще придуть думи.
Розіб'ють

СМЕРКАЄ 7

027А 0014 Отож гляну та згадаю: / Було, як смеркає, / Защебече на калині –
173А 0174 В поле на дорогу. / І світає, і смеркає, / І знову смеркає,
173А 0175 І світає, і смеркає, / І знову смеркає, / А москаля, її сина,
207А 0023 Минає / Неясний день мій; вже смеркає; / Над головою вже несе
250А 0001 ----- / І смеркає, і світає, / День божий минає,
006В 0306 Сидить собі коло пустки, / Надворі смеркає. / А в вікно, неначе баба,
198В 0032 Понад Дніпром у темнім гаї / Гуляли б, поки не смеркає, / Поки мир божий не засне,

СМЕРКАЄТЬСЯ 2

030А 0517 Либонь, курінь мріє. / «Ходім, сину, смеркається, / Коли пустять в хату;
221А 0167 ----- / «Смеркається. Полетимо / Ночувати в Чуту.

СМЕРКАЛО 1

046В 0118 Цвіркун замовкне, зорю б'ють. / Благаю Бога, щоб смеркало, / Бо на позорище ведуть

СМЕРКАЛОСЯ 2

061А 1664 ----- / Смеркалося. Із Лисянки / Кругом засвітило:
180А 0277 ----- / Смеркалося... огонь огнем / Кругом запалало,

СМЕРКАТИ 1

095В 0150 Уже і сонечко зійшло, / Уже й зашло, смеркати стало, / Не йде, сердешная, в село,

СМЕРКЛО 2

076В 0064 ----- / Надворі вже смеркло, і, тьмою повитий, / Дрімає, сумує Іерусалим.
250В 0345 Додолу котиться. І глядь! / Сховалося, і смеркло в полі. / І диво дивнее! ніколи

СМЕРКЛОСЯ 2

061А 0858 Нагріють, освітять. / І смерклося, а в Чигрині, / Як у домовині,
207А 0292 І знов заголосить. / Незчулися, як смерклося, / І сестру і брата,

СМЕРКЛОСЬ 1

175В 0107 В полі курява. / І смерклось. / І вік не великий,

СМЕРТЕЛЬНИЄ 1

131В 0016 І завдають козакові / Смертельніє муки; / У льох його, молодого,

СМЕРТІ 4

199А 0247 «Жив Бог! жива душа моя! / Брати, я смерті не боюся! / Я докажу отим зміям,
046В 0142 Що й сльози не стане. / І благав би я о смерті... / Так ти, і Україна,
046В 0147 Не дасте мені Бога / О смерті благи. / -----
057В 0061 Так і згину. Бо дивися: / Смерті сподіваюсь, / А ридаю, мов дитина,

СМЕРТІЮ 1

083В 0223 Його Господь за гріх великий / Не смертію – він буде жить, / І сатаною-чоловіком

СМЕРТНОГО 1

218В 0227 Святої волі. Круг одра, / Круг смертного твого предстануть / В кайданах. І... тебе
простять.

СМЕРТЬ 7

061А 1688 Карають, завзяті. / Як смерть люта, не вважають / На літа, на вроду

- 114A 0341 Дивувалися дівчата: / Вже смерть за плечима, / А він, сліпий, сивоусий,
234A 0069 Та діточок у їх бігма, / А смерть з косою за плечима. / -----
274A 0417 Не пила й не їла... / Неначе смерть, з циганами / По селах ходила.
050B 0100 А пек тобі, забув, дурню, / Що смерть за плечима. / До стебла все погоріло,
185B 0045 Отак-то я тепер терплю / Та смерть із степу виглядаю, / А за що, ей-богу, не знаю!
250B 0044 Одна-однісінька!.. Хіба... / Ще ж смерть моя не за плечима?.. – / А та стоїть собі під
тином

СМИРЕНІЄМ 1

- 305B 0027 Та Матер Божію гнівиш / Своїм смиренієм лукавим. / Прокинься, кумо, пробудись

СМИРИЛАСЯ 1

- 258A 0081 Скорби забувати! / Смирилася душа наша, / Жить тяжко в оковах!

СМИРІТЕСЯ 1

- 006B 0355 То воля Господа. Годить! / Смирітеся, молітесь Богу / І згадуйте один другого.

СМІЄТЕСЬ 1

- 215B 0015 Мою колись святую душу! / Та й смієтесь. Нехристияне! / Чи не меж вами ж я,
погані,

СМІЄТЬСЯ 19

- 018A 0020 Надо мною, сиротою, / Сміється, кепкує. / Чи я ж тобі не вродливий,
020A 0014 Грає кобзар, виспіває, / Аж лихо сміється... / -----
024A 0014 Грає кобзар, приспіває – / Аж лихо сміється. / «Була колись гетьманщина,
027A 0058 І сонце гляне – рай, та й годі! / Верба сміється, свято скрізь! / Заплаче злодій, лютий
злодій.
045A 0053 Як кобзар співає, / Як серце сміється, сліпі очі плачуть... / Послуха, повіє...
047A 0083 Без милого сонце світить – / Як ворог сміється, / Без милого скрізь могила...
052A 0041 А ніхто не бачить... / Тільки ворог, що сміється... / Смійся, лютий враже!
057A 0084 Щоб вороги не бачили, / Як лихо сміється... / Нехай думка, як той ворон,
061A 0365 Єсть серце єдине, серденько дівоче, / Що плаче, сміється, і мре, й оживає, / Святим
духом серед ночі
061A 0988 Заспіває – заспівають, / Аж лихо сміється. / Горілку, мед не чаркою–
207A 0210 Замість шматка хліба за кухоль береться. / Дивиться Ярина та нишком сміється. /
«Що се йому стало? Ні їсти, ні пити –
207A 0252 А йому байдуже, / Мов сміється. Степаночку, / Хіба ти не знаєш,
221A 0353 Гора над Чигрином. / О!.. Сміється і ридас / Уся Україна!
246A 0010 Воно знову оживає / І сміється знову. / Не вмирає душа наша,
266A 0046 За три шаги продається / Та з його й сміється. / От де лихо! От де серце
272A 0014 Залоскочи, моє серце, / Нехай не сміється / Надо мною, молодюю,
144B 0016 А над нею, молодюю, / Поганець сміється. / -----
250B 0054 Широкою Тіверіаду, / І рада, аж сміється, рада / Що Йосип, сидячи, мовчав,
250B 0057 Не боронив їй, не спиняв / На став іти; іде, сміється, / А він сидить та все сидить,

СМІЄШСЯ 3

- 196A 0011 В кайданах... байдуже... / Ти смієшся, а я плачу, / Великий мій друже.
095B 0308 Зовуть покриткою, дурною, / І ти смієшся, а я плачу, / Ба ні, не плачу, регочусь...
207B 0058 А може, й сам на небесі / Смієшся, батечку, над нами / Та, може, радишся з панами,

СМІЙСЯ 2

- 018A 0027 Люби, кого знаєш, / Та не смійся надо мною, / Як коли згадаєш.
052A 0042 Тільки ворог, що сміється... / Смійся, лютий враже! / Та не дуже, бо все гине –

СМІЙТЕСЯ 1

- 221A 0540 Сторонні люди! / Не смійтеся, чужі люде! / Церков-домовина

СМІЛА 2

- 061A 1334 Небо нагріває. / Горить Сміла, Смілянщина / Кров'ю підпливає.
 061A 2459 А слово за словом сміялось, лилось: / Як ляхи конали, як Сміла горіла. / Сусіди од страху, од жалю німіли.

СМІЛИВЕ 2

- 150A 0130 Неначе птахи чорні в гаї, / Козацтво сміливе літає. / Ніхто на світі не втече!
 154A 0130 Неначе птахи чорні в гаї, / Козацтво сміливе літає, / Ніхто на світі не втече;

СМІЛИЙ 1

- 199A 0277 Чи дивиться на кайдани??» / «Мовчи, чеше смілий...» – / Гадюкою зашипіли,

СМІЛИМ 2

- 199A 0036 В попелі глибоко / Огонь добрий смілим серцем, / Смілим орлім оком!
 199A 0037 Огонь добрий смілим серцем, / Смілим орлім оком! / І засвітив, любомудре,

СМІЛИХ 1

- 199A 0033 Дотлівала, дожидала / Рук твердих та смілих. / І дождалась... Прозрів еси

СМІЛІ 1

- 180A 0249 А де ж твої думи, рожеві квіти, / Доглядані, смілі, викохані діти, / Кому ти їх, друже, кому передав?

СМІЛЯНЩИНА 3

- 061A 0920 спиниш народ, щоб не гомонів? Не десять душ, а, слава / Богу, вся Смілянщина, коли не вся Україна. Он, чуєте? / співають.
 061A 1330 Та хмару нагрієм!» / Зайнялася Смілянщина, / Хмара червоніє.
 061A 1334 Небо нагріває. / Горить Сміла, Смілянщина / Кров'ю підпливає.

СМІЛЯНЩИНИ 1

- 061A 0893 Неначе в ірій налетіло / З Смілянщини, з Чигирина / Просте козацтво, старшина,

СМІЛЯНЩИНІ 1

- 061A 1342 Гонта бенкетує, / А Залізник в Смілянщині / Домаху гартує,

СМІТНИК 1

- 230B 0061 Глухими, темними задами / На смітник винесли, а я... / О зоре ясна моя!

СМІТНИКАХ 1

- 173A 0232 ----- / Вдень лазила на смітниках, / Черепки збирала,

СМІТНИКУ 1

- 161B 0357 Хату затопити / І вимести... по смітнику / Ходити, нудити,

СМІТНИЧОК 1

- 230B 0064 Ведеш мене з тюрми, з неволі, / Якраз на смітничок Миколи, / І світиш, і гориш над ним

СМІТТЯ 2

- 250A 0162 Раби, подножки, грязь Москви, / Варшавське сміття – ваші пани / Ясновельможні гетьмани.
 249B 0044 Лакеї в золотій оздобі... / Онуча, сміття з помела / Єго величства. Та й годі.

СМІХ 11

- 030A 0097 Та злидні побили, / Як ту матір, що вам на сміх / Сина породила.

- 030A 0536 Його б'ють і лають, закують в неволю, / Та ніхто про матір на сміх не пита; / А
Йвася питають, заранне питають,
030A 0661 Мати породила; / Виростай же на сміх людям!» / На шлях положила.
057A 0009 Як свою дитину?.. / Бо вас лихо на світ на сміх породило, / Поливали сльози... Чом не
затопили,
057A 0015 Чого нуду світом? «Нічого робить», – / Не сказали б на сміх... / -----
114A 0013 Нема кого й кинуть, ніхто не згадає, / Не скаже хоть на сміх: «Нехай спочиває, /
Тільки його й долі, що рано заснув».
171A 0016 Де ти стояв. Чого стояв. / І на сміх не скаже!! / -----
180A 0381 Господа благали. / Сміх і сльози! От пішов я / Город озирати.
234A 0085 Чужим людям, чужим дітям / На сміх, на розтрату! / -----
258A 0061 Ворогам проклятим; / Покинув нас на сміх людям. / В наругу сусідам,
046B 0070 А тут бур'ян, піски, тали... / І хоч би на сміх де могила / О давнім давні говорила.

СМІХИ 2

- 083B 0050 Заплачеш, небого, / За ті сміхи!.. / Де ж Микита?
083B 0097 Бо вже нездужає і встать. / Так от що сміхи наробили! / А він канув, провалився,

СМІХОМ 1

- 095B 0051 За вихилясами придан, / За зиком та за сміхом / Ніхто й не бачив, як проїхав

СМІХУ 2

- 180A 0126 Немає там власті, немає там кари, / Там сміху людського і плачу не чуть. / Он
глянь, у тім раї, що ти покидаєш,
161B 0004 Троха лиш! Треба розказати, / Щоб з жалю не зробить сміху. / Од Борисполя
недалеко,

СМІЮСЯ 2

- 061A 0172 А я дивлюсь, поглядаю / Сміюся сльозами. / Дивлюся, сміюся, дрібні утираю –
061A 0173 Сміюся сльозами. / Дивлюся, сміюся, дрібні утираю – / Я не одинокий, є з ким в світі
жити;

СМІЮСЬ 1

- 265A 0008 Чи так по світу волочусь, / Бо вже не плачу й не сміюсь... / Доле, де ти! Доле, де ти?

СМІЮТЬСЯ 9

- 030A 0141 Не чує, не бачить, / Як вороги сміються їй, / Як Катруся плаче.
030A 0486 І, звичайно, як москалі, / Сміються, жартують; / «Ай да баба! Ай да наши!
047A 0203 Скажи йому, моє серце! / Що сміються люди, / Скажи йому, що загину,
061A 1452 Байдуже, ніхто й не гляне, / Сміються та лають / Кляту шляхту. Хто балака,
180A 0513 По-московській так і ріжуть, / Сміються та лають / Батьків своїх, що змалечку
221A 0538 Нехай і так буде! / Так сміються ж з України / Сторонні люди!
274A 0046 І... гу...» / Цигане слухають, сміються. / «І де ті люде тут возьмуться?
095B 0306 З байстрам розхристана бреду, / Сміються люде надо мною, / Зовуть покриткою,
дурною,
214B 0008 Очам негрішним, молодим. / І всі регочуться, сміються, / І всі танцюють. Тільки я,

СМІЮЧИСЯ 2

- 030A 0529 Та не заговорять, / Не розкажуть, сміючися... / З псами їсти й пити...
258A 0065 Нерозумним людям. / І кивають, сміючися, / На нас головами,

СМІЮЧИСЬ 9

- 010A 0087 Аж гульк – з Дніпра повиринали / Малії діти, сміючись. / «Ходімо гріться! –
закричали. –
123A 0081 І незчується; а люде / Сміючись згадають / Ваші літа молодії,
173A 0246 Удень за вдовою / По улицях та, сміючись / Дразнили Совою.

113В 0010 І стеляться на папері, / Плачучи, сміючись, / Мов ті діти. І радують
 200В 0191 Засохли губи; і вночі / Щось, ходя, шепче, сміючись. / Аж тиждень так собі нудила,
 207В 0005 Та марне Бога б не хвалили, / На наші сльози сміючись. / За що, не знаю, називають
 215В 0007 І душу чистую?.. А люде! / (Звичайне, люде, сміючись) / Зовуть її і молодою,
 217В 0009 І досі сниться, вийшла з хати / Веселая, сміючись, мати, / Цілує діда і дитя
 250В 0581 Прокинулось. Швиденько сльози / Марія втерла, сміючись, / Щоб він не бачив. І
 небозі

СМІЯВСЯ 1

018А 0024 Чи не люблю тебе щиро, / Чи з тебе сміявся? / Люби ж собі, моє серце,

СМІЯЛАСЯ 1

114А 0200 Подушку цілує... / Мати спершу сміялася. / Думала – жартує,

СМІЯЛИСЯ 1

161В 0039 А жіночки... лихий їх знає! / Уже сміялися над ним! / Вони цю страву носом чують.

СМІЯЛИСЬ 2

027А 0104 Сироту усюди люде осміють. / Нехай би сміялись, та там море грає, / Там сонце, там
 місяць ясніше сія,

050В 0174 Не жаль було його нікому, / Та ще й сміялись у селі! / -----

СМІЯЛОСЬ 3

057А 0030 За чорнії брови / Серце рвалося, сміялось, / Виливало мову,

061А 2034 Я так думала, бабусю, / І серце сміялось: / «Я сирота: без матері,

061А 2458 Столітнії очі, як зорі, сіяли. / А слово за словом сміялось, лилось: / Як ляхи конали,
 як Сміла горіла.

СМІЯТИСЯ 2

234А 0321 А я наймичка... ще й з тебе / Сміятися будуть. / Нехай Бог вам помагає!

258А 0229 Органи глухі, / І нам стали сміятися / Едомляне злії:

СМІЯТИСЬ 6

258А 0029 На мене дивитись / І сміятись!.. Спаси мене, / Спаси мою душу,

083В 0085 Стережіться, дівчаточка, / Сміятись з нерівні, / Щоб не було і вам того,

133В 0008 І питать тебе про тебе, / Щоб потім сміятись, / Щоб з тебе сміятись,

133В 0009 Щоб потім сміятись, / Щоб з тебе сміятись, / Щоб тебе добити...

173В 0004 Будуть з мене, молодого, / Козаки сміятись. / Оженився, вони скажуть,

285В 0002 Росли укупочці, зросли; / Сміятись, гратись перестали. / Неначе й справді
 розійшлись!..

СМІЯТЬСЯ 1

196А 0028 Нехай, брате. А ми будем / Сміяться та плакати. / -----

СМОКВУ 1

250В 0685 Зашіє дірочку та знову / Під смокву піде. І сидить / І дивиться, о всесятая!

СМОЛА 2

061А 0788 «Мало муки! / Давайте приску! Де смола? / Кропи його! Отак! Холоне?

187В 0036 А потім ніж – і потекла / Свиняча кров, як та смола, / З печінок ваших пороссячих.

СМОЛІ 1

147В 0028 Під хатами поміж садами, / Зашиті в шкуру і в смолі, / Гробокопателі в селі

СМРАДА 1

230В 0090 Споборники святої волі – / Із тьми, із смрада, із неволі / Царям і людям на показ

СМУТНА 2

- 030A 0399 Мусить бути, з прощі. / Чого ж смутна, невесела, / Заплакані очі?
016B 0269 Вилитая мати. / Тільки смутна, невесела... / Чого б сумувати?

СМУТНИЙ 3

- 061A 1264 Може, з вечорниці. / Іде смутний, невеселий, / Ледве несуть ноги.
061A 1272 То буде й багатий. / Чого ж смутний, невеселий / Іде – чуть не плаче?
131B 0004 По долині увечері / Козак смутний ходить. / Ходить він годину,

СМУТНІЇ 1

- 292B 0074 По мудрій раді розійшлись / Смутні пастирі. / В кедровій

СМУТНО 1

- 250B 0063 Неначе вкопана, під гаєм, / І смутно, сумно позирає / На той широкий божий став,

СМУТНУЮ 1

- 250B 0089 Неначе бриликом, свою, / Головоньку тую смутную, / Свою головоньку святую!

СМУШЕВУ 1

- 182B 0009 Тій стрічку купили. / Кому шапочку смушеву, / Чобітки шапові,

СНИВСЯ-ТАКИ 1

- 050B 0024 Звичайне, мати, що й казати! / Та, може, снився-таки й зять, / Бо вже Катруся підросла.

СНИЛАСЬ 2

- 061A 0404 Тому, в кого доля, / А сироті щоб не снилась, / Не снилась ніколи!
061A 0405 А сироті щоб не снилась, / Не снилась ніколи! / Тяжко, нудно розказувати,

СНИЛИСЬ 1

- 250A 0239 Отак і ви прочитай[те], / Щоб не сонним снились / Всі неправди, щоб розкрились

СНИЛОСЯ 4

- 094B 0007 А може б, потім нагадала, / Сказавши: снилося дурній. / А я зрадів би, моє диво!
095B 0296 Убили, мабуть, на війні? / А знаєш, снилося мені: / Удень неначе місяць сходить,
200B 0104 Розкажем іноді колись / Про те, що снилося Петрові. / А генеральші чорнобровій
200B 0106 А генеральші чорнобровій / Що тепер снилося? то ми / Оце й розкажемо.

СНИЛОСЬ 5

- 061A 0257 Не знаючи за що. / Минулося, щоб не снилось!.. / Ходімо, хлоп'ята,
274A 0212 А він мене і набачив, / Ірод!.. І не снилось, / Що я була крепачкою,
029B 0144 Де, як, коли і що робилось / Було що справді, а що снилось, / Які моря перепливав!..
076B 0083 З своїм царем. І Гурій спав. / Йому, сердешному, й не снилось, / Що дома нищечком
робилось,
161B 0087 Ба ні, / А снилось восени мені, / Тойді, як щепи ми щепили...

СНИЛОСЬ-ГОВОРИЛОСЬ 1

- 143B 0004 І вечерню годину, / І що снилось-говорилось. / Не забуду я.

СНИТЬСЯ 8

- 061A 0402 Щоб не привітали. / Бо їх ласка... Нехай сниться / Тому, в кого доля,
061A 1087 Ходім погуляймо; / Нехай людям лихо сниться, / А ми заспіваймо.
180A 0573 Чудне якесь!.. таке тільки / Сниться юродивим / Та п'яницям. Не здивуйте,
016B 0194 Заплакані очі. / А дитині ніби сниться, / Мов вимовить хоче:
217B 0001 ----- / І досі сниться: під горою / Меж вербами та над водою
217B 0008 Своє маленькеє внуча. / І досі сниться, вийшла з хати / Веселая, сміючись, мати,

235B 0010 Над сином сидя, задрімала. / І сниться їй той син Іван / І уродливий, і багатий,
245B 0005 І де подінуся на світі? / І сниться сон мені: дивлюсь, / В садочку, квітами повита,

СНІГ 7

180A 0184 Лечу, лечу, а вітер віє, / Передо мною сніг біліє, / Кругом бори та болота,
180A 0479 Загнав, голих і голодних, / У сніг на чужину / Та й порізав; а з шкур наших
221A 0001 ----- / Як сніг, три пташечки летіли / Через Суботове і сіли
270A 0065 Цвітом при долині, / Цвітом білим, як сніг, білим! / Аж гай звеселила.
122B 0002 По улиці вітер віє / Та сніг замітає. / По улиці попідтинню
150B 0016 Хоч слова тихого; не чуть, / І мов у полі сніг заносить / Неохолонувший ще труп.
299B 0006 Вночі і ожеледь, і мряка, / І сніг, і холод. І Нева / Тихесенько кудись несла

СНІГАХ 2

052A 0075 Батьку ти мій, друже! / Блужу в снігах та сам собі: / «Ой не шуми, луже!»
074B 0025 І за Тоболом у Сибірі / В снігах ховаються. Сім літ / Сокира божа ліс стинала

СНІГИ 2

038B 0095 Кайдани брязкають... Москва, / Бори, сніги і Єнісей... / І покотились із очей
057B 0204 В байраках білили / Сніги білі; тойді ж ото / І Очаков брали

СНІГОМ 3

030A 0558 Як те море, біле поле / Снігом покотилось. / Вийшов з хати карбівничий,
061A 2131 Вовків ляхами годували, / Аж поки снігом занесло / Огризки вовчі...
158B 0033 Ураган холодний. / І занесе піском, снігом / Курінь – мою хату.

СНІГУ 6

057A 0040 Співать на чужині... / Не хотілось в снігу, в лісі, / Козацьку громаду
061A 0252 Давно б досі заховали / В снігу на чужині; / Заховали б та й сказали:
180A 0194 Один собі навек-віки / В снігу заночую. / І поки ви дознастесь,
006B 0078 Чи хто згадає, чи забуде / Мене в снігу на чужині – / Однаковісінко мені.
033B 0074 І як у тій Фінляндії / В снігу пропадали. / Чули, чули запорожці
095B 0291 Дивися, чорная змія / По снігу лізе... Утечу, / У ірій знову полечу,

СНІДАННЯ 1

308B 0047 Та на горище б однесли / Мишам на снідання. А потім / Співали б прозу, та по нотах,

СНІЖИНУ 1

295B 0012 А думи гордії розвіє, / Як ту сніжину по степу! / Сиди ж один собі в кутку.

СНОМ 3

061A 1197 І ті на золото лягли / І сном нечистим задрімали. / Дрімать... навки бодай
задрімали!
094B 0015 І помоливсь, що не правдивим, / А сном лукавим розійшлось, / Слізьми-водою
розлилось
235B 0008 Розповіла, нагодувала, / Попестила; і ніби сном, / Над сином сидя, задрімала.

СНОПА 1

061A 1063 Богу помолиться; / Нема жита ні снопа, / Вари варениці».

СНОПИ 2

207A 0061 На чужому полі, / А там – снопи, а там – скирти, / А там – у палатах
235B 0003 Втомилася; не спочивать / Пішла в снопи, пошкандибала / Івана сина годувать.

СНОПОМ 1

235B 0006 Воно сповитєє кричало / У холодочку за снопом. / Розповіла, нагодувала,

СНЫ 1

014В 0005 Не заговориш ні про горе, / Ні про младенческие сны. / Верчуся, світу дожидаю,

СО 4

046В 0011 Та й списую Сквороду / Або «Три царіє со дари». / Та сам собі у бур'яні,
057В 0309 Тихо заспіває / Со святыми; та й заплаче. / А потім пом'яне
076В 0202 Іде веприщем за Рогнідою / Володимир князь со киянами. / -----
147В 0004 Та трупом, трупом начиняла / І со святыми не співала, / Чи городом, чи то селом

СОБАК 6

173А 0160 Треба торбу брати / Та йти... іти собак дражнить / Од хати до хати.
221А 0065 Батька, матір, себе, брата, / Собак отруїла / Тію клятою водою!
274А 0318 Виганяли... Нагадала. / Я собак дражнила / Попід вікнами з старцями.
180В 0080 Калікою на розпутті, / Щоб собак дражнила, / Та ще й вилас. За те, бач,
250В 0257 І із кровавої криниці / Собак напоять. / Де ж подівсь
268В 0053 І вашей кровію, собаки, / Собак напоять... / І додай,

СОБАКА 4

006В 0104 Не чуть нікого, де ти гралась, / Собака десь помандрувала, / І в хаті вибито вікно.
057В 0402 (Бо тут Сибір була колись.) / І пропадаю, мов собака, / Мов той Іуда! Помолись
175В 0037 Оцей лукавий лановий. / Стара собака, та ще й бита. / У балці стало щось кричать,
218В 0230 Вони брати і християни, / А ти собака! Людоїд! / Деспот скажений!

СОБАКАМИ 4

030А 0525 Як мене не стане? / З собаками, мій синочку, / Кохайся надворі!
095В 0153 Сидить під тинном; проганяли, / Уже й собаками цькували – / Не йде, та й годі
131В 0011 А з яру та з лісу / З собаками та псарями / Їде пан гульвіса.
131В 0013 Їде пан гульвіса. / Цькують його собаками, / Крутять назад руки

СОБАКИ 18

030А 0527 Кохайся надворі! / Собаки злі, покусають, / Та не заговорять,
030А 0539 Не дадуть до мови дитині дожить. / На кого собаки на улиці лають? / Хто голий,
голодний під тинном сидить?
061А 0821 Пропала з ними і Оксана. / Собаки де-де по Вільшаній / Загавкають та й замовчать.
061А 1002 Шануйтеся ж, вражі ляхи, / Скажені собаки: / Їде Залізник Чорним шляхом,
061А 1010 Який-бо ти бевзь і справді! Бачиш, ось що він співав: / щоб ляхи погані, скажені
собаки, каялись, бо йде Залізник / Чорним шляхом з гайдамаками, щоб ляхів, бачиш,
061А 1280 Мов вимерли люде. / Ані півня, ні собаки: / Тільки із-за гаю
061А 1532 На улицах, на розпуттях / Собаки, ворони / Гризуть шляхту, клюють очі;
061А 1536 Та й нікому: осталися / Діти та собаки – / Жінки навіть з рогачами
061А 2355 Щоб козацьке мале тіло / Собаки не їли. / І темними улицями,
199А 0337 Та й не чути стало! / Мов собаки, коло огню / Кругом ченці стали.
207А 0523 Без сповіді святої умирають, / Як собаки, здиhaють. / І згадав сирота Степан в неволі
207А 0654 Пудром осипались / І в цариці, мов собаки, / Патинки лизали.
033В 0062 Отак її воєводи, / Петрові собаки, / Рвали, гризли... І здалека
050В 0251 Неначе дитина. / І собаки не кусали / Москаля Максима.
068В 0055 Письмо те полилося... Нас! / Дешевших панської собаки, / Письму учити?!
218В 0514 У проспаним раї. / Гриземося, мов собаки / За маслак смердячий,
268В 0052 Розтнуть, розірвуть, розіпнуть, / І вашей кровію, собаки, / Собак напоять...
299В 0004 Нащо здалися вам псарі? / Ви ж таки люди, не собаки! / -----

СОБАКО 3

061А 0539 Ласкою багатий». / «Лжеш, собако! Признавайся! / Ануте, панове,
061А 1103 Бач, розходилися! А ти, / Стара собако, де б молитися, / Верзеш тут погань. От
чорти!» –
061А 1835 «Ні, не діждеш, / Жидівська собако!» / «Ховай Боже, який я жид!

СОБАКОЮ 2

- 061A 0779 Огонь і світить на всю хату, / В кутку собакою дрижить / Проклятий жид;
конфедерати
234A 0388 В брилі, на призьбі. Перед ним / З собакою унучок грався, / А внучка в юпку
одяглась

СОБАКУ 1

- 218B 0452 Тебе уб'ють. Ножем тупим / Тебе заріжуть, мов собаку, / Уб'ють обухом.

СОБАЦІ 2

- 246A 0082 Чурек же ваш та вам не кинем, / Як тій собаці! Чом ви нам / Платить за сонце не
повинні!
230B 0043 Та ще й у церкві, і пропало, / Як на собаці. / Так-то, так!

СОБАЧА 1

- 061A 0509 «Не вмю, ей-богу!» / «Не божись, собача шкуро!» / «Яку ж вам? Небогу?»

СОБАЧАТ 1

- 061A 2213 То тебе заріжуть...» / «Убийте пса! А собачат / Своєю заріжу.

СОБАЧИЙ 1

- 161B 0219 Й читать не хоче! А бурсак! / Собачий сину, знаєш смак. / Ось я тебе попомуштрую

СОБАЧІЇ 1

- 095B 0007 То все таке і пишу / Про їх собачії звичаї... / Сказали б просто – дурень лас

СОБЕРЕМО 1

- 250B 0202 І виростуть, і пожнемо / І в житницю соберемо / Зерно святее. Я Месію

СОБІ 222

- 015A 0021 Спїткалося горе. / А журавлі летять собі / Додому ключами.
018A 0025 Чи з тебе сміявся? / Люби ж собі, моє серце, / Люби, кого знаєш,
020A 0091 Наше безголов'я». / «Нехай собі бенкетують, / Нехай на здоров'я!
024A 0064 «Бенкетують, препогані, / Собі на здоров'я! / Нехай, клятї, бенкетують,
030A 0037 Недобрая стала. / Нехай собі тїї люде / Що хотять говорять:
030A 0053 Тойді Катерина / Буде собі московкою, / Забудеться горе;
030A 0067 Прийде до криниці, / Стане собі під калину, / Заспіває Гриця.
030A 0230 Та добрії люде; / Молись Богу та йди собі – / Мені легше буде».
045A 0015 А йому байдуже!.. / Сяде собі, заспіває: / «Ой не шуми, луже!»
045A 0084 На могилу ходиш! / Ходи собі, мій голубе, / Поки не заснуло
047A 0058 Чи не біла мати. / Стануть собі обіймуться – / Співа соловейко;
047A 0065 «Де ти була, що робила?» / Сама собі знає... / Любилася, кохалася,
052A 0075 Батьку ти мій, друже! / Блужу в снігах та сам собі: / «Ой не шуми, луже!»
055A 0045 Того тільки й треба. / Пливуть собі та співають; / Рибалка літає...
057A 0077 Журбою / Не накличу собі долі, / Коли так не маю.
057A 0092 Не втирайте ж мої сльози, / Нехай собі ллються, / Чуже поле поливають
061A 0101 Брехнею підбите. / Вибачайте... кричїть собі, / Я слухать не буду
061A 0105 Ви розумні люди – / А я дурень; один собі / У моїй хатині
061A 0511 ----- / Була собі Гандзя, / Калїка-небога,
061A 0650 На кий похилившись, / Плаче собі тихесенько... / Шелест!... Коли гляне:
061A 0700 Поїдеш з панами, / Найдеш собі шляхтяночку, / Забудеш Оксану!»
061A 0754 А то ще приснитися. / Нехай собі розїдуться / Так, як ізїшлися,–
061A 0760 Ні щирї козачї. / Нехай собі... Може, ще раз / Вони на сім світї
061A 0901 ----- / Мудра голова, сидить собі в хуторї, ніби не знає нічого, / а дивишся – скрізь
Головатий. «Коли сам,– каже,– не
061A 0923 ----- / Не спиняй, нехай собі співає, аби не голосно. / -----

- 061A 1235 А унуки? Їм байдуже, / Жито собі сіють. / Багато їх, а хто скаже,
061A 1312 Хмару роздирає. / Іде собі наш Ярема, / Нічого не бачить;
061A 1457 Нашорошив уха; / Іде собі, люльку курить, / Нікому ні слова.
061A 1793 Не чує, не бачить. / Сидить собі кінець стола, / Тяжко-важко плаче,
061A 2166 Кров'ю підпливає. / Придбав Максим собі сина / На всю Україну.
061A 2319 І намиста нанесли. / А я собі Христя / В намисті,
061A 2551 І нас розривають». / Ревуть собі й ревітимуть. / Їх люде минули;
113A 0019 Як холодні хвилі, / Потім собі подивляться, / Як сирота плаче,
114A 0086 Та кайтеся... Давно колись / Була собі мати, / Був і батько, та не стало;
114A 0254 За сотника Івана...» – / Сама собі розмовляла, / А потім сказала:
123A 0008 Хто се, хто се по тім боці / Рве на собі коси?... / Хто се, хто се?» – тихесенько
123A 0131 З роту піна; мов скажена, / Рве на собі коси. / Кинулася до Ганнусі
123A 0156 Не чує, не чує!» / Лежить собі на пісочку, / Білі рученята
123A 0185 Мовчки дивиться на сей бік, / Рве на собі коси... / А тим часом синя хвиля
150A 0051 ----- / Пливають собі співаючи, / Море вітер чує.
150A 0141 Рвучи червоні гори-хвилі. / Пливають собі, ніби з дому, / Так, буцім гуляють,
150A 0182 Не кликнув в море на ралець. / Пливають собі, а з-за хвилі / Сонце хвилю червонить,
154A 0053 ----- / Пливають собі та співають, / Море вітер чує;
154A 0141 Рвучи червоні гори-хвилі. / Пливають собі, ніби з дому; / Так, буцім гуляють,
154A 0173 ----- / Пливають собі, а з-за хвилі / Сонце хвилю червонить;
173A 0172 Каліку убогу? / Сидить собі та дивиться / В поле на дорогу.
180A 0027 Кров, як воду, точить!.. / А братія мовчить собі, / Витріщивши очі!
180A 0051 З бенкету п'яний уночі, / Я міркував собі йдучи, / Поки доплентавсь до хатини.
180A 0105 Тополі по волі / Стоять собі, мов сторожа, / Розмовляють з полем.
180A 0193 Я вже не почую, / Один собі навек-віки / В снігу заночую.
180A 0360 Та меншого в пузо – / Аж загуло!.. А той собі / Ще меншого туза
180A 0410 Загарбати. Хто ж це такий? / От собі й читаю, / Що на скелі наковано:
180A 0481 Та й порізав; а з шкур наших / Собі багрянлицю / Пошив жилами твердими
180A 0562 Що буде робити / Мій медведик! Стоїть собі, / Голову понурив,
207A 0063 А там – у палатах / Сидить собі сіромаха, / Мов у своїй хаті.
207A 0386 Богу помолився; / Та й пішов собі з-під хати / В садок походити.
207A 0474 Під хатою сіли. / Сидять собі та сумують. / Слухають... щось грає,
234A 0056 ----- / Був собі дід та баба. / З давнього давна, у гаї над ставом.
234A 0058 З давнього давна, у гаї над ставом. / Удвох собі на хуторі жили. / Як діточок двоє,
234A 0087 І дід, і баба у неділю / На призьбі вдвох собі сиділи / Гарненько, в білих сорочках.
234A 0245 Ганну величає... / Не зна Марко, росте собі, / Росте, виростає.
234A 0424 Три свічечки; а Маркові / І собі нічого / Не принесла: не купила,
246A 0126 Жінці на патинки. / Собі ж на те, що не знають / Ні діти, ні жінка!
272A 0019 Синьою водою / Дніпровою. Нехай собі / Гуляє з дочкою.
272A 0025 Та й заголосила, / Та й побігла. А я собі / Плила за водою,
272A 0049 І як примовляла. / Та й байдуже. Пішла собі / У палати спати.
274A 0063 Оженився неборак!» – / Сама собі вона шептала / І тяжко, страшно усміхалась.
274A 0075 Співуча, нічого сказати. / Якби собі таку достати, / Та ще й з медведем...
274A 0130 В пишній домовині. / Другий старий і так собі / Де-небудь під тином.
274A 0157 ----- / Дарма, аби собі ходило / Та вміло матір проклинати.
274A 0230 Луципер проклятий! / Пішов собі з москалями, / А я з байстрюками
274A 0401 І нібито Богу / Нишком собі помолилась / Та й пошкандибала
274A 0443 Помолилась Богу; / Та й пішла собі, небога, / На свою країну.
274A 0469 Богу помолилась. / І жила собі святою, / Дівчат научала,
006B 0305 В світі прихилитись. / Сидить собі коло пустки, / Надворі смеркає.
014B 0071 ----- / Нехай собі. А Бог поможе, / І так забудеться колись.
016B 0053 Приблуда князь. Була й княгиня. / Ще молоді собі були, / Жили самі. Були багаті,
016B 0060 І вітраки на полі, / І долом геть собі село / Понад водою простяглось.
016B 0076 Судовики благають Бога... / П'яниці, знай собі, кричать: / – І патріот! І брат убогих!
026B 0008 Уже прокликали до паю, / А я собі у бур'яні / Молюся Богу... І не знаю,
028B 0007 І я хилився ні до кого, / Блукав собі, молився Богу / Та люте панство проклинав.

- 038В 0012 Без холопа і без пана, / Сама собі у жупані / Розвернулася весела,
044В 0008 Од зіроньки до зіроньки / Сидять собі у вдівоньки. / Сидять собі, розмовляють,
044В 0009 Сидять собі у вдівоньки. / Сидять собі, розмовляють, / Пречистої дожидають.
046В 0012 Або «Три царіє со дари». / Та сам собі у бур'яні, / Щоб не почув хто, не побачив,
046В 0037 То нищечком, брате, / Нехай собі у куточку / І віршує й плаче
050В 0163 Отак по-вашому! Ну, годі ж, / Нехай собі і не живуть... / А все скажу-таки: як хочеш,
050В 0257 Пустку подивиться. / Сяде собі у садочку..... / І вдову згадає
057В 0073 Так, бачиш, дівонька ота / Росла собі. І роботящий / (Бо всюди сироти – ледащо)
057В 0078 Отож той самий сиротина / У наймах сяк собі, то так / Придбав, сірома, грошенят,
057В 0115 У зятя та в сина / Стара собі спочиває, / А на Катерину,
057В 0226 Як той Ірод. Що тут робить? / Не дам собі ради. / А Максимові кривому
057В 0242 На іграшку, я думаю, / Так собі, аби-то! / Отож, було, мов генерал,
057В 0278 І досі господній / Стоїть собі на роздоллі. / А не розказали
057В 0307 Псалтир прочитає, / Потім собі тихесенько, / Тихо заспіває
057В 0313 І веселий стане. / – Все од Бога,– скаже собі,– / Треба вік дожити.–
057В 0325 Заступ і лопату / Та й пішов собі у поле / Криницю копати.
068В 0063 Отож і вивчився я, виріс, / Прошу собі волі – / Не дає. І в москалі,
068В 0102 То с'як, то так минає год. / Пишу собі, з людьми братаюсь / Та добрих хлопців добираю.
068В 0185 І, перехрестившись, / Пішов собі тихо в Київ / Святим помолитись,
076В 0049 Кленуть Давида-сподаря. / А він собі, узявшись в боки, / По кровлі кедрових палат
076В 0060 Рабиня царева. / Купалася собі з Богом, / Лоно біле мила,
076В 0068 Давид похожає і, о цар неситий, / Сам собі говорить: «Я... Ми повелим! / Я цар над божіим народом!
076В 0115 Аж тупає, немов біжить. / А той, бугай собі здоровий, / У храміні своїй кедровій
076В 0162 До Самантянини, / Бо була собі на лихо / Найкраща меж ними,
082В 0006 У мене, правда, не було, / А так собі якось жилось. /
083В 0025 Найкращий хлопець, та байстрик, / Байстрик собі, та ще й убогий, / Так і нікому не до його,
083В 0027 Так і нікому не до його, / Стоїть собі, як той... / Плечима стелю підпирає
083В 0032 Мов намальована, стоїть / Сама собі, і на Микиту / Неначе глянула!.. Горить!
083В 0053 В далеку дорогу / Пішов собі... З того часу / Не чуть його стало...
083В 0135 Проклятого не нагодує. / А він собі гуляє, п'є, / Та хлопцям жалю завдає
083В 0141 Уже й не борється ні з ким, / А так собі гуляє / Та вечорами у садочок
088В 0020 На вахті стоя, / Журився сам собі чогось, / Та й заспівав,– звичайне, тихо,
095В 0075 І, розмовляючи, пішли / Собі в покої... Незабаром / І молодого привели.
095В 0173 Зима вже надворі, / А Марина сидить собі, / Уже й не говорить
095В 0206 На холоді сердешна мати / Під тинном знай собі сидить. / Стара неначе одуріла.
095В 0240 Чи бачиш, он огонь горить, / А пан лежить собі, читає / І просить пити... А ти знаєш,
095В 0299 А ми гуляєм понад морем / Удвох собі; дивлюся, зорі / Попадали неначе в воду,
103В 0020 Поставив люблю. Та й пішов / В копиці спати собі, а рано, / Не вмившись, зайшов
104В 0024 Та тієї долі. / Пішов собі темним яром / Та співає, йдучи:
104В 0052 У наймах; сказано, шарпак, / То й одружився собі так, / Уз'яв хорошу, та убогу,
104В 0144 В коморі поклала!.. / Лежить собі неборака, / Думає, гадає,
117В 0003 І вродлива я, / Та не маю собі пари, / Безталанна я.
147В 0006 Чи городом, чи то селом / Мете собі, як помелом. / Весна, садочки зацвіли;
150В 0003 Нема з ким серце поеднать. / То сам собі оце шукаю / Когось-то, з ним щоб розмовлять.
153В 0059 Тільки заходилась / Та сплела й собі таку / І вночі спустилась
156В 0030 А я, брати-запорожці, / Возьму собі рясу / Та піду поклони бити
156В 0063 Гарненько спалили / Та й пішли собі у Польщу, / Мов добре зробили.
156В 0067 В неділеньку рано / Пішли собі з поповичем / Шляхом Ромоданом.
158В 0015 І серце убоге / Заховавши, ходить собі, / Та молиться Богу,
160В 0008 Дурную голову свою, / Та кайдани собі кую / (Як ці добродії дознають).
161В 0018 За тинном, сотникова хата. / А сотник був собі багатий, / То в його, знаєте, росло

- 161В 0022 Чиесь байстря. А може, й так / Узяв собі старий козак / Чию сирітку за дитину
161В 0031 Таки годованку, щоб з нею / Собі зробитися ріднею. / Не сина з нею поєднать,
161В 0037 То ще й не радився ні з ким. / А тільки сам собі гадає... / А жіночки... лихий їх знає!
161В 0182 Вийшли погуляти. / Удвох собі похожають, / Мов ті голуб'ята.
161В 0188 Там коло тополі, / Стали собі та й дивляться / Одно на другого.
161В 0201 ----- / Байдуже, нехай собі не вінчає. / -----
161В 0203 ----- / І з тобою нехай собі... Е, ні, нехай повінчає!.. / -----
161В 0207 ----- / Хоч як хочеш цілуй собі, а я таки не читатиму! / -----
161В 0292 Правда, правда, моя квіточко! Побіжу ж я швиденько, / а ти тут, моя любко, погуляй
собі тихенько / та завітчайся. Та не жди мене, бо бути має,
161В 0301 Обнімемось, поцілуємось, поберемося за рученьки / та й підєм удвох собі аж у Київ.
Треба / завітчаться, – може, в останній раз, бо він казав,
161В 0315 П'янений сотник, а йдучи / Собі веселий розмовляє: / – Нехай і наших люде
знають!
161В 0320 А ми!..– Насилу вліз у хату / Та й ліг собі тихенько спати, / Щоб Настю, бачте, не
збудить,
172В 0003 Докучати людям, / Піду собі світ-за-очі – / Що буде, те й буде.
173В 0021 Перед козаками. / Найду собі чорнобривку / В степу при долині –
175В 0015 Поки пани в селах, / Будуть собі тинятися / Покритки веселі
175В 0060 Корчма під вербою / Стоїть собі в холодочку, / А попід корчмою
175В 0066 Та води напитись. / Сидять собі, розмовляють, / А дехто й куняє.
175В 0102 Не видно, не чути / Коло корчми, одна собі / Поки що осталась
178В 0022 Без радості, молодії! / Так собі минули / На чужині. Не найшлося
180В 0077 До зросту дитина, / Пиде собі сліпця водить, / А тебе покине
182В 0003 Против сонця діти / Грались собі крашанками / Та й стали хвалитись
185В 0015 Неначе й не було мене. / Не похвали собі, громадо! / Без неї, може, обійдусь,
185В 0017 Без неї, може, обійдусь, / А ради жду собі, поради! / Та, мабуть, в яму перейду
185В 0029 А ще не знаю, що роблю. / Пишу собі, щоб не мінати / Часа святого так на так,
185В 0058 А втім, як знаєш, пане-брате, / Не дурень, сам собі міркуй. / -----
187В 0016 А ми оливи наливаєм / Та байдуже собі співаєм – / Чи то в годину, чи в напасть.
188В 0010 Одно-однісіньке під тином / Сидить собі в старій ряднині. / Мені здається, що се я,
189В 0003 Ми вкупочці колись росли, / Маленькими собі любились. / А матері на нас дивились
189В 0020 Не виросло і не згнило, / Таке собі, як і було. / І яр, і поле, і тополі,
189В 0031 Садочок темний, а в садочку / Лежать собі у холодочку, / Мов у раю, мої старі.
192В 0011 Рудим ягнятчком біжить / До річечки собі напитись. / А річечка його взяла
192В 0019 Малої билини. / Підеш собі зажурившись / Гаєм по долині,
194В 0006 А літа пливуть меж ними, / Пливуть собі стиха, / Забирають за собою
196В 0006 А літа пливуть за ними, / Пливуть собі стиха, / Забирають за собою
196В 0026 Нехай гнилими болотами / Течуть собі меж бур'янами / Літа невольничі. А я!
198В 0003 Поклони не клала / Моя мати; а так собі / Мене повивала,
200В 0025 І генеральша уночі / Тихенько плакати собі стала. / «Занапастила мене мати.
200В 0032 У городі тепер армяни, / Купи собі, мамуню, шаль». / «Мені не треба тії шалі».
200В 0087 ----- / Минають дні собі поволі, / Петрусь до школи та із школи
200В 0091 Сама аж ніби мо[ло]діє, / І генерал собі радіє, / Що діло, бачите, святе
200В 0143 Її єдина дитина, / Гуляв собі пренеповинний / В саду та арію якусь
200В 0192 Щось, ходя, шепче, сміючись. / Аж тиждень так собі нудила, / А потім трути розвела
200В 0198 А молодого привітаю, / Та й буду жить собі та жить, / Петруся-серденько любить»,–
205В 0005 В свиню абощо, та й живе, / Купається собі в калюжі, / Мов перш купалося в гріхах.
205В 0012 А де оті??. Невже в сажах / Годує хам собі на сало? / А може, й так? Добра чимало
205В 0057 Спасибі, друже! Прочитаю / Собі хоть мало... оживу... / Надію в серці привітаю,
207В 0065 А верби геть понад ставом / Тихесенько собі купають / Зелені віти... Правда, рай?
209В 0014 А з неї виходить неначе козак, / Уже й сивоусий собі неборак, / Та і йде до мене... Я
собі звернулось,
209В 0015 Уже й сивоусий собі неборак, / Та і йде до мене... Я собі звернулось, / Щеня мов під
тином,– звичайне, мале,

- 209B 0023 А хто по коліна неначе одтятий, – / Лежать собі хлопці, мов у теплій хаті. / – Дивися, дитино, оце козаки
- 217B 0022 І все почило. Сивий в хату / Й собі пішов опочивати. / -----
- 218B 0035 Такая доленька моя! / Сижу собі та все дивлюся / На хрест високий із тюрми.
- 236B 0015 Та й заходиться вже будить. / А то проспить собі небога / До суду божого страшного!
- 245B 0007 В садочку, квітами повита, / На пригорі собі стоїть, / Неначе дівчина, хатина.
- 245B 0009 Неначе дівчина, хатина. / Дніпро геть-геть собі розкинувся! / Сієє батько та горить!
- 248B 0001 ----- / Ходить собі по церковці, / Книжечку читає
- 248B 0003 Книжечку читає / Та сам собі дивується, / Що людей немає.
- 250B 0031 Уже чимала піднялась, / Росла собі та виростала / І на порі Марія стала...
- 250B 0045 Ще ж смерть моя не за плечима?.. – / А та стоїть собі під тином / Та вовну білу пряде
- 250B 0061 Коза нап'ється та й пасється. / А дівчина собі стоїть, / Неначе вкопана, під гасм,
- 250B 0220 Благовістителя. І раді, / Радісінки собі прийшли / Додому.
- 250B 0236 ----- / Отож вони собі ідуть, / Несе з торбиною на плечах
- 250B 0288 ----- / Ото вони собі ідуть, / Прийшли додому. І живуть
- 250B 0294 Пренепорочная Марія, / Сидить собі коло вікна / І в поле дивиться, і шие
- 250B 0313 Тільки й промовила. Ідуть, / Сумуючи, собі обоє. / І вбогії перед собою
- 250B 0470 А їй немудру хустину, / Собі ж несе на постоли / Ременю доброго. Спочинув
- 250B 0489 Поморщив добре постоли / Собі в дорогу. Та й знялись / До сходу сонця, по торбині
- 250B 0535 ----- / Дитяточко собі росло, / З Івасем-удовенком гралось.
- 250B 0538 Уже чимале піросло. / Якось вони собі гуляли / Удвох на улиці, знайшли
- 250B 0568 Свіженьким коржиком. Воно ж / Попестилось собі, погралось / Та й спатоньки, мале, лягло
- 250B 0571 Таки ж у неї на колінах. / Отож і спить собі дитина, / Мов янгеляточко в раю.
- 250B 0596 Таки вдовенко, в його вдавсь, / То вдвох собі й ходили в школу / І вчились вкупочці. Ніколи
- 250B 0601 Один-однісінський, бувало, / Сидить собі у бур'яні / Та клепку теше. Помагало
- 250B 0617 Розташувались. Батько й мати / Сидять собі та продають / Добро своє. А де ж дитина?
- 250B 0652 ----- / Іван пішов собі в пустиню, / А твій меж люди. А за ним,
- 265B 0007 Під древами тими / Сяде собі в холодочку / З дітками малими.
- 266B 0037 А львичища того не знають, / Ростуть собі, як та лоза / У темнім лузі. Уповають
- 271B 0004 Тричі на рік... Багатого / Собі батька маєш. / Раз укриє тебе рясно
- 271B 0007 Зеленим покровом – / Аж сам собі дивується / На свою діброву...
- 272B 0003 Й молодик за ними: / Вони собі пішли в хату / З батьком розмовляти;
- 276B 0021 І на дівча і на цвіті / Дивується собі і дума, / Який би ретязь ще сплести?
- 283B 0017 Ти постриг нас у черниці, / А ми собі молодиці... / Та танцюєм, та співаєм,
- 292B 0030 Та на ковбаси. І царі / Самі собі побудували / Храми, кумирні, олтарі.
- 292B 0046 Саул, не будучи дурак, / Набрав гарем собі чималий / Та й заходився царювать.
- 292B 0052 Таки не дурні. Ач якого / Собі ми виблагали в Бога / Самодержавця. А Саул
- 295B 0013 Як ту сніжину по степу! / Сиди ж один собі в кутку. / Не жди весни – святої долі!
- 298B 0004 Напряла мало та й лягла / Одпочивать собі, небога. / А воля душу стерегла.
- 300B 0015 На добрім сіялись лану, / А люде так собі пожнуть / І скажуть: – Десь його убито,
- 303B 0014 ----- / Отак-то я собі вночі, / Понад Невою ідучи,
- 306B 0006 Неначе князі. Діти грались, / Росли собі та виростали... / Дівчаток москалі украли,

СОБІЄСЬКИМ 1

- 061A 0279 Не кажу Степаном / Або Яном Собієським: / Ті два незвичайні –

СОБЛУДИ 1

- 305B 0032 Та щирим серцем нелукаво / Хоть раз, сердего, соблуди. / -----

СОБЛЮДИ 1

- 275B 0009 Постави ангели свої / І чистоту їх соблюди. / -----

СОБЛЮЛИ 1

274В 0009 Постав ти ангели свої, / Щоб чистоту їх соблюли. / -----

СОБОЙ 1

014В 0010 ----- / Така ухабиста собой, / И меньше белой не дарила.

СОБОР 2

199А 0243 І цесаря, і Вячеслава, / І той собор тисячоглавий / Уголом лають! Не хочать
029В 0107 Дніпро і поле золотом крило, / Собор Мазепин сяє, біліє, / Батька Богдана могила
мріє,

СОБОРОМ 3

258А 0261 І нову славу / Воспоєм честним собором, / Серцем нелукавим;
218В 0258 Співають гімн і курять дим / З кадил і амфор. І з собором / Іде сам кесар. Перед ним
218В 0377 І нову славу / Воспоєм честним собором, / Серцем нелукавим.

СОБОЮ 40

027А 0074 Де ватагу пройдисвіта / Водив за собою, – / Все осталося, все сумує,
030А 0650 Москалики! голубчики! / Возьміть за собою; / Не цурайтесь, лебедики:
061А 0021 Єсть у мене діти, та де їх подіти? / Заховать з собою? Гріх, душа жива! / А може, їй
легше буде на тім світі,
061А 1994 Боюсь згадать, моя сиза... / Узяли з собою, / Не розпитуй, бабусенько,
180А 0007 Чи нема країни, / Щоб загарбать і з собою / Взять у домовину.
180А 0164 Лети ж, моя думо, моя люта муко, / Забери з собою всі лиха, всі зла, / Своє
товариство – ти з ними росла,
180А 0422 Накралися; а що взяли / На той світ з собою? / Тяжко-тяжко мені стало,
192А 0075 Пішов козак з сього світа, / Все забрав з собою. / А де ж тая мальована,
207А 0624 На Січ прямувало / І мене взяло з собою; / І через Балкани
234А 0055 І скупай, і сповий, / І собою укрий!» / -----
250А 0051 Претесея знову!.. Якби взять / І всю мізерію з собою, / Дідами крадене добро,
258А 0115 Сильнії чужії, / Не зрять Бога над собою, / Не знають, що діють.
266А 0004 Пролітають, забирають / Все добре з собою. / Окрадають добрі думи,
272А 0028 Поки сестри не зостріли, / Не взяли з собою. / Уже з тиждень, як расту я,
274А 0218 І стриже, неначе хлопця, / І в поход з собою / Бере мене. У Бендери
274А 0354 Замкнуті покої. / Він узяв її з собою / Та й поїхав з нею,
274А 0413 В городи ходили, / І марю за собою / Приблуду водили.
006В 0083 В неволі, плачучи, умру. / І все з собою заберу, / Малого сліду не покину
006В 0117 У гаї пташка не співає – / Й її з собою занесла, / В яру криниця завалилась,
016В 0432 «Вона була ще молодою / І прехорошая собою. / На сонці дуже запеклась,
033В 0024 Великий Луг і матір Січ, / Взяти з собою Матер Божу, / А більш нічого не взяли,
033В 0094 Вернулися запорожці, / Принесли з собою / В Гетьманщину той чудовний
057В 0370 І відерце і віжечки / Понесли з собою. / От приходим до криниці,
076В 0157 Свого царя. І розійшлись, / Замкнувши двері за собою. / -----
076В 0167 Меж цвітами. Отож вона / І гріла собою / Царя свого, а дівчата
076В 0169 Царя свого, а дівчата / Грались меж собою / Голісінькі. Як там вона
092В 0018 І ти, моя єдина, / Ведеш за собою / Літа мої молодії,
108В 0014 І хмароньку рожевую, / І тьму за собою / Розстилає туман сивий,
187В 0006 І од палат та до тюрми / Усе царі, а над собою / Аж деспоти – такі царі,
194В 0007 Пливають собі стиха, / Забирають за собою / І добро і лихо!
196В 0007 Пливають собі стиха, / Забирають за собою / І добро і лихо.
200В 0148 Сама не знає, що робить. / І що їй діяти з собою? / Або сховатись під водою,
200В 0171 З превосходительною? Що ти / Тепер робитимеш з собою, / З своєю божою красою?
209В 0105 Вони, ксьондзи, мою дитину / З собою в хату завели, / Замкнулись п'янії, я бачив.
212В 0027 І в'янеш ти, а дні летять, / Несуть все добре за собою, / Уже й надію понесли,
232В 0014 Ми просто йшли; у нас нема / Зерна неправди за собою. / Ходімо ж, доленько моя!
250В 0252 Сліпі і маліє душою, / А тих, що бачать над собою / Сокиру, молот і кують

250B 0314 Сумуючи, собі обоє. / І вбогії перед собою / Козу з козяточком женуть,
 298B 0011 Маленьку душу. Сонце йде / І за собою день веде. / І вже тії хребетносили,
 303B 0003 Понад Невою... та йдучи / Міркую сам-таки з собою: / – Якби то,– думаю,– якби

СОВА 6

061A 0867 Перелетить; на вигоні / Сова завиває. / А де ж люде?.. Над Тясмином,
 180A 0068 Та чорта з два! / Дивлюся: так буцім сова / Летить лугами, берегами, та нетрями,
 006B 0308 А в вікно, неначе баба, / Сова виглядає. / -----
 016B 0324 У поле тихо одхожають. / І пугач пуга, і сова / З-під стріхи в поле вилітає,
 038B 0091 Братерство славне ожива. / А сивий гетьман, мов сова, / Ченцеві зазирає в вічі.
 095B 0311 Дивися, як я полечу, / Бо я сова...– Та й замахала, / Неначе крилами, руками

СОВЕРШИТЬСЯ 1

199A 0121 Очам незрячим. «Поборюсь... / За мене Бог!.. да совершиться!» / І в віфліємськую каплицю

СОВИ 3

030A 0329 ----- / Кричать сови, спить діброва, / Зірочки сіяють,
 006B 0108 Удень пасуться. А вночі / Віщують сови та сичі / І не дають сусідам спати.
 016B 0366 І плач почувли із палат – / Почувли сови. Потім знову / Не чуть нічого. І в той час

СОВОЮ 3

173A 0247 По улицях та, сміючись / Дразнили Совою. / -----
 266A 0068 І не плачу, й не співаю, / А вию совою. / Отаке-то, що хочете,
 274A 0361 В Волощину. Та й шукаю, / Совою літаю. / Над байраками. Та діток,

СОВРЕМЕННИМИ 1

250A 0202 Материні очі / Современними огнями. / Повести за віком,

СОГРІШАЮТЬ 1

161B 0240 Що не мають отих батьків, / То й не согрішають. / -----

СОГРІШИЛА 1

221A 0109 Я не знала, що я тяжко, / Тяжко согрішила! / Ледве я дійшла до хати,

СОЗДАВ 1

250A 0043 Та й більш нічого. Кричите, / Що Бог створив вас не на те, / Щоб ви неправді поклонились!..

СОКИРА 3

074B 0001 ----- / У Бога за дверми лежала сокира. / (А Бог тойді з Петром ходив
 074B 0011 Древину вибравши та й цюк! / Як вирветься сокира з рук – / Пішла по лісу косовиця.
 074B 0026 В снігах ховаються. Сім літ / Сокира божа ліс стинала / І пожарище не вгасало.

СОКИРИ 1

304B 0009 Зелен [і парості] ростуть. / І виростуть; і без сокири / Аж зареве та загуде,

СОКИРОЮ 2

074B 0060 Покинуте Богом. / Покинуте сокирою, / Огнем непалиме,
 153B 0068 Мов скажений, вибігає / З сокирою! Горє! / Горє тобі, стара мати,

СОКИРУ 4

074B 0007 Любенько та тихо / І вкрав ту сокиру. / Та й потяг по дрова
 153B 0077 Взятася в дитяти? / Вихватила ту сокиру / І батькові в груди
 236B 0013 Громадою обух сталить, / Та добре вигострить сокиру, / Та й заходиться вже будить.
 250B 0253 А тих, що бачать над собою / Сокиру, молот і кують / Кайдани новис. Уб'ють,

СОКІЛ 1

010A 0058 Чи винна ж голубка, що голуба любить? / Чи винен той голуб, що сокіл убив? /
Сумує, воркує, білим світом нудить,

СОКОЛАМИ 1

199A 0233 За герцогинями німота; / Хто з соколами на руках, / Хто пішки, верхи на ослах –

СОКОЛЕ 4

030A 0227 Прости мені, мій голубе, / Мій соколе милий!» / «Нехай тебе Бог прощає
061A 0747 «Серце моє, доле моя! / Соколе мій милий! / Мій!..» Аж верби нагинались
061A 1493 Обніми Оксану! / Обнімемось, мій соколе! / Навіки зомлієм.
061A 2081 Орел сизокрилий! / Прилітай же, мій соколе, / Мій голубе сизий!

СОКОЛИ 1

061A 2315 Та сваха; / Брати мої, соколи, / Привели

СОКОЛИНІЇ 1

161B 0120 «Якби мені крила, крила / Соколинїї, / Полетіла б я за милим,

СОКОЛЯТА 2

150A 0102 На базар до паю!» / Стрепенулись соколята, / Бо давно не чули
154A 0102 На базар до паю!» / Стрепенулись соколята, / Бо давно не чули

СОКОРИНА 1

016B 0009 Воду позичає. / Як широка сокорина / Віти розпустила...

СОКРАТА 1

036B 0012 Нерона лютого, Сарданапала, / Ірода, Каїна, Христа, Сократа, / О непотребная!
Кесаря-ката

СОЛДАТИ 2

274A 0452 Сина Йвана молодого / Оддали в солдати / За те, що ти не навчила
250B 0389 Маленьких діточок своїх! / Ножі солдати сполоскали / В дитячій праведній крові!

СОЛДАТСЬКЕЄ 1

014B 0008 А за дверима про своє / Солдатськеє нежитіє / Два часові розмовляють.

СОЛОВЕЙКА 2

061A 0610 Горить білолиций; / Верба слуха соловейка, / Дивиться в криницю;
234A 0417 З фольги образочок, / А Карпові соловейка / Та коників пару,

СОЛОВЕЙКО 14

010A 0146 На дубу сидячи; / Защебетав соловейко – / Пішла луна гаєм;
010A 0220 Над ними кувати; / Прилітає соловейко / Щоніч щебетати;
027A 0007 Гніздечко гойдає. / А де ж дівся соловейко? / Не питай, не знає.
027A 0035 Поплакати в лози, / Защебече соловейко – / Сохнуть дрібні сльози.
027A 0050 Засне долина. На калині / І соловейко задріма. / Повіє вітер по долині –
027A 0067 Гніздечко гойдає. / А де ж дівся соловейко? / Не питай, не знає.
047A 0050 Як серденько знає. / Защебече соловейко / В лузі на калині,
047A 0059 Стануть собі обіймуться – / Співа соловейко; / Послухають, розійдуться,
047A 0074 ----- / Не щебече соловейко / В лузі над водою,
061A 2142 І на полі жайворонки, / Соловейко в гаї / Землю, убрану весною,
180A 0097 Край неба палає, / Соловейко в темнім гаї / Сонце зострічає.
006B 0269 А мати хоче научати, / Так соловейко не дає. / -----
006B 0274 Затихло все, тільки дівчата / Та соловейко не затих. / -----
029B 0149 І місяць з зорями сіяв, / І соловейко на калині / То затихав, то щебетав,

СОЛОВЕЙКОМ 1

057A 0087 Літає та криче, / А серденько соловейком / Щебече та плаче

СОЛОМИ 1

209B 0110 Драгуни теж. А ми з Данилом / Соломи в сіни наносили, / А клуню просто запалили...

СОЛОМІ 2

182B 0001 ----- / На великдень на соломі / Протил сонця діти

209B 0108 А челядь п'яна полягала / У клуні на соломі спать, / Драгуни теж. А ми з Данилом

СОЛОМУ 1

114A 0307 До Наума / Піду в клуню на солому. / Ануте, напилась!

СОЛОМ'ЯНИЙ 2

010A 0097 Ух! Ух! / Солом'яний дух, дух! / Мене мати породила,

010A 0115 Ух! Ух! / Солом'яний дух, дух! / Мене мати породила,

СОН 10

061A 2481 Доведу – спочину, / Та хоч крізь сон подивлюся / На ту Україну,

180A 0062 І усом не моргне. / Та й сон же, сон, напричуд дивний, / Мені приснився –

180A 0062 І усом не моргне. / Та й сон же, сон, напричуд дивний, / Мені приснився –

195A 0024 Може, ще раз сонце правди / Хоч крізь сон побачу... / Стань же братом, хоч одури.

234A 0508 І Отче наш тихо-тихо, / Мов крізь сон, читала. / -----

029B 0165 Отакий-то на чужині / Сон мені приснився! / Ніби знову я на волю,

209B 0010 Свиною заснувши, звичайне, такий / І сон приверзеться... Ніби край могили / Пасу я ягнята, а я ще малий;

209B 0045 Свитишу здирає. І досі болить, / Як сон той згадаю. А як нагадаю / Козака в могилі, то й досі не знаю,

245B 0005 І де подінуся на світі? / І сниться сон мені: дивлюсь, / В садочку, квітами повита,

290B 0010 Давнс-колишній та ясний / Присниться сон мені!.. і ти!.. / Ні, я не буду спочивати,

СОНЕЧКА 1

044B 0022 В поход, у дорогу славні компанійці / До схід сонечка рушали. / Випроважала вдова свого сина,

СОНЕЧКО 21

018A 0038 Умираючи, дивився, / Де сонечко сяє. / Тяжко-важко умирати

061A 0007 І листя пожовкле вітри рознесли. / А сонечко встане, як перше вставало, / І зорі червоні, як перше пилили,

061A 0341 Тяжко жить на світі, а хочеться жить: / Хочеться дивитись, як сонечко сяє, / Хочеться послухать, як море заграє,

061A 0409 Виливайся ж, слово-сльози: / Сонечко не гріє, / Не висушить. Поділюся

180A 0489 Розлетілись, розсипались, / Сонечко вставало, / А я стояв, дивувався,

207A 0392 В зеленому гаї; / І сонечко серед неба / Опинилось-стало,

221A 0460 І мов усміхались, / Що сонечко побачили. / От добро Богдана!

006B 0233 ----- / Веселе сонечко ховалось / В веселих хмарах весняних.

016B 0006 Розкажи, як за горою / Сонечко сідає, / Як у Дніпра веселочка

016B 0265 Аж ось із Києва привозять / Княжну. Мов сонечко зійшло / Над обікраденим селом.

026B 0003 Я пас ягнята за селом. / Чи то так сонечко сіяло, / Чи так мені чого було?

029B 0069 Під хатою дідусь сивенький / Сидить, а сонечко низенько / Уже спустилось над Дніпром.

029B 0105 Поник старою буй-головою. / Вечерне сонечко гай золотило, / Дніпро і поле золотом крило,

057B 0053 Як тая квіточка з роси, / Як теє сонечко з-за хмари. / Всєй похолону, неживий

074B 0032 Неначе ляля в льолі білій, / Святєє сонечко зійшло. / Пустиня циганом чорніла,

095B 0149 А мати плакала, ридала. / Уже і сонечко зійшло, / Уже й зашло, смеркати стало,

095В 0260 На татари, / А сонечко на христьяне, / Бий, дзвоне, бий!»
 140В 0002 У неділеньку та ранесенько, / Ше сонечко не зіходило, / А я, молоденька,
 184В 0019 Отак, буває, в темну яму / Святе сонечко загляне, / І в темній ямі, як на те,
 217В 0019 Перехрестившись, отче наш. / Крізь верби сонечко сіяє / І тихо гасне. День погас,
 278В 0043 В Путивлі на валу на брамі. / Святе сонечко зійшло. / І каже: – Сонце пресвяте

СОНЕЧКУ 1

123А 0125 Гне стан гнучкий, розгинає, / На сонечку гріє. / Мати дивиться на неї,

СОННА 2

010А 0127 Ото ж тая дівчинонька, / Що сонна блудила: / Отаку-то їй причину
 114А 0198 Петруся співає. / Часом сонна розмовляє, / Подушку цілує...

СОННИМ 1

250А 0239 Отак і ви прочитай[те], / Щоб не сонним снились / Всі неправди, щоб розкрились

СОННУ 1

061А 2138 Встала й весна, чорну землю / Сонну розбудила, / Уквітчала її рясом,

СОН-ТРАВА 3

006В 0142 А мати плакала, ждучи. / Не сон-трава на могилі / Вночі процвітає.
 006В 0166 Дівчина ходила. / На четверте... Не сон-трава / Вночі процвітає,
 016В 0021 Недолю віщує. / Як сон-трава при долині / Вночі розцвітає...

СОНЦЕ 70

010А 0089 «Ходімо гріться! – закричали. – / Зійшло вже сонце!» (Голі скрізь; / З осоки коси, бо дівчата).
 016А 0039 Цвісти над ним буду, / Щоб не пекло чуже сонце, / Не топтали люде.
 016А 0043 А вранці поплачу, / Зійде сонце – утру сльози, / Ніхто й не побачить.
 020А 0094 Нехай, кляті, бенкетують, / Поки сонце зайде, / А ніч-мати дасть пораду –
 020А 0097 ----- / Лягло сонце за горою, / Зірки засіяли,
 020А 0107 Та й не повставали. / Зійшло сонце – ляшки-панки / Покотом лежали.
 024А 0066 Нехай, кляті, бенкетують, / Поки сонце зайде, / А ніч-мати дасть пораду –
 024А 0069 ----- / Лягло сонце за горою, / Зорі засіяли,
 024А 0079 Та не поставали. / Встало сонце – ляшки-панки / Покотом лежали.
 027А 0001 ----- / Сонце гріє, вітер віє / З поля на долину,
 027А 0057 Дівчата вийдуть воду брать, / І сонце гляне – рай, та й годі! / Верба сміється, свято скрізь!
 027А 0061 Було так перш – тепер дивись: / Сонце гріє, вітер віє / З поля на долину,
 027А 0083 Поки живуть люди; / Поки сонце з неба сяє, / Тебе не забудуть!
 027А 0105 Нехай би сміялись, та там море грає, / Там сонце, там місяць ясніше сія, / Там з вітром могила в степу розмовляє,
 030А 0115 Так дивляться люде. / Зайде сонце – Катерина / По садочку ходить,
 030А 0161 Як квітка на полі: / Пече сонце, гойда вітер, / Рве всякий по волі.
 030А 0281 Пазухи шукає. / Сіло сонце, з-за діброви / Небо червоніє;
 030А 0438 Куди вітер віє. / Сиротині сонце світить / (Світить, та не гріє) –
 030А 0440 (Світить, та не гріє) – / Люде б сонце заступили, / Якби мали силу,
 030А 0551 Мов покотьюло червоніє, / Крізь хмару сонце зайнялось. / Надувся вітер; як повіє –
 045А 0071 Тому, хто все знає, тому, хто все чує: / Що море говорить, де сонце ночує – / Його на сім світі ніхто не прийма;
 045А 0073 Його на сім світі ніхто не прийма; / Один він між ними, як сонце високе, / Його знають люде, бо носить земля;
 047А 0082 Як чужії люди, / Без милого сонце світить – / Як ворог сміється,
 052А 0011 Мов за дітьми плаче; / Сонце гріє, вітер віє / На степу козачім.
 055А 0030 Чорна хмара з-за Лиману / Небо, сонце криє. / Синє море звірюкою

- 061A 0035 І про вашу долю любила співать. / Поки сонце встане, спочивайте, діти, / А я поміркую, ватажка де взять.
- 061A 0056 Все письменні, дрюковані, / Сонце навіть гудять: / «Не відтіля, – каже, – сходить,
061A 0062 Треба слухать, може, й справді / Не так сонце сходить, / Як письменні начитали...
- 061A 0201 Надворі світає; / Погас місяць, горить сонце. / Гайдамаки встали,
061A 0968 Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ще ось що; / не так пани, як підпанки, або – поки сонце зійде, то роса / очі виїсть.
- 061A 1232 Сльозами дрібними / Їх умиють. Зійде сонце, / Осушить, пригріє;
061A 1523 ----- / Зійшло сонце; Україна / Де палала, тліла,
061A 2126 Пожовкле листя по діброві; / Гуляють хмари; сонце спить; / Нігде не чуть людської мови;
- 150A 0183 Пливають собі, а з-за хвилі / Сонце хвилю червонить, / Перед ними море миле
154A 0174 Пливають собі, а з-за хвилі / Сонце хвилю червонить; / Перед ними море миле
171A 0044 Спи ж, повитий жидовою, / Поки сонце встане, / Поки тії неолітки
180A 0088 Порадимось, посумуєм, / Поки сонце встане; / Поки твої малі діти
180A 0098 Соловейко в темнім гаї / Сонце зострічає. / Тихесенько вітер віє,
180A 0112 Споконвіку вмивається / Сонце зострічає / І нема тому почину,
195A 0023 З дітками заплачу. / Може, ще раз сонце правди / Хоч крізь сон побачу...
199A 0302 Ченці за Гуса. З-за гори / Червоне сонце аж горить. / І сонце хоче подивиться,
199A 0303 Червоне сонце аж горить. / І сонце хоче подивиться, / Що будуть з праведним творить?!
- 207A 0563 Невидющими очима, / Мов сонце побачив. / І беруть його під руки,
221A 0420 То поснідаєм в пригоді, / Поки сонце встане...– / Посідали.– А хто, братця,
221A 0441 Старці під берестом заснули; / Ще сонце спить, пташки мовчать, / А коло льоху вже проснулись
- 234A 0089 Гарненько, в білих сорочках. / Сіяло сонце, в небесах / Ані хмариночки, та тихо,
246A 0083 Як тій собаці! Чом ви нам / Платить за сонце не повинні! / Та й тільки ж то! Ми не погане,
246A 0144 Других просвітити, / Сонце правди показати / Сліпим, бачиш, дітям!..
250A 0059 Не чули б у Бога вашої хули. / І сонце не гріло б смердячого гною / На чистій, широкій, на вольній землі.
- 250A 0076 І дим хмарою заступить / Сонце перед вами, / І навіки прокленетесь
006B 0196 Навіки спочило... / Вставало сонце з-за могили, / Раділи люде, встаючи,
016B 0143 Сльози висохли, пропали, / Сонце просіяло. / І княгиня з дитиною
025B 0001 ----- / Сонце заходить, гори чорніють, / Пташечка тихне, поле німіє,
026B 0015 Ягня, здається, веселилось! / І сонце гріло, не пекло! / Та недовго сонце гріло,
026B 0016 І сонце гріло, не пекло! / Та недовго сонце гріло, / Недовго молилось...
026B 0038 І поцілувала... / Неначе сонце засіяло, / Неначе все на світі стало
028B 0001 ----- / Не гріє сонце на чужині, / А дома надто вже пекло.
029B 0115 ----- / Попрощалось ясне сонце / З чорною землею,
038B 0068 ----- / Ой високо сонце сходить, / Низенько заходить.
- 074B 0018 Встає пожар, і диму хмара / Святее сонце покрива, / І стала тьма, і од Уралу
108B 0003 Червоні поли розстилає / І сонце спатоньки зове / У синє море: покриває
131B 0001 ----- / Із-за гаю сонце сходить, / За гай і заходить.
- 156B 0054 Виглянуло над Чигрином / Сонце із-за хмари, / Потягли в свої улуси
175B 0025 А парубки копиці клали, / Та, знай, на сонце позирали, / Та нісенітницю верзли.
250B 0343 Полудновать. Отож сидять, / А сонце праведне швиденько / Додолу котиться. І глядь!
- 250B 0409 Мітла огненна світила, / Неначе сонце, і дивилась / На ту ослицю, що несла
278B 0044 Святее сонечко зійшло. / І каже: – Сонце пресвятее / На земло радість принесло
298B 0007 – Прокинись,– каже.– Плач, убога! / Не зійде сонце. Тьма і тьма! / І правди на землі нема!
- 298B 0010 Ледача воля одурила / Маленьку душу. Сонце йде / І за собою день веде.
299B 0025 Чи буде правда меж людьми? / Повинна быть, бо сонце стане / І осквернену землю спалить.

СОНЦЕМ 2

- 027A 0078 Все сумує – тільки слава / Сонцем засіяла, / Не вмре кобзар, бо навіки
108B 0001 ----- / За сонцем хмаронька пливе, / Червоні поли розстилає

СОНЦІ 4

- 018A 0032 Найду крашу або згину, / Як той лист на сонці. / -----
030A 0716 Мале дитя, коло його / На сонці куняє, / А тим часом старий кобзар
045A 0064 Аж небо блакитне широкими б'є; / Спочине на сонці, його запитас, / Де воно ночує,
як воно встає;
016B 0433 І прехорошая собою. / На сонці дуже запеклась, / Та й занедужала. Лежала

СОНЦЯ 21

- 030A 0185 Що ти народилась! / Якби знала, до схід сонця / Була б утопила...
030A 0271 При битій дорозі; / Як роса та до схід сонця, / Покапали сльози.
030A 0454 З чорними бровами, / До схід сонця в темнім лісі / Умийся сльозами.
030A 0749 Встали сіромахи, / Помолились на схід сонця, / Пішли понад шляхом.
047A 0216 Як нема – заплачеш, / До схід сонця, ранісінько, / Щоб ніхто не бачив...
061A 2151 Освітить пожаром: / Сонця мало, рясту мало / І багато хмари.
061A 2189 Умань обступили / Опівночі; до схід сонця / Умань затопили;
061A 2235 Що вас породила! / Чом вона вас до схід сонця / Була не втопила?
123A 0105 І трути достала, / І трутою до схід сонця / Дочку наповала.
169A 0005 За що, мамо, гинеш? / Чи ти рано до схід сонця / Богу не молилась,
173A 0013 Не зуміє дати». / До схід сонця воду брала, / В барвінку купала,
199A 0082 Добрими братами, / І синами сонця правди, / І еретиками
006B 0185 І вітами широкими / Од сонця закрий. / Вранці найдуть мене люде,
046B 0116 Благаю Бога, щоб світало, / Мов волі, світу сонця жду. / Цвіркун замовкне, зорю
б'ють.
076B 0111 Моя найкращая дитино! / Без тебе сонця не узрю, / Без тебе я умру! умру! –
125B 0023 Нишком ночували. / До схід сонця у Фастові / Хлоп'ята гуляли.
182B 0002 На великдень на солomé / Против сонця діти / Грались собі крашанками
185B 0043 Розтоптана в степу здихас, / Захода сонця дожидає. / Отак-то я тепер терплю
250B 0217 Холодочком / До сходу сонця провели / До самої Тіверіади
250B 0366 ----- / До сходу сонця, рано-рано! / У Віфліємі на майдані
250B 0490 Собі в дорогу. Та й знялись / До сходу сонця, по торбині / На плечі взявши, а дитину

СОНЦЯ-ПРАВДИ 1

- 250A 0048 З братів незрящих, гречкосіїв, / І сонця-правди дозрівать / В німецькі землі, не чужії,

СОПЕ 1

- 180A 0534 Старшина пузата / Стоїть рядом; сопе, хропе, / Та понадувалось,

СОПІЛКОЮ 1

- 047A 0011 Та й голову схилить, / Чабан вранці з сопілкою / Сяде на могилі,

СОПІЛЦІ 1

- 292B 0085 То возьме скіпетр і заграс, / Мов на сопілці. / Чабани,

СОПУТНИЧЕ 1

- 308B 0050 А не як-небудь... Друже мій, / О мій сопутниче святий! / Поки огонь не захолонув,

СОПУТЬ 1

- 187B 0026 Полізли свині ізнадвору, / Мов у калюжу, та й сопуть. / І добре роблять, що кують

СОРОКА 1

- 161B 0265 А їй байдуже! мов не знає! / Неначе та сорока, скаче. / Настусю! Чом же ти не
плачеш?

СОРОКИ 2

083B 0018 І знову ліри заревли, / І знов дівчата, мов сороки, / А парубки, узявшись в боки,
175B 0028 Звичайне, хлопці. А дівчата, / Мов ті сороки, цокотали / Та до криниці учащали

СОРОМ 13

030A 0316 Жупан надівають, / А плакати – сором. / Возьміть срібло-злото
030A 0631 Покриткою стала... / Покриткою... Який сором! / І за що я гину!
061A 0769 Бодай не дивитись, бодай не казати! / Бо за людей сором, бо серце болить. / Гляньте,
подивіться: то конфедерати,
123A 0121 І я колись... Та цур йому! / Сором – не згадаю. / Як дитина, калиною
150A 0079 В неволі вольним козакам! / І сором тут, і сором там – / Вставать з чужої домовини,
150A 0079 В неволі вольним козакам! / І сором тут, і сором там – / Вставать з чужої домовини,
154A 0080 В неволі вольним козакам! / І сором тут, і сором там / Вставать з чужої домовини,
154A 0080 В неволі вольним козакам! / І сором тут, і сором там / Вставать з чужої домовини,
207A 0276 І не цілувала... / Ой, ой! сором! Геть од мене! / Пустити мене! Бачиш,
234A 0278 Що хоч за гетьмана, / То не сором. Отаке-то / Диво запопали!
234A 0398 Чи, може, ще й не напекла? / Е, сором, сором, лепська мати!» / Аж зирк – і
наймичка ввійшла
234A 0398 Чи, може, ще й не напекла? / Е, сором, сором, лепська мати!» / Аж зирк – і
наймичка ввійшла
083B 0069 Тобі його... Нудьга, печаль / І сором душу оступила, / І ти заплакала! Чого?

СОРОМА 4

123A 0031 Козаки ходили, / Поки вдова без сорома / Дочку породила,
123A 0088 Лас, проклінає, / Своє дитя без сорома / Байстрям нарікає.
083B 0176 Як їй дівувати? / Де їй дітись од сорома, / Де їй захватись?
161B 0322 Щоб Настю, бачте, не збудить, / Та сорома не наробить. / Уже й «Достойно»
оддзвонили,

СОРОМИТЬСЯ 2

061A 1132 Козак сестру свою не хоче, / Сам не соромиться конать / В ярмі у ляха... Горе, горе!
123A 0194 Поцілує в очі – / Та і в воду: соромиться / На гнучкий дівочий

СОРОМІТНА 1

050B 0195 Удовівну полюбив...» / Соромітна, нехай їй лихо! / Минали літа тихо, тихо,–

СОРОМЛЮСЯ 1

274A 0191 Бо я вже й Бога не боюся / І не соромлюся людей. / Коли б мені отих дітей

СОРОМЛЯТЬСЯ 1

114A 0329 Під тином ночую, з вітром розмовляю, / Соромляться люди у хату пустить / І
привітять словом старого каліку.

СОРОМСЯ 1

061A 1085 Панно, доле моя! / Не соромся, дай рученьку, / Ходім погуляймо;

СОРОЧЕНЯ 1

250B 0296 І в поле дивиться, і шиє / Малесеньке сороченя – / Комусь то ще?

СОРОЧЕНЯТА 1

250B 0481 – Ходім, – сказала та й пішла / На Ніл сороченята прати / В дорогу синові. Паслась

СОРОЧЕЧКИ 2

016B 0149 І княжні своїй маленькій / Сорочечки шила. / І маленькі рукавчата
250B 0487 На річці прала ті малі / Сорочечки. А потім в хаті / Поморщив добре постолы

СОРОЧЕЧКУ 3

- 234A 0212 Головоньку йому змиє, / Й сорочечку білу / Що день божий надіває.
016B 0226 Ненагодоване і босе, / Сорочечку до зносу носить. / Спеклося, бідне, на жару.
182B 0007 З лиштвю пошили / Сорочечку. А тій стьожку, / Тій стрічку купили.

СОРОЧКАХ 3

- 207A 0471 Уквітчали гарнесенько, / І в сорочках білих, / Невеселі, мов сироти,
234A 0088 На призьбі вдвох собі сиділи / Гарненько, в білих сорочках. / Сіяло сонце, в небесах
029B 0015 Хатки біленькі виглядають, / Мов діти в білих сорочках / У піжмурки в яру гуляють,

СОРОЧКУ 2

- 123A 0191 І рибалка впливає, / Несе на сорочку / Баговиння зеленого;
169A 0044 Та з матері полатану / Сорочку знімати. / Помагайте, недолюдки,

СОРОЧЦІ 5

- 123A 0117 Роздяглася, розкинулась / На білій сорочці; / Рибалонька кучерявий
123A 0183 Страшна, синя, розхристана / І в мокрій сорочці, / Мовчки дивиться на сей бік,
207A 0077 Та на зелених ще й святках, / Під хатою в сорочці білій / Сидів, з бандурою в руках,
207A 0570 І ноги умила, / І в сорочці тонкій білій / За стіл посадила,
234A 0386 Та після першої Трохим / Старий сидів в сорочці білій, / В брилі, на призьбі. Перед ним

СОСІДОНЬКА 1

- 132B 0005 Розлучниця злая, / Багата сосідонька, / Вдова молодая.

СОСІДЯМ 1

- 006B 0109 Віщують сови та сичі / І не дають сосідам спати. / І твій барвіночок хрещатий

СОСНИЦІ 1

- 156B 0049 В Сосницю послали. / А з Сосниці в Ярополче / Віку доживати.

СОСНИЦЮ 1

- 156B 0048 Закували у кайдани, / В Сосницю послали. / А з Сосниці в Ярополче

СОТВОРИВ 1

- 005B 0382 У криницю... Такеє-то / Сотворив я, сину! / Такого ще не творилось

СОТНИК 9

- 161B 0018 За тином, сотникова хата. / А сотник був собі багатий, / То в його, знаєте, росло
161B 0026 Як квіточку, чужу дочку. / А сина (сотник був жонатий, / Та жінка вмерла), сина дав
161B 0042 / Сидить сотник на причілку / Та думку гадає,
161B 0056 Старе тіло просить!.. / І пальцями старий сотник / Настусині коси,
161B 0314 Іде додому уночі / П'янький сотник, а йдучи / Собі веселий розмовляє:
161B 0333 Його Настуся молода! / Вернувся сотник мій додому, / Три дні, три ночі не вставав,
161B 0377 Засихає, в'яне! / А сам сотник у кожусі, / Одутлий, поганий,
161B 0391 На свій заробіток / П'яний сотник. Ще минуло / Літо коло світа,
161B 0407 Хрест постановити. / Умер сотник, і покої / Згнили, повалялись,

СОТНИКА 4

- 114A 0241 За старшого, багатого, / За сотника Івана. / «Умру, серце-мамо,
114A 0253 «За старого... багатого... / За сотника Івана...» – / Сама собі розмовляла,
161B 0326 Не йде Настусенька, не чуть! / Насилу сотника збудили / Та розказали: так і так!
161B 0394 А восени на улиці / Сотника убито! / А може, вмер неборака,

СОТНИКИ 1

- 0061A 0132 Виступають отамани, / Сотники з панами / І гетьмани – всі в золоті,

СОТНИКІВНУ 1

173A 0035 Або крамарівну, / Або сотниківну, / Таки панну, сину.

СОТНИКОВА 1

161B 0017 І хата, бачите, була / За тином, сотникова хата. / А сотник був собі багатий,

СОТНИКОМ 6

114A 0243 «Умру, серце-мамо, / За сотником Іваном». / «Не вмреш, будеш панувати,

114A 0247 «Піду в найми, піду в люди, / А за сотником не буду». / «Будеш, дочко Мар'яно,

114A 0249 «Будеш, дочко Мар'яно, / За сотником Іваном». / Заплакала, заридала

114A 0391 Найду свою долю! / Не в свитині, а сотником / До тебе вернуся,

161B 0343 І все занегаїть. / Отак тепер і з сотником / З дурним моїм сталось,

161B 0367 Отаке-то горе / Із сотником оце сталось. / Не минуло году,

СОТНІ 2

068B 0140 Сем'я моя щодень росла / І вже до сотні доростала. / Мов пороссяча, кров лилась.

230B 0031 ----- / Не сотні вас, а мільйони / Полян, дулебів і древлян

СОТНЯМИ 1

230B 0075 Чи ти дивилося звисока, / Як сотнями в кайданах гнали / В Сибір невольників святих,

СОХЛА 1

047A 0109 Дивилася чорнобрива, / Сохла і мовчала. / Пішла вночі до ворожки,

СОХЛИ 1

061A 1999 Серце розривалось, / Сльози сохли, душа мерла... / Ох, якби я знала,

СОХНЕ 5

027A 0031 Що день виглядає, / В'яне, сохне сиротою, / Де дітись, не знає,

047A 0088 Козака немає; / Сохне вона, як квіточка; / Мати не питає:

095B 0169 Не зна, що й почати. / А Марина в'яне, сохне / У білих палатах.

095B 0274 У пана взаперті сидить? / І в'яне, сохне, гине, гине / Твоя єдина дитина,

144B 0006 Навгороді коло тину / Сохне на тичині / Хміль зелений, не виходить

СОХНУ 2

061A 1153 І Альта плаче: «Тяжко жити! / Я сохну, сохну... Де Тарас? / Нема, не чуть... Не в батька діти!»

061A 1153 І Альта плаче: «Тяжко жити! / Я сохну, сохну... Де Тарас? / Нема, не чуть... Не в батька діти!»

СОХНУТЬ 1

027A 0036 Зашебече соловейко – / Сохнуть дрібні сльози. / Послухає, усміхнеться,

СОХРАНЬ 1

234A 0446 Може, де в дорозі / Занедужав, сохрани Боже!» / Й покапали сльози

СОЦЬКИЙ 1

083B 0123 «Горілки! Меду! Де отаман? / Громада? Соцький? Препогане, / Мерзенне, мерзле парубоцтво,

СОЦЬКОМУ 1

083B 0194 А сам пішов, співаючи, / Соцькому сказати, / Та щоб ішов з громадою

СПАВ 1

076B 0082 Спочити трохи по вечері / З своїм царем. І Гурій спав. / Йому, сердешному, й не снилось,

СПАДАЄ 1

258A 0208 На бороду Аарону / Спадає росою / І на шитті омети

СПАДАЮТЬ 1

258A 0214 Високії сіонськії / Спадають і творять / Добро тварям земнородним,

СПАЛА 17

010A 0028 Щоб, бач, ходя опівночі, / Спала й виглядала / Козаченька молодого,
169A 0010 «Молилася, турбувалась, / День і ніч не спала, / Малих діток доглядала,
234A 0551 Прокинувся... до матері – / А мати вже спала! / -----
250A 0146 Кров'ю вона умивалась, / А спала на купах, / На козацьких вольних трупах,
274A 0114 Поки послули, де хто впав. / Вона ж не спала, не журилась, / Сиділа, ноги устромила
006B 0193 Під калиною дівчина / Спала, не вставала. / Утомилось молодець,
016B 0183 І всю ніченьку над нею / Витала, не спала. / Надивлялась, любувалась
067B 0010 Та нас шанували. / Долю за те, щоб не спала / Та нас доглядала.
083B 0059 І спати плачучи лягла, / І не вечеряла!... Не спала, / Яка лягла, така і встала,
095B 0126 Щоб милость душу осніла, / Щоб спала тихая печаль / На очі їх, щоб стало жаль
104B 0128 Стогнала мати на печі, / А жінка у коморі спала / (Бо пан нездужа). Жінка встала,
200B 0189 Вернувшись з прощі. І три ночі / Не спала; впали карі очі, / Засохли губи; і вночі
200B 0201 Подумала чи то сказала. / Хотіла спать, але не спала, / І ждала світу, і дожить
305B 0010 Сліпа була еси, незряща, / Недвига серцем; спала день / І спала ніч. А кругом тебе
305B 0011 Недвига серцем; спала день / І спала ніч. А кругом тебе / Творилося, росло, цвіло,
305B 0015 Хвалу творителю несло. / А ти, кумасю, спала, спала, / Пишалася, та діувала,
305B 0015 Хвалу творителю несло. / А ти, кумасю, спала, спала, / Пишалася, та діувала,

СПАЛЕНО 1

125B 0039 Церковку святую / Не спалено. Отам Швачка / Співа алілуя.

СПАЛИ 3

218B 0135 На тій Голгофі розп'яла / Межи злодіями. І спали, / Упившись кровію, кати,
250B 0385 Й нечуте сталося тойді. / Ще діточки сповиті спали, / Ще купіль гріли матері,
278B 0051 Спалив і князя і дружину, / Спали мене насамоті! / Або не грій і не світи...

СПАЛИВ 2

278B 0049 Святий, огнений господине! / Спалив еси луги, степи, / Спалив і князя і дружину,
278B 0050 Спалив еси луги, степи, / Спалив і князя і дружину, / Спали мене насамоті!

СПАЛИЛА 2

221A 0241 З своїми ксьондзами? / Чортма хисту! Я спалила / Польщу з королями;
221A 0256 Аж злішаю, як згадаю... / Батурин спалила, / Сулу в Ромні загатила

СПАЛИЛИ 5

061A 1143 Де Наливайкова? Нема! / Живого й мертвого спалили. / Де той Богун, де та зима?
061A 1578 «Ба ні, дядьку; батько казав, / Що його спалили / Оті ляхи, що там лежать,
199A 0358 Запалили... Та божого / Слова не спалили, / Не вгадали, що вилетить
270A 0048 І прокляли його люде, / Будинок спалили... / А мене, не знаю за що,
156B 0062 Й Тимошеві в Суботові / Гарненько спалили / Та й пішли собі у Польщу,

СПАЛИМ 1

061A 1551 І весело в хаті! / «Уб'єм брата! Спалим хату!» – / Сказали, і сталось.

СПАЛИТЬ 2

103B 0009 Орлине царство затопить / І геть спалить. / Орла ж повісить на тичині.
299B 0026 Повинна бути, бо сонце стане / І осквернену землю спалить. / -----

СПАЛОСЯ 1

014B 0001 ----- / Не спалося, а ніч, як море, / (Хоч діялось не восени,

СПАРУВАЛАСЬ 1

207A 0683 На вседній у неділю / Вона спарувалась / З сліпим своїм. Такеє-то

СПАРУВАЛИ 1

207A 0151 Чому не взять?» – «Взяли тебе / Ми та й спарували / З Яриночкою докупим...

СПАС 2

258A 0181 Перед ними стане. / Хто б спас мене од лукавих / І діющих злая?

218B 0563 І помолилась в перший раз / За нас розп'ятому. І спас / Тебе розп'ятий син Марії.

СПАСА 6

207A 0418 Всіх святих благала; / У Межигорського Спаса / Тричі причащалась;

207A 0642 З Нечосом ходила... / І Межигорського Спаса / Вночі запалила.

274A 0225 Тут дав Бог мені близнята, / Якраз проти спаса. / А він мене і покинув,

038B 0052 ----- / Аж до Межигорського Спаса / Потанцював сивий.

050B 0289 На пам'ять назвали / Москалевою. На спаса / Або маковія

156B 0032 Та піду поклони бити / В Межигор до Спаса.– / Задзвонили в усі дзвони,

СПАСЕ 5

207A 0513 В тяжкую неволю завдавали. / Ой Спасе наш Межигорський, / Чудотворний Спасе,

207A 0514 Ой Спасе наш Межигорський, / Чудотворний Спасе, / І лютому ворогові

200B 0155 Диявола... О! мій Петрусь! / Молитва не спасе мене, / Я у Дніпріві утоплюся!»

268B 0038 Що крикне кара невисипуща, / Що не спасе їх добрий цар, / Їх кроткий, п'яний
господар,

268B 0069 Меж людьми криком пронесе / І люд окрадений спасе / Од ласки царської...

СПАСЕНІЄ 1

258A 0101 Лукавії люде. / Хто ж пошле нам спасеніє, / Верне добру долю?

СПАСИ 8

199A 0178 Молюся, Господи, помилуй, / Спаси ти нас, святая сило, / Язви язик мій за хули

258A 0029 На мене дивитись / І сміятись!.. Спаси мене, / Спаси мою душу,

258A 0030 І сміятись!.. Спаси мене, / Спаси мою душу, / Да не скаже хитрий ворог:

258A 0035 Як упаду в руки, / В руки вражі, спаси мене / Од лютої муки.

258A 0037 Од лютої муки. / Спаси мене, помолюся / І воспою знову

258A 0109 ----- / Боже, спаси, суди мене / Ти по своїй волі.

249B 0035 Малих дітей. / Спаси ти нас, / Младенче праведний, великий,

250B 0311 У Віфлієм.– Святая сило! / Спаси мене, мій Боже милий! – / Тільки й промовила.
Ідуть,

СПАСИБИ 21

047A 0175 Взяла зілля, поклонила: / «Спасибі, бабусю!» / Вийшла з хати – чи йти, чи ні?..

055A 0063 Кругом заревіло. / «Спасибі вам!» / Надів шапку.

061A 0096 У сіряках!..» Правда, мудрі! / Спасибі за раду. / Теплий кожух, тільки шкода –

061A 0183 От де моя слава, / А за раду спасибі вам, / За раду лукаву.

061A 1006 Оце то так! Вчистив, нічого сказати: і до ладу, і правда. / Добре, далєбі, добре! Що
хоче, то так і втне. Спасибі, / спасибі.

061A 1007 Добре, далєбі, добре! Що хоче, то так і втне. Спасибі, / спасибі. / -----

061A 1636 Узяв золотого, / Подивився: «Спасибі вам!» / «Ну, хлопці, в дорогу!

061A 2464 Що мала дитина у куточку плаче. / Спасибі, дідусю, що ти заховав / В голові
столітній ту славу козачу:

114A 0063 «Чую любі, чую... / Спасибі вам, мої квіти, / За слово ласкаве.

180A 0290 Штовхаюсь я; аж землячок, / Спасибі, признався, / З циновими гудзиками:

- 207A 0021 І очі заплачуть. / Спасибі, зіронько!.. / Минає
234A 0280 ----- / «Спасибі вам! – старий каже. / Тепер, щоб ви знали,
274A 0015 Із людьми, і скаже / Спасибі нам. Помолиться / Й тихо спати ляже.
050B 0227 До дядя у школу. / Бо таки й письма, спасибі, / Москалі навчили,
083B 0116 Та ще й приспівує отак: / «Та спасибі батькові, / Та спасибі матері,
083B 0117 «Та спасибі батькові, / Та спасибі матері, / Що нас добули!
137B 0053 Говорить: / – Спасибі вам, панове-молодці, / Преславнії запорожці,
191B 0008 Ти розважав-таки два літа. / Спасибі, друже; похвались, / Що люде і тебе знайшли
205B 0049 ----- / Спасибі, друже мій убогий! / Ти, знаю, лепту розділив
205B 0056 Мені ти двері одчинив! / Спасибі, друже! Прочитаю / Собі хоть мало... оживу...
218B 0032 За нас син божий на хресті. / Спасибі сиротам багатим, / Що хрест поставили. А я...

СПАСИТЕЛЯ 1

- 250B 0398 Що привітали, заховали / І нам Спасителя спасли. / Од Ірода. Нагодували,

СПАСІВКУ 1

- 050B 0265 Й веселенький стане. / А в петрівку і спасівку / Не спочине в школі,

СПАСЛА 3

- 200B 0114 Вона благала пресвятую, / Щоб та її... щоб та спасла, / Щоб одурить їй не дала
249B 0038 Од п'яного царя-владики! / Од гіршого ж тебе спасла / Твоя преправедная мати.
250B 0356 Єдиную тую дитину, / Що нас од каторги спасла! / І пресвятая, неповинна,

СПАСЛИ 1

- 250B 0398 Що привітали, заховали / І нам Спасителя спасли. / Од Ірода. Нагодували,

СПАСТИ 1

- 250B 0457 На путь святий святого сина, / І як його од зол спасти? / Од бурь житейських
одвести?

СПАТИ 33

- 061A 0428 Розірвана... Мабуть, душно / На перині спати / Одинокій, молоденькій;
114A 0288 До обіда / В льоху спати лягла. / -----
114A 0301 Хомо, в хаті / Ляжем спати. / Хоми дома нема.
114A 0304 Тряси ж тебе тряся, Хомо! / Я не ляжу спати дома, / А до кума
114A 0401 Молись тільки Богу. / Іди в хату, лягай спати. / А я край дороги
180A 0058 І в серці, і в хаті. / Отож я ліг спати. / А вже підпилий як засне,
180A 0158 Уп'ємося отрутою, / В кризі ляжем спати. / Пошлем думу аж до Бога,
198A 0004 Не женися на убогій, / Бо не будеш спати. / Оженись на вольній волі,
199A 0004 Злі сусіди; нагрілися / Й полягали спати, / І забули сірий попіл
207A 0573 Годувала, напувала, / Положила спати / У кімнаті і тихенько
221A 0439 І я кажу: помолимось / Та будемо спати. / -----
258A 0078 Ще лютішу!.. Встань же, Боже, / Вскую будеш спати, / Од сльоз наших одвертатись,
265A 0013 То дай злої, злої! / Не дай спати ходячому, / Серцем замирати
265A 0023 Умирать в неволі, / А ще гірше – спати, спати / І спати на волі,
265A 0023 Умирать в неволі, / А ще гірше – спати, спати / І спати на волі,
265A 0024 А ще гірше – спати, спати / І спати на волі, / І заснути навек-віки,
266A 0090 Не хилітесь ні до кого, / Ляжте дома спати... / А я піду четвертий год
272A 0050 Та й байдуже. Пішла собі / У палати спати. / Та не дійшла, довелося
274A 0016 Спасибі нам. Помолиться / Й тихо спати ляже. / І примиренному присняться
274A 0040 «Ой у новій хаті / Полягали спати, / Молодій приснилось,
274A 0100 Кого ж годуєте есте? / Кого ви спати кладете? / Кого колишете вночі?
274A 0249 В хаті темно, нема дома / Або вже ліг спати / Мій батечко одинокій.
274A 0314 Нагадала! Нагадала! / З дочкою ліг спати... / Завдав сина у лакеї...
006B 0109 Віщують сови та сичі / І не дають сусідам спати. / І твій барвіночок хрещатий
006B 0198 Раділи люде, встаючи, / А мати й спати не лягала, / Дочку вечерять дожидала

- 016В 0179 І що божий день купала, / Рано спати клала / І пилиночки на неї
 016В 0331 Дивіться, поки вас гріє, / А зорі спати не дають. / Головою молодою
 050В 0214 Ей, дядечку, швидче будемо писати, / Бо хочеться спати і вам і мені. / -----
 083В 0058 Додому плачучи прийшла, / І спати плачучи лягла, / І не вечеряла!... Не спала,
 120В 0010 І нагодувала, / І спати поклала, / Сама пішла до дядка
 158В 0003 З куминої хати / І не спати лягаючи, / Згадай мене, брате.
 161В 0320 А ми!..– Насилу вліз у хату / Та й ліг собі тихенько спати, / Щоб Настю, бачте, не
 збудить,
 173В 0034 Як положать отамана / В новій хаті спати, / Заголосить, як та мати,

СПАТОНЬКИ 3

- 194А 0005 Чого ти бажаєш, що в тебе болить? / Чи пити, чи їсти, чи спатоньки хочеш? / Засни,
 моє серце, навіки засни,
 108В 0003 Червоні поли розстилає / І сонце спатоньки зове / У синє море: покриває
 250В 0569 Попестилось собі, погралось / Та й спатоньки, мале, лягло / Таки ж у неї на колінах.

СПАТЬ 20

- 061А 0385 Вернися до мене, до моєї хати, / Або хоч приснився... Не хочеться спать. / -----
 061А 1189 А гайдамаки мовчки ждали, / Поки поганці ляжуть спать. / Лягли, і в голови не
 клали,
 173А 0241 Люди лаяли... Бо, бачте, / Спать їм не давала / Та кропиву під їх тином
 207А 0219 До вечерні, може, ще пошкандибаю. / А ти, Степане, ляжеш спать, / Бо завтра рано
 треба встать
 014В 0076 І паничі мені приснились / І не дали, погані, спать. / -----
 016В 0030 А я знаю. І розкажу / Тобі; й спать не ляжу. / А ти завтра тихесенько
 016В 0342 Трошки, усміхнулась, / Помолилась та й спать лягла. / І тихо заснула.
 088В 0014 Червонолиця Діана... / А я вже думав спать лягать / Та й став, щоб трохи подивиться
 095В 0262 ----- / Мариночко, ходімо спать! / -----
 095В 0263 ----- / Ходімо спать, бо завтра рано / До церкви підемо; поганий,
 095В 0267 ----- / Ходімо спать. / -----
 103В 0020 Поставив любо. Та й пішов / В копиці спать собі, а рано, / Не вмившись, зайшов
 104В 0142 І нагодувала, / І спать його, веселого, / В коморі поклала!..
 111В 0019 Її дитину... Добре, мамо, / Що ти зарані спать лягла, / А то б ти Бога прокляла
 200В 0195 І генерала напоїла / Та й спать, упоравшись, лягла. / «Тепер старого поховаю,
 200В 0201 Подумала чи то сказала. / Хотіла спать, але не спала, / І ждала світу, і дожить
 209В 0108 А челядь п'яна полягала / У клуні на соломі спать, / Драгуни теж. А ми з Данилом
 217В 0013 Прийма на руки, і годує, / І спать несе. А дід сидить / І усміхається, і стиха
 271В 0015 Білою габою – / Та й спать ляже, втомившись / Турбою такою.
 308В 0010 І розуму таки набрались, / То й буде з нас! Ходімо спать, / Ходімо в хату спочивать...

СПЕКИ 1

- 250В 0097 В яких незнаємих вертепах / Ти заховаєшся од спеки / Огнепалимої тії,

СПЕКЛА 3

- 076В 0123 Вели сестрі моїй Фамарі, / Щоб коржика мені спекла / Та щоб сама і принесла,
 076В 0127 З одра недуги.– Вранці-рано / Фамар спекла і принесла / Опріснок братові. За руку
 250В 0307 Марія зараз заходила / Пекти опрісноки. Спекла, / В торбину мовчки положила

СПЕКЛИ 1

- 198В 0029 Про лицаря того гетьмана, / Що на огні ляхи спекли. / А потім би з гори зійшли;

СПЕКЛИСЬ 1

- 095В 0317 Свою Марину доганяти. / Пани до одного спеклись, / Неначе добрі поросята,

СПЕКЛОСЯ 1

016B 0227 Сорочечку до зносу носить. / Спеклося, бідне, на жару. / Лопуцьки їсть, ставочки гатить

СПЕРЕДУ 2

123A 0024 У жупані; кругом пані, / І спереду, й збоку. / І молода, нівроку їй,
076B 0028 Ту вінченосную громаду / Покажем спереду і ззаду / Незрячим людям. В добрий час

СПЕРШУ 1

114A 0200 Подушку цілує... / Мати спершу сміялася. / Думала – жартує,

СПИ 4

061A 2523 Нема місця волі... / Спи, козаче, душа щира! / Хто-небудь згадає».
171A 0043 І всю Україну. / Спи ж, повитий жидовою, / Поки сонце встане,
171A 0083 ----- / Спи, Чигрине, нехай гинуть / У ворога діти,
171A 0085 У ворога діти, / Спи, гетьмане, поки встане / Правда на сім світі.

СПИНИ 1

275B 0001 ----- / Злоначинающих спина, / У пута кутії не куй,

СПИНИЛА 3

047A 0023 Козака дівчина. / Полюбила – не спинила: / Пішов – та й загинув...
061A 2133 Огрязки вовчі... / Не спинила хуртовина / Пекельної кари:
061A 2157 ----- / Не спинила весна крові, / Ні злості людської.

СПИНИТИ 1

030A 0138 Якби милий чорнобривий, / Умів би спинити... / Так далеко чорнобривий,

СПИНІТЬ 3

027A 0045 Піде та замовкне – нащо щебетать? / Запеклюю душу злодія не спинить, / Тільки стратить голос, добру не навчить.
113A 0007 Ніхто не спиняє, / Кому спинить – рибалоньки / На світі немає.
114A 0007 Того нагинає; / Мене котить, а де спинить, / І сама не знає –

СПИНИШ 1

061A 0919 тобі й пшик! Що там за рада? Чом вони не дзвонять? Чим / спиниш народ, щоб не гомонів? Не десять душ, а, слава / Богу, вся Смілянщина, коли не вся Україна. Он, чуєте?

СПИНУ 2

061A 0453 Упали двері... А нагай / Малює вздовж жидівську спину. / «Здоров, свине, здоров, жиде,
061A 0457 Та нагаєм, та нагаєм. / А жид зогнув спину: / «Не жартуйте, мості-пане!»

СПИНЮ 1

061A 0922 ----- / Справді співа щось; піду спиню. / -----

СПИНЯВ 2

033B 0017 Славні небожата, / Не спиняв би їх прилуцький / Полковник поганий...
250B 0056 Що Йосип, сидячи, мовчав, / Не боронив їй, не спиняв / На став іти; іде, сміється,

СПИНЯЄ 1

113A 0006 Пливе човен, води повен, / Ніхто не спиняє, / Кому спинить – рибалоньки

СПИНЯЙ 1

061A 0923 ----- / Не спиняй, нехай собі співає, аби не голосно. / -----

СПИНЯЛО 2

- 150A 0068 Гостей до султана?» / Так море спиняло / (Любило завзятих чубатих слав'ян).
 154A 0069 Хіба ти не бачиш, яких я несучу / Гостей до султана?..» Так море спиняло / (Любило завзятих усатих слав'ян).

СПИНЯТЬ 1

- 046B 0097 І все на світі проженуть. / І спинять ніч. Часи літами, / Віками глухо потечуть.

СПИС 1

- 006B 0064 Та й замовк, зажуривсь / І на спис похиливсь. / Став на самій могилі,

СПИСАВ 1

- 057B 0006 Про сю криницю москалеву, / А я, сумуючи, списав, / Та рифму нищечком додав,

СПИСАМИ 1

- 171A 0019 За що ж ми різались з ордами? / За що скородили списками / Московські ребра??
 Засівали,

СПИСАТЬ 1

- 095B 0003 Оцю Марину я ношу. / Давно б списать несамовиту, / Так що ж? Сказали б, що
 брешу,

СПИСАХ 1

- 154A 0125 Достала, зикнула, встає... / І на списках в крові німіє. / Скутар, мов пекло те, палає,

СПИСИ 2

- 033B 0013 Гетьмана єднали. / Не строміли б списи в стрісі / У Петра у свата.
 281B 0005 Бряжчить шабля о шеломи, / Трищать списи гартовані / В степу, в незнаємому полі,

СПИСІ 1

- 068B 0150 До всього, всього я привик. / Було, мов жабу ту, на списі / Спряжеш дитину на огні

СПИСУЮ 2

- 046B 0010 Кругом листочки обведу. / Та й списую Сковороду / Або «Три царіє со дари».
 090B 0010 В душі своїй перебираю / Та списую; щоб та печаль / Не перлася, як той москаль,

СПИТА 2

- 030A 0536 Його б'ють і лають, закують в неволю, / Та ніхто про матір на сміх не пита; / А
 Йвася питають, заранне питають,
 045A 0067 Послухає моря, що воно говорить, / Спита чорну гору: «Чого ти німа?» / І знову на
 небо, бо на землі горе,

СПИТАВ 1

- 014B 0048 Вона вже вмерла. Нема й сліду / Мосі Ганни. Я спитав / Таки сусіду про Ганнусю.

СПИТАВШИСЬ 1

- 015A 0009 А думка говорить: / «Куди ти йдеш, не спитавшись?» / На кого покинув

СПИТАЄ 3

- 030A 0103 З малим сиротою? / Хто питає, привітає / Без милого в світі?
 047A 0063 Ніхто того не побачить, / Ніхто не питає: / «Де ти була, що робила?»
 134B 0011 Іди ти в гай, / Гай не питає й бачить не буде, / Там і гуляй.

СПИТАЄМО 1

- 234A 0268 Самого спитати». / «Добре, дочко, питаємо, / Та й будемо сватать».

СПИТАЄ-ПОВІЄ 1

123A 0010 Хто се, хто се?» – тихесенько / Спитає-повіє, / Та й задріма, поки неба

СПИТАЄТЕ 1

123A 0013 ----- / «Хто се, хто се?» – питаєте, / Цікаві дівчата.

СПИТАЙ 5

016A 0004 Збуди його, заграй ти з ним, / Спитай синє море. / Воно знає, де мій милий,

016A 0048 Збуди його, заграй ти з ним, / Спитай синє море... / -----

047A 0192 До самої хмари, / Спитай Бога, чи діжду я, / Чи не діжду пари?

113A 0021 Як сирота плаче, / Потім спитай, де сирота, – / Не чув і не бачив.

207B 0067 Зелені віти... Правда, рай? / А подивися та спитай! / Що там твориться, у тім раї!

СПИТАЙТЕ 1

250A 0155 Ніже тії коми, / Все розберіть... та й спитайте / Тойді себе: що ми?..

СПИТАЛА 1

047A 0091 «Чого в'янеш, моя доню?» / Стара не спитала, / За сивого, багатого

СПИТАТИ 3

207A 0433 А нищечком у ворожки / Про його спитати. / -----

234A 0267 Слать старости: «Треба Марка / Самого спитати». / «Добре, дочко, питаємо,

046B 0135 З тобою, друже мій. Боюсь! / Боюся сам себе спитати, / Чи се коли сподіється?

СПИТАТЬ 3

061A 1569 Вербівку; в Вільшану / Приїхали. «Хіба спитать, / Спитать про Оксану?

061A 1570 Приїхали. «Хіба спитать, / Спитать про Оксану? / Не питаю, щоб не знали,

109B 0012 Не хоче правдоньки сказати, / А більше ні в кого спитать. / -----

СПИТАЮ 3

061A 0124 Послухаю, пожурюся, / У старих питаю: / «Чого, батьки, сумуєте?»

061A 1571 Спитать про Оксану? / Не питаю, щоб не знали, / За що пропадаю».

121B 0009 А понад шляхами. / Та питаю в жидовина, / В багатого пана,

СПИТАЮТЬ 2

030A 0537 Та ніхто про матір на сміх не пита; / А йвася питають, заранне питають, / Не дадуть до мови дитині дожить.

030A 0537 Та ніхто про матір на сміх не пита; / А йвася питають, заранне питають, / Не дадуть до мови дитині дожить.

СПИТЬ 19

010A 0156 Шепчуть густі лози. / А дівчина спить під дубом / При битій дорозі.

010A 0158 При битій дорозі. / Знать, добре спить, що не чує, / Як кує зозуля,

030A 0329 ----- / Кричать сови, спить діброва, / Зіроньки сіяють,

061A 0824 Біліє місяць; люде сплять, / І титар спить... Не рано встане: / Навіки, праведний, заснув.

061A 2126 Пожовкле листя по діброві; / Гуляють хмари; сонце спить; / Нігде не чують людської мови;

221A 0441 Старці під берестом заснули; / Ще сонце спить, пташки мовчать, / А коло льоху вже проснулись

246A 0025 Кати згнушаються над нами, / А правда наша п'яна спить. / Коли вона прокинеться?

265A 0004 Пожовкле листя, гаснуть очі, / Заснули думи, серце спить, / І все заснуло, і не знаю,

016B 0315 Реве хазяїн: – Будем пить, / Аж поки наша доня спить. / -----

016B 0360 І Саваофа не злякалась. / Ні, не прокинулася, спить, / А Бог хоч бачить, та мовчить,

192B 0007 Неначе циган чорний, голий, / В діброві вбитий або спить. / А по долині, по роздоллі

- 209B 0029 Начинені нашим благородним трупом, / Начинені туго. Оце воля спить! / Лягла вона славно, лягла вона вкупі
 218B 0235 В льохах і тюрмах. А Медуза / В шинку з старцями п'яна спить. / От-от прокинеться...
 І потом,
 236B 0004 І серце жде чогось. Болить, / Болить, і плаче, і не спить, / Мов негодована дитина.
 250B 0423 ----- / У Нілі скупанеє спить / В пелюшках долі, під вербою,
 250B 0571 Таки ж у неї на колінах. / Отож і спить собі дитина, / Мов янгеляточко в раю.
 250B 0575 Та мати дивиться і плаче / Тихенько-тихо. Ангел спить, / То щоб його-то не збудить.
 276B 0013 У холодочку під платаном / Дівча завітчанеє спить... / Дріадам нічого робить
 292B 0076 В кедровій / В новій палаті цар не спить, / Не їсть, не п'є, не гомонить.

СПИТЬСЯ 4

- 207A 0297 І світ настав, а Ярині / Не спиться – ридає. / Уже Степан із криниці
 272A 0042 Вийшла мати погуляти, / Не спиться в палатах. / Пана Яна нема дома,
 274A 0120 ----- / Чом не спиться багатому / Сивому, гладкому?
 274A 0122 Сивому, гладкому? / Чом не спиться убогому / Сироті старому?

СПИШ 5

- 150A 0030 Аж піна з уса потекла. / «Чи спиш, чи чуєш, брате Луже? / Хортице-сестро?»
 154A 0030 Аж піна з уса потекла. / «Чи спиш, чи чуєш, брате Луже, / Хортице-сестро?» Загула
 006B 0138 Чого ти плачеш, ідучи, / Чому не спиш ти уночі, / Моя голубко сизокрила? –
 230B 0082 Не дуже бачиш ти глибоко! / Ти спиш в кіюті, а царі... / Та цур їм, тим царям
 поганим!
 305B 0025 А ти ніби не добачаєш: / Дівуєш, молишся, та спиш, / Та Матер Божію гнівиш

СПИШУ 1

- 104B 0033 Про мене... Я і не прошу, / Для себе, братики, спишу, / Ще раз те оливо потрачу.

СПІВА 11

- 045A 0076 А якби почули, що він, одинокий, / Співа на могилі, з морем розмовля,– / На божеє
 слово вони б насміялись,
 047A 0059 Стануть собі обіймуться – / Співа соловейко; / Послухають, розійдуться,
 061A 0091 Султан, паркет, шпори,– / От де слава! А то співа: / «Грає синє море»,
 061A 0817 Яремо, де ти? подивися! / А він, мандруючи, співа, / Як Наливайко з ляхом бився.
 061A 0922 ----- / Справді співа щось; піду спиню. / -----
 061A 0956 ----- / Добре погуляєм! Правду старий співа, як не бреше. / А що б то з його за
 кобзар був, якби не волох!
 061A 1106 Кричить отаман. Опинились; / Аж церков бачать. Дяк співа, / Попи з кадилами, з
 кропилом;
 221A 0422 Посідали.– А хто, братця, / Співа про Богдана? / -----
 006B 0047 Іде в степ, а йдучи / Співа, сумно співає: / – Наносили землі
 088B 0024 Якийсь лихий, хоч і земляк. / Співа матрос, як той козак, / Що в наймах виріс
 сиротою,
 125B 0040 Не спалено. Отам Швачка / Співа алілуя. / Хвалить Господа, веселий,

СПІВАВ 4

- 061A 1008 ----- / Я щось не второпав, що він співав про гайдамаків? / -----
 061A 1009 ----- / Який-бо ти бевзь і справді! Бачиш, ось що він співав: / щоб ляхи погані,
 скажені собаки, каялись, бо йде Залізник
 207A 0543 Ще молодий кобзар стояв / І про невольника співав. / За тином слухала Ярина,
 194B 0051 По веселих селах, / Та співав би свої думи, / Тихі, невеселі.

СПІВАЄ 40

- 010A 0149 Червоніє за горою; / Плугатир співає. / Чорніє гай над водою,
 027A 0040 Ніби з милим розмовляла... / А він, знай, співає, / Та дрібно, та рівно, як Бога благає,
 030A 0127 Катерина вийшла. / Вийшла, та вже не співає, / Як перше співала,

- 030A 0131 В вишник дожидала. / Не співає чорнобрива, / Кляне свою долю.
 030A 0718 А тим часом старий кобзар / Ісуса співає. / Хто йде, їде – не минає:
 045A 0052 То приляже та послуха, / Як кобзар співає, / Як серце сміється, сліпі очі плачуть...
 047A 0076 В лузі над водою, / Не співає чорнобрива, / Стоя під вербою,
 047A 0078 Стоя під вербою, / Не співає – сиротою / Білим світом нудить:
 047A 0199 Там десь милий, чорнобривий / Співає, гуляє, / А я плачу, літа трачу,
 055A 0020 А внук косу несе в росу, / За ними співає. / -----
 061A 0179 Могила сумує, тополя шумить, / Тихесенько Гриця дівчина співає – / Я не одинокий,
 є з ким вік дожить.
 061A 0244 Сліпий старець, сумуючи, / Співає під тинном. / Любить її, думу правди,
 061A 0476 «Ха-ха-ха-ха!.. Чорт, панове, / Літаню співає. / Перехрестись!»
 061A 0605 Отак, ходя попід гаєм, / Ярема співає, / Виглядає; а Оксани
 061A 0923 ----- / Не спиняй, нехай собі співає, аби не голосно. / -----
 061A 0926 ----- / А мудро співає! Коли не послухаєш, усе іншу. / Підкрадьмось, братці, та
 послухаємо, а тим часом
 061A 1068 У ряднині ростуть діти, / А козак співає: / «І по хаті ти-ни-ни,
 061A 1446 Шкандибає на конику, / Козакам співає: / «Гайдамаки, гайдамаки,
 061A 2336 Чому не п'є з козаками? / Чому не співає? / Нема його; тепер йому,
 114A 0197 Замість Гриця, задумавшись, / Петруся співає. / Часом сонна розмовляє,
 114A 0213 «Хто вподоба, тому й оддам». / Співає Мар'яна: / -----
 123A 0054 «Я Ганнусі не боюся!» – / Співає матуся; / А козаки, як хміль отой,
 173A 0219 І нищечком тихесенько / Кризь сльози співає: / -----
 173A 0238 І простоволоса / Селом ходить – то співає, / То страшно голосить.
 180A 0428 А тим часом тихо, тихо / Та сумно співає / Щось такеє невидиме:
 192A 0026 Чужі воли поганяє, / Поганяючи, співає: / «Доле моя, доле,
 207A 0477 Мов на кобзі, на улиці / І ніби співає. / -----
 234A 0214 Що день божий надіває. / Грається, співає, / Робить возики, а в свято –
 234A 0478 Іде Марко з чумаками. / Ідучи, співає, / Не поспіша до господи –
 274A 0036 Колись-то був. Сидять, куняють, / А за шатром в степу співає, / Неначе п'яна, з
 приданок
 006B 0047 Іде в степ, а йдучи / Співа, сумно співає: / – Наносили землі
 006B 0116 І гай сумує, похилився. / У гаї пташка не співає – / Й її з собою занесла,
 057B 0248 У храм божий. На крилосі / Стане, та й співає / За дяком-таки, та возьме
 104B 0025 Пішов собі темним ярмом / Та співає, йдучи: / – Ой із-під гори та із-під кручі
 189B 0052 Та кукає, або кричить, / Або тихесенько співає / Та ніби коси розплітає.
 218B 0041 Затихне трохи. І тюрма / Неначе ширшає. Співає / І плаче серце, оживає,
 218B 0373 Отакий-то він. Чи чуєш? / У пугах співає / Твій мученик.
 278B 0002 В Путивлі-граді вранці-рано / Співає, плаче Ярославна, / Як та зозуленька кує,
 292B 0009 Пасе, і доїть, і стриже / Своєю худобу та співає... / Аж ось лихий царя несе
 292B 0096 – І вийде цар Саул, і вийде, – / Чабан співає, – на войну... – / Саул прочумався, та й ну,

СПІВАЄМ 3

- 187B 0016 А ми оливи наливаєм / Та байдуже собі співаєм – / Чи то в годину, чи в напасть.
 283B 0004 Тебе ж, Боже, зневажаєм, / Зневажаючи співаєм: / Алілуя!
 283B 0018 А ми собі молодичі... / Та танцюєм, та співаєм, / Співаючи, примовляєм:

СПІВАЄМО 1

- 221A 0484 «Та ми, бачте, пане, / Співаємо про Богдана...» / «Я вам дам Богдана,

СПІВАЄШ 3

- 061A 2095 Пташко, веселюся». / «А чом же ти не співаєш?» / «Я вже одспівала...»
 218B 0349 На березі. Пішла еси, / Трохи не співаєш / Та кесаря-Юпітера
 250B 0453 Та ще й курникає. А ти? / Не плачеш ти і не співаєш, / Гадаєш, думаєш-гадаєш,

СПІВАЙ 6

- 052A 0081 Добрий голос маєш; / Співай же їм, мій голубе, / Про Січ, про могили,

- 061A 0088 Та ще й слави, того дива, / Співай про Матрьюшу, / Про Парашу, радість нашу,
 061A 0507 «Шляхетська натура!» / «Добре, годі! Тепер співай!» / «Не вмю, ей-богу!»
 061A 0965 має чим слухати, та й годі. У нас один старший – батько / Максим; а він як почує, то
 ще карбованця дасть. Співай, / старче божий, не слухай його.
 061A 0970 ----- / Брехня! Співай, старче божий, яку знаєш, а то й / дзвона не діждемо –
 поснемо.
 061A 0972 ----- / Справді поснемо; співай яку-небудь. / -----

СПІВАЛА 13

- 030A 0128 Вийшла, та вже не співає, / Як перше співала, / Як москаля молодого
 047A 0223 Отак тая чорнобрива / Плакала, співала... / І на диво серед поля
 061A 0238 Не одцуравсь того слова, / Що мати співала, / Як малого повивала,
 169A 0021 На свою Україну, / Що, колишучи, співала / Про свою недолю,
 173A 0016 До півночі колихала, / До світа співала: / -----
 192A 0004 Та хустину вишивала, / Вишиваючи, співала. / -----
 234A 0039 Та крізь сльози тихесенько / Про вдову співала, / Як удова в Дунаєві
 274A 0404 За циганами. І тихо, / Тихенько співала: / -----
 274A 0415 Приблуду водили. / І співала, й танцювала, / Не пила й не їла...
 088В 0029 Я чув, як, стоя під вербою, / Тихенько дівчина співала, / І жаль мені, малому, стало
 147В 0004 Та трупом, трупом начиняла / І со святими не співала, / Чи городом, чи то селом
 207В 0018 Мене там мати повила / І, повиваючи, співала, / Свою нудьгу переливала
 233В 0008 Туманом сивим сповила. / І колихала, і співала, / І чари діяла... І я...

СПІВАЛИ 18

- 010A 0009 То виринав, то потопав. / Ще треті півні не співали, / Ніхто нігде не гомонів,
 047A 0150 Піди до криниці. / Поки півні не співали, / Умийся водою,
 061A 2102 Через тиждень в Лебедині / У церкві співали: / Ісаїя, ликуй! Вранці
 114A 0034 Жартували з парубками, / Деякі співали – / Про досвітки-вечірніці
 114A 0313 Отак ордою йшли придани, / Співали п'яні; а Мар'яна / Крізь тин дивилася на те,
 114A 0360 Як п'яні придани / Йшли по улиці, співали. / «Мар'яно! Мар'яно!»
 150A 0017 ----- / Отак у Скутарі козаки співали, / Співали, сердеги, а сльози лились,
 150A 0018 Отак у Скутарі козаки співали, / Співали, сердеги, а сльози лились, / Лилися
 козацькі, тугу домовляли.
 154A 0017 ----- / Отак у Скутарі козаки співали, / Співали, сердеги, а сльози лились,
 154A 0018 Отак у Скутарі козаки співали, / Співали, сердеги, а сльози лились, / Лилися
 козацькі, тугу домовляли.
 199A 0348 Прості люде. Пішли ченці / Й Те Deum співали, / Розійшлися по трапезах
 221A 0360 Полетімо!..– Полетіли / Й, летячи, співали: / -----
 274A 0028 Ішли цигане. А йдучи, / Звичайне, вольніє, співали. / Ішли, ішли, а потім стали.
 006В 0071 Руна гаєм гула, / Треті півні співали. / Провалився козак,
 050В 0190 Я чув тойді, на досвітках / Дівчата співали: / «Шелесь, шелесь по дубині,
 197В 0009 І заспіваєм не таку! / І тут невесело співали, / Бо й тут невесело було,
 283В 0009 Та діточок виростали, / Научали б та співали: / Алілуя!
 308В 0048 Мишам на снідання. А потім / Співали б прозу, та по нотах, / А не як-небудь... Друже
 мій,

СПІВАЛО 1

- 274A 0052 А перед ними опинилось / Те, що співало. Жаль і страх! / В свитині латаній дрожала

СПІВАНЯ 1

- 092В 0010 Та ще й в неволі. Доле! Доле! / Моя ти співаная воле! / Хоч глянь на мене з-за
 Дніпра,

СПІВАТИ 8

- 030A 0047 Що коса покрита: / За милого, як співати, / Любо й потужити.
 045A 0082 Добре, батьку, робиш, / Що співати, розмовляти / На могилу ходиш!

- 114A 0174 Люблю вас і досі, як діточок мати, / Буду вам співати, поки не засну. / Тойді ж, мої
любі, як мене не стане,
173A 0191 Поплакала чорнобрива / Та й стала співати. / Поплакала стара мати
221A 0373 Йшли в Суботов про Богдана / Мирянам співати. / -----
221A 0437 Та виспимось. День великий. / Ще будем співати. / -----
046B 0017 На старість з віршами ховатись, / Мережать книжечки, співати / І плакати у бур'яні.
292B 0089 Тельця отрокам принесли, / Щоб їм дозволено співати / У сінях царських. Заревла

СПВАТИМУ 1

- 061A 1019 До грошей я не дуже ласий. Аби була ласка слухати, / поки не охрип, співатиму; а
охрипну – чарочку-другу тії / ледащиці-живиці, як то кажуть, та й знову. Слухайте
ж,

СПВАТЬ 4

- 057A 0039 Серце мліло, не хотіло / Співать на чужині... / Не хотілось в снігу, в лісі,
061A 0017 Як з братом, з сестрою, розмовлять з тобою, / Співать тобі думу, що ти ж нашептав. /
Порай мені ще раз, де дітись з журбою?
061A 0034 Вона вас любила, рожевії квіти, / І про вашу долю любила співать. / Поки сонце
встане, спочивайте, діти,
114A 0022 З ким ти усміхалась, плакала, журилась, / Кому ти любила Петруся співать. / І ти не
згадаеш. Оксано! Оксано!

СПВАЮ 8

- 016A 0026 Коли плаче, то й я плачу, / Коли ні – співаю, / Коли ж згинув чорнобривий,
052A 0058 Чи так, батьку отамане? / Чи правду співаю? / Ех, якби-то!.. Та що й казать?
061A 1211 Лихо – не дівчата – буде танцювать. / Недолу співаю козацького краю: / Слухайте ж,
щоб дітям потім розказать,
221A 0423 ----- / Я співаю. І про Ясси, / І про Жовті Води,
266A 0067 Серце ядом гою, / І не плачу, й не співаю, / А вию совою.
274A 0077 ----- / Я співаю. / Чи то сижу, чи то гуляю,
274A 0079 Чи то сижу, чи то гуляю, / Все співаю, все співаю, / Уже забула говорить...
274A 0079 Чи то сижу, чи то гуляю, / Все співаю, все співаю, / Уже забула говорить...

СПВАЮТЬ 31

- 010A 0111 Поки відьми ще літають, / Поки півні не співають, / Посвіти нам... Он щось ходить!
010A 0191 Ідуть дівчата в поле жати / Та, знай, співають ідучи, / Як провозжала сина мати,
030A 0060 Бо дівчата на улиці / Без неї співають. / Не журиться Катерина –
030A 0396 Ідуть шляхом чумаченьки, / Пугача співають. / Іде шляхом молодиця,
055A 0045 Того тільки й треба. / Пливають собі та співають; / Рибалка літає...
057A 0063 І про неї добрим людям / Кобзарі співають, / Все співають, як діялось,
057A 0064 Кобзарі співають, / Все співають, як діялось, / Сліпі небораки,
061A 0084 А він хоче, щоб слухали, / Як старці співають. / Дарма праця, пане-брате:
061A 0122 Ревуть, стогнуть, розсердились, / Щось страшне співають. / Послухаю, пожурюся,
061A 0522 «Годі! годі! Це погана: / Схизмати співають». / «Якої ж вам? Хіба оцю?
061A 0921 Богу, вся Смілянщина, коли не вся Україна. Он, чуєте? / співають. / -----
061A 1963 Через греблю повалили, / Гукають, співають. / А Галайда кричить: «Батьку!
061A 2566 Ідуть старі гайдамаки, / Ідучи, співають: / -----
114A 0039 Звичайне, дівчата... / То про своє все й співають, / Яка про що знає...
114A 0126 Ні, не було, мій голубе. / Ти чув, що співають... / То кобзарі вигадують,
114A 0165 З Петром не розрізнять... Уміла любить. / Думала, що тільки кобзарі співають, / Бо,
сліпі, не бачать карих оченят;
114A 0263 Де дівчата з парубками / Жартують, співають / Та про мене, чорнобриву,
150A 0144 Та, звичайне запорожці, / Пливучи співають: / «Наш отаман Гамалія,
154A 0053 ----- / Пливають собі та співають, / Море вітер чує;
154A 0144 Та, звичайне, запорожці, / Пливучи, співають. / «Наш отаман Гамалія,
199A 0370 Бенкетують та інколи / Те Deum співають. / Все зробили... Постривайте!

- 258A 0237 На чужому полі / Не співають веселої / В далекій неволі.
 266A 0008 Розбивають серце наше / І співають амінь, / Амінь всьому веселому
 006B 0263 Плугатарі з плугами йдуть, / Співають, идучи, дівчата, / А матері вечерять ждуть.
 036B 0019 За пісню-думу?.. Ой гаю, гаю, / Й не такі, як я, дармо співають. / І чудно й нудно, як поміркую,
 123B 0008 І граються невесело, / І не так співають / Дівчаточка. А моєї
 179B 0018 І йдуть по долині / І идучи співають. / Як діточок двоє,
 218B 0171 Перед Кіпрідою і в лад / Співають гімн. Приготован / Веселий пир. І полягли
 218B 0257 Круг Капітолія. І хором / Співають гімн і курять дим / З кадил і амфор. І з собором
 284B 0020 Мов дівчаточка із гаю / Вихожаючи, співають; / -----
 284B 0024 Думки-гадоньки не мають, / В'ються-гнується та співають. / -----

СПІВАЮЧИ 11

- 019A 0009 Од вітру линияють; / Серце в'яне, співаючи, / Мов пташка без волі..
 030A 0013 Мусить погибати. / Серце в'яне співаючи, / Коли знає, за що;
 150A 0051 ----- / Пливають собі співаючи, / Море вітер чує.
 150A 0173 ----- / Пливають співаючи; пливе / Позад завзятий Гамалія:
 169A 0023 Про свою недолю, / Що, співаючи, ридала, / Виглядала волю.
 083B 0193 Неначе щеня те! / А сам пішов, співаючи, / Соцькому сказати,
 175B 0074 Та й дружки пристали / Співаючи. Отож стали, / Молодая встала,
 198B 0005 Мене повивала, / Співаючи.– Нехай росте / Та здорове буде! –
 218B 0466 А син твій гордо на арену, / Псалом співаючи, ступив. / І п'яний кесар, мов скажений,
 283B 0019 Та танцюєм, та співаєм, / Співаючи, примовляєм: / Алілуя!
 291B 0004 Я сам себе, дурний, дурю, / Та ще й співаючи. Орю / Свій переліг – убогу ниву!

СПІВИ 2

- 061A 2339 Мабуть, не до неї, / Не до співи. / А хто такий
 016B 0312 Гармидер, галас, гам у гаї, / Срамотні співи. Аж лящить / Жіночий регот. Завиває,

СПІВУЧА 1

- 274A 0074 ----- / Співуча, нічого сказати. / Якби собі таку достати,

СПІДТИХА-ТИХА 1

- 290B 0013 Бо й ти приснишся. І [в] малий / Райочок мій спідтиха-тиха / Підкрадешся, наробиш лиха...

СПІЄ 1

- 258A 0012 Плодом вкриті. Так і муж той / В добрі своїм спіє, / А лукавих, нечестивих

СПІТКАВ 1

- 061A 0249 На раду ласкаву. / Якби не він спіткав мене / При лихій годині,

СПІТКАЄТЬСЯ 1

- 030A 0349 Треба одбувати! / А що даліше спіткається? / Буде лихо, буде!

СПІТКАЛИ 1

- 207A 0451 Щоб ляхи або татарі / Часом не спіткали». / І радесенька Ярина

СПІТКАЛО 3

- 114A 0193 Дивувалась, що се таке / Мар'яну спіткало, / Чи не пристріт? Сяде шити –
 123A 0043 Пила та гуляла, / Поки лихо не спіткало, / Поки не та стала;
 153B 0020 В Острій брамі. Добре було, / Та лихо спіткало! / Улюбилось, сердешне,

СПІТКАЛОСЯ 1

- 015A 0020 Думав, доля зустрінеється – / Спіткалося горе. / А журавлі летять собі

СПІТКАЛОСЬ 1

266A 0050 Отаке-то злеє лихо / Й зо мною спіткалось: / Серце люди полюбило

СПЛЕЛА 1

153B 0059 Тільки заходилась / Та сплела й собі таку / І вночі спустилась

СПЛЕСТИ 1

276B 0022 Дивується собі і дума, / Який би ретязь ще сплести? / -----

СПЛІТАЄ 1

161B 0059 Мов дві гадини великі, / Докупи сплітає, / То розплете та круг шиї

СПЛІТАЮ 1

191B 0012 Прощай же, друже! Ні хвали, / Ані ганьби я не сплітаю / Твій пустині; в іншій кр[аю],

СПЛЮНДРОВАНО 2

169A 0003 Моя Україно, / За що тебе сплюндровано, / За що, мамо, гинеш?

250B 0500 Де він кохався. І хатина, / Все, все, сплюндровано. В руїні / Їм довелося ночувать.

СПЛЯТЬ 4

061A 0823 Загавкають та й замовчать. / Біліє місяць; люде сплять, / І титар спить... Не рано встане:

061A 2368 І на дітей світить. / Неначе сплять одягнені. / Чого ж страшні діти?

117B 0013 Та не воля моя! / Батько, мати не сплять, / На сторожі стоять,

147B 0020 Ніхто загнать, нагодувать, / Неначе люди тії сплять. / Заснули, добре, знать, заснули,

СПОБОРНИКИ 1

230B 0089 Без дна глибокії, і вас – / Споборники святої волі – / Із тьми, із смрада, із неволі

СПОВИВАЙ 1

234A 0142 І не одинокі! / Бери ж лишень та сповивай... / Ач яке, нівроку!

СПОВИВАЛА 1

234A 0127 Свитиною вкрита; / Бо то мати сповивала – / І літом укрила

СПОВІЄ 1

271B 0013 В ризу золотую. / І сповіє дорогою / Білою габою –

СПОВИЙ 1

234A 0054 Нагодуй моїх діток; / І скупай, і сповий, / І собою укрій!»

СПОВИЛА 3

274A 0181 У Дунаєві купала, / В Туреччині сповила / Та додому однесла –

233B 0007 Як тую волю на роздоллі, / Туманом сивим сповила. / І колихала, і співала,

235B 0021 На сина глянула, взяла / Його тихенько сповила / Та, щоб дожать до ланового,

СПОВИТА 3

221A 0162 Й досі не пускають. / Чи я знала, ще сповита, / Що тая цариця –

234A 0124 Перед самим перелазом / Дитина сповита – / Та й не туго, й новенькою

209B 0032 З нами, козаками! Бачиш, як лежить – / Неначе сповита!.. Тут пана немає, / Усі ми однако на волі жили!

СПОВИТЕЄ 1

235B 0005 Івана сина годувать. / Воно сповитеє кричало / У холодочку за снопом.

СПОВИТИ 1

250B 0385 Й нечуте сталося тойді. / Ще діточки сповиті спали, / Ще купіль гріли матері,

СПОВИТУ 1

221A 0136 Ще й не говорила, / Мене мати ще сповиту / На руках носила,

СПОВІДАЄ 2

061A 1684 Другий проклинає; / Той молиться, сповідає / Гріхи перед братом,
161B 0276 ----- / Нехай хоч зараз сповідає / Отець Хома ваш голосний!

СПОВІДАЄТЕСЬ 1

095B 0022 У Київ їздите щороку / Та сповідаєтесь, нівроку, / У схимника!..

СПОВІДАЛИ 2

192A 0054 В село причащати». / Сповідали, причащали / Й ворожки питали –
083B 0205 Закували у кайдани, / Сповідали, причащали, / Батька, матір нарікали,

СПОВІДАЛИСЬ 1

068B 0012 В траві за валом посідали, / І розмовляли, сповідались / Один другому.– Довгий вік! –

СПОВІДАТИ 1

266A 0084 І перед ким мої думи / Буду сповідати? / Думи мої! літа мої,

СПОВІДАТИСЬ 1

192B 0025 І капають сльози. / І хочеться сповідатись, / Серце розповити,

СПОВІДІ 2

061A 0797 Упав, сердега. Пропадай, / Душа, без сповіді святої! / «Оксано, дочко!» – та й умер.
207A 0522 Під землею камень ламають, / Без сповіді святої умирають, / Як собаки, здихають.

СПОДАРЯ 1

266B 0022 Своє скаженеє звіря. / Та вже такого сподаря, / Що гради й весі пожирало.

СПОДІВАЙСЯ 2

061A 2117 ----- / Не журися, сподівайся / Та Богу молися.
161B 0263 «Не ходи, не нуди, не залицяйся, / Не сватай, не піду, не сподівайся». / -----

СПОДІВАЛАСЬ 2

044B 0042 Квітчалася, прибиралась, / Що день божий сподівалась. / А в неділеньку ходила
183B 0008 Чи не шле за рушниками... / І не сподівалась, / Що він мене, дурну, дурить.

СПОДІВАНЕ 1

038B 0004 Не вернеться, що діялось, / Не вернеться сподіване, / Не вернеться... А я, брате,

СПОДІВАНИЙ 1

076B 0198 Пішла з дівчатами, з народом. / Не із Литви йде князь сподіваний, / Ще не знаємий,
давно жаданий;

СПОДІВАНІ 1

052A 0031 Такая їх доля: / Не вернуться сподівані, / Не вернеться воля.

СПОДІВАНОЇ 1

236B 0008 Мабуть, ти ждеш? Добра не жди, / Не жди сподіваної волі – / Вона заснула: цар
Микола

СПОДІВАТИСЬ 3

038В 0006 Не вернеться... А я, брате, / Таки буду сподіватись, / Таки буду виглядати,
067В 0028 Буду віршувати, / Нудить світом, сподіватись / У гості в неволю
076В 0191 Нумо лиш квітчати, / Гостей сподіватись». / -----

СПОДІВАЮСЬ 1

057В 0061 Так і згину. Бо дивися: / Смерті сподіваюсь, / А ридаю, мов дитина,

СПОДІЄТЬСЯ 1

046В 0136 Боюся сам себе спитати, / Чи се коли сподіється? / Чи, може, вже з неба

СПОДІЯЛОСЬ 2

207А 0692 Та що маю діять, / Коли таке сподіялось? / Рік уже минає,
057В 0141 Не пилися, сину. / Отаке-то сподіялось. / Вмер батько і мати,

СПОКОНВІКУ 3

180А 0111 Дрібною росою, / Споконвіку вмивається / Сонце зустрічає
246А 0003 Засіяні горем, кровію политі. / Споконвіку Прометей / Там орел карає,
046В 0073 Неначе люде не жили. / Од споконвіку і донині / Ховалась од людей пустиня,

СПОКУТУЄШ 1

030А 0258 Сама під водою, / А ти гріх мій спокутуєш / В людях сиротою,

СПОКУТУЮ 1

180А 0217 І тяжко караюсь! / І коли я спокутую, / Коли діжду краю,

СПОЛОСКАЛИ 1

250В 0389 Маленьких діточок своїх! / Ножі солдати сполоскали / В дитячій праведній крові!

СПОМИНИ 1

057В 0010 (Звичайне, крадене) зобгав / Тобі поему на спомини, / Мій друже щирий, мій єдиний!

СПОМ'ЯНЕ 1

234А 0073 Хто заплаче, поховає? / Хто душу спом'яне? / Хто поживе добро чесно

СПОРИШІ 1

114А 0348 Вранці при дорозі / На спориші, і не ваші / Дуже дрібні сльози.

СПОТИКАТИСЬ 1

068В 0058 Молитись Богу / Та за ралом спотикатись, / А більш нічого

СПОТИКАЮСЬ 1

215В 0029 Без шляху битого... а ви! / Дивуетесь, що спотикаюсь, / Що вас і долю проклинаю,

СПОТИКНЕТЬСЯ 2

010А 0175 Утомився вороненький, / Іде, спотикнеться, – / Коло серця козацького
061А 2431 Пішов Гонта, похилившись; / Іде, спотикнеться, / Пожар світить; Гонта гляне,

СПОЧИВ 1

072В 0009 Зраділи б старому; / Там би я спочив хоч мало, / Молившись Богу,

СПОЧИВАВШИ 1

276В 0006 Пішов любенько погулять / І одпочить. Та, спочивавши, / Додумать, як би то скувать

СПОЧИВАЄ 8

- 114A 0013 Нема кого й кинуть, ніхто не згадає, / Не скаже хоть на сміх: «Нехай спочиває, / Тільки його й долі, що рано заснув».
- 123A 0002 Вітер в гаї не гуляє – / Вночі спочиває, / Прокинеться – тихесенько
- 250A 0004 І знову люд потомлений, / І все спочиває. / Тільки я, мов окаянный,
- 006B 0330 Зострічають сичі. / Тне косар, не спочиває / Й ні на кого не вважає,
- 016B 0310 Аж у гаї... Бо в покоях / Дочка спочиває. / -----
- 057B 0115 У зятя та в сина / Стара собі спочиває, / А на Катерину,
- 245B 0015 Многострадалиця святая! / Неначе в раї спочиває / Та з-за широкого Дніпра
- 250B 0687 І дивиться, о всесвятая! / Як син той скорбний спочиває. / Аж ось і дітвора біжить

СПОЧИВАЙТЕ 4

- 061A 0035 І про вашу долю любила співать. / Поки сонце встане, спочивайте, діти, / А я поміркую, ватажка де взять.
- 061A 2406 Покрив, засипає: / «Спочивайте, сини мої, / В глибокій оселі!
- 061A 2411 Без васильків і без рути / Спочивайте, діти, / Та благайте, просіть Бога,
- 061A 2422 Голови козачі. / «Спочивайте, виглядайте, / Я швидко прибуду.

СПОЧИВАТИ 4

- 030A 0712 Ішов кобзар до Києва / Та сів спочивати; / Торбинками обвішаний,
- 114A 0279 Не слухала стара мати, / Лягла спочивати. / А Мар'яна за сльозами
- 290B 0006 Та в одині-самотині / В садочку буду спочивати, / Присняться діточки мені,
- 290B 0011 Присняться сон мені!.. і ти!.. / Ні, я не буду спочивати, / Бо й ти приснишся. І [в] малий

СПОЧИВАТЬ 4

- 234A 0257 З-за гаю темного вернулась / До діда в хату спочивать. / -----
- 235B 0002 На панщині пшеницю жала, / Втомилася; не спочивать / Пішла в снопи, пошкандибала
- 308B 0007 На той світ, друже мій, до Бога, / Почимчикуєм спочивать. / Втомилися і підтоптались,
- 308B 0011 То й буде з нас! Ходімо спать, / Ходімо в хату спочивать... / Весела хата, щоб ти знала!..

СПОЧИВАЮТЬ 4

- 030A 0333 Ховрашки гуляють. / Спочивають добрі люде, / Що кого втомило:
- 061A 0069 Та й кинуть під лаву. / «Нехай, – скажуть, – спочивають, / Поки батько встане
- 274A 0132 Де-небудь під тином. / І обидва спочивають, / І гадки не мають.
- 189B 0037 Гладесенько Сатурн стирає... / Нехай з святими спочивають / Мої старії...– Чи жива

СПОЧИВШИ 1

- 268B 0030 Гріхи синовні несучи. / Спочивши, скорбная, скажи, / Прорци своїм лукавим чадам,

СПОЧИЛА 2

- 030A 0418 Заплакала, пішла шляхом, / В Броварях спочила, / Та синові за гіркого
- 234A 0339 Поспішає в Київ. / Прийшла в Київ – не спочила, / У міщанки стала,

СПОЧИЛИ 1

- 221A 0447 Докопалися до муру / Та трохи спочили. / Поставили караули.

СПОЧИЛО 1

- 006B 0195 Утомилось молодеє, / Навіки спочило... / Вставало сонце з-за могили,

СПОЧИНЕ 5

- 030A 0698 Вилле сльози на могилу – / Серденько спочине. / А тому, тому на світі,

045A 0064 Аж небо блакитне широкими б'є; / Спочине на сонці, його запитає, / Де воно ночує,
як воно встає;

055A 0028 А згадаймо! Може, серце / Хоч трохи спочине. / -----

050B 0266 А в петрівку і спасівку / Не спочине в школі, / Бере заступ і лопату,

057B 0296 Про Максима праведного... / Було, не спочине / Ніколи він. А в неділю

СПОЧИНЕМ 2

010A 0167 «Ізнемігся, товаришу! / Сьогодні спочинем: / Близько хата, де дівчина

221A 0416 Отутечки під берестом / Та трохи спочинем! / Та в мене ще шматків зо два

СПОЧИНЕМО 1

308B 0023 Зійдемо на гору, / Спочинемо, а тим часом / Твої сестри-зорі

СПОЧИНЕШ 1

274A 0140 ----- / Чому не ляжеш, не спочинеш? / Зірниця сходить, подивись.

СПОЧИНУ 3

030A 0362 Побачимо, почуємо... / А поки – спочину / Та тим часом розпитаю

061A 2480 Та доведу вже до краю, / Доведу – спочину, / Та хоч крізь сон подивлюся

250B 0340 До Віфлієма не близьенько; / Та й я спочину. Утомивсь.– / Та й сіли на шляху
гарненько

СПОЧИНУВ 2

016B 0306 І з клунею провіяли... / Князь і не спочинув, / На могорич закликає,

250B 0471 Собі ж несе на постолі / Ременю доброго. Спочинув / Та й каже: – Доню, не журись.

СПОЧИНУВШИ 1

250B 0715 Твоя єдина дитина! / А ти, спочинувши під тином, / У Назарет отой пішла!

СПОЧИНУТЬ 1

239B 0016 ----- / І спочинуть невольничі / Утомлені руки,

СПОЧИНЬ 2

047A 0136 Скажи ж мою долю». / «Добре, доню! Спочинь трошки. / Чини ж мою волю.

061A 2519 На кий похилився, / Стояв довго. «Спочинь, батьку, / На чужому полі,

СПОЧИТИ 3

055A 0010 Високії ті могили, / Де лягло спочити / Козацьке біле тіло,

076B 0081 З пророком випила, й пішла / Спочити трохи по вечері / З своїм царем. І Гурій спав.

174B 0012 І в кімнаті на кроваті / Спочити лягли.– / Не минула слава тая,

СПОЧИТЬ 2

057A 0058 Поки не остило... / Лягла спочить... А тим часом / Виросла могила,

239B 0028 На землю правда прилетить / Хоч на годиночку спочить, / Незрячі прозрять, а
кривие,

СПРАВДІ 20

030A 0568 Недобра їх розносила, / Мов справді за ділом. / Ничипоре! Дивись лишень,

061A 0061 Що маєш робити? / Треба слухать, може, й справді / Не так сонце сходить,

061A 0683 «Бач, Оксано, я жартую, / А ти й справді плачеш. / Ну, не плач же, глянь на мене:

061A 0729 Далєбі, дівчата! / «Ото який! Мов і справді / Обридло!»

061A 0922 ----- / Справді співа щось; піду спиню. / -----

061A 0972 ----- / Справді поспемо; співай яку-небудь. / -----

061A 1009 ----- / Який-бо ти бевзь і справді! Бачиш, ось що він співав: / щоб ляхи погані,
скажені собаки, калялись, бо йде Залізник

207A 0232 Скажи-бо, Степане, / Може, й справді нездужаєш? / Я зілля достану,

- 207A 0266 Єй-богу, Ярино, / Не жартую!...» – «Та це й справді / Ти завтра покинеш
 207A 0270 Скажи-бо, Степане, / Хіба й справді не сестра я?» / «Ні, моє кохання,
 221A 0536 Татарам на пашу / Та полякам... Може, й справді! / Нехай і так буде!
 234A 0393 Старий і внучку привітав, / Неначе справді молодицю: / «А де ж ти діла паляницю?
 029B 0144 Де, як, коли і що робилось / Було що справді, а що снилось, / Які моря перепливав!..
 161B 0195 Чом же ти оце, Настусю, / Справді не читаєш? / -----
 161B 0210 Годі-бо вже, годі! Незабаром батько прийде, треба / справді читать. / -----
 205B 0002 Мені здається, я не знаю, / А люде справді не вмирають, / А перелізе ще живе
 205B 0007 Мов перш купалося в гріхах. / І справді так. Мені байдуже / За простих сірих сіромах,
 209B 0047 Козака в могилі, то й досі не знаю, / Чи то було справді, чи то було так, / Мара
 яка-небудь. Мені той козак
 250B 0177 Аж дивно, чудно. Гость стояв / І ніби справді засіяв. / Марія на його зирнула
 285B 0003 Сміятись, гратись перестали. / Неначе й справді розійшлись!.. / Зійшлись незабаром.
 Побрались;

СПРАВИ 3

- 061A 2470 Так навманя розказую, / Без книжної справи. / Так дід колись розказував,
 114A 0066 Заграв би вам, та, бачите, / Справи нема... справи. / Учора був на базарі,
 114A 0066 Заграв би вам, та, бачите, / Справи нема... справи. / Учора був на базарі,

СПРАВИВ 3

- 050B 0035 Придбав сірома грошенят, / Одежу справив, жупанину, / Та ні відсіль і ні відтіль
 057B 0080 Придбав, сірома, грошенят, / Одежу справив, жупанину, / Та ні відсіль і ні відтіль
 182B 0016 – Мені мати купувала. / – Мені батько справив. / – А мені хрещена мати

СПРАВИТЬ 1

- 218B 0238 І кров'ю вашою, деспоти, / Похмілля справить. / Скрізь шукала

СПРАВЛЯЄ 1

- 061A 2110 Ляхів кінча; з Залізняком / Весілля справляє / В Уманщині, на пожарах.

СПРОДАЛИ 1

- 050B 0081 Старців годували! / «Коли гние, то продали б, / Адже ж у їх діти!..»

СПРОДАЛИСЬ 1

- 250B 0637 Вона вже зріла. / Спродались, / Во храмі помолились Богу

СПРОДАТИ 1

- 250B 0614 Самісінький Єрусалим. / Хоч і далеко, так продати / Дорогше можна. От прийшли,

СПРОДАТЬ 1

- 250B 0239 Нову коновочку старий. / Спродать би то та молодій / Купить хустиночку до речі,

СПРОСТА 1

- 091B 0022 Та ще в селі своїм дівчаток / Перебирає. Та спроста / Таки своїх байстрят з десяток

СПРЯЖЕШ 1

- 068B 0151 Було, мов жабу ту, на списі / Спряжеш дитину на огні / Або панянку білолицю

СПРЯЖУ 1

- 209B 0102 На світ твій виглянуть з могили – / Спряжу всю шляхту на огні! / Вони, вони – не
 бійся, сину! –

СПУСКАЄ 1

- 234A 0216 Робить возики, а в свято – / То й з рук не спускає. / Дивуються старі мої

СПУСКАЛИ 1

207A 0486 Турка пошукати». / Чайки і байдаки спускали, / Гарматами риштовали,

СПУСКАТИ 1

207A 0483 «Благослови, отамане, / Байдаки спускати / Та за Тендер погуляти,

СПУСКАЮТЬ 1

270A 0008 Царівною називають, / Очей не спускають / З мого цвіту? Дивуються,

СПУСТИ 1

047A 0101 Рушниками, що придбала, / Спусти мене в яму. / Нехай попи заспівають,

СПУСТИВСЯ 1

057B 0332 Вийшов в поле геть од шляху, / У балку спустився / Та й викопав при долині

СПУСТИЛА 2

180A 0459 Може, Москва випалила / І Дніпро спустила / В синє море, розкопала

266B 0020 На каторгу. А люта мати! / Спустила друге бісновате / Своє скаженеє звіря.

СПУСТИЛАСЬ 2

180A 0469 То не хмара – біла пташка / Хмарою спустилась / Над царем тим мусянджовим

153B 0060 Та сплела й собі такую / І вночі спустилась / До студента на улицю.

СПУСТИЛИ 1

140B 0022 Завернули його у тую рогожу / Та й спустили Івана / У ту яму глибокую

СПУСТИЛОСЬ 1

029B 0070 Сидить, а сонечко низенько / Уже спустилось над Дніпром. / Сидить, і дивиться, і дума,

СПУСТИТЬСЯ 1

074B 0054 Сингичагач кайзак вспом'яне, / Тихенько спуститься з гори, / І згине в глиняній пустині...

СПУЩУ 2

274A 0370 А як найду ката, / То й спущу його на його. / Отойді, проклятий!..

274A 0372 Отойді, проклятий!.. / Ні, не спущу. Сама його / Загризу... Чи чуєш?

СРАМОТНІ 1

016B 0312 Гармидер, галас, гам у гаї, / Срамотні співи. Аж лящить / Жіночий регот. Завивас,

СРАМОТНЯ 1

250A 0254 Вольними устами. / І забудеться срамотня / Давня година,

СРАМОТОЮ 1

258A 0055 Покрив єси знову / Срамотою свої люди, / І вороги нові

СРІБЛО 3

154A 0133 Огонь запеклих не пече. / Руйнують мури, срібло, золото / Несуть шапками козаки

207A 0634 Як Січ руйнували, / Як москалі срібло, золото / І свічі забрали

237B 0026 І думка ваша і слова – / Неначе срібло куте, бите / І семикрати перелите

СРІБЛО-ЗЛОТО 3

030A 0317 А плакати – сором. / Возьміть срібло-злото / Та будьте багаті,

061A 0690 Свячений достану. / Дасть він мені срібло-злото, / Дасть він мені славу;

150A 0133 Огонь запеклих не пече. / Руйнують мури, срібло-злото / Несуть шапками козаки

СРІБЛОМ-ЗЛОТОМ 1

030A 0310 Єсть люде на світі – / Сріблом-злотою сяють, / Здається, панують,

СРІБНИЙ 2

010A 0105 В очереті, в осоці, / Срібний перстень на руці; / Молоденький, чорнобровий,
050B 0206 В поході, каже, загубив. / Та срібний хрестик заробив! / -----

СТАВ 19

020A 0101 Ляхів обступали. / Як став місяць серед неба, / Ревнула гармата,
024A 0073 Ляхів обступали. / Як став місяць серед неба, / Ревнула гармата,
061A 1377 «Не боюся!» Знявши шапку, / Став, мов перед паном. / «Відкіля ти? Хто ти такий?»
061A 2209 Вони католики. / Чого ж ти став? Чом не ріжеш? / Поки невеликі,
061A 2343 Через базар переходить? / Став; розрива купу / Ляхів мертвих: шука когось.
199A 0044 Перелічив трупи, / А не слав'ян. І став еси / На великих купах,
199A 0269 Ливанського, у кайданах / Став Гус перед ними! / І окинув нечестивих
199A 0309 І не стрепенувся... / Перед огнем; став на йому / І молитву діє:
234A 0064 Худоби діждалися, / Придбали хутір, став і млин, / Садок у гаї розвели
234A 0523 Ввійшов Марко в малу хату / І став у порогу... / Аж злякався. Ганна шепче:
258A 0127 На раді великій / Став земних владик судити / Небесний владика.
266A 0059 І я прозрівати / Став потроху... Доглядаюсь – / Бодай не казати,
006B 0065 І на спис похилився. / Став на самій могилі, / На Дніпро позирав,
014B 0074 Вони ще довго говорили, / Я став перед світом дрімать, / І паничі мені приснились
088B 0015 А я вже думав спать лягать / Та й став, щоб трохи подивиться / На круглолицю
молодицю,
250B 0052 Хоч і далеко. Так любила ж / Вона той тихий божий став, / Широкою Тівєріаду,
250B 0057 Не боронив їй, не спиняв / На став іти; іде, сміється, / А він сидить та все сидить,
250B 0064 І сумтно, сумно позирає / На той широкий божий став, / І мовила: – Тівєріадо!
250B 0173 Мов намальований сіяв, / І став велично на порозі, / І, уклонившись, вітав

СТАВАЛИ 1

173A 0122 З дрібними сльозами. / Де на ніч ставали, / Сторожу давали,

СТАВАМИ 1

180A 0101 Степи, лани мріють, / Меж ярами над ставами / Верби зеленіють.

СТАВИ 1

111B 0028 Біленькі хати, повалились, / Стави бур'яном поросли. / Село неначе погоріло,

СТАВИЛА 1

111B 0016 Поклони тяжкі б'ючи, / Пречистій ставила, молила, / Щоб доля добрая любила

СТАВИЛИ 1

061A 2301 По Умані бігав. А серед базару, / В крові, гайдамаки ставили столи: / Де що запопали,
страви нанесли

СТАВИТЬ 1

221A 0395 А може, й так! Так на чорта ж / Їх на горах ставить? / Та ще такі височенні,

СТАВКА 1

123A 0112 «Душно мені; ходім дочко, / До ставка купатись». / «Ходім, мамо».

СТАВНИКИ 1

246A 0135 Храми, каплиці, і ікони, / І ставники, і мірри дим, / І перед обра[зо]м твоїм

СТАВОК 5

030A 0548 У яру гребля, верби вряд, / Ставок під кригою в неволі / І ополонка – воду брать...

123A 0172 ----- / З того часу ставок чистий / Заріс осокою;
016B 0056 Високі на горі палати, / Чималий у яру ставок, / Зелений по горі садок,
189B 0025 Далеко в самотній неволі. / Ставок, гребелька, і вітряк / З-за гаю крилами махає.
207B 0063 А он з-за гаю виглядає / Ставок, неначе полотно, / А верби геть понад ставом

СТАВОМ 8

030A 0685 Найшла, що шукала. / Дунув вітер понад ставом – / І сліду не стало.
173A 0178 ----- / Понад ставом увечері / Хитається очерет.
173A 0182 До досвіта вечерять. / Понад ставом увечері / Шепочеться осока,
173A 0186 Дівчинонька козака. / Понад ставом вітер віс, / Лози нагинає.
234A 0057 Був собі дід та баба. / З давнього давна, у гаї над ставом. / Удвох собі на хуторі жили.
207B 0016 Тії хатиночки у гаї / Над чистим ставом край села. / Мене там мати повила
207B 0064 Ставок, неначе полотно, / А верби геть понад ставом / Тихесенько собі купають
302B 0018 Тече вода край города. / Вода ставом стала. / Прийшло дівча воду брати,

СТАВОЧКИ 1

016B 0228 Спеклося, бідне, на жару. / Лопуцьки їсть, ставочки гатить / В калюжах з дітьми у яру.

СТАВОЧОК 1

006B 0113 Тебе не квітчану. І в гаї / Ставочок чистий висихає, / Де ти купалася колись.

СТАВУ 3

030A 0677 Кругом подивилась, / Та в яр... біжить... Серед ставу / Мовчки опинилась.
061A 0998 Нема в його ні оселі, / Ні саду, ні ставу... / Степ і море; скрізь битий шлях,
174B 0002 Ой крикнули сірії гуси / В яру на ставу; / Стала [слава] на все село

СТАЙНЯХ 1

199A 0135 Отій самій, що хилялась / По шинках, по ста[й]нях, / По чернечих переходах,

СТАЛА 39

010A 0131 На самий верх на гіллячці / Стала... В серце коле! / Подивилась на всі боки
020A 0122 Тії ночі кривавої, / Що славою стала / Тарасові, козачеству,
024A 0094 Тії ночі кровавої, / Що славою стала / Тарасові, козачеству,
030A 0036 Поки слава на все село / Недобрая стала. / Нехай собі тії люде
030A 0269 Та й заголосила. / Як тополя, стала в полі / При битій дорозі;
030A 0583 Летить, ледве дише. / Боса стала серед шляху, / Втерлась рукавами.
030A 0630 Що од тебе сина мала, / Покриткою стала... / Покриткою... Який сором!
047A 0184 Серед степу пала, / Пала, стала, заплакала / І... і заспівала:
047A 0225 І на диво серед поля / Тополею стала. / -----
052A 0092 За що слава козацькая / На всім світі стала! / Утни, батьку, орле сизий!
114A 0098 Хоч за пана гетьмана. / Стала мати гадати / Та за пана єднати.
123A 0044 Поки лихо не спіткало, / Поки не та стала; / Незчулася, як минули
173A 0143 Бо хрещені не приймають: / «Стара, – кажуть, – стала, / Нездужас...». І огризок
173A 0191 Поплакала чорнобрива / Та й стала співати. / Поплакала стара мати
173A 0193 Поплакала стара мати / Та й стала ридати. / І молилась, і ридала,
173A 0207 І день, і ніч дивилася / Та й стала питати: / «Чи не чув хто, чи не бачив
199A 0016 На розпутті широкому, / Та й гаснути стала. / -----
234A 0340 Прийшла в Київ – не спочила, / У міщанки стала, / Найнялася носить воду,
234A 0452 «Катерино! / Не та вже я стала: / Зледащіла, нездужаю
270A 0075 І я процвітати / Стала в гаї, і в теплиці, / І в білих палатах.
274A 0056 І на руках повиступала / Од стужі кров; аж струпом стала. / І довгі коси в реп'яхах
274A 0072 Цілували мене в лице, / А як стала стара баба, / Цілували б, була б рада».
274A 0420 Потім разом схаменулась, / Стала їсти й пити, / І ховатись за шатрами,
274A 0427 То воно й минулось. / Потім її стала вчити / І лікарувати,
016B 0145 І княгиня з дитиною / Не тією стала. / Ніби на світ народилась –

- 016В 0282 Знівечені. З того часу / Стала невесела. / -----
 016В 0337 Княжна моя. Дивилася... / Та й плакати стала. / Може, серце яке лихо
 074В 0019 Святее сонце покрива, / І стала тьма, і од Уралу / Та до Тингиза, до Аралу
 083В 0095 Все виглядять його ходила. / І стежка стала заростать, / Бо вже нездужає і встать.
 088В 0012 Мов на Іуду... Із туману, / Як кажуть, стала виглядять / Червонолиця Діана...
 095В 0293 У ірій знову полечу, / Бо я зозулею вже стала... / Чи він у гості не приходив?
 174В 0003 В яру на ставу; / Стала [слава] на все село / Про тую вдову,
 200В 0025 І генеральша уночі / Тихенько плакать собі стала. / «Занапастила мене мати.
 209В 0038 Та добре дивися – а я розкажу, / За що Україна наша стала гинуть, / За що й я меж
 ними в могилі лежу.
 232В 0003 Ти другом, братом і сестрою / Сіромі стала. Ти взяла / Мене, маленького, за руку
 250В 0032 Росла собі та виростала / І на порі Марія стала... / Рожевим квітом розцвіла
 250В 0226 Марніють зримо.– Ти не та, / Не та тепер, Маріє, стала! / Цвіт зельний, наша красота! –
 250В 0415 Цариця сіла на ослицю, / То слава б стала про царицю / І про великую ослицю
 302В 0018 Тече вода край города. / Вода ставом стала. / Прийшло дівча воду брати,

СТАЛИ 27

- 030А 0615 А ти ж присягався!» / «Возьмите прочь! Что ж вы стали?» / «Кого? Мене взяти?
 055А 0055 За ухо чуприну, / Підняв шапку – човни стали. / «Нехай ворог гине!
 057А 0003 Лихо мені з вами! / Нащо стали на папері / Сумними рядами?..
 061А 0204 Помолились, одяглися, / Кругом мене стали. / Сумно, сумно, як сироти,
 061А 1643 А в лісі скарб. Як приїдем, / То щоб кругом стали, / Скажи хлопцям. Може, льохи
 061А 1648 Приїхали, / Стали кругом ліса; / Дивляться – нема нікого...
 173А 0116 В удовину хату / Та й підкрались... Стали хлопців / В кайдани кувати
 199А 0080 Богу помолюся, / Щоб усі слав'яне стали / Добрими братами,
 199А 0338 Мов собаки, коло огню / Кругом ченці стали. / Боялися, щоб не виліз
 207А 0341 «Нехай тебе Бог заступить!» – / Як за селом стали, / Сказав батько, та всі троє
 207А 0639 І на тихому Дунаю / Новим кошом стали; / Як цариця по Києву
 221А 0043 Всі на мене залицялись / І сватати стали, / А у мене, як на тее,
 221А 0495 Отак пісні Богданові / Стали їм в пригоді!! / Так малий льох в Суботові
 258А 0229 Органи глухії, / І нам стали сміятися / Едомляне злії:
 274А 0029 Звичайне, вольниє, співали. / Ішли, ішли, а потім стали. / Шатро край шляху
 розп'яли,
 029В 0098 А получшали?.. Ба де то! / Ще гіршими стали, / Без ножа і автодафе
 033В 0010 Ой пожали б, якби були / Одностайне стали / Та з фастовським полковником
 050В 0106 Багатії, бач, раділи, / Що багатше стали, / А вбогії тому раді,
 082В 0014 Ми довго в морі пропадали, / Прийшли в Дар'ю, на якор стали. / З Ватаги письма
 принесли
 114В 0024 Найшли зілля, накопили / І стали варити. / Заплакали, заридали...
 156В 0036 У дві лави задніпрянці / З москалями стали / Аж на мило – меж лавами
 161В 0011 Ватагу вийшли виглядати. / Та й стали. Буде вже давно – / Отут, бувало, із-за тину
 161В 0188 Там коло тополі, / Стали собі та й дивляться / Одно на другого.
 161В 0227 У батька краде! Добре, свату! / Які-то стали люде злі!.. / А що-то діється у хаті?
 175В 0071 Аж три тройки. І, звичайне, / Коло корчми стали / Дати коням одпочити,
 175В 0074 Та й дружки пристали / Співаючи. Отож стали, / Молодая встала,
 182В 0004 Грались собі крашанками / Та й стали хвалитись / Обновами. Тому к святкам

СТАЛИТЬ 1

- 236В 0012 Хиренну волю, треба миром, / Громадою обух сталить, / Та добре вигострить сокиру,

СТАЛО 56

- 020А 0038 Обізвався Наливайко – / Не стало кравчини! / Обізвався козак Павлюга –
 024А 0038 Обізвався Наливайко – / Не стало кравчини! / Обізвався козак Павлюга –
 030А 0686 Дунув вітер понад ставом – / І сліду не стало. / -----
 061А 0220 Йдете в люди, а там тепер / Все письменне стало. / Вибачайте, що не вивчив,
 061А 0373 Минулося, розійшлося, / І сліду не стало. / Серце мліє, як згадаю...

- 061A 0828 Погасло... Мертвий мов здригнув. / І сумно-сумно в хаті стало. / -----
061A 1604 Перед жидом гнувся, / А сьогодні... Та й жаль стало, / Що лихо минуло.
061A 1982 «Де Галайда?» – Максим кличе. / І сліду не стало... / Поки хлоп'ята танцювали,
061A 2084 Ох, як весело на світі, / Як весело стало! / Через тиждень, бабусенько...
061A 2446 Щоб добру навчили. Я тепер згадав, / Згадав, та й жаль стало, що лихо минуло. /
Молодес лихо! Якби ти вернулось,
061A 2528 Довго, довго оглядався, / Та й не видко стало. / Одна чорна серед степу
113A 0012 Погралися гори-хвилі – / І скіпок не стало. / -----
114A 0087 Була собі мати, / Був і батько, та не стало; / Осталась вдовою,
114A 0150 Обнявшись переступить; / Та не по-їх стало! / Шовечора сходилися,
123A 0171 Розкрилася, закрилася, / І сліду не стало... / -----
180A 0423 На той світ з собою? / Тяжко-тяжко мені стало, / Так, мов я читаю
180A 0491 А я стояв, дивувався, / Та аж страшно стало. / Уже вбогі ворушилися,
199A 0336 Прости ти їм, бо не знають!... / Та й не чути стало! / Мов собаки, коло огню
207A 0211 Дивиться Ярина та нишком сміється. / «Що се йому стало? Ні їсти, ні пити – / Нічого
не хоче! Чи не занедужав?
221A 0155 Я глянула, усміхнулась... / Та й духу не стало! / Йї мати вмерла, в одній ямі
221A 0509 Мир душі твоїй, Богдане! / Не так воно стало; / Москалики, що заздріли,
234A 0111 Я все оце міркувала, / Та аж сумно стало: / Одинокі зостарілись...
234A 0291 За одвірок та й зомліла. / Тихо стало в хаті; / Тільки наймичка шептала:
234A 0342 Найнялася носить воду, / Бо грошей не стало / На молебствіє Варварі.
234A 0410 Коли б Марка діждатися... / Так щось тяжко стало!» / І внучатам із клучочка
234A 0426 Не принесла: не купила, / Бо грошей не стало, / А заробить не здужала.
246A 0046 А сльоз, а крові? Напоїть / Всіх імператорів би стало / З дітьми і внуками, втопить
274A 0438 Уже прийшли в Україну... / Жаль їй чогось стало. / Поклонилась Маріулі
016B 0168 Кохалась дитина. / І говорить уже стало, / І вчила княгиня
016B 0220 ----- / Не стало на селі княгині, / І гусли знову загули.
016B 0233 Межи дітьми дитя своє. / І думає: тебе не стало... / Умийся, серце, щоб пізнала
026B 0005 Чи так мені чого було? / Мені так любо, любо стало, / Неначе в Бога
026B 0039 Неначе сонце засіяло, / Неначе все на світі стало / Моє... лани, гаї, сади!..
050B 0022 Або йти топиться, / Так жаль маленьких діток стало! / Звичайне, мати, що й казати!
057B 0038 Або вбитись, утопитись, / Так жаль маленьких діток стало. / Звичайне, мати, що й
казати,
068B 0036 ----- / – «Багато дечого не стало, / Сказав старий.– Води чимало.
068B 0157 І все докучило мені... / Одурів я, тяжко стало / У вертепах жити.
068B 0179 До полудня плакав. / Та так мені любо стало: / І малого знаку
083B 0043 Титарівна, – хіба тобі / Наймичок не стало! – / Насміялась титарівна
083B 0054 Пішов собі... З того часу / Не чуть його стало... / З того часу титарівні
083B 0067 В недобрый час з того нерівні / Ти насміялась... Стало жаль / Тобі його... Нудьга,
печаль
083B 0216 ----- / Борця того в селі не стало; / А люде в Польщі зустрічали
088B 0030 Тихенько дівчина співала, / І жаль мені, малому, стало / Того сірому-сироту,
088B 0041 Чого тепер тобі, старому, / У цій неволі стало жаль – / Що світ зав'язаний, закритий!
095B 0127 Щоб спала тихая печаль / На очі їх, щоб стало жаль / Моїх дівчаток, щоб навчились
095B 0150 Уже і сонечко зійшло, / Уже й зашло, смеркати стало, / Не йде, сердешная, в село,
095B 0321 А люде тихо розійшлися. / Марини й матері не стало. / Уже весною, як орали,
137B 0027 Та на трубах вигравало. / І на горі разом стало. / Заговкли гармати,
147B 0054 Попіл вітром розмахало, / І сліду не стало. / Отаке-то людям горе
161B 0369 Не минуло году, / Як Настусеньки не стало, / А вже на городі
175B 0038 Стара собака, та ще й бита. / У балці стало щось кричать, / Побігли хлопці рятовать.
179B 0005 Дівчина-дитина. / Любо, любо стало, / Пташечка зраділа
237B 0002 Мій Боже милий, як-то мало / Святих людей на світі стало. / Один на другого кують
250B 0473 Та й каже: – Доню, не журись. / Царя вже Ірода не стало. / Чогось увечері наївсь,
250B 0721 Її зарізали в тюрмі. / І Йосипа твого не стало. / І ти, як палець той, осталась
292B 0033 Раби німії поклонялись. / Жидам сердешним заздро стало, / Що й невеличкого царя

СТАЛОСЯ 3

- 180A 0559 Пішли в землю; диво дивне / Сталось на світі. / Дивлюся я, що дальш буде,
104B 0064 А жінку можна привітати. / Трохи не сталося отак. / До нитки звівся мій козак,
250B 0384 Од того Ірода. Незримо / Й нечуте сталося тойді. / Ще діточки сповиті спали,

СТАЛОСЬ 12

- 061A 1552 «Уб'єм брата! Спалим хату!» – / Сказали, і сталося. / Все б, здається; ні, на кару
246A 0133 Щоб ми з тебе насміялись? / Воно ж так і сталося. / Храми, каплиці, і ікони,
250A 0055 ----- / Ох, якби те сталося, щоб ви не вертались, / Щоб там і здихали, де ви поросли!
016B 0418 І всякому добро творить. / А сталося ось як. У черницях / Занапастилося добро...
068B 0162 І зарівав би, та диво, / Диво дивне сталося / Надо мною недолюдом...
083B 0056 З того часу титарівні / Щось такеє сталося! / -----
111B 0060 І люде веселі. / Воно б, може, так і сталося, / Якби не осталося
153B 0082 У тім місті преславному, / У тій Вільні сталося. / Дивувались довго люди,
161B 0344 Отак тепер і з сотником / З дурним моїм сталося, / Розігнав дітей по світу,
161B 0367 Отаке-то горе / Із сотником оце сталося. / Не минуло году,
250B 0228 Цвіт зельний, наша красота! – / Промовив Йосип.– Диво сталося / З тобою, доненько
моя!
250B 0391 В дитячій праведній крові! / Такеє-то на світі сталося! / Дивіться ж, о! матері!

СТАН 10

- 047A 0005 До самого долу. / Стан високий, лист широкий / Марне зеленіє.
061A 2009 Що я полюбила – / Полюбила стан високий / І карії очі –
114A 0131 Чорні, карі очі, / І високий стан козачий, / І гнучкий дівочий.
123A 0076 Лишенько, дівчата! / Мати стан гнучкий, високий, / А серця не мати.
123A 0078 А серця не мати. / Ізгнеться стан високий, / Брови полиняють,
123A 0124 Себе забавляє, / Гне стан гнучкий, розгинає, / На сонечку гріє.
123A 0196 На гнучкий дівочий / На стан голий подивиться... / І ніхто не знає
178A 0015 Очі голубині, / Стан мій гнучий... коли нема / Вірної дружини?
092B 0049 Дивуються всує / На стан гнучий? Свято мос! / Єдинеє свято!
212B 0044 Дивлюся іноді, дивлюсь / На стан твій гнучий і за тебе / Тихенько Богу помолюсь.

СТАНЕ 36

- 030A 0067 Прийде до криниці, / Стане собі під калину, / Заспіває Гриця.
030A 0524 Де ж ти будеш ночувати, / Як мене не стане? / З собаками, мій синочку,
047A 0158 Аж там, де прощалась. / Одпочинеш; а як стане / Місяць серед неба,
061A 1116 Кругом святого Чигрина / Сторожа стане з того світу, / Не дасть святого розпинать.
061A 1478 І Дніпра, щоб вилить люте, / І Дніпра не стане. / Занапасть хіба душу?
114A 0175 Буду вам співати, поки не засну. / Тойді ж, мої любі, як мене не стане, / Згадайте про
мене, про мою Мар'яну;
207A 0255 Що без тебе і таточка, / І мене не стане?» / «Ні, Ярино, я не кину,
207A 0399 Ледве вийшла; усміхнеться, / То піде, то стане, / Розглядає, дивується,
234A 0071 Хто ж їх старість привітає, / За дитину стане? / Хто заплаче, поховає?
256A 0062 За святую правду-волю / Розбойник не стане, / Не розкує закований
258A 0003 Не вступає раду, / І не стане на путь злого, / І з лютим не сяде.
258A 0007 Серце його й воля / Навчається, і стане він, / Як на добрім полі
258A 0180 Дожидає, поки правда / Перед ними стане. / Хто б спас мене од лукавих
258A 0200 Погубить їх, і їх слава / Стане їм в неславу. / -----
258A 0281 Судом своїм правим. / І вовіки стане слава, / Преподобним слава.
046B 0141 А іноді так буває, / Що й сльози не стане. / І благов би я о смерті...
050B 0264 Утре сльози – все од Бога – / Й веселенький стане. / А в петрівку і спасівку
057B 0248 У храм божий. На крилосі / Стане, та й співає / За дяком-таки, та возьме
057B 0312 О здоровій тещу з сином / І веселий стане. / – Все од Бога, – скаже собі, –
129B 0035 То той мені, запорожці, / Дружиною стане». / Разом повставали,
134B 0009 Мене клени. / Мене не стане, не йди меж люде, / Іди ти в гай,
180B 0007 Дивуюсь дивом, і печаль / Охватить душу; стане жаль / Мені її, і зажурюся,

- 184В 0003 Не знає сам, чого зрадіє, / Неначе стане молодий, / І заспіває... як уміє.
 184В 0005 І заспіває... як уміє. / І стане ясно перед ним / Надія ангелом святим,
 184В 0016 Добро навчилася любити! / Не раз такому любо стане, / Не раз барвінком зацвіте.
 192В 0017 ----- / І жаль тобі її стане, / Малої билини.
 212В 0007 Перед тобою помолюсь. / І жаль мені, старому, стане / Твоєї божої краси.
 212В 0010 Де з нею дінешся еси? / Хто коло тебе в світі стане / Святим хранителем твоїм?
 218В 0014 Упаде колись на землю / І притчею стане / Розпинателям народним,
 218В 0397 Судом своїм правим, / І вовіки стане слава, / Преподобним слава.
 266В 0049 Нікчемний, довгий і поганий, / Межи людьми во притчу стане, / Самодержавний
 отой плач!
 268В 0002 Погибнеш, згинеш, Україно, / Не стане знаку на землі, / А ти пишалася колись
 299В 0025 Чи буде правда меж людьми? / Повинна быть, бо сонце стане / І осквернену землю
 спалить.
 304В 0016 Дядьки отечества чужого! / Не стане ідола святого, / І вас не стане, – будяки
 304В 0017 Не стане ідола святого, / І вас не стане, – будяки / Та кропива – а більш нічого
 304В 0020 Не виросте над вашим трупом. / І стане купою на купі / Смердячий гній – і все те, все

СТАНЕШ 1

- 047А 0156 Що б там не кричало, / Не оглянься, поки станеш / Аж там, де прощалась.

СТАНОВИТЬ 1

- 234А 0153 Потом заробляє / Та, ридаючи, становить / Перед образами –

СТАНОМ 2

- 123А 0022 Білолиця, кароока / І станом висока, / У жупані; кругом пані,
 212В 0001 ----- / І станом гнучим, і красою / Пренепорочно-молодою

СТАНУ 4

- 016А 0014 Втоплю свою недоленку, / Русалкою стану, / Пошукаю в чорних [хвилях],
 030А 0625 Хоч ти не цурайся! / Наймичкою тобі стану... / З другою кохайся...
 178А 0009 Так би й обвилися / Кругом стану, і в подушку / Холодну впилися,
 250В 0072 Од вітру хилиться в яру. / – Йому я стану за дитину. / Плечми моїми молодими

СТАНУТЬ 3

- 047А 0058 Чи не була мати. / Стануть собі обіймуться – / Співа соловейко;
 180А 0090 Поки твої малі діти / На ворога стануть. / Прощай же ти, моя нене,
 221А 0427 В великій пригоді / Нам сьогодні вони стануть! / Бо там коло льоуху

СТАНЬ 1

- 195А 0025 Хоч крізь сон побачу... / Стань же братом, хоч одури. / Скажи, що робити:

СТАР 2

- 137В 0063 Павла Кравченка-Наливайка. / Я стар чоловік, нездужаю встати, / Буду йому пораду
 давати,
 209В 0068 Я жив на хуторі, / Я стар був, немощен. Послав / З табун я коней до обозу,

СТАРА 38

- 030А 0010 Якби сама, ще б нічого, / А то й стара мати, / Що привела на світ божий,
 030А 0171 Тяжко зажурився. / Коло його стара мати / Сидить на ослоні,
 047А 0091 «Чого в'янеш, моя доню?» / Стара не спитала, / За сивого, багатого
 047А 0106 ----- / Не слухала стара мати, / Робила, що знала –
 047А 0146 Для того придбала». / Пішла стара, мов каламар / Достала з полиці.
 061А 0435 Чортова кишенья. / Стара Хайка лежить долі, / В перинах поганих.
 061А 1015 так! Далєбі, дав би карбованця, якби був не пропив учора! / Шкода! Ну, нехай стара
 в'язне, більше м'яса буде. / Поборгуй, будь ласкав, завтра оддам. Утни ще що-небудь

- 061A 1103 Бач, розходилися! А ти, / Стара собако, де б молитися, / Верзеш тут погань. От чорти!» –
- 061A 2331 Замикайте, діти, двері, / А ти, стара, не журись / Та до мене пригорнись!
- 114A 0157 Нічого не знає». / Угадала стара мати, / Та не все вгадала,
- 114A 0278 Чом не заховала?» / Не слухала стара мати, / Лягла спочивати.
- 123A 0061 Ганнусю чорняву. / Побачила стара мати, / Сказилася люта:
- 123A 0159 Розкидала; а за нею / Стара люта мати: / Очі вивело із лоба
- 150A 0106 І ніч стрепенулась: / Не бачила стара мати / Козацької плати.
- 154A 0106 І ніч стрепенулась. / Не бачила стара мати / Козацької плати.
- 173A 0143 Бо хрещені не приймають: / «Стара, – кажуть, – стала, / Нездужає...». І огризок
- 173A 0192 Та й стала співати. / Поплакала стара мати / Та й стала ридати.
- 207A 0125 «Ні, не така вже, підтопталась / Стара моя сила, / Утомився... А все це ви
- 234A 0436 Не пила й не їла / Стара Ганна. / «Катерино!
- 250A 0207 Добре, ведіть, покажуть, / Нехай стара мати / Навчається, як дітей тих
- 274A 0072 Цілували мене в лице, / А як стала стара баба, / Цілували б, була б рада».
- 274A 0424 Щось таке їй поробила / Стара Маріула. / Якимсь зіллям напувала,
- 006B 0209 Молоду дівчину. / Посадила стара мати / Три ясени в полі.
- 006B 0222 Не вертаються три брати. / Плаче стара мати, / Плаче жінка з діточками
- 006B 0279 І дівча одно пішло. / Подибала стара мати / Доню в полі доганяти...
- 006B 0295 Чорнобрива з хати. / Не покличе стара мати / Вечеряти в хату.
- 016B 0102 Всього понадбала / Стара мати. Саму тебе / Мов намалювала,
- 016B 0426 Отам мені і розказала / Стара черниця новину. / Що в монастир до їх зайшла
- 057B 0115 У зятя та в сина / Стара собі спочиває, / А на Катерину,
- 095B 0207 Під тином знай собі сидить. / Стара неначе одуріла. / Мороз лютує, аж скрипить,
- 095B 0315 У поле, виючи мов звір. / Пошкандибала стара мати / Свою Марину доганяти.
- 104B 0085 Хто ж їх нагодує? / Хто догляне? Одна – стара, / Нездужає встати,
- 104B 0095 Та хоч жінку взяти... / Стара мати і тут буде / Віку доживати
- 153B 0069 З сокирою! Горе! / Горе тобі, стара мати, / Нема твого сина,
- 175B 0037 Оцей лукавий лановий. / Стара собака, та ще й бита. / У балці стало щось кричать,
- 212B 0035 Оперилось, і ти осталась / Стара і немощна. Людей, / Людей неприязних благаш
- 218B 0519 Трохи одпочила / Стара мати недобита. / Живущую силу
- 250B 0526 Єлисавета, / Стара вдова, у Назареті / З малим синком своїм жила,

СТАРЕ 2

- 029B 0041 Мов п'яний старець торбинки, / А он старе Монастирище, / Колись козацьке село,
- 161B 0055 Гріховного пестування / Старе тіло просить!.. / І пальцями старий сотник

СТАРЕНЬКА 1

- 076B 0001 ----- / Старенька сестро Аполлона, / Якби ви часом хоч на час

СТАРЕНЬКАЯ 3

- 033B 0070 Як плакала за дітками / Старенькая мати. / Як діточки на Орелі
- 146B 0020 Осталася сиротою / Старенькая мати. / Ой згадала в неділеньку,
- 151B 0002 – Ой умер старий батько / І старенькая мати, / Та нема кому широкі

СТАРЕНЬКИЙ 1

- 076B 0023 Придибайте хоч на годину / Та хоч старенький божий глас / Возвисьте, дядино. Та ладом

СТАРЕНЬКУЮ 1

- 015A 0011 На кого покинув / Батька, неньку старенькую, / Молоду дівчину?

СТАРЕСЕНЬКА 1

- 092B 0028 Привітали мене. Мати! / Старесенька мати! / Чи збираються ще й досі

СТАРЕЦЬ 5

- 061A 0243 Що про Україну / Сліпий старець, сумуючи, / Співає під тином.
 061A 1613 «Гей, старченя! Стривай лишень!» / «Я не старець, пане! / Я, як бачте, гайдамака».
 207A 0448 А он знову шляхом / Козак іде, ніби старець, / То, бач, ради страху,
 029B 0040 Розкидав з долею лихою, / Мов п'яний старець торбинки, / А он старе Монастирище,
 038B 0108 І не згадають, щоб ти знав... / І старець тяжко заривав. / Читав писаніє покинув.

СТАРЕЧІ 1

- 161B 0169 Будеш плакати, і нікому / Ті сльози старечі / Буде втерти, не женися!

СТАРЕЧУ 1

- 038B 0098 На рясу сльози... Бий поклони! / І плоть старечу усмирй. / Святе писаніє читай,

СТАРИЙ 96

- 027A 0070 Недавно, недавно у нас в Україні / Старий Котляревський отак щебетав; / Замок,
 неборака, сиротами кинув
 030A 0220 На діл повалилась... / Обіззався старий батько: / «Чого ждеш, небого?»
 030A 0235 Осталися сиротами / Старий батько й мати. / Пішла в садок у вишневий,
 030A 0717 На сонці куняє, / А тим часом старий кобзар / Ісуса співає.
 045A 0001 ----- / Перебендя старий, сліпий – / Хто його не знає?
 045A 0022 Отакий-то Перебендя, / Старий та химерний; / Заспіває про Чалого –
 045A 0038 Отакий-то Перебендя, / Старий та химерний! / Заспіває, засміється,
 045A 0055 Послуха, повіє... / Старий заховавсь / В степу на могилі, щоб ніхто не бачив,
 045A 0093 Отакий-то Перебендя, / Старий та химерний; / Заспіває весільної,
 047A 0134 Тяжко мені, тяжко! / Там старий где з старостами... / Скажи ж мою долю».
 061A 0442 Ламайте двері, поки вийде / Старий паскуда!» / «Постривай!
 061A 0870 У темному гаю, / Зібралися; старий, малий, / Убогий, багатий
 061A 0900 ----- / Старий Головатий щось дуже коверзує. / -----
 061A 0924 ----- / Ото, мабуть, Волох! Не втерпів-таки старий дурень: / треба, та й годі.
 061A 0956 ----- / Добре погуляєм! Правду старий співа, як не бреше. / А що б то з його за
 кобзар був, якби не волох!
 061A 1692 Тече кров у воду. / Ні каліка, ані старий, / Ні мала дитина
 061A 1739 А де ж Волох? Заспівай лиш / Нам, старий кобзарю! / Не про дідів, бо незгірше
 061A 1887 Іди ж, доле, за журбою, / А ти, старий, за водою, / А я – так до шинку.
 061A 1896 Молодець горобець! / Старий рудий бабу кличе, / А та йому дулі тиче:
 061A 1903 А я буду добувати, / А ти, старий, не гріши, / Та в запічку колиши,
 061A 2473 Нехай здоров буде! / А я за ним. Не знав старий, / Що письменні люде
 114A 0041 Яка про що знає... / Аж ось з хлопцем старий кобзар / В село шкандибас.
 114A 0218 Та за молодого, / Нехай старий бурлакує, / Гроші заробляє,
 114A 0334 Легше, мої любі, покритися землею, / Ніж ба[чить], як другий, багатий, старий, /
 Цілує за гроші, вінчається з нею...
 199A 0373 Он над головою / Старий Жижка з Таборова / Махнув булавою.
 207A 0072 Тойді, як праведно жили / Старий козак і діток двоє... / Ще за гетьманщини старої
 207A 0079 Сидів, з бандурою в руках, / Старий козак. / «І так і сяк! –
 207A 0081 «І так і сяк! – / Старий міркує, розмовляє.– / І треба б,– каже,– й трохи шкода.
 207A 0093 І вшкварив по струнах. / Старий грає, а Ярина / З Степаном танцює;
 207A 0095 З Степаном танцює; / Старий грає, примовляє, / Ногами тупцює.
 207A 0111 «Ануге, діти, отакої!» – / І старий піднявся, / Як ударить, як ушкварить,
 207A 0216 Нібито й не чує. «Чи жать, чи не жать, / А сіяти треба,– старий промовляє / Нібито
 до себе.– Анумо вставать,
 207A 0304 Запорозьку зброю / Старий виніс із комори, / Дивиться, радіє,
 207A 0307 Приміряє, ніби знову / Старий молодіє. / Та й заплакав. «Зброє моя,
 207A 0329 Аж зомліла, як узріла; / І старий заплакав, / Як побачив на коневі
 207A 0334 Та плаче Ярина; / Старий батько іде рядом, / Научає сина:
 207A 0348 Швидше повертайся!»– / Сказав старий. А Ярина, / Мов тая ялина
 207A 0371 Пожовкле листя, мов убитий / Старий під хатою сидить, / Дочка нездухає Ярина;

- 207A 0384 Така моя доля», – / Старий вимовив і нишком / Богу помолився;
 207A 0410 Сльози полилися. / Старий батько коло неї, / Як дуб, похилився.
 207A 0466 Падає, благає / Старий батько, хоч літечко, / Хоч Петра діждати,
 207A 0552 Ідїть, подивіться». / Прийшов старий, розглядає, / І свого Степана
 207A 0560 ----- / Плаче старий та ридає, / Й Степан сліпий плаче
 207A 0578 За Степана свата / Старий свою Яриночку. / І Ярина в хаті.
 207A 0610 І Степан остався. / Зрадив старий, мов маленький, / Аж за кобзу взявся,
 207A 0696 Ярина гуляє / По садочку. Старий батько / Сидить коло хати
 234A 0262 Кого-небудь треба сватать! / «Кого ж би тут?» – старий дума / І просить поради
 234A 0280 ----- / «Спасибі вам! – старий каже. / Тепер, щоб ви знали,
 234A 0296 Коровай місили / На хуторі. Старий батько / З усієї сили
 234A 0314 На прощу у Київ / Пішла Ганна. Благов старий, / А Марко аж плакав,
 234A 0386 Та після першої Трохим / Старий сидів в сорочці білій, / В брилі, на призьбі. Перед
 ним
 234A 0392 До діда в гості. Засміявся / Старий і внучку привітав, / Неначе справді молодицю:
 234A 0461 Ні, не помагало. / Старий Трохим по надвір'ю, / Мов убитий, ходить.
 234A 0509 ----- / Старий воли випрягає, / Занози ховає
 274A 0128 На подзвін придбати. / Один старий одпочине / В пишній домовині.
 274A 0130 В пишній домовині. / Другий старий і так собі / Де-небудь під тином.
 274A 0136 ----- / Коло огню старий циган / З люлькою куняє.
 274A 0337 Мого слова. Страшно буде. / І ти, старий друже, / Злякаєшся, як вимовлю...
 006B 0336 Чи то пригород, чи город, / Мов бритвою, старий голить / Усе, що дає.
 006B 0340 Й сироту-кобзаря. / Приспівує старий, косить, / Кладе горами покоси,
 029B 0073 А сльози капають... «Гай-гай!..– / Старий промовив.– Недоуми! / Занапали божий
 рай!..
 029B 0121 Хмари звеселіли... / А старий мій подивився, / Сльози покотились...
 029B 0159 В хатині віку доживати!.. / Старий мій знову зажурився, / Ходив довгенько коло хати,
 038B 0037 Що ви творите? – На тоте ж / Старий ударив в закаблуки, / Аж встала курява! Отак!
 038B 0071 В довгій рясі по келії / Старий чернець ходить. / Іде чернець у Вишгород
 038B 0086 Голосно читає... / А думкою чернець старий / Далеко літає.
 038B 0119 І за Україну молитись / Старий чернець пошкандибав. / -----
 057B 0003 Аж за Уралом, за Елеком, / Старий недобиток варнак / Мені розказував отак
 068B 0005 І недомучений варнак / Старий той був. Та у неділю / Якось у полі ми зустрілись
 068B 0007 Якось у полі ми зустрілись / Та й забалакалися. Старий / Згадав свою Волинь святую
 068B 0014 Один другому.– Довгий вік! – / Старий промовив.– Все од Бога! / Од Бога все! А сам
 нічого
 068B 0024 Так і загину на чужині / В неволі.– І старий варнак / Заплакав нишком. Сивий брате!
 068B 0037 – «Багато дечого не стало, / Сказав старий.– Води чимало. / Із Ікви в [море] утекло...
 076B 0146 Немалі літа, / Одрях старий, і покривали / Многими ризами його,
 076B 0158 ----- / Облизавсь старий котюга, / І розпустив слини,
 076B 0175 По двору тихо похожає / Старий веселий Рогволод. / Дружина, отроки, народ
 111B 0052 І на Україні добро. / Меж горами старий Дніпро, / Неначе в молоці дитина,
 137B 0047 Гетьмана укрили. / Гетьман старий ридає, / До Бога руки знімає,
 151B 0001 ----- / – Ой умер старий батько / І старенькая мати,
 153B 0045 Без жидівки жити / Студентові. А жид старий / Ніби теє знає.
 156B 0013 А ти, Чигирине! / А ти, старий Дорошенку, / Запорозький брате!
 161B 0022 Чись байстря. А може, й так / Узав собі старий козак / Чию сирітку за дитину
 161B 0056 Старе тіло просить!.. / І пальцями старий сотник / Настусині коси,
 161B 0176 Думаєш убити! / Ні, старий мій чепуриться, / Аж бридко дивиться!
 184B 0001 ----- / Буває, іноді старий / Не знає сам, чого зрадіє,
 184B 0011 Чого зрадив оце? Того, / Що, бачите, старий подумав / Добро якесь комусь зробіть.
 185B 0031 Часа святого так на так, / Та іноді старий козак / Верзеться грішному, усатий,
 217B 0017 ----- / І нищечком старий читає, / Перехрестившись, отче наш.
 250B 0152 І не втомилась. Вигляда / Старий, сумуючи під тином, / Давненько вже свою дитину.
 250B 0168 Дитину, сина. А Захарій / Старий нарек його Іваном... / Так бачиш що! – А гость
 роззутий,

250B 0238 Несе з торбиною на плечах / Нову коновочку старий. / Спродать би то та молодій
250B 0465 Та вовну з кужеля пряде. / Аж ось і сам старий іде / З ціпочком тихо попід тином:
250B 0607 Одпочиваючи в куточку, / Старий на сина дивувався, / Який-то з його майстер буде!
278B 0029 В Путивлі-граді Ярославна. / І каже: – Дужий і старий, / Широкий Дніпре, немалий!
284B 0007 Яворові корінь мис. / Стоїть старий, похилився, / Мов козак той зажурився.
292B 0039 Щоб він де хоче, там і взяв, / А дав би їм, старий, царя. / Отож премудрий
прозорливець,

СТАРИМ 9

061A 1099 Страх мені не хочеться / З старим дідом морочиться. / Якби таки...»
234A 0095 В такім раї, чого б, бачся, / Старим сумувати? / Чи то давнє яке лихо
117B 0018 А хоч пустять, то з ним, / З препоганим старим, / З моїм нелюбом багатим,
161B 0065 Мов кошеня на припічку / З старим котом грає... / -----
161B 0387 Та й та помикає / Старим паном... Так і треба: / Не розганяй діток,
184B 0009 Витає весело над ним. / Що ж се зробилося з старим, / Чого зрадив оце? Того,
189B 0016 Здавалось темним і німим, / Таким, як я тепер, старим. / І бачиться, в селі убогім,
250B 0069 Якая доля вийде нам / З старим Іосифом? О доле! – / І похилилась, мов тополя
250B 0309 В торбину мовчки положила / І мовчки за старим пішла / У Віфлієм.– Святая сило!

СТАРИМИ 3

061A 0170 Не втерпіла, ударила / Старими ногами. / А я дивлюсь, поглядаю
061A 0194 Що привіта моїх діток / Старими сльозами. / Буде з мене. Скажу ще раз:
029B 0027 Розважає тугу. / Оболонками старими, / Мов мертвець очима

СТАРИНКУ 1

067B 0004 Поки новинка на основі. / Старинку божу лицювать. / А сиріч... як би вам сказать,

СТАРИНУ 1

052A 0085 Кого положили. / Про старину, про те диво, / Що було, минуло...

СТАРИХ 6

061A 0124 Послухаю, пожурюся, / У старих питаю: / «Чого, батьки, сумуєте?»
061A 1560 Болить серце, як згадаєш: / Старих слов'ян діти / Впились кров'ю. А хто винен?
234A 0448 Йі покапали сльози / З старих очей замучених. / Ледве-ледве встала
246A 0051 А матерних гарячих сльоз! / А батькових старих, кровавих, / Не ріки – море
розлилось,
068B 0030 Іноді нагріє. / І потечуть з очей старих / Сльози молодії,
209B 0090 Не дав мені святий владика / Очей нарадувать старих / Моїм дитятком!..

СТАРІ 15

061A 0912 ----- / Гомонять, поки ляхи почують. Ох, старі голови та / розумні; химерять,
химерять, та й зроблять з лемеша
061A 2565 Понад Дніпром, гаєм / Ідуть старі гайдамаки, / Ідучи, співають:
114A 0345 Не дивуйтеся, дівчата, / На старі козачі / Щирі сльози. То не роса
123A 0163 Втербила в пісок жовтий / Старі сині руки. / Довго плакав рибалонька:
169A 0051 Що там схоронили / Старі батьки? Ех, якби-то, / Якби-то нашли те, що там
схоронили,
173A 0198 У матері діти! / Скалічені старі руки / До Бога здіймала,
221A 0192 Одна на другу позирали, / Неначе три сестри старі, / Що дівували, дівували,
234A 0103 Не знаю, що і після чого / Старі сумують. Може, вже / Оце збираються до Бога,
234A 0131 Дивились, молились / Старі мої. А сердешне / Неначе благає:
234A 0161 І Марком назвали. / Росте Марко. Старі мої / Не знають, де діти,
234A 0175 «Возьмімо, Трохима, / Бо ми старі, нездужасм, / Та таки й дитина,
234A 0217 То й з рук не спускає. / Дивуються старі мої / Та моляться Богу.
076B 0194 Чорніє курява. Біжать / І отроки, й старі бояра / Із Литви князя зострічать.
189B 0007 Одружимо їх. Не вгадали. / Старі заранне повмирили, / А ми малими розійшлись

189В 0032 Лежать собі у холодочку, / Мов у раю, мої старі. / Хрести дубові посхилялись,

СТАРІЇ 6

037В 0011 Росли сини і веселили / Старії скорбнії літа... / Аж поки іменем Христа
189В 0038 Нехай з святими спочивають / Мої старії...– Чи жива / Ота Оксаночка? – питаю
212В 0003 Пренепорочно-молодою / Старії очі веселю. / Дивлюся іноді, дивлюсь,
212В 0039 Коло зачинених дверей / Старії руки. / -----
212В 0042 Тобою, серце, молодую, / Старії очі веселю. / Дивлюся іноді, дивлюсь
250В 0074 Плечми моїми молодими / Його старії підопру! – / І кинула кругом очима,

СТАРІЙ 3

221А 0004 На похиленному хресті / На старій церкві. «Бог простить: / Ми тепер душі, а не люди,
188В 0010 Одно-однісіньке під тинном / Сидить собі в старій ряднині. / Мені здається, що се я,
250В 0655 За сином праведним своїм, / І ти пішла. В старій хатині / В чужій покинула його,

СТАРІСТЬ 11

047А 0211 Хто догляне, розпитає, / На старість поможе? / Мамо моя!.. Доле моя!..
061А 1259 Сховайся, мій друже, щоб не довелось / На старість заплакати... / -----
234А 0070 ----- / Хто ж їх старість привітає, / За дитину стане?
016В 0388 Лукавая доле! / Покинь її хоть на старість, / Хоть на чужім полі
029В 0169 Дай же, Боже, коли-небудь, / Хоч на старість, стати / На тих горах окрадених
046В 0016 І довелось знов мені / На старість з віршами ховатись, / Мережать книжечки, співають
050В 0094 Отак лютує. Тяжко, брате, / Людей на старість розпізнати. / А ще гірше ззамо[ло]ду
072В 0004 Чи не дасть Бог милосердий / Хоч на старість волі. / Пішо[в] би я в Україну,
122В 0011 А думала жити... / Хоч на старість у невістки / В добрі одпочити.
161В 0341 А того не знає, / Що на старість одуріє / І все занехаїть.
189В 0012 Носило всюди. Принесло / На старість ледве і додому. / Веселеє колись село

СТАРІТИСЯ 4

234А 0080 У безверхій хаті, / А ще гірше старітисся / У білих палатах,
234А 0082 У білих палатах, / Старітисся, умирати, / Добро покидати
183В 0023 У матері в хаті / Старітисся. А своїє / Вже хати не мати!
246В 0006 В багні колодою гнилою / Валятисся, старітисся, гнить, / Умерти й сліду не покинуть

СТАРІШОЇ 1

029В 0007 З Виблої могили, / Ще старішої... мов ті хмари, / Що за Дніпром сіли,

СТАРІЮСЯ 2

118В 0011 Одинокую я / Старіюся в чужій хаті – / Така доля моя!
119В 0018 В одинокій самотині / Старіюся я. / -----

СТАРОГО 32

047А 0125 Мене мати хоче дати / За старого заміж. / Любить того, моя сиза,
061А 0192 Нехай ідуть – може, найдуть / Козака старого, / Що привіта моїх діток
061А 0944 Згадайте Богдана, / Старого гетьмана; / Будете панамі,
061А 1884 Полюбила козака, / Та рудого, та старого – / Лиха доля така,
061А 2450 Згадаю те лихо, степи ті безкраї, / І батька, і діда старого згадаю... / Дідусь ще гуляє,
а батько вже вмер.
114А 0045 Латана торбина / У старого; а дитина! / Сердешна дитина!
114А 0103 Виходила гуляти, / Не до пана старого, / Усатого, товстого,
114А 0215 «Одай мене, моя мамо, / Та не за старого, / Оддай мене, моє серце,
114А 0235 Оддай мене, моя мамо, / Та не за старого, / Оддай мене, моє серце,
114А 0252 Сердешна Мар'яна. / «За старого... багатого... / За сотника Івана...» –
114А 0330 Соромляться люди у хату пустить / І привітатим словом старого каліку. / Укороти,
Боже, молодого віку
171А 0056 Може, викую я з його / До старого плуга / Новий леміш і чересло.

- 207A 0526 Свою далеку Україну, / Нерідного батька старого, / І коника вороного,
 221A 0080 Чечеля убила, / І малого, і старого / В Сейму потопила.
 029B 0005 Блакитні здалека. / З Переяслава старого, / З Виблої могили,
 029B 0129 Пересилить горе / І привів мене, старого, / На сі святі гори
 033B 0044 Історію-правду, то перелякати / Саме б пекло можна. А Данта старого / Полупанком
 нашим можна здивувати.
 046B 0120 Бо на позорище ведуть / Старого дурня муштровать. / Щоб знав, як волю шанувати,
 068B 0003 Понад Елеком, стрів я діда / Вельми старого. Наш земляк / І недомучений варнак
 076B 0093 Заплакав трохи, одурив / Псалмом старого Анафана... / І, знов веселий, знову п'яний,
 076B 0206 Владимир-князь перед народом / Убив старого Рогволода, / Потя народ, княжну поя,
 125B 0016 Та в пригоді свого батька / Старого згадаєм, / Полковника фастовського
 137B 0040 Преславного Лободу Івана, / Лицаря старого, / Брата військового.
 137B 0058 А ще б краще ви зробили, / Якби замість старого / Та обрали молодого
 161B 0051 Ну, звичайне, як дитина / Пестує старого. / А старому не до того,
 161B 0184 Мов ті голуб'ята. / А старого нема дома, / То їм своя воля
 200B 0063 І виростала, й дівувала, / І за старого генерала / Занапалили, продали!
 200B 0196 Та й спати, упоравшись, лягла. / «Тепер старого поховаю, / А молодого привітаю,
 230B 0055 Послав на каторгу святого, / А до побитого старого / Сатрапа «навсегда оставь
 250B 0181 Неначе злякане дитя, / До Йосипа свого старого, / А потім гостя молодого
 292B 0037 У їх немає. Попросили / Таки старого Самуїла, / Щоб він де хоче, там і взяв,
 304B 0006 Остались шашелі: гризуть, / Ж[е]руть і тлять старого діда... / А од коріння тихо,
 любо

СТАРОДАВНЄ 1

- 209B 0002 Бувас, в неволі іноді згадаю / Своє стародавнє, шукаю, шукаю, / Щоб чим
 похвалитись, що й я таки жив,

СТАРОДАВНЮ 1

- 061A 2543 Осталася слава. / А тим часом стародавню / Січ розруйнували:

СТАРОДЕННИЙ 1

- 061A 1150 І Жовті Води, й Рось зелену. / Сумує Корсунь староденний: / Нема журбу з ким
 поділити.

СТАРОЇ 6

- 207A 0073 Старий козак і діток двоє... / Ще за гетьманщини старої / Давно се діялось колись.
 068B 0043 Лихая доленька моя!.. / У нашої старої пані / Малії паничі були;
 068B 0091 Не довелось тільки пити. / Старої пані бахур сивий / Окрав той крам. Розлив те пиво,
 092B 0031 Веселі гості / Погуляти у старої, / Погуляти просто,
 092B 0038 Веселії дівчаточка, / І досі в старої / Танцюєте? А ти, доле!
 180B 0041 З тобою дома. Нагоди / Старої нічим одягти / І витопить зимою хату.

СТАРОМУ 14

- 030A 0721 Хто бублик, хто гроші; / Хто старому, а дівчата / Шажок міхоноші.
 207A 0214 Братику Степане, що в тебе болить?» – / Ярина питає. Старому байдуже, / Нібито й
 не чує. «Чи жать, чи не жать,
 207A 0605 І дітьми йому обоє, / Батькові старому. / Не йди од нас, Степаночку,
 274A 0123 Чом не спиться убогому / Сироті старому? / Один дума, як би його
 072B 0008 Там би мене привітали, / Зраділи б старому; / Там би я спочив хоч мало,
 073B 0002 Та не дай, Господи, нікому, / Як мені тепер, старому, / У неволі пропадати,
 076B 0154 Царевен паче красотою, / Дівчат старому навели. / Да гріють кров'ю молодого
 088B 0040 Чого ж тепер заплакав ти? / Чого тепер тобі, старому, / У цій неволі стало жаль–
 137B 0071 На ляка водити. / Не мені тепер, старому, / Булаву носити.
 161B 0033 Не сына з нею поєднати, / А забандюрилось старому / Самому в дурнях побувати.
 161B 0052 Пестує старого. / А старому не до того, / Іншого якогось,
 161B 0160 Себе одурити, / Оженитися старому / На такій дитині!

189B 0014 Веселеє колись село / Чомусь тепер мені, старому, / Здавалось темним і німим,
212B 0007 Перед тобою помолюсь. / І жаль мені, старому, стане / Твої божої краси.

СТАРОСТАМИ 6

047A 0134 Тяжко мені, тяжко! / Там старий жде з старостами... / Скажи ж мою долю».
207A 0260 Я до вас приїду / З старостами – за тобою / Та за рушниками...
207A 0263 Чи подаєш?» – «Та цур тобі / З тими старостами, / Ще й жартує!» – «Не жартую,
234A 0271 Розпитали, порадилися, / Та й за старостами / Пішов Марко. Вернувся
050B 0043 Шелесть за рушниками! / Не торгувались з старостами / (Як те буває меж панами),
057B 0087 Шелесть за рушниками! / Не торгувались з старостами, / Як те бува з багатирями;

СТАРОСТИ 3

030A 0178 Де світлики з друженьками, / Старости, бояре? / В Московщині, доню моя!
234A 0266 До царівни б рада / Слать старости: «Треба Марка / Самого спитати».
272B 0001 ----- / Наїхали старости / Й молодик за ними:

СТАРОСТИ 1

149B 0018 І довелося знов мені / Людей на старості.... Ні, ні, / Вони з холери повмирили,

СТАРОСТІВ 2

114A 0204 Та й каже: «Мар'яно! / Треба буде старостів ждати, / Та, може, й од пана!
207A 0576 ----- / Через тиждень без старостів / За Степана свата

СТАРОЮ 5

045A 0013 Недоля жартує / Над старою головою, / А йому байдуже!..
029B 0104 Затих мій сивий, битий тугою, / Поник старою буй-головою. / Вечерне сонечко гай
золотило,
104B 0048 Троха лишень, чи так? / Ще змалку з матір'ю старою / Ходив з торбами цей козак,
161B 0363 Трупа не накриє / Кожушиною старою, / А ключ од комори
218B 0489 Кругом зирнула, і о мур, / Об мур старою головою / Ударилась, і трупом пала

СТАРУ 6

045A 0049 А там – тільки мріє. / Сивий ус, стару чуприну / Вітер розвіває;
123A 0102 Треба йти шукати / Стару відьму!» / Найшла відьму,
173A 0124 Сторожу давали, / Стару вдову до обозу / Та й не допускали.
006B 0205 Брати розійшлися. / Покинули стару матір. / Той жінку покинув,
119B 0021 Ні до кого не горнуся... / А матір стару... / -----
153B 0051 І найма сторожу, / Стару Рухлю. Ні, небоже, / Рухля не pomoже.

СТАРЦЕВІ 1

249B 0015 Виймає гроші і не лічить, / Неначе старцеві дас. / І п'яний Ірод знову п'є!

СТАРЦІ 5

061A 0084 А він хоче, щоб слухали, / Як старці співають. / Дарма праця, пане-брате:
180A 0145 Й чужі не приймають! / Старці навіть цураються!! / А панич не знає,
221A 0440 ----- / Старці під берестом заснули; / Ще сонце спить, пташки мовчать,
006B 0284 Поки в землю положила, / А сама в старці пішла. / -----
180B 0063 З хреста ніби знята. / Старці тебе цураються, / Мов тії прокази.

СТАРЦІВ 4

030A 0731 З паном і сем'єю. / Опинився против старців – / Курява лягає.
221A 0480 По-московській лає / Увесь народ. І на старців / Моїх налітає.
050B 0074 У жупанах похожають, / Старців закликають / На обіди, а багаті –
050B 0080 Що сироти таким добром / Старців годували! / «Коли гние, то спродали б,

СТАРЦЯМИ 3

- 274A 0319 Я собак дражнила / Попід вікнами з старцями. / І байстрят носила
209B 0132 І про могили, і про нас / З старцями божими по селах / Правдива дума невесела
218B 0235 В льохах і тюрмах. А Медуза / В шинку з старцями п'яна спить. / От-от прокинеться...
І потом,

СТАРЧАТА 1

- 180A 0039 Усі на сім світі – / І царята, і старчата – / Адамові діти.

СТАРЧЕ 7

- 061A 0966 Максим; а він як почує, то ще карбованця дасть. Співай, / старче божий, не слухай
його. / -----
061A 0970 ----- / Брехня! Співай, старче божий, яку знаєш, а то й / дзвона не діждемо –
поснемо.
061A 1046 І гич не до речі. / «Ну лиш іншу, старче божий!» – / З возами на плечах
061A 1744 Не знали й не знаєм. / Веселої утни, старче, / Щоб земля ломилась,–
171A 0012 Твоя слава... і про тебе, / Старче малосилий, / Ніхто й слова не промовить,
218B 0447 По Сціпіонах. Лютуй! Лютуй, / Мерзенний старче. Розкошуй / В своїх гаремах. Із-за
моря
250B 0242 Та й за повінчання оддать. / О старче праведний, багатий! / Не од Сіона благодать,

СТАРЧЕНЯ 1

- 061A 1612 На плечах торбина, / «Гей, старчення! Стривай лишень!» / «Я не старець, пане!

СТАРШИЙ 3

- 030A 0589 До їх... Коли гляне – / Попереду старший іде. / «Любий мій Іване!
061A 0810 Оксана в двері: «Вбили! вбили!» / Та й пада крижем. А старший / Махнув рукою на
громаду.
061A 0964 А що нам ваша старшина? Почує, так послуха, коли / має чим слухати, та й годі. У
нас один старший – батько / Максим; а він як почує, то ще карбованця дасть. Співай,

СТАРШИН 1

- 207A 0337 Як у війську пробувати, / Старшин шанувати, / Товариство поважати,

СТАРШИНА 5

- 061A 0894 З Смілянщини, з Чигирина / Просте козацтво, старшина, / На певне діло налетіли.
061A 0962 ----- / Та не голосно, щоб не почула старшина. / -----
061A 0963 ----- / А що нам ваша старшина? Почує, так послуха, коли / має чим слухати, та й
годі. У нас один старший – батько
180A 0533 Що там робиться. Прихожу, / Старшина пузата / Стоїть рядом; сопе, хроче,
274A 0196 Була колись, тепер нема. / Умер найстарший старшина. / -----

СТАРШИНАМИ 2

- 207A 0652 Люд закріпостили. / Як Кирило з старшинами / Пудром осипались
221A 0258 Сулу в Ромні загатила / Тільки старшинами / Козацькими... а такими,

СТАРШИНОЮ 2

- 221A 0054 А я все літаю!.. / Дивлюсь – гетьман з старшиною. / Я води набрала
044B 0055 Китайкою криту. / А за нею з старшиною / Іде в чорній свиті

СТАРШИХ 1

- 061A 1529 Навішано трупу – / Тільки старших, а так шляхта – / Купою на купі.

СТАРШОГО 1

- 114A 0240 Оддам тебе за пана, / За старшого, багатого, / За сотника Івана».

СТАРШОМУ 1

030A 0654 Возьміть його та оддайте / Старшому за сина. / Возьміть його... бо покину,

СТАТИ 14

150A 0003 Із нашої України! / Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині.

154A 0003 Із нашої України; / Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині.

173A 0131 Той каліка-недоріка, / Той не вміє стати, / Той горбатий, той багатий,

180A 0334 Аж потіють, отамане, / Щоб то ближче стати / Коло самих: може, вдарять

192A 0051 «Благослови, отамане, / Коло села стати, / Та понесем товариша

199A 0103 Нема кому розкувати, / Одностайне стати / За євангеліє правди,

199A 0217 Зібрав раду. Положили / Одностайне стати / Протів Гуса. І в Констанці

246A 0019 ----- / Не нам на прю з тобою стати! / Не нам діла твої судить!

256A 0024 Батько з сином і брат з братом – / Одностайне стати / На ворога лукавого,

029B 0169 Дай же, Боже, коли-небудь, / Хоч на старість, стати / На тих горах окрадених

033B 0033 Хоч позволив хан на пісках / Новим кошом стати, / Та наказав запорожцям

137B 0066 По-батьківській научати, / Як на ляха стати. / Тепер прелютая година

156B 0016 Нездужаш чи боїшся / На ворога стати? – Не боюсь я, отамани,

161B 0352 Не зробити ні на шеляг, / І притчею стати / Добрим людям, і охати

СТАТУЮ 1

218B 0260 Іде сам кесар. Перед ним / Із бронзи литую статую / Самого кесаря несуть.

СТАТЬ 5

061A 0891 Нехай не вадить, як не чує! / Поміж возами нігде стать: / Неначе в ірії налетіло

150A 0084 І перед всіми у кайданах / Стать козакові...» / «Ріж і бий!

154A 0085 І перед всіми у кайданах / Стать козакові...» – «Ріж та бий! / Мордуї
невіру-бусурмана!» –

230B 0023 Доношки і фарисеї, / За правду пресвятую стать / І за свободу! Розпинать,

250B 0628 Як в світі жить, людей любити, / За правду стать! за правду згинуть! / Без правди
горе! – Горе вам,

СТВОРИЛИ 1

268B 0057 Без притчі.– Ви,– скажи,– зробили / Руками скверними створили / Свою надію; й
речете,

СТВОРИТЬСЯ 1

057B 0385 В нас на Україні. / Та й ніколи не створиться / На всім світі, брате!

СТЕБЛА 1

050B 0101 Що смерть за плечима. / До стебла все погоріло, / І діти згоріли,

СТЕБЛИНА-БИЛИНА 1

061A 0623 Один я на світі без роду, і доля – / Стеблина-билина на чужому полі. /
Стеблину-билинку вітри рознесуть:

СТЕБЛИНУ-БИЛИНУ 1

061A 0624 Стеблина-билина на чужому полі. / Стеблину-билинку вітри рознесуть: / Так і мене
люде не знають, де діти.

СТЕЖЕЧКА 1

006B 0120 Верба усохла, похилилась, / І стежечка, де ти ходила, / Колючим терном поросла.

СТЕЖЕЧКА-ДОРИЖЕЧКА 1

207A 0458 Немає, немає. / І стежечка-доріжечка, / Яром та горою

СТЕЖЕЧКУ 2

120В 0004 А од шинку та до шинку / Стежечку топтала. / Та до куми заходила
142В 0001 ----- / Утоптала стежечку / Через яр,

СТЕЖКА 1

083В 0095 Все виглядять його ходила. / І стежка стала заростать, / Бо вже нездужає і встать.

СТЕЖКИ 1

256А 0010 Хоч і яр той, вже до його / І стежки малої / Не осталося; і здається,

СТЕЖКУ 1

083В 0093 І все-таки не допомгли! / Втоптала стежку на могилу, / Все виглядять його ходила.

СТЕЛЕ 1

038В 0014 Розвернулася весела, / Аксамитом шляхи стеле, / А сдвабном застилає

СТЕЛЕТЬСЯ 1

074В 0016 Великолітні, мов трава / В покоси стелеться, а з яру / Встає пожар, і диму хмара

СТЕЛИЛИСЬ 1

218В 0555 На березі. І ти дивилась, / Як розстилися, стелились / Круги широкії над ним,

СТЕЛЮ 1

083В 0028 Стоїть собі, як той... / Плечима стелю підпирає / Та дивиться і замирає,

СТЕЛЯТЬСЯ 1

113В 0009 Слова прилітають. / І стеляться на папері, / Плачучи, сміючись,

СТЕНАЄ 1

076В 0105 Лежить, нездужає чогось? / Давид стенає та ридає, / Багрянну ризу роздирає

СТЕП 18

045А 0045 Та на кобзі грає. / Кругом його степ, як море / Широке, синіє:
057А 0050 Дніпр широкий – море, / Степ і степ, ревуть пороги, / І могили – гори.
057А 0050 Дніпр широкий – море, / Степ і степ, ревуть пороги, / І могили – гори.
061А 0111 Вітер повіває, / Степ чорніє, і могила / З вітром розмовляє.
061А 0116 Аж до моря запорожці / Степ широкий вкрили. / Отамани на вороних
061А 0999 Ні саду, ні ставу... / Степ і море; скрізь битий шлях, / Скрізь золото, слава.
061А 2435 Страшно, страшно усміхався, / На степ оглядався. / Утер очі... Тільки мріє
274А 0049 Оце, мабуть, із-за Дністра, / Бо тут все степ... Мара! Мара!» / Цигане крикнули,
схопились.
006В 0042 За байраком байрак, / А там степ та могила. / Із могили козак
006В 0046 Встає сам уночі, / Іде в степ, а йдучи / Співа, сумно співає:
046В 0048 Талами вийду понад Уралом / На степ широкий, мов на волю. / І болящеє, побите
068В 0154 Розіпнеш голу на коні / Та й пустиш в степ. / Всього, всього тойді бувало,
072В 0002 Ой гляну я, подивлюся / На той степ, на поле; / Чи не дасть Бог милосердий
074В 0049 Непевне діється тойді. / Мов степ до Бога заговорить. / Верблюду заплаче, і кайзак
074В 0052 Понурить голову і гляне / На степ і на Карабутак, / Сингичагач кайзак вспом'яне,
110В 0008 Із-за Дніпра широкого / У степ погуляти / З киргизами убогими.
196В 0030 Посижу трошки, погуляю, / На степ, на море подивлюсь, / Згадаю дещо, заспіваю,
250В 0352 Мітла огненная зійшла. / І степ і гори осіяла. / Марія з шляху не вставала,

СТЕПАМИ 9

061А 0839 Закипить – і розлилося / Степами, ярами; / Лихо мліє перед ними...
061А 1218 Довго гомоніла, / Довго, довго кров степами / Текла-червоніла.
061А 1246 Довго гомоніла, / Довго-довго кров степами / Текла-червоніла.

- 114A 0223 Не шукає, не блукає / Чужими степами. / Свої воли, свої вози,
 114A 0387 За високими горами, / За широкими степами, / На чужому полі,
 180A 0071 Та глибокими ярами, / Та широкими степами, / Та байраками.
 221A 0126 А я над ярами / І степами козацькими / І досі літаю!
 274A 0233 Повертала в Україну / Степами, тернами, / Острижена. Та й байдуже.
 037B 0005 Братались з вольними ляхами, / Пишались вольними степами, / В садах кохалися,
 цвіли,

СТЕПАМИ-ЛІСАМИ 1

- 061A 0976 Гуля Максим, гуля батько / Степами-лісами. / Ой літає орел сизий,

СТЕПАН 11

- 207A 0087 Як я шукав колись... Ярино! / А де Степан?» – «А он під тиним / Неначе вкопаний
 стоїть».
 207A 0285 Як той явор над водою, / Степан похилився, / Щирі сльози козацькії
 207A 0298 Не спиться – ридас. / Уже Степан із криниці / Коня напуває.
 207A 0317 Вернулися од криниці, / І Степан сідлає / Коня, свого товариша,
 207A 0322 На порозі стоя; / Степан її надіває, / Та плачуть обоє.
 207A 0344 Разом заридали. / Степан гукнув, і курява / Шляхом піднялася.
 207A 0422 Ридала-молилась, / Щоб Степан той, доля тая, / Йй хоча приснилась.
 207A 0524 Як собаки, здихають. / І згадав сирота Степан в неволі / Свою далеку Україну,
 207A 0561 Плаче старий та ридас, / Йй Степан сліпий плаче / Невидючими очима,
 207A 0582 Не треба, Ярино, – / Степан каже.– Я загинув, / Навіки загинув!
 207A 0609 Не покинеш?» – «Ні, Ярино!» / І Степан остався. / Зрадів старий, мов маленький,

СТЕПАНА 6

- 207A 0376 Добити віку вікового? / Згадав Степана молодого, / Згадав свої благі літа,
 207A 0456 І п'ятий минає / Немалий рік, а Степана / Немає, немає.
 207A 0502 Отамана курінного, / Сироти Степана молодого, / Синє море не втопило,
 207A 0506 Без кормиг прибило. / Тойді сироту Степана, / Козака лейстрового,
 207A 0553 Прийшов старий, розглядає, / І свого Степана / Не пізнає, таке з його
 207A 0577 Через тиждень без старостів / За Степана свата / Старий свою Яриночку.

СТЕПАНЕ 7

- 207A 0139 В Шляхетчині, то ти ще був / Маленьким, Степане. / Ще й не лазив» – «То я не син?
 207A 0213 Нічого не хоче! Чи не занедужав? / Братіку Степане, що в тебе болить?» – / Ярина
 питає. Старому байдуже,
 207A 0219 До вечерні, може, ще пошкандибаю. / А ти, Степане, ляжеш спати, / Бо завтра рано
 треба встать
 207A 0231 Та й сховаюсь у бур'яні... / Скажи-бо, Степане, / Може, й справді нездужаш?
 207A 0269 Мене й батька? Не жартуєш? / Скажи-бо, Степане, / Хіба й справді не сестра я?»
 207A 0596 Там я не загину, / Нагодують».– «Ні, Степане, / Моя ти дитино!
 207A 0616 ----- / «Розкажи ж ти нам, Степане, / Про свою недолю,

СТЕПАНОМ 3

- 061A 0278 Та королем коверзус... / Не кажу Степаном / Або Яном Собієським:
 207A 0094 Старий грає, а Ярина / З Степаном танцює; / Старий грає, примовляє,
 156B 0058 А ляхи з своїм Чарнецьким, / З поганим Степаном, / Запалили церкву божу.

СТЕПАНОЧКУ 7

- 207A 0222 ----- / «Степаночку, голубчику! / Чого се ти плачеш?
 207A 0252 А йому байдуже, / Мов сміється. Степаночку, / Хіба ти не знаєш,
 207A 0546 І не дослухала, упала. / «Степаночку! Степаночку! – / Кричала, ридала.–
 207A 0546 І не дослухала, упала. / «Степаночку! Степаночку! – / Кричала, ридала.–
 207A 0548 Кричала, ридала.– / Степаночку, моє серце! / Де ж це ти барився?
 207A 0600 Як ти нас покинеш». / «Оставайся, Степаночку; / Коли не хоч братись,

207A 0606 Батькові старому. / Не йди од нас, Степаночку, / Не кидай нас знову.

СТЕПАХ 4

- 061A 1302 Прокинеться доля; козак заспіва: / «Ні жида, ні ляха», а в степах України – / О Боже мій милий – блисне булава!»
- 068B 0134 У гаї темному. В лугах, / В степах широких, в байраках / Крутих, глибоких. Всюди хата,
- 243B 0006 Чи то в шинках з багачами? / Чи то в степах з чумаками? / Чи то в полі на роздоллі
- 308B 0071 Веселі селища в гаях, / Могили-гори на степах – / І веселенько заспіваєм...

СТЕПИ 17

- 057A 0036 За ласки дівочі... / За стеги та за могили, / Що на Україні,
- 060A 0016 Одинокий... А Україна! / А стеги широкі! / Там пові буйнесенький,
- 061A 1221 Текла, текла та й висохла. / Стеги зеленіють; / Діди лежать, а над ними
- 061A 2449 Проміняв би долю, що маю тепер. / Згадаю те лихо, стеги ті безкраї, / І батька, і діда старого згадаю...
- 169A 0029 Під серцем приспала. / Стеги мої запродані / Жидові, німоті,
- 171A 0041 Мій друже єдиний, / Проспав єси стеги, ліси / І всю Україну.
- 180A 0100 Тихесенько вітер віє, / Стеги, лани мріють, / Меж ярами над ставами
- 199A 0226 Ченці повалили / До Констанця; стеги, шляхи, / Мов сарана, вкрили
- 207A 0648 Нишком усміхалась. / І як стеги запорозькі / Тоді поділили
- 246A 0177 Тихо прочитаєш... / І могили, стеги, море, / І мене згадаєш.
- 006B 0012 Розійдемоь, рознесемо / В стеги, в ліси свою недолю, / Повіруєм ще трохи в волю,
- 006B 0351 І слово правди і любові / В стеги і дебри рознесли! / Нехай і так. Не наша мати,
- 046B 0061 І згадать боюся. / І там стеги, і тут стеги, / Та тут не такіі,
- 046B 0061 І згадать боюся. / І там стеги, і тут стеги, / Та тут не такіі,
- 104B 0115 На високіі могили! / На стеги широкі! / На садочок! На жіночку!
- 239B 0039 Веселим птаством оживуть. / Оживуть стеги, озера, / І не верстовві,
- 278B 0049 Святий, огненний господине! / Спалив єси луги, стеги, / Спалив і князя і дружину,

СТЕПОМ 5

- 061A 2525 ----- / Пішов степом сіромаха, / Сльози утирає.
- 192A 0045 Та й заплакав, сіромаха, / Степом ідучи. / Ой застогнав сивий пугач
- 250A 0144 У голови гори слала, / Степом укривалась!» / Кров'ю вона умивалась,
- 274A 0397 В дорогу рушали, / Та й рушили. Пішли степом. / І вона, небога
- 160B 0001 ----- / Неначе степом чумаки / Уосени верству проходять,

СТЕПОМ-ЛУГОМ 1

073B 0005 ----- / Ой піду я степом-лугом / Та розважу свою тугу.

СТЕПУ 39

- 027A 0106 Там сонце, там місяць ясніше сія, / Там з вітром могила в степу розмовляє, / Там не одинокий був би з нею й я.
- 045A 0056 Старий заховавсь / В степу на могилі, щоб ніхто не бачив, / Щоб вітер по полю слова розмавав,
- 047A 0018 Хто ж викохав тонку, гнучку / В степу погибати? / Постривайте – все розкажу.
- 047A 0164 Будеш ти такою; / А за другий – серед степу / Тупне кінь ногою,–
- 047A 0183 Полетіла, мов на крилах, / Серед степу пала, / Пала, стала, заплакала
- 052A 0012 Сонце гріє, вітер віє / На степу козачім. / На тім степу скрізь могили
- 052A 0013 На степу козачім. / На тім степу скрізь могили / Стоять та сумують;
- 057A 0006 Чом вас вітер не розвіяв / В степу, як пилину? / Чом вас лихо не приспало,
- 060A 0024 Там могили з буйним вітром / В степу розмовляють, / Розмовляють, сумуючи,
- 061A 0175 Я не одинокий, є з ким в світі жить; / У моїй хатині, як в степу безкраїм, / Козацтво гуляє, байрак гомонить,
- 061A 2376 Гонта мов не чує, / Синам хату серед степу / Глибоку буде.
- 061A 2529 Та й не видко стало. / Одна чорна серед степу / Могила осталась.

- 061A 2547 Тільки і остались, / Що пороги серед степу. / Ревуть-завивають:
 114A 0403 А я край дороги / Серед степу помолюся / Зорям яснооким,
 114A 0407 Тебе, одиноку. / Серед степу одпочину». / «Хіба сю ніч кинеш?
 171A 0031 І в дупло холодне гадюк напустила, / А дітям надію в степу оддала. / А надію...
 192A 0033 Чи до тебе доріженьки / У степу не знаю? / Чи до тебе свої дари
 192A 0047 Ой застогнав сивий пугач / В степу на могилі, / Зажурились чумаченьки,
 246A 0164 Літай з козаками понад берегами, / Розриті могили в степу назирай. / Заплач з
 козаками дрібними сльозами
 246A 0166 Заплач з козаками дрібними сльозами / І мене з неволі в степу виглядай. / А поки що
 мої думи,
 268A 0003 Мене на могилі / Серед степу широкого / На Україні милій,
 274A 0036 Колись-то був. Сидять, куняють, / А за шатром в степу співає, / Неначе п'яна, з
 приданок
 042B 0013 Невольникам і сиротам / В степу безкраїм за Уралом. / -----
 074B 0039 Тілько одним-одно хиталось / Зелене дерево в степу. / -----
 074B 0057 Одним-едине при долині / В степу край дороги / Стоїть дерево високе,
 109B 0010 Мовчить і гнеться, мов жива, / В степу пожовкля трава; / Не хоче правдоньки
 сказати,
 127B 0004 Прилучилась з чумаченьком / У степу біда. / Заболіла головонька,
 127B 0015 Понуро стоять. / А із степу гайворони / До його летять.
 129B 0066 А славнії запорожці / В степу побратались. / -----
 140B 0019 Коло воликів немає. / Ой копали йому в степу при дорозі / Та притиками яму,
 173B 0022 Найду собі чорнобривку / В степу при долині – / Високою могилоньку
 185B 0042 Неначе люта змія / Розтоптана в степу здихає, / Захода сонця дожидає.
 185B 0045 Отак-то я тепер терплю / Та смерть із степу виглядаю, / А за що, ей-богу, не знаю!
 192B 0009 А по долині, по роздоллі / Із степу перекотиполе / Рудим ягнятчком біжить
 233B 0013 Мене ти всюди доглядала. / В степу, безлюдному степу / В далекій неволі,
 233B 0013 Мене ти всюди доглядала. / В степу, безлюдному степу / В далекій неволі,
 278B 0026 Моє веселіє укрив, / В степу на тирсі розібгав. / -----
 281B 0006 Трищать списи гартовані / В степу, в незнаємому полі, / Середи землі половецької.
 295B 0012 А думи гордії розвіє, / Як ту сніжину по степу! / Сиди ж один собі в кутку.

СТЕРЕГЛА 1

- 298B 0005 Одпочивать собі, небога. / А воля душу стерегла. / – Прокинсья,– каже.– Плач, убога!

СТЕРЕГЛИ 1

- 218B 0476 На кесаря свого святого, / Не кинулась? Бо стерегли, / Кругом в три лави оступили

СТЕРЕГЛИСЬ 1

- 250B 0441 Встає вже, встала на землі. / Щоб фараони стереглись. / -----

СТЕРЕГТИ 3

- 061A 1645 Скажи хлопцям. Може, льохи / Стерегти осталась / Яка погань».
 199A 0220 Всіх ворон скликати! / Та стерегти якомога / І зверху і здолу,
 200B 0168 Любов та чистая. І буде / Святий покой ваш стерегти / І в домовині. Що ж то буде

СТЕРЕГТИМЕ 1

- 200B 0173 З своєю божою красою? / Хто стерегтиме твій покой, / Украдений твоїм Петрусем?

СТЕРЕЖЕ 2

- 150A 0175 Позад завзятий Гамалія: / Орел орлят мов стереже, / Із Дарданеллів вітер віє,
 180B 0015 Вона серед ночі встає, / І стереже добро своє, / І дожидає того світу,

СТЕРЕЖІТЕСЬ 1

- 083B 0084 / Стережітьесь, дівчаточка, / Сміяйтесь з нерівні,

СТЕРЕЖІТЬСЯ 1

256A 0075 І сердешним людом / Торгуєте? Стережіться ж, / Бо лихо вам буде,

СТЕРНІ 1

200B 0053 Та й бачить, що пасе ягнята / Мале хлоп'яточко в стерні. / «О горе, горенько мені!

СТИД 3

258A 0068 І всякий день перед нами / Стид наш перед нами. / Окрадені, замучені,

041B 0012 Що у неволі народились / І стид на тебе понесли. / -----

076B 0138 Де дінусь я, де діну славу, / І гріх, і стид? Тебе самого / І Бог і люде прокленуть!..–

СТИДОМ 1

061A 1129 І непокрита коса / Стидом січеться; карі очі / В неволі гаснуть; розковать

СТИНАЛА 1

074B 0026 В снігах ховаються. Сім літ / Сокира божа ліс стинала / І пожарище не вгасало.

СТИРАЄ 1

189B 0036 І не дощем, і не слова / Гладесенько Сатурн стирає... / Нехай з святими спочивають

СТИХА 9

150A 0136 І насипають байдаки. / Горить Скутар, стиха робота, / І хлопці сходяться, зійшлись,

154A 0136 І насипають байдаки. / Горить Скутар, стиха робота, / І хлопці сходяться, зійшлись,

044B 0050 Іде військо, іде й друге, / А за третім стиха – / Не дивися, безталанна,–

135B 0019 Будете орати / Мене стиха та орючи / Долю проклинати.

194B 0006 А літа пливуть меж ними, / Пливуть собі стиха, / Забирають за собою

196B 0006 А літа пливуть за ними, / Пливуть собі стиха, / Забирають за собою

200B 0145 В саду та арію якусь / Мугикав стиха. Більш нічого / Петрусь не бачив. А небога

200B 0220 Хто отруїв його?» Гудуть, / Мов стиха дзвони. «Пані! Пані!» – / Громада зично
загула.

217B 0014 І спать несе. А дід сидить / І усміхається, і стиха / Промовить нишком: – Де ж те
лихо?

СТИХЛА 2

218B 0178 Драгим єлеєм потекло. / І стихла оргія. А жриця / Кіприди, оргії цариця,

218B 0473 Ревучим громом пронеслась / І стихла буря. Де ж була? / Де ти сховалась? Чом на
його,

СТИХЛИ 1

200B 0212 І судових неначе ждуть, / І разом стихли на минуту. / Приїхали: ножі беруть,

СТІЙТЕ 1

061A 1965 А Галайда кричить: «Батьку! / Стійте!.. пропадаю! / Постривайте, не вбивайте:

СТІКСОМ 1

308B 0062 То над самим Флегетоном / Або над Стіксом, у раю, / Неначе над Дніпром широким,

СТІЛ 2

207A 0571 І в сорочці тонкій білій / За стіл посадила, / Годувала, напувала,

234A 0358 За ворітьми, ввели в хату / Й за стіл посадили; / Наповали й годували,

СТІН 1

292B 0082 Плете волокни, озуває, / І у кедрових стін нових / Про батькове осля питає.

СТІНАМ 1

274A 0004 І думу тяжкую мою / Німим стінам передаю. / Озовітеся ж, заплачте,

СТІНАМИ 1

061A 0413 Та не з братом, не з сестрою – / З німими стінами / На чужині... А поки що–

СТІНАХ 1

095B 0136 І на вікні стоять цвіти, / На стінах фарбами хрести, / Неначе добрая картина,

СТІНИ 5

061A 2277 Добру не навчила!.. / Валить стіни!» / Гайдамаки

061A 2279 Гайдамаки / Стіни розвалили – / Розвалили, об каміння

199A 0203 Шепочуться антипапи, / Аж стіни трясуться / Од шопоту. Кардинали,

014B 0003 (Хоч діялось не восени, / Так у неволі.) До стіни / Не заговориш ні про горе,

038B 0081 Іде чернець у келію / Меж стіни німії / Та згадує літа свої,

СТІНУ 1

200B 0151 Або, принамені, розбить / О стіну голову... / «Поїду в Київ, помолюся.

СТО 5

061A 0309 Встає шляхетська земля, / І разом сто конфедерацій. / Розбрілись конфедерати

173A 0021 Правдоньку казала. / Буду сто літ жити, / Тебе годувати,

173A 0056 Нащо ти їй довгі літа, / Сто літ накувала? / Чи є ж таки на сім світі

125B 0032 Покотилось ляхів, жидів / Не сто, і не двісті. / А тисячі. А майдани

161B 0217 Тепер, лебедонько, не так! / Поки сто раз не поцілує, / Й читать не хоче! А бурсак!

СТОВБУРУ 1

010A 0124 Дивляться – мелькає, / Щось лізе вверх по стовбуру / До самого краю.

СТОВП 1

083B 0211 Та й засипали землю! / Стоп високий муровали, / Щоб про неї люде знали,

СТОВПА 1

207A 0535 Турки-яничари догнали, / До стовпа в'язали, / Очі виймали,

СТОВПОМ 1

230B 0068 Животворящим, а із гною / Встають стовпом передо мною / Його безбожні діла...

СТОГИ 1

161B 0380 Коло клуні похожає. / І стоги не вкриті, / І покої не мазані,

СТОГНАЛА 1

104B 0127 Прийшов додому уночі. / Стогнала мати на печі, / А жінка у коморі спала

СТОГНАЛИ 1

180A 0378 Тіль[ки] де-де православні / По углах стогнали / Та, стогнучи, за батюшку

СТОГНАХ 2

076B 0034 В Давидовом граді, Господом хранимим, / Засіла на стогнах. Ні, чуми нема; / А гірша
лихая та люта година

102B 0018 І мужа свята..... горе вам! / На стогнах каменем побили. / І праведно Господь великий,

СТОГНЕ 19

010A 0001 ----- / Реве та стогне Дніпр широкий, / Сердитий вітер завива,

030A 0497 ----- / Реве, стогне хуртовина, / Котить, верне полем;

055A 0032 Синє море звірюкою / То стогне, то висє. / Дніпра гирло затопило,

061A 0791 Мерщій же приском посипай! / Що? скажеш, шельмо?.. І не стогне! / Завзята bestія!
Стривай!»

061A 1037 Повалили гайдамаки, / Аж стогне діброва; / Не повезли, а на плечах

- 061A 1249 І день, і ніч гвалт, гармати; / Земля стогне, гнеться; / Сумно, страшно, а згадаєш –
 061A 1308 Підняв гори-хвилі; а в очеретах / Реве, стогне, завиває, / Лози нагинає;
 150A 0061 І Скутар дримає; Босфор клекотить, / Неначе скажений; то стогне, то вис: / Йому
 Візантію хочеться збудить.
 154A 0063 І Скутар дримає. Босфор клекотить, / Неначе скажений, то стогне, то вис. / Йому
 Візантію хочеться збудить.
 180A 0245 В муці, в катарзі не просить, / Не плаче, не стогне! / Раз добром нагріте серце
 274A 0252 Я ледве ступаю, / Вхожу в хату. Аж щось стогне, / Ніби умирає,–
 274A 0460 Пан, вернувшись, занедужав, / Стогне, пропадає. / А вона набрала зілля
 006B 0326 Не покоси кладе – гори. / Стогне земля, стогне море, / Стогне та гуде!
 006B 0326 Не покоси кладе – гори. / Стогне земля, стогне море, / Стогне та гуде!
 006B 0327 Стогне земля, стогне море, / Стогне та гуде! / -----
 016B 0244 Ревуть палати на помості, / А голод стогне на селі. / І стогне він, стогне по всій
 Україні.
 016B 0245 А голод стогне на селі. / І стогне він, стогне по всій Україні. / Кара Господева.
 Тисячами гинуть
 016B 0245 А голод стогне на селі. / І стогне він, стогне по всій Україні. / Кара Господева.
 Тисячами гинуть
 076B 0117 У храміні своїй кедровій / Лежить, аж стогне, та лежить, / Кепкує з дурня. Аж
 голосить,

СТОГНЕ-ПЛАЧЕ 1

- 037B 0020 Неначе стоптана трава, / Україна плаче, стогне-плаче! / За головою голова

СТОГНУТЬ 2

- 061A 0121 Меж очеретами / Ревуть, стогнуть, розсердились, / Щось страшне співають.
 061A 1682 І діти карають. / Стогнуть, плачуть; один просить, / Другий проклинає;

СТОГНУЧИ 1

- 180A 0379 По углах стогнали / Та, стогнучи, за батюшку / Господа благали.

СТОДОЛОЮ 1

- 061A 1598 Вже хутір минають. / Корчма тліє з стодолю, / А Лейби немає,

СТОЇТЬ 33

- 010A 0195 Ідуть – під дубом зелененьким / Кінь замордований стоїть, / А біля його
 молоденький
 030A 0499 Котить, верне полем; / Стоїть Катря серед поля, / Дала сльозам волю.
 061A 1140 Останок славного Богдана? / Де Остриянина стоїть / Хоч би убогая могила?
 061A 1678 А серед базару / Стоїть Гонта з Залізником, / Кричать: «Ляхам карі!
 061A 2199 Як посеред моря / Кривавого, стоїть Гонта / З Максимом завзятим.
 114A 0376 Без матері, плаче. / Петро стоїть коло неї, / Нічого не бачить –
 180A 0534 Старшина пузата / Стоїть рядом; сопе, хропе, / Та понадувалось,
 180A 0562 Що буде робити / Мій медведик! Стоїть собі, / Голову понурих,
 207A 0088 А де Степан?» – «А он під тином / Неначе вкопаний стоїть». / «А я й не бачу! А ідїть
 221A 0500 ----- / Стоїть в селі Суботові / На горі високій
 246A 0079 Нам тільки сакля очі коле: / Чого вона стоїть у вас, / Не нами дана; чом ми вам
 274A 0165 ----- / Стоїть кутя на покуті, / А в запічку діти.
 016B 0398 ----- / Стоїть село. Невесело / На горі палати
 016B 0424 Що за пісками на болоті / У лозах самотний стоїть. / Отам мені і розказала
 029B 0022 Козацька церква невеличка / Стоїть з похиленим хрестом. / Давно стоїть, виглядає
 029B 0023 Стоїть з похиленим хрестом. / Давно стоїть, виглядає / Запорожця з лугу...
 029B 0065 В Дніпрі широкому... отак / Стоїть одним-одна хатина... / З хатини видно Україну
 057B 0278 І досі господній / Стоїть собі на роздоллі. / А не розказали
 074B 0058 В степу край дороги / Стоїть дерево високе, / Покинута Богом.

- 083В 0023 Найкращий парубок Микита / Стоїть на лаві в сірій свиті. / Найкращий хлопець, та байстрюк,
 083В 0027 Так і нікому не до його, / Стоїть собі, як той... / Плечима стелю підпирає
 083В 0031 На титарівну... А та в квітах, / Мов намальована, стоїть / Сама собі, і на Микиту
 083В 0064 Неначе сич, у сірій свиті / Перед очима все стоїть! / Мара, та й годі! Титарівно!
 091В 0002 Не жаль на злого, коло його / І слава сторожем стоїть. / А жаль на доброго такого,
 095В 0244 Дивися, онде головнею / Стоїть на комині. Чого, / Чого ти дивишся на неї?
 161В 0007 А буде так, як Борисполь. / І досі ще стоїть любенько / Рядок на вигоні тополь,
 175В 0060 Корчма під вербою / Стоїть собі в холодочку, / А попід корчмою
 218В 0028 На кладовищі троху збоку / Златомальований стоїть. / Не вбогий, мабуть, хтось лежить?
 245В 0007 В садочку, квітами повита, / На пригорі собі стоїть, / Неначе дівчина, хатина.
 250В 0045 Ще ж смерть моя не за плечима?.. – / А та стоїть собі під тином / Та вовну білую пряде
 250В 0061 Коза нап'ється та й пасеться. / А дівчина собі стоїть, / Неначе вкопана, під гасем,
 284В 0002 Над Дніпровною сагою / Стоїть явор меж лозою, / Меж лозою з ялиною,
 284В 0007 Яворові корінь мис. / Стоїть старий, похилився, / Мов козак той зажурився.

СТОЇШ 1

- 114А 0397 Дивуйтеся, люди! / А ти стоїш, червоніш...» / «Коли то те буде?»

СТОКРАТ 1

- 046В 0094 Ще придуть думи. Розіб'ють / На стократ серце, і надію, / І те, що вимовить не вмюю...

СТОЛА 5

- 030А 0167 ----- / Сидить батько кінець стола, / На руки схилився,
 061А 0197 ----- / Отак, сидя в кінці стола, / Міркую, гадаю:
 061А 1793 Не чує, не бачить. / Сидить собі кінець стола, / Тяжко-важко плаче,
 234А 0450 Ледве-ледве встала / Із-за стола. / «Катерино!
 218В 0540 Святих убитих годували / Для царського-таки стола / У Тібрі рибу. Встала мати,

СТОЛИ 3

- 061А 1715 А тим часом гайдамаки / Столи вздовж базару / Поставили, несуть страву,
 061А 2301 По Умані бігав. А серед базару, / В крові, гайдамаки ставили столи: / Де що запалили,
 страви нанесли
 234А 0336 І підковам. Вареною / Столи й лави миють. / А наймичка шкандибас,

СТОЛИЦІ 2

- 199А 0193 Із віфліємської каплиці / Аж до всесвітньої столиці / Луна, гогочучи, неслась.
 057В 0178 Аж гульк! Од матушки-цариці, / Таки із самої столиці, / Прийшов указ лоби голить.

СТОЛИЦЮ 4

- 180А 0434 А мене послали / На столицю з козаками / Наказним гетьманом!
 180А 0443 Благородними костюми; / Поставив столицю / На їх трупах катованих!
 180А 0483 Пошив жилами твердими / І заклав столицю / В новій рясі. Подивися:
 250В 0676 Та аж заплаче, дивлячись / На іудейську столицю. / Й вона заплаче, ідучи

СТОЛІ 2

- 083В 0010 У неділю на селі, / У оранді на столі / Сиділи лірники та грали
 083В 0104 У оранді на селі, / На широкому столі / Сліпі лірники сиділи;

СТОЛІТНІЇ 1

- 061А 2457 Як Залізняк, Гонта ляхів покарав. / Столітні очі, як зорі, сіяли. / А слово за словом сміялось, лилось:

СТОЛІТНІЙ 1

061A 2465 Спасибі, дідусю, що ти заховав / В голові столітній ту славу козачу: / Я її онукам тепер розказав.

СТОЛУ 1

061A 0491 Ревуть ляхи, а поставець / По столу гуляє. / «Єще Польща не згінела!» –

СТОМА 1

180A 0260 Дивлюся: хати над шляхами / Та городи з стома церквами, / А в городах, мов журавлі,

СТОНУ 1

250B 0017 Царице неба і землі! / Вонми їх стону і пошли / Благий кінець, о всеблагая!

СТОПИ 1

250B 0681 Води погожої, і вміє / Утомлені стопи святис, / І пити дасть, і отрясе,

СТОПТАНА 3

020A 0044 «Бідна моя Україно, / Стоптана ляхами! / Україно, Україно!

037B 0019 Поникли голови козачі, / Неначе стоптана трава, / Україна плаче, стогне-плаче!

237B 0024 Поставлю слово. І пониче, / Неначе стоптана трава, / І думка ваша і слова –

СТОРІКАМИ 1

250A 0069 І Дніпро, і гори! / І потече сторіками / Кров у синє море

СТОРОЖ 1

095B 0210 Луна червона побіліла, / І сторож боязно кричить, / Щоб злого пана не збудить.

СТОРОЖА 4

061A 1116 Кругом святого Чигрина / Сторожа стане з того світу, / Не дасть святого розпинать.

180A 0105 Тополі по волі / Стоять собі, мов сторожа, / Розмовляють з полем.

218B 0462 На третій день і їх в кайданах / Сторожа з голими мечами / Гуртом в різницю привела.

250B 0437 По шнуру піраміди вряд, / Мов фараонова сторожа, / І ніби фараонам знать

СТОРОЖЕМ 2

057A 0061 А над нею орел чорний / Сторожем літає, / І про неї добрим людям

091B 0002 Не жаль на злого, коло його / І слава сторожем стоїть. / А жаль на доброго такого,

СТОРОЖІ 2

117B 0014 Батько, мати не сплять, / На сторожі стоять, / Не пускають саму мене

237B 0022 Малих отих рабов німих! / Я на сторожі коло їх / Поставлю слово. І пониче,

СТОРОЖУ 3

173A 0123 Де на ніч ставали, / Сторожу давали, / Стару влову до обозу

153B 0050 Як іде до лавок вранці, / І найма сторожу, / Стару Рухлю. Ні, небоже,

175B 0079 Сердешного невольника / І його сторожу. / Коли дивиться, погляне...

СТОРОН 1

221A 0187 Отак кричали і летіли / Ворони з трьох сторон, і сіли / На маяку, що на горі

СТОРОНІ 5

050B 0211 Чи чув ти, що кажуть: легше умирати / Хоть на пожарині в своїй стороні, / Ніж в чужій в палатах. Чи чув ти? – Ба ні.

057B 0406 На тій преславній Україні, / На тій веселій стороні, / Чи не полегшає мені?

082B 0009 І довелось колись мені / В чужій далекій стороні / Заплакати, що немає роду,

- 185B 0037 Хоч я за це і пропадаю / Тепер в далекій стороні. / Чи доля так оце зробила?
218B 0218 Не катувалися в тюрмі / Або в далекій стороні, / В британських, галльських легіонах

СТОРОННІ 1

- 221A 0539 Так сміються ж з України / Сторонні люди! / Не смійтеся, чужі люде!

СТОРОНЦІ 1

- 018A 0030 А я піду на край світа, / На чужій сторонці / Найдю кращу або згину,

СТОРУКИЙ 1

- 061A 1394 Провітрився. «Батьку! брате! / Чом я не сторукий? / Дайте ножа, дайте силу,

СТОРЧ 1

- 088B 0010 А так на палубі стояв / І сторч на море поглядав, / Мов на Іуду... Із туману,

СТОЮ 3

- 180A 0426 Історію України. / Стою, замираю... / А тим часом тихо, тихо
180A 0502 На хліб заробляти. / А я стою, похилившись, / Думаю, гадаю,
057B 0055 Ввесь похолону, неживий / Стою, бувало. Ані кара, / Ні муки, кайдани,

СТОЯ 6

- 047A 0077 Не співає чорнобрива, / Стоя під вербою, / Не співає – сиротою
061A 0799 «Оксано, дочко!» – та й умер. / Ляхи задумалися, стоя, / Хоч і запеклі.
061A 2046 Та й заплакала. Черниця, / Стоя коло неї, / Зажурилась.
207A 0321 А Ярина дає зброю, / На порозі стоя; / Степан її надіває,
088B 0019 Таки земляк наш з Островної, / На вахті стоя, / Журився сам собі чогось,
088B 0028 Давно, давно колись / Я чув, як, стоя під вербою, / Тихенько дівчина співала,

СТОЯВ 7

- 061A 2519 На кий похилився, / Стояв довго. «Спочинь, батьку, / На чужому полі,
171A 0015 Ніхто й не покаже, / Де ти стояв. Чого стояв. / І на сміх не скаже!!
171A 0015 Ніхто й не покаже, / Де ти стояв. Чого стояв. / І на сміх не скаже!!
180A 0490 Сонечко вставало, / А я стояв, дивувався, / Та аж страшно стало.
207A 0542 Отак на улиці під тинном / Ще молодий кобзар стояв / І про невольника співав.
088B 0009 Не те щоб дуже зажурившись, / А так на палубі стояв / І сторч на море поглядав,
250B 0176 Марію тихо. Їй, небозі, / Аж дивно, чудно. Гость стояв / І ніби справді засіяв.

СТОЯЛА 7

- 047A 0031 Пізно за водою, / Не стояла б до півночі / З милим під вербою.
114A 0037 Та як била мати, / Щоб з козаком не стояла. / Звичайне, дівчата...
114A 0365 Не питала б мати, де ходиш гуляти, / З ким коли стояла. Питала б сама, / Сама
свого серця; дала б йому волю
207A 0361 Та й пропало. Довго-довго / Стояла Ярина / Та дивилась, чи не вирне
221A 0244 А про тебе, щebetухо, / І досі б стояла. / А з вольними козаками
218B 0399 ----- / А ти на березі стояла, / Неначе темная скала.
250B 0705 Як розпинать його вели, / Ти на розпутті стояла / З малими дітьми. Мужики,

СТОЯЛИ 3

- 256A 0018 В яру колись гайдамаки / Табором стояли, / Лагодили самопали,
274A 0220 Бере мене. У Бендери / Прийшли ми. Стояли / З москалями на квартирах,
249B 0008 І у порогу й за порогом / Стояли ліктори, а цар... / Самодержавний государ!

СТОЯЛО 1

- 303B 0006 Не похилилися раби... / То не стояло б над Невою / Оцих осквернених палат!

СТОЯТИ 1

016A 0036 Буде над ним його мила / Квіткою стояти. / І квіткою, й калиною

СТОЯТЬ 12

030A 0546 Мов ті діди високочолі, / Дуби з гетьманщини стоять. / У яру гребля, верби в ряд,
 052A 0014 На тім степу скрізь могили / Стоять та сумують; / Питаються у буйного:
 061A 0885 ----- / Попід дібровою стоять / Вози залізної тарані;
 180A 0105 Тополі по волі / Стоять собі, мов сторожа, / Розмовляють з полем.
 016B 0038 Цвітуть сади, білють хати, / А на горі стоять палати, / Неначе диво. А кругом
 095B 0135 Цвіти за образом святим, / І на вікні стоять цвіти, / На стінах фарбами хрести,
 117B 0014 Батько, мати не сплять, / На сторожі стоять, / Не пускають саму мене
 127B 0014 Воли його коло воза / Понуро стоять. / А із степу гайворони
 161B 0412 Що тополі на вигоні / Стоять, мов дівчата / Вийшли з Оглава ватагу
 218B 0169 Куряться амфори. Дівчата / Трохи не голії стоять / Перед Кіпридою і в лад
 218B 0255 Преторіане і сенат, / Жерці і ліктори стоять / Круг Капітолія. І хором
 250B 0435 На тее дивляться. За ними / На голому піску стоять / По шнуру піраміди в ряд,

СТРАВИ 1

061A 2302 В крові, гайдамаки ставили столи: / Де що запопали, страви нанесли / І сіли вечерять.
 Остатня кара,

СТРАВУ 2

061A 1716 Столи вздовж базару / Поставили, несуть страву, / Де що запопали,
 161B 0040 Уже сміялися над ним! / Вони цю страву носом чують. /

СТРАДАЛА 1

095B 0037 Як вона у пана злого / І за що страдала. / Та нищечком, щоб не чули

СТРАТЕГИ 1

218B 0422 І без огня, і без ножа / Стратеги божії воспрянуть. / І тьми і тисячі поганих

СТРАТИТЬ 2

027A 0046 Запеклюю душу злодія не спинить, / Тільки стратить голос, добру не навчить. / Нехай
 же лютує, поки сам загине,
 057B 0353 Доходить до чого. / Що я стратить намірюсь / Максима святого.

СТРАХ 11

061A 1098 Хоч по хаті б поводив, поводив. / Страх мені не хочеться / З старим дідом
 морочиться.
 274A 0052 А перед ними опинилось / Те, що співало. Жаль і страх! / В свитині латаній дрожала
 074B 0013 Пішла по лісу косовиця. / Аж страх, аж жаль було дивиться. / Дуби і всякі дерева
 095B 0221 Перед будинком танцювала / У парі з матір'ю! – і страх – / З ножем окровленим в
 руках
 111B 0022 За мій талан. / Аж страх погано / У тім хорошому селі,
 111B 0045 / Погано дуже, страх погано! / В оцій пустині пропадать.
 153B 0034 Бо й вона таки любила – / І страх як любила! / Та на бульвар виходила
 200B 0006 І генерал її посватав, / Бо страх хорошая була, / А генерал був страх багатий.
 200B 0007 Бо страх хорошая була, / А генерал був страх багатий. / От і талан Господь послав
 250B 0733 І ти, великая в женах! / І їх униніє і страх / Розвіяла, мов ту полову,
 305B 0019 Та ціломудріє хранила, / Та страх боялася гріха / Прелюбодійного. А сила

СТРАХУ 3

061A 2460 Як ляхи конали, як Сміла горіла. / Сусіди од страху, од жалю німіли. / І мені,
 малому, не раз довелось
 207A 0449 Козак іде, ніби старець, / То, бач, ради страху, / Щоб ляхи або татаре
 258A 0098 Там бояться, лякаються, / Де страху й не буде. / Так самі себе бояться

СТРАШЕННИМИ 1

161В 0048 Руку поцілує, / То усами страшенними / Сивими пустує,-

СТРАШНА 1

123А 0182 Сяє по тім боці; / Страшна, синя, розхристана / І в мокрій сорочці,

СТРАШНЕ 1

061А 0122 Ревуть, стогнуть, розсердились, / Щось страшне співають. / Послухаю, пожурюся,

СТРАШНИЙ 2

061А 1134 В ярмі у ляха... Горе, горе! / Моліться, діти! Страшний суд / Ляхи в Україну несуть –
180А 0222 Мов із тісної домовини / На той остатній страшний суд / Мертвці за правдою встають.

СТРАШНИМИ 1

250В 0433 З-за Нілу сфінкси, мов сичі, / Страшними мертвими очима / На теє дивляться. За ними

СТРАШНІ 1

061А 2369 Неначе сплять одягнені. / Чого ж страшні діти? / Чого Гонта ніби краде

СТРАШНО 23

061А 1250 Земля стогне, гнеться; / Сумно, страшно, а згадаєш – / Серце усміхнеться.
061А 1254 Сховайся за гору, бо світу не треба; / Страшно тобі буде, хоч ти й бачив Рось, / І Альту, і Сену, і там розлилось,
061А 1352 По пеклу гуляють. / А Ярема – страшно глянуть – / По три, по чотири
061А 1668 Люльки закурили. / Страшно, страшно закурили! / І в пеклі не вміють
061А 1668 Люльки закурили. / Страшно, страшно закурили! / І в пеклі не вміють
061А 2019 Я витерпіть мушу. / Страшно сказати: я думала / Занапасть душу.
061А 2263 «Кари ляхам, кари!» / І карали: страшно, страшно / Умань запалала.
061А 2263 «Кари ляхам, кари!» / І карали: страшно, страшно / Умань запалала.
061А 2434 Гляне – усміхнеться. / Страшно, страшно усміхався, / На степ оглядався.
061А 2434 Гляне – усміхнеться. / Страшно, страшно усміхався, / На степ оглядався.
061А 2501 Оставсь на всім світі, / Та й той почув, що так страшно / Пекельні діти
173А 0239 Селом ходить – то співає, / То страшно голосить. / Люди лаяли... Бо, бачте,
180А 0491 А я стояв, дивувався, / Та аж страшно стало. / Уже вбогі ворушились,
265А 0021 І світ запалити! / Страшно впасти у кайдани, / Умирать в неволі,
274А 0064 Сама собі вона шептала / І тяжко, страшно усміхалась. / Що ж се таке? Се не мара.
274А 0336 Бо щоб не почули / Мого слова. Страшно буде. / І ти, старий друже,
014В 0016 ----- / А я... аж страшно, як згадаю. / Я сам пішов у москалі;
014В 0063 А я пішов у москалі. / І досі страшно, як згадаю. / Хотів палати запалити
016В 0130 І марне згинуть в самотині. / Аж страшно!.. А вона молилась / І жить у Господа просилась,
141В 0014 І не знатиму. Ой, мамо, / Страшно дівувати, / Увесь вік свій дівувати,
161В 0133 ----- / Богословом?! Аж страшно! / -----
207В 0043 ----- / Мені аж страшно, як згадаю / Оту хатину край села!
218В 0561 І усміхнулася тойді, / І тяжко, страшно заридала, / І помолилась в перший раз

СТРАШНОГО 2

256А 0016 З монастиря Мотринога / До яру страшного. / В яру колись гайдамаки
236В 0016 А то проспять собі небога / До суду божого страшного! / А панство буде колихать,

СТРАШНОЇ 3

061А 1397 Муки ляхам, муки! / Муки страшної, щоб пекло / Тряслося та мліло!»
123А 0161 Очі вивело із лоба / Од страшної муки, / Втербила в пісок жовтий
180А 0188 Людей не чуть, не знать і сліду / Людської страшної ноги. / І вороги, й невороги,

СТРАШНОМУ 1

180A 0474 Людоїде, змію! / На страшному на судиці / Ми Бога закрием

СТРАШНУ 1

221A 0285 Вже ж і в крепость завдала, / І дворянства страшну силу / У мундирах розплодила,

СТРЕЛОЮ 1

221A 0369 В самый ад полечу / Стрелою. / -----

СТРЕМГЛАВ 1

218B 0200 На хресті / Стремглав повісили святого / Того апостола Петра.

СТРЕМЕНА 3

030A 0593 Де ти так барився?» / Та до його... За стремена... / А він подивився,

030A 0602 Я Катруся твоя люба. / Нащо рвеш стремена?» / А він коня поганяє,

030A 0638 Я винесу тобі сина». / Кинула стремена / Та в хатину. Вертається,

СТРЕПЕНЕТЬСЯ 3

123A 0188 Ганнусю виносить. / Голісінька, стрепенеться, / Сяде на пісочку...

171A 0079 Серце боязливе / Степенеться, як рибонька, / І мене згадає...

046B 0050 І болящє, побите / Серце стрепенеться, / Мов рибонька над водою,

СТРЕПЕНИСЯ 1

286B 0009 ----- / Не добито! Стрепенися! / Та над нами просвітіся,

СТРЕПЕНУВ 2

150A 0022 Козацького плачу, застогнав широкий, / І шкурою, сірий бугай, стрепенув, / І хвилю, ревучи, далеко-далеко

154A 0022 Козацького плачу; застогнав широкий / І шкурою, сірий бугай, стрепенув, / І хвилю, ревучи, далеко-далеко

СТРЕПЕНУВСЯ 3

199A 0308 На Голгофу у кайданах. / І не стрепенувся... / Перед огнем; став на йому

006B 0073 Провалився козак, / Стрепенувся байрак, / А могила застогнала.

104B 0016 Козака виносить. / Стрепенувся сіромаха – / І голий, і босий,

СТРЕПЕНУЛАСЬ 3

150A 0105 Хрещеної тії мови. / І ніч стрепенулась: / Не бачила стара мати

154A 0105 Хрещеної тії мови. / І ніч стрепенулась. / Не бачила стара мати

250B 0179 Марія на його зирнула / І стрепенулась. Пригорнулась / Неначе злякане дитя,

СТРЕПЕНУЛИСЬ 2

150A 0102 На базар до паю!» / Стрепенулись соколята, / Бо давно не чули

154A 0102 На базар до паю!» / Стрепенулись соколята, / Бо давно не чули

СТРИВАЙ 12

061A 0792 Що? скажеш, шельмо?... І не стогне! / Завзята бестія! Стривай!» / Насипали в халяви жару...

061A 1424 «І це не так». / «Стривай лишень, / Пиши Галайдою».

061A 1612 На плечах торбина, / «Гей, старчень! Стривай лишень!» / «Я не старець, пане!

061A 2054 «Ба ні, позавчора». / «Позавчора?... Стривай, стривай... / Пожар над водою...

061A 2054 «Ба ні, позавчора». / «Позавчора?... Стривай, стривай... / Пожар над водою...

123A 0098 Милася сльозою. / «Заворожена!.. Стривай же! – / Шепче люта мати. –

207A 0142 Я чужий вам, тату?» / «Та не чужий, стривай лишень. / От умерла й мати,

234A 0115 Добра цього?...» / «Стривай лишень! / Чи чуєш? щось плаче

274A 0206 Того ірода, що, знаєш?... / Стривай, нагадала. / Як була я молодою,

161B 0077 ----- / Стривай, стривай, простоволоса! / Дурненька, де б же ти взяла
 161B 0077 ----- / Стривай, стривай, простоволоса! / Дурненька, де б же ти взяла
 161B 0118 Отже одна вже й увірвалась. / Стривай, і другу увірву... / -----

СТРИВАЙТЕ 3

061A 0444 «Постривай! / Стривайте, зараз!» / «Нагаями
 061A 0524 «Якої ж вам? Хіба оцю? / Стривайте, згадаю... / -----
 161B 0113 ----- / Е, ні, стривайте, цур не грать. / А то не буду й танцювать,

СТРИГА 1

274A 0290 Клоччям вимощала, / Щоб не знать було, що стрига. / Прибралась, ходила,

СТРИЖЕ 2

274A 0217 Та й бере в покої, / І стриже, неначе хлопця, / І в поход з собою
 292B 0008 І гадки-гадоньки не має, / Пасе, і доїть, і стриже / Свою худобу та співає...

СТРИЖЕНИЙ 1

230B 0008 Оці сатрапи-ундіра. / А надто стрижений Гаврилич / З своїм єфрейтором малим,

СТРИЖЕНУ 1

050B 0179 Чи так і пропала? / Була чутка, що стрижену / В Умані водили

СТРІВ 1

068B 0002 Тиняючи на чужині / Понад Елеком, стрів я діда / Вельми старого. Наш земляк

СТРІЛА 1

281B 0003 А з вечора до досвіта / Летить стріла каленая, / Бряжчить шабля о шеломи,

СТРІЛИ 2

278B 0020 На князя, ладо моє миле, / Ти ханові метаєш стріли? / Немало неба, і землі,
 280B 0016 На легкому крилі своєму / Хиновські стріли? / -----

СТРІЛОЮ 1

266A 0002 І день не день, і йде не йде, / А літа стрілою / Пролітають, забирають

СТРІЛЯЛИ 1

137B 0006 Задзвонили в усі дзвони, / З гармати стріляли, / Превелебную громаду

СТРІСІ 2

016B 0019 Вовкулак ночує, / А сич в лісі та на стрісі / Недолку віщує.
 033B 0013 Гетьмана єднали. / Не строміли б списи в стрісі / У Петра у свата.

СТРІХИ 1

016B 0325 І пугач пуга, і сова / З-під стріхи в поле вилітає, / А жаби крикають, гудуть.

СТРІХОЮ 1

161B 0359 Ходити, нудити, / Поки пугач над стріхою / В вікно не зависє,

СТРІЧАТИ 2

234A 0400 Аж зирк – і наймичка ввійшла / На двір. Побіг стрічати / З онуками свою Ганну.
 158B 0024 Тяжко його, друже-брате, / Самому стрічати / У пустині. Завтра рано

СТРІЧЕЧКА 1

043B 0001 ----- / Ой стрічечка до стрічечки / Мережаю три ніченьки,

СТРІЧЕЧКИ 1

043В 0001 ----- / Ой стрічечка до стрічечки / Мережаю три ніченьки,

СТРІЧКИ 1

095В 0192 Розплітали коси / Та стрічки знімали, / А пан просить сала,

СТРІЧКУ 1

182В 0008 Сорочечку. А тій стьожку, / Тій стрічку купили. / Кому шапочку смушеву,

СТРОМІЛИ 1

033В 0013 Гетьмана едали. / Не строміли б списи в стрісі / У Петра у свата.

СТРУГ 2

250В 0038 Неначе на свою дитину, / Теслу, було, і струг покине / Та й дивиться; і час мине,

250В 0059 А він сидить та все сидить, / За струг сердега не береться... / Коза нап'ється та й пасеться.

СТРУГАЛИ 1

256А 0020 Лагодили самопали, / Ратища стругали. / У яр тойді сходилися,

СТРУНАХ 1

207А 0092 Ануте, діти, отакої!» / І вшкварив по струнах. / Старий грає, а Ярина

СТРУНИ 2

114А 0069 Кобза зопсувалась... / Розбилася...» – «А струни є?» / «Тільки три осталося».

114А 0350 Дуже дрібні сльози. / Наплакався. Струни рвані / Три перебирає.

СТРУПОМ 1

274А 0056 І на руках повиступала / Од стужі кров; аж струпом стала. / І довгі коси в реп'яхах

СТУДЕНТА 2

153В 0012 Єй-богу, я його не вмю / Того студента, що ж нам діять? / То синок був литовської

153В 0061 І вночі спустилась / До студента на улицю. / І де б утікати,

СТУДЕНТОВІ 1

153В 0045 Без жидівки жити / Студентові. А жид старий / Ніби теє знає.

СТУЖІ 1

274А 0056 І на руках повиступала / Од стужі кров; аж струпом стала. / І довгі коси в реп'яхах

СТУПАЄ 1

010А 0165 Під ним коник вороненький / Насилу ступає. / «Ізнемігся, товаришу!

СТУПАЮ 1

274А 0251 Мій батечко одинокий. / Я ледве ступаю, / Вхожу в хату. Аж щось стогне,

СТУПИВ 3

256А 0013 Що ніхто й ногою / Не ступив там, а згадаєш, / То була й дорога

218В 0466 А син твій гордо на арену, / Псалом співаючи, ступив. / І п'яний кесар, мов скажений,

218В 0470 Із льоху вискочив на сцену, / Ступив, зирнув... І полилась / Святая кров. По Колізеї

СТУПИТИ 1

076В 0220 Мов дурень, ходиш кругом їх, / Не знаєш, на яку й ступити. / Так що ж мені тепер робити

СТЯЖАТИ 1

258A 0129 Небесний владика. / «Доколи будете стяжати / І кров невинну розливать

СТЯЗІ 1

281B 0021 Та коло полудня на третій / Поникли Ігореві стязі. / Отак на березі Кааяли

СТЯЛИ 1

250B 0278 В Єрусалимі говорили / Тихенько люде, що стяли / У городі Тіверіаді

СТЬОЖКУ 1

182B 0007 З лиштвю пошили / Сорочечку. А тій стьожку, / Тій стрічку купили.

СУБОТОВ 1

221A 0372 А третій горбатий. / Йшли в Суботов про Богдана / Мирянам співати.

СУБОТОВЕ 1

221A 0002 Як сніг, три пташечки летіли / Через Суботове і сіли / На похиленному хресті

СУБОТОВІ 4

221A 0034 Носить і цілує. / Отак-то я в Суботові / Росла, виростала!

221A 0496 Стали їм в пригоді!! / Так малий льох в Суботові / Москва розкопала!

221A 0500 ----- / Стоїть в селі Суботові / На горі високій

156B 0061 І кості Богдана / Й Тимошеві в Суботові / Гарненко спалили

СУГУБУ 1

285B 0015 Не плач, не вопль, не скрежет зуба – / Любов безвічну, сугубу / На той світ тихий принести.

СУД 12

061A 1134 В ярмі у ляха... Горе, горе! / Молітесь, діти! Страшний суд / Ляхи в Україну несуть –

150A 0081 Вставать з чужої домовини, / На суд твій праведний прийти, / В залізах руки принести,

154A 0082 Вставать з чужої домовини, / На суд твій праведний прийти, / В залізі руки принести

180A 0222 Мов із тісної домовини / На той остатній страшний суд / Мертвці за правдою встають.

199A 0094 І рай у найми оддає! / Небесний царю! суд твій всує, / І всує царствіє твоє.

199A 0261 Зібралися, мов Іуди / На суд нечестивий / Против Христа. Свари, гомін,

250A 0067 Заковані люде, / Настане суд, заговорять / І Дніпро, і гори!

274A 0405 ----- / «Кажуть люде, що суд буде, / А суду не буде.

175B 0052 Дали в город знати; / Суд наїхав, подивились, / Попились завзято

200B 0217 Громада глухо присягає. / Заприсягла. Питає суд: / «Тепер скажіте, християни,

218B 0221 Не муштrowались! О Нероне! / Нероне лютий! Божий суд, / Правдивий, наглий, серед шляху

299B 0022 Дівчаточок, як ту отару. / Чи буде суд! Чи буде кара! / Царям, царятам на землі?

СУДА 3

180A 0225 То не вмерлі, не убиті, / Не суда просити! / Ні, то люди, живі люди,

068B 0187 Святим помолитись, / Та суда, суда людського / У людей просити.

068B 0187 Святим помолитись, / Та суда, суда людського / У людей просити.

СУДЕЙ 1

258A 0146 Встань же, Боже, суди землю / І судей лукавих. / На всім світі твоя правда.

СУДИ 2

258A 0109 ----- / Боже, спаси, суди мене / Ти по своїй волі.

258A 0145 І ваш раб убогий. / Встань же, Боже, суди землю / І судей лукавих.

СУДИЛОСЬ 1

095В 0082 А молода? Мабуть, без пари / Судилось Господом зносить / Красу і молодість... Мов чари,

СУДИТИ 1

258А 0127 На раді великій / Став земних владик судити / Небесний владика.

СУДИТЬ 5

199А 0174 Великий Господи, простому, / Судить великіє діла / Твоєї волі. Люта зла
246А 0020 Не нам на прю з тобою стати! / Не нам діла твої судить! / Нам тільки плакати,
плакати, плакати
068В 0080 Воно... Не нам твої діла / Судить, о Боже наш великий! / Отож вона мені на лихо
239В 0022 Не лякайтесь дива,- / Се Бог судить, визволяє / Долготерпеливих
268В 0046 Підстережуть вас на тотє ж, / Уловлять і судить не будуть, / В кайдани туги окують,

СУДИЩІ 1

180А 0474 Людоїде, змію! / На страшному на судищі / Ми Бога закриєм

СУДІ 1

200В 0230 Його недовго мордували / В тюрмі, в суді, а в добрий час / В кайдани добре закували,

СУДОВИКИ 2

016В 0075 Мужичькі душі аж пишцать. / Судовики благають Бога... / П'яниці, знай собі, кричать:
175В 0054 Попились завзято / Судовики. Закували / Хлопця молодого,

СУДОВИХ 1

200В 0211 Та щось шепочуть про отруту / І судових неначе ждуть, / І разом стихли на минуту.

СУДОМ 4

258А 0132 Людей убогих? а багатим / Судом лукавим помагать? / Вдові убогій допоможіте,
258А 0280 І осудять губителєй / Судом своїм правим. / І вовіки стане слава,
274А 0476 Люде горді, неправедні, / Своїм судом судять». / Отак вона научала,
218В 0396 І осудять неправедних / Судом своїм правим, / І вовіки стане слава,

СУДУ 2

274А 0406 «Кажуть люде, що суд буде, / А суду не буде. / Бо мене вже осудили
236В 0016 А то проспять собі небога / До суду божого страшного! / А панство буде колихати,

СУДЯТЬ 2

199А 0314 Оцим людам? твоїм людам! / За що мене судять! / За що мене розпинають?
274А 0476 Люде горді, неправедні, / Своїм судом судять». / Отак вона научала,

СУЄСЛОВИ 1

246А 0118 Ви любите брата! / Суєслови, лицеміри, / Господом прокляті.

СУСТА 1

237В 0012 Язык отой велеречивий, / Мовлявший: ми не суеста! / І возвеличимо надиво

СУЄТНИЙ 1

230В 0026 А не любить ви вчились брата! / О роде суєтний, проклятий, / Коли ти видохнеш?
Коли

СУКА 2

061А 2408 В глибокій оселі! / Сука мати не придбала / Нової постелі.
266В 0004 І о царях отих. І рци: / Нащо та сука, ваша мати, / Зо львами кліщилась, щенята?

СУКНА 1

234A 0482 Везе Марко Катерині / Сукна дорогого, / А батькові шитий пояс

СУКНІ 1

095B 0155 ----- / А Марина в сукні білій, / Неначе білиця,

СУКО 1

297B 0003 То і полежать не дають / Ледачому. Тебе ж, о суко! / І ми самі, і наші внуки,

СУКРОВАТУ 1

171A 0067 Гниле серце, трудне, / І вищідять сукровату, / І наллють живої

СУКУ 2

274A 0281 Випручала. Що, цигане, / Якби таку суку / Тобі дочку. Що б зробив?

132B 0013 Женитися буде, / І до себе злую суку / Просила в придане,

СУЛТАН 3

061A 0090 Про Парашу, радість нашу, / Султан, паркет, шпори, – / От де слава! А то співа:

150A 0071 Босфор схаменувся. Туркенья дрімала. / Дрімав у харемі ледачий султан. / Тільки у
Скутарі, в склепу, не дрімають

154A 0072 Босфор схаменувся. Туркенья дрімала, / Дрімав у гаремі ледачий султан. / Тільки у
Скутарі, в тюрмі, не дрімають

СУЛТАНА 3

055A 0059 Панове молодці, / А у Царград, до султана, / Поїдемо в гості!»

150A 0067 Хіба ти не знаєш, яких я несу / Гостей до султана?» / Так море спиняло

154A 0069 Хіба ти не бачиш, яких я несу / Гостей до султана?...» Так море спиняло / (Любило
завзятих усатих слав'ян).

СУЛТАНАМ 1

061A 0937 Наймити татарам, / Турецьким султанам, / В кайданах, в кайданах!

СУЛТАНОМ 1

061A 0272 Мірялася з москалями, / З ордою, з султаном, / З німотою... Було колись...

СУЛУ 1

221A 0257 Батурин спалила, / Сулу в Ромні загатила / Тільки старшинами

СУМНИМИ 1

057A 0004 Нащо стали на папері / Сумними рядами?.. / Чом вас вітер не розвіяв

СУМНО 11

061A 0205 Кругом мене стали. / Сумно, сумно, як сироти, / Мовчки похилились.

061A 0205 Кругом мене стали. / Сумно, сумно, як сироти, / Мовчки похилились.

061A 1250 Земля стогне, гнеться; / Сумно, страшно, а згадаєш – / Серце усміхнеться.

123A 0202 Шепче: «Хто се, хто се / Сидить сумно над водою, / Чеше довгі коси?»

180A 0428 А тим часом тихо, тихо / Та сумно співає / Щось такеє невидиме:

234A 0111 Я все оце міркувала, / Та аж сумно стало: / Одинокі зостарілись...

234A 0382 Бо без неї в хаті / Якось сумно, ніби мати / Покинула хату.

006B 0047 Іде в степ, а йдучи / Співа, сумно співає: / – Наносили землі

196B 0015 Меж бур'янами, за годами / Три года сумно протекли. / Багато дечого взяли

250B 0063 Неначе вкопана, під гаєм, / І сумтно, сумно позирає / На той широкий божий став,

250B 0137 Та й замовкла. / Круг себе сумно озирнулася, / На руки козеня взяла

СУМНОМУ 1

016B 0317 А доня взаперті сидить / В своєму сумному покої / І дивиться, як над горою

СУМНО-СУМНО 5

- 061A 0828 Погасло... Мертвий мов здригнув. / І сумно-сумно в хаті стало. / -----
061A 0860 Як у домовині, / Сумно-сумно. (Отак було / По всій Україні
061A 1260 ----- / Сумно-сумно серед неба / Сяє білолиций.
061A 2511 Така його доля! / Сумно-сумно гайдамаки / Залізную силу
123A 0178 І зовуть заклятим... / Сумно-сумно кругом його... / А вночі, дівчата,

СУМНУЮ 1

- 198B 0027 І вдвох тихенько заспівать / Ту думу сумную, днедавну, / Про лицаря того гетьмана,

СУМОВАТИ 1

- 250B 0731 Отож вони якось зійшлись / Вночі круг тебе сумовати. / І ти, великая в женах!

СУМУВАЛИ 2

- 061A 1180 Ляхи скажені; ще один, / Один останній сумували / І Україна, і Чигрин.
197B 0012 Та все-таки якось жилось, / Принаймні вкупі сумували, / Згадавши той веселий край,

СУМУВАТИ 2

- 234A 0095 В такім раї, чого б, бачся, / Старим сумувати? / Чи то давнє яке лихо
016B 0270 Тільки смутна, невесела... / Чого б сумувати? / Або, може, вже такою

СУМУЄ 10

- 010A 0059 Чи винен той голуб, що сокіл убив? / Сумує, воркує, білим світом нудить, / Літає,
шукає, дума – заблудив.
027A 0075 Водив за собою, – / Все осталося, все сумує, / Як руїни Трої.
027A 0077 Як руїни Трої. / Все сумує – тільки слава / Сонцем засіяла,
061A 0178 У мойй хатині синє море грає, / Могила сумує, тополя шумить, / Тихесенько Гриця
дівчина співає –
061A 0741 Під вербою, над водою, / Обнявшись, сумує; / А Оксана, як голубка,
061A 1150 І Жовті Води, й Рось зелену. / Сумує Корсунь староденний: / Нема журбу з ким
поділить.
006B 0115 Де ти купалася колись. / І гай сумує, похилився. / У гаї пташка не співає –
076B 0065 Надворі вже смеркло, і, тьмою повитий, / Дрімас, сумує Іерусалим. / В кедрових
палатах, мов несамовитий,
278B 0027 ----- / Сумує, квилить, плаче рано / В Путивлі-граді Ярославна.
280B 0002 В Путивлі-граді вранці-рано / Сумує, плаче Ярославна. / – Полечу, рече, зозулею,

СУМУЄТЕ 1

- 061A 0125 У старих питаю: / «Чого, батьки, сумуєте?» / «Невесело, сину!

СУМУЄШ 1

- 180A 0118 І все-то те... Душе моя, / Чого ти сумуєш? / Душе моя убогая,

СУМУЮТЬ 5

- 020A 0058 Мовчать гори, грає море, / Могили сумують, / А над дітьми козацькими
052A 0014 На тім степу скрізь могили / Стоять та сумують; / Питаються у буйного:
207A 0474 Під хатою сіли. / Сидять собі та сумують. / Слухають... щось грає,
234A 0103 Не знаю, що і після чого / Старі сумують. Може, вже / Оце збираються до Бога,
147B 0024 Бо дзвона вже давно не чуць. / Сумують комини без диму, / А за городами, за тином

СУМУЮЧИ 9

- 018A 0033 ----- / Пішов козак, сумуючи, / Нікого не кинув,
020A 0137 ----- / Умовк кобзар, сумуючи: / Щось руки не грають.
024A 0105 ----- / Умовк кобзар, сумуючи, / Щось руки не грають.
060A 0025 В степу розмовляють, / Розмовляють, сумуючи, / Отака їх мова:
061A 0243 Що про Україну / Сліпий старець, сумуючи, / Співає під тином.

057B 0006 Про сю криницю москалеву, / А я, сумуючи, списав, / Та рифму нищечком додав,
 250B 0152 І не втомилась. Вигляда / Старий, сумуючи під тинном, / Давненько вже свою дитину.
 250B 0313 Тільки й промовила. Ідуть, / Сумуючи, собі обоє. / І вбогії перед собою
 250B 0745 По всьому світу. Ти ж під тинном, / Сумуючи, у бур'яні / Умерла з голоду. Амінь.

СУПОНЮ 1

061A 1922 Загнув батько дугу, / Тягне мати супоню; / «А ти зав'яжи, доню».

СУПОСТАТА 1

289B 0012 І на оновленій землі / Врага не буде, супостата, / А буде син, і буде мати,

СУПРУГИ 1

218B 0310 Самі благоволили дати / Свою підложницю в супруги, / Хоча й підтоптану. Нічого,

СУРМИ-ТРУБИ 1

044B 0020 У неділеньку та ранесенько / Сурми-труби вигравали. / В поход, у дорогу славні
 компанійці

СУСИДА 4

114A 0285 До господи не втрапила, / До сусіда зайшла, / А в сусіда
 114A 0286 До сусіда зайшла, / А в сусіда / До обіда
 199A 0001 ----- / Запалили у сусіда / Нову добру хату
 068B 0074 Я був убогий сирота, / А у сусіда виростала / У наймах дівчина. І я...

СУСИДИ 7

061A 0284 Сейми, сеймики ревіли, / Сусіди мовчали, / Дивилися, як королі
 061A 2460 Як ляхи конали, як Сміла горіла. / Сусіди од страху, од жалю німіли. / І мені,
 малому, не раз довелось
 199A 0003 Нову добру хату / Злі сусіди; нагрілися / Й полягали спати,
 207A 0667 До турчина поганого / В сусіди прохатись. / Тепер, кажуть, в Слободзеї
 014B 0045 Уже й мене не пізнає! / Я до попа та до сусіди, / Привів попа, та не застав –
 050B 0103 І діти згоріли, / А сусіди, і багаті / І вбогі, раділи.
 076B 0054 На сало, на зелений сад / Сусіди Гурія. А в саді, / В своїм веселім вертограді,

СУСІДІВ 1

173A 0075 З горем та нудьгою / Пішла вона до сусідів / Поради просити...

СУСІДОМ 1

061A 2453 Бувало, в неділю, закривши мінею, / По чарці з сусідом випивши тієї, / Батько діда
 просить, щоб той розказав

СУСІДОНЬКИ 1

173A 0077 Поради просити... / Присудили сусідоньки / У наймах служити.

СУСІДОНЬКО 1

308B 0002 Чи не покинуть нам, небого, / Моя сусідонько убога, / Вірші нікчемні віршувать,

СУСИДУ 2

014B 0049 Моєї Ганни. Я спитав / Таки сусіду про Ганнусю. / «Хіба ти й досі ще не знаєш?
 250B 0534 У Назарет той до вдовиці / В сусіду, в наймичку проситись! / -----

СУСИДЯМ 1

258A 0062 Покинув нас на сміх людям. / В наругу сусідям, / Покинув нас, яко в притчу

СУХУ 1

278B 0011 На княжім білім, помарнілім, / Омію кров суху, отру / Глибокій, тяжкій рани...

СУШИ 2

- 150A 0007 Та з Великого Лугу, / Суши наші сльози, заглуши кайдани, / Розвій нашу тугу.
154A 0007 Та з Великого Лугу, / Суши наші сльози, заглуши кайдани / Та розвій нашу тугу.

СУШИЛИ 1

- 266A 0056 А літа тихенько кралась / І сльози сушили, / Сльози широкої любові;

СУШИЛО 1

- 030A 0443 Щоб сироті не світило, / Сльози не сушило. / А за віщо, Боже милій!

СУШИТИ 1

- 274A 0431 І де їх шукати. / Як сушити, як варити... / Всьому, всьому вчила

СФІНСИ 1

- 250B 0432 Щоб хоч укритися вночі. / З-за Нілу сфінкси, мов сичі, / Страшними мертвими очима

СХАМЕНЕТЬСЯ 3

- 061A 0150 Шинкар знає, наливає / І не схаменеться; / Кобзар вшкварив, а козаки –
061A 0500 Знай, гукають: «Жиде, меду!» / Жид не схаменеться. / «Де цимбали? Грай, псявіро!»
057B 0290 Сатана той душу нашу. / Як не схаменеться / Та до Бога не вернеться,

СХАМЕНИСЯ 4

- 030A 0572 «Що, москалі?...» – «Де москалі?» / «Що ти? Схаменися!» / «Де москалі-лебедики?»
061A 0710 «Що се ти говориш? / Схаменися!» / «Правду, рибко!»
207A 0244 Забудеш, Ярино, / Свого брата...» – «Схаменися! / Їй-богу, з пристріту!»
161B 0162 На такій дитині! / Схаменися, не женися, / І вона загине,

СХАМЕНИСЬ 3

- 016B 0350 Іде в покої... Скверний гаде! / Куди ти лізеш? Схаменись! / Не схаменувся, ключ виймає,
076B 0133 Сестра ридає. І, рвучись, / Кричить до брата: – Схаменись, / Амоне, брате мій лукавий!
161B 0092 ----- / Схаменись!! / І щепи ваші поламаю...

СХАМЕНИТЬСЯ 5

- 061A 1101 ----- / «Цу-цу, скажені! Схаменіться! / Бач, розходилися! А ти,
180A 0037 Немає! немає! / Шкода й праці. Схаменіться. / Усі на сім світі –
180A 0281 Ура!» – закричали. / «Цу-цу, дурні! схаменіться! / Чого се ви раді!
250A 0019 Які будуть жнива! / Схаменіться, недолюди, / Діти юродиві!
250A 0063 І не покивали б на вас головою. / Схаменіться! будьте люди, / Бо лихо вам буде.

СХАМЕНУВСЯ 6

- 150A 0070 (Любило завзятих чубатих слав'ян). / Босфор схаменувся. Туркеня дрімала. / Дрімав у харемі ледачий султан.
154A 0071 (Любило завзятих усатих слав'ян). / Босфор схаменувся. Туркеня дрімала, / Дрімав у гаремі ледачий султан.
199A 0215 Та з орлами летять битися... / Конглав схаменувся, / Зібрав раду. Положили
016B 0213 Занедужала княгиня, / І князь схаменувся. / За бабами-знахурками
016B 0351 Куди ти лізеш? Схаменись! / Не схаменувся, ключ виймає, / Прийшов, і двері одмикає,
303B 0021 Коло апостольської брами. / Я схаменувся, оснівсь / Святим хрестом і тричі плюнув

СХАМЕНУЛАСЬ 2

- 274A 0419 По селах ходила. / Потім разом схаменулась, / Стала їсти й пити,
250B 0519 І досі правди на землі! / Святої волі! Схаменулась / І тяжко, важко усміхнулась,

СХАМЕНУЛИСЬ 1

010A 0122 Летять до дуба... Нічичирк... / Схаменулись нехрещені, / Дивляться – мелькає,

СХАМЕНУТЬСЯ 1

036B 0023 За теє диво! Мов пси, гризуться / Брати з братами, й не схаменуться. / А теє диво, всіми кохане:

СХИЗМАТА 1

061A 1186 Горілки, крові упивались, / Кляли схизмата, розпинали, / Кляли, що нічого вже взять.

СХИЗМАТИ 2

061A 0522 «Годі! годі! Це погана: / Схизмати співають». / «Якої ж вам? Хіба оцю?»

061A 0558 Ні, я кажу, що в Вільшаній... / Вільшанські схизмати / По три сем'ї, по чотири

СХИЛИВ 2

270A 0015 І Цвіт Королевий / Схилив свою головоньку / Червоно-рожеву

270A 0087 А Цвіт Королевий / Схилив свою головоньку / Червоно-рожеву

СХИЛИВСЯ 2

030A 0168 Сидить батько кінець стола, / На руки схилився, / Не дивиться на світ божий:

234A 0531 Вийшла з хати Катерина, / А Марко схилився / До наймички у голови.

СХИЛИЛАСЬ 2

207A 0407 Як билина підкошена, / Ярина схилилась; / Як з квіточки роса вранці,

016B 0333 Головою молодю / На руку схилилась, / До півночі невесела

СХИЛИТЬ 2

047A 0010 Чумак іде, подивиться / Та й голову схилить, / Чабан вранці з сопілкою

061A 0745 То заплаче, то зомліє, / Головоньку схилить: / «Серце моє, доле моя!

СХИМНИКА 1

095B 0023 Та сповідаєтесь, нівроку, / У схимника!.. / Та й те сказать,

СХІД 12

030A 0185 Що ти народилась! / Якби знала, до схід сонця / Була б утопила...

030A 0271 При битій дорозі; / Як роса та до схід сонця, / Покапали сльози.

030A 0454 З чорними бровами, / До схід сонця в темнім лісі / Умийся сльозами.

030A 0749 Встали сіромахи, / Помолились на схід сонця, / Пішли понад шляхом.

047A 0216 Як нема – заплачеш, / До схід сонця, ранісінько, / Щоб ніхто не бачив...

061A 2189 Умань обступили / Опівночі; до схід сонця / Умань затопили;

061A 2235 Що вас породила! / Чом вона вас до схід сонця / Була не втопила?

123A 0105 І трути достала, / І трутою до схід сонця / Дочку наповала.

169A 0005 За що, мамо, гинеш? / Чи ти рано до схід сонця / Богу не молилась,

173A 0013 Не зуміє дати». / До схід сонця воду брала, / В барвінку купала,

044B 0022 В поход, у дорогу славні компанійці / До схід сонечка рушали. / Випроважала вдова свого сина,

125B 0023 Нишком ночували. / До схід сонця у Фастові / Хлоп'ята гуляли.

СХІД-СОНЦЯ 1

006B 0172 Калино моя, / Не водою до схід-сонця / Поливаная.

СХОВАВ 1

114A 0367 Сама свого серця; дала б йому волю / Любить, кого знає. Я б тебе сховав / Далеко! далеко! щоб ніхто не знав,

СХОВАВСЯ 3

- 061A 2437 Утер очі... Тільки мріє / В диму, та й сховався. / -----
207A 0445 Козак отой злякать діда, / Злякав та й сховався / За могилу, лічить гроші,
218B 0493 З позорища увечері / У терми сховався / Святий кесар з лікторами.

СХОВАВШИ 1

- 182B 0014 Сиріточка, рученята / Сховавши в рукава. / – Мені мати купувала.

СХОВАЄ 1

- 030A 0206 А хто ж мою головоньку / Без тебе сховає? / Хто заплаче надо мною,

СХОВАЄТЕ 1

- 256A 0037 З новими ляхами. / Не сховаєте! над яром / Залізник витас

СХОВАЄТЕСЯ 1

- 268B 0043 Та утікать; не втечете / І не сховаєтесь; всюди / Вас найде правда-мста; а люде

СХОВАЄТЕСЬ 1

- 187B 0022 А там – під лавою в шиночку / Сховаєтесь у холодочку. / Огонь небесний той погас,

СХОВАЄТЬСЯ 2

- 061A 1712 Оксано! Оксано! / Де ти?» – крикне й сховається / В полум'ї, в пожарі.
095B 0091 Сердешній плакать не дають, / Вона ж сховається та й плаче. / Дурна, їй шкода
мужика

СХОВАЄШ 1

- 234A 0010 Мій латаний талане! / Чому мене не сховаєш / Отут серед лану?

СХОВАЄШСЯ 1

- 250B 0102 Святії думоньки твої? / Де ти сховаєшся? Нігде! / Огонь заключувся вже, годі!

СХОВАЙ 1

- 234A 0017 Ні, не дави, туманочку! / Сховай тільки в полі, / Щоб ніхто не знав, не бачив

СХОВАЙСЯ 3

- 061A 1253 Місяцю мій ясний! З високого неба / Сховайся за гору, бо світу не треба; / Страшно
тобі буде, хоч ти й бачив Рось,
061A 1257 Не знать за що, крові широкєє море. / А тепер що буде! Сховайся ж за гору; /
Сховайся, мій друже, щоб не довелось
061A 1258 А тепер що буде! Сховайся ж за гору; / Сховайся, мій друже, щоб не довелось / На
старість заплакать...

СХОВАЙТЕСЬ 1

- 061A 2296 Тяжко мені плакать! Праведнії зорі! / Сховайтесь за хмару; я вас не займав, / Я дітей
зарівав!.. Горе мені, горе!

СХОВАЛА 1

- 030A 0709 Нащо? Щоб пізнали! / Змалювала, не сховала... / Бодай полиняли!

СХОВАЛАСЯ 1

- 221A 0096 Москалям на грище! / Насилу я сховалася / На тім пожарищі.

СХОВАЛАСЬ 2

- 153B 0084 Дивувались довго люди, / Де вона сховалась, / Жидівочка та гадюча,
218B 0474 І стихла буря. Де ж була? / Де ти сховалась? Чом на його, / На кесаря свого святого,

СХОВАЛИ 2

030A 0692 Не сироти малі діти, / Що неньку сховали – / Їм зосталась добра слава,
274A 0295 Доробили, положили, / Понесли, сховали... / І одна я, як билина

СХОВАЛИСЯ 2

150A 0188 Ось-ось наше море!.. / І сховалися за хвилі – / За рожеві гори.
154A 0179 Ось-ось наше море!..» / І сховалися за хвилі – / Неначе за гори.

СХОВАЛИСЬ 4

061A 1522 Попасемо». І тихенько / У лісі сховались. / -----
150A 0057 Сказилося море, / Не злякає! І сховались / За хвилі – за гори.
154A 0059 Сказилося море. / «Нехай казяться»,– і сховались / За хвилі – за гори.
250B 0728 Катам на муку не дались, / Сховались, потім розійшлись, / І ти їх мусила збирати...

СХОВАЛОСЯ 2

234A 0092 Та люблю, як у раї. / Сховалося у серці лихо, / Як звір у темнім гаї.
250B 0345 Додолу котиться. І глядь! / Сховалося, і смеркло в полі. / І диво дивнее! ніколи

СХОВАТИСЬ 2

030A 0255 Боже ти мій!.. Лихо моє! / Де мені сховатись? / Заховаюсь, дитя моє,
200B 0149 І що їй діяти з собою? / Або сховатись під водою, / Або, принамені, розбить

СХОВАЮСЬ 1

207A 0230 Утечу, ей-богу, / Та й сховаюсь у бур'яні... / Скажи-бо, Степане,

СХОВАЮТЬ 2

199A 0323 Ні гори, ні мури / Не сховають. Розіллється / Червонеє море
194B 0074 На чужині,– і ці думи / Зо мною сховають!.. / І мене на Україні

СХОДИВ 3

052A 0002 Б'ють пороги; місяць сходить, / Як і перше сходить... / Нема Січі, пропав і той,
095B 0185 Червоний діжою / Місяць сходить...– І я колись / Була молодою...–
095B 0297 А знаєш, снилося мені: / Удень неначе місяць сходить, / А ми гуляєм понад морем

СХОДИЛА 1

218B 0124 ----- / Тойді вже сходила зоря / Над Віфлеємом. Правди слово,

СХОДИЛИСЯ 3

114A 0151 Та не по-їх стало! / Щовечора сходилися, / І мати не знала,
256A 0021 Ратища стругали. / У яр тойді сходилися, / Мов із хреста зняті,
137B 0022 На високу гору / Сходилися полковники. / І військо, як море,

СХОДИЛИСЬ 1

189B 0009 А ми малими розійшлись / Та вже й не сходились ніколи. / Мене по волі і неволі

СХОДИТЬ 9

052A 0001 ----- / Б'ють пороги; місяць сходить, / Як і перше сходить...
061A 0057 Сонце навіть гудять: / «Не відтіля, – каже, – сходить, / Та не так і світить,
061A 0062 Треба слухать, може, й справді / Не так сонце сходить, / Як письменні начитали...
274A 0086 Он, бач, зо мною пан лежить. / Огонь погас, а місяць сходить, / В яру пасеться
вовкулак...
274A 0141 Чому не ляжеш, не спочинеш? / Зірниця сходить, подивись. / -----
016B 0329 Як зорі божії встають, / Як сходить місяць, червоніє... / Дивітеся, поки вас гріє,
038B 0068 ----- / Ой високо сонце сходить, / Низенько заходить.
131B 0001 ----- / Із-за гаю сонце сходить, / За гай і заходить.
144B 0002 Навгороді коло броду / Барвінок не сходить. / Чомусь дівчина до броду

СХОДУ 3

- 250B 0217 Холодочком / До сходу сонця провели / До самої Тіверіади
250B 0366 ----- / До сходу сонця, рано-рано! / У Віфліємі на майдані
250B 0490 Собі в дорогу. Та й знялись / До сходу сонця, по торбині / На плечі взявши, а дитину

СХОДЯТЬСЯ 2

- 150A 0137 Горить Скутар, стиха робота, / І хлопці сходяться, зійшлись, / Люльки з пожару
закурили,
154A 0137 Горить Скутар, стиха робота, / І хлопці сходяться, зійшлись, / Люльки з пожару
закурили,

СХОПИВШИ 1

- 301B 0002 І день іде, і ніч іде. / І голову схопивши в руки, / Дивуєшся, чому не йде

СХОПИЛИСЯ 1

- 221A 0171 Відтіль буде чути». / Схопилися, білесенькі, / І в ліс полетіли,

СХОПИЛИСЬ 2

- 234A 0120 ----- / І разом схопились / Та до воріт... Прибігають –
274A 0050 Бо тут все степ... Мара! Мара!» / Цигане крикнули, схопились. / А перед ними
опинилось

СХОПИСЬ 1

- 016B 0354 І лізе до дочки. Прокинься! / Прокинься, чистая! Схопись, / Убий гадюку, покусас!

СХОРОНИЛИ 2

- 169A 0050 Чого вони там шукали? / Що там схоронили / Старі батьки? Ех, якби-то,
169A 0052 Старі батьки? Ех, якби-то, / Якби-то нашли те, що там схоронили, / Не плакали б
діти, мати не журилась.

СХОЧЕ 3

- 207A 0067 Хоч і не шукайте: / Кого схоче – сама найде, / У колисці найде.
221A 0338 А він, клятий недолюдок, / Золота не схоче. / -----
161B 0144 Чого я думаю? У попи, / А як не схоче, то на Січ. / І там не згине вражий хлопець.

СХОЧЕШ 1

- 200B 0039 Або поїдемо в село, / Як схочеш, серце». / -----

СЦЕНУ 1

- 218B 0469 Зареготавсь. І леопард / Із льоху вискочив на сцену, / Ступив, зирнув... І полилась

СЦІПІОНАХ 1

- 218B 0446 Рим пропивас. Тризну править / По Сціпіонах. Лютуй! Лютуй, / Мерзенний старче.
Розкошуй

СЮ 7

- 061A 0598 Бо я далеко / Сю ніч мандрую. / Виглянь же, пташко,
061A 0949 Та з батьком Максимом / Сю ніч погуляєм, / Ляхів погойдаєм,
061A 1296 Червонив ти синє, та не напоїв; / А сю ніч уп'єшся. Пекельнеє свято / По всій Україні
сю ніч зареве;
061A 1297 А сю ніч уп'єшся. Пекельнеє свято / По всій Україні сю ніч зареве; / Потече багато,
багато-багато
114A 0408 Серед степу одпочину».. / «Хіба сю ніч кинеш? / Хіба зараз?..» – «Я жартую.
221A 0317 Два дива твориться. / Сю ніч будуть в Україні / Родиться близнята.
057B 0005 Мені розказував отак / Про сю криницю москалеву, / А я, сумуючи, списав,

СЮДА 2

207A 0090 «А я й не бачу! А ідїть / Лишень сюда, та йдїть обоє... / Ануте, діти, отакої!»
 207A 0550 Де ж це ти барився? / Тату! Тату! Ідїть сюда, / Ідїть, подивїтєсь».

СЮДИ 2

061A 1374 Залїзняк гукає: / «Чуєш, хлопче? Ходи сюди! / Не бїйсь, не злякаю».
 234A 0526 «Слава... слава Богу! / Ходи сюди, не лякайся... / Вийди, Катре, з хати:

СЮДИ-ТУДИ 1

055A 0051 Гасне люлька в ротї; / Поглядає сюди-туди – / Де-то будь роботї?

СЯ 3

030A 0244 Мене заховають; / А свої ся крихотка / Надо мною ляже,
 050B 0131 І тепер порадить!..» / Та остання ся рада / Навїки завадить.
 250B 0417 І про великую ослицю / По всьому світу. Ся ж несла / Живого істинного Бога.

СЯДЕ 8

045A 0015 А йому байдуже!.. / Сяде собі, заспїває: / «Ой не шуми, луже!»
 047A 0012 Чабан вранці з соплкою / Сяде на могилї, / Подивїтєся – серце нїє:
 114A 0194 Мар'яну спїткало, / Чи не пристрїт? Сяде шити – / Не те вишиває,
 123A 0181 Впливає з води мати, / Сяде по тїм боці; / Страшна, синя, розхристана
 123A 0189 Голїсїнька, стрепенеться, / Сяде на пісочку... / І рибалка впливає,
 258A 0004 І не стане на путь злого, / І з лютим не сяде. / А в законї господньому
 050B 0257 Пустку подивїтєся / Сяде собі у садочку..... / І вдову згадає
 265B 0007 Під древами тими / Сяде собі в холодочку / З дітками малими.

СЯДЕМО 1

061A 1915 Та ходїмо погуляймо, / Та сядемо заспїваймо». / -----

СЯДЕШ 1

218B 0193 Помолишся своїм Пенатам, / Сама вечерять сядеш в хатї. / Ні, не вечерять, а ридать,

СЯДУ 1

123B 0001 ----- / Ой сяду я під хатою, / На улицю гляну,

СЯДЬ 1

050B 0004 – Ото ж то, бачиш, не брешї! / А сядь лишень та напиши / Оцю бувальщину... То,
 може,

СЯДЬМО 1

114A 0077 Трошки одпочину. / Сядьмо, хлопче». Посїдали. / Розв'язав торбину,

СЯЄ 8

010A 0083 Ліг біля моря одпочить. / А з неба місяць так і сяє; / І над водою, і над гаєм,
 018A 0038 Умираючи, дивився, / Де сонечко сяє. / Тяжко-важко умирати
 027A 0083 Поки живуть люди; / Поки сонце з неба сяє, / Тебе не забудуть!
 061A 0341 Тяжко жить на світі, а хочеться жить: / Хочеться дивитись, як сонечко сяє, /
 Хочеться послухать, як море заграє,
 061A 0853 Червонїє, круглолиций, / Горить, а не сяє, / Неначе зна, що не треба
 061A 1261 Сумно-сумно серед неба / Сяє білолиций. / Понад Дніпром козак іде,
 029B 0107 Дніпро і поле золотом крило, / Собор Мазепин сяє, біліє, / Батька Богдана могила
 мріє,
 137B 0015 З монастиря святого / У золотї, аж сяє, / Сам архімандрит вихожає,

СЯК 7

061A 1094 ----- / «Якби таки або так, або сяк, / Якби таки запорозький козак,

- 207A 0080 Старий козак. / «І так і с'як! – / Старий міркує, розмовляє.–
274A 0240 Та жаль було кинуть / Близняточок. То с'як, то так / На свою країну
050B 0033 Неначе батькова дитина! / То с'як, то так / Придбав сірома грошенят,
057B 0078 Отож той самий сиротина / У наймах с'як собі, то так / Придбав, сірома, грошенят,
068B 0101 Пішов я в писарі в громаду. / То с'як, то так минає год. / Пишу собі, з людьми
братаюсь
250B 0493 Удвох в колосочці несли. / То с'як, то так прийшли додому. / Бодай не довелось
нікому

СЯКИЙ-ТАКИЙ 1

- 030A 0373 Та чи то ж повірять! / «Бреше,–скажуть,–сякий-такий!» / (Звичайно, не в очі.)

СЯЮТЬ 6

- 030A 0310 Єсть люде на світі – / Сріблом-злотом сяють, / Здається, панують,
061A 0362 Бо є з ким заплакати, є з ким заспівати: / Єсть карії очі – як зіроньки сяють, / Білі
рученята – мліють-обнімають,
061A 0589 Місяць високо, / Зіроньки сяють. / Вийди, серденько,–
061A 0608 Немає, немає. / Зорі сяють; серед неба / Горить білолиций;
068B 0170 Святий Київ наш великий. / Святим дивом сяють / Храми божі, ніби з самим
076B 0177 Дружина, отроки, народ / Кругом його во златі сяють. / У князя свято, виглядає

СЬОГО 3

- 047A 0148 Достала з полиці. / «Ось на тобі сього дива. / Піди до криниці.
047A 0152 Умийся водою, / Випий трошки сього зілля – / Все лихо загоїть.
192A 0074 Як лист за водою, / Пішов козак з сього світа, / Все забрав з собою.

СЬОГОДНІ 6

- 010A 0167 «Ізнемігся, товаришу! / Сьогодні спочинем: / Близько хата, де дівчина
061A 0671 Де це ти зоріла?» / «Я сьогодні забарилась: / Батько занедужав;
061A 1587 Вчора не загинув! / А сьогодні, коли й умру, / З домовини встану
061A 1604 Перед жидом гнувся, / А сьогодні... Та й жаль стало, / Що лихо минуло.
061A 2239 Не католиками; / А сьогодні, сини мої, / Горе мені з вами!
161B 0197 ----- / Хоч одну невеличку заповідь сьогодні вивчи, хоть / п'яту.

СЬОГОДНЯ 4

- 061A 1623 Втрапите до його». / «Що, сьогодні ляхів бачив?» / «Нігде ні одного;
221A 0427 В великій пригоді / Нам сьогодні вони стануть! / Бо там коло льоху
161B 0127 ----- / З тим днем, що сьогодні! Боже, помагай! / -----
250B 0301 Од кесаря, його самого, / Щоб ви сьогодні, сей же час! / Ви на ревізію у город,

СЬОМИЙ 1

- 083B 0164 Мина літо, мина осень, / Мина сьомий місяць, осьмий, / Уже й дев'ятий настає.

СЬОМОМУ 1

- 250B 0604 Святому батькові в трудах. / Якось по сьомому годочку – / Малий вже добре
майстрував –

ТА 1393

- 010A 0001 ----- / Рече та стогне Дніпр широкий, / Сердитий вітер завива,
010A 0012 Сичі в гаю перекликались, / Та ясен раз у раз скрипів. / -----
010A 0032 Обіщався вернутися, / Та, мабуть, і згинув! / Не китайкою покрились
010A 0044 Не вернеться чорнобривий / Та й не привітає, / Не розплете довгу косу,
010A 0054 Кого ж їй любити? Ні батька, ні неньки, / Одна, як та пташка в далекім краю. /
Пошли ж ти їй долю – вона молоденька,
010A 0095 Пограємось, погуляймо / Та пісеньку заспіваймо: / Ух! Ух!
010A 0133 Подивилась на всі боки / Та й лізе додолу. / Кругом дуба русалоньки
010A 0137 Взяли її, сердешную, / Та й залоскотали. / Довго, довго дивовались
010A 0182 Моя сизокрила!» / Кинув коня та до неї: / «Боже ти мій, Боже!»
010A 0184 «Боже ти мій, Боже!» / Кличе її та цілує... / Ні, вже не pomoже!
010A 0189 Зареготавсь, розігнався – / Та в дуб головою! / -----
010A 0191 Ідуть дівчата в поле жати / Та, знай, співають ідучи, / Як провожала сина мати,
010A 0197 А біля його молоденький / Козак та дівчина лежить. / Цікаві (нігде правди діти)
010A 0205 Збиралися товариші / Та ями копають; / Прийшли попи з корогвами,
010A 0215 Посадили над козаком / Явір та ялину, / А в головах у дівчини
010A 0222 Щоніч щебетати; / Виспівує та щебече, / Поки місяць зійде,
015A 0002 Тече вода в синє море, / Та не витікає, / Шука козак свою долю,
018A 0004 Нема куди прихилиться – / Хоч з гори та в воду. / Утопився б молоденький,
018A 0027 Люби, кого знаєш, / Та не смійся надо мною, / Як коли згадаєш.
018A 0036 Шукав долі в чужім полі / Та там і загинув. / Умираючи, дивився,
019A 0026 Чужі люде не питають – / Та й нащо питати? / Нехай плаче сиротина,
020A 0002 На розпутті кобзар сидить / Та на кобзі грає, / Кругом хлопці та дівчата,
020A 0003 Та на кобзі грає, / Кругом хлопці та дівчата, / Як мак процвітає.
020A 0016 «Була колись гетьманщина / Та вже не вернеться!.. / -----
020A 0033 В церкву не пускають! / Як та галич поле криє, / Ляхи, уніяти
020A 0068 Обізвався, орел сизий, / Та й дав ляхам знати! / Обізвався пан Трясило:
020A 0082 Зібрав шляхту всю до купи / Та й ну частувати. / Зібрав Тарас козаченьків
020A 0099 Зірки засіяли, / А козаки, як та хмара, / Ляхів обступали.
020A 0106 Прокинулись ляшки-панки / Та й не повставали. / Зійшло сонце – ляшки-панки
020A 0130 Сидить ворон на могилі / Та з голоду криче... / Згада козак гетьманщину,
020A 0132 Згада козак гетьманщину, / Згада та й заплаче! / Було колись, панували,
020A 0134 Було колись, панували, / Та більше не будем!.. / Тії слави козацької
020A 0139 Щось руки не грають. / Кругом хлопці та дівчата / Слізеньки втирають.
020A 0147 Сидить, діти, у запічку, / А я з журби та до шинку, / А там найду свою жінку,
024A 0002 На розпутті кобзар сидить / Та на кобзі грає, / Кругом хлопці та дівчата –
024A 0003 Та на кобзі грає, / Кругом хлопці та дівчата – / Як мак процвітає.
024A 0016 «Була колись гетьманщина, / Та вже не вернеться. / -----
024A 0033 В церков не пускають! / Як та галич поле криє, / Ляхи, уніяти
024A 0044 Обізвався, орел сизий, / Та й дав ляхам знати! / -----
024A 0054 Зібрав шляхту всю до купи / Та й ну частувати. / Зібрав Тарас товариство
024A 0071 Зорі засіяли, / А козаки, як та хмара, / Ляхів обступали.
024A 0078 Прокинулись ляшки-панки / Та не поставали. / Встало сонце – ляшки-панки
024A 0084 Щоб летіли круки з поля / Та ляшеньків їсти. / Налетіли гайворони
024A 0102 Сидить кричоч на могилі / Та з голоду криче... / Згада козак колишнє,
024A 0104 Згада козак колишнє, / Згада та й заплаче». / -----
024A 0107 Щось руки не грають. / Кругом хлопці та дівчата / Слізеньки втирають.
024A 0115 Сидить, діти, у запічку, / А я з журби та до шинку, / Найду в шинку свою жінку,
024A 0118 Найду жінку, почащую, / Та з ворогів покепкую». / -----
027A 0009 Не питай, не знає. / Згадай лихо, та й байдуже... / Минулось... Пропало...
027A 0013 Чому не осталося? / Отож гляну та згадаю: / Було, як смеркає,
027A 0024 Опиниться, послухає, / Мов батько та мати / Розпитують, розмовляють,–

- 027A 0041 А він, знай, співає, / Та дрібно, та рівно, як Бога благає, / Поки вийде злодій на шлях погулять
- 027A 0041 А він, знай, співає, / Та дрібно, та рівно, як Бога благає, / Поки вийде злодій на шлях погулять
- 027A 0044 З ножем у халяві,– піде руна гаєм, / Піде та замовкне – нащо щебетать? / Запеклюю душу злодія не спинить,
- 027A 0057 Дівчата вийдуть воду брать, / І сонце гляне – рай, та й годі! / Верба сміється, свято скрізь!
- 027A 0086 Праведная душе, прийми мою мову / Не мудру, та щиру, прийми, привітай. / Не кинь сиротою, як кинув діброви,
- 027A 0089 Прилини до мене хочь на одно слово / Та про Україну мені заспівай. / Нехай усміхнеться серце на чужині,
- 027A 0100 Згадаю, заплачу, як тая дитина. / А хвилі на той бік ідуть та ревуть. / А може, я й темний, нічого не бачу,
- 027A 0104 Сироту усюди люде осміють. / Нехай би сміялись, та там море грає, / Там сонце, там місяць ясніше сія,
- 027A 0109 Праведная душе, прийми мою мову / Не мудру, та щиру, прийми, привітай. / Не кинь сиротою, як кинув діброви,
- 027A 0112 Прилини до мене хоч на одно слово / Та про Україну мені заспівай. / -----
- 030A 0002 Кохайтеся, чорнобриві, / Та не з москалями, / Бо москалі – чужі люде,
- 030A 0018 Кохайтеся ж, чорнобриві, / Та не з москалями, / Бо москалі – чужі люде,
- 030A 0045 Катрусю накрили. / Незчулася, та й байдуже, / Що коса покрита:
- 030A 0083 Ледве-ледве дише... / Вичуняла, та в запечку / Дитину колише.
- 030A 0088 Що москалі вертаються, / Та в неї ночують; / «В тебе дочка чорнобрива,
- 030A 0090 «В тебе дочка чорнобрива, / Та ще й не єдина, / А муштрує у запечку
- 030A 0096 Бодай же вас, цокотухи, / Та злидні побили, / Як ту матір, що вам на сміх
- 030A 0122 А там... а там... сину, сину!» / Та й не доказала. / -----
- 030A 0124 Зеленіють по садочку / Черешні та вишні; / Як і перше виходила,
- 030A 0127 Катерина вийшла. / Вийшла, та вже не співає, / Як перше співала,
- 030A 0154 Нема нігде Катерини; / Та здалась на горе!.. / Вміла мати брови дати,
- 030A 0157 Карі оченята, / Та не вміла на сім світі / Щастя-долі дати.
- 030A 0181 Іди ж їх шукати, / Та не кажи добрим людам, / Що є в тебе мати.
- 030A 0218 Поблагословила: / «Бог з тобою!» – та, як мертва, / На діл повалилась...
- 030A 0223 Заридала Катерина, / Та бух йому в ноги: / «Прости мені, мій батечку,
- 030A 0229 «Нехай тебе Бог прощає / Та добрії люде; / Молись Богу та йди собі –
- 030A 0230 Та добрії люде; / Молись Богу та йди собі – / Мені легше буде».
- 030A 0246 Надо мною ляже, / Та про долю, моє горе, / Чужим людам скаже...
- 030A 0268 Покивала головою / Та й заголосила. / Як тополя, стала в полі
- 030A 0271 При битій дорозі; / Як роса та до схід сонця, / Покапали сльози.
- 030A 0276 Тільки сина пригортає, / Цілує та плаче. / А воно, як янгелятко,
- 030A 0287 Дечого багато, / Та не чули вже тих річей / Ні батько, ні мати...
- 030A 0295 Світ, бачся, широкий, / Та нема де прихилитись / В світі одиноким.
- 030A 0314 Ні долі, ні волі! / З нудьгою та з горем / Жупан надівають,
- 030A 0318 Возьміть срібло-злото / Та будьте багаті, / А я візьму сльози –
- 030A 0363 А поки – спочину / Та тим часом розпитаю / Шлях на Московщину.
- 030A 0372 Розказав би про те лихо, / Та чи то ж повірять! / «Бреше,–скажуть,–сякий-такий!»
- 030A 0376 «А так тільки псує мову / Та людей морочить». / Правда ваша, правда, люде!
- 030A 0378 Правда ваша, правда, люде! / Та й нащо те знати, / Що сльозами перед вами
- 030A 0385 Кете лиш кресало / Та тютюну, щоб, знаєте, / Дома не журились.
- 030A 0393 ----- / За Києвом, та за Дніпром, / Попід темним гаєм,
- 030A 0415 Тяжко його брати!.. / Та й навіщо?.. А дитина? / Вона ж його мати!
- 030A 0419 В Броварях спочила, / Та синові за гіркого / Медяник купила.
- 030A 0422 Довго, довго, сердешная, / Все йшла та питала; / Було й таке, що під тином
- 030A 0427 Щоб під чужим тином сльози виливать! / Отож-то дивіться та кайтесь, дівчата, / Щоб не довелось москаля шукать,
- 030A 0439 Сиротині сонце світить / (Світить, та не гріє) – / Люде б сонце заступили,

- 030A 0463 Недоля не бачить, з ким їй жартувати, / А люде хоч бачать, та людям не жаль: /
«Нехай,– кажуть,– гине ледача дитина,
030A 0504 Ще б плакала Катерина, / Та сліз більш немає. / Подивилась на дитину –
030A 0528 Собаки злі, покусають, / Та не заговорять, / Не розкажуть, сміючися...
030A 0536 Його б'ють і лають, закують в неволю, / Та ніхто про матір на сміх не пита; / А
Йвася питають, заранне питають,
030A 0543 Одна його доля – чорні бровенята. / Та й тих люде заздрі не дають носити. / -----
030A 0554 Нема нічого: скрізь біліє... / Та тільки лісом загуло. / Реве, свище заверюха.
030A 0561 Щоб ліс оглядіти, / Та де тобі! Таке лихо, / Що не видно й світа.
030A 0574 «Де москалі-лебедики?» / «Та он, подивися». / Полетіла Катерина
030A 0593 Де ти так барився?» / Та до його... За стремена... / А він подивився,
030A 0595 А він подивився, / Та шпорами коня в боки. / «Чого ж утікаєш?
030A 0634 Покинь мене, забудь мене, / Та не кидай сина. / Не покинеш?.. Серце моє,
030A 0639 Кинула стремена / Та в хатину. Вертається, / Несе йому сина.
030A 0653 Воно сиротина; / Возьміть його та оддайте / Старшому за сина.
030A 0665 А я вже шукала». / Та в ліс з шляху, як навісна! / А дитя осталося,
030A 0669 Байдуже; минули. / Воно й добре; та на лихо / Лісничі почули.
030A 0672 Біга Катря боса лісом, / Біга та голосить; / То проклина свого Йвана,
030A 0677 Кругом подивилась, / Та в яр.. біжить... Серед ставу / Мовчки опинилась.
030A 0712 Ішов кобзар до Києва / Та сів спочивати; / Торбинками обвішаний,
030A 0726 «Дала,– кажуть,– бровенята, / Та не дала долі!» / -----
030A 0742 Пізнав батько свого сина, / Та не хоче взяти. / Пита пані, як зветься?
045A 0004 Він усюди вештається / Та на кобзі грає. / А хто грає, того знають
045A 0017 «Ой не шуми, луже!» / Заспіває та й згадає, / Що він сиротина,
045A 0022 Отакий-то Перебендя, / Старий та химерний; / Заспіває про Чалого –
045A 0026 З дівчатами на вигоні – / Гриця та веснянку, / А у шинку з парубками –
045A 0038 Отакий-то Перебендя, / Старий та химерний! / Заспіває, засміється,
045A 0044 На могилі кобзар сидить / Та на кобзі грає. / Кругом його степ, як море
045A 0051 Вітер розвіває; / То приляже та послуха, / Як кобзар співає,
045A 0086 Поки не заснуло / Твоє серце, та виспуй, / Щоб люде не чули.
045A 0093 Отакий-то Перебендя, / Старий та химерний; / Заспіває весільної,
047A 0010 Чумак іде, подивиться / Та й голову схилить, / Чабан вранці з сопількою
047A 0024 Полюбила – не спинила: / Пішов – та й загинув... / Якби знала, що покине –
047A 0046 Не довго, дівчата! / До полудня, та й зав'яне, / Брови полиняють.
047A 0170 Не питай, що буде... / Та ще, чуєш, не хрестися – / Бо все піде в воду...
047A 0189 Рости, рости, тополенько! / Все вгору та вгору, / Рости гнучка та висока,
047A 0190 Все вгору та вгору, / Рости гнучка та висока, / До самої хмари,
047A 0219 Рости ж, серце-тополенько, / Все вгору та вгору; / Плавай, плавай, лебедонько!
052A 0014 На тім степу скрізь могили / Стоять та сумують; / Питаються у буйного:
052A 0043 Смійся, лютий враже! / Та не дуже, бо все гине – / Слава не поляже;
052A 0055 Без хитрої мови, / А голосна та правдива, / Як Господа слово.
052A 0059 Чи правду співаю? / Ех, якби-то!.. Та що й казати? / Кебети не маю.
052A 0064 «Не потурай»,– може, скажеш, / Та що з того буде? / Насміються на псалом той,
052A 0072 Заспівав би – був голосок, / Та позички з'їли. / Отаке-то лихо тяжке,
052A 0075 Батьку ти мій, друже! / Блужу в снігах та сам собі: / «Ой не шуми, луже!»
055A 0015 Чорніють, як гори, / Та про волю нишком в полі / З вітрами говорять.
055A 0045 Того тільки й треба. / Пливуть собі та співають; / Рибалка літає...
055A 0068 Знову похожає / Пан отаман та на хвилю / Мовчки поглядає.
057A 0036 За ласки дівочі... / За степи та за могили, / Що на Україні,
057A 0048 Од краю до краю... / Як та воля, що минулась, / Дніпр широкий – море,
057A 0070 А слова – немає... / А за лихо... Та цур йому! / Хто його не знає!..
057A 0086 Нехай думка, як той ворон, / Літає та криче, / А серденько соловейком
057A 0088 А серденько соловейком / Щебече та плаче / Нишком – люди не побачуть,
060A 0008 Полетів би за тобою, / Та хто привітає? / Я й тут чужий, одинокий,
060A 0031 Заплакав би з ними. / Та ба, доля приборкала / Меж людьми чужими.

- 061A 0020 Я не одинокий, я не сирота – / Есть у мене діти, та де їх подіти? / Заховать з собою?
Гріх, душа жива!
- 061A 0058 «Не відтіля, – каже, – сходить, / Та не так і світить, / Отак, – каже, – було б треба...»
- 061A 0064 Як письменні начитали... / Розумні та й годі! / А що ж на вас вони скажуть?
- 061A 0068 Поглузують, покепкують / Та й кинуть під лаву. / «Нехай, – скажуть, – спочивають,
- 061A 0071 Поки батько встане / Та розкаже по-нашому / Про свої гетьмани.
- 061A 0075 Мертвими словами / Та якогось-то Ярему / Веде перед нами
- 061A 0082 Більш нічого не осталося, / Та й ті розривають; / А він хоче, щоб слухали,
- 061A 0087 Коли хочеш грошей / Та ще й слави, того дива, / Співай про Матрьюшу,
- 061A 0103 Я слухать не буду / Та й до себе не покличу: / Ви розумні люди –
- 061A 0143 Грілися в Скутарі / Та як, люльки закуривши / В Польщі на пожарі,
- 061A 0153 Аж Хортиця гнеться – / Метелиці та гопака / Гуртом оддирають;
- 061A 0253 В снігу на чужині; / Заховали б та й сказали: / «Так... якесь ледащо...»
- 061A 0274 З німотою... Було колись... / Та що не минає? / Було, шляхта, знай, чваниться,
- 061A 0277 День і ніч гуляє / Та королем коверзює... / Не кажу Степаном
- 061A 0287 Із Польщі втікають, / Та слухали, як шляхетство / Навісне гукає.
- 061A 0297 Понятовський жвавий. / Запановав та й думав шляхту / Приборкать трошки... Не зумів!
- 061A 0314 І по Україні; / Розбрілися та й забули / Волю рятувати,
- 061A 0317 Полигалися з жидами, / Та й ну руйнувати. / Руйнували, мордували,
- 061A 0325 Подай патинки господині / Та принеси мені води, / Вимети хату, внеси дрова,
- 061A 0329 Піди до льоху, до корови, / Та швидче, хаме!.. Постривай! / Упоравшись, біжи в Вільшану:
- 061A 0350 А не клене долі, людей не займа. / Та й за що їх ляять? Хіба вони знають, / Кого треба гладить, кого катувать?
- 061A 0355 Трапляється, часом тихенько заплаче, / Та й то не од того, що серце болить: / Що-небудь згадає або що побачить...
- 061A 0357 Що-небудь згадає або що побачить... / Та й знову за працю. Отак треба жить! / Нащо батько, мати, високі палати,
- 061A 0382 Багатий на лати / Та на дрібні сльози – бодай не втирать! / Доле моя, доле! Де тебе шукать?
- 061A 0388 Може, не до ладу, / Та прокляте лихо-злідні / Кому не завадить?
- 061A 0412 Моїми сльозами... / Та не з братом, не з сестрою – / З німими стінами
- 061A 0456 Здоров, чортів сину!» / Та нагаєм, та нагаєм. / А жид зогнув спину:
- 061A 0456 Здоров, чортів сину!» / Та нагаєм, та нагаєм. / А жид зогнув спину:
- 061A 0496 Охрещений / Із льоху та в хату, / Знай, шмигляє, наливає,
- 061A 0504 Краков'яка оддирають, / Вальса та мазура. / І жид гляне, та нищечком:
- 061A 0505 Вальса та мазура. / І жид гляне, та нищечком: / «Шляхетська натура!»
- 061A 0552 «Почуєм, почуєм, / Та не бреши, бо, хоч здохни, / Брехня не поможе».
- 061A 0563 Їх так очухрвали». / «Та ні, не те... вибачайте... / Щоб лиха не знали,
- 061A 0595 Виглянь, голубко, / Та поворкуєм, / Та посумуєм;
- 061A 0596 Та поворкуєм, / Та посумуєм; / Бо я далеко
- 061A 0602 Поки близенько, / Та поворкуєм... / Ох, тяжко, важко!»
- 061A 0628 Одно було серце, одно на всім світі, / Одна душа щира, та бачу, що й та, / Що й та одцуралась».
- 061A 0628 Одно було серце, одно на всім світі, / Одна душа щира, та бачу, що й та, / Що й та одцуралась».
- 061A 0629 Одна душа щира, та бачу, що й та, / Що й та одцуралась». / І хлинули сльози.
- 061A 0648 Хоч ти помолися!» / Та й заплакав сіромаха, / На кий похилившись,
- 061A 0655 Забув, побіг, обнялися. / «Серце!» – та й зомліли. / Довго-довго тільки «серце» –
- 061A 0657 Довго-довго тільки «серце» – / Та й знову німіли. / «Годі, пташко!»
- 061A 0668 «Сідай же й ти коло мене». / Сів, та й обнялися. / «Серце моє, зоре моя,
- 061A 0681 Прихилилась головою / Та й ніби заснула. / «Бач, Оксано, я жартую,
- 061A 0695 На дзиглику, як гетьманшу, / Та й дивитись буду; / Поки не вмру, дивитимусь».
- 061A 0712 «Правду, рибко!» / Та й знову, та й знову. / Довго вони, як бачите,
- 061A 0712 «Правду, рибко!» / Та й знову, та й знову. / Довго вони, як бачите,

- 061A 0736 Гріха на всю губу! / Тоді, тоді... Та цур йому, / А дуже цікаве!
061A 0766 Що-то там твориться? / Треба глянуть та розказать... / Бодай не дивиться!
061A 0798 Душа, без сповіді святої! / «Оксано, дочко!» – та й умер. / Ляхи задумалися, стоя,
061A 0810 Оксана в двері: «Вбили! вбили!» / Та й пада крижем. А старший / Махнув рукою на громаду.
061A 0822 Собаки де-де по Вільшаній / Загавкають та й замовчать. / Біліє місяць; люде сплять,
061A 0842 А за козаками... / Та що й казать? Минулося; / А те, що минуло,
061A 0846 Бо щоб не почувли. / Та й що з того, що згадаеш? / Згадаеш – заплачеш.
061A 0904 ----- / Та й син же штука! Я вчора зострівся з Залізняком; / таке розказує про його, що цур йому! «Кошовим, – каже,
061A 0906 таке розказує про його, що цур йому! «Кошовим, – каже, / – буде, та й годі; а може, ще і гетьманом, коли / теє...»
061A 0911 ----- / Та ні, то люде гомонять. / -----
061A 0912 ----- / Гомонять, поки ляхи почують. Ох, старі голови та / розумні; химерять, химерять, та й зроблять з лемеша
061A 0913 Гомонять, поки ляхи почують. Ох, старі голови та / розумні; химерять, химерять, та й зроблять з лемеша / швайку. Де можна лантух, там торби не треба. Купили
061A 0925 Ото, мабуть, Волох! Не втерпів-таки старий дурень: / треба, та й годі. / -----
061A 0927 А мудро співає! Коли не послухаєш, усе іншу. / Підкрадьмось, братці, та послухаємо, а тим часом / задзвонять.
061A 0946 Будете панами, / Та, як ми, з ножами, / З ножами святими,
061A 0948 З ножами святими, / Та з батьком Максимом / Сю ніч погуляєм,
061A 0951 Ляхів погойдаєм, / Та так погуляєм, / Що аж пекло засміється,
061A 0958 ----- / Та я й не волох; так тільки – був колись у Волощині, / а люде й зовуть Волохом, сам не знаю за що.
061A 0960 ----- / Ну, та дарма; утни ще яку-небудь. Ану лишень про / батька Максима ушквар.
061A 0962 ----- / Та не голосно, щоб не почула старшина. / -----
061A 0964 А що нам ваша старшина? Почує, так послуха, коли / має чим слухати, та й годі. У нас один старший – батько / Максим; а він як почує, то ще карбованця дасть. Співай,
061A 0967 ----- / Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ще ось що; / не так пани, як підпанки, або – поки сонце зійде, то роса
061A 0967 ----- / Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ще ось що; / не так пани, як підпанки, або – поки сонце зійде, то роса
061A 1020 поки не охрип, співатиму; а охрипну – чарочку-другу тії / ледациці-живиці, як то кажуть, та й знову. Слушайте ж, / панове громадо!
061A 1029 Напилися, простяглися / Та й... / -----
061A 1034 Пішла луна гаєм. / «Ідіть же ви та молітесь. / А я доспіваю».
061A 1144 Живого й мертвого спалили. / Де той Богун, де та зима? / Інгул щозиму замерзає –
061A 1167 Біліє хустина, / Та й ту знімуть... / А дякон:
061A 1201 І небо, і зорі, і землю, і море, / Та глянуть на люде, що вони моторять, / Щоб Богові вранці про те розказать.
061A 1220 Текла-червоніла. / Текла, текла та й висохла. / Степи зеленіють;
061A 1224 Могили синіють. / Та що з того, що високі? / Ніхто їх не знає,
061A 1276 Віщує козаче. / Чує серце, та не скаже, / Яке лихо буде.
061A 1285 Байдуже! Іде Ярема, / Та не до Оксани, / Не в Вільшану на досвітки –
061A 1292 ----- / «Ой Дніпре мій, Дніпре, широкий та дужий! / Багато ти, батьку, у море носив
061A 1295 Козацької крові; ще понесеш, друже! / Червонив ти синє, та не напоїв; / А сю ніч уп'єшся. Пекельнеє свято
061A 1306 Сердега Ярема з свяченим в руках. / А Дніпр мов підслухав: широкий та синій, / Підняв гори-хвилі; а в очеретах
061A 1329 Гине шляхта! Погуляєм / Та хмару нагрієм!» / Зайнялася Смілянщина,
061A 1390 Ледве вимовив Ярема / Та й упав додолу. / «Еге! ось що... Шкода хлопця,
061A 1398 Муки страшної, щоб пекло / Тряслось та мліло!» / «Добре, сину, ножі будуть
061A 1409 На край світу, пане... / На край світу, та не найду, / Не найду Оксани!»
061A 1434 Усміхнувся на воронім / Та й знову у сльози. / Виїхали за царину;
061A 1452 Байдуже, ніхто й не гляне, / Сміються та лають / Кляту шляхту. Хто балака,

- 061A 1508 Розбий кару надо мною, / Та не таким горем / Карай серце: розірветься,
 061A 1535 Ніхто не боронить. / Та й нікому: осталися / Діти та собаки –
 061A 1536 Та й нікому: осталися / Діти та собаки – / Жінки навіть з рогачами
 061A 1544 Того ж батька, такі ж діти – / Жити б та брататься. / Ні, не вміли, не хотіли,
 061A 1555 Сироти остались. / В сльозах росли та й вирости; / Замучені руки
 061A 1604 Перед жидом гнувся, / А сьогодні... Та й жаль стало, / Що лихо минуло.
 061A 1634 Ось на ж тобі, друже, / Цей дукачик, та не згуби». / Узяв золотого,
 061A 1638 «Ну, хлопці, в дорогу! / Та чуєте? Без гомону. / Галайдо, за мною!
 061A 1661 У ляхів кишені / Потрусили, та й потягли / Карати мерзенних
 061A 1749 Од села до села / Танці та музики: / Курку, яйця продала –
 061A 1762 Буду чарочками, / Танцювать та гулять / Таки з паробками.
 061A 1798 У золоті, слава є, / Та нема Оксани; / Ні з ким долю поділити,
 061A 1811 Тепер заховались / За мурами та дивитесь, / Як жиди конають,
 061A 1821 В червонім жупані, / Сидить один та думас: / «Де моя Оксана?
 061A 1844 Де моя Оксана?» / Та й замахнувсь. / «Ховай, Боже!..
 061A 1884 Полюбила козака, / Та рудого, та старого – / Лиха доля така,
 061A 1884 Полюбила козака, / Та рудого, та старого – / Лиха доля така,
 061A 1891 Вип'ю третю на потугу, / П'яту, шосту, та й кінець. / Пішла баба у танець,
 061A 1897 Старий рудий бабу кличе, / А та йому дулі тиче: / «Оженився, сатано,–
 061A 1904 А ти, старий, не гріши, / Та в запічку колиши, / Та мовчи, не диши». /
 061A 1905 Та в запічку колиши, / Та мовчи, не диши». / -----
 061A 1914 Надівайте жупани, / Та ходімо погуляймо, / Та сядемо заспіваймо». /
 061A 1915 Та ходімо погуляймо, / Та сядемо заспіваймо». / -----
 061A 1928 «Ой сип сирівець / Та криши опеньки: / Дід та баба,
 061A 1929 Та криши опеньки: / Дід та баба, / То й до ладу,–
 061A 1933 Ой сип сирівець / Та криши петрушку: /
 061A 1937 Ой сип сирівець / Та накриши хрину: /
 061A 1941 Ой сип воду, воду / Та пошукай броду, броду...» / -----
 061A 1946 Ще його немає? / Найти його та повісить. / Петелька свиняча!
 061A 1987 Оксану вихопив чуть живу / Ярема з льоху та й полинув / У Лебедин...
 061A 2045 Одна я осталась...» / Та й заплакала. Черниця, / Стоя коло неї,
 061A 2118 Не журися, сподівайся / Та Богу молися. / А мені тепер на Умань
 061A 2145 Вранці зустрічають... / Рай, та й годі! А для кого? / Для людей. А люде?
 061A 2178 За батька святого; / За Оксану... Та й зомліє, / Згадавши Оксану.
 061A 2187 ----- / Як та хмара, гайдамаки / Умань обступили
 061A 2233 Будь проклята мати, / Та проклята католичка, / Що вас породила!
 061A 2248 Тату, тату... ми не ляхи! / Ми...» – та й замовчали. / «Поховать хіба?»
 061A 2314 Моя мати пряха / Та сваха; / Брати мої, соколи,
 061A 2322 А на листві листя / та листя, / І чоботи і підкови.
 061A 2332 А ти, стара, не журись / Та до мене пригорнись! / -----
 061A 2378 Глибоку буде. / Та й збудував. Бере синів, / Кладе в темну хату,
 061A 2412 Спочивайте, діти, / Та благайте, просить Бога, / Нехай на сім світі
 061A 2427 І мене вб'ють... коли б швидче! / Та хто поховає? / Гайдамаки!.. Піду ще раз,
 061A 2437 Утер очі... Тільки мріє / В диму, та й сховався. / -----
 061A 2444 Де йшли гайдамаки, малими ногами / Ходив я, та плакав, та людей шукав, / Щоб
 добру навчили. Я тепер згадав,
 061A 2444 Де йшли гайдамаки, малими ногами / Ходив я, та плакав, та людей шукав, / Щоб
 добру навчили. Я тепер згадав,
 061A 2446 Щоб добру навчили. Я тепер згадав, / Згадав, та й жаль стало, що лихо минуло. /
 Молодєє лихо! Якби ти вернулось,
 061A 2479 До своїх вернуса / Та доведу вже до краю, / Доведу – спочину,
 061A 2481 Доведу – спочину, / Та хоч крізь сон подивлюся / На ту Україну,
 061A 2491 Кров'ю наповали / Україну та й замовкли – / Ножі пощербили.
 061A 2501 Оставсь на всім світі, / Та й той почув, що так страшно / Пекельнії діти
 061A 2528 Довго, довго оглядався, / Та й не видно стало. / Одна чорна серед степу
 061A 2533 В Україні жито, / Та не вони його жали. / Що мусим робити?

- 114A 0036 Про досвітки-вечірниці / Та як била мати, / Щоб з козаком не стояла.
114A 0052 «Кобзар іде! Кобзар іде!» / Та всі якомога, / Хлопців кинули, побігли
114A 0065 За слово ласкаве. / Заграв би вам, та, бачите, / Справи нема... справи.
114A 0071 «Тільки три осталося». / «Та хоч на трьох яку-небудь». / «На трьох... Ох, дівчата!
114A 0074 І на одній колись-то грав, / Та ба, вже не грати... / Постривайте, мої любі,
114A 0085 «Слухайте ж, дівчата, / Та кайтеся... Давно колись / Була собі мати,
114A 0087 Була собі мати, / Був і батько, та не стало; / Осталась вдовою,
114A 0089 Осталась вдовою, / Та й не молодюю, / І з волами,
114A 0099 Стала мати гадати / Та за пана єднати. / А Мар'яна
114A 0150 Обнявшись переступить; / Та не по-їх стало! / Шовечора сходилися,
114A 0158 Угадала стара мати. / Та не все вгадала, / Знать, забула, що колись-то
114A 0178 Я вам з того світа, любі, усміхнусь. / Усміхнуся...» Та й заплакав. / Дивились дівчата,
114A 0181 Не питали, чого плаче. / Та й нащо питати? / Минулося. Помагало
114A 0203 Потім бачить, що не жарти. / Та й каже: «Мар'яно! / Треба буде старостів ждять,
114A 0205 Треба буде старостів ждять, / Та, може, й од пана! / Ти вже виросла, нівроку,
114A 0215 «Оддай мене, моя мамо, / Та не за старого, / Оддай мене, моє серце,
114A 0217 Оддай мене, моє серце, / Та за молодого. / Нехай старий бурлакує,
114A 0229 Має поле, має волю, / Та долі не має. / Його щастя, його доля –
114A 0235 Оддай мене, моя мамо, / Та не за старого, / Оддай мене, моє серце,
114A 0237 Оддай мене, моє серце, / Та за молодого». / -----
114A 0264 Жартують, співають / Та про мене, чорнобриву, / Нишком розмовляють:
114A 0289 ----- / Із льоху та в льох / Звертали в горох,
114A 0325 Ні на що дивиться: ті очі дівочі... / Що колись... колись-то... Думи та печаль, / А
більше нічого не мав я й не маю,
123A 0011 Спитас-повіс, / Та й задріма, поки неба / Край зачервоніє.
123A 0033 Дочку породила, / Породила, та й байдуже; / Людям годувати
123A 0042 З жонатими, з парубками / Пила та гуляла, / Поки лихо не спіткало,
123A 0044 Поки лихо не спіткало, / Поки не та стала; / Незчулася, як минули
123A 0049 Дочка червоніє, / Виростає... Та й виросла / Ганна кароока.
123A 0052 Як тополя серед поля, / Гнучка та висока. / «Я Ганнусі не боюся!» –
123A 0083 Ваші літа молодії, / Та й скажуть – ледащо! / Тяжко плакала Ганнуса,
123A 0091 Катувала, мордувала, / Та не помагало: / Як маківка на городі,
123A 0120 Мліє на тім боці... / І я колись... Та цур йому! / Сором – не згадаю.
123A 0194 Поцілує в очі – / Та і в воду: соромиться / На гнучкий дівочий
150A 0006 Ой повій, повій, вітре, через море / Та з Великого Лугу, / Суши наші сльози, заглуши
кайдани,
150A 0010 Ой заграй, заграй, синесеньке море, / Та під тими байдаками, / Що пливуть козаки,
тільки мріють шапки,
150A 0012 Що пливуть козаки, тільки мріють шапки, / Та на сей бік за нами. / Ой Боже наш,
Боже, хоч і не за нами,
150A 0016 Почуємо славу, козацькою славу, / Почуємо та й загинем». / -----
150A 0075 По-своєму Бога в кайданах благають, / А хвилі на той бік ідуть та ревуть. / -----
150A 0139 Люльки з пожару закурили, / На байдаки – та й потягли, / Рвучи червоні гори-хвилі.
150A 0143 Так, буцім гуляють, / Та, звичайне запорожці, / Пливучи співають:
150A 0147 Отаман завзятий, / Забрав хлопців та й поїхав / По морю гуляти,
154A 0006 Ой повій, повій, вітре, через море / Та з Великого Лугу, / Суши наші сльози, заглуши
кайдани
154A 0008 Суши наші сльози, заглуши кайдани / Та розвій нашу тугу. / Ой заграй, заграй,
синесеньке море,
154A 0010 Ой заграй, заграй, синесеньке море, / Та під тими байдаками, / Що пливуть козаки,
тільки мріють шапки
154A 0012 Що пливуть козаки, тільки мріють шапки / Та на сей бік за нами. / Ой Боже наш,
Боже, хоч і не за нами,
154A 0016 Почуємо славу, козацькою славу, / Почуємо та й загинем». / -----
154A 0053 ----- / Пливуть собі та співають, / Море вітер чує;
154A 0076 По-своєму Бога в кайданах благають, / А хвилі на той бік ідуть та ревуть. / -----

- 154A 0085 І перед всіми у кайданах / Стать козакові...» – «Ріж та бий! / Мордуй невіру-бусурмана!» –
- 154A 0139 Люльки з пожару закурили, / На байдаки – та й поплили, / Рвучи червоні гори-хвилі.
- 154A 0143 Так, буцім гуляють, / Та, звичайне, запорожці, / Пливучи, співають.
- 154A 0147 Отаман завзятий, / Забрав хлопців та й поїхав / По морю гуляти,
- 154A 0176 Перед ними море миле / Гомонить та клекотить. / «Гамалію, вітер віє,
- 169A 0041 Нехай підростають / Та допоможуть москалеві / Господарювати,
- 169A 0043 Господарювати, / Та з матері полатану / Сорочку знімати.
- 173A 0007 Всіх святих благала, / Та щоб йому всі святії / Талан-долю слали.
- 173A 0041 Як пава, як пані, / Та з тобою розмовляє. / В хаті, як у раї!!
- 173A 0063 І долю, і волю, / Та ба... А эле безталання / Зострінеться всюди,
- 173A 0073 Хоч і молодою / І не одна... Та все ж тяжко... / З горем та нудьгою
- 173A 0074 І не одна... Та все ж тяжко... / З горем та нудьгою / Пішла вона до сусідів
- 173A 0101 А у вдови одним одно, / Та й те, як билина. / Діждалася вдова долі,
- 173A 0116 В удовину хату / Та й підкрались... Стали хлопців / В кайдани кувати
- 173A 0118 В кайдани кувати / Та повезли до прийому / Битими шляхами.
- 173A 0125 Стару вдову до обозу / Та й не допускали. / Ой привезли до прийому
- 173A 0137 А у вдови один син, / Та й той якраз під аршин. / -----
- 173A 0152 Копу назбирала. / Та до сина лист писала, / У військо послала –
- 173A 0160 Треба торбу брати / Та йти... іти собак дражнить / Од хати до хати.
- 173A 0170 Ніхто й не пізнає. / Та й кому там пізнавати / Каліку убогу?
- 173A 0172 Поплака убогу? / Сидить собі та дивиться / В поле на дорогу.
- 173A 0191 Поплакала чорнобрива / Та й стала співати. / Поплакала стара мати
- 173A 0193 Поплакала стара мати / Та й стала ридати. / І молилась, і ридала,
- 173A 0204 І мовчки журилась / Та на шлях той, на далекий, / Крізь сльози дивилась.
- 173A 0207 І день, і ніч дивилася / Та й стала питати: / «Чи не чув хто, чи не бачив
- 173A 0242 Спать їм не давала / Та кропиви під їх тином / І бур'ян топтала.
- 173A 0246 Удень за вдовою / По улицах та, сміючись / Дrajнили Совою.
- 178A 0011 Холодну впилися, / Та й залякли, та й замерли, / З плачем рознялися.
- 178A 0011 Холодну впилися, / Та й залякли, та й замерли, / З плачем рознялися.
- 178A 0041 В полі забуваю, / А вночі...» Та й оніміла, / Сльози полилися...
- 180A 0013 Гострить ніж на брата. / А той, тихий та тверезий, / Богобоязливий,
- 180A 0017 Вижде нещасливий / У тебе час та й запустить / Пазурі в печінки, –
- 180A 0021 Ні діти, ні жінка. / А той, щедрий та розкошний, / Все храми мурує;
- 180A 0023 Все храми мурує; / Та отечество так любить, / Так за ним бідкує,
- 180A 0034 А ви в ярмі падаєте / Та якогось раю / На тім світі благаєте?
- 180A 0062 І усом не моргне. / Та й сон же, сон, напричуд дивний, / Мені приснився –
- 180A 0067 Щоб позирнуть на ті дива. / Та чорта з два! / Дивлюся: так буцім сова
- 180A 0069 Дивлюся: так буцім сова / Летить лугами, берегами, та нетрями, / Та глибокими ярами,
- 180A 0070 Летить лугами, берегами, та нетрями, / Та глибокими ярами, / Та широкими степами,
- 180A 0071 Та глибокими ярами, / Та широкими степами, / Та байраками.
- 180A 0072 Та широкими степами, / Та байраками. / А я за нею та за нею,
- 180A 0073 Та байраками. / А я за нею та за нею, / Лечу й прощаюся з землею:
- 180A 0151 Наші сльози, горе? / Може, й бачить, та помага, / Як і оті гори
- 180A 0168 Тебе повивали. Бери ж їх, лети / Та по всьому небу орду розпусти. / Нехай чорніє, червоніє,
- 180A 0175 Серце заховаю / Та тим часом пошукаю / На край світа раю.
- 180A 0182 А ще гірше дивитися / На сльози та лати. / Лечу, лечу, а вітер віє,
- 180A 0185 Передо мною сніг біліє, / Кругом бори та болота, / Туман, туман і пустота.
- 180A 0260 Дивлюся: хати над шляхами / Та городи з стома церквами, / А в городах, мов журавлі,
- 180A 0274 А може, те, що й московський. / Церкви, та палати, / Та пани пузаті,
- 180A 0275 Церкви, та палати, / Та пани пузаті, / І ні однісінької хати.
- 180A 0287 Сьогодні гуляти!» / «Та де ж вона, тая цяця?» / «Вон видишь – палаты».

- 180A 0297 Говорить умію, / Та не хочу»– «Экой чудак! / Я всі входи знаю,
180A 0307 Я знову незримий / Та й пропхався у палати. / Боже мій єдиний!!
180A 0317 Тонка, довгонога, / Та ще, на лихо, сердешне / Хита головою.
180A 0319 Хита головою. / Так оце-то та богиня! / Лишенько з тобою.
180A 0323 Тебе, цяце, й разу, / Та й повірив тупорилим / Твоїм віршемазам.
180A 0330 За богами – панства, панства / В сребрі та златі, / Мов кабани годовані,
180A 0333 Пикаті, пузаті!.. / Аж потіють, та товпляться, / Щоб то ближче стати
180A 0344 А диво-цариця, / Мов та чапля меж птахами, / Скаче, бадьориться.
180A 0348 Мов сичі надуті. / Та щось нишком розмовляли – / Здалека не чути –
180A 0351 О отечестві, здається, / Та нових петлицях, / Та о муштрах ще новіших!..
180A 0352 Та нових петлицях, / Та о муштрах ще новіших!.. / А потім цариця
180A 0356 Дивлюсь, цар підходить / До найстаршого... та в пику / Його як затопить!..
180A 0359 Облизався неборака; / Та меншого в пузо – / Аж загуло!.. А той собі
180A 0367 Як кинеться по улицах, / Та й давай місити / Недобитків православних,
180A 0370 А ті голосити; / Та верещать; та як ревнуть: / «Гуля наш батюшка, гуля!
180A 0370 А ті голосити; / Та верещать; та як ревнуть: / «Гуля наш батюшка, гуля!
180A 0373 Ура!.. ура!.. ура! а-а-а...» / Зареготався я, та й годі; / А й мене давнули
180A 0379 По углах стогнали / Та, стогнучи, за батюшку / Господа благали.
180A 0395 Твердиня й дзвіниця, / Мов та швайка загострена, / Аж чудно дивиться.
180A 0428 А тим часом тихо, тихо / Та сумно співає / Щось такеє невидиме:
180A 0464 «Зжалься, Боже милий». / Та й замовкло; дивлюся я: / Біла хмара криє
180A 0480 У сніг на чужину / Та й порізав; а з шкур наших / Собі багрянлицю
180A 0485 В новій рясі. Подивися: / Церкви та палати! / Веселися, лютий кате,
180A 0491 А я стояв, дивувався, / Та аж страшно стало. / Уже вбогі ворушилися,
180A 0498 Заспані дівчата, / Та не з дому, а додому! / Посилала мати
180A 0508 У сенат писати, / Та підписувать, та драти / І з батька і брата.
180A 0508 У сенат писати, / Та підписувать, та драти / І з батька і брата.
180A 0513 По-московській так і ріжуть, / Сміються та лають / Батьків своїх, що змалечку
180A 0535 Стоїть рядом; сопе, хропе, / Та понадувалось, / Як індики, і на двері
180A 0542 Переносить ноги. / Та одутий, аж посинів, / Похмілля прокляте
180A 0568 Я аж засміявся. / Він і почув, та як зикне – / Я перелякався
180A 0570 Я перелякався / Та й прокинувсь... Отаке-то / Приснилося диво.
180A 0574 Сниться юродивим / Та п'яницям. Не здивуйте, / Брати любі, милі,
192A 0002 У неділю не гуляла / Та на шовки заробляла, / Та хустину вишивала,
192A 0003 Та на шовки заробляла, / Та хустину вишивала, / Вишиваючи, співала.
192A 0044 ----- / Та й заплакав, сіромаха, / Степом ідучи.
192A 0052 Коло села стати, / Та понесем товариша / В село причащати».
196A 0022 Не заріже – викохає / Та й продасть в різницю / Москалеві. Це б то, бачиш,
196A 0026 Престолові-отечеству / Та німоті плата. / Нехай, брате. А ми будем
196A 0028 Нехай, брате. А ми будем / Сміяться та плакать. / -----
197A 0014 А молоді як зйдуться, / Та любо та тихо, / Як у раї,– а дивишся:
197A 0014 А молоді як зйдуться, / Та любо та тихо, / Як у раї,– а дивишся:
197A 0020 Нема раю на всій землі, / Та нема й на небі. / -----
198A 0009 Чи гола, то й гола. / Та ніхто не докучає / І не розважає –
199A 0016 На розпутті широкому, / Та й гаснути стала. / -----
199A 0033 Дотлівала, дожидала / Рук твердих та смілих. / І дождалась... Прозрів еси
199A 0139 Ота сама заробила / Та буллу купила – / Те[пе]р свята!.. Боже! Боже!
199A 0170 У злодія вже злодій краде, / Та ще й у церкві. Гади! гади! / Чи напилися ви, чи ні
199A 0180 Язви язик мій за хули / Та язви мира ізціли. / Не дай згнушатися лукавим
199A 0206 Як гадюки, в'ються / Круг тіари. Та нищечком, / Мов коти, гризуться
199A 0208 Мов коти, гризуться / За мишеня... Та й як паки? / Однієї шкури
199A 0214 Загелкали гуси / Та з орлами летять биться... / Конглав схаменувся,
199A 0220 Всіх ворон скликати! / Та стерегти якомога / І зверху і здолу,
199A 0224 ----- / Як та галич поле крила – / Ченці повалили
199A 0255 Збиралися кардинали, / Гладкі та червоні, / Мов бугаї в загороду,
199A 0264 То реве, то виє, / Як та орда у таборі, / Або жиди в школі...

- 199A 0291 Подивився Гус на папи / Та й вийшов з палати!.. / «Побороли! побороли!..» –
 199A 0336 Прости ти їм, бо не знають!..» / Та й не чути стало! / Мов собаки, коло огню
 199A 0341 Гадиною з жару / Та не повис на короні / Або на тіарі.
 199A 0357 Ченці осудили, / Запалили... Та божого / Слова не спалили,
 199A 0369 І гадки не мають – / Бенкетують та інколи / Те Деум співають.
 207A 0006 Нема кому... Остався я, / Та не сиротою, / А з тобою, молодю,
 207A 0059 За латані поли / Та й збирає колосочки / На чужому полі,
 207A 0076 Так, коло полудня, в неділю, / Та на зелених ще й святках, / Під хатою в сорочці
 білій
 207A 0085 Нехай по світу погуляє / Та сам своєї пошукає, / Як я шукав колись... Ярино!
 207A 0090 «А я й не бачу! А ідїть / Лишень сюда, та йдїть обос... / Ануте, діти, отакої!»
 207A 0097 ----- / «Якби мені лиха та лиха, / Якби мені свекрівонька тиха,
 207A 0102 «Ой гоп, чики-чики, / Та червоні черевики, / Та троїсті музики,
 207A 0103 Та червоні черевики, / Та троїсті музики, / Од віку до віку
 207A 0123 І кімнату, / Та й потяг у байрак». / -----
 207A 0142 Я чужий вам, тату?» / «Та не чужий, стривай лишень. / От умерла й мати,
 207A 0151 Чому не взять?» – «Взяли тебе / Ми та й спарували / З Яриночкою купи...
 207A 0157 Треба буде людей шукать / Та що-небудь діять. / Як ти скажеш?» – «Я не знаю,
 207A 0163 Воно просто, любіться, / Та й з Богом до шлюби. / А поки що, треба буде
 207A 0171 І немолоченє вїють, / Та як і мелють і ідять – / Все треба знать.
 207A 0190 Козацького наберешся, / Та побачиш світа, / Не такого, як у бурсі,
 207A 0194 З товариством прочитаєш, / Та по-молодечи / Будеш Богу молитися,
 207A 0200 Осідлаєм буланого, / Та й гайда в дорогу! / Ходім лишень полудновать.
 207A 0210 Замість шматка хліба за кухоль береться. / Дивиться Ярина та нишком сміється. /
 «Що се йому стало? Ні їсти, ні пити –
 207A 0221 Бо завтра рано треба встать / Та коня сідлать». / -----
 207A 0228 Бог знає на кого / Та й зо мною не говорить. / Утечу, ей-богу,
 207A 0230 Утечу, ей-богу, / Та й сховаюсь у бур'яні... / Скажи-бо, Степане,
 207A 0250 А він занедужав, / Та ще й умре. О Боже мій! / А йому байдуже,
 207A 0261 З старостами – за тобою / Та за рушниками... / Чи подаєш?» – «Та цур тобі
 207A 0262 Та за рушниками... / Чи подаєш?» – «Та цур тобі / З тими старостами,
 207A 0266 Ёй-богу, Ярино, / Не жартую!..» – «Та це й справді / Ти завтра покинеш
 207A 0278 Пусті мене! Бачиш, / Який добрий! Та пусті-бо! / Ёй-богу, заплачу».
 207A 0308 Старий молодіє. / Та й заплакав. «Зброе моя, / Зброе золотая!..
 207A 0323 Степан її надіває, / Та плачуть обос. / І шаблюка, мов гадюка,
 207A 0333 Веде коня за поводи / Та плаче Ярина; / Старий батько іде рядом,
 207A 0342 Як за селом стали, / Сказав батько, та всі трое / Разом заридали.
 207A 0360 Тільки-тільки мріє, / Та й пропало. Довго-довго / Стояла Ярина
 207A 0362 Стояла Ярина / Та дивилась, чи не вирне / Знову комашина
 207A 0367 Заплакала Яриночка / Та й пішла додому. / -----
 207A 0378 Згадав свої благі літа, / Згадав та й заплакав / Багатий сивий сирота.
 207A 0386 Богу помолився; / Та й пішов собі з-під хати / В садок походити.
 207A 0401 Розглядає, дивується, / Та любо, та тихо, / Ніби вчора народилась...
 207A 0401 Розглядає, дивується, / Та любо, та тихо, / Ніби вчора народилась...
 207A 0414 Ідуть люде в Київ / Та в Почаїв помолитись, / І вона йде з ними.
 207A 0430 На світ дивуватись / Яриночка, та не Бога / Святого благати,
 207A 0436 Пристрїт замовляла, / Талан-долю та весїлля / З воску виливала.
 207A 0445 Козак отой злякає діда, / Злякав та й сховався / За могилу, лічить гроші,
 207A 0459 І стежечка-доріжечка, / Яром та горою / Утоптана до ворожки,
 207A 0474 Під хатою сіли. / Сидять собі та сумують. / Слухають... щось грає,
 207A 0484 Байдаки спускати / Та за Тендер погуляти, / Турка пошукати».
 207A 0540 В тюрму посадили / Та й замурували». / -----
 207A 0560 ----- / Плаче старий та ридає, / Й Степан сліпий плаче
 207A 0614 З усієї сили / Та не вшкварив... Під хатою / Усі трое сіли.
 207A 0670 Останки збирає / Головатий та на Кубань / Хлопців підмовляє.
 207A 0680 Господарювала / Та святих отих благала. / Таки ж ублагала;

- 207A 0691 Може, воно й не до ладу, / Та що маю діять, / Коли таке сподіялось?
207A 0698 Сидить коло хати / Та вчить внука-пузанчика / Чолом оддавати.
221A 0023 А гетьманша, було, вийде / Та й кликне в будинок, / Онде клуня. А там мені
221A 0041 Не сказала. Уродлива / Та ще й чорноброва. / Всі на мене залицялись
221A 0047 От-от була б подавала, / Та лихо зостріло! / Вранці-рано, в пилипівку,
221A 0056 Я води набрала / Та вповні шлях і перейшла; / А того й не знала,
221A 0114 Мене поховали / Та бабуся, що осталась / На тій пожарині,
221A 0116 На тій пожарині, / Та ще й мене привітала / В безверхій хатині.
221A 0155 Я глянула, усміхнулась... / Та й духу не стало! / Й мати вмерла, в одній ямі
221A 0177 Крав Богдан крам. / Та повіз у Київ, / Та продав злодіям
221A 0178 Та повіз у Київ, / Та продав злодіям / Той крам, що накрив.
221A 0181 Я в Парижі була / Та три злота з Радзівілом / Та Потоцьким пропила.
221A 0182 Та три злота з Радзівілом / Та Потоцьким пропила. / -----
221A 0197 Я оце літала / Аж у Сибір та в одного / Декабриста вкрала
221A 0211 ----- / Та не бреши, бо тільки п'ять, / Та й то з фоном Корфом.
221A 0212 Та не бреши, бо тільки п'ять, / Та й то з фоном Корфом. / Ще й чваниться, показує
221A 0220 Що розлили з річку крові / Та в Сибір загнали / Свою шляхту, то вже й годі,
221A 0228 Як я отут шинкувала / Та кров розливала! / Дивись, які! Карамзіна,
221A 0231 Бачиш, прочитали! / Та й думають, що ось-то ми! / А дзусь, недоріки!
221A 0236 Ото яка недотика! / Не та рано встала, / Що до світа упилася...
221A 0238 Що до світа упилася... / А та, що й проспалась! / -----
221A 0249 Не запродавала? / Та й живуці ж, проклятуці! / Думала, з Богданом
221A 0254 Із шведською прибудую... / Та й тойді ж творилось! / Аж злішаю, як згадаю...
221A 0265 Так гурти за гуртом / Виганяла та цареві / Болота гатила.
221A 0278 ----- / Та ти добре натворила: / Так кацапів закрепила
221A 0281 У німецькі кайдани – / Хоч лягай та й засни. / А в мене ще враг їх знає,
221A 0291 Жидовою поросла. / Та й москаль незгірша штука: / Добре вмєє гріти руки!
221A 0306 Все забрали любісінько. / Та лихий їх знає, / Чого вони з тим поганим
221A 0315 ----- / Таки й на льох. Та ще буде / Два дива твориться.
221A 0333 Що тут компонують! / На катів та на все добре / Кайдани готують!
221A 0384 Москалика або німця. / А москаль та німець / І там найдуть хлібець.
221A 0388 Які там ворони? / Та москалі, та сідала? / Нехай Бог боронить!
221A 0388 Які там ворони? / Та москалі, та сідала? / Нехай Бог боронить!
221A 0396 Їх на горах ставить? / Та ще такі височенні, / Що й хмари достанеш,
221A 0402 Пани туда повилазять / Та дивиться будуть, / Як мужики тонутимуть.
221A 0409 Щоб люди не крали / Води з річки та щоб нишком / Піску не орали,
221A 0416 Отутечки під берестом / Та трохи спочинем! / Та в мене ще шматків зо два
221A 0417 Та трохи спочинем! / Та в мене ще шматків зо два / Є хліба в торбині,
221A 0430 Базар люду насходилося, / Та й панства не трохи. / От де нам пожива буде!
221A 0434 ----- / Та цур йому! / Лучше полягаєм
221A 0436 Лучше полягаєм / Та виспимось. День великий. / Ще будем співати.
221A 0439 І я кажу: помолимось / Та будемо спати. / -----
221A 0447 Докопалися до муру / Та трохи спочили. / Поставили караули.
221A 0457 Верней дело...». Розламали, / Та й перелякались! / Костяки в льоху лежали
221A 0471 І день і ніч побивався / Та в дурні й убрався. / Якби йому Богдан оце
221A 0483 «Вы што делаете, плуты!!» / «Та ми, бачте, пане, / Співаємо про Богдана...»
221A 0513 Могили вже розривають / Та грошей шукають, / Льохи твої розкопують
221A 0515 Льохи твої розкопують / Та тебе ж і лають. / Що й за труди не находять!
221A 0536 Татарам на пашу / Та полякам... Може, й справді! / Нехай і так буде!
234A 0007 Щось до лона пригортає / Та з туманом розмовляє: / -----
234A 0038 В тумані ховалась / Та кризь сльози тихесенько / Про вдову співала,
234A 0047 Трути-зілля не найшла, / Та синів двох привела, / В китаєчку повіла
234A 0056 ----- / Був собі дід та баба. / З давнього давна, у гаї над ставом.
234A 0068 Всього надбали. / Та діточок у їх бігма, / А смерть з косою за плечима.
234A 0090 Сіяло сонце, в небесах / Ані хмариночки, та тихо, / Та люблю, як у раї.
234A 0091 Ані хмариночки, та тихо, / Та люблю, як у раї. / Сховалося у серці лихо,

- 234A 0105 Оце збираються до Бога, / Та хто в далеку дорогу / Їм добре коней запряже?
 234A 0111 Я все оце міркувала, / Та аж сумно стало: / Одинокі зостарілись...
 234A 0121 І разом схопились / Та до воріт... Прибігають – / Мовчки зупинились.
 234A 0125 Дитина сповита – / Та й не туго, й новенькою / Свитиною вкрита;
 234A 0142 І не одинокі! / Бери ж лишень та сповивай... / Ач яке, нівроку!
 234A 0153 Потом заробляє / Та, ридючи, становить / Перед образами –
 234A 0159 Кумів назбирали / Та ввечері й охрестили / І Марком назвали.
 234A 0169 Аж ось чорноброва / Та молода, білолиця / Прийшла молодиця
 234A 0176 Бо ми старі, нездужаєм, / Та таки й дитина, / Хоча воно вже й піросло,
 234A 0178 Хоча воно вже й піросло, / Та все ж таки треба / Коло його піклуватись».
 234A 0180 Коло його піклуватись». / «Та воно-то треба. / Бо й я свою вже часточку
 234A 0196 Роздивишся в хаті, / Та й ми тебе побачимо – / Отоді й за плату,
 234A 0202 Поєднались. Молодиця / Рада та весела, / Ніби з паном повінчалась,
 234A 0218 Дивуються старі мої / Та моляться Богу. / А наймичка невсипуща
 234A 0254 Трохима-діда. Прогуло / Прокляте лихо та й заснуло. / На хутір знову благодать
 234A 0269 «Добре, дочко, питаємо, / Та й будемо сватать». / -----
 234A 0271 Розпитали, порадилися, / Та й за старостами / Пішов Марко. Вернулися
 234A 0284 Коли й де вінчати, / Та й весілля. Та ще ось що: / Хто в нас буде мати?
 234A 0284 Коли й де вінчати, / Та й весілля. Та ще ось що: / Хто в нас буде мати?
 234A 0287 Не дожила моя Настя!..» / Та й заливсь сльозами. / А наймичка у порогу
 234A 0290 Вхопилась руками / За одвірок та й зомліла. / Тихо стало в хаті;
 234A 0299 З молодицями танцює / Та двір вимітає; / Та прохожих, проїжджачих
 234A 0300 Та двір вимітає; / Та прохожих, проїжджачих / У двір закликає,
 234A 0302 У двір закликає, / Та вареною частує, / На весілля просить.
 234A 0306 Ледве ноги носять. / Скрізь гармидер та реготня, / В хаті і надворі.
 234A 0312 Вимітають, миють... / Та все чужі. Де ж наймичка? / На прощу у Київ
 234A 0325 Усім святим у Києві, / Та й знову вернуся / В вашу хату, як приймете.
 234A 0385 Після пречистої в неділю, / Та після першої Трохим / Старий сидів в сорочці білій,
 234A 0418 А Карпові соловейка / Та коників пару, / І четвертий уже перстень
 234A 0452 «Катерино! / Не та вже я стала: / Зледащіла, нездужаю
 234A 0490 А діточкам черевички, / Фіг та винограду, / А всім вкупі – червоного
 234A 0495 І кав'яру з Дону – / Всього везе, та не знає, / Що діється дома!
 234A 0538 Я ...» / Та й оніміла. / Марко плакав, дивувався.
 234A 0547 Я... я твоя мати». / Та й замовкла... / Зомлів Марко,
 246A 0007 Й серце розбиває. / Розбиває, та не вип'є / Живої крові –
 246A 0043 Застукали сердешну волю / Та й цькуємо. Лягло косями / Людей муштрованих
 чимало.
 246A 0072 І од глибо[ко]ї тюрми / Та до високого престола – / Усі ми в золоті і голі.
 246A 0081 Не нами дана; чом ми вам / Чурек же ваш та вам не кинем, / Як тій собаці! Чом ви
 нам
 246A 0084 Платить за сонце не повинні! / Та й тільки ж то! Ми не погане, / Ми настоящі
 християне,
 246A 0098 Що цар якийсь-то свині пас / Та дружню жінку взяв до себе, / А друга вбив. Тепер на
 небі.
 246A 0104 У нас навчійся!.. В нас дери, / Дери та дай, / І просто в рай,
 246A 0122 Шкуру, а не душу! / Та й лупите по закону / Дочці на кожушок,
 246A 0142 З пожару вкрадений покров!! / Просвітилися! та ще й хочем / Других просвітити,
 246A 0170 Сіятиму – нехай ростуть / Та з вітром говорять. / Вітер тихий з України
 250A 0042 Великих слов велику силу, / Та й більш нічого. Кричите, / Що Бог створив вас не на
 те,
 250A 0089 Чия на вас шкура, / Та й засядуть, і премудрих / Немудрі одурять!
 250A 0098 Немає й Бога, тільки я! / Та кучий німець узловатий, / А більш нікого!..» – «Добре,
 брате,
 250A 0123 Як німець покаже / Та до того й історію / Нашу нам розкаже,–
 250A 0134 «І гармонія, і сила, / Музика та й годі. / А історія!.. поема
 250A 0151 Прочитайте знову / Тую славу. Та читайте / Од слова до слова,

- 250A 0155 Ніже тії коми, / Все розберіть... та й спитайте / Тойді себе: що ми?..
250A 0180 Істе на здоров'я / Та славите Запорожжя. / А чиєю кров'ю
250A 0189 Правда ваша: Польща впала, / Та й вас роздавила! / -----
256A 0055 І не знає за що! / Та ще й Гонту зневажає, / Ледаче ледащо!
256A 0080 Дуріть себе, чужих людей, / Та не дуріть Бога. / Бо в день радості над вами
264A 0008 Дознаються – пограються, / Засушать та й кинуть. / Ані літа молодії,
264A 0017 Неситії очі. / Найдуть злії та й окрадуть... / І тебе, убогу,
266A 0031 Поки не підкрались / Злії літа; та все теє / Заразом украла.
266A 0041 В нетопленій хаті, / Тяжке лихо, та не таке, / Як тому дурному,
266A 0046 За три шаги продається / Та з його й сміється. / От де лихо! От де серце
266A 0099 Новеньким повите». / Іди ж здоров, та не забудь / Злидням поклонитись.
268A 0017 Я не знаю Бога. / Поховайте та вставайте, / Кайдани порвіте
270A 0037 А вона все в'яла, / Та нашого злого пана / Кляла-проклинала.
270A 0039 Кляла-проклинала. / Та й умерла... А мене пан / Взяв догодувати.
270A 0054 Острижену ганчіркою. / Та ще й реготались. / Жиди навіть нечистії
272A 0003 В високих палатах / Та й понесла серед ночі / У Дніпрі скупати.
272A 0009 Дніпром за водою. / Та впливи русалкою / Завтра серед ночі,
272A 0024 Привітайте русалоньку...» – / Та й заголосила, / Та й побігла. А я собі
272A 0025 Та й заголосила, / Та й побігла. А я собі / Плила за водою,
272A 0031 З сестрами гуляю / Опівночі. Та з будинку / Батька виглядаю.
272A 0037 Моя грішна мати?» / Та й замовкла русалочка, / В Дніпро поринула,
272A 0049 І як примовляла. / Та й байдуже. Пішла собі / У палати спати.
272A 0051 У палати спати. / Та не дійшла, довелося / В Дніпрі ночувати.
272A 0055 Дніпрові дівчата – / Та до неї, ухопили, / Та й ну з нею гратись,
272A 0056 Та до неї, ухопили, / Та й ну з нею гратись, / Радісінькі, що піймали,
272A 0060 Поки в вершу не запхали... / Та й зареготались. / Одна тільки русалонька
274A 0076 Якби собі таку достать, / Та ще й з медведем... / -----
274A 0110 ----- / Хоч з гори та в воду. / -----
274A 0155 Трохи одпочину... / Та, може, ще хоч каліку / Приведу дитину..
274A 0158 Дарма, аби собі ходило / Та вміло матір проклинать. / А он, чи бачиш, на могилі
274A 0168 Наплодила, наводила, / Та нема де діти: / Чи то потопити?
274A 0182 В Туреччині сповила / Та додому однесла – / Аж у Київ. Та вже дома
274A 0183 Та додому однесла – / Аж у Київ. Та вже дома / Без кадила, без кропила
274A 0202 Я шукаю Наталочку / Та сина Івана. / Дочку свою Наталоньку..
274A 0204 Дочку свою Наталоньку... / Та шукаю пана, / Того ірода, що, знаєш?..
274A 0216 Було б легше. От, набачив, / Та й бере в покої, / І стриже, неначе хлопця,
274A 0234 Степами, тернами, / Острижена. Та й байдуже. / У селах питала
274A 0239 Трехи була не втопилась, / Та жаль було кинуть / Близняточок. То с'як, то так
274A 0244 Вечера діждалась, / Та й у село. Хотілось, бач, / Щоб люде не знали.
274A 0284 ----- / Та мовчи вже, бо забуду. / Потім не згадаю.
274A 0287 Дітей, бачся, годувала / Та в засік ховала. / Та очіпок, се вже вранці,
274A 0288 Та в засік ховала. / Та очіпок, се вже вранці, / Клоччям вимошала,
274A 0301 Через яр ходила / Та воду носила, / Коровай сама бгала,
274A 0308 ----- / Та добре, добре. Що дальш буде? / Розкажуй дальше.
274A 0327 Бла[го]словив діток, / Та й забрав їх у покої... / Ростуть мої квіти!
274A 0329 Ростуть мої квіти! / Та й виресли. Сина Івана / Оддав якійсь пані
274A 0350 В нас його немає... / Пани вкрали та в шкатулі / У себе й ховають.
274A 0355 Він узяв її з собою / Та й поїхав з нею, / З Наталею... Чи чуєш ти?
274A 0360 Я його шукати / В Волошину. Та й шукаю, / Совою літаю.
274A 0362 Совою літаю. / Над байраками. Та діток, / Діточок шукаю,
274A 0385 Намиста доброго куплю / Та й тебе повішу, / А сама піду додому..
274A 0393 ----- / Та й замовкла, мов заснула. / Цигане вставали,
274A 0397 В дорогу рушала, / Та й рушили. Пішли степом. / І вона, небога
274A 0402 Нишком собі помолилась / Та й пошкандибала / За циганами. І тихо,
274A 0433 Всьому, всьому вчила / Маріула. А та вчилась / Та Богу молилась.
274A 0434 Маріула. А та вчилась / Та Богу молилась. / Минуло літо, уже й друге,

- 274A 0443 Помолилась Богу; / Та й пішла собі, небога, / На свою країну.
 274A 0462 А вона набрала зілля / Та пішла в палати / Лічить його, помагати,
 006B 0027 Як билиночка в полі, / Та не дав мені Бог / Ані щастя, ні долі.
 006B 0031 Красу – карії очі, / Та й ті виплакала / В самотині дівочій.
 006B 0042 За байраком байрак, / А там степ та могила. / Із могили козак
 006B 0049 – Наносили землі / Та й додому пішли, / І ніхто не згадає,
 006B 0063 У могилі заклятій.– / Та й замовк, зажуривсь / І на спис похиливсь.
 006B 0093 Той син молитися, чи ні... / Та неоднаково мені, / Як Україну злії люде
 006B 0101 Шукала мати – не найшла, / Та вже й шукати перестала, / Умерла, плачучи. Давно
 006B 0108 Удень пасуться. А вночі / Віщують сови та сичі / І не дають сусідам спати.
 006B 0274 Затихло все, тільки дівчата / Та соловейко не затих. / -----
 006B 0302 Думав жити, любитися, / Та Бога хвалити! / А довелось... Ні до кого
 006B 0311 Сказать по правді, не було. / Та все-таки ялось жилось. / Хоть на чужому, та на
 полі...
 006B 0312 Та все-таки ялось жилось. / Хоть на чужому, та на полі... / Тепер же злої тії долі,
 006B 0327 Стогне земля, стогне море, / Стогне та гуде! / -----
 014B 0030 Головка бідна! Позичать? / Та хто таку позичить силу? / Пішов я, брате, зароблять.
 014B 0040 Аж тільки мати на печі, / Та й та, сердешна, умирає, / А хата пустою гниє.
 014B 0040 Аж тільки мати на печі, / Та й та, сердешна, умирає, / А хата пустою гниє.
 014B 0045 Уже й мене не пізнає! / Я до попа та до сусіди, / Привів попа, та не застав –
 014B 0046 Я до попа та до сусіди, / Привів попа, та не застав – / Вона вже вмерла. Нема й сліду
 014B 0054 Поки дитину привела / Та у криниці й затопила.» / Неначе згага запекла.
 014B 0066 Або себе занастить, / Та Бог помилував... А знаєш, / Його до нас перевели
 016B 0019 Вовкулак ночує, / А сич в лісі та на стрісі / Недолю віщує.
 016B 0023 Вночі розцвітає... / А про людей... Та нехай їм. / Я їх, добрих, знаю.
 016B 0067 А князь аж синій пожожає, / Та сам несмілих наливає, / Та ще й покрикує «віват!».
 016B 0068 Та сам несмілих наливає, / Та ще й покрикує «віват!». / Гуляє князь, гуляють гості;
 016B 0082 У мужика... І Бог не знає, / А може, й знає, та мовчить. / -----
 016B 0108 Горенько з тобою! / Жить би, жить та славить Бога / І добро творити,
 016B 0110 І добро творити, / Та божою красою / Людей веселити.
 016B 0113 Так же ні. А молодії / Та карії очі / Щоб марніли в самотині...
 016B 0119 Красу даєш, серце чисте... / Та не даєш жити. / Не даєш на рай веселий,
 016B 0156 Привести дитину. / А годувать та доглядать / Не вміють княгині.
 016B 0192 П'яного згадала – / У мундирі. Та й закрила / Заплакані очі.
 016B 0204 Світові на диво. / Виростає... Та недовго / Буде веселити
 016B 0249 А пани й полову жидам продають. / Та голоду раді, та Бога благають, / Щоб ще хоч
 годочок хлібець не рожав.
 016B 0249 А пани й полову жидам продають. / Та голоду раді, та Бога благають, / Щоб ще хоч
 годочок хлібець не рожав.
 016B 0261 А він байдуже – п'є, гуляє / Та жида з грішми виглядає. / Нема жидка... Хліби
 зійшли,
 016B 0308 На могорич закликає, / Та п'є, та гуляє / Аж у гаї... Бо в покоях
 016B 0308 На могорич закликає, / Та п'є, та гуляє / Аж у гаї... Бо в покоях
 016B 0337 Княжна моя. Дивилася... / Та й плакати стала. / Може, серце яке лихо
 016B 0340 Тихо прошептало? / Та байдуже. Поплакала / Трошки, усміхнулась,
 016B 0342 Трошки, усміхнулась, / Помолилась та й спать лягла. / І тихо заснула.
 016B 0348 Остатню каплю допивав. / Та й ту допив. Встає, не пада, / Іде в покої... Скверний гаде!
 016B 0361 Ні, не прокинулася, спить, / А Бог хоч бачить, та мовчить, / Гріхам великим потурає.
 016B 0372 Пани в гаю не ворушилися, / А люде збіглися та дивилися, / Як дим до неба
 підіймався.
 016B 0377 Покинули свого князя / Та любо та тихо. / Так і ми його покинем,
 016B 0377 Покинули свого князя / Та любо та тихо. / Так і ми його покинем,
 016B 0430 Позаторік. Одпочивала, / Та й Богу душу оддала... / «Вона була ще молодою
 016B 0434 На сонці дуже запеклась, / Та й занедужала. Лежала / Недовго щось, седмиці з три,
 026B 0016 І сонце гріло, не пекло! / Та недовго сонце гріло, / Недовго молилось...
 026B 0034 Плоскінь вибирала, / Та й почула, що я плачу. / Прийшла, привітала,

- 026В 0044 Бридня!.. А й досі, як згадаю, / То серце плаче та болить, / Чому Господь не дав дожити
- 028В 0008 Блукав собі, молився Богу / Та люте панство проклинав. / І згадував літа лихії,
028В 0014 Нігде невесело мені, / Та, мабуть, весело й не буде / І на Украй[ні], добрі люде,
028В 0017 Отже таки й на чужині. / Хотілося б... Та й то для того, / Щоб не робили москалі
028В 0023 Святії вітри принесли, / Та й більш нічого. Так-то, люде, / Хотілося б. Та що й гадать...
- 028В 0024 Та й більш нічого. Так-то, люде, / Хотілося б. Та що й гадать... / Нащо вже й Бога турбовать,
- 029В 0044 Чи те воно тойді було?.. / Та все пішло ц[арям] на грише: / І Запорожжя, і село...
029В 0079 Вимовить хотілось / Та не вимовив... /
029В 0101 Людей закували / Та й мордують... Ой, ой, пани, / Пани-християне!..»
029В 0156 Було таке, що й женихались, / Та розійшлися, не побрались, / Покинула самого жить,
- 033В 0011 Одностайне стали / Та з фастовським полковником / Гетьмана єднали.
033В 0029 Заступила чорна хмара / Та білу хмару. / Опанував запорожцем
033В 0034 Новим кошом стати, / Та наказав запорожцям / Церкву будувати.
033В 0080 Чули, чули небожата, / Чули, та мовчали. / Бо й їм добре на чужині
033В 0100 Отам вона й досі плаче / Та за козаками. / -----
- 038В 0024 Закупили запорожці / Та й тнуть коряками. / А музика реве, грає,
038В 0039 Аж встала курява! Отак! / Та ще й приспівує козак: / -----
038В 0074 На Київ дивитись, / Та посидіть на пригорі, / Та хоч пожуритись.
038В 0075 Та посидіть на пригорі, / Та хоч пожуритись. / Іде чернець Дзвонкову
038В 0078 У яр воду пити / Та згадує, як то тяжко / Було жити в світі.
038В 0082 Меж стіни німії / Та згадує літа свої, / Літа молодії.
038В 0100 Святе писаніє читай, / Читай, читай та слухай дзвона, / А серцеві не потурай,
- 044В 0016 Щоб мечі-шаблі гострили / Та збирались на веселля, / На веселе погуляння,
044В 0019 ----- / У неділеньку та ранесенько / Сурми-труби вигравали.
044В 0060 За ним ідуть есаули / Та плачуть, ідучи. / Несуть пани есаули
046В 0005 Бо я було трохи не голе, / Таке убоге – та й куплю / Паперу аркуш. І зроблю
046В 0010 Кругом листочки обведу. / Та й списую Сковороду / Або «Три царіє со дари».
046В 0012 Або «Три царіє со дари». / Та сам собі у бур'яні, / Щоб не почув хто, не побачив,
046В 0014 Щоб не почув хто, не побачив, / Виспівую та плачу. / І довелося знов мені
046В 0031 Як я живу світом. / Слухай, брате, та научай / Своїх малих діток,
046В 0062 І там степи, і тут степи, / Та тут не такії, / Руді-руді, аж червоні,
046В 0107 А малась воля, малась сила, / Та силу позички зносили, / А воля в гостях упиласть
046В 0109 А воля в гостях упиласть / Та до Миколи заблудила... / Та й упивається зареклась.
046В 0110 Та до Миколи заблудила... / Та й упивається зареклась. / -----
- 050В 0004 – Ото ж то, бачиш, не бреші! / А сядь лишень та напиши / Оцю бувальщину... То, може,
050В 0009 Село. / Та щоб не лізти на чужину, / Пиши: у нас на Україні.
050В 0024 Звичайне, мати, що й казать! / Та, може, снівся-таки й зять, / Бо вже Катруся підростала.
050В 0028 Зносити брівоньки нізащо?.. / Ні, дівонька вона не та! / -----
050В 0036 Одежу справив, жупанину, / Та ні відсіль і ні відтіль / На ту сирітську копійчину
050В 0041 І за науку добрим людям / Та до вдовівни навпростець / Шелесть за рушниками!
050В 0046 Не торгувавсь і панотець / Усім на диво та на чудо! / За три копи звінчав у будень...
050В 0078 Не минали, себелюби, / Та все жалкували, / Що сироти таким добром
050В 0117 Попродай скотину / Та ходи до мене в найми, / Що буде, те й буде.
050В 0131 І тепер порадить!..» / Та остання ся рада / Навіки завадить.
050В 0141 Промовив двічі: – Боже! Боже! – / Та й більш нічого. / Од цариці
050В 0161 Або, по-вашому, ростуть, / Як та капуста на городі. / -----
050В 0174 Не жаль було його нікому, / Та ще й сміялись у селі! / -----
050В 0183 Потім утопиласть. / Та все то те, – знаєш, люде / Втоплять і задущать!
050В 0206 В поході, каже, загубив. / Та срібний хрестик заробив! / -----
050В 0244 Нічого, знай, своє пиши / Та перед людьми не бреші. / Хоч би тобі лихе слово
050В 0273 Криницю копає! / Та й викопав. На те літо / Криницю святили,

- 050B 0296 В холодочку посідають / Та тихо та любо, / П'ючи воду погожую,
 050B 0296 В холодочку посідають / Та тихо та любо, / П'ючи воду погожую,
 057B 0007 А я, сумуючи, списав, / Та рифму нищечком додав, / Та невеличку і дешеvu
 057B 0008 Та рифму нищечком додав, / Та невеличку і дешеvu / (Звичайне, крадене) зобгав
 057B 0040 Звичайне, мати, що й казати, / Та, може, ждався-таки й зять, / Бо вже Катруся
 піростала
 057B 0048 Мій Боже милий! А трудяще, / А чепурне, та роботяще, / Та тихе. Бач, і сирота,
 057B 0049 А чепурне, та роботяще, / Та тихе. Бач, і сирота, / А всім була навдивовижу.
 057B 0066 Мій друже єдиний! / Слухай добре, та записуй, / Та на Україні,
 057B 0067 Слухай добре, та записуй, / Та на Україні, / Як Бог тебе допровадить,
 057B 0081 Одежу справив, жупанину, / Та ні відсіть і ні відтіть / Купив садочок і хатину;
 057B 0085 І за науку добрим людям, / Та до вдовівни навпростець / Шелесть за рушниками!
 057B 0090 Не торгувавсь і панотець / (На диво людям та на чудо), / За три копи звінчав у
 будень,
 057B 0096 Уже, либонь, після покрови / Вертався з Дону я та знову / (Бо я вже двічі посилав
 057B 0100 Послать і втретє міркував. / Та з чумаками та з волами / Якраз в неділю на весілля
 057B 0100 Послать і втретє міркував. / Та з чумаками та з волами / Якраз в неділю на весілля
 057B 0105 Ані щетинки не осталося. / Пропав і я, та не в шинку, / А на кобилі. На віку
 057B 0114 Неначе в Бога за дверима, / У зятя та в сина / Стара собі спочиває,
 057B 0121 Душу пропиваю! / Та й пропив. Запродав душу, / І душу і тіло,
 057B 0126 Хотілося б жити на світі, / Та ба! Треба вчитись, / Ще змалечку треба вчитись,
 057B 0129 Як на світі жити, / А то битимуть, та й дуже!.. / Не знаю, мій друже,
 057B 0165 А Максим на пожарище / Та на попелище / Подивився. Нема ради!
 057B 0168 Тільки вітер свище / У димарі та в комині. / Що на світі діять?
 057B 0172 Подумавши, перехрестивсь / Та й знов пішов у наймити / Голодні злидні годувати.
 057B 0185 А в пікінери вербовали, / Та теж охочих. На селі / Зобралася громада радить,
 057B 0189 Порадили громадою, / Та скурвого сина, / Вдовиченка-ледащицю,
 057B 0192 Забили в скрепицю, / Та й повезли до прийому. / Он яке твориться
 057B 0198 В нас на Україні. / Та другої і не буде / В невольниках людях.
 057B 0216 Там-то його й скалічено, / Та й на Україну / Повернено з одставкою.
 057B 0235 І заплете косу, / Та ще й борошном посипле. / Я не знаю й досі,
 057B 0239 Коси заплітали, / Мов дівчата, та святее / Борошно псували?
 057B 0246 Прибереться у неділю / Та й пошкандибає / У храм божий. На крилосі
 057B 0248 У храм божий. На крилосі / Стане, та й співає / За дяком-таки, та возьме
 057B 0249 Стане, та й співає / За дяком-таки, та возьме / Та ще й прочитає
 057B 0250 За дяком-таки, та возьме / Та ще й прочитає / Апостола серед церкви.
 057B 0256 А трудящий, роботящий, / Та тихий до того, / Та ласкавий... Було тобі
 057B 0257 Та тихий до того, / Та ласкавий... Було тобі / Ніже анікого
 057B 0271 Трохи одпочину. / Та тойді вже. / -----
 057B 0291 Як не схаменеться / Та до Бога не вернеться, / То так і воп'ється
 057B 0300 Бере святий псалтир в руки / Та й іде читати / У садочок. У садочку
 057B 0302 У садочок. У садочку / Та у холодочку / Катерину поховали,
 057B 0309 Тихо заспіває / Со святими; та й заплаче. / А потім пом'яне
 057B 0323 А то, лежачи в хаті, / Ще опухнеш.– Та взяв якось / Заступ і лопату
 057B 0325 Заступ і лопату / Та й пішов собі у поле / Криницю копати.
 057B 0329 Будуть воду пити / Та за мою грішну душу / Господа молити.–
 057B 0333 У балку спустився / Та й викопав при долині / Глибоку криницю.
 057B 0349 Люде воду пити / Та за того, що викопав, / Богу помолитись.
 057B 0368 Води з неї погожої.– / Та й пішли обоє, / І відерце і віжечки
 057B 0379 А я... я за ноги / Вхопив його, та й укинув / Максима святого
 057B 0385 В нас на Україні. / Та й ніколи не створиться / На всім світі, брате!
 057B 0391 Максима з криниці / Та у балці й поховали. / Чималу каплицю
 057B 0400 А я пішов у гайдамаки / Та на Сибірі опинивсь. / (Бо тут Сибір була колись.)
 066B 0019 Хоч я вам кривди не робив, / Та все-таки меж вами жив, / То, може, децю і осталося.
 067B 0009 Людей за те, щоб нас знали / Та нас шанували. / Долю за те, щоб не спала
 067B 0011 Долю за те, щоб не спала / Та нас доглядала. / А то бач, що наробила:

- 067В 0014 Кинула малого / На розпутті, та й байдуже, / А воно, убоге,
067В 0026 А буду ховатись / За валами. Та нищечком / Буду віршувати,
068В 0005 І недомучений варнак / Старий той був. Та у неділю / Якось у полі ми зустрілись
068В 0007 Якось у полі ми зустрілись / Та й забалакались. Старий / Згадав свою Волинь святую
068В 0041 У тім селі на безталання / Та на погибель виріс я,– / Лихая доленька моя!..
068В 0058 Молитись Богу / Та за ралом спотикатись, / А більш нічого
068В 0082 Отож вона мені на лихо / Та на погибель підросла. / Не довелось і надивитись,
068В 0103 Пишу собі, з людьми братаюсь / Та добрих хлопців добираю. / Минув і другий. Паничі
068В 0109 Свого весілля дожидали / Та молодих дівчат в селі, / Мов бугаї, перебирали.
068В 0154 Розіпнеш голу на коні / Та й пустиш в степ. / Всього, всього тойді бувало,
068В 0161 Щоб не нудить світом. / І зарівав би, та диво, / Диво дивне сталося
068В 0179 До полудня плакав. / Та так мені любо стало: / І малого знаку
068В 0187 Святим помолитись, / Та суда, суда людського / У людей просити.
072В 0011 Молившись Богу, / Там би я... Та шкода й гадки, / Не буде нічого.
073В 0001 ----- / Та не дай, Господи, нікому, / Як мені тепер, старому,
073В 0006 Ой піду я степом-лугом / Та розважу свою тугу. / Не йди, кажуть, з цієї хати
074В 0003 (А Бог тойді з Петром ходив / По світу та дива творив.) / А кайзак на хирю
074В 0005 А кайзак на хирю / Та на тяжке лихо / Любенько та тихо
074В 0006 Та на тяжке лихо / Любенько та тихо / І вкрав ту сокиру.
074В 0008 І вкрав ту сокиру. / Та й потяг по дрова / В зелену діброву,
074В 0010 В зелену діброву, / Древіну вибравши та й цюк! / Як вирветься сокира з рук –
074В 0020 І стала тьма, і од Уралу / Та до Тингиза, до Аралу / Кипіла в озерах вода,
074В 0041 Червоніє по пустині / Червона глина та пичина, / Бур'ян колючий та будяк,
074В 0042 Червона глина та пичина, / Бур'ян колючий та будяк, / Та інде тирса з осокою
074В 0043 Бур'ян колючий та будяк, / Та інде тирса з осокою / В яру чорніє під горою,
074В 0045 В яру чорніє під горою, / Та дикий інколи кайзак / Тихенько виїде на гору
076В 0004 Придибали-таки до нас, / Та, як бувало во дні они, / Возвисили б свій божий глас
076В 0007 До оди пишно-чепурної, / Та й заходилися б обоє / Царів абощо воспівать.
076В 0012 Обридли тії мужики, / Та паничі, та покритки. / Хотілося б зогнать оскому
076В 0012 Обридли тії мужики, / Та паничі, та покритки. / Хотілося б зогнать оскому
076В 0017 Так що ж, не втну, а як поможеш / Та як покажеш, як тих птах / Скубуть і
патрають, то, може,
076В 0023 Придибайте хоч на годину / Та хоч старенький божий глас / Возвисьте, дядино. Та
ладом
076В 0024 Та хоч старенький божий глас / Возвисьте, дядино. Та ладом / Та добрим складом
хоть на час,
076В 0025 Возвисьте, дядино. Та ладом / Та добрим складом хоть на час, / Хоть на годиночку у
нас
076В 0035 Засіла на стогнах. Ні, чуми нема; / А гірша лихая та люта година / Покрила Ізраїль –
царева война!
076В 0052 В червленій ризи похожає / Та, мов котюга, позирає / На сало, на зелений сад
076В 0090 А щоб не знав він тії шкоди, / То цар убив його, та й годі. / А потім цар перед
народом
076В 0101 Бувають діти і в святих, / Та не такі, як у простих, / А ось які. Амон щасливий,
076В 0105 Лежить, нездужає чогось? / Давид стенає та ридає, / Багрянну ризу роздирає
076В 0117 У храміні своїй кедровій / Лежить, аж стогне, та лежить, / Кепкує з дурня. Аж
голосить,
076В 0120 Аж плаче, бідний, батька просить, / Щоб та Фамар, сестра, прийшла, / – Драгий мій
отче і мій царю!
076В 0124 Щоб коржика мені спекла / Та щоб сама і принесла, / То я, вкусив його, возстану
076В 0229 Пострижемося ж у лакеї / Та ревнотно в новій лівреї / Заходимось царів любить.
082В 0018 А ми з колегою лягли / Та щось такеє розмовляли. / Я думав, де б того добра,
083В 0003 Ще як борці у нас ходили / По селах та дівчат дурили, / З громади кпили, хлопців
били
083В 0005 З громади кпили, хлопців били / Та верховодили в селі, / Як ті гусари на постої.
083В 0011 У оранді на столі / Сиділи лірники та грали / По шелягу за танець.

- 083В 0016 І парубки...– Уже й кінець! / Ануте іншу! – Та й це добра! – / І знову ліри заревли,
083В 0024 Стоїть на лаві в сірій свиті. / Найкращий хлопець, та байстрик, / Байстрик собі, та ще й убогий,
- 083В 0025 Найкращий хлопець, та байстрик, / Байстрик собі, та ще й убогий, / Так і нікому не до його,
- 083В 0029 Плечима стелю підпирає / Та дивиться і замирає, / На титарівну... А та в квітах,
083В 0030 Та дивиться і замирає, / На титарівну... А та в квітах, / Мов намальована, стоїть
083В 0065 Перед очима все стоїть! / Мара, та й годі! Титарівно! / В недобрый час з того нерівні
083В 0077 Вранці забажає! / Та так тяжко забажає, / Що хоч на край світа
083В 0088 ----- / Як та билина засихала, / А батько, мати турбувались,
083В 0115 Навприсідки вліта козак, / Та ще й приспівує отак: / «Та спасибі батькові,
083В 0116 Та ще й приспівує отак: / «Та спасибі батькові, / Та спасибі матері,
083В 0117 «Та спасибі батькові, / Та спасибі матері, / Що нас добули!
083В 0136 А він собі гуляє, п'є, / Та хлопцям жалю завдає / Тими дівчатами. Дівчата
083В 0139 А ж понедужали за ним, / Такий хороший та багатий! / Уже й не бореться ні з ким,
083В 0142 А так собі гуляє / Та вечорами у садочок / До титаря вчащає.
083В 0189 Титарівна сина / Та й побігла... А Микита / Виліз із калини
083В 0191 Виліз із калини / Та й укинув у криницю, / Неначе щеня те!
083В 0195 Соцькому сказати, / Та щоб ішов з громадою / Дитину шукати!!
083В 0199 Збиралася громадонька, / Та криницю виливали, / Та дитя теє шукали.
083В 0200 Та криницю виливали, / Та дитя теє шукали. / Найшли, найшли твого сина,
083В 0210 В домовину!.. й сина з нею! / Та й засипали землею! / Стовп високий муровали,
088В 0002 Ну що б, здавалося, слова... / Слова та голос – більш нічого. / А серце б'ється – ожива,
088В 0015 А я вже думав спать лягать / Та й став, щоб трохи подивиться / На круглолицю молодицю,
088В 0021 Журився сам собі чогось, / Та й заспівав,– звичайне, тихо, / Щоб капітан не чув, бо злиха
090В 0010 В душі своїй перебираю / Та списую; щоб та печаль / Не перлася, як той москаль,
090В 0010 В душі своїй перебираю / Та списую; щоб та печаль / Не перлася, як той москаль,
090В 0013 В самотню душу. Лютий злодій / Впирається-таки, та й годі. / -----
091В 0015 І презавзятий патріот; / Та й християнин ще до того. / У Київ їздить всякий год,
091В 0021 Отут він весь, хоч надрюкуй. / Та ще в селі своїм дівчаток / Перебирає. Та спроста
091В 0022 Та ще в селі своїм дівчаток / Перебирає. Та спроста / Таки своїх байстрият з десяток
091В 0025 У год подержить до хреста. / Та й тільки ж то. Кругом паскуда! / Чому ж його не так зовуть?
- 092В 0009 Так, як тепер на чужині, / Та ще й в неволі. Доле! Доле! / Моя ти співана воле!
092В 0062 Щоб ніхто і не побачив... / Та й більше нічого. / А я, доленько, в неволі
094В 0011 Якби побачив, нагадав / Веселее та молодее / Колишне лишенько лихее.
095В 0022 У Київ їздите щороку / Та сповідаєтесь, нівроку, / У схимника!..
095В 0024 У схимника!.. / Та й те сказати, / Чого я турбуюсь?
095В 0034 Вірная дружино, / Та розкажи, моя зоре, / Про тую Марину,
095В 0038 І за що страдала. / Та нищечком, щоб не чули / Або не дознались.
095В 0042 Чинимо розбої, / Та ще дальше запровторають. / Пропадем обоє..
095В 0051 За вихилясами придан, / За зиком та за сміхом / Ніхто й не бачив, як проїхав
095В 0078 Назавтра в город одвезли / Та й заголили в москалі! / Отак по нашому звичаю
095В 0084 Красу і молодість... Мов чари, / Розсипалось та розлилось, / І знову в люде довелось
095В 0091 Сердешній плакати не дають, / Вона ж сховається та й плаче. / Дурна, їй шкода мужика
095В 0093 Дурна, їй шкода мужика / Та жаль святого сіряка, / А глянь лиш гарно кругом себе –
095В 0097 Чого ти хочеш, забажай, / Всього дадуть, та ще й багато! / Не треба, кажеш, дайте хату!
095В 0113 Одним-одно дитя було, / Та й те пропало /
095В 0117 Про непогоду людям кряче, / Так я про сльози, та печаль, / Та про байстрият отих ледачих,

- 095В 0118 Так я про сльози, та печаль, / Та про байстрят отих ледачих, / Хоть і нікому їх не жаль,
095В 0120 Хоть і нікому їх не жаль, / Розкажую та плачу. / Мені їх жаль!.. Мій Боже милий,
095В 0143 Пішла на гору, на прокляті / Палати глянуть, та й пішла / Аж до палат, під тином сіла
095В 0146 І ніч цілісіньку сиділа / Та плакала. Уже з села / Ватажники ватагу гнали,
095В 0154 Уже й собаками цькували – / Не йде, та й годі / -----
095В 0157 Неначе білиця, / Богу молитися та плаче, / Замкнута в світлиці.
095В 0179 Не вдіє нічого, / Хоч заріж її, та й годі, / Така вже вродилась.
095В 0192 Розплітали коси / Та стрічки знімали, / А пан просить сала,
095В 0217 Неначе хвилі, напливали / Та на пожар той дивувались. / Та й диво там таки було!
095В 0218 Та на пожар той дивувались. / Та й диво там таки було! / Марина гола-наголо
095В 0224 І приспівувала / «Чи не це ж та кумася, / Що підтикалася!..
095В 0233 Мені вже й косу розплели, / Та пан приїхав.. Гиля! Гиля! / Чи то не гуси, то пани,
095В 0249 «Полюбила москаля, / Та ще й зуби вискаля! / Москалі! москалі!
095В 0280 Зав'язала головоньку, / Тепер сиди та думай». / -----
095В 0311 Дивися, як я полечу, / Бо я сова...– Та й замахає, / Неначе крилами, руками
103В 0019 Таки голісінький мужик / Поставив любо. Та й пішов / В копиці спать собі, а рано,
103В 0022 Не вмившись, зайшов / Гостей довідать... «Та й погані! / Усі до одного сичі,—
104В 0011 Коли така доля.– / Та й роздігся на камені, / У воду кинувся, пливе,
104В 0018 І голий, і босий, / Та на волі, й більш нічого / У Бога не просить.
104В 0023 Талану того попросиш / Та тієї долі. / Пішов собі темним яром
104В 0025 Пішов собі темним яром / Та співає, йдучи: / – Ой із-під гори та із-під кручі
104В 0026 Та співає, йдучи: / – Ой із-під гори та із-під кручі / Ішли мажі риплючі.
104В 0028 Ішли мажі риплючі. / А за ними йде та чорнявая / Та плаче-рида, йдучи.—
104В 0029 А за ними йде та чорнявая / Та плаче-рида, йдучи.— / -----
104В 0039 Покинув матір і господу, / Покинув жінку, жаль, та й годі. / На Бессарабію пішов
104В 0053 То й одружився собі так, / Узяв хорошу, та убогу, / Звичайне, наймичку. А пан!..
104В 0058 Наглядів, клятий! Панські очі! / Та й ну гостинці засилать. / Так і гостинців брать не хоче,
104В 0073 У намістах водив! / Та знемігся неборака, / Хоч продавай хату
104В 0075 Хоч продавай хату / Та йди в найми. Отак його / Отой пан проклятий
104В 0081 В садочку гуляє – / Як та краля! – Що тут робить? / Сердега міркує.—
104В 0083 Сердега міркує.— / Покину їх та утечу. / Хто ж їх нагодує?
104В 0091 Горе мое! Горе! – / Та й пішов, торбину взявши, / За синєє море!
104В 0094 Шукать долі. Думав прийти / Та хоч жінку взяти... / Стара мати і тут буде
104В 0101 Думав жити, поживати / Та Бога хвалити, / А довелось на чужині
104В 0107 Всього надбав, роботяга, / Та не придбав долі! / Талану того святого..
104В 0118 Кралю карооку! / Та й поплив Дністром на сей бік, / Покинувши волю.
104В 0124 Широке... широке!.. / Як та воля. /
104В 0130 (Бо пан нездужа). Жінка встала, / Неначе п'явка та, впилась / І, мов водою, залилась
104В 0151 Розказала – отак і так. / Любо та кохано / Прийшли, взяли сіромаху
104В 0153 Прийшли, взяли сіромаху / Та й повезли з дому / Пройдисвіта, волоцюгу...
104В 0158 Дослуживсь до чину, / Та й вернувся в село своє, / І служить покинув.
104В 0170 До святого Бога, / Заридав, як та дитина... / І простив небогу!
110В 0011 Вони вже убогі, / Уже голі... Та на волі / Ще моляться Богу.
111В 0006 Нічого в Бога, як Дніпро / Та наша славная країна... / Аж бачу, там тільки добро,
113В 0002 Не для людей, тієї слави, / Мережані та кучеряві / Оці вірші віршую я.
113В 0023 Легенькі діти. / Та розкажуть, як то тяжко / Було їм на світі.
117В 0003 І вродлива я, / Та не маю собі пари, / Безталанна я.
117В 0012 З чорнобривим сиротою, / Та не воля моя! / Батько, мати не сплять,
118В 0007 Розрізнили, взяли / Та повезли до прийому – / Оддали в москалі!
119В 0005 У золоті, в аксамиті, / Мов та квіточка укрита, / Росла я, росла.
120В 0003 В дорогу послала, / А од шинку та до шинку / Стежечку топтала.
120В 0005 Стежечку топтала. / Та до куми заходила / Пшона позичати,
120В 0013 Добувати п'ятака / Та й заночувала. / А із Криму чоловік

- 121В 0003 Засуну в халяву / Та піду шукати правди / І тієї слави.
 121В 0009 А понад шляхами. / Та спитаю в жидовина, / В багатого пана,
 121В 0018 Щоб брат брата не різали / Та не окрадали, / Та в москалі вдовиченка
 121В 0019 Та не окрадали, / Та в москалі вдовиченка / Щоб не оддавали.
 122В 0002 По улиці вітер віє / Та сніг замітає. / По улиці попідтинню
 122В 0015 Тую копійчину... / Та пречистій поставила / Свічечку за сина.
 125В 0011 У Фастов в неділю / Та надінем вражим ляхам / Кошуленьку білу.
 125В 0015 Ходім погуляєм. / Та в пригоді свого батька / Старого згадаєм,
 127В 0008 Упав чумац коло воза, / Упав та й лежить. / Із Одеси преславної
 127В 0023 Мої сизокрили, / До батечка та скажіть, / Щоб службу служили
 127В 0025 Щоб службу служили / Та за мою грішну душу / Псалтир прочитали,
 128В 0011 І добре намисто, / Та піду я на ярмарок / В неділю на місто.
 129В 0054 Катерина подивилась / Та й заголосила: / «Це не брат мій, це мій милий,
 131В 0010 Не виходить зрадливая... / А з яру та з лісу / З собаками та псарями
 131В 0011 А з яру та з лісу / З собаками та псарями / Їде пан гульвіса.
 132В 0010 В полі плоскінь вибирала / Та все й розказала, / Що як мене любить,
 135В 0009 Своїм трупом вкрили. / Та ще мене гайворони / Укрили з півночі...
 135В 0014 Почорніло я, зелене, / Та за вашу волю... / Я знов буду зеленіти,
 135В 0019 Будете орати / Мене стиха та орючи / Долю проклинати.
 136В 0010 Нумо, серце, лицятися / Та поїдем вінчатися, / Щоб не знали батько й мати,
 137В 0010 З святими корогвами / Та з пречистними образами / Народ з попами
 137В 0013 З усіх церков на гору йде, / Мов та божа пчола, гуде. / З монастиря святого
 137В 0019 Поклони покладає. / Поважно та тихо / У раннюю пору
 137В 0026 З лугу виступало / Та на трубах вигравало. / І на горі разом стало.
 137В 0059 Якби замість старого / Та обрали молодого / Завзятого молодця,
 139В 0017 Я по дрова / Та бондаря полюбила, / Чорноброва.
 140В 0001 ----- / У неділеньку та ранесенько, / Ще сонечко не зіходило,
 140В 0013 За тими лозами / Та з чумацькими возами. / Ідуть його воли,
 140В 0020 Ой копали йому в степу при дорозі / Та притиками яму, / Завернули його у тую
 рогожу
 140В 0022 Завернули його у тую рогожу / Та й спустили Івана / У ту яму глибокую
 143В 0006 ----- / Та що з того? Не побрались, / Розійшлися, мов не знались.
 143В 0014 Не живем, а тільки ходим / Та згадуєм тії годи, / Як жили колись.
 144В 0013 Тяжко зажурилась. / Плаче, плаче та ридас, / Як рибонька б'ється...
 145В 0009 Ой піду я Богу помолюся, / Та піду я у найми наймуся, / Та куплю я, мамо,
 черевки,
 145В 0010 Та піду я у найми наймуся, / Та куплю я, мамо, черевки, / Та найму я троїсті
 музики.
 145В 0011 Та куплю я, мамо, черевки, / Та найму я троїсті музики. / Нехай люде не здивують,
 146В 0012 З славним батьком запорозьким / Та з Великим Лугом. / На Хортиці у матері
 146В 0028 Вернувся наш запорожець / Як та хиря, хиря, / Обідраний, облатаний,
 147В 0002 Чума з лопатою ходила, / Та гробовища рила, рила, / Та трупом, трупом начиняла
 147В 0003 Та гробовища рила, рила, / Та трупом, трупом начиняла / І со святими не співала,
 147В 0016 Позамикалися у хатах / Та й мруть. По улицях воли / Ревуть голодні, на городі
 147В 0037 Гробокпателі ходили, / Та й ті під хатами лягли. / Ніхто не вийшов вранці з хати,
 147В 0045 Тільки вітер віє / Та розносить жовте листя / По жовтому полю.
 147В 0050 Пожарище не пустили / Та не запалили / Села того зеленого.
 149В 0007 Про теє знать, за що караюсь, / Та й знать не хочеться мені. / А серце плаче, як
 згадаю
 149В 0013 В моїй Україні колись... / Колись божились та клялись, / Братались, сестрились зо
 мною,
 149В 0023 / Ой із журби та із жалю, / Щоб не бачить, як читають
 149В 0027 Погуляю понад морем / Та розважу своє горе. / Та Україну згадаю,
 149В 0028 Та розважу своє горе. / Та Україну згадаю, / Та пісеньку заспіваю.
 149В 0029 Та Україну згадаю, / Та пісеньку заспіваю. / Люде скажуть, люде зрадять,
 150В 0008 От що зробили з мене годи / Та безталання; та ще й те, / Що літечко моє святе

- 150В 0008 От що зробили з мене годи / Та безталання; та ще й те, / Що літечко моє святе
151В 0003 І старенька мати, / Та нема кому щирої / Тії радоньки дати.
153В 0020 В Острій брамі. Добре було, / Та лихо спіткало! / Улюбилосья, сердешне,
153В 0024 У жидівку молодую / Та й думало з нею, / Щоб цього не знала мати,
153В 0035 І страх як любила! / Та на бульвар виходила / І в школу ходила,
153В 0059 Тільки заходилась / Та сплела й собі такую / І вночі спустилась
153В 0075 Горе тобі, мати. / Жидівочка... де та сила / Взялася в дитяти?
153В 0085 Де вона сховалась, / Жидівочка та гадюча, / Що батька убила.
153В 0094 Поїхала у Рим, кажуть, / Та десь опинилась, / Та з маркізом якимсь голим,
153В 0095 Та десь опинилась, / Та з маркізом якимсь голим, / Кажуть, одружилась.
156В 0002 Заступила чорна хмара / Та білу хмару. / Виступили з-за лиману
156В 0009 Дурний Самойлович. / З Ромоданом. Мов та галич, / Вкрили Україну,
156В 0011 Вкрили Україну, / Та й клюють елико мога... / А ти, Чигирине!
156В 0018 – Не боюсь я, отамани, / Та жаль України, – / І заплакав Дорошенко
156В 0025 Клейноди, панове, / Та однесіть москалеві, / Нехай Москва знає,
156В 0031 Возьму собі рясу / Та піду поклонити / В Межигор до Спаси.–
156В 0063 Гарненько спалили / Та й пішли собі у Польщу, / Мов добре зробили.
156В 0070 Мов орел той приборканий, / Без крил та без волі, / Знеміг славний Дорошенко,
156В 0073 Сидячи в неволі, / Та й умер з нудьги. Остило / Волочить кайдани.
158В 0006 А як прийде нудьга в гості / Та й на ніч засяде, / Отойді мене, мій друже,
158В 0016 Заховавши, ходить собі, / Та молиться Богу, / Та згадує Україну
158В 0017 Та молиться Богу, / Та згадує Україну / І тебе, мій друже,
158В 0019 І тебе, мій друже, / Та іноді й пожуриться – / Звичайне, не дуже,
158В 0045 У неволі жити; / Та й там живуть, хоч погано, / Що ж діяти маю?
160В 0005 А я й байдуже. Книжечки / Мережаю та начиняю / Таки віршами. Розважаю
160В 0008 Дурную голову свою, / Та кайдани собі кую / (Як ці добродії дознають).
160В 0010 (Як ці добродії дознають). / Та вже ж нехай хоч розіпнуть, / А я без вірші не улежу.
161В 0011 Ватагу вийшли виглядати. / Та й стали. Буде вже давно – / Отут, бувало, із-за тину
161В 0024 Чию сирітку за дитину / Та й доглядає в затишку, / Як квіточку, чужу дочку.
161В 0027 А сина (сотник був жонатий, / Та жінка вмерла), сина дав / У бурсу в Київ обучатись,
161В 0043 Сидить сотник на причілку / Та думку гадає, / А Настуся по садочку
161В 0060 Докупи сплітає, / То розплете та круг шиї / Тричі обмотає!..
161В 0066 ----- / Та одчепись, божевільна. / Дивись лишень, коси
161В 0081 А коло тину! Там такий / Поріс зелений, та хрещатий, / Та синій! Синій-голубий
161В 0082 Поріс зелений, та хрещатий, / Та синій! Синій-голубий / Зацвів..
161В 0097 ----- / Ба ні, втечу, та ще й заплачу. / -----
161В 0102 Піди лиш скрипку принеси / Та з лиха гарно потанцюєш, / А я заграю..
161В 0107 Ні, трохи треба подождать. / Воно б то так! Та от що, брате: / Літа не ждуть! літа
летять,
161В 0116 Поки барвінку не нарву / Та не завітчаюсь. Я зараз! / -----
161В 0131 ----- / По волі, тату, та ще й богословом... / -----
161В 0137 моя дитино! Настусю! Поведи його в покої / та нагодуй, бо він ще, може, й не обідав.
/ -----
161В 0138 ----- / Та таки й так. / -----
161В 0188 Там коло тополі, / Стали собі та й дивляться / Одно на другого.
161В 0196 ----- / А хіба я школяр, чи що? Не хочу, та й годі. / -----
161В 0204 ----- / Та читай же, а то... / -----
161В 0247 Ух! Який сердитий! / Та не вдарить... А я таки / У Київ з Петрусем
161В 0265 А їй байдуже! мов не знає! / Неначе та сорока, скаче. / Настусю! Чом же ти не
плачеш?
161В 0289 ----- / Та годі вам уже з тим намистом. Ішли б швидше / до отця Хоми та
порадилися, от що!
161В 0290 Та годі вам уже з тим намистом. Ішли б швидше / до отця Хоми та порадилися, от
що! / -----
161В 0293 а ти тут, моя любко, погуляй собі тихенько / та завітчайся. Та не жди мене, бо бути
мас, / що я остануся і на вечерню.

- 161B 0293 а ти тут, моя любко, погуляй собі тихенько / та завітчайся. Та не жди мене, бо бути має, / що я остануся і на вечерню.
- 161B 0301 Обнімемось, поцілуємось, поберемося за рученьки / та й підем удвох собі аж у Київ. Треба / завітчатися, – може, в останній раз, бо він казав,
- 161B 0308 Любилися ми з тобою дуже. / Любилися, та не побралися, / Тільки жалю серцю набралися».
- 161B 0320 А ми!..– Насилу вліз у хату / Та й ліг собі тихенько спати, / Щоб Настю, бачте, не збудить,
- 161B 0322 Щоб Настю, бачте, не збудить, / Та сорома не наробить. / Уже й «Достойно» одзвонили,
- 161B 0327 Насилу сотника збудили / Та розказали: так і так! / Перехрестився неборак,
- 161B 0372 Не осталося нічого, / Свині та телята / Уже бродять... А барвінок!
- 161B 0386 А наймичка задрипана, / Та й та помикає / Старим паном... Так і треба:
- 161B 0386 А наймичка задрипана, / Та й та помикає / Старим паном... Так і треба:
- 172B 0007 Не найду, втоплюся, / Та не продамся нікому, / В найми не наймуся.
- 173B 0027 Вийде погуляти / Та винесе самопали, / Викотить гармату.
- 173B 0035 В новій хаті спати, / Заголосить, як та мати, / Голосна гармата.
- 174B 0029 – Гляньте, вороги! / Подивіться! – Та й повела / Коня вздовж села.
- 174B 0031 Коня вздовж села. / Та й привела до обозу; / В військо оддала...
- 175B 0008 А то верзе біси зна що / Та й думає: – Ми то! / Ми то людям покажемо
- 175B 0011 Оцих безталанних / Та навчимо шануватись / Паничів поганих! –
- 175B 0025 А парубки копиці клали, / Та, знай, на сонце позирали, / Та нісенітницю верзли.
- 175B 0026 Та, знай, на сонце позирали, / Та нісенітницю верзли. / Звичайне, хлопці. А дівчата,
- 175B 0029 Мов ті сороки, цокотали / Та до криниці учащали / У яр погуляти.
- 175B 0033 Давненько вже у яр пішла, / Уззявши глечик; та й немає, / А лановий і не шукає,
- 175B 0037 Оцей лукавий лановий. / Стара собака, та ще й бита. / У балці стало щось кричать,
- 175B 0047 Щонаймолодший, озирнувшись, / Та вилами пана / І просядив, мов ту жабу.
- 175B 0050 Застогнав поганець / Та й опрігся. Порадилися, / Дали в город знати;
- 175B 0056 Хлопця молодого, / Та в тюрму захвасували... / Та й більше нічого.
- 175B 0057 Та в тюрму захвасували... / Та й більше нічого. / -----
- 175B 0065 Позволено бідолагам / Та води напитись. / Сидять собі, розмовляють,
- 175B 0073 Дати коням одпочити, / Та й дружки пристали / Співаючи. Отож стали,
- 175B 0077 Взяла квартиру оковити / Та й почаствовала / Сердешного невольника
- 175B 0095 Тільки глянула на його... / Та й більше нічого. / -----
- 175B 0110 Не тільки день. На хуторі / Танці та музики – / Аж до півночі. Придане
- 175B 0115 Вийшла мовчки з хати / Та й пропала. Скрізь шукали, / До світу шукали,
- 175B 0117 До світу шукали, / Та не найшли. Де ж поділась? / Де? Помандрувала
- 175B 0120 За невольником убогим / У Сибір... Та й годі. / -----
- 178B 0038 На народ отой убитий, / Та тую Україну! / -----
- 179B 0030 Сказав би я правду, / Та що з неї буде? / Самому завадить,
- 179B 0032 Самому завадить, / А попам та людям / Однаково буде.
- 180B 0075 І будеш щаслива. / Та не довго. Бо не дійде / До зросту дитина,
- 180B 0081 Щоб собак дражнила, / Та ще й вилає. За те, бач, / Що на світ родила.
- 182B 0004 Грались собі крашанками / Та й стали хвалитись / Обновами. Тому к святкам
- 185B 0003 Таки посланіє до себе / Та все дочиста розказать, / Усе, що треба, що й не треба.
- 185B 0008 Святої правди ні од кого. / Та й ждять не маю од кого. / Бо вже б, здавалося, пора:
- 185B 0018 А ради жду собі, поради! / Та, мабуть, в яму перейду / Із москалів, а не діждусь!
- 185B 0031 Часа святого так на так, / Та іноді старий козак / Верзеться грішному, усатий,
- 185B 0045 Отак-то я тепер терплю / Та смерть із степу виглядаю, / А за що, ей-богу, не знаю!
- 187B 0001 ----- / Дурні та гордіі ми люди / На всіх шляхах, по всій усюді,
- 187B 0005 І над землею і водою, / І од палат та до тюрми / Усе царі, а над собою
- 187B 0016 А ми оливи наливаем / Та байдуже собі співаєм – / Чи то в годину, чи в напасть.
- 187B 0026 Полізли свині ізнадвору, / Мов у калюжу, та й сопуть. / І добре роблять, що кують
- 187B 0029 На руки добрії кайдани / Та чарки в руки не дають / Або ножа, а то б зарані
- 187B 0033 А потім з жалю заридали / Та батька, матір прокляли / І тих, що до хреста держали.
- 187B 0036 А потім ніж – і потекла / Свиняча кров, як та смола, / З печінок ваших поросячих.

- 188В 0012 Мені здається, що се я, / Що це ж та молодість моя. / Мені здається, що ніколи
189В 0005 А матері на нас дивились / Та говорили, що колись / Одружимо їх. Не вгадали.
189В 0009 А ми малими розійшлись / Та вже й не сходились ніколи. / Мене по волі і неволі
189В 0023 І над криницею верба. / Нагнулася, як та журба / Далеко в самотній неволі.
189В 0028 І дуб зелений, мов козак / Із гаю вийшов та й гуляє / Попід горою. По горі
189В 0046 Ота Оксаночка в поход / За москалями та й пропала. / Вернулася, правда, через год,
189В 0048 Вернулася, правда, через год, / Та що з того. З байстрам вернулася, / Острижена.
Було, вночі
189В 0051 Сидить під тином, мов зузуля, / Та кукає, або кричить, / Або тихесенько співає
189В 0053 Або тихесенько співає / Та ніби коси розплітає. / А потім знов кудись пішла,
189В 0059 Так так що краля! І невбога, / Та талану Господь не дав...- / А може, й дав, та хтось
украє,
189В 0060 Та талану Господь не дав...- / А може, й дав, та хтось украє, / І одурив святого Бога.
191В 0004 Помеж кугою в С[ир-] Д[ар'ю] / Байдару та баркас чималий. / Прощай, убогий
Кос-Арале.
192В 0013 А річечка його взяла / Та в Дніпр широкий понесла, / А Дніпр у море, на край світа
192В 0016 Билину море покотило / Та й кинуло на чужині. / -----
192В 0043 Горе тобі на чужині / Та на самотині. / Хто з тобою заговорить,
194В 0018 Мережати.- змережаю / Кров'ю та сльозами / Моє горе на чужині,
194В 0047 На всій Україні, / Та все-таки не ті люде, / Що на цій чужині!
194В 0051 По веселих селах, / Та співав би свої думи, / Тихі, невеселі.
196В 0032 Згадаю дещо, заспіваю, / Та й знов мережать захожусь / Дрібненько книжечку.
Рушаю.
197В 0005 Чи заспіваємо коли? / А може, й те... Та де? Якими? / І заспіваємо яку?
197В 0011 Бо й тут невесело було, / Та все-таки якось жилось, / Принаймні вкупі сумували,
198В 0006 Співаючи.- Нехай росте / Та здорове буде! - / І виріс я, хвалить Бога,
198В 0008 І виріс я, хвалить Бога, / Та не виліз в люде. / Лучше було б не родити
198В 0016 Одну хатиночку в гаю, / Та дві тополі коло неї, / Та безталанну мою,
198В 0017 Та дві тополі коло неї, / Та безталанну мою, / Мою Оксаночку; щоб з нею
198В 0021 На Дніпр широкий, на яри, / Та на лани золотополі, / Та на високії могили;
198В 0022 Та на лани золотополі, / Та на високії могили; / Дивитись, думати, гадать,
200В 0012 Її гарненько одягли / Та у неділю й повінчали, / І генеральшею назвали,
200В 0042 Зима минала, кралось лихо / Та в самім серці й уляглось / У генеральші молоді.
200В 0051 Яюсь, задумавшись, пішла, / Та аж за царину зайшла / Та й бачить, що пасе ягнята
200В 0052 Та аж за царину зайшла / Та й бачить, що пасе ягнята / Мале хлоп'яточко в стерні.
200В 0059 Як там на хуторі колись / Жили, жили».- Та й похилилась. / Очей не зводячи,
дивилась
200В 0081 У його там. А він хоч зна, / Та нам не скаже. Якби знала / Матуся горенько твоє,
200В 0088 Минають дні собі поволі, / Петрусь до школи та із школи / З книжками ходить та
росте.
200В 0089 Петрусь до школи та із школи / З книжками ходить та росте. / Сама аж ніби
мо[ло]діє,
200В 0102 І висипався чорний ус, / І ще... Та се ще не втече, / Розкажем іноді колись
200В 0114 Вона благала пресвятую, / Щоб та її... щоб та спасла, / Щоб одурить їй не дала
200В 0114 Вона благала пресвятую, / Щоб та її... щоб та спасла, / Щоб одурить їй не дала
200В 0122 Душі негрішній, молодій! / Та що ж робить? Нестало сили, / Сердега разом одуріла.
200В 0124 Сердега разом одуріла. / Та й як його одній святії / Прожити літа молодії?
200В 0132 Хотілося б... Густенька каша, / Та каша, бачте, та не наша, / А наш несолений куліш -
200В 0132 Хотілося б... Густенька каша, / Та каша, бачте, та не наша, / А наш несолений куліш -
200В 0144 Гуляв собі пренеповинний / В саду та арію якусь / Мугикав стиха. Більш нічого
200В 0167 В малій хатині буде жить / Любов та чистая. І буде / Святий покой ваш стерегти
200В 0175 Украдений твоім Петрусем? / Хіба архістратиг? Та й той / Не встереже тепер. Боюся,
200В 0184 А ти аж плакала, молилась - / Та й занехаяла. Везла / Назад гадюку в серці люту
200В 0186 Назад гадюку в серці люту / Та трошки в пляшечці отрути. / -----
200В 0195 І генерала напоїла / Та й спать, упоравшись, лягла. / «Тепер старого поховаю,
200В 0198 А молодого привітаю, / Та й буду жить собі та жить, / Петруся-серденько любить»,-

- 200B 0198 А молодого привітаю, / Та й буду жить собі та жить, / Петруся-серденько любить»,–
 200B 0210 З усіх усюд народу йде, / Та щось шепочуть про отруту / І судових неначе ждуть,
 200B 0228 Взяли Петруся молодого / Та в город в путях одвезли. / -----
 205B 0004 А перелізе ще живе / В свиню абощо, та й живе, / Купається собі в калюжі,
 205B 0040 Про безталанную, про горе, / Або про Бога, та про море, / Або про марне литу кров
 205B 0053 Багато, брате, заробив! / Та переслав мені в неволю / Поета нашого... На волю
 207B 0004 То ви б елегій не творили / Та марне Бога б не хвалили, / На наші сльози сміючись.
 207B 0027 Ще молодую, у могилу / Нужда та праця положила. / Там батько, плачучи з дітьми
 207B 0059 Смієшся, батечку, над нами / Та, може, радишся з панами, / Як править миром! Бо
 дивись,
 207B 0067 Зелені віти... Правда, рай? / А подивися та спитай! / Що там твориться, у тім раї!
 207B 0069 Що там твориться, у тім раї! / Звичайне, радість та хвала! / Тобі, єдиному, святому,
 207B 0073 Отим-бо й ба! Хвали нікому, / А кров, та сльози, та хула, / Хула всьому! Ні, ні,
 нічого
 207B 0073 Отим-бо й ба! Хвали нікому, / А кров, та сльози, та хула, / Хула всьому! Ні, ні,
 нічого
 209B 0006 Шукаю, шукаю... Господи, б хотілось / Згадать хоть що-небудь! Та оце й наткну[в]сь /
 На таке погане, що так і заснув,
 209B 0015 Уже й сивоусий собі неборак, / Та і йде до мене... Я собі звернулось, / Щеня мов під
 тином,– звичайне, мале,
 209B 0018 То й перелякалось. От мене бере / Неначе на руки та несе в могилу, / А чорна могила
 ще гірше розкрилась.
 209B 0035 Усі ми однако за волю лягли, / Усі ми і встанем, та Бог його знає, / Коли-то те буде.
 Дивися ж, дитино!
 209B 0037 Коли-то те буде. Дивися ж, дитино! / Та добре дивися – а я розкажу, / За що Україна
 наша стала гинуть,
 209B 0043 Приснились у житі, лановий біжить, / Та б'є мене добре, і ніби проклятий / Свитину
 здирає. І досі болить,
 209B 0083 Зо мною, слухай же, остались / Данило, чура мій, та я, / Та Пріся, дочечка моя!
 209B 0084 Данило, чура мій, та я, / Та Пріся, дочечка моя! / Воно ще тільки вир[о]стало,
 209B 0087 Ще тільки-тільки наливалось, / Мов та черешенька!.. За гріх, / За тяжкий, мабуть,
 гріх великий
 209B 0099 А з ними челядь їх скажена, / Та ще драгуни... Дай мені! / Хоч коли-небудь, Боже
 милий!
 209B 0118 На пожарищі хрест з Данилом / Поставили, та помолились, / Заплакали... Та й
 потягли,
 209B 0119 Поставили, та помолились, / Заплакали... Та й потягли, / На коней сівши, до обозу,
 209B 0122 Синів всіх трьох моїх найшли, / Та в добрий час і полягли / Отут укупі!..
 215B 0001 ----- / Чи то недоля та неволя, / Чи то літа ті, летячи,
 215B 0015 Мою колись святую душу! / Та й смієтесь. Нехристияне! / Чи не меж вами ж я,
 погані,
 215B 0025 О його... Бога боячись! / Моє малес, та убоге / Та серце праведне колись!
 215B 0026 Моє малес, та убоге / Та серце праведне колись! / Тепер іду я без дороги,
 217B 0002 І досі сниться: під горою / Меж вербами та над водою / Біленька хаточка. Сидить
 217B 0006 Коло хатиночки і бавить / Хорошес та кучеряве / Своє маленькес внуча.
 218B 0019 Неначе злодій взаперті, / На шлях дивлюся та на поле, / Та на ворону на хресті
 218B 0020 На шлях дивлюся та на поле, / Та на ворону на хресті / На кладовищі. Більш нічого
 218B 0035 Така доленька моя! / Сижу собі та все дивлюся / На хрест високий із тюрми.
 218B 0044 І в тебе, Боже, і в святих / Та праведних твоїх питає, / Що він зробив їм, той святий,
 218B 0106 Людей шукала. І найшла. / Та, помолившись Гіменею / В своїм веселім гінекею,
 218B 0143 Тойді ж ото її Алкід, / Та ще гетери молодії, / Та козлоногий п'яний дід
 218B 0144 Та ще гетери молодії, / Та козлоногий п'яний дід / Над самим Аппієвим шляхом
 218B 0147 У гаї гарно роздялись, / Та ще гарніше попились, / Та й поклонялися Пріапу.
 218B 0148 Та ще гарніше попились, / Та й поклонялися Пріапу. / Аж гульк!.. Іде святий Петро
 218B 0150 Аж гульк!.. Іде святий Петро / Та, йдучи в Рим благовістити, / Зайшов у гай води
 напитись

- 218В 0242 І в Сіракузи поплила. / Та там уже його в кайданах / Найшла, сердешная, в тюрмі.
218В 0271 Щоб просто кесаря назвать / Самим Юпітером, та й годі. / І написали воєводам
218В 0282 У Рим на прощу. Приплила / Із Сіракуз і та небога / Благати кесаря і Бога.
218В 0323 І ви, плебеї-гречкосії, / І ви молилися, та вас / Ніхто не милує. Не вміють
218В 0340 Іди зустрічати / Свого сина. Та не дуже / Радій лиш, небого.
218В 0350 Трохи не співаєш / Та кесаря-Юпітера / Хвалиш-вихваляєш:
218В 0360 Кесареві-Богу. / Та й пішла понад болотом, / На Тібр поглядає.
218В 0498 І ніби заплакав / Одинокий. Мов гора та / На полі, чорніє
218В 0516 За маслак смердячий, / Та тебе ще зневажасм, / Праотче ледачий!
218В 0524 Коло замкнутої брами / Та щось шепотала. / Чи не кесаря святого
218В 0551 У пекло римлян. Поскидали / У воду трупи та й назад / З возами скіфи повертали.
230В 0003 Капрал Гаврилович Безрукий / Та унтер п'яний Долгорукий / Україну правили. Добра
230В 0010 З своїм єфрейтором малим, / Та жавим, на лихо лихим, / До того люд
домуштровали,
230В 0016 Всегда к єфрейторам своїм». / А ми дивились та мовчали, / Та мовчки чухали чуби.
230В 0017 А ми дивились та мовчали, / Та мовчки чухали чуби. / Німії, подлії раби!
230В 0042 Що в морду затопив капрала, / Та ще й у церкві, і пропало, / Як на собаці.
230В 0083 Ти спиш в кіюті, а царі... / Та цур їм, тим царям поганим! / Нехай верзуться їм
кайдани,
232В 0011 І вивчився. А ти збрехала. / Які з нас люде? Та дарма! / Ми не лукавили з тобою,
234В 0008 Чи з ким іншим мизкаєшся / З нудьги та з похмілля. / Горнись лишень ти до мене,
234В 0010 Горнись лишень ти до мене, / Та витнемо з лиха, / Гарнесенько обіймемось,
234В 0012 Гарнесенько обіймемось, / Та любо та тихо / Пожартуєм, чмокнемося,
234В 0012 Гарнесенько обіймемось, / Та любо та тихо / Пожартуєм, чмокнемося,
234В 0014 Пожартуєм, чмокнемося, / Та й поберемося, / Моя крале мальована.
234В 0023 У Севастополі,– / Та мені про те байдуже. / Мені, моя доле,
235В 0015 Уже не панський, а на волі; / Та на своїм веселім полі / Свою таки пшеницю жнуть,
235В 0022 Його тихенько сповила / Та, щоб дожать до ланового, / Ще копу дожинать пішла.
236В 0013 Громадою обух сталить, / Та добре вигострить сокиру, / Та й заходиться вже будить.
236В 0014 Та добре вигострить сокиру, / Та й заходиться вже будить. / А то проспить собі
небога
236В 0020 Любить царя свого п'яного, / Та візантійство прославлять, / Та й більше, бачиться,
нічого.
236В 0021 Та візантійство прославлять, / Та й більше, бачиться, нічого. / -----
237В 0015 І розум наш і наш язык... / Та й де той пан, що нам закаже / І думать так і говорить?
239В 0012 Золототканим, хитрошитим, / Добром та волею підбитим, / Святим омофором своїм.
239В 0048 Позіходяться докупти, / Раді та веселі. / І пустиню опанують
241В 0014 І більш нічого не давай. / Та не бери її весною / В свій рай небесний, не бери,
243В 0003 Долиною козак іде / Та у журби питається; / Де та доля пишається?
243В 0004 Та у журби питається; / Де та доля пишається? / -----
243В 0011 У дівчини в чужій хаті, / У рушничку та в хустині / Захована в новій скрині.
244В 0002 Ой маю, маю я оченята, / Нікого, матінко, та оглядати, / Нікого, серденько, та
оглядати!
244В 0003 Нікого, матінко, та оглядати, / Нікого, серденько, та оглядати! / -----
244В 0005 Ой маю, маю і рученята... / Ніко[го], матінко, та обнімати, / Нікого, серденько, та
обнімати!
244В 0006 Ніко[го], матінко, та обнімати, / Нікого, серденько, та обнімати! / -----
244В 0008 Ой маю, маю і ноженята, / Та ні з ким, матінко, потанцювати, / Та ні з ким,
серденько, потанцювати!
244В 0009 Та ні з ким, матінко, потанцювати, / Та ні з ким, серденько, потанцювати! / -----
245В 0010 Дніпро геть-геть собі розкинувсь! / Сієє батько та горить! / Дивлюсь, у темному
садочку,
245В 0016 Неначе в раї спочиває / Та з-за широкого Дніпра / Мене, небога, виглядає.
247В 0003 Тепер на Переяслав глянув! / Та на замчище подив[ив]сь! / Упився б! здорово упивсь!
247В 0011 Амінь тобі, великий муже! / Великий, славний! та не дуже... / Якби ти на світ не
родивсь

- 248B 0003 Книжечку читає / Та сам собі дивується, / Що людей немає.
- 248B 0007 Не вмієш читати / Та не вмієш так, як треба, / Людей научати.
- 249B 0040 Твоя преправедная мати. / Та де ж нам тую матір взяти? / Ми серцем голі догола!
- 249B 0045 Онуча, сміття з помела / Єго величства. Та й годі. / -----
- 250B 0031 Уже чимала піднялась, / Росла собі та виростала / І на порі Марія стала...
- 250B 0039 Теслу, було, і струг покине / Та й дивиться; і час мине, / А він і оком не мигне
- 250B 0045 Ще ж смерть моя не за плечима?.. – / А та стоїть собі під тином / Та вовну білу ю пряде
- 250B 0046 А та стоїть собі під тином / Та вовну білу ю пряде / На той бурнус йому святешний
- 250B 0058 На став іти; іде, сміється, / А він сидить та все сидить, / За струг сердега не береться...
- 250B 0060 За струг сердега не береться... / Коза нап'ється та й пасеться. / А дівчина собі стоїть,
- 250B 0115 Заквітчай голову дівочу / Лілеями та тим рясним / Червоним маком. Та й засни
- 250B 0116 Лілеями та тим рясним / Червоним маком. Та й засни / Під явором у холодочку,
- 250B 0127 Очиці кроткіє Марія / Та й усміхнулась. Зайняла / Козу з козяточком з-під гаю
- 250B 0136 Нагуляюсь?» / Та й замовкла. / Круг себе сумно озирнулась,
- 250B 0158 Ходімо в кушу, опочий, / Та повечеряємо вкупі / З веселим гостем молодим;
- 250B 0190 В куточку мовчки прихилилась / Та дивувалася, дивилась, / І слухала, як молодий
- 250B 0210 А Йосип праведний сидить / Та думає. Уже зірниця / На небі ясно зайнялась.
- 250B 0212 На небі ясно зайнялась. / Марія встала та й пішла / З глеком по воду до криниці.
- 250B 0225 Ланіти, очі і уста / Марніють зримо.– Ти не та, / Не та тепер, Маріє, стала!
- 250B 0226 Марніють зримо.– Ти не та, / Не та тепер, Маріє, стала! / Цвіт зельний, наша красота!
-
- 250B 0235 Марія нашвидку збиралась / Та тяжко плакала, ридала. / -----
- 250B 0239 Нову коновочку старий. / Спродать би то та молодій / Купить хустиночку до речі,
- 250B 0241 Купить хустиночку до речі, / Та й за повінчання оддать. / О старче праведний, багатий!
- 250B 0260 Дивочний гость отой лукавий? / Хоч би прийшов та подививсь / На брак той славний і преславний,
- 250B 0290 Прийшли додому. І живуть / Повінчані, та не веселі. / Тесляр колисочку дебелу
- 250B 0337 Опрісок Йосип у торбині, / Дає та й каже: – На, моя дитино, / Поки що, буде, укріпись,
- 250B 0340 До Віфлієма не близенько; / Та й я спочину. Утомивсь.– / Та й сіли на шляху гарненько
- 250B 0341 Та й я спочину. Утомивсь.– / Та й сіли на шляху гарненько / Полудновать. Отож сидять,
- 250B 0361 Отару гнали чабани, / Та й їх побачили. Небогу, / Її дитячко взяли
- 250B 0421 Хотів у Йосипа купити, / Та здохла ти. Мабуть, дорога / Таки завадила тобі?
- 250B 0427 З лози колисочку плете / Та плаче праведная мати, / Колиску тую плетучи.
- 250B 0452 Барило й бочку набиває / Та ще й курникає. А ти? / Не плачеш ти і не співаєш,
- 250B 0464 Сидить на призьбі коло хати / Та вовну з кужеля пряде. / Аж ось і сам старий іде
- 250B 0472 Ременю доброго. Спочинув / Та й каже: – Доню, не журись. / Царя вже Ірода не стало.
- 250B 0475 Чогось увечері наївсь, / Та так наївся, що й опрігсь, / Такеє-то мені сказали.
- 250B 0480 Ходім додомоньку, дитино. / – Ходім, – сказала та й пішла / На Ніл сороченята прати
- 250B 0489 Поморщив добре постолі / Собі в дорогу. Та й знялись / До сходу сонця, по торбині
- 250B 0521 І тяжко, важко усміхнулась, / Та й заридала. Полились / На цямрину святіє сльози
- 250B 0523 На цямрину святіє сльози / Та й висохли. А їй, небозі, / Полегшало.
- 250B 0528 З малим синком своїм жила, / Таки з Івасем. Та й була / Якась рідня їм. Вранці-рано
- 250B 0540 Удвох на улиці, знайшли / Дві палички, та й понесли / Додому матерям на дрова.
- 250B 0548 Івась у коники і[г]рався – / Зробило хрестик та й несло / Додому, бачте, показати,
- 250B 0566 В бур'ян, в садок, поцілувала / Та коржиком погодувала, / Свіженьким коржиком. Воно ж
- 250B 0569 Попестилось собі, погралось / Та й спатоньки, мале, лягло / Таки ж у неї на колінах.
- 250B 0574 І на єдиную свою / Та мати дивиться і плаче / Тихенько-тихо. Ангел спить,
- 250B 0577 То щоб його-то не збудить. / Та й не догледіла. Неначе / Окропу капля, як огонь

- 250В 0591 Вона письма того. Взяла / Та в школу хлопця одвела, / У ісеєйську. Доглядала ж
250В 0602 Сидить собі у бур'яні / Та клепку теше. Помагало / Святому батькові в трудах.
250В 0610 Які-то люди з його будуть! / Та взявши відер, кандійок, / І батько, й мати, і воно
250В 0617 Розташувались. Батько й мати / Сидять собі та продають / Добро своє. А де ж
дитина?
250В 0620 Побігло десь. Шукає сина / Та плаче мати. І не чуть, / Де ділося. У синагогу
250В 0675 На матір навіть не погляне / Та аж заплаче, дивлячись / На іудейську столицю.
250В 0684 Одує прах з його хітона, / Зашие дірочку та знову / Під смокву піде. І сидить
266В 0004 І о царях отих. І рци: / Нащо та сука, ваша мати, / Зо львами кліщилась, щенята?
266В 0014 Ключе і рве його. А люде... / Хоч бачать люде, та мовчать. / Отож львеня те дике!
люте!
266В 0017 Підстерегли його, взяли. / Та, закувавши добре в пута, / В Єгипет люде одвели –
266В 0022 Своє скаженеє звіря. / Та вже такого сподаря, / Що гради й весі пожирало.
266В 0037 А лъвичища того не знають, / Ростуть собі, як та лоза / У темнім лузі. Уповають
268В 0008 Карає тяжко? За Богдана, / Та за скаженого Петра, / Та за панів отих поганих
268В 0009 Та за скаженого Петра, / Та за панів отих поганих / До краю нищить... Покара,
268В 0042 Не дасть коня вам охляп сісти / Та утікать; не втечете / І не сховастесь; всюди
270В 0004 А я глянув, подивився – / Та аж похилився... / Кому воно пиво носити?
270В 0008 Боже сильний! Твоя сила / Та тобі ж і шкодить. / -----
271В 0011 Любу, молодую, / Возьме її та й огорне / В ризу золотую.
271В 0015 Білою габою – / Та й спать ляже, втомившись / Турбою такою.
272В 0007 В того чорнобривця, / Беру коня, та й нічого – / Веду до криниці.
272В 0019 З нашої криниці? / Чи буде та чорнобривка / Сей рік молодиця?
276В 0006 Пішов любенько погулять / І одпочить. Та, спочивавши, / Додумать, як би то скувать
278В 0003 Співає, плаче Ярославна, / Як та зозуленька кує, / Словами жалю додає.
278В 0007 Тією чайкою-вдовицею, / Та понад Доном полечу, / Рукав бобровий омочу
281В 0020 І другий билися, / Та коло полудня на третій / Поникли Ігореві стязі.
283В 0007 Якби не ти, ми б любились, / Кохалися б та дружились, / Та діточок виростали,
283В 0008 Кохалися б та дружились, / Та діточок виростали, / Научали б та співали:
283В 0009 Та діточок виростали, / Научали б та співали: / Алілуя!
283В 0018 А ми собі молодиці... / Та танцюєм, та співаєм, / Співаючи, примовляєм:
283В 0018 А ми собі молодиці... / Та танцюєм, та співаєм, / Співаючи, примовляєм:
284В 0010 Що без долі, без родини / Та без вірної дружини, / І дружини і надії
284В 0014 Явор каже: – Похилюся / Та в Дніпріві скупаюся.– / Козак каже: – Погуляю
284В 0016 Козак каже: – Погуляю / Та люблюю пошукаю.– / -----
284В 0018 А калина з ялиною / Та гнучкою лозиною, / Мов дівчаточка із гаю
284В 0022 Повбирані, заквітчані / Та з таланом заручені, / Думки-гадоньки не мають,
284В 0024 Думки-гадоньки не мають, / В'ються-гнується та співають. / -----
286В 0010 Не добито! Стрепенися! / Та над нами просвітіся, / Просвітіся!.. Будем, брате,
288В 0003 Слався, розстилався; / Та недосвіт передсвітом / В садочок украся.
290В 0005 В своїй маленькій благодаті. / Та в одині-самотині / В садочку буду спочивати,
290В 0009 Веселая присниться мати, / Давне-колишній та ясний / Присниться сон мені!.. і ти!..
291В 0004 Я сам себе, дурний, дурю, / Та ще й співаючи. Орю / Свій переліг – убогу ниву!
291В 0006 Свій переліг – убогу ниву! / Та сію слово. Добрі жнива / Колись-то будуть. І дурю!
291В 0011 Оряся ж ти, моя ниво, / Долом та горою! / Та засійся, чорна ниво,
291В 0012 Долом та горою! / Та засійся, чорна ниво, / Волею ясною!
291В 0016 Полям розстелися! / Та посійся добрим житом, / Долею полийся!
291В 0020 Ниво-десятино! / Та посійся не словами, / А розумом, ниво!
292В 0009 Пасе, і доїть, і стриже / Свою худобу та співає... / Аж ось лихий царя несе
292В 0029 Мов кабани царям на сало / Та на ковбаси. І царі / Самі собі побудували
292В 0042 Поміркувавши, взяв єлей / Та взяв од козлиць і свиней / Того Саула-здоровила
292В 0047 Набрал гарем собі чималий / Та й заходився царювать. / Дивилися та дивувалися
292В 0048 Та й заходився царювать. / Дивилася та дивувалась / На новобранця чабани
292В 0050 На новобранця чабани / Та промовляли, що й вони / Таки не дурні. Ач якого
292В 0071 Чи нам його тепер лічить? / Чи заходиться та зробиць / Царя здорового? – По мові,
292В 0093 Рідня Саулова пузата / Та ще й гусяра привела, / Якогось чабана Давида.

- 292В 0097 Чабан співає,— на войну...— / Саул прочумався, та й ну, / Як той москаль, у батька, в матір
- 296В 0003 Гаптує хустину. / Та колише московщя, / Малую дитину.
- 298В 0003 Душа убога встала рано, / Напряла мало та й лягла / Одпочивать собі, небога.
- 299В 0010 А я, ото ж таки вночі, / Іду та кашляю йдучи. / Дивлюсь: неначе ті ягнята,
- 299В 0017 Чужу худобу. Де ж той світ!?! / І де та правда!?! Горе! Горе! / Ненагодованих і голих
- 300В 0005 А все б таки якось жилось. / Та ба! Нема з ким. Світ широкий, / Людей чимало на землі...
- 302В 0010 Тече вода із-за гаю / Та попід горою. / Хлюпошуться качаточка
- 303В 0002 Яюсь-то йдучи уночі / Понад Невою... та йдучи / Міркую сам-таки з собою:
- 303В 0013 А ми, дотепні доїзжачі, / Хортів годуємо та плачем. / -----
- 303В 0023 Святим хрестом і тричі плюнув / Та й знову думать заходивсь / Про те ж таки, що й перше думав.
- 304В 0004 Було добра того чимало. / Минуло все, та не пропало. / Остались шашелі: гризуть,
- 304В 0010 І виростуть; і без сокири / Аж зареве та загуде, / Козак безверхий упаде,
- 304В 0018 І вас не стане,— будяки / Та кропива – а більш нічого / Не виросте над вашим трупом.
- 305В 0002 Великомученице кумо! / Дурна еси та нерозумна! / В раю веселому зросла,
- 305В 0016 А ти, кумасю, спала, спала, / Пишалася, та дівувала, / Та ждала, ждала жениха,
- 305В 0017 Пишалася, та дівувала, / Та ждала, ждала жениха, / Та ціломудріє хранила,
- 305В 0018 Та ждала, ждала жениха, / Та ціломудріє хранила, / Та страх боялася гріха
- 305В 0019 Та ціломудріє хранила, / Та страх боялася гріха / Прелюбодійного. А сила
- 305В 0021 Прелюбодійного. А сила / Сатурнова іде та йде, / І гріх той праведний плете,
- 305В 0025 А ти ніби не добачаш: / Дівуєш, молишся, та спиш, / Та Матер Божію гнівиш
- 305В 0026 Дівуєш, молишся, та спиш, / Та Матер Божію гнівиш / Своім смиренієм лукавим.
- 305В 0029 Прокинься, кумо, пробудись / Та кругом себе подивись, / Начхай на ту дівочу славу
- 305В 0031 Начхай на ту дівочу славу / Та щирим серцем нелукаво / Хоть раз, сердего, соблуди.
- 306В 0006 Неначе князі. Діти грались, / Росли собі та виростали... / Дівчаток москалі украли,
- 308В 0004 Вірші нікчемні віршувать, / Та заходиться риштувать / Вози в далеку дорогу,
- 308В 0019 Бач, який широкий, / Та високий, та веселий, / Ясний та глибокий...
- 308В 0019 Бач, який широкий, / Та високий, та веселий, / Ясний та глибокий...
- 308В 0020 Та високий, та веселий, / Ясний та глибокий... / Походимо ж, моя зоре...
- 308В 0029 Дружино святая! / Та нескверними устами / Помолимось Богу,
- 308В 0031 Помолимось Богу, / Та й рушимо тихесенько / В далеку дорогу –
- 308В 0034 Над Летою бездонною / Та каламутною. / Благослови мене, друже,
- 308В 0037 ----- / А поки те, та се, та оне... / Ходімо просто-навпростець
- 308В 0037 ----- / А поки те, та се, та оне... / Ходімо просто-навпростець
- 308В 0045 Парили б скрізь понад землею, / Та все б гексаметри плели, / Та на горище б однесли
- 308В 0046 Та все б гексаметри плели, / Та на горище б однесли / Мишам на снідання. А потім
- 308В 0048 Мишам на снідання. А потім / Співали б прозу, та по нотах, / А не як-небудь... Друже мій,
- 308В 0054 Через Лету бездонною / Та каламутною / Перепливе, перенесем
- 308В 0060 І без неї обійдуся – / Та як буду здужать, / То над самим Флегетоном

ТАБОР 1

- 207А 0339 Товариство поважати, / В табор не ховатись. / «Нехай тебе Бог заступить!» –

ТАБОРІ 1

- 199А 0264 То реве, то виє, / Як та орда у таборі, / Або жиди в школі...

ТАБОРОВА 1

- 199А 0373 Он над головою / Старий Жижка з Таборова / Махнув булавою.

ТАБОРОМ 1

- 256А 0018 В яру колись гайдамаки / Табором стояли, / Лагодили самопали,

ТАБУН 1

209В 0069 Я стар був, немощен. Послав / З табун я коней до обозу, / Гармату, гаківниць два вози,

ТАЙНИМИ 1

250В 0406 І посадили й провели / Вночі тайними манівцями / На шлях мемфійській. А мітла,

ТАЙНО 1

246А 0049 В сльозах удов'їх. А дівочих, / Пролитих тайно серед ночі! / А матерних гарячих сльоз!

ТАК 272

- 010А 0025 Що такеє робить. / Так ворожка поробила, / Щоб менше скучала,
010А 0051 За що ж ти караш її, молоду? / За те, що так широко вона полюбила / Козацькії очі?.. Прости сироту!
- 010А 0073 А до неживого у яму б лягла. / Не так серце любить, щоб з ким поділитися, / Не так воно хоче, як Бог нам дає:
010А 0074 Не так серце любить, щоб з ким поділитися, / Не так воно хоче, як Бог нам дає: / Воно жити не хоче, не хоче журитися.
- 010А 0083 Ліг біля моря одпочить. / А з неба місяць так і сяє; / І над водою, і над гаєм,
027А 0060 Заплаче злодій, лютий злодій. / Було так перш – тепер дивись: / Сонце гріє, вітер віє
030А 0114 Пішла б в садок поплакати, / Так дивляться люде. / Зайде сонце – Катерина
030А 0139 Умів би спинити... / Так далеко чорнобривий, / Не чує, не бачить,
030А 0375 (Звичайно, не в очі.) / «А так тільки псує мову / Та людей морочить».
030А 0592 Серце моє кохане! / Де ти так барився?» / Та до його... За стремена...
052А 0057 Як Господа слово. / Чи так, батьку отамане? / Чи правду співаю?
057А 0078 Не накличу собі долі, / Коли так не маю. / Нехай злидні живуть три дні –
061А 0024 Як хто прочитає ті сльози-слова, / Що так вона широко колись виливала, / Що так вона нишком над ними ридала.
061А 0025 Що так вона широко колись виливала, / Що так вона нишком над ними ридала. / Ні, не заховаю, бо душа жива.
061А 0028 Як небо блакитне – нема йому краю, / Так душі почину і краю немає. / А де вона буде? Химерні слова!
- 061А 0048 Хоч і лихо зострінеться, / Так не на чужині. / Там знайдеться душа щира,
061А 0058 «Не відтіля, – каже, – сходить, / Та не так і світить, / Отак, – каже, – було б треба...»
061А 0062 Треба слухати, може, й справді / Не так сонце сходить, / Як письменні начитали...
061А 0156 Кухоль ходить, переходить, / Так і висихає. / «Гуляй, пане, без жупана,
061А 0254 Заховали б та й сказали: / «Так... якесь ледащо...» / Тяжко, важко нудить світом,
061А 0380 «Нащо йому доля? треба закопати: / Він і так багатий...» / Багатий на лати
061А 0562 «Ми це знаєм, бо ми самі / Їх так очухрали». / «Та ні, не те... вибачайте...
061А 0572 А червінців! хоч не його, / Так що? Аби гроші». / «Аби гроші, однаково!
061А 0613 На калині, над водою, / Так і виливає, / Неначе зна, що дівчину
061А 0625 Стеблину-билинку вітри рознесуть: / Так і мене люде не знають, де діти. / За що ж одцурались? Що я сирота.
061А 0755 Нехай собі розійдуться / Так, як ізійшлися, – / Тихесенько, гарнесенько,
061А 0951 Ляхів погойдаєм, / Та так погуляєм, / Що аж пекло засміється,
061А 0958 ----- / Та й не волох; так тільки – був колись у Волощині, / а люде й зовуть Волохом, сам не знаю за що.
061А 0963 ----- / А що нам ваша старшина? Почує, так послуха, коли / має чим слухати, та й годі. У нас один старший – батько
061А 0967 ----- / Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ще ось що; / не так пани, як підпанки, або – поки сонце зійде, то роса
061А 0968 Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ще ось що; / не так пани, як підпанки, або – поки сонце зійде, то роса / очі виість.
061А 1005 ----- / Оце то так! Вчистив, нічого сказати: і до ладу, і правда. / Добре, далєбі, добре! Що хоче, то так і втне. Спасибі,

- 061A 1006 Оце то так! Вчистив, нічого сказати: і до ладу, і правда. / Добре, далєбі, добре! Що хоче, то так і втне. Спасибі, / спасибі.
- 061A 1014 І вішати, і мордувати! Добре сй-богу, добре! Ну, це / так! Далєбі, дав би карбованця, якби був не пропив учора! / Шкода! Ну, нехай стара в'язне, бiльше м'яса буде.
- 061A 1055 А вони з возами / Так і рiжуть. Кобзар грає, / Додає словами:
- 061A 1057 Додає словами: / «Ой гоп, таки так! / Кличе Гандзю козак:
- 061A 1081 З панянками пожартуєм. / Ой гоп, таки так! / Кличе панну козак:
- 061A 1094 ----- / «Якби таки або так, або с'як, / Якби таки запорозький козак,
- 061A 1114 «Молітєсь, братія, молітєсь! – / Так благочинний начина – / Кругом святого Чигрина
- 061A 1304 ----- / Так думав, ідучи в латаній свитині, / Сердега Ярема з свяченим в руках.
- 061A 1354 По три, по чотири / Так і кладе. «Добре, сину, / Матері їх хиря!
- 061A 1420 Нехай буде Голий, / Так і пиши!» / «Ні, погано!»
- 061A 1423 «Ну, хiба Бiдою?» / «І це не так». / «Стривай лишень,
- 061A 1529 Навішано трупу – / Тiлько старших, а так шляхта – / Купою на купі.
- 061A 1888 А ти, старий, за водою, / А я – так до шинку. / Вип'ю чарку, вип'ю другу,
- 061A 2033 Добре слово скаже?» / Я так думала, бабусю, / І серце сміялось:
- 061A 2041 То й себе погубить». / Так я думала, молилась, / Ждала, виглядала:
- 061A 2160 Тяжко глянуть; а згадаєм – / Так було і в Трої. / Так і буде.
- 061A 2161 Так було і в Трої. / Так і буде. / Гайдамаки
- 061A 2299 Де я прихилюся?» / Так Гонта кричав, / По Умані бiгав. А серед базару,
- 061A 2469 Що козацьку славу / Так навмання розказую, / Без книжної справи.
- 061A 2471 Без книжної справи. / Так дід колись розказував, / Нехай здоров буде!
- 061A 2501 Оставє на всiм свiтi, / Та й той почув, що так страшно / Пекельнi дiти
- 114A 0005 Перекотиполе. / Так і доля: того лама, / Того нагинає;
- 114A 0030 Часом на Петруся усміхнись, щаслива, / І хоч так, як жарти, колишне згадай. / -----
- 114A 0188 Нехотя журюся. / Так от, бачите, Мар'яна / З убогим Петрусем
- 123A 0029 Козаки ордою / Так і ходять. І за нею / Козаки ходили,
- 123A 0096 Вранці під росою, / Так Ганнуса червонiла, / Милася сльозою.
- 150A 0068 Гостей до султана?» / Так море спиняло / (Любило завзятих чубатих слав'ян).
- 150A 0142 Пливають собі, нiби з дому, / Так, буцiм гуляють, / Та, звичайне запорожцi,
- 154A 0069 Хiба ти не бачиш, яких я несу / Гостей до султана?...» Так море спиняло / (Любило завзятих усатих слав'ян).
- 154A 0142 Пливають собі, нiби з дому; / Так, буцiм гуляють, / Та, звичайне, запорожцi,
- 171A 0048 Помолившись, і я б заснув... / Так думи проклятi / Рвуться душу запалити,
- 178A 0008 Білі руки простяглися – / Так би й обвилися / Кругом стану, і в подушку
- 180A 0023 Все храми мурує; / Та отечество так любить, / Так за ним бiдкує,
- 180A 0024 Та отечество так любить, / Так за ним бiдкує, / Так із його, сердешного,
- 180A 0025 Так за ним бiдкує, / Так із його, сердешного, / Кров, як воду, точить!..
- 180A 0030 Як ягнята; нехай, каже, / Може, так і треба. / Так і треба! бо немає
- 180A 0031 Може, так і треба. / Так і треба! бо немає / Господа на небі!
- 180A 0068 Та чорта з два! / Дивлюся: так буцiм сова / Летить лугами, берегами, та нетрями,
- 180A 0293 «Де ты здесь узьялся?» / «З України».—«Так як же ти / Й говорить не вмиєш
- 180A 0309 Боже мій єдиний!! / Так от де рай! Уже нашо / Золотом облиті
- 180A 0319 Хита головою. / Так оце-то та богиня! / Лишенько з тобою.
- 180A 0424 Тяжко-тяжко мені стало, / Так, мов я читаю / Історію України.
- 180A 0457 Полетів би, подивився, / Так Бог не пускає. / Може, Москва випалила
- 180A 0512 Де-де проглядають. / По-московській так і рiжуть, / Сміються та лають
- 199A 0235 Хто пішки, верхи на ослах – / Так аж кишить! Все на охоту, / Мов гад у ірiй, поспiша!
- 207A 0014 Тая нiмфа Егерія, / Так ти, моя зоре, / Просiяєш надо мною,
- 207A 0075 Давно се діялось колись. / Так, коло полудня, в недiлю, / Та на зелених ще й святках,
- 207A 0080 Старий козак. / «І так і с'як! – / Старий мiркує, розмовляє.–
- 207A 0114 Аж у боки взявся. / «Чи так, чи не так, / Уродив постернак,
- 207A 0114 Аж у боки взявся. / «Чи так, чи не так, / Уродив постернак,
- 207A 0119 Буде смак, буде смак! / Ой так, таки так, / Оженився козак,
- 207A 0119 Буде смак, буде смак! / Ой так, таки так, / Оженився козак,

- 207A 0127 Утомився... А все це ви / Так розворушили. / О бодай вас! Що то літа?
207A 0173 Все треба знать. / Так от як, друже, треба в люде / На рік, на два піти
207A 0314 Молодій ще сили, / Послужи йому так щиро, / Як мені служила!»
207A 0382 Твоя всюди воля! / Нехай буде так, як хочеш, / Така моя доля», –
207A 0602 Коли не хоч братись, / То так будем, я сестрою, / А ти будеш братом,
221A 0010 Тойді б у рай нас повпускали, / Бо так сказав Петрові Бог: / „Тойді у рай їх повпускаєш,
221A 0264 На Орелі... на Ладогу / Так гурти за гуртом / Виганяля та цареві
221A 0279 Та ти добре натворила: / Так кацапів закрепила / У німецькі кайдани –
221A 0331 По всій Україні! / Так от бачите, сестриці, / Що тут компонують!
221A 0343 ----- / Ні, сестриці. Не так треба. / Поки сліпі люде,
221A 0394 ----- / А може, й так! Так на чорта ж / Їх на горах ставить?
221A 0394 ----- / А може, й так! Тақ на чорта ж / Їх на горах ставить?
221A 0399 ----- / Так от же що: / Ото потоп буде.
221A 0496 Стали їм в пригоді!! / Так малий льох в Суботові / Москва розкопала!
221A 0509 Мир душі твоїй, Богдане! / Не так воно стало; / Москалики, що заздріли,
221A 0537 Та полякам... Може, й справді! / Нехай і так буде! / Так сміються ж з України
221A 0538 Нехай і так буде! / Так сміються ж з України / Сторонні люди!
234A 0183 Прожив, слава Богу,– / Підтоптався. Так що ж тепер, / Що візьмеш, небого?
234A 0192 То той і не має. / Так отак хіба, небого? / Ні ти нас не знаєш,
234A 0198 Отоді й за плату, / Чи так, дочко?» / «Добре, дядьку».
234A 0209 А коло дитини / Так і пада, ніби мати; / В будень і в неділю
234A 0226 Опріч Марка маленького. / Так воно не знає, / Чого наймичка сльозами
234A 0230 Не зна Марко, чого вона / Так його цілує – / Сама не з'їсть і не доп'є,
234A 0376 Катря провожала, / Так, як матір; і в четвертий / Провела небогу
234A 0410 Коли б Марка діждатися... / Так щось тяжко стало!» / І внучатам із клучка
246A 0133 Щоб ми з тебе насміялись? / Воно ж так і сталось. / Храми, каплиці, і ікони,
250A 0091 ----- / Якби ви вчилися так, як треба, / То й мудрость би була своя.
250A 0117 І в слав'янофіли / Так і претесь... І всі мови / Слав'янського люду –
250A 0129 І заговорили / Так, що й німець не второпа / Учитель великий,
250A 0190 ----- / Так от як кров свою лили / Батьки за Москву і Варшаву,
258A 0011 Древо зелене, / Плодом вкрите. Так і муж той / В добрі своїм спіє,
258A 0099 Де страху й не буде. / Так самі себе бояться / Лукаві люде.
265A 0007 Чи я живу, чи доживаю, / Чи так по світу волочусь, / Бо вже не плачу й не сміюсь...
274A 0033 І кругом його посідали. / Хто з шашликом, а хто і так. / Зате він вольний, як козак
274A 0061 Коло огню, і руки гріла / На самім полум'ї. «Ну, так! / Оженився неборак!» –
274A 0130 В пишній домовині. / Другий старий і так собі / Де-небудь під тинном.
274A 0240 Та жаль було кинуть / Близняточок. То с'як, то так / На свою країну
274A 0278 «Тату! – кричу.– Тату! / А він уже так, як крига...» / Насилу я руку
274A 0377 А сина вже оженила, / А дочка й так буде. / Лазитиме опідтинню,
274A 0392 Чи я найду моїх діток, / Чи так і загину? / -----
006B 0140 Моя голубко сизокрила? – / – Так, мамо, так.– І знов ходила, / А мати плакала,
ждучи.
006B 0140 Моя голубко сизокрила? – / – Так, мамо, так.– І знов ходила, / А мати плакала,
ждучи.
006B 0269 А мати хоче научати, / Так соловейко не дає. / -----
006B 0352 В степи і дебрі рознесли! / Нехай і так. Не наша мати, / А довелося поважати.
014B 0003 (Хоч діялось не восени, / Так у неволі.) До стіни / Не заговориш ні про горе,
014B 0015 Свезли в Калугу и забрали. / Так вот те случай-то какой! / -----
014B 0021 І матір удову еднаю. / Так пан заклятий не дає. / Мала, каже; – нехай, дождуся.
014B 0069 ----- / Так что же, / Ну, вот теперь и приколи.
014B 0072 Нехай собі. А Бог pomoже, / І так забудеться колись. / -----
016B 0073 І знову п'є, і знов гуляє, / І так за днями день минає, / Мужичькі душі аж пишать.
016B 0089 Казали: вгору не залазь. / Так ні, за князя. От і князь! / От і пишайсь тепер, княгине!
016B 0096 Як люде люблять, живучи. / А жить так, Господи, хотілось! / Хотілось любити,
016B 0112 Людей веселити. / Так же ні. А молодії / Та карії очі

- 016В 0115 Щоб марніли в самотині... / Може, Бог так хоче? / Боже! Боже! Даєш волю
016В 0378 Та любо та тихо. / Так і ми його покинем, / Так і Бог покине.
016В 0379 Так і ми його покинем, / Так і Бог покине. / Тебе тільки не покине
026В 0003 Я пас ягнята за селом. / Чи то так сонечко сіяло, / Чи так мені чого було?
026В 0004 Чи то так сонечко сіяло, / Чи так мені чого було? / Мені так любо, любо стало,
026В 0005 Чи так мені чого було? / Мені так любо, любо стало, / Неначе в Бога
026В 0011 Чого маленькому мені / Тойді так приязно молилось, / Чого так весело було.
026В 0012 Тойді так приязно молилось, / Чого так весело було. / Господнє небо, і село,
029В 0002 Гори мої високіі, / Не так і високі, / Як хороші, хорошіі,
029В 0057 Простіть!.. Я Богу помолюсь... / Я так її, я так люблю / Мою Україну убогу,
029В 0057 Простіть!.. Я Богу помолюсь... / Я так її, я так люблю / Мою Україну убогу,
037В 0028 Нас порізнили, розвели, / А ми б і досі так жили. / Подай же руку козакові
038В 0041 – По дорозі рак, рак, / Нехай буде так, так. / Якби таки молодиці
038В 0041 – По дорозі рак, рак, / Нехай буде так, так. / Якби таки молодиці
042В 0008 Якби кайдани перегризти, / То гриз потроху б. Так не ті, / Не ті їх ковалі кували,
042В 0010 Не ті їх ковалі кували, / Не так залізо гартували, / Щоб перегризти. Горе нам!
046В 0140 Подивлюсь на тебе. / А іноді так буває, / Що й сльози не стане.
046В 0143 І благав би я о смерті... / Так ти, і Україна, / І Дніпро крутоберегий,
050В 0022 Або йти топиться, / Так жаль маленьких діток стало! / Звичайне, мати, що й казати!
050В 0033 Неначе батькова дитина! / То сьак, то так / Придбав сірома грошенят,
050В 0076 На обіди, а багаті – / То й так не минають. / Не минали, себелюби,
050В 0091 Які вельможі просвіщенні: / То і не жаль було б; чи так? / А то сірісінський сіряк
050В 0113 Копійчину б дбати, / То все б таки не так воно... / А що пак, Максиме!
050В 0168 ----- / Отже, як будем так писати, / То ми й до вечора не кончим.
050В 0178 Катерина, до матері, / Чи так і пропала? / Була чутка, що стрижену
057В 0038 Або вбитись, утопитись, / Так жаль маленьких діток стало. / Звичайне, мати, що й казати,
057В 0060 Отак і загину! / Так і згину. Бо дивися: / Смерті сподіваюсь,
057В 0072 ----- / Так, бачиш, дівонька ота / Росла собі. І роботящий
057В 0078 Отож той самий сиротина / У наймах сьак собі, то так / Придбав, сірома, грошенят,
057В 0092 За три копи звінчав у будень, / Без пихи, так, як довельсь. / Отут-то, голубе мій сизий,
057В 0242 На іграшку, я думаю, / Так собі, аби-то! / Отож, було, мов генерал,
057В 0272 ----- / Так ти кажеш, / Що бачив криницю
057В 0292 Та до Бога не вернеться, / То так і воп'ється / Пазорями в саме серце.
066В 0001 ----- / То так і я тепер пишу, / Папір тільки, чорнило трачу...
066В 0005 Згадаю що чи що набачу. / То так утну, що аж заплачу. / І ніби сам перелечу
066В 0010 І, мов добро кому зроблю, / Так люблю серце одпочине. / Якби сказати, що не люблю,
068В 0023 Мій сину, друже мій єдиний, / Так і загину на чужині / В неволі.– І старий варнак
068В 0101 Пішов я в псарі в громаду. / То сьак, то так минає год. / Пишу собі, з людьми братаюсь
068В 0144 Без милосердя і зла, / А різав так. І сам не знаю, / Чого хотілося мені?
068В 0179 До полудня плакав. / Та так мені любо стало: / І малого знаку
076В 0016 На тих помазаниках божих... / Так що ж, не втну, а як поможеш / Та як покажеш, як тих птах
076В 0214 Нічого з ворогом не вдіє. / Так отакі-то святії / Оті царі.
076В 0221 Не знаєш, на яку й ступити. / Так що ж мені тепер робити / З цими поганцями? Скажи,
082В 0006 У мене, правда, не було, / А так собі якось жилось. /
083В 0026 Байстріук собі, та ще й убогий, / Так і нікому не до його, / Стоїть собі, як той...
083В 0077 Вранці забажає! / Та так тяжко забажає, / Що хоч на край світа
083В 0097 Бо вже нездужає і встать. / Так от що сміхи наробили! / А він канув, провалився,
083В 0109 Що й позаторік. Дівчата / Так само дрібно танцювали, / Як і позаторік.
083В 0141 Уже й не бореться ні з ким, / А так собі гуляє / Та вечорами у садочок
088В 0009 Не те щоб дуже зажурившись, / А так на палубі стояв / І сторч на море поглядав,
088В 0048 Що ось як жити довельсь,– / Чи так, лебедику?! – Еге... / -----

- 091В 0026 Та й тільки ж то. Кругом паскуда! / Чому ж його не так зовуть? / Чому на його не плюють?
- 092В 0008 [І] прехорошою такою, / Так, як тепер на чужині, / Та ще й в неволі. Доле! Доле!
- 095В 0004 Давно б списать несамовиту, / Так що ж? Сказали б, що брешу, / Що на панів, бачиш, сердитий,
- 095В 0054 Той управитель, лях ледачий. / А він так добре бачив, / А надто молодую.
- 095В 0117 Про непогоду людям кряче, / Так я про сльози, та печаль, / Та про байстрят отих ледачих,
- 104В 0047 / Троха лишень, чи так? / Ще змалку з матір'ю старою
- 104В 0052 У наймах; сказано, шарпак, / То й одружився собі так, / Узяв хорошу, та убогу,
- 104В 0059 Та й ну гостинці засилать. / Так і гостинців брать не хоче, / Не хоче й пана закохать!
- 104В 0098 На господі!.. / Так отак-то / Трапляється в світі.
- 104В 0150 Кинулась до пана, / Розказала – отак і так. / Любо та кохано
- 111В 0060 І люде веселі. / Воно б, може, так і сталось, / Якби не осталось
- 123В 0008 І граються невесело, / І не так співають / Дівчаточка. А моєї
- 133В 0001 ----- / Не так тії вороги, / Як добрії люди –
- 140В 0026 Ой Боже милий! милий, милосердий, / А я так його любила. / -----
- 150В 0014 А душу треба розважать, / Бо їй так хочеться, так просить / Хоч слова тихого; не чуть,
- 150В 0014 А душу треба розважать, / Бо їй так хочеться, так просить / Хоч слова тихого; не чуть,
- 158В 0021 Звичайне, не дуже, / А так тільки. Надворі, бач, / Наступає свято...
- 158В 0047 Що ж діяти маю? / Треба б вмерти. Так надія, / Брате, не вмирає.
- 160В 0003 Уосени верству проходять, / Так і мене минають годи, / А я й байдуже. Книжечки
- 161В 0006 Од Борисполя недалеко, / А буде так, як Борисполь. / І досі ще стоїть любенько
- 161В 0021 На божій харчі за дитину / Чись байстря. А може, й так / Узяв собі старий козак
- 161В 0107 Ні, трохи треба подождать. / Воно б то так! Та от що, брате: / Літа не ждуть! літа летять,
- 161В 0110 А думка проклята марою / До серця так і приросла... / А ти вже й скрипку принесла?
- 161В 0138 ----- / Та таки й так. / -----
- 161В 0158 Кохатися в дітях, / Так же ні, самому треба / Себе одурити,
- 161В 0216 Я коло тебе захожуся / Тепер, лебедонько, не так! / Поки сто раз не поцілує,
- 161В 0221 Ось я тебе попомуштрую / Не так, як в бурсі!.. Помелом! / Щоб духу в хаті не було!
- 161В 0225 Дивися, пся його личина! / Оце-то так, що богослов! / У батька краде! Добре, свату!
- 161В 0279 ----- / Авжеж! Так ми ще не говіли; / Як одговіємось – тойді.
- 161В 0327 Насилу сотника збудили / Та розказали: так і так! / Перехрестився неборак,
- 161В 0327 Насилу сотника збудили / Та розказали: так і так! / Перехрестився неборак,
- 161В 0387 Та й та покиає / Старим паном... Так і треба: / Не розганяй діток,
- 174В 0005 Про тую вдову, / Не так слава, не так слава, / Як той поговір,
- 174В 0005 Про тую вдову, / Не так слава, не так слава, / Як той поговір,
- 178В 0022 Без радості, молодії! / Так собі минули / На чужині. Не найшлося
- 180В 0083 Що на світ родила. / І за те ще, що так тяжко / Дитину любила.
- 183В 0011 А серце боліло, / Ніби знало, що так буде, / Сказати не вміло.
- 183В 0026 А ще й досі, чи роблю що, / Чи то так гуляю, / Усе думаю про його,
- 183В 0031 У той гай ходила? / І за що його так довго, / Так тяжко любила!
- 183В 0032 І за що його так довго, / Так тяжко любила! / -----
- 185В 0030 Пишу собі, щоб не міняти / Часа святого так на так, / Та іноді старий козак
- 185В 0030 Пишу собі, щоб не міняти / Часа святого так на так, / Та іноді старий козак
- 185В 0038 Тепер в далекій стороні. / Чи доля так оце зробила? / Чи мати Богу не молилась,
- 187В 0012 Як той маяк у син[ім] морі / Чи те... в житейським. Само так / У нас у костяній коморі
- 188В 0015 Воно не бачитиме волі, / Святої воленьки. Що так / Даремне, марне пролетять
- 189В 0018 І бачиться, в селі убогім, / Мені так бачиться, нічого / Не виросло і не згнило,
- 189В 0058 А що за дівчина була, / Так так що краля! І невбога, / Та талану Господь не дав...–
- 189В 0058 А що за дівчина була, / Так так що краля! І невбога, / Та талану Господь не дав...–
- 192В 0003 Хоч капельку на образ божий, / Звичайне, що не всі, а так, / Хоч деякі.

- 194В 0088 ----- / Нехай як буде, так і буде. / Чи то плисти, чи то брести.
 198В 0003 Поклони не клала / Моя мати; а так собі / Мене повивала,
 198В 0013 ----- / А я так мало, небагато / Благов у Бога, тільки хату,
 200В 0134 А наш несолений куліш – / Як знаєш, так його і їж. / -----
 200В 0192 Щось, ходя, шепче, сміючись. / Аж тиждень так собі нудила, / А потім трути розвела
 205В 0007 Мов перш купалося в гріхах. / І справді так. Мені байдуже / За простих сірих сіромах,
 205В 0010 Вони і Господом забуті. / Так що ж мені тут гріти-дути! / А де оті??. Невже в сажак
 205В 0013 Годує хам собі на сало? / А може, й так? Добра чимало / Вони творили на землі,
 207В 0054 А може, й те ще... Ні, не знаю, / А так здається... сам еси... / (Бо без твоєї, Боже, волі
 209В 0007 Згадать хоть що-небудь! Та оце й наткну[в]сь / На таке погане, що так і заснув, /
 Богу не молившись!.. От мені приснилось...
 209В 0047 Козака в могилі, то й досі не знаю, / Чи то було справді, чи то було так, / Мара
 яка-небудь. Мені той козак
 215В 0017 Чи не меж вами ж я, погані, / Так опоганився, що й не знать, / Чи й був я чистим
 коли-небудь,
 216В 0006 І на діла його дивившись, / А так, мов іноді упившись / Дідусь сивесенький, рида –
 218В 0074 Сльози кровавої лила, / Так, як і ти. І прийняла / В живу душу світ незримий
 218В 0273 І написали воєводам / По всьому царству: так і так. / Що кесар Бог. Що більш од
 Бога!
 218В 0273 І написали воєводам / По всьому царству: так і так. / Що кесар Бог. Що більш од
 Бога!
 218В 0277 Із бронзи кесаря. До того / Так, нотабене, додали, / Що бронзовий той кесар буде
 218В 0352 Хвалиш-вихваляєш: / – От Юпітер, так Юпітер! / Не жаль і назвати
 218В 0527 Нишком проклинала? / А може, й так. Тихесенько / До брами підкралась,
 230В 0044 Як на собаці. / Так-то, так! / Найшовсь-таки один козак
 237В 0016 Та й де той пан, що нам закаже / І думать так і говорить? / – Воскресну я! – той пан
 вам скаже,–
 242В 0002 Мій Боже милий, знову лихо!.. / Було так любо, було тихо; / Ми заходились
 розкувать
 248В 0007 Не вмієш читати / Та не вмієш так, як треба, / Людей научати.
 249В 0022 Біжить почтар із Віфлієма / І каже: – Царю! так і так! / Зіновать, кукіль і будяк
 249В 0022 Біжить почтар із Віфлієма / І каже: – Царю! так і так! / Зіновать, кукіль і будяк
 249В 0027 Зотни, поки не піднялось! / – Так що ж,– промовив Ірод п'яний,– / По всьому царству
 постинать
 250В 0051 І попасти і напоїть, / Хоч і далеко. Так любила ж / Вона той тихий божий став,
 250В 0169 Старий нарек його Іваном... / Так бачиш що! – А гость роззутий, / Умитий з куці
 вихожав
 250В 0475 Чогось увечері наївсь, / Та так наївся, що й опрігсь, / Такеє-то мені сказали.
 250В 0493 Удвох в колисочці несли. / То сяк, то так прийшли додому. / Бодай не довелось
 нікому
 250В 0589 Півкопи тую на буквар. / Сама б учила, так не знала ж / Вона письма того. Взяла
 250В 0614 Самісінський Єрусалим. / Хоч і далеко, так спродати / Дорогше можна. От прийшли,
 272В 0014 – Скажи, коню, до кого це / Ви так нагло гнались? / – До якоїсь чорнобривки
 285В 0011 Отак цвісти, отак рости, / Так одружитися і йти, / Не сварячись в тяжкій дорозі,
 300В 0015 На добрім сіялись лану, / А люде так собі погнуть / І скажуть: – Десь його убито,

ТАКА 29

- 010А 0040 Біле тіло вовки з'їли – / Така його доля. / Дарма щоніч дівчинонька
 010А 0049 ----- / Така її доля... О Боже мій милий! / За що ж ти караєш її, молоду?
 010А 0077 «Журись», – каже думка, жалю завдає. / О Боже мій милий! така твоя воля, / Таке її
 щастя, така її доля!
 010А 0078 О Боже мій милий! така твоя воля, / Таке її щастя, така її доля! / -----
 020А 0020 Зажурилась Україна – / Така її доля! / Зажурилась, заплакала,
 020А 0064 Плачте, діти козацькіі, / Така ваша доля!» / -----
 024А 0020 Зажурилась Україна – / Така її доля! / Зажурилась, заплакала,

- 061A 0642 А ти титарівна. Кращого вітай, / Вітай, кого знаєш... Така моя доля. / Забудь мене,
пташко, забудь, не журись.
- 061A 1885 Та рудого, та старого – / Лиха доля така, / Иди ж, доле, за журбою,
- 061A 2510 В чужу землю положила: / Така його доля! / Сумно-сумно гайдамаки
- 061A 2541 З ножем у халяві, / Жидів кінчать. Така й досі / Осталася слава.
- 061A 2562 Все замовкло. Нехай мовчить; / Така божа воля. / -----
- 198A 0007 На козацькій долі, / Яка буде, така й буде, / Чи гола, то й гола.
- 199A 0210 Однієї шкури / Така сила... а м'ясива! / Аж здригнули мури,
- 207A 0124 ----- / «Ні, не така вже, підтопталась / Стара моя сила,
- 207A 0383 Нехай буде так, як хочеш, / Така моя доля», – / Старий вимовив і нишком
- 221A 0520 Сироту Україну! / За те ж тобі така й дяка. / Церков-домовину
- 014В 0010 ----- / Така ухабиста собой, / И менше белой не дарила.
- 050В 0185 Втоплять і задушать! / А може, то така правда, / Як на вербі груші.
- 057В 0196 У людей, мій сину. / Така й досі, я думаю, / В нас на Україні.
- 068В 0061 Не повинен знать невольник. / Така його доля. / Отож і вивчився я, виріс,
- 083В 0060 І не вечеряла!... Не спала, / Яка лягла, така і встала, / Мов одуріла! Що робить?
- 095В 0180 Хоч заріж її, та й годі, / Така вже вродилась. / Раз увечері зимою
- 104В 0010 Або втопи принамені, / Коли така доля.– / Та й роздігся на камені,
- 118В 0004 З безталанним сиротою – / Така доля моя! / -----
- 118В 0012 Старіюся в чужій хаті – / Така доля моя! / -----
- 142В 0018 Отака я дівчина, / Така я! / Сватай мене, серденько,
- 188В 0004 Моєї долі молоді; / А іноді така печаль / Оступить душу, аж заплачу.
- 241В 0001 ----- / Така, як ти, колись лілея / На Йордані процвіла,

ТАКАЯ 5

- 052A 0030 Правда, море, правда, синє! / Такая їх доля: / Не вернуться сподівані,
- 192A 0028 «Доле моя, доле, / Чом ти не такая, / Як інша, чужая?
- 044В 0002 Чи то на те божа воля? / Чи такая її доля? / Росла в наймах, виростала,
- 196В 0028 Літа невольничі. А я! / Такая заповідь моя! / Посижу трошки, погуляю,
- 218В 0034 Що хрест поставили. А я... / Такая доленька моя! / Сижу собі та все дивлюся

ТАКАЯ-ТО 1

- 207A 0065 Мов у своїй хаті. / Такая-то доля тая, / Хоч і не шукайте:

ТАКЕ 30

- 010A 0078 О Боже мій милий! така твоя воля, / Таке її щастя, така її доля! / -----
- 030A 0347 Нікому не мати, / Коли за вас таке лихо / Треба одбувати!
- 030A 0423 Все йшла та питала; / Було й таке, що під тином / З сином ночувала...
- 030A 0561 Щоб ліс оглядіти, / Та де тобі! Таке лихо, / Що не видно й світа.
- 030A 0565 Цур же йому з лісом! / Піти в хату... Що там таке? / От їх достобіса!
- 061A 0293 Шабельки гартують. / Довго таке творилося, / Поки не в Варшаві
- 061A 0484 «Браво! браво! Охрестили. / Ну, за таке чудо / Могоричу, мості-пане!
- 061A 0734 Що ви, мої любі, / Таке диво читаєте,– / Гріха на всю губу!
- 061A 0905 Та й син же штука! Я вчора зустрівся з Залізником; / таке розказує про його, що цур
йому! «Кошовим, – каже, / – буде, та й годі; а може, ще і гетьманом, коли
- 114A 0192 І мати не знала, / Дивувалась, що се таке / Мар'яну спіткало,
- 180A 0391 З калюжі такої / Таке диво?... Отут крові / Пролито людської –
- 180A 0413 Первому – вторая / Таке диво наставила. / Тепер же я знаю:
- 180A 0572 Приснилося диво. / Чудне якесь!.. таке тільки / Сниться юридивим
- 207A 0554 І свого Степана / Не пізнає, таке з його / Зробили кайдани.
- 207A 0692 Та що маю діять, / Коли таке сподіялось? / Рік уже минає,
- 221A 0386 ----- / Що це таке верзете ви? / Які там ворони?
- 266A 0041 В нетопленій хаті, / Тяжке лихо, та не таке, / Як тому дурному,
- 274A 0065 І тяжко, страшно усміхалась. / Що ж се таке? Се не мара. / Моя се мати і сестра.
- 274A 0423 І Богу молитись. / Щось таке їй поробила / Стара Маріула.

- 029В 0155 Бо, може, нігде правди діть, / Було таке, що й женихались, / Та розійшлися, не побрались,
 046В 0005 Бо я було трохи не голе, / Таке убоге – та й куплю / Паперу аркуш. І зроблю
 083В 0133 Як той панич... І де взялось? / Таке хиренне? Все село / Проклятого не нагодусь.
 103В 0026 Щоб не нести додому / Таке добро, то повбивав, / А інших гратися оддав,
 150В 0006 Шукаю Бога, а нахожу / Таке, що цур йому й казать. / От що зробили з мене годи
 161В 0140 І даровав же мені Бог / Таке дитя, такого сина! / І богослов уже. Причина,
 172В 0015 В далеку неволю... / Щоб не росло таке зілля / На нашому поліу.
 175В 0041 Аж там панич несамовитий, / Недоліток, таке творить, / Сердешну дівчину мордусь.
 180В 0065 Мов тії прокази. / А воно таке маленьке, / Воно ще й не лазить.
 189В 0020 Не вирросло і не згнило, / Таке собі, як і було. / І яр, і поле, і тополі,
 209В 0007 Згадають хоть що-небудь! Та оце й наткну[в]сь / На таке погане, що так і заснув, /
 Богу не молившись!.. От мені приснилось...

ТАКЕС 10

- 010А 0024 Й сама не зна (бо причинна), / Що такеє робить. / Так ворожка поробила,
 180А 0429 Та сумно співає / Щось такеє невидиме: / -----
 250А 0100 А більш нікого!..» – «Добре, брате, / Що ж ти такеє?» / «Нехай скаже
 274А 0091 А все то прокляті пани / З дівчатами такеє діють... / Ще треба другу одружить.
 082В 0018 А ми з колегою лягли / Та щось такеє розмовляли. / Я думав, де б того добра,
 083В 0056 З того часу титарівні / Щось такеє сталося! / -----
 095В 0006 Що на панів, бачиш, сердитий, / То все такеє і пишу / Про їх собачії звичаї...
 236В 0002 Я не нездужаю, нівроку, / А щось такеє бачить око, / І серце жде чогось. Болить,
 250В 0495 Бодай не довелось нікому / Узріть такеє. Благодать! / Гайочок тихий серед поля,
 268В 0055 І додай, / Такеє слово їм додай / Без притчі.– Ви,– скажи,– зробили

ТАКЕС-ТО 7

- 207А 0684 Вона спарувалась / З сліпим своїм. Такеє-то / Скоїлось на світі,
 207А 0688 Рожевії квіти. / Такеє-то. Одружились / Мої молодії.
 057В 0381 Максима святого / У криницю... Такеє-то / Сотворив я, сину!
 209В 0095 На людях їх з села в село, / Такеє-то у нас було! / Якось їх, клятих, і до мене
 250В 0325 Протопресвітер,– Йосип мовив,– / Такеє-то пророче слово / Сказав мені.– Святий
 закон!
 250В 0391 В дитячій праведній крові! / Такеє-то на світі сталося! / Дивітеся ж, о! матері!
 250В 0476 Та так наївся, що й опрігсь, / Такеє-то мені сказали. / Ходімо,– каже,– у свій гай,

ТАКЕ-ТО 1

- 114А 0317 І тяжко-тяжко заридала. / Таке-то лихо, і за те, / Що щиро любить. Тяжко, діти,

ТАКИ 75

- 061А 0226 Тма, мна знаю, а оксію / Не втну таки й досі. / Що ж вам скажуть? Ходім, сини,
 061А 1057 Додає словами: / «Ой гоп, таки так! / Кличе Гандзю козак:
 061А 1081 З панянками пожартуєм. / Ой гоп, таки так! / Кличе панну козак:
 061А 1094 ----- / «Якби таки або так, або сяк, / Якби таки запорозький козак,
 061А 1095 «Якби таки або так, або сяк, / Якби таки запорозький козак, / Якби таки молодий,
 молодий,
 061А 1096 Якби таки запорозький козак, / Якби таки молодий, молодий, / Хоч по хаті б поводив,
 поводив.
 061А 1100 З старим дідом морочиться. / Якби таки...» / -----
 061А 1763 Танцювать та гулять / Таки з паробками. / Ох ви, дітки мої,
 061А 1771 А червоним черевичкам / Таки дам, таки дам! / -----
 061А 1771 А червоним черевичкам / Таки дам, таки дам! / -----
 173А 0036 Або сотниківну, / Таки панну, сину. / У червоних черевиках,
 173А 0057 Сто літ накувала? / Чи є ж таки на сім світі / Слухняная доля?
 180А 0375 А й мене давнули / Таки добре. Перед світом / Усе те заснуло,
 207А 0119 Буде смак, буде смак! / Ой так, таки так, / Оженився козак,

- 207A 0144 От умерла й мати, / Таки твоя, а я й кажу / Покойній Марині,
207A 0618 Про свою недолю, / Бо й я таки гуляв колись / В турецькій неволі».
207A 0681 Та святих отих благала. / Таки ж ублагала; / На вседній у неділю
221A 0273 ----- / И я таки пожила: / С татарами помутила,
221A 0315 ----- / Таки й на льох. Та ще буде / Два дива твориться.
221A 0533 Кажуть, бачиш, що все-то те / Таки й було наше, / Що вони тільки наймали
234A 0176 Бо ми старі, нездужасм, / Та таки й дитина, / Хоча воно вже й підросло,
234A 0178 Хоча воно вже й підросло, / Та все ж таки треба / Коло його піклуватись».
246A 0112 Людей... не негрів... а таких / Таки хрещених... но простих. / Ми не гішпани; крий нас,
Боже,
014B 0018 Я сам пішов у москалі; / Таки ж у нашому селі / Назнав я дівчину... Вчащаю
014B 0049 Мосі Ганни. Я спитав / Таки сусіду про Ганнусю. / «Хіба ти й досі ще не знаєш?
028B 0016 І на Украй[ні], добрі люде, / Отже таки й на чужині. / Хотілося б... Та й то для того,
038B 0006 Не вернеться... А я, брате, / Таки буду сподіватись, / Таки буду виглядати,
038B 0007 Таки буду сподіватись, / Таки буду виглядати, / Жалю серцю завдавати.
038B 0042 Нехай буде так, так. / Якби таки молодіці / Посіяти мак, мак.
046B 0002 Давно те діялось. Ще в школі, / Таки в учителя-дяка, / Гарненко вкраду п'ятака –
046B 0075 Ховалась од людей пустиня, / А ми таки її найшли. / Уже й твердині поробили,
050B 0029 ----- / Таки ж у тім селі, трудящий! / (Бо всюди сироти – ледащо)
050B 0113 Копійчину б дбати, / То все б таки не так воно... / А що пак, Максиме!
050B 0227 До дяка у школу. / Бо таки й письма, спасибі, / Москалі навчили,
050B 0235 Бог їх зна, для чого! / Максим таки як письменний, / Було, помагас
057B 0025 Межи садами, при долині, / Таки у нас на Україні / Було те божеє село.
057B 0135 Привела до того, / Таки й досі ще не знаю, / Не знаю нічого.
057B 0178 Аж гульк! Од матушки-цариці, / Таки із самої столиці, / Прийшов указ лоби голить.
068B 0045 Малії паничі були; / Таки однолітки зо мною. / Вона й бере мене в покої
068B 0115 Їх і повинчано обох, / Таки в домашньому костьолі. / Вони ляхи були. Ніколи
076B 0076 Раби рабиню привели, / Таки Вірсавію. Нівроку, / До божого царя-пророка
076B 0234 Не буде там добра ніколи. / Нашо ж себе таки дурить? / Ходімо в селища, там люде,
082B 0004 Чи мати добрая. Добра, / Добра такого таки зроду / У мене, правда, не було,
088B 0018 Чи тее... дівчину!.. Матрос, / Таки земляк наш з Островної, / На вахті стоя,
091B 0023 Перебирає. Та спроста / Таки своїх байстрят з десяток / У год подержить до хреста.
095B 0218 Та на пожар той дивувались. / Та й диво там таки було! / Марина гола-наголо
103B 0018 Сильце поставив, а то зирк! / Таки голісінський мужик / Поставив любо. Та й пішов
153B 0033 Заплакані очі, / Бо й вона таки любила – / І страх як любила!
160B 0006 Мережаю та начиняю / Таки віршами. Розважаю / Дурную голову свою,
161B 0030 А сам Настусю піджидав, / Таки годованку, щоб з нею / Собі зробитися ріднею.
161B 0138 ----- / Та таки й так. / -----
161B 0207 ----- / Хоч як хочеш цілуй собі, а я таки не читатиму! / -----
161B 0247 Ух! Який сердитий! / Та не вдарить... А я таки / У Київ з Петрусем
185B 0002 Хіба самому написать / Таки посланіє до себе / Та все дочиста розказать,
192B 0001 ----- / Ми восени таки похожі / Хоч капельку на образ божий,
194B 0091 Хоч доведеться розп'ястись! / А я таки мережать буду / Тихенько білії листи.
200B 0093 Що діло, бачите, святе / Удвох таки вони зробили. / -----
209B 0003 Своє стародавнє, шукаю, шукаю, / Щоб чим похвалитись, що й я таки жив, / Що й я
таки Бога колись-то хвалив!
209B 0004 Щоб чим похвалитись, що й я таки жив, / Що й я таки Бога колись-то хвалив! /
Шукаю, шукаю... Господи, б хотілось
216B 0004 А іноді то ще й заплачу, / Таки аж надто. Не на мир / І на діла його дивившись,
230B 0005 Украйну правили. Добра / Таки чимало натворили, / Чимало люду оголили
234B 0016 Моя крале мальована. / Бо я таки й досі / За тобою чимчикую.
235B 0016 Та на своїм веселім полі / Своєю таки пшеницю жнуть, / А діточки обід несуть.
249B 0006 Паскудились. А у царя, / У Ірода таки самого, / І у порогу й за порогом
250B 0422 Та здохла ти. Мабуть, дорога / Таки завадила тобі? / -----
250B 0528 З малим синком своїм жила, / Таки з Івасем. Та й була / Якась рідня ім. Вранці-рано
250B 0570 Та й спатоньки, мале, лягло / Таки ж у неї на колінах. / Отож і спить собі дитина,

- 250B 0595 Добру і розуму. Івась, / Таки вдовенко, в його вдавсь, / То вдвох собі й ходили в школу
- 292B 0037 У їх немає. Попросили / Таки старого Самуїла, / Щоб він де хоче, там і взяв,
- 292B 0051 Та промовляли, що й вони / Таки не дурні. Ач якого / Собі ми виблагали в Бога
- 299B 0004 Нащо здалися вам псарі? / Ви ж таки люди, не собаки! / -----
- 299B 0009 Тоненьку кригу попід мостом. / А я, отож таки вночі, / Іду та кашляю йдучи.
- 300B 0004 Хоч і як-небудь на сім світі, / А все б таки якось жилось. / Та ба! Нема з ким. Світ широкий,
- 303B 0024 Та й знову думать заходивсь / Про те ж таки, що й перше думав. / -----
- 308B 0009 Втомилися і підтоптались, / І розуму таки набрались, / То й буде з нас! Ходімо спать,

ТАКИЙ 17

- 061A 0808 Надворі голос що є сили. / Ляхи зомліли. «Хто такий?» / Оксана в двері: «Вбили! вбили!»
- 061A 1378 Став, мов перед паном. / «Відкіля ти? Хто ти такий?» / «Я, пане, з Вільшани».
- 061A 1829 Хтось крадеться. / «Хто ти такий?» / Галайда питає.
- 061A 2077 Знають вони, знають, / Хто такий і відкіля він, / І кого шукає!..
- 061A 2340 Не до співи. / А хто такий / У чорній киреї
- 061A 2350 Криється в пожарі / За костьолом. Хто ж це такий? / -----
- 150A 0087 Мордуй невіру-бусурмана!» – / Кричать за муром. Хто такий? / Гамалію, серце мліє:
- 154A 0087 Мордуй невіру-бусурмана!» – / Кричать за муром. Хто такий? / Гамалію, серце мліє,
- 180A 0409 Мов світ увесь хоче / Загарбати. Хто ж це такий? / От собі й читаю,
- 180A 0566 Медвежа натура? / Мов кошеня, такий чудний. / Я аж засміявся.
- 274A 0381 Неживою. Чи ти бачив? / Там такий хороший / Мій син Іван... Ух, холодно!
- 057B 0180 Прийшов указ лоби голить. / Се в перший раз такий указ / Прийшов з Московщини до нас.
- 083B 0139 Аж понедужали за ним, / Такий хороший та багатий! / Уже й не бореться ні з ким,
- 161B 0080 ----- / А коло тину! Там такий / Поріс зелений, та хрещатий,
- 209B 0009 Богу не молившись!.. От мені приснилось... / Свиною заснувши, звичайне, такий / І сон приверзеться... Ніби край могили
- 212B 0015 Хто серце чистее нагріє / Огнем любові, хто такий? / Ти сирота, нема нікого,
- 250B 0723 І ти, як палець той, осталась / Одна-однісінька! Такий / Талан твій латаний, небого!

ТАКИМ 4

- 061A 0370 Сирота багатий. / Таким і я колись-то був. / Минуло, дівчата...
- 061A 1508 Розбий кару надо мною, / Та не таким горем / Карай серце: розірветься,
- 050B 0079 Та все жалкували, / Що сироти таким добром / Старців годували!
- 189B 0016 Здавалось темним і німим, / Таким, як я тепер, старим. / І бачиться, в селі убогім,

ТАКИМИ 5

- 061A 1727 «Пийте, діти! пийте, лийте! / З панами такими, / Може, ще раз зострінемось,
- 114A 0327 А більше нічого не мав я й не маю, / А з грішми такими тяжко в світі жить. / Під тином ночую, з вітром розмовляю,
- 221A 0259 Тільки старшинами / Козацькими... а такими, / Просто козаками,
- 197B 0007 І заспіваємо яку? / Не тут, і певне, не такими! / І заспіваєм не таку!
- 205B 0029 В склепах, поваплених ката[ми], / Такими ж самими, як ви. / Жили ви лютими звірми,

ТАКИХ 2

- 246A 0111 Або у карти програєм / Людей... не негрів... а таких / Таки хрещених... но простих.
- 057B 0212 Не було й не буде / Таких людей. / Під Очаков

ТАКІ 8

- 030A 0149 Він живий, здоровий... / А де ж найде такі очі, / Такі чорні брови?
- 030A 0150 А де ж найде такі очі, / Такі чорні брови? / На край світа, в Московщині,
- 061A 0054 То, зострівши, насміються – / Такі, бачте, люди: / Все письменні, дрюковані,

- 061A 1543 За що люде гинуть? / Того ж батька, такі ж діти – / Жити б та брататься.
221A 0396 Їх на горах ставить? / Та ще такі височенні, / Що й хмари достанеш,
036B 0019 За пісню-думу?.. Ой гаю, гаю, / Й не такі, як я, дармо співають. / І чудно й нудно, як поміркую,
076B 0101 Бувають діти і в святих, / Та не такі, як у простих, / А ось які. Амон щасливий,
187B 0007 Усе царі, а над собою / Аж деспоти – такі царі, / І на престолах і в неволі,

ТАКІЇ 3

- 046B 0062 І там степи, і тут степи, / Та тут не такії, / Руді-руді, аж червоні,
207B 0045 Оту хатину край села! / Такіі, Боже наш, діла / Ми творимо у нашім раї
237B 0029 Огнем в горнилі, словеса / Твої, о Господи, такіі. / Розкинь же їх, твої святисє,

ТАКІЙ 2

- 103B 0011 Орла ж повісить на тичині. / І при такій годині / Республіку зробіть!
161B 0161 Оженитися старому / На такій дитині! / Схаменися, не женися,

ТАКИМ 1

- 234A 0094 Як звір у темнім гаї. / В такім раї, чого б, бачся, / Старим сумувати?

ТАКИ-ТО 1

- 050B 0149 В прийом громада повезла. / Такі-то темні діла / Творяться нишком на сім світі!

ТАКОГО 13

- 173A 0147 Христа ради... Не дай, Боже, / Такого дожити, / Не дай, Боже, в багатого
207A 0191 Та побачиш світа, / Не такого, як у бурсі, / А живі мисліте
207A 0331 Як побачив на коневі / Такого юнака. / Веде коня за поводи
221A 0488 И песню сложили / Про тако[го] ж мошенника...» / «Нас, пане, навчили...»
057B 0108 Всі люде бачать лихо, сину. / Але такого, мій єдиний, / Такого лютого ніхто,
057B 0109 Але такого, мій єдиний, / Такого лютого ніхто, / Ніхто і здалека не бачив,
057B 0383 Сотворив я, сину! / Такого ще не творилось / В нас на Україні.
082B 0004 Чи мати добрая. Добра, / Добра такого таки зроду / У мене, правда, не було,
091B 0003 І слава сторожем стоїть. / А жаль на доброго такого, / Що й славу вміє одурить.
161B 0140 І даровав же мені Бог / Таке дитя, такого сина! / І богослов уже. Причина,
179B 0028 Заплющивши очі, – / Такого не хочем. / Сказав би я правду,
250B 0348 Ніхто не бачив і не чув / Такого дива. Аж здрогнув / Святий тесляр. Мітла з востоку
266B 0022 Своє скаженєє звіря. / Та вже такого сподаря, / Що гради й весі пожирало.

ТАКОЇ 3

- 180A 0390 Як-то воно зробилося / З калюжі такої / Таке диво?.. Отут крові
129B 0011 І всю Україну, / А не бачили такої, / Як се Катерина».
250B 0080 Тихенько зсунувся. Ніколи / Такої божожі краси / Ніхто не узрить! Злая ж доля

ТАКОЇ 1

- 014B 0012 И меньше белой не дарила. / А барин бедненькой такой. / Меня-то, слышь, и подсмотрили,

ТАКОМУ 1

- 184B 0016 Добро навчилася любить! / Не раз такому любо стане, / Не раз барвінком зацвіте.

ТАКОЮ 7

- 047A 0163 За перший раз, як за той рік, / Будеш ти такою; / А за другий – серед степу
016B 0271 Чого б сумувати? / Або, може, вже такою / Воно й уродилось?
092B 0006 Ти не здавалася мені / Такою гарно-молодою / [І] прехорошою такою,
092B 0007 Такою гарно-молодою / [І] прехорошою такою, / Так, як тепер на чужині,
271B 0016 Та й спать ляже, втомившись / Турбою такою. / -----
276B 0015 Дріадам нічого робить / Перед такою красотою, / Перед богинею такою!

276В 0016 Перед такою красою, / Перед богинею такою! / Сама Егерія в гаю,

ТАК-ТО 2

028В 0023 Святії вітри принесли, / Та й більш нічого. Так-то, люде, / Хотілося б. Та що й гадать...
230В 0044 Як на собаці. / Так-то, так! / Найшовсь-таки один козак

ТАКУ 6

010А 0013 ----- / В таку добу під горою, / Біля того гаю,
234А 0276 Панну у жупані, / Таку кралю висватали, / Що хоч за гетьмана,
274А 0075 Співуча, нічого сказать. / Якби собі таку достать, / Та ще й з медведем...
274А 0281 Випручала. Що, цигане, / Якби таку суку / Тобі дочку. Що б зробив?
014В 0030 Головка бідна! Позичать? / Та хто таку позичить силу? / Пішов я, брате, зароблять.
197В 0008 Не тут, і певне, не такими! / І заспіваєм не таку! / І тут невесело співали,

ТАКУЮ 3

057В 0018 А ви записуйте, не шкодить / Такою річ і записать. / Бо се не казка, а билиця,
095В 0057 За що пак милує Господь / Лихую твар такою, / Як цей правитель?.. Другий год,
153В 0059 Тільки заходилась / Та сплела й собі таку / І вночі спустилась

ТАЛАМИ 1

046В 0047 В неділю крадуся я в поле. / Талами вийду понад Уралом / На степ широкий, мов на волю.

ТАЛАН 7

234А 0140 Я й казав! От бачиш? / От і талан, от і доля, / І не одинокі!
050В 0247 Почув хто од його. / – І талан і безталання – / Все, – каже, – од Бога.
057В 0261 Ніже яким словом. / – І талан і безталання, / Все, – каже, – од Бога,
104В 0055 Звичайне, наймичку. А пан!.. / (І неталан наш і талан, / Як кажуть люде, все од Бога)
111В 0021 А то б ти Бога прокляла / За мій талан. / Аж страх погано
200В 0008 А генерал був страх багатий. / От і талан Господь послав / На вбогий хутір, ублагали
250В 0724 Одна-однісінька! Такий / Талан твій латаний, небого! / Брати його, ученики,

ТАЛАН-ДОЛЮ 2

173А 0008 Та щоб йому всі святії / Талан-долю слали. / «Пошли тобі Матер Божа
207А 0436 Пристріт замовляла, / Талан-долю та весілля / З воску виливала.

ТАЛАНЕ 1

234А 0009 «Ой тумане, тумане – / Мій латаний талане! / Чому мене не сховасіш

ТАЛАНЕ-ТАЛАНЕ 1

173А 0089 ----- / Ой талане-талане, / Удовиний поганий,

ТАЛАНОМ 1

284В 0022 Повбирані, заквітчані / Та з таланом заручені, / Думки-гадоньки не мають,

ТАЛАНУ 6

061А 0620 «Нащо мені врода, / Коли нема долі, нема талану! / Літа молодії марно пропадуть.
114А 0011 Де я прихилюся, навіки засну. / Коли нема щастя, нема талану, / Нема кого й кинуть, ніхто не згадає,
114А 0332 Укороти, Боже, молодого віку / Тому, хто не має талану любить. / Легше, мої любі, покритись землею,
104В 0022 На чужому полі / Талану того попросиш / Та тієї долі.
104В 0108 Та не придбав долі! / Талану того святого... / Світ божий не милий.
189В 0059 Так так що крала! І невбога, / Та талану Господь не дав... – / А може, й дав, та хтось украв,

ТАЛИ 1

046B 0069 ----- / А тут бур'ян, піски, тали... / І хоч би на сміх де могила

ТАЛЯРИ 3

150A 0042 У туркені у кишені / Таляри, дукати. / Не кишені трусить,
154A 0042 У туркені у кишені / Таляри, дукати. / Не кишені трусить,
273B 0002 Царям, всесвітнім шинкарям, / І дукачі, і таляри, / І пута кутії пошли.

ТАМ 131

010A 0113 Посвіти нам... Он щось ходить! / Он під дубом щось там робить. / Ух! Ух!
018A 0036 Шукав долі в чужім полі / Та там і загинув. / Умираючи, дивився,
020A 0148 А я з журби та до шинку, / А там найду свою жінку, / Найду жінку, почастую,
027A 0104 Сироту усюди люде осміють. / Нехай би сміялись, та там море грає, / Там сонце, там місяць ясніше сія,
027A 0105 Нехай би сміялись, та там море грає, / Там сонце, там місяць ясніше сія, / Там з вітром могила в степу розмовляє,
027A 0105 Нехай би сміялись, та там море грає, / Там сонце, там місяць ясніше сія, / Там з вітром могила в степу розмовляє,
027A 0106 Там сонце, там місяць ясніше сія, / Там з вітром могила в степу розмовляє, / Там не одинокий був би з нею й я.
027A 0107 Там з вітром могила в степу розмовляє, / Там не одинокий був би з нею й я. / Праведная душе, прийми мою мову
030A 0028 Поки себе, свою долю / Там занастила. / Кличе мати вечеряти,
030A 0032 Де жартує з москаликом, / Там і заночує. / Не дві ночі карі очі
030A 0121 Отут розмовляла, / А там... а там... сину, сину!» / Та й не доказала.
030A 0121 Отут розмовляла, / А там... а там... сину, сину!» / Та й не доказала.
030A 0565 Цур же йому з лісом! / Піти в хату... Що там таке? / От їх достобіса!
045A 0048 За могилою могила, / А там – тільки мріє. / Сивий ус, стару чуприну
047A 0134 Тяжко мені, тяжко! / Там старий жде з старостами... / Скажи ж мою долю».
047A 0155 Вип'єш – біжи, якомога; / Що б там не кричало, / Не оглянься, поки станеш
047A 0157 Не оглянься, поки станеш / Аж там, де прощалась. / Одпочинеш; а як стане
047A 0198 По сім боці – горе. / Там десь милий, чорнобривий / Співає, гуляє,
057A 0046 В Україні витають – / Там широко, там весело / Од краю до краю...
057A 0046 В Україні витають – / Там широко, там весело / Од краю до краю...
057A 0052 І могили – гори. / Там родилась, гарцювала / Козацькая воля;
057A 0054 Козацькая воля; / Там шляхтою, татарами / Засівала поле,
057A 0109 А я тут загину. / Там найдете шире серце / І слово ласкаве,
057A 0111 І слово ласкаве, / Там найдете щирю правду, / А ще, й славу...
060A 0014 Чого ж серце б'ється, рветься? / Я там одинокий. / Одинокий... А Україна!
060A 0017 А стеги широкі! / Там повіє буйнесенький, / Як брат заговорить,
060A 0019 Як брат заговорить, / Там в широкім полі воля, / Там синєє море
060A 0020 Там в широкім полі воля, / Там синєє море / Виграває, хвалить Бога,
060A 0023 Тугу розганяє, / Там могили з буйним вітром / В степу розмовляють,
061A 0049 Так не на чужині. / Там найдеться душа щира, / Не дасть погібати,
061A 0219 Виросли чималі, / Йдете в люди, а там тепер / Все письменне стало.
061A 0416 До корчми вернуса, / Що там робиться. / -----
061A 0765 З усіх вікон у титаря. / Що-то там твориться? / Треба глянуть та розказать...
061A 0914 розумні; химерять, химерять, та й зроблять з лемеша / швайку. Де можна лантух, там торби не треба. Купили / хрину, треба з'їсти; плачте, очі, хоч повилазьте; бачили,
061A 0918 думають, ні вголос, ні мовчки; а ляхи догадаються – от / тобі й пшик! Що там за рада? Чом вони не дзвонять? Чим / спиниш народ, щоб не гомонів? Не десять душ, а, слава
061A 1255 Страшно тобі буде, хоч ти й бачив Рось, / І Альту, і Сену, і там розлилось, / Не знать за що, крові широкєє море.
061A 1288 До ляхів поганих / У Черкаси. А там третій / Півень заспіває...
061A 1290 Півень заспіває... / А там... а там... Йде Ярема, / На Дніпр поглядає.

- 061A 1290 Півень заспіває... / А там... а там... Йде Ярема, / На Дніпр поглядає.
- 061A 1316 А друга заплаче. / «Там Оксана, там весело / І в сірій свитині;
- 061A 1316 А друга заплаче. / «Там Оксана, там весело / І в сірій свитині;
- 061A 1579 Що його спалили / Оті ляхи, що там лежать, / І Оксану вкрали.
- 061A 1859 Гонту забавляйте, / З півупруга, а там нехай. / Ідїть же гуляйте...
- 061A 1967 Постривайте, не вбивайте: / Там моя Оксана. / Годиночку, батьки мої!
- 113A 0016 Сиротині на чужину, / А там і до горя. / Пограються добрі люди,
- 150A 0003 Із нашої України! / Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині.
- 150A 0079 В неволі вольним козакам! / І сором тут, і сором там – / Вставать з чужої домовини,
- 154A 0003 Із нашої України; / Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині.
- 154A 0080 В неволі вольним козакам! / І сором тут, і сором там / Вставать з чужої домовини,
- 169A 0049 Розрита могила. / Чого вони там шукали? / Що там схоронили
- 169A 0050 Чого вони там шукали? / Що там схоронили / Старі батьки? Ех, якби-то,
- 169A 0052 Старі батьки? Ех, якби-то, / Якби-то нашли те, що там схоронили, / Не плакали б діти, мати не журилась.
- 173A 0170 Ніхто й не пізнає. / Та й кому там пізнавати / Каліку убогу?
- 180A 0125 Високо, високо за синії хмари; / Немає там власті, немає там кари, / Там сміху людського і плачу не чуть.
- 180A 0125 Високо, високо за синії хмари; / Немає там власті, немає там кари, / Там сміху людського і плачу не чуть.
- 180A 0126 Немає там власті, немає там кари, / Там сміху людського і плачу не чуть. / Он глянь, у тім раї, що ти покидаєш,
- 180A 0383 Город озирати. / Там ніч, як день. Дивлюся: / Палати, палати
- 180A 0532 До царя в палати, / Що там робиться. Прихожу, / Старшина пузата
- 207A 0027 Косар непевний... Мовчки скосить, / А там – і слід мій занесе / Холодний вітер... Все минає!..
- 207A 0061 На чужому полі, / А там – снопи, а там – скирти, / А там – у палатах
- 207A 0061 На чужому полі, / А там – снопи, а там – скирти, / А там – у палатах
- 207A 0062 А там – снопи, а там – скирти, / А там – у палатах / Сидить собі сіромаха,
- 207A 0166 І на чужі люде / Подивитись, як там живуть, / Чи орють,
- 207A 0183 Іди ти в Січ. Як Бог pomoже, / Там наїсися всіх хлібів, / Я їх чимало попоїв,
- 207A 0518 В турецькую землю, в тяжкую неволю! / Там кайдани по три пуда, / Отаманам по чотири,
- 207A 0595 А я піду в Запорожжя, / Там я не загину, / Нагодують».– «Ні, Степане,
- 221A 0024 Та й кликне в будинок, / Онде клуня. А там мені / І фіг і родзинок –
- 221A 0385 А москаль та німець / І там найдуть хлібець. / -----
- 221A 0387 Що це таке верзете ви? / Які там ворони? / Та москалі, та сідала?
- 221A 0428 Нам сьогодні вони стануть! / Бо там коло льоху / Базар люду насходилосьь,
- 234A 0043 «Ой у полі могила; / Там удова ходила, / Там ходила-гуляла,
- 234A 0044 Там удова ходила, / Там ходила-гуляла, / Трути-зілля шукала.
- 246A 0004 Споконвіку Прометей / Там орел карає, / Що день божий добрі ребра
- 250A 0056 Ох, якби те сталось, щоб ви не вертались, / Щоб там і здихали, де ви поросли! / Не плакали б діти, мати б не ридала,
- 256A 0013 Що ніхто й ногою / Не ступив там, а згадаєш, / То була й дорога
- 258A 0097 Бога не згадають, / Там бояться, лякаються, / Де страху й не буде.
- 274A 0381 Неживою. Чи ти бачив? / Там такий хороший / Мій син Іван... Ух, холодно!
- 006В 0042 За байраком байрак, / А там степ та могила. / Із могили козак
- 006В 0249 І я згадав своє село. / Кого я там коли покинув? / І батько й мати в домовині...
- 016В 0041 Широколистії тополі, / А там і ліс, і ліс, і поле, / І сині гори за Дніпром.
- 016В 0062 ----- / Колись там весело було. / Бувало, літом і зимою
- 016В 0240 Прибрали, в Київ одвезли / У інститут. А там що буде, / Побачим. Гусла загули,
- 016В 0287 Всі повеселіли. / Там словами привітала, / Там нагодувала...
- 016В 0288 Там словами привітала, / Там нагодувала... / Що день божий обходила
- 016В 0346 Пляшки і гості, де що впало, / Там і осталось. Сам не впав, / Остатню каплю допивав.
- 029В 0084 Нашо вже лихо за Уралом / Отим киргизам, отже, й там, / Єй же богу, лучше жити,
- 038В 0031 А то б догодила... / Кого ж то там з музикою / Люде обступили?

- 046В 0061 І згадать боюся. / І там степи, і тут степи, / Та тут не такії,
046В 0064 Руді-руді, аж червоні, / А там голубії, / Зеленії, мережані
050В 0121 Поки вийдем в люде, / А там знову...» Подякував / Максим за пораду.
050В 0123 Максим за пораду. / «Побачу ще, як там буде; / Коли не дам ради,
050В 0291 Або маковія / І досі там воду святять. / І дуб зеленіє.
057В 0280 А не розказали / Тобі люде там нічого?.. / Вже повимирали
072В 0007 Пішов би додому, / Там би мене привітали, / Зраділи б старому;
072В 0009 Зраділи б старому; / Там би я спочив хоч мало, / Молившись Богу,
072В 0011 Молившись Богу, / Там би я... Та шкода й гадки, / Не буде нічого.
076В 0170 Грались меж собою / Голісінькі. Як там вона / Гріла, я не знаю,
076В 0233 Бо де нема святої волі, / Не буде там добра ніколи. / Нащо ж себе таки дурить?
076В 0235 Нащо ж себе таки дурить? / Ходімо в селища, там люде, / А там, де люде, добре
буде.
076В 0236 Ходімо в селища, там люде, / А там, де люде, добре буде. / Там будем жить, людей
любить,
076В 0237 А там, де люде, добре буде. / Там будем жить, людей любить, / Святого Господа
хвалить.
095В 0218 Та на пожар той дивувались. / Та й диво там таки було! / Марина гола-наголо
104В 0156 ----- / І там доля не кинула. / Дослуживсь до чину,
111В 0007 Та наша славная країна... / Аж бачу, там тільки добро, / Де нас нема. В лиху годину
132В 0002 Ой пішла я у яр за водою, / Аж там милий гуляє з другою. / А другая тая,
134В 0012 Гай не спитає й бачить не буде, / Там і гуляй. / Найдеш у гаї тую калину,
153В 0090 Бо найшли її в Закреті, / Там і поховали. / А графиня без дитини,
158В 0045 У неволі жити; / Та й там живуть, хоч погано, / Що ж діяти маю?
161В 0080 ----- / А коло тину! Там такий / Поріс зелений, та хрещатий,
161В 0145 А як не схоче, то на Січ. / І там не згине вражий хлопець. / Іти лиш в хату... От же
річ:
161В 0187 Награтися. Дивітеся: / Там коло тополі, / Стали собі та й дивляться
161В 0229 А що-то діється у хаті? / Там знову, знать, мої малі / Читають... Треба розігнати.
175В 0040 Побігли хлопці рятовать. / Аж там панич несамовитий, / Недоліток, таке творить,
180В 0031 Весь день дивилося на його, / Що тільки й дива там було, / А більше не було нічого.
187В 0021 Хоч невеличке, хоч на час! / А там – під лавою в шиночку / Сховається у холодочку.
198В 0025 Коли-то їх понасипали? / Кого там люде поховали? / І вдвох тихенько заспівать
200В 0058 «Ходім до мене, будем жити, / Як там на хуторі колись / Жили, жили».– Та й
похилилась.
200В 0080 Бо ми не знаєм, що твориться / У його там. А він хоч зна, / Та нам не скаже. Якби
знала
200В 0096 Зимом в Київ одвезли, / І там у школу оддали, / І там чимало поповчили.
200В 0097 І там у школу оддали, / І там чимало поповчили. / Вернувся з Києва Петрусь
207В 0009 Я в хаті мучився колись, / Мої там сльози пролились, / Найперші сльози; я не знаю,
207В 0017 Над чистим ставом край села. / Мене там мати повила / І, повиваючи, співала,
207В 0022 У тій хатині, у раю, / Я бачив пекло... Там неволя, / Робота тяжкая, ніколи
207В 0025 І помолитись не дають. / Там матір добрую мою, / Ще молодую, у могилу
207В 0028 Нужда та праця положила. / Там батько, плачучи з дітьми / (А ми малі були і голі),
207В 0068 А подивися та спитай! / Що там твориться, у тім раї! / Звичайне, радість та хвала!
218В 0242 І в Сіракузи поплила. / Та там уже його в кайданах / Найшла, сердешная, в тюрмі.
243В 0009 ----- / Не там, не там, друже-брате, / У дівчини в чужій хаті,
243В 0009 ----- / Не там, не там, друже-брате, / У дівчини в чужій хаті,
250В 0503 В ярк Марія до криниці / Швиденько кинулася. Там / Колись-то з нею яснолиций
292В 0038 Таки старого Самуїла, / Щоб він де хоче, там і взяв, / А дав би їм, старий, царя.

ТАМЕРЛАНА 1

- 250А 0107 «Моголи! моголи!» / Золотого Тамерлана / Онучата голі.

ТАМ-ТО 2

- 221А 0505 Ото церков Богданова. / Там-то він молився, / Щоб москаль добром і лихом

057B 0215 Погнали й Максима. / Там-то його й скалічено, / Та й на Україну

ТАНЕЦЬ 3

061A 1892 П'яту, шосту, та й кінець. / Пішла баба у танець, / А за нею горобець,
083B 0012 Сиділи лірники та грали / По шелягу за танець. / Кругом аж курява вставала.
083B 0039 І нерівню титарівну / У танець вітає!! / – Одчепися, пройдисвіте! –

ТАНЦІ 3

061A 1749 Од села до села / Танці та музики: / Курку, яйця продала –
038B 0093 Ченцеві зазирає в вічі. / Музика, танці і Бердичів. / Кайдани брязкають... Москва,
175B 0110 Не тільки день. На хуторі / Танці та музики – / Аж до півночі. Придане

ТАНЦІВ 2

061A 1772 ----- / «Добре! добре! Ну, до танців, / До танців, кобзарю!»
061A 1773 «Добре! добре! Ну, до танців, / До танців, кобзарю!» / Сліпий вшварив –
навприсядки

ТАНЦЮВАЛА 2

274A 0415 Приблуду водили. / І співала, й танцювала, / Не пила й не їла..
250B 0150 Миль зо дві любо з козям / Трохи, трохи не танцювала / І не втомилась. Вигляда

ТАНЦЮВАЛИ 3

061A 1983 І сліду не стало... / Поки хлоп'ята танцювали, / Ярема з Лейбою прокрасились
083B 0014 Кругом аж курява вставала. / Дівчата танцювали / І парубки...– Уже й кінець!
083B 0109 Що й позаторік. Дівчата / Так само дрібно танцювали, / Як і позаторік.

ТАНЦЮВАТИ 1

061A 1753 Од села до села / Буду танцювати: / Ні корови, ні вола –

ТАНЦЮВАТЬ 4

061A 0985 Чи бити, чи пити, / Чи танцювать, то й ушкварять, / Аж земля трясеться.
061A 1210 Не ту заспіваю, іншої заграю; / Лихо – не дівчата – буде танцювать. / Недолю співаю
козацького краю:
061A 1762 Буду чарочками, / Танцювать та гулять / Таки з паробками.
161B 0114 Е, ні, стривайте, цур не грать. / А то не буду й танцювать, / Поки барвінку не нарву

ТАНЦЮЄ 4

061A 1767 Не журіться, подивіться, / Як танцює мати. / Сама в найми піду,
061A 1866 І Галайда / З Гонтою танцює. / А Залізняк бере кобзу:
207A 0094 Старий грає, а Ярина / З Степаном танцює; / Старий грає, примовляє,
234A 0298 З усієї сили / З молодлицями танцює / Та двір вимітає;

ТАНЦЮЄМ 1

283B 0018 А ми собі молодлиці... / Та танцюєм, та співаєм, / Співаючи, примовляєм:

ТАНЦЮЄТЕ 1

092B 0039 І досі в старої / Танцюєте? А ти, доле! / А ти, мій покою!

ТАНЦЮЮТЬ 3

061A 1791 ----- / Всі танцюють, а Галайда / Не чує, не бачить.
076B 0186 Мов ті валькірії, круг неї / Танцюють, граються дівчата / І приспівують:
214B 0009 І всі регочуться, сміються, / І всі танцюють. Тільки я, / Неначе заклятий, дивлюся

ТАНЦЮВАЛА 1

095B 0220 Марина гола-наголо / Перед будинком танцювала / У парі з матір'ю! – і страх –

ТАНЦЬОВАЛО 1

055A 0022 Було колись – в Україні / Лихо танцювало, / Журба в шинку мед-горілку

ТАРАНІ 1

061A 0886 Попід дібровою стоять / Вози залізної тарані; / То щедрої гостинець пані.

ТАРАС 6

020A 0041 За нею полинув! / Обізвавсь Тарас Трясило / Гіркими сльозами:
020A 0065 ----- / Обізвавсь Тарас Трясило / Віру рятовати,
020A 0083 Та й ну частовати. / Зібрав Тарас козаченьків / Поради прохати.
024A 0041 За нею полинув! / Обізвавсь Тарас Трясило / Волю рятувати,
024A 0055 Та й ну частувати. / Зібрав Тарас товариство / Поради питати.
061A 1153 І Альта плаче: «Тяжко жити! / Я сохну, сохну... Де Тарас? / Нема, не чуть... Не в батька діти!»

ТАРАСОВІ 2

020A 0123 Що славою стала / Тарасові, козачеству, / Ляхів що приспала.
024A 0095 Що славою стала / Тарасові, козачеству, / Ляхів що приспала.

ТАТА 1

134B 0005 Нас кленучи. / Сину мій, сину, не клени тата, / Не пом'яни.

ТАТАРАМ 2

061A 0936 Ваші господарі – / Наймити татарам, / Турецьким султанам,
221A 0535 Що вони тільки наймали / Татарам на пашу / Та полякам... Може, й справді!

ТАТАРАМИ 2

057A 0054 Козацька воля; / Там шляхтою, татарами / Засівала поле,
221A 0274 И я таки пожила: / С татарами помутила, / С мучителем покутила,

ТАТАРЕ 3

199A 0155 Все потопили, все взяли, / Мов у Московії татаре, / І нам, сліпим, передали
207A 0450 То, бач, ради страху, / Щоб ляхи або татаре / Часом не спіткали».
156B 0056 Потягли в свої улуси / З турками татаре. / А ляхи з своїм Чарнецьким,

ТАТАРИ 3

114A 0411 Тепер Україну / Ні москалі, ні татари – / Ніхто не воює».
095B 0259 Нехай хмара / На татари, / А сонечко на христ'яне,
156B 0004 Виступили з-за лиману / З турками татари. / Із Полісся шляхта лізе,

ТАТАРИН 2

010A 0193 Як провожала сина мати, / Як бивсь татарин уночі. / Ідуть – під дубом зелененьким
033B 0031 Опанував запорожцем / Поганий татарин. / Хоч дозволив хан на пісках

ТАТАРИНА 1

052A 0023 Де тирса шуміла, / Де кров ляха, татарина / Морем червоніла...

ТАТО 1

016B 0171 Тільки «мамо» вимовляти, / А «тато» не вчила... / І книжечок з кунштиками

ТАТОЧКА 1

207A 0254 Хіба ти не знаєш, / Що без тебе і таточка, / І мене не стане?»

ТАТОЧКУ 3

207A 0205 Отаке-то сину...» / «Уже, таточку!» – озвалась / Із хати Ярина.
207A 0580 І Ярина в хаті. / «Ні, не треба, мій таточку, / Не треба, Ярино, –

274A 0266 Я до його: «Тату! / Мій таточку! це я прийшла». / За руки хватаю.

ТАТУ 20

- 061A 0265 Гайда в Україну!» / Добридень же, тату, в хату, / На твоїм порогу,
 061A 2230 Чом ви ляха не ріжете?..» / «Будем різать, тату!» / «Не будете! не будете!
 061A 2246 Попадали зарізані. / «Тату! – белькотали.– / Тату, тату... ми не ляхи!
 061A 2247 «Тату! – белькотали.– / Тату, тату... ми не ляхи! / Ми...» – та й замовчали.
 061A 2247 «Тату! – белькотали.– / Тату, тату... ми не ляхи! / Ми...» – та й замовчали.
 061A 2381 Й не дивиться, ніби чує: / «Ми не ляхи, тату!» / Поклав обох; із кишені
 207A 0141 Ще й не лазив» – «То я не син? / Я чужий вам, тату?» / «Та не чужий, стривай
 лишень.
 207A 0550 Де ж це ти барився? / Тату! Тату! Ідїть сюда, / Ідїть, подивітесть».
 207A 0550 Де ж це ти барився? / Тату! Тату! Ідїть сюда, / Ідїть, подивітесть».
 207A 0656 Патинки лизали. / Отак, тату! Я щасливий, / Що очей не маю,
 207A 0664 В путо закували. / Отак-то! Тяжко, тату, / Із своєї хати
 274A 0265 А він уже ледве дише... / Я до його: «Тату! / Мій таточку! це я прийшла».
 274A 0277 А за руку батько давить. / «Тату! – кричу.– Тату! / А він уже так, як крига...»
 274A 0277 А за руку батько давить. / «Тату! – кричу.– Тату! / А він уже так, як крига...»
 120B 0026 Сердешний питає. / – Тату! тату! наша мати / У шинку гуляє.
 120B 0026 Сердешний питає. / – Тату! тату! наша мати / У шинку гуляє.
 161B 0104 ----- / Добре, тату. / -----
 161B 0128 ----- / Тату! Тату! Петро! Петро! Із Києва прийшов! / -----
 161B 0128 ----- / Тату! Тату! Петро! Петро! Із Києва прийшов! / -----
 161B 0131 ----- / По волі, тату, та ще й богословом... / -----

ТАЯ 26

- 010A 0126 До самого краю. / Ото ж тая дівчинонька, / Що сонна блудила:
 027A 0099 Згадаю Енея, згадаю родину, / Згадаю, заплачу, як тая дитина. / А хвилі на той бік
 ідуть та ревуть.
 047A 0222 ----- / Отак тая чорнобрива / Плакала, співала...
 178A 0024 Скажи мені... Нащо мені / Тая слава... слава? / Я любить, я жити хочу
 180A 0287 Сьогодні гуляти!» / «Та де ж вона, тая цяця?» / «Вон видишь – палаты».
 192A 0076 Все забрав з собою. / А де ж тая мальована, / Шитая хустина,
 192A 0078 Шитая хустина, / А де ж тая веселая / Дівчина-дитина?!
 207A 0013 Як у того Нуми / Тая німфа Егерія, / Так ти, моя зоре,
 207A 0065 Мов у своїй хаті. / Така-то доля тая, / Хоч і не шукайте:
 207A 0281 І заплакала Ярина, / Як тая дитина, / І крізь сльози промовляла:
 207A 0349 Сказав старий. А Ярина, / Мов тая ялина / При долині, похилилась...
 207A 0422 Ридала-молилась, / Щоб Степан той, доля тая, / Йй хоча приснилась.
 221A 0051 Побігла я за водою... / Вже й криниця тая / Замуліла і висохла!
 221A 0163 Чи я знала, ще сповита, / Що тая цариця – / Лютий ворог України,
 016B 0357 Убий, і Бог не покарає! / Як тая Ченчію колись / Убила батька кардинала
 057B 0052 Бувало, вигляне із хижі, / Як тая квіточка з роси, / Як теє сонечко з-за хмари.
 132B 0003 Аж там милий гуляє з другою. / А другая тая, / Розлучниця злая,
 151B 0017 Доленьку шукати.– / Посходила тая рута, / В гаї зеленіє,
 156B 0020 І заплакав Дорошенко / Як тая дитина! – / Не розсиплем вражу силу,
 174B 0013 Спочити лягли.– / Не минула слава тая, / Не марне пішла.
 180B 0003 Нічого кращого немає, / Як тая мати молодая / З своїм дитяточком малим.
 180B 0056 Безталанная! Де ділась / Краса твоя тая, / Що всі люде дивувались?
 218B 0072 І розкажу я людям горе, / Як тая мати ріки, море / Сльози кровавої лила,
 218B 0102 Святою, чистою красою, / Як тая лілія, цвіло. / Дивилася на неї мати
 250B 0119 ----- / Увечері, мов зоря тая, / Марія з гаю вихожає
 250B 0516 Було б, іскупленням рабам! / Дитина б тая виростала / Без матері, і ми б не знали

ТВАР 1

- 095B 0057 За що пак милує Господь / Лихую твар таку, / Як цей правитель?.. Другий год,

ТВАРЯМ 1

258A 0215 Спадають і творять / Добро тварям земнородним, / І землі, і людям,–

ТВЕРДИМИ 2

180A 0482 Собі багряницю / Пошив жилами твердими / І заклав столицю

250A 0251 Благословить дітей своїх / Твердими руками / І діточок поцілує

ТВЕРДИНІ 2

154A 0090 Скутар скаженіє! / «Нехай казяться»,– з твердині / Кричить Гамалія.

046B 0076 А ми таки її найшли. / Уже й твердині поробили, / Затого будуть і могили,

ТВЕРДИНЯ 1

180A 0394 І без ножа. По тім боці / Твердиня й дзвіниця, / Мов та швайка загострена,

ТВЕРДИХ 1

199A 0033 Дотлівала, дожидала / Рук твердих та смілих. / І дождалась... Прозрів еси

ТВЕРДОЮ 1

258A 0046 Тії літа: як рукою / Твердою своєю / Розв'язав ти наші руки

ТВЕРЕЗИЙ 2

180A 0013 Гострить ніж на брата. / А той, тихий та тверезий, / Богобоязливий,

057B 0137 Не знаю нічого. / Знаю тільки, що тверезий. / Бо вже ані вина,

ТВІЙ 19

150A 0081 Вставать з чужої домовини, / На суд твій праведний прийти, / В залізах руки принести,

154A 0082 Вставать з чужої домовини, / На суд твій праведний прийти, / В залізі руки принести

199A 0094 І рай у найми оддає! / Небесний царю! суд твій всус, / І всусе царствіє твоє.

258A 0192 І перебуєт твоя воля / І труд твій не всус. / Вловлять душу праведничу,

006B 0110 І не дають сусідам спати. / І твій барвіночок хрещатий / Заріє богилою, ждучи

016B 0121 Не даєш на рай веселий, / На світ твій великий / Надивитись, намолитись

198B 0044 Пани ж неситіі, пузаті, / На рай твій, Господи, плюють / І нам дивитись не дають

200B 0173 З своєю божою красою? / Хто стерегтиме твій покой, / Украдений твоім Петрусем?

209B 0101 Хоч коли-небудь, Боже милий! / На світ твій виглянуть з могили – / Спряжу всю шляхту на огні!

212B 0044 Дивлюся іноді, дивлюсь / На стан твій гнучий і за тебе / Тихенько Богу помолюсь.

218B 0161 І п'яний голій отой Фавн, / І син Алкід твій, і гетери – / Всі, всі упали до землі

218B 0185 У катакомби. І єдиний / Твій син Алкід пішов за ними / І за апостолом святым,

218B 0374 У путах співає / Твій мученик. / -----

218B 0405 Мов дзвони, загули кайдани / На неофітах. А твій син, / Єдиний твій! Апостол новий,

218B 0406 На неофітах. А твій син, / Єдиний твій! Апостол новий, / Перехрестившись,

возгласив:

218B 0465 Арена звірем заревла. / А син твій гордо на арену, / Псалом співаючи, ступив.

250B 0653 Іван пішов собі в пустиню, / А твій меж люди. А за ним, / За сином праведним своїм,

250B 0724 Одна-однісінька! Такий / Талан твій латаний, небого! / Брати його, ученики,

295B 0016 Вона не зійде вже ніколи / Садочок твій позеленить, / Твою надію оновить!

ТВОГО 7

207A 0137 Сідай лишень. Як убили / Твого батька Йвана / В Шляхетчині, то ти ще був

083B 0201 Та дитя теє шукали. / Найшли, найшли твого сина, / Титарівно, в баговинні.

153B 0070 Горе тобі, стара мати, / Нема твого сина, / На улиці валяється

218B 0227 Святої волі. Круг одра, / Круг смертного твого предстануть / В кайданах. І... тебе простять.

218B 0365 Чи галера. На галері / Везуть твого сина / З неофітами в кайданах.

250B 0721 Її зарізали в тюрмі. / І Йосипа твого не стало. / І ти, як палець той, осталась

266B 0025 Земля тряслася, трепетала / Од реву львчища твого. / Окули люде і цього.

ТВОЄ 15

045A 0086 Поки не заснуло / Твоє серце, та виспівуй, / Щоб люде не чули.
 199A 0060 В німецькій пучині / Нашій правді. Твоє море / Слав'янськеє, нове!
 199A 0095 Небесний царю! суд твій всує, / І всує царствіє твоє. / Розбойники, людодіи
 246A 0065 І воля святая! / Чурек і сакля – все твоє, / Воно не прошене, не дане,
 258A 0161 Во тьмі і неволі / Закували... Добро твоє / Кров'ю потопили,
 264A 0003 Мій маковий цвіте, / Розвивайся, поки твоє / Серце не розбите,
 264A 0013 Умиті сльозою, / Ані серце твоє тихе, / Добреє дівоче
 264A 0023 Нерозвитий цвіте, / Зов'янь тихо, поки твоє / Серце не розбите.
 083B 0166 Уже й дев'ятий настає. / Настане горенько твоє! /
 200B 0082 Та нам не скаже. Якби знала / Матуся горенько твоє, / Чи оддала б за генерала
 200B 0178 І вимовить боюсь тепер / Твоє грядущее... / -----
 212B 0025 Не в аксамиті, не в палатах / Твоє голоднее дитя... / І в'янеш ти, а дні летять,
 212B 0032 Єдинеє добро було – / Твоє дитя, поки росло, / В колодочки поки вбивалось,
 250B 0003 На тебе, мій пресвітлий раю, / На милосердіє твоє, / Все упованіє моє
 250B 0112 Тобі вже зазирає в очі / Твоє грядущее. Не зри! / Сльозу пророчую утри!

ТВОЄЇ 5

199A 0175 Судить великіє діла / Твоєї волі. Люта зла / Не дієш без вини нікому.
 207B 0055 А так здається... сам еси... / (Бо без твоєї, Боже, волі / Ми б не нудились в раї голі).
 212B 0008 І жаль мені, старому, стане / Твоєї божої краси. / Де з нею дінешся еси?
 250B 0244 Не од Сіона благодать, / А з тихої твоєї хати / Нам возвістилася. Якби
 250B 0742 І іменем твого сина, / Твоєї скорбної дитини, / Любов і правду рознесли

ТВОЄЮ 5

199A 0182 Не дай згнушатися лукавим / І над твоєю вічно-славою, / Й над нами, простими
 людьми!...»
 029B 0133 Тебе восхвалити, / І твоєю красою / Серце веселити...
 218B 0137 Упившись кровію, кати, / Твоєю кровію. А ти / Возстав од гроба, слово встало,
 238B 0019 Пророче наш! Моя ти доне! / Твоєю думу назову. / -----
 241B 0016 В свій рай небесний, не бери, / А дай твоєю красою / Надивуватись на землі.

ТВОЇ 30

020A 0055 А чи затопило / Синє море твої гори, / Високі могили?..
 061A 0555 «Ні, в Вільшаній...» / «Твої гроші?» / «Мої!.. ховай Боже!
 061A 2206 І двох хлопців :«Гонто, Гонто! / Оце твої діти. / Ти нас ріжеш – заріж і їх:
 150A 0064 «Не буди, Босфоре: буде тобі горе; / Твої білі ребра піском занесу, / У мул поховаю!
 –реве синє море.–
 154A 0066 «Не буди, Босфоре, буде тобі горе, / Твої білі ребра піском занесу, / У мул поховаю! –
 реве синє море.–
 180A 0089 Поки сонце встане; / Поки твої малі діти / На ворога стануть.
 180A 0248 ----- / А де ж твої думи, рожеві квіти, / Доглядані, смілі, викохані діти,
 180A 0523 Україно! Україно! / Оце твої діти, / Твої квіти молодії,
 180A 0524 Оце твої діти, / Твої квіти молодії, / Чорнилом політі.
 221A 0514 Та грошей шукають, / Льохи твої розкопують / Та тебе ж і лають.
 246A 0020 Не нам на прю з тобою стати! / Не нам діла твої судить! / Нам тільки плакати,
 плакати, плакати
 258A 0039 І воспою знову / Твої блага чистим серцем, / Псалмом тихим, новим.
 258A 0051 Твою восхвалили / Твої люде і в покої, / В добрі одпочили,
 258A 0159 Хваляться, доколи / Неправдою? Твої люди / Во тьмі і неволі
 258A 0254 Блаженний той, хто заплатить / За твої кайдани! / Блажен! блажен! Тебе, злая,
 274A 0332 У лакеї. А Наталю... / Чи твої цигане / Всі послули?
 006B 0188 Мене осміють, / Широкої твої віти / Діти обірвуть.–
 029B 0033 Не жди тії слави! / Твої люде окрадені, / А панам лукавим...

050B 0133 Навіки завадить. / Воли твої і корови / Разом поздыхали,
068B 0079 Воно тойді було дитина, / Воно... Не нам твої діла / Судить, о Боже наш великий!
192B 0037 І воно вгадає / Твої думи веселії... / Сам Бог розмовляє
207B 0071 Тобі, єдиному, святому, / За дивнії твої діла? / Отим-бо й ба! Хвали нікому,
218B 0141 По всій невольничій землі / Твої апостоли святії. / -----
218B 0510 Тільки ми, Адаме, / Твої чада преступніє, / Не одпочиваєм
237B 0029 Огнем в горнилі, словеса / Твої, о Господи, такіі. / Розкинь же їх, твої святисє,
237B 0030 Твої, о Господи, такіі. / Розкинь же їх, твої святисє, / По всій землі. І чудесам
237B 0033 Твоїм увірують на світі / Твої малі убогі діти! / -----
250B 0101 І без води прорве, потопить / Святії думоньки твої? / Де ти сховаєшся? Нігде!
268B 0018 Сама розіпнешся. Во злобі / Сини твої тебе уб'ють / Оперені, а злозачаті
308B 0024 Спочинемо, а тим часом / Твої сестри-зорі / Безвічніі попід небом

ТВОЇЙ 7

221A 0201 Й є чим розговіться! / Ну, а в твоїй Московщині / Є чим поживиться?
221A 0508 З козаком ділився. / Мир душі твоїй, Богдане! / Не так воно стало;
246A 0030 І нам даси жити! / Ми віруєм твоїй силі / І духу живому.
046B 0132 На тебе, друже, подивлюсь. / І може, в тихій твоїй хаті / Я буду знову розмовляти
191B 0013 Ані ганьби я не сплітаю / Твоїй пустині; в іншій кр[аю], / Не знаю, може, й нагадаю
207B 0047 Ми творимо у нашій раї / На праведній твоїй землі! / Ми в раї пекло розвели,
218B 0004 І думу скорбную мою / Твоїй душі передаю. / -----

ТВОЇМ 12

061A 0266 Добридень же, тату, в хату, / На твоїм порогу, / Благослови моїх діток
180A 0324 Та й повірив тупорилим / Твоїм віршемазам. / Ото дурний! а ще й битий
199A 0313 Що я заповідяв / Оцим людям? твоїм людям! / За що мене судять!
246A 0136 І ставники, і мірри дим, / І перед обра[зо]м твоїм / Неутомленніє поклони.
198B 0041 Даш ти, Господи єдиний, / Сади панам в твоїм раю, / Даш високії палати.
200B 0174 Хто стерегтиме твій покой, / Украдений твоїм Петрусем? / Хіба архістратиг? Та й той
212B 0011 Хто коло тебе в світі стане / Святим хранителем твоїм? / І хто заступить? Хто укрисє
218B 0479 Зевеса ліктори. За ним, / Твоїм Юпітером святим, / Залізну браму зачинили.
218B 0557 Круги широкії над ним, / Над сином праведним твоїм! / Дивилась, поки не осталоє
234B 0027 Дай і пригорнутись, / Під крилом твоїм любенько / В холодку заснути.
237B 0032 По всій землі. І чудесам / Твоїм увірують на світі / Твої малі убогі діти!
250B 0133 Чи я, молодая, / Милий Боже, в твоїм раї / Чи я погуляю,

ТВОЇХ 6

171A 0026 ----- / А я, юродивий, на твоїх руїнах / Марно сльози трачу: заснула Україна,
180A 0476 Ми Бога закрийєм / Од очей твоїх неситих. / Ти нас з України
207A 0380 ----- / «В твоїх руках все на світі, / Твоя всюди воля!
258A 0257 В радості застане / І розіб'є дітей твоїх / О холодний камєнь.
175B 0005 Як їх називати, / Отих твоїх безталанних / Дівчаток накритих.
218B 0044 І в тебе, Боже, і в святих / Та праведних твоїх питає, / Що він зробив їм, той святий,

ТВОЙОГО 3

218B 0076 В живую душу світ незримий / Твогого розп'ятого сина!.. / Ти Матер Бога на землі!
250B 0012 Невольників. Подай їм силу / Твогого мученика сина, / Щоб хрест-кайдани донесли
250B 0741 По всьому світу розійшлись, / І іменем твогого сина, / Твоєї скорбної дитини,

ТВОРИВ 1

074B 0003 (А Бог тойді з Петром ходив / По світу та дива творив.) / А кайзак на хирю

ТВОРИЛИ 3

205B 0014 А може, й так? Добра чимало / Вони творили на землі, / Ріками сльози розлили,
207B 0003 Де люде плачуть живучи, / То ви б елегій не творили / Та марне Бога б не хвалили,

308В 0043 Поки б химерив мудрий дід, / Творили б, лежа, епопею, / Парили б скрізь понад землею,

ТВОРИЛОСЯ 2

061А 0293 Шабельки гартують. / Довго таке творилося, / Поки не в Варшаві
305В 0012 І спала ніч. А кругом тебе / Творилося, росло, цвіло, / І процвітало, і на небо

ТВОРИЛОСЬ 3

221А 0254 Із шведською прибудую... / Та й тойді ж творилось! / Аж злішаю, як згадаю...
057В 0383 Сотворив я, сину! / Такого ще не творилось / В нас на Україні.
218В 0092 А в римській ідольській землі / Се беззаконіє творилось. / Либонь, за Декія-царя?

ТВОРИМО 1

207В 0046 Такії, Боже наш, діла / Ми творимо у нашім раї / На праведній твоїй землі!

ТВОРИТЕ 1

038В 0036 Іде козак.– Ох, літа! літа! / Що ви творите? – На тоте ж / Старий ударив в закаблуки,

ТВОРИТЕЛЮ 1

305В 0014 І процвітало, і на небо / Хвалу творителю несло. / А ти, кумасю, спала, спала,

ТВОРИТИ 1

016В 0109 Жить би, жить та славить Бога / І добро творити, / Та божою красотою

ТВОРИТЬ 4

199А 0304 І сонце хоче подивиться, / Що будуть з праведним творить?! / -----
258А 0088 В беззаконії мерзїє, / Не творить блага. / А Бог дивиться чи є ще
016В 0417 Витать над грішними святою / І всякому добро творить. / А сталось ось як. У черницях
175В 0041 Аж там панич несамовитий, / Недоліток, таке творить, / Сердешну дівчину мордує.

ТВОРИТЬСЯ 6

061А 0765 З усіх вікон у титаря. / Що-то там твориться? / Треба глянуть та розказать...
123А 0198 І ніхто не знає / Того дива, що твориться / Серед ночі в гаї,
221А 0316 Таки й на льох. Та ще буде / Два дива твориться. / Сю ніч будуть в Україні
057В 0193 Та й повезли до прийому. / Он яке твориться / На сім світі! Яка правда
200В 0079 Або кукіль, або пшениця. / Бо ми не знаєм, що твориться / У його там. А він хоч зна,
207В 0068 А подивися та спитай! / Що там твориться, у тім раї! / Звичайне, радість та хвала!

ТВОРЧЕ 2

230В 0070 Його безбожнії діла... / Безбожний царю! Творче зла! / Правди гонителю жестокий!
277В 0015 Тихолюбцям-святим, / Творче неба й землі! / Долгоденствіє їм

ТВОРЯТЬ 1

258А 0214 Високії сіонськії / Спадають і творять / Добро тварям земнородним,

ТВОРЯТЬСЯ 1

050В 0150 Такі-то темнії діла / Творяться нишком на сім світі! / А вас, письменних, треба б бити,

ТВОЮ 16

047А 0142 Людям помагаю. / Твою долю, моя доню! / Позаторік знала,
061А 2017 За милого долю. / Карай, Боже! Твою правду / Я витерпіть мушу.
114А 0018 Що в сірій свитині, бувало, щасливий, / Як побачить диво – твою красоту. / Кого ти без мови, без слова навчила
199А 0098 Правду побороти, / Осміяли твою славу, / І силу, і волю.

- 258A 0042 Боже, нашими ушима / Чули твою славу, / І діди нам розказують
 258A 0050 Трупі ворожі. І силу / Твою восхвалили / Твої люде і в покої,
 258A 0151 Душа моя знає. / Встань же, Боже, твою славу / Гордий зневажає.
 016B 0237 І Господа б благословляла / За долю добрую твою. / Умилася. А добрі люде
 057B 0364 – Ходім,– кажу,– Уласович, / На твою криницю / Подивитись.– Добре,– каже,–
 192B 0029 Як хочеться жити, / І любити твою правду, / І весь світ обняти!
 250B 0022 Псалмом і тихим і веселим / Святу доленьку твою. / А нині плач, і скорбь, і сльози
 268B 0013 Бо довго довготерпеливий / Дивився мовчки на твою, / Гріховную твою утробу
 268B 0014 Дивився мовчки на твою, / Гріховную твою утробу / І рек во гніві: – Потреблю
 268B 0016 І рек во гніві: – Потреблю / Твою красу, твою оздобу, / Сама розіпнешся. Во злобі
 268B 0016 І рек во гніві: – Потреблю / Твою красу, твою оздобу, / Сама розіпнешся. Во злобі
 295B 0017 Садочок твій позеленить, / Твою надію оновить! / І думу вольную на волю

ТВОЯ 27

- 010A 0077 «Журись», – каже думка, жалю завдає. / О Боже мій милий! така твоя воля, / Таке її
 щастя, така її доля!
 030A 0176 «Що весілля, доню моя? / А де ж твоя пара? / Де світилки з друженьками,
 030A 0601 Подивись на мене – / Я Катруся твоя любя. / Нащо рвеш стремена?»
 061A 0094 А сам плаче, за тобою / І твоя громада / У сірках!..» Правда, мудрі!
 171A 0003 Все на світі гине, / І святая твоя слава, / Як пилина, лине
 171A 0011 Високі могили – / Твоя слава... і про тебе, / Старче малосилий,
 199A 0237 Мов гад у ірій, поспіша! / О чеху! Де твоя душа?? / Дивись, що сили повалило –
 207A 0144 От умерла й мати, / Таки твоя, а я й кажу / Покойній Марині,
 207A 0381 «В твоїх руках все на світі, / Твоя всюди воля! / Нехай буде так, як хочеш,
 234A 0546 Прости мене, мій синочку! / Я... я твоя мати». / Та й замовкла...
 258A 0147 І судей лукавих. / На всім світі твоя правда. / І воля, і слава.
 258A 0191 І серце врачуєш, / І пребудет твоя воля / І труд твій не всус.
 006B 0253 Що нікому мене згадати! / Дивлюсь – твоя, мій брате, мати, / Чорніше чорної землі,
 076B 0136 Єдиний брате мій! Я! Я! / Сестра єдина твоя! / Де дінусь я, де діну славу,
 095B 0275 І в'яне, сохне, гине, гине / Твоя єдина дитина, / Твоя Мариночка
 095B 0276 Твоя єдина дитина, / Твоя Мариночка / -----
 095B 0289 Не плач, голубочко, дивись, / Це я, Мариночка твоя! / Дивися, чорная змія
 134B 0007 Не пом'яни. / Мене, прокляту, я твоя мати, / Мене клени.
 180B 0056 Безталанна! Де ділась / Краса твоя тая, / Що всі люде дивувались?
 212B 0048 На тебе, серце, не зійшла / Твоя і доля і недоля. / -----
 218B 0204 В кайданах одвезли. І син / Алкід, твоя дитина, / Єдина твоя родина,
 218B 0205 Алкід, твоя дитина, / Єдина твоя родина, / Любов єдина твоя,
 218B 0206 Єдина твоя родина, / Любов єдина твоя, / Гниє в неволі, в кайданах.
 218B 0367 З неофітами в кайданах. / А твоя дитина / Ще й до щогли прикована –
 249B 0039 Од гіршого ж тебе спасла / Твоя преправедная мати. / Та де ж нам тую матір взяти?
 250B 0714 Розп'ялась / Твоя єдина дитина! / А ти, спочинувши під тином,
 270B 0007 Чому босе ходить?.. / Боже сильний! Твоя сила / Та тобі ж і шкодить.

ТЕ 121

- 010A 0051 За що ж ти караш її, молоду? / За те, що так щиро вона полюбила / Козацькі очі?..
 Прости сироту!
 030A 0300 А другому оставила / Те, де заховать. / Де ж ті люде, де ж ті добрі,
 030A 0371 Щоб його не мірять!.. / Розказав би про те лихо, / Та чи то ж повірять!
 030A 0378 Правда ваша, правда, люде! / Та й нащо те знати, / Що сльозами перед вами
 030A 0557 По лісу завило; / Як те море, біле поле / Снігом покотилось.
 045A 0034 На базарі – про Лазаря, / Або, щоб те знали, / Тяжко-важко заспіває,
 045A 0091 Скачи, враже, як пан каже: / На те він багатий. / -----
 047A 0007 Марне зеленіє. / Кругом поле, як те море / Широке, синіє.
 052A 0085 Кого положили. / Про старину, про те диво, / Що було, минуло..
 052A 0098 Нехай ще раз послухаю, / Як те море грає, / Як дівчина під вербою
 061A 0563 Їх так очухрали». / «Та ні, не те... вибачайте... / Щоб лиха не знали,

- 061A 0843 Та що й казати? Минулося; / А те, що минуло, / Не згадуйте, пани-брати,
061A 1202 Та глянуть на люде, що вони моторять, / Щоб Богові вранці про те розказати. /
Світить білолиций на всю Україну,
061A 1215 Як козаки шляхту тяжко покарали / За те, що не вмiла в добрі панувати. / -----
061A 1267 Може, дівчина не любить, / За те, що убогий? / І дівчина його любить,
061A 2007 Може, я грішила, / Може, Бог за те й карає, / Що я полюбила –
061A 2425 Укоротив я вам віку, / І мені те буде. / І мене вб'ють... коли б швидче!
061A 2438 ----- / Давно те минуло, як, мала дитина, / Сирота в ряднині, я колись блукав,
061A 2442 Де Залізник, Гонта з свяченим гуляв. / Давно те минуло, як тими шляхами, / Де
йшли гайдамаки, малими ногами
061A 2449 Проміняв би долю, що маю тепер. / Згадаю те лихо, степи ті безкраї, / І батька, і діда
старого згадаю...
114A 0169 Лякають, дівчата, правдою лякають! / І я вас лякаю, бо те лихо знаю, / Бодай його в
світі нікому не знати –
114A 0195 Чи не пристріт? Сяде шити – / Не те вишиває, / Замість Гриця, задумавшись,
114A 0314 Співали п'яні; а Мар'яна / Крізь тин дивилася на те, / Не додивилася, упала
114A 0317 І тяжко-тяжко заридала. / Таке-то лихо, і за те, / Що щиро любить. Тяжко, діти,
114A 0398 А ти стоїш, червонієш...» / «Коли то те буде?» / «Швидко, швидко, моя рибко,
123A 0017 ----- / Давно колись те діялось / У нас на Україні.
150A 0126 І на ножах в крові німіє. / Скутар, мов пекло те, палає, / Через базари кров тече,
154A 0126 І на списах в крові німіє. / Скутар, мов пекло те, палає, / Через базари кров тече,
169A 0052 Старі батьки? Ех, якби-то, / Якби-то нашли те, що там схоронили, / Не плакали б
діти, мати не журилась.
173A 0101 А у вдови одним одно, / Та й те, як билина. / Діждалася вдова долі,
180A 0107 Розмовляють з полем. / І все-то те, вся країна / Повита красою,
180A 0117 І не розруйнує... / І все-то те... Душе моя, / Чого ти сумуєш?
180A 0231 Неситому!.. То катаржні. / А за що? Те знає... / Вседержитель... А може, ще
180A 0273 Чи то німецький, / А може, те, що й московський. / Церкви, та палати,
180A 0376 Таки добре. Перед світом / Усе те заснуло, / Тіль[ки] де-де православні
180A 0577 Що не своє розказав вам, / А те, що приснилось. / -----
197A 0004 Ні приятні, ні любові – / Він все те наймає. / Не завидуй могучому,
199A 0318 Моліться!.. неповинні – / І з вами те буде! / Моліться! люті звірі
221A 0071 А мене, мої сестрички, / За те не впустили, / Що цареві московському
221A 0130 Я й сама не знаю! / Мабуть, за те, що всякому / Служила, годила...
221A 0376 Уже й помостили, / Мов для їх те сідало / Москалі зробили.
221A 0520 Сироту Україну! / За те ж тобі така й дяка. / Церков-домовину
221A 0532 А їм і байдуже. / Кажуть, бачиш, що все-то те / Таки й було наше,
246A 0069 Не поведе тебе в кайданах. / А в нас!.. На те письменні ми, / Читаєм божії глаголи!..
246A 0089 Багато б дечому навчилися! / У нас же й світа, як на те – / Одна Сибір неісходима,
246A 0126 Жінці на патинки. / Собі ж на те, що не знають / Ні діти, ні жінка!
250A 0043 Та й більш нічого. Кричите, / Що Бог створив вас не на те, / Щоб ви неправді
поклонились!..
250A 0055 ----- / Ох, якби те сталось, щоб ви не вертались, / Щоб там і здихали, де ви поросли!
250A 0083 Що вони на світі / На те тільки, щоб панувати... / Бо невчене око
250A 0095 «І ми не ми, і я не я, / І все те бачив, і все знаю. / Нема ні пекла, ані раю.
250A 0131 Учитель великий, / А не те, щоб прості люде. / А гвалту! а крику!
256A 0005 А все-таки лихо. / Нащо б, бачся, те згадувати, / Що давно минуло,
266A 0070 Отаке-то, що хочете, / То те і робіте: / Чи голосно зневажайте,
269A 0002 За що ми любимо Богдана? / За те, що москалі його забули, / У дурні німчики обули
274A 0052 А перед ними опинилось / Те, що співало. Жаль і страх! / В свитині латаній дрожала
274A 0453 Оддали в солдати / За те, що ти не навчила / Панів шанувати.
006B 0002 Згадайте, братія моя... / Бодай те лихо не верталось, / Як ви гарнесенько і я
006B 0016 Меж людьми, як люде. / А поки те буде, / Любіться, брати мої,
014B 0015 Свезли в Калугу и забрали. / Так вот те случай-то какой! / -----
016B 0161 За що ж воно тебе згадає? / За те, хіба, що привела? / А моя свою дитину
026B 0023 Боже небо голубеє / І те помарніло. / Поглянув я на ягнята –

- 029В 0043 Колись козацьке село, / Чи те воно тойді було?.. / Та все пішло ц[арям] на грище:
029В 0113 Зійшлись, з'єднались, мов брат з сестрою. / І все те, все те радує очі, / А серце плаче,
глянуть не хоче!
- 029В 0113 Зійшлись, з'єднались, мов брат з сестрою. / І все те, все те радує очі, / А серце плаче,
глянуть не хоче!
- 033В 0046 Полупанком нашим можна здивувать. / І все то те лихо, все, кажуть, од Бога! / Чи
вже ж йому любо людей мордувать?
- 038В 0027 Людей звеселяє. / А із Братства те бурсацтво / Мовчки виглядає.
- 044В 0001 ----- / Чи то на те божа воля? / Чи такая її доля?
- 046В 0001 ----- / Давно те діялось. Ще в школі, / Таки в учителя-дяка,
046В 0095 На стократ серце, і надію, / І те, що вимовить не вмію... / І все на світі проженуть.
- 050В 0044 Не торгувались з старостами / (Як те буває меж панами), / Не торгувавсь і панотець
050В 0118 Та ходи до мене в найми, / Що буде, те й буде. / Будем знов чумакувати,
050В 0183 Потім утопилась. / Та все то те, – знаєш, люде / Втоплять і задушать!
- 050В 0273 Криницю копає! / Та й викопав. На те літо / Криницю святили,
057В 0026 Таки у нас на Україні / Було те божее село. / В селі тому вдова жила,
057В 0045 Зносити брівоньки нізащо. / Хіба за те, що сирота? / А красота-то красота!
057В 0088 Не торгувались з старостами, / Як те бува з багатирями; / Не торгувавсь і панотець
057В 0356 Отаке-то! А за віщо? / За те, за що Каїн / Убив брата праведного
- 066В 0014 Або лукавих проклинаю / За те, що я тепер терплю, – / Єй-богу, братія, прощаю
067В 0008 Людей і долю проклинать. / Людей за те, щоб нас знали / Та нас шанували.
067В 0010 Та нас шанували. / Долю за те, щоб не спала / Та нас доглядала.
- 068В 0054 І я учуся. Слізьми! Кров'ю! / Письмо те полилося... Нас! / Дешевших панської собаки,
068В 0092 Старої пані бахур сивий / Окрав той крам. Розлив те пиво, / Пустив покриткою...
Дарма,
- 083В 0192 Та й укинув у криницю, / Неначе щеня те! / А сам пішов, співаючи,
088В 0008 Похилившись, / Не те щоб дуже зажурившись, / А так на палубі стояв
092В 0025 І люде веселі. / І ті люде, і село те, / Де колись, мов брата,
095В 0009 Сказали б просто – дурень лас / За те, що сам крепак, / Неодукований сіряк.
095В 0024 У схимника!.. / Та й те сказать, / Чого я турбуюсь?
095В 0113 Одним-одно дитя було, / Та й те пропало /
- 104В 0034 Для себе, братики, спишу, / Ще раз те оливо потрачу. / А може, дасть Бог, і заплачу,
104В 0071 І Господи єдиний! / Як те паня, як ту дитину, / У намистах водив!
- 111В 0011 Мені заїхать в Україну, / У те найкращее село... / У те, де мати повивала
111В 0012 У те найкращее село... / У те, де мати повивала / Мене малого і вночі
150В 0008 От що зробили з мене годи / Та безталання; та ще й те, / Що літечко моє святе
153В 0003 Оце случилося недавно, / Ще був тойді... От як на те / Не вбгаю в віршу цього слова...
153В 0008 А бакалярів розігнали / За те, що шапки не ламали / У Острій брамі. Дурня знать
153В 0098 Може, й брешуть, бо, звичайне, / На те вони люди, / І вдовицю не забудуть,
158В 0037 Свято зустрічати! / Що ж діяти? На те й лихо, / Щоб з тим лихом битись.
172В 0004 Піду собі світ-за-очі – / Що буде, те й буде. / Найду долю, одружуся,
180В 0081 Щоб собак дражнила, / Та ще й вилас. За те, бач, / Що на світ родила.
180В 0083 Що на світ родила. / І за те ще, що так тяжко / Дитину любила.
184В 0020 Святеє сонечко загляне, / І в темній ямі, як на те, / Зелена травка поросте.
187В 0009 І на престолі і в неволі, / І все-то те по добрій волі, / По волі розуму горить,
187В 0012 Як той маяк у син[ім] морі / Чи те... в житейськім. Само так / У нас у костяній
коморі
- 197В 0005 Чи заспіваємо коли? / А може, й те... Та де? Якими? / І заспіваємо яку?
200В 0104 Розкажем іноді колись / Про те, що снилося Петрові. / А генеральші чорнобровій
205В 0023 Поки їх в саж не засадили. / Якби не те, то, певне, б пас / Свинар в толоці. Кляті!
кляті!
- 207В 0053 І їх сльозами поливаем. / А може, й те ще... Ні, не знаю, / А так здається... сам еси...
209В 0036 Усі ми і встанем, та Бог його знає, / Коли-то те буде. Дивися ж, дитино! / Та добре
дивися – а я розкажу,
209В 0056 Не роз'єднали нас... Отак / Те лихо діялося з нами! / -----
217В 0015 І усміхається, і стиха / Промовить нишком: – Де ж те лихо? / Печалі тії, вороги?

- 218В 0023 З тюрми не видно. Слава Богу / Й за те, що бачу. Ще живуть, / І Богу моляться, і мруть
- 218В 0087 І на Україні святилось / Те слово, божеє кадило, / Кадило істини. Амінь.
- 218В 0315 У свій гарем. І се нічого. / На те він Бог, а ми під Бога / Себе повинні підкладать,
- 218В 0320 Преторіанам дав указ, / Щоб все, що хочуть, те й робили, / А ми помилуємо вас.
- 234В 0023 У Севастополі, – / Та мені про те байдуже. / Мені, моя доле,
- 249В 0011 Лизав у ліктора халяву, / Щоб той йому на те, на се... / Хоч півдинарія позичив;
- 266В 0015 Хоч бачать люде, та мовчать. / Отож львеня те дике! люте! / Підстерегли його, взяли.
- 268В 0061 І нагодую і огріє / Вдову і сирот.– Ні, не те, / Скажи їм ось що: – Брешуть боги,
- 303В 0024 Та й знову думать заходивсь / Про те ж таки, що й перше думав. / -----
- 304В 0021 І стане купою на купі / Смердячий гній – і все те, все / Потроху вітер рознесе,
- 308В 0037 ----- / А поки те, та се, та оне... / Ходімо просто-навпростець

ТЕБЕ 163

- 018А 0022 Чи я ж тобі не вродливий, / Чи не в тебе вдався, / Чи не люблю тебе щиро,
- 018А 0023 Чи не в тебе вдався, / Чи не люблю тебе щиро, / Чи з тебе сміявся?
- 018А 0024 Чи не люблю тебе щиро, / Чи з тебе сміявся? / Люби ж собі, моє серце,
- 020А 0047 Ненько моя, ненько! / Як згадаю тебе, краю, / Заплаче серденько...
- 027А 0084 Поки сонце з неба сяє, / Тебе не забудуть! / Праведная душе, прийми мою мову
- 030А 0089 Та в неї ночують; / «В тебе дочка чорнобрива, / Та ще й не єдина,
- 030А 0182 Та не кажи добрим людям, / Що є в тебе мати. / Проклятий час-годинонька
- 030А 0206 А хто ж мою головоньку / Без тебе сховає? / Хто заплаче надо мною,
- 030А 0211 Червону калину? / Хто без тебе грішну душу / Поминати буде?
- 030А 0228 Мій соколе милий!» / «Нехай тебе Бог прощає / Та добрії люде;
- 030А 0495 А може, й зостріну; / Оддам тебе, мій голубе, / А сама загину».
- 030А 0619 Кому хоч оддати / Свою Катрю, що до тебе / В садочок ходила,
- 030А 0621 В садочок ходила, / Свою Катрю, що для тебе / Сина породила?
- 030А 0629 Що колись кохалась, / Що од тебе сина мала, / Покриткою стала...
- 030А 0659 Лихая година! / Гріхом тебе на світ божий / Мати породила;
- 045А 0088 Щоб люде не чули. / А щоб тебе не цурались, / Потурай їм, брате!
- 052А 0079 Як сам, здоров, знаєш, / Тебе люде поважають, / Добрий голос маєш;
- 060А 0006 Тепер летиш в Україну, / Тебе виглядають. / Полетів би за тобою,
- 061А 0383 Та на дрібні сльози – бодай не втирать! / Доле моя, доле! Де тебе шукать? / Вернися до мене, до моєї хати,
- 061А 0692 Дасть він мені славу; / Одягну тебе, обую, / Посажу, як паву,
- 061А 0702 Забудеш Оксану!» / «Хіба краща є за тебе?» / «Може, й є – не знаю».
- 061А 0708 Ні за синім морем / Нема кращої за тебе!» / «Що се ти говориш?
- 061А 1411 Не найду Оксани!» / «Може, й найдеш. А як тебе / Зовуть? Я не знаю».
- 061А 1876 Чи я ж тобі не козак, не козак? / Чи я ж тебе не люблю, не люблю? / Чи я ж тобі черевичків не куплю?
- 061А 2212 Заріж і їх, бо виростуть, / То тебе заріжуть...» / «Убийте пса! А собачат
- 114А 0026 Виливаю сльози на мою Мар'яну, / На тебе дивлюся, за тебе молюсь. / Згадай же, Оксано, чужа чорнобрива,
- 114А 0026 Виливаю сльози на мою Мар'яну, / На тебе дивлюся, за тебе молюсь. / Згадай же, Оксано, чужа чорнобрива,
- 114А 0139 «Орле сизокрилий, / Люблю тебе й на сім світі, / Як на тім любила».
- 114А 0239 «Дочко моя, Мар'яно, / Оддам тебе за пана, / За старшого, багатого,
- 114А 0303 ----- / Тряси ж тебе тряся, Хомо! / Я не ляжу спати дома,
- 114А 0367 Сама свого серця; дала б йому волю / Любить, кого знає. Я б тебе сховав / Далеко! далеко! щоб ніхто не знав,
- 114А 0392 Не в свитині, а сотником / До тебе вернуся, / Не в бур'яні – серед церкви
- 114А 0406 Щоб без мене доглядали / Тебе, одиноку. / Серед степу одпочину»..
- 169А 0003 Моя Україно, / За що тебе сплюндровано, / За що, мамо, гинеш?
- 171А 0011 Високі могили – / Твоя слава... і про тебе, / Старче малосилий,
- 173А 0022 Буду сто літ жити, / Тебе годувати, / В жупані ходити,

- 180A 0017 Вижде нещасливий / У тебе час та й запустить / Пазурі в печінки, –
180A 0081 Безталанна вдова, / Я до тебе літатиму / З хмари на розмову.
180A 0167 Ти з ними кохалась, їх тяжкі руки / Тебе повивали. Бери ж їх, лети / Та по всьому
небу орду розпусти.
180A 0173 Трупом землю криє. / А без тебе я де-небудь / Серце заховаю
180A 0301 В дворец попытаюсь / Ввести тебе. Тільки, знаєш, / Мы, брат, просвищенны,–
180A 0322 А я, дурний, не бачивши / Тебе, цяце, й разу, / Та й повірив тупорилим
192A 0032 Чи сили не маю, / Чи до тебе доріженьки / У степу не знаю?
192A 0034 У степу не знаю? / Чи до тебе свої дари / Я не посилаю?
194A 0004 Мов дитя голодне? Серце моє трудне, / Чого ти бажаєш, що в тебе болить? / Чи
пити, чи їсти, чи спатоньки хочеш?
207A 0039 Я буду витати / Коло тебе і за тебе / Господа благати!
207A 0039 Я буду витати / Коло тебе і за тебе / Господа благати!
207A 0148 Возьмем за дитину?» / Тебе б то це. «Добре,– каже / Покойна Марина,–
207A 0150 Покойна Марина,– / Чому не взять?» – «Взяли тебе / Ми та й спарували
207A 0213 Нічого не хоче! Чи не занедужав? / Братику Степане, що в тебе болить?» – / Ярина
питає. Старому байдуже,
207A 0240 Я завтра покину / Тебе й батька, на чужині / Де-небудь загину,
207A 0254 Хіба ти не знаєш, / Що без тебе і таточка, / І мене не стане?»
207A 0274 Чому я не знала? / Була б тебе не любила / І не цілувала...
207A 0340 В табор не ховатись. / «Нехай тебе Бог заступить!» – / Як за селом стали,
207A 0598 Моя ти дитино! / І Господь тебе покине, / Як ти нас покинеш».
221A 0243 Польщу з королями; / А про тебе, щебетухо, / І досі б стояла.
221A 0515 Льохи твої розкопують / Та тебе ж і лають. / Що й за труди не находять!
234A 0026 Нехрещений сину! / Не я тебе хреститиму / На лиху годину.
234A 0035 Долю виплачу сльозами / І пошлю до тебе». / -----
234A 0194 Ні ти нас не знаєш, / Ні ми тебе. А поживеш, / Роздивишся в хаті,
234A 0196 Роздивишся в хаті, / Та й ми тебе побачимо – / Отоді й за плату,
234A 0320 То багаті люде, / А я наймичка... ще й з тебе / Сміятися будуть.
234A 0520 Ніхи випрягає / Воли батько: вона тебе, / Марку, дожидає».
246A 0068 Ніхто й не возьме за своє, / Не поведе тебе в кайданах. / А в нас!.. На те письменні
ми,
246A 0132 Істини... чи, може, / Щоб ми з тебе насміялись? / Воно ж так і сталося.
246A 0156 ----- / І тебе загнали, мій друже єдиний, / Мій Якове добрий! Не за Україну,
246A 0173 Понесе з росою / Мої думи аж до тебе!.. / Братньою сльозою
256A 0031 Чи то засадили / Нові кати? Щоб до тебе / Люди не ходили
258A 0072 Не молимося чужим богам, / А тебе благаєм: / Поможи нам, ізбави нас
258A 0105 Розіб'є неволю. / Восхвалимо тебе, Боже, / Хваленієм всяким;
258A 0239 В далекій неволі. / І коли тебе забуду, / Ієрусалиме,
258A 0246 Як забуду пом'янути / Тебе, наша славо. / І Господь наш вас пом'яне,
258A 0255 За твої кайдани! / Блажен! блажен! Тебе, злая, / В радості застане
264A 0018 Найдуть злії та й окрадуть... / І тебе, убогу, / Кинуть в пекло... Замучишся
274A 0385 Наміста доброго куплю / Та й тебе повішу, / А сама піду додому...
006B 0112 Заріс богилюю, ждучи / Тебе не квітчану. І в гаї / Ставочок чистий висихає,
006B 0131 Благаю Бога, щоб печаль / Тебе довіку не збудила, / Щоб у палатах не найшла...
006B 0175 Широкі ріки-сльози / Тебе полили, / Їх славою лукавою
006B 0257 Молюся! Господи, молюсь! / Хвалить тебе не перестану! / Що я ні з ким не поділю
016B 0102 Всього понадбала / Стара мати. Саму тебе / Мов намалювала,
016B 0160 Мене мій Поль або Філат! – / За що ж воно тебе згадає? / За те, хіба, що привела?
016B 0233 Межи дітьми дитя своє. / І думає: тебе не стало... / Умийся, серце, щоб пізнала
016B 0235 Умийся, серце, щоб пізнала / Тебе, єдиную свою... / І Господа б благословляла
016B 0380 Так і Бог покине. / Тебе тільки не покине / Лихая година,
025B 0012 Чи ти зійшла вже і на Українці? / Чи очі карі тебе шукають / На небі синім? Чи
забувають?
029B 0132 Одинокий вік дожити, / Тебе восхвалити, / І твоєю красою

- 033В 0041 Мій краю прекрасний, розкошний, багатий! / Хто тебе не мучив? Якби розказать / Про якого-небудь одного магната .
- 036В 0002 О думи мої! О славо злая! / За тебе марно я в чужому краю / Караюсь, мучуся... але не каюсь!..
- 038В 0102 А серцеві не потурай, / Воно тебе в Сибір водило, / Воно тебе весь вік дурило.
- 038В 0103 Воно тебе в Сибір водило, / Воно тебе весь вік дурило. / Приспи ж його і занехай
- 041В 0010 Коли б ті діти не росли, / Тебе, святого, не гнівили, / Що у неволі народились
- 041В 0012 Що у неволі народились / І стид на тебе понесли. / -----
- 046В 0131 Води Дніпрової нап'юсь, / На тебе, друже, подивлюсь. / І може, в тихій твоїй хаті
- 046В 0139 Подивлюсь на Україну, / Подивлюсь на тебе. / А іноді так буває,
- 057В 0068 Та на Україні, / Як Бог тебе допровадить, / То розкажи, сину,
- 067В 0022 В пустині, в неволі... / Як же тебе не проклинають, / Лукавая доле?
- 067В 0024 Лукавая доле? / Не проклену ж тебе, доле, / А буду ховатись
- 067В 0031 Із-за Дніпра широкого / Тебе, моя доле! / -----
- 076В 0108 І сипле попіл на главу. / – Без тебе я не поживу / І дня єдиного, мій сину,
- 076В 0111 Моя найкращая дитино! / Без тебе сонця не узрю, / Без тебе я умру! умру! –
- 076В 0112 Без тебе сонця не узрю, / Без тебе я умру! умру! – / І йде, ридаючи, до сина.
- 076В 0138 Де дінусь я, де діну славу, / І гріх, і стид? Тебе самого / І Бог і люде прокленуть!..–
- 082В 0021 Письмо чи матір, взять на світі. / – А в тебе єсть? – Жена і діти, / І дом, і мати, і сестра!
- 092В 0003 Про волю згадувать. А я / Про тебе, воленько моя, / Оце нагадую. Ніколи
- 092В 0051 Єдинеє свято! / Як оступлять тебе, доле, / Діточки-дівчата
- 095В 0102 Дивися, огирем яким / Сам пан круг тебе похожає, / Уже чи добрим, чи лихим,
- 119В 0023 Прости мене, моя мати! / Буду тебе проклинати, / Поки не умру.
- 129В 0056 «Це не брат мій, це мій милий, / Я тебе дурила...» / «Одурила!..» – І Катрина
- 132В 0017 Друже мій коханий, / Побий тебе сила божа / На наглий дорозі.
- 133В 0005 Плачучи, осудять, / І попросять тебе в хату, / І будуть вітати,
- 133В 0007 І будуть вітати, / І питать тебе про тебе, / Щоб потім сміятись,
- 133В 0007 І будуть вітати, / І питать тебе про тебе, / Щоб потім сміятись,
- 133В 0009 Щоб потім сміятись, / Щоб з тебе сміятись, / Щоб тебе добити...
- 133В 0010 Щоб з тебе сміятись, / Щоб тебе добити... / Без ворогів можна в світі
- 133В 0014 А ці добрі люде / Найдуть тебе всюди, / І на тім світі добряги
- 133В 0016 І на тім світі добряги / Тебе не забудуть. / -----
- 158В 0018 Та згадає Україну / І тебе, мій друже, / Та іноді й пожуриться –
- 161В 0135 Дурна, чого ти боїшся! (Підходить до сина, / хрестить його і цілує.) Боже тебе благослови, / моя дитино! Настусю! Поведи його в покої
- 161В 0172 І гич не до речі! / Дивися: рай кругом тебе, / І діти, як квіти,
- 161В 0215 Оце дитина! Ні, Настусю, / Я коло тебе захожуся / Тепер, лебедонько, не так!
- 161В 0220 Собачий сину, знаєш смак. / Ось я тебе попомуштрую / Не так, як в бурсі!.. Помелом!
- 180В 0063 З хреста ніби знята. / Старці тебе цураються, / Мов тії прокази.
- 180В 0078 Піде собі сліпця водить, / А тебе покине / Калікою на розпутті,
- 191В 0009 Спасибі, друже; похвались, / Що люде і тебе знайшли / І знали, що з тебе зробити.
- 191В 0010 Що люде і тебе знайшли / І знали, що з тебе зробити. / Прощай же, друже! Ні хвали,
- 192В 0032 Благо тобі, друже-брате, / Як є в тебе хата. / Благо тобі, як у хаті
- 192В 0046 Привітає, гляне?.. / Кругом тебе простяглася / Трупом бездиханним
- 194В 0027 Немає нічого. / Нема навіть кругом тебе / Великого Бога!
- 207В 0049 Ми в раї пекло розвели, / А в тебе другого благаєм, / З братами тихо живемо,
- 207В 0077 Мені здається, що й самого / Тебе вже люди прокляли! / -----
- 212В 0010 Де з нею дінешся еси? / Хто коло тебе в світі стане / Святим хранителем твоїм?
- 212В 0022 І я вже Богу не молюсь, / Уже й на тебе не дивлюсь. / Мені приснилось: ти вже мати,
- 212В 0044 Дивлюся іноді, дивлюсь / На стан твій гнучий і за тебе / Тихенько Богу помолюсь.
- 212В 0047 Молися й ти, з святого неба / На тебе, серце, не зійшла / Твоя і доля і недоля.
- 218В 0002 Возлюбленику муз і грацій, / Ждучи тебе, я тихо плачу / І думу скорбную мою
- 218В 0043 І плаче серце, оживає, / І в тебе, Боже, і в святих / Та праведних твоїх питає,
- 218В 0223 Правдивий, наглий, серед шляху / Тебе осудить. Припливуть / І прилетять зо всього світа

- 218В 0228 Круг смертного твого предстануть / В кайданах. І... тебе простять. / Вони брати і християни,
218В 0451 Не громом праведним, святим / Тебе уб'ють. Ножем тупим / Тебе заріжуть, мов собаку,
218В 0452 Тебе уб'ють. Ножем тупим / Тебе заріжуть, мов собаку, / Уб'ють обухом.
218В 0516 За маслак смердячий, / Та тебе ще зневажаєм, / Праотче ледачий!
218В 0564 За нас розп'ятому. І спас / Тебе розп'ятий син Марії. / І ти слова його живії
238В 0006 І виблагав. Господь послав / Тебе нам, кроткого пророка / І обличителя жестоких
239В 0010 Ліванова, а не лукава, / Тебе укрисе дорогим, / Золототканім, хитрошитим,
247В 0015 То не купав би я в калюжі / Тебе преславного. Амінь. / -----
249В 0038 Од п'яного царя-владики! / Од гіршого ж тебе спасла / Твоя преправедная мати.
250В 0002 Все упованіє моє / На тебе, мій пресвітлий раю, / На милосердіє твоє,
250В 0005 Все упованіє моє / На тебе, мати, возлагаю. / Свята сила всіх святих,
250В 0271 Тепер не жди. Тесляр убогий / Тебе повінчану веде / В свою убогую хатину.
250В 0419 Живого істинного Бога. / Тебе ж, сердешну, копт убогий / Хотів у Йосипа купити,
250В 0556 Недобрий чоловік, лихий! / Навчив тебе, моя дитино, / Зробить оце! Покинь! Покинь! –
250В 0731 Отож вони якось зійшлись / Вночі круг тебе сумовати. / І ти, великая в женах!
268В 0006 Мій любий краю неповинний! / За що тебе Господь кара, / Карає тяжко? За Богдана,
268В 0018 Сама розіпнешся. Во злобі / Сини твої тебе уб'ють / Оперені, а злозачаті
271В 0002 Ой діброво – темний гаю! / Тебе одягає / Тричі на рік... Багатого
271В 0005 Собі батька маєш. / Раз укрисе тебе рясно / Зеленим покровом –
283В 0003 Над тим божим, де мремо ми, / Тебе ж, Боже, зневажаєм, / Зневажаючи співаєм:
283В 0013 Ми ж, окрадені небоги, / Самі тебе одурили / І, скиглячи, возопили:
286В 0003 Світе вольний, несповитий! / За що ж тебе, світе-брате, / В своїй добрій, теплій хаті
297В 0003 То і полежать не дають / Ледачому. Тебе ж, о суко! / І ми самі, і наші внуки,
297В 0012 Царі з міністрами-рабами / Тебе, о люту, зацькують! / Не зацькують. А люде тихо
305В 0011 Недвига серцем; спала день / І спала ніч. А кругом тебе / Творилося, росло, цвіло,
308В 0068 Прилинеш ти у холодочок, / Тебе, мов кралю, посажу. / Дніпро, Україну згадаєм,

ТЕЄ 23

- 010А 0064 Кого ж сиротина, кого запитає, / І хто їй розкаже, і хто теє знає, / Де милий ночує:
чи в темному гаю,
047А 0139 Сама колись дівувала – / Теє лихо знаю; / Минулося – навчилася:
061А 0907 – буде, та й годі; а може, ще і гетьманом, коли / теє...» / -----
061А 1163 Як діти, широко; не журились, / Гадали теє... а зробилось... / Над козаками хусточки!
114А 0210 Насилу сказала. / «Що вже й заміж, коли теє...» / «А за кого, мамо!?»
207А 0159 Як ти скажеш?» – «Я не знаю, / Бо я думав теє...» / «Що Ярина сестра тобі?»
207А 0161 «Що Ярина сестра тобі? / А воно не теє, / Воно просто, любітєся,
221А 0044 І сватати стали, / А у мене, як на теє, / Й рушники вже ткались.
258А 0166 І сказали: «Не зрять Господь, / Ніже теє знає». / Умудрітєся, немудрії,
266А 0031 Поки не підкравались / Злії літа; та все теє / Заразом укралі.
036В 0022 Що часто котяться голови буї / За теє диво! Мов пси, гризуться / Брати з братами, й
не схаменуться.
036В 0024 Брати з братами, й не схаменуться. / А теє диво, всіми кохане: / У шинку покритка, а
люде п'яні!
050В 0068 Де в тих сиріт безталанних / Добро теє бралось? / І в коморі і надворі,
057В 0053 Як тая квіточка з роси, / Як теє сонечко з-за хмари. / Ввесь похолону, неживий
083В 0200 Та криницю виливали, / Та дитя теє шукали. / Найшли, найшли твого сина,
088В 0017 На круглолицю молодицю, / Чи теє... дівчину!.. Матрос, / Таки земляк наш з
Островної,
125В 0005 Проклятї жиди. / Ой не п'ється теє пиво, / А я буду пити.
149В 0006 Сердитим Богом. Не мені / Про теє знати, за що караюсь, / Та й знати не хочеться
мені.
153В 0046 Студентові. А жид старий / Ніби теє знає. / Дочку свою одиночу
197В 0015 І Дніпр той дужий, крутогорий, / І молодее теє горе! / І молодий той грішний рай!
218В 0211 Ідеш шукати його в Сибір / Чи теє, в Скіфію... І ти... / І чи одна ти? Божа Мати!

250B 0146 І цілувала. Козеня, / Неначе теє кошеня, / І не пручалось, не кричало,
250B 0434 Страшними мертвими очима / На теє дивляться. За ними / На голому піску стоять

ТЕЖ 2

057B 0185 А в пікінери вербовали, / Та теж охочих. На селі / Зобралася громада радить,
209B 0109 У клуні на соломі спать, / Драгуни теж. А ми з Данилом / Соломи в сіни наносили,

ТЕКЛА 3

020A 0127 Могила чорніє, / Де кров текла козацькая, / Трава зеленіє.
061A 1220 Текла-червоніла. / Текла, текла та й висохла. / Степи зеленіють;
061A 1220 Текла-червоніла. / Текла, текла та й висохла. / Степи зеленіють;

ТЕКЛА-ЧЕРВОНІЛА 2

061A 1219 Довго, довго кров степами / Текла-червоніла. / Текла, текла та й висохла.
061A 1247 Довго-довго кров степами / Текла-червоніла. / І день, і ніч гвалт, гармати;

ТЕКЛИ 1

102B 0007 Неначе наш Дніпро широкий, / Слова його лились, текли / І в серце падали глибоко!

ТЕКУЧИ 1

278B 0032 Пробив-еси високі скали, / Текучи в земло половчана, / Носив-еси на байда[ка]х

ТЕЛЕНЬКАЮТЬ 1

180A 0397 Аж чудно дивиться. / І дзигарі тельнькають. / От я повертаюсь –

ТЕЛИЧКУ 1

016B 0080 А патріот, убогих брат... / Дочку й теличку однімає / У мужика... І Бог не знає,

ТЕЛЯТА 2

161B 0372 Не осталося нічого, / Свині та телята / Уже бродять... А барвінок!
292B 0004 І понад Індом і Євфратом / Свої ягнята і телята / На полі вольнім вольно пас

ТЕЛЬЦЯ 1

292B 0088 Веніамінові внучата, / Тельця отрокам принесли, / Щоб їм дозволено співати

ТЕМНАЯ 1

218B 0400 А ти на березі стояла, / Неначе темная скала. / Не слухала і не ридала,

ТЕМНИЙ 9

027A 0101 А хвилі на той бік ідуть та ревуть. / А може, я й темний, нічого не бачу, / Злая доля,
може, по тім боці плаче,
061A 1461 Зелена діброва, / І темний гай, і Дніпр дужий, / І високі гори,
256A 0065 У ваші кайдани / Народ темний, не заріже / Лукавого сина,
274A 0149 ----- / Гаю, гаю, темний гаю, / Тихенький Дунаю,
025B 0005 А я дивлюся... і серцем лину / В темний садочок на Україну. / Лину я, лину, думу
гадаю,
029B 0146 Які моря перепливав!.. / І темний гайок зелененький, / І чорнобривка молоденька,
189B 0030 Попід горою. По горі / Садочок темний, а в садочку / Лежать собі у холодочку,
250B 0131 «Раю! раю! / Темний гаю! / Чи я, молодая,
271B 0001 ----- / Ой діброво – темний гаю! / Тебе одягає

ТЕМНИМ 7

027A 0038 Послухає, усміхнеться, / Піде темним гаєм... / Ніби з милим розмовляла..
030A 0394 За Києвом, та за Дніпром, / Попід темним гаєм, / Ідуть шляхом чумаченьки,
256A 0029 Протоптаний шляху? / Чи сам заріс темним лісом, / Чи то засадили

- 036В 0006 Як безталанну свою Україну! / Роби, що хочеш, з темним зо мною, / Тільки не кидай, в пекло з тобою
104В 0024 Та тієї долі. / Пішов собі темним яром / Та співає, йдучи:
136В 0005 З дружиною молодою. / Ой піду я темним гаєм, / Дружиноньки пошукаю.
189В 0015 Чомусь тепер мені, старому, / Здавалось темним і німим, / Таким, як я тепер, старим.

ТЕМНИМИ 6

- 061А 2356 Собаки не їли. / І темними улицями, / Де менше горіло,
046В 0068 Високими могилами, / Темними лугами. / -----
147В 0012 Цвіте, красується цвітами, / Садами темними, лугами. / А люди бідні в селі,
194В 0044 З дібровами зеленими! / З темними лугами! / Бо немає в мене роду
230В 0060 Не викроїлось, і драму / Глухими, темними задами / На смітник винесли, а я...
292В 0012 З законами, з мечем, з катами, / З князями, темними рабами. / Вночі підкрались, зайняли

ТЕМНИЦІ 2

- 180А 0445 На їх трупах катованих! / І в темній темниці / Мене, вольного гетьмана,
156В 0078 Тільки ти, святий Ростовський, / Згадав у темниці / Свого друга великого

ТЕМНІ 3

- 178А 0035 Чому ти не хочеш / Укоротить свої темні, / Тяжкі мені ночі!..
246А 0101 От бачите, які у нас / Сидять на небі! Ви ще темні, / Святим хрестом не просвіщенні,
050В 0154 Не варт, не варт на світі жити!» / А чом пак темні не кричать? / -----

ТЕМНІЇ 5

- 057А 0033 Виливало, як уміло, / За темні ночі, / За вишневий сад зелений,
199А 0105 За євангеліє правди, / За темні люде! / Нема кому! Боже! Боже!
050В 0149 В прийом громада повезла. / Такі-то темні діла / Творяться нишком на сім світі!
230В 0087 Аж за Байкал; загляну в гори, / В вертепи темні і в нори, / Без dna глибокії, і вас –
239В 0014 Святим омофором своїм. / І люде темні, незрячі, / Дива господнії побачать.

ТЕМНІЙ 2

- 180А 0445 На їх трупах катованих! / І в темній темниці / Мене, вольного гетьмана,
184В 0020 Святее сонечко загляне, / І в темній ямі, як на те, / Зелена травка поросте.

ТЕМНІМ 7

- 030А 0454 З чорними бровами, / До схід сонця в темнім лісі / Умийся сльозами.
173А 0184 Шепочеться осока, / Дожидає в темнім [гаї] / Дівчинонька козака.
173А 0230 У козака вийма очі, / А дівчина в темнім гаї / Його з війська виглядає».
180А 0097 Край неба палас, / Соловейко в темнім гаї / Сонце зустрічає.
234А 0093 Сховалося у серці лихо, / Як звір у темнім гаї. / В такім раї, чого б, бачся,
198В 0031 А потім би з гори зійшли; / Понад Дніпром у темнім гаї / Гуляли б, поки не смеркає,
266В 0038 Ростуть собі, як та лоза / У темнім лузі. Уповають / На корень свій, уже гнилий,

ТЕМНІСІНЬКА 1

- 030А 0337 Все нічка покрила. / Всіх покрила темнісінька, / Як діточок мати;

ТЕМНО 3

- 150А 0110 На бенкет козачий. / Темно всюди, як у будень, / А свято чимале.
154А 0110 На бенкет козачий. / Темно всюди, мов у будень, / А свято чимале.
274А 0248 До своєї хати. / В хаті темно, нема дома / Або вже ліг спати

ТЕМНОГО 2

- 234А 0256 На хутір знову благодать / З-за гаю темного вернулась / До діда в хату спочивать.
131В 0008 Не виходить чорнобрива / Із темного лугу, / Не виходить зрадливая...

ТЕМНОЇ 2

207A 0489 З Дніпрового гирла широкого впливали, / Серед ночі темної, / На морі синьому
196B 0017 Багато дечого взяли / З моєї темної комори / І в море нишком однесли.

ТЕМНОМУ 9

010A 0065 І хто їй розкаже, і хто теє знає, / Де милий ночує: чи в темному гаю, / Чи в бистрім
Дунаю коня напова,
061A 0869 А де ж люде?.. Над Тясмином, / У темному гаю, / Зібралися; старий, малий,
061A 0874 Великого свята. / У темному гаю, в зеленій діброві, / На припоні коні отаву скубуть;
114A 0353 «Аж до вечора Мар'яна / У темному гаю / Проплакала; прийшов Петрусь,
006B 0106 І в хаті вибито вікно. / В садочку темному ягнята / Удень пасуться. А вночі
068B 0133 Зелену хату і кімнату / У гаї темному. В лугах, / В степах широких, в байраках
245B 0011 Сієє батько та горить! / Дивлюсь, у темному садочку, / Під вишнею у холодочку,
250B 0091 Свою головоньку святую! / І зникла в темному гаю. / О світе наш незаходимий!
292B 0002 В непробудимому Китаї, / В Єгипті темному, у нас, / І понад Індом і Євфратом

ТЕМНУ 4

061A 2379 Та й збудував. Бере синів, / Кладає в темну хату, / Й не дивиться, ніби чує:
076B 0130 Амон бере її, веде / У темну храмину, кладе / Сестру на ліжко. Ламле руки,
104B 0004 Козак. І дивиться, йдучи, / На каламутну темну воду, / Неначе ворогові в очі,
184B 0018 Не раз барвінком зацвіте. / Отак, буває, в темну яму / Святее сонечко загляне,

ТЕНДЕР 1

207A 0484 Байдаки спускати / Та за Тендер погуляти, / Турка пошукати».

ТЕНДЕРОМ 1

207A 0491 На морі синьому / За островом Тендером потопали, / Пропадали.

ТЕПЕР 86

027A 0060 Заплаче злодій, лютий злодій. / Було так перш – тепер дивись: / Сонце гріє, вітер віє
030A 0188 Здалась тоді б ти гадині, / Тепер – москалеві... / Доню моя, доню моя,
047A 0172 Бо все піде в воду... / Тепер же йди, подивися / На торішню вроду».
060A 0005 Є коли літати. / Тепер летиш в Україну, / Тебе виглядають.
061A 0219 Виросли чималі, / Йдете в люди, а там тепер / Все письменне стало.
061A 0507 «Шляхетська натура!» / «Добре, годі! Тепер співай!» / «Не вмю, єй-богу!»
061A 0530 Перед паном Хведірком». / «Добре, годі! Тепер плати!» / «Жартуєте, пане:
061A 0801 Хоч і запеклі. / «Що ж тепер? / Панове, ради! Поміркуєм,
061A 0803 Панове, ради! Поміркуєм, / Тепер з ним нічого робить. / Запалим церкву!»
061A 0934 І ви, молдавани, / Тепер ви не пани; / Ваші господарі –
061A 1208 Чи знає Ярема? Чи знає, чи чує? / Побачимо потім, а тепер не ту, / Не ту заспіваю,
іншої заграю;
061A 1257 Не знать за що, крові широкее море. / А тепер що буде! Сховайся ж за гору; /
Сховайся, мій друже, щоб не довелось
061A 1363 Всіх уклали, все забрали. / «Тепер, хлопці, буде! / Утомились, одпочиньте».
061A 1810 Її батька. Недолуди, / Тепер заховались / За мурами та дивитесь,
061A 2062 «Де він, де він? / Тепер же я знаю!..» / «Через тиждень обіцявся
061A 2119 Та Богу молися. / А мені тепер на Умань / Треба подивитись.
061A 2337 Чому не співає? / Нема його; тепер йому, / Мабуть, не до неї,
061A 2445 Ходив я, та плакав, та людей шукав, / Щоб добру навчили. Я тепер згадав, / Згадав,
та й жаль стало, що лихо минуло.
061A 2448 Молодее лихо! Якби ти вернулось, / Проміняв би долю, що маю тепер. / Згадаю те
лихо, степи ті безкраї,
061A 2466 В голові столітній ту славу козачу: / Я її онукам тепер розказав. / -----
114A 0410 Хіба зараз?..» – «Я жартую. / Тепер Україну / Ні москалі, ні татари –
169A 0019 Нерозумний сину! / Подивись тепер на матір, / На свою Вкраїну,
180A 0414 Таке диво наставила. / Тепер же я знаю: / Це той первий, що розпинав

- 180A 0516 Цвенькать не навчили / По-німецькій – а то тепер / І кисни в чорнилах!
199A 0140 Та буллу купила – / Те[пе]р свята!.. Боже! Боже! / Великая сило!
199A 0162 От їх догмати і їх слава. / То явна слава... А тепер / Отим положено конглавом:
207A 0153 З Яриночкою до купи... / А тепер осталося / Ось що робить. Ти на літі,
207A 0668 В сусіди прохатись. / Тепер, кажуть, в Слободзеї / Останки збирає
221A 0005 На старій церкві. «Бог простить: / Ми тепер душі, а не люди, / А відціля видніше
буде,
221A 0159 От за що, мої сестриці, / Я тепер караюся, / За що мене на митарство
221A 0203 Є чим поживиться? / Чи чортма й тепер нічого? / -----
221A 0301 І гоже, й негоже!» / Тепер уже заходились / Древности шукати
234A 0183 Прожив, слава Богу,– / Підтоптався. Так що ж тепер, / Що візьмеш, небого?
234A 0281 «Спасибі вам! – старий каже. / Тепер, щоб ви знали, / Треба краю доводити,
246A 0099 Та дружню жінку взяв до себе, / А друга вбив. Тепер на небі. / От бачите, які у нас
250A 0175 Правда!.. правда, наїдалися. / А вам тепер вадить. / І на Січі мудрий німець
266A 0065 Сльози молодії. / І тепер я розбитеє / Серце ядом гою,
270A 0005 Молодую вбили? / За що вони тепер мене / В палатах вітають,
274A 0195 ----- / Була колись, тепер нема. / Умер найстарший старшина.
006В 0313 Хоть на чужому, та на полі... / Тепер же злої тії долі, / Як Бога, ждати довелось.
016В 0090 Так ні, за князя. От і князь! / От і пишайся тепер, княгине! / Загинеш, серденько,
загинеш,
028В 0012 Тойді повісили Христа, / Й тепер не втік би син Марії! / Нігде невесело мені,
046В 0043 І йому каратись. / Як я тепер у неволі / Караюся, брате.
050В 0130 Вона мене все радила, / І тепер порадить!..» / Та остання ся рада
050В 0137 ----- / Тепер отак пиши, небоже. / Максим подумав, пожурився;
057В 0170 Що на світі діять? / І що тепер йому почати? / Подумавши, перехрестивсь
057В 0351 ----- / А тепер уже, он бачиш, / Доходить до чого.
066В 0001 ----- / То так і я тепер пишу, / Папір тільки, чорнило трачу...
066В 0014 Або лукавих проклинаю / За те, що я тепер терплю,– / Єй-богу, братія, прошаяю
068В 0095 Минуло, годі... Недоладу / Тепер і згадувать. Нема, / Нема, минулося, пропало...
073В 0002 Та не дай, Господи, нікому, / Як мені тепер, старому, / У неволі пропадати,
076В 0221 Не знаєш, на яку й ступити. / Так що ж мені тепер робити / З цими поганцями?
Скажи,
083В 0079 Що хоч на край світа / Шукать піде... Отак тепер / Не знає, де дітись,
083В 0150 Ти насміялася колись. / А тепер сама до його / У садочок ходиш,
088В 0039 / Чого ж тепер заплакав ти? / Чого тепер тобі, старому,
088В 0040 Чого ж тепер заплакав ти? / Чого тепер тобі, старому, / У цій неволі стало жаль–
088В 0043 Що світ зав'язаний, закритий! / Що сам еси тепер москаль, / Що серце порване,
побите,
092В 0008 [І] прехорошою такою, / Так, як тепер на чужині, / Та ще й в неволі. Доле! Доле!
095В 0280 Зав'язала головоньку, / Тепер сиди та думай». / -----
095В 0286 Оце б повісилась... От бачиш, / Тепер і шкода... хоч топись! / Чого ж ти, мамо моя,
плачеш?
137В 0067 Як на ляха стати. / Тепер прелютая година / На нашій славній Україні.
137В 0071 На ляха водити. / Не мені тепер, старому, / Булаву носити.
161В 0211 ----- / А! тепер і читать! / -----
161В 0216 Я коло тебе захожуся / Тепер, лебедонько, не так! / Поки сто раз не поцілує,
161В 0343 І все занехайть. / Отак тепер і з сотником / З дурним моїм сталося,
178В 0025 З ким серцем ділитись, / А тепер не маю навіть / З ким поговорити!..
180В 0013 ----- / Тепер їй любо, любо жити. / Вона серед ночі встає,
185В 0037 Хоч я за це і пропадаю / Тепер в далекій стороні. / Чи доля так оце зробила?
185В 0044 Захода сонця дождає. / Отак-то я тепер терплю / Та смерть із степу виглядаю,
189В 0014 Веселеє колись село / Чомусь тепер мені, старому, / Здавалось темним і німим,
189В 0016 Здавалось темним і німим, / Таким, як я тепер, старим. / І бачиться, в селі убогім,
200В 0031 Ні, я не плачу...» – «Знаєш, Маню, / У городі тепер армяни, / Купи собі, мамуню,
шаль».
200В 0106 А генеральші чорнобровій / Що тепер снилося? то ми / Оце й розкажемо.

- 200В 0171 З превосходительною? Що ти / Тепер робитимеш з собою, / З своєю божою красою?
 200В 0176 Хіба архістратиг? Та й той / Не встереже тепер. Боюся, / І вимовить боюсь тепер
 200В 0177 Не встереже тепер. Боюся, / І вимовить боюсь тепер / Твоє грядущее...
 200В 0196 Та й спать, упоравшись, лягла. / «Тепер старого поховаю, / А молодого привітаю,
 200В 0218 Заприсягла. Питає суд: / «Тепер скажіте, християни, / Хто отруїв його?» Гудуть,
 209В 0050 ----- / – Не знаю, як тепер ляхи живуть / З своїми вольними братами.
 215В 0027 Та серце праведне колись! / Тепер іду я без дороги, / Без шляху битого... а ви!
 247В 0002 Якби-то ти, Богдане п'яний, / Тепер на Переяслав глянув! / Та на замчище
 подив[ив]сь!
 250В 0226 Марніють зримо.– Ти не та, / Не та тепер, Маріє, стала! / Цвіт зельний, наша краса! –
 250В 0270 Ніже апостола того, / Тепер не жди. Тесляр убогий / Тебе повинчану веде
 292В 0070 Сердешний одурів. Панове! / Чи нам його тепер лічить? / Чи заходиться та зробить
 292В 0107 І ядовитую б розтер / Гадючу слину. А тепер / Плугами, ралом не розорем
 303В 0009 Була б сестра! і був би брат! / А то... нема тепер нічого... / Ні Бога навіть, ні півбога.

ТЕПЕРЬ 1

- 014В 0070 Так что же, / Ну, вот теперь и приколи. / -----

ТЕПЛІЙ 1

- 061А 0097 Спасибі за раду. / Теплий кожух, тільки шкода – / Не на мене шитий,

ТЕПЛИЦІ 1

- 270А 0075 І я процвітати / Стала в гаї, і в теплиці, / І в білих палатах.

ТЕПЛИЦЯХ 1

- 180А 0527 Московською блекотою / В німецьких теплицях / Заглушені!.. Плач, Україно!

ТЕПЛІЙ 3

- 234А 0456 Тяжко, Катре, умирати / В чужій теплій хаті!» / -----
 209В 0023 А хто по коліна неначе одтятий,– / Лежать собі хлопці, мов у теплій хаті. / – Дивися,
 дитино, оце козаки
 286В 0004 За що ж тебе, світе-брате, / В своїй добрій, теплій хаті / Оковано, омурано

ТЕРМАХ 1

- 218В 0166 ----- / І в термах оргія. Горять / Чертоги пурпуром і златом,

ТЕРМИ 2

- 218В 0164 Перед Петром. І повели / До себе в терми на вечерю / Того апостола...
 218В 0493 З позорища увечері / У терми сховався / Святий кесар з лікторами.

ТЕРНАМИ 3

- 015А 0024 Плаче козак – шляхи биті / Заросли тернами. / -----
 274А 0233 Повертала в Україну / Степами, тернами, / Острижена. Та й байдуже.
 178В 0001 ----- / Заросли шляхи тернами / На тую країну,

ТЕРНОВИМ 1

- 250В 0647 Своїми дітками. Із школи / Путем терновим розійшлись / Обидва. Божії глаголи,

ТЕРНОМ 6

- 006В 0121 І стежечка, де ти ходила, / Колючим терном поросла. / Кудя полинула, де ділась?
 006В 0232 А три шляхи широкії / Терном заростають. / -----
 016В 0046 Веселі здалека палати, / Бодай ви терном поросли! / Щоб люди й сліду не найшли,
 218В 0052 І главу його честною / Терном увінчали? / І вивели з злодіями
 250В 0082 Ніхто не узрить! Злая ж доля / Колючим терном провела, / Згнушчалася над
 красою!
 292В 0110 Прокляту ниву, проросла / Колючим терном. Горе! Горе! / Дрібніють люде на землі,

ТЕРПИ 1

030A 0451 Не показуй людям сльози, / Терпи до загину! / А щоб личко не марніло

ТЕРПЛЮ 2

066B 0014 Або лукавих проклинаю / За те, що я тепер терплю, – / Єй-богу, братія, прощаю
185B 0044 Захода сонця дожидає. / Отак-то я тепер терплю / Та смерть із степу виглядаю,

ТЕСЛУ 1

250B 0038 Неначе на свою дитину, / Теслу, було, і струг покине / Та й дивиться; і час мине,

ТЕСЛЯР 4

250B 0036 В святому тихому раю. / Тесляр на наймичку свою, / Неначе на свою дитину,
250B 0270 Ніже апостола того, / Тепер не жди. Тесляр убогий / Тебе повінчану веде
250B 0291 Повінчані, та не веселі. / Тесляр колисочку дебелу / Майструє в сінях. А вона,
250B 0349 Такого дива. Аж здрогнув / Святий тесляр. Мітла з востоку / Над самим Віфліємом,
боком,

ТЕСЛЯРА 1

250B 0026 ----- / У Йосипа, у тесляра / Чи бондаря того святого,

ТЕЧЕ 8

015A 0001 ----- / Тече вода в синє море, / Та не витікає,
061A 1691 Шляхтяночки й жидівочки. / Тече кров у воду. / Ні каліка, ані старий,
150A 0127 Скутар, мов пекло те, палає, / Через базари кров тече, / Босфор широкий доливає.
154A 0127 Скутар, мов пекло те, палає, / Через базари кров тече, / Босфор широкий доливає.
173A 0094 З бурлаками гуляєш? / Тече вода і на гору / Багатому в хату.
302B 0001 ----- / Тече вода з-під явора / Яром на долину.
302B 0009 ----- / Тече вода із-за гаю / Та попід горою.
302B 0017 ----- / Тече вода край города. / Вода ставом стала.

ТЕЧУТЬ 2

246A 0036 Вовіки і віки. / А поки що течуть ріки, / Криваві ріки!
196B 0026 Нехай гнилими болотами / Течуть собі меж бур'янами / Літа невольничі. А я!

ТЕШЕ 1

250B 0602 Сидить собі у бур'яні / Та клепку теше. Помагало / Святому батькові в трудах.

ТЕЩУ 2

057B 0311 А потім пом'яне / О здорові тещу з сином / І веселий стане.
173B 0016 Не буду я в чужій хаті / Тещу поважати. / А буду я красоватись

ТИ 432

010A 0050 Така її доля... О Боже мій милий! / За що ж ти караєш її, молоду? / За те, що так
широ вона полюбила
010A 0055 Одна, як та пташка в далеких краях. / Пошли ж ти їй долю – вона молоденька, / Бо
люде чужії її засміють.
010A 0183 Кинув коня та до неї: / «Боже ти мій, Боже!» / Кличе її та цілує...
015A 0009 А думка говорить: / «Куди ти йдеш, не спитавшись? / На кого покинув
016A 0002 Вітре буйний, вітре буйний! / Ти з морем говориш, / Збуди його, заграй ти з ним,
016A 0003 Ти з морем говориш, / Збуди його, заграй ти з ним, / Спитай синє море.
016A 0024 Де він ходить, що він робить, / Ти з ним розмовляєш. / Коли плаче, то й я плачу,
016A 0046 Вітре буйний, вітре буйний! / Ти з морем говориш, / Збуди його, заграй ти з ним,
016A 0047 Ти з морем говориш, / Збуди його, заграй ти з ним, / Спитай синє море...
027A 0091 Нехай усміхнеться серце на чужині, / Хоть раз усміхнеться, дивлючись, як ти / Всю
славу козацьку за словом єдиним
030A 0101 Лишенько з тобою! / Де ти в світі подінешся / З малим сиротою?

- 030A 0184 Проклятий час-годинька / Що ти народилась! / Якби знала, до схід сонця
030A 0187 Була б утопила... / Здалась тоді б ти гадині, / Тепер – москалеві...
030A 0194 На лишенько... Доню моя, / Що ти наробила?.. / Оддячила!.. Іди ж, шукай
030A 0252 Люде не займали. / Ти не скажеш... Ось хто скаже, / Що я його мати!
030A 0254 Що я його мати! / Боже ти мій!.. Лихо моє! / Де мені сховатись?
030A 0258 Сама під водою, / А ти гріх мій спокутуєш / В людях сиротою,
030A 0523 Сину мій Іване! / Де ж ти будеш ночувати, / Як мене не стане?
030A 0572 «Що, москалі?...» – «Де москалі?» / «Що ти? Схаменися!» / «Де москалі-лебедики?»
030A 0592 Серце моє коханє! / Де ти так барився?» / Та до його... За стремена...
030A 0607 Дивись – я не плачу. / Ти не пізнав мене, Йване? / Серце, подивися,
030A 0613 «Боже мій! Іване! / І ти мене покидаєш? / А ти ж присягався!»
030A 0614 І ти мене покидаєш? / А ти ж присягався!» / «Возьміте прочь! Что ж вы стали?»
030A 0624 Мій батечку, мій братику! / Хоч ти не цурайся! / Наймичкою тобі стану...
030A 0644 «Осьде воно, подивися! / Де ж ти? Заховався? / Утік!.. нема!.. Сина, сина
030A 0647 Батько одцурався! / Боже ти мій!.. Дитя моє! / Де дінусь з тобою?
030A 0680 «Прийми, Боже, мою душу, / А ти – моє тіло!» / Шубовсть в воду!.. Попід льодом
045A 0067 Послухає моря, що воно говорить, / Спита чорну гору: «Чого ти німа?» / І знову на
небо, бо на землі горе,
047A 0064 Ніхто не питає: / «Де ти була, що робила?» / Сама собі знає...
047A 0123 Бабусенько, голубонько! / Скажи, бо [ти] знаєш... / Мене мати хоче дати
047A 0163 За перший раз, як за той рік, / Будеш ти такою; / А за другий – серед степу
052A 0074 Отаке-то лихо тяжке, / Батьку ти мій, друже! / Блужу в снігах та сам собі:
052A 0077 «Ой не шуми, луже!» / Не втну більше. А ти, батьку, / Як сам, здоров, знаєш,
061A 0009 І зорі червоні, як перше плили, / Попливуть і потім, і ти, білолиций, / По синьому
небу вийдеш погулять,
061A 0015 І над тим, що буде з нашими синами; / Ти вічний без краю!.. Люблю розмовлять, / Як
з братом, з сестрою, розмовлять з тобою,
061A 0017 Як з братом, з сестрою, розмовлять з тобою, / Співать тобі думу, що ти ж нашептав. /
Порай мені ще раз, де дітись з журбою?
061A 0447 Свиняче ухо! Жартувать, / Чи що, ти хочеш?» / «Я? З панами?
061A 0634 Найду або долю, або за Дніпром / Ляжу головою... А ти не заплачеш, / А ти не
побачиш, як ворон клює
061A 0635 Ляжу головою... А ти не заплачеш, / А ти не побачиш, як ворон клює / Ті карії очі, ті
очі козачі,
061A 0637 Ті карії очі, ті очі козачі, / Що ти цілувала, серденько моє! / Забудь мої сльози,
забудь сиротину,
061A 0641 Я тобі не пара; я в сірій свитині, / А ти титарівна. Кращого вітай, / Вітай, кого
знаєш... Така моя доля.
061A 0647 Одна, серце, на всім світі / Хоч ти помолися!» / Та й заплакав сіромаха,
061A 0663 Ох, як я втомилась!» / «Одпочинь, моя ти зоре! / Ти з неба злетіла!»
061A 0664 «Одпочинь, моя ти зоре! / Ти з неба злетіла!» / Послав свитку. Як ясочка,
061A 0667 Усміхнулась, сіла. / «Сідай же й ти коло мене». / Сів, та й обнялися.
061A 0670 «Серце моє, зоре моя, / Де це ти зоріла?» / «Я сьогодні забарилась:
061A 0675 «А мене й байдуже?» / «Який-бо ти, ей же богу!» / І сльози блиснули.
061A 0683 «Бач, Оксано, я жартую, / А ти й справді плачеш. / Ну, не плач же, глянь на мене:
061A 0709 Нема кращої за тебе!» / «Що се ти говориш? / Схаменися!»
061A 0815 Бере зомлілую... / Де ж ти, / Яремо, де ти? подивися!
061A 0816 Де ж ти, / Яремо, де ти? подивися! / А він, мандруючи, співа,
061A 1009 ----- / Який-бо ти бевзь і справді! Бачиш, ось що він співав: / щоб ляхи погані,
скажені собаки, каялись, бо йде Залізник
061A 1102 «Цу-цу, скажені! Схаменіться! / Бач, розходилися! А ти, / Стара собако, де б
молиться,
061A 1254 Сховайся за гору, бо світу не треба; / Страшно тобі буде, хоч ти й бачив Рось, / І
Альту, і Сену, і там розлилось,
061A 1293 «Ой Дніпре мій, Дніпре, широкий та дужий! / Багато ти, батьку, у море носив /
Козацької крові; ще понесеш, друже!

- 061A 1295 Козацької крові; ще понесеш, друже! / Червонив ти синє, та не напоїв; / А сю ніч уп'єшся. Пекельнеє свято
- 061A 1378 Став, мов перед паном. / «Відкіля ти? Хто ти такий?» / «Я, пане, з Вільшани».
- 061A 1378 Став, мов перед паном. / «Відкіля ти? Хто ти такий?» / «Я, пане, з Вільшани».
- 061A 1404 «Ходім, ходім, отамане, / Батьку ти мій, брате, / Мій єдиний! На край світу
- 061A 1481 Оксано, Оксано! / Де ти, де ти? Подивися, / Моя ти єдина,
- 061A 1481 Оксано, Оксано! / Де ти, де ти? Подивися, / Моя ти єдина,
- 061A 1482 Де ти, де ти? Подивися, / Моя ти єдина, / Подивися на Ярему.
- 061A 1484 Подивися на Ярему. / Де ти? Може, гине, / Може, тяжко клене долю
- 061A 1513 Оксано, Оксано! / Де ти ділася, поділась?» / І хлинули сльози;
- 061A 1591 Оксано! Оксано! / Де ти?» / Замовк, зажурився,
- 061A 1616 «Який же поганій!» / «Відкіля ти?» / «З Керелівки».
- 061A 1712 Оксано! Оксано! / Де ти?» – крикне й сховається / В полум'ї, в пожарі.
- 061A 1785 «Добре, брате, єй же богу!» / «Ану ти, Максиме!» / «Постривай лиш!»
- 061A 1829 Хтось крадеться. / «Хто ти такий?» / Галайда питає.
- 061A 1839 Ось копійка... подивися... / Хіба ти не знаєш?» / «Знаю, знаю», – і свячений
- 061A 1887 Іди ж, доле, за журбою, / А ти, старий, за водою, / А я – так до шинку.
- 061A 1903 А я буду добувать, / А ти, старий, не гріши, / Та в запічку колиши,
- 061A 1923 Тягне мати супоню; / «А ти зав'яжи, доню». / -----
- 061A 1973 Преподобиться з ляхами... / А ти, сизокрилий, / Найдеш іншу».
- 061A 2051 «В Лебедині, моя пташко, / Не вставай: ти хвора». / «В Лебедині! Чи давно я?»
- 061A 2095 Пташко, веселюся». / «А чом же ти не співаєш?» / «Я вже одспівала...»
- 061A 2207 Оце твої діти. / Ти нас ріжеш – заріж і їх: / Вони католики.
- 061A 2209 Вони католики. / Чого ж ти став? Чом не ріжеш? / Поки невеликі,
- 061A 2273 Сам Гонта руйнує: / «Ти поїла моїх діток!» – / Гукає, лютує, –
- 061A 2275 Гукає, лютує, – / Ти поїла невеликих, / Добру не навчила!..
- 061A 2331 Замикайте, діти, двері, / А ти, стара, не журись / Та до мене пригорнись!
- 061A 2399 Доле моя нещаслива! / Що ти наробила? / Нащо мені дітей дала?
- 061A 2447 Згадав, та й жаль стало, що лихо минуло. / Молодєє лихо! Якби ти вернулось, / Проміняв би долю, що маю тепер.
- 061A 2464 Що мала дитина у куточку плаче. / Спасибі, дідусю, що ти заховав / В голові столітній ту славу козачу:
- 114A 0016 Чи правда, Оксано? чужа чорнобрива! / І ти не згадаєш того сироту, / Що в сірій свитині, бувало, щасливий,
- 114A 0019 Як побачить диво – твою красоту. / Кого ти без мови, без слова навчила / Очима, душею, серцем розмовлять.
- 114A 0021 Очима, душею, серцем розмовлять. / З ким ти усміхалась, плакала, журилась, / Кому ти любила Петруся співать.
- 114A 0022 З ким ти усміхалась, плакала, журилась, / Кому ти любила Петруся співать. / І ти не згадаєш. Оксано! Оксано!
- 114A 0023 Кому ти любила Петруся співать. / І ти не згадаєш. Оксано! Оксано! / А я й досі плачу, і досі журюсь,
- 114A 0126 Ні, не було, мій голубе. / Ти чув, що співають... / То кобзарі вигадують,
- 114A 0206 Та, може, й од пана! / Ти вже виросла, нівроку, / Уже й дівувала;
- 114A 0258 Ще не дівувала. / Бо ти мене не пускала / Вранці до криниці,
- 114A 0272 Дала карі очі? / Ти все дала, тільки долі, / Долі дати не хочеш!
- 114A 0362 «Мар'яно! Мар'яно! / Чом ти не убога! Чом я не багатий! / Чом у мене коней вороних нема?
- 114A 0371 Моя доля, моє щастя, / Ти, моя Мар'яно. / Чом не ти в сірій свитині,
- 114A 0372 Ти, моя Мар'яно. / Чом не ти в сірій свитині, / Чом я не в жупані?»
- 114A 0397 Дивуйтеся, люди! / А ти стоїш, червонієш...» / «Коли то те буде?»
- 123A 0065 Байстря необуте! / Ти вже виросла, дівуєш, / З хлопцями гуляєш...
- 123A 0134 І в коси впилася. / «Мамо! мамо! Що ти робиш?» / Хвиля роздалася,
- 150A 0014 Ой Боже наш, Боже, хоч і не за нами, / Неси ти їх з України. / Почуємо славу, козацьку славу,

- 150A 0066 У мул поховаю! – реве синє море.– / Хіба ти не знаєш, яких я несу / Гостей до султана?»
- 150A 0171 На всю Україну, / Що не дав ти товариству / Згинуть на чужині!»
- 154A 0014 Ой Боже наш, Боже, хоч і не за нами, / Неси ти їх з України; / Почуємо славу, козацькую славу,
- 154A 0068 У мул поховаю! – реве синє море.– / Хіба ти не бачиш, яких я несу / Гостей до султана?...» Так море спиняло
- 154A 0171 На всю Україну, / Що не дав ти товариству / Згинуть на чужині».
- 169A 0005 За що, мамо, гинеш? / Чи ти рано до схід сонця / Богу не молилась,
- 169A 0007 Богу не молилась, / Чи ти діточок непевних / Звичаю не вчила?
- 171A 0015 Ніхто й не покаже, / Де ти стояв. Чого стояв. / І на сміх не скаже!!
- 171A 0082 Слово моє, сльози мої, / Раю ти мій, раю! / -----
- 173A 0046 Ой сину мій, сину, / Моя ти дитино, / Чи є кращий на всім світі,
- 173A 0054 Ой зозуле, зозуленько, / Нащо ти кувала, / Нащо ти їй довгі літа,
- 173A 0055 Нащо ти кувала, / Нащо ти їй довгі літа, / Сто літ накувала?
- 173A 0091 Удовиний поганий, / Чи ти в полі, чи ти в гаї, / Обідраний цигане,
- 173A 0091 Удовиний поганий, / Чи ти в полі, чи ти в гаї, / Обідраний цигане,
- 178A 0034 Гріх їм буде... Боже милий, / Чому ти не хочеш / Укоротить свої темні,
- 180A 0079 В хмарі заховаю. / А ти, моя Україно, / Безталанна вдово,
- 180A 0091 На ворога стануть. / Прощай же ти, моя нене, / Удово-небога,
- 180A 0118 І все-то те... Душе моя, / Чого ти сумуєш? / Душе моя убогая,
- 180A 0121 Чого марне плачеш, / Чого тобі шкода? Хіба ти не бачиш, / Хіба ти не чуєш людського плачу?
- 180A 0122 Чого тобі шкода? Хіба ти не бачиш, / Хіба ти не чуєш людського плачу? / То глянь, подивися; а я полечу
- 180A 0127 Там сміху людського і плачу не чуть. / Он глянь, у тім раї, що ти покидаєш, / Латану свитину з каліки знімають,
- 180A 0165 Забери з собою всі лиха, всі зла, / Своє товариство – ти з ними росла, / Ти з ними кохалась, їх тяжкії руки
- 180A 0166 Своє товариство – ти з ними росла, / Ти з ними кохалась, їх тяжкії руки / Тебе повивали. Бери ж їх, лети
- 180A 0203 О люде поганий! / Де ти взявся? Що ти робиш? / Чого ти шукаєш
- 180A 0203 О люде поганий! / Де ти взявся? Що ти робиш? / Чого ти шукаєш
- 180A 0204 Де ти взявся? Що ти робиш? / Чого ти шукаєш / Під землею? Ні, вже, мабуть,
- 180A 0250 Доглядані, смілі, викохані діти, / Кому ти їх, друже, кому передав? / Чи, може, навіки в серці поховав?
- 180A 0293 «Де ти здесь узялся?» / «З України».–«Так як же ти / Й говорить не вмиєш
- 180A 0328 Москалєві; от і читай, / І йми ти їм віри! / За богами – панства, панства
- 180A 0440 Аспиде неситий! / Що ти зробив з козаками? / Болота засипав
- 180A 0477 Од очей твоїх неситих. / Ти нас з України / Загнав, голих і голодних,
- 192A 0028 «Доле моя, доле, / Чом ти не така, / Як інша, чужая?
- 194A 0004 Мов дитя голодне? Серце моє трудне, / Чого ти бажаєш, що в тебе болить? / Чи пити, чи їсти, чи спатоньки хочеш?
- 195A 0003 Друже сивоусий, / Ти вже серце запечатав, / А я ще боюся.
- 196A 0011 В кайданах... байдуже... / Ти смієшся, а я плачу, / Великий мій друже.
- 199A 0058 Чеху-слав'янине! / Що не дав ти потонути / В німецькій пучині
- 199A 0144 Одпочинь од кари у світлому раї. / За що пропадають? за що ти караєш / Своїх і покорних, і добрих дітей?
- 199A 0178 Молюся, Господи, помилуй, / Спаси ти нас, святая сило, / Язви язик мій за хули
- 199A 0280 Звірем заревіли. / «Ти еретик! ти еретик! / Ти сієш розколи!
- 199A 0280 Звірем заревіли. / «Ти еретик! ти еретик! / Ти сієш розколи!
- 199A 0281 «Ти еретик! ти еретик! / Ти сієш розколи! / Усобища розвіваєш,
- 199A 0285 Не приймаєш!...» – «Одно слово!» / «Ти Богом проклятий! / Ти еретик! ти еретик!... –
- 199A 0286 «Ти Богом проклятий! / Ти еретик! ти еретик!.. – / Ревіли прелати. –
- 199A 0286 «Ти Богом проклятий! / Ти еретик! ти еретик!.. – / Ревіли прелати. –
- 199A 0288 Ревіли прелати. – / Ти усобник!...» – «Одно слово». / «Ти всіми проклятий!...»

- 199A 0289 Ти усобник!..» – «Одно слово». / «Ти всіми проклятий!..» / Подивився Гус на папи
199A 0335 Господи, помилуй, / Прости ти їм, бо не знають!..» / Та й не чути стало!
207A 0011 Єдина думо / Пречистая!.. Ти витаєш... / Як у того Нуми
207A 0014 Тая німфа Егерія, / Так ти, моя зоре, / Просіяєш надо мною,
207A 0134 Шматок хліба з'їсти. / Іди ж, доню..... А ти, сину, / Послухаєш вісти.
207A 0138 Твого батька Йвана / В Шляхетчині, то ти ще був / Маленьким, Степане.
207A 0154 А тепер осталося / Ось що робить. Ти на літі, / І Ярина зріє.
207A 0158 Та що-небудь діять. / Як ти скажеш?» – «Я не знаю, / Бо я думав тес...»
207A 0179 То той не вмітиме й пожить. / А ти як думаєш, небоже? / Ну думай, коли хочеш
знать,
207A 0182 Де лучше лихом торгувать, / Іди ти в Січ. Як Бог pomoже, / Там наїсися всіх хлібів,
207A 0202 Ходім лишень полудновать. / Чи ти вже, Ярино, / Змайструвала нам що-небудь?
207A 0219 До вечерні, може, ще пошкандибаю. / А ти, Степане, ляжеш спать, / Бо завтра рано
треба встать
207A 0223 «Степаночку, голубчику! / Чого се ти плачеш? / Усміхнися, подивися,
207A 0225 Усміхнися, подивися, / Хіба ти не бачиш, / Що й я плачу? Розсердився
207A 0242 Де-небудь загину, / А ти мене й не згадаєш, / Забудеш, Ярино,
207A 0253 Мов сміється. Степаночку, / Хіба ти не знаєш, / Що без тебе і таточка,
207A 0267 Не жартую!..» – «Та це й справді / Ти завтра покинеш / Мене й батька? Не жартуєш?
207A 0272 «Ні, моє кохання, / Моє серце!» – «Боже ж ти мій! / Чому я не знала?
207A 0312 Сило молодая! / Послужи, моя ти зброе, / Молодій ще силі,
207A 0549 Степаночку, моє серце! / Де ж це ти барився? / Тату! Тату! Ідїть сюда,
207A 0556 Зробили кайдани. / «Сину ти мій безталанний! / Моя ти дитино!
207A 0557 «Сину ти мій безталанний! / Моя ти дитино! / Де ти в світі погибаєш,
207A 0558 Моя ти дитино! / Де ти в світі погибаєш, / Сину мій єдиний?»
207A 0585 За що ж свої молодії / Ти літа погубиш / За калікою?.. Ярино!
207A 0597 Нагодують».– «Ні, Степане, / Моя ти дитино! / І Господь тебе покине,
207A 0599 І Господь тебе покине, / Як ти нас покинеш». / «Оставайся, Степаночку;
207A 0603 То так будем, я сестрою, / А ти будеш братом, / І дітьми йому обоє,
207A 0616 ----- / «Розкажи ж ти нам, Степане, / Про свою долю,
221A 0224 ----- / А ти що зробила?? / -----
221A 0239 ----- / Упилася б ти без мене / З своїми ксьондзами?
221A 0278 ----- / Та ти добре натворила: / Так кацапів закрепила
221A 0313 ----- / Чого ж ти нас закликала? / Щоб на льох дивиться?
221A 0381 ----- / Ти то кажеш. / А може, й посадять,
221A 0530 Олексіїв друже! / Ти все оддав приятелям, / А їм і байдуже.
234A 0052 Моїх діток забавляй. / Ти, жовтенький пісок, / Нагодуй моїх діток;
234A 0193 Так отак хіба, небого? / Ні ти нас не знаєш, / Ні ми тебе. А поживеш,
234A 0394 Неначе справді молодицю: / «А де ж ти діла паляницю? / Чи, може, в лісі хто одняв?
234A 0501 І молиться Богу. / «Чи чуєш ти, Катерино? / Біжи зустрічати!
234A 0534 «Марку! подивися, / Подивися ти на мене: / Бач, як я змарніла?
246A 0128 ----- / За кого ж ти розп'явся, / Христе, сине божий?
246A 0175 Братньою сльозою / Ти їх, друже, привітаєш, / Тихо прочитаєш...
250A 0100 А більш нікого!..» – «Добре, брате, / Що ж ти таке?» / «Нехай скаже
256A 0027 На лютого ляха. / Де ж ти дівся, в яр глибокий / Протоптаний шляху?
258A 0021 ----- / Чи ти мене, Боже милий, / Навік забуваєш,
258A 0047 Твердою своєю / Розв'язав ти наші руки / І покрити землю
258A 0075 Вражої наруги, / Поборов ти першу силу, / Побори ж і другу,
258A 0110 Боже, спаси, суди мене / Ти по своїй волі. / Молюсь, Господи, внуши їм
258A 0187 Проклялась на світі. / Ти, Господи, помагаєш / По землі ходити.
258A 0189 По землі ходити. / Ти радуєш мою душу / І серце врачуєш,
265A 0009 Бо вже не плачу й не сміюсь... / Доле, де ти! Доле, де ти? / Нема ніякої,
265A 0009 Бо вже не плачу й не сміюсь... / Доле, де ти! Доле, де ти? / Нема ніякої,
265A 0029 Чи жив, чи загинув! / Доле, де ти, доле, де ти? / Нема ніякої!
265A 0029 Чи жив, чи загинув! / Доле, де ти, доле, де ти? / Нема ніякої!
266A 0095 В торішній свитині, / Що ти несеш в Україну / В латаній торбині?

- 272A 0012 А я вийду гуляти з ним, / А ти й залоскочеш. / Залоскочи, моє серце,
 274A 0068 ----- / А відкіля ти, молодице? / -----
 274A 0082 ----- / Де ж ти була, що заблудила? / -----
 274A 0083 ----- / Хто, я? чи ти? / -----
 274A 0095 ----- / Не йди, небого, будь ти з нами. / У нас, ей-богу, добре жить.
 274A 0142 ----- / Дивилась я, вже ти дивись. / -----
 274A 0175 Сідай лиш ближенько, отут. / Ото-то й то! А ти не знаєш... / Що я в Волощині була.
 274A 0193 Коли б мені отих дітей / Найдти де-небудь! Ти не знаєш, / Чи є в Туреччині війна?
 274A 0306 ----- / Не скигли, бо ти всіх побудиш. / -----
 274A 0337 Мого слова. Страшно буде. / І ти, старий друже, / Злякаєшся, як вимовлю...
 274A 0356 Та й поїхав з нею, / З Наталею... Чи чуєш ти? / І остриг, проклятий,
 274A 0380 Поки найдуть люде / Неживою. Чи ти бачив? / Там такий хороший
 274A 0449 Покинув Наталю / В Московщині. А ти її / За Дністром шукала.
 274A 0453 Оддали в солдати / За те, що ти не навчила / Панів шанувати.
 274A 0455 Панів шанувати. / До кого ж ти прихилишся? / Нікого немає!..
 006В 0099 Не кидай матері, казали, / А ти покинула, втекла, / Шукала мати – не найшла,
 006В 0103 Умерла, плачучи. Давно / Не чуть нікого, де ти гралась, / Собака десь помандрувала,
 006В 0114 Ставочок чистий висихає, / Де ти купалася колись. / І гай сумує, похилився.
 006В 0120 Верба усохла, похилилась, / І стежечка, де ти ходила, / Колючим терном поросла.
 006В 0123 Кудя полинула, де ділась? / До кого ти перелетіла? / В чужій землі, в чужій сем'ї
 006В 0125 В чужій землі, в чужій сем'ї / Кого ти радуєш? До кого, / До кого руки приросли?
 006В 0128 Віщує серце, що в палатах / Ти розкошуєш, і не жаль / Тобі покинутої хати...
 006В 0133 Щоб у палатах не найшла... / Щоб Бога ти не осудила / І матері не прокляла.
 006В 0135 ----- / – Чого ти ходиш на могилу? – / Насилу мати говорила.–
 006В 0137 Насилу мати говорила.– / Чого ти плачеш, ідучи, / Чому не спиш ти уночі,
 006В 0138 Чого ти плачеш, ідучи, / Чому не спиш ти уночі, / Моя голубко сизокрила? –
 014В 0050 Таки сусіду про Ганнусю. / «Хіба ти й досі ще не знаєш? / Ганнуся на Сибір пішла.
 016В 0031 Тобі; й спать не ляжу. / А ти завтра тихесенько / Богові розкажеш.
 016В 0350 Іде в покої... Скверний гаде! / Кудя ти лізеш? Схаменись! / Не схаменувся, ключ
 виймає,
 016В 0384 Знівечений звіте. / Ти ще будеш покутовать / Гріхи на сім світі,
 025В 0011 Ой зоре! зоре! – і сльози кануть. / Чи ти зійшла вже і на Україні? / Чи очі карі тебе
 шукають
 029В 0089 Ще не християни?.. / Наробив ти, Христе, лиха! / А переіначив?!
 036В 0010 / Ти привітала / Нерона лютого, Сарданапала,
 036В 0014 О непотребная! Кесаря-ката / І грека доброго ти полюбила / Однаковісінько!.. Бо
 заплатили.
 036В 0017 А я, убогий, що принесу я? / За що сірому ти поцілуєш? / За пісню-думу?.. Ой гаю,
 гаю,
 038В 0106 Свою Борзну і Фастовщину, / Загине все, ти сам загинеш. / І не згадають, щоб ти
 знав...
 038В 0107 Загине все, ти сам загинеш. / І не згадають, щоб ти знав... / І старець тяжко заривав.
 046В 0040 Тихесенько, щоб Бог не чув, / Щоб і ти не бачив. / Щоб не довелося, брате,
 046В 0143 І благов би я о смерті... / Так ти, і Україна, / І Дніпро крутоберегий,
 050В 0210 Чого ж він приплентав? – А хто його зна! / Чи чув ти, що кажуть: легше умирати /
 Хоть на пожарині в своїй стороні,
 050В 0212 Хоть на пожарині в своїй стороні, / Ніж в чужій в палатах. Чи чув ти? – Ба ні. / Ей,
 дядечку, швидче будемо писати,
 057В 0070 То розкажи, сину, / Що ти бачив диявола / Своїми очима.
 057В 0268 А я! а я!... Не вимовлю. / Моя ти дитино! / Я вбив його! Постривай лиш,
 057В 0272 ----- / Так ти кажеш, / Що бачив криницю
 057В 0404 Мов той Іуда! Помолись / За мене Богу, мій ти сину, / На тій преславній Україні,
 068В 0177 О Боже мій милий! / Який дивний ти. Я плакав, / До полудня плакав.
 083В 0067 В недобрий час з того нерівні / Ти насміялась... Стало жаль / Тобі його... Нудьга,
 печаль
 083В 0070 І сором душу оступила, / І ти заплакала! Чого? / Того, що тяжко полюбила

- 083В 0149 Той це, той, що на селі / Ти насміялася колись. / А тепер сама до його
088В 0039 / Чого ж тепер заплакав ти? / Чого тепер тобі, старому,
092В 0005 Оце нагадюю. Ніколи / Ти не здавалася мені / Такою гарно-молодою
092В 0010 Та ще й в неволі. Доле! Доле! / Моя ти співана воле! / Хоч глянь на мене з-за
Дніпра,
092В 0013 ----- / І ти, моя єдина, / Встаєш із-за моря,
092В 0017 Рожевая зоре! / І ти, моя єдина, / Ведеш за собою
092В 0039 І досі в старої / Танцюєте? А ти, доле! / А ти, мій покою!
092В 0040 Танцюєте? А ти, доле! / А ти, мій покою! / Моє свято чорнобриве,
094В 0002 Якби зустрілися ми знову, / Чи ти злякалася б, чи ні? / Якєє тихєє ти слово
094В 0003 Чи ти злякалася б, чи ні? / Якєє тихєє ти слово / Тойді б промовила мені?
094В 0009 А я зрадів би, моє диво! / Моя ти доле чорнобрива! / Якби побачив, нагадав
095В 0096 І раю кращого не треба, / Чого ти хочеш, забажай, / Всього дадуть, та ще й багато!
095В 0241 А пан лежить собі, читає / І просить пити... А ти знаєш, / Що я зарізала його?..
095В 0245 Стоїть на комині. Чого, / Чого ти дивишся на неї? / Це мати! мати! Не дивись!
095В 0271 Ведіть до пана у світлицю! / А ти чи підеш подивиться, / Якою панною Марина
095В 0287 Тепер і шкода... хоч топись! / Чого ж ти, мамо моя, плачеш? / Не плач, голубочко,
дивись,
095В 0308 Зовуть покриткою, дурною, / І ти смієшся, а я плачу, / Ба ні, не плачу, регочусь...
104В 0121 Бродягою... О Боже мій! / Якєє ти, поле! / Своє поле! Якє то ти
104В 0122 Якєє ти, поле! / Своє поле! Якє то ти / Широке... широке!..
111В 0019 Її дитину... Добре, мамо, / Що ти зарані спать лягла, / А то б ти Бога прокляла
111В 0020 Що ти зарані спать лягла, / А то б ти Бога прокляла / За мій талан.
114В 0018 Не зійшлися усі троє. / – Отак-то ти, кате! / Згнушася над сестрами...–
134В 0010 Мене не стане, не йди меж люде, / Іди ти в гай, / Гай не спитає й бачить не буде,
135В 0001 ----- / Ой чого ти почорніло, / Зеленеє поле?
136В 0007 Дружиньки пошукаю. / Де ти? Де ти, озовися! / Прийди, серце, пригорнися.
136В 0007 Дружиньки пошукаю. / Де ти? Де ти, озовися! / Прийди, серце, пригорнися.
143В 0012 Помарніли ми обоє – / Я в неволі, ти вдовою, / Не живем, а тільки ходим
156В 0012 Та й клюють елико мога... / А ти, Чигирине! / А ти, старий Дорошенку,
156В 0013 А ти, Чигирине! / А ти, старий Дорошенку, / Запорозький брате!
156В 0077 Славного гетьмана. / Тільки ти, святий Ростовський, / Згадав у темниці
158В 0039 Щоб з тим лихом битись. / А ти, друже мій єдиний, / Як маєш журитись,
161В 0069 Мов русалка розтріпала... / А чому ти й досі / Ніколи не вплетеш кісники
161В 0078 Стривай, стривай, простоволоса! / Дурненька, де б же ти взяла / Того барвінку
заквітчатись?
161В 0091 Як приймуться, то восени / Ти вийдеш заміж. / -----
161В 0098 ----- / Дурна ти, Насте, як я бачу, / І посміяться не даси...
161В 0111 До серця так і приросла... / А ти вже й скрипку принесла? / Яку ж ми вчистимо з
тобою?
161В 0134 ----- / Дурна, чого ти боїшся! (Підходить до сина, / хрестить його і цілує.) Боже тебе
благослови,
161В 0174 І діти, як квіти, / За що ж ти їх, молоденькі, / Думаєш убити!
161В 0194 ----- / Чом же ти оце, Настусю, / Справді не читаєш?
161В 0205 ----- / А то що ти зробиш? / -----
161В 0266 Неначе та сорока, скаче. / Настусю! Чом же ти не плачеш? / Аджеж Петруся вже
немає.
161В 0282 Моя голубко сизокрила! / Моя ти ягідко!.. / -----
161В 0292 Правда, правда, моя квіточко! Побіжу ж я швиденько, / а ти тут, моя любко, погуляй
собі тихенько / та завітчайся. Та не жди мене, бо бути має,
175В 0003 В нас попанувати, / То знав би ти, пане-брате, / Як їх називати,
175В 0087 Аж у Сибір ланцюг-пута... / А ти будеш тут / У розкоші і не будеш
180В 0038 На заробітки, в москалі. / І ти осталася, небого. / І не осталося нікого
180В 0043 І витопить зимою хату. / А ти нездужаєш і встати, / Щоб хоч огонь той розвести.
180В 0047 ----- / А ти, / Великомученице! Села
180В 0051 І полем-степом ідучи, / Свого ти сина закриваєш. / Бо й пташка іноді пізнає

- 180В 0061 І вигнала з хати, / І вийшла ти за царину, / З хреста ніби знята.
 180В 0071 Найкращеє слово! / Ти зрадієш; і розкажеш / Дитині правдиво
 189В 0043 Що з нами гралася колись. / Чого ж ти, брате, зажуривсь? / – Я не журюсь.
 Помандрувала
 191В 0007 Нудьгу закліваю мою / Ти розважав-таки два літа. / Спасибі, друже; похвались,
 198В 0040 ----- / Даєш ти, Господи єдиний, / Сади панам в твоїм раю,
 200В 0029 Краса і молодість моя». / «Ти, душко, плачеш?» – «Хто се, я? / Ні, я не плачу...» –
 «Знаєш, Маню,
 200В 0036 Купи, голубко! Не печаль / Мого ти серця! А весною / В Париж поїдемо з тобою,
 200В 0056 Що я робитиму на світі? / Се ти, Петрусю?» – «Ажеж я». / «Ходім до мене, будем
 жити,
 200В 0136 «Петрусю! Друже мій єдиний! / Моє ти серце! мій ти сину! / Рятуй мене, рятуй!
 рятуй!
 200В 0136 «Петрусю! Друже мій єдиний! / Моє ти серце! мій ти сину! / Рятуй мене, рятуй!
 рятуй!
 200В 0139 О Матер Божая! розкуй / Мою ти душу!» – І ридала, / І батька й матір проклинала,
 200В 0170 І в домовині. Що ж то буде / З превосходительною? Що ти / Тепер робитимеш з
 собою,
 200В 0183 Не допомгла святая сила. / А ти аж плакала, молилась – / Та й занехаяла. Везла
 205В 0032 ----- / Де ж ти? / Великомучениче святий?
 205В 0034 Великомучениче святий? / Пророче божий? Ти меж нами, / Ти, присносущий, всюди з
 нами
 205В 0035 Пророче божий? Ти меж нами, / Ти, присносущий, всюди з нами / Витаєш ангелом
 святим.
 205В 0037 Витаєш ангелом святим. / Ти, любий друже, заговориш / Тихенько-тихо... про любов
 205В 0050 Спасибі, друже мій убогий! / Ти, знаю, лепту розділив / Свою єдину... Перед Богом
 205В 0055 Поета нашого... На волю / Мені ти двері одчинив! / Спасибі, друже! Прочитаю
 209В 0040 За що й я меж ними в могилі лежу. / Ти ж людям розкажеш, як виростеш, сину. /
 Слухай же, дитино.– А потім ягнята
 212В 0016 Огнем любові, хто такий? / Ти сирота, нема нікого, / Опріче праведного Бога.
 212В 0023 Уже й на тебе не дивлюсь. / Мені приснилось: ти вже мати, / Не в аксамиті, не в
 палатах
 212В 0026 Твоє голоднее дитя... / І в'янеш ти, а дні летять, / Несуть все добре за собою,
 212В 0029 Уже й надію понесли, / А ти осталась на землі / Одна-однісінька; з тобою
 212В 0034 В колодочки поки вбивалось, / Оперилось, і ти осталась / Стара і немощна. Людей,
 212В 0046 Тихенько Богу помолюсь. / Молися й ти, з святого неба / На тебе, серце, не зійшла
 218В 0074 Сльози кровавої лила, / Так, як і ти. І прийняла / В живу душу світ незримий
 218В 0077 Твойого розп'ятого сина!.. / Ти Матер Бога на землі! / Ти слъози матері до краю,
 218В 0078 Ти Матер Бога на землі! / Ти слъози матері до краю, / До каплі вилила! Ридаю,
 218В 0137 Упившись кровію, кати, / Твоею кровію. А ти / Возстав од гроба, слово встало,
 218В 0188 За тим учителем своїм. / А ти весела вийшла з хати / На шлях із гаю виглядати
 218В 0191 Свого Алкіда. Ні, нема. / Уже й не буде. Ти сама / Помолишся своїм Пенатам,
 218В 0208 Гниє в неволі, в кайданах. / А [ти], прескорбная, не знаєш, / Де він канає, пропадає!
 218В 0211 Ідеш шукать його в Сибір / Чи теє, в Скіфію... І ти... / І чи одна ти? Божа Мати!
 218В 0212 Чи теє, в Скіфію... І ти... / І чи одна ти? Божа Мати! / І заступи вас і укрий!
 218В 0230 Вони брати і християни, / А ти собака! Людоїд! / Деспот скажений!
 218В 0328 Молитися за християн. / І ти приходила, молилась, / І милосердий істукан
 218В 0332 У Рим в кайданах християн. / І рада ти, і весела / Кумирові знову
 218В 0342 Радій лиш, небого. / Ще не знаєш ти нового / Ласкавого Бога.
 218В 0399 ----- / А ти на березі стояла, / Неначе темная скала.
 218В 0474 І стихла буря. Де ж була? / Де ти сховалась? Чом на його, / На кесаря свого святого,
 218В 0481 Залізну браму зачинили. / А ти осталась одна, / Одна-однісінька надворі.
 218В 0483 Одна-однісінька надворі. / І що ти зможеш? – Горє! Горє! / О горє лютеє моє!
 218В 0485 О горє лютеє моє! / Моя ти доленько! Без його / Що я робитиму? До кого
 218В 0553 З возами скіфи повертали. / І ти осталася одна / На березі. І ти дивилась,
 218В 0554 І ти осталася одна / На березі. І ти дивилась, / Як розстилися, стелились

- 218В 0565 Тебе розп'ятий син Марії. / І ти слова його живії / В живу душу прийняла.
218В 0569 Живого істинного Бога / Ти слово правди понесла. / -----
230В 0027 О роде суетний, проклятий, / Коли ти видохнеш? Коли / Ми діждемося Вашингтона
230В 0073 ----- / А ти, всевидящее око! / Чи ти дивилося звисока,
230В 0074 А ти, всевидящее око! / Чи ти дивилося звисока, / Як сотнями в кайданах гнали
230В 0078 Як мордовали, розпинали / І вішали?.. А ти не знало? / І ти дивилося на них
230В 0079 І вішали?.. А ти не знало? / І ти дивилося на них / І не осліпло! Око, око!
230В 0081 І не осліпло! Око, око! / Не дуже бачиш ти глибоко! / Ти спиш в кіоті, а царі...
230В 0082 Не дуже бачиш ти глибоко! / Ти спиш в кіоті, а царі... / Та цур їм, тим царям поганим!
232В 0001 ----- / Ти не лукавила зо мною, / Ти другом, братом і сестрою
232В 0002 Ти не лукавила зо мною, / Ти другом, братом і сестрою / Сіромі стала. Ти взяла
232В 0003 Ти другом, братом і сестрою / Сіромі стала. Ти взяла / Мене, маленького, за руку
232В 0008 – Учися, серденько, колись / З нас будуть люде,– ти сказала. / А я й послухав, і учивсь,
232В 0010 А я й послухав, і учивсь, / І вивчився. А ти збрехала. / Які з нас люде? Та дарма!
233В 0001 ----- / А ти, пречистая, святая, / Ти, сестро Феба молодая!
233В 0002 А ти, пречистая, святая, / Ти, сестро Феба молодая! / Мене ти в пелену взяла
233В 0003 Ти, сестро Феба молодая! / Мене ти в пелену взяла / І геть у поле однесла.
233В 0011 О чарівниченько моя! / Мені ти всюди помагала. / Мене ти всюди доглядала.
233В 0012 Мені ти всюди помагала. / Мене ти всюди доглядала. / В степу, безлюдному степу
233В 0015 В далекій неволі, / Ти сіяла, пишалася, / Як квіточка в полі!
233В 0022 Полинула, заспівала / Ти, золотокрила... / Мов живушою водою
233В 0027 З своєю божою красою / Гориш ти, зоренько моя. / Моя порадонько святая!
233В 0029 Моя порадонько святая! / Моя ти доле молодая! / Не покидай мене. Вночі,
233В 0037 А як умру, моя святая! / Моя ти мамо! Положи / Свого ти сина в домовину,
233В 0038 Моя ти мамо! Положи / Свого ти сина в домовину, / І хоть єдиную сльозину
234В 0001 ----- / А ти, задрипанко, шинкарко, / Перекупко п'яна!
234В 0003 Перекупко п'яна! / Де ти в ката забарилась / З своїми лучами?
234В 0009 З нудьги та з похмілля. / Горниш ти лишень ти до мене, / Та витнемо з лиха,
234В 0018 За тобою чимчикую. / Ти хоча й пишалась / І з п'яними кесарями
236В 0007 Лихої, тяжкої години, / Мабуть, ти ждеш? Добра не жди, / Не жди сподіваної волі –
237В 0009 З гостей на цвинтар понесуть? / А ти, о Господи єдиний, / Скуеш лукаві уста,
238В 0009 Людей неситих. Світе мій! / Моя ти зоренько святая! / Моя ти сило молодая!
238В 0010 Моя ти зоренько святая! / Моя ти сило молодая! / Світи на мене, і огрій,
238В 0018 І думу вольную... О доле! / Пророче наш! Моя ти доне! / Твоєю думо назову.
241В 0001 ----- / Така, як ти, колись лілея / На Йордані процвіла,
241В 0005 Святеє слово над землею. / Якби то й ти, дністровий цвіте... / Ні, ні! Крий Боже! Розіпнуть.
241В 0008 В Сибір в кайданах поведуть. / І ти, мій цвіте неукритий... / Не вимовлю...
245В 0021 І в хвилі човен порина. / – Мій братику! Моя ти доле! – / І ми прокинулися. Ти...
245В 0022 – Мій братику! Моя ти доле! – / І ми прокинулися. Ти... / На панщині, а я в неволі!..
247В 0001 ----- / Якби-то ти, Богдане п'яний, / Тепер на Переяслав глянув!
247В 0012 Великий, славний! та не дуже... / Якби ти на світ не родивсь / Або в колиці ще упивсь...
249В 0035 Малих дітей. / Спаси ти нас, / Младенче праведний, великий,
250В 0093 О світе наш незаходимий! / О ти, пречистая в женах! / Благоуханний зельний крине!
250В 0097 В яких незнамих вертепах / Ти заховаєшся од спеки / Огнепалимої тії,
250В 0102 Святії думоньки твої? / Де ти сховаєшся? Нігде! / Огонь заклонувся вже, годі!
250В 0155 Зострів її і привітав / І тихо мовив: – Де ти в Бога / Загаялась, моя небого?
250В 0225 Ланіти, очі і уста / Марніють зримо.– Ти не та, / Не та тепер, Маріє, стала!
250В 0246 Нам возвістилася. Якби / Пречистій їй не дав ти руку, / Рабами б бідніє раби
250В 0266 Чогось непевного. Маріє! / Ти, безталанная, чого / І ждеш і ждатимеш од Бога
250В 0331 Поки Месію не узрю! – / Чи чуєш ти, моя Маріє? / Месія прийде! – Вже прийшов,
250В 0421 Хотів у Йосипа купить, / Та здохла ти. Мабуть, дорога / Таки завадила тобі?
250В 0452 Барило й бочку набиває / Та ще й курникає. А ти? / Не плачеш ти і не співаєш,

- 250B 0453 Та ще й курникас. А ти? / Не плачеш ти і не співаєш, / Гадасш, думаєш-гадаєш,
 250B 0655 За сином праведним своїм, / І ти пішла. В старій хатині / В чужій покинула його,
 250B 0705 Як розпинать його вели, / Ти на розпутті стояла / З малими дітьми. Мужики,
 250B 0715 Твоя єдина дитина! / А ти, спочинувши під тином, / У Назарет отой пішла!
 250B 0722 І Йосипа твого не стало. / І ти, як палець той, осталась / Одна-однісінька! Такий
 250B 0729 Сховались, потім розійшлись, / І ти їх мусила збирати... / Отож вони якось зійшлись
 250B 0732 Вночі круг тебе сумовати. / І ти, великая в женах! / І їх униніє і страх
 250B 0736 Своім святим огненным словом! / Ти дух святий свій пронесла / В їх душі вбогії!
 Хвала!
- 250B 0744 Любов і правду рознесли / По всьому світу. Ти ж під тином, / Сумуючи, у бур'яні
 268B 0003 Не стане знаку на землі, / А ти пишалася колись / В добрі і розкоші! Вкраїно!
 268B 0028 В світлицю-хату; опочий, / Бо ти аж надто вже втомилась, / Гріхи синовні несучи.
 272B 0017 Всю ніч майнували. / – Чи ти ж, коню, будеш пити / З нашої криниці?
 273B 0006 На сій окраденій землі / Свою ти силу ниспошли. / -----
 274B 0006 На їх окраденій землі / Свою ти силу ниспошли. / -----
 274B 0008 А чистих серцем? Коло їх / Постав ти ангели свої, / Щоб чистоту їх соблюли.
 278B 0020 На князя, ладо моє миле, / Ти ханові метаєш стріли? / Немало неба, і землі,
 278B 0024 Гойдай насади-кораблі. / А ти, прелютій... Горе! Горе! / Моє веселіє украв,
 278B 0037 О мій Словутицю преславний! / Моє ти ладо принеси, / Щоб я постіль весела слала,
 280B 0014 – Вітрило-вітре, господине! / Нащо ти вієши, несеш / На легкому крилі своєму
 282B 0003 Не плачте, сироти, вдовиці, / А ти, Аскоченський, восплач / Воутріє на тяжкий глас.
 283B 0006 ----- / Якби не ти, ми б любились, / Кохалися б та дружились,
 283B 0011 ----- / Одурих ти нас, убогих. / Ми ж, окрадені небоги,
 283B 0016 ----- / Ти постриг нас у черниці, / А ми собі молодиці...
 287B 0001 ----- / Моя ти любо! мій ти друже! / Не ймуть нам віри без хреста,
 287B 0001 ----- / Моя ти любо! мій ти друже! / Не ймуть нам віри без хреста,
 287B 0006 Заснули, мов свиня в калюжі, / В своїй неволі! Мій ти друже, / Моя ти любо! Не
 хрестись,
 287B 0007 В своїй неволі! Мій ти друже, / Моя ти любо! Не хрестись, / І не кленись, і не молись
 287B 0014 Ми не раби його – ми люде! / Моя ти любо! усміхнись / І вольную святую душу
 290B 0010 Давне-колишній та ясний / Присниться сон мені!.. і ти!.. / Ні, я не буду спочивати,
 290B 0012 Ні, я не буду спочивати, / Бо й ти приснишся. І [в] малий / Райочок мій спідтиха-тиха
 291B 0010 ----- / Оряся ж ти, моя ниво, / Долон та горою!
 291B 0014 Волею ясною! / Оряся ж ти, розвернися, / Полеми розстелися!
 297B 0008 На тих оддоених щенят, / Що ти щенила. Муко! Муко! / О скорбь моя, моя печаль!
 297B 0010 О скорбь моя, моя печаль! / Чи ти минеш коли? Чи псами / Царі з
 міністрами-рабами
- 305B 0015 Хвалу творителю несло. / А ти, кумасю, спала, спала, / Пишалася, та діувала,
 305B 0024 У сиві коси заплітає, / А ти ніби не добачаєш: / Дівуєш, молишся, та спиш,
 308B 0012 Ходімо в хату спочивать... / Весела хата, щоб ти знала!.. / Ой не йдімо, не ходімо,
 308B 0067 Кругом хатини насажу, / Прилинеш ти у холодочок, / Тебе, мов кралою, посажу.

ТИЖДЕНЬ 11

- 061A 2063 Тепер же я знаю!..» / «Через тиждень обіцявся / Прийти за тобою».
 061A 2065 Прийти за тобою». / «Через тиждень! через тиждень! / Раю мій, покою!
 061A 2065 Прийти за тобою». / «Через тиждень! через тиждень! / Раю мій, покою!
 061A 2085 Як весело стало! / Через тиждень, бабусенько... / Ще три дні осталося.
 061A 2101 В храм пошкандибала. / Через тиждень в Лебедині / У церкві співали:
 207A 0576 ----- / Через тиждень без старостів / За Степана свата
 234A 0294 ----- / Через тиждень молодиці / Коровай місили
 272A 0029 Не взяли з собою. / Уже з тиждень, як расту я, / З сестрами гуляю
 057B 0389 ----- / Через тиждень вже витягли / Максима з криниці
 200B 0192 Щось, ходя, шепче, сміючись. / Аж тиждень так собі нудила, / А потім трути розвела
 218B 0434 І в Рим галера приплила. / Минає тиждень. П'яний кесар, / Постригши сам себе в
 Зевеса,

ТИМ 47

- 010A 0162 ----- / А тим часом із діброви / Козак виїзжає;
030A 0133 Кляне свою долю. / А тим часом вороженьки / Чинять свою волю –
030A 0363 А поки – спочину / Та тим часом розпитаю / Шлях на Московщину.
030A 0383 І свого чимало... / Цур же йому!.. А тим часом / Кете лиш кресало
030A 0717 На сонці куняє, / А тим часом старий кобзар / Ісуса співає.
057A 0058 Поки не остило... / Лягла спочить... А тим часом / Виросла могила,
061A 0014 Як над Вавилоном, над його садами, / І над тим, що буде з нашими синами; / Ти
вічний без краю!.. Люблю розмовлять,
061A 0129 Плаче Україна...» / І я плачу. А тим часом / Пишними рядами
061A 0320 Церквами топили... / А тим часом гайдамаки / Ножі освятили.
061A 0763 ----- / А тим часом світить / З усіх вікон у титаря.
061A 0927 А мудро співає! Коли не послухаєш, усе іншу. / Підкрадьмось, братці, та послухаємо,
а тим часом / задзвонять.
061A 1199 Дрімають... навіки бодай задрімали! / А тим часом місяць пливе оглядать / І небо, і
зорі, і землю, і море,
061A 1320 Може, ще загину». / А тим часом із байрака / Півень – кукуріку!
061A 1573 За що пропадаю». / А тим часом гайдамаки / Й Вільшану минають.
061A 1714 В полум'ї, в пожарі. / А тим часом гайдамаки / Столи вздовж базару
061A 2543 Осталася слава. / А тим часом стародавню / Січ розруйновали:
123A 0186 Рве на собі коси... / А тим часом синя хвиля / Ганнусю виносить.
169A 0039 Не своє шукає, / А тим часом перевертні / Нехай підрастають
173A 0069 Як квіткою в гаї, / Кохалася... А тим часом / Батько умирає.
180A 0175 Серце заховаю / Та тим часом пошукаю / На край світа раю.
180A 0427 Стою, замираю... / А тим часом тихо, тихо / Та сумно співає
180A 0470 Хмарою спустилась / Над царем тим мусянджовим / І заголосила:
207A 0302 Ніби за водою / До криниці. А тим часом / Запорозьку зброю
221A 0307 Та лихий їх знає, / Чого вони з тим поганим / Льохом поспішають.
234A 0467 І днює й ночує. / А тим часом сичі вночі / Недобре віщують
016B 0297 За неї молилось... / А тим часом жиди в селі / З грішми появились.
029B 0087 Ніж нам на Україні. / А може, тим, що киргизи / Ще не християни?..
057B 0111 Ніхто і здалека не бачив, / Як я, лукавий. А тим часом / Просохли очі у вдови.
083B 0074 Диво дивнее на світі / З тим серцем буває! / Увечері цурається,
114B 0036 Поки самі потруїлись / Тим зіллям поганим. / А Бог людям на науку
143B 0008 Розійшлися, мов не знались. / А тим часом дороги / Літа тії молодії
158B 0038 Що ж діяти? На те й лихо, / Щоб з тим лихом битись. / А ти, друже мій єдиний,
161B 0127 ----- / З тим днем, що сьогодні! Боже, помагай! / -----
161B 0289 ----- / Та годі вам уже з тим намистом. Ішли б швидше / до отця Хоми та
порадилися, от що!
178B 0018 Не дав серця молодого / З тим серцем дівочим / Поєднати! – Минулися
218B 0187 І за апостолом святим, / За тим учителем своїм. / А ти весела вийшла з хати
218B 0338 Буде завдавати / В Колізеї. А тим часом / Іди зустрічати
230B 0049 Сатрапа в морду затопив. / А ви – юродиві – тим часом, / Поки нездужає капрал,
230B 0083 Ти спиш в кіюті, а царі... / Та цур їм, тим царям поганим! / Нехай верзуться їм
кайдани,
234B 0021 По шинках хилялась, / А надто з тим Миколою / У Севастополі,–
250B 0115 Заквітчай голову дівочу / Лілеями та тим рясним / Червоним маком. Та й засни
277B 0001 ----- / Тим неситим очам, / Земним богам – царям,
277B 0006 І хвалебні псалми / Тим дрібненьким богам. / -----
277B 0020 Все на світі – не нам, / Все богам тим – царям! / І плуги, й кораблі,
283B 0001 ----- / Удар, громе, над тим домом, / Над тим божим, де мремо ми,
283B 0002 Удар, громе, над тим домом, / Над тим божим, де мремо ми, / Тебе ж, Боже,
зневажаєм,
308B 0023 Зійдемо на гору, / Спочинемо, а тим часом / Твої сестри-зорі

ТИМИ 11

- 061A 1807 В будинку з панами, / З тими самими ляхами, / Що замордували
 061A 2442 Де Залізняк, Гонга з свяченим гуляв. / Давно те минуло, як тими шляхами, / Де йшли гайдамаки, малими ногами
 150A 0010 Ой заграй, заграй, синесеньке море, / Та під тими байдаками, / Що плывуть козаки, тільки мріють шапки,
 154A 0010 Ой заграй, заграй, синесеньке море, / Та під тими байдаками, / Що плывуть козаки, тільки мріють шапки
 171A 0071 ----- / Може... може... а меж тими / Меж ножами рута
 207A 0263 Чи подаєш?» – «Та цур тобі / З тими старостами, / Ще й жартує!» – «Не жартую,
 083B 0137 Та хлопцям жалю завдає / Тими дівчатами. Дівчата / Аж понедужали за ним,
 092B 0044 Тихо, пишно похожасш? / І тими очима, / Аж чорними – голубими,
 140B 0012 Ой зострілась я / За тими лозами / Та з чумацькими возами.
 239B 0045 Шляхів тих владики, / А раби тими шляхами / Без гвалту і крику
 265B 0006 Бог дасть, виростуть. Дружина / Під древами тими / Сяде собі в холодочку

ТИМОШЕВІ 1

- 156B 0061 І кості Богдана / Й Тимошеві в Суботіві / Гарненко спалили

ТИМПАНІ 2

- 258A 0263 Серцем нелукавим; / Во псалтирі і тимпані / Воспоєм благая,
 218B 0379 Серцем нелукавим. / Во псалтирі і тимпані / Воспоєм благая,

ТИН 2

- 114A 0314 Співали п'яні; а Мар'яна / Крізь тин дивилася на те, / Не додивилася, упала
 088B 0033 Що він утомився, / На тин похилився, / Люде кажуть і говорять:

ТИНГИЗА 1

- 074B 0020 І стала тьма, і од Уралу / Та до Тингиза, до Аралу / Кипіла в озерах вода,

ТИ-НИ-НИ 4

- 061A 1069 А козак співає: / «І по хаті ти-ни-ни, / І по сінях ти-ни-ни,
 061A 1070 «І по хаті ти-ни-ни, / І по сінях ти-ни-ни, / Вари, жінко, лини,
 061A 1072 Вари, жінко, лини, / Ти-ни-ни, ти-ни-ни!» / «Добре! Добре! Ще раз! Ще раз!» –
 061A 1072 Вари, жінко, лини, / Ти-ни-ни, ти-ни-ни!» / «Добре! Добре! Ще раз! Ще раз!» –

ТИНОМ 30

- 030A 0423 Все йшла та питала; / Було й таке, що під тином / З сином ночувала...
 030A 0426 Бач, на що здалися карі оченята: / Щоб під чужим тином сльози вилить! / Отож-то дивіться та кайтесь, дівчата,
 030A 0540 На кого собаки на улиці лають? / Хто голий, голодний під тином сидить? / Хто лобуря водить? Чорняві байстрята...
 045A 0020 Пожуриться, посумує, / Сидячи під тином. / -----
 061A 0244 Сліпий старець, сумуючи, / Співає під тином. / Любить її, думу правди,
 061A 1759 Я куплю, я зроблю / Яточку під тином; / Торгувать, шинкувать
 114A 0328 А з грішми такими тяжко в світі жить. / Під тином ночую, з вітром розмовляю, / Соромляться люди у хату пустить
 173A 0242 Спать їм не давала / Та кропиви під їх тином / І бур'ян топтала.
 180A 0134 Єдину надію! в військо отдають! / Бо його, бач, трохи! А онде під тином / Опухла дитина, голоднее мре,
 207A 0087 Як я шукав колись... Ярино! / А де Степан?» – «А он під тином / Неначе вкопаний стоїть».
 207A 0541 ----- / Отак на улиці під тином / Ще молодий кобзар стояв
 207A 0544 І про невольника співав. / За тином слухала Ярина, / І не дослухала, упала.
 270A 0062 Люде віку. Я умерла / Зимою під тином, / А весною процвіла я
 274A 0131 Другий старий і так собі / Де-небудь під тином. / І обидва спочивають,

- 067B 0019 І подибало тихенько / Попід чужим тином / Аж за Урал. Опинилось,
 095B 0144 Палати глянуть, та й пішла / Аж до палат, під тином сіла / І ніч цілісіньку сиділа
 095B 0152 Не йде, сердешная, в село, / Сидить під тином; проганяли, / Уже й собаками
 цькували –
 095B 0206 На холоді сердешна мати / Під тином знай собі сидить. / Стара неначе одуріла.
 147B 0025 Сумують комини без диму, / А за городами, за тином / Могили чорнії ростуть.
 161B 0017 І хата, бачите, була / За тином, сотникова хата. / А сотник був собі багатий,
 180B 0088 Межи псами, на морозі / Де-небудь під тином. / -----
 188B 0009 Мов одірвалось од гіллі, / Одно-однісіньке під тином / Сидить собі в старій ряднині.
 189B 0050 Острижена. Було, вночі / Сидить під тином, мов зузуля, / Та кукає, або кричить,
 209B 0016 Та і йде до мене... Я собі звернулось, / Шеня мов під тином,– звичайне, мале, / То й
 перелякалось. От мене бере
 250B 0045 Ще ж смерть моя не за плечима?.. – / А та стоїть собі під тином / Та вовну білу
 пряде
 250B 0152 І не втомилась. Вигляда / Старий, сумуючи під тином, / Давненько вже свою дитину.
 250B 0466 Аж ось і сам старий іде / З ціпочком тихо попід тином: / Носив у город шапличок
 250B 0715 Твоя єдина дитина! / А ти, спочинувши під тином, / У Назарет отой пішла!
 250B 0744 Любов і правду рознесли / По всьому світу. Ти ж під тином, / Сумуючи, у бур'яні
 300B 0009 В холодній хаті кривобокій, / Або під тином простяглись. / Або... Ні. Треба
 одружитись,

ТИНУ 4

- 144B 0005 По воду не ходить. / Навгороді коло тину / Сохне на тичині
 161B 0012 Та й стали. Буде вже давно – / Отут, бувало, із-за тину / Вилась квасоля по тичині,
 161B 0080 ----- / А коло тину! Там такий / Поріс зелений, та хрещатий,
 161B 0375 Барвінок хрещатий! / Притоптаний, коло тину / Засихає, в'яне!

ТИНЯТИСЯ 1

- 175B 0015 Поки пани в селах, / Будуть собі тинятися / Покритки веселі

ТИНЯТИСЬ 1

- 250B 0658 Святого Йосипа свого! / Пішла тинятись попідтинню, / Аж поки, поки не дійшла

ТИНЯЮСЯ 1

- 057B 0147 І людьми і Богом, / Тиняюся, ховаюся, / І дійшло до того,

ТИНЯЮЧИ 1

- 068B 0001 ----- / Тиняючи на чужині / Понад Елеком, стрів я діда

ТИРАНАМ 1

- 218B 0016 Розпинателям народним, / Грядущим тиранам. / -----

ТИРСА 2

- 052A 0022 Де паслися ваші коні, / Де тирса шуміла, / Де кров ляха, татарина
 074B 0043 Бур'ян колючий та будяк, / Та інде тирса з осокою / В яру чорніє під горою,

ТИРСІ 1

- 278B 0026 Моє веселіє украв, / В степу на тирсі розібгав. / -----

ТИРСУ 1

- 061A 2560 Нагинає верби в гаї, / А тирсу на полі. / Все замовкло. Нехай мовчить;

ТИСК 1

- 218B 0252 А в Римі свято. / Велике свято! Тиск народу, / Зо всього царства воєводи,

ТИСЯЧАМИ 1

016В 0246 І стогне він, стогне по всій Україні. / Кара Господева. Тисячами гинуть / Голодні люди. А скирти гниють.

ТИСЯЧІ 3

125В 0033 Не сто, і не двісті. / А тисячі. А майдани / Кров почервонила.
218В 0285 І чи одна вона? Мій Боже! / Прийшло їх тисячі в сльозах, / Прийшло здалека.
218В 0423 Стратеги божії воспрянуть. / І тьми і тисячі поганих / Перед святими побіжать.

ТИСЯЧОГЛАВИЙ 1

199А 0243 І цесаря, і Вячеслава, / І той собор тисячоглавий / Уголос лають! Не хочать

ТИТАР 1

061А 0824 Біліє місяць; люде сплять, / І титар спить... Не рано встане: / Навіки, праведний, заснув.

ТИТАРІВНА 11

061А 0641 Я тобі не пара; я в сірій свитині, / А ти титарівна. Кращого вітай, / Вітай, кого знаєш... Така моя доля.
083В 0042 І зареготалась / Титарівна, – хіба тобі / Наймичок не стало! –
083В 0044 Наймичок не стало! – / Насміялась титарівна / З бідного Микити.
083В 0081 Не знає, де дітись, / Титарівна... Хоч у воду, / Аби до Микити...
083В 0144 До титаря вчащає. / А титарівна зустрічає, / Приспівує, примовляє:
083В 0154 Як панові, годиш! / Не день, не два титарівна / В садочок ходила,
083В 0158 Микиті годила! / Догодилась титарівна / До самого краю.
083В 0172 Не води напиться, / Ледве ходить титарівна / Трохи пожуриться,
083В 0181 У одній свитині / Іде боса титарівна / І несе дитину,
083В 0188 Положила на цямрину / Титарівна сина / Та й побігла... А Микита
083В 0219 Якогось панича; питав, / Чи жива, каже, титарівна? / Чи насміхається з нерівні?

ТИТАРІВНА-НЕМИРІВНА 3

296В 0001 ----- / Титарівна-Немирівна / Гаптує хустину.
296В 0005 ----- / Титарівна-Немирівна / Людьми гордувала...
296В 0009 ----- / Титарівна-Немирівна.. / Почесного роду...

ТИТАРІВНІ 2

083В 0055 Не чуть його стало... / З того часу титарівні / Щось такеє сталося!
083В 0087 Щоб не було і вам того, / Що тій титарівні! / -----

ТИТАРІВНО 3

083В 0048 Що він в сірій свиті! / Буде тобі, титарівно! / Заплачеш, небого,
083В 0065 Перед очима все стоїть! / Мара, та й годі! Титарівно! / В недобрий час з того нерівні
083В 0202 Найшли, найшли твого сина, / Титарівно, в баговинні. / Ой узяли безталанну,

ТИТАРІВНУ 2

083В 0030 Та дивиться і замирає, / На титарівну... А та в квітах, / Мов намальована, стоїть
083В 0038 Музику наймас, / І нерівню титарівну / У танець вітає!!

ТИТАРЯ 12

061А 0567 Бачте, у Вільшаній / У костьолі... у титаря... / А дочка Оксана!
061А 0764 А тим часом світить / З усіх вікон у титаря. / Що-то там твориться?
061А 0775 Коли породила, на світ привела! / Дивіться, що роблять у титаря в хаті / Пекельнії діти.
061А 0781 Проклятий жид; конфедерати / Кричать до титаря: «Хоч жить? / Скажи, де гроші?»
061А 1380 «Я, пане, з Вільшани». / «З Вільшаної, де титаря / Пси замордували?»
061А 1387 «Дочку, у Вільшаній?» / «У титаря, коли знавав». / «Оксано, Оксано!» –

- 061A 1576 Питається у хлопчика: / «Що, титаря вбили?» / «Ба ні, дядьку; батько казав,
061A 1581 І Оксану вкрали. / А титаря на цвинтарі / Вчора поховали».
061A 2176 Нігде ні одного; / За титаря ляхам платить, / За батька святого;
061A 2462 І мені, малому, не раз довелось / За титаря плакати. І ніхто не бачив, / Що мала
дитина у куточку плаче.
083B 0143 Та вечорами у садочок / До титаря вчащає. / А титарівна зустрічає,
083B 0168 / У титаря у садочку, / У яру, криниця

ТИТЛИ 1

- 250A 0153 Од слова до слова, / Не минайте ані титли, / Ніже тії коми,

ТИХ 19

- 030A 0287 Дечого багато, / Та не чули вже тих річей / Ні батько, ні мати...
030A 0543 Одна його доля – чорні бровенята. / Та й тих люде заздрі не дають носити. / -----
173A 0133 Той горбатий, той багатий, / Тих чотири в хаті. / Усі невлад, усіх назад,
221A 0287 У мундирах розплодила, / Як тих вошей розвела; / Все вельможній байстрята!
250A 0208 Нехай стара мати / Навчається, як дітей тих / Нових доглядати.
270A 0082 Щоб людей я веселила, / Тих самих, що вбили / Мене й матір?.. Милосердий,
274A 0299 На сім світі... Були діти, / І тих не осталося. / -----
029B 0170 Хоч на старість, стати / На тих горах окрадених / У маленькій хаті.
050B 0067 Знову дивувались, / Де в тих сиріт безталанних / Добро теє бралось?
076B 0015 На коронованих главах, / На тих помазаниках божих... / Так що ж, не втну, а як
поможеш
076B 0017 Так що ж, не втну, а як допоможеш / Та як покажеш, як тих птах / Скубуть і
патрають, то, може,
091B 0034 А жаль великий на людей, / На тих юродивих дітей! / -----
095B 0061 Забрався голий в цей куток. / А що тих бідних покриток / Пустив по світу з
байстрюками,
102B 0020 І праведно Господь великий, / Мов на звірей тих лютих, диких, / Кайдани повелів
кувати,
122B 0007 Руки простягати / До тих самих, до багатих, / Що сина в салдати
187B 0034 Та батька, матір прокляли / І тих, що до хреста держали. / А потім ніж – і потекла
239B 0044 Простеляться; і не найдуть / Шляхів тих владики, / А раби тими шляхами
250B 0252 Сліпі і маліє душою, / А тих, що бачать над собою / Сокиру, молот і кують
297B 0007 Не прокленуть, а тільки плюнуть / На тих одоєних щенят, / Що ти щенила. Муко!
Муко!

ТИХА 1

- 207A 0098 «Якби мені лиха та лиха, / Якби мені свекрівонька тиха, / Якби мені чоловік
молодий,

ТИХАЯ 1

- 095B 0126 Щоб милость душу осінила, / Щоб спала тихая печаль / На очі їх, щоб стало жаль

ТИХЕ 4

- 171A 0054 Мою правду безталанну, / Моє тихе слово. / Може, викую я з його
264A 0013 Умиті сльозою, / Ані серце твоє тихе, / Добреє дівоче
266A 0018 Опустошили убоге / Моє серце тихе, / Погасили усе добре,
057B 0049 А чепурне, та роботяще, / Та тихе. Бач, і сирота, / А всім була навдивовижу.

ТИХЕС 1

- 094B 0003 Чи ти злякалася б, чи ні? / Якеє тихеє ти слово / Тойді б промовила мені?

ТИХЕНЬКИЙ 2

- 274A 0150 Гаю, гаю, темний гаю, / Тихенький Дунаю, / Ой у гаї погуляю,

276B 0003 Помпілій Нума, римський цар, / Тихенький, кроткий государ, / Втопившись, пишучи закони,

ТИХЕНЬКО 24

047A 0093 За сивого, багатого / Тихенько єднала. / «Іди, доню,—каже мати,—
061A 0354 А сироті треба самому придбать. / Трапляється, часом тихенько заплаче, / Та й то не од того, що серце болить:
061A 0898 В кирях чорних, як один, / Тихенько ходя розмовляє / І поглядає на Чигрин.
061A 1521 І коні пристали: / Попасемо». І тихенько / У лісі сховались.
207A 0574 Положила спати / У кімнаті і тихенько / Вийшла з батьком з хати.
266A 0055 Грالیся, хвалили... / А літа тихенько кралась / І сльози сушили,
274A 0404 За циганами. І тихо, / Тихенько співала: / -----
050B 0262 Катерину о здоров'ї / Тихенько пом'яне! / Утре сльози – все од Бога –
067B 0018 Звичайне, дитина,— / І подибало тихенько / Попід чужим тином
074B 0046 Та дикий інколи кайзак / Тихенько виїде на гору / На тім захилім верблюді.
074B 0054 Сингичагач кайзак вспом'яне, / Тихенько спуститься з гори, / І згине в глиняній пустині...
082B 0016 З Ватаги письма принесли / І всі тихенько зачитали. / А ми з колегою лягли
088B 0029 Я чув, як, стоя під вербою, / Тихенько дівчина співала, / І жаль мені, малому, стало
161B 0292 Правда, правда, моя квіточко! Побіжу ж я швиденько, / а ти тут, моя любко, погуляй собі тихенько / та завітчайся. Та не жди мене, бо бути має,
161B 0320 А ми!..— Насилу вліз у хату / Та й ліг собі тихенько спати, / Щоб Настю, бачте, не збудить,
194B 0014 І четвертий рік минає / Тихенько, поволі, / І четверту починаю
194B 0092 А я таки мережать буду / Тихенько білії листи. / -----
198B 0026 Кого там люде поховали? / І вдвох тихенько заспівають / Ту думу сумную, днедавно,
200B 0025 І генеральша уночі / Тихенько плакати собі стала. / «Занапастила мене мати.
212B 0045 На стан твій гнучий і за тебе / Тихенько Богу помолюсь. / Молися й ти, з святого неба
235B 0021 На сина глянула, взяла / Його тихенько сповила / Та, щоб дожать до ланового,
250B 0079 Хітон полатаний додолу / Тихенько зсунувся. Ніколи / Такої божої краси
250B 0208 Горить / Огонь тихенько на кабиці, / А Йосип праведний сидить
250B 0278 В Єрусалимі говорили / Тихенько люде, що стяли / У городі Тіверіаді

ТИХЕНЬКО-ТИХО 3

205B 0038 Ти, любий друже, заговориш / Тихенько-тихо... про любов / Про безталанну, про горе,
205B 0059 Надію в серці привітаю, / Тихенько-тихо заспіваю / І Бога Богом назову.
250B 0575 Та мати дивиться і плаче / Тихенько-тихо. Ангел спить, / То щоб його-то не збудить.

ТИХЕСЕНЬКО 21

061A 0179 Могила сумує, тополя шумить, / Тихесенько Гриця дівчина співає – / Я не одинокий, є з ким вік дожить.
061A 0518 А за парубками / Тихесенько, / Гарнесенько,
061A 0650 На кий похилившись, / Плаче собі тихесенько... / Шелест!... Коли гляне:
061A 0756 Так, як ізійшлися,— / Тихесенько, гарнесенько, / Щоб ніхто не бачив
061A 1228 Ніхто не згадає. / Тільки вітер тихесенько / Повіє над ними,
123A 0003 Вночі спочиває, / Прокинеться – тихесенько / В осоки питає:
123A 0009 Рве на собі коси?... / Хто се, хто се?» – тихесенько / Спитає-повіє,
173A 0218 Й сином називає, / І нищечком тихесенько / Крізь сльози співає:
180A 0099 Сонце зустрічає. / Тихесенько вітер віє, / Степи, лани мріють,
196A 0003 Одна давить серце, друга роздирає, / А третя тихо, тихесенько плаче / У самому серці, може, й Бог не бачить.
234A 0038 В тумані ховалась / Та крізь сльози тихесенько / Про вдову співала,
016B 0003 Зійди над горою, / Поговорим тихесенько / В неволі з тобою.
016B 0031 Тобі; й спати не ляжу. / А ти завтра тихесенько / Богові розкажеш.

- 046В 0039 І віршує й плаче / Тихесенько, щоб Бог не чув, / Щоб і ти не бачив.
 057В 0307 Псалтир прочитає, / Потім собі тихесенько, / Тихо заспіває
 189В 0052 Та кукає, або кричить, / Або тихесенько співає / Та ніби коси розплітає.
 207В 0065 А верби геть понад ставом / Тихесенько собі купають / Зелені віти... Правда, рай?
 218В 0527 Нишком проклінала? / А може, й так. Тихесенько / До брами підкралась,
 250В 0679 У яр по воду до криниці, / Тихесенько. І принесе / Води погожої, і вмис
 299В 0007 І сніг, і холод. І Нева / Тихесенько кудись несла / Тоненьку кригу попід мостом.
 308В 0031 Помолимось Богу, / Та й рушимо тихесенько / В далеку дорогу –

ТИХЕСЕНЬКО-ТИХО 1

- 092В 0060 Усміхнися, моє серце, / Тихесенько-тихо, / Щоб ніхто і не побачив...

ТИХИЙ 17

- 169А 0001 ----- / Світе тихий, краю милий, / Моя Україно,
 180А 0013 Гострить ніж на брата. / А той, тихий та тверезий, / Богобоязливий,
 207А 0036 Й на тім світі любитиму...» / О мій тихий світе, / Моя зоре вечірняя!
 234А 0050 І на Дунай однесла: / «Тихий, тихий Дунай! / Моїх діток забавляй.
 234А 0050 І на Дунай однесла: / «Тихий, тихий Дунай! / Моїх діток забавляй.
 246А 0171 Та з вітром говорять. / Вітер тихий з України / Понесе з росою
 250А 0021 Діти юродиві! / Подивіться на рай тихий, / На свою країну,
 037В 0014 Прийшли ксьондзи і запалили / Наш тихий рай. І розлили / Широке море сльоз і
 крові,
 037В 0032 І знову іменем Христовим / Ми оновим наш тихий рай. / -----
 057В 0256 А трудящий, роботящий, / Та тихий до того, / Та ласкавий... Було тобі
 161В 0126 Полетіла б, чорноброва, / За тихий Дунай» / -----
 250В 0052 Хоч і далеко. Так любила ж / Вона той тихий божий став, / Широкою Тіверіаду,
 250В 0478 Ходімо, – каже, – у свій гай, / У свій маленький тихий рай! / Ходім додомоньку,
 дитино.
 250В 0496 Узріть такеє. Благодать! / Гайочок тихий серед поля, / Одна єдина їх доля
 285В 0013 Не сварячись в тяжкій дорозі, / На той світ тихий перейти. / Не плач, не вопль, не
 скрежет зуба –
 285В 0016 Любов безвічну, сугубу / На той світ тихий принести. / -----
 286В 0001 ----- / Світе ясний! Світе тихий! / Світе вольний, несповитий!

ТИХИМ 6

- 030А 0144 Може, вбитий чорнобривий / За тихим Дунаєм; / А може, вже в Московщині
 258А 0040 Твої блага чистим серцем, / Псалмом тихим, новим. / -----
 268А 0024 Не забудьте пом'янути / Незлим тихим словом. / -----
 207В 0007 За що, не знаю, називають / Хатину в гаї тихим раєм. / Я в хаті мучився колись,
 218В 0155 І оргію благословив. / І тихим, добрим, кротким словом / Благовістив їм слово нове,
 250В 0021 Як процвітуть убогі села, / Псалмом і тихим і веселим / Святуго доленьку твою.

ТИХИМИ 3

- 207А 0031 Вилиту сльозами / Мою думу і тихими, / Тихими речами
 207А 0032 Мою думу і тихими, / Тихими речами / Проговориш: «Я любила
 110В 0014 Прилітайте ж, мої любі, / Тихими речами / Привітаю вас, як діток,

ТИХИХ 3

- 258А 0136 І виведіть із тісноти / На волю тихих, заступіте / Од рук неситих». Не хотять
 258А 0268 Преподобнії во славі / І на тихих ложах / Радуються, славословлять,
 218В 0384 Преподобнії во славі / І на тихих ложах / Радуються, славословлять,

ТИХІ 1

- 194В 0052 Та співав би свої думи, / Тихі, невеселі. / Дай дожити, подивитись,

ТИХІЙ 2

046В 0132 На тебе, друже, подивлюсь. / І може, в тихій твоїй хаті / Я буду знову розмовляти
287В 0021 І поховать лихе дебеле / В хатині тихій і веселій. / -----

ТИХІМ 1

258А 0219 Господь не забуде, / Воцариться в дому тихім, / В сім'ї тій великій,

ТИХНЕ 2

025В 0002 Сонце заходить, гори чорніють, / Пташечка тихне, поле німіє, / Радіють люде, що
одпочинуть,
250В 0371 Во Іудеї. Гомонить / І тихне люд.– О люди! люди! – / Чабан якийсь біжить, кричить.

ТИХНУТЬ 1

038В 0088 ----- / І тихнуть божії слова, / І в келії, неначе в Січі,

ТИХО 66

047А 0179 Прийшла... Вмилась, напилася, / Тихо усміхнулась, / Вдруге, втретє напилася
180А 0055 І жінка не лас, / Тихо, як у раї, / Усюди божа благодать –
180А 0427 Стою, замираю... / А тим часом тихо, тихо / Та сумно співає
180А 0427 Стою, замираю... / А тим часом тихо, тихо / Та сумно співає
196А 0003 Одна давить серце, друга роздирає, / А третя тихо, тихесенько плаче / У самому
серці, може, й Бог не бачить.
197А 0014 А молоді як зійдуться, / Та любо та тихо, / Як у раї,– а дивишся:
199А 0020 Сім'ю слав'ян роз'єднала / І тихо, тихо упустила / Усобищ лютую змію.
199А 0020 Сім'ю слав'ян роз'єднала / І тихо, тихо упустила / Усобищ лютую змію.
199А 0078 Про славного Гуса. / Прийми, отче. А я тихо / Богу помолюся,
207А 0401 Розглядає, дивується, / Та любо, та тихо, / Ніби вчора народилась...
234А 0090 Сіяло сонце, в небесах / Ані хмариночки, та тихо, / Та любо, як у раї.
234А 0238 І укріє, й перехрестить, / Тихо заколише; / Вона чує з тієї хати,
234А 0291 За одвірок та й зомліла. / Тихо стало в хаті; / Тільки наймичка шептала:
246А 0176 Ти їх, друже, привітаєш, / Тихо прочитаєш... / І могили, степи, море,
250А 0259 І світ ясний, невечерній / Тихо засіяє... / Обнімійся ж, брати мої.
256А 0002 У всякого своє лихо, / І в мене не тихо, / Хоч не своє, позичене,
264А 0023 Нерозвитий цвіте, / Зов'янь тихо, поки твоє / Серце не розбите.
272А 0040 Мов пліточка. А лозина / Тихо похитнулась. / Вийшла мати погуляти,
274А 0016 Спасибі нам. Помолитись / Й тихо спати ляже. / І примиренному присняться
274А 0403 Та й пошкандибала / За циганами. І тихо, / Тихенько співала:
006В 0159 Будем плакати, щебетати, / Тихо розмовляти, / Будем вкупочці уранці
016В 0320 Червоний місяць аж горить, / З-за хмари тихо виступає. / І ніби гори оживають.
016В 0323 Дуби з діброви, мов дива, / У поле тихо одхожають. / І пугач пуга, і сова
016В 0339 Може, серце яке лихо / Тихо прошептало? / Та байдуже. Поплакала
016В 0343 Помолилась та й спать лягла. / І тихо заснула. / -----
016В 0377 Покинули свого князя / Та любо та тихо. / Так і ми його покинем,
029В 0012 Неначе дива виринають, / Із хмари тихо виступають / Обрив високий, гай, байрак;
046В 0052 Мов рибонька над водою, / Тихо усміхнеться / І полине голубкою
050В 0196 Соромітна, нехай їй лихо! / Минали літа тихо, тихо,– / Отак пиши, – і за гріхи
050В 0196 Соромітна, нехай їй лихо! / Минали літа тихо, тихо,– / Отак пиши, – і за гріхи
050В 0296 В холодочку посідають / Та тихо та любо, / П'ючи воду погожую,
057В 0308 Потім собі тихесенько, / Тихо заспіває / Со святими; та й заплаче.
068В 0174 Дивлюся я, а сам млію. / Тихо задзвонили / У Києві, мов на небі...
068В 0185 І, перехрестившись, / Пішов собі тихо в Київ / Святим помолитись,
074В 0006 Та на тяжке лихо / Любенько та тихо / І вкрав ту сокиру.
076В 0174 ----- / По двору тихо похожає / Старий веселий Рогволод.
088В 0021 Журився сам собі чогось, / Та й заспівав,– звичайне, тихо, / Щоб капітан не чув, бо
злиха
092В 0043 І досі меж ними / Тихо, пишно похожаєш? / І тими очима,

- 095В 0320 Згоріли білії палати, / А люде тихо розійшлись. / Марини й матері не стало.
104В 0147 Як то будем мандрувати. / І тихо дримає... / А жіночка молодая
111В 0050 А як не бачиш того лиха, / То скрізь здається любо, тихо, / І на Україні добро.
113В 0025 Було їм на світі. / І в сім'ї веселій тихо / Дітей привітають,
137В 0019 Поклони покладає. / Поважно та тихо / У ранню пору
189В 0040 Ота Оксаночка? – питаю / У брата тихо я.– Яка? / – Ота маленька, кучерява,
194В 0077 ----- / А може, тихо за літами / Мої мережані сльозами
194В 0083 На щире серце молодеє / Сльозами тихо упадуть! / І покиває головою,
200В 0040 ----- / Тихо, тихо / Зима минала, кралось лихо
200В 0040 ----- / Тихо, тихо / Зима минала, кралось лихо
207В 0050 А в тебе другого благаєм, / З братами тихо живемо, / Лани братами оремо
217В 0020 Крізь верби сонечко сіяє / І тихо гасне. День погас, / І все почило. Сивий в хату
218В 0002 Возлюбленику муз і грацій, / Ждучи тебе, я тихо плачу / І думу скорбную мою
218В 0501 Колізей той серед Риму. / Тихо, тихо віє / Із-за Тібра, із Альбано
218В 0501 Колізей той серед Риму. / Тихо, тихо віє / Із-за Тібра, із Альбано
218В 0544 За бити голову руками / І тихо, мовчки за возами / Марою чорною пішла
234В 0012 Гарнесенько обіймемось, / Та любо та тихо / Пожартуєм, чмокнемося,
242В 0002 Мій Боже милий, знову лихо!.. / Було так любо, було тихо; / Ми заходились розкувати
- 250В 0144 Хитала, бавила, гойдала, / До лона тихо пригортала / І цілувала. Козеня,
250В 0155 Зострів її і привітав / І тихо мовив: – Де ти в Бога / Загаялась, моя небого?
250В 0175 І, уклонившись, вітав / Марію тихо. Їй, небозі, / Аж дивно, чудно. Гость стояв
250В 0323 І починають розмовляти / Поволі, тихо.– Семіон / Протопресвітер.– Йосип мовив.–
250В 0466 Аж ось і сам старий іде / З ціпочком тихо попід тином: / Носив у город шапличок
265В 0012 З дружиною єдиною / Тихо розмовляти. / -----
285В 0005 Зійшлись незабаром. Побрались; / І тихо, весело прийшли, / Душею-серцем неповинні,
295В 0005 Сиди один в холодній хаті, / Нема з ким тихо розмовляти, / Ані порадитись. Нема,
297В 0013 Тебе, о люту, зацькують! / Не зацькують. А люде тихо / Без всякого лихого лиха
304В 0007 Ж[е]руть і лять старого діда... / А од коріння тихо, любо / Зелен [і парості] ростуть.

ТИХОГО 1

- 150В 0015 Бо їй так хочеться, так просить / Хоч слова тихого; не чуть, / І мов у полі сніг заносить

ТИХОЇ 3

- 199А 0052 І проговорили / Слово тихої любові / Навіки і віки!
264А 0006 Поки люди не дознали / Тихої долини, / Дознаються – пограються,
250В 0244 Не од Сіона благодать, / А з тихої твоєї хати / Нам возвістилася. Якби

ТИХОЛЮБЦЯМ-СВЯТИМ 1

- 277В 0014 Добросердим-малим, / Тихолюбцям-святим, / Творче неба й землі!

ТИХОМУ 3

- 207А 0628 Вольними ногами; / А на тихому Дунаю / Нас перебігають
207А 0638 Вночі утікали / І на тихому Дунаю / Новим кошем стали;
250В 0035 В убогій і чужій хатині, / В святому тихому раю. / Тесляр на наймичку свою,

ТИХО-СУМНЕ 1

- 171А 0075 І слово забуте, / Моє слово тихо-сумне, / Богобоязливе,

ТИХО-СУМНУ 1

- 180А 0083 З хмари на розмову. / На розмову тихо-сумну, / На раду з тобою;

ТИХО-ТИХО 1

- 234А 0507 Насилу діждала!» / І Отче наш тихо-тихо, / Мов крізь сон, читала.

ТИХОЮ 3

- 180A 0385 Палати, палати / Понад тихою рікою; / А берег ушитий
 029B 0009 Що за Дніпром сіли, / Іду я тихою ходою, / Дивлюсь – аж он передо мною
 250B 0085 О доленько! Понад водою / Ходою тихою пішла. / Лопух край берега найшла,

ТИХУ 1

- 006B 0006 І, певне, думали, коли / На раду тиху, на розмову, / Коли ми зійдемося знову

ТИЧЕ 1

- 061A 1897 Старий рудий бабу кличе, / А та йому дулі тиче: / «Оженився, сатано,–

ТИЧИНІ 3

- 103B 0010 І геть спалить. / Орла ж повісить на тичині. / І при такій годині
 144B 0006 Навгороді коло тину / Сохне на тичині / Хміль зелений, не виходить
 161B 0013 Отут, бувало, із-за тину / Вилась квасоля по тичині, / І з оболонками вікно

ТІ 58

- 015A 0013 Молоду дівчину? / На чужині не ті люде – / Тяжко з ними жити!
 030A 0301 Те, де заховають. / Де ж ті люде, де ж ті добрі, / Що серце збиралось
 030A 0301 Те, де заховають. / Де ж ті люде, де ж ті добрі, / Що серце збиралось
 030A 0436 То й вони карають... / Люде гнутьяся, як ті лози, / Куди вітер віс.
 030A 0484 Мого Йвана чорнявого? / А ті: «Мы не знаєм». / І, звичайно, як москалі,
 030A 0545 Попід горою, яром, долом, / Мов ті діди високочолі, / Дуби з гетьманщини стоять.
 055A 0009 Могили на полі. / Високії ті могили, / Де лягло спочити
 055A 0013 В китайку повите. / Високії ті могили / Чорніють, як гори,
 055A 0041 Запінились хвилі. / Кругом хвилі, як ті гори: / Ні землі, ні неба.
 061A 0023 А може, їй легше буде на тім світі, / Як хто прочитає ті сльози-слова, / Що так вона
 щиро колись виливала,
 061A 0082 Більш нічого не осталось, / Та й ті розривають; / А він хоче, щоб слухали,
 061A 0280 Або Яном Собієським: / Ті два незвичайні – / А іншими. Небораки
 061A 0636 А ти не побачиш, як ворон клює / Ті карії очі, ті очі козачі, / Що ти цілувала,
 серденько мое!
 061A 0636 А ти не побачиш, як ворон клює / Ті карії очі, ті очі козачі, / Що ти цілувала,
 серденько мое!
 061A 0981 А за ним хлоп'ята. / Запорожці ті хлоп'ята, / Сини його, діти,
 061A 1196 Щоб не побачили, бач, люде. / І ті на золото лягли / І сном нечистим задрімали.
 061A 2449 Проміняв би долю, що маю тепер. / Згадаю те лихо, степи ті безкраї, / І батька, і діда
 старого згадаю...
 061A 2485 З святами ножами, / На ті шляхи, що я міряв / Малими ногами.
 114A 0324 Мені їх не шкода, мені їх не жаль. / Ні на що дивиться: ті очі дівочі... / Що колись...
 колись-то... Думи та печаль,
 180A 0066 Скупий жидюга дав би гривню, / Щоб позирнуть на ті дива. / Та чорта з два!
 180A 0369 Недобитків православних, / А ті голосити; / Та верещать; та як ревнуть:
 180A 0552 На менших гукає – / І ті в землю; він до дрібних – / І ті пропадають!
 180A 0553 І ті в землю; він до дрібних – / І ті пропадають! / Він до челяді – і челядь,
 221A 0407 То понаставляли / Ті фігури он для чого: / Щоб люди не крали
 246A 0115 Щоб крадене перекупать, / Як ті жиди. Ми по закону!.. / По закону апостола
 250A 0137 Вольного народа! / Що ті римляне убогі! / Чортзна-що – не Брути!
 274A 0047 Цигане слухають, сміються. / «І де ті люде тут возьмуться? / Оце, мабуть, із-за
 Дністра,
 006B 0031 Красу – карії очі, / Та й ті виплакала / В самотині дівочій.
 014B 0033 І де вже ноги не носили, / Поки ті гроші заробив. / Я годів зо два проходив
 029B 0007 З Виблої могили, / Ще старішої... мов ті хмари, / Що за Дніпром сіли,
 033B 0089 Неначе за сином. / І Бог зглянувся на ті сльози, / Пречистії сльози!
 041B 0009 Діла осудять на землі? / Коли б ті діти не росли, / Тебе, святого, не гнівили,
 042B 0008 Якби кайдани перегризти, / То гриз потроху б. Так не ті, / Не ті їх ковалі кували,

- 042В 0009 То гриз потроху б. Так не ті, / Не ті їх ковалі кували, / Не так залізо гартували,
 050В 0063 Дивувались люде, / Як то вони, ті сироти, / Жить на світі будуть?
 057В 0237 Я не знаю й досі, / Нащо воно москалі ті / Коси заплітали,
 068В 0049 Росли панята, виростали, / Як ті щенята. Покусали / Не одного мене малі.
 068В 0119 Не бачив на землі великій, / Як молодії ті були... / Заграла весело музика...
 076В 0185 І сипала в огнище ладан, / Мов ті валькірії, круг неї / Танцюють, граються дівчата
 083В 0006 Та верховодили в селі, / Як ті гусари на постої. / Ще за гетьманщини святої,
 083В 0050 Заплачеш, небого, / За ті сміхи!.. / Де ж Микита?
 088В 0005 Як їх почує!.. Знать, од Бога / І голос той і ті слова / Ідуть меж люди!
 092В 0025 І люде веселі. / І ті люде, і село те, / Де колись, мов брата,
 095В 0214 Пожар! пожар! І де взялися / Ті люде в Бога? Мов з землі / Родилися і тут росли,
 104В 0137 Моя сердешна молодиця! / І де ті в Господа взялися / Усякі штучнії їства?
 113В 0011 Плачучи, сміючись, / Мов ті діти. І радують / Одиноку душу
 147В 0037 Гробокопателі ходили, / Та й ті під хатами лягли. / Ніхто не вийшов вранці з хати,
 149В 0010 Хоч невеселії случаї / І невеселії ті дні, / Що пронеслися надо мною
 156В 0041 Із Тясмина воду. / Положили ті клейноди / Попенкові в ноги.
 161В 0169 Будеш плакати, і нікому / Ті сльози старечі / Буде втерти, не женися!
 161В 0183 Удвох собі похожають, / Мов ті голуб'ята. / А старого нема дома,
 175В 0028 Звичайне, хлопці. А дівчата, / Мов ті сороки, цокотали / Та до криниці учащали
 194В 0047 На всій Україні, / Та все-таки не ті люде, / Що на цій чужині!
 209В 0027 Високі могили, дивися, дитино, / Усі ті могили, усі отакі. / Начинені нашим
 благородним трупом,
 215В 0002 Чи то недоля та неволя, / Чи то літа ті, летячи, / Розбили душу? Чи ніколи
 250В 0486 На призьбі сидя, поки мати / На річці прала ті малі / Сорочечки. А потім в хаті
 268В 0063 Скажи їм ось що: – Брешуть боги, / Ті ідоли в чужих чертогах, / Скажи, що правда
 оживе,
 299В 0011 Іду та кашляю йдучи. / Дивлюсь: неначе ті ягнята, / Ідуть задрипані дівчата,

ТІАРА 1

- 199А 0197 Луна в конглаві оддалась – / І похилилася тіара! / -----

ТІАРАХ 1

- 199А 0153 А не посмішище ченцям! / Розбойники, кати в тіарах / Все потопили, все взяли,

ТІАРИ 1

- 199А 0206 Як гадюки, в'ються / Круг тіари. Та нищечком, / Мов коти, гризуться

ТІАРИ 3

- 199А 0111 Розпадуться три корони / На гордїй тіарі! / Розпадуться! Благослови
 199А 0342 Та не повис на короні / Або на тіарі. / Погас огонь, дунув вітер
 199А 0345 І попіл розвіяв. / І бачили на тіарі / Червоного змія

ТІАРУ 1

- 199А 0362 Замість гуся і розклює / Високу тіару. / Байдуже їм, розлетілись,

ТІБР 3

- 218В 0361 Та й пішла понад болотом, / На Тібр поглядає. / А по Тібру із-за гаю
 218В 0538 Святис вивезли тіла; / І повезли на Тібр. Тілами / Святих убитих годували
 218В 0546 Марюю чорною пішла / На Тібр. А скіфи сіроокі, / Погоничі, рабов раби,

ТІБРА 1

- 218В 0502 Тихо, тихо віє / Із-за Тібра, із Альбано / Вітер понад Римом.

ТІБРІ 1

- 218В 0541 Для царського-таки стола / У Тібрі рибу. Встала мати, / Кругом оглянулась, взялась

ТІБРУ 1

218В 0362 На Тібр поглядає. / А по Тібру із-за гаю / Байдак впливає

ТІВЕРІАДИ 1

250В 0218 До сходу сонця провели / До самої Тіверіади / Благовістителя. І раді,

ТІВЕРІАДІ 1

250В 0279 Тихенько люде, що стяли / У городі Тіверіади / Чи то якогось розп'яли

ТІВЕРІАДО 1

250В 0065 На той широкий божий став, / І мовила: – Тіверіадо! / Широкий царю озерам!

ТІВЕРІАДУ 1

250В 0053 Вона той тихий божий став, / Широкою Тіверіаду, / І рада, аж сміється, рада

ТІЄІ 1

104В 0023 Талану того попросиш / Та тієі долі. / Пішов собі темним яром

ТІЄЇ 5

061А 2453 Бувало, в неділю, закривши мінею, / По чарці з сусідом випивши тієї, / Батько діда просить, щоб той розказав

113В 0001 ----- / Не для людей, тієї слави, / Мережані та кучеряві

121В 0004 Та піду шукати правди / І тієї слави. / Ой піду я не лугами

129В 0001 ----- / У тієї Катерини / Хата на помості,

180В 0011 Мов перед образом святим / Тієї матері святої, / Що в мир наш Бога принесла...

ТІЄЮ 4

195А 0010 Може, вернеться надія / З тією водою / Зцілющою й живущою,

016В 0145 І княгиня з дитиною / Не тією стала. / Ніби на світ народилась –

114В 0013 Обох їх не ганив, / А лицявся то з тією, / То з другою любо...

278В 0006 – Полечу, каже, зигзицею, / Тією чайкою-вдовицею, / Та понад Доном полечу,

ТІЇ 56

010А 0224 Поки місяць зійде, / Поки тії русалоньки / З Дніпра грітись вийдуть.

020А 0120 Заспівали козаченьки / Пісню тії ночі, / Тії ночі кривавої,

020А 0121 Пісню тії ночі, / Тії ночі кривавої, / Що славою стала

020А 0135 Та більше не будем!.. / Тії слави козацької / Повік не забудем!...

024А 0092 Заспівали козаченьки / Пісню тії ночі, / Тії ночі кровавої,

024А 0093 Пісню тії ночі, / Тії ночі кровавої, / Що славою стала

030А 0037 Недобрая стала. / Нехай собі тії люде / Що хотять говорять:

030А 0739 Пізнав, препоганий, / Пізнав тії карі очі, / Чорні бровенята...

061А 1019 До грошей я не дуже ласий. Аби була ласка слухати, / поки не охрип, співатиму; а охрипну –чарочку-другу тії / ледащиці-живиці, як то кажуть, та й знову. Слухайте ж,

061А 2475 Що письменні люде / Тії речі прочитають. / Вибачай, дідусю –

150А 0104 Бо давно не чули / Хрещеної тії мови. / І ніч стрепенулась:

154А 0104 Бо давно не чули / Хрещеної тії мови. / І ніч стрепенулась.

171А 0045 Поки сонце встане, / Поки тії недолітки / Підростуть гетьмани,

171А 0069 І наллють живої / Козацької тії крові, / Чистої, святої!!!

173А 0010 «Пошли тобі Матер Божа / Тії благодати, / Всього того, чого мати

199А 0364 Байдуже їм, розлетілись, / Мов тії ворони, / З кровавого того свята.

234А 0239 Тихо заколише; / Вона чує з тії хати, / Як дитина дише.

250А 0154 Не минайте ані титли, / Ніже тії коми, / Все розберіть... та й спитайте

258А 0045 Про давні кроваві / Тії літа: як рукою / Твердою своєю

266А 0022 Висушили чадом-димом / Тії добрі сльози, / Що лилися з Катрусєю

006В 0313 Хоть на чужому, та на полі... / Тепер же злої тії долі, / Як Бога, ждати довельось.

- 029В 0032 Може, часеш оновлення? / Не жди тії слави! / Твої люде окрадені,
038В 0047 Останеться й передам. / А вже ж тії закаблуки / Набралися лиха й муки!
057В 0058 Ніже літа, сину, / Тії сили не втомили... / Отак і загину!
057В 0210 А що то за люде / Були тії запорожці – / Не було й не буде
057В 0282 Вже повимирали / Тії люде, мої свідки, / Праведнії люде!
068В 0181 І малого знаку / Нудьги тії не осталося, / Мов переродився...
076В 0011 То дуже вже й мені самому / Обридли тії мужики, / Та паничі, та покритки.
076В 0089 Його Версавію украв. / А щоб не знав він тії шкоди, / То цар убив його, та й годі.
113В 0029 Батько покиває. / Мати скаже: бодай тії / Діти не родилися.
114В 0040 На могилі тополями. / І тії тополі / Над Іваном на могилі,
123В 0003 На улицю гляну, / Як-то тії дівчаточка / Без своєї Ганни,
133В 0001 ----- / Не так тії вороги, / Як добрії люди –
134В 0017 Її колись. / Як підеш в села, у тії хати, / То не журись.
143В 0009 А тим часом дорогії / Літа тії молодії / Марне пронеслися.
143В 0014 Не живем, а тільки ходим / Та згадуєм тії годи, / Як жили колись.
146В 0043 Затопити хату, / Нема кому води тії / Каліці подати.
147В 0020 Ніхто загнать, нагодувать, / Неначе люди тії сплять. / Заснули, добре, знать, заснули,
149В 0016 Поки, мов хмара, розійшлися / Без сльоз, роси тії святої. / І довелось знов мені
149В 0025 Щоб не бачить, як читають / Листи тії, погуляю, / Погуляю понад морем
151В 0004 Та нема кому щирої / Тії радоньки дати. / Що мені на світі,
158В 0013 Як він горе боре. / Як він, свої думи тії / І серце убоге
180В 0064 Старці тебе цураються, / Мов тії прокази. / А воно таке маленьке,
194В 0004 О Господи, як-то тяжко / Тії дні минають. / А літа пливуть меж ними,
194В 0055 О Боже мій милий! / На лани тії зелені / І тії могили!
194В 0056 На лани тії зелені / І тії могили! / А не даси, то донеси
196В 0004 О Господи, як-то тяжко / Тії дні минають. / А літа пливуть за ними,
196В 0023 Мою нудьгу, мої печалі, / Тії незримії скрижалі, / Незримим писані пером.
200В 0033 Купи собі, мамуню, шаль». / «Мені не треба тії шалі». / «Не завдавай же серцю жалю!
207В 0015 Не називаю її раєм, / Тії хатиночки у гаї / Над чистим ставом край села.
217В 0016 Промовить нишком: – Де ж те лихо? / Печалі тії, вороги? / -----
218В 0110 Незабаром зробилась мати / Із доброї тії дівчати: / Дитину-сина привела.
218В 0419 І виростуть вони колись. / Не месники внучата тії, / Христові воїни святіе!
250В 0098 Ти заховаєшся од спеки / Огнепалимої тії, / Що серце без огню розтопить
250В 0645 Святіє діточки. Пишались / Святіє тії матері / Своїми дітками. Із школи
298В 0012 І за собою день веде. / І вже тії хребтносили, / Уже ворущаться царі...

ТІЙ 25

- 055А 0026 Було колись добре жити / На тій Україні... / А згадаймо! Може, серце
061А 2440 Сирота в ряднині, я колись блукав, / Без свити, без хліба, по тій Україні, / Де
Залізник, Гонта з свяченим гуляв.
180А 0466 Біла хмара криє / Сіре небо. А в тій хмарі / Мов звір в гаї вис.
221А 0100 В Батурині хата! / І в тій хаті поставили / Царя ночувати,
221А 0115 Та бабуся, що осталась / На тій пожарині, / Та ще й мене привітала
221А 0523 Нема кому полагодить!! / На тій Україні, / На тій самій, що з тобою
221А 0524 На тій Україні, / На тій самій, що з тобою / Ляха задавила!
246А 0082 Чурек же ваш та вам не кинем, / Як тій собаці! Чом ви нам / Платить за сонце не
повинні!
258А 0220 Воцариться в дому тихім, / В сім'ї тій великій, / І пошле їм добру долю
033В 0073 Лінію копали / І як у тій Фінляндії / В снігу пропадали.
057В 0405 За мене Богу, мій ти сину, / На тій преславній Україні, / На тій веселій стороні,
057В 0406 На тій преславній Україні, / На тій веселій стороні, / Чи не полегшає мені?
082В 0002 Добро, у кого є господа, / А в тій господі є сестра / Чи мати добрая. Добра,
083В 0087 Щоб не було і вам того, / Що тій титарівні! / -----
083В 0129 Не дві, не три і не чотири! / Як тій болячці, як тій хирі, / Громадою годили
083В 0129 Не дві, не три і не чотири! / Як тій болячці, як тій хирі, / Громадою годили

- 103B 0016 Воно було б не диво, / Якби хто інший на тій ниві / Сильце поставив, а то зирк!
 153B 0082 У тім місті преславному, / У тій Вільні сталось. / Дивувались довго люди,
 173B 0024 Високою могилоньку / На тій Україні. / На весілля товариство
 182B 0007 З лиштвкою пошили / Сорочечку. А тій стьожку, / Тій стрічку купили.
 182B 0008 Сорочечку. А тій стьожку, / Тій стрічку купили. / Кому шапочку смушеву,
 207B 0012 Чи єсть у Бога люте зло! / Що б у тій хаті не жило? / А хату раєм називають!
 207B 0021 В свою дитину... В тім гаю, / У тій хатині, у раю, / Я бачив пекло... Там неволя,
 218B 0134 І Сина Божія во плоті / На тій Голгофі розп'яла / Межи злодіями. І спали,
 250B 0514 Небога трохи не втопилась / У тій криниці. Горє нам / Було б, іскупленням рабам!

ТІКИЧ 1

- 061A 1670 І в пеклі не вміють / Отак курить. Гнилий Тікич / Кров'ю червоніє

ТІКИЧЕМ 1

- 061A 1805 Що його Оксана / По тім боці за Тікичем / В будинку з панами,

ТІЛА 1

- 218B 0537 Із Колізея, із різниці, / Святисє вивезли тіла; / І повезли на Тібр. Тілами

ТІЛАМИ 1

- 218B 0538 Святисє вивезли тіла; / І повезли на Тібр. Тілами / Святих убитих годували

ТІЛІ 3

- 180A 0211 Чиї тяжкі руки / В тілі душу закували, / Серце запалили
 278B 0009 Рукав бобровий омочу / В ріці Каялі. І на тілі, / На княжім білім, помарнілім,
 280B 0007 В ріці Каялі... І омию / На княжому дебелим тілі / Засохлу кров його... Отру

ТІЛО 9

- 010A 0039 На чужому полі, / Біле тіло вовки з'їли – / Така його доля.
 030A 0680 «Прийми, Боже, мою душу, / А ти – моє тіло!» / Шубовість в воду!.. Попід льодом
 055A 0011 Де лягло спочити / Козацьке біле тіло, / В китайку повите.
 061A 0547 «Єй же богу, ні шеляга! / Їжте моє тіло! / Ні шеляга! Гвалт! Рятуйте!»
 061A 2354 Землею накрити, / Щоб козацьке мале тіло / Собаки не їли.
 114A 0337 О Боже! мій Боже! Волею своєю / Розбий моє тіло і душу розбий». / Заридав кобзар,
 заплакав
 057B 0122 Та й пропив. Запродав душу, / І душу і тіло, / Тіло катові, а душу!..
 057B 0123 І душу і тіло, / Тіло катові, а душу!.. / О Боже мій милий!
 161B 0055 Гріховного пестування / Старе тіло просить!.. / І пальцями старий сотник

ТІЛЬКИ 6

- 027A 0046 Запеклюю душу злодія не спинить, / Тільки стратить голос, добру не навчить. / Нехай
 же лютє, поки сам загине,
 027A 0077 Як руїни Трої. / Все сумєс – тільки слава / Сонцем засіяла,
 030A 0275 І світа не бачить, / Тільки сина пригортає, / Цілує та плаче.
 180A 0377 Усе те заснуло, / Тіль[ки] де-де православні / По углах стогнали
 207A 0051 Ні хати, ні поля, / Тільки торба, а з торбини / Виглядає доля,
 207A 0352 Мовчала Ярина. / Тільки сльози утирає, / На шлях поглядає;

ТІЛЬКИ-ТІЛЬКИ 1

- 207A 0359 Пропадає, мошечкою / Тільки-тільки мріє, / Та й пропало. Довго-довго

ТІЛЬКО 110

- 030A 0284 Утерлася, повернулася, / Пішла... Тільки мріє. / В селі довго говорили
 030A 0375 (Звичайно, не в очі.) / «А так тільки псує мову / Та людей морочить».
 030A 0554 Нема нічого: скрізь біліє... / Та тільки лісом загуло. / Реве, свище заверюха.
 030A 0579 В тямку їй далася! / Бо уночі тільки й знає, / Що москаля кличе».

- 045A 0048 За могилою могила, / А там – тільки мріє. / Сивий ус, стару чуприну
052A 0041 А ніхто не бачить... / Тільки ворог, що сміється... / Смійся, лютий враже!
055A 0044 Серце мліє, а козакам / Того тільки й треба. / Пливуть собі та співають;
057A 0067 Бо дотепні... А я... А я / Тільки вмію плакати, / Тільки сльози за Україну...
057A 0068 Тільки вмію плакати, / Тільки сльози за Україну... / А слова – немає...
061A 0097 Спасибі за раду. / Теплий кожух, тільки шкода – / Не на мене шитий,
061A 0580 Ляхи у Вільшану. / Один тільки під лавою / Конфедерат п'яний
061A 0656 «Серце!» – та й зомліли. / Довго-довго тільки «серце» – / Та й знову німіли.
061A 0958 ----- / Та я й не волох; так тільки – був колись у Волощині, / а люде й зовуть
Волохом, сам не знаю за що.
061A 1228 Ніхто не згадає. / Тільки вітер тихесенько / Повіє над ними,
061A 1230 Повіє над ними, / Тільки роси ранесенько / Сльозами дрібними
061A 1281 Ані півня, ні собаки: / Тільки із-за гаю / Деся далеко сіроманці
061A 1529 Навішано трупу – / Тільки старших, а так шляхта – / Купою на купі.
061A 2128 Нігде не чує людської мови; / Тільки звір вис по селу, / Гризучи трупи. Не ховали,
061A 2436 На степ оглядався. / Утер очі... Тільки мріє / В диму, та й сховався.
061A 2499 Нікому заплакати. / Один тільки брат названий / Оставсь на всім світі,
061A 2517 ----- / Один тільки мій Ярема / На кий похилився,
061A 2546 Хто на Кубань, хто за Дунай, / Тільки і остались, / Що пороги серед степу.
061A 2558 Не чує плачу, ні гармати, / Тільки вітер віє, / Нагинає верби в гаї,
061A 2563 ----- / Тільки часом увечері, / Понад Дніпром, гаєм
114A 0014 Не скаже хоть на сміх: «Нехай спочиває, / Тільки його й долі, що рано заснув». / Чи
правда, Оксано? чужа чорнобрива!
114A 0070 Розбилася...» – «А струни є?» / «Тільки три осталось». / «Та хоч на трьох яку-небудь».
114A 0165 З Петром не розрізнять... Уміла любить. / Думала, що тільки кобзарі співають, / Бо,
сліпі, не бачать карих оченят;
114A 0167 Бо, сліпі, не бачать карих оченят; / Що тільки лякають молодих дівчат... / Лякають,
дівчата, правдою лякають!
114A 0272 Дала карі очі? / Ти все дала, тільки долі, / Долі дати не хочеш!
114A 0378 Нічого не бачить – / Тільки сльози Мар'янині; / А сльози дівочі
114A 0400 «Швидко, швидко, моя рибко, / Молись тільки Богу. / Иди в хату, лягай спати.
123A 0200 Серед ночі в гаї, / Тільки вітер з осокою / Шепче: «Хто се, хто се
150A 0011 Та під тими байдаками, / Що пливуть козаки, тільки мріють шапки, / Та на сей бік за
нами.
150A 0072 Дрімав у харемі ледачий султан. / Тільки у Скутарі, в склепу, не дрімають /
Козаки-сердеги. Чого вони ждуть?
154A 0011 Та під тими байдаками, / Що пливуть козаки, тільки мріють шапки / Та на сей бік за
нами.
154A 0073 Дрімав у гаремі ледачий султан. / Тільки у Скутарі, в тюрмі, не дрімають /
Козаки-сердеги. Чого вони ждуть?
173A 0044 А я сижу на покуті, / Тільки поглядаю. / -----
180A 0338 Благоволять; хоч маленьку, / Хоч півдулі, аби тільки / Під самую пику.
180A 0557 До москалів – москалики, / Тільки застогнало, / Пішли в землю; диво дивне
180A 0572 Приснилося диво. / Чудне якість!.. таке тільки / Сниться юродивим
207A 0257 «Ні, Ярино, я не кину, / А тільки поїду / Недалеко. А на той рік
207A 0500 Пропадає. / Тільки три чайки, слава Богу, / Отамана курінного,
221A 0098 На тім пожаріщі. / Одна тільки й осталася / В Батурині хата!
221A 0211 ----- / Та не бреши, бо тільки п'ять, / Та й то з фоном Корфом.
221A 0258 Сулу в Ромні загатила / Тільки старшинами / Козацькими... а такими,
221A 0534 Таки й було наше, / Що вони тільки наймали / Татарам на пашу
234A 0017 Ні, не дави, туманочку! / Сховай тільки в полі, / Щоб ніхто не знав, не бачив
234A 0100 Знов поворушилось, / Чи ще тільки заклонулось – / І рай запалило?
234A 0137 Неначе не плаче, / Тільки пхика. / «А що, Насте?»
234A 0292 Тихо стало в хаті; / Тільки наймичка шептала: / «Мати... мати... мати!»
246A 0021 Не нам діла твої судить! / Нам тільки плакати, плакати, плакати / І хліб насущний
замісить

- 246A 0078 Усе добро, сам Бог у нас! / Нам тільки сакля очі коле: / Чого вона стоїть у вас,
246A 0084 Платить за сонце не повинні! / Та й тільки ж то! Ми не погане, / Ми настоящі християне,
- 246A 0146 Сліпим, бачиш, дітям!.. / Все покажем! тільки дайте / Себе в руки взяти,
246A 0152 Кнути узловаті – / Всьому навчим; тільки дайте / Свої сині гори
250A 0005 І все спочиває. / Тільки я, мов окаяний, / І день і ніч плачу
250A 0029 Того, що немає / І на небі, а не тільки / На чужому полі.
250A 0083 Що вони на світі / На те тільки, щоб панувать... / Бо невчене око
250A 0097 Нема ні пекла, ані раю. / Немає й Бога, тільки я! / Та кущий німець узловатий,
270A 0051 Убити не вбили, / Тільки мої довгі коси / Остригли, накрили
272A 0061 Та й зареготались. / Одна тільки русалонька / Не зареготалась.
274A 0270 Шепче: «Я прощаю. / Я прощаю». Тільки й чула. / Здається, я впала.
006B 0029 Ані щастя, ні долі. / Тільки дав мені Бог / Красу – карії очі,
006B 0273 Сама заснула коло їх. / Затихло все, тільки дівчата / Та соловейко не затих.
006B 0287 Не перемінилось. / Тільки пустка на край села / Набік похилилась.
014B 0039 В село до дівчини вночі – / Аж тільки мати на печі, / Та й та, сердешна, умирає,
016B 0154 Сама й годувала. / Бо княгині тільки вміють / Привести дитину.
016B 0170 І вчила княгиня / Тільки «мамо» вимовляти, / А «тато» не вчила...
016B 0269 Вилитая мати. / Тільки смутна, невесела... / Чого б сумувати?
016B 0380 Так і Бог покине. / Тебе тільки не покине / Лихая година,
036B 0007 Роби, що хочеш, з темним зо мною, / Тільки не кидай, в пекло з тобою / Пошкандибаю
- 044B 0037 Мережана, шита. / Тільки й слави козацької – / Сіделечко вкрити.
050B 0187 Як на вербі груші. / Знаю тільки, що про неї / І пісню проклали.
050B 0193 Шапки хлопці погубили, / Тільки наймит не згубив, / Удовівну полюбив...»
050B 0201 Піїти в одах вихваляли / Войну й царицю. Тільки ми / Сиділи нишком, слава Богу.
057B 0118 На дитя своє єдине, / Тільки поглядає. / А я в шинку з п'яницями
057B 0137 Не знаю нічого. / Знаю тільки, що тверезий. / Бо вже ані вина,
057B 0167 Подивився. Нема ради! / Тільки вітер свище / У димарі та в комині.
066B 0002 То так і я тепер пишу, / Папір тільки, чорнило трачу... / А перш! Єй-богу, не брешу!
068B 0090 І краму, й пива наварили, / Не довелося тільки пить. / Старої пані бахур сивий
074B 0038 Билини навіть не осталося. / Тільки одним-одно хиталося / Зелене дерево в степу.
076B 0172 Гріла, я не знаю, / Знаю тільки, що цар грівся, / І... і не позна ю.
091B 0025 У год подержить до хреста. / Та й тільки ж то. Кругом паскуда! / Чому ж його не так зовуть?
- 095B 0140 І все Марина, все сама! / Тільки Мариночки нема. / І ледве-ледве вийшла з хати,
095B 0301 Попадали неначе в воду, / Тільки осталася одна, / Одна-однісенька на небі;
104B 0103 А довелося на чужині / Тільки сльози лити! / Більш нічого. Нудно йому
111B 0007 Та наша славная країна... / Аж бачу, там тільки добро, / Де нас нема. В лиху годину
143B 0013 Я в неволі, ти вдовою, / Не живем, а тільки ходим / Та згадуєм тії годи,
147B 0044 Ніхто в його не заходить, / Тільки вітер віє / Та розносить жовте листя
153B 0058 Може, сама догадалась. / Тільки заходилась / Та сплела й собі таку
156B 0077 Славного гетьмана. / Тільки ти, святий Ростовський, / Згадав у темниці
158B 0021 Звичайне, не дуже, / А так тільки. Надворі, бач, / Наступає свято...
158B 0043 І знай, що на світі / Тільки й тяжко, що в пустині / У неволі жити;
161B 0037 То ще й не радився ні з ким. / А тільки сам собі гадає... / А жіночки... лихий їх знає!
161B 0309 Любилися, та не побралися, / Тільки жалю серцю набралися». / -----
161B 0410 Все пропало, погинуло, / Тільки і остались, / Що тополі на вигоні
175B 0094 І не привітала, / Тільки глянула на його... / Та й більше нічого.
175B 0109 І вік не великий, / Не тільки день. На хуторі / Танці та музики –
180B 0031 Весь день дивилося на його, / Що тільки й дива там було, / А більше не було нічого.
182B 0011 Чобітки шкапові, / Кому свитку. Одна тільки / Сидить без обнови
198B 0014 А я так мало, небагато / Благав у Бога, тільки хату, / Одну хатиночку в гаю,
198B 0047 ----- / Я тільки хаточку в тім раї / Благав, і досі ще благаю,
209B 0085 Та Прися, дочечка моя! / Воно ще тільки вир[ос]тало, / Ще тільки-тільки наливалось,
214B 0009 І всі регочуться, сміються, / І всі танцюють. Тільки я, / Неначе заклятий, дивлюся

218В 0317 Себе повинні підкладать, / Не тільки сестер. / Преторіане помолились,
218В 0509 Одпочив на лоні ночі. / Тільки ми, Адаме, / Твої чада преступниє,
249В 0033 Оддав сенатові приказ, / Щоб тільки в Віфліємі били / Малих дітей.
250В 0305 І зник, пропав той тяжкий голос. / Тільки руна в яру гула. / Марія зараз заходилась
250В 0312 Спаси мене, мій Боже милий! – / Тільки й промовила. Ідуть, / Сумуючи, собі обоє.
297В 0006 І миром люди прокленуть! / Не прокленуть, а тільки плюнуть / На тих оддоєних
щєнят,

ТІЛЬКО-ТІЛЬКО 1

209В 0086 Воно ще тільки вир[ос]тало, / Ще тільки-тільки наливалось, / Мов та черешенька!..
За гріх,

ТІМ 36

015А 0017 ----- / Сидить козак на тім боці, / Грає синє море.
016А 0021 Куди вітер віє! / Коли ж милий на тім боці, / Буйнесенький, знаєш,
027А 0102 А може, я й темний, нічого не бачу, / Злая доля, може, по тім боці плаче, / Сироту
усюди люде осміють.
030А 0152 На край світа, в Московщині, / По тім боці моря, / Нема нігде Катерини;
047А 0196 За синєє море: / По тім боці – моя доля, / По сім боці – горе.
052А 0013 На степу козачім. / На тім степу скрізь могили / Стоять та сумують;
057А 0075 Пекло йому на сім світі, / А на тім... / -----
061А 0022 Заховать з собою? Гріх, душа жива! / А може, їй легше буде на тім світі, / Як хто
прочитає ті сльози-слова,
061А 1805 Що його Оксана / По тім боці за Тікичем / В будинку з панами,
114А 0140 Люблю тебе й на сім світі, / Як на тім любила. / Отак, серце, обнімемось,
123А 0007 Чеше косу? Хто се?.. / Хто се, хто се по тім боці / Рве на собі коси?..
123А 0016 Ото дочка по сім боці, / По тім боці – мати. / -----
123А 0119 Рибалонька кучерявий / Мліє на тім боці... / І я колись... Та цур йому!
123А 0181 Впливає з води мати, / Сяде по тім боці; / Страшна, синя, розхристана
150А 0036 ----- / «У туркені, по тім боці, / Хата на помості.
154А 0035 ----- / «У туркені по тім боці / Хата на помості.
180А 0035 Та якогось раю / На тім світі благає? / Немає! немає!
180А 0127 Там сміху людського і плачу не чуть. / Он глянь, у тім раї, що ти покидаєш, /
Латану свитину з каліки знімають,
180А 0393 Пролито людської – / І без ножа. По тім боці / Твердиня й дзвіниця,
207А 0035 Його на сім світі / Й на тім світі любитиму...» / О мій тихий світе,
221А 0097 Насилу я сховалася / На тім пожарищі. / Одна тільки й осталася
026В 0046 Чому Господь не дав дожить / Малою віку у тім раю. / Умер би, орючи на ниві,
050В 0011 Пиши: у нас на Україні. / А в тім селі вдова жила, / А у вдови дочка була
050В 0029 ----- / Таки ж у тім селі, трудящий! / (Бо всюди сироти – ледащо)
050В 0218 Вдовиченко в пікінерах, / Вдова на тім світі! / До кого ж він прихилиться?
057В 0286 І каратись буду / Й на тім світі. / Ось послухай,
068В 0040 Над Іквою було село, / У тім селі на безталання / Та на погибель виріс я,–
074В 0047 Тихенько виїде на гору / На тім захилім верблюді. / Непевне діється тойді.
111В 0023 Аж страх погано / У тім хорошому селі, / Чорніше чорної землі
133В 0015 Найдуть тебе всюди, / І на тім світі добряги / Тебе не забудуть.
153В 0081 Отак-то чудо / У тім місті преславному, / У тій Вільні сталось.
198В 0047 ----- / Я тільки хаточку в тім раї / Благав, і досі ще благаю,
207В 0020 Свою нудьгу переливала / В свою дитину... В тім гаю, / У тій хатині, у раю,
207В 0068 А подивися та спитай! / Що там твориться, у тім раї! / Звичайне, радість та хвала!
277В 0017 Долгоденствіє їм / На сім світі; на тім... / Рай небесний пошли.
281В 0012 А кровію политає. / І журба-туга на тім полі / Зійшла для руської землі.

ТІМ'Я 2

061А 0794 Насипали в халяви жару... / «У тім'я цвяшок закатай!» / Не витерпів святої кари,
195А 0028 Чи молитись, чи журитись, / Чи тім'я розбити?! / -----

ТІСНОЇ 1

180A 0221 Заворушилася пустиня. / Мов із тісної домовини / На той остатній страшний суд

ТІСНОТИ 1

258A 0135 Не осудіте сироти / І виведіть із тісноти / На волю тихих, заступіте

ТІТКА 1

161B 0071 Ніколи не вплетеш кісники / Оті, що тітка привезла?.. / -----

ТІЮ 1

221A 0066 Собак отруїла / Тію клятою водою! / От за що караюсь,

ТКАЛИСЬ 2

221A 0045 А у мене, як на тес, / Й рушники вже ткались. / От-от була б подавала,

006B 0298 А колись... Давно колись-то! / Рушники вже ткались, / І хустина мережалась,

ТЛІЄ 5

061A 1598 Вже хутір минають. / Корчма тліє з стодолюю, / А Лейби немає,

199A 0008 Лежить попіл на розпутті, / А в попелі тліє / Іскра огню великого.

199A 0010 Іскра огню великого. / Тліє, не вгасає, / Жде підпалу, як той месник,

057B 0158 Не згоріла, а осталась, / Тліє, й досі тліє! / І коли вона зотліє,

057B 0158 Не згоріла, а осталась, / Тліє, й досі тліє! / І коли вона зотліє,

ТЛІЛА 5

061A 1524 Зійшло сонце; Україна / Де палала, тліла, / А де шляхта, запершися,

199A 0013 Часу дожидає, / Злого часу. Тліла іскра, / Тліла, дожидала

199A 0014 Злого часу. Тліла іскра, / Тліла, дожидала / На розпутті широкому,

199A 0031 А на давнім пожарищі / Іскра братства тліла, / Дотлівала, дожидала

074B 0035 Де город був або село – / І головня уже не тліла, / І попіл вітром рознесло,

ТЛЯТЬ 1

304B 0006 Остались шашелі: гризуть, / Ж[е]руть і тлять старого діда... / А од коріння тихо, любо

ТМА 1

061A 0225 Дечому навчили! / Тма, мна знаю, а оксію / Не втну таки й досі.

ТНЕ 2

006B 0330 Зострічають сичі. / Тне косар, не спочиває / Й ні на кого не вважає,

016B 0064 Бувало, літом і зимою / Музика тне, вино рікою / Гостей неситих налива...

ТНУТЬ 1

038B 0024 Закупили запорожці / Та й тнуть коряками. / А музика реве, грає,

ТО 370

010A 0008 Неначе човен в синім морі / То виринав, то потопав. / Ще треті півні не співали,

010A 0008 Неначе човен в синім морі / То виринав, то потопав. / Ще треті півні не співали,

010A 0022 Не русальонка блукає: / То дівчина ходить, / Й сама не зна (бо причинна),

016A 0025 Ти з ним розмовляєш. / Коли плаче, то й я плачу, / Коли ні – співаю,

016A 0028 Коли ж згинув чорнобривий, / То й я погибаю. / Тоді неси мою душу

030A 0010 Якби сама, ще б нічого, / А то й стара мати, / Що привела на світ божий,

030A 0039 Що хочуть говорять: / Вона любить, то й не чує, / Що вкралось горе.

030A 0112 Поглядає – нема, нема... / Чи то ж і не буде? / Пішла б в садок поплакати,

030A 0198 Не слухала моїх річей, / То її послухай. / Иди, доню, найди її,

030A 0372 Розказав би про те лихо, / Та чи то ж повірять! / «Бреше, – скажуть, – сякий-такий!»

030A 0387 Дома не журились. / А то лихо розказувать, / Щоб бридке приснилось!

- 030A 0435 Кого Бог кара на світі, / То й вони карають... / Люде гнутья, як ті лози,
030A 0457 Умиєшся – не побачать, / То й не засміються; / А серденько одпочине,
030A 0492 Не плач, сину, моє лихо! / Що буде, то й буде. / Піду дальше – більш ходила...
030A 0519 Коли пустять в хату; / А не пустять, то й надворі / Будем ночувати.
030A 0673 Біга та голосить; / То проклина свого Йвана, / То плаче, то просить.
030A 0674 То проклина свого Йвана, / То плаче, то просить. / Вибігає на возлісся;
030A 0674 То проклина свого Йвана, / То плаче, то просить. / Вибігає на возлісся;
030A 0687 ----- / То не вітер, то не буйний, / Що дуба ламає,
030A 0687 ----- / То не вітер, то не буйний, / Що дуба ламає,
030A 0689 Що дуба ламає, / То не лихо, то не тяжке, / Що мати вмирає;
030A 0689 Що дуба ламає, / То не лихо, то не тяжке, / Що мати вмирає;
045A 0051 Вітер розвіває; / То приляже та послуха, / Як кобзар співає,
045A 0058 Щоб вітер по полю слова розмавав, / Щоб люде не чули, бо то боже слово, / То серце по волі з Богом розмовля,
045A 0059 Щоб люде не чули, бо то боже слово, / То серце по волі з Богом розмовля, / То серце щебече господню славу,
045A 0060 То серце по волі з Богом розмовля, / То серце щебече господню славу, / А думка край світа на хмарі гуля.
047A 0034 ----- / І то лихо – / Попереду знати,
047A 0167 Коли живий козаченько, / То зараз прибуде... / А за третій, моя доню!
055A 0032 Синє море звірюкою / То стогне, то висє. / Дніпра гирло затопило,
055A 0032 Синє море звірюкою / То стогне, то висє. / Дніпра гирло затопило,
057A 0090 Нишком – люди не побачуть, / То й не засміються... / Не втирайте ж мої сльози,
061A 0053 Коли пустять в хату, / То, зострівши, насміються – / Такі, бачте, люди:
061A 0073 Про свої гетьмани. / А то дурень розкажує / Мертвими словами
061A 0091 Султан, паркет, шпори, – / От де слава! А то співа: / «Грає синє море»,
061A 0233 Бо сам, здоров, знає, / Як то тяжко блукать в світі / Сироті без роду;
061A 0261 Не дав погібати, / То й вас прийме, привітає, / Як свою дитину.
061A 0355 Трапляється, часом тихенько заплаче, / Та й то не од того, що серце болить: / Що-небудь згадає або що побачить...
061A 0433 Гарна нехрещена! / Ото дочка, а то батько – / Чортова кишенья.
061A 0717 ----- / То плакали, то божились, / То ще раз божились.
061A 0717 ----- / То плакали, то божились, / То ще раз божились.
061A 0718 То плакали, то божились, / То ще раз божились. / Йй Ярема розказував,
061A 0744 Воркує, цілує; / То заплаче, то зомліє, / Головоньку схилить:
061A 0744 Воркує, цілує; / То заплаче, то зомліє, / Головоньку схилить:
061A 0753 Не розкажу против ночі, / А то ще присниться. / Нехай собі розійдуться
061A 0770 Бо за людей сором, бо серце болить. / Гляньте, подивіться: то конфедерати, / Люде, що зібрались волю боронить.
061A 0829 ----- / Гетьмани, гетьмани, якби то ви встали, / Встали, подивились на той Чигирин,
061A 0887 Вози залізної тарані; / То щедрої гостинець пані. / Уміла що кому давать,
061A 0903 а дивишся – скрізь Головатий. «Коли сам, – каже, – не / повершу, то синові передам». / -----
061A 0911 ----- / Та ні, то люде гомонять. / -----
061A 0916 хрину, треба з'їсти; плачте, очі, хоч повилазьте; бачили, / що купували – грошам не пропадать! А то думають, / думають, ні вголос, ні мовчки; а ляхи догадаються – от
061A 0929 ----- / А що ж? То й ходімо! / -----
061A 0957 Добре погуляєм! Правду старий співа, як не бреше. / А що б то з його за кобзар був, якби не волох! / -----
061A 0965 має чим слухати, та й годі. У нас один старший – батько / Максим; а він як почує, то ще карбованця дасть. Співай, / старче божий, не слухай його.
061A 0968 Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ще ось що; / не так пани, як підпанки, або – поки сонце зійде, то роса / очі виість.
061A 0970 ----- / Брехня! Співай, старче божий, яку знаєш, а то й / дзвона не діждемо – поснемо.
061A 0985 Чи бити, чи пити, / Чи танцювать, то й ушкварять, / Аж земля трясеться.

- 061A 1005 ----- / Оце то так! Вчистив, нічого сказати: і до ладу, і правда. / Добре, далєбі, добре!
Що хоче, то так і втне. Спасибі,
- 061A 1006 Оце то так! Вчистив, нічого сказати: і до ладу, і правда. / Добре, далєбі, добре! Що
хоче, то так і втне. Спасибі, / спасибі.
- 061A 1020 поки не охрип, співатиму; а охрипну – чарочку-другу тії / ледащиці-живиці, як то
кажуть, та й знову. Слухайте ж, / панове громадо!
- 061A 1271 Чорнобривий, а не згине, / То буде й багатий. / Чого ж смутний, невеселий
- 061A 1631 А мати нездужа, / А то й вона б». / «Добре, хлопче.
- 061A 1643 А в лісі скарб. Як приїдем, / То щоб кругом стали, / Скажи хлопцям. Може, льохи
- 061A 1783 Бо мій батько робив гладко, / То й я в його вдався». / -----
- 061A 1816 На Лисянку засвічену. / «Де то мій Ярема?» – / Сама думас. Не знає,
- 061A 1909 Хто йде – не мине, / То кивне, то моргне. / А я шовком вишиваю,
- 061A 1909 Хто йде – не мине, / То кивне, то моргне. / А я шовком вишиваю,
- 061A 1930 Дід та баба, / То й до ладу, – / Обое раденькі.
- 061A 2040 А почує, що я вбилась, / То й себе погубить». / Так я думала, молилась,
- 061A 2154 Пекла мало!.. Люде, люде! / Коли то з вас буде / Того добра, що маєте?
- 061A 2212 Заріж і їх, бо виростуть, / То тебе заріжуть...» / «Убийте пса! А собачат
- 061A 2403 Нехай вони б поховали, / А то я ховаю». / Поцілував, перехрестив,
- 114A 0039 Звичайне, дівчата... / То про своє все й співають, / Яка про що знає...
- 114A 0127 Ти чув, що співають... / То кобзарі вигадують, / Бо, сліпі, не знають,
- 114A 0346 На старі козачі / Щирі сльози. То не роса / Вранці при дорозі
- 114A 0398 А ти стоїш, червонієш...» / «Коли то те буде?» / «Швидко, швидко, моя рибко,
- 114A 0414 «А я чула, що ляхи йдуть». / «То вони жартують. / Розійдемось, моє серце,
- 123A 0128 Од злості німіє; / То жовтіє, то синіє; / Розхристана, боса,
- 123A 0128 Од злості німіє; / То жовтіє, то синіє; / Розхристана, боса,
- 123A 0176 Обходять горою; / Як угледять, то хрестяться / І зовуть заклитим...
- 150A 0061 І Скутар дримає; Босфор клекотить, / Неначе скажений; то стогне, то висє: / Йому
Візантію хочеться збудить.
- 150A 0061 І Скутар дримає; Босфор клекотить, / Неначе скажений; то стогне, то висє: / Йому
Візантію хочеться збудить.
- 154A 0063 І Скутар дримає. Босфор клекотить, / Неначе скажений, то стогне, то висє. / Йому
Візантію хочеться збудить.
- 154A 0063 І Скутар дримає. Босфор клекотить, / Неначе скажений, то стогне, то висє. / Йому
Візантію хочеться збудить.
- 173A 0059 Слухняная доля? / Ох, якби то... Вміла б мати / З німецького поля
- 173A 0202 Сина вимовляла. / То од жалю одходила / І мовчки журилась
- 173A 0215 Одурила!.. І цеглину / Муштрує, то лає, / То годує, як дитину,
- 173A 0216 Муштрує, то лає, / То годує, як дитину, / Й сином називає,
- 173A 0238 І простоволоса / Селом ходить – то співає, / То страшно голосить.
- 173A 0239 Селом ходить – то співає, / То страшно голосить. / Люди лаяли... Бо, бачте,
- 180A 0041 Адаміві діти. / І той... і той... А що ж то я? / Ось що, добрі люди:
- 180A 0060 А вже підпилий як засне, / То хоч коти гармати, / І усом не моргне.
- 180A 0123 Хіба ти не чуєш людського плачу? / То глянь, подивися; а я полечу / Високо, високо
за синії хмари;
- 180A 0141 Слізьми не злилися? / То покритка попідтинню / З байстрам шкандибає,
- 180A 0198 Не полита сльозьми, кров'ю, / То я одпочину.. / Одпочину... Аж слухаю –
- 180A 0224 Мертвці за правдою встають. / То не вмерлі, не убиті, / Не суда просити!
- 180A 0226 Не суда просити! / Ні, то люди, живі люди, / В кайдани залиті.
- 180A 0230 Щоб пельку залити / Неситому!.. То катаржні. / А за що? Те знає...
- 180A 0270 Туман тяжкий... Долітаю – / То город безкрай. / Чи то турецький,
- 180A 0271 То город безкрай. / Чи то турецький, / Чи то німецький,
- 180A 0272 Чи то турецький, / Чи то німецький, / А може, те, що й московський.
- 180A 0334 Аж потіють, та товпляться, / Щоб то ближче стати / Коло самих: може, вдарять
- 180A 0468 Мов звір в гаї висє. / То не хмара – біла пташка / Хмарою спустилась
- 180A 0504 Думаю, гадаю, / Як то тяжко той насущний / Люди заробляють.
- 180A 0516 Цвенькать не навчили / По-німецькій – а то тепер / І кисни в чорнилах!

- 192A 0058 В дорогу рушали. / Чи то праця задавила / Молодую силу,
192A 0060 Молодую силу, / Чи то нудьга невсипуша / Його з ніг звалила.
192A 0062 Його з ніг звалила. / Чи то люди поробили / Йому, молодому,
196A 0023 Та й продасть в різницю / Москалеві. Це б то, бачиш, / Лепта удовиці
198A 0008 Яка буде, така й буде, / Чи гола, то й гола. / Та ніхто не докучає
199A 0107 Нема кому! Боже! Боже! / Чи то ж і не буде? / Ні, настане час великий
199A 0162 От їх догмати і їх слава. / То явна слава... А тепер / Отим положено конглавом:
199A 0263 Против Христа. Свари, гомін, / То реве, то вис, / Як та орда у таборі,
199A 0263 Против Христа. Свари, гомін, / То реве, то вис, / Як та орда у таборі,
207A 0128 Так розворушили. / О бодай вас! Що то літа? / Ні, вже не до ладу...
207A 0138 Твого батька Йвана / В Шляхетчині, то ти ще був / Маленьким, Степане.
207A 0140 Маленьким, Степане. / Ще й не лазив» – «То я не син? / Я чужий вам, тату?»
207A 0148 Возьмем за дитину?» / Тебе б то це. «Добре,– каже / Покойна Марина,–
207A 0178 Бо хто не вмiє заробить, / То той не вмiтиме й пожить. / А ти як думаєш, небоже?
207A 0188 А коли згубиш, поживеш / Моє добро! То хоч звичаю / Козацького наберешся,
207A 0289 Мов у пеклі. А Ярина / То клене, то просить, / То замовкне, подивиться
207A 0289 Мов у пеклі. А Ярина / То клене, то просить, / То замовкне, подивиться
207A 0290 То клене, то просить, / То замовкне, подивиться / І знов заголосить.
207A 0399 Ледве вийшла; усміхнеться, / То піде, то стане, / Розглядає, дивується,
207A 0399 Ледве вийшла; усміхнеться, / То піде, то стане, / Розглядає, дивується,
207A 0449 Козак іде, ніби старець, / То, бач, ради страху, / Щоб ляхи або татаре
207A 0602 Коли не хоч братись, / То так будем, я сестрою, / А ти будеш братом,
221A 0015 Як була я людиною, / То Прісею звалася; / Я отутечки родилась,
221A 0030 Із Чигрина гості, / То це й шлють, було, за мною. / Одягнуть, обують,
221A 0212 Та не бреши, бо тільки п'ять, / Та й то з фоном Корфом. / Ще й чваниться, показує
221A 0221 Та в Сибір загнали / Свою шляхту, то вже й годі, / Уже й запишались.
221A 0346 Треба його поховати, / А то лихо буде! / Он, бачите, над Києвом
221A 0355 Уся Україна! / То близнята народились, / А навiсна мати
221A 0374 ----- / Що то сказано, ворони. / Уже й помостили,
221A 0381 ----- / Ти то кажеш. / А може, й посадять,
221A 0406 А нічого не знаєте! / То понаставляли / Ті фігури он для чого:
221A 0413 Чортзна-що провадить! / Нема хисту, то й не бреши. / А що, як присядем
221A 0419 Є хліба в торбині, / То поспідаєм в пригоді, / Поки сонце встане...–
221A 0464 Й костяки в кайданах! / Якби в форменних, то добре: / Вони б ще здалися...
221A 0511 Москалики, що заздріли, / То все очухрали. / Могили вже розривають
234A 0096 Старим сумувати? / Чи то давнє яке лихо / Прокинулось в хаті?
234A 0127 Свитиною вкрита; / Бо то мати сповивала – / І літом укрила
234A 0191 Бо сказано: хто не лічить, / То той і не має. / Так отак хіба, небоже?
234A 0216 Робить возики, а в свято – / То й з рук не спускає. / Дивуються старі мої
234A 0236 Прокинеться, ворухнеться – / То вона вже скочить, / І укриє, й перехрестить,
234A 0278 Що хоч за гетьмана, / То не сором. Отаке-то / Диво запопали!
234A 0319 Мені матір'ю сидіти: / То багаті люде, / А я наймичка... ще й з тебе
234A 0476 Що діждуся, що побачу, / То ще б підождала!» / -----
246A 0084 Платить за сонце не повинні! / Та й тільки ж то! Ми не погане, / Ми настоящі
християне,
246A 0107 Хоч і рідню всю забори! / У нас! чого то ми не вмiєм? / І зорі лічим, гречку сієм,
250A 0092 Якби ви вчилися так, як треба, / То й мудрость би була своя. / А то залізете на небо:
250A 0093 То й мудрость би була своя. / А то залізете на небо: / «І ми не ми, і я не я,
250A 0159 Ким? за що закуті?.. / То й побачите, що ось що / Ваші славні Брути:
256A 0014 Не ступив там, а загадаєш, / То була й дорога / З монастиря Мотриного
256A 0030 Чи сам заріс темним лісом, / Чи то засадили / Нові кати? Щоб до тебе
258A 0184 Якби не Бог помiг мені, / То душа б живая / Во тьмі ада потонула,
265A 0012 Люди доброї жаль, Боже, / То дай злої, злої! / Не дай спати ходячому,
265A 0019 І людей любити, / А коли ні... то проклинать / І світ запалити!
265A 0032 Коли доброї жаль, Боже, / То дай злої! злої! / -----
266A 0070 Отаке-то, що хочете, / То те і робіте: / Чи голосно зневажайте,

- 268A 0001 ----- / Як умру, то поховайте / Мене на могили
- 272A 0046 А як прийшла до берега, / То й дочку згадала, / І згадала, як купала
- 274A 0078 Я співаю. / Чи то сижу, чи то гуляю, / Все співаю, все співаю,
- 274A 0078 Я співаю. / Чи то сижу, чи то гуляю, / Все співаю, все співаю,
- 274A 0090 І молода не придалася... / А все то прокляті пани / З дівчатами такеє діють...
- 274A 0163 Не йде прокляте бісеня! / А то дала б тобі напиться / З моєї чистої криниці...
- 274A 0169 Та нема де діти: / Чи то потопити? / Чи то подушити?
- 274A 0170 Чи то потопити? / Чи то подушити? / Чи жидові на кров продать,
- 274A 0175 Сідай лиш ближченько, отут. / Ото-то й то! А ти не знаєш... / Що я в Волощині була.
- 274A 0214 Що я була крепачкою, / А то б утопилась, / Було б легше. От, набачив,
- 274A 0240 Та жаль було кинуть / Близняточок. То сяк, то так / На свою країну
- 274A 0240 Та жаль було кинуть / Близняточок. То сяк, то так / На свою країну
- 274A 0254 Ніби умирає, – / То мій батько. І нікому / Ні перехрестити,
- 274A 0370 А як найду ката, / То й спушу його на його. / Отойді, проклятий!..
- 274A 0426 Якимсь зіллям напувала, / То воно й минулось. / Потім її стала вчити
- 274A 0467 Бо не допустили. / А як умер, то за його / Богу помолилась.
- 274A 0473 Людей не цурались. / «А то Бог вас покарає, / А ще гірше люде;
- 006B 0144 Вночі процвітає. / То дівчина заручена / Калину сажас,
- 006B 0168 Вночі процвітає, / То дівчина з калиною / Плаче, розмовляє:
- 006B 0247 На марне поле. Хоч би рута, / А то нічого не зійшло! / І я згадав своє село.
- 006B 0335 Не клепає коси. / Чи то пригород, чи город, / Мов бритвою, старий голить
- 006B 0354 А довелося поважати. / То воля Господа. Годить! / Смирітєся, молітєся Богу
- 026B 0003 Я пас ягнята за селом. / Чи то так сонечко сіяло, / Чи так мені чого було?
- 026B 0044 Бридня!.. А й досі, як згадаю, / То серце плаче та болить, / Чому Господь не дав дожить
- 028B 0017 Отже таки й на чужині. / Хотілося б... Та й то для того, / Щоб не робили москалі
- 029B 0097 І своєї крові!.. / А получшали?.. Ба де то! / Ще гіршими стали,
- 029B 0150 І соловейко на калині / То затихав, то щебетав, / Святого Бога вихваляв;
- 029B 0150 І соловейко на калині / То затихав, то щебетав, / Святого Бога вихваляв;
- 029B 0152 Святого Бога вихваляв; / І все то, все то в Україні!.. / І усміхнувся сивий дід...
- 029B 0152 Святого Бога вихваляв; / І все то, все то в Україні!.. / І усміхнувся сивий дід...
- 033B 0043 Про якого-небудь одного магната / Історію-правду, то перелякать / Саме б пекло можна. А Данта старого
- 033B 0046 Полупанком нашим можна здивувать. / І все то те лихо, все, кажуть, од Бога! / Чи вже ж йому любо людей мордувать?
- 033B 0058 Що ж діялось по шведчині! / То й вони злякались! / Онімїли з переляку,
- 038B 0030 Нема голій школі волі, / А то б догодила... / Кого ж то там з музикою
- 038B 0031 А то б догодила... / Кого ж то там з музикою / Люде обступили?
- 038B 0078 У яр воду пити / Та згадує, як то тяжко / Було жити в світі.
- 041B 0003 Нащо нас мати привела? / Чи для добра? Чи то для зла? / Нащо живем? Чого бажаєм?
- 042B 0008 Якби кайдани перегризти, / То гриз потроху б. Так не ті, / Не ті їх ковалі кували,
- 044B 0001 ----- / Чи то на те божа воля? / Чи такая її доля?
- 046B 0036 Коли ж яке поквартиться, / То нищечком, брате, / Нехай собі у куточку
- 046B 0112 Не поможе милий Боже, / Як то кажуть люде. / Буде каяння на світі,
- 050B 0002 – Не варт, ей-богу, жить на світі!.. / – То йди топись! – А жінка! Діти? / – Ото ж то, бачиш, не бреш!
- 050B 0003 – То йди топись! – А жінка! Діти? / – Ото ж то, бачиш, не бреш! / А сядь лишень та напиши
- 050B 0005 А сядь лишень та напиши / Оцю бувальщину... То, може, / Інако скажете, небоже.
- 050B 0033 Неначе батькова дитина! / То сяк, то так / Придбав сірома грошенят,
- 050B 0033 Неначе батькова дитина! / То сяк, то так / Придбав сірома грошенят,
- 050B 0050 Отак-то, друже мій, живи, / То й весело на світі буде. / І буде варт на світі жить,
- 050B 0054 Хоть кажуть от ще що, небоже: / Себе люби, то й Бог поможе. / А доведеться умирать?
- 050B 0060 Діли з убогим заробіток, / То легше буде й зароблять. / -----

- 050B 0063 Дивувались люде, / Як то вони, ті сироти, / Жить на світі будуть?
050B 0076 На обіди, а багаті – / То й так не минають. / Не минали, себелюби,
050B 0081 Старців годували! / «Коли гниє, то продали б, / Адже ж у їх діти!..»
050B 0083 Адже ж у їх діти!..» / Ось слухай же, що то роблять / Заздрощі на світі
050B 0091 Які вельможі просвіщенні: / То і не жаль було б; чи так? / А то сірісінський сіряк
050B 0092 То і не жаль було б; чи так? / А то сірісінський сіряк / Отак лютує. Тяжко, брате,
050B 0113 Копійчину б дбати, / То все б таки не так воно... / А що пак, Максиме!
050B 0125 Коли не дам ради, / То тойді вже, певне, треба / Іти в найми знову...
050B 0169 Отже, як будем так писать, / То ми й до вечора не кончим. / Ну, де той безталанний зять?
- 050B 0183 Потім утопилась. / Та все то те,– знаєш, люде / Втоплять і задушать!
050B 0185 Втоплять і задушать! / А може, то така правда, / Як на вербі груші.
050B 0300 Отак живіть, недоуки, / То й жить не остине. / -----
057B 0015 Москаль ту викопав криницю; / А як він викопав, то ми / Оце й розкажемо в пригоді,
057B 0069 Як Бог тебе допровадить, / То розкажи, сину, / Що ти бачив диявола
057B 0078 Отож той самий сиротина / У наймах с'як собі, то так / Придбав, сірома, грошенят,
057B 0129 Як на світі жити, / А то битимуть, та й дуже!.. / Не знаю, мій друже,
057B 0133 Чи я занедужав? / Чи то мене злая доля / Привела до того,
057B 0209 Розбрелось товариство. / А що то за люде / Були тії запорожці –
057B 0219 Бачиш, праву ногу / Чи то ліву підстрелено... / Мені не до того
057B 0292 Та до Бога не вернеться, / То так і воп'ється / Пазорями в саме серце.
057B 0317 Був він на сім світі. / А у будень, то він тобі / Не посидить в хаті,
057B 0322 Було скаже по-московськи,– / А то, лежа в хаті, / Ще опухнеш.– Та взяв якое
057B 0359 ----- / Чи то було у неділю, / Чи в якое свято?
- 066B 0001 ----- / То так і я тепер пишу, / Папір тільки, чорнило трачу...
066B 0005 Згадаю що чи що набачу. / То так утну, що аж заплачу. / І ніби сам перелечу
066B 0020 Та все-таки меж вами жив, / То, може, дещо і осталося. / -----
067B 0012 Та нас доглядала. / А то бач, що наробила: / Кинула малого
068B 0101 Пішов я в писарі в громаду. / То с'як, то так минає год. / Пишу собі, з людьми братаюсь
068B 0101 Пішов я в писарі в громаду. / То с'як, то так минає год. / Пишу собі, з людьми братаюсь
- 072B 0016 Навчїть мене, люди добрі, / А то одурію... / -----
076B 0010 Бо як по правді вам сказать, / То дуже вже й мені самому / Обридли тії мужики,
076B 0018 Та як покажеш, як тих птах / Скубуть і патрають, то, може, / І ми б подержали в руках
076B 0090 А щоб не знав він тії шкоди, / То цар убив його, та й годі. / А потім цар перед народом
076B 0125 Та щоб сама і принесла, / То я, вкусив його, возстану / З одра недуги.– Вранці-рано
076B 0152 (Натуру вовчу добре знали), / То, щоб нагрїть його, взяли, / Царевен паче красотою,
083B 0183 І несе дитину, / То підїде до криниці, / То знов одступас.
083B 0184 То підїде до криниці, / То знов одступас. / А з калини, мов гадина,
088B 0046 І що хороше-дороге / Було в йому, то розлилося, / Що ось як жити довелося,–
091B 0025 У год подержить до хреста. / Та й тільки ж то. Кругом паскуда! / Чому ж його не так зовуть?
- 091B 0031 У вас хоч матір попроси, / То оддасте, Не жаль на його, / На п'яного Петра кривого.
095B 0006 Що на панів, бачиш, сердитий, / То все такеє і пишу / Про їх собачїї звичаї...
095B 0020 Катами писані за вас, / То вам байдуже, в добрий час / У Київ їздите шороку
095B 0029 А як, кажу, хто не чує, / То тому й байдуже. / Прилітай же з України,
095B 0040 Або не дознались. / А то скажуть, що на шляху / Чинимо розбої,
095B 0234 Та пан приїхав... Гиля! Гиля! / Чи то не гуси, то пани, / Дивися, в ірій полетіли,
095B 0234 Та пан приїхав... Гиля! Гиля! / Чи то не гуси, то пани, / Дивися, в ірій полетіли,
095B 0247 Це мати! мати! Не дивись! / А то з'їси. Ось на, давись! / -----
103B 0017 Якби хто інший на тїй ниві / Сильцьє поставив, а то зирк! / Таки голісінський мужик
103B 0026 Щоб не нести додому / Таке добро, то повбивав, / А інших гратися оддав,
104B 0036 А може, дасть Бог, і заплачу, / То й буде з мене / Нумо знов.

- 104В 0052 У наймах; сказано, шарпак, / То й одружився собі так, / Уз'яв хорошу, та убогу,
 104В 0122 Якеє ти, поле! / Своє поле! Яке то ти / Широке... широке!..
 104В 0146 Думає, гадає, / Як то будем мандрувати. / І тихо дримає..
 111В 0003 І сивію в чужому краї: / То одинокому мені / Здається – кращого немає
 111В 0020 Що ти зарані спать лягла, / А то б ти Бога прокляла / За мій талан.
 111В 0050 А як не бачиш того лиха, / То скрізь здається любо, тихо, / І на Україні добро.
 113В 0023 Легенькі діти. / Та розкажуть, як то тяжко / Було їм на світі.
 114В 0013 Обох їх не ганив, / А лицявся то з тією, / То з другою любо..
 114В 0014 А лицявся то з тією, / То з другою любо... / Поки в яру увечері
 116В 0002 Якби мені черевики, / То пішла б я на музики... / Горенько моє!
 117В 0017 У садочок гулять. / А хоч пустять, то з ним, / З препоганим старим,
 128В 0007 Де мені подітись? / Чи то з іншим полюбитись, / Чи то утопитись?
 128В 0008 Чи то з іншим полюбитись, / Чи то утопитись? / Ой надіну я сережки
 128В 0016 Бо як мені у матері... / То лучше топиться. / -----
 129В 0015 Якби я багатий, / То оддав би все золото / Оцій Катерині
 129В 0020 Якби я був дужий, / То оддав би я всю силу / За одну годину
 129В 0034 Хто його достане, / То той мені, запорожці, / Дружиною стане».
 134В 0014 Найдеш у гаї тую калину, / То й пригорнись, / Бо я любила, моя дитино,
 134В 0018 Як підеш в села, у тії хати, / То не журись. / А як побачиш з дітками матір,
 134В 0020 А як побачиш з дітками матір, / То не дивись. / -----
 145В 0002 Якби мені, мамо, намисто, / То пішла б [я] завтра на місто, / А на місті, мамо, на
 місті
 147В 0005 І со святими не співала, / Чи городом, чи то селом / Мете собі, як помелом.
 149В 0020 Вони з холери повмирали, / А то б хоч клаптик переслали / Того паперу
 150В 0003 Нема з ким серце поєднать. / То сам собі оце шукаю / Когось-то, з ним щоб
 розмовлять.
 151В 0015 Хазяїнувати. / А як же ні, то я піду / Доленьку шукати.–
 153В 0013 Того студента, що ж нам діять? / То синок був литовської / Гордої графині.
 153В 0028 Бо не можна ради дати, / Що то за проклята! / Мов змальована сиділа
 153В 0037 І в школу ходила, / Усе з батьком, то й не можна / Було ради дати.
 161В 0019 А сотник був собі багатий, / То в його, знаєте, росло / На божій харчі за дитину
 161В 0036 А щоб не знать було нікому, / То ще й не радився ні з ким. / А тільки сам собі гадає..
 161В 0046 Пташкою літає. / То посидить коло його, / Руку поцілує,
 161В 0048 Руку поцілує. / То усами страшеними / Сивими пустує,–
 161В 0060 Докупи сплітає, / То розплете та круг шиї / Тричі обмотає!..
 161В 0073 Якби пустили на музики, / То я б кісники заплела, / Наділа б жовті черевики,
 161В 0090 Як приймуться... мені приснилось, / Як приймуться, то восени / Ти вийдеш заміж.
 161В 0095 ----- / То я й барвінок позриваю. / -----
 161В 0107 Ні, трохи треба подождать. / Воно б то так! Та от що, брате: / Літа не ждуть! літа
 летять,
 161В 0114 Е, ні, стривайте, цур не грать. / А то не буду й танцювать, / Поки барвінку не нарву
 161В 0144 Чого я думаю? У попи, / А як не схоче, то на Січ. / І там не згине вражий хлопець.
 161В 0155 Отець Хома... Піти сказать, / А то забуду... / -----
 161В 0185 А старого нема дома, / То їм своя воля / Награтися. Дивітеся:
 161В 0200 ----- / То піп і не вінчатиме ніколи, як не вмітимеш! / -----
 161В 0204 ----- / Та читай же, а то... / -----
 161В 0205 ----- / А то що ти зробиш? / -----
 161В 0236 Поважайте його, діти, / Бо то батько сивий! / Батько мудрий! Добре отим
 161В 0240 Що не мають отих батьків, / То й не согрішають. / -----
 161В 0269 Дивітеся, яка печаль! / То й плачте, коли жаль... / -----
 175В 0003 В нас попанувати, / То знав би ти, пане-брате, / Як їх називати,
 175В 0007 Дівчаток накритих. / А то верзе біси зна що / Та й думає: – Ми то!
 175В 0008 А то верзе біси зна що / Та й думає: – Ми то! / Ми то людям покажемо
 175В 0009 Та й думає: – Ми то! / Ми то людям покажемо / Оцих безталанних
 183В 0014 А якби було сказало, / То я б не любила, / Може, була б до криниці
 183В 0017 У гай не ходила, / А то вранці і ввечері / Ходила, гуляла...

- 183В 0026 А ще й досі, чи роблю що, / Чи то так гуляю, / Усе думаю про його,
185В 0005 Усе, що треба, що й не треба. / А то не діждешся його, / Того писанія святого,
187В 0017 Та байдуже собі співаєм – / Чи то в годину, чи в напасть. / -----
187В 0030 Та чарки в руки не дають / Або ножа, а то б зарані / Гарненько з лиха б напились,
188В 0023 Щоб він де-небудь прихилився, / То оддадуть у москалі. / -----
194В 0057 І тії могили! / А не даси, то донеси / На мою країну
194В 0089 Нехай як буде, так і буде. / Чи то плисти, чи то брести. / Хоч доведеться розп'ястись!
194В 0089 Нехай як буде, так і буде. / Чи то плисти, чи то брести. / Хоч доведеться розп'ястись!
200В 0106 А генеральші чорнобровій / Що тепер снилося? то ми / Оце й розкажемо.
200В 0128 А лихо, кажуть, перескоч, / А то задавить. Генеральша / Не перескочила, бо їй
200В 0169 Святий покой ваш стерегти / І в домовині. Що ж то буде / З превосходительною? Що
ти
200В 0200 Петруся-серденько любить»,- / Подумала чи то сказала. / Хотіла спать, але не спала,
205В 0023 Поки їх в саж не засадили. / Якби не те, то, певне, б пас / Свинар в толоці. Клятї!
клятї!
207В 0003 Де люде плачуть живучи, / То ви б елегій не творили / Та марне Бога б не хвалили,
209В 0017 Щеня мов під тинном,- звичайне, мале, / То й перелякалось. От мене бере / Неначе на
руки та несе в могилу,
209В 0046 Як сон той згадаю. А як нагадаю / Козака в могилі, то й досі не знаю, / Чи то було
справді, чи то було так,
209В 0047 Козака в могилі, то й досі не знаю, / Чи то було справді, чи то було так, / Мара
яка-небудь. Мені той козак
209В 0047 Козака в могилі, то й досі не знаю, / Чи то було справді, чи то було так, / Мара
яка-небудь. Мені той козак
209В 0128 В оці могили? Будеш жить, / То, може, й знатимеш, небоже, / Бо слава здорово
кричить
215В 0001 ----- / Чи то недоля та неволя, / Чи то літа ті, летячи,
215В 0002 Чи то недоля та неволя, / Чи то літа ті, летячи, / Розбили душу? Чи ніколи
216В 0003 І дні, і пера, і папір! / А іноді то ще й заплачу, / Таки аж надто. Не на мир
218В 0159 Добро найкращеє на світі, / То братолюбіє. І ситий / І п'яний голий отой Фавн,
218В 0268 Самим ім дурня вихвалять, / То, заразом щоб доканать, / Вони на раді й присудили,
236В 0015 Та й заходитьсь вже будить. / А то проспить собі небога / До суду божого страшного!
241В 0005 Святеє слово над землею. / Якби то й ти, дністровий цвіте... / Ні, ні! Крий Боже!
Розіпнуть.
243В 0005 ----- / Чи то в шинках з багачами? / Чи то в степах з чумаками?
243В 0006 Чи то в шинках з багачами? / Чи то в степах з чумаками? / Чи то в полі на роздоллі
243В 0007 Чи то в степах з чумаками? / Чи то в полі на роздоллі / З вітром віється по волі? –
245В 0027 Молися, сестро! Будем живі, / То Бог pomoже перейти. / -----
247В 0014 Або в колісці ще упивсь... / То не купав би я в калюжі / Тебе преславного. Амінь.
249В 0029 По всьому царству постинать / Малих дітей; а то, погані, / Нам не дадуть доцарювать.
–
250В 0231 Ходім, Маріє, повинчаймось, / А то... Й не вимовив: уб'ють / На улиці.– І заховаймось
250В 0239 Нову коновочку старий. / Спродать би то та молодій / Купить хустиночку до речі,
250В 0275 Що на розпуття не прогнав. / А то б цеглиною убили – / Якби не вкрив, не заховав!
250В 0280 У городі Тіверіаді / Чи то якогось розп'яли / Провозвістителя Месії.
250В 0297 Малесеньке сороченя – / Комусь то ще? / – Хазяїн дома? –
250В 0415 Цариця сіла на ослицю, / То слава б стала про царицю / І про великую ослицю
250В 0493 Удвох в колісочці несли. / То с'як, то так прийшли додому. / Бодай не довелось
нікому
250В 0493 Удвох в колісочці несли. / То с'як, то так прийшли додому. / Бодай не довелось
нікому
250В 0576 Тихенько-тихо. Ангел спить, / То щоб його-то не збудить. / Та й не догледіла. Неначе
250В 0587 Заробила / Чи то позичила вдова / Півкопи тую на буквар.
250В 0596 Таки вдовенко, в його вдавсь, / То вдвох собі й ходили в школу / І вчились вкупочці.
Ніколи

- 276В 0007 І одпочить. Та, спочивавши, / Додумать, як би то скувать / Кайдани на римлян. І,
взявши
- 276В 0011 Каблучку заходивсь плести, / На шию б то. Коли погляне, / У холодочку під
платаном
- 281В 0015 Що гомонить отам, зичить / Удосвіта? То повертає / Той Ігор військо на пригоду
- 287В 0017 І руку вольную, мій друже, / Подай мені. То перейти / І він поможе нам калюжу,
- 292В 0084 Про батькове осля питає. / То возьме скіпетр і заграє, / Мов на сопілці.
- 292В 0105 З того лукавого Давида, / То, мов гадюку б, розтоптав / І ядовитую б розтер
- 297В 0002 Хоча лежачого й не б'ють, / То і полежать не дають / Ледачому. Тебе ж, о суко!
- 300В 0002 Якби з ким сісти хліба з'їсти, / Промовить слово, то воно б, / Хоч і як-небудь на сім
світі,
- 302В 0023 В садок погуляти, / Порадितись, кого б то їм / Своїм зятем звати?
- 303В 0004 Міркую сам-таки з собою: / – Якби то,– думаю,– якби / Не похилилися раби...
- 303В 0006 Не похилилися раби... / То не стояло б над Невою / Оцих осквернених палат!
- 303В 0009 Була б сестра! і був би брат! / А то... нема тепер нічого... / Ні Бога навіть, ні півбога.
- 303В 0019 Очима лупа кошенья. / А то два ліхтаря горять / Коло апостольської брами.
- 307В 0011 І хор по манію лакея, / Чи то жерця: «Во Іудеї / Бисть цар Саул». Потім хор
- 308В 0010 І розуму таки набрались, / То й буде з нас! Ходімо спать, / Ходімо в хату спочивать...
- 308В 0061 Та як буду здужать, / То над самим Флегетоном / Або над Стіксом, у раю,

ТОБІ 79

- 018А 0021 Сміється, кепкує. / Чи я ж тобі не вродливий, / Чи не в тебе вдався,
- 030А 0561 Щоб ліс оглядіти, / Та де тобі! Таке лихо, / Що не видно й світа.
- 030А 0625 Хоч ти не цурайся! / Наймичкою тобі стану... / З другою кохайся...
- 030А 0637 Не втікай од мене... / Я винесу тобі сина». / Кинула стремена
- 047А 0148 Достала з полиці. / «Ось на тобі сього дива. / Піди до криниці.
- 060А 0002 Бандуристе, орле сизий, / Добре тобі, брате, / Маєш крила, маєш силу,
- 061А 0017 Як з братом, з сестрою, розмовлять з тобою, / Співать тобі думу, що ти ж нашептав. /
Порай мені ще раз, де дітись з журбою?
- 061А 0640 Забудь, що клялася; другого шукай; / Я тобі не пара; я в сірій свитині, / А ти
титарівна. Кращого вітай,
- 061А 0918 думають, ні вголос, ні мовчки; а ляхи догадаються – от / тобі й пшик! Що там за
рада? Чом вони не дзвонять? Чим / спиниш народ, щоб не гомонів? Не десять душ, а,
слава
- 061А 1254 Сховайся за гору, бо світу не треба; / Страшно тобі буде, хоч ти й бачив Рось, / І
Альту, і Сену, і там розлилось,
- 061А 1633 «Добре, хлопче. / Ось на ж тобі, друже, / Цей дукачик, та не згуби».
- 061А 1875 «На городі постернак, постернак; / Чи я ж тобі не козак, не козак? / Чи я ж тебе не
люблю, не люблю?
- 061А 1877 Чи я ж тебе не люблю, не люблю? / Чи я ж тобі черевичків не куплю? / Куплю,
куплю, чорнобрива,
- 061А 2089 Загібай, мамо, жар, жар, / Буде тобі дочки жаль, жаль... / Ох, як весело на світі!
- 061А 2091 Ох, як весело на світі! / А тобі, бабусю, / Чи весело?»
- 123А 0067 З хлопцями гуляєш... / Постривай же, ось я тобі!.. / Мене зневажаєш?
- 150А 0063 Йому Візантію хочеться збудить. / «Не буди, Босфоре: буде тобі горе; / Твої білі
ребра піском занесу,
- 150А 0167 Гуртом заспівали: / «Слава тобі, Гамаліє, / На весь світ великий,
- 154А 0065 Йому Візантію хочеться збудить. / «Не буди, Босфоре, буде тобі горе, / Твої білі
ребра піском занесу,
- 154А 0167 Гуртом заспівали: / «Слава тобі, Гамалію, / На весь світ великий,
- 173А 0009 Талан-долю слали. / «Пошли тобі Матер Божа / Тії благодати,
- 173А 0032 І не одинокий. / Найдю тобі рівню / Хоч за морем синім,
- 178А 0020 Серце моє! Серце моє! / Тяжко тобі битись / Одинокому. З ким жити,
- 180А 0121 Чого марне плачеш, / Чого тобі шкода? Хіба ти не бачиш, / Хіба ти не чуєш
людського плачу?
- 180А 0304 Не поскупись полтинкою...» / Цур тобі, мерзенний / Каламарю... І зробився

- 199A 0056 ----- / Слава тобі, любомудре, / Чеху-слав'янине!
199A 0068 На широких хвилях. / Слава тобі, Шафаріку, / Вовіки і віки!
207A 0160 Бо я думав тес...» / «Що Ярина сестра тобі? / А воно не тес,
207A 0238 Мій рожевий квіте! / Я не брат тобі, Ярино, / Я завтра покину
207A 0262 Та за рушниками... / Чи подаєш?» – «Та цур тобі / З тими старостами,
221A 0195 ----- / Оце тобі, а це тобі. / Я оце літала
221A 0195 ----- / Оце тобі, а це тобі. / Я оце літала
221A 0520 Сироту Україну! / За те ж тобі така й дяка. / Церков-домовину
234A 0505 Швидче веди в хату!.. / Слава тобі, Христе-Боже! / Насилу діждала!»
246A 0033 Встане правда! встане воля! / І тобі одному / Помоляться всі язики
246A 0140 Щоб братню кров пролити, просять / І потім в дар тобі приносять / З погару
вкрадений покров!!
274A 0163 Не йде прокляте бісеня! / А то дала б тобі напитись / З моєї чистої криниці...
274A 0199 Аж уже немає. / Слухай лишень, скажу тобі, / Кого я шукаю.
274A 0282 Якби таку суку / Тобі дочку. Що б зробив? / -----
274A 0339 Злякаєшся, як вимовлю... / Чи тобі байдуже? / Наталоньку! Дитя своє!
006B 0129 Ти розкошуєш, і не жаль / Тобі покинутої хати... / Благаю Бога, щоб печаль
016B 0030 А я знаю. І розкажу / Тобі; й спати не ляжу. / А ти завтра тихесенько
029B 0123 Сльози покотились... / «Молюсь тобі, Боже милий, / Господи великий!
044B 0052 Не дивися, безталанна,– / Везуть тобі лихо. / Везуть труну мальовану,
050B 0099 Карими очима... / А пек тобі, забув, дурню, / Що смерть за плечима.
050B 0245 Та перед людьми не бреши. / Хоч би тобі лихе слово / Почув хто од його.
057B 0010 (Звичайне, крадене) зобгав / Тобі поему на спомини, / Мій друже щирий, мій єдиний!
057B 0257 Та тихий до того, / Та ласкавий... Було тобі / Ніже анікого
057B 0280 А не розказали / Тобі люде там нічого?.. / Вже повимирали
057B 0317 Був він на сім світі. / А у будень, то він тобі / Не посидить в хаті,
057B 0396 Москалевою назвали. / От тобі й билиця / Про ту криницю москалеву.
076B 0227 Намистечко, як зароблю, / Тобі к великодню куплю. / Пострижемось ж у лакеї
083B 0042 І зареготалась / Титарівна,– хіба тобі / Наймишок не стало! –
083B 0048 Що він в сірій свиті! / Буде тобі, титарівно! / Заплачеш, небого,
083B 0068 Ти насміялась... Стало жаль / Тобі його... Нудьга, печаль / І сором душу оступила,
088B 0040 Чого ж тепер заплакав ти? / Чого тепер тобі, старому, / У цій неволі стало жаль–
095B 0266 Дивися, лізе цілувать. / Ось тобі, на!.. / -----
103B 0024 Усі до одного сичі,– / Оце тобі вари й печи!» / Щоб не нести додому
108B 0017 І тьмою німою / Оповіє тобі душу, / Й не знаєш, де дітись,
141B 0005 Долю зневажає. / – Бодай тобі, доле, / У морі втопитись,
146B 0031 Калікою в хату. / Оце тобі Запорожжя / І сердешна мати.
153B 0069 З сокирою! Горі! / Горі тобі, стара мати, / Нема твого сина,
153B 0074 Убитая жидовином, / Горі тобі, мати. / Жидівочка... де та сила
156B 0039 Понесли клейноди... / Годі тобі, Петре, пити / Із Тясмина воду.
156B 0051 Віку доживати. / Отак тобі довелося, / Запорозький брате!
161B 0208 ----- / Оце тобі раз! Оце тобі два! / -----
161B 0208 ----- / Оце тобі раз! Оце тобі два! / -----
175B 0001 ----- / Якби тобі довелося / В нас попанувати,
192B 0017 ----- / І жаль тобі її стане, / Малої билини.
192B 0031 ----- / Благо тобі, друже-брате, / Як є в тебе хата.
192B 0033 Як є в тебе хата. / Благо тобі, як у хаті / Є з ким розмовляти.
192B 0040 ----- / А тобі, мій одинокий, / Мій друже єдиний,
192B 0042 Мій друже єдиний, / Горі тобі на чужині / Та на самотині.
207B 0070 Звичайне, радість та хвала! / Тобі, єдиному, святому, / За дивнії твої діла?
247B 0010 ----- / Амінь тобі, великий муже! / Великий, славний! та не дуже...
250B 0111 Огонь пекельний! Вже пророчить, / Тобі вже зазирає в очі / Твоє грядущє. Не зри!
250B 0422 Та здохла ти. Мабуть, дорога / Таки завадила тобі? / -----
250B 0738 В їх душі вбогії! Хвала! / І похвала тобі, Маріє! / Мужі воспрянули святис.
270B 0008 Боже сильний! Твоя сила / Та тобі ж і шкодить. / -----

ТОБОЛОМ 1

074В 0024 Ридають люди, виють звірі / І за Тоболом у Сибірі / В снігах ховаються. Сім літ

ТОБОЮ 44

- 010А 0187 «За що ж вони розлучили / Мене із тобою?» / Зареготавсь, розігнався –
 030А 0100 Катерино, серце моє! / Лишенько з тобою! / Де ти в світі подінешся
 030А 0218 Поблагословила: / «Бог з тобою!» – та, як мертва, / На діл повалилась...
 030А 0648 Боже ти мій!.. Дитя моє! / Де дінусь з тобою? / Москалики! голубчики!
 060А 0007 Тебе виглядають. / Полетів би за тобою, / Та хто привітає?
 061А 0016 Ти вічний без краю!.. Люблю розмовлять, / Як з братом, з сестрою, розмовлять з
 тобою, / Співать тобі думу, що ти ж нашептав.
 061А 0093 «Грає синє море», / А сам плаче, за тобою / І твоя громада
 061А 2064 «Через тиждень обіцявся / Прийти за тобою». / «Через тиждень! через тиждень!
 061А 2093 Чи весело?» / «Я тобою, / Пташко, веселюся».
 173А 0041 Як пава, як пані, / Та з тобою розмовляє. / В хаті, як у раї!
 180А 0084 На розмову тихо-сумну, / На раду з тобою; / Опівночі падатиму
 180А 0156 Душе моя убогая! / Лишенько з тобою. / Уп'ємося отрутою,
 180А 0320 Так оце-то та богиня! / Лишенько з тобою. / А я, дурний, не бачивши
 180А 0450 І Бог не розлучить / Нас з тобою. Кайданами / Скований зо мною
 180А 0472 І заголосила: / «І ми сковані з тобою, / Людоїде, змію!
 207А 0007 Та не сиротою, / А з тобою, молодую, / Раю мій, покою,
 207А 0260 Я до вас приїду / З старостами – за тобою / Та за рушниками...
 221А 0524 На тій Україні, / На тій самій, що з тобою / Ляха задавила!
 246А 0019 ----- / Не нам на прю з тобою стати! / Не нам діла твої судить!
 270А 0022 Заплакала і сказала: / «Брате мій, з тобою / Ми давно вже кохаємось,
 016В 0004 Поговорим тихесенько / В неволі з тобою. / Розкажи, як за горою
 016В 0104 Мов намалювала, / Хоч молись перед тобою, / Мов перед святою...
 016В 0107 Красо моя молодая, / Горенько з тобою! / Жить би, жить та славить Бога
 033В 0039 ----- / Боже мій з тобою! / Мій краю прекрасний, розкошний, багатий!
 036В 0007 Роби, що хочеш, з темним зо мною, / Тільки не кидай, в пекло з тобою /
 Пошкандибаю
 046В 0134 Я буду знову розмовляти / З тобою, друже мій. Боюсь! / Боюся сам себе спитати,
 136В 0016 Легше було б самій жити, / Як з тобою в світі битись. / -----
 161В 0112 А ти вже й скрипку принесла? / Яку ж ми вчистимо з тобою? / -----
 161В 0203 ----- / І з тобою нехай собі... Е, ні, нехай повинчає!.. / -----
 161В 0307 Здоров, здоров, несужений друже! / Любилися ми з тобою дуже. / Любилися, та не
 побралися,
 180В 0040 І не осталося нікого / З тобою дома. Нагоди / Старої нічим одягти
 192В 0044 Та на самотині. / Хто з тобою заговорить, / Привітає, гляне?..
 200В 0037 Мого ти серця! А весною / В Париж поїдемо з тобою, / Або поїдемо в село,
 212В 0006 І чудно, мов перед святою, / Перед тобою помолюсь. / І жаль мені, старому, стане
 212В 0019 Молися ж, серце, помолюсь / І я з тобою. Щось пророче / Мені вже зазирає в очі,
 212В 0030 А ти осталась на землі / Одна-однісінька; з тобою / Єдинеє добро було –
 212В 0040 ----- / Отак я іноді тобою, / Тобою, серце, молодую,
 212В 0041 Отак я іноді тобою, / Тобою, серце, молодую, / Старії очі веселю.
 218В 0010 Привітаєш; убогая, / Сірая, з тобою / Перепливе вона Лету,
 232В 0012 Які з нас люде? Та дарма! / Ми не лукавили з тобою, / Ми просто йшли; у нас нема
 234В 0017 Бо я таки й досі / За тобою чимчикую. / Ти хоча й пишалась
 250В 0229 Промовив Йосип.– Диво сталося / З тобою, доненько моя! / Ходім, Маріє,
 повинчаймось,
 250В 0508 Коло криниці поросли. / Маріє! Горенько з тобою! / Молися, серденько, молись!
 265В 0016 Щасливий я! – І я, друже, / З тобою щаслива! / -----

ТОВАРИСТВА 1

006В 0052 Нас тут триста як скло! / Товариства лягло! / І земля не приймає.

ТОВАРИСТВО 8

- 024A 0055 Та й ну частувати. / Зібрав Тарас товариство / Поради питати.
180A 0165 Забери з собою всі лиха, всі зла, / Своє товариство – ти з ними росла, / Ти з ними
кохалась, їх тяжкі руки
207A 0338 Старшин шанувати, / Товариство поважати, / В табор не ховатись.
207A 0480 Синє море грало, / Товариство кошового / На раді прохало:
207A 0622 На світ випускали / З товариством. Товариство / На Січ прямувало
038B 0054 Потанцював сивий. / А за ним і товариство / І весь святий Київ.
057B 0208 Перше руйновали. / Розбрелось товариство. / А що то за люде
173B 0025 На тій Україні. / На весілля товариство / Вийде погуляти

ТОВАРИСТВОМ 2

- 207A 0193 А живі мисліте / З товариством прочитаєш, / Та по-молодечи
207A 0622 На світ випускали / З товариством. Товариство / На Січ прямувало

ТОВАРИСТВУ 2

- 150A 0171 На всю Україну, / Що не дав ти товариству / Згинуть на чужині!»
154A 0171 На всю Україну, / Що не дав ти товариству / Згинуть на чужині».

ТОВАРИША 6

- 180A 0238 Зубами скрегоче, / Недобитка товариша / Зарізати хоче!
192A 0052 Коло села стати, / Та понесем товариша / В село причащати».
207A 0318 І Степан сідлає / Коня, свого товариша, / Й жупан надіває.
038B 0059 Привітайте, святі ченці, / Товариша з Лугу!» / Свята брама одчинилась,
121B 0001 ----- / Ой виострю товариша, / Засуну в халяву
173B 0029 Викотить гармату. / Як понесуть товариша / В нову світлицю,

ТОВАРИШІ 5

- 010A 0204 Слізеньки втирають; / Збиралися товариші / Та ями копають;
020A 0085 Поради прохати. / «Отамани товариші, / Брати мої, діти!
024A 0057 Поради питати. / «Отамани товариші, / Брати мої, діти!
061A 2374 Де-де чуть – гукають / Товариші гайдамаки: / Гонта мов не чує,
127B 0011 Завезли чуму, / Покинули товариші – / Горенько йому.

ТОВАРИШУ 1

- 010A 0166 Насилу ступає. / «Ізнемігся, товаришу! / Сьогодні спочинем:

ТОВПЛЯТЬСЯ 1

- 180A 0333 Пикаті, пузаті!.. / Аж потіють, та товпляться, / Щоб то ближче стати

ТОВСТОГО 1

- 114A 0104 Не до пана старого, / Усатого, товстого, / А з Петрусем

ТОГДІ 2

- 016A 0019 На серці зомлію. / Тогді, хвиле, неси з милим, / Куди вітер віє!
016A 0029 То й я погибаю. / Тогді неси мою душу / Туди, де мій милий,

ТОГО 126

- 010A 0014 В таку добу під горою, / Біля того гаю, / Що чорніє над водою,
018A 0009 А нема де дітись. / В того доля ходить полем, / Колоски збирає,
030A 0291 Роблять людям люде! / Того в'яжуть, того ріжуть / Той сам себе губить...
030A 0291 Роблять людям люде! / Того в'яжуть, того ріжуть / Той сам себе губить...
045A 0005 Та на кобзі грає. / А хто грає, того знають / І дякують люде;
047A 0062 Обоє раденькі... / Ніхто того не побачить, / Ніхто не спитає:
047A 0126 За старого заміж. / Любить того, моя сиза, / Серце не навчити!
047A 0145 Позаторік і зіллячка / Для того придбала». / Пішла стара, мов каламар

- 052A 0061 Кебети не маю. / А до того – Московщина, / Кругом чужі люде...
- 052A 0064 «Не потурай»,– може, скажеш, / Та що з того буде? / Насміються на псалом той,
- 055A 0044 Серце мліє, а козакам / Того тільки й треба. / Пливають собі та співають;
- 057A 0100 Хто ж сироті завидує – / Карай того, Боже! / -----
- 061A 0087 Коли хочеш грошей / Та ще й слави, того дива, / Співай про Матрьошу,
- 061A 0235 Сироті без роду; / А до того – душа щира, / Козацького роду,
- 061A 0237 Козацького роду, / Не одцуравсь того слова, / Що мати співала,
- 061A 0241 З малим розмовляла; / Не одцуравсь того слова, / Що про Україну
- 061A 0355 Трапляється, часом тихенько заплаче, / Та й то не од того, що серце болить: /
Що-небудь згадає або що побачить...
- 061A 0846 Бо щоб не почули. / Та й що з того, що згадаєш? / Згадаєш – заплачеш.
- 061A 1075 ----- / «Ой гоп, того дива! / Наварили ляхи пива,
- 061A 1116 Кругом святого Чигрина / Сторожа стане з того світу, / Не дасть святого розпинать.
- 061A 1224 Могили синіють. / Та що з того, що високі? / Ніхто їх не знає,
- 061A 1543 За що люде гинуть? / Того ж батька, такі ж діти – / Жити б та брататься.
- 061A 1803 Мусить пропадати. / А того, того й не знає, / Що його Оксана
- 061A 1803 Мусить пропадати. / А того, того й не знає, / Що його Оксана
- 061A 1879 Куплю, куплю, чорнобрива, / Куплю, куплю того дива. / Буду, серце, ходить,
- 061A 2155 Коли то з вас буде / Того добра, що маєте? / Чудні, чудні люде!
- 061A 2267 Нігде не осталося, / Всі полягли. Того лиха / Не було ніколи,
- 061A 2555 ----- / З того часу в Україні / Жито зеленіє:
- 114A 0005 Перекотиполе. / Так і доля: того лама, / Того нагинає;
- 114A 0006 Так і доля: того лама, / Того нагинає; / Мене котить, а де спинить,
- 114A 0016 Чи правда, Оксано? чужа чорнобрива! / І ти не згадаєш того сироту, / Що в сірій свитині, бувало, щасливий,
- 114A 0171 Бодай його в світі нікому не знать – / Того, що я знаю... Минуло, дівчата! / Серце не заснуло, я вас не забув.
- 114A 0177 Згадайте про мене, про мою Мар'яну; / Я вам з того світа, любі, усміхнусь. /
Усміхнуся...» Та й заплакав.
- 123A 0172 ----- / З того часу ставок чистий / Заріс осокою;
- 123A 0198 І ніхто не знає / Того дива, що твориться / Серед ночі в гаї,
- 173A 0011 Тії благодати, / Всього того, чого мати / Не зуміє дати».
- 173A 0103 Діждалася вдова долі, / Зросту того сина. / І письменний і вродливий –
- 178A 0030 Злії люди нарікають. / А того й не знають, / Що я в серці заховала...
- 196A 0013 Великий мій друже. / А що вродить з того плачу? / Богилова, брате...
- 199A 0365 Мов тії ворони, / З кровавого того свята. / -----
- 207A 0012 Пречистая!.. Ти витаєш... / Як у того Нуми / Тая німфа Егерія,
- 207A 0658 Що очей не маю, / Що нічого того в світі / Не бачу й не знаю...
- 207A 0673 Нехай йому Бог поможе! / А що з того буде, / Святий знає: почуємо,
- 221A 0057 Та вповні шлях і перейшла; / А того й не знала, / Що він їхав в Переяслов
- 221A 0294 І я люта, а все-таки / Того не зумію, / Що москалі в Україні
- 221A 0498 Москва розкопала! / Великого ж того льоху / Ще й не дошукалась.
- 234A 0223 Тяжко-важко плаче; / І ніхто того не чує, / Не знає й не бачить,
- 250A 0028 Не шукайте, не питайте / Того, що немає / І на небі, а не тільки
- 250A 0123 Як німець покаже / Та до того й історію / Нашу нам розкаже,–
- 250A 0223 Бо хто матір забуває, / Того Бог карає, / Того діти цураються,
- 250A 0224 Того Бог карає, / Того діти цураються, / В хату не пускають.
- 268A 0015 До самого Бога / Молитися... а до того / Я не знаю Бога.
- 274A 0135 Убогого не згадують, / А того ще й лають. / -----
- 274A 0205 Та шукаю пана, / Того ірода, що, знаєш?.. / Стривай, нагадала.
- 274A 0342 Ірод нечестивий!.. / Занапастив... А до того / Посилає в Київ
- 006B 0153 – Може, пташкою прилине / Милий з того світа. / Зов'ю йому кубелечко,
- 016B 0279 На світ вглядала / З того Києва. Аж поки / Побачила села
- 016B 0281 Побачила села / Знівечені. З того часу / Стала невесела.
- 028B 0017 Отже таки й на чужині. / Хотілося б... Та й то для того, / Щоб не робили москалі
- 046B 0024 У школі дурня й поховують. / А все за того п'ятака, / Що вкрав маленьким у дяка,

- 057В 0033 В розкошах! А вбогій / Вдові не до того, / Бо залили за шкуру сала,
057В 0134 Чи то мене злая доля / Привела до того, / Таки й досі ще не знаю,
057В 0148 Тиняюся, ховаюся, / І дійшло до того, / Що я, вночі підкравшись,
057В 0220 Чи то ліву підстрелено... / Мені не до того / Було тойді. Знову люта
057В 0256 А трудящий, роботящий, / Та тихий до того, / Та ласкавий... Було тобі
057В 0344 Широкого було видно. / Се, бачиш, для того, / Щоб знать було, що криниця
057В 0349 Люде воду пити / Та за того, що викопав, / Богу помолитись.
068В 0112 Звичайне, паничі. Ждемо, / І ми ждемо того весілля. / Отож у клечальну неділю
082В 0019 Та щось такеє розмовляли. / Я думав, де б того добра, / Письмо чи матір, взять на світі.
083В 0036 Шеляга виймає / І за того остатнього / Музику наймає,
083В 0053 В далеку дорогу / Пішов собі... З того часу / Не чуть його стало..
083В 0055 Не чуть його стало... / З того часу титарівні / Щось такеє сталось!
083В 0066 Мара, та й годі! Титарівно! / В недобрый час з того нерівні / Ти насміялась... Стало жаль
083В 0071 І ти заплакала! Чого? / Того, що тяжко полюбила / Микиту бідного того!
083В 0072 Того, що тяжко полюбила / Микиту бідного того! / -----
083В 0086 Сміялись з нерівні, / Щоб не було і вам того, / Що тій титарівні!
083В 0216 ----- / Борця того в селі не стало; / А люде в Польщі зустрічали
088В 0031 І жаль мені, малому, стало / Того сірому-сироту, / Що він утомився,
091В 0015 І презавзятий патріот; / Та й християнин ще до того. / У Київ їздить всякий год,
095В 0016 / І звір того не зробить дикий, / Що ви, б'ючи поклони,
095В 0231 А ви до мене на весілля / З того світу прийшли? / Мені вже й косу розплели,
102В 0011 Замерзли душі. Полюбили / Того пророка, скрізь ходили / За ним і сльози, знай, лили
104В 0022 На чужому полі / Талану того попросиш / Та тієї долі.
104В 0044 Аби файда в руках була, / А хлопа, як того вола, / У плуг голодного запряжеш.
104В 0108 Та не придбав долі! / Талану того святого... / Світ божий не милий.
108В 0019 Й не знаєш, де дітись, / І ждеш його, того світу, / Мов матері діти.
111В 0049 ----- / А як не бачиш того лиха, / То скрізь здається любо, тихо,
114В 0042 Над Іваном на могилі, / Коло того гаю, / І без вітру гойдаються,
125В 0025 Хлоп'ята гуляли. / Прийди з того Межигор'я, / Наш славний Палію,
129В 0024 Третій каже: «Діти, / Нема того в світі, / Чого б мені не зробити
143В 0006 ----- / Та що з того? Не побрались, / Розійшлися, мов не знались.
147В 0051 Та не запалили / Села того зеленого. / Згоріло, зотліло,
149В 0021 А то б хоч клаптик переслали / Того паперу /
152В 0008 Що Машою звав? / Ні, не того мені шкода; / А марніє моя врода,
153В 0012 Ёй-богу, я його не вмю / Того студента, що ж нам діять? / То синок був литовської
161В 0052 Пестує старого. / А старому не до того, / Іншого якогось,
161В 0079 Дурнецька, де б же ти взяла / Того барвінку завітчатись? / -----
161В 0340 Турбується, заробляє, / А того не знає, / Що на старість одуріє
180В 0016 І стереже добро своє, / І дожидає того світу, / Щоб знов на його надивитись,
184В 0010 Що ж се зробилося з старим, / Чого зрадів оце? Того, / Що, бачите, старий подумав
185В 0006 А то не діждешся його, / Того писанія святого, / Святої правди ні од кого.
188В 0006 Оступить душу, аж заплачу. / А ще до того, як побачу / Малого хлопчика в селі.
189В 0048 Вернулась, правда, через год, / Та що з того. З байстрам вернулась, / Острижена.
Було, вночі
194В 0035 Щоб не губить душу? / Не варт вона того жалю. / Ось для чого мушу
198В 0028 Ту думу сумную, днедавну, / Про лицаря того гетьмана, / Що на огні ляхи спекли.
200В 0047 А генеральша плаче, плаче, / А генерал того не бачить, / А всі вже бачили в селі.
200В 0077 Поки надія серце гріє, / Поки росте з того зерна / Або кукіль, або пшениця.
216В 0008 Дідусь сивесенький, рида – / Того, бачте, що сирота. / -----
218В 0165 До себе в терми на вечерю / Того апостола... / -----
218В 0201 Стремглав повісили святого / Того апостола Петра. / А неофітів в Сіракузи
218В 0276 І майстрові дали кувать / Із бронзи кесаря. До того / Так, нотабене, додали,
230В 0011 Та жвавим, на лихо лихим, / До того люд домуштровали, / Що сам фельдфебель дивувались

- 250B 0027 У Йосипа, у тесляра / Чи бондаря того святого, / Марія в наймичках росла.
 250B 0197 – Во Іудеї не було, – / Промовив гость, – того ніколи, / Що нині узриться Равві,
 250B 0269 І од людей його? Нічого, / Ніже апостола того, / Тепер не жди. Тесляр убогий
 250B 0383 І легіон з Єрусалима, / Од того Ірода. Незримо / Й нечуте сталося тойді.
 250B 0590 Сама б учила, так не знала ж / Вона письма того. Взяла / Та в школу хлопця одвела,
 266B 0030 В тюрму глибоку. Щоб не чуть / Було на світі того рику / Самодержавного владики,
 266B 0036 Дні беззаконія і зла. / А львичища того не знають, / Ростуть собі, як та лоза
 272B 0006 А я в його, молодого, / В того чорнобривця, / Беру коня, та й нічого –
 288B 0007 Побив... Поморозив... / Шкода того барвіночка / Й недосвіта шкода!
 292B 0043 Та взяв од козлиць і свиней / Того Саула-здоровила / І їм помазав во царя.
 292B 0101 І вздовж і впоперек хрестить. / А гусяра того Давида / Трохи не вбив. Якби він знав,
 292B 0104 Яке-то лихо з його вийде, / З того лукавого Давида, / То, мов гадюку б, розтоптав
 303B 0017 Гарненько думав. І не бачу, / Що з того боку, мов із ями, / Очима лупа кошени.
 304B 0003 Галагани, і Киселі, і Кочубеї-Нагаї – / Було добра того чимало. / Минуло все, та не
 пропало.

ТОДІ 7

- 030A 0187 Була б утопила... / Здалась тоді б ти гадині, / Тепер – москалеві...
 030A 0325 Босими ногами! / Тоді я веселий, / Тоді я багатий,
 030A 0326 Тоді я веселий, / Тоді я багатий, / Як буде серденько
 030A 0430 Щоб не довелося, як Катря шукає... / Тоді не питаєте, за що люде лають, / За що не
 пускають в хату ночувать.
 061A 0736 Гріха на всю губу! / Тоді, тоді... Та цур йому, / А дуже цікаве!
 061A 0736 Гріха на всю губу! / Тоді, тоді... Та цур йому, / А дуже цікаве!
 207A 0649 І як степи запорозькі / Тоді поділили / І панам на Україні

ТОЙ 161

- 010A 0058 Чи винна ж голубка, що голуба любить? / Чи винен той голуб, що сокіл убив? /
 Сумує, воркує, білим світом нудить,
 010A 0178 Як гадина в'ється. / «Ось і дуб той кучерявий... / Вона! Боже милий!
 018A 0032 Найду кращу або згину, / Як той лист на сонці. / -----
 027A 0097 Дивлюся на море широке, глибоке, / Поплив би на той бік – човна не дають. / Згадаю
 Енея, згадаю родину,
 027A 0100 Згадаю, заплачу, як тая дитина. / А хвилі на той бік ідуть та ревуть. / А може, я й
 темний, нічого не бачу,
 030A 0292 Того в'яжуть, того ріжуть / Той сам себе губить... / А за віщо? Святий знає.
 030A 0354 Зострінеться зима люта... / А той чи зостріне, / Що пізнає Катерину,
 047A 0162 Втретє випить треба. / За перший раз, як за той рік, / Будеш ти такою;
 052A 0003 Як і перше сходив... / Нема Січі, пропав і той, / Хто всім верховодив!
 052A 0065 Та що з того буде? / Насміються на псалом той, / Що виллю сльозами;
 057A 0072 Хто його не знає!.. / А надто той, що дивиться / На людей душою –
 057A 0085 Як лихо сміється... / Нехай думка, як той ворон, / Літає та криче,
 061A 0783 Скажи, де гроші?» / Той мовчить. / Налигачем скрутили руки,
 061A 0830 Гетьмани, гетьмани, якби то ви встали, / Встали, подивились на той Чигирин, / Що
 ви будували, де ви панували!
 061A 1144 Живого й мертвого спалили. / Де той Богун, де та зима? / Інгул щозиму замерзає –
 061A 1182 І Україна, і Чигрин. / І той минув – день маковія, / Велике свято в Україні.
 061A 1684 Другий проклинає; / Той молиться, сповідає / Гріхи перед братом,
 061A 2060 Себе називає / Той, що привіз...» / «Де він, де він?
 061A 2069 Лихая година! / Той Галайда – мій Ярема!.. / По всій Україні
 061A 2454 По чарці з сусідом випивши тієї, / Батько діда просить, щоб той розказав / Про
 Коліївшину, як колись бувало.
 061A 2501 Оставь на всім світі, / Та й той почув, що так страшно / Пекельні діти
 114A 0148 Отак вони любилися! / На той світ хотіли / Обнявшись переступить;
 123A 0057 В'ються круг Ганнусі. / А надто той рибалонька, / Жвавий, кучерявий,
 123A 0108 Не помогло... Кляне мати / Той час і годину, / Коли на світ породила

- 150A 0075 По-своєму Бога в кайданах благають, / А хвилі на той бік ідуть та ревуть. / -----
154A 0076 По-своєму Бога в кайданах благають, / А хвилі на той бік ідуть та ревуть. / -----
171A 0059 І в тяжкі упруги... / Може, зорю переліг той, / А на перелозі...
173A 0130 Все багатих діти. / Той каліка-недоріка, / Той не вміє стати,
173A 0131 Той каліка-недоріка, / Той не вміє стати, / Той горбатий, той багатий,
173A 0132 Той не вміє стати, / Той горбатий, той багатий, / Тих чотири в хаті.
173A 0132 Той не вміє стати, / Той горбатий, той багатий, / Тих чотири в хаті.
173A 0137 А у вдови один син, / Та й той якраз під аршин. / -----
173A 0204 І мовчки журилась / Та на шлях той, на далекий, / Крізь сльози дивилась.
180A 0003 І свій шлях широкий, / Той мурує, той руйнує, / Той неситим оком –
180A 0003 І свій шлях широкий, / Той мурує, той руйнує, / Той неситим оком –
180A 0004 Той мурує, той руйнує, / Той неситим оком – / За край світа зазирає,
180A 0009 Взять у домовину. / Той тузами обирає / Свата в його хаті,
180A 0011 Свата в його хаті, / А той нишком у куточку / Гострить ніж на брата.
180A 0013 Гострить ніж на брата. / А той, тихий та тверезий, / Богобоязливий,
180A 0021 Ні діти, ні жінка. / А той, щедрий та розкошній, / Все храми мурує;
180A 0041 Адамові діти. / І той... і той... А що ж то я? / Ось що, добрі люди:
180A 0041 Адамові діти. / І той... і той... А що ж то я? / Ось що, добрі люди:
180A 0222 Мов із тісної домовини / На той остатній страшний суд / Мертвці за правдою встають.
180A 0360 Та меншого в пузо – / Аж загуло!.. А той собі / Ще меншого туза
180A 0362 Ще меншого туза / Межи плечі; той меншого, / А менший малого,
180A 0364 А менший малого, / А той дрібних, а дрібнота / Уже за порогом
180A 0415 Тепер же я знаю: / Це той первий, що розпинав / Нашу Україну,
180A 0422 Накралися; а що взяли / На той світ з собою? / Тяжко-тяжко мені стало,
180A 0504 Думаю, гадаю, / Як то тяжко той насущний / Люди заробляють.
197A 0006 Не завидуй могучому, / Бо той заставляє. / Не завидуй і славному,
199A 0011 Тліє, не вгасає, / Жде підпалу, як той месник, / Часу дожидає,
199A 0243 І цесаря, і Вячеслава, / І той собор тисячоглавий / Уголос лають! Не хочать
207A 0041 ----- / Той блукає за морями, / Світ перехожає,
207A 0045 Немає, немає... / Мов умерла; а той рветься / З усієї сили
207A 0057 Ні, не покидає! / Як реп'ях той, учепиться / За латані поли
207A 0132 Полудновать лагодь. / Гуляючи, як той казав, / Шматок хліба з'їсти.
207A 0178 Бо хто не вміє заробить, / То той не вмітиме й пожити. / А ти як думаєш, небоже?
207A 0258 А тільки поїду / Недалеко. А на той рік / Я до вас приїду
207A 0284 ----- / Як той явор над водою, / Степан похилився,
207A 0394 Опинилось-стало, / Мов жених той молодую, / Землю оглядало,
207A 0422 Ридала-молилась, / Щоб Степан той, доля тая, / Йй хоча приснилась.
207A 0646 Галері гуляла, / На пожар той поглядала, / Нишком усміхалась.
221A 0007 А відціля видніше буде, / Як той розкопуватимуть льох. / Коли б вже швидче
розкопали,
221A 0145 Чи, може, що в маленької / На той час боліло. / Мене мати забавляла,
221A 0179 Та продав злодіям / Той крам, що накрив. / -----
221A 0319 Родиться близнята. / Один буде, як той Гонта, / Катів катувати!
221A 0325 А я начитала, / Що, як виросте той Гонта, / Все наше пропало!
234A 0171 Прийшла молодиця / На той хутір благодатний / У найми проситься.
234A 0191 Бо сказано: хто не лічить, / То той і не має. / Так отак хіба, небоже?
256A 0009 Добре, що заснуло. / Хоч і яр той, вже до його / І стежки малої
258A 0011 Древо зеленіє, / Плодом вкрите. Так і муж той / В добрі своїм спіє,
258A 0015 І слід пропадає, / Як той попіл над землею / Вітер розмахає.
258A 0169 Хто світ оглядає, / Той і серце ваше знає / І думи лукаві.
258A 0253 Дщере окаянна! / Блаженний той, хто заплатить / За твої кайдани!
006B 0092 Мені однаково, чи буде / Той син молитися, чи ні... / Та неоднаково мені,
006B 0161 Будем вкупочці уранці / На той світ літати. / -----
006B 0206 Покинули стару матір. / Той жінку покинув, / А той сестру. А найменший –
006B 0207 Той жінку покинув, / А той сестру. А найменший – / Молоду дівчину.
014B 0024 І, знай, вчащаю до Ганнусі. / На той рік знову за своє; / Пішов я з матір'ю просити.

- 016В 0367 Почули сови. Потім знову / Не чуть нічого. І в той час / Скирти і клуня зайнялись,
033В 0095 Принесли з собою / В Гетьманщину той чудовний / Образ пресвятої.
046В 0088 Вертаюсь, крадуся понад Уралом, / Неначе злодій той, поза валами. / -----
050В 0170 То ми й до вечора не кончим. / Ну, де той безталанний зять? / -----
057В 0077 Неначе батькова дитина. / Отож той самий сиротина / У наймах сяк собі, то так
057В 0145 А я, мов проклятий / Той Іуда, одринутий / І людьми і Богом,
057В 0225 Тричі повилася. / Як той Ірод. Що тут робить? / Не дам собі ради.
057В 0289 Доводить до чого / Сатана той душу нашу. / Як не схаменеться
057В 0403 І пропадаю, мов собака, / Мов той Іуда! Помолись / За мене Богу, мій ти сину,
068В 0005 І недомучений варнак / Старий той був. Та у неділю / Яюсь у полі ми зустрілись
068В 0092 Старої пані бахур сивий / Окрав той крам. Розлив те пиво, / Пустив покриткою...
Дарма,
068В 0147 Ходив три года я з ножами, / Неначе п'яний той різник. / До сльоз, до крові, до
пожару,
072В 0002 Ой гляну я, подивлюся / На той степ, на поле; / Чи не дасть Бог милосердий
076В 0115 Аж тупає, немов біжить. / А той, бугай собі здоровий, / У храміні своїй кедровій
076В 0164 Найкраща меж ними. / Меж дівчатами; мов крин той / Сельний при долині –
083В 0027 Так і нікому не до його, / Стоїть собі, як той... / Плечима стелю підпирає
083В 0132 Тому борцеві... Вередує, / Як той панич... І де взялось? / Таке хиренне? Все село
083В 0146 Приспівує, примовляє: / «Чи не той це Микита, / Що з вільотами свита?»
083В 0148 Що з вільотами свита?» / Той це, той, що на селі / Ти насміялася колись.
083В 0148 Що з вільотами свита?» / Той це, той, що на селі / Ти насміялася колись.
088В 0005 Як їх почує!.. Знать, од Бога / І голос той і ті слова / Ідуть меж люди!
088В 0024 Якийсь лихий, хоч і земляк. / Співа матрос, як той козак, / Що в наймах виріс
сиротою,
090В 0011 Та списую; щоб та печаль / Не перлася, як той москаль, / В самотню душу. Лютий
злодій
095В 0053 Ніхто й не бачив, як проїхав / Той управитель, лях ледачий. / А він так добре бачив,
095В 0115 / Неначе ворон той летячи / Про непогоду людям кряче,
095В 0177 Доканав, небогу, / Той правитель... а все-таки / Не вдіє нічого,
095В 0217 Неначе хвилі, напливали / Та на пожар той дивувались. / Та й диво там таки було!
104В 0014 Аж хвиля синяя реве. / І, ревучи, на той берег / Козака виносить.
125В 0027 Наш славний Палію, / Подивися, що той Швачка / У Фастові діє!
129В 0034 Хто його достане, / То той мені, запорожці, / Дружиною стане».
131В 0018 У льох його, молодого, / Той пан замикає... / А дівчину покриткою
156В 0069 ----- / Мов орел той приборканий, / Без крил та без волі,
156В 0086 І досі ще що рік божий, / Як день той настане, / Ідуть править панахиду
174В 0006 Не так слава, не так слава, / Як той поговор, / Що заїздив козак з Січі
175В 0083 Меж невольниками в путах / Той самий єдиний / Її месник безталанний –
180В 0044 А ти нездужаєш і встати, / Щоб хоч огонь той розвести. / В холодній молишся оселі
183В 0030 Чого думаю! Чого я / У той гай ходила? / І за що його так довго,
187В 0011 По волі розуму горить, / Як той маяк у син[ім] морі / Чи те... в житейським. Само так
187В 0014 У нас у косяній коморі / Горить розумний той маяк, / А ми оливи наливаєм
187В 0023 Сховається у холодочку. / Огонь небесний той погас, / І в тую косяну комору
197В 0013 Принаймні вкупі сумували, / Згадавши той веселий край, / І Дніпр той дужий,
крутогорий,
197В 0014 Згадавши той веселий край, / І Дніпр той дужий, крутогорий, / І молодеє тее горе!
197В 0016 І молодеє тее горе! / І молодий той грішний рай! / -----
200В 0175 Украдений твоїм Петрусем? / Хіба архістратиг? Та й той / Не встереже тепер. Боюся,
209В 0045 Свитину здирає. І досі болить, / Як сон той згадаю. А як нагадаю / Козака в могилі,
то й досі не знаю,
209В 0048 Чи то було справді, чи то було так, / Мара яка-небудь. Мені той козак / Росказував
ось що...
218В 0045 Та праведних твоїх питає, / Що він зробив їм, той святий, / Той назорей, той син
єдиний
218В 0046 Що він зробив їм, той святий, / Той назорей, той син єдиний / Богом ізбранної Марії,

- 218В 0046 Що він зробив їм, той святий, / Той назорей, той син єдиний / Богом ізбранної Марії,
218В 0115 Немалі жертви. Ублагала / Капітолійський той синкліт, / Щоб первенця її вітали
218В 0278 Так, нотабене, додали, / Що бронзовий той кесар буде / І милувать. Сердешні люде,
218В 0334 Кумирові знову / Помолилась. А кумир той, / Юпітер той новий,
218В 0335 Помолилась. А кумир той, / Юпітер той новий, / Ось побач, якеє свято
218В 0500 На полі, чорніє / Колізей той серед Риму. / Тихо, тихо віє
235В 0010 Над сином сидя, задрімала. / І сниться їй той син Іван / І уродливий, і багатий,
237В 0015 І розум наш і наш язик... / Та й де той пан, що нам закаже / І думать так і говорить?
237В 0017 І думать так і говорить? – Воскресну я! – той пан вам скаже, – / Воскресну нині!
Ради їх,
249В 0011 Лизав у ліктора халяву, / Щоб той йому на те, на се... / Хоч півдинарія позичив;
249В 0013 Хоч півдинарія позичив; / А той кишенею трясє, / Виймає гроші і не лічить,
250В 0047 Та вовну білу прядє / На той бурнус йому святешний / Або на берег поведе
250В 0052 Хоч і далеко. Так любила ж / Вона той тихий божий став, / Широкою Тіверіаду,
250В 0064 І смутно, сумно позирає / На той широкий божий став, / І мовила: – Тіверіадо!
250В 0107 До крові дійде, до кості / Огонь той лютий, негасимий, / І, недобитая, за сином
250В 0125 Аж спить очі. Підняла / На той Фавор свої святіє / Очиці кроткіє Марія
250В 0192 І слухала, як молодий / Дивочний гость той говорив. / І словеса його святіє
250В 0261 Хоч би прийшов та подививсь / На брак той славний і преславний, / На брак
окрадений! Не чуть,
250В 0304 У город Віфлієм ішли.– / І зник, пропав той тяжкий голос. / Тільки руна в яру гула.
250В 0449 В повіточці своїй малій / Той бондар праведний, святий, / І гадки, праведний, не має,
250В 0533 І за святим своїм пішла / У Назарет той до вдовиці / В сусіду, в наймичку проситись!
250В 0554 І трупом пала, як узріла / Той хрестик-шибеничку.– Злий! / Недобрий чоловік,
лихий!
250В 0687 І дивиться, о всесятая! / Як син той скорбний спочиває. / Аж ось і дітвора біжить
250В 0722 І Йосипа твого не стало. / І ти, як палець той, осталась / Одна-однісінька! Такий
266В 0047 Воместо львичищого рика / Почують люде. І той плач, / Нікчемний, довгий і
поганий,
281В 0016 Удосвіта? То повертає / Той Ігор військо на пригоду / Тому буй-туру Всеволоду.
281В 0025 Крові-вина!.. Допировали / Хоробрі русичі той пир, / Сватів упоїли,
284В 0008 Стоїть старий, похилився, / Мов козак той зажурився. / -----
285В 0013 Не сварячись в тяжкій дорозі, / На той світ тихий перейти. / Не плач, не вопль, не
скрежет зуба –
285В 0016 Любов безвічну, сугубу / На той світ тихий принести. / -----
292В 0098 Саул прочумався, та й ну, / Як той москаль, у батька, в матір / Свою рідоньку
волохату
299В 0016 Мов у кошару заганяє / Чужу худобу. Де ж той світ!? / І де та правда!? Горе! Горе!
305В 0022 Сатурнова іде та йде, / І гріх той праведний плете, / У сиві коси заплітає,
308В 0006 Вози в далеку дорогу, / На той світ, друже мій, до Бога, / Почимчикуєм спочивать.

ТОЙДІ 41

- 030А 0052 Обіцявся вернутися. / Тойді Катерина / Буде собі московкою,
114А 0175 Буду вам співати, поки не засну. / Тойді ж, мої любі, як мене не стане, / Згадайте про
мене, про мою Мар'яну;
207А 0071 І вольнії пишались села / Тойді, як праведно жили / Старий козак і діток двоє...
207А 0176 У наймити; / Тойді й побачимо, що буде. / Бо хто не вміє заробить,
207А 0506 Без кормиг прибило. / Тойді сироту Степана, / Козака лейстрового,
221А 0009 Коли б вже швидче розкопали, / Тойді б у рай нас повпускали, / Бо так сказав
Петрові Бог:
221А 0011 Бо так сказав Петрові Бог: / „Тойді у рай їх повпускаєш, / Як все москаль позабирає,
221А 0254 Із шведської прибудую... / Та й тойді ж творилось! / Аж злішаю, як згадаю...
221А 0311 І церква б упала... / Тойді б разом дві руїни / В «Пчеле» описали...
250А 0053 Дідами крадене добро, / Тойді оставсь би сиротою / З святими горами Дніпро!
250А 0156 Все розберіть... та й спитайте / Тойді себе: що ми?.. / Чиї сини? яких батьків?
256А 0021 Ратища стругали. / У яр тойді сходилися, / Мов із хреста зняті,

- 016В 0251 Щоб ще хоч годочок хлібець не рожав. / Тойді б і в Парижі, і іншому краї / Наш брат хуторянин себе показав.
- 026В 0011 Чого маленькому мені / Тойді так приязно молилось, / Чого так весело було.
- 028В 0011 Погані, давнії літа, / Тойді повісили Христа, / Й тепер не втік би син Марії!
- 029В 0043 Колись козацьке село, / Чи те воно тойді було?.. / Та все пішло ц[арям] на грище:
- 050В 0125 Коли не дам ради, / То тойді вже, певне, треба / Іти в найми знову...
- 050В 0189 І пісню проклали. / Я чув тойді, на досвітках / Дівчата співали:
- 050В 0230 І в косі був, бо й москалі / Тойді, бач, носили / Сиві коси з кучерями
- 057В 0204 В байраках біліли / Сніги білі; тойді ж ото / І Очаков брали
- 057В 0221 Мені не до того / Було тойді. Знову люта / Гадина впилася
- 057В 0271 Трохи одпочину. / Та тойді вже. / -----
- 068В 0078 О Боже мій! О мій єдиний! / Воно тойді було дитина, / Воно... Не нам твої діла
- 068В 0155 Та й пустиш в степ. / Всього, всього тойді бувало, / І все докучило мені...
- 074В 0002 У Бога за дверми лежала сокира. / (А Бог тойді з Петром ходив / По світу та дива творив.)
- 074В 0048 На тім захилім верблюді. / Непевне діється тойді. / Мов степ до Бога заговорить.
- 094В 0004 Якєе тихєє ти слово / Тойді б промовила мені? / Ніякого. І не пізнала б.
- 141В 0011 Як їх обнімають, / І що тойді їм діється, / Я й досі не знаю.
- 153В 0003 Оце случилось недавно, / Ще був тойді... От як на те / Не вбгаю в віршу цього слова...
- 153В 0005 Не вбгаю в віршу цього слова... / Тойді здоровий-прездоровий / Зробили з його лазарет,
- 161В 0088 А снилось восени мені, / Тойді, як щепи ми щепили... / Як приймуться... мені приснилось,
- 161В 0280 Авжеж! Так ми ще не говіли; / Як одговіємось – тойді. / -----
- 200В 0222 ----- / Тойді на ганок вихожає / І до громади промовляє
- 218В 0098 Росії / Тойді й на світі не було, / Як у Італії росло
- 218В 0124 ----- / Тойді вже сходила зоря / Над Віфлеємом. Правди слово,
- 218В 0142 ----- / Тойді ж ото її Алкід, / Та ще гетери молодії,
- 218В 0560 Живого сліду на воді. / І усміхнулася тойді, / І тяжко, страшно заридала,
- 239В 0026 ----- / Тойді, як, Господи, святая / На землю правда прилетить
- 250В 0384 Од того Ірода. Незримо / Й нечуте сталося тойді. / Ще діточки сповиті спали,
- 265В 0013 ----- / – Тойді, серце, як бралися, / Сі дерева садив я...
- 308В 0041 Чи не одурить він Харона / І Парку-праху?.. І тойді, / Поки б химерив мудрий дід,

ТОКУ 1

- 050В 0070 І в коморі і надворі, / На току й на ниві, / І діточки як квіточки,

ТОЛОКОЮ 1

- 057В 0335 Глибоку криницю. / (Не сам один; толокою / Йому помагати

ТОЛОЦІ 1

- 205В 0024 Якби не те, то, певне, б пас / Свинар в толоці. Кляті! кляті! / Де ж слава ваша?? На словах!

ТОЛОЧИЛИ 1

- 103В 0014 І все б, здавалося? А ні, / Щоб не толочили пашні... / Воно було б не диво,

ТОЛЬКО 1

- 180А 0301 В дворец попытаюсь / Ввести тебе. Только, знаеш, / Мы, брат, просвищенны,–

ТОМУ 21

- 018А 0013 За морем блукає. / Добре тому багатому, / Його люди знають,
- 024А 0052 А поганець Конєцьпольський / Тому звеселився. / Зібрав шляхту всю докупи
- 030А 0297 В світі одиноким. / Тому доля запродала / Од краю до краю,
- 030А 0699 Серденько спочине. / А тому, тому на світі, / Що йому зосталось,
- 030А 0699 Серденько спочине. / А тому, тому на світі, / Що йому зосталось,

- 045A 0070 Бо на їй, широкий, куточка нема / Тому, хто все знає, тому, хто все чує: / Що море говорить, де сонце ночує –
- 045A 0070 Бо на їй, широкий, куточка нема / Тому, хто все знає, тому, хто все чує: / Що море говорить, де сонце ночує –
- 061A 0403 Бо їх ласка... Нехай сниться / Тому, в кого доля, / А сироті щоб не снилась,
- 114A 0212 «А за кого, мамо!?» / «Хто вподоба, тому й оддам». / Співає Мар'яна:
- 114A 0332 Укороти, Боже, молодого віку / Тому, хто не має талану любити. / Легше, мої любі, покритись землею,
- 180A 0113 Сонце зустрічає / І нема тому почину, / І краю немає!
- 258A 0173 Його вічній славі. / Благо тому, кого Господь / Карає меж нами,
- 266A 0042 Тяжке лихо, та не таке, / Як тому дурному, / Що полюбить, побереться,
- 016B 0049 Щоб і не знали, де й шукати. / В тому господньому селі, / На нашій славній Україні,
- 050B 0107 Що багатше стали, / А вбогії тому раді, / Що з ними зрівнялись!
- 057B 0027 Було те божее село. / В селі тому вдова жила, / А у вдови дочка росла
- 083B 0131 Громадою годили / Тому борцеві... Вередує, / Як той панич... І де взялось?
- 095B 0029 А як, кажу, хто не чує, / То тому й байдуже. / Прилітай же з України,
- 182B 0005 Та й стали хвалитись / Обновами. Тому к святкам / З лиштвою пошили
- 184B 0014 А що ж, як зробіть? Добре жить / Тому, чия душа і дума / Добро навчилася любити!
- 281B 0017 Той Ігор військо на пригоду / Тому буй-туру Всеволоду. / -----

ТОНЕНЬКУ 1

- 299B 0008 Тихесенько кудись несла / Тоненьку кригу попід мостом. / А я, ото ж таки вночі,

ТОНКА 1

- 180A 0316 Мов опеньок засушений, / Тонка, довгонога, / Та ще, на лихо, сердешне

ТОНКІЙ 1

- 207A 0570 І ноги умила, / І в сорочці тонкій білій / За стіл посадила,

ТОНКУ 1

- 047A 0017 ----- / Хто ж викохав тонку, гнучку / В степу погирати?

ТОНУТИМУТЬ 1

- 221A 0403 Та дивиться будуть, / Як мужики тонутинуть. / -----

ТОПИЛИ 2

- 061A 0319 Руйнували, мордували, / Церквами топили... / А тим часом гайдамаки
- 250A 0169 Не чваньтесь, з вас деруть ремінь, / А з їх, бувало, й лій топили. / Може, чванитесь, що братство

ТОПИСЬ 2

- 050B 0002 – Не варт, ей-богу, жить на світі!.. / – То йди топись! – А жінка! Діти? / – Ото ж то, бачиш, не бреші!
- 095B 0286 Оце б повисилась... От бачиш, / Тепер і шкода... хоч топись! / Чого ж ти, мамо моя, плачеш?

ТОПИТИ 1

- 286B 0014 Люльки з кадил закуряти, / Явленними піч топити, / А кропилом будем, брате,

ТОПИТИСЯ 1

- 029B 0063 На кручі, ніби сирота / Прийшла топитися... в глибокім, / В Дніпрі широкому... отак

ТОПИТИСЬ 1

- 153B 0042 Що тут на світі робити? / Хоч іти топитись / До Закрету, не хочеться

ТОПИТЬСЯ 2

- 050B 0021 Думала – в черниці / Або йти топиться, / Так жаль маленьких діток стало!
128B 0016 Бо як мені у матері... / То лучше топиться. / -----

ТОПОЛЕНЬКО 2

- 047A 0188 По синьому морю – / Рости, рости, тополенько! / Все вгору та вгору,
047A 0214 Боже милий, Боже!.. / Подивися, тополенько! / Як нема – заплачеш,

ТОПОЛЕЮ 1

- 047A 0225 І на диво серед поля / Тополею стала. / -----

ТОПОЛІ 11

- 180A 0104 Сади рясні похилились, / Тополі по волі / Стоять собі, мов сторожа,
016B 0040 Неначе диво. А кругом / Широколисті тополі, / А там і ліс, і ліс, і поле,
016B 0058 Зелений по горі садок, / І верби, і тополі, / І вітряки на полі,
114B 0003 На самій могилі, / Дві тополі високіі / Одна одну хилить.
114B 0008 Ото сестри-чарівниці – / Отії тополі. / -----
114B 0040 На могилі тополями. / І тіі тополі / Над Іваном на могилі,
161B 0187 Награтися. Дивіться: / Там коло тополі, / Стали собі та й дивляться
161B 0312 лиш швидше. Оставайтеся здорові, мої високіі / тополі і хрещатий мій барвіночку. / --

161B 0411 Тільки і остались, / Що тополі на вигоні / Стоять, мов дівчата
189B 0021 Таке собі, як і було. / І яр, і поле, і тополі, / І над криницею верба.
198B 0016 Одну хатиночку в гаю, / Та дві тополі коло неї, / Та безталанною мою,

ТОПОЛЮ 7

- 045A 0031 (Де свекруха злая) – / Про тополю, лиху долю, / А потім – У гаю;
047A 0003 Гуляє по полю, / Край дороги гне тополю / До самого долу.
047A 0228 Гуляє по полю, / Край дороги гне тополю / До самого долу.
061A 1498 Віє вітер з-за Лиману, / Гне тополю в полі – / І дівчина похилиться,
114A 0002 Вітер в гаї нагинає / Лозу і тополю, / Лама дуба, котить полем
006B 0212 А невістка посадила / Високу тополю. / Три явори посадила
141B 0001 ----- / Не тополю високою / Вітер нагинає,

ТОПОЛЯ 7

- 030A 0269 Та й заголосила. / Як тополя, стала в полі / При битій дорозі;
061A 0178 У мойй хатині синє море грає, / Могила сумує, тополя шумить, / Тихесенько Гриця дівчина співає –
123A 0051 Ганна кароока. / Як тополя серед поля, / Гнучка та висока.
234A 0004 У тумані, на могилі, / Як тополя, похилилась / Молодиця молодая.
006B 0218 Не прийнялись три ясени, / Тополя всихала, / Повсихали три явори,
016B 0202 Дочка уродлива. / Мов тополя, виростає / Світові на диво.
250B 0070 З старим Іосифом? О доле! – / І похилилась, мов тополя / Од вітру хилиться в яру.

ТОПОЛЯМИ 1

- 114B 0039 Поставив їх в полі / На могилі тополями. / І тіі тополі

ТОПОЛЬ 1

- 161B 0008 І досі ще стоїть любенько / Рядок на вигоні тополь, / Неначе з Оглава дівчата

ТОПТАЛА 2

- 173A 0243 Та кропиву під їх тином / І бур'ян топтала. / Діти бігли з паліччям
120B 0004 А од шинку та до шинку / Стежечку топтала. / Та до куми заходила

ТОПТАЛИ 1

- 016A 0040 Щоб не пекло чуже сонце, / Не топтали люде. / Я ввечері посумую,

ТОПЧИТЕ 1

256A 0041 Гонту виглядає. / Не ховайте, не топчіте / Святого закона,

ТОПЧУТЬ 1

091B 0028 Чому на його не плюють? / Чому не топчуть!! Люде, люде! / За шмат гнилої ковбаси

ТОРБА 1

207A 0051 Ні хати, ні поля, / Тільки торба, а з торбини / Виглядає доля,

ТОРБАМИ 1

104B 0049 Ще змалку з матір'ю старою / Ходив з торбами цей козак, / Отак і виріс сиротою,

ТОРБИ 1

061A 0914 розумні; химерять, химерять, та й зроблять з лемеша / швайку. Де можна лантух,
там торби не треба. Купили / хрину, треба з'їсти; плачте, очі, хоч повилазьте; бачили,

ТОРБИНА 3

030A 0402 У латаній свитиночці, / На плечах торбина, / В руці ціпок, а на другій

061A 1611 Полатаній, у постолах; / На плечах торбина, / «Гей, старченя! Стривай лишень!»

114A 0044 В руках чоботи, на плечах / Латана торбина / У старого; а дитина!

ТОРБИНИ 1

207A 0051 Ні хати, ні поля, / Тільки торба, а з торбини / Виглядає доля,

ТОРБИНІ 4

221A 0418 Та в мене ще шматків зо два / Є хліба в торбині, / То поснідаєм в пригоді,

266A 0096 Що ти несеш в Україну / В латаній торбині? / «Благоденствіє, указом

250B 0336 Найшов / Опріснок Йосип у торбині, / Дає та й каже: – На, моя дитино,

250B 0490 Собі в дорогу. Та й знялись / До сходу сонця, по торбині / На плечі взявши, а дитину

ТОРБИНКАМИ 1

030A 0713 Та сів спочивати; / Торбинками обвішаний, / Його повожатий,

ТОРБИНКИ 1

029B 0040 Розкидав з долею лихою, / Мов п'аний старець торбинки, / А он старе Монастирище,

ТОРБИНОЮ 1

250B 0237 Отож вони собі ідуть, / Несе з торбиною на плечах / Нову коновочку старий.

ТОРБИНУ 4

114A 0078 Сядьмо, хлопче». Посідали. / Розв'язав торбину, / Вийняв кобзу, разів зо два

104B 0091 Горе моє! Горе! – / Та й пішов, торбину взявши, / За синєє море!

161B 0256 Книжечки складає / У торбину і бриль бере, / Прощай, моє любе,

250B 0308 Пекти опрісноки. Спекла, / В торбину мовчки положила / І мовчки за старим пішла

ТОРБОЮ 1

050B 0145 «Не дав вдовиці утопиться, / Не дам же й з торбою ходити!» – / Сказав Максим, і
грунт покинув.

ТОРБУ 3

061A 0437 В перинах поганих. / Де ж Ярема? Взавши торбу, / Потяг у Вільшану.

173A 0159 Нема чутки; що тут робить? / Треба торбу брати / Та йти... іти собак дражнить

173A 0162 Од хати до хати. / Взяла торбу, пішла селом, / На вигоні сіла

ТОРГОВАЛИ 1

172B 0012 А воленьку люде добрі / І не торговали, / А без торгу закинули

ТОРГУ 1

172В 0013 І не торговали, / А без торгу закинули / В далеку неволю...

ТОРГУВАВСЬ 2

050В 0045 (Як те буває меж панами), / Не торгувавсь і панотець / Усім на диво та на чудо!
057В 0089 Як те бува з багатирями; / Не торгувавсь і панотець / (На диво людям та на чудо),

ТОРГУВАЛИСЬ 2

050В 0043 Шелесть за рушниками! / Не торгувались з старостами / (Як те буває меж панами),
057В 0087 Шелесть за рушниками! / Не торгувались з старостами, / Як те бува з багатирями;

ТОРГУВАТЬ 2

061А 1760 Яточку під тиним; / Торгувать, шинкувать / Буду чарочками,
207А 0181 Ну думай, коли хочеш знать, / Де лучше лихом торгувать, / Иди ти в Січ. Як Бог
поможе,

ТОРГУЄТЕ 1

256А 0075 І сердешним людом / Торгуєте? Стережіться ж, / Бо лихо вам буде,

ТОРГУЮТЬ 1

250А 0012 Кайданами міняються, / Правдою торгують. / І Господа зневажають,

ТОРЖИЩА 1

218В 0567 В живую душу прийняла. / І на торжища і в чертоги / Живого істинного Бога

ТОРІК 1

010А 0030 Козаченька молодого, / Що торік покинув. / Обіщався вернутися,

ТОРІШНІЙ 1

266А 0094 Добридень же, новий годе / В торішній свитині, / Що ти несеш в Україну

ТОРІШНЮ 1

047А 0173 Тепер же йди, подивися / На торішню вроду». / -----

ТОТЕ 2

038В 0036 Іде козак.– Ох, літа! літа! / Що ви творите? – На тоте ж / Старий ударив в закаблуки,
268В 0045 Вас найде правда-мста; а люде / Підстережуть вас на тоте ж, / Уловлять і судить не
будуть,

ТОЧАТЬ 1

250А 0199 Заміс[т]ь пива праведную / Кров із ребер точать. / Просвітити, кажуть, хочуть

ТОЧИТЬ 1

180А 0026 Так із його, сердешного, / Кров, як воду, точить!.. / А братія мовчить собі,

ТРАВА 7

020А 0128 Де кров текла козацькая, / Трава зеленіє. / Сидить ворон на могилі
024А 0100 Де кров лилась козацькая, / Трава зеленіє. / Сидить крячок на могилі
037В 0019 Поникли голови козачі, / Неначе стоптана трава, / Україна плаче, стогне-плаче!
074В 0015 Дуби і всякі дерева / Великолітні, мов трава / В покоси стелеться, а з яру
109В 0010 Мовчить і гнеться, мов жива, / В степу пожовкляя трава; / Не хоче правдоньки
сказати,
237В 0024 Поставлю слово. І пониче, / Неначе стоптана трава, / І думка ваша і слова –
281В 0029 За землю руськую. Хилилась / І слалась, плачучи, трава, / Високі гнулись дерева...

ТРАВАМИ 1

083В 0091 На прощу в Київ повезли. / Святими травами поїли / І все-таки не помогли!

ТРАВИ 1

274А 0429 І лікарувати, / Які трави, що од чого, / І де їх шукати.

ТРАВИ 1

068В 0011 Свою бувальщину. І ми / В траві за валом посідали, / І розмовляли, сповідались

ТРАВКА 1

184В 0021 І в темній ямі, як на те, / Зелена травка поросте. / -----

ТРАВОЮ 1

207А 0461 Утоптана до ворожки, / Поросла травкою. / Нема його. У черниці

ТРАПЕЗАХ 1

199А 0349 Й Те Deum співали, / Розійшлися по трапезах / І трапезували

ТРАПЕЗОНДОМ 1

250А 0172 Віру заступило. / Що Синопом, Трапезондом / Галушки варило.

ТРАПЕЗУВАЛИ 1

199А 0350 Розійшлися по трапезах / І трапезували / І день і ніч, аж попухли.

ТРАПИТЬСЯ 1

121В 0013 В поганім жупані. / І у ченця, як трапиться, / Нехай не гуляє,

ТРАПЛЯЄТЬСЯ 3

061А 0354 А сироті треба самому придбать. / Трапляється, часом тихенько заплаче, / Та й то не од того, що серце болить:

104В 0099 Так отак-то / Трапляється в світі. / Думав жити, поживати

104В 0133 Дрібними, як горох, сльозами. / І це трапляється меж нами, / Що ніж на серце наставля,

ТРАТИТЬ 2

019А 0028 Нехай плаче сиротина, / Нехай літа тратить... / Плач же, серце, плачте, очі,

218В 0065 Не дай в неволі пропадати, / Летучі літа марне тратить. / Скорблящих радосте! Пошли,

ТРАХТЕМИРОВ 1

029В 0037 Великая слава?!.. / І Трахтемиров геть горою / Нечепурні свої хатки

ТРАХТЕМИРОВИМ 1

029В 0061 ----- / Над Трахтемировим високо / На кручі, ніби сирота

ТРАЧУ 4

047А 0200 Співає, гуляє, / А я плачу, літа трачу, / Його виглядаю.

171А 0027 А я, юродивий, на твоїх руїнах / Марно сльози трачу: заснула Україна, / Бур'яном укрилась, цвіллю зацвіла,

066В 0002 То так і я тепер пишу, / Папір тільки, чорнило трачу... / А перш! Єй-богу, не брешу!

216В 0001 ----- / На батька бісового я трачу / І дні, і пера, і папір!

ТРЕБА 85

030А 0348 Коли за вас таке лихо / Треба одбувати! / А що даліше спіткається?

047А 0161 Випий ще раз; не приїде – / Втретє випить треба. / За перший раз, як за той рік,

055А 0044 Серце мліє, а козакам / Того тільки й треба. / Пливають собі та співають;

- 061A 0032 Безславному тяжко сей світ покидать. / Згадайте, дівчата, – вам треба згадать! /
Вона вас любила, рожеві квіти,
- 061A 0059 Та не так і світить, / Отак, – каже, – було б треба...» / Що маєш робити?
- 061A 0061 Що маєш робити? / Треба слухать, може, й справді / Не так сонце сходить,
- 061A 0331 Упоравшись, біжи в Вільшану: / Імості треба. Не барись». / Пішов Ярема, похилився.
- 061A 0351 Та й за що їх лаять? Хіба вони знають, / Кого треба гладить, кого катувать? / Нехай
бенкетують... У їх доля дбає,
- 061A 0353 Нехай бенкетують... У їх доля дбає, / А сироті треба самому придбать. / Трапляється,
часом тихенько заплаче,
- 061A 0357 Що-небудь згадає або що побачить... / Та й знову за працю. Отак треба жить! / Нашо
батько, мати, високі палати,
- 061A 0379 Люди одібрали, бо їм було мало. / «Нашо йому доля? треба закопать: / Він і так
багатий...»
- 061A 0397 Куди, каже, хилить доля, / Туди й треба гнуться – / Гнуться мовчки, усміхаться,
- 061A 0766 Що-то там твориться? / Треба глянуть та розказать... / Бодай не дивиться!
- 061A 0854 Горить, а не сяє, / Неначе зна, що не треба / Людям його світу,
- 061A 0914 розумні; химерять, химерять, та й зроблять з лемеша / швайку. Де можна лантух,
там торби не треба. Купили / хрину, треба з'їсти; плачте, очі, хоч повилазьте; бачили,
- 061A 0915 швайку. Де можна лантух, там торби не треба. Купили / хрину, треба з'їсти; плачте,
очі, хоч повилазьте; бачили, / що купували – грошам не пропадать! А то думають,
- 061A 0925 Ото, мабуть, Волох! Не втерпів-таки старий дурень: / треба, та й годі. / -----
- 061A 1253 Місяцю мій ясний! З високого неба / Сховайся за гору, бо світу не треба; / Страшно
тобі буде, хоч ти й бачив Рось,
- 061A 1368 «Мало клятим кари! / Ще раз треба перемучить, / Щоб не повставали
- 061A 1546 Ні, не вміли, не хотіли, / Треба роз'єднаться! / Треба крові брата, крові,
- 061A 1547 Треба роз'єднаться! / Треба крові брата, крові, / Бо заздро, що в брата
- 061A 1900 Заробляй же на пшоно; / Треба діток годувать, / Треба діток одягать.
- 061A 1901 Треба діток годувать, / Треба діток одягать. / А я буду добувать,
- 061A 2120 А мені тепер на Умань / Треба подивитись. / -----
- 061A 2149 А глянуть – огудять. / Треба кров'ю домальовать, / Освітить пожегаром:
- 061A 2250 «Поховать хіба?» / «Не треба! / Вони католики.
- 114A 0058 Я шага дам». – «Я – черешень». / «Всього, чого треба, – / Всього дамо... Одпочинеш,
- 114A 0162 Угадала мати: Мар'яна – дитина, / Не знає, як треба на сім світі жить. / Думала – ні
люди, ані домовина
- 114A 0204 Та й каже: «Мар'яно! / Треба буде старостів ждять, / Та, може, й од пана!
- 123A 0100 Шепче люта мати. – / Треба трути роздобути, / Треба йти шукати
- 123A 0101 Треба трути роздобути, / Треба йти шукати / Стару відьму!»
- 173A 0096 Багатому в хату. / А вбогому в яру треба / Криницю копати.
- 173A 0159 Нема чутки; що тут робить? / Треба торбу брати / Та йти... іти собак дражнить
- 180A 0030 Як ягнята; нехай, каже, / Може, так і треба. / Так і треба! бо немає
- 180A 0031 Може, так і треба. / Так і треба! бо немає / Господа на небі!
- 207A 0082 Старий міркує, розмовляє. – / І треба б, – каже, – й трохи шкода. / А треба буде;
два-три года
- 207A 0083 І треба б, – каже, – й трохи шкода. / А треба буде; два-три года / Нехай по світу
погуляє
- 207A 0156 І Ярина зріє. / Треба буде людей шукать / Та що-небудь діять.
- 207A 0164 Та й з Богом до шлюби. / А поки що, треба буде / І на чужі люде
- 207A 0172 Та як і мелють і ідять – / Все треба знать. / Так от як, друже, треба в люде
- 207A 0173 Все треба знать. / Так от як, друже, треба в люде / На рік, на два піти
- 207A 0216 Нібито й не чує. «Чи жать, чи не жать, / А сіяти треба, – старий промовляє / Нібито
до себе. – Анумо вставать,
- 207A 0220 А ти, Степане, ляжеш спать, / Бо завтра рано треба встать / Та коня сідлать».
- 207A 0580 І Ярина в хаті. / «Ні, не треба, мій таточку, / Не треба, Ярино, –
- 207A 0581 «Ні, не треба, мій таточку, / Не треба, Ярино, – / Степан каже. – Я загинув,
- 221A 0343 ----- / Ні, сестриці. Не так треба. / Поки сліпі люде,
- 221A 0345 Поки сліпі люде, / Треба його поховати, / А то лихо буде!

- 221A 0454 Начальство мордате, / Подивилось. «Треба,— каже,— / Своди розламати,
 234A 0178 Хоча воно вже й підросло, / Та все ж таки треба / Коло його піклуватись».
 234A 0180 Коло його піклуватись». / «Та воно-то треба. / Бо й я свою вже часточку
 234A 0187 «А що дасте». / «Е, ні! треба знати, / Треба, дочко, лічить плату,
 234A 0188 «Е, ні! треба знати, / Треба, дочко, лічить плату, / Зароблену плату,
 234A 0261 Ні під хатою, ні в хаті... / Кого-небудь треба сватать! / «Кого ж би тут?» – старий
 дума
 234A 0266 До царівни б рада / Слать старости: «Треба Марка / Самого спитати».
 234A 0282 Тепер, щоб ви знали, / Треба краю доводити, / Коли й де вінчати,
 234A 0440 «Післязавтра». / «Треба буде / Акафіст наняти
 250A 0091 ----- / Якби ви вчилися так, як треба, / То й мудрость би була своя.
 274A 0092 З дівчатами такеє діють... / Ще треба другу одружить. / Піду, без мене не зуміють
 050B 0125 Коли не дам ради, / То тойді вже, певне, треба / Іти в найми знову...
 050B 0151 Творяться нишком на сім світі! / А вас, письменних, треба б бити, / Щоб не кричали:
 «Ах! аллах!
 057B 0126 Хотілося б жить на світі, / Та ба! Треба вчитись, / Ще змалечку треба вчитись,
 057B 0127 Та ба! Треба вчитись, / Ще змалечку треба вчитись, / Як на світі жити,
 057B 0314 – Все од Бога,— скаже собі,— / Треба вік дожити.— / Отакий-то муж праведний
 057B 0320 Все нишпорить по надвір'ю. / – Треба работати,— / Було скаже по-московськи,—
 095B 0095 А глянь лиш гарно кругом себе – / І раю кращого не треба, / Чого ти хочеш, забажай,
 095B 0098 Всього дадуть, та ще й багато! / Не треба, кажеш, дайте хату! / Цього вже лучше й
 не благай,
 114B 0027 А нема де дітись, / Треба варить. Наварили, / Йвана отруїли
 146B 0035 Ні з ким пожуритись. / Треба було б молодому, / Треба б одружитись.
 146B 0036 Треба було б молодому, / Треба б одружитись. / Минулися молодії
 150B 0013 Щоб доладу було згадать. / А душу треба розважать, / Бо їй так хочеться, так
 просить
 158B 0047 Що ж діяти маю? / Треба б вмерти. Так надія, / Брате, не вмирає.
 161B 0003 Кому цей Оглав білохатий? / Троха лиш! Треба розказати, / Щоб з жалю не зробить
 сміху.
 161B 0106 ----- / Ні, трохи треба подождать. / Воно б то так! Та от що, брате:
 161B 0147 Іти лиш в хату... От ще річ: / Заставить треба богослова, / Щоб дома байдиків не бив,
 161B 0158 Кохатися в дітях, / Так же ні, самому треба / Себе одурити,
 161B 0209 ----- / Годі-бо вже, годі! Незабаром батько прийде, треба / справді читать.
 161B 0230 Там знову, знать, мої малі / Читають... Треба розігнати. / -----
 161B 0301 Обнімемось, поцілуємось, поберемось за рученьки / та й підем удвох собі аж у Київ.
 Треба / завітчаться, – може, в останній раз, бо він казав,
 161B 0387 Та й та помикає / Старим паном... Так і треба: / Не розганяй діток,
 185B 0004 Та все дочиста розказать, / Усе, що треба, що й не треба. / А то не діждешся його,
 185B 0004 Та все дочиста розказать, / Усе, що треба, що й не треба. / А то не діждешся його,
 200B 0033 Купи собі, мамуню, шаль». / «Мені не треба тії шалі». / «Не завдавай же серцю
 жалю!
 236B 0011 Її приспав. А щоб збудить / Хиренну волю, треба миром, / Громадою обух сталить,
 248B 0007 Не вмiєш читати / Та не вмiєш так, як треба, / Людей научати.
 300B 0010 Або під тином простягтись. / Або... Ні. Треба одружитись, / Хоча б на чортовій сестрі!

ТРЕПЕТАЛА 1

- 266B 0024 Що гради й весі пожирало. / Земля тряслася, трепетала / Од реву львичища твого.

ТРЕПЕТНО 1

- 250B 0665 Все чула, й бачила, і мліла, / І мовчки трепетно раділа, / На сина дивлячись. А він

ТРЕТЕ 3

- 274A 0436 Минуло літо, уже й друге, / І третє настало; / Уже прийшли в Україну...
 044B 0046 Мина літо, мина й друге, / А на третє линуть / Преславні компаніїці
 068B 0105 Минув і другий. Паничі / На третє літо поз'їзжались, / Уже засватані. Жили

ТРЕТІ 3

- 010A 0009 То виринав, то потопав. / Ще треті півні не співали, / Ніхто нігде не гомонів,
 010A 0140 На її уроду... / Треті півні: кукуріку! – / Шелеснули в воду.
 006B 0071 Руна гаєм гула, / Треті півні співали. / Провалився козак,

ТРЕТІЙ 13

- 047A 0168 То зараз прибуде... / А за третій, моя доню! / Не питай, що буде...
 061A 1288 До ляхів поганих / У Черкаси. А там третій / Півень заспіває...
 207A 0454 ----- / Уже третій, і четвертий, / І п'ятий минає
 221A 0371 Один сліпий, другий кривий, / А третій горбатий. / Йшли в Суботов про Богдана
 221A 0445 Копають день, копають два, / На третій насилу / Докопалися до муру
 129B 0007 Другий Іван Голий, / Третій славний вдовиченко / Іван Ярошенко.
 129B 0023 Оцій Катерині». / Третій каже: «Діти, / Нема того в світі,
 129B 0044 На кіл посадили. / Третій, [Іван] Ярошенко, / Славний вдовиченко,
 160B 0013 Уже два года промережав / І третій в добрий час почну. / -----
 209B 0053 А ми браталися з ляхами! / Аж поки третій Сигизмонд / З проклятими його
 ксьондзами
 218B 0326 ----- / На третій день уже пустили / Молитися за християн.
 218B 0461 Ще не було у Колізеї. / На третій день і їх в кайданах / Сторожа з великими мечами
 281B 0020 І другий билися, / Та коло полудня на третій / Поникли Ігореві стязі.

ТРЕТІМ 1

- 044B 0050 Іде військо, іде й друге, / А за третім стиха – / Не дивися, безталанна,–

ТРЕТЮ 1

- 061A 1890 Вип'ю чарку, вип'ю другу, / Вип'ю третю на потугу, / П'яту, шосту, та й кінець.

ТРЕТЯЯ 1

- 196A 0003 Одна давить серце, друга роздирає, / А третя тихо, тихесенько плаче / У самому
 серці, може, й Бог не бачить.

ТРЕТЬОМУ 2

- 207A 0533 Утікає на вольную волю... / Уже на третьому полю / Турки-яничари догнали,
 129B 0029 Катерина задумалась / І третьому каже: / «Єсть у мене брат єдиний

ТРИ 57

- 020A 0073 ----- / Вже не три дні, не три ночі / Б'ється пан Трясило.
 020A 0073 ----- / Вже не три дні, не три ночі / Б'ється пан Трясило.
 024A 0045 ----- / Вже не три дні, не три ночі / Б'ється наш Трясило.
 024A 0045 ----- / Вже не три дні, не три ночі / Б'ється наш Трясило.
 057A 0079 Коли так не маю. / Нехай злидні живуть три дні – / Я їх заховаю,
 061A 0559 Вільшанські схизмати / По три сем'ї, по чотири / Живуть в одній хаті».
 061A 1353 А Ярема – страшно глянуть – / По три, по чотири / Так і кладе. «Добре, сину,
 061A 2086 Через тиждень, бабусенько... / Ще три дні осталось. / Ох, як довго!..
 114A 0070 Розбилася...» – «А струни є?» / «Тільки три осталось». / «Та хоч на трьох яку-небудь».
 114A 0351 Наплакався. Струни рвані / Три перебирає. / «Аж до вечора Мар'яна
 173A 0085 Подушне платила... / І синові за три копи / Жупанок купила.
 199A 0110 Небесної кари. / Розпадуться три корони / На гордій тіарі!
 199A 0258 І прелатів лава. / І три папи, і баронство, / І вінчані глави;
 207A 0500 Пропадає. / Тільки три чайки, слава Богу, / Отамана курінного,
 207A 0518 В турецькую землю, в тяжкую неволю! / Там кайдани по три пуда, / Отаманам по
 чотири,
 221A 0001 ----- / Як сніг, три пташечки летіли / Через Суботове і сіли
 221A 0181 Я в Парижі була / Та три злата з Радзівілом / Та Потоцьким пропила.
 221A 0189 На маю, що на горі / Посеред лісу, усі три. / Мов на мороз, понадувались,
 221A 0192 Одна на другу позирали, / Неначе три сестри старі, / Що дівували, дівували,

- 221A 0205 Э... сестрица, много: / Три указа накаркала / На одну дорогу...
- 234A 0157 ----- / Аж три пари на радощах / Кумів назбирали
- 234A 0423 Із воску святого / Три свічечки; а Маркові / І собі нічого
- 266A 0013 Сліпого каліку. / Невеликі три літа / Марно пролетіли...
- 266A 0045 А вона другому / За три шаги продається / Та з його й сміється.
- 266A 0086 Думи мої! літа мої, / Тяжкі три літа, / До кого ви прихилитесь,
- 274A 0185 Без кадила, без кропила / За три шаги охрестила, / А три шаги пропила.
- 274A 0186 За три шаги охрестила, / А три шаги пропила. / Упилася, упилась!
- 006B 0164 Віти розпустила. / І три літа на могилу / Дівчина ходила.
- 006B 0201 ----- / Ой три шляхи широкії / Докупи зійшлися.
- 006B 0210 Посадила стара мати / Три ясени в полі. / А невістка посадила
- 006B 0213 Високу тополю. / Три явори посадила / Сестра при долині...
- 006B 0217 Червону калину. / Не прийняли три ясени, / Тополя всихала,
- 006B 0219 Тополя всихала, / Повсихали три явори, / Калина зов'яла.
- 006B 0221 Калина зов'яла. / Не вертаються три брати. / Плаче стара мати,
- 006B 0229 Кладуть в домовину. / Не вертаються три брати, / По світу блукають,
- 006B 0231 По світу блукають, / А три шляхи широкії / Терном заростають.
- 016B 0435 Та й занедужала. Лежала / Недовго щось, седмиці з три, / І все до крихти розказала...
- 043B 0002 Ой стрічечка до стрічечки / Мережаю три ніченьки, / Мережаю, вишиваю,
- 044B 0031 І рушницю-гаківницю. / Випровожала три поля, три милі, / Прощалася при долині.
- 044B 0031 І рушницю-гаківницю. / Випровожала три поля, три милі, / Прощалася при долині.
- 044B 0065 Шаблю золотую, / Три рушниці-гаківниці / І три самопали...
- 044B 0066 Три рушниці-гаківниці / І три самопали... / А на зброї... козацькая
- 046B 0011 Та й списую Сквороду / Або «Три царіє со дари». / Та сам собі у бур'яні,
- 050B 0047 Усім на диво та на чудо! / За три копи звінчав у будень... / -----
- 057B 0091 (На диво людям та на чудо), / За три копи звінчав у будень, / Без пихи, так, як довелось.
- 068B 0146 Чого хотілося мені? / Ходив три года я з ножами. / Неначе п'яний той різник.
- 083B 0101 Чи й був коли? Год за годом / Три годи минули. / -----
- 083B 0128 Не неділю, / Не дві, не три і не чотири! / Як тій болячці, як тій хирі,
- 137B 0049 До Бога руки знімає, / Три поклони покладає / Великій громаді.
- 146B 0025 І немає вісти.- / Не через два, не три літа, / Не через чотири
- 161B 0334 Вернувся сотник мій додому, / Три дні, три ночі не вставав, / Нікому й слова не сказав
- 161B 0334 Вернувся сотник мій додому, / Три дні, три ночі не вставав, / Нікому й слова не сказав
- 175B 0070 На шлях виїзжають, / Аж три тройки. І, звичайне, / Коло корчми стали
- 196B 0015 Меж бур'янами, за годами / Три года сумно протекли. / Багато дечого взяли
- 200B 0187 ----- / Не їла три дні й не пила, / Вернувшись з прощі. І три ночі
- 200B 0188 Не їла три дні й не пила, / Вернувшись з прощі. І три ночі / Не спала; впали карі очі,
- 218B 0477 Не кинулась? Бо стерегли, / Кругом в три лави оступили / Зевеса ліктори. За ним,

ТРИБРАТНІ 1

- 029B 0110 Київським шляхом верби похилі / Трибратні давні могили вкрили. / З Трубайлом
Альта меж осокою

ТРИЗНУ 1

- 218B 0445 Їх упоїв. Руїну слави / Рим пропиває. Тризну править / По Сціпіонах. Лютуй! Лютуй,

ТРИНАДЦЯТИЙ 1

- 026B 0001 ----- / Мені тринадцятий минало. / Я пас ягнята за селом.

ТРИСТА 1

- 006B 0051 І ніхто не згадає, / Нас тут триста як скло! / Товариства лягло!

ТРИЧІ 10

- 207A 0419 У Межигорського Спаса / Тричі причащалась; / У Почасві святому
 234A 0372 ----- / Тричі крига замерзала, / Тричі розтавала,
 234A 0373 Тричі крига замерзала, / Тричі розтавала, / Тричі наймичку у Київ
 234A 0374 Тричі розтавала, / Тричі наймичку у Київ / Катря провожала,
 057B 0224 В саме серце; кругом його / Тричі повилася. / Як той Ірод. Що тут робить?
 095B 0073 І жінку, кралю молодую, / Аж тричі, бідную, цілує. / І, розмовляючи, пішли
 161B 0061 То розплете та круг шиї / Тричі обмотає!.. / А вона, моя голубка,
 217B 0011 Цілує діда і дитя / Аж тричі весело цілує, / Прийма на руки, і годує,
 271B 0003 Тебе одягає / Тричі на рік... Багатого / Собі батька маєш.
 303B 0022 Я схаменувся, осінивсь / Святим хрестом і тричі плюнув / Та й знову думать
 заходивсь

ТРИЩАТЬ 1

- 281B 0005 Бряжчить шабля о шеломи, / Трищать списи гартовані / В степу, в незнаємому полі,

ТРОЄ 4

- 207A 0342 Як за селом стали, / Сказав батько, та всі троє / Разом заридали.
 207A 0615 Та не вшкварив... Під хатою / Усі троє сіли. / -----
 234A 0493 Вина з Царєграду / Відер з троє у барилі, / І кав'яру з Дону –
 114B 0017 Під зеленим дубом / Не зійшлися усі троє. / – Отак-то ти, кате!

ТРОЇ 2

- 027A 0076 Все осталося, все сумує, / Як руїни Трої. / Все сумує – тільки слава
 061A 2160 Тяжко глянуть; а згадаєм – / Так було і в Трої. / Так і буде.

ТРОЇСТА 1

- 145B 0004 А на місті, мамо, на місті / Грає, мамо, музика троїста. / А дівчата з парубками

ТРОЇСТІ 2

- 207A 0103 Та червоні черевики, / Та троїсті музики, / Од віку до віку
 145B 0011 Та куплю я, мамо, черевики, / Та найму я троїсті музики. / Нехай люде не здивують,

ТРОЙКИ 1

- 175B 0070 На шлях виїзжають, / Аж три тройки. І, звичайне, / Коло корчми стали

ТРОН 1

- 304B 0012 Козак безверхий упаде, / Розтрончить трон, порве порфіру, / Роздавить вашого
 кумира,

ТРОНА 1

- 076B 0225 Навчи, голубко, поможи / Полазить трохи коло трона; / Намистечко, як зароблю,

ТРОХА 2

- 104B 0047 / Троха лишень, чи так? / Ще змалку з матір'ю старою
 161B 0003 Кому цей Оглав білохатий? / Троха лиш! Треба розказати, / Щоб з жалю не зробить
 сміху.

ТРОХИ 38

- 055A 0028 А згадаймо! Може, серце / Хоч трохи спочине. / -----
 061A 0932 Ой волохи, волохи, / Вас осталося трохи; / І ви, молдавани,
 061A 2489 Добре погуляли: / Трохи не рік шляхетською / Кров'ю наповали
 180A 0134 Єдину надію! в військо оддають! / Бо його, бач, трохи! А онде під тиним / Опухла
 дитина, голоднеє мре,
 207A 0082 Старий міркує, розмовляє.– / І треба б,– каже,– й трохи шкода. / А треба буде;
 два-три года

- 221A 0199 Декабриста вкрала / Тро[хи] жовчі. От, бачите, / Й є чим розговоріться!
221A 0416 Отутечки під берестом / Та трохи спочинем! / Та в мене ще шматків зо два
221A 0430 Базар люду насходилося, / Та й панства не трохи. / От де нам пожива буде!
221A 0447 Докопалися до муру / Та трохи спочили. / Поставили караули.
221A 0467 Засміялись... А ісправник / Трохи не сказився! / Що нічого, бачиш, взяти,
274A 0025 Коло осеннього Миколи, / Обідрані, трохи не голі, / Бендерським шляхом уночі
274A 0154 В зеленому баговинні / Трохи одпочину... / Та, може, ще хоч каліку
274A 0238 Люде насміялись... / Трохи була не втопилась, / Та жаль було кинуть
006B 0013 В степах, в лісах свою недолю, / Повіруєм ще трохи в волю, / А потім жити почнемо
006B 0241 І до решотки на вікні / Привик я трохи, і мені / Не жаль було давно одбутих,
016B 0406 В будинки погані. / Люде трохи очуняли, / Господа благають,
046B 0004 Гарненько вкравду п'ятака – / Бо я було трохи не голе, / Таке убоге – та й куплю
050B 0019 Бо залили за шкуру сала, / Трохи не пропала. / Думала – в черниці
057B 0035 Бо залили за шкуру сала, / Трохи не пропала. / Думала іти в черниці
057B 0270 Я вбив його! Постривай лиш, / Трохи одпочину. / Та тойді вже.
076B 0071 І сам я Бог в моїй землі! / Я все!..» – А трохи згодом / Раби вечерю принесли
076B 0081 З пророком випила, й пішла / Спочити трохи по вечері / З своїм царем. І Гурій спав.
076B 0092 А потім цар перед народом / Заплакав трохи, одурив / Псалмом старого Анафана...
076B 0225 Навчи, голубко, поможи / Полазить трохи коло трона; / Намистечко, як зароблю,
083B 0173 Ледве ходить титарівна / Трохи пожуриться, / Поплакати, погадати,
088B 0015 А я вже думав спать лягати / Та й став, щоб трохи подивиться / На круглолицю
молодицю,
104B 0064 А жінку можна привітати. / Трохи не сталося отак. / До нитки звівся мій козак,
161B 0106 ----- / Ні, трохи треба подождати. / Воно б то так! Та от що, брате:
175B 0063 Сидять в путах арестанти. / Трохи одпочити / Позволено бідолагам
218B 0027 Хрест високий / На кладовищі трохи збоку / Златомальований стоїть.
218B 0040 Мов нагодована дитина, / Затихне трохи. І тюрма / Неначе ширшає. Співає
218B 0169 Куряться амфори. Дівчата / Трохи не голії стоять / Перед Кіпрідою і в лад
218B 0349 На березі. Пішла еси, / Трохи не співаєш / Та кесаря-Юпітера
218B 0518 ----- / Трохи одпочила / Стара мати недобита.
250B 0150 Миль зо дві любо з козелям / Трохи, трохи не танцювала / І не втопилась. Вигляда
250B 0150 Миль зо дві любо з козелям / Трохи, трохи не танцювала / І не втопилась. Вигляда
250B 0513 В сльозах кровавих загартуй!.. / Небога трохи не втопилась / У тій криниці. Горю нам
292B 0102 А гусляра того Давида / Трохи не вбив. Якби він знав, / Яке-то лихо з його вийде,

ТРОХИМ 2

- 234A 0385 Після пречистої в неділю, / Та після першої Трохим / Старий сидів в сорочці білій,
234A 0461 Ні, не помагало. / Старий Трохим по надвір'ю, / Мов убитий, ходить.

ТРОХИМА-ДІДА 1

- 234A 0253 І ледве-ледве одволали / Трохима-діда. Прогуло / Прокляте лихо та й заснуло.

ТРОХИМЕ 1

- 234A 0174 «А що ж, – каже, – возьмім, Насте». / «Возьмімо, Трохиме, / Бо ми старі, нездужаєм,

ТРОШЕЧКИ 1

- 061A 0659 «Годі, пташко!» / «Ще трошечки, / Ще... ще... сизокрилий!

ТРОШКИ 9

- 047A 0136 Скажи ж мою долю». / «Добре, доню! Спочинь трошки. / Чини ж мою волю.
047A 0152 Умийся водою, / Випий трошки сього зілля – / Все лихо загоїть.
061A 0298 Запановав та й думав шляхту / Приборкати трошки... Не зумів! / Добра хотів, як
дітям мати,
114A 0076 Постривайте, мої любі, / Трошки одпочину. / Сядьмо, хлопче». Посідали.
221A 0309 Ляхом поспішають. / Трошки, трошки б подождали, / І церква б упала...
221A 0309 Ляхом поспішають. / Трошки, трошки б подождали, / І церква б упала...

016В 0341 Та байдуже. Поплакала / Трошки, усміхнулась, / Помолилась та й спать лягла.
 196В 0029 Така заповідь моя! / Посижу трошки, погуляю, / На степ, на море подивлюсь,
 200В 0186 Назад гадюку в серці люту / Та трошки в пляшечці отрути. / -----

ТРУБАДУРИ 1

199А 0230 Псарі, герольди, шинкарі, / І трубадури (кобзарі), / І шляхом військо, мов гадюки.

ТРУБАЙЛА 2

020А 0075 Б'ється пан Трясило. / Од Лимана до Трубайла / Трупом поле крилось.
 024А 0047 Б'ється наш Трясило. / Од Лимана до Трубайла / Трупом поле крилось.

ТРУБАЙЛОМ 1

029В 0111 Трибратні давні могили вкрили. / З Трубайлом Альта меж осокою / Зійшлись,
 з'єднались, мов брат з сестрою.

ТРУБАХ 1

137В 0026 З лугу виступало / Та на трубах вигравало. / І на горі разом стало.

ТРУБИ 1

137В 0042 Брата військового. / У труби затрубили, / У дзвони задзвонили,

ТРУД 2

180А 0493 Уже вбогі ворушились, / На труд поспішали, / І москалі на розпуттях
 258А 0192 І пребудет твоя воля / І труд твій не всує. / Вловлять душу праведничу,

ТРУДАХ 1

250В 0603 Та клепку теше. Помагало / Святому батькові в трудах. / Якось по сьомому годочку –

ТРУДИ 1

221А 0516 Та тебе ж і лають. / Що й за труди не находять! / Отак-то, Богдане!

ТРУДИВСЯ 1

221А 0469 Що нічого, бачиш, взяти, / А він же трудився! / І день і ніч побивався

ТРУДИТИМУСЬ 1

234А 0328 Поки маю сили, / Трудитимусь...» / Чистим серцем

ТРУДНЕ 2

171А 0066 Розпанахають погане, / Гниле серце, трудне, / І вицідять сукровату,
 194А 0003 Чого серце плаче, ридає, кричить, / Мов дитя голодне? Серце моє трудне, / Чого ти
 бажаєш, що в тебе болить?

ТРУДЯЩЕ 1

057В 0047 А красота-то красота! / Мій Боже милий! А трудяще, / А чепурне, та роботяще,

ТРУДЯЩИЙ 2

050В 0029 ----- / Таки ж у тім селі, трудящий! / (Бо всюди сироти – ледащо)
 057В 0255 Максим отой, брате. / А трудящий, роботящий, / Та тихий до того,

ТРУДЯЩИМ 1

274В 0004 ----- / Трудящим людям, всеблагий, / На їх окраденій землі

ТРУНИ 1

028В 0019 Щоб не робили москалі / Труни із дерева чужого, / Або хоч крихотку землі

ТРУНІ 2

047A 0104 А дружки заплачуть, / Легше, мамо, в труні лежать, / Ніж його побачить».
250B 0718 Вдову давно вже поховали / В чужій позиченій труні / Чужії люде. А Івана

ТРУНУ 2

016B 0219 Поки її, безталанну, / В труну положили. / -----
044B 0053 Везуть тобі лихо. / Везуть труну мальовану, / Китайкою криту.

ТРУП 1

150B 0017 І мов у полі сніг заносить / Неохолонувший ще труп. / -----

ТРУПА 1

161B 0362 А наймичка холодного / Трупа не накриє / Кожушиною старою,

ТРУПАМИ 1

221A 0082 В Сейму потопила. / Я меж трупами валялась / У самих палатах

ТРУПАХ 3

180A 0444 Поставив столицю / На їх трупах катованих! / І в темній темниці
250A 0147 А спала на купях, / На козацьких вольних трупах, / Окрадених трупах!
250A 0148 На козацьких вольних трупах, / Окрадених трупах! / Подивіться лишень добре,

ТРУПИ 10

061A 1724 На кроквах, чорніють / Панські трупи. Горять крокви / І падають з ними.
061A 1732 Залізник черкає. / «За прокляті ваші трупи, / За душі прокляті
061A 2129 Тільки звір виє по селу, / Гризучи трупи. Не ховали, / Вовків ляхами годували,
061A 2345 Ляхів мертвих: шука когось. / Нагнувся, два трупи / Невеликих взяв на плечі
199A 0043 Перелічив до одного, / Перелічив трупи, / А не слав'ян. І став єси
199A 0048 Іезекіїлем, / І – о диво! трупи встали / І очі розкрили,
258A 0049 І покрив землею / Трупи ворожі. І силу / Твою восхвалили
095B 0323 Уже весною, як орали, / Два трупи на полі найшли / І на могилі поховали.
147B 0030 Гробокopatелі в селі / Волочать трупи ланцюгами / За царину – і засипають
218B 0551 У пекло римлян. Поскидали / У воду трупи та й назад / З возами скіфи повертали.

ТРУПОМ 16

020A 0076 Од Лимана до Трубайла / Трупом поле крилось. / Ізнемігся козаченько,
024A 0048 Од Лимана до Трубайла / Трупом поле крилось. / Ізнемігся наш Трясило,
057A 0056 Засівала поле, / Засівала трупом поле, / Поки не остило...
061A 1147 Богун не встане загатить / Шляхетським трупом. Лях гуляє! / Нема Богдана
червонить
061A 1366 Улиці, базари / Крились трупом, плили кров'ю. / «Мало клятим кари!
061A 2186 Од Києва до Умані / Лягли ляхи трупом. / -----
180A 0172 Нехай знову рига змії, / Трупом землю криє. / А без тебе я де-небудь
135B 0008 Мене славні запорожці / Своім трупом вкрили. / Та ще мене гайворони
147B 0003 Та гробовища рила, рила, / Та трупом, трупом начиняла / І со святими не співала,
147B 0003 Та гробовища рила, рила, / Та трупом, трупом начиняла / І со святими не співала,
192B 0047 Кругом тебе простяглася / Трупом бездиханним / Помарнілая пустиня,
209B 0028 Усі ті могили, усі отакі. / Начинені нашим благородним трупом, / Начинені туго. Оце
воля спить!
218B 0490 Об мур старою головою / Ударилась, і трупом пала / Під саму браму.
250B 0553 Дітей зостріла, і зомліла, / І трупом пала, як узріла / Той хрестик-шибеничку.– Злий!
250B 0712 Сказала дітям. І упала / На землю трупом. / Розп'ялась
304B 0019 Та кропива – а більш нічого / Не виросте над вашим трупом. / І стане купою на купі

ТРУПУ 4

061A 1528 Скрізь по селах шибениці; / Навішано трупу – / Тільки старших, а так шляхта –

- 125B 0048 Потоптати жидівського / Й шляхетського трупу. / -----
 127B 0018 – Ой не клюйте, гайворони, / Чумацького трупу, / Наклювавшись, подохнете
 135B 0012 Ключуть очі козацькіі, / А трупу не хочуть. / Почорніло я, зелене,

ТРУСИЛИСЯ 1

- 061A 2074 Я бачила – кати ляхи / Трусилися, мліли, / Як хто скаже про Галайду.

ТРУСИТЬ 2

- 150A 0043 Таляри, дукати. / Не кишені трусить, / Їдем різати, палить,
 154A 0043 Таляри, дукати. / Не кишені трусить, / Не дукати лічить –

ТРУСИТЬСЯ 2

- 030A 0413 Дайте на дорогу!» / Бере шага, аж труситься: / Тяжко його брати!..
 061A 2372 Або скарб ховає? / Аж труситься. Із Умані / Де-де чуть – гукають

ТРУТИ 3

- 123A 0100 Шепче люта мати. – / Треба трути роздобути, / Треба йти шукати
 123A 0104 Найшла відьму, / І трути достала, / І трутою до схід сонця
 200B 0193 Аж тиждень так собі нудила, / А потім трути розвела / І генерала напоїла

ТРУТИ-ЗІЛЛЯ 3

- 234A 0045 Там ходила-гуляла, / Трути-зілля шукала. / Трути-зілля не найшла,
 234A 0046 Трути-зілля шукала. / Трути-зілля не найшла, / Та синів двох привела,
 114B 0021 І пішли шукати / Трути-зілля, щоб Івана / Завтра отруїти.

ТРУТОЮ 1

- 123A 0105 І трути достала, / І трутою до схід сонця / Дочку наповала.

ТЯСЕ 1

- 249B 0013 Хоч півдинарія позичив; / А той кишенею трясє, / Виймає гроші і не лічить,

ТЯСЕТЬСЯ 2

- 061A 0502 «Де цимбали? Грай, псявіро!» / Аж корчма трясеться – / Краков'яка оддирають,
 061A 0986 Чи танцювать, то й ушкварять, / Аж земля трясеться. / Заспіває – заспівають,

ТЯСИ 1

- 114A 0303 ----- / Тряси ж тебе тряся, Хомо! / Я не ляжу спати дома,

ТЯСИЛО 7

- 020A 0041 За нею полинув! / Обіззавсь Тарас Трясило / Гіркими сльозами:
 020A 0065 ----- / Обіззавсь Тарас Трясило / Віру рятовати,
 020A 0069 Та й дав ляхам знати! / Обіззався пан Трясило: / «А годі журиться!
 020A 0074 Вже не три дні, не три ночі / Б'ється пан Трясило. / Од Лимана до Трубайла
 024A 0041 За нею полинув! / Обіззавсь Тарас Трясило / Волю рятувати,
 024A 0046 Вже не три дні, не три ночі / Б'ється наш Трясило. / Од Лимана до Трубайла
 024A 0049 Трупом поле крилось. / Ізнемігся наш Трясило, / Тяжко зажурився,

ТЯСЛАСЯ 1

- 266B 0024 Що гради й весі пожирало. / Земля тряслася, трепетала / Од реву левичища твого.

ТЯСЛОСЯ 1

- 061A 1398 Муки страшної, щоб пекло / Тряслось та мліло!» / «Добре, сину, ножі будуть

ТЯСУТЬСЯ 1

- 199A 0203 Шепочуться антипапи, / Аж стіни трясуться / Од шопоту. Кардинали,

ТРЯСЦЯ 1

114A 0303 ----- / Тряси ж тебе трясця, Хомо! / Я не ляжу спати дома,

ТРЬОХ 5

114A 0071 «Тільки три осталося». / «Та хоч на трьох яку-небудь». / «На трьох... Ох, дівчата!
114A 0072 «Та хоч на трьох яку-небудь». / «На трьох... Ох, дівчата! / І на одній колись-то грав,
221A 0187 Отак кричали і летіли / Ворони з трьох сторін, і сіли / На маяку, що на горі
209B 0074 Моїй Україні-небозі... / І трьох синів своїх.– Нехай,– / Я думав, грішний,– перед Богом
209B 0121 На коней сівши, до обозу, / Синів всіх трьох моїх найшли, / Та в добрий час і полягли

ТУ 34

010A 0005 Горами хвилю підійма. / І блідний місяць на ту пору / Із хмари де-де виглядав,
030A 0097 Та злидні побили, / Як ту матір, що вам на сміх / Сина породила.
061A 1167 Біліє хустина, / Та й ту знімуть... / А дякон:
061A 1208 Чи знає Ярема? Чи знає, чи чує? / Побачимо потім, а тепер не ту, / Не ту заспіваю,
іншої заграю;
061A 1209 Побачимо потім, а тепер не ту, / Не ту заспіваю, іншої заграю; / Лихо – не дівчата –
буде танцювать.
061A 1650 Дивляться – нема нікого... / «Ту їх достобіса! / Які груші уродили!
061A 2256 Чом матір не вбили, / Ту прокляту католичку, / Що вас породила?..
061A 2391 «Сини мої, сини мої! / На ту Україну / Дивітеся: ви за неї
061A 2465 Спасибі, дідусю, що ти заховав / В голові столітній ту славу козачу: / Я її онукам
тепер розказав.
061A 2482 Та хоч крізь сон подивлюся / На ту Україну, / Де ходили гайдамаки
150A 0154 Ой приїхав Гамалія / Аж у ту Скутару, / Сидять брати-запорожці,
154A 0154 Ой приїхав Гамалія / Аж у ту Скутару, / Сидять брати-запорожці,
197A 0010 Що не його люди люблять, / А ту тяжку славу, / Що він тяжкими сльозами
016B 0348 Остатню каплю допивав. / Та й ту допив. Встає, не пада, / Іде в покої... Скверний гаде!
038B 0019 Козаки гуляють. / Як ту воду, цебром-відром / Вино розливають.
044B 0024 Випроважала вдова свого сина, / Ту єдиную дитину. / Випроважала сестра свого брата.
050B 0037 Та ні відсіль і ні відтіль / На ту сирітську копійчину / Купив садочок і хатину,
057B 0014 За Катерини за цариці, / Москаль ту викопав криницю; / А як він викопав, то ми
057B 0397 От тобі й билиця / Про ту криницю москалеву. / Нелюдська билиця.
068B 0150 До всього, всього я привик. / Було, мов жабу ту, на списі / Спряжеш дитину на огні
074B 0007 Любенько та тихо / І вкрав ту сокиру. / Та й потяг по дрова
076B 0027 Хоть на годиночку у нас / Ту вінченосну громаду / Покажем спереду і ззаду
083B 0107 По шелягу брали / І ту саму грали, / Що й позаторік. Дівчата
104B 0071 І Господи єдиний! / Як те паня, як ту дитину, / У намистах водив!
140B 0023 Та й спустили Івана / У ту яму глибокою / На високій могилі.
153B 0077 Взялася в дитяти? / Вихватила ту сокиру / І батькові в груди
175B 0048 Та вилами пана / І просадив, мов ту жабу. / Застогнав поганець
198B 0027 І вдвох тихенько заспівать / Ту думу сумною, днедавно, / Про лицаря того гетьмана,
250B 0410 Неначе сонце, і дивилась / На ту ослицю, що несла / В Єгипет кроткую Марію
250B 0445 Іосиф взявсь отару пасти, / Щоб хоч козу ту заробить / На молоко малій дитині.
250B 0734 І їх унініє і страх / Розвіяла, мов ту полову, / Своім святим огненным словом!
295B 0012 А думи гордії розвіє, / Як ту сніжину по степу! / Сиди ж один собі в кутку.
299B 0021 Женуть до матері байстрят / Дівчаточок, як ту отару. / Чи буде суд! Чи буде кара!
305B 0030 Та кругом себе подивись, / Начхай на ту дівочу славу / Та щирим серцем нелукаво

ТУГИ-НУДЬГИ 1

278B 0047 І людям і землі, моєї / Туги-нудьги не розвело. / Святий, огнений господине!

ТУГО 3

234A 0125 Дитина сповита – / Та й не туго, й новенькою / Свитиною вкрита;
209B 0029 Начинені нашим благородним трупом, / Начинені туго. Оце воля спить! / Лягла вона
славно, лягла вона вкупі

268В 0047 Уловлять і судить не будуть, / В кайдани тугу окують, / В село на зрище приведуть,

ТУГОЮ 1

029В 0103 Пани-християне!..» / Затих мій сивий, битий тугою, / Поник старою буй-головою.

ТУГУ 8

045А 0007 І дякують люде; / Він їм тугу розганяє, / Хоть сам світом нудить.

060А 0022 Виграває, хвалить Бога, / Тугу розганяє, / Там могили з буйним вітром

150А 0008 Суши наші сльози, заглуши кайдани, / Розвій нашу тугу. / Ой заграй, заграй,
синесеньке море,

150А 0019 Співали, сердеги, а сльози лились, / Лилися козацькі, тугу домовляли. / Босфор аж
затрясся, бо зроду не чув

154А 0008 Суши наші сльози, заглуши кайдани / Та розвій нашу тугу. / Ой заграй, заграй,
синесеньке море,

154А 0019 Співали, сердеги, а сльози лились, / Лилися козацькі, тугу домовляли. / Босфор аж
затрясся, бо зроду не чув

029В 0026 З Дніпром своїм розмовляє, / Розважає тугу. / Оболонками старими,

073В 0006 Ой піду я степом-лугом / Та розважу свою тугу. / Не йди, кажуть, з цієї хати

ТУГУ-МОВУ 1

154А 0027 У Лиман погнало, а Лиман Дніпрові / Тую тугу-мову на хвилі подав. / Зареготався
дід наш дужий,

ТУДА 1

221А 0401 Ото потоп буде. / Пани туда повилазять / Та дивиться будуть,

ТУДИ 2

016А 0030 Тогді неси мою душу / Туди, де мій милий, / Червоною калиною

061А 0397 Куди, каже, хилить доля, / Туди й треба гнуться – / Гнуться мовчки, усміхаться,

ТУЗА 1

180А 0361 Аж загуло!.. А той собі / Ще меншого туза / Межи плечі; той меншого,

ТУЗАМИ 1

180А 0009 Взять у домовину. / Той тузами обирає / Свата в його хаті,

ТУМАН 8

180А 0186 Кругом бори та болота, / Туман, туман і пустота. / Людей не чуть, не знають і сліду

180А 0186 Кругом бори та болота, / Туман, туман і пустота. / Людей не чуть, не знають і сліду

180А 0269 Над ним хмарою чорніє / Туман тяжкий... Долітаю – / То город безкрай.

108В 0011 З Богом заговорить... / А туман, неначе ворог, / Закриває море

108В 0015 І тьму за собою / Розстилає туман сивий, / І тьмою німою

136В 0001 ----- / Туман, туман долиною, / Добре жити з родиною.

136В 0001 ----- / Туман, туман долиною, / Добре жити з родиною.

198В 0036 Не зійде місяць над горою, / Туман на лан не прожене. / Ми б подивились,
помолились

ТУМАНЕ 2

234А 0008 ----- / «Ой тумане, тумане – / Мій латаний талане!

234А 0008 ----- / «Ой тумане, тумане – / Мій латаний талане!

ТУМАНІ 2

234А 0003 Поле крилося туманом; / У тумані, на могилі, / Як тополя, похилилась

234А 0037 Пішла полем, ридаючи, / В тумані ховалась / Та крізь сльози тихесенько

ТУМАНОМ 3

- 234A 0002 У неділю вранці-рано / Поле крилося туманом; / У тумані, на могилі,
234A 0007 Щось до лона пригортає / Та з туманом розмовляє: / -----
233B 0007 Як тую волю на роздоллі, / Туманом сивим сповила. / І колихала, і співала,

ТУМАНОЧКУ 3

- 234A 0016 Чом віку не збавиш? / Ні, не дави, туманочку! / Сховай тільки в полі,
234A 0022 І батько, і мати... / Єсть у мене... туманочку, / Туманочку, брате!..
234A 0023 Єсть у мене... туманочку, / Туманочку, брате!.. / Дитя моє! мій синочку,

ТУМАНУ 3

- 061A 0850 ----- / Із-за лісу, з-за туману, / Місяць випливає,
088B 0011 І сторч на море поглядав, / Мов на Іуду... Із туману, / Як кажуть, стала виглядати
092B 0015 Встаєш із-за моря, / З-за туману, слухняная / Рожевая зоре!

ТУПАЄ 1

- 207A 0439 «Он, бачиш, кінь осідланий / Тупає ногою / Під козаком; а онде йде

ТУПИМ 1

- 218B 0451 Не громом праведним, святим / Тебе уб'ють. Ножем тупим / Тебе заріжуть, мов собаку,

ТУПИТЬ 1

- 076B 0231 Заходимось царів любить. / Шкода і оливо тупить. / Бо де нема святої волі,

ТУПНЕ 1

- 047A 0165 А за другий – серед степу / Тупне кінь ногою,– / Коли живий козаченько,

ТУПОРИЛИМ 1

- 180A 0323 Тебе, цяце, й разу, / Та й повірив тупорилим / Твоїм віршемазам.

ТУПЦЮЄ 1

- 207A 0096 Старий грає, примовляє. / Ногами тупцює. / -----

ТУРБОВАТЬ 1

- 028B 0025 Хотілося б. Та що й гадать... / Нащо вже й Бога турбовать, / Коли по-нашому не буде.

ТУРБОУЮ 1

- 271B 0016 Та й спать ляже, втомившись / Турбою такою. / -----

ТУРБУВАЛАСЬ 1

- 169A 0009 Звичаю не вчила? / «Молилася, турбувалась, / День і ніч не спала,

ТУРБУВАЛИСЬ 1

- 083B 0089 Як та билина засихала, / А батько, мати турбувались, / На прощу в Київ повезли.

ТУРБУЄТЬСЯ 1

- 161B 0339 / Турбується, заробляє, / А того не знає,

ТУРБУЙСЬ 1

- 175B 0018 По шиночках з москалями, / І не турбуйсь, брате. / – Добре,– кажу.– А все-таки

ТУРБУЙТЕСЬ 1

- 250A 0211 Покажуйте!.. за науку, / Не турбуйтеся, буде / Материна добра плата.

ТУРБУЮСЬ 1

095B 0025 Та й те сказати, / Чого я турбуюсь? / Ані злого, ні доброго

ТУРЕЦЬКИЙ 1

180A 0271 То город безкрай. / Чи то турецький, / Чи то німецький,

ТУРЕЦЬКИМ 1

061A 0937 Наймити татарам, / Турецьким султанам, / В кайданах, в кайданах!

ТУРЕЦЬКИЙ 2

207A 0619 Бо й я таки гуляв колись / В турецькій неволі». / «Отож мене, вже сліпого,

266A 0026 Що молились з козаками / В турецькій неволі, / І Оксану, мою зорю,

ТУРЕЦЬКОЇ 2

150A 0151 Слави добувати, / Із турецької неволі / Братів визволяти.

154A 0151 Слави здобувати, / Із турецької неволі / Братів визволяти.

ТУРЕЦЬКУ 1

207A 0504 Синє море не втопило, / А в турецьку землю агарянську / Без кормиг прибило.

ТУРЕЦЬКУЮ 1

207A 0517 Не допусти впасти / В турецькою землю, в тяжкую неволю! / Там кайдани по три пуда,

ТУРЕЧЧИНІ 2

274A 0181 У Дунаєві купала, / В Туреччині сповила / Та додому однесла –

274A 0194 Найти де-небудь! Ти не знаєш, / Чи є в Туреччині війна? / -----

ТУРЕЧЧИНУ 1

030A 0043 В поход затрубили. / Пішов москаль в Туреччину; / Катрусю накрили.

ТУРКА 4

150A 0003 Із нашої України! / Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині.

154A 0003 Із нашої України; / Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині.

207A 0485 Та за Тендер погуляти, / Турка пошукати». / Чайки і байдаки спускали,

274A 0223 А москалі за Дунаєм / Турка воювали. / Тут дав Бог мені близнята,

ТУРКАМИ 2

156B 0004 Виступили з-за лиману / З турками татари. / Із Полісся шляхта лізе,

156B 0056 Потягли в свої улуси / З турками татаре. / А ляхи з своїм Чарнецьким,

ТУРКЕНІ 6

150A 0036 ----- / «У туркені, по тім боці, / Хата на помості.

150A 0041 ----- / У туркені у кишені / Таляри, дукати.

150A 0046 ----- / У туркені яничари / І баша на лаві.

154A 0035 ----- / «У туркені по тім боці / Хата на помості.

154A 0041 ----- / У туркені у кишені / Таляри, дукати.

154A 0047 ----- / У туркені яничари / І баша на лаві.

ТУРКЕНЯ 2

150A 0070 (Любило завзятих чубатих слав'ян). / Босфор схаменувся. Туркеня дрімала. / Дрімав у харемі ледачий султан.

154A 0071 (Любило завзятих усатих слав'ян). / Босфор схаменувся. Туркеня дрімала, / Дрімав у гаремі ледачий султан.

ТУРКИ-ЯНИЧАРИ 2

- 207A 0509 Отамана молодого, / Турки-яничари ловили, / З гармати гримали,
207A 0534 Уже на третьому полію / Турки-яничари догнали, / До стовпа в'язали,

ТУРОМ-БУЙВОЛОМ 1

- 076B 0200 Ще не знаємий, давно жаданий; / А із Києва туром-буйволом / Іде веприщем за
Рогнідою

ТУРЧИНА 1

- 207A 0666 Із своєї хати / До турчина поганого / В сусіди прохатись.

ТУТ 40

- 057A 0108 Попідтинню, сиротами, / А я тут загину. / Там найдете щире серце
060A 0009 Та хто привітає? / Я й тут чужий, одинокий, / І на Україні
061A 0051 Не дасть погибати, / А тут... а тут... Тяжко, діти! / Коли пустять в хату,
061A 0051 Не дасть погибати, / А тут... а тут... Тяжко, діти! / Коли пустять в хату,
061A 1104 Стара собако, де б помолиться, / Верзеш тут погань. От чорти!» – / Кричить отаман.
Опинились;
061A 1318 І в сірій свитині; / А тут... а тут... що ще буде? / Може, ще загину».
061A 1318 І в сірій свитині; / А тут... а тут... що ще буде? / Може, ще загину».
150A 0079 В неволі вольним козакам! / І сором тут, і сором там – / Вставать з чужої домовини,
154A 0080 В неволі вольним козакам! / І сором тут, і сором там / Вставать з чужої домовини,
173A 0158 А чутки немає. / Нема чутки; що тут робить? / Треба торбу брати
180A 0299 Я всі входи знаю, / Я тут служу, коли хочеш, / В дворец попитаюсь
207A 0248 О Боже мій, світе! / Що тут діять? Батька нема, / А він занедужав,
221A 0017 Я отутечки родилась, / Тут і виростала, / Отут, було, на цвинтарі
221A 0332 Так от бачите, сестриці, / Що тут компонують! / На катів та на все добре
234A 0262 Кого-небудь треба сватать! / «Кого ж би тут?» – старий дума / І просить поради
274A 0047 Цигане слухають, сміються. / «І де ті люде тут возьмуться? / Оце, мабуть, із-за
Дністра,
274A 0049 Оце, мабуть, із-за Дністра, / Бо тут все степ... Мара! Мара!» / Цигане крикнули,
схопились.
274A 0224 Турка воювали. / Тут дав Бог мені близнята, / Якраз проти спаса.
006B 0051 І ніхто не згадає, / Нас тут триста як скло! / Товариства лягло!
046B 0061 І згадать боюся. / І там степи, і тут степи, / Та тут не такії,
046B 0062 І там степи, і тут степи, / Та тут не такії, / Руді-руді, аж червоні,
046B 0069 ----- / А тут бур'ян, піски, тали... / І хоч би на сміх де могила
046B 0082 Чи, може, крий Боже, / Тут і загину. / -----
057B 0225 Тричі повилася. / Як той Ірод. Що тут робить? / Не дам собі ради.
057B 0401 Та на Сибірі опинивсь. / (Бо тут Сибір була колись.) / І пропадаю, мов собака,
068B 0066 Проклята, не голинь. / Що тут на світі робити? / Пішов я до рала...
095B 0110 А як прийде, бити – / Що тут їй робити? / Пішла, ридаючи, в село,
095B 0215 Ті люде в Бога? Мов з землі / Родилися і тут росли, / Неначе хвилі, напливали
104B 0061 Не хоче й пана закохать! / Що тут робить? За чоловіка, / Укоротивши йому віка...
104B 0081 В садочку гуляє – / Як та краля! – Що тут робить? / Сердега міркує.–
104B 0095 Та хоч жінку взяти... / Стара мати і тут буде / Віку доживати
153B 0041 Жидівочку сватав. / Що тут на світі робити? / Хоч іти топитись
161B 0292 Правда, правда, моя квіточко! Побіжу ж я швиденько, / а ти тут, моя любко, погуляй
собі тихенько / та заквітчайся. Та не жди мене, бо бути має,
197B 0007 І заспіваємо яку? / Не тут, і певне, не такими! / І заспіваєм не таку!
197B 0009 І заспіваєм не таку! / І тут невесело співали, / Бо й тут невесело було,
197B 0010 І тут невесело співали, / Бо й тут невесело було, / Та все-таки якось жилось,
200B 0069 Ходім, Петрусю, в сад, в палати». / «А хто ж тут буде доглядать / Хто попасе мої
ягнята?»
205B 0010 Вони і Господом забуті. / Так що ж мені тут гріти-дути! / А де оті??. Невже в сажах

- 209B 0032 З нами, козаками! Бачиш, як лежить – / Неначе сповита!.. Тут пана немає, / Усі ми
однако на волі жили!
298B 0001 ----- / І тут, і всюди – скрізь погано. / Душа убога встала рано,

ТУТА 3

- 010A 0092 ----- / «Чи всі ви тут? – кличе мати.– / Ходім шукати вечерять.
151B 0012 Якщо зійде моя рута, / Остануся тут, / Прийде милий в мою хату
175B 0087 Аж у Сибір ланцюг-пута... / А ти будеш тут / У розкоші і не будеш

ТУЮ 24

- 061A 0749 Мій!..» Аж верби нагинались / Слухайте тую мову. / Ото мова! Не розкажу,
150A 0027 У Лиман погнало, а Лиман Дніпрові / Тую журбу-мову на хвилі подав. / Зареготався
дід наш дужий,
154A 0027 У Лиман погнало, а Лиман Дніпрові / Тую тугу-мову на хвилі подав. / Зареготався
дід наш дужий,
196A 0006 Кому ж її покажу я, / І хто тую мову / Привітає, угадає
250A 0151 Прочитайте знову / Тую славу. Та читайте / Од слова до слова,
076B 0210 Отиде з шумом. І растлі ю, / Тую Рогніду молодую, / І прожене ю, і княжна
095B 0035 Та розкажи, моя зоре, / Про тую Марину, / Як вона у пана злого
122B 0014 Не довелося. Виблагала / Тую копійчину... / Та пречистій поставила
134B 0013 Там і гуляй. / Найдеш у гаї тую калину, / То й пригорнись,
140B 0021 Та притиками яму, / Завернули його у тую рогожу / Та й спустили Івана
153B 0100 І вдовицю не забудуть, / І тую осудять! / -----
173B 0039 Не одну годину. / І рознесе тую славу / По всій Україні.
174B 0004 Стала [слава] на все село / Про тую вдову, / Не так слава, не так слава,
178B 0002 Заросли шляхи тернами / На тую країну, / Мабуть, я її навіки,
178B 0038 На народ отой убитий, / Та тую Україну! / -----
179B 0020 Як діточок двоє, / Під тую калину / Прийшли, посідали
187B 0024 Огонь небесний той погас, / І в тую косяну комору / Полізли свині ізнадвору,
233B 0006 І на могилі серед поля, / Як тую волю на роздоллі, / Туманом сивим сповила.
249B 0040 Твоя преправедная мати. / Та де ж нам тую матір взяти? / Ми серцем голі догола!
250B 0089 Неначе бриликом, свою, / Головоньку тую смутную, / Свою головоньку святую!
250B 0355 Марія сина привела. / Єдиную тую дитину, / Що нас од каторги спасла!
250B 0428 Та плаче праведная мати, / Коліску тую плетучи. / А Йосип заходився хату
250B 0588 Чи то позичила вдова / Півкопи тую на буквар. / Сама б учила, так не знала ж
278B 0035 На половчан, на Кобяка / Дружину тую Святославлю!.. / О мій Словутицю
преславний!

ТЫ 1

- 180A 0292 З циноними гудзиками: / «Де ты здесь узялся?» / «З України».–«Так як же ти

ТЫСЯЧ 1

- 221A 0209 ----- / Да шесть тысяч в одной версте / Душ передушила...

ТЮПАЄ 1

- 076B 0114 І йде, ридаючи, до сина. / Аж тюпає, немов біжить. / А той, бугай собі здоровий,

ТЮРМ 1

- 246A 0091 Одна Сибір неісходима, / А тюрм! а люду!.. Що й лічить! / Од молдованина до фінна

ТЮРМА 1

- 218B 0040 Мов нагодована дитина, / Затихне трохи. І тюрма / Неначе ширшає. Співає

ТЮРМАХ 2

- 061A 1123 Пожар не гасне, люде мруть, / Конають в тюрмах, голі, босі... / Діти нехрещені
ростуть,

218В 0234 Невольника у Сіракузах / В льохах і тюрмах. А Медуза / В шинку з старцями п'яна спить.

ТЮРМИ 7

246А 0071 Читаєм божії глаголи!.. / І од глибо[ко]ї тюрми / Та до високого престола –
 246А 0148 Себе в руки взяти, / Як і тюрми муровати. / Кайдани кувати,
 102В 0022 Кайдани повелів кувать, / Глибокі тюрми покопать. / І, роде лютий і жестокий!
 187В 0005 І над землею і водою, / І од палат та до тюрми / Усе царі, а над собою
 218В 0022 На кладовищі. Більш нічого / З тюрми не видно. Слава Богу / Й за те, що бачу. Ще живуть,
 218В 0036 Сижу собі та все дивлюся / На хрест високий із тюрми. / Дивлюсь, дивлюся, помолюся:
 230В 0063 О зоре ясная моя! / Ведеш мене з тюрми, з неволі, / Якраз на смітничок Миколи,

ТЮРМИ 7

154А 0073 Дрімав у гаремі ледачий султан. / Тільки у Скутарі, в тюрмі, не дрімають / Козаки-сердеги. Чого вони ждуть?
 221А 0268 І славного Полуботка / В тюрмі задушила. / Отойді-то було свято!
 109В 0006 Чи довго буде ще мені / В оцій незамкнутій тюрмі, / Понад оцим нікчемним морем
 200В 0230 Його недовго мордували / В тюрмі, в суді, а в добрий час / В кайдани добре закували,
 218В 0217 Щоб незаплакані ходили, / Не катувалися в тюрмі / Або в далекій стороні,
 218В 0243 Та там уже його в кайданах / Найшла, сердешная, в тюрмі. / Не допустили й подивитись,
 250В 0720 Чужії люде. А Івана / Її зарізали в тюрмі. / І Йосипа твого не стало.

ТЮРМУ 4

207А 0539 В кайдани кували, / В тюрму посадили / Та й замуrowали».
 006В 0259 Що я ні з ким не поділю / Мою тюрму, мої кайдани! / -----
 175В 0056 Хлопця молодого, / Та в тюрму захвасували... / Та й більше нічого.
 266В 0029 І в Вавілоні посадили / В тюрму глибоку. Щоб не чуть / Було на світі того рiku

ТЮТЮНУ 1

030А 0385 Кете лиш кресало / Та тютюну, щоб, знаєте, / Дома не журились.

ТЯГНЕ 1

061А 1922 Загнув батько дугу, / Тягне мати супоню; / «А ти зав'яжи, доню».

ТЯЖКАЯ 3

068В 0070 Поопреділяла... / Година тяжкая настала! / Настали тяжкі літа!
 207В 0023 Я бачив пекло... Там неволя, / Робота тяжкая, ніколи / І помолитись не дають.
 250В 0249 І досі мерли би. О муко! / О тяжкая душі печаль! / Не вас мені, сердешних, жаль,

ТЯЖКЕ 7

030А 0475 Іде Катерина / У личаках – лихо тяжке! – / І в одній свитині.
 030А 0689 Що дуба ламає, / То не лихо, то не тяжке, / Що мати вмирає;
 052А 0073 Та позички з'їли. / Отаке-то лихо тяжке, / Батьку ти мій, друже!
 256А 0077 Бо лихо вам буде, / Тяжке лихо!.. Дурить дітей / І брата сліпого,
 266А 0041 В нетопленій хаті, / Тяжке лихо, та не таке, / Як тому дурному,
 029В 0077 Чоло похмаріло... / Мабуть, щось тяжке, тяжкеє / Вимовить хотілось
 074В 0005 А кайзак на хирю / Та на тяжке лихо / Любенько та тихо

ТЯЖКЕЄ 2

029В 0077 Чоло похмаріло... / Мабуть, щось тяжке, тяжкеє / Вимовить хотілось
 033В 0053 Про війни і чвари, / Про тяжкеє лихоліття... / Про лютії кари,

ТЯЖКИЙ 5

- 180A 0269 Над ним хмарою чорніє / Туман тяжкий... Долітаю – / То город безкрай.
 209B 0088 Мов та черешенька!.. За гріх, / За тяжкий, мабуть, гріх великий / Не дав мені святий
 владика
 215B 0022 Погані вірші научили. / Ви тяжкий камінь положили / Посеред шляху... і розбили
 250B 0304 У город Віфлієм ішли.– / І зник, пропав той тяжкий голос. / Тільки руна в яру гула.
 282B 0004 А ти, Асоченський, восплач / Воутріє на тяжкий глас. / І Хомяков, Русі ревнитель,

ТЯЖКИМИ 1

- 197A 0011 А ту тяжку славу, / Що він тяжкими сльозами / Вилив на забаву.

ТЯЖКИХ 1

- 006B 0244 Давно похованих, забутих, / Моїх кровавих тяжких сльоз. / А їх чимало розлилось

ТЯЖКІ 7

- 171A 0058 Новий леміш і чересло. / І в тяжкі упруги... / Може, зорю переліг той,
 173A 0196 Кляла все на світі. / Ох, тяжкі ви, безталанні / У матері діти!
 178A 0036 Укоротить свої темні, / Тяжкі мені ночі!.. / Бо я вдень не одинока –
 180A 0210 Кому я що заподівав? / Чиї тяжкі руки / В тілі душу закували,
 250A 0015 Людей запрягають / В тяжкі ярма. Орють лихо, / Лихом засівають,
 250A 0232 Діла незабуті / Дідів наших. Тяжкі діла! / Якби їх забути,
 026B 0030 І хлинули сльози, / Тяжкі сльози!.. А дівчина / При самій дорозі

ТЯЖКІЇ 6

- 180A 0166 Своє товариство – ти з ними росла, / Ти з ними кохалась, їх тяжкі руки / Тебе
 повивали. Бери ж їх, лети
 266A 0086 Думи мої! літа мої, / Тяжкі три літа, / До кого ви прихилитесь,
 068B 0071 Година тяжкая настала! / Настали тяжкі літа! / Отож працюю я за ралом.
 111B 0015 На свічку Богу заробляла; / Поклони тяжкі б'ючі, / Пречистій ставила, молила,
 200B 0110 Горить лампада уночі. / Поклони тяжкі б'ючі, / Ридала, билася... нечистую
 278B 0012 Омину кров суху, отру / Глибокі, тяжкі рани... / -----

ТЯЖКІЙ 1

- 285B 0012 Так одружитися і йти, / Не сварячись в тяжкій дорозі, / На той світ тихий перейти.

ТЯЖКО 92

- 015A 0014 На чужині не ті люде – / Тяжко з ними жити! / Ні з ким буде поплакати,
 018A 0007 Щоб не нудить світом, / Утопився б – тяжко жити, / А нема де дітись.
 019A 0013 Коли нема долі?.. / Тяжко мені сиротою / На сім світі жити;
 020A 0078 Ізнемігся козаченько, / Тяжко зажурився, / А поганий Конецьпольський
 024A 0050 Ізнемігся наш Трясило, / Тяжко зажурився, / А поганець Конецьпольський
 030A 0106 Батько, мати – чужі люде, / Тяжко з ними жити! / -----
 030A 0170 Не дивиться на світ божий: / Тяжко зажурився. / Коло його стара мати
 030A 0414 Бере шага, аж труситься: / Тяжко його брати!.. / Та й навіщо?.. А дитина?
 030A 0510 Усміхнулась Катерина, / Тяжко усміхнулась: / Коло серця – як гадина
 047A 0133 Щоб додому не вернулась... / Тяжко мені, тяжко! / Там старий жде з старостами...
 047A 0133 Щоб додому не вернулась... / Тяжко мені, тяжко! / Там старий жде з старостами...
 052A 0067 Що вилю сльозами; / Насміються... Тяжко, батьку, / Жити з ворогами!
 061A 0031 Згадай же хто-небудь її на сім світі – / Безславному тяжко сей світ покидати. /
 Згадайте, дівчата, – вам треба згадати!
 061A 0051 Не дасть погибати, / А тут... а тут... Тяжко, діти! / Коли пустять в хату,
 061A 0233 Бо сам, здоров, знає, / Як то тяжко блукать в світі / Сироті без роду;
 061A 0255 «Так... якесь ледащо...» / Тяжко, важко нудить світом, / Не знаючи за що.
 061A 0340 О Боже мій милий! / Тяжко жить на світі, а хочеться жити: / Хочеться дивитись, як
 сонечко сяє,
 061A 0406 Не снилась ніколи! / Тяжко, нудно розказувать, / А мовчать не вмію.

- 061A 0603 Та поворкуєм... / Ох, тяжко, важко!» / Отак, ходя попід гаєм,
061A 0832 Що ви будували, де ви панували! / Заплакали б тяжко, бо ви б не пізнали / Козацької слави убогих руїн.
061A 1152 Нема журбу з ким поділить. / І Альта плаче: «Тяжко жити! / Я сохну, сохну... Де Тарас?»
061A 1214 Щоб і діти знали, внукам розказали, / Як козаки шляхту тяжко покарали / За те, що не вмiла в добрі панувать.
061A 1242 Де одпочиває? / Тяжко! важко! Кат панус, / А їх не згадають.
061A 1467 Не знає, не бачить, / Як убитий. Тяжко йому, / Тяжко, а не плаче.
061A 1468 Як убитий. Тяжко йому, / Тяжко, а не плаче. / Ні, не плаче: змія люта,
061A 1475 Ви змиєте горе; / Змийте його... тяжко! Нудно! / І синього моря,
061A 1485 Де ти? Може, гине, / Може, тяжко клене долю / Клене, умирає,
061A 1601 Усміхнувся мій Ярема, / Тяжко усміхнувся. / Отут, отут позавчора
061A 1825 Приборкана, плаче?» / Тяжко йому. / А із яру
061A 2023 І занастила. / Тяжко було! Я думала: / «О Боже мій милий!
061A 2159 Ні злості людської. / Тяжко глянуть; а згадаєм – / Так було і в Трої.
061A 2287 «Де ви, людоїди? Де ви поховались? / З'їли моїх діток – тяжко мені жить! / Тяжко мені плакати! ні з ким говорити!
061A 2288 З'їли моїх діток – тяжко мені жить! / Тяжко мені плакати! ні з ким говорити! / Сини мої любі, мої чорноброві!
061A 2294 Хочеться напитись... Чом вітер не віє, / Ляхів не навіє?... Тяжко мені жить! / Тяжко мені плакати! Праведній зорі!
061A 2295 Ляхів не навіє?... Тяжко мені жить! / Тяжко мені плакати! Праведній зорі! / Сховайтесь за хмару; я вас не займав,
114A 0268 Шляхетського роду». / Тяжко мені. Тяжко, мамо! / Нашо дала вроду?
114A 0268 Шляхетського роду». / Тяжко мені. Тяжко, мамо! / Нашо дала вроду?
114A 0318 Таке-то лихо, і за те, / Що щиро любить. Тяжко, діти, / Вік одинокому прожити,
114A 0327 А більше нічого не мав я й не маю, / А з грішми такими тяжко в світі жить. / Під тином ночую, з вітром розмовляю,
123A 0084 Та й скажуть – ледащо! / Тяжко плакала Ганнуся, / І не знала, за що,
173A 0073 Хоч і молодую / І не одна... Та все ж тяжко... / З горем та нудьгою
178A 0020 Серце моє! Серце моє! / Тяжко тобі битись / Одинокому. З ким жити,
180A 0179 І знов прощаюся я з нею. / Тяжко матір покидати / У безверхій хаті,
180A 0216 За що, не знаю, а караюсь, / І тяжко караюсь! / І коли я спокуюту,
180A 0452 Скований зо мною / Навік-віки. Тяжко мені / Витать над Невою.
180A 0504 Думую, гадаю, / Як то тяжко той насущний / Люди заробляють.
192A 0049 Зажурились чумаченьки, / Тяжко зажурились. / «Благослови, отамане,
194A 0001 ----- / Чого мені тяжко, чого мені нудно, / Чого серце плаче, ридас, кричить,
199A 0185 І плакав Гус, молитву дія, / І тяжко плакав. Люд мовчав / І дивувався: що він діє,
207A 0664 В путо закували. / Отак-то! Тяжко, тату, / Із своєї хати
221A 0108 А я й напоїла! / Я не знала, що я тяжко, / Тяжко согрішила!
221A 0109 Я не знала, що я тяжко, / Тяжко согрішила! / Ледве я дійшла до хати,
234A 0078 Як своя дитина?.. / Тяжко дітей годувати / У безверхій хаті,
234A 0371 І наймичка / Тяжко заридала. / -----
234A 0410 Коли б Марка діждатися... / Так щось тяжко стало!» / І внучатам із клуночка
234A 0455 І на ноги встати. / Тяжко, Катре, умирати / В чужій теплій хаті!»
258A 0082 Смирилася душа наша, / Жить тяжко в оковах! / Встань же, Боже, поможи нам
266A 0038 Жаль великий, брати мої; / Тяжко годувати / Малих діток неумитих
274A 0064 Сама собі вона шептала / І тяжко, страшно усміхалась. / Що ж се таке? Се не мара.
274A 0111 ----- / І відьма тяжко заридала. / Цигане мовчки дивувались,
006B 0067 На Дніпро позирав, / Тяжко плакав, ридав, / Сині хвилі голосили.
006B 0200 Дочку вечерять дожидала / І тяжко плакала, ждучи. / -----
006B 0309 ----- / В неволі тяжко, хоча й волі, / Сказати по правді, не було.
038B 0078 У яр воду пити / Та згадує, як то тяжко / Було жити в світі.
038B 0108 І не згадають, щоб ти знав... / І старець тяжко заридав. / Читати писання покинув.
046B 0019 І плакати у бур'яні. / І тяжко плакати. І не знаю, / За що мене Господь карає?

- 050B 0093 А то сірісінський сіряк / Отак лютує. Тяжко, брате, / Людей на старість розпізнати.
 068B 0157 І все докучило мені... / Одурів я, тяжко стало / У вертепах жити.
 083B 0071 І ти заплакала! Чого? / Того, що тяжко полюбила / Микиту бідного того!
 083B 0077 Вранці забажає! / Та так тяжко забажає, / Що хоч на край світа
 113B 0023 Легенькі діти. / Та розкажуть, як то тяжко / Було їм на світі.
 117B 0005 Безталанна я. / Тяжко, тяжко в світі жить / І нікого не любить,
 117B 0005 Безталанна я. / Тяжко, тяжко в світі жить / І нікого не любить,
 144B 0012 Зажурилась чорнобрива, / Тяжко зажурилась. / Плаче, плаче та ридає,
 158B 0023 Наступає свято... / Тяжко його, друже-брате, / Самому стрічати
 158B 0043 І знай, що на світі / Тільки й тяжко, що в пустині / У неволі жити;
 178B 0010 Оці думи? Боже милий! / Тяжко мені жити! / Маю серце широкєє –
 178B 0027 З ким поговорити!.. / Тяжко мені, Боже милий, / Носити самому
 180B 0083 Що на світ родила. / І за те ще, що так тяжко / Дитину любила.
 183B 0021 Навіки осталась / Дівувати; тяжко мені / У матері в хаті
 183B 0032 І за що його так довго, / Так тяжко любила! / -----
 194B 0003 І лік забуваю. / О Господи, як-то тяжко / Тії дні минають.
 196B 0003 І лік забуваю: / О Господи, як-то тяжко / Тії дні минають.
 200B 0066 І вкупі гроші пропили... / І тяжко, тяжко, заридала. / «Ходімо, серце, погулять!
 200B 0066 І вкупі гроші пропили... / І тяжко, тяжко, заридала. / «Ходімо, серце, погулять!
 200B 0120 Вона, небога, полюбила / Свого Петруся. Тяжко їй! / Душі негрішній, молодій!
 205B 0043 З людей великими катами. / Заплачеш тяжко перед нами, / І ми заплачемо... Жива
 215B 0031 Що вас і долю проклинаю, / І плачу тяжко, і, як ви... / Душі убогої цураюсь,
 218B 0561 І усміхнулася тойді, / І тяжко, страшно заридала, / І помолилась в перший раз
 250B 0235 Марія нашвидку збиралась / Та тяжко плакала, ридала. / -----
 250B 0520 Святої волі! Схаменулась / І тяжко, важко усміхнулась, / Та й заридала. Полились
 268B 0007 За що тебе Господь кара, / Карає тяжко? За Богдана, / Та за скаженого Петра,

ТЯЖКО-ВАЖКО 8

- 018A 0001 ----- / Тяжко-важко в світі жити / Сироті без роду,
 018A 0039 Де сонечко сяє. / Тяжко-важко умирати / У чужому краю...
 045A 0035 Або, щоб те знали, / Тяжко-важко заспіває, / Як Січ руйновали.
 052A 0039 Понад Дніпром плаче; / Тяжко-важко сиротині, / А ніхто не бачить...
 061A 1594 Поїхав ходою. / Тяжко-важко сіромасі / Боротись з нудьгою.
 061A 1794 Сидить собі кінець стола, / Тяжко-важко плаче, / Як дитина. Чого б, бачся?
 061A 2389 Розкрив, ще раз подивився... / Тяжко-важко плаче: / «Сини мої, сини мої!
 234A 0222 Свою долю проклинає, / Тяжко-важко плаче; / І ніхто того не чує,

ТЯЖКОЇ 1

- 236B 0006 Мов негодована дитина. / Лихої, тяжкої години, / Мабуть, ти ждеш? Добра не жди,

ТЯЖКО-ТЯЖКО 2

- 114A 0316 Не додивилася, упала / І тяжко-тяжко заридала. / Таке-то лихо, і за те,
 180A 0423 На той світ з собою? / Тяжко-тяжко мені стало, / Так, мов я читаю

ТЯЖКУ 2

- 061A 1274 Іде – чуть не плаче? / Якусь тяжку недоленку / Віщує козаче.
 197A 0010 Що не його люди люблять, / А ту тяжку славу, / Що він тяжкими сльозами

ТЯЖКУЮ 4

- 207A 0512 В кайдани кували, / В тяжкую неволю завдавали. / Ой Спасе наш Межигорський,
 207A 0517 Не допусти впасти / В турецькую землю, в тяжкую неволю! / Там кайдани по три пуда,
 274A 0003 І знову сльози виливаю, / І думу тяжкую мою / Нічим стінам передаю.
 006B 0359 Любіть її... Во время люте, / В остатню тяжкую минуту / За неї Господа моліть.

ТЯМКУ 1

030A 0578 «Мабуть, добре Московщина / В тямку їй далася! / Бо уночі тільки й знає,

ТЯСМИНА 1

156B 0040 Годі тобі, Петре, пити / Із Тясмина воду. / Положили ті клейноди

ТЯСМИНОМ 2

061A 0868 Сова завивас. / А де ж люде?.. Над Тясмином, / У темному гаю,

221A 0349 Мітла простяглася, / І над Дніпром і Тясмином / Земля затряслася?

ТЯСЬМОЮ 1

221A 0411 Піску не орали, / Що скрізь отам за Тясьюю. / -----

ТЬМА 5

074B 0019 Святес сонце покрива, / І стала тьма, і од Уралу / Та до Тингиза, до Аралу

298B 0007 – Прокинься,– каже.– Плач, убога! / Не зійде сонце. Тьма і тьма! / І правди на землі нема!

298B 0007 – Прокинься,– каже.– Плач, убога! / Не зійде сонце. Тьма і тьма! / І правди на землі нема!

307B 0003 В Петрополіськім лабіринті / Блукали ми – і тьма, і тьма... / «Ходімо, куме, в піраміду,

307B 0003 В Петрополіськім лабіринті / Блукали ми – і тьма, і тьма... / «Ходімо, куме, в піраміду,

ТЬМИ 2

218B 0423 Стратеги божії воспрянуть. / І тьми і тисячі поганих / Перед святими побіжать.

230B 0090 Споборники святої волі – / Із тьми, із смрада, із неволі / Царям і людям на показ

ТЬМІ 3

199A 0041 І слав'ян сім'ю велику / Во тьмі і неволі / Перелічив до одного,

258A 0160 Неправдою? Твої люди / Во тьмі і неволі / Закували... Добро твоє

258A 0185 То душа б живая / Во тьмі ада потонула, / Проклялась на світі.

ТЬМОЮ 2

076B 0064 ----- / Надворі вже смеркло, і, тьмою повитий, / Дрімає, сумує Іерусалим.

108B 0016 Розстилає туман сивий, / І тьмою німою / Оповіє тобі душу,

ТЬМУ 3

221A 0544 Встане Україна. / І розвіє тьму неволі, / Світ правди засвітить,

258A 0138 Од рук неситих». Не хотять / Познать, розбити тьму неволі, / І всеє Господа глаголи,

108B 0014 І хмароньку рожевую, / І тьму за собою / Розстилає туман сивий,

У 725

- 010A 0012 Сичі в гаю перекликались, / Та ясен раз у раз скрипів. / -----
010A 0072 Живого б любила, другу б задушила, / А до неживого у яму б лягла. / Не так серце любить, щоб з ким поділитися,
010A 0103 Ходи до нас вечеряти: / У нас козак в очереті, / В очереті, в осоці,
010A 0107 Молоденький, чорнобровий, / Знайшли вчора у діброві. / Світи довше в чистім полі,
010A 0216 Явір та ялину, / А в головах у дівчини / Червону калину.
018A 0040 Тяжко-важко умирати / У чужому краю... / -----
020A 0146 «Нехай буде отакечки! / Сидіть, діти, у запічку, / А я з журби та до шинку,
024A 0114 «Нехай буде отакечки! / Сидіть, діти, у запічку, / А я з журби та до шинку,
027A 0043 Поки вийде злодій на шлях погулять / З ножем у халяві, – піде руна гаєм, / Піде та замовкне – нащо щебетать?
027A 0069 Не питай, не знає. / Недавно, недавно у нас в Україні / Старий Котляревський отак щебетав;
030A 0075 І гадки не має – / У новенькій хустиночці / В вікно виглядає.
030A 0091 Та ще й не єдина, / А муштрує у запечку / Московського сина.
030A 0196 Оддячила!.. Іди ж, шукай / У Москві свекрухи. / Не слухала моїх річей,
030A 0236 Старий батько й мати. / Пішла в садок у вишневий, / Богу помолилась,
030A 0381 Буду виливати? / Нащо воно? У всякого / І свого чимало...
030A 0401 Заплакані очі? / У латаній свитиночці, / На плечах торбина,
030A 0475 Іде Катерина / У личаках – лихо тяжке! – / І в одній свитині.
030A 0547 Дуби з гетьманщини стоять. / У яру гребля, верби в ряд, / Ставок під кригою в неволі
045A 0027 Гриця та веснянку, / А у шинку з парубками – / Сербина, Шинкарку;
045A 0032 Про тополю, лиху долю, / А потім – У гаю; / На базарі – про Лазаря.
052A 0006 Нема Січі; очерети / У Дніпра питають: / «Де-то наші діти ділись,
052A 0015 Стоять та сумують; / Питаються у буйного: / «Де наші панують?
055A 0059 Панове молодці, / А у Царград, до султана, / Поїдемо в гості!»
061A 0020 Я не одинокий, я не сирота – / Єсть у мене діти, та де їх подіти? / Заховать з собою? Гріх, душа жива!
061A 0077 Веде перед нами / У постолах. Дурень! дурень! / Били, а не вчили.
061A 0095 І твоя громада / У сіряках!..» Правда, мудрі! / Спасибі за раду.
061A 0106 А я дурень; один собі / У моїй хатині / Заспіваю, зарідаю,
061A 0124 Послухаю, пожурюся, / У старих питаю: / «Чого, батьки, сумуєте?»
061A 0134 І гетьмани – всі в золоті, / У мою хатину / Прийшли, сіли коло мене
061A 0175 Я не одинокий, є з ким в світі жить; / У моїй хатині, як в степу безкраім, / Козацтво гуляє, байрак гомонить,
061A 0177 Козацтво гуляє, байрак гомонить, / У моїй хатині синє море грає, / Могила сумує, тополя шумить,
061A 0229 Ходімо, попросим. / Єсть у мене щирий батько / (Рідного немає) –
061A 0302 Єдине слово «nie rozwalam» / У шляхти думав одібрать, / А потім!.. Польща запалала,
061A 0348 Ні сестри, ні брата, нікого нема! / Попихач жидівський, виріс у порогу; / А не клене долі, людей не займа.
061A 0352 Кого треба гладить, кого катувать? / Нехай бенкетують... У їх доля дбас, / А сироті треба самому придбать.
061A 0438 Де ж Ярема? Взавши торбу, / Потяг у Вільшану. / -----
061A 0566 Щоб вам гроші приснилися... / Бачте, у Вільшаній / У костьолі... у титаря...
061A 0567 Бачте, у Вільшаній / У костьолі... у титаря... / А дочка Оксана!
061A 0567 Бачте, у Вільшаній / У костьолі... у титаря... / А дочка Оксана!
061A 0579 Поїхали / Ляхи у Вільшану. / Один тільки під лавою
061A 0586 ----- / «У гаю, гаю / Вітру немає;
061A 0688 Далеко, Оксано... / Завтра вночі у Чигрині / Свячений достану.
061A 0698 «А може, й забудеш? / Розбагатієш, у Київ / Поїдеш з панами,
061A 0764 А тим часом світить / З усіх вікон у титаря. / Що-то там твориться?

- 061A 0775 Коли породила, на світ привела! / Дивіться, що роблять у титаря в хаті / Пекельнії діти.
- 061A 0777 Пекельнії діти. / У печі пала / Огонь і світить на всю хату,
- 061A 0794 Насипали в халяви жару... / «У тім'я цвяшок закатай!» / Не витерпів святої кари,
- 061A 0859 І смерклося, а в Чигрині, / Як у домовині, / Сумно-сумно. (Отак було
- 061A 0869 А де ж люде?.. Над Тясмином, / У темному гаю, / Зібралися; старий, малий,
- 061A 0874 Великого свята. / У темному гаю, в зеленій діброві, / На припоні коні отаву скубуть;
- 061A 0958 ----- / Та я й не волох; так тільки – був колись у Волощині, / а люде й зовуть Волохом, сам не знаю за що.
- 061A 0964 А що нам ваша старшина? Почує, так послуха, коли / має чим слухати, та й годі. У нас один старший – батько / Максим; а він як почує, то ще карбованця дасть. Співай,
- 061A 1067 Нічого немає; / У ряднині ростуть діти, / А козак співає:
- 061A 1120 Не дайте матері, не дайте / В руках у ката пропадать. / Од Конашевича і досі
- 061A 1127 Землі козацької краса / У ляха в'яне, як перш мати, / І непокрита коса
- 061A 1133 Сам не соромиться конать / В ярмі у ляха... Горе, горе! / Моліться, діти! Страшний суд
- 061A 1288 До ляхів поганих / У Черкаси. А там третій / Півень заспіває...
- 061A 1293 «Ой Дніпре мій, Дніпре, широкий та дужий! / Багато ти, батьку, у море носив / Козацької крові; ще понесеш, друже!
- 061A 1340 І кров полилася / Аж у Волинь. По Поліссі / Гонта бенкетує,
- 061A 1344 Домаху гартує, / У Черкасах, де й Ярема / Пробеує свячений.
- 061A 1383 «Де? Якого?» / «У Вільшаній; / І кажуть, що вкрали
- 061A 1386 Дочку його, коли знаєш». / «Дочку, у Вільшаній?» / «У титаря, коли знавав».
- 061A 1387 «Дочку, у Вільшаній?» / «У титаря, коли знавав». / «Оксано, Оксано!» –
- 061A 1401 На святее діло. / Ходім з нами у Лисянку / Ножі гартувати!»
- 061A 1418 Запиши, Миколо, / У реєстер. Нехай буде... / Нехай буде Голий,
- 061A 1434 Усміхнувся на воронім / Та й знову у сльози. / Виїхали за царину;
- 061A 1487 Клене, умирає, / Або в пана у кайданах / У склепу конає.
- 061A 1488 Або в пана у кайданах / У склепу конає. / Може, згадає Ярему,
- 061A 1503 Забуде... і може... / У жупані сама пані, / А ляха... Боже, Боже!
- 061A 1519 Каже опинитись: / «У ліс, хлопці! вже світає, / І коні пристали:
- 061A 1522 Попасемо». І тихенько / У лісі сховались. / -----
- 061A 1526 А де шляхта, запершися, / У будинках мліла. / Скрізь по селах шибениці;
- 061A 1575 Й Вільшану минають. / Питається у хлопчика: / «Що, титаря вбили?»
- 061A 1609 Наганяють півпаробка. / Хлопець у свитині / Полатаній, у постолах;
- 061A 1610 Хлопець у свитині / Полатаній, у постолах; / На плечах торбина,
- 061A 1660 Найшли льохи, скарб забрали, / У ляхів кишені / Потрусили, та й потягли
- 061A 1663 Карати мерзенних / У Лисянку. / -----
- 061A 1691 Шляхтяночки й жидівочки. / Тече кров у воду. / Ні каліка, ані старий,
- 061A 1722 Пекло червоніє. / У полум'ї, повішані / На кроквах, чорніють
- 061A 1797 В червонім жупані, / У золоті, слава є, / Та нема Оксани;
- 061A 1819 Що він коло неї, / У Лисянці, не в свитині – / В червонім жупані,
- 061A 1862 Куди везти?» / «У Лебедин! / У Лебедин – чуєш?»
- 061A 1863 «У Лебедин! / У Лебедин – чуєш?» / «Чую, чую».
- 061A 1892 П'яту, шосту, та й кінець. / Пішла баба у танець, / А за нею горобець,
- 061A 1985 Ярема з Лейбою прокрались / Аж у будинок, в самий льох; / Оксану вихопив чуть живу
- 061A 1988 Ярема з льоху та й полинув / У Лебедин... / -----
- 061A 2102 Через тиждень в Лебедині / У церкві співали: / Ісаїя, ликуй! Вранці
- 061A 2282 Ксьондзів розбивали, / А школярів у криниці / Живих поховали.
- 061A 2341 А хто такий / У чорній киреї / Через базар переходить?
- 061A 2463 За титаря плакать. І ніхто не бачив, / Що мала дитина у куточку плаче. / Спасибі, дідуся, що ти заховав
- 061A 2540 Хто додому, хто в діброву, / З ножем у халяві, / Жидів кінчать. Така й досі
- 114A 0009 І сама не знає – / У якому краю мене заховують, / Де я прихилюся, навіки засну.
- 114A 0031 ----- / У неділю на вигоні / Дівчата гуляли,

- 114A 0045 Латана торбина / У старого; а дитина! / Сердешна дитина!
114A 0329 Під тином ночую, з вітром розмовляю, / Соромляться люди у хату пустить / І привітатъ словом старого каліку.
114A 0353 «Аж до вечора Мар'яна / У темному гаю / Проплакала; прийшов Петрусь,
114A 0363 Чом ти не убога! Чом я не багатий! / Чом у мене коней вороних нема? / Не питала б мати, де ходиш гуляти,
114A 0382 А що ж серед ночі? / «Не плач, серце, єсть у мене / І сила, і воля,
123A 0018 Давно колись те діялось / У нас на Україні. / Серед села вдова жила
123A 0020 Серед села вдова жила / У новій хатині, / Білолиця, кароока
123A 0023 І станом висока, / У жупані; кругом пані, / І спереду, й збоку.
150A 0017 ----- / Отак у Скутарі козаки співали, / Співали, сердеги, а сльози лились,
150A 0024 І хвилю, ревучи, далеко-далеко / У синєє море на ребрах послав. / І море ревнуло Босфорову мову,
150A 0026 І море ревнуло Босфорову мову, / У Лиман погнало, а Лиман Дніпрові / Тую журбу-мову на хвилі подав.
150A 0036 ----- / «У туркені, по тім боці, / Хата на помості.
150A 0041 ----- / У туркені у кишені / Таляри, дукати.
150A 0041 ----- / У туркені у кишені / Таляри, дукати.
150A 0046 ----- / У туркені яничари / І баша на лаві.
150A 0065 Твої білі ребра піском занесу, / У мул поховаю! – реве синє море.– / Хіба ти не знаєш, яких я несу
150A 0071 Босфор схаменувся. Туркєня дрімала. / Дрімав у харемі ледачий султан. / Тільки у Скутарі, в склепу, не дрімають
150A 0072 Дрімав у харемі ледачий султан. / Тільки у Скутарі, в склепу, не дрімають / Козаки-сердеги. Чого вони ждуть?
150A 0083 В залізах руки принести, / І перед всіми у кайданах / Стать козакові...»
150A 0110 На бенкет козачий. / Темно всюди, як у будєнь, / А свято чимале.
150A 0154 Ой приїхав Гамалія / Аж у ту Скутару, / Сидять брати-запорожці,
154A 0017 ----- / Отак у Скутарі козаки співали, / Співали, сердеги, а сльози лились,
154A 0024 І хвилю, ревучи, далеко-далеко / У синєє море на ребрах послав. / І море ревнуло Босфорову мову,
154A 0026 І море ревнуло Босфорову мову, / У Лиман погнало, а Лиман Дніпрові / Тую тугу-мову на хвилі подав.
154A 0035 ----- / «У туркені по тім боці / Хата на помості.
154A 0041 ----- / У туркені у кишені / Таляри, дукати.
154A 0041 ----- / У туркені у кишені / Таляри, дукати.
154A 0047 ----- / У туркені яничари / І баша на лаві.
154A 0067 Твої білі ребра піском занесу, / У мул поховаю! – реве синє море.– / Хіба ти не бачиш, яких я несу
154A 0072 Босфор схаменувся. Туркєня дрімала, / Дрімав у гаремі ледачий султан. / Тільки у Скутарі, в тюрмі, не дрімають
154A 0073 Дрімав у гаремі ледачий султан. / Тільки у Скутарі, в тюрмі, не дрімають / Козаки-сердеги. Чого вони ждуть?
154A 0084 В залізі руки принести / І перед всіми у кайданах / Стать козакові...» – «Ріж та бий!
154A 0110 На бенкет козачий. / Темно всюди, мов у будєнь, / А свято чимале.
154A 0154 Ой приїхав Гамалія / Аж у ту Скутару, / Сидять брати-запорожці,
169A 0027 Якби була знала, / У колісці б задушила, / Під серцем приспала.
171A 0084 Спи, Чигрине, нехай гинуть / У ворога діти, / Спи, гетьмане, поки встане
173A 0037 Таки панну, сину. / У червоних черевиках, / В зеленім жупані
173A 0042 Та з тобою розмовляє. / В хаті, як у раї!! / А я сижу на покуті,
173A 0078 Присудили сусідоньки / У наймах служити. / Ізниціла, ізмарніла,
173A 0098 Криницю копати. / У багатих ростуть діти – / Верби при долині,
173A 0100 Верби при долині, / А у вдови одним одно, / Та й те, як билина.
173A 0106 Квіточка дитина! / Як у Бога за дверима, / Вдова панувала,
173A 0136 В усіх доля мати. / А у вдови один син, / Та й той якраз під аршин.
173A 0153 Та до сина лист писала, / У військо послала – / Полегшало. Минає рік,

- 173A 0197 Ох, тяжкі ви, безталанні / У матері діти! / Скалічені старі руки
 173A 0229 На могилі серед ночі / У козака вийма очі, / А дівчина в темнім гаї
 180A 0001 ----- / У всякого своя доля / І свій шлях широкий,
 180A 0008 Щоб загарбать і з собою / Взять у домовину. / Той тузами обирає
 180A 0011 Свата в його хаті, / А той нишком у куточку / Гострить ніж на брата.
 180A 0017 Вижде нещасливий / У тебе час та й запустить / Пазурі в печінки, –
 180A 0055 І жінка не лає, / Тихо, як у раї, / Усюди божа благодать –
 180A 0094 Годуй діток; жива правда / У Господа Бога! / -----
 180A 0127 Там сміху людського і плачу не чуть. / Он глянь, у тім раї, що ти покидаєш, /
 Латану свитину з каліки знімають,
 180A 0180 Тяжко матір покидати / У безверхій хаті, / А ще гірше дивитися
 180A 0253 О, не ховай, брате! Розсип їх, розкидай! / Зійдуть, і ростимуть, і у люди вийдуть!
 / -----
 180A 0266 Моштруються... Далі гляну: / У долині, мов у ямі, / На багнищі город мріє;
 180A 0266 Моштруються... Далі гляну: / У долині, мов у ямі, / На багнищі город мріє;
 180A 0285 Не знаєт параду. / У нас парад! Сам изволит / Сегодни гуляти!»
 180A 0307 Я знову незримий / Та й пропхався у палати. / Боже мій єдиний!!
 180A 0402 А на коні сидить охляп, / У світі – не світі, / І без шапки. Якимсь листом
 180A 0448 Голодом замучив / У кайданах. Царю! царю! / І Бог не розлучить
 180A 0479 Загнав, голих і голодних, / У сніг на чужину / Та й порізав; а з шкур наших
 180A 0507 От і братія сипнула / У сенат писати, / Та підписувать, та драти
 192A 0001 ----- / У неділю не гуляла / Та на шовки заробляла,
 192A 0020 Отак вона вишивала, / У віконце поглядала, / Чи не ревуть круторогі,
 192A 0033 Чи до тебе доріженьки / У степу не знаю? / Чи до тебе свої дари
 192A 0036 Я не посилаю? / Є у мене дари – / Очі мої карі.
 192A 0082 Вітер розвіває, / А дівчина у черниці / Косу розплітає.
 196A 0004 А третя тихо, тихесенько плаче / У самому серці, може, й Бог не бачить. / Кому ж
 її покажу я,
 197A 0015 Та любо та тихо, / Як у раї, – а дивишся: / Ворушиться лихо.
 199A 0001 ----- / Запалили у сусіда / Нову добру хату
 199A 0026 Й сирот розділили. / Виростали у кайданах / Слав'янські діти,
 199A 0028 Слав'янські діти, / І забули у неволі, / Що вони на світі!
 199A 0093 Людською кровію шинкує / І рай у найми оддає! / Небесний царю! суд твій всеу,
 199A 0100 І силу, і волю. / Земля плаче у кайданах, / Як за дітьми мати.
 199A 0116 ----- / Отак у келії правдивий / Іван Гус думав розірвать
 199A 0143 Великая славо! зглянься на людей, / Одпочинь од кари у світлому раї. / За що
 пропадають? за що ти караєш
 199A 0155 Все потопили, все взяли, / Мов у Московії татаре, / І нам, сліпим, передали
 199A 0165 Хто без святої булли вмер – / У пекло просто; хто ж заплатить / За буллу вдвоє, рїж
 хоч брата,
 199A 0169 І в рай іди! Конєць концям! / У злодія вже злодій краде, / Та ще й у церкві. Гади!
 гади!
 199A 0170 У злодія вже злодій краде, / Та ще й у церкві. Гади! гади! / Чи напилися ви, чи ні
 199A 0212 Аж здригнули мури, / Як згадали, що у Празі / Загелкали гуси
 199A 0236 Так аж кишить! Все на охоту, / Мов гад у ірій, поспіша! / О чеху! Де твоя душа??
 199A 0241 ----- / У Празі глухо гомонять, / І цесаря, і Вячеслава,
 199A 0252 Мов діти батька... / Задзвонили у Констанці / Рано в усі дзвони.
 199A 0264 То реве, то виє, / Як та орда у таборі, / Або жиди в школі...
 199A 0268 Мов кедр серед поля / Ливанського, у кайданах / Став Гус перед ними!
 199A 0307 І повели Гуса / На Голгофу у кайданах. / І не стрепенувся...
 199A 0367 Ченці і барони / Розвернулись у будинках / І гадки не мають –
 207A 0012 Пречистая!.. Ти витаєш... / Як у того Нуми / Тая німфа Егерія,
 207A 0062 А там – снопи, а там – скирти, / А там – у палатах / Сидить собі сіромаха,
 207A 0064 Сидить собі сіромаха, / Мов у своїй хаті. / Така-то доля тая,
 207A 0068 Кого схоче – сама найде, / У колисці найде. / -----
 207A 0113 Як ударить, як ушкварить, / Аж у боки взявся. / «Чи так, чи не так,

- 207A 0123 І кімнату, / Та й потяг у байрак». / -----
207A 0175 На рік, на два піти / У наймити; / Тойді й побачимо, що буде.
207A 0191 Та побачиш світа, / Не такого, як у бурсі, / А живі мисліте
207A 0230 Утечу, ей-Богу, / Та й сховаюсь у бур'яні... / Скажи-бо, Степане,
207A 0288 В серці запеклися, / Мов у пеклі. А Ярина / То клене, то просить,
207A 0336 Научає сина: / Як у війську пробувати, / Старшин шанувати,
207A 0416 ----- / У Києві великому / Всіх святих благала;
207A 0418 Всіх святих благала; / У Межигорського Спаса / Тричі причащалась;
207A 0420 Тричі причащалась; / У Почаєві святому / Ридала-молилась,
207A 0432 Святого благати, / А нищечком у ворожки / Про його спитати.
207A 0462 Поросла травою. / Нема його. У черниці / Косу розплітає
207A 0478 ----- / У неділю вранці-рано / Синє море грало,
207A 0565 І беруть його під руки, / І ведуть у хату, / І вітає Яриночка,
207A 0574 Положила спати / У кімнаті і тихенько / Вийшла з батьком з хати.
207A 0636 І свічі забрали / У Покрові; як козаки / Вночі утікали
207A 0644 Вночі запалила. / І по Дніпру у золотій / Галері гуляла,
207A 0682 Таки ж ублагала; / На вседній у неділю / Вона спарувалась
221A 0009 Коли б вже швидче розкопали, / Тойді б у рай нас повпускали, / Бо так сказав
Петрові Бог:
221A 0011 Бо так сказав Петрові Бог: / „Тойді у рай їх повпускаєш, / Як все москаль позабирає,
221A 0021 Із Юрусем-гетьманенком / У піжмурки граєм. / А гетьманша, було, вийде
221A 0044 І сватати стали, / А у мене, як на тєє, / Й рушники вже ткались.
221A 0049 Вранці-рано, в пилипівку, / Якраз у неділю, / Побігла я за водою...
221A 0083 Я меж трупами валялась / У самих палатах / Мазепиних... Коло мене
221A 0119 А назавтра й вона вмерла / Й зотліла у хаті, / Бо нікому в Батурині
221A 0177 Крав Богдан крам. / Та повіз у Київ, / Та продав злодіям
221A 0197 Я оце літала / Аж у Сибір та в одного / Декабриста вкрала
221A 0271 Аж пекло злякалось. / Матер Божа у Ржавиці / Вночі заридала.
221A 0280 Так кацапів закрепила / У німецькі кайдани – / Хоч лягай та й засни.
221A 0286 І дворянства страшну силу / У мундирах розплодила, / Як тих вошей розвела;
221A 0303 Древности шукати / У могилах... бо нічого / Уже в хаті взяти;
221A 0362 Попливе наш Іван / По Дніпру у Лиман / З кумою.
221A 0473 Якби йому Богдан оце / У руки попався, / У москалі заголив би,
221A 0474 У руки попався, / У москалі заголив би, / Щоб знав, як дурити
221A 0492 Взяти й завалили – / Випарили у московській / Бані-прохолоді.
234A 0001 ----- / У неділю вранці-рано / Поле крилося туманом;
234A 0003 Поле крилося туманом; / У тумані, на могилі, / Як тополя, похилилась
234A 0013 Чому мене не задавиш, / У землю не вдавиш? / Чому мені злої долі,
234A 0020 Моєї недолі!.. / Я не одна, єсть у мене / І батько, і мати...
234A 0022 І батько, і мати... / Єсть у мене... туманочку, / Туманочку, брате!..
234A 0042 ----- / «Ой у полі могила; / Там удова ходила,
234A 0057 Був собі дід та баба. / З давнього давна, у гаї над ставом. / Удвох собі на хуторі жили.
234A 0065 Придбали хутір, став і млин, / Садок у гаї розвели / І пасіку чималу –
234A 0068 Всього надбали. / Та діточок у їх бігма, / А смерть з косою за плечима.
234A 0079 Тяжко дітей годувати / У безверхій хаті, / А ще гірше старітися
234A 0081 А ще гірше старітися / У білих палатах, / Старітися, умирати,
234A 0086 ----- / І дід, і баба у неділю / На призьбі вдвох собі сиділи
234A 0091 Ані хмариночки, та тихо, / Та любо, як у раї. / Сховалося у серці лихо,
234A 0092 Та любо, як у раї. / Сховалося у серці лихо, / Як звір у темнім гаї.
234A 0093 Сховалося у серці лихо, / Як звір у темнім гаї. / В таким раї, чого б, бачся,
234A 0167 І дійна корова / У розкоші купається. / Аж ось чорноброва
234A 0172 На той хутір благодатний / У найми проситьсья. / «А що ж, – каже, – возьмим, Насте».
234A 0200 «Добре, дядьку». / «Просимо ж у хату». / -----
234A 0205 Закупила села. / І у хаті, і надворі, / І коло скотини,
234A 0264 І просить поради / У наймички. А наймичка / До царівни б рада
234A 0275 З святим хлібом обміненим. / Панну у жупані, / Таку кралою висватали,

- 234A 0288 Та й заливсь сльозами. / А наймичка у порогу / Вхопилась руками
 234A 0301 Та прохожих, проїжджачих / У двір закликає, / Та вареною частує,
 234A 0313 Та все чужі. Де ж наймичка? / На прощу у Київ / Пішла Ганна. Благов старий,
 234A 0324 Піду помолюся / Усім святим у Києві, / Та й знову вернуся
 234A 0340 Прийшла в Київ – не спочила, / У міщанки стала, / Найнялася носити воду,
 234A 0348 Святу шапочку в печерах / У Йвана святого, / Щоб голова не боліла
 234A 0351 В Марка молодого; / І перстенок у Варвари / Невістці достала,
 234A 0374 Тричі розтавала, / Тричі наймичку у Київ / Катря провозжала,
 234A 0378 Провела небогу / Аж у поле, до могили, / І молила Бога,
 234A 0390 А внучка в юпку одяглась / У Катрину і ніби йшла / До діда в гості. Засміявсь
 234A 0493 Вина з Цареграду / Відер з трое у барилі, / І кав'яру з Дону –
 234A 0523 Ввійшов Марко в малу хату / І став у порогу... / Аж злякався. Ганна шепче:
 234A 0532 А Марко схилився / До наймички у голови. / «Марку! подивися,
 246A 0077 Ми християне; храми, школи, / Усе добро, сам Бог у нас! / Нам тільки сакля очі коле:
 246A 0079 Нам тільки сакля очі коле: / Чого вона стоїть у вас, / Не нами дана; чом ми вам
 246A 0089 Багато б дечому навчились! / У нас же й світа, як на те – / Одна Сибір неісходима,
 246A 0094 На всіх язиках все мовчить, / Бо благоденствує! У нас / Святую Біблію читає
 246A 0100 А друга вбив. Тепер на небі. / От бачите, які у нас / Сидять на небі! Ви ще темні,
 246A 0103 Святим хрестом не просвіщенні, / У нас навчїться!.. В нас дери, / Дери та дай,
 246A 0107 Хоч і рідню всю забори! / У нас! чого то ми не вмієм? / І зорі лічим, гречку сієм,
 246A 0110 Французів лаєм. Продаєм / Або у карти програєм / Людей... не негрів... а таких
 250A 0026 Розкуйтеся, братайтеся, / У чужому краю / Не шукайте, не питайте
 250A 0058 Не плакали б діти, мати б не ридала, / Не чули б у Бога вашої хули. / І сонце не гріло
 б смердячого гною
 250A 0070 І потече сторіками / Кров у синє море / Дітей ваших... і не буде
 250A 0104 Отак-то ви навчаєтесь / У чужому краю! / Німець скаже: «Ви моголи».
 250A 0139 Чортзна-що – не Брути! / У нас Брути! і Коклеси! / Славні, незабуті!
 250A 0141 Славні, незабуті! / У нас воля виростала, / Дніпром умивалась,
 250A 0143 Дніпром умивалась, / У голови гори слала, / Степом укривалась!»
 256A 0001 ----- / У всякого своє лихо, / І в мене не тихо,
 256A 0021 Ратища стругали. / У яр тойді сходилися, / Мов із хреста зняті,
 256A 0064 Не розкує закований / У ваші кайдани / Народ темний, не заріже
 265A 0021 І світ запалити! / Страшно впасти у кайдани, / Умирать в неволі,
 268A 0010 Як понесе з України / У синєє море / Кров ворожу... отойді я
 269A 0003 За те, що москалі його забули, / У дурні німчики обули / Великомудрою гетьмана.
 270A 0042 Я виросла, викохалась / У білих палатах. / Я не знала, що байстря я,
 272A 0004 Та й понесла серед ночі / У Дніпрі скупати. / Купаючи, розмовляю
 272A 0034 А може, вже поєдналась / З паном у палатах? / Може, знову розкошує
 272A 0050 Та й байдуже. Пішла собі / У палати спати. / Та не дійшла, довелося
 274A 0039 Додому йдучи, молодиця: / «Ой у новій хаті / Полягали спати,
 274A 0096 Не йди, небого, будь ти з нами. / У нас, ей-Богу, добре жить. / -----
 274A 0097 ----- / А діти єсть у вас? / -----
 274A 0109 Не плач, небого, не журись. / У нас дітей нема й заводу. / -----
 274A 0148 Отак де-небудь і загину / У бур'яні... / -----
 274A 0151 Тихенький Дунаю, / Ой у гаї погуляю, / В Дунаї скупаюсь.
 274A 0179 Близнят в Бендерах привела. / У білих Яссах колихала, / У Дунаєві купала,
 274A 0180 У білих Яссах колихала, / У Дунаєві купала, / В Туреччині сповила
 274A 0183 Та додому однесла – / Аж у Київ. Та вже дома / Без кадила, без кропила
 274A 0219 І в поход з собою / Бере мене. У Бендери / Прийшли ми. Стояли
 274A 0235 Острижена. Та й байдуже. / У селах питала / Шлях у Київ. І що з мене
 274A 0236 У селах питала / Шлях у Київ. І що з мене / Люде насміялись...
 274A 0244 Вечера діждалась, / Та й у село. Хотілось, бач, / Щоб люде не знали.
 274A 0262 От я захавала / Близнят своїх у коморі, / Вбігаю у хату,
 274A 0263 Близнят своїх у коморі, / Вбігаю у хату, / А він уже ледве дише...
 274A 0275 Опівночі прокинулась – / Як у ямі, в хаті. / А за руку батько давить.
 274A 0315 З дочкою ліг спати... / Завдав сина у лакеї... / Громадою з хати

- 274A 0327 Бла[го]словив діток, / Та й забрав їх у покої... / Ростуть мої квіти!
274A 0331 Оддав якійсь пані / У лакеї. А Наталю... / Чи твої цигане
274A 0351 Пани вкрали та в шкатулі / У себе й ховають. / -----
274A 0388 Дивись, миша, миша / Несе у Київ мишенят. / Не донесеш, утопиш десь,
006В 0055 Як запродав гетьман / У ярмо християн, / Нас послав поганяти.
006В 0062 І отут полягли / У могилі заклятій.- / Та й замовк, зажурились
006В 0116 І гай сумує, похилився. / У гаї пташка не співає – / Й її з собою занесла,
006В 0132 Тебе довіку не збудила, / Щоб у палатах не найшла... / Щоб Бога ти не осудила
014В 0003 (Хоч діялось не восени, / Так у неволі.) До стіни / Не заговориш ні про горе,
014В 0017 А я... аж страшно, як згадаю. / Я сам пішов у москалі; / Таки ж у нашому селі
014В 0018 Я сам пішов у москалі; / Таки ж у нашому селі / Назнав я дівчину... Вчащаю
014В 0054 Поки дитину привела / Та у криниці й затопила.» / Неначе згага запекла.
014В 0060 Аж панича вже одвезли / У школу в Київ. От як, брате! / Осталися і батько й мати,
014В 0062 Осталися і батько й мати, / А я пішов у москалі. / І досі страшно, як згадаю.
016В 0007 Сонечко сідає, / Як у Дніпра веселочка / Воду позичає.
016В 0017 Нехрещені діти. / Як у полі на могилі / Вовкулак ночує,
016В 0056 Високі на горі палати, / Чималий у яру ставок, / Зелений по горі садок,
016В 0081 Дочку й теличку однімає / У мужика... І Бог не знає, / А може, й знає, та мовчить.
016В 0131 Аж страшно!.. А вона молилась / І жить у Господа просилась, / Бо буде вже кого любить.
016В 0166 І не допускала. / Мов яблучко у садочку, / Кохалась дитина.
016В 0192 П'яного згадала – / У мундирі. Та й закрила / Заплакані очі.
016В 0229 Лопуцьки їсть, ставочки гатить / В калюжах з дітьми у яру. / Умийся, серденько! Бо мати
016В 0240 Прибрали, в Київ одвезли / У інститут. А там що буде, / Побачим. Гусла загули,
016В 0285 Село облетіла. / У всіх була, всіх бачила, / Всі повеселіли.
016В 0309 Та п'є, та гуляє / Аж у гаї... Бо в покоях / Дочка спочиває.
016В 0311 ----- / Гармидер, галас, гам у гаї, / Срамотні співи. Аж лящить
016В 0323 Дуби з діброви, мов дива, / У поле тихо одхожають. / І пугач пуга, і сова
016В 0412 Де ж вона поділась? / У Києві пресвятому / В черниці постриглась.
016В 0418 І всякому добро творить. / А сталось ось як. У черницях / Занапастилося добро...
016В 0424 Що за пісками на болоті / У лозах самотний стоїть. / Отам мені і розказала
026В 0008 Уже прокликали до паю, / А я собі у бур'яні / Молюся Богу... І не знаю,
026В 0046 Чому Господь не дав дожить / Малого віку у тім раю. / Умер би, орючи на ниві,
029В 0016 Мов діти в білих сорочках / У піжмурки в яру гуляють, / А долі сивий наш козак
029В 0162 А потім Богу помоливсь, / Пішов у хату ночувати. / А місяць хмарою повивсь.
029В 0171 На тих горах окрадених / У маленькій хаті. / Хоча серце замучене,
033В 0014 Не строміли б списи в стрісі / У Петра у свата. / Не втікали б із Хортиці
033В 0014 Не строміли б списи в стрісі / У Петра у свата. / Не втікали б із Хортиці
033В 0036 Церкву будувати. / У наметі поставили / Образ пресвятої
033В 0065 Запорожці чули, / Як дзвонили у Глухові, / З гармати ревнули.
033В 0073 Лінію копали / І як у тій Фінляндії / В снігу пропадали.
036В 0025 А тєє диво, всіми кохане: / У шинку покритка, а люде п'яні! / -----
038В 0001 ----- / У Києві на Подолі / Було колись... І ніколи
038В 0009 ----- / У Києві на Подолі / Братерська наша воля
038В 0012 Без холопа і без пана, / Сама собі у жупані / Розвернулася весела,
038В 0017 ----- / У Києві на Подолі / Козаки гуляють.
038В 0072 Старий чернець ходить. / Іде чернець у Вишгород / На Київ дивитись,
038В 0077 Іде чернець Дзвонкову / У яр воду пити / Та згадає, як то тяжко
038В 0080 Було жити в світі. / Іде чернець у келію / Меж стіни німії
041В 0001 ----- / Один у другого питаєм, / Нащо нас мати привела?
041В 0011 Тебе, святого, не гнівили, / Що у неволі народились / І стид на тебе понесли.
043В 0004 Мережаю, вишиваю, / У неділю погуляю. / -----
044В 0008 Од зіроньки до зіроньки / Сидять собі у вдівоньки. / Сидять собі, розмовляють,
044В 0019 ----- / У неділеньку та ранесенько / Сурми-труби вигравали.

- 044В 0021 Сурми-труби вигравали. / В поход, у дорогу славні компанійці / До схід сонечка рушали.
- 046В 0012 Або «Три царіє со дари». / Та сам собі у бур'яні, / Щоб не почув хто, не побачив,
046В 0018 Мережать книжечки, співати / І плакати у бур'яні. / І тяжко плакати. І не знаю,
046В 0021 За що мене Господь карає? / У школі мучилось, росло, / У школі й сивіть довелось,
046В 0022 У школі мучилось, росло, / У школі й сивіть довелось, / У школі дурня й поховують.
046В 0023 У школі й сивіть довелось, / У школі дурня й поховують. / А все за того п'ятака,
046В 0025 А все за того п'ятака, / Що вкрав маленьким у дяка, / Отак Господь мене карає.
046В 0037 То нищечком, брате, / Нехай собі у куточку / І віршує й плаче
046В 0043 І йому каратись. / Як я тепер у неволі / Караюся, брате.
- 050В 0010 Та щоб не лізти на чужину, / Пиши: у нас на Україні. / А в тім селі вдова жила,
050В 0012 А в тім селі вдова жила, / А у вдови дочка була / І син-семиліток.
050В 0015 Добро, мавши діток / У розкоші, хвалиш Бога... / А вдові убогій,
050В 0029 ----- / Таки ж у тім селі, трудящий! / (Бо всюди сироти – ледащо)
050В 0031 (Бо всюди сироти – ледащо) / У наймах виріс сирота, / Неначе батькова дитина!
050В 0047 Усім на диво та на чудо! / За три копи звінчав у будень... / -----
050В 0048 ----- / Просохли очі у вдови. / Отак-то, друже мій, живи,
050В 0073 Й самі чорнобриві, / У жупанах похожають, / Старців закликають
050В 0082 «Коли гниє, то спродали б, / Адже ж у їх діти!..» / Ось слухай же, що то роблять
050В 0172 Вернувся вдовиченко додому, / А зять пішов у москалі. / Не жаль було його нікому,
050В 0174 Не жаль було його нікому, / Та ще й сміялись у селі! / -----
050В 0226 Попросився зимувати / До дяка у школу. / Бо таки й письма, спасибі,
050В 0257 Пустку подивиться. / Сяде собі у садочку..... / І вдову згадає
- 057В 0025 Межи садами, при долині, / Таки у нас на Україні / Було те божеє село.
057В 0028 В селі тому вдова жила, / А у вдови дочка росла / І син малоліток.
057В 0075 (Бо всюди сироти – ледащо) / У наймах виріс сирота, / Неначе батькова дитина.
057В 0078 Отож той самий сиротина / У наймах сяк собі, то так / Придбав, сірома, грошенят,
057В 0091 (На диво людям та на чудо), / За три копи звінчав у будень, / Без пихи, так, як довелось.
- 057В 0112 Як я, лукавий. А тим часом / Просохли очі у вдови. / Неначе в Бога за дверима,
057В 0114 Неначе в Бога за дверима, / У зятя та в сина / Стара собі спочиває,
057В 0168 Тільки вітер свище / У димарі та в комині. / Що на світі діять?
057В 0172 Подумавши, перехрестивсь / Та й знов пішов у наймити / Голодні злидні годувати.
057В 0183 Бо на Вкраїні в нас, бувало, / У козаки охочі йшли, / А в пікінери вербовали,
057В 0187 Зобралася громада радить, / Кого голить у москалі. / Порадили громадою,
057В 0195 На сім світі! Яка правда / У людей, мій сину. / Така й досі, я думаю,
057В 0245 Максим сановито / Прибереться у неділю / Та й пошкандибає
057В 0247 Та й пошкандибає / У храм божий. На крилосі / Стане, та й співає
057В 0253 Вивчився читати / У москалях. Непевний був / Максим отой, брате.
057В 0301 Та й іде читати / У садочок. У садочку / Та у холодочку
057В 0301 Та й іде читати / У садочок. У садочку / Та у холодочку
057В 0302 У садочок. У садочку / Та у холодочку / Катерину поховали,
057В 0304 Катерину поховали, / Отож у садочку / За упокой душі її
057В 0317 Був він на сім світі. / А у будень, то він тобі / Не посидить в хаті,
057В 0325 Заступ і лопату / Та й пішов собі у поле / Криницю копати.
057В 0332 Вийшов в поле геть од шляху, / У балку спустився / Та й викопав при долині
057В 0358 Убив брата праведного / У світлому раю. / -----
057В 0359 ----- / Чи то було у неділю, / Чи в якеє свято?
057В 0381 Максима святого / У криницю... Такеє-то / Сотворив я, сину!
057В 0391 Максима з криниці / Та у балці й поховали. / Чималу каплицю
057В 0399 ----- / А я пішов у гайдамаки / Та на Сибірі опинивсь.
- 067В 0029 Нудить світом, сподіватись / У гості в неволю / Із-за Дніпра широкого
068В 0005 І недомучений варнак / Старий той був. Та у неділю / Якось у полі ми зострілись
068В 0006 Старий той був. Та у неділю / Якось у полі ми зострілись / Та й забалакались. Старий
068В 0020 І ні на кого не жалкую, / І ні у кого не прошу я, / Нічого не прошу. Отак,
068В 0040 Над Іквою було село, / У тім селі на безталання / Та на погибель виріс я,–

- 068В 0043 Лихая доленька моя!.. / У нашій старій пані / Малі паничі були;
068В 0068 Пішов я до рала... / А паничів у гвардію / Поопреділяла...
068В 0074 Я був убогий сирота, / А у сусіда виростала / У наймах дівчина. І я...
068В 0075 А у сусіда виростала / У наймах дівчина. І я... / О доле! Доленько моя!
068В 0113 І ми ждемо того весілля. / Отож у клечальну неділю / Їх і повинчано обох,
068В 0133 Зелену хату і кімнату / У гаї темному. В лугах, / В степах широких, в байраках
068В 0158 Одурів я, тяжко стало / У вертепах жити. / Думав сам себе зарізати,
068В 0175 Тихо задзвонили / У Києві, мов на небі... / О Боже мій милий!
068В 0188 Та суда, суда людського / У людей просити. / -----
072В 0013 Не буде нічого. / Як же його у неволі / Жити без надії?
073В 0003 Як мені тепер, старому, / У неволі пропадати, / Марне літа коротати.
074В 0001 ----- / У Бога за дверми лежала сокира. / (А Бог тойді з Петром ходив
074В 0024 Ридають люди, виють звірі / І за Тоболом у Сибірі / В снігах ховаються. Сім літ
074В 0030 / На восьме літо у неділю, / Неначе ляля в льолі білій,
074В 0071 Щоб парости розпустило / У їх біднім краї. / -----
076В 0026 Та добрим складом хоть на час, / Хоть на годиночку у нас / Ту вінченосную громаду
076В 0040 Замкнувши в городі ківот, / У поле вийшли, худосилі, / У полі бились, сиротили
076В 0041 У поле вийшли, худосилі, / У полі бились, сиротили / Маленьких діточок своїх.
076В 0057 Версавія купалася, / Мов у раї Єва, / Подружіє Гурієво,
076В 0063 І царя свого святого / У дурні пошила. / -----
076В 0101 Бувають діти і в святих, / Та не такі, як у простих, / А ось які. Амон щасливий,
076В 0116 А той, бугай собі здоровий, / У храміні своїй кедровій / Лежить, аж стогне, та
лежить,
076В 0130 Амон бере її, веде / У темну храмину, кладе / Сестру на ліжко. Ламле руки,
076В 0178 Кругом його во златі сяють. / У князя свято, виглядає / Із Литви князя-жениха
076В 0228 Тобі к великодню куплю. / Пострижемось ж у лакеї / Та ревносно в новій лівреї
082В 0001 ----- / Добро, у кого є господа, / А в тій господі є сестра
082В 0005 Добра такого таки зроду / У мене, правда, не було, / А так собі яюсь жилосьь.
083В 0002 Давно се діялось колись, / Ще як борці у нас ходили / По селах та дівчат дурили,
083В 0009 ----- / У неділю на селі, / У оранді на столі
083В 0010 У неділю на селі, / У оранді на столі / Сиділи лірники та грали
083В 0039 І нерівню титарівну / У танець вітає!! / – Одчепися, пройдисвіте! –
083В 0063 Сама не знає! А Микита, / Неначе сич, у сірій свиті / Перед очима все стоїть!
083В 0081 Не знає, де дітись, / Титарівна... Хоч у воду, / Аби до Микити...
083В 0103 На четвертий год, в неділю, / У оранді на селі, / На широкому столі
083В 0112 Завзятий, / У синій шапці, у жупані, / В червоних, як калина, штанях,
083В 0112 Завзятий, / У синій шапці, у жупані, / В червоних, як калина, штанях,
083В 0142 А так собі гуляє / Та вечорами у садочок / До титаря вчашає.
083В 0151 А тепер сама до його / У садочок ходиш, / Сама йому, байстрюкові,
083В 0168 / У титаря у садочку, / У яру, криниця
083В 0168 / У титаря у садочку, / У яру, криниця
083В 0169 У титаря у садочку, / У яру, криниця / Під вербою... До криниці,
083В 0180 Раз увечері зимою / У одній свитині / Іде боса титарівна
083В 0191 Виліз із калини / Та й укинув у криницю, / Неначе щеня те!
083В 0197 Дитину шукати!! / У неділеньку раненько / Збиралася громадонька,
083В 0204 Ой узняли безталанну, / Закували у кайдани, / Сповідали, причащали,
088В 0041 Чого тепер тобі, старому, / У цій неволі стало жаль– / Що світ зав'язаний, закритий!
091В 0010 Як флаг побачить. Значить, пан / У себе з причетом гуляють. / Оцей годований
кабан!
091В 0016 Та й християнин ще до того. / У Київ їздить всякий год, / У свиті ходить меж
панамі,
091В 0017 У Київ їздить всякий год, / У свиті ходить меж панамі, / І п'є горілку з мужиками,
091В 0024 Таки своїх байстрят з десяток / У год подержить до хреста. / Та й тільки ж то.
Кругом паскуда!
091В 0030 За шмат гнилої ковбаси / У вас хоч матір попроси, / То оддасте, Не жаль на його,
092В 0031 Веселії гості / Погуляти у старої, / Погуляти просто,

- 095B 0021 То вам байдуже, в добрий час / У Київ їздите щороку / Та сповідаєтесь, нівроку,
 095B 0023 Та сповідаєтесь, нівроку, / У схимника!.. / Та й те сказать,
 095B 0036 Про тую Марину, / Як вона у пана злого / І за що страдала.
 095B 0107 Приходила мати / У пана просити. / Звелів не пускати,
 095B 0159 Замкнута в світлиці. / Опріч пана, у світлицю / Ніхто не вступає,
 095B 0170 А Марина в'яне, сохне / У білих палатах. / Уже й літо минулося,
 095B 0221 Перед будинком танцювала / У парі з матір'ю! – і страх – / З ножем окровленим в
 руках
 095B 0238 До чорта в гості! Чуєш! Чуєш! / У Києві всі дзвони дзвонять. / Чи бачиш, он огонь
 горить,
 095B 0270 Беріть мене! Беріть, в'яжіте, / Ведіть до пана у світлицю! / А ти чи підеш
 подивиться,
 095B 0273 Якою панною Марина / У пана взаперті сидить? / І в'яне, сохне, гине, гине
 095B 0292 По снігу лізе... Утечу, / У ірій знову полечу, / Бо я зозулею вже стала...
 095B 0294 Бо я зозулею вже стала... / Чи він у гості не приходив? / Убили, мабуть, на війні?
 095B 0314 І пострибала через двір / У поле, виючи мов звір. / Пошкандибала стара мати
 104B 0012 Та й роздігся на камені, / У воду кинувся, пливе, / Аж хвиля синяя реве.
 104B 0019 Та на волі, й більш нічого / У Бога не просить. / Постривай лиш: може, брате,
 104B 0045 А хлопа, як того вола, / У плуг голодного запряжеш. /
 104B 0051 Отак і виріс сиротою, / У наймах; сказано, шарпак, / То й одружився собі так,
 104B 0072 Як те паня, як ту дитину, / У намистах водив! / Та знемігся неборака,
 104B 0079 Мов цього й не знає, / У доброму намистечку / В садочку гуляє –
 104B 0128 Стогнала мати на печі, / А жінка у коморі спала / (Бо пан нездужа). Жінка встала,
 108B 0004 І сонце спатоньки зове / У синє море: покриває / Рожевою пеленою,
 110B 0008 Із-за Дніпра широкого / У степ погуляти / З киргизами убогими.
 111B 0011 Мені заїхать в Україну, / У те найкраще село... / У те, де мати повивала
 111B 0012 У те найкраще село... / У те, де мати повивала / Мене малого і вночі
 111B 0023 Аж страх погано / У тім хорошому селі, / Чорніше чорної землі
 111B 0038 А скрізь на славній Україні / Людей у ярма запрягли / Пани лукаві... Гинуть! Гинуть!
 111B 0040 Пани лукаві... Гинуть! Гинуть! / У ярмах лицарські сини, / А препогані пани
 111B 0058 Широкі села, / А у селах у веселих / І люде веселі.
 111B 0058 Широкі села, / А у селах у веселих / І люде веселі.
 116B 0014 Дівчаточка на музиках / У червоних черевиках... / Я світом нужу.
 116B 0018 Зношу мої чорні брови, / У наймах зношу! / -----
 117B 0016 Не пускають саму мене / У садочок гулять. / А хоч пустять, то з ним,
 119B 0002 Породила мене мати / У високих у палатах, / Шовком повила.
 119B 0002 Породила мене мати / У високих у палатах, / Шовком повила.
 119B 0004 ----- / У золоті, в аксамиті, / Мов та квіточка укрита,
 119B 0013 ----- / У високих у палатах / Увесь вік свій дівувати,
 119B 0013 ----- / У високих у палатах / Увесь вік свій дівувати,
 120B 0020 Додому вертались. / Увійшов у хату, / Ударивсь об поли:
 120B 0022 Ударивсь об поли: / Лазять діти у запічку / Голодні і голі.
 120B 0027 – Тату! тату! наша мати / У шинку гуляє. / -----
 121B 0011 В багатого пана, / У шляхтича поганого / В поганім жупані.
 121B 0013 В поганім жупані. / І у ченця, як трапиться, / Нехай не гуляє,
 122B 0011 А думала жити... / Хоч на старість у невістки / В добрі одпочити.
 123B 0006 Без моєї Ганнусеньки / У хрещика грають. / І граються невесело,
 123B 0011 Голубки немає. / У свекрухи десь воркує, / Мене виглядає.
 125B 0010 Ходім, батьки-отамани, / У Фастов в неділю / Та надінем вражим ляхам
 125B 0023 Нишком ночували. / До схід сонця у Фастові / Хлоп'ята гуляли.
 125B 0028 Подивися, що той Швачка / У Фастові діє! / Добре діє! У Фастові,
 125B 0029 У Фастові діє! / Добре діє! У Фастові, / У славному місті.
 125B 0030 Добре діє! У Фастові, / У славному місті. / Покотилось ляхів, жидів
 125B 0045 Має погуляти / У Бихові, славнім місті, / З Левченком укупі,
 127B 0004 Прилучилась з чумаченьком / У степу біда. / Заболіла головонька,
 128B 0015 Або одчепися!.. / Бо як мені у матері... / То лучше топиться.

- 129В 0001 ----- / У тієї Катерини / Хата на помості,
129В 0030 І третьому каже: / «Єсть у мене брат єдиний / У неволі вражій!
129В 0031 «Єсть у мене брат єдиний / У неволі вражій! / У Криму десь пропадає,
129В 0032 У неволі вражій! / У Криму десь пропадає, / Хто його достане,
129В 0041 Один утопився / У Дніпровім гирлі, / Другого в Козлові
129В 0050 Заскрипіли рано двері / У великій хаті. / Вставай, вставай, Катерино,
131В 0017 Смертельніє муки; / У льох його, молодого, / Той пан замикає...
132В 0001 ----- / Ой пішла я у яр за водою, / Аж там милий гуляє з другою.
134В 0013 Там і гуляй. / Найдеш у гаї тую калину, / То й пригорнись,
134В 0017 Її колись. / Як підеш в села, у тії хати, / То не журись.
137В 0001 ----- / У неділеньку у святую / У досвітнюю годину
137В 0001 ----- / У неділеньку у святую / У досвітнюю годину
137В 0002 У неділеньку у святую / У досвітнюю годину / У славному-преславному
137В 0003 У досвітнюю годину / У славному-преславному / Місті в Чигирині
137В 0015 З монастиря святого / У золоті, аж сяє, / Сам архімандрит вихожає,
137В 0020 Поважно та тихо / У раннюю пору / На високу гору
137В 0042 Брата військового. / У труби затрубили, / У дзвони задзвонили,
137В 0043 У труби затрубили, / У дзвони задзвонили, / Вдарили з гармати,
137В 0076 Щоб лякались вражі ляхи / У своїй Варшаві. – / Громада чмелем загула,
137В 0078 Громада чмелем загула, / У дзвони задзвонили, / Гармата заревла,
139В 0001 ----- / У перетику ходила / По оріхи,
139В 0008 ----- / У перетику ходила / По опеньки,
139В 0015 ----- / У перетику ходила / Я по дрова
139В 0027 Усіх, усіх, моя мамо, / У неділеньку зятями / Будеш звати.
140В 0001 ----- / У неділеньку та ранесенько, / Ще сонечко не зіходило,
140В 0021 Та притиками яму, / Завернули його у тую рогожу / Та й спустили Івана
140В 0023 Та й спустили Івана / У ту яму глибокую / На високій могилі.
141В 0006 – Бодай тобі, доле, / У морі втопитись, / Що не даєш мені й досі
145В 0009 Ой піду я Богу помолюся, / Та піду я у найми наймуся, / Та куплю я, мамо,
черевики,
146В 0003 Не хочу я братись, / Не хочу я у запічку / Дітей годувати.
146В 0013 Та з Великим Лугом. / На Хортиці у матері / Буду добре жити,
146В 0015 Буду добре жити, / У аксамиті ходити, / Меди-вина пити.–
147В 0015 Неначе злякані ягнята, / Позамикалися у хатах / Та й мруть. По улицах воли
150В 0016 Хоч слова тихого; не чуть, / І мов у полі сніг заносить / Неохолонувший ще труп.
151В 0020 А дівчина-сиротина / У наймах марніє. / -----
153В 0001 ----- / У Вільні, городі преславнім, / Оце случилось недавно,
153В 0009 За те, що шапки не ламали / У Острій брамі. Дурня знать / По походу. Отже назвать,
153В 0023 Було молодеє, / У жидівку молодую / Та й думало з нею,
153В 0081 Отake-то чудо / У тім місті преславному, / У тій Вільні сталось.
153В 0082 У тім місті преславному, / У тій Вільні сталось. / Дивувались довго люди,
153В 0093 Сердешна, осталась. / Поїхала у Рим, кажуть, / Та десь опинилась,
156В 0035 Гармата гримала, / У дві лави задніпрянці / З москалями стали
156В 0046 Не пустили Дорошенка, / У рясі пізнали, / Закували у кайдани,
156В 0047 У рясі пізнали, / Закували у кайдани, / В Сосницю послали.
156В 0063 Гарненько спалили / Та й пішли собі у Польщу, / Мов добре зробили.
156В 0078 Тільки ти, святий Ростовський, / Згадав у темниці / Свого друга великого
158В 0025 Самому стрічати / У пустині. Завтра рано / Заревуть дзвіниці
158В 0044 Тільки й тяжко, що в пустині / У неволі жити; / Та й там живуть, хоч погано,
161В 0001 ----- / У Оглаві... Чи по знаку / Кому цей Оглав білохатий?
161В 0028 Та жінка вмерла), сина дав / У бурсу в Київ обучатись, / А сам Настусю підживив,
161В 0105 ----- / (І веселенька шасть у хату.) / -----
161В 0123 За дружиною. / Полетіла б у діброву, / У зелений гай,
161В 0124 Полетіла б у діброву, / У зелений гай, / Полетіла б, чорноброва,
161В 0143 Причина мудрая. (Задумується.) Чого? / Чого я думаю? У попи, / А як не схоче, то
на Січ.

- 161В 0180 Заповіді вчиться. / Он дивіться: у садочок / Вийшли погуляти.
- 161В 0226 Оце-то так, що богослов! / У батька краде! Добре, свату! / Які-то стали люде злі!..
- 161В 0228 Які-то стали люде злі!.. / А що-то діється у хаті? / Там знову, знать, мої малі
- 161В 0248 Та не вдарить... А я таки / У Київ з Петрусем / Помандрую, хоч що хочеш!
- 161В 0256 Книжечки складає / У торбину і бриль бере, / Прощай, моє любе,
- 161В 0283 ----- / «У горох / Вчотирьох
- 161В 0297 Не ждатиму, не ждатиму, / У свитину вдягатимусь, / У намисто уберуся,
- 161В 0298 У свитину вдягатимусь, / У намисто уберуся, / Доганятиму Петруся.
- 161В 0301 Обнімемось, поцілуємось, поберемося за рученьки / та й підем удвох собі аж у Київ.
Треба / завітчаться, – може, в останній раз, бо він казав,
- 161В 0303 завітчаться, – може, в останній раз, бо він казав, / що у Броварях і повинчаємося.
/ -----
- 161В 0319 А ми!.. хе! хе! а ми жонаті! / А ми!..– Насилу вліз у хату / Та й ліг собі тихенько спати,
- 161В 0354 Добрим людям, і охати / У холодній хаті / Під кожухом, і нікому
- 161В 0377 Засихає, в'яне! / А сам сотник у кожусі, / Одутлий, поганій,
- 161В 0401 Гарно поховали / У леваді. І хрестика / Над ним не вкопали.
- 161В 0405 І рідня і діти / Єсть у його, а нікому / Хрест постановити.
- 174В 0009 До вдови на двір. / – Вечеряли у світлиці, / Мед-вино пили;
- 174В 0015 Не марне пішла. / Удовиця у м'ясниці / Сина привела.
- 175В 0030 Та до криниці учашали / У яр погуляти. / Найкращая з всього села
- 175В 0032 Найкращая з всього села / Давненько вже у яр пішла, / Узявши глечик; та й немає,
- 175В 0038 Стара собака, та ще й бита. / У балці стало щось кричать, / Побігли хлопці рятовать.
- 175В 0086 Несе з України / Аж у Сибір ланцюг-пута... / А ти будеш тута
- 175В 0088 А ти будеш тута / У розкоші і не будеш / Ні знати, ні чути
- 175В 0113 Постіль пішли слати / У комору, а молода / Вийшла мовчки з хати
- 175В 0120 За невольником убогим / У Сибір... Та й годі. / -----
- 179В 0012 Вийшла погуляти / У гай на долину. / І вийшов до неї
- 179В 0024 Якого ж ми раю / У Бога благаєм? / Рай у серце лізе,
- 179В 0025 У Бога благаєм? / Рай у серце лізе, / А ми в церкву лізем,
- 180В 0001 ----- / У нашім раї на землі / Нічого кращого немає,
- 183В 0016 Може, була б до криниці / У гай не ходила, / А то вранці і ввечері
- 183В 0022 Дівувати; тяжко мені / У матері в хаті / Старітися. А своєї
- 183В 0030 Чого думаю! Чого я / У той гай ходила? / І за що його так довго,
- 187В 0011 По волі розуму горить, / Як той маяк у син[ім] морі / Чи те... в житейським. Само так
- 187В 0013 Чи те... в житейським. Само так / У нас у косяній коморі / Горить розумний той маяк,
- 187В 0013 Чи те... в житейським. Само так / У нас у косяній коморі / Горить розумний той маяк,
- 187В 0022 А там – під лавою в шиночку / Сховається у холодочку. / Огонь небесний той погас,
- 187В 0026 Полізли свині ізнадвору, / Мов у калюжу, та й сопуть. / І добре роблять, що кують
- 188В 0023 Щоб він де-небудь прихилився, / То оддадут у москалі. / -----
- 189В 0031 Садочок темний, а в садочку / Лежать собі у холодочку, / Мов у раю, мої старі.
- 189В 0032 Лежать собі у холодочку, / Мов у раю, мої старі. / Хрести дубові похилились,
- 189В 0040 Ота Оксаночка? – питаю / У брата тихо я.– Яка? / – Ота маленька, кучерява,
- 192В 0014 Та в Дніпр широкий понесла, / А Дніпр у море, на край світа / Билину море покотило
- 192В 0033 Як є в тебе хата. / Благо тобі, як у хаті / Є з ким розмовляти.
- 198В 0011 Або утопити, / Як мав би я у неволі / Господа гнівити.
- 198В 0014 А я так мало, небагато / Благов у Бога, тільки хату, / Одну хатиночку в гаю,
- 198В 0031 А потім би з гори зійшли; / Понад Дніпром у темнім гаї / Гуляли б, поки не смеркає,
- 200В 0003 І пан, і пані неба[га]ті. / І дочечка у їх росла. / Уже чимала піднялась.
- 200В 0012 Ї гарненько одягли / Та у неділю й повинчали, / І генеральшею назвали,
- 200В 0019 Воно за панною пішло / У генеральськеє село / Свиней же пасти, безталанне.
- 200В 0021 ----- / За балом бал у генерала / За генеральшею чимала
- 200В 0027 «Занапастила мене мати. / Зов'яне марне у палатах / Краса і молодість моя».

- 200В 0031 Ні, я не плачу...» – «Знаєш, Маню, / У городі тепер армяни, / Купи собі, мамуню, шаль».
- 200В 0043 Та в самім серці й уляглось / У генеральші молодой. / Поїхали в село весною,
- 200В 0080 Бо ми не знаєм, що твориться / У його там. А він хоч зна, / Та нам не скаже. Якби знала
- 200В 0096 Зимою в Київ одвезли, / І там у школу оддали, / І там чимало поповчили.
- 200В 0156 Молитва не спасе мене, / Я у Дніпрові утоплюся!» / -----
- 200В 0179 ----- / У Київ їздила, молилась, / Аж у Почаєві була.
- 200В 0180 У Київ їздила, молилась, / Аж у Почаєві була. / Чудовная не допомогла,
- 200В 0235 І поволік Петрусь кайдани / Аж у Сибір... / -----
- 207В 0011 Найперші сльози; я не знаю, / Чи єсть у Бога люте зло! / Що б у тій хаті не жило?
- 207В 0012 Чи єсть у Бога люте зло! / Що б у тій хаті не жило? / А хату раєм називають!
- 207В 0015 Не називаю її раєм, / Тії хатиночки у гаї / Над чистим ставом край села.
- 207В 0021 В свою дитину... В тім гаю, / У тій хатині, у раю, / Я бачив пекло... Там неволя,
- 207В 0021 В свою дитину... В тім гаю, / У тій хатині, у раю, / Я бачив пекло... Там неволя,
- 207В 0026 Там матір добрую мою, / Ще молодую, у могилу / Нужда та праця положила.
- 207В 0041 Ви в наймах вирости чужії, / У наймах коси побіліють, / У наймах, сестри, й умрете!
- 207В 0042 У наймах коси побіліють, / У наймах, сестри, й умрете! / -----
- 207В 0046 Такії, Боже наш, діла / Ми творимо у наших раї / На праведній твоїй землі!
- 207В 0068 А подивися та спитай! / Що там твориться, у тім раї! / Звичайне, радість та хвала!
- 209В 0023 А хто по коліна неначе одтятий, – / Лежать собі хлопці, мов у теплій хаті. / – Дивися, дитино, оце козаки
- 209В 0042 Слухай же, дитино.– А потім ягнята / Приснились у житі, лановий біжить, / Та б'є мене добре, і ніби проклятий
- 209В 0095 На людях їх з села в село, / Такеє-то у нас було! / Якось їх, клятих, і до мене
- 209В 0108 А челядь п'яна полягала / У клуні на соломі спать, / Драгуни теж. А ми з Данилом
- 218В 0099 Тойді й на світі не було, / Як у Італії росло / Мале дівча. І красотою,
- 218В 0146 Над самим Аппієвим шляхом / У гаї гарно роздяглись, / Та ще гарніше попились,
- 218В 0151 Та, йдучи в Рим благовістити, / Зайшов у гай води напиться / І одпочити.– Благо вам! –
- 218В 0184 І за апостолом пішли / У катакомби. І єдиний / Твій син Алкід пішов за ними
- 218В 0233 Аж кишить / Невольника у Сіракузах / В льохах і тюрмах. А Медуза
- 218В 0281 Неначе в ірій, потягли / У Рим на прощу. Приплила / Із Сіракуз і та небога
- 218В 0314 Сестру благовілили взять / У свій гарем. І се нічого. / На те він Бог, а ми під Бога
- 218В 0331 Звелів везти із Сіракузи / У Рим в кайданах християн. / І рада ти, і весела
- 218В 0356 Ходила благати / У Афіни Юпітера. / Дурна, більш нічого! –
- 218В 0373 Отакий-то він. Чи чуєш? / У путах співає / Твій мученик.
- 218В 0440 Женуть гуртами християн / У Колізей. Мов у різниці, / Кров потекла. Ликує Рим!
- 218В 0440 Женуть гуртами християн / У Колізей. Мов у різниці, / Кров потекла. Ликує Рим!
- 218В 0460 А сіракузьких назорей / Ще не було у Колізеї. / На третій день і їх в кайданах
- 218В 0493 З позорища увечері / У терми сховався / Святий кесар з лікторами.
- 218В 0513 До самої домовини / У проспаним раї. / Гриземося, мов собаки
- 218В 0541 Для царського-таки стола / У Тібрі рибу. Встала мати, / Кругом оглянулась, взялась
- 218В 0550 Із пекла вийшла провозать / У пекло римлян. Поскидали / У воду трупи та й назад
- 218В 0551 У пекло римлян. Поскидали / У воду трупи та й назад / З возами скіфи повертали.
- 230В 0037 Оддав своїм профосам п'яним / У наймишки сатрап-капрал. / Вам і байдуже. А меж вами
- 230В 0042 Що в морду затопив капрала, / Та ще й у церкві, і пропало, / Як на собаці.
- 232В 0013 Ми не лукавили з тобою, / Ми просто йшли; у нас нема / Зерна неправди за собою.
- 233В 0004 Мене ти в пелену взяла / І геть у поле однесла. / І на могилі серед поля,
- 234В 0005 З своїми лучами? / У Версалі над злодієм / Набор розпустила?
- 234В 0022 А надто з тим Миколаю / У Севастополі, – / Та мені про те байдуже.
- 235В 0006 Воно сповитеє кричало / У холодочку за сномом. / Розповіла, нагодувала,
- 243В 0003 Долиною козак іде / Та у журби питається; / Де та доля пишається?
- 243В 0010 Не там, не там, друже-брате, / У дівчини в чужій хаті, / У рушничку та в хустині
- 243В 0011 У дівчини в чужій хаті, / У рушничку та в хустині / Захована в новій скрині.

- 245В 0011 Сієє батько та горить! / Дивлюсь, у темному садочку, / Під вишнею у холодочку,
 245В 0012 Дивлюсь, у темному садочку, / Під вишнею у холодочку, / Моя єдина сестра!
 249В 0005 Романські п'яні легіони / Паскудились. А у царя, / У Ірода таки самого,
 249В 0006 Паскудились. А у царя, / У Ірода таки самого, / І у порогу й за порогом
 249В 0007 У Ірода таки самого, / І у порогу й за порогом / Стояли ліктори, а цар...
 249В 0010 Самодержавний государ! / Лизав у ліктора халяву, / Щоб той йому на те, на се...
 249В 0018 Як ось, не в самім Назареті, / А у якомусь у вертепі / Марія сина привела,
 249В 0018 Як ось, не в самім Назареті, / А у якомусь у вертепі / Марія сина привела,
 249В 0025 Росте в пшениці! Кляте плем'я / Давидове у нас зійшло! / Зотни, поки не піднялось!
 250В 0026 ----- / У Йосипа, у тесляра / Чи бондаря того святого,
 250В 0026 ----- / У Йосипа, у тесляра / Чи бондаря того святого,
 250В 0117 Червоним маком. Та й засни / Під явором у холодочку, / Поки що буде.
 250В 0162 Який се гость? – Із Назарета / Зайшов у нас підночувать. / І каже, божа благодать
 250В 0279 Тихенько люде, що стяли / У городі Тіверіаді / Чи то якогось розп'яли
 250В 0284 І веселесенька пішла / У Назарет. І він радіє, / Що наймичка його несла
 250В 0302 Щоб ви сьогодні, сей же час! / Ви на ревізію у город, / У город Віфлієм ішли.–
 250В 0303 Ви на ревізію у город, / У город Віфлієм ішли.– / І зник, пропав той тяжкий голос.
 250В 0310 І мовчки за старим пішла / У Віфлієм.– Свята сила! / Спаси мене, мій Боже милий! –
 250В 0336 Найшов / Опріснок Йосип у торбині, / Дає та й каже: – На, моя дитино,
 250В 0363 Її й дитятчко взяли / І у вертеп свій принесли, / І чабани його убогі
 250В 0367 До сходу сонця, рано-рано! / У Віфліємі на майдані / Зійшовся люд і шепотить,
 250В 0375 Ісаїя збулось! збулось! / У нас, у пастирей, Месія / Родився вчора! – Загуло
 250В 0375 Ісаїя збулось! збулось! / У нас, у пастирей, Месія / Родився вчора! – Загуло
 250В 0377 Родився вчора! – Загуло / У Віфліємі на майдані: / – Месія! Ісус! Осанна! –
 250В 0420 Тебе ж, сердешну, копт убогий / Хотів у Йосипа купить, / Та здохла ти. Мабуть,
 дорога
 250В 0423 ----- / У Нілі скупанеє спить / В пелюшках долі, під вербою,
 250В 0443 Марія найнялася прясти / У копта вовну. А святий / Іосиф взявсь отару пасти,
 250В 0462 І невеличке козеня / У сінях граються. А мати / Сидить на призьбі коло хати
 250В 0467 З ціпочком тихо попід тином: / Носив у город шапличок / Продать. Йому медяничок,
 250В 0477 Такеє-то мені сказали. / Ходімо,– каже,– у свій гай, / У свій маленький тихий рай!
 250В 0478 Ходімо,– каже,– у свій гай, / У свій маленький тихий рай! / Ходім додомоньку,
 дитино.
 250В 0514 Небога трохи не втопилась / У тій криниці. Горе нам / Було б, іскупленням рабам!
 250В 0526 Єлисавета, / Стара вдова, у Назареті / З малим синком своїм жила,
 250В 0533 І за святим своїм пішла / У Назарет той до вдовиці / В сусіду, в наймичку проситись!
 250В 0546 Отож воно, мале, взяло / Другую паличку у Йвася – / Івась у коники і[г]рався –
 250В 0547 Другую паличку у Йвася – / Івась у коники і[г]рався – / Зробило хрестик та й несло
 250В 0564 Ніби полегло. Взяла / У холодочок завела, / В бур'ян, в садок, поцілувала
 250В 0570 Та й спатоньки, мале, лягло / Таки ж у неї на колінах. / Отож і спить собі дитина,
 250В 0592 Та в школу хлопця одвела, / У ієсейську. Доглядала ж / Сама його, сама й навчала
 250В 0601 Один-однісінський, бувало, / Сидить собі у бур'яні / Та клепку теше. Помагало
 250В 0612 І батько, й мати, і воно / Пішли на ярмарок у самий / Самісінський Єрусалим.
 250В 0621 Та плаче мати. І не чуть, / Де ділося. У синагогу / Зайшла благать благого Бога,
 250В 0639 Во храмі помолились Богу / І веселенькі у дорогу / Додому рушили вночі
 250В 0678 Й вона заплаче, ідучи / У яр по воду до криниці, / Тихесенько. І принесе
 250В 0716 А ти, спочинувши під тином, / У Назарет отой пішла! / Вдову давно вже поховали
 250В 0745 По всьому світу. Ти ж під тином, / Сумуючи, у бур'яні / Умерла з голоду. Амінь.
 266В 0038 Ростуть собі, як та лоза / У темнім лузі. Уповають / На корень свій, уже гнилий,
 274В 0002 Царів, кровавих шинкарів, / У пута кутії окуй, / В склепу глибокім замуруй.
 275В 0002 Злоначинающих спина, / У пута кутії не куй, / В склепи глибокі не муруй.
 276В 0012 На шию б то. Коли погляне, / У холодочку під платаном / Дівча завітчанеє спить...
 278В 0039 Щоб я постілю весела слала, / У море сліз не посилала, / Сльозами моря не долить.
 283В 0016 ----- / Ти постриг нас у черниці, / А ми собі молодичі...
 289В 0003 Вина й не бачили. Єлей / Потік у черево чернече! / А ви, святіє предотечі,
 292В 0002 В непробудимому Китаї, / В Єгипті темному, у нас, / І понад Індом і Євфратом

- 292В 0036 І з кізяка хоч олтаря / У їх немає. Попросили / Таки старого Самуїла,
292В 0082 Плете волоки, озуває, / І у кедрових стін нових / Про батькове осля питає.
292В 0090 Щоб їм дозволено співати / У сінях царських. Зарєвла / Сивоборода, волохата
292В 0098 Саул прочумався, та й ну, / Як той москаль, у батька, в матір / Свою рідоньку
волохату
299В 0015 За ними гнеться, шкандибає, / Мов у кошару заганяє / Чужу худобу. Де ж той світ!?
305В 0023 І гріх той праведний плете, / У сиві коси заплітає, / А ти ніби не добачаєш:
308В 0062 То над самим Флегетоном / Або над Стіксом, у раю, / Неначе над Дніпром широким,
308В 0067 Кругом хатини насажу, / Прилинеш ти у холодочок, / Тебе, мов кралою, посажу.

УБЕРУСЯ 1

- 161В 0298 У свитину вдягатимусь, / У намисто уберуся, / Доганятиму Петруся.

УБ'Є 1

- 268В 0011 До краю нищить... Покара, / Уб'є незримо і правдиво; / Бо довго довготерпеливий

УБ'ЄМ 1

- 061А 1551 І весело в хаті! / «Уб'єм брата! Спалим хату!» – / Сказали, і сталося.

УБИВ 4

- 010А 0058 Чи винна ж голубка, що голуба любить? / Чи винен той голуб, що сокіл убив? /
Сумує, воркує, білим світом нудить,
057В 0357 За те, за що Каїн / Убив брата праведного / У світлому раю.
076В 0090 А щоб не знав він тії шкоди, / То цар убив його, та й годі. / А потім цар перед
народом
076В 0206 Владимир-князь перед народом / Убив старого Рогволода, / Потя народ, княжну поя,

УБИЙ 2

- 016В 0355 Прокинься, чистая! Схопись, / Убий гадюку, покусас! / Убий, і Бог не покарає!
016В 0356 Убий гадюку, покусас! / Убий, і Бог не покарає! / Як тая Ченчію колись

УБИЙТЕ 1

- 061А 2213 То тебе заріжуть...» / «Убийте пса! А собачат / Своєю заріжу.

УБИЛА 3

- 221А 0079 Москва вночі запалила, / Чечеля убила, / І малого, і старого
016В 0358 Як тая Ченчію колись / Убила батька кардинала / І Саваофа не злякалась.
153В 0086 Жидівочка та гадюча, / Що батька убила. / А вона вночі любенько

УБИЛИ 3

- 207А 0136 Послухаєш вісти. / Сідай лишень. Як убили / Твого батька Йвана
095В 0295 Чи він у гості не приходив? / Убили, мабуть, на війні? / А знаєш, снилося мені:
250В 0275 Що на розпуття не прогнав. / А то б цеглиною убили – / Якби не вкрив, не заховав!

УБИРАЄ 1

- 027А 0019 Як мати дитину, / Убирає, доглядає, / Не мине калину.

УБИТА 1

- 153В 0072 На улиці валяється / Убита дитина, / Убитая жидовином,

УБИТАЯ 1

- 153В 0073 Убита дитина, / Убитая жидовином, / Горє тобі, мати.

УБИТИ 2

- 270А 0050 А мене, не знаю за що, / Убити не вбили, / Тільки мої довгі коси
161В 0175 За що ж ти їх, молоденькі, / Думавш убити! / Ні, старий мій чепуриться,

УБИТИЙ 5

- 030A 0147 Другую кохає! / Ні, чорнявий не убитий, / Він живий, здоровий...
 061A 1467 Не знає, не бачить, / Як убитий. Тяжко йому, / Тяжко, а не плаче.
 207A 0370 Настала осень, шелестить / Пожовкле листя, мов убитий / Старий під хатою сидить,
 234A 0462 Старий Трохим по надвір'ю, / Мов убитий, ходить. / Катерина ж з болящої
 178B 0037 Дай мені хоч глянуть / На народ отой убитий, / Та тую Україну!

УБИТИХ 1

- 218B 0539 І повезли на Тібр. Тілами / Святих убитих годували / Для царського-таки стола

УБИТІ 1

- 180A 0224 Мертвці за правдою встають. / То не вмерлі, не убиті, / Не суда просити!

УБИТО 3

- 010A 0213 Нема кому запитати, / За що їх убито. / Посадили над козаком
 161B 0394 А восени на улиці / Сотника убито! / А може, вмер неборака,
 300B 0016 А люде так собі пожнуть / І скажуть: – Десь його убито, / Сердешного, на чужині!..–

УБЛАГАЛА 2

- 207A 0681 Та святих отих благала. / Таки ж ублагала; / На вседній у неділю
 218B 0114 І в Капітолій принесла / Немалі жертви. Ублагала / Капітолійський той синкліт,

УБЛАГАЛИ 1

- 200B 0009 От і талан Господь послав / На вбогий хутір, ублагали / Царя небесного! Взяти

УБОГА 5

- 114A 0362 «Мар'яно! Мар'яно! / Чом ти не убога! Чом я не багатий! / Чом у мене коней вороних
 нема?
 209B 0076 Я думав, грішний,– перед Богом / Нехай хоч часточка убога / За мене піде, за наш
 край,
 298B 0002 І тут, і всюди – скрізь погано. / Душа убога встала рано, / Напряла мало та й лягла
 298B 0006 А воля душу стерегла. / – Прокинься,– каже.– Плач, убога! / Не зійде сонце. Тьма і
 тьма!
 308B 0002 Чи не покинуть нам, небого, / Моя сусідонько убога, / Вірші нікчемні віршувать,

УБОГАЯ 5

- 061A 1141 Де Острианицина стоїть / Хоч би убогая могила? / Де Наливайкова? Нема!
 180A 0119 Чого ти сумуєш? / Душе моя убогая, / Чого марне плачеш,
 180A 0155 Кровію людською!.. / Душе моя убогая! / Лишенько з тобою.
 218B 0009 Мій друже єдиний! / Привітаєш; убогая, / Сірая, з тобою
 291B 0025 Розвернися ж, розстелися ж, / Убогая ниво!!! / -----

УБОГЕ 6

- 266A 0017 Лиха наробили. / Опустошили убоге / Моє серце тихе,
 046B 0005 Бо я було трохи не голе, / Таке убоге – та й куплю / Паперу аркуш. І зроблю
 067B 0015 На розпутті, та й байдуже, / А воно, убоге, / Молодєє, сивоусе,–
 158B 0014 Як він, свої думи тії / І серце убоге / Заховавши, ходить собі,
 215B 0025 О його... Бога боячись! / Моє малєє, та убоге / Та серце праведне колись!
 238B 0013 І оживи моє побите / Убоге серце, неукрите, / Голоднес. І оживу,

УБОГИЙ 13

- 061A 0346 ----- / Сирота Ярема, сирота убогий: / Ні сестри, ні брата, нікого нема!
 061A 0871 Зібралися; старий, малий, / Убогий, багатий / Поєдналися – дожидають
 061A 1267 Може, дівчина не любить, / За те, що убогий? / І дівчина його любить,
 258A 0144 І ви вмерете, як і князь ваш / І ваш раб убогий. / Встань же, Боже, суди землю

- 036В 0016 Однаковісінко!.. Бо заплатили. / А я, убогий, що принесу я? / За що сірому ти поцілуєш?
068В 0073 Отож працюю я за ралом. / Я був убогий сирота, / А у сусіда виростала
083В 0025 Найкращий хлопець, та байстрюк, / Байстрюк собі, та ще й убогий, / Так і нікому не до його,
191В 0005 Байдару та баркас чималий. / Прощай, убогий Кос-Арале. / Нудьгу закліваю мою
205В 0049 ----- / Спасибі, друже мій убогий! / Ти, знаю, лепту розділив
250В 0024 А нині плач, і скорбь, і сльози / Душі убогої – убогий / Остатню лепту подаю.
250В 0140 І веселенька пішла / На хутір бондарів убогий. / А йдучи, козеня, небога,
250В 0270 Ніже апостола того, / Тепер не жди. Тесляр убогий / Тебе повинчану веде
250В 0419 Живого істинного Бога. / Тебе ж, сердешну, копт убогий / Хотів у Йосипа купить,

УБОГИМ 6

- 114А 0189 Так от, бачите, Мар'яна / З убогим Петрусем / Шовечора розмовляла,
274А 0479 Болящих лічила. / А з убогим остатньою / Крихтою ділилась.
050В 0059 Люби ж, мій друже, жінку, діток; / Діли з убогим заробіток, / То легше буде й зароблять.
175В 0119 Де? Помандрувала / За невольником убогим / У Сибір... Та й годі.
250В 0396 З своїм младенцем. Слава вам, / Убогим людям, чабанам, / Що привітали, заховали
289В 0007 І крихту хліба понесли / Царям убогим. Буде бите / Царями сіянеє жито!

УБОГИМИ 1

- 110В 0009 У степ погуляти / З киргизами убогими. / Вони вже убогі,

УБОГИХ 9

- 061А 0833 Заплакали б тяжко, бо ви б не пізнали / Козацької слави убогих руїн. / -----
258А 0131 І кров невинну розливать / Людей убогих? а багатим / Судом лукавим помагать?
016В 0077 П'яниці, знай собі, кричать: / – І патріот! І брат убогих! / Наш славний князь! Віват! Віват! –
016В 0079 Наш славний князь! Віват! Віват! – / А патріот, убогих брат... / Дочку й теличку однімає
016В 0085 Її і в сні не пускає / Убогих брат. А що ж робить? / Сама втекла і повінчалась,
237В 0020 Людей закованих моїх, / Убогих, нищих... Возвеличу / Малих отих рабов німих!
239В 0024 Долготерпеливих / Вас, убогих. І воздає / Злодіям за злая!
283В 0011 ----- / Одурих ти нас, убогих. / Ми ж, окрадені небоги,
292В 0020 І осквернених, худосилих, / Убогих серцем, завдали / В роботу-каторгу. Минали

УБОГІ 7

- 250А 0137 Вольного народа! / Що ті римляне убогі! / Чортзна-що – не Брути!
110В 0010 З киргизами убогими. / Вони вже убогі, / Уже голі... Та на волі
237В 0033 Твоїм увірують на світі / Твої малі убогі діти! / -----
245В 0001 ----- / Минаючи убогі села, / Понаддніпряньські невеселі,
250В 0020 А я, незлобний, воспою, / Як процвітуть убогі села, / Псалмом і тихим і веселим
250В 0364 І у вертеп свій принесли, / І чабани його убогі / Еммануїлом нарекли.
292В 0015 Отари з поля; а пасущих, / І шатра їх, убогі кущі, / І все добро, дітей малих,

УБОГІЙ 5

- 198А 0003 Бо вижене з хати, / Не женися на убогій, / Бо не будеш спати.
258А 0133 Судом лукавим помагать? / Вдові убогій допоможіте, / Не осудіте сироти
050В 0016 У розкоші, хвалиш Бога... / А вдові убогій, / Мабуть, не до його,
218В 0081 Молю ридуючи, пошли, / Подай душі убогій силу, / Щоб огненно заговорила,
250В 0034 Рожевим квітом розцвіла / В убогій і чужій хатині, / В святому тихому раю.

УБОГИМ 1

- 189В 0017 Таким, як я тепер, старим. / І бачиться, в селі убогим, / Мені так бачиться, нічого

УБОГОГО 2

274A 0134 І гадки не мають. / Убогого не згадують, / А того ще й лають.
119B 0010 ----- / Убогого полюбила, / Мати заміж не пустила,

УБОГОЇ 3

198B 0046 І нам дивитись не дають / З убогої малої хати. / -----
215B 0032 І плачу тяжко, і, як ви... / Душі убогої цураюсь, / Своєї грішної душі!
250B 0024 А нині плач, і скорбь, і сльози / Душі убогої – убогий / Остатню лепту подаю.

УБОГОМУ 2

061A 2031 Хто душу покаже? / Хто сироті убогому / Добре слово скаже?»
274A 0122 Сивому, гладкому? / Чом не спиться убогому / Сироті старому?

УБОГОЮ 1

194B 0069 Нічого не вдію / Убогою головою, / Бо серце холоне,

УБОГУ 8

027A 0093 Всю славу козацьку за словом єдиним / Переніс в убогу хату сироти. / Прилинь, сизий орле, бо я самотній
173A 0171 Та й кому там пізнавати / Каліку убогу? / Сидить собі та дивиться
199A 0073 Привітай же в своїй славі / І мою убогу / Лепту-думу немудрую
264A 0018 Найдуть злії та й окрадуть... / І тебе, убогу, / Кинуть в пекло... Замучишся
029B 0058 Я так її, я так люблю / Мою Україну убогу, / Що проклену святого Бога,
104B 0053 То й одружився собі так, / Узяв хорошу, та убогу, / Звичайне, наймичку. А пан!..
178B 0032 Не сказати святого слова, / І душу убогу / Не радовать, і не корити
291B 0005 Та ще й співаючи. Орю / Свій переліг – убогу ниву! / Та сію слово. Добрі жнива

УБОГУЮ 2

113B 0013 Самотню душу / Убогую. Любо мені. / Любо мені з ними.
250B 0272 Тебе повинчану веде / В свою убогую хатину. / Молися й дякуй, що не кинув,

УБРАВСЯ 1

221A 0471 І день і ніч побивався / Та в дурні й убрався. / Якби йому Богдан оце

УБРАНИЙ 2

180A 0241 А меж ними, запеклими, / В кайдани убраний, / Цар всесвітній! Цар волі, цар,
200B 0233 Перегодили про запас; / Перехрестивсь, отак убраний, / І поволік Петрусь кайдани

УБРАНУ 1

061A 2143 Соловейко в гаї / Землю, убрану весною, / Вранці зустрічають...

УБ'ЮТЬ 5

218B 0451 Не громом праведним, святим / Тебе уб'ють. Ножом тупим / Тебе заріжуть, мов собаку,
218B 0453 Тебе заріжуть, мов собаку, / Уб'ють обухом. / -----
250B 0231 Ходім, Маріє, повинчаймось, / А то... Й не вимовив: уб'ють / На улиці.– І заховаймось
250B 0254 Сокиру, молот і кують / Кайдани новис. Уб'ють, / Заріжуть вас, душеубійці,
268B 0018 Сама розіпнешся. Во злобі / Сини твої тебе уб'ють / Оперені, а злозачаті

УВЕСЬ 5

180A 0387 А берег ушитий / Увесь каменем. Дивуюсь, / Мов несамовитий!
180A 0408 А він руку простягає, / Мов світ увесь хоче / Загарбати. Хто ж це такий?
221A 0480 По-московській лає / Увесь народ. І на старців / Моїх налітає.
119B 0014 У високих у палатах / Увесь вік свій дівувати, / Недоля моя.
141B 0015 Страшно дівувати, / Увесь вік свій дівувати, / Ні з ким не кохатись.

УВЕЧЕРІ 13

- 061A 2563 ----- / Тільки часом увечері, / Понад Дніпром, гаєм
173A 0178 ----- / Понад ставом увечері / Хитається очерет.
173A 0182 До досвіта вечерять. / Понад ставом увечері / Шепочеться осока,
234A 0207 І коло скотини, / Увечері і вдосвіта; / А коло дитини
083B 0075 З тим серцем буває! / Увечері цурається, / Вранці забажає!
083B 0179 / Раз увечері зимою / У одній свитині
095B 0181 Така вже вродилась. / Раз увечері зимою / Марина дивилась
114B 0015 То з другою любо... / Поки в яру увечері / Під зеленим дубом
131B 0003 За гай і заходить. / По долині увечері / Козак смутний ходить.
161B 0258 Прощай, моє любе, / Моє серце!.. Увечері?.. / За царину?.. Буду!
218B 0492 ----- / З позорища увечері / У терми сховався
250B 0119 ----- / Увечері, мов зоря тая, / Марія з гаю вихожає
250B 0474 Царя вже Ірода не стало. / Чогось увечері наївсь, / Та так наївся, що й опрігсь,

УВІЙШОВ 1

- 120B 0020 Додому вертались. / Увійшов у хату, / Ударивсь об поли:

УВІНЧАЛИ 1

- 218B 0052 І главу його честную / Терном увінчали? / І вивели з злодіями

УВІНЧАНИЙ 1

- 180A 0243 Цар всевітній! Цар волі, цар, / Штепом увінчаний! / В муці, в катарзі не просить,

УВІРВАЛАСЬ 1

- 161B 0117 ----- / Отже одна вже й увірвалась. / Стривай, і другу увірву...

УВІРВУ 1

- 161B 0118 Отже одна вже й увірвалась. / Стривай, і другу увірву... / -----

УВІРУЮТЬ 1

- 237B 0032 По всій землі. І чудесам / Твоїм увірують на світі / Твої малі убогі діти!

УГАДАЄ 1

- 196A 0007 І хто тую мову / Привітає, угадає / Великеє слово?

УГАДАЛА 2

- 114A 0157 Нічого не знає». / Угадала стара мати, / Та не все вгадала,
114A 0161 Сама дівувала. / Угадала мати: Мар'яна – дитина, / Не знає, як треба на сім світі
жить.

УГІЛЛЯ 1

- 221A 0124 І зволок з словами / На угілля попалили!.. / А я над ярами

УГЛАХ 1

- 180A 0378 Тіль[ки] де-де православні / По углах стогнали / Та, стогнучи, за батюшку

УГЛЕДЯТЬ 1

- 123A 0176 Обходять горою; / Як угледять, то хрестяться / І зовуть заклятим...

УГОЛОС 1

- 199A 0244 І той собор тисячоглавий / Уголос лають! Не хотять / Пускати в Констанц Івана Гуса!

УГОРУ 1

- 010A 0143 Защебетав жайворонок, / Угору летючи; / Закувала зозуленька,

УДАР 1

283В 0001 ----- / Удар, гоме, над тим домом, / Над тим божим, де мремо ми,

УДАРИВ 2

114А 0080 Вийняв кобзу, разів зо два / Ударив по рваних. / «Що б вам заграць? Постривайте...
038В 0037 Що ви творите? – На тоте ж / Старий ударив в закаблуки, / Аж встала курява! Отак!

УДАРИВСЬ 1

120В 0021 Увійшов у хату, / Ударивсь об поли: / Лазять діти у запічку

УДАРИЛА 1

061А 0169 Вельможна громада / Не втерпіла, ударила / Старими ногами.

УДАРИЛАСЬ 1

218В 0490 Об мур старою головою / Ударилась, і трупом пала / Під саму браму.

УДАРИЛИ 1

061А 1171 Беріть ножі! Освятили». / Ударили в дзвони, / Реве гаєм: «Освятили!».

УДАРИТЬ 1

207А 0112 І старий піднявся, / Як ударить, як ушкварить, / Аж у боки взявся.

УДВОЄ 1

061А 1699 Шляхетської й жидівської. / А пожар удвоє / Розгорівся, розпалався

УДВОХ 13

061А 2201 З Максимом завзятим. / Кричать удвох: «Добре, діти! / Отак їх, проклятих!»
114А 0292 І в коморі і надворі / З нежонатим удвох / Пустували,
198А 0013 Ніхто не питає. / Удвох, кажуть, і плакати / Мов легше неначе;
207А 0677 Отак вони що день божий / Удвох розмовляли / До півночі, а Ярина
234А 0058 З давнього давна, у гаї над ставом. / Удвох собі на хуторі жили. / Як діточок двоє,
234А 0061 Усюди обоє. / Ще змалечку удвох ягнята пасли. / А потім побралися,
095В 0299 А ми гуляєм понад морем / Удвох собі; дивлюся, зорі / Попадали неначе в воду,
161В 0182 Вийшли погуляти. / Удвох собі похожають, / Мов ті голуб'ята.
161В 0301 Обнімемось, поцілуємось, поберемося за рученьки / та й підем удвох собі аж у Київ.
Треба / завітчаться, – може, в останній раз, бо він казав,
198В 0019 Мою Оксаночку; щоб з нею / Удвох дивитися з гори / На Дніпр широкий, на яри,
200В 0093 Що діло, бачите, святе / Удвох таки вони зробили. / -----
250В 0492 На плечі взявши, а дитину / Удвох в колисочці несли. / То с'як, то так прийшли
додому.
250В 0539 Якось вони собі гуляли / Удвох на улиці, знайшли / Дві палички, та й понесли

УДЕНЬ 3

173А 0245 Діти бігли з паліччям / Удень за вдовою / По улицях та, сміючись
006В 0107 В садочку темному ягнята / Удень пасуться. А вночі / Віщують сови та сичі
095В 0297 А знаєш, снилося мені: / Удень неначе місяць сходив, / А ми гуляєм понад морем

УДИЛА 1

266В 0027 Окули люде і цього. / Заперли в щелепи удила / І в Вавілоні посадили

УДОВА 2

234А 0040 Про вдову співала, / Як удова в Дунаєві / Синів поховала:
234А 0043 «Ой у полі могила; / Там удова ходила, / Там ходила-гуляла,

УДОВИНЕ 1

173А 0087 Жупанок купила. / Щоб і воно, удовине, / До школи ходило.

УДОВИНИЙ 1

173A 0090 Ой талане-талане, / Удовиний поганий, / Чи ти в полі, чи ти в гаї,

УДОВИНУ 1

173A 0115 Крались злидні із-за моря / В удовину хату / Та й підкralись... Стали хлопців

УДОВИЦІ 1

196A 0024 Москалеві. Це б то, бачиш, / Лепта удовиці / Престолові-отечеству

УДОВИЦЯ 1

174B 0015 Не марне пішла. / Удовиця у м'ясниці / Сина привела.

УДОВІВНИ 1

057B 0102 Якраз в неділю на весілля / До удовівни причвалав. / Пропало! Все добро пропало!

УДОВІВНУ 1

050B 0194 Тільки наймит не згубив, / Удовівну полюбив...» / Соромітна, нехай їй лихо!

УДОВ'ІХ 1

246A 0048 З дітьми і внуками, втопить / В сльозах удов'їх. А дівочих, / Пролитих тайно серед ночі!

УДОВО-НЕБОГО 1

180A 0092 Прощай же ти, моя нене, / Удово-небого, / Годуй діток; жива правда

УДОВОЮ 1

173A 0071 Батько умирає. / Осталася удовою, / Хоч і молодою

УДОВУ 1

014B 0020 Назнав я дівчину... Вчашаю / І матір удову єднаю. / Так пан заклятий не дає.

УДОСВІТА 1

281B 0015 Що гомонить отам, зичить / Удосвіта? То повертає / Той Ігор військо на пригоду

УЖЕ 89

010A 0068 Чи, може, з другою, другую кохає, / Її, чорнобриву, уже забува? / Якби-то далися орлині крила,

061A 1686 Гріхи перед братом, / Уже вбитим. Не милують, / Карають, завзяті.

114A 0207 Ти вже виросла, нівроку, / Уже й дівувала; / Я вже думаю, що, бачиш...»

180A 0309 Боже мій єдиний!! / Так от де рай! Уже нашо / Золотом облиті

180A 0365 А той дрібних, а дрібнота / Уже за порогом / Як кинеться по улицах,

180A 0492 Та аж страшно стало. / Уже вбогі ворушились, / На труд поспішали,

180A 0495 І москалі на розпуттях / Уже моштрувались. / Покрай улиць поспішали

199A 0329 Їх лютії очі... / Уже крові...» – «Пали! пали!» / «Крові! крові хочуть!

207A 0205 Отаке-то сину...» / «Уже, таточку!» – озвалась / Із хати Ярина.

207A 0298 Не спиться – ридає. / Уже Степан із криниці / Коня напуває.

207A 0454 ----- / Уже третій, і четвертий, / І п'ятий минає

207A 0533 Утікає на вольную волю... / Уже на третьому полі / Турки-яничари догнали,

207A 0693 Коли таке сподіялось? / Рік уже минає, / Уже й другий. З дружиною

207A 0694 Рік уже минає, / Уже й другий. З дружиною / Ярина гуляє

221A 0122 Було поховати. / Уже й хату розкидали / І сволок з словами

221A 0222 Свою шляхту, то вже й годі, / Уже й запишались. / Ач, яка вельможна пава...

221A 0251 Думала, з Богданом / От-от уже поховала. / Ні, встали, погані,

221A 0301 І гоже, й негоже!» / Тепер уже заходились / Древности шукати

221A 0304 У могилах... бо нічого / Уже в хаті взяти; / Все забрали любісінько.

221A 0375 Що то сказано, ворони. / Уже й помостили, / Мов для їх те сідало

- 234A 0258 ----- / Уже Марко чумакує / І восени не ночує
 234A 0419 Та коників пару, / І четвертий уже перстень / Святої Варвари
 234A 0458 Занедужала небога. / Уже й причащали, / Й маслосвятіє служили –
 234A 0503 Біжи зустрічати! / Уже прийшов! Біжи швидче! / Швидче веди в хату!..
 272A 0029 Не взяли з собою. / Уже з тиждень, як расту я, / З сестрами гуляю
 274A 0080 Все співаю, все співаю, / Уже забула говорить... / А перше добре говорила.
 274A 0198 А я думала, що й досі... / Аж уже немає. / Слухай лишень, скажу тобі,
 274A 0264 Вбігаю у хату, / А він уже ледве дише... / Я до його: «Тату!»
 274A 0278 «Тату! – кричу.– Тату! / А він уже так, як крига...» / Насилу я руку
 274A 0435 Та Богу молилась. / Минуло літо, уже й друге, / І третє настало;
 274A 0437 І третє настало; / Уже прийшли в Україну... / Жаль їй чогось стало.
 014B 0044 Од неї пахне вже землею, / Уже й мене не пізнає! / Я до попа та до сусіди,
 016B 0134 Вона вже матір'ю ходила, / Уже пишалась і любила / Своє дитя. І дав дожити
 016B 0168 Кохалась дитина. / І говорить уже стало, / І вчила княгиня
 016B 0189 І плакала; довгі коси / Уже розплітала / І, лишенько, свого князя
 026B 0007 Неначе в Бога / Уже прокликали до паю, / А я собі у бур'яні
 029B 0070 Сидить, а сонечко низенько / Уже спустилось над Дніпром. / Сидить, і дивиться, і
 дума,
 046B 0076 А ми таки її найшли. / Уже й твердині поробили, / Затога будуть і могили,
 050B 0221 Де перезимує? / Уже осінь, незабаром / Зима залютує.
 057B 0095 ----- / Уже, либонь, після покрови / Вертався з Дону я та знову
 057B 0351 ----- / А тепер уже, он бачиш, / Доходить до чого.
 068B 0106 На третє літо поз'їзжались, / Уже засватані. Жили / В дворі, гуляли, в карти грали,
 074B 0035 Де город був або село – / І головня уже не тліла, / І попів вітром рознесло,
 083B 0015 Дівчата танцювали / І парубки...– Уже й кінець! / Ануте іншу! – Та й це добра! –
 083B 0140 Такий хороший та багатий! / Уже й не борється ні з ким, / А так собі гуляє
 083B 0165 Мина сьомий місяць, осьмий, / Уже й дев'ятий настає. / Настане горенько твоє!
 090B 0005 Де ж заховатися мені? / Що діяти? Уже й гуляю / По цім Аралу; і пишу.
 095B 0088 Вона вже панна покойова, / Уже Марисею зовуть, / А не Мариною! Найпаче
 095B 0103 Сам пан круг тебе похожає, / Уже чи добрим, чи лихим, / А будеш панською ріднею,
 095B 0146 І ніч цілісінку сиділа / Та плакала. Уже з села / Ватажники ватагу гнали,
 095B 0149 А мати плакала, ридала. / Уже і сонечко зійшло, / Уже й зашло, смеркати стало,
 095B 0150 Уже і сонечко зійшло, / Уже й зашло, смеркати стало, / Не йде, сердешная, в село,
 095B 0153 Сидить під тинном; проганяли, / Уже й собаками цькували – / Не йде, та й годі
 095B 0171 У білих палатах. / Уже й літо минулося, / Зима вже надворі,
 095B 0174 А Марина сидить собі, / Уже й не говорить / І не плаче... Отак її
 095B 0322 Марини й матері не стало. / Уже весною, як орали, / Два трупи на полі найшли
 104B 0030 ----- / Уже як хочете, хоч лайте, / Хоч і не лайте й не читайте,
 104B 0160 І служить покинув. / Уже матір поховали / Громадою люде,
 110B 0011 Вони вже убогі, / Уже голі... Та на волі / Ще моляться Богу.
 153B 0053 Рухля не pomoже. / Уже де вона на світі / Роман сей читала
 160B 0012 А я без вірші не улежу. / Уже два года промережав / І третій в добрий час почну.
 161B 0039 А жіночки... лихий їх знає! / Уже сміялися над ним! / Вони цю страву носом чують.
 161B 0141 Таке дитя, такого сина! / І богослов уже. Причина, / Причина мудрая. (Задумується)
 Чого?
 161B 0289 ----- / Та годі вам уже з тим намистом. Ішли б швидше / до отця Хоми та
 порадилися, от що!
 161B 0323 Та сороба не наробить. / Уже й «Достойно» оддзвонили, / Уже додому люде йдуть –
 161B 0324 Уже й «Достойно» оддзвонили, / Уже додому люде йдуть – / Не йде Настусенька, не
 чуть!
 161B 0331 І скаче в Київ. В Броварях / Уже повінчана гуляє / Його Настуся молода!
 161B 0373 Свині та телята / Уже бродять... А барвінок! / Барвінок хрещатий!
 185B 0010 Бо вже б, здавалося, пора: / Либонь, уже десяте літо, / Як людям дав я «Кобзаря»,
 200B 0004 І дочечка у їх росла. / Уже чимала піднялась. / І генерал її посватав,
 200B 0099 Вернувся з Києва Петрусь / Уже Петром і паничем, / І кучері аж по плече,

- 209В 0014 А з неї виходить неначе козак, / Уже й сивоусий собі неборак, / Та і йде до мене... Я собі звернулось,
212В 0022 І я вже Богу не молюсь, / Уже й на тебе не дивлюсь. / Мені приснилось: ти вже мати,
212В 0028 Несуть все добре за собою, / Уже й надію понесли, / А ти осталась на землі
218В 0191 Свого Алкіда. Ні, нема. / Уже й не буде. Ти сама / Помолишся своїм Пенатам,
218В 0242 І в Сіракузи поплила. / Та там уже його в кайданах / Найшла, сердешная, в тюрмі.
218В 0326 ----- / На третій день уже пустили / Молитися за християн.
218В 0417 Нехай усіх нас розпинає; / Уже внучата зачались, / І виростуть вони колись.
218В 0449 В своїх гаремах. Із-за моря / Уже встає святая зоря. / Не громом праведним, святым
235В 0014 На вольній, бачиться, бо й сам / Уже не панський, а на волі; / Та на своїм веселім полі
250В 0030 Рідня була. Отож небога / Уже чимала піднялась, / Росла собі та виростала
250В 0104 Огонь заклонувся вже, годі! / Уже розжеврився. І шкода, / Даремне сила пропаде.
250В 0210 А Йосип праведний сидить / Та думає. Уже зірниця / На небі ясно зайнялась.
250В 0537 З Івасем-удовенком гралось. / Уже чимале підросло. / Якось вони собі гуляли
266В 0034 Минуть, / Уже потроху і минають / Дні беззаконія і зла.
266В 0039 У темнім лузі. Уповають / На корень свій, уже гнилий, / Уже червивий, і малий,
266В 0040 На корень свій, уже гнилий, / Уже червивий, і малий, / І худосильний. Вітер з поля
295В 0003 Холодним вітром од надії / Уже повіяло. Зима! / Сиди один в холодній хаті,
298В 0013 І вже тії хребетносили, / Уже ворущаться царі... / І буде правда на землі.

УЗИ 1

- 218В 0050 Його, святого, мордували, / Во узи кували; / І главу його честною

УЗЛОВАТИЙ 1

- 250А 0098 Немає й Бога, тільки я! / Та куций німець узловатий, / А більш нікого!...» – «Добре, брате,

УЗЛОВАТИ 1

- 246А 0151 Як і носить!.. і як плести / Кнути узловати – / Всьому навчим; тільки дайте

УЗРИТЬ 1

- 250В 0081 Такої божої краси / Ніхто не узрить! Злая ж доля / Колючим терном провела,

УЗРИТЬСЯ 1

- 250В 0198 Промовив гость,– того ніколи, / Що нині узриться. Равві, / Равві великого глаголи

УЗРІВ 1

- 250В 0696 Пренепорочние! – сказав, / Як узрів діток. Привітав / І цілував, благословляв,

УЗРІЛА 2

- 207А 0328 Повис за плечима. / Аж зомліла, як узріла; / І старий заплакав,
250В 0553 Дітей зостріла, і зомліла, / І трупом пала, як узріла / Той хрестик-шибеничку.– Злий!

УЗРІТЬ 2

- 016В 0137 Господь їй радості на світі. / Узрїть його, поціловать / Своє єдинеє дитя,
250В 0495 Бодай не довелось нікому / Узрїть такеє. Благодать! / Гайочок тихий серед поля,

УЗРЮ 2

- 076В 0111 Моя найкращая дитино! / Без тебе сонця не узрю, / Без тебе я умру! умру! –
250В 0330 І каже, поти не умру, / Поки Месію не узрю! – / Чи чуєш ти, моя Маріє?

УЗЯВ 4

- 061А 1635 Цей дукачик, та не згуби». / Узяв золотого, / Подивився: «Спасибі вам!»
274А 0354 Замкнуті покої. / Він узяв її з собою / Та й поїхав з нею,
104В 0053 То й одружився собі так, / Узяв хорошу, та убогу, / Звичайне, наймичку. А пан!..

161B 0022 Чись байстря. А може, й так / Узяв собі старий козак / Чию сирітку за дитину

УЗЯВШИ 1

175B 0033 Давненько вже у яр пішла, / Узявши глечик; та й немає, / А лановий і не шукає,

УЗЯВШИСЬ 2

076B 0049 Кленуть Давида-сподаря. / А він собі, узявшись в боки, / По кровлі кедрових палат

083B 0019 І знов дівчата, мов сороки, / А парубки, узявшись в боки, / Навприсядки пішли.

УЗЯЛИ 2

061A 1994 Боюсь згадать, моя сиза... / Узяли з собою, / Не розпитуй, бабусенько,

083B 0203 Титарівно, в баговинні. / Ой узяли безталанну, / Закували у кайдани,

УЗЯЛСЯ 1

180A 0292 З циновими гудзиками: / «Де ты здесь узялся?» / «З України».–«Так як же ти

УКАЗ 7

221A 0297 З козаками діють. / Ото указ надрюкують: / «По милості божій,

050B 0143 Од цариці / Прийшов указ лоби голить. / «Не дав вдовиці утопитися,

057B 0179 Таки із самої столиці, / Прийшов указ лоби голить. / Се в перший раз такий указ

057B 0180 Прийшов указ лоби голить. / Се в перший раз такий указ / Прийшов з Московщини до нас.

218B 0319 Преторіане помолились, / Преторіанам дав указ, / Щоб все, що хочуть, те й робили,

250B 0299 – Хазяїн дома? – / Надворі крикнуло.– Указ / Од кесаря, його самого,

250B 0381 Через час / Чи через два прийшов указ / І легіон з Єрусалима,

УКАЗА 1

221A 0205 Э... сестрица, много: / Три указа накаркала / На одну дорогу...

УКАЗОМ 1

266A 0097 В латаній торбині? / «Благоденствіє, указом / Новеньким повите».

УКВІТЧАЙ 1

114A 0028 Згадай же, Оксано, чужа чорнобрива, / І сестру Мар'яну рястом уквітчай, / Часом на Петруся усміхнись, щаслива,

УКВІТЧАЛА 1

061A 2139 Сонну розбудила, / Уквітчала її рястом, / Барвінком укрила;

УКВІТЧАЛИ 1

207A 0470 Діждались, і хату / Уквітчали гарнесенько, / І в сорочках білих,

УКИНУВ 2

057B 0379 А я... я за ноги / Вхопив його, та й укинув / Максима святого

083B 0191 Виліз із калини / Та й укинув у криницю, / Неначе щеня те!

УКЛАЛИ 1

061A 1362 По льохах, усюди; / Всіх уклали, все забрали. / «Тепер, хлопці, буде!

УКЛОНИВШИСЯ 1

250B 0174 І став велично на порозі, / І, уклонившись, вітав / Марію тихо. Їй, небозі,

УКОРОТИ 1

114A 0331 І привітать словом старого каліку. / Укороти, Боже, молодого віку / Тому, хто не має талану любить.

УКОРОТИВ 1

061A 2424 Я швидко прибуду. / Укоротив я вам віку, / І мені те буде.

УКОРОТИВШИ 1

104B 0062 Що тут робить? За чоловіка, / Укоротивши йому віка... / А жінку можна привітати.

УКОРОТИТЬ 1

178A 0035 Чому ти не хочеш / Укоротить свої темні, / Тяжкі мені ночі!..

УКРАВ 4

076B 0085 Що дома нищечком робилось, / Що з дому цар його украв / Не золото, не сребро,
076B 0088 А лучшес його добро, / Його Версавію украв. / А щоб не знав він тії шкоди,
189B 0060 Та талану Господь не дав...- / А може, й дав, та хтось украв, / І одурив святого Бога.
278B 0025 А ти, прелютій... Горе! Горе! / Моє веселіє украв, / В степу на тирсі розібгав.

УКРАВСЯ 1

288B 0004 Та недосвіт передсвітом / В садочок укрався. / -----

УКРАДЕ 1

161B 0365 А ключ од комори / Із-за пояса украде... / -----

УКРАДЕНИЙ 1

200B 0174 Хто стерегтиме твій покой, / Украдений твоім Петрусем? / Хіба архістратиг? Та й той

УКРАЇНА 14

020A 0019 А другая з поля, / Зажурилась Україна – / Така її доля!
024A 0019 А другая з поля, / Зажурилась Україна – / Така її доля!
061A 0128 Дніпро на нас розсердився, / Плаче Україна...» / І я плачу. А тим часом
061A 0920 спиниш народ, щоб не гомонів? Не десять душ, а, слава / Богу, вся Смілянщина, коли не вся Україна. Он, чуєте? / співають.
061A 1181 Один останній сумували / І Україна, і Чигрин. / І той минув – день маковія,
061A 1216 ----- / Гомоніла Україна, / Довго гомоніла,
061A 1244 ----- / Гомоніла Україна, / Довго гомоніла,
061A 1523 ----- / Зійшло сонце; Україна / Де палала, тліла,
061A 2122 Минають дні, минає літо, / А Україна, знай, горить; / По селах голі плачуть діти –
061A 2553 Їх люде минули; / А Україна навіки, / Навіки заснула.
221A 0354 О!.. Сміється і ридає / Уся Україна! / То близнята народились,
221A 0543 Розвалиться... і з-під неї / Встане Україна. / І розвіє тьму неволі,
250A 0194 ----- / Доборолась Україна / До самого краю.
209B 0038 Та добре дивися – а я розкажу, / За що Україна наша стала гинуть, / За що й я меж ними в могилі лежу.

УКРАЇНИ 25

052A 0052 От де, люде, наша слава, / Слава України! / Без золота, без каменю,
061A 0880 Неначе побиті, ні слова не чуть. / Ото гайдамаки. На гвалт України / Орли налетіли; вони рознесуть
150A 0002 «Ой нема, нема ні вітру, ні хвилі / Із нашої України! / Чи там раду радять, як на турка стати,
150A 0014 Ой Боже наш, Боже, хоч і не за нами, / Неси ти їх з України. / Почуємо славу, козацькую славу,
150A 0076 ----- / «О милий Боже України! / Не дай пропасти на чужині,
154A 0002 «Ой нема, нема ні вітру, ні хвилі / Із нашої України; / Чи там раду радять, як на турка стати,
154A 0014 Ой Боже наш, Боже, хоч і не за нами, / Неси ти їх з України; / Почуємо славу, козацькую славу,

- 154A 0077 ----- / «О милий Боже з України! / Не дай пропасти на чужині,
 180A 0293 «Де ты здесь узаяся?» / «З України».–«Так як же ти / Й говорить не вмнеш
 180A 0425 Так, мов я читаю / Історію України. / Стою, замираю...
 180A 0454 Витать над Невою. / України далекої / Може, вже немає.
 180A 0477 Од очей твоїх неситих. / Ти нас з України / Загнав, голих і голодних,
 221A 0164 Що тая цариця – / Лютий ворог України, / Голодна вовчиця!..
 221A 0502 На горі високій / Домовина України, / Широка, глибока.
 221A 0538 Нехай і так буде! / Так сміються ж з України / Сторонні люди!
 246A 0171 Та з вітром говорять. / Вітер тихий з України / Понесе з росою
 250A 0033 ----- / Нема на світі України, / Немає другого Дніпра,
 250A 0237 Отака-то наша слава, / Слава України. / Отак і ви прочитай[те],
 250A 0257 І оживе добра слава, / Слава України, / І світ ясний, невечерній
 268A 0009 Як реве ревучий. / Як понесе з України / У синєє море
 006B 0203 Докупи зійшлися. / На чужину з України / Брати розійшлися.
 095B 0030 То тому й байдуже. / Прилітай же з України, / Єдиний мій друже,
 149B 0002 І знову мені привезла / Нічого почта з України... / За грішні, мабуть, діла
 156B 0018 – Не боюсь я, отамани, / Та жаль України,– / І заплакав Дорошенко
 175B 0085 Її месник безталанний – / Несе з України / Аж у Сибір ланцюг-пута...

УКРАЇНІ 59

- 027A 0069 Не питай, не знає. / Недавно, недавно у нас в Україні / Старий Котляревський отак
 щебетав;
 052A 0089 На весь світ почули, / Що діялось в Україні, / За що погибала,
 055A 0001 ----- / Було колись – в Україні / Ревіли гармати;
 055A 0021 ----- / Було колись – в Україні / Лихо танцювало,
 055A 0026 Було колись добре жити / На тій Україні... / А згадаймо! Може, серце
 057A 0037 За степи та за могили, / Що на Україні, / Серце мліло, не хотіло
 060A 0010 Я й тут чужий, одинокий, / І на Україні / Я сирота, мій голубе,
 061A 0313 По Литві, по Молдаванах / І по Україні; / Розбілися та й забули
 061A 0724 Як виріжуть гайдамаки / Ляхів в Україні, / Як він буде панувати,
 061A 0861 Сумно-сумно. (Отак було / По всій Україні / Протів ночі Маковія,
 061A 1177 Розібрали, заблищали / По всій Україні. / -----
 061A 1183 І той минув – день маковія, / Велике свято в Україні. / Минув – і лях, і жидовин
 061A 1297 А сю ніч уп'єшся. Пекельнеє свято / По всій Україні сю ніч зареве; / Потече багато,
 багато-багато
 061A 1325 Задзвонили в усі дзвони / По всій Україні; / Закричали гайдамаки:
 061A 1540 Отаке-то було лихо / По всій Україні! / Гірше пекла... А за віщо,
 061A 2070 Той Галайда – мій Ярема!.. / По всій Україні / Його знають. Я бачила,
 061A 2440 Сирота в ряднині, я колись блукав, / Без свити, без хліба, по тій Україні, / Де
 Залізник, Гонта з свяченим гуляв.
 061A 2532 Посіяли гайдамаки / В Україні жито, / Та не вони його жали.
 061A 2555 ----- / З того часу в Україні / Жито зеленіє:
 173A 0048 Чи є кращий на всім світі, / На всій Україні! / Нема кращого й не буде.
 196A 0015 Богилова, брате... / Не заревуть в Україні / Вольнії гармати.
 207A 0069 ----- / Ще на Україні веселі / І вольнії пишались села
 207A 0650 Тоді поділили / І панам на Україні / Люд закріпостили.
 221A 0295 Того не зумію, / Що москалі в Україні / З козаками діють.
 221A 0317 Два дива твориться. / Сю ніч будуть в Україні / Родиться близнята.
 221A 0330 І розпустить правду й волю / По всій Україні! / Так от бачите, сестриці,
 221A 0523 Нема кому полагодить!! / На тій Україні, / На тій самій, що з тобою
 006B 0076 Мені однаково, чи буду / Я жить в Україні, чи ні. / Чи хто згадає, чи забуде
 006B 0085 Малого сліду не покину / На нашій славній Україні, / На нашій – не своїй землі.
 016B 0028 І хто знає, що діється / В нас на Україні? / А я знаю. І розкажу
 016B 0034 Село! І серце одпочине: / Село на нашій Україні – / Неначе писанка, село.
 016B 0050 В тому господньому селі, / На нашій славній Україні, / Не знаю, де вони взялись,–

- 016B 0245 А голод стогне на селі. / І стогне він, стогне по всій Україні. / Кара Господева.
Тисячами гинуть
- 016B 0257 Минають літа; люде гинуть, / Лютує голод в Україні, / Лютує в княжому селі.
- 016B 0420 ----- / Блукаючи по Україні, / Прибивсь якомсь і в Чигирин,
- 028B 0004 Мені невесело було / Й на нашій славній Україні. / Ніхто любив мене, вітав,
- 029B 0152 Святого Бога вихваляв; / І все то, все то в Україні!.. / І усміхнувся сивий дід...
- 044B 0012 Дождалися... З Чигирина / По всій славній Україні / Заревли великі дзвони,
- 050B 0010 Та щоб не лізти на чужину, / Пиши: у нас на Україні. / А в тім селі вдова жила,
- 057B 0025 Межи садами, при долині, / Таки у нас на Україні / Було те божеє село.
- 057B 0067 Слухай добре, та записуй, / Та на Україні, / Як Бог тебе допроводить,
- 057B 0197 Така й досі, я думаю, / В нас на Україні. / Та другої і не буде
- 057B 0384 Такого ще не творилось / В нас на Україні. / Та й ніколи не створиться
- 057B 0405 За мене Богу, мій ти сину, / На тій преславній Україні, / На тій веселій стороні,
- 111B 0037 І не в однім отім селі, / А скрізь на славній Україні / Людей у ярма запрягли
- 111B 0051 То скрізь здається любо, тихо, / І на Україні добро. / Меж горами старий Дніпро,
- 125B 0008 Не дам же я вражим ляхам / В Україні жить. / Ходім, батьки-отамани,
- 134B 0003 Вдень і вночі. / Підеш, мій сину, по Україні, / Нас кленучи.
- 137B 0068 Тепер прелютая година / На нашій славній Україні. / Не мені вас, братця,
- 149B 0012 Що пронеслися надо мною / В мойй Україні колись... / Колись божились та клялись,
- 156B 0075 Волочить кайдани. / І забули в Україні / Славного гетьмана.
- 158B 0027 Заревуть дзвіниці / В Україні; завтра рано / До церкви молитись
- 173B 0024 Високою могилоньку / На тій Україні. / На весілля товариство
- 173B 0040 І рознесе тую славу / По всій Україні. / -----
- 194B 0046 Бо немає в мене роду / На всій Україні, / Та все-таки не ті люде,
- 194B 0063 Лежать легше буде, / Як іноді в Україні / Згадувати будуть!
- 194B 0075 Зо мною сховають!.. / І мене на Україні / Ніхто не згадає!
- 209B 0025 – Дивися, дитино, оце козаки / (Ніби мені каже),– на всій Україні / Високі могили,
дивися, дитино,
- 218B 0086 І на Україні понеслось, / І на Україні святилось / Те слово, божеє кадило,

УКРАЇНІ-НЕБОЗІ 1

- 209B 0073 Я всю мізерію оддав / Мойй Україні-небозі... / І трьох синів своїх.– Нехай,–

УКРАЇНО 9

- 020A 0043 Гіркими сльозами: / «Бідна моя Україно, / Стоптана ляхами!
- 020A 0045 Стоптана ляхами! / Україно, Україно! / Ненько моя, ненько!
- 020A 0045 Стоптана ляхами! / Україно, Україно! / Ненько моя, ненько!
- 057A 0114 Привітай же, моя ненько! / Моя Україно! / Моїх діток нерозумних,
- 169A 0002 Світе тихий, краю милий, / Моя Україно, / За що тебе сплюндровано,
- 180A 0079 В хмарі заховаю. / А ти, моя Україно, / Безталанна вдова,
- 180A 0522 Московської мови. / Україно! Україно! / Оце твої діти,
- 180A 0522 Московської мови. / Україно! Україно! / Оце твої діти,
- 268B 0001 ----- / Погибнеш, згинеш, Україно, / Не стане знаку на землі,

УКРАЇНУ 54

- 027A 0089 Прилини до мене хоть на одно слово / Та про Україну мені заспівай. / Нехай
усміхнеться серце на чужині,
- 027A 0112 Прилини до мене хоч на одно слово / Та про Україну мені заспівай. / -----
- 052A 0035 Не встануть гетьмани, / Не покрийть Україну / Червоні жупани!
- 052A 0095 Нехай я заплачу, / Нехай свою Україну / Я ще раз побачу,
- 057A 0105 Де ж мені вас діти?... / В Україну ідїть, діти! / В нашу Україну,
- 057A 0106 В Україну ідїть, діти! / В нашу Україну, / Попідтинню, сиротами,
- 060A 0005 Є коли літати. / Тепер летиш в Україну, / Тебе виглядають.
- 061A 0046 Сини мої! орли мої! / Летїть в Україну – / Хоч і лихо зострінеться,
- 061A 0136 Прийшли, сіли коло мене / І про Україну / Розмовляють, розказують,
- 061A 0145 В Польщі на пожарі, / В Україну верталися, / Як бенкетовали.

- 061A 0242 Не одцуравсь того слова, / Що про Україну / Сліпий старець, сумуючи,
 061A 0264 А од його, помолившись, / Гайда в Україну!» / Добридень же, тату, в хату,
 061A 0856 Людям його світу, / Що пожари Україну / Нагріють, освітять.
 061A 1118 Не дасть святого розпинать. / А ви Україну ховайте: / Не дайте матері, не дайте
 061A 1135 Моліться, діти! Страшний суд / Ляхи в Україну несуть – / І зарідають чорні гори.
 061A 1203 Щоб Богові вранці про те розказать. / Світить білолиций на всю Україну, / Світить... а
 чи бачить мою сиротину,
 061A 2167 Придбав Максим собі сина / На всю Україну. / Хоч не рідний син Ярема,
 061A 2391 «Сини мої, сини мої! / На ту Україну / Дивіться: ви за неї
 061A 2482 Та хоч крізь сон подивлюся / На ту Україну, / Де ходили гайдамаки
 061A 2491 Кров'ю наповали / Україну та й замовкли – / Ножі пощербили.
 114A 0410 Хіба зараз?...» – «Я жартую. / Тепер Україну / Ні москалі, ні татари –
 150A 0170 На весь світ великий, / На всю Україну, / Що не дав ти товариству
 154A 0170 На весь світ великий, / На всю Україну, / Що не дав ти товариству
 171A 0042 Проспав еси степи, ліси / І всю Україну. / Спи ж, повитий жидовоу,
 180A 0416 Це той первий, що розпинав / Нашу Україну, / А вторая доканала
 207A 0525 І згадав сирота Степан в неволі / Свою далеку Україну, / Нерідного батька старого,
 207A 0626 І через Балкани / Простали ми в Україну / Вольними ногами;
 246A 0157 І тебе загнали, мій друже єдиний, / Мій Якове добрий! Не за Україну, / А за її ката
 довелось пролить
 250A 0040 Несли, несли з чужого поля / І в Україну принесли / Великих слов велику силу,
 266A 0095 В торішній свитині, / Що ти несеш в Україну / В латаній торбині?
 274A 0232 А я з байстрюками / Повертала в Україну / Степами, тернами,
 274A 0437 І третє настало; / Уже прийшли в Україну... / Жаль їй чогось стало.
 006В 0094 Та неоднаково мені, / Як Україну злії люде / Присплять, лукаві, і в огні
 006В 0357 І згадуйте один другого. / Свою Україну любіть, / Любіть її... Во время люте,
 025В 0005 А я дивлюся... і серцем лину / В темний садочок на Україну. / Лину я, лину, думу
 гадаю,
 029В 0058 Я так її, я так люблю / Мою Україну убогу, / Що проклену святого Бога,
 029В 0066 Стоїть одним-одна хатина... / З хатини видно Україну / І всю Гетьманщину кругом.
 033В 0048 Чи вже ж йому любо людей мордувать? / А надто сердешну мою Україну. / Що вона
 зробила? За що вона гине?
 038В 0113 – Для чого я на світ родився, / Свою Україну любив? – / До утрени завив з дзвіниці
 038В 0118 Перехрестився, чотки взяв... / І за Україну молитись / Старий чернець пошкандибав.
 044В 0048 Преславнії компанійці / В свою Україну. / Іде військо, іде й друге,
 046В 0059 Вихожу, дивлюся, / І згадую Україну, / І згадать боюся.
 046В 0138 Чи, може, вже з неба / Подивлюсь на Україну, / Подивлюсь на тебе.
 057В 0216 Там-то його й скалічено, / Та й на Україну / Повернено з одставкою.
 072В 0005 Хоч на старість волі. / Пішо[в] би я в Україну, / Пішов би додому,
 111В 0010 Якось недавно довелось / Мені заїхать в Україну, / У те найкраще село...
 111В 0055 Красується, любується / На всю Україну. / А понад ним зеленіють
 129В 0010 «З'їздили ми Польщу / І всю Україну, / А не бачили такої,
 149В 0028 Та розважу своє горе. / Та Україну згадаю, / Та пісеньку заспіваю.
 156В 0010 З Ромоданом. Мов та галич, / Вкрили Україну, / Та й клюють елико мога...
 158В 0017 Та молитесь Богу, / Та згадує Україну / І тебе, мій друже,
 185В 0048 А все-таки її люблю, / Мою Україну широку, / Хоч я по їй і одинокий
 194В 0080 І долетять коли-небудь / На Україну... і падуть, / Неначе роси над землею,
 308В 0069 Тебе, мов кралою, посажу. / Дніпро, Україну згадаєм, / Веселі селища в гаях,

УКРАЇНА 3

- 060A 0015 Я там одинокий. / Одинокий... А Україна! / А степи широкі!
 037В 0020 Неначе стоптана трава, / Україна плаче, стогне-плаче! / За головою голова
 046В 0143 І благов би я о смерті... / Так ти, і Україна, / І Дніпро крутоберегий,

УКРАЙНИ 2

- 061A 1302 Прокинеться доля; козак заспіва: / «Ні жиди, ні ляха», а в степах України – / О Боже мій милий – блисне булава!»
250A 0165 Чого ж ви чванитеся, ви! / Сини сердешної України! / Що добре ходите в ярмі,

УКРАЙНИ 10

- 057A 0045 Нехай душі козацькіі / В Україні витають – / Там широко, там весело
246A 0162 О друже мій добрий! друже незабутий! / Живою душею в Україні витай, / Літай з козаками понад берегами,
006B 0320 Холоне серце, як згадаю, / Що не в Україні поховають, / Що не в Україні буду жить,
006B 0321 Що не в Україні поховають, / Що не в Україні буду жить, / Людей і Господа любить.
025B 0011 Ой зоре! зоре! – і сльози кануть. / Чи ти зійшла вже і на Україні? / Чи очі карі тебе шукають
028B 0015 Та, мабуть, весело й не буде / І на Украй[ні], добрі люде, / Отже таки й на чужині.
029B 0086 Єй же богу, лучше жити, / Ніж нам на Україні. / А може, тим, що киргизи
111B 0047 В оцій пустині пропадать. / А ще поганше на Україні / Дивитись, плакати – і мовчать!
111B 0062 Якби не осталося / Сліду панського в Україні. /
218B 0085 Щоб людям серце розтопило. / І на Україні понеслось, / І на Україні святилось

УКРАЙНО 1

- 180A 0528 В німецьких теплицях / Заглушені!.. Плач, Украйно! / Бездітна вдовице!

УКРАЙНУ 10

- 057A 0068 Тільки вмю плакати, / Тільки сльози за Україну... / А слова – немає...
061A 1178 ----- / Ще день Україну катували / Ляхи скажені; ще один,
221A 0519 Занапастив еси вбогу / Сироту Україну! / За те ж тобі така й дяка.
274A 0410 Із-за Дністра пішли цигане / І на Волинь і на Україну. / -----
006B 0018 Любітеся, брати мої, / Україну любіте. / І за неї, безталанну,
033B 0020 Не плакала б Матер Божа / В Криму за Україну. / Як мандрували день і ніч,
066B 0012 Якби сказати, що не люблю, / Що я Україну забуваю, / Або лукавих проклинаю
178B 0038 На народ отой убитий, / Та тую Україну! / -----
194B 0040 Може, ще я подивлюся / На мою Україну... / Може, ще я поділюся
230B 0004 Та унтер п'яний Долгорукий / Україну правили. Добра / Таки чимало натворили,

УКРАЛА 1

- 050B 0181 В Умані водили / По улицах – украла щось... / Потім утопилась.

УКРАЛИ 3

- 266A 0032 Злії літа; та все теє / Заразом украли. / Жаль і батька, жаль і матір,
215B 0011 І ще якоюсь... Вороги!! / І люті! люті! Ви ж украли, / В багно погане заховали
306B 0007 Росли собі та виростали... / Дівчаток москалі украли, / А хлопців в москалі забрали,

УКРИВАЛАСЬ 1

- 250A 0144 У голови гори слала, / Степом укривалась!» / Кров'ю вона умивалась,

УКРИЄ 4

- 234A 0237 То вона вже скочить, / І укриє, й перехрестить, / Тихо заколише;
212B 0012 Святим хранителем твоїм? / І хто заступить? Хто укриє / Од зла людського в час лихий?
239B 0010 Ліванова, а не лукава, / Тебе укриє дорогим, / Золототканим, хитрошитим,
271B 0005 Собі батька маєш. / Раз укриє тебе рясно / Зеленим покровом –

УКРИЙ 2

- 234A 0055 І скупай, і спвий, / І собою укрий!» / -----
218B 0213 І чи одна ти? Божа Мати! / І заступи вас і укрий! / Нема сім'ї, немає хати,

УКРИЛА 2

- 061A 2140 Уквітчала її рястом, / Барвінком укрила; / І на полі жайворонок,
234A 0128 Бо то мати сповивала – / І літом укрила / Останньою свитиною!..

УКРИЛАСЬ 1

- 171A 0028 Марно сльози трачу: заснула Україна, / Бур'яном укрилась, цвіллю зацвіла, / В калюжі, в болоті серце прогноїла

УКРИЛИ 4

- 150A 0034 Хортиця з Лугом: «Чую! чую!» / І Дніпр укрили байдаки, / І заспівали козаки:
154A 0033 Хортиця з Лугом: «Чую, чую». / І Дніпр укрили байдаки, / І заспівали козаки.
135B 0010 Та ще мене гайворони / Укрили з півночі... / Ключуть очі козацькії,
137B 0046 Знаменами, бунчугами / Гетьмана укрили. / Гетьман старий ридає,

УКРИТА 1

- 119B 0005 У золоті, в аксамиті, / Мов та квіточка укрита, / Росла я, росла.

УКРИТИСЯ 1

- 250B 0431 Із очерету будувати, / Щоб хоч укритися вночі. / З-за Нілу сфінкси, мов сичі,

УКРИТІ 1

- 147B 0008 Весна, садочки зацвіли; / Неначе полотном укриті, / Росою божою умиті,

УКРІПИСЬ 1

- 250B 0338 Дає та й каже: – На, моя дитино, / Поки що, буде, укріпись, / До Віфлієма не близенько;

УКУПІ 4

- 258A 0202 Чи є що краще, лучше в світі, / Як укупі жити, / Братам добрим добро певне
006B 0010 Ніколи, братія, ніколи / З Дніпра укупі не п'ємо! / Розійдемося, рознесемо
125B 0046 У Бихові, славнім місті, / З Левченком укупі, / Потоптати жидівського
209B 0123 Та в добрий час і полягли / Отут укупі!.. /

УКУПОЧЦІ 3

- 061A 0721 Як жить вони будуть / Укупочці, як золото / І долю добуде,
061A 1737 Вип'єм, друже, погуляєм / Укупочці, в парі. / А де ж Волох? Заспівай лиш
285B 0001 ----- / Росли укупочці, зросли; / Сміялись, гратись перестали.

УЛАСОВИЧ 1

- 057B 0363 Сатана проклятий. / – Ходім,– кажу,– Уласович, / На твою криницю

УЛЕЖУ 1

- 160B 0011 Та вже ж нехай хоч розіпнуть, / А я без вірші не улежу. / Уже два года промережав

УЛИЦІ 16

- 020A 0141 Слізеньки втирають. / Пішов кобзар по улиці – / З журби як заграє!
024A 0109 Слізеньки втирають. / Пішов кобзар по улиці – / З журби як заграє!
030A 0059 Слізеньки втирає, / Бо дівчата на улиці / Без неї співають.
030A 0539 Не дадуть до мови дитині дожить. / На кого собаки на улиці лають? / Хто голий, голодний під тином сидить?
061A 1365 Утомилась, одпочиньте». / Улиці, базари / Крились трупом, плили кров'ю.
114A 0360 Як п'яні придани / Йшли по улиці, співали. / «Мар'яно! Мар'яно!
207A 0476 Слухають... щось грає, / Мов на кобзі, на улиці / І ніби співає.
207A 0541 ----- / Отак на улиці під тином / Ще молодий кобзар стояв
122B 0001 ----- / По улиці вітер віє / Та сніг замітає.
122B 0003 Та сніг замітає. / По улиці попідтинню / Вдова шкандибає

- 128В 0001 ----- / На улиці невесело, / В хаті батько лас,
152В 0011 Люде не беруть. / А на улиці дівчата / Насміхаються, прокляті,
153В 0071 Нема твого сина, / На улиці валяється / Убита дитина,
161В 0393 Літо коло світа, / А восени на улиці / Сотника убито!
250В 0232 А то... Й не вимовив: уб'ють / На улиці.– І заховаймось / В своїм оазисі.– І в путь
250В 0539 Яюсь вони собі гуляли / Удвох на улиці, знайшли / Дві палички, та й понесли

УЛИЦЮ 5

- 030А 0109 Одсуне квартиру, / Поглядає на улицу, / Колише дитинку;
038В 0034 В червоних штанях аксамитних / Матнею улицу мете. / Іде козак.– Ох, літа! літа!
123В 0002 Ой сяду я під хатою, / На улицу гляну, / Як-то тії дівчаточка
153В 0061 І вночі спустилась / До студента на улицу. / І де б утікати,
180В 0021 І молиться за його Богу, / І йде на улицу гулять / Гордіше самої цариці.

УЛИЦЯМИ 1

- 061А 2356 Собаки не їли. / І темними улицями, / Де менше горіло,

УЛИЦЯХ 7

- 061А 1531 Купою на купі. / На улицах, на розпуттях / Собаки, ворони
173А 0246 Удень за вдовою / По улицах та, сміючись / Дразнили Совою.
180А 0366 Уже за порогом / Як кинеться по улицах, / Та й давай місити
199А 0132 «Отій самій, / Що водили по улицах / В Празі позавчора;
050В 0181 В Умані водили / По улицах – украла щось... / Потім утопилась.
147В 0016 Позамикалися у хатах / Та й мруть. По улицах воли / Ревуть голодні, на городі
250В 0691 Святис діточки. Слідком / За ним по улицах[х] ходили, / А іноді й на Єлеон

УЛИЦЬ 1

- 180А 0496 Уже моштрувались. / Покрай улиць поспішали / Заспані дівчата,

УЛОВЛЯТЬ 1

- 268В 0046 Підстерезуть вас на тоте ж, / Уловлять і судить не будуть, / В кайдани туго окують,

УЛУСИ 1

- 156В 0055 Сонце із-за хмари, / Потягли в свої улуси / З турками татаре.

УЛЮБИЛОСЯ 1

- 153В 0021 Та лихо спіткало! / Улюбилось, сердешне, / Було молодее,

УЛЯГЛОСЬ 1

- 200В 0042 Зима минала, кралось лихо / Та в самім серці й уляглось / У генеральші молоді.

УМАМ 1

- 277В 0007 ----- / Роботящим умам, / Роботящим рукам

УМАНІ 5

- 061А 2185 Купою на купі / Од Києва до Умані / Лягли ляхи трупом.
061А 2269 Не було ніколи, / Що в Умані робилось. / Базиліан школу,
061А 2300 Так Гонта кричав, / По Умані бігав. А серед базару, / В крові, гайдамаки ставили
столи:
061А 2372 Або скарб ховає? / Аж труситься. Із Умані / Де-де чуть – гукають
050В 0180 Була чутка, що стрижену / В Умані водили / По улицах – украла щось...

УМАНЩИНІ 1

- 061А 2111 Весілля справляє / В Уманщині, на пожарах. / Вона виглядає –

УМАНЬ 6

- 061A 2119 Та Богу молися. / А мені тепер на Умань / Треба подивитись.
 061A 2188 Як та хмара, гайдамаки / Умань обступили / Опівночі; до схід сонця
 061A 2190 Опівночі; до схід сонця / Умань затопили; / Затопили, закричали:
 061A 2264 І карали: страшно, страшно / Умань запалала. / Ні в будинку, ні в костьолі,
 061A 2365 І свяченим копа яму. / А Умань палає, / Світить Гонті до роботи
 256A 0039 Залізник витас / І на Умань позирає, / Гонту виглядає.

УМЕР 10

- 061A 0798 Душа, без сповіді святої! / «Оксано, дочко!» – та й умер. / Ляхи задумалися, стоя,
 061A 2506 Вперше зроду; сльози не втер, / Умер неборака. / Нудьга його задавила
 274A 0196 Була колись, тепер нема. / Умер найстарший старшина. / -----
 274A 0467 Бо не допустили. / А як умер, то за його / Богу помолилась.
 026B 0047 Малого віку у тім раю. / Умер би, орючи на ниві, / Нічого б на світі не знав.
 104B 0162 Громадою люде, / І пан умер, а жіночка / Московкою всюди
 151B 0001 ----- / – Ой умер старий батько / І старенькая мати,
 156B 0073 Сидячи в неволі, / Та й умер з нудьги. Остило / Волочить кайдани.
 161B 0407 Хрест постановити. / Умер сотник, і покої / Згнили, повалялись,
 207B 0031 Не витерпів лихої долі, / Умер на панщині!.. А ми / Розлізлися межі людьми,

УМЕРЛА 7

- 061A 0463 Добривечір! А де дочка?» / «Умерла, панове». / «Лжеш, Іудо! Нагаями!»
 207A 0045 Немає, немає... / Мов умерла; а той рветься / З усієї сили
 207A 0143 «Та не чужий, стривай лишень. / От умерла й мати, / Таки твоя, а я й кажу
 270A 0039 Кляла-проклинала. / Та й умерла... А мене пан / Взяв догодувати.
 270A 0061 Не дали дожити / Люде віку. Я умерла / Зимою під тином,
 006B 0102 Та вже й шукати перестала, / Умерла, плачучи. Давно / Не чуть нікого, де ти
 гралась,
 250B 0746 Сумуючи, у бур'яні / Умерла з голоду. Амінь. / -----

УМЕРЛИ 1

- 061A 2237 Була не втопила? / Менше б гріха: ви б умерли / Не католиками;

УМЕРТИ 3

- 178B 0035 Чоловіка злого. / І умерти!.. О Господи! / Дай мені хоч глянуть
 198B 0049 Благав, і досі ще благаю, / Щоб хоч умерти на Дніпрі, / Хоч на малесенькій горі.
 246B 0007 Валяться, старітися, гнить, / Умерти й сліду не покинуть / На обікраденій землі...

УМИВАЄ 1

- 234A 0228 Чого наймичка сльозами / Його умивас. / Не зна Марко, чого вона

УМИВАЙ 1

- 030A 0163 Рве всякий по волі. / Умивай же біле личко / Дрібними сльозами,

УМИВАЛАСЬ 2

- 250A 0142 У нас воля виростала, / Дніпром умивалась, / У голови гори слала,
 250A 0145 Степом укривалась!» / Кров'ю вона умивалась, / А спала на купах,

УМИВАЛИ 1

- 266A 0029 Мою добру долю, / Що день божий умивали... / Поки не підкralись

УМИЄШСЯ 1

- 030A 0456 Умийся сльозами. / Умиєшся – не побачать, / То й не засміються;

УМИЙ 1

- 006B 0183 Повий мою головоньку, / Росою умий. / І вітами широкими

УМИЙСЯ 4

- 030A 0455 До схід сонця в темнім лісі / Умийся сльозами. / Умиєшся – не побачать,
047A 0151 Поки півні не співали, / Умийся водою, / Випий трошки сього зілля –
016B 0230 В калюжах з дітьми у яру. / Умийся, серденько! Бо мати / Он дивиться й не пізнає
016B 0234 І думас: тебе не стало... / Умийся, серце, щоб пізнала / Тебе, єдину свою...

УМИЙТЕСЯ 1

- 250A 0079 Своїми синами! / Умийтеся! образ божий / Багном не скверніте.

УМИЛА 2

- 207A 0569 І голову йому змила, / І ноги умила, / І в сорочці тонкій білій
234A 0433 Ввійшла в хату. Катерина / Її ноги умила / Її полудновать посадила.

УМИЛАСЯ 1

- 016B 0238 За долю добрую твою. / Умилася. А добрі люде / Прибрали, в Київ одвезли

УМИРАЄ 6

- 061A 0004 І дурень, і мудрий нічого не знає. / Живе... умирає... Одно зацвіло, / А друге зав'яло,
навіки зав'яло...
061A 1486 Може, тяжко клене долю / Клене, умирає, / Або в пана у кайданах
173A 0070 Кохалася... А тим часом / Батько умирає. / Осталася удовою,
274A 0253 Вхожу в хату. Аж щось стогне, / Ніби умирає, – / То мій батько. І нікому
014B 0040 Аж тільки мати на печі, / Та й та, сердешна, умирає, / А хата пустокою гние.
016B 0210 Бо люде не знають, / Чому добре умирає, / Злеє оживає,

УМИРАЄМ 2

- 258A 0070 Окрадені, замучені, / В путах умираєм, / Не молимося чужим богам,
041B 0005 Нащо живем? Чого бажаєм? / І, не дознавшись, умираєм, / А покидаємо діла...

УМИРАЛИ 1

- 209B 0125 / А як ми бились, умирали, / За що ми голови складали

УМИРАТИ 5

- 018A 0039 Де сонечко сяє. / Тяжко-важко умирати / У чужому краю...
234A 0082 У білих палатах, / Старітися, умирати, / Добро покидати
234A 0408 Не хотілось на чужині / Одній умирати! / Коли б Марка діждатися...
234A 0455 І на ноги встати. / Тяжко, Катре, умирати / В чужій теплій хаті!»
050B 0210 Чого ж він приплентав? – А хто його зна! / Чи чув ти, що кажуть: легше умирати /
Хоть на пожарині в своїй стороні,

УМИРАТЬ 2

- 265A 0022 Страшно впасти у кайдани, / Умирать в неволі, / А ще гірше – спати, спати
050B 0055 Себе люби, то й Бог допоможе. / А доведеться умирать? / Здыхать над грішми? Ні,
небоже!

УМИРАЮТЬ 1

- 207A 0522 Під землею камень ламають, / Без сповіді святої умирають, / Як собаки, здихають.

УМИРАЮЧИ 1

- 018A 0037 Та там і загинув. / Умираючи, дивився, / Де сонечко сяє.

УМИТЕ 1

- 030A 0506 Подивилась на дитину – / Умите сльозою, / Червоніс, як квіточка

УМИТЕЄ 1

- 068B 0032 Сльози молодії, / І умитеє сльозами / Серце одпочине

УМИТИЙ 1

250B 0170 Так бачиш що! – А гость роззутий, / Умитий з кущі вихожав / В одному білому хітоні,

УМИТИ 2

264A 0012 Ні карії оченята, / Умиті сльозою, / Ані серце твоє тихе,
147B 0009 Неначе полотном укриті, / Росою божою умиті, / Біліють. Весело землі,

УМИЮТЬ 1

061A 1232 Сльозами дрібними / Їх умиють. Зійде сонце, / Осушить, пригріє;

УМІВ 1

030A 0138 Якби милий чорнобривий, / Умів би спинити... / Так далеко чорнобривий,

УМІЄ 2

184B 0004 Неначе стане молодий, / І заспіває... як уміє. / І стане ясно перед ним
250B 0550 Додому, бачте, показати, / Що й він уміє майструвати. / Марія ще за ворітьми

УМІЛА 3

061A 0888 То щедрої гостинець пані. / Уміла що кому давать, / Невроку їй, нехай царствує;
061A 2011 І карії очі – / Полюбила, як уміла, / Як серденько хоче.
114A 0164 Думала – ні люди, ані домовина / З Петром не розрізнять... Уміла любить. / Думала,
що тільки кобзарі співають,

УМІЛО 1

057A 0032 Виливало мову, / Виливало, як уміло, / За темні ночі,

УМІЮ 1

180A 0296 По-здешньому?» – «Ба ні, – кажу, – / Говорить умію, / Та не хочу».– «Экой чудак!

УМОВК 2

020A 0137 ----- / Умовк кобзар, сумуючи: / Щось руки не грають.
024A 0105 ----- / Умовк кобзар, сумуючи, / Щось руки не грають.

УМРЕ 2

207A 0250 А він занедужав, / Та ще й умре. О Боже мій! / А йому байдуже,
282B 0001 ----- / Умре муж велій в власниці. / Не плачте, сироти, вдовиці,

УМРЕТЕ 1

207B 0042 У наймах коси побіліють, / У наймах, сестри, й умрете! / -----

УМРЕШ 1

218B 0197 І сивіть, кленучи. І горе! / Умреш еси на самоті, / Мов прокаженна!

УМРУ 11

061A 1587 Вчора не загинув! / А сьогодні, коли й умру, / З домовини встану
114A 0144 Нехай вкупі закопають... / Умру... не почую. / Не почую...» Обнялися,
114A 0242 За сотника Івана». / «Умру, серце-мамо, / За сотником Іваном».
268A 0001 ----- / Як умру, то поховайте / Мене на могилі
006B 0082 І, неоплаканий своїми, / В неволі, плачучи, умру. / І все з собою заберу,
076B 0112 Без тебе сонця не узрю, / Без тебе я умру! умру! – / І йде, ридаючи, до сина.
076B 0112 Без тебе сонця не узрю, / Без тебе я умру! умру! – / І йде, ридаючи, до сина.
119B 0024 Буду тебе проклинати, / Поки не умру. / -----
161B 0085 ----- / А що ж, умру хіба? / -----
233B 0036 Молитву діяти до краю. / А як умру, моя святая! / Моя ти мамо! Положи
250B 0329 Возобновлять мужі есеї. / І каже, поти не умру, / Поки Месію не узрю! –

УМРУТЬ 1

289В 0009 Царями сіяєє жито! / А люде виростуть. Умруть / Ще незачатис царята...

УМУДРІТЕСЬ 1

258А 0167 Ніже теє знає». / Умудрітєсь, немудрії, / Хто світ оглядає,

УНИНІЄ 1

250В 0733 І ти, великая в женах! / І їх униніє і страх / Розвіяла, мов ту полову,

УНІАТИ 1

024А 0034 Як та галич поле криє, / Ляхи, уніати / Налітають – нема кому

УНІЇ 1

037В 0002 Ще як були ми козаками, / А унії не чуть було, / Отам-то весело жилось!

УНІЯТИ 1

020А 0034 Як та галич поле криє, / Ляхи, уніяти / Налітають – нема кому

УНОЧІ 18

010А 0193 Як провожала сина мати, / Як бивсь татарин уночі. / Ідуть – під дубом зелененьким

030А 0579 В тямку їй далася! / Бо уночі тільки й знає, / Що москаля кличе».

061А 1193 Ляхи заснули, а Іуди / Ще лічать гроші уночі, / Без світла лічать бариші,

173А 0236 Гостинця ховала. / А уночі розхристана / І простоволоса

180А 0050 Отак, ідучи попідтинню / З бенкету п'яний уночі, / Я міркував собі йдучи,

274А 0026 Обідрані, трохи не голі, / Бендерським шляхом уночі / Ішли цигане. А йдучи,

006В 0045 Встає сивий, похилий. / Встає сам уночі, / Іде в степ, а йдучи

006В 0138 Чого ти плачеш, ідучи, / Чому не спиш ти уночі, / Моя голубко сизокрила? –

006В 0328 ----- / Косаря уночі / Зострічають сичі.

016В 0092 Загинеш, серденько, загинеш, / Мов ряст весною уночі. / Засхнеш, не знатимеш нічого,

103В 0001 ----- / На ниву в жито уночі, / На полі, на роздоллі,

104В 0126 ----- / Прийшов додому уночі. / Стогнала мати на печі,

161В 0285 Вчотирьох / Уночі ходила. / Уночі

161В 0286 Уночі ходила. / Уночі / Ходячи,

161В 0313 ----- / Іде додому уночі / П'янений сотник, а йдучи

200В 0024 Орда панів і паничів; / І генеральша уночі / Тихенько плакати собі стала.

200В 0109 Перед іконою пречистої / Горить лампада уночі. / Поклони тяжкї б'ючи,

303В 0001 ----- / Якось-то йдучи уночі / Понад Невою... та йдучи

УНТЕР 1

230В 0003 Капрал Гаврилович Безрукий / Та унтер п'яний Долгорукий / Україну правили. Добра

УНУКИ 1

061А 1234 Осушить, пригріє; / А унуки? Їм байдуже, / Жито собі сіють.

УНУЧОК 1

234А 0388 В брилі, на призьбі. Перед ним / З собакою унучок грався, / А внучка в юпку одяглась

УОСЕНИ 1

160В 0002 Неначе степом чумаки / Уосени верству проходять, / Так і мене минають годи,

УПАВ 4

061А 0796 Не витерпів святої кари, / Упав, сердега. Пропадай, / Душа, без сповіді святої!

061А 1390 Ледве вимовив Ярема / Та й упав додолу. / «Еге! ось що... Шкода хлопця,

127В 0007 Заболів живіт, / Упав чумака коло воза, / Упав та й лежить.

127В 0008 Упав чумац коло воза, / Упав та й лежить. / Із Одеси преславної

УПАДЕ 2

218В 0013 І огнем-сльозою / Упаде колись на землю / І притчею стане

304В 0011 Аж зареве та загуде, / Козак безверхий упаде, / Розтрощить трон, порве порфіру,

УПАДУ 1

258А 0034 І всі злії посміяться, / Як упаду в руки, / В руки вражі, спаси мене

УПАДУТЬ 1

194В 0083 На щире серце молодес / Сльозами тихо упадуть! / І покиває головою,

УПАЛА 4

114А 0315 Крізь тин дивилася на те, / Не додивилася, упала / І тяжко-тяжко заридала.

207А 0545 За тином слухала Ярина, / І не дослухала, упала. / «Степаночку! Степаночку! –

221А 0310 Трошки, трошки б підждали, / І церква б упала... / Тойді б разом дві руїни

250В 0711 Отак і вас він поведе! – / Сказала дітям. І упала / На землю трупом.

УПАЛИ 2

061А 0452 «Пане полковнику, ламай!» / Упали двері... А нагай / Малює вздовж жидівську спину.

218В 0162 І син Алкід твій, і гетери – / Всі, всі упали до землі / Перед Петром. І повели

УП'ЄМОСЯ 1

180А 0157 Лишенько з тобою. / Уп'ємося отрутою, / В кризі ляжем спати,

УП'ЄШСЯ 1

061А 1296 Червонив ти синє, та не напоїв; / А сю ніч уп'єшся. Пекельнеє свято / По всій Україні
сю ніч зареве;

УПИВАЙТЕСЬ 1

180А 0191 Прощайте, в гості не приїду! / Упивайтесь, бенкетуйте, – / Я вже не почую,

УПИВАЛИСЬ 2

061А 1185 Минув – і лях, і жидовин / Горілки, крові упивались, / Кляли схизмата, розпинали,

029В 0095 За віру христову, / Упивались і чужої / І своєї крові!..

УПИВАТЬСЯ 1

046В 0110 Та до Миколи заблудила... / Та й упиваться зареклась. / -----

УПИВСЯ 3

180А 0064 Мені приснився – / Найтверезіший би упився, / Скупий жидюга дав би гривню,

088В 0035 Люде кажуть і говорять: / Мабуть, він упився. / І я заплакав, жаль малому

247В 0004 Та на замчище подив[ив]сь! / Упився б! здорово упивсь! / І препрославлений козачий

УПИВСЬ 2

247В 0004 Та на замчище подив[ив]сь! / Упився б! здорово упивсь! / І препрославлений козачий

247В 0013 Якби ти на світ не родивсь / Або в колиці ще упивсь... / То не купав би я в калюжі

УПИВШИСЬ 2

216В 0006 І на діла його дивившись, / А так, мов іноді упившись / Дідусь сивесенький, рида –

218В 0136 Межи злодіями. І спали, / Упившись кровію, кати, / Твоєю кровію. А ти

УПИЛАСЯ 3

221А 0237 Не та рано встала, / Що до світа упилася... / А та, що й проспалась!

221А 0239 ----- / Упилася б ти без мене / З своїми ксьондзами?

274А 0187 А три шаги пропила. / Упилася, упилась! / І досі п'яна!..

УПИЛАСЬ 2

- 274A 0187 А три шаги пропила. / Упилася, упиласть! / І досі п'яна!..
046B 0108 Та силу позички зносили, / А воля в гостях упиласть / Та до Миколи заблудила...

УПОВАНІЄ 2

- 250B 0001 ----- / Все упованіє моє / На тебе, мій пресвітлий раю,
250B 0004 На милосердіє твоє, / Все упованіє моє / На тебе, мати, возлагаю.

УПОВАЮ 1

- 274A 0001 ----- / Молюся, знову уповаю, / І знову сльози виливаю,

УПОВАЮТЬ 1

- 266B 0038 Ростуть собі, як та лоза / У темнім лузі. Уповають / На корень свій, уже гнилий,

УПОЇВ 1

- 218B 0444 Обидва п'яні. Кров і дим / Їх упоїв. Руїну слави / Рим пропиває. Тризну править

УПОЇЛИ 1

- 281B 0026 Хоробрі русичі той пир, / Сватів упоїли, / А самі простяглися

УПОКОЙ 1

- 057B 0305 Отож у садочку / За упокой душі її / Псалтир прочитас,

УПОРАВШИСЬ 3

- 061A 0330 Та швидче, хаме!.. Постривай! / Упоравшись, біжи в Вільшану: / Їмості треба. Не барись».
068B 0130 В багні смердячому. А ми, / Упоравшись, пішли шукати / Нової хати, і нашли
200B 0195 І генерала напоїла / Та й спать, упоравшись, лягла. / «Тепер старого поховаю,

УПОРАЛИСЬ 1

- 061A 1657 Груші гнилобокi. / Позбивали, упорались; / Козакам нівроку,

УПРАВИТЕЛЬ 2

- 095B 0049 А пан з костьолу їхав, / Чи управитель, а не пан. / За вихилясами придан,
095B 0053 Ніхто й не бачив, як проїхав / Той управитель, лях ледачий. / А він так добре бачив,

УПРУГИ 1

- 171A 0058 Новий леміш і чересло. / І в тяжкі упруги... / Може, зорю переліг той,

УПУСТИЛА 1

- 199A 0020 Сім'ю слав'ян роз'єднала / І тихо, тихо упустила / Усобищ лютую змію.

УРА 6

- 180A 0279 Кругом запалало, / Аж злякався я... «Ура! ура! / Ура!» – закричали.
180A 0279 Кругом запалало, / Аж злякався я... «Ура! ура! / Ура!» – закричали.
180A 0280 Аж злякався я... «Ура! ура! / Ура!» – закричали. / «Цу-цу, дурні! схаменіться!
180A 0372 «Гуля наш батюшка, гуля! / Ура!.. ура!.. ура! а-а-а...» / Зареготався я, та й годі;
180A 0372 «Гуля наш батюшка, гуля! / Ура!.. ура!.. ура! а-а-а...» / Зареготався я, та й годі;
180A 0372 «Гуля наш батюшка, гуля! / Ура!.. ура!.. ура! а-а-а...» / Зареготався я, та й годі;

УРАГАН 1

- 158B 0032 Звір в пустині, і повіє / Ураган холодний. / І занесе піском, снігом

УРАЛ 1

- 067B 0020 Попід чужим тином / Аж за Урал. Опинилось, / В пустині, в неволі...

УРАЛОМ 7

- 029В 0083 Носив і свиту і жупан... / Нащо вже лихо за Уралом / Отим киргизам, отже, й там,
 042В 0013 Невольникам і сиротам / В степу безкраім за Уралом. / -----
 046В 0047 В неділю крадуся я в поле. / Талами вийду понад Уралом / На степ широкий, мов на волю.
 046В 0087 І я прокинусь. Поза горою / Вертаюсь, крадуся понад Уралом, / Неначе злодій той, поза валами.
 050В 0199 Карались Господом ляхи, / І пугав Пугач над Уралом. / Пііти в одах вихваляли
 057В 0002 Не на Україні, а далеко, / Аж за Уралом, за Елеком, / Старий недобиток варнак
 238В 0001 ----- / Недавно я поза Уралом / Блукав і Господа благав,

УРАЛУ 1

- 074В 0019 Святеє сонце покрива, / І стала тьма, і од Уралу / Та до Тингиза, до Аралу

УРАНЦІ 2

- 061А 0333 ----- / Отак уранці жид поганий / Над козаком коверзував.
 006В 0160 Тихо розмовляти, / Будем вкупочці уранці / На той світ літати.

УРОДИВ 1

- 207А 0115 «Чи так, чи не так, / Уродив постернак, / А петрушку

УРОДИЛА 1

- 171А 0024 Що ж на ниві уродилось??! / Уродила рута... рута... / Волі нашої отрута.

УРОДИЛИ 1

- 061А 1651 «Ту їх достобіса! / Які груші уродили! / Збивайте, хлоп'ята!

УРОДИЛОСЬ 2

- 171А 0023 І шаблями скородили. / Що ж на ниві уродилось??! / Уродила рута... рута...
 016В 0272 Або, може, вже такою / Воно й уродилось? / Або, може, молодес

УРОДЛИВА 2

- 221А 0040 Ніже злого слова, / Не сказала. Уродлива / Та ще й чорноброва.
 016В 0201 Свій матері щасливій / Дочка уродлива. / Мов тополя, виростає

УРОДЛИВИЙ 1

- 235В 0011 І сниться їй той син Іван / І уродливий, і багатий, / Не одинокий, а жонатий

УРОДУ 1

- 010А 0139 Довго, довго дивовались / На її уроду... / Треті півні: кукуріку! –

УРЯД 1

- 180А 0340 Під самую пику. / І всі уряд поставали, / Ніби без'язикі –

УС 2

- 045А 0049 А там – тільки мріє. / Сивий ус, стару чуприну / Вітер розвіває;
 200В 0101 І кучері аж по плече, / І висипався чорний ус, / І ще... Та се ще не втече,

УСА 2

- 150А 0029 Зареготався дід наш дужий, / Аж піна з уса потекла. / «Чи спиш, чи чуєш, брате Луже?
 154А 0029 Зареготався дід наш дужий, / Аж піна з уса потекла. / «Чи спиш, чи чуєш, брате Луже,

УСАМИ 1

- 161В 0048 Руку поцілує, / То усами страшеними / Сивими пустує,–

УСАТИЙ 1

185В 0032 Та іноді старий козак / Верзеться грішному, усатий, / З своєю волею мені

УСАТИХ 1

154А 0070 Гостей до султана?...» Так море спиняло / (Любило завзятих усатих слав'ян). / Босфор
схаменувся. Туркєня дрїмала,

УСАТОГО 1

114А 0104 Не до пана старого, / Усатого, товстого, / А з Петрусем

УСЕ 17

- 061А 0926 ----- / А мудро співає! Коли не послухаєш, усе іншу. / Підкрадьмось, братці, та
послухаємо, а тим часом
- 173А 0128 Чуприни голити. / Усе дрібні, усе малі, / Все багатих діти.
- 173А 0128 Чуприни голити. / Усе дрібні, усе малі, / Все багатих діти.
- 180А 0376 Таки добре. Перед світом / Усе те заснуло, / Тіль[ки] де-де православні
- 207А 0660 Не бачу й не знаю... / Ляхи були, усе взяли, / Кров повипивали!..
- 221А 0327 Все наше пропало! / Усе добре поплюндрує / Й брата не покине!
- 246А 0077 Ми христіяне; храми, школи, / Усе добро, сам Бог у нас! / Нам тільки сакля очі коле:
- 266А 0019 Моє серце тихе, / Погасили усе добре, / Запалили лихо,
- 006В 0337 Мов бритвою, старий голить / Усе, що даси. / -----
- 068В 0099 Покинув хату і город, / Усе покинув. Чорт нарадив. / Пішов я в писарі в громаду.
- 104В 0066 До нитки звівся мій козак, / Усе на панщині проклятій, / А був хазяїн
- 153В 0037 І в школу ходила, / Усе з батьком, то й не можна / Було ради дати.
- 183В 0003 Чи Богу молюся, / Усе думаю про його / І чогось боюся.
- 183В 0027 Чи то так гуляю, / Усе думаю про його, / І сама не знаю,
- 185В 0004 Та все дочиста розказать, / Усе, що треба, що й не треба. / А то не діждешся його,
- 187В 0006 І од палат та до тюрми / Усе царі, а над собою / Аж деспоти – такі царі,
- 209В 0020 А чорна могила ще гірше розкрилась. / Дивлюся, в могилі усе козаки: / Який
безголовий, який без руки,

УСИ 1

055А 0053 Де-то будь роботі? / Закрутивши чорні уси, / За ухо чуприну,

УСІ 24

- 010А 0085 І над водою, і над гаєм, / Кругом, як в усі, все мовчить. / Аж гульк – з Дніпра
повиринали
- 061А 1324 ----- / Задзвонили в усі дзвони / По всій Україні;
- 061А 1438 «Чи всі, діти?» / «Усі, батьку!» / «Гайда!»
- 173А 0134 Тих чотири в хаті. / Усі невлad, усіх назад, / В усіх доля мати.
- 180А 0038 Шкода й праці. Схаменіться. / Усі на сім світі – / І царята, і старчата –
- 199А 0080 Богу помолюся, / Щоб усі слав'яне стали / Добрими братами,
- 199А 0253 Задзвонили у Констанці / Рано в усі дзвони. / Збиралися кардинали,
- 199А 0305 ----- / Задзвонили в усі дзвони, / І повели Гуса
- 207А 0615 Та не вшкварив... Під хатою / Усі троє сіли. / -----
- 221А 0189 На маяку, що на горі / Посеред лісу, усі три. / Мов на мороз, понадувались,
- 246А 0073 Та до високого престола – / Усі ми в золоті і голі. / До нас в науку! ми навчим,
- 050В 0232 Сиві коси з кучерями / Усі до одного / І борошном посипали,
- 103В 0023 Гостей довідать... «Та й погані! / Усі до одного сичі, – / Оце тобі вари й печи!»
- 114В 0017 Під зеленим дубом / Не зійшлися усі троє. / – Отак-то ти, кате!
- 137В 0005 Місті в Чигирині / Задзвонили в усі дзвони, / З гармати стріляли,
- 156В 0033 В Межигор до Спаси.– / Задзвонили в усі дзвони, / Гармата гримала,
- 161В 0274 А я вже заповіді знаю / Усі до одної! / -----
- 161В 0275 ----- / Усі? / -----
- 209В 0027 Високі могили, дивися, дитино, / Усі ті могили, усі отакі. / Начинені нашим
благородним трупом,

- 209B 0027 Високі могили, дивися, дитино, / Усі ті могили, усі отакі. / Начинені нашим
благородним трупом,
209B 0033 Неначе сповита!.. Тут пана немає, / Усі ми однако на волі жили! / Усі ми однако за
волю лягли,
209B 0034 Усі ми однако на волі жили! / Усі ми однако за волю лягли, / Усі ми і встанем, та
Бог його знає,
209B 0035 Усі ми однако за волю лягли, / Усі ми і встанем, та Бог його знає, / Коли-то те буде.
Дивися ж, дитино!
209B 0114 Дітей козачих мордувать, / Усі до одного згоріли! / І Прися бідная моя

УСІЄЇ 7

- 061A 0716 Цілувались, обнімались / З усієї сили; / -----
061A 0996 І воює і гарцює / З усієї сили – / Нема в його ні оселі,
123A 0139 Рибалонька кучерявий / З усієї сили / Кинувсь в воду; пливе, синю
207A 0046 Мов умерла; а той рветься / З усієї сили / За долею... от-от догнав –
207A 0613 Хотів вшкварить метелицю / З усієї сили / Та не вшкварив... Під хатою
234A 0297 На хуторі. Старий батько / З усієї сили / З молодицями танцює
250A 0114 І Коллара читаєте / З усієї сили, / І Шафарика, і Ганка,

УСІМ 2

- 234A 0324 Піду помолюся / Усім святим у Києві, / Та й знову вернуся
050B 0046 Не торгувавсь і панотець / Усім на диво та на чудо! / За три копи звінчав у будень...

УСІХ 8

- 061A 0764 А тим часом світить / З усіх вікон у титаря. / Що-то там твориться?
173A 0134 Тих чотири в хаті. / Усі невлad, усіх назад, / В усіх доля мати.
173A 0135 Усі невлad, усіх назад, / В усіх доля мати. / А у вдови один син,
137B 0012 Народ з попами / З усіх церков на гору йде, / Мов та божа пчола, гуде.
139B 0026 Зятем звати, – / Усіх, усіх, моя мамо, / У неділеньку зятями
139B 0026 Зятем звати, – / Усіх, усіх, моя мамо, / У неділеньку зятями
200B 0209 Прощатись, люде. Аж гуде, / З усіх усюд народу йде, / Та щось шепочуть про отруту
218B 0416 Нехай пророка побиває, / Нехай усіх нас розпинає; / Уже внучата зачались,

УСМИРЯЙ 1

- 038B 0098 На рясу сльози... Бий поклони! / І плоть старечу усмирйай. / Святе писаніє читай,

УСМІХАВСЯ 1

- 061A 2434 Гляне – усміхнеться. / Страшно, страшно усміхався, / На степ оглядався.

УСМІХАЄТЬСЯ 1

- 217B 0014 І спать несе. А дід сидить / І усміхається, і стиха / Промовить нишком: – Де ж те
лихо?

УСМІХАЛАСЬ 4

- 114A 0021 Очима, душею, серцем розмовлять. / З ким ти усміхалась, плакала, журилась, / Кому
ти любила Петруся співать.
114A 0111 Обнімала, мліла... / А іноді усміхалась, / Плакала, німіла...
207A 0647 На пожар той поглядала, / Нишком усміхалась. / І як степи запорозькі
274A 0064 Сама собі вона шептала / І тяжко, страшно усміхалась. / Що ж се таке? Се не мара.

УСМІХАЛИСЬ 1

- 221A 0459 Костяки в льоху лежали / І мов усміхались, / Що сонечко побачили.

УСМІХАТЬСЯ 1

- 061A 0398 Туди й треба гнуться – / Гнуться мовчки, усміхаться, / Щоб люди не знали,

УСМІХНЕТЬСЯ 12

- 027A 0037 Сохнуть дрібні сльози. / Послухає, усміхнеться, / Піде темним гаєм...
027A 0090 Та про Україну мені заспівай. / Нехай усміхнеться серце на чужині, / Хоть раз усміхнеться, дивлючись, як ти
027A 0091 Нехай усміхнеться серце на чужині, / Хоть раз усміхнеться, дивлючись, як ти / Всю славу козацьку за словом єдиним
052A 0101 Гриця заспівас. / Нехай ще раз усміхнеться / Серце на чужині,
061A 1251 Сумно, страшно, а згадаєш – / Серце усміхнеться. / -----
061A 1314 Нічого не бачить; / Одна думка усміхнеться, / А друга заплаче.
061A 2433 Пожар світить; Гонта гляне, / Гляне – усміхнеться. / Страшно, страшно усміхався,
114A 0115 Петро запитає, / Вона гляне, усміхнеться: / «І сама не знаю...»
207A 0398 На світ божий глянуть, / Ледве вийшла; усміхнеться, / То піде, то стане,
250A 0248 Найменшого брата – / Нехай мати усміхнеться, / Заплакана мати.
274A 0012 Безталання невсипуще / І нам усміхнеться. / Поєднає з недолею
046B 0052 Мов рибонька над водою, / Тихо усміхнеться / І полине голубкою

УСМІХНЕШСЯ 1

- 207A 0017 Ніби заговориш, / Усміхнешся... Дивлюся я – / Нічого не бачу...

УСМІХНИСЯ 4

- 123A 0150 Розкрий карі очі! / Подивися, усміхнися! / Не хочеш!.. не хочеш!..»
207A 0224 Чого се ти плачеш? / Усміхнися, подивися, / Хіба ти не бачиш,
092B 0012 Хоч глянь на мене з-за Дніпра, / Хоч усміхнися з-за / -----
092B 0059 Скаже яке лихо. / Усміхнися, моє серце, / Тихесенько-тихо,

УСМІХНИСЬ 2

- 114A 0029 І сестру Мар'яну рястом уквітчай, / Часом на Петруся усміхнись, щаслива, / І хоч так, як жарти, колишне згадай.
287B 0014 Ми не раби його – ми люде! / Моя ти любо! усміхнись / І вольную святую душу

УСМІХНУВСЯ 4

- 061A 1433 Зайвого з обозу. / Усміхнувся на воронім / Та й знову у сльози.
061A 1600 А Лейби немає, / Усміхнувся мій Ярема, / Тяжко усміхнувся.
061A 1601 Усміхнувся мій Ярема, / Тяжко усміхнувся. / Отут, отут позавчора
029B 0153 І все то, все то в Україні!.. / І усміхнувся сивий дід... / Бо, може, нігде правди діть,

УСМІХНУЛАСЯ 2

- 218B 0560 Живого сліду на воді. / І усміхнулася тойді, / І тяжко, страшно заридала,
235B 0018 А діточки обід несуть. / І усміхнулася небога, / Проснулася – нема нічого...

УСМІХНУЛАСЬ 10

- 030A 0509 Вранці під росою. / Усміхнулась Катерина, / Тяжко усміхнулась:
030A 0510 Усміхнулась Катерина, / Тяжко усміхнулась: / Коло серця – як гадина
047A 0179 Прийшла... Вмилась, напилася, / Тихо усміхнулась, / Вдруге, втретє напилася
061A 0666 Послав свитку. Як ясочка, / Усміхнулась, сіла. / «Сідай же й ти коло мене».
061A 0679 «Жарти!» / Усміхнулась. / Прихилилась головою
221A 0154 Цариця сиділа. / Я глянула, усміхнулась... / Та й духу не стало!
016B 0341 Та байдуже. Поплакала / Трошки, усміхнулась, / Помолилась та й спать лягла.
218B 0529 До брами підкралась, / Послухала, усміхнулась / І щось прошептала,
250B 0127 Очиці кроткіє Марія / Та й усміхнулась. Зайняла / Козу з козятчком з-під гаю
250B 0520 Святої волі! Схаменулась / І тяжко, важко усміхнулась, / Та й заридала. Полились

УСМІХНУСЯ 2

- 114A 0137 В глухій домовині / Усміхнуся; скажу йому: / «Орле сизокрилий,
114A 0178 Я вам з того світа, любі, усміхнусь. / Усміхнуся...» Та й заплакав. / Дивились дівчата,

УСМІХНУСЬ 1

114A 0177 Згадайте про мене, про мою Мар'яну; / Я вам з того світа, любі, усміхнусь. /
Усміхнуса...» Та й заплакав.

УСОБИЩ 1

199A 0021 І тихо, тихо упустила / Усобищ лютую змію. / -----

УСОБИЩА 1

199A 0282 Ти сієш розколи! / Усобища розвієш, / Святійшої волі

УСОБНИК 1

199A 0288 Ревіли прелати. – / Ти усобник!..» – «Одно слово». / «Ти всіми проклятий!..»

УСОБНИКИ 1

029B 0052 Не ви прокляті... а гетьмани, / Усобники, ляхи погані!.. / Простіть, високії, мені!

УСОМ 1

180A 0061 То хоч коти гармати, / І усом не моргне. / Та й сон же, сон, напричуд дивний,

УСОХЛА 1

006B 0119 В яру криниця завалилась, / Верба усохла, похилилась, / І стежечка, де ти ходила,

УСТ 3

010A 0079 ----- / Вона все ходить, з уст ні пари. / Широкий Дніпр не гомонить:

258A 0112 Молюсь, Господи, внуши їм / Уст моїх глаголи. / Бо на душу мою встали

218B 0176 Сивобородого. І слово / Із уст апостола святого / Драгим єлеєм потекло.

УСТА 3

237B 0010 А ти, о Господи єдиний, / Скуєш лукавії уста, / Язик отой велеречивий,

239B 0031 Мов сарна з гаю, помайнують. / Німим отверзуться уста; / Прорветься слово, як вода,

250B 0224 І ждучи плаче, молодії / Ланіти, очі і уста / Марніють зримо.– Ти не та,

УСТАМИ 5

250A 0253 І діточок поцілує / Вольними устами. / І забудеться срамотня

192B 0039 Сам Бог розмовляє / Непорочними устами. / -----

233B 0033 Витай зо мною і учи, / Учи неложними устами / Сказати правду. Поможи

237B 0005 Кайдани в серці. А словами, / Медоточивими устами / Цілюються і часу ждуть,

308B 0029 Дружино святая! / Та нескверними устами / Помолімось Богу,

УСТРОМИЛА 1

274A 0115 Вона ж не спала, не журилась, / Сиділа, ноги устромила / В гарячий попіл. Виступав

УСЮД 1

200B 0209 Прощатись, люде. Аж гуде, / З усіх усюд народу йде, / Та щось шепочуть про отруту

УСЮДИ 6

027A 0103 Злая доля, може, по тім боці плаче, / Сироту усюди люде осміють. / Нехай би
сміялись, та там море грає,

045A 0003 Хто його не знає? / Він усюди вештається / Та на кобзі грає.

061A 1361 По горищах, по коморах, / По льохах, усюди; / Всіх уклали, все забрали.

173A 0066 І на шляху і без шляху, / Усюди, де люди. / -----

180A 0056 Тихо, як у раї, / Усюди божа благодать – / І в серці, і в хаті.

234A 0060 Як діточок двоє, / Усюди обоє. / Ще змалечку удвох ягнята пасли.

УСЮДІ 1

187B 0002 Дурні та гордії ми люди / На всіх шляхах, по всій усюді, / А хвалимось, що ось-то ми

УСЯ 1

221A 0354 О!.. Сміється і ридає / Уся Україна! / То близнята народились,

УСЯКІ 1

104В 0138 І де ті в Господа взялися / Усякі штучні іства? / Сама ж неначе нежива

УСЯКОМУ 1

016В 0291 Село. Помагала / Усякому. А сироти / До неї в покої

УТЕКЛО 2

234А 0248 Чимало літ перевернулось, / Води чимало утекло; / І в хутір лихо завернуло,
068В 0038 Сказав старий.– Води чимало. / Із Ікви в [море] утекло... / Над Іквою було село,

УТЕР 4

061А 0631 І хлинули сльози. / Поплавав сердега, утер рукавом. / «Оставайсь здорова. В далекій дорозі

061А 2436 На степ оглядався. / Утер очі... Тільки мріє / В диму, та й сховався.

114А 0185 Щире слово... « Вибачайте...– / Утер сліпі очі.– / Вибачайте, мої любі,

029В 0139 І витать над ними...» / Утер сльози нехолодні, / Хоч не молодії...

УТЕРЛА 1

095В 0164 Щоб на його подивилась, / Щоб утерла очі... / І дивитися не хоче

УТЕРЛАСЯ 1

030А 0283 Небо червоніє; / Утерлася, повернулась, / Пішла... Тільки мріє.

УТЕЧУ 3

207А 0229 Та й зо мною не говорить. / Утечу, ей-Богу, / Та й сховаюсь у бур'яні...

095В 0291 Дивися, чорная змія / По снігу лізе... Утечу, / У ірій знову полечу,

104В 0083 Сердега міркує.– / Покину їх та утечу. / Хто ж їх нагодує?

УТИРАЄ 2

061А 2526 Пішов степом сіромаха, / Сльози утирає. / Довго, довго оглядався,

207А 0352 Мовчала Ярина. / Тільки сльози утирає, / На шлях поглядає;

УТИРАЛА 1

026В 0036 Прийшла, привітала, / Утирала мої сльози / І поцілувала...

УТИРАЮ 1

061А 0173 Сміюся сльозами. / Дивлюся, сміюся, дрібні утираю – / Я не одинокий, є з ким в світі жити;

УТІК 1

030А 0645 Де ж ти? Заховався? / Утік!.. нема!.. Сина, сина / Батько одцурався!

УТІКАЄ 1

207А 0532 Кайдани ламас, / Утікає на вольную волю... / Уже на третьому полю

УТІКАЄШ 1

030А 0596 Та шпорами коня в боки. / «Чого ж утікаєш? / Хіба забув Катерину?

УТІКАЛИ 2

207А 0637 У Покрові; як козаки / Вночі утікали / І на тихому Дунаю

033В 0003 Великої слави, / Утікали з Мазепою / В Бендери з Полтави.

УТІКАТИ 1

153B 0062 До студента на улицю. / І де б утікати, / А вони – звичайне, діти –

УТІКАТЬ 1

268B 0042 Не дасть коня вам охляп сісти / Та утікати; не втечете / І не сховається; всюди

УТНИ 5

052A 0087 Що було, минуло... / Утни, батьку, щоб нехотя / На весь світ почули,

052A 0093 На всім світі стала! / Утни, батьку, орле сизий! / Нехай я заплачу,

061A 0960 ----- / Ну, та дарма; утни ще яку-небудь. Ану лишень про / батька Максима ушквар.

061A 1016 Шкода! Ну, нехай стара в'язне, більше м'яса буде. / Поборгуй, будь ласкав, завтра
оддам. Утни ще що-небудь / про гайдамаків.

061A 1744 Не знали й не знаєм. / Веселої утни, старче, / Щоб земля ломилась,–

УТНУ 1

066B 0005 Згадаю що чи що набачу. / То так утну, що аж заплачу. / І ніби сам перелечу

УТОМИВСЯ 3

010A 0174 Поспішай додому!» / Утомився вороненький, / Іде, спотикнеться, –

207A 0126 Стара моя сила, / Утомився... А все це ви / Так розворушили.

088B 0032 Того сірому-сироту, / Що він утомився, / На тин похилився,

УТОМИВСЬ 1

250B 0340 До Віфлієма не близенько; / Та й я спочину. Утомивсь.– / Та й сіли на шляху
гарненько

УТОМИЛАСЬ 1

030A 0501 Дала сльозам волю. / Утомилась заверюха, / Де-де позіхає;

УТОМИЛИСЬ 1

061A 1364 «Тепер, хлопці, буде! / Утомились, одпочиньте». / Улиці, базари

УТОМИЛОСЬ 1

006B 0194 Спала, не вставала. / Утомилось молодеє, / Навіки спочило...

УТОМЛЕНИЙ 2

246A 0028 Коли одпочити / Ляжеш, Боже, утомлений? / І нам даси жити!

272B 0009 Веду до криниці. / Кінь утомлений, копита / Розкуті, розбиті,

УТОМЛЕНІ 2

239B 0017 І спочинуть невольничі / Утомлені руки, / І коліна одпочинуть,

250B 0681 Води погожої, і вмие / Утомлені стопи святис, / І пити дасть, і отрясе,

УТОМЛЕННИЙ 1

218B 0153 І одпочити.– Благо вам! – / Сказав апостол утомлений / І оргію благословив.

УТОПИВСЯ 4

018A 0005 Хоч з гори та в воду. / Утопився б молоденький, / Щоб не нудить світом,

018A 0007 Щоб не нудить світом, / Утопився б – тяжко жити, / А нема де дітись.

274A 0044 Свекор оженився, / Батько утопився. / І... гу...»

129B 0040 Катриного брата. / Один утопився / У Дніпровім гирлі,

УТОПИВСЬ 1

247B 0008 Жидівській хаті б похмеливсь / Або б в калюжі утопивсь, / В багні свинячім.

УТОПИЛА 1

030A 0186 Якби знала, до схід сонця / Була б утопила... / Здалась тоді б ти гадині,

УТОПИЛАСЬ 3

047A 0128 Серце не навчити! / Пішла б же я утопилась – / Жаль душу згубити...

274A 0214 Що я була крепачкою, / А то б утопилась, / Було б легше. От, набачив,

050B 0182 По улицах – украла щось... / Потім утопилась. / Та все то те, – знаєш, люде

УТОПИТИ 1

198B 0010 Лучше було б не родити / Або утопити, / Як мав би я у неволі

УТОПИТИСЬ 2

057B 0037 Думала іти в черниці / Або вбитись, утопитись, / Так жаль маленьких діток стало.

128B 0008 Чи то з іншим полюбитись, / Чи то утопитись? / Ой надіну я сережки

УТОПИТЬ 1

006B 0318 Що дався дурням одурить, / В калюжі волю утопить. / Холоне серце, як згадаю,

УТОПИТЬСЯ 1

050B 0144 Прийшов указ лоби голить. / «Не дав вдовиці утопитись, / Не дам же й з торбою ходить!» –

УТОПИШ 1

274A 0389 Несе у Київ мишенят. / Не донесеш, утопиш десь, / Або пан одніме.

УТОПЛЕНУ 1

123A 0144 Пірнув, виринає – / І утоплена Ганнусю / На берег виносить,

УТОПЛЮСЯ 1

200B 0156 Молитва не спасе мене, / Я у Дніпрі утоплюся!» / -----

УТОПТАЛА 1

142B 0001 ----- / Утоптала стежечку / Через яр,

УТОПТАНА 1

207A 0460 Яром та горою / Утоптана до ворожки, / Поросла травою.

УТРЕ 1

050B 0263 Тихенько пом'яне! / Утре сльози – все од Бога – / Й веселенький стане.

УТРЕНІ 1

038B 0114 Свою Україну любив? – / До утрени завив з дзвіниці / Великий дзвін. Чернець мій встав,

УТРИ 1

250B 0113 Твоє грядущее. Не зри! / Сльозу пророчую утри! / Заквітчай голову дівочу

УТРОБИ 1

250B 0286 Що наймичка його несла / В утробі праведную душу / За волю розп'ятого мужа.

УТРОБУ 1

268B 0014 Дивився мовчки на твою, / Гріховную твою утробу / І рек во гніві: – Потреблю

УТРУ 1

016A 0043 А вранці поплачу, / Зійде сонце – утру сльози, / Ніхто й не побачить.

УХ 6

- 010A 0096 Та пісеньку заспіваймо: / Ух! Ух! / Солом'яний дух, дух!
 010A 0096 Та пісеньку заспіваймо: / Ух! Ух! / Солом'яний дух, дух!
 010A 0114 Он під дубом щось там робить. / Ух! Ух! / Солом'яний дух, дух!
 010A 0114 Он під дубом щось там робить. / Ух! Ух! / Солом'яний дух, дух!
 274A 0382 Там такий хороший / Мій син Іван... Ух, холодно! / Позич мені грошей,
 161B 0246 Помандрую! (Дивиться в хату.) Замірився! / Ух! Який сердитий! / Та не вдарить... А я
 таки

УХА 1

- 061A 1456 А Залізник попереду / Нашорошив уха; / Їде собі, люльку курить,

УХАБИСТА 1

- 014B 0010 ----- / Така ухабиста собой, / И меньше белой не дарила.

УХО 2

- 055A 0054 Закрутивши чорні уси, / За ухо чуприну, / Підняв шапку – човни стали.
 061A 0446 «Нагаями / Свиняче ухо! Жартувать, / Чи що, ти хочеш?»

УХОПИЛИ 1

- 272A 0055 Дніпрові дівчата – / Та до неї, ухопили, / Та й ну з нею гратись,

УЧАЩАЛИ 1

- 175B 0029 Мов ті сороки, цокотали / Та до криниці учащали / У яр погуляти.

УЧЕНИКИ 2

- 250B 0707 З малими дітьми. Мужики, / Його брати, ученики, / Перелякались, повтікали.
 250B 0725 Талан твій латаний, небого! / Брати його, ученики, / Нетвердії, душеубогі,

УЧЕПИТЬСЯ 1

- 207A 0057 Ні, не покидає! / Як реп'ях той, учепиться / За латані поли

УЧИ 2

- 233B 0032 І вдень, і ввечері, і рано / Витай зо мною і учи, / Учи неложними устами
 233B 0033 Витай зо мною і учи, / Учи неложними устами / Сказати правду. Поможі

УЧИВСЬ 1

- 232B 0009 З нас будуть люде, – ти сказала. / А я й послухав, і учивсь, / І вивчився. А ти
 збрехала.

УЧИЛА 1

- 250B 0589 Півкопи тую на буквар. / Сама б учила, так не знала ж / Вона письма того. Взяла

УЧИЛИСЬ 1

- 061A 2271 Базиліан школу, / Де учились Гонти діти, / Сам Гонта руйнує:

УЧИЛОСЬ 1

- 153B 0017 І одна дитина, / І училось не паничем, / І шапку знімало

УЧИНИЛИ 1

- 137B 0056 За честь, за славу, за повагу, / Що ви мені учинили, / А ще б краще ви зробили,

УЧИСЯ 1

- 232B 0007 До п'яного дяка в науку. / – Учися, серденько, колись / З нас будуть люде, – ти
 сказала.

УЧИТЕЛЕМ 1

218В 0187 І за апостолом святим, / За тим учителем своїм. / А ти весела вийшла з хати

УЧИТЕЛІ-АРХІЄРЕЇ 1

250В 0630 Без правди горе! – Горе вам, / Учителі-архієреї! – / І дивувались фарисеї

УЧИТЕЛЯ-ДЯКА 1

046В 0002 Давно те діялось. Ще в школі, / Таки в учителя-дяка, / Гарненко вкраду п'ятака –

УЧИТЕЛЬ 1

250А 0130 Так, що й німець не второпа / Учитель великий, / А не те, щоб прості люде.

УЧИТЬ 1

068В 0056 Дешевших панської собаки, / Письму учить?! / Молитись Богу

УЧИТЬСЯ 1

161В 0212 ----- / Діти, годі вже вам учитися. Чи не час обідать? / -----

УЧИТЕСЬ 1

250А 0219 Не дуріте самі себе, / Учітесь, читайте, / І чужому навчайтесь,

УЧОРА 4

061А 1014 І вішати, і мордувати! Добре ей-Богу, добре! Ну, це / так! Далєбі, дав би карбованця,
якби був не пропив учора! / Шкода! Ну, нехай стара в'язне, більше м'яса буде.

114А 0067 Справи нема... справи. / Учора був на базарі, / Кобза зопсувалась...

250В 0165 На ветхую Єлисавету / Учора рано пролилась, / Учора, каже, привела

250В 0166 Учора рано пролилась, / Учора, каже, привела / Дитину, сина. А Захарій

УЧУСЯ 1

068В 0053 Письму панят. На безголов'я / І я учуся. Слізьми! Кров'ю! / Письмо те полилося...
Нас!

УШИМА 1

258А 0041 ----- / Боже, нашими ушима / Чули твою славу,

УШИТИЙ 1

180А 0386 Понад тихою рікою; / А берег ушитий / Увесь каменем. Дивуюсь,

УШКВАР 2

061А 0961 Ну, та дарма; утни ще яку-небудь. Ану лишень про / батька Максима ушквар. / -----

061А 2308 Залізник гукас.– Ану, навісний, / Ушквар нам що-небудь, нехай земля гнеться, /
Нехай погуляють мої козаки!»

УШКВАРИВ 1

061А 2310 Нехай погуляють мої козаки!» / І кобзар ушкварив: / -----

УШКВАРИМО 2

061А 1052 Ануте, хлоп'ята, / Ушкваримо!» / Земля гнеться,

061А 1778 «Нум, брате Максиме! / Ушкваримо, мій голубе, / Поки не загинем!»

УШКВАРИТЬ 1

207А 0112 І старий піднявся, / Як ударить, як ушкварить, / Аж у боки взявся.

УШКВАРЯТЬ 1

061А 0985 Чи бити, чи пити, / Чи танцювать, то й ушкварять, / Аж земля трясеться.

ФАВН 1

218В 0160 То братолюбіє. І ситий / І п'яний голий отой Фавн, / І син Алкід твій, і гетери –

ФАВОР 1

250В 0125 Аж сліпить очі. Підняла / На той Фавор свої святис / Очиці кроткіє Марія

ФАВОР-ГОРА 1

250В 0121 Марія з гаю вихожає / Заквітчана. Фавор-гора, / Неначе з злата-серебра,

ФАЙДА 1

104В 0043 До моря пити; хоч говорять: / Аби файда в руках була, / А хлопа, як того вола,

ФАМАР 3

076В 0098 Не дуже був благочестивий. / Була дочка в його Фамар / І син Амон. І се не диво.

076В 0120 Аж плаче, бідний, батька просить, / Щоб та Фамар, сестра, прийшла, / – Драгий мій отче і мій царю!

076В 0127 З одра недуги.– Вранці-рано / Фамар спекла і принесла / Опріснок братові. За руку

ФАМАРІ 1

076В 0122 – Драгий мій отче і мій царю! / Вели сестрі мой Фамарі, / Щоб коржика мені спекла

ФАРАОНАМ 1

250В 0438 Мов фараонова сторожа, / І ніби фараонам знать / Вони дають, що правда божа

ФАРАОНИ 1

250В 0441 Встає вже, встала на землі. / Щоб фараони стереглись. / -----

ФАРАОНОВА 1

250В 0437 По шнуру піраміди вряд, / Мов фараонова сторожа, / І ніби фараонам знать

ФАРБАМИ 1

095В 0136 І на вікні стоять цвіти, / На стінах фарбами хрести, / Неначе добрая картина,

ФАРИСЕЇ 3

218В 0129 І мир і радість принесла / На землю людям. Фарисеї, / І вся мерзенна Іудея

230В 0022 Не вам, в мережаній лівреї, / Донощики і фарисеї, / За правду пресвятую статъ

250В 0631 Учителі-архієреї! – / І дивувались фарисеї / І книжники його речам.

ФАСТОВ 1

125В 0010 Ходім, батьки-отамани, / У Фастов в неділю / Та надінем вражим ляхам

ФАСТОВІ 3

125В 0023 Нишком ночували. / До схід сонця у Фастові / Хлоп'ята гуляли.

125В 0028 Подивися, що той Швачка / У Фастові діє! / Добре діє! У Фастові,

125В 0029 У Фастові діє! / Добре діє! У Фастові, / У славному місті.

ФАСТОВСЬКИМ 1

033В 0011 Одностайне стали / Та з фастовським полковником / Гетьмана еднали.

ФАСТОВСЬКОГО 1

125В 0017 Старого згадаєм, / Полковника фастовського / Славного Семена.

ФАСТОВЩИНУ 1

038В 0105 Приспи ж його і занехай / Свою Борзну і Фастовщину, / Загине все, ти сам загинеш.

ФЕБА 1

233В 0002 А ти, пречистая, святая, / Ти, сестро Феба молодая! / Мене ти в пелену взяла

ФЕЛЬДФЕБЕЛЯ-ЦАРЯ 1

230В 0001 ----- / Во дні фельдфебеля-царя / Капрал Гаврилович Безрукий

ФЕЛЬДФЕБЕЛЬ 2

230В 0012 До того люд домуштровали, / Що сам фельдфебель дивувались / І маршировкою, і всім...

230В 0053 Святого лицаря. А бивий / Фельдфебель ваш, Сарданапал, / Послав на каторгу святого,

ФИГУРИ 1

221А 0407 То понаставляли / Ті фігури он для чого: / Щоб люди не крали

ФІГ 2

221А 0025 Онде клуня. А там мені / І фіг і родзинок – / Всього мені надає

234А 0490 А діточкам черевички, / Фіг та винограду, / А всім вкупі – червоного

ФІЛАТ 1

016В 0159 А потім оха: – Забуває / Мене мій Поль або Філат! – / За що ж воно тебе згадає?

ФІНЛЯНДІЇ 1

033В 0073 Лінію копали / І як у тій Фінляндії / В снігу пропадали.

ФІНЛЯНДІЮ 1

221А 0261 Просто козаками, / Фінляндію засіяла; / Насипала бурта

ФІННА 1

246А 0092 А тюрм! а люду!.. Що й лічить! / Од молдованина до фінна / На всіх язиках все мовчить,

ФЛАГ 1

091В 0009 І шапочку мужик знімає, / Як флаг побачить. Значить, пан / У себе з причетом гуляють.

ФЛЕГЕТОНОМ 1

308В 0061 Та як буду здужать, / То над самим Флегетоном / Або над Стіксом, у раю,

ФОЛЬГИ 1

234А 0416 Яриночці, і червоний / З фольги образочок, / А Карпові соловейка

ФОНОМ 1

221А 0212 Та не бреши, бо тільки п'ять, / Та й то з фоном Корфом. / Ще й чваниться, показує

ФОРМЕННИХ 1

221А 0464 Й костяки в кайданах! / Якби в форменних, то добре: / Вони б ще здалися...

ФОРТЕЦІ 1

150А 0090 Скутар скаженіє! / «Ріжте! бийте!» – на фортеці / Кричить Гамалія.

ФРАНЦУЗІВ 1

246А 0109 І зорі лічим, гречку сієм, / Французів лаєм. Продаєм / Або у карти програєм

ФУГА 1

030А 0563 Що не видно й світа. / «Еге, бачу, яка fuga! / Цур же йому з лісом!

ХАВТУРИ 1

050В 0239 І псалтир читає / Над покойними. Й хавтури / З школярами носить.

ХАЗЯЇН 3

016В 0314 Жіночий регот. Завиває, / Реве хазяїн: – Будем пить, / Аж поки наша доня спить.

104В 0067 Усе на панщині проклятій, / А був хазяїн /

250В 0298 Комуś то ще? / – Хазяїн дома? – / Надворі крикнуло.– Указ

ХАЗЯЇНУВАТИ 1

151В 0014 Прийде милий в мою хату / Хазяїнувати. / А як же ні, то я піду

ХАЙКА 1

061А 0435 Чортова кишенья. / Стара Хайка лежить долі, / В перинах поганих.

ХАЛЯВИ 2

061А 0793 Завзята бестія! Стривай!» / Насипали в халяви жару... / «У тім'я цвяшок закатай!»

061А 1841 «Знаю, знаю»,– і свячений / З халяви виймас. / «Признавайсь, проклятий жиде,

ХАЛЯВІ 3

027А 0043 Поки вийде злодій на шлях погулять / З ножем у халяві,– піде руна гаєм, / Піде та замовкне – нащо щебетать?

061А 2540 Хто додому, хто в діброву, / З ножем у халяві, / Жидів кінчать. Така й досі

068В 0165 Вже на світ займалось, / Вийшов я з ножем в халяві / З Броварського лісу,

ХАЛЯВУ 2

121В 0002 Ой виострю товариша, / Засуну в халяву / Та піду шукати правди

249В 0010 Самодержавний государ! / Лизав у ліктора халяву, / Щоб той йому на те, на се...

ХАМ 1

205В 0012 А де оті??. Невже в сажах / Годує хам собі на сало? / А може, й так? Добра чимало

ХАМЕ 1

061А 0329 Піди до льоху, до корови, / Та швидче, хаме!.. Постривай! / Упоравшись, біжи в Вільшану:

ХАМІВ 1

061А 0322 ----- / «Яремо! Герш-ту, хамів сину? / Піди кобилу приведи,

ХАН 1

033В 0032 Поганий татарин. / Хоч позволив хан на пісках / Новим кошем стати,

ХАНА 1

033В 0026 А більш нічого не взяли, / І в Крим до хана понесли / На нове горе-Запорожжя.

ХАНОВІ 1

278В 0020 На князя, ладо моє миле, / Ти ханові меташ стріли? / Немало неба, і землі,

ХАРАКТЕРНИК 1

044В 0058 Сам полковник компанійський, / Характерник з Січі. / За ним ідуть есаули

ХАРАМАРКАТЬ 1

207А 0197 А не по-чернечи / Харамаркать. Отак, сину, / Помолившись Богу,

ХАРЕМІ 2

- 150A 0059 ----- / Дрімає в харемі – в раю Візантія. / І Скутар дрімає; Босфор клекотить,
150A 0071 Босфор схаменувся. Туркєня дрімала. / Дрімав у харемі ледачий султан. / Тільки у
Скутарі, в склепу, не дрімають

ХАРОНА 2

- 308B 0040 До Ескулапа на ралець – / Чи не одурить він Харона / І Парку-пряху?.. І тойді,
308B 0052 Поки огонь не захолюнув, / Ходімо лучче до Харона – / Через Лету бездонну

ХАРЧІ 1

- 161B 0020 То в його, знаєте, росло / На божій харчі за дитину / Чись байстря. А може, й так

ХАТА 17

- 010A 0168 Сьогодні спочинем: / Близько хата, де дівчина / Ворота одчинить.
061A 0211 На широком світі». / «Постривайте... світ – не хата, / А ви малі діти,
061A 1755 Ні корови, ні вола – / Осталася хата. / Я оддам, я продам
061A 2567 ----- / «А в нашого Галайди хата на помості. / Грай, море! добре, море!
150A 0037 «У туркені, по тім боці, / Хата на помості. / Гай, гай! Море, грай,
154A 0036 «У туркені по тім боці / Хата на помості. / Гай-гай! море, грай!
221A 0099 Одна тільки й осталася / В Батурині хата! / І в тій хаті поставили
274A 0260 Я перелякалась, / Хата пустокою смерділа. / От я заховала
014B 0041 Та й та, сердешна, умирає, / А хата пустокою гниє. / Я викресав огню, до неї..
057B 0153 Вдовиного зятя) / Запалив. Згоріла хата. / А душа проклята
068B 0135 В степах широких, в байраках / Крутих, глибоких. Всюди хата, / Було де в хаті
погуляти
095B 0189 Потім заспівала: / «Хата на помості, / Наїхали гості,
129B 0002 У тієї Катерини / Хата на помості, / Із славного Запорожжя
161B 0016 В садочок літом одчинялось. / І хата, бачите, була / За тином, сотникова хата.
161B 0017 І хата, бачите, була / За тином, сотникова хата. / А сотник був собі багатий,
192B 0032 Благо тобі, друже-брате, / Як є в тебе хата. / Благо тобі, як у хаті
308B 0012 Ходімо в хату спочивать... / Весела хата, щоб ти знала!.. / Ой не йдімо, не ходімо,

ХАТАМИ 3

- 147B 0027 Могили чорнії ростуть. / Під хатами поміж садами, / Зашиті в шкуру і в смолі,
147B 0037 Гробоконателі ходили, / Та й ті під хатами лягли. / Ніхто не вийшов вранці з хати,
147B 0040 Щоб їх, сердешних, поховати, / Під хатами і погнили. / Мов оазис, в чистім полі

ХАТАХ 1

- 147B 0015 Неначе злякані ягнята, / Позамикалися у хатах / Та й мруть. По улицах воли

ХАТИ 63

- 030A 0233 Ледве встала, поклонилась, / Вийшла мовчки з хати; / Осталися сиротами
030A 0559 Снігом покотилось. / Вийшов з хати карбівничий, / Щоб ліс оглядіти,
045A 0011 І днює й ноче; / Нема йому в світі хати, / Недоля жартує
047A 0055 Виспіває, поки вийде / Чорнобрива з хати, / А він її запитає,
047A 0176 «Спасибі, бабусю!» / Вийшла з хати – чи йти, чи ні?.. / «Ні! Вже не вернися!»
061A 0291 Шляхта репетує, / А магнати палять хати, / Шабельки гартують.
061A 0384 Доле моя, доле! Де тебе шукать? / Вернися до мене, до моєї хати, / Або хоч
приснився... Не хочеться спать.
114A 0281 А Мар'яна за сльозами / Ледви вийшла з хати. / -----
173A 0161 Та йти... іти собак дражнить / Од хати до хати. / Взяла торбу, пішла селом,
173A 0161 Та йти... іти собак дражнить / Од хати до хати. / Взяла торбу, пішла селом,
180A 0259 Дрімає розум, серце мліє. / Дивлюся: хати над шляхами / Та городи з стома
церквами,
180A 0276 Та пани пузаті, / І ні однісінької хати. / -----
198A 0002 Не женися на багатій, / Бо вижене з хати, / Не женися на убогій,

- 207A 0050 А в іншого сіромахи / Ні хати, ні поля, / Тільки торба, а з торбини
207A 0206 «Уже, таточку!» – озвалась / Із хати Ярина. / Не їсться, не п'ється, і серце не б'ється,
207A 0386 Богу помолився; / Та й пішов собі з-під хати / В садок походити.
207A 0396 Землю оглядало, / І Ярина вийшла з хати / На світ божий глянуть,
207A 0428 Знов зазеленіла / Весна божа. Вийшла з хати / На світ дивуватись
207A 0575 У кімнаті і тихенько / Вийшла з батьком з хати. / -----
207A 0590 І прожоне долю / З цієї хати веселої / На чужее поле.
207A 0665 Отаке-то! Тяжко, тату, / Із своєї хати / До турчина поганого
207A 0697 По садочку. Старий батько / Сидить коло хати / Та вчить внука-пузанчика
221A 0061 І вже ледви я, наледви / Донесла до хати / Оту воду... Чом я з нею
221A 0110 Тяжко согрішила! / Ледве я дійшла до хати, / На порозі впала.
234A 0150 Один сина проклінає, / З хати виганяє, / Другий свічечку, сердешний,
234A 0239 Тихо заколише; / Вона чує з тієї хати, / Як дитина дише.
234A 0406 «А я ледве додигала / До вашої хати, / Не хотілось на чужині
234A 0527 Ходи сюди, не лякайся... / Вийди, Катре, з хати: / Я щось маю розпитати,
234A 0530 ----- / Вийшла з хати Катерина, / А Марко схилився
274A 0247 От я крадусь попідтинню / До своєї хати. / В хаті темно, нема дома
274A 0316 Завдав сина у лакеї... / Громадою з хати / Виганяли... Нагадала.
006B 0129 Ти розкошуєш, і не жаль / Тобі покинутої хати... / Благаю Бога, щоб печаль
006B 0260 ----- / Садок вишневий коло хати, / Хрущі над вишнями гудуть.
006B 0265 ----- / Сем'я вечерея коло хати, / Вечірня зіронька встає.
006B 0270 ----- / Поклала мати коло хати / Маленьких діточок своїх,
006B 0294 Марне, брате, не вигляне / Чорнобрива з хати. / Не покличе стара мати
014B 0056 Неначе згага запекла. / Я ледве-ледве вийшов з хати, / Ще не світало. Я в палати
016B 0037 Зеленим гасм поросло. / Цвітуть сади, біліють хати, / А на горі стоять палати,
016B 0044 ----- / Село! Село! Веселі хати! / Веселі здалека палати,
026B 0026 Не мої ягнята! / Обернувся я на хати – / Нема в мене хати!
026B 0027 Обернувся я на хати – / Нема в мене хати! / Не дав мені Бог нічого!..
029B 0160 Старий мій знову зажурился, / Ходив довгенько коло хати, / А потім Богу помоливсь,
050B 0207 ----- / – Чого він придибав? Нема в його хати, / Ні сестри, ні брата, нікого нема.
068B 0131 Упоравшись, пішли шукати / Нової хати, і найшли / Зелену хату і кімнату
073B 0007 Та розважу свою тугу. / Не йди, кажуть, з цієї хати / Не пускають погуляти.
095B 0141 Тільки Мариночки нема. / І ледве-ледве вийшла з хати, / Пішла на гору, на прокляті
111B 0027 Сади зелені, погнили / Біленькі хати, повалились, / Стави бур'яном поросли.
129B 0060 Головонька... «Ходім, брате, / З поганої хати». / Поїхали запорожці
134B 0017 Її колись. / Як підеш в села, у тієї хати, / То не журись.
147B 0038 Та й ті під хатами лягли. / Ніхто не вийшов вранці з хати, / Щоб їх, сердешних,
поховати,
158B 0002 Не додому вночі йдучи / З куминою хати / І не спати лягаючи,
175B 0114 У комору, а молода / Вийшла мовчки з хати / Та й пропала. Скрізь шукали,
179B 0010 І в білий свитині / З біленької хати / Вийшла погуляти
180B 0060 Все забрала дитиночка / І вигнала з хати, / І вийшла ти за царину,
183B 0024 Старітисся. А своєї / Вже хати не мати! / А ще й досі, чи роблю що,
198B 0046 І нам дивитись не дають / З убогої малої хати. / -----
217B 0008 Своє маленькеє внуца. / І досі сниться, вийшла з хати / Веселая, сміючись, мати,
218B 0188 За тим учителем своїм. / А ти весела вийшла з хати / На шлях із гаю виглядати
218B 0214 І заступи вас і укрий! / Нема сім'ї, немає хати, / Немає брата, ні сестри,
250B 0244 Не од Сіона благодать, / А з тихої твоєї хати / Нам возвістилася. Якби
250B 0463 У сінях граються. А мати / Сидить на призьбі коло хати / Та вовну з кужеля пряде.
250B 0483 В дорогу синові. Паслась / Коза з козятком коло хати, / А Йосип сина забавляв,
302B 0021 Брало, заспівало. / Вийшли з хати батько й мати / В садок погуляти,

ХАТИНА 4

- 061A 1674 А над ним палають / І хатина, і будинок; / Мов доля карас
029B 0065 В Дніпрі широкому... отак / Стоїть одним-одна хатина... / З хатини видно Україну
245B 0008 На пригорі собі стоїть, / Неначе дівчина, хатина. / Дніпро геть-геть собі розкинувся!

250B 0499 Отой гайочок! І не знать, / Де він кохався. І хатина, / Все, все, сплюндровано. В руїні

ХАТИНИ 10

030A 0705 Хто з ним заговорить? / Ні родини, ні хатини; / Шляхи, піски, горе...
 180A 0052 Я міркував собі йдучи, / Поки доплентавсь до хатини. / А в мене діти не кричать
 221A 0104 А я йшла з водою / До хатини... А він мені / Махає рукою.
 029B 0066 Стоїть одним-одна хатина... / З хатини видно Україну / І всю Гетьманщину кругом.
 144B 0008 Хміль зелений, не виходить / Дівчина з хатини. / Навгороді коло броду
 250B 0447 На молоко малій дитині. / Минає рік, коло хатини / В повіточці своїй малій
 250B 0459 ----- / Ше рік минув. Коло хатини / Коза пасеться; а дитина
 265B 0001 ----- / Посажу коло хатини / На wspomин дружині
 306B 0004 Гайок, садочок розвели / Кругом хатини. І пишались, / Неначе князі. Діти грались,
 308B 0066 Поставлю хаточку, садочок / Кругом хатини насажу, / Прилинеш ти у холодочок,

ХАТИНИ 11

061A 0106 А я дурень; один собі / У моїй хатині / Заспіваю, заридаю,
 061A 0175 Я не одинокий, є з ким в світі жить; / У моїй хатині, як в степу безкраїм, / Козацтво
 гуляє, байрак гомонить,
 061A 0177 Козацтво гуляє, байрак гомонить, / У моїй хатині синє море грас, / Могила сумує,
 тополя шумить,
 123A 0020 Серед села вдова жила / У новій хатині, / Білолиця, кароока
 221A 0117 Та ще й мене привітала / В безверхій хатині. / А назавтра й вона вмерла
 029B 0158 Покинула самого жить, / В хатині віку доживати!.. / Старий мій знову зажурились,
 200B 0166 Пренепорочною, святою / В малій хатині буде жить / Любов та чистая. І буде
 207B 0021 В свою дитину... В тім гаю, / У тій хатині, у раю, / Я бачив пекло... Там неволя,
 250B 0034 Рожевим квітом розцвіла / В убогій і чужій хатині, / В святому тихому раю.
 250B 0655 За сином праведним своїм, / І ти пішла. В старій хатині / В чужій покинула його,
 287B 0021 І поховать лихе дебеле / В хатині тихій і веселій. / -----

ХАТИНОЧКИ 3

207B 0015 Не називаю її расм, / Тії хатиночки у гаї / Над чистим ставом край села.
 217B 0005 Неначе й досі сивий дід / Коло хатиночки і бавить / Хорошее та кучеряве
 250B 0042 І думає: – Ані родини! / Ані хатиночки нема, / Одна-однісінька!.. Хіба...

ХАТИНОЧКУ 1

198B 0015 Благав у Бога, тільки хату, / Одну хатиночку в гаю, / Та дві тополі коло неї,

ХАТИНУ 9

030A 0639 Кинула стремена / Та в хатину. Вертається, / Несе йому сина.
 061A 0134 І гетьмани – всі в золоті, / У мою хатину / Прийшли, сіли коло мене
 061A 1757 Я оддам, я продам / Кумові хатину, / Я куплю, я зроблю
 050B 0038 На ту сирітську копійчину / Купив садочок і хатину, / Подякував за хліб, за сіль
 057B 0082 Та ні відсіль і ні відтіль / Купив садочок і хатину; / Подякував за хліб і сіль
 198B 0039 І розмовляючи пішли б / Вечеряти в свою хатину. / -----
 207B 0007 За що, не знаю, називають / Хатину в гаї тихим расм. / Я в хаті мучився колись,
 207B 0044 Мені аж страшно, як згадаю / Оту хатину край села! / Такії, Боже наш, діла
 250B 0272 Тебе повинчану веде / В свою убогую хатину. / Молися й дякуй, що не кинув,

ХАТИ 69

030A 0340 Де ж Катрусю пригорнула: / Чи в лісі, чи в хаті? / Чи на полі під копою
 061A 0560 По три сем'ї, по чотири / Живуть в одній хаті». / «Ми це знаєм, бо ми самі
 061A 0775 Коли породила, на світ привела! / Дивіться, що роблять у титаря в хаті / Пекельнії
 діти.
 061A 0828 Погасло... Мертвий мов здригнув. / І сумно-сумно в хаті стало. / -----
 061A 1069 А козак співає: / «І по хаті ти-ни-ни, / І по сінях ти-ни-ни,

- 061A 1097 Якби таки молодий, молодий, / Хоч по хаті б поводив, поводив. / Страх мені не
хочеться
- 061A 1550 Є в коморі і на дворі, / І весело в хаті! / «Уб'єм брата! Спалим хату!» –
- 114A 0300 Не побачив Хома. / Хомо, в хаті / Ляжем спати.
- 173A 0042 Та з тобою розмовляє. / В хаті, як у раї!! / А я сижу на покуті,
- 173A 0133 Той горбатий, той багатий, / Тих чотири в хаті. / Усі невлад, усіх назад,
- 173A 0188 Лози нагинає. / Плаче мати одна в хаті, / А дівчина в гаї.
- 180A 0010 Той тузами обирає / Свата в його хаті, / А той нишком у куточку
- 180A 0057 Усюди божа благодать – / І в серці, і в хаті. / Отож я ліг спати.
- 180A 0180 Тяжко матір покидати / У безверхій хаті, / А ще гірше дивитися
- 207A 0064 Сидить собі сіромаха, / Мов у своїй хаті. / Така-то доля тая,
- 207A 0295 Ніби скованих докупи, / Застав батько в хаті. / -----
- 207A 0579 Старий свою Яриночку. / І Ярина в хаті. / «Ні, не треба, мій таточку,
- 221A 0100 В Батурині хата! / І в тій хаті поставили / Царя ночувати,
- 221A 0119 А назавтра й вона вмерла / Й зотліла у хаті, / Бо нікому в Батурині
- 221A 0304 У могилах... бо нічого / Уже в хаті взяти; / Все забрали любісінько.
- 234A 0079 Тяжко дітей годувати / У безверхій хаті, / А ще гірше старітись
- 234A 0097 Чи то давнє яке лихо / Прокинулось в хаті? / Чи вчорашнє, задалене
- 234A 0195 Ні ми тебе. А поживеш, / Роздивишся в хаті, / Та й ми тебе побачимо –
- 234A 0205 Закупила села. / І у хаті, і надворі, / І коло скотини,
- 234A 0260 І восени не ночує / Ні під хатою, ні в хаті... / Кого-небудь треба сватати!
- 234A 0291 За одвірок та й зомліла. / Тихо стало в хаті; / Тільки наймичка шептала:
- 234A 0307 Скрізь гармидер та реготня, / В хаті і надворі. / І жолоби викотили
- 234A 0381 Щоб швиденько верталася, / Бо без неї в хаті / Якось сумно, ніби мати
- 234A 0456 Тяжко, Катре, умирати / В чужій теплій хаті!» / -----
- 234A 0544 «Прости мене! Я каралась / Весь вік в чужій хаті... / Прости мене, мій синочку!
- 250A 0031 На чужому полі. / В своїй хаті своя й правда, / І сила, і воля.
- 266A 0015 Марно пролетіли... / А багато в моїй хаті / Лиха нарobili.
- 266A 0040 Малих діток неумитих / В нетопленій хаті, / Тяжке лихо, та не таке,
- 274A 0039 Додому йдучи, молодиця: / «Ой у новій хаті / Полягали спати,
- 274A 0248 До своєї хати. / В хаті темно, нема дома / Або вже ліг спати
- 274A 0275 Опівночі прокинулась – / Як у ямі, в хаті. / А за руку батько давить.
- 006B 0105 Собака десь помандрувала, / І в хаті вибито вікно. / В садочку темному ягнята
- 006B 0224 Плаче жінка з діточками / В нетопленій хаті. / Сестра плаче, йде шукати
- 029B 0171 На тих горах окрадених / У маленькій хаті. / Хоча серце замучене,
- 046B 0132 На тебе, друже, подивлюсь. / І може, в тихій твоїй хаті / Я буду знову розмовляти
- 057B 0318 А у будень, то він тобі / Не посидить в хаті, / Все нишпорить по надвір'ю.
- 057B 0322 Було скаже по-московськи, – / А то, лежа в хаті, / Ще опухнеш. – Та взяв яось
- 068B 0026 Заплакав нишком. Сивий брате! / Поки живе надія в хаті, / Нехай живе, не виганяй,
- 068B 0136 Крутих, глибоких. Всюди хата, / Було де в хаті погуляти / І одпочити де було.
- 095B 0204 Як Кирик п'яний... / Ніби в хаті, / На холоді сердешна мати
- 118B 0011 Одиноюю я / Старіюся в чужій хаті – / Така доля моя!
- 120B 0008 Отих дітей годувати / В нетопленій хаті. / І нагодувала,
- 128B 0002 На улиці невесело, / В хаті батько лас, / А до вдови на досвітки
- 129B 0050 Заскрипіли рано двері / У великій хаті. / Вставай, вставай, Катерино,
- 153B 0048 Дочку свою одиночу / В хаті замикає. / Як іде до лавок вранці,
- 161B 0165 І сам сивим посмішищем / Будеш в своїй хаті, / Будеш сам оте весілля
- 161B 0222 Не так, як в бурсі!.. Помелом! / Щоб духу в хаті не було! / Великий світ наш, не
загинеш!
- 161B 0228 Які-то стали люде злі!.. / А що-то діється у хаті? / Там знову, знать, мої малі
- 161B 0354 Добрим людям, і охати / У холодній хаті / Під кожухом, і нікому
- 173B 0015 Пасти, заганяти; / Не буду я в чужій хаті / Тещу поважати.
- 173B 0034 Як положать отамана / В новій хаті спати, / Заголосить, як та мати,
- 183B 0022 Дівувати; тяжко мені / У матері в хаті / Старітись. А своєї
- 192B 0033 Як є в тебе хата. / Благо тобі, як у хаті / Є з ким розмовляти.
- 207B 0008 Хатину в гаї тихим раєм. / Я в хаті мучився колись, / Мої там сльози пролились,

- 207B 0012 Чи єсть у Бога люте зло! / Що б у тій хаті не жило? / А хату раєм називають!
 209B 0023 А хто по коліна неначе одтятий, – / Лежать собі хлопці, мов у теплій хаті. / – Дивися,
 дитино, оце козаки
 209B 0079 За церков божію, за люде, / А я молитись в хаті буду.– / Бо вже нездужав, сину,
 встать,
 218B 0193 Помолишся своїм Пенатам, / Сама вечерять сядеш в хаті. / Ні, не вечерять, а ридать,
 243B 0010 Не там, не там, друже-брате, / У дівчини в чужій хаті, / У рушничку та в хустині
 247B 0007 Розумний батьку!.. і в смердячій / Жидівській хаті б похмеливсь / Або б в калюжі
 утопивсь,
 250B 0487 На річці прала ті малі / Сорочечки. А потім в хаті / Поморщив добре постолі
 286B 0004 За що ж тебе, світе-брате, / В своїй добрій, теплій хаті / Оковано, омурано
 295B 0004 Уже повіяло. Зима! / Сиди один в холодній хаті, / Нема з ким тихо розмовляти,
 300B 0008 А доведеться самотнім / В холодній хаті кривобокій, / Або під тином простягтись.

ХАТКИ 2

- 029B 0014 Обрив високий, гай, байрак; / Хатки біленькі виглядають, / Мов діти в білих сорочках
 029B 0038 І Трахтемиров геть горою / Нечепурні свої хатки / Розкидав з долею лихою,

ХАТОЧКА 1

- 217B 0003 Меж вербами та над водою / Біленька хаточка. Сидить / Неначе й досі сивий дід

ХАТОЧКУ 2

- 198B 0047 ----- / Я тільки хаточку в тім раї / Благов, і досі ще благаю,
 308B 0065 В гаю – предвічному гаю, / Поставлю хаточку, садочок / Кругом хатини насажу,

ХАТОЮ 8

- 030A 0521 Будем ночувати. / Під хатою заночуєм, / Сину мій Іване!
 207A 0077 Та на зелених ще й святках, / Під хатою в сорочці білій / Сидів, з бандурою в руках,
 207A 0371 Пожовкле листя, мов убитий / Старий під хатою сидить, / Дочка нездужає Ярина;
 207A 0473 Невеселі, мов сироти, / Під хатою сіли. / Сидять собі та сумують.
 207A 0614 З усієї сили / Та не вшкварив... Під хатою / Усі трое сіли.
 234A 0260 І восени не ночує / Ні під хатою, ні в хаті... / Кого-небудь треба сватать!
 029B 0068 І всю Гетьманщину кругом. / Під хатою дідусь сивенький / Сидить, а сонечко
 низенько
 123B 0001 ----- / Ой сяду я під хатою, / На улицю гляну,

ХАТУ 72

- 027A 0093 Всю славу козацьку за словом єдиним / Переніс в убогу хату сироти. / Прилинь, сизий
 орле, бо я самотній
 030A 0431 Тоді не питайте, за що люде лають, / За що не пускають в хату ночувать. / Не
 питайте, чорнобриві,
 030A 0518 «Ходім, сину, смеркається, / Коли пустять в хату; / А не пустять, то й надворі
 030A 0565 Цур же йому з лісом! / Піти в хату... Що там таке? / От їх достобіса!
 061A 0052 А тут... а тут... Тяжко, діти! / Коли пустять в хату, / То, зострівши, насміються –
 061A 0265 Гайда в Україну!» / Добрідень же, тату, в хату, / На твоїм порозі,
 061A 0326 Та принеси мені води, / Вимети хату, внеси дрова, / Посип індікам, гусям дай,
 061A 0459 «Не жартуйте, мості-пане!» / «Добриєвчір в хату! / Ще раз шельму! ще раз!... Годі!
 061A 0496 Охрещений / Із льоху та в хату, / Знай, шмигляє, наливає,
 061A 0778 У печі пала / Огонь і світить на всю хату, / В кутку собакою дрижить
 061A 1551 І весело в хаті! / «Уб'єм брата! Спалім хату!» – / Сказали, і сталося.
 061A 2116 Перевезти із келії / В хату на помості. / -----
 061A 2376 Гонта мов не чує. / Синам хату серед степу / Глибоку буде.
 061A 2379 Та й збудував. Бере синів, / Кладе в темну хату, / Й не дивиться, ніби чує:
 114A 0329 Під тином ночую, з вітром розмовляю, / Соромляться люди у хату пустити / І
 привітать словом старого каліку.
 114A 0401 Молись тільки Богу. / Іди в хату, лягай спати. / А я край дороги

- 173A 0095 Тече вода і на гору / Багатому в хату. / А вбогому в яру треба
173A 0115 Крались злидні із-за моря / В удовину хату / Та й підкralись... Стали хлопців
173A 0138 ----- / Покинула знову хату, / Синову госпoду,
173A 0220 ----- / «Змія хату запалила, / Дітям каші наварила,
195A 0016 Хоч всередині обілить / Горілюю хату. / І витопить, і нагріє,
199A 0002 Запалили у сусіда / Нову добру хату / Злі сусіди; нагрілися
199A 0018 Отак німота запалила / Велику хату. І сім'ю, / Сім'ю слав'ян роз'єдiniла
207A 0107 Ой гоп, заходивсь, / Зробив хату, оженивсь, / І піч затопив
207A 0121 Оженивсь козак, / Кинув хату / І кімнату,
207A 0469 Хоч зеленої неділі... / Діждались, і хату / Уквітчали гарнесенько,
207A 0565 І беруть його під руки, / І ведуть у хату, / І вітає Яриночка,
221A 0122 Було поховати. / Уже й хату розкидали / І сволок з словами
234A 0144 Ач яке, нівроку! / Неси ж в хату, а я верхи / Кинусь за кумами
234A 0200 «Добре, дядьку». / «Просимо ж у хату». / -----
234A 0257 З-за гаю темного вернулась / До діда в хату спочивать. / -----
234A 0326 Та й знову вернуся / В вашу хату, як приймете. / Поки маю сили,
234A 0357 І Марко зостріли / За ворітьми, ввели в хату / Й за стіл посадили;
234A 0383 Яюсь сумно, ніби мати / Покинула хату. / -----
234A 0432 ----- / Ввійшла в хату. Катерина / Й ноги умила
234A 0504 Уже прийшов! Біжи швидче! / Швидче веди в хату!.. / Слава тобі, Христе-Боже!
234A 0518 А дуже нездужа. / Ходім лишень в малу хату, / Поки випрягає
234A 0522 ----- / Ввійшов Марко в малу хату / І став у порогу...
250A 0225 Того діти цураються, / В хату не пускають. / Чужі люди проганяють,
270A 0068 Зимою люде... Боже мій! / В хату не пустили. / А весною, мов на диво,
274A 0227 А він мене і покинув, / Не вступив і в хату, / На дітей своїх не глянув,
274A 0252 Я ледве ступаю, / Вхожу в хату. Аж щось стогне, / Ніби умирає,—
274A 0263 Близнят своїх у коморі, / Вбігаю у хату, / А він уже ледве дише...
006B 0296 Не покличе стара мати / Вечеряти в хату. / А колись... Давно колись-то!
029B 0162 А потім Богу помоливсь, / Пішов у хату ночувати. / А місяць хмарою повивсь.
046B 0092 А понеділок?... Друже-брате! / Ще прийде ніч в смердячу хату, / Ще прийдуть думи.
Розіб'ють
050B 0088 Поки вночі, жалкуючи, / Хату запалили! / Нехай би вже були непевні
057B 0150 Що я, вночі підкравшися, / Максимову хату / (Бо його Максимом звали,
068B 0098 Покинув ниву я і рало, / Покинув хату і город, / Усе покинув. Чорт нарадив.
068B 0132 Нової хати, і найшли / Зелену хату і кімнату / У гаї темному. В лугах,
095B 0098 Всього дадуть, та ще й багато! / Не треба, кажеш, дайте хату! / Цього вже лучше й
не благай,
104B 0074 Та знемігся неборака, / Хоч продавай хату / Та йди в найми. Отак його
120B 0020 Додому вертались. / Увійшов у хату, / Ударивсь об поли:
133B 0005 Плачучи, осудять, / І попросять тебе в хату, / І будуть вітати,
146B 0030 Обідраний, облатаний, / Калікою в хату. / Оце тобі Запорожжя
146B 0042 Нема кому зострінати, / Затопити хату, / Нема кому води тії
151B 0013 Остануся тут, / Прийде милий в мою хату / Хазяїнувати.
158B 0034 І занесе піском, снігом / Курінь – мою хату. / Отак мені доведеться
161B 0105 ----- / (І веселенька шасьть у хату.) / -----
161B 0146 І там не згине вражий хлопець. / Іти лиш в хату... От ще річ: / Заставить треба
богослова,
161B 0319 А ми!.. хе! хе! а ми жонаті! / А ми!..– Насилу вліз у хату / Та й ліг собі тихенько
спати,
161B 0356 Під кожухом, і нікому / Хату затопити / І вимести... по смітнику
180B 0042 Старої нічим одягти / І витопить зимою хату. / А ти нездужаєш і встати,
198B 0014 А я так мало, небагато / Благав у Бога, тільки хату, / Одну хатиночку в гаю,
207B 0013 Що б у тій хаті не жило? / А хату раєм називають! / -----
209B 0105 Вони, ксьондзи, мою дитину / З собою в хату завели, / Замкнулись п'яні, я бачив.
217B 0021 І тихо гасне. День погас, / І все почило. Сивий в хату / Й собі пішов опочивати.
250B 0429 Колиску тую плетучи. / А Йосип заходився хату / Із очерету будувати,

- 272В 0003 Й молодик за ними: / Вони собі пішли в хату / З батьком розмовляти;
 286В 0016 А кропилом будем, брате, / Нову хату вимітати! / -----
 290В 0001 ----- / Поставлю хату і кімнату, / Садок-райочок насажу.
 308В 0011 То й буде з нас! Ходімо спатъ, / Ходімо в хату спочивать... / Весела хата, щоб ти знала!..

ХА-ХА-ХА-ХА 1

- 061А 0475 Щоб я був проклятий!..» / «Ха-ха-ха-ха!.. Чорт, панове, / Літаню співає.

ХВАЛА 5

- 207В 0069 Що там твориться, у тім раї! / Звичайне, радість та хвала! / Тобі, єдиному, святому,
 218В 0429 Закуті в пута неофіти, / Молились радісно. Хвала! / Хвала вам, душі молодіє!
 218В 0430 Молились радісно. Хвала! / Хвала вам, душі молодіє! / Хвала вам, лицарі святіє!
 218В 0431 Хвала вам, душі молодіє! / Хвала вам, лицарі святіє! / Вовіки-віки похвала!
 250В 0737 Ти дух святий свій пронесла / В їх душі вбогії! Хвала! / І похвала тобі, Маріє!

ХВАЛЕБНІ 1

- 277В 0005 І всі добра землі, / І хвалебні псалми / Тим дрібненьким богам.

ХВАЛЕНІЄМ 1

- 258А 0106 Восхвалимо тебе, Боже, / Хваленієм всяким; / Возрадується Ізраїль

ХВАЛИ 2

- 191В 0011 І знали, що з тебе зробити. / Прощай же, друже! Ні хвали, / Ані ганьби я не сплітаю
 207В 0072 За дивнії твої діла? / Отим-бо й ба! Хвали нікому, / А кров, та сльози, та хула,

ХВАЛИВ 1

- 209В 0004 Щоб чим похвалитись, що й я таки жив, / Що й я таки Бога колись-то хвалив! /
 Шукаю, шукаю... Господи, б хотілось

ХВАЛИЛИ 3

- 266А 0054 І вони його вітали, / Гралися, хвалили... / А літа тихенько кралісь
 207В 0004 То ви б елегій не творили / Та марне Бога б не хвалили, / На наші сльози сміючись.
 218В 0265 І мудрий кесарів сенат. / Вони, бач, кесаря хвалили / На всі лади, що аж остило

ХВАЛИМОСЬ 1

- 187В 0003 На всіх шляхах, по всій усюдї, / А хвалімося, що ось-то ми / І над землею і водою,

ХВАЛИТИ 3

- 006В 0302 Думав жити, любитися, / Та Бога хвалити! / А довелось... Ні до кого
 104В 0101 Думав жити, поживати / Та Бога хвалити, / А довелось на чужині
 161В 0156 ----- / Жить би, жить, хвалити Бога, / Кохатися в дітях,

ХВАЛИТИСЬ 1

- 182В 0004 Грались собі крашанками / Та й стали хвалитись / Обновами. Тому к святкам

ХВАЛИТЬ 9

- 060А 0021 Там синєє море / Виграває, хвалить Бога, / Тугу розганяє,
 006В 0257 Молюся! Господи, молюсь! / Хвалить тебе не перестану! / Що я ні з ким не поділю
 057В 0031 Добре мати діток / Багатому, хвалить Бога / В розкошах! А вбогій
 068В 0086 І веселитися, і жить, / Людей і Господа хвалить... / А довелось...
 076В 0238 Там будем жить, людей любити, / Святого Господа хвалить. / -----
 125В 0041 Співа алілуя. / Хвалить Господа, веселий, / І каже сідлати
 137В 0034 Сам на горі править, / Святого Бога просить, хвалить, / Щоб дав їм мудрості дознати,
 198В 0007 Та здорове буде! – / І виріс я, хвалить Бога, / Та не виліз в люде.
 246В 0004 Як доведеться в світі жити? / Людей і Господа хвалить? / В багні колодою гнилою

ХВАЛИШ 1

050B 0015 Добро, мавши діток / У розкоші, хвалиш Бога... / А вдові убогій,

ХВАЛИШ-ВИХВАЛЯЄШ 1

218B 0351 Та кесаря-Юпітера / Хвалиш-вихваляєш: / – От Юпітер, так Юпітер!

ХВАЛІТЕ 1

266A 0072 Чи голосно зневажайте, / Чи нишком хваліте / Мої думи; однаково

ХВАЛУ 1

305B 0014 І процвітало, і на небо / Хвалу творителю несло. / А ти, кумасю, спала, спала,

ХВАЛЯТЬ 3

258A 0270 Радуються, славословлять, / Хвалять ім'я боже, / І мечі в руках їх добрі,

016B 0094 Засхнеш, не знатимеш нічого, / Не знатимеш, як хвалять Бога, / Як люде люблять,
живучи.

218B 0386 Радуються, славословлять, / Хвалять ім'я боже. / І мечі в руках їх добрі,

ХВАЛЯТЬСЯ 1

258A 0158 Доки, Господи, лукаві / Хваляться, доколи / Неправдою? Твої люди

ХВАРТУШИНА 1

114A 0310 Наша, наша придалась! / Червоніє хвартушина; / Роду чесного дитина».

ХВАРТУШИНУ 1

061A 1907 Як була я молодою преподобницею, / Повісила хвартушину над віконницею; / Хто йде
– не мине,

ХВАТАЄ 1

266B 0012 Жрете, скажені!.. Мов шуліка / Хватає в бур'яні курча, / Клює і рве його. А люде...

ХВАТАЮ 1

274A 0267 Мій таточку! це я прийшла». / За руки хватаю. / «Це я»,– кажу. А він мені

ХВАЧУ 1

221A 0367 ----- / Как хвачу да помчу, / В самый ад полечу

ХВЕДІРКОМ 1

061A 0529 І передком / Перед паном Хведірком». / «Добре, годі! Тепер плати!»

ХВЕДРОМ 1

061A 0525 ----- / Перед паном Хведором / Ходить жид ходором

ХВИЛЕ 1

016A 0019 На серці зомлію. / Тоді, хвиле, неси з милим, / Куди вітер віє!

ХВИЛІ 27

027A 0100 Згадаю, заплачу, як тая дитина. / А хвилі на той бік ідуть та ревуть. / А може, я й
темний, нічого не бачу,

055A 0040 «Граї же, море!» – заспівали, / Запінились хвилі. / Кругом хвилі, як ті гори:

055A 0041 Запінились хвилі. / Кругом хвилі, як ті гори: / Ні землі, ні неба.

113A 0018 Пограються добрі люди, / Як холодні хвилі, / Потім собі подивляться,

150A 0001 ----- / «Ой нема, нема ні вітру, ні хвилі / Із нашої України!

150A 0027 У Лиман погнало, а Лиман Дніпрові / Тую журбу-мову на хвилі подав. / Зареготався
дід наш дужий,

150A 0058 Не злякає! І сховались / За хвилі – за гори. / -----

- 150A 0075 По-своєму Бога в кайданах благають, / А хвилі на той бік ідуть та ревуть. / -----
 150A 0182 Не кликнув в море на ралець. / Пливають собі, а з-за хвилі / Сонце хвилю червонить,
 150A 0188 Ось-ось наше море!.. / І сховалися за хвилі – / За рожеві гори.
 154A 0001 ----- / «Ой нема, нема ні вітру, ні хвилі / Із нашої України;
 154A 0027 У Лиман погнало, а Лиман Дніпрові / Тую тугу-мову на хвилі подав. / Зареготався
 дід наш дужий,
 154A 0060 «Нехай казяться»,– і сховались / За хвилі – за гори. / -----
 154A 0076 По-своєму Бога в кайданах благають, / А хвилі на той бік ідуть та ревуть. / -----
 154A 0173 ----- / Пливають собі, а з-за хвилі / Сонце хвилю червонить;
 154A 0179 Ось-ось наше море!..» / І сховалися за хвилі – / Неначе за гори.
 178A 0004 Розкрилися перси-гори – / Хвилі серед моря, / Засіяли карі очі –
 207A 0495 Другий виринає, / Козацтву-товариству із синьої хвилі рукою махає / І зично гукає:
 207A 0498 «Нехай вам, панове-товариство, Бог допомагає». / І в синій хвилі потопас, / Пропадає.
 272A 0022 Пливи ж, моя єдина. / Хвилі! мої хвилі! / Привітайте русалоньку...» –
 272A 0022 Пливи ж, моя єдина. / Хвилі! мої хвилі! / Привітайте русалоньку...» –
 006B 0068 Тяжко плакав, ридав, / Сині хвилі голосили. / З-за Дніпра із села
 095B 0216 Родилися і тут росли, / Неначе хвилі, напливали / Та на пожар той дивувались.
 109B 0001 ----- / І небо невмите, і заспані хвилі; / І понад берегом геть-геть,
 191B 0002 Готово! Парус розпустили, / Посунули по синій хвилі / Помеж кугою в С[ир-] Д[ар'ю]
 245B 0019 І їй здається, виринає / З-за хвилі човен, доплива... / І в хвилі човен порина.
 245B 0020 З-за хвилі човен, доплива... / І в хвилі човен порина. / – Мій братику! Моя ти доле! –

ХВИЛЮ 7

- 010A 0004 Додолу верби гне високі, / Горами хвилю підійма. / І блідний місяць на ту пору
 055A 0068 Знову похожає / Пан отаман та на хвилю / Мовчки поглядає.
 123A 0141 Кинувсь в воду; пливе, синю / Хвилю роздирає, / Пливе, пливе... От-от доплив!
 150A 0023 І шкурою, сірий бугай, стрепенув, / І хвилю, ревучи, далеко-далеко / У синєє море на
 ребрах послав.
 150A 0183 Пливають собі, а з-за хвилі / Сонце хвилю червонить, / Перед ними море миле
 154A 0023 І шкурою, сірий бугай, стрепенув, / І хвилю, ревучи, далеко-далеко / У синєє море на
 ребрах послав.
 154A 0174 Пливають собі, а з-за хвилі / Сонце хвилю червонить; / Перед ними море миле

ХВИЛЯ 5

- 123A 0135 «Мамо! мамо! Що ти робиш?» / Хвиля роздалася, / Закипіла, застогнала –
 123A 0169 Підняв її, поцілював... / Хвиля застогнала, / Розкрилася, закрилася,
 123A 0186 Рве на собі коси... / А тим часом синя хвиля / Ганнусю виносить.
 171A 0034 Вітер по полю розвіяв, / Хвиля морем рознесла. / Нехай же вітер все розносить
 104B 0013 У воду кинувся, пливе, / Аж хвиля синяя реве. / І, ревучи, на той берег

ХВИЛЯХ 2

- 016A 0015 Русалкою стану, / Пошукаю в чорних [хвилях], / На дно моря кану.
 199A 0067 Попливе на вольнім морі, / На широких хвилях. / Слава тобі, Шафаріку,

ХВОРА 1

- 061A 2051 «В Лебедині, моя пташко, / Не вставай: ти хвора». / «В Лебедині! Чи давно я?»

ХВОРІ 1

- 061A 2196 Покотились малі діти / І каліки хворі. / Гвалт і галас. На базарі,

ХЕ 2

- 161B 0318 Нехай і сивий і горбатий, / А ми!.. хе! хе! а ми жонаті! / А ми!..– Насилу вліз у хату
 161B 0318 Нехай і сивий і горбатий, / А ми!.. хе! хе! а ми жонаті! / А ми!..– Насилу вліз у хату

ХИЖІ 1

- 057B 0051 А всім була навдивовижу. / Бувало, вигляне із хижі, / Як тая квіточка з роси,

ХИЛИВСЯ 1

028В 0006 Ніхто любив мене, вітав, / І я хилився ні до кого, / Блукав собі, молився Богу

ХИЛИЛАСЬ 1

281В 0028 А самі простяглися / За землю руськую. Хилилась / І слалась, плачучи, трава,

ХИЛИЛИСЬ 1

250А 0045 Щоб ви неправді поклонились!.. / І хилитесь, як і хилились! / І знову шкуру дерете

ХИЛИСЬ 1

274А 0457 Нікого немає!.. / До людей хились, небого, / Люде привітають.

ХИЛИТЕСЬ 1

250А 0045 Щоб ви неправді поклонились!.. / І хилитесь, як і хилились! / І знову шкуру дерете

ХИЛИТЬ 2

061А 0396 Нігде пригорнутья: / Куди, каже, хилить доля, / Туди й треба гнуться –

114В 0004 Дві тополі високії / Одна одну хилить. / І без вітру гойдаються,

ХИЛИТЬСЯ 1

250В 0071 І похилилась, мов тополя / Од вітру хилиться в яру. / – Йому я стану за дитину.

ХИЛІТЕСЬ 1

266А 0089 Мої злії діти? / Не хилітесь ні до кого, / Ляжте дома спати...

ХИЛЯЄТЬСЯ 1

104В 0164 Московкою всюди / Хиляється... і по жидах, / І по панах, боса...

ХИЛЯЛАСЬ 2

199А 0134 В Празі позавчора; / Отій самій, що хилялась / По шинках, по ста[й]нях,

234В 0020 І з п'яними кесарями / По шинках хилялась, / А надто з тим Миколюю

ХИМЕРИВ 1

308В 0042 І Парку-пряху?.. І тойді, / Поки б химерив мудрий дід, / Творили б, лежа, епопею,

ХИМЕРНИЙ 3

045А 0022 Отакий-то Перебендя, / Старий та химерний; / Заспіває про Чалого –

045А 0038 Отакий-то Перебендя, / Старий та химерний! / Заспіває, засміється,

045А 0093 Отакий-то Перебендя, / Старий та химерний; / Заспіває весільної,

ХИМЕРНИМ 1

291В 0027 Чи не дурю себе я знову / Своім химерним добрим словом? / Дурю! Бо лучше одурить

ХИМЕРНІ 1

061А 0029 Так душі почину і краю немає. / А де вона буде? Химерні слова! / Згадай же хто-небудь її на сім світі –

ХИМЕРЯТЬ 2

061А 0913 Гомонять, поки ляхи почують. Ох, старі голови та / розумні; химерять, химерять, та й зроблять з лемеша / швайку. Де можна лантух, там торби не треба. Купили

061А 0913 Гомонять, поки ляхи почують. Ох, старі голови та / розумні; химерять, химерять, та й зроблять з лемеша / швайку. Де можна лантух, там торби не треба. Купили

ХИНОВСЬКІ 1

280В 0016 На легкому крилі своєму / Хиновські стріли? / -----

ХИРЕННЕ 1

083В 0133 Як той панич... І де взялось? / Таке хиренне? Все село / Проклятого не нагодує.

ХИРЕННУ 1

236В 0011 Її приспав. А щоб збудить / Хиренну волю, треба миром, / Громадою обух сталить,

ХИРІ 1

083В 0129 Не дві, не три і не чотири! / Як тій болячці, як тій хирі, / Громадою годили

ХИРІЄ 1

016В 0400 На горі палати / Почорніли. Князь хиріє, / Нездужає встати,

ХИРЮ 1

074В 0004 По світу та дива творив.) / А кайзак на хирю / Та на тяжке лихо

ХИРЯ 3

061А 1355 Так і кладе. «Добре, сину, / Матері їх хиря! / Мордуй, мордуй: в раю будеш

146В 0028 Вернувся наш запорожець / Як та хиря, хиря, / Обідраний, облатаний,

146В 0028 Вернувся наш запорожець / Як та хиря, хиря, / Обідраний, облатаний,

ХИСТУ 2

221А 0241 З своїми ксьондзами? / Чортма хисту! Я спалила / Польщу з королями;

221А 0413 Чортзна-що провадить! / Нема хисту, то й не бреши. / А що, як присядем

ХИТА 1

180А 0318 Та ще, на лихо, сердешне / Хита головою. / Так оце-то та богиня!

ХИТАЄТЬСЯ 1

173А 0179 Понад ставом увечері / Хитається очерет. / Дожидає сина мати

ХИТАЛА 1

250В 0143 Ніби дитину, на руках / Хитала, бавила, гойдала, / До лона тихо пригортала

ХИТАЛОСЬ 1

074В 0038 Билини навіть не осталося. / Тільки одним-одно хиталося / Зелене дерево в степу.

ХИТРИЙ 1

258А 0031 Спаси мою душу, / Да не скаже хитрий ворог: / «Я його подужав».

ХИТРОЇ 1

052А 0054 Без золота, без каменю, / Без хитрої мови, / А голосна та правдива,

ХИТРОШИТИМ 1

239В 0011 Тебе укріє дорогим, / Золототканим, хитрошитим, / Добром та волею підбитим,

ХІБА 36

030А 0597 «Чого ж утікаєш? / Хіба забув Катерину? / Хіба не пізнаєш?

030А 0598 Хіба забув Катерину? / Хіба не пізнаєш? / Подивися, мій голубе,

061А 0350 А не клене долі, людей не займа. / Та й за що їх лаять? Хіба вони знають, / Кого треба гладить, кого катувать?

061А 0523 Схизмати співають». / «Якої ж вам? Хіба оцю? / Стривайте, згадаю...

061А 0702 Забудеш Оксану!» / «Хіба краща є за тебе?» / «Може, й є – не знаю».

061А 1416 «Прізвища немає!» / «Хіба байстрюк? Без прізвища... / Запиши, Миколо,

061А 1422 «Ні, погано!» / «Ну, хіба Бідою?» / «І це не так».

061А 1479 І Дніпра не стане. / Занапасть хіба душу? / Оксано, Оксано!

061А 1569 Вербівку; в Вільшану / Приїхали. «Хіба спитать, / Спитать про Оксану?

- 061A 1839 Ось копійка... подивися... / Хіба ти не знаєш?» / «Знаю, знаю», – і свячений
 061A 2249 Ми...» – та й замовчали. / «Поховать хіба?» / «Не треба!
 114A 0121 Поки не загину!..» / «Хіба було коли в світі, / Широ що кохались,
 114A 0408 Серед степу одпочину..» / «Хіба сю ніч кинеш? / Хіба зараз?..» – «Я жартую.
 114A 0409 «Хіба сю ніч кинеш? / Хіба зараз?..» – «Я жартую. / Тепер Україну
 150A 0066 У мул поховаю! – реве синє море.– / Хіба ти не знаєш, яких я несу / Гостей до
 султана?»
 154A 0068 У мул поховаю! – реве синє море.– / Хіба ти не бачиш, яких я несу / Гостей до
 султана?..» Так море спиняло
 180A 0121 Чого марне плачеш, / Чого тобі шкода? Хіба ти не бачиш, / Хіба ти не чуєш
 людського плачу?
 180A 0122 Чого тобі шкода? Хіба ти не бачиш, / Хіба ти не чуєш людського плачу? / То глянь,
 подивися; а я полечу
 207A 0225 Усміхнися, подивися, / Хіба ти не бачиш, / Що й я плачу? Розсердився
 207A 0253 Мов сміється. Степаночку, / Хіба ти не знаєш, / Що без тебе і таточка,
 207A 0270 Скажи-бо, Степане, / Хіба й справді не сестра я?» / «Ні, моє кохання,
 234A 0192 То той і не мас. / Так отак хіба, небого? / Ні ти нас не знаєш,
 274A 0307 ----- / Хіба я скиглю, навісний? / -----
 014B 0050 Таки сусіду про Ганнусю. / «Хіба ти й досі ще не знаєш? / Ганнуся на Сибір пішла.
 016B 0161 За що ж воно тебе згадає? / За те, хіба, що привела? / А моя свою дитину
 050B 0155 ----- / Хіба ж живуть вони? І знають, / Як ви сказали, благодать,
 057B 0045 Зносити брівоньки нізащо. / Хіба за те, що сирота? / А красота-то красота!
 083B 0042 І зареготалась / Титарівна,– хіба тобі / Наймишочок не стало! –
 095B 0105 А будеш панською ріднею, / Хіба повісишся!.. За нею / Приходила мати
 161B 0085 ----- / А що ж, умру хіба? / -----
 161B 0100 І посміяться не даси... / Хіба не бачиш, я жартую. / Піди лиш скрипку принеси
 161B 0196 ----- / А хіба я школяр, чи що? Не хочу, та й годі. / -----
 173B 0011 Навчїть мене, люде, / Іти хіба до вас в найми? / Чи до ладу буде?
 185B 0001 ----- / Хіба самому написать / Таки посланіє до себе
 200B 0175 Украдений твоїм Петрусем? / Хіба архістратиг? Та й той / Не встереже тепер. Боюся,
 250B 0043 Ані хатиночки нема, / Одна-однісінька!.. Хіба... / Ще ж смерть моя не за плечима?.. –

ХІТОН 1

- 250B 0078 А з добрих молодих плечей / Хітон полатаний додолу / Тихенько зсунувся. Ніколи

ХІТОНА 1

- 250B 0683 І пити дасть, і отрясе, / Одує прах з його хітона, / Зашиє дірочку та знову

ХІТОНІ 1

- 250B 0171 Умитий з кущі вихожав / В одному білому хітоні, / Мов намальований сіяв,

ХЛИНУЛИ 3

- 061A 0630 Що й та одцуралась». / І хлинули сльози. / Поплакав сердега, утер рукавом.
 061A 1514 Де ти ділася, поділася?» / І хлинули сльози; / Дрібні-дрібні полилися.
 026B 0029 Не дав мені Бог нічого!.. / І хлинули сльози, / Тяжкі сльози!.. А дівчина

ХЛІБ 6

- 173A 0140 Синову госпуду, / Пішла в найми, за хліб черствий / Жидам носить воду.
 180A 0501 На цілу ніч працювати, / На хліб заробляти. / А я стою, похилившись,
 246A 0022 Нам тільки плакати, плакати, плакати / І хліб насущний замість / Кровавим потом і
 сльозами.
 246A 0075 До нас в науку! ми навчим, / Почому хліб і сіль почім! / Ми христіяне; храми,
 школи,
 050B 0039 Купив садочок і хатину, / Подякував за хліб, за сіль / І за науку добрим людям
 057B 0083 Купив садочок і хатину; / Подякував за хліб і сіль / І за науку добрим людям,

ХЛІБА 7

- 061A 2440 Сирота в ряднині, я колись блукав, / Без свити, без хліба, по тій Україні, / Де
Залізник, Гонта з свяченим гуляв.
207A 0133 Гуляючи, як той казав, / Шматок хліба з'їсти. / Іди ж, доню.... А ти, сину,
207A 0209 І очі не бачать, не чуть голови! / Замість шматка хліба за кухоль береться. /
Дивиться Ярина та нишком сміється.
221A 0418 Та в мене ще шматків зо два / Є хліба в торбині, / То поснідаєм в пригоді,
258A 0095 Гріхами, дознають? / Ідять люди замість хліба, / Бога не згадають,
289B 0006 По всьому світу розійшлися / І крихту хліба понесли / Царям убогим. Буде бите
300B 0001 ----- / Якби з ким сісти хліба з'їсти, / Промовить слово, то воно б,

ХЛІБЕЦЬ 2

- 221A 0385 А москаль та німець / І там найдуть хлібець. / -----
016B 0250 Та голоду раді, та Бога благають, / Щоб ще хоч годочок хлібець не рожав. / Тойді б і
в Парижі, і іншому краї

ХЛІБИ 1

- 016B 0262 Та жидка з грішми виглядає. / Нема жидка... Хліби зійшли, / Радіють люде, Бога
просять...

ХЛІБІВ 1

- 207A 0183 Іди ти в Січ. Як Бог поможе, / Там наїсися всіх хлібів, / Я їх чимало попоїв,

ХЛІБОМ 1

- 234A 0274 Люде з рушниками, / З святим хлібом обміненим. / Панну у жупані,

ХЛОПА 1

- 104B 0044 Аби файда в руках була, / А хлопа, як того вола, / У плуг голодного запряжеш.

ХЛОПЕЦЬ 4

- 061A 1609 Наганяють півпаробка. / Хлопець у свитині / Полатаній, у постолах;
061A 2106 А ввечері мій Ярема / (От хлопець звичайний!), / Щоб не сердить отамана,
083B 0024 Стоїть на лаві в сірій свиті. / Найкращий хлопець, та байстрик, / Байстрик собі, та
ще й убогий,
161B 0145 А як не схоче, то на Січ. / І там не згине вражий хлопець. / Іти лиш в хату... От ще
річ:

ХЛОПЦЕМ 1

- 114A 0041 Яка про що знає... / Аж ось з хлопцем старий кобзар / В село шкандибас.

ХЛОПЦІ 21

- 020A 0003 Та на кобзі грає, / Кругом хлопці та дівчата, / Як мак процвітає.
020A 0139 Щось руки не грають. / Кругом хлопці та дівчата / Слізоньки втирають.
020A 0143 З журби як заграє! / Кругом хлопці навприсядки, / А він вимовляє:
024A 0003 Та на кобзі грає, / Кругом хлопці та дівчата – / Як мак процвітає.
024A 0107 Щось руки не грають. / Кругом хлопці та дівчата / Слізоньки втирають.
024A 0111 З журби як заграє! / Кругом хлопці навприсядки, / А він вимовляє:
061A 1049 Кричать йому гайдамаки. / «Добре, хлопці, нате! / Отак! Отак! Добре, хлопці!
061A 1050 «Добре, хлопці, нате! / Отак! Отак! Добре, хлопці! / Ануте, хлоп'ята,
061A 1348 Мордуйте скажених! / Добре, хлопці!» – на базарі / Залізник гукає.
061A 1363 Всіх уклали, все забрали. / «Тепер, хлопці, буде! / Утомились, одпочиньте».
061A 1519 Каже опинитись: / «У ліс, хлопці! вже світає, / І коні пристали:
061A 1637 Подивився: «Спасибі вам!» / «Ну, хлопці, в дорогу! / Та чуєте? Без гомону.
150A 0137 Горить Скутар, стиха робота, / І хлопці сходяться, зійшлися, / Люльки з пожару
закурили,

- 154A 0137 Горить Скутар, стиха робота, / І хлопці сходяться, зійшлись, / Люльки з пожеги закурили,
 044B 0014 Заревли великі дзвони, / Щоб сіддали хлопці коні, / Щоб мечі-шаблі гострили
 050B 0192 «Шелесь, шелесь по дубині, / Шапки хлопці погубили, / Тільки наймит не згубив,
 125B 0020 Ходім, брати: не згинете, / Хлопці, коло мене». / -----
 175B 0027 Та нісенітницю верзли. / Звичайне, хлопці. А дівчата, / Мов ті сороки, цокотали
 175B 0039 У балці стало щось кричать, / Побігли хлопці рятувать. / Аж там панич несамовитий,
 175B 0044 Сердешна дівчина кричить. / Прибігли хлопці, не рятують, / Бояться пана. А один,
 209B 0023 А хто по коліна неначе одтятий, – / Лежать собі хлопці, мов у теплій хаті. / – Дивися, дитино, оце козаки

ХЛОПЦІВ 9

- 061A 2205 Ксьондза єзуїта / І двох хлопців :«Гонто, Гонто! / Оце твої діти.
 114A 0053 Та всі якомога, / Хлопців кинули, побігли / Зострічать сліпого!
 150A 0147 Отаман завзятий, / Забрав хлопців та й поїхав / По морю гуляти,
 154A 0147 Отаман завзятий, / Забрав хлопців та й поїхав / По морю гуляти,
 173A 0116 В удовину хату / Та й підкралась... Стали хлопців / В кайдани кувати
 207A 0671 Головатий та на Кубань / Хлопців підмовляє. / Нехай йому Бог допоможе!
 068B 0103 Пишу собі, з людьми братаюсь / Та добрих хлопців добираю. / Минув і другий. Паничі
 083B 0004 По селах та дівчат дурили, / З громади кпили, хлопців били / Та верховодили в селі,
 306B 0008 Дівчаток москалі украли, / А хлопців в москалі забрали, / А ми неначе розійшлись,

ХЛОПЦЯ 5

- 061A 1391 Та й упав додолу. / «Еге! ось що... Шкода хлопця, / Провітри, Миколо!»
 274A 0217 Та й бере в покої, / І стриже, неначе хлопця, / І в поход з собою
 175B 0055 Судовики. Закували / Хлопця молодого, / Та в тюрму захвасували...
 232B 0005 Мене, маленького, за руку / І в школу хлопця одвела / До п'яного дяка в науку.
 250B 0591 Вона письма того. Взяла / Та в школу хлопця одвела, / У ісеєську. Доглядала ж

ХЛОПЦЯМ 2

- 061A 1644 То щоб кругом стали, / Скажи хлопцям. Може, льохи / Стерегти осталась
 083B 0136 А він собі гуляє, п'є, / Та хлопцям жалю завдає / Тими дівчатами. Дівчата

ХЛОПЦЯМИ 1

- 123A 0066 Ти вже вироста, дівуєш, / З хлопцями гуляєш... / Постривай же, ось я тобі!..

ХЛОПЧЕ 3

- 061A 1374 Залізник гукає: / «Чуєш, хлопче? Ходи сюди! / Не бійсь, не злякаю».
 061A 1632 А то й вона б». / «Добре, хлопче. / Ось на ж тобі, друже,
 114A 0077 Трошки одпочину. / Сядьмо, хлопче». Посідали. / Розв'язав торбину,

ХЛОПЧИКА 2

- 061A 1575 Й Вільшану минають. / Питається у хлопчика: / «Що, титаря вбили?»
 188B 0007 А ще до того, як побачу / Малого хлопчика в селі. / Мов одірвалось од гіллі,

ХЛОП'ЯТА 9

- 055A 0034 Дніпра гирло затопило, / «Ануге, хлоп'ята, / На байдаки! Море грає –
 061A 0258 Минулося, щоб не снилось!.. / Ходімо, хлоп'ята, / Коли мені на чужині
 061A 0980 Гуля Максим, гуля батько, / А за ним хлоп'ята. / Запорожці ті хлоп'ята,
 061A 0981 А за ним хлоп'ята. / Запорожці ті хлоп'ята, / Сини його, діти,
 061A 1051 Отак! Отак! Добре, хлопці! / Ануге, хлоп'ята, / Ушкваримо!»
 061A 1430 Найдеш долю... А не найдеш... / Рушайте, хлоп'ята». / І Яремі дали коня
 061A 1652 Які груші уродили! / Збивайте, хлоп'ята! / Швидче! швидче! Отак! отак!» –
 061A 1983 І сліду не стало... / Поки хлоп'ята танцювали, / Ярема з Лейбою прокралась
 125B 0024 До схід сонця у Фастові / Хлоп'ята гуляли. / Прийди з того Межигор'я,

ХЛОП'ЯТОЧКО 2

- 200B 0053 Та й бачить, що пасе ягнята / Мале хлоп'яточко в стерні. / «О горе, горенько мені!
250B 0625 Межи равнінами дитина, / Її хлоп'яточко, сидить / І навчає, неповинне,

ХЛЮПОЩУТЬСЯ 1

- 302B 0011 Та попід горою. / Хлюпощуться качаточка / Помеж осокою.

ХМАРА 15

- 020A 0017 ----- / Встає хмара з-за Лиману, / А другая з поля,
020A 0099 Зірки засіяли, / А козаки, як та хмара, / Ляхів обступали.
024A 0017 ----- / Встала хмара з-за Лиману, / А другая з поля,
024A 0071 Зорі засіяли, / А козаки, як та хмара, / Ляхів обступали.
055A 0029 ----- / Чорна хмара з-за Лиману / Небо, сонце криє.
061A 1331 Зайнялася Смілянщина, / Хмара червоніє. / А найперша Медведівка
061A 2187 ----- / Як та хмара, гайдамаки / Умань обступили
180A 0465 Та й замовкло; дивлюся я: / Біла хмара криє / Сіре небо. А в тій хмарі
180A 0468 Мов звір в гаї вис. / То не хмара – біла пташка / Хмарою спустилась
033B 0028 ----- / Заступила чорна хмара / Та білу хмару.
074B 0017 В покоси стелеться, а з яру / Встає пожар, і диму хмара / Святеє сонце покрива,
076B 0192 ----- / За Полоцьком, неначе хмара, / Чорніє курява. Біжать
095B 0258 Хмару розбий, / Нехай хмара / На татари,
149B 0015 Братались, сестрились зо мною, / Поки, мов хмара, розійшлись / Без сльоз, роси тії святої.
156B 0001 ----- / Заступила чорна хмара / Та білу хмару.

ХМАРАХ 1

- 006B 0234 Веселе сонечко ховалось / В веселих хмарах весняних. / Гостей закованих своїх

ХМАРИ 22

- 010A 0006 І блідний місяць на ту пору / Із хмари де-де виглядав, / Неначе човен в синім морі
010A 0081 Широкий Дніпр не гомонить: / Розбивши вітер чорні хмари / Ліг біля моря одпочить.
047A 0191 Рости гнучка та висока, / До самої хмари, / Спитай Бога, чи діжду я,
061A 1701 Розгорівся, розпалався / До самої хмари. / А Галайда, знай, гукає:
061A 1979 З ляхами гуляє / Коло хмари. Що осталося, / Пеклом запалало...
061A 2126 Пожовкле листя по діброві; / Гуляють хмари; сонце спить; / Нігде не чуть людської мови;
061A 2152 Сонця мало, рясту мало / І багато хмари. / Пекла мало!.. Люде, люде!
150A 0115 Без шашлика. «Засвіtimo!» / До самої хмари / З щоглистами кораблями
154A 0115 Без шашлика. «Засвіtimo!» / До самої хмари / З щоглистами кораблями
180A 0082 Я до тебе літатиму / З хмари на розмову. / На розмову тихо-сумну,
180A 0124 То глянь, подивися; а я полечу / Високо, високо за синії хмари; / Немає там власті, немає там кари,
180A 0149 ----- / Чи Бог бачить із-за хмари / Наші сльози, горе?
199A 0360 Не вгадали, що вилетить / Орел із-за хмари / Замість гуся і розклює
221A 0397 Та ще такі височенні, / Що й хмари достанеш, / Як вилізти...
274A 0119 І на шатро мов позирав, / Аж поки хмари заступили. / -----
016B 0320 Червоний місяць аж горить, / З-за хмари тихо виступає. / І ніби гори оживають.
029B 0007 З Виблої могили, / Ще старішої... мов ті хмари, / Що за Дніпром сіли,
029B 0012 Неначе дива виривають, / Із хмари тихо виступають / Обрив високий, гай, байрак;
029B 0119 З сестрою зорею, / Виступають із-за хмари, / Хмари звеселіли...
029B 0120 Виступають із-за хмари, / Хмари звеселіли... / А старий мій подивився,
057B 0053 Як тая квіточка з роси, / Як теє сонечко з-за хмари. / Ввесь похолону, неживий
156B 0054 Виглянуло над Чигрином / Сонце із-за хмари, / Потягли в свої улуси

ХМАРИНОЧКИ 1

- 234A 0090 Сіяло сонце, в небесах / Ані хмариночки, та тихо, / Та любо, як у раї.

ХМАРІ 4

- 045A 0061 То серце щебече господнюю славу, / А думка край світа на хмарі гуля. / Орлом
сизокрилим літає, ширяє,
171A 0006 За вітрами холодними, / В хмарі пропадає, / Над землею летять літа,
180A 0078 Мої муки, мої люті / В хмарі заховаю. / А ти, моя Україно,
180A 0466 Біла хмара криє / Сіре небо. А в тій хмарі / Мов звір в гаї виє.

ХМАРНО 1

- 150B 0010 Що літечко моє святе / Минуло хмарно, що немає / Ніже єдиного случаю,

ХМАРОНЬКА 1

- 108B 0001 ----- / За сонцем хмаронька пливе, / Червоні поли розстилає

ХМАРОНЬКУ 1

- 108B 0013 Закриває море / І хмароньку рожевую, / І тьму за собою

ХМАРОЮ 6

- 180A 0268 На багнищі город мріє; / Над ним хмарою чорніє / Туман тяжкий... Долітаю –
180A 0469 То не хмара – біла пташка / Хмарою спустилась / Над царем тим мусянджовим
246A 0001 ----- / За горами гори, хмарою повиті, / Засіяні горем, кровію політі.
246A 0038 ----- / За горами гори, хмарою повиті, / Засіяні горем, кровію політі.
250A 0075 І дитини мати. / І дим хмарою заступить / Сонце перед вами,
029B 0163 Пішов у хату ночувати. / А місяць хмарою повивсь. / -----

ХМАРУ 7

- 030A 0551 Мов покотьюло червоніє, / Крізь хмару сонце зайнялось. / Надувся вітер; як повіє –
061A 1311 Грім гогоче, а блискавка / Хмару роздирає. / Іде собі наш Ярема,
061A 1329 Гине шляхта! Погуляєм / Та хмару нагрієм!» / Зайнялася Смілянщина,
061A 2296 Тяжко мені плакати! Праведні зорі! / Сховайтесь за хмару; я вас не займав, / Я дітей
зарівав!.. Горе мені, горе!
033B 0029 Заступила чорна хмара / Та білу хмару. / Опанував запорожцем
095B 0257 Бий, дзвоне, бий, / Хмару розбий, / Нехай хмара
156B 0002 Заступила чорна хмара / Та білу хмару. / Виступили з-за лиману

ХМІЛЬ 2

- 123A 0055 Співає матуся; / А козаки, як хміль отой, / В'ються круг Ганнусі.
144B 0007 Сохне на тичині / Хміль зелений, не виходить / Дівчина з хатини.

ХОВАЄ 2

- 061A 2371 Чого Гонта ніби краде / Або скарб ховає? / Аж труситься. Із Умані
234A 0510 Старий воли випрягає, / Занози ховає / Мережані, а Катруся

ХОВАЙ 5

- 061A 0556 «Твої гроші?» / «Мої!.. ховай Боже! / Ні, я кажу, що в Вільшаній...
061A 0569 А дочка Оксана! / Ховай Боже! Як панночка! / Що-то за хороше!
061A 1836 Жидівська собако!» / «Ховай Боже, який я жид! / Бачиш? Гайдамака!
061A 1845 Та й замахнувся. / «Ховай, Боже!.. / В будинку... з паннами...
180A 0252 Чи, може, навіки в серці поховав? / О, не ховай, брате! Розсип їх, розкидай! / Зйдуть,
і ростимуть, і у люди вийдуть!

ХОВАЙТЕ 2

- 061A 1118 Не дасть святого розпинать. / А ви Україну ховайте: / Не дайте матері, не дайте
256A 0041 Гонту виглядає. / Не ховайте, не топчіте / Святого закона,

ХОВАЛА 2

- 173A 0235 Примовляла, що синові / Гостинця ховала. / А уночі розхристана

274A 0287 Дітей, бачся, годувала / Та в засік ховала. / Та очіпок, се вже вранці,

ХОВАЛАСЬ 3

234A 0037 Пішла полем, ридаючи, / В тумані ховалась / Та крізь сльози тихесенько
046B 0074 Од споконвіку і донині / Ховалась од людей пустиня, / А ми таки її найшли.
250B 0394 ----- / Марія навіть не ховалась / З своїм младенцем. Слава вам,

ХОВАЛИ 3

020A 0011 В неділеньку вранці, / Як ховали козаченька / В зеленім байраці.
024A 0011 В неділеньку вранці, / Як ховали отамана / В зеленім байраці.
061A 2129 Тільки звір вис по селу, / Гризучи трупи. Не ховали, / Вовків ляхами годували,

ХОВАЛОСЬ 1

006B 0233 ----- / Веселе сонечко ховалось / В веселих хмарах весняних.

ХОВАТИ 1

061A 0472 «Не Бог, а ми. Признавайся!» / «Нащо б мав ховати, / Якби жива? Нехай, Боже,

ХОВАТИСЬ 4

207A 0339 Товариство поважати, / В табор не ховатись. / «Нехай тебе Бог заступить!» –
274A 0421 Стала їсти й пити, / І ховатись за шатрами, / І Богу молитись.
046B 0016 І довелось знов мені / На старість з віршами ховатись, / Мережать книжечки, співати
067B 0025 Не проклену ж тебе, доле, / А буду ховатись / За валами. Та нищечком

ХОВАЮ 1

061A 2403 Нехай вони б поховали, / А то я ховаю». / Поцілував, перехрестив,

ХОВАЮСЯ 1

057B 0147 І людьми і Богом, / Тиняюся, ховаюся, / І дійшло до того,

ХОВАЮТЬ 3

020A 0030 Кохаються невінчані, / Без попа ховають, / Запродана жидам віра,
024A 0030 Кохаються невінчані, / Без попа ховають, / Запродана жидам церков,
274A 0351 Пани вкрали та в шкатулі / У себе й ховають. / -----

ХОВАЮТЬСЯ 2

199A 0195 Луна, гогочучи, неслась. / Ченці ховаються... Мов кара, / Луна в конглові оддалась –
074B 0025 І за Тоболом у Сибірі / В снігах ховаються. Сім літ / Сокира божа ліс стинала

ХОВРАШКИ 1

030A 0332 Понад шляхом, ширицею, / Ховрашки гуляють. / Спочивають добрі люде,

ХОДИ 8

010A 0102 Наш голубоньку! / Ходи до нас вечеряти: / У нас козак в очереті,
045A 0084 На могилу ходиш! / Ходи собі, мій голубе, / Поки не заснуло
061A 1059 Кличе Гандзю козак: / «Ходи, Гандзю, пожартую, / Ходи, Гандзю, поцілую;
061A 1060 «Ходи, Гандзю, пожартую, / Ходи, Гандзю, поцілую; / Ходім, Гандзю, до попа
061A 1374 Залізник гукає: / «Чуєш, хлопче? Ходи сюди! / Не бійсь, не злякаю».
234A 0526 «Слава... слава Богу! / Ходи сюди, не лякайся... / Вийди, Катре, з хати:
050B 0117 Попродай скотину / Та ходи до мене в найми, / Що буде, те й буде.
161B 0262 ----- / «Не ходи, не нуди, не залицяйся, / Не сватай, не піду, не сподівайся».

ХОДИВ 11

061A 2444 Де йшли гайдамаки, малими ногами / Ходив я, та плакав, та людей шукав, / Щоб
добрю навчили. Я тепер згадав,
207A 0100 Якби мені чоловік молодий, / До другої не ходив, не любив.» / «Ой гоп, чики-чики,

- 029В 0160 Старий мій знову зажурився, / Ходив довгенько коло хати, / А потім Богу помоливсь,
 038В 0110 Читать писаніє покинув. / Ходив по келії. Ходив, / А потім сів і зажурився:
 038В 0110 Читать писаніє покинув. / Ходив по келії. Ходив, / А потім сів і зажурився:
 046В 0105 Нікого в світі, нікому в світі. / Неначе по лісу ходив! / А малась воля, малась сила,
 068В 0146 Чого хотілося мені? / Ходив три года я з ножами, / Неначе п'яний той різник.
 074В 0002 У Бога за дверми лежала сокира. / (А Бог тойді з Петром ходив / По світу та дива
 творив.)
 104В 0049 Ще змалку з матір'ю старою / Ходив з торбами цей козак, / Отак і виріс сиротою,
 292В 0061 І в багрянці довгополій / Ходив по храміні, ходив, / Аж поки, лобом неширокий,
 292В 0061 І в багрянці довгополій / Ходив по храміні, ходив, / Аж поки, лобом неширокий,

ХОДИЛА 30

- 030А 0026 Полюбила молодого, / В садочок ходила, / Поки себе, свою долю
 030А 0493 Що буде, то й буде. / Піду дальше – більш ходила... / А може, й зостріну;
 030А 0620 Свою Катрю, що до тебе / В садочок ходила, / Свою Катрю, що для тебе
 047А 0029 Було б не пустила; / Якби знала – не ходила б / Пізно за водою,
 061А 0516 Що боліли ноги; / На панщину не ходила, / А за парубками
 207А 0641 Як цариця по Києву / З Нечосом ходила... / І Межигорського Спаса
 234А 0043 «Ой у полі могила; / Там удова ходила, / Там ходила-гуляла,
 274А 0291 Щоб не знать було, що стрига. / Прибралась, ходила, / Поки люде домовину
 274А 0300 ----- / Через яр ходила / Та воду носила,
 274А 0345 Мене, бачиш, молитися. / Я, дурна, й ходила, / І молилась... Ні, цигане,
 274А 0418 Неначе смерть, з циганами / По селах ходила. / Потім разом схаменулась,
 006В 0120 Верба усохла, похилилась, / І стежечка, де ти ходила, / Колючим терном поросла.
 006В 0140 Моя голубко сизокрила? – / – Так, мамо, так.– І знов ходила, / А мати плакала,
 ждучи.
 006В 0165 І три літа на могилу / Дівчина ходила. / На четверте... Не сон-трава
 014В 0052 Ганнуса на Сибір пішла. / До панича, бачиш, ходила, / Поки дитину привела
 016В 0133 Бо буде вже кого любить. / Вона вже матір'ю ходила, / Уже пишалась і любила
 016В 0438 Мені і Ксенії-сестрі. / І вмерла в нас. І де ходила, / В яких-то праведних містах!
 044В 0043 Що день божий сподівалась. / А в неділеньку ходила / Виглядати на могилу.
 083В 0094 Втоптала стежку на могилу, / Все виглядять його ходила. / І стежка стала заростать,
 083В 0155 Не день, не два титарівна / В садочок ходила, / Не день, не два, як панові,
 139В 0001 ----- / У перетику ходила / По оріхи,
 139В 0008 ----- / У перетику ходила / По опеньки,
 139В 0015 ----- / У перетику ходила / Я по дрова
 147В 0001 ----- / Чума з лопатою ходила, / Та гробовища рила, рила,
 153В 0036 Та на бульвар виходила / І в школу ходила, / Усе з батьком, то й не можна
 161В 0285 Вчотирьох / Уночі ходила. / Уночі
 183В 0016 Може, була б до криниці / У гай не ходила, / А то вранці і ввечері
 183В 0018 А то вранці і ввечері / Ходила, гуляла... / Доходилась, осталася,
 183В 0030 Чого думаю! Чого я / У той гай ходила? / І за що його так довго,
 218В 0355 Юпітером. А я, дурна, / Ходила благати / У Афіни Юпітера.

ХОДИЛА-ГУЛЯЛА 1

- 234А 0044 Там удова ходила, / Там ходила-гуляла, / Трути-зілля шукала.

ХОДИЛИ 17

- 010А 0151 Чорніє гай над водою, / Де ляхи ходили; / Засиніли понад Дніпром
 061А 2483 На ту Україну, / Де ходили гайдамаки / З святими ножами,
 123А 0030 Так і ходять. І за нею / Козаки ходили, / Поки вдова без сороба
 250А 0167 Що добре ходите в ярмі, / Ще лучше, як батьки ходили. / Не чваньтесь, з вас деруть
 ремінь,
 256А 0032 Нові кати? Щоб до тебе / Люди не ходили / На пораду, що їм діять
 274А 0412 За селом село минали, / В городи ходили, / І марою за собою
 050В 0086 І ненатля голодная. / Ходили, ходили, / Поки вночі, жалкуючи,

- 050B 0086 І ненатля голодная. / Ходили, ходили, / Поки вночі, жалкуючи,
 083B 0002 Давно се діялось колись, / Ще як борці у нас ходили / По селах та дівчат дурили,
 102B 0011 Замерзлі душі. Полюбили / Того пророка, скрізь ходили / За ним і сльози, знай, лили
 114B 0032 І байдуже? Ні, не дуже. / Бо сестри ходили / Що день божий вранці-рано
 147B 0036 І кропивою поросло. / Гробокопателі ходили, / Та й ті під хатами лягли.
 207B 0035 Носити воду школярам. / Брати на панщину ходили, / Поки лоби їм поголили!
 209B 0092 ----- / Не ходили / Ксьондзи по селах, а возили
 218B 0216 Немає брата, ні сестри, / Щоб незаплакані ходили, / Не катувалися в тюрмі
 250B 0596 Таки вдовенко, в його вдавсь, / То вдвох собі й ходили в школу / І вчилися вкупочці.
 Ніколи
 250B 0691 Святис діточки. Слідком / За ним по улиця[x] ходили, / А іноді й на Єлеон

ХОДИЛО 2

- 173A 0088 Щоб і воно, удовине, / До школи ходило. / -----
 274A 0157 ----- / Дарма, аби собі ходило / Та вміло матір проклинать.

ХОДИМ 1

- 143B 0013 Я в неволі, ти вдовою, / Не живем, а тільки ходим / Та згадуєм тії годи,

ХОДИТЕ 1

- 250A 0166 Сини сердешної України! / Що добре ходите в ярмі, / Ще лучше, як батьки ходили.

ХОДИТИ 5

- 173A 0023 Тебе годувати, / В жупані ходити, / Буду панувати.
 258A 0188 Ти, Господи, помагаєш / По землі ходити. / Ти радуєш мою душу
 146B 0006 Не хочу я, моя мати, / За плугом ходити, / Аксамитові жупани
 146B 0015 Буду добре жити, / У аксамиті ходити, / Меди-вина пити.–
 161B 0358 І вимести... по смітнику / Ходити, нудити, / Поки пугач над стріхою

ХОДИТЬ 28

- 010A 0022 Не русальонка блукає: / То дівчина ходить, / Й сама не зна (бо причинна),
 010A 0079 ----- / Вона все ходить, з уст ні пари. / Широкий Дніпр не гомонить:
 010A 0112 Поки півні не співають, / Посвіти нам... Он щось ходить! / Он під дубом щось там
 робить.
 016A 0023 Буйнесенький, знаєш, / Де він ходить, що він робить, / Ти з ним розмовляєш.
 018A 0009 А нема де дітись. / В того доля ходить полем, / Колоски збирає,
 030A 0116 Зайде сонце – Катерина / По садочку ходить, / На рученьках носить сина,
 061A 0155 Гуртом оддирають; / Кухоль ходить, переходить, / Так і висихає.
 061A 0526 Перед паном Хведором / Ходить жид ходором / І задком,
 061A 0617 А Ярема по долині / Ледве-ледве ходить, / Не дивиться, не слухає...
 061A 1880 Куплю, куплю того дива. / Буду, серце, ходить, / Буду, серце, любити.
 114A 0119 Ні, моя рибчино, / Буду ходить, буду любити, / Поки не загину!..»
 173A 0238 І простоволоса / Селом ходить – то співає, / То страшно голосить.
 234A 0462 Старий Трохим по надвір'ю, / Мов убитий, ходить. / Катерина ж з болящої
 038B 0071 В довгій рясі по келії / Старий чернець ходить. / Іде чернець у Вишгород
 050B 0145 «Не дав вдовиці утопиться, / Не дам же й з торбою ходити!» – / Сказав Максим, і
 ґрунт покинув.
 083B 0172 Не води напиться, / Ледве ходить титарівна / Трохи пожуриться,
 083B 0225 І сатаною-чоловіком / Він буде по світу ходить / І вас, дівчаточка, дурить
 091B 0017 У Київ їздить всякий год, / У світі ходить меж панами, / І п'є горілку з мужиками,
 095B 0129 Моїх дівчаток, щоб навчились / Путьми добрими ходить, / Святого Господа любить
 131B 0004 По долині увечері / Козак смутний ходить. / Ходить він годину,
 131B 0005 Козак смутний ходить. / Ходить він годину, / Ходить він і другу.
 131B 0006 Ходить він годину, / Ходить він і другу. / Не виходить чорнобрива
 144B 0004 Чомусь дівчина до броду / По воду не ходить. / Навгороді коло тину
 158B 0015 І серце убоге / Заховавши, ходить собі, / Та молиться Богу,

200В 0089 Петрусь до школи та із школи / З книжками ходить та росте. / Сама аж ніби мо[ло]діє,

209В 0134 Правда думка невесела / Меж людьми ходить... / -----

248В 0001 ----- / Ходить собі по церкві, / Книжечку читає

270В 0006 Кому воно пиво носить? / Чому босе ходить?.. / Боже сильний! Твоя сила

ХОДИШ 5

045А 0083 Що співати, розмовляти / На могилу ходиш! / Ходи собі, мій голубе,

114А 0364 Чом у мене коней вороних нема? / Не питала б мати, де ходиш гуляти, / З ким коли стояла. Питала б сама,

006В 0135 ----- / – Чого ти ходиш на могилу? – / Насилу мати говорила.–

076В 0219 Морока з ними, щоб ви знали, / Мов дурень, ходиш кругом їх, / Не знаєш, на яку й ступити.

083В 0151 А тепер сама до його / У садочок ходиш, / Сама йому, байстрюкові,

ХОДІМ 27

010А 0093 «Чи всі ви тут? – кличе мати.– / Ходім шукати вечерять. / Пограємось, погуляймо

020А 0071 «А годі журиться! / А ходім лиш, пани-брати, / З поляками биться!»

030А 0517 Либонь, курінь мріє. / «Ходім, сину, смеркається, / Коли пустять в хату;

055А 0036 На байдаки! Море грає – / Ходім погуляти!» / Висипали запорожці –

061А 0227 Не втну таки й досі. / Що ж вам скажуть? Ходім, сини, / Ходімо, попросим.

061А 0247 Козацькою славу, / Любить її – ходім, сини, / На раду ласкаву.

061А 1061 Ходи, Гандзю, поцілюю; / Ходім, Гандзю, до попа / Богу помолиться;

061А 1086 Не соромся, дай рученьку, / Ходім погуляймо; / Нехай людям лихо сниться,

061А 1401 На святе діло. / Ходім з нами у Лисянку / Ножі гартувати!»

061А 1403 Ножі гартувати!» / «Ходім, ходім, отамане, / Батьку ти мій, брате,

061А 1403 Ножі гартувати!» / «Ходім, ходім, отамане, / Батьку ти мій, брате,

061А 2258 Що вас породила?.. / Ходім, брате!» / Взяв Максима

123А 0111 Нелюбу дитину. / «Душно мені; ходім дочко, / До ставка купатись».

123А 0113 До ставка купатись». / «Ходім, мамо». / На березі

123А 0167 Нема долі на сім світі – / Ходім жити в воду!» / Підняв її, поцілював...

207А 0201 Та й гайда в дорогу! / Ходім лишень полудновать. / Чи ти вже, Ярино,

234А 0518 А дуже нездужа. / Ходім лишень в малу хату, / Поки випрягає

057В 0363 Сатана проклятий. / – Ходім, – кажу, – Уласович, / На твою криницю

125В 0009 В Україні жить. / Ходім, батьки-отамани, / У Фастов в неділю

125В 0014 Ні, не білу, а червону... / Ходім погуляєм. / Та в пригоді свого батька

125В 0019 Славного Семена. / Ходім, брати: не згинете, / Хлопці, коло мене».

129В 0059 Дологу скотилась / Головонька... «Ходім, брате, / З поганої хати».

200В 0057 Се ти, Петрусь?» – «Ажеж я». / «Ходім до мене, будем жити, / Як там на хуторі колись

200В 0068 «Ходімо, серце, погулять! / Ходім, Петрусь, в сад, в палати». / «А хто ж тут буде доглядать

250В 0230 З тобою, доненько моя! / Ходім, Маріє, повинчаймось, / А то... Й не вимовив: уб'ють

250В 0479 У свій маленький тихий рай! / Ходім додомоньку, дитино. / – Ходім, – сказала та й пішла

250В 0480 Ходім додомоньку, дитино. / – Ходім, – сказала та й пішла / На Ніл сороченята прати

ХОДІМО 23

010А 0088 Малі діти, сміючись. / «Ходімо гріться! – закричали. – / Зійшло вже сонце!» (Голі скрізь;

061А 0228 Що ж вам скажуть? Ходім, сини, / Ходімо, попросим. / Єсть у мене щирий батько

061А 0258 Минулося, щоб не снилось!.. / Ходімо, хлоп'ята, / Коли мені на чужині

061А 0929 ----- / А що ж? То й ходімо! / -----

061А 0930 ----- / Добре, ходімо. / -----

061А 1914 Надівайте жупани, / Та ходімо погуляймо, / Та сядемо заспіваймо».

057В 0366 Подивитись.– Добре,– каже,– / Ходімо напитись / Води з неї погожої.–

- 076В 0235 Нащо ж себе таки дурить? / Ходімо в селища, там люде, / А там, де люде, добре буде.
- 095В 0262 ----- / Мариночко, ходімо спать! / -----
- 095В 0263 ----- / Ходімо спать, бо завтра рано / До церкви підемо; поганий,
- 095В 0267 ----- / Ходімо спать. / -----
- 200В 0067 І тяжко, тяжко, заридала. / «Ходімо, серце, погулять! / Ходім, Петрусю, в сад, в палати».
- 232В 0015 Зерна неправди за собою. / Ходімо ж, доленько моя! / Мій друже вбогий, нелукавий!
- 232В 0017 Мій друже вбогий, нелукавий! / Ходімо дальше, дальше слава, / А слава – заповідь моя.
- 250В 0157 Загаялась, моя небого? / Ходімо в кушу, опочий, / Та повечеряємо вкупі
- 250В 0160 З веселим гостем молодим; / Ходімо, доненько.– Який? / Який се гость? – Із Назарета
- 250В 0477 Такеє-то мені сказали. / Ходімо,– каже,– у свій гай, / У свій маленький тихий рай!
- 307В 0004 Блукали ми – і тьма, і тьма... / «Ходімо, куме, в піраміду, / Засвітим світоч». І зайшли,
- 308В 0010 І розуму таки набрались, / То й буде з нас! Ходімо спать, / Ходімо в хату спочивать...
- 308В 0011 То й буде з нас! Ходімо спать, / Ходімо в хату спочивать... / Весела хата, щоб ти знала!..
- 308В 0013 Весела хата, щоб ти знала!.. / Ой не йдімо, не ходімо, / Рано, друже, рано –
- 308В 0038 А поки те, та се, та оне... / Ходімо просто-навпростець / До Ескулапа на ралець –
- 308В 0052 Поки огонь не захолюнув, / Ходімо лучче до Харона – / Через Лету бездонну

ХОДІТЕ 1

- 083В 0125 Мерзенне, мерзле парубоцтво, / Ходіте биться! Чи борються, / Бо я борець!..»

ХОДОРОМ 1

- 061А 0526 Перед паном Хведором / Ходить жид ходором / І задком,

ХОДОЮ 3

- 061А 1593 Замовк, зажурився, / Поїхав ходою. / Тяжко-важко сіромасі
- 029В 0009 Що за Дніпром сіли, / Іду я тихою ходою, / Дивлюсь – аж он передо мною
- 250В 0085 О доленько! Понад водою / Ходою тихою пішла. / Лопух край берега найшла,

ХОДЯ 5

- 010А 0027 Щоб менше скучала, / Щоб, бач, ходя опівночі, / Спала й виглядала
- 047А 0053 Заспіває козаченько, / Ходя по долині. / Виспіває, поки вийде
- 061А 0604 Ох, тяжко, важко!» / Отак, ходя попід гаєм, / Ярема співає,
- 061А 0898 В киреях чорних, як один, / Тихенько ходя розмовляє / І поглядає на Чигрин.
- 200В 0191 Засохли губи; і вночі / Щось, ходя, шепче, сміючись. / Аж тиждень так собі нудила,

ХОДЯТЬ 1

- 123А 0029 Козаки ордою / Так і ходять. І за нею / Козаки ходили,

ХОДЯЧИ 1

- 161В 0287 Уночі / Ходячи, / Намисто згубила».

ХОДЯЧОМУ 1

- 265А 0013 То дай злої, злої! / Не дай спати ходячому, / Серцем замирати

ХОЛЕРИ 1

- 149В 0019 Людей на старості... Ні, ні, / Вони з холери повмирили, / А то б хоч клаптик переслали

ХОЛОД 1

- 299В 0006 Вночі і ожеледь, і мряка, / І сніг, і холод. І Нева / Тихесенько кудись несла

ХОЛОДИ 1

095В 0205 Ніби в хаті, / На холоді сердешна мати / Під тином знай собі сидить.

ХОЛОДКУ 1

234В 0028 Під крилом твоїм любенько / В холодку заснути. / -----

ХОЛОДНЕ 1

171А 0030 В калюжі, в болоті серце прогноїла / І в дупло холодне гадюк напустила, / А дітям надію в степу оддала.

ХОЛОДНИЙ 4

207А 0028 А там – і слід мій занесе / Холодний вітер... Все минає!.. / Згадаєш, може, молодая,

258А 0258 І розіб'є дітей твоїх / О холодний камінь. / -----

266А 0006 Окрадають добрі думи, / О холодний камінь / Розбивають серце наше

158В 0032 Звір в пустині, і повіє / Ураган холодний. / І занесе піском, снігом

ХОЛОДНИМ 1

295В 0002 Минули літа молодії, / Холодним вітром од надії / Уже повіяло. Зима!

ХОЛОДНИМИ 1

171А 0005 Як пилина, лине / За вітрами холодними, / В хмарі пропадає,

ХОЛОДНІ 1

113А 0018 Пограються добрі люди, / Як холодні хвилі, / Потім собі подивляться,

ХОЛОДНІЙ 4

161В 0354 Добрим людям, і охати / У холодній хаті / Під кожухом, і нікому

180В 0045 Щоб хоч огонь той розвести. / В холодній молишся оселі / За їх, за діточок.

295В 0004 Уже повіяло. Зима! / Сиди один в холодній хаті, / Нема з ким тихо розмовляти,

300В 0008 А доведеться самотнім / В холодній хаті кривобокій, / Або під тином простягтись.

ХОЛОДНО 2

180А 0255 Чи ще митарство? чи вже буде? / Буде, буде, бо холодно, / Мороз розум будить.

274А 0382 Там такий хороший / Мій син Іван... Ух, холодно! / Позич мені грошей,

ХОЛОДНОГО 2

256А 0084 І повіє огонь новий / З Холодного Яру. / -----

161В 0361 В вікно не завіє, / А наймичка холодного / Трупа не накрис

ХОЛОДНУ 1

178А 0010 Кругом стану, і в подушку / Холодну впилися, / Та й залякли, та й замерли,

ХОЛОДОЧКОМ 1

250В 0216 Догнав Марію... / Холодочком / До сходу сонця провели

ХОЛОДОЧКУ 11

050В 0295 Зеленого дуба, / В холодочку посідають / Та тихо та любо,

057В 0302 У садочок. У садочку / Та у холодочку / Катерину поховали,

175В 0060 Корчма під вербою / Стоїть собі в холодочку, / А попід корчмою

187В 0022 А там – під лавою в шиночку / Сховається у холодочку. / Огонь небесний той погас,

189В 0031 Садочок темний, а в садочку / Лежать собі у холодочку, / Мов у раю, мої старі.

235В 0006 Воно сповитеє кричало / У холодочку за снопом. / Розповіла, нагодувала,

245В 0012 Дивлюсь, у темному садочку, / Під вишнею у холодочку, / Моя єдина сестра!

250В 0117 Червоним маком. Та й засни / Під явором у холодочку, / Поки що буде.

250В 0641 Додому рушили вночі / По холодочку. / -----

265В 0007 Під древами тими / Сяде собі в холодочку / З дітками малими.

276В 0012 На шию б то. Коли погляне, / У холодочку під платаном / Дівча заквітчанеє спить...

ХОЛОДОЧОК 2

250В 0564 Ніби полегло. Взяла / У холодочок завела, / В бур'ян, в садок, поцілувала
308В 0067 Кругом хатини насажу, / Прилинеш ти у холодочок, / Тебе, мов кралю, посажу.

ХОЛОНЕ 4

061А 0789 Давайте приску! Де смола? / Кропи його! Отак! Холоне? / Мерщій же приском
посипай!
061А 1173 Реве гаєм: «Освятили!». / Аж серце холоне! / Освятили, освятили!
006В 0319 В калюжі волю утопить. / Холоне серце, як згадаю, / Що не в Україні поховують,
194В 0070 Убогою головою, / Бо серце холоне, / Як подумаю, що, може,

ХОЛОПА 1

038В 0011 Братерська наша воля / Без холопа і без пана, / Сама собі у жупані

ХОМА 3

114А 0299 І привела до господи. / Не побачив Хома. / Хомо, в хаті
161В 0154 Без цього вже не повинчає / Отець Хома... Піти сказати, / А то забуду...
161В 0277 Нехай хоч зараз сповідає / Отець Хома ваш голосний! / -----

ХОМИ 2

114А 0302 Ляжем спати. / Хоми дома нема. / -----
161В 0290 Та годі вам уже з тим намистом. Ішли б швидше / до отця Хоми та порадилися, от
що! / -----

ХОМО 2

114А 0300 Не побачив Хома. / Хомо, в хаті / Ляжем спати.
114А 0303 ----- / Тряси ж тебе трясця, Хомо! / Я не ляжу спати дома,

ХОМЯКОВ 1

282В 0005 Воутріє на тяжкий глас. / І Хомяков, Русі ревнитель, / Москви, оте[че]ства любитель,

ХОР 2

307В 0010 Скромненько длань свою простер, / І хор по манію лакея, / Чи то жерця: «Во Іудеї
307В 0012 Чи то жерця: «Во Іудеї / Бисть цар Саул». Потім хор / Ревнув з Бортнянського : «О
скорбь,

ХОРОБРІ 1

281В 0025 Крові-вина!.. Допировали / Хоробрі русичі той пир, / Сватів упоїли,

ХОРОМ 1

218В 0256 Жерці і ліктори стоять / Круг Капітолія. І хором / Співають гімн і курять дим

ХОРОШАЯ 1

200В 0006 І генерал її посватав, / Бо страх хорошая була, / А генерал був страх багатий.

ХОРОШЕ 2

061А 0570 Ховай Боже! Як панночка! / Що-то за хороше! / А червінців! хоч не його,
153В 0015 Гордої графині. / І хороше, і багате, / І одна дитина,

ХОРОШЕ-ДОРОГЕ 1

088В 0045 Що серце порване, побите, / І що хороше-дороге / Було в йому, то розлилося,

ХОРОШЕС 1

217В 0006 Коло хатиночки і бавить / Хорошее та кучеряве / Своє маленькеє внуча.

ХОРОШИЙ 2

- 274A 0381 Неживою. Чи ти бачив? / Там такий хороший / Мій син Іван.. Ух, холодно!
083B 0139 Аж понедужали за ним, / Такий хороший та багатий! / Уже й не бореться ні з ким,

ХОРОШИМ 1

- 111B 0042 А препоганії пани / Жидам, братам своїм хорощим, / Остатні продають штани...

ХОРОШІ 1

- 029B 0003 Не так і високі, / Як хороші, хорошіі, / Блакитні здалека.

ХОРОШІЇ 1

- 029B 0003 Не так і високі, / Як хороші, хорошіі, / Блакитні здалека.

ХОРОШОМУ 1

- 111B 0023 Аж страх погано / У тім хорощому селі, / Чорніше чорної землі

ХОРОШУ 2

- 061A 1790 Хоч попову, хоч дякову, / Хоч хорошу мужикову». / -----
104B 0053 То й одружився собі так, / Узяв хорошу, та убогу, / Звичайне, наймичку. А пан!..

ХОРТАМ 1

- 246A 0054 Огненне море! Слава! Слава! / Хортам, і гончим, і псарям, / І нашим
батюшкам-царям

ХОРТИ 1

- 061A 0812 Махнув рукою на громаду. / Понура шляхта, мов хорти, / За двері вийшли. Сам
позаду

ХОРТИЦЕ-СЕСТРО 2

- 150A 0031 «Чи спиш, чи чуєш, брате Луже? / Хортице-сестро?» / Загула
154A 0031 «Чи спиш, чи чуєш, брате Луже, / Хортице-сестро?» Загула / Хортиця з Лугом:
«Чую, чую».

ХОРТИЦІ 2

- 033B 0015 У Петра у свата. / Не втікали б із Хортиці / Славні небожата,
146B 0013 Та з Великим Лугом. / На Хортиці у матері / Буду добре жити,

ХОРТИЦЯ 3

- 061A 0152 Кобзар вшкварив, а козаки – / Аж Хортиця гнеться – / Метелиці та гопака
150A 0033 Загула / Хортиця з Лугом: «Чую! чую!» / І Дніпр укрили байдаки,
154A 0032 Хортице-сестро?» Загула / Хортиця з Лугом: «Чую, чую». / І Дніпр укрили байдаки,

ХОРТІВ 1

- 303B 0013 А ми, дотепні доізжачі, / Хортів годуємо та плачем. / -----

ХОТІВ 5

- 061A 0299 Приборкать трошки... Не зумів! / Добра хотів, як дітям мати, / А може, й ще чого
хотів.
061A 0300 Добра хотів, як дітям мати, / А може, й ще чого хотів. / Єдине слово «nie pozwalam»
207A 0612 Аж за кобзу взявся, / Хотів вшкварить метелицю / З усієї сили
014B 0064 І досі страшно, як згадаю. / Хотів палати запалить / Або себе занастить,
250B 0420 Тебе ж, сердешну, копт убогий / Хотів у Йосипа купить, / Та здохла ти. Мабуть,
дорога

ХОТІЛА 2

- 200B 0201 Подумала чи то сказала. / Хотіла спати, але не спала, / І ждала світу, і дожить

305B 0006 І раю красного не зріла, / Не бачила, бо не хотіла / Поглянути на божий день,

ХОТІЛИ 2

061A 1545 Жити б та брататися. / Ні, не вмiли, не хотіли, / Треба роз'єднатися!

114A 0148 Отак вони любилися! / На той світ хотіли / Обнявшись переступить;

ХОТІЛО 1

057A 0038 Що на Україні, / Серце мліло, не хотіло / Співать на чужині...

ХОТІЛОСЯ 6

028B 0017 Отже таки й на чужині. / Хотілося б... Та й то для того, / Щоб не робили москалі

028B 0024 Та й більш нічого. Так-то, люде, / Хотілося б. Та що й гадать... / Нащо вже й Бога турбовать,

057B 0125 О Боже мій милий! / Хотілося б жить на світі, / Та ба! Треба вчитись,

068B 0145 А різав так. І сам не знаю, / Чого хотілося мені? / Ходив три года я з ножами,

076B 0013 Та паничі, та покритки. / Хотілося б зогнать оскому / На коронованих главах,

200B 0131 Хотілось жити, молодій! / Хотілося б... Густенька каша, / Та каша, бачте, та не наша,

ХОТІЛОСЬ 10

057A 0040 Співать на чужині... / Не хотілось в снігу, в лісі, / Козацьку громаду

221A 0143 Я плакала; я не знаю, / Чи їсти хотілось, / Чи, може, що в маленької

234A 0407 До вашої хати, / Не хотілось на чужині / Одній умирати!

274A 0244 Вечера діждалась, / Та й у село. Хотілось, бач, / Щоб люде не знали.

016B 0096 Як люде люблять, живучи. / А жить так, Господи, хотілось! / Хотілось любити,

016B 0097 А жить так, Господи, хотілось! / Хотілось любити, / Хоть годочок, хоть часочок

029B 0078 Мабуть, щось тяжке, тяжкеє / Вимовить хотілось / Та не вимовив...

185B 0021 Мені, було, аж серце мліло, / Мій Боже милий! як хотілось, / Щоб хто-небудь мені сказав

200B 0130 Не перескочила, бо їй / Хотілось жити, молодій! / Хотілося б... Густенька каша,

209B 0005 Що й я таки Бога колись-то хвалив! / Шукаю, шукаю... Господи, б хотілось / Згадать хоть що-небудь! Та оце й наткну[в]сь

ХОТЯТЬ 6

030A 0038 Нехай собі тії люде / Що хотять говорять: / Вона любить, то й не чує,

030A 0056 А поки що, нехай люде / Що хотять говорять. / Не журиться Катерина –

030A 0447 Що зробила вона людам, / Чого хотять люде? / Щоб плакала!.. Серце мое!

061A 2147 Для людей. А люде? / Не хотять на його й глянуть, / А глянуть – огудять.

199A 0244 І той собор тисячоглавий / Уголос лають! Не хотять / Пускать в Констанц Івана Гуса!

258A 0137 На волю тихих, заступіте / Од рук неситих». Не хотять / Познать, розбити тьму неволі,

ХОТЬ 20

027A 0088 Не кинь сиротою, як кинув діброви, / Прилини до мене хоть на одно слово / Та про Україну мені заспівай.

027A 0091 Нехай усміхнеться серце на чужині, / Хоть раз усміхнеться, дивлючись, як ти / Всю славу козацьку за словом єдиним

045A 0008 Він їм тугу розганяє, / Хоть сам світом нудить. / Попідтинню сіромаха

114A 0013 Нема кого й кинуть, ніхто не згадає, / Не скаже хоть на сміх: «Нехай спочиває, / Тільки його й долі, що рано заснув».

006B 0312 Та все-таки якось жилосьь. / Хоть на чужому, та на полі... / Тепер же злої тії долі,

016B 0098 Хотілось любити, / Хоть годочок, хоть часочок / На світ подивитись.

016B 0098 Хотілось любити, / Хоть годочок, хоть часочок / На світ подивитись.

016B 0388 Лукавая доле! / Покинь її хоть на старість, / Хоть на чужім полі

016B 0389 Покинь її хоть на старість, / Хоть на чужім полі / На безлюдді. Не покинеш,

050B 0053 Як матимеш кого любити. / Хоть кажуть от ще що, небоже: / Себе люби, то й Бог поможе.

- 050B 0211 Чи чув ти, що кажуть: легше умирати / Хоть на пожарині в своїй стороні, / Ніж в чужій в палатах. Чи чув ти? – Ба ні.
- 076B 0025 Возвисьте, дядино. Та ладом / Та добрим складом хоть на час, / Хоть на годиночку у нас
- 076B 0026 Та добрим складом хоть на час, / Хоть на годиночку у нас / Ту вінченосную громаду
- 095B 0119 Та про байстрят отих ледачих, / Хоть і нікому їх не жаль, / Розказую та плачу.
- 161B 0197 ----- / Хоч одну невеличку заповідь сьогодні вивчи, хоть / п'яту.
- 205B 0057 Спасибі, друже! Прочитаю / Собі хоть мало... оживу... / Надію в серці привітаю,
- 209B 0006 Шукаю, шукаю... Господи, б хотілось / Згадать хоть що-небудь! Та оце й наткну[в]сь / На таке погане, що так і заснув,
- 233B 0039 Свого ти сина в домовину, / І хоть єдиную сльозину / В очах безсмертних покажи.
- 250B 0413 ----- / Якби де на світі хоть раз / Цариця сіла на ослицю,
- 305B 0032 Та щирим серцем нелукаво / Хоть раз, сердего, соблуди. / -----

ХОХОЛ 1

- 180A 0283 Чого се ви раді! / Що горите?» – «Экой хохол! / Не знает параду.

ХОЧ 138

- 018A 0004 Нема куди прихилиться – / Хоч з гори та в воду. / Утопився б молоденький,
- 027A 0111 Не кинь сиротою, як кинув діброви, / Прилини до мене хоч на одно слово / Та про Україну мені заспівай.
- 030A 0463 Недоля не бачить, з ким їй жартувати, / А люде хоч бачать, та людам не жаль: / «Нехай,– кажуть,– гине ледача дитина,
- 030A 0618 За що ж, скажи, мій голубе? / Кому хоч оддати / Свою Катрю, що до тебе
- 030A 0624 Мій батечку, мій братику! / Хоч ти не цурайся! / Наймичкою тобі стану...
- 055A 0028 А згадаймо! Може, серце / Хоч трохи спочине. / -----
- 061A 0047 Летіть в Україну – / Хоч і лихо зострінеться, / Так не на чужині.
- 061A 0222 Вибачайте, що не вивчив, / Бо й мене хоч били, / Добре били, а багато
- 061A 0385 Вернися до мене, до моєї хати, / Або хоч приснився... Не хочеться спать. / -----
- 061A 0552 «Почуєм, почуєм, / Та не бреши, бо, хоч здохни, / Брехня не pomoже».
- 061A 0571 Що-то за хороше! / А червінців! хоч не його, / Так що? Аби гроші».
- 061A 0592 Я виглядаю; / Хоч на годину, / Моя рибчино!
- 061A 0647 Одна, серце, на всім світі / Хоч ти помолися!» / Та й заплакав сіромаха,
- 061A 0781 Проклятий жид; конфедерати / Кричать до титаря: «Хоч жить? / Скажи, де гроші?»
- 061A 0800 Ляхи задумалися, стоя, / Хоч і запеклі. / «Що ж тепер?
- 061A 0848 Згадаеш – заплачеш. / Ну, хоч глянем на Чигирин, / Колись-то козачий.
- 061A 0915 швайку. Де можна лантух, там торби не треба. Купили / хріну, треба з'їсти; плачте, очі, хоч повилазьте; бачили, / що купували – грошам не пропадать! А то думають,
- 061A 1097 Якби таки молодий, молодий, / Хоч по хаті б поводив, поводив. / Страх мені не хочеться
- 061A 1141 Де Острианицина стоїть / Хоч би убогая могила? / Де Наливайкова? Нема!
- 061A 1254 Сховайся за гору, бо світу не треба; / Страшно тобі буде, хоч ти й бачив Рось, / І Альту, і Сену, і там розлилось,
- 061A 1269 І дівчина його любить, / Хоч лата на латі, / Чорнобривий, а не згине,
- 061A 1510 Карай серце: розірветься, / Хоч би було камень. / Доле моя! серце моє!
- 061A 1789 Люби дочку абичию – / Хоч попову, хоч дякову, / Хоч хорошу мужикову».
- 061A 1789 Люби дочку абичию – / Хоч попову, хоч дякову, / Хоч хорошу мужикову».
- 061A 1790 Хоч попову, хоч дякову, / Хоч хорошу мужикову». / -----
- 061A 1926 «Ще, ще! / Хоч погану! Самі ноги носять». / -----
- 061A 2168 На всю Україну. / Хоч не рідний син Ярема, / А щира дитина.
- 061A 2481 Доведу – спочину, / Та хоч крізь сон подивлюся / На ту Україну,
- 114A 0030 Часом на Петруся усміхнись, щаслива, / І хоч так, як жарту, колишне згадай. / -----
- 114A 0071 «Тільки три осталося». / «Та хоч на трьох яку-небудь». / «На трьох... Ох, дівчата!
- 114A 0097 І висока, / Хоч за пана гетьмана. / Стала мати гадати
- 150A 0013 Та на сей бік за нами. / Ой Боже наш, Боже, хоч і не за нами, / Неси ти їх з України.
- 154A 0013 Та на сей бік за нами. / Ой Боже наш, Боже, хоч і не за нами, / Неси ти їх з України;

- 173A 0033 Найду тобі рівню / Хоч за морем синім, / Або крамарівну,
 173A 0072 Осталася удовою, / Хоч і молодою / І не одна... Та все ж тяжко...
 180A 0060 А вже підпилий як засне, / То хоч коти гармати, / І усом не моргне.
 180A 0337 Або дулю дати / Благоволять; хоч маленьку, / Хоч півдулі, аби тільки
 180A 0338 Благоволять; хоч маленьку, / Хоч півдулі, аби тільки / Під самую пику.
 192A 0067 Благав Бога, щоб дівчину... / Хоч село побачить. / Не доблагав... Поховали,
 195A 0015 В пустку зимовати, / Хоч всередині обілить / Горілую хату.
 195A 0024 Може, ще раз сонце правди / Хоч крізь сон побачу... / Стань же братом, хоч одури.
 195A 0025 Хоч крізь сон побачу... / Стань же братом, хоч одури. / Скажи, що робити:
 199A 0166 У пекло просто; хто ж заплатить / За буллу вдвоє, рїж хоч брата, / Окриме папи і
 ченця,
 207A 0066 Така-то доля тая, / Хоч і не шукайте: / Кого схоче – сама найде,
 207A 0188 А коли згубиш, поживеш / Моє добро! То хоч звичаю / Козацького наберешся,
 207A 0466 Падає, благас / Старий батько, хоч літечко, / Хоч Петра діждати,
 207A 0467 Старий батько, хоч літечко, / Хоч Петра діждати, / Хоч зеленої неділі...
 207A 0468 Хоч Петра діждати, / Хоч зеленої неділі... / Дїждались, і хату
 207A 0601 «Оставайся, Степаночку; / Коли не хоч братись, / То так будем, я сестрою,
 221A 0281 У німецькі кайдани – / Хоч лягай та й засни. / А в мене ще враг їх знає,
 234A 0277 Таку кралю висватали, / Що хоч за гетьмана, / То не сором. Отаке-то
 246A 0106 І просто в рай, / Хоч і рідню всю забери! / У нас! чого то ми не вмієм?
 256A 0003 І в мене не тихо, / Хоч не своє, позичене, / А все-таки лихо.
 256A 0009 Добре, що заснуло. / Хоч і яр той, вже до його / І стежки малої
 274A 0110 ----- / Хоч з гори та в воду. / -----
 274A 0155 Трохи одпочину... / Та, може, ще хоч каліку / Приведу дитину...
 274A 0445 На свою країну. / «Вернись, каже, хоч погляну / На дочку, на сина».
 006B 0246 А їх чимало розлилось / На марне поле. Хоч би рута, / А то нічого не зійшло!
 006B 0332 Й ні на кого не вважає, / Хоч і не проси. / -----
 014B 0002 Не спалося, а ніч, як море, / (Хоч діялось не восени, / Так у неволі.) До стїни
 014B 0028 П'ятсот, – каже, – коли даси, / Бери хоч зараз...» Що робити! / Головка бідна!
 Позичать?
 016B 0104 Мов намалювала, / Хоч молись перед тобою, / Мов перед святою...
 016B 0250 Та голоду раді, та Бога благають, / Щоб ще хоч годочок хлібець не рожав. / Тойді б і
 в Парижі, і іному краї
 016B 0361 Ні, не прокинулася, спить, / А Бог хоч бачить, та мовчить, / Гріхам великим потурає.
 016B 0369 Скирти і клуня зайнялись, / І зорі зникли. Хоч би слово, / Хоч би де голос обїзвась.
 016B 0370 І зорі зникли. Хоч би слово, / Хоч би де голос обїзвась. / Пани в гаю не ворушились,
 028B 0020 Труни із дерева чужого, / Або хоч крихотку землі / Із-за Дніпра мого святого
 029B 0140 Утер сльози нехолодні, / Хоч не молодїї... / І згадував літа свої
 029B 0169 Дай же, Боже, коли-небудь, / Хоч на старість, стати / На тих горах окрадених
 033B 0032 Поганій татарин. / Хоч позволив хан на пісках / Новим кошом стати,
 038B 0075 Та посидїть на пригорі, / Та хоч пожуритись. / Іде чернець Дзвонкову
 046B 0070 А тут бур'ян, піски, тали... / І хоч би на смїх де могила / О давнім давні говорила.
 050B 0245 Та перед людьми не бреши. / Хоч би тобі лихе слово / Почув хто од його.
 066B 0007 І ніби сам перелечу / Хоч на годину на Україну, / На неї гляну, подивлюсь,
 066B 0018 Щоб ви лихим чим не згадали. / Хоч я вам кривди не робив, / Та все-таки меж вами
 жив,
 072B 0004 Чи не дасть Бог милосердий / Хоч на старість волі. / Пішо[в] би я в Україну,
 072B 0009 Зраділи б старому; / Там би я спочив хоч мало, / Молившися Богу,
 076B 0002 Старенька сестро Аполлона, / Якби ви часом хоч на час / Придїбали-таки до нас,
 076B 0022 Покиньте ж свій святий Парнас, / Придїбайте хоч на годину / Та хоч старенький
 божий глас
 076B 0023 Придїбайте хоч на годину / Та хоч старенький божий глас / Возвисьте, дядино. Та
 ладом
 083B 0078 Та так тяжко забажає, / Що хоч на край світа / Шукать піде... Отак тепер
 083B 0081 Не знає, де дітись, / Титарівна... Хоч у воду, / Аби до Микити...

- 088В 0023 Щоб капітан не чув, бо злиха / Якийсь лихий, хоч і земляк. / Співа матрос, як той козак,
091В 0020 І вольнодумствує в шинку. / Отут він ввесь, хоч надрюкуй. / Та ще в селі своїм дівчаток
091В 0030 За шмат гнилої ковбаси / У вас хоч матір попроси, / То оддасте, Не жаль на його,
092В 0011 Моя ти співана воле! / Хоч глянь на мене з-за Дніпра, / Хоч усміхнися з-за
092В 0012 Хоч глянь на мене з-за Дніпра, / Хоч усміхнися з-за / -----
095В 0179 Не вдіє нічого, / Хоч заріж її, та й годі, / Така вже вродилась.
095В 0286 Оце б повисилась... От бачиш, / Тепер і шкода... хоч топись! / Чого ж ти, мамо моя, плачеш?
104В 0030 ----- / Уже як хочете, хоч лайте, / Хоч і не лайте й не читайте,
104В 0031 Уже як хочете, хоч лайте, / Хоч і не лайте й не читайте, / Про мене.... Я і не прошу,
104В 0042 Оцей козак; погнало горе / До моря пити; хоч говорять: / Аби файда в руках була,
104В 0074 Та знемігся неборака, / Хоч продавай хату / Та йди в найми. Отак його
104В 0094 Шукать долі. Думав прийти / Та хоч жінку взяти... / Стара мати і тут буде
104В 0112 І добро остило! / Хочеться хоч подивиться / На свій край на милий!
110В 0003 Ви мої єдині, / Не кидайте хоч ви мене / При лихий годині.
117В 0017 У садочок гулять. / А хоч пустять, то з ним, / З препоганим старим,
122В 0011 А думала жити... / Хоч на старість у невістки / В добрі одпочити.
149В 0009 А серце плаче, як згадаю / Хоч невеселії случаї / І невеселії ті дні,
149В 0020 Вони з холери повмирили, / А то б хоч клаптик переслали / Того паперу
150В 0015 Бо їй так хочеться, так просить / Хоч слова тихого; не чуть, / І мов у полі сніг заносить
153В 0042 Що тут на світі робити? / Хоч іти топиться / До Закрету, не хочеться
158В 0045 У неволі жити; / Та й там живуть, хоч погано, / Що ж діяти маю?
160В 0010 (Як ці добродії дознають). / Та вже ж нехай хоч розіпнуть, / А я без вірші не улежу.
161В 0197 ----- / Хоч одну невеличку заповідь сьогодні вивчи, хоть / п'яту.
161В 0207 ----- / Хоч як хочеш цілуй собі, а я таки не читатиму! / -----
161В 0249 У Київ з Петрусем / Помандрую, хоч що хочеш! / Я не побоюся,
161В 0276 ----- / Нехай хоч зараз сповідає / Отець Хома ваш голосний!
178В 0036 І умерти!.. О Господи! / Дай мені хоч глянуть / На народ отой убитий,
180В 0044 А ти нездужаєш і встати, / Щоб хоч огонь той розвести. / В холодній молишся оселі
185В 0023 Щоб хто-небудь мені сказав / Хоч слово мудре; щоб я знав, / Для кого я пишу? для чого?
185В 0027 Чи варт вона огня святого?.. / Бо хоч зостарюсь за того, / А ще не знаю, що роблю.
185В 0036 А більш нічого я не знаю, / Хоч я за це і пропадаю / Тепер в далекій стороні.
185В 0049 Мою Україну широку, / Хоч я по їй і одинокий / (Бо, бачте, пари не найшов)
185В 0055 Гарненько Богу помолися, / А на громаду хоч наплюй! / Вона – капуста головата.
187В 0020 Поки вам лихо не приснилось, / Хоч невеличке, хоч на час! / А там – під лавою в шиночку
187В 0020 Поки вам лихо не приснилось, / Хоч невеличке, хоч на час! / А там – під лавою в шиночку
192В 0002 Ми восени таки похожі / Хоч капельку на образ божий, / Звичайне, що не всі, а так,
192В 0004 Звичайне, що не всі, а так, / Хоч деякі. / Крутий байрак,
192В 0035 Є з ким розмовляти. / Хоч дитина немовляща, / І воно вгадає
194В 0066 Донеси ж, мій Боже милий! / Або хоч надію / Пошли в душу... бо нічого,
194В 0090 Чи то плисти, чи то брести. / Хоч доведеться розп'ястись! / А я таки мережать буду
198В 0049 Благав, і досі ще благаю, / Щоб хоч умерти на Дніпрі, / Хоч на малесенькій горі.
198В 0050 Щоб хоч умерти на Дніпрі, / Хоч на малесенькій горі. / -----
200В 0080 Бо ми не знаєм, що твориться / У його там. А він хоч зна, / Та нам не скаже. Якби знала
200В 0126 Прожити літа молодії? / Вони ж не вернуться! Як хоч, / А лихо, кажуть, перескоч,
209В 0076 Я думав, грішний, – перед Богом / Нехай хоч часточка убога / За мене піде, за наш край,
209В 0100 Та ще драгуни... Дай мені! / Хоч коли-небудь, Боже милий! / На світ твій виглянуть з могили –

- 239В 0028 На землю правда прилетить / Хоч на годиночку спочить, / Незрячі прозрять, а кривис,
 249В 0012 Щоб той йому на те, на се... / Хоч півдинарія позичив; / А той кишенею трясе,
 250В 0051 І попасти і напоїть, / Хоч і далеко. Так любила ж / Вона той тихий божий став,
 250В 0260 Дивочний гость отой лукавий? / Хоч би прийшов та подививсь / На брак той славний і преславний,
 250В 0431 Із очерету будувати, / Щоб хоч укритися вночі. / З-за Нілу сфінкси, мов сичі,
 250В 0445 Іосиф взявсь отару пасти, / Щоб хоч козу ту заробить / На молоко малій дитині.
 250В 0614 Самісінький Єрусалим. / Хоч і далеко, так спродати / Дорогше можна. От прийшли,
 266В 0014 Ключе і рве його. А люде... / Хоч бачать люде, та мовчать. / Отож львєня те дике! люте!
 292В 0035 Що й невеличкогo царя / І з кізяка хоч олтаря / У їх немає. Попросили
 300В 0003 Промовить слово, то воно б, / Хоч і як-небудь на сім світі, / А все б таки якось жилось.

ХОЧА 9

- 207А 0423 Щоб Степан той, доля тая, / Йй хоча приснилась. / Не приснилась. Вернулася,
 234А 0177 Та таки й дитина, / Хоча воно вже й підросло, / Та все ж таки треба
 006В 0309 ----- / В неволі тяжко, хоча й волі, / Сказати по правді, не було.
 029В 0172 У маленькій хаті. / Хоча серце замучене, / Поточене горем,
 095В 0284 ----- / Хоча б намісто було взятъ, / Оце б повисилась... От бачиш,
 218В 0311 Свою підложницю в супруги, / Хоча й підтоптану. Нічого, / Аби з-під кесаря. А в кого
 234В 0018 За тобою чимчикую. / Ти хоча й пишалась / І з п'яними кесарями
 297В 0001 ----- / Хоча лежачого й не б'ють, / То і полежать не дають
 300В 0011 Або... Ні. Треба одружитись, / Хоча б на чортовій сестрі! / Бо доведеться одурити

ХОЧЕ 30

- 010А 0074 Не так серце любитъ, щоб з ким поділитись, / Не так воно хоче, як Бог нам дає: / Воно жить не хоче, не хоче журиться.
 010А 0075 Не так воно хоче, як Бог нам дає: / Воно жить не хоче, не хоче журиться. / «Журись», – каже думка, жалю завдає.
 010А 0075 Не так воно хоче, як Бог нам дає: / Воно жить не хоче, не хоче журиться. / «Журись», – каже думка, жалю завдає.
 019А 0020 Нема кому розказати, / Чого серце хоче, / Чого серце, мов голубка,
 030А 0742 Пізнав батько свого сина, / Та не хоче взяти. / Пита пані, як зоветься?
 047А 0124 Скажи, бо [ти] знаєш... / Мене мати хоче дати / За старого заміж.
 047А 0206 Коли не прибуде! / Сама хоче мене мати / В землю заховати...
 061А 0083 Та й ті розривають; / А він хоче, щоб слухали, / Як старці співають.
 061А 1006 Оце то так! Вчистив, нічого сказати: і до ладу, і правда. / Добре, далєбі, добре! Що хоче, то так і втне. Спасибі, / спасибі.
 061А 1131 В неволі гаснуть; розковать / Козак сестру свою не хоче, / Сам не соромиться конать
 061А 2012 Полюбила, як уміла, / Як серденько хоче. / Не за себе, не за батька
 180А 0239 Недобитка товариша / Зарізати хоче! / А меж ними, запеклими,
 180А 0408 А він руку простягає, / Мов світ увесь хоче / Загарбати. Хто ж це такий?
 199А 0303 Червоне сонце аж горить. / І сонце хоче подивиться, / Що будуть з праведним творить?!
 207А 0212 «Що се йому стало? Ні їсти, ні питъ – / Нічого не хоче! Чи не занедужав? / Братіку Степане, що в тебе болить?» –
 207А 0374 Його єдина дитина / Покинуть хоче. З ким дожить, / Добити віку вікового?
 221А 0392 Москаля плодити. / Бо чутка є, що цар хоче / Весь світ полонити.
 006В 0268 Дочка вечерять подає, / А мати хоче научати, / Так соловейко не дає.
 016В 0115 Щоб марніли в самотині... / Може, Бог так хоче? / Боже! Боже! Дась волю
 016В 0195 А дитині ніби сниться, / Мов вимовить хоче: / – Не плач, мамо, не розплітай
 029В 0114 І все те, все те радує очі, / А серце плаче, глянуть не хоче! / -----
 095В 0165 Щоб утерла очі... / І дивитися не хоче / І їсти не хоче.

- 095В 0166 І дивитися не хоче / І їсти не хоче. / Мордується лях поганий,
104В 0006 Неначе ворогові в очі, / Неначе вимовити хоче: / – Дністрі, водо каламутна,
104В 0059 Та й ну гостинці засилать. / Так і гостинців брать не хоче, / Не хоче й пана закохать!
104В 0060 Так і гостинців брать не хоче, / Не хоче й пана закохать! / Що тут робить? За
чоловіка,
109В 0011 В степу пожовкля трава; / Не хоче правдоньки сказати, / А більше ні в кого спитати.
161В 0218 Поки сто раз не поцілує, / Й читати не хоче! А бурсак! / Собачий сину, знаєш смак.
200В 0071 Хто попасе мої ягнята?» / «Нехай хто хоче!» – Й повела / Його в палати. А в палатах
292В 0038 Таки старого Самуїла, / Щоб він де хоче, там і взяв, / А дав би їм, старий, царя.

ХОЧЕМ 2

- 246А 0142 З пожару вкрадений покров!! / Просвітились! та ще й хочем / Других просвітити,
179В 0028 Заплющивши очі, – / Такого не хочем. / Сказав би я правду,

ХОЧЕТЕ 2

- 266А 0069 А вию совою. / Отаке-то, що хочете, / То те і робіте:
104В 0030 ----- / Уже як хочете, хоч лайте, / Хоч і не лайте й не читайте,

ХОЧЕТЬСЯ 19

- 061А 0340 О Боже мій милий! / Тяжко жить на світі, а хочеться жить: / Хочеться дивитись, як
сонечко сяє,
061А 0341 Тяжко жить на світі, а хочеться жить: / Хочеться дивитись, як сонечко сяє, /
Хочеться послухать, як море заграє,
061А 0342 Хочеться дивитись, як сонечко сяє, / Хочеться послухать, як море заграє, / Як
пташка щебече, байрак гомонить,
061А 0385 Вернися до мене, до моєї хати, / Або хоч приснився... Не хочеться спати. / -----
061А 1098 Хоч по хаті б поводив, поводив. / Страх мені не хочеться / З старим дідом
морочиться.
061А 2291 Де ви поховались? Крові мені, крові! / Шляхетської крові, бо хочеться пити, /
Хочеться дивитись, як вона чорніє,
061А 2292 Шляхетської крові, бо хочеться пити, / Хочеться дивитись, як вона чорніє, /
Хочеться напитись... Чом вітер не віє,
061А 2293 Хочеться дивитись, як вона чорніє, / Хочеться напитись... Чом вітер не віє, / Ляхів не
навіє?.. Тяжко мені жить!
150А 0062 Неначе скажений; то стогне, то вис: / Йому Візантію хочеться збудить. / «Не буди,
Босфоре: буде тобі горе;
154А 0064 Неначе скажений, то стогне, то вис. / Йому Візантію хочеться збудить. / «Не буди,
Босфоре, буде тобі горе,
050В 0214 Ей, дядечку, швидче будемо писати, / Бо хочеться спати і вам і мені. / -----
104В 0112 І добро остило! / Хочеться хоч подивиться / На свій край на милий!
149В 0007 Про теє знати, за що караюсь, / Та й знати не хочеться мені. / А серце плаче, як
згадаю
150В 0014 А душу треба розважать, / Бо їй так хочеться, так просить / Хоч слова тихого; не
чуть,
153В 0043 Хоч іти топитись / До Закрету, не хочеться / Без жидівки жити
192В 0025 І капають сльози. / І хочеться сповідатись, / Серце розповити,
192В 0027 Серце розповити, / І хочеться... Боже милий! / Як хочеться жити,
192В 0028 І хочеться... Боже милий! / Як хочеться жити, / І любити твою правду,
194В 0031 З ким поговорити. / Жити не хочеться на світі, / А сам мусиш жити.

ХОЧЕШ 16

- 061А 0086 Дарма праця, пане-брате: / Коли хочеш грошей / Та ще й слави, того дива,
061А 0447 Свиняче ухо! Жартувать, / Чи що, ти хочеш?» / «Я? З панамі?
114А 0273 Ти все дала, тільки долі, / Долі дати не хочеш! / Нащо ж мене годувала?
123А 0151 Подивися, усміхнися! / Не хочеш!.. не хочеш!..» / Плаче, пада коло неї,
123А 0151 Подивися, усміхнися! / Не хочеш!.. не хочеш!..» / Плаче, пада коло неї,

- 178A 0034 Гріх їм буде... Боже милий, / Чому ти не хочеш / Укоротить свої темні,
 180A 0299 Я всі входи знаю, / Я тут служу, коли хочеш, / В дворец попитаюсь
 194A 0005 Чого ти бажаєш, що в тебе болить? / Чи пити, чи їсти, чи спатоньки хочеш? / Засни,
 моє серце, навіки засни,
 207A 0180 А ти як думаєш, небоже? / Ну думай, коли хочеш знати, / Де лучше лихом
 торгувать,
 207A 0382 Твоя всюди воля! / Нехай буде так, як хочеш, / Така моя доля», –
 036B 0006 Як безталанну свою Україну! / Роби, що хочеш, з темним зо мною, / Тільки не
 кидай, в пекло з тобою
 050B 0164 Нехай собі і не живуть... / А все скажу-таки: як хочеш, / А ви їм жить не дасте,
 095B 0096 І раю кращого не треба, / Чого ти хочеш, забажай, / Всього дадуть, та ще й багато!
 139B 0022 ----- / Коли хочеш добре знати, / Моя мати,
 161B 0207 ----- / Хоч як хочеш цілуй собі, а я таки не читатиму! / -----
 161B 0249 У Київ з Петрусем / Помандрую, хоч що хочеш! / Я не побоюся,

ХОЧУ 11

- 047A 0098 Будеш панувати». / «Не хочу я панувати, / Не піду я, мамо!
 057A 0023 Що заплачуть на сі думи – / Я більше не хочу... / Одну сльозу з очей карих –
 061A 1955 Потанцюєм. Грай, кобзарю!» / «Не хочу гуляти! / Огню, діти! дьогтю, клоччя!
 178A 0025 Тая слава... слава? / Я любить, я жити хочу / Серцем, не красою!
 180A 0297 Говорить умію, / Та не хочу».– «Экой чудак! / Я всі входи знаю,
 146B 0001 ----- / – Не хочу я женитися, / Не хочу я братись,
 146B 0002 – Не хочу я женитися, / Не хочу я братись, / Не хочу я у запічку
 146B 0003 Не хочу я братись, / Не хочу я у запічку / Дітей годувати.
 146B 0005 Дітей годувати. / Не хочу я, моя мати, / За плугом ходити,
 161B 0196 ----- / А хіба я школяр, чи що? Не хочу, та й годі. / -----
 161B 0199 ----- / І п'ятої, і шостої, ніякої не хочу. / -----

ХОЧУТЬ 4

- 199A 0330 Уже крові...» – «Пали! пали!» / «Крові! крові хочуть! / Крові вашої!...» І димом
 250A 0200 Кров із ребер точать. / Просвітити, кажуть, хочуть / Материні очі
 135B 0012 Ключуть очі козацькіі, / А трупу не хочуть. / Почорніло я, зелене,
 218B 0320 Преторіанам дав указ, / Щоб все, що хочуть, те й робили, / А ми помилуємо вас.

ХРАМ 2

- 061A 2100 А черниця, помолившись, / В храм пошкандибала. / Через тиждень в Лебедині
 057B 0247 Та й пошкандибає / У храм божий. На крилосі / Стане, та й співає

ХРАМАХ 1

- 292B 0027 (Неначе наші панотці) / В храмах, в пагодах годувались, / Мов кабани царям на сало

ХРАМИ 6

- 180A 0022 А той, щедрий та розкошний, / Все храми мурус; / Та отечество так любить,
 246A 0076 Почому хліб і сіль почім! / Ми християне; храми, школи, / Усе добро, сам Бог у нас!
 246A 0134 Воно ж так і сталось. / Храми, каплиці, і ікони, / І ставники, і мірри дим,
 068B 0171 Святим дивом сяють / Храми божі, ніби з самим / Богом розмовляють,
 236B 0018 А панство буде колахать, / Храми, палати муровать, / Любить царя свого п'яного,
 292B 0031 Самі собі побудували / Храми, кумирні, олтарі. / Раби німії поклонялись.

ХРАМИНІ 2

- 076B 0116 А той, бугай собі здоровий, / У храміні свій кедровій / Лежить, аж стогне, та
 лежить,
 292B 0061 І в багрянці довгополій / Ходив по храміні, ходив, / Аж поки, лобом неширокий,

ХРАМИНУ 1

- 076B 0130 Амон бере її, веде / У темну храмину, кладе / Сестру на ліжко. Ламле руки,

ХРАМІ 2

- 033В 0098 Поставили в Іржавиці / В мурованім храмі. / Отам вона й досі плаче
250В 0638 Спродались, / Во храмі помолились Богу / І веселенькі у дорогу

ХРАНИЛА 1

- 305В 0018 Та ждала, ждала жениха, / Та ціломудріє хранила, / Та страх боялася гріха

ХРАНИМІМ 1

- 076В 0033 Врата на запорі, неначе чума / В Давидовом граді, Господом хранимим, / Засіла на стогнах. Ні, чуми нема;

ХРАНИТЕЛЕМ 1

- 212В 0011 Хто коло тебе в світі стане / Святим хранителем твоїм? / І хто заступить? Хто укріє

ХРЕБЕТНОСИЛІ 1

- 298В 0012 І за собою день веде. / І вже тії хребетносили, / Уже ворушаться царі...

ХРЕСТ 10

- 030А 0239 Взяла землі під вишнею, / На хрест почепила, / Промовила: «Не вернуся!
192А 0071 Поставили громадою / Хрест над сиротою / Й розійшлися... Як билина,
057В 0233 Мундир надіває, / І медаль і хрест причепить, / І заплете косу,
057В 0276 Беруть з неї воду, / І хрест, кажеш, коло шляху / І досі господній
057В 0341 І над шляхом в полі / Височенний хрест поставив... / Зо всього роздолля
161В 0406 Єсть у його, а нікому / Хрест постановити. / Умер сотник, і покої
209В 0117 Згоріла з клятими! А я... / На пожарищі хрест з Данилом / Поставили, та помолились,
218В 0026 Хрещені люде. / Хрест високий / На кладовищі трохи збоку
218В 0033 Спасибі сиротам багатим, / Що хрест поставили. А я... / Така доленька моя!
218В 0036 Сижу собі та все дивлюся / На хрест високий із тюрми. / Дивлюсь, дивлюся, помолюся:

ХРЕСТА 9

- 061А 2494 Нема Гонти; нема йому / Хреста, ні могили. / Буйні вітри розмахали
256А 0022 У яр тойді сходилися, / Мов із хреста зняті, / Батько з сином і брат з братом –
006В 0255 Чорніше чорної землі, / Іде, з хреста неначе знята... / Молюся! Господи, молюся!
006В 0346 За решоткою задавить, / Хреста ніхто не поставить. / І не пом'яне.
016В 0442 Оце її свята могила... / Ще не поставили хреста». / -----
091В 0024 Таки своїх байстрят з десяток / У год подержить до хреста. / Та й тільки ж то.
Кругом паскуда!
180В 0062 І вийшла ти за царину, / З хреста ніби знята. / Старці тебе цураються,
187В 0034 Та батька, матір прокляли / І тих, що до хреста держали. / А потім ніж – і потекла
287В 0002 Моя ти любо! мій ти друже! / Не ймуть нам віри без хреста, / Не ймуть нам віри без попа.

ХРЕСТАМИ 1

- 046В 0007 Паперу аркуш. І зроблю / Маленьку книжечку. Хрестами / І везерунками з квітками

ХРЕСТИ 2

- 095В 0136 І на вікні стоять цвіти, / На стінах фарбами хрести, / Неначе добрая картина,
189В 0033 Мов у раю, мої старі. / Хрести дубові посхилялись, / Слова дощем позамивались...

ХРЕСТИК 2

- 050В 0206 В поході, каже, загубив. / Та срібний хрестик заробив! / -----
250В 0548 Івась у коники і[г]рався – / Зробило хрестик та й несло / Додому, бачте, показати,

ХРЕСТИКА 1

161B 0401 Гарно поховали / У леваді. І хрестика / Над ним не вкопали.

ХРЕСТИКИ 1

234A 0413 Гостинці виймала: / І хрестики, й дукачики, / Й намиста разочок

ХРЕСТИК-ШИБЕНИЧКУ 1

250B 0554 І трупом пала, як узріла / Той хрестик-шибеничку.– Злий! / Недобрий чоловік,
лихий!

ХРЕСТИСЯ 1

047A 0170 Не питай, що буде... / Та ще, чуєш, не хрестися – / Бо все піде в воду...

ХРЕСТИСЬ 1

287B 0007 В своїй неволі! Мій ти друже, / Моя ти любо! Не хрестись, / І не кленись, і не молись

ХРЕСТИТИМУ 1

234A 0026 Нехрещений сину! / Не я тебе хреститиму / На лиху годину.

ХРЕСТИТИМУТЬ 1

234A 0028 На лиху годину. / Чужі люде хреститимуть, / Я не буду знати,

ХРЕСТИТЬ 2

061A 2385 Поцілував мертвих в очі, / Хрестить, накриває / Червоною китайкою

292B 0100 Свою рідоньку волохату / І вздовж і впоперек хрестить. / А гусляра того Давида

ХРЕСТИТЬСЯ 1

061A 0481 «Отак, дивись...» / Лях хреститься, / А за ним Іуда.

ХРЕСТІ 6

192A 0080 ----- / На новому хресті хустку / Вітер розвіває,

221A 0003 Через Суботове і сіли / На похиленному хресті / На старій церкві. «Бог простить:

218B 0020 На шлях дивлюся та на поле, / Та на ворону на хресті / На кладовищі. Більш нічого

218B 0031 І намальовано: розп'ятий / За нас син божий на хресті. / Спасибі сиротам багатим,

218B 0199 ----- / На хресті / Стремглав повісили святого

268B 0049 В село на зрище приведуть, / І на хресті отім без ката / І без царя вас, біснуватих,

ХРЕСТ-КАЙДАНИ 1

250B 0013 Твого мученика сина, / Щоб хрест-кайдани донесли / До самого, самого краю.

ХРЕСТОМ 4

246A 0102 Сидять на небі! Ви ще темні, / Святим хрестом не просвіщенні, / У нас навчіться!.. В
нас дери,

029B 0022 Козацька церква невеличка / Стоїть з похиленим хрестом. / Давно стоїть, виглядає

218B 0427 Молились, / Молилися перед хрестом / Закуті в пута неофіти,

303B 0022 Я схаменувся, осінивсь / Святим хрестом і тричі плюнув / Та й знову думать
заходивсь

ХРЕСТЯТЬ 1

061A 0543 Засвистіли, / Хрестять Лейбу знову. / Перічили, перічили,

ХРЕСТЯТЬСЯ 1

123A 0176 Обходять горою; / Як угледять, то хрестяться / І зовуть заклятим...

ХРЕЩАТИЙ 4

006B 0110 І не дають сусідам спати. / І твій барвіночок хрещатий / Заріс богилою, ждучи

- 161В 0081 А коло тину! Там такий / Поріс зелений, та хрещатий, / Та синій! Синій-голубий
161В 0312 лиш швидше. Оставайтеся здорові, мої високіі / тополі і хрещатий мій барвіночку.
/ -----
161В 0374 Уже бродять... А барвінок! / Барвінок хрещатий! / Притоптаний, коло тину

ХРЕЩЕНА 1

- 182В 0017 – Мені батько справив. / – А мені хрещена мати / Лиштву вишивала.

ХРЕЩЕНИХ 1

- 246А 0112 Людей... не негрів... а таких / Таки хрещених... но простих. / Ми не гішпани; крий нас,
Боже,

ХРЕЩЕНІ 3

- 173А 0142 Жидам носить воду. / Бо хрещені не приймають: / «Стара, – кажуть, – стала,
095В 0268 ----- / Хрещені люде, допоможіте! / -----
218В 0025 І Богу моляться, і мруть / Хрещені люде. / Хрест високий

ХРЕЩЕНОЇ 2

- 150А 0104 Бо давно не чули / Хрещеної тії мови. / І ніч стрепенулась:
154А 0104 Бо давно не чули / Хрещеної тії мови. / І ніч стрепенулась.

ХРЕЩИКА 1

- 123В 0006 Без моєї Ганнусеньки / У хрещика грають. / І граються невесело,

ХРИСТА 10

- 030А 0411 Далеко, небого?» / «В саму Москву. Христа ради, / Дайте на дорогу!»
173А 0146 В вікно подавали / Христа ради... Не дай, Боже, / Такого дожити,
199А 0124 ----- / «Во ім'я Господа Христа, / За нас розп'ятого на дереві,
199А 0262 На суд нечестивий / Против Христа. Свари, гомін, / То реве, то висе,
028В 0011 Погані, давнії літа, / Тойді повісили Христа, / Й тепер не втік би син Марії!
036В 0012 Нерона лютого, Сарданапала, / Ірода, Каїна, Христа, Сократа, / О непотребная!
Кесаря-ката
037В 0012 Старії скорбнії літа... / Аж поки іменем Христа / Прийшли ксьондзи і запалили
050В 0242 А в пилипівку, сірома, / Христа ради просить! / Нічого, знай, своє пиши
209В 0057 ----- / Во ім'я Господа Христа / І матері його святої!
212В 0037 Людей неприязних благасш / І Христа ради простягаєш / Коло зачинених дверей

ХРИСТЕ 2

- 246А 0129 За кого ж ти розіп'явся, / Христе, сине божий? / За нас, добрих, чи за слово
029В 0089 Ще не християни?.. / Наробив ти, Христе, лиха! / А переіначив?!

ХРИСТЕ-БОЖЕ 1

- 234А 0505 Швидче веди в хату!.. / Слава тобі, Христе-Боже! / Насилу діждала!»

ХРИСТИЯН 5

- 006В 0055 Як запродав гетьман / У ярмо християн, / Нас послав поганяти.
095В 0014 А жаль мені, і жаль великий, / На просвіщенних християн. /
218В 0327 На третій день уже пустили / Молитися за християн. / І ти приходила, молилась,
218В 0331 Звелів везти із Сіракузи / У Рим в кайданах християн. / І рада ти, і весела
218В 0439 Везуть возами ладан, миро, / Женуть гуртами християн / У Колізей. Мов у різниці,

ХРИСТИЯНАМ 1

- 218В 0403 А алілуя подала / За матерями християнам. / Мов дзвони, загули кайдани

ХРИСТИЯНИ 3

- 029В 0088 А може, тим, що киргизи / Ще не християни?.. / Наробив ти, Христе, лиха!

200B 0218 Заприсягла. Питає суд: / «Тепер скажіте, християни, / Хто отруїв його?» Гудуть,
218B 0229 В кайданах. І... тебе простять. / Вони брати і християни, / А ти собака! Людоїд!

ХРИСТІЯНИН 1

091B 0015 І презавзятий патріот; / Та й християнин ще до того. / У Київ їздить всякий год,

ХРИСТІЯНЕ 2

246A 0076 Почому хліб і сіль почім! / Ми християне; храми, школи, / Усе добро, сам Бог у нас!
246A 0085 Та й тільки ж то! Ми не погане, / Ми настоящі християне, / Ми малим ситі!.. А зате!

ХРИСТОВИМ 2

037B 0016 Широке море сльоз і крові, / А сирот іменем Христовим / Замордували, розп'яли...
037B 0031 І серце чистеє подай! / І знову іменем Христовим / Ми оновим наш тихий рай.

ХРИСТОВІ 1

218B 0420 Не месники внучата тії, / Христові воїни святіє! / І без огня, і без ножа

ХРИСТОВОГО 1

218B 0371 А апостол великого / Христового слова. / Отакий-то він. Чи чуєш?

ХРИСТОВУ 1

029B 0094 Дурні голови, за правду, / За віру христову, / Упивались і чужої

ХРИСТЯ 1

061A 2319 І намиста нанесли. / А я собі Христа / В намисті,

ХРИСТЬЯНЕ 1

095B 0260 На татари, / А сонечко на христьяне, / Бий, дзвоне, бий!»

ХРІНУ 2

061A 0915 швайку. Де можна лантух, там торби не треба. Купили / хрину, треба з'їсти; плачте,
очі, хоч повилазьте; бачили, / що купували – грошам не пропадать! А то думаютъ,
061A 1937 Ой сип сирівець / Та накриши хрину: /

ХРОПЕ 1

180A 0534 Старшина пузата / Стоїть рядом; сопе, хропе, / Та понадувалось,

ХРУЩІ 1

006B 0261 Садок вишневий коло хати, / Хрущі над вишнями гудуть. / Плугатарі з плугами
їдуть,

ХТО 132

010A 0064 Кого ж сиротина, кого запитає, / І хто їй розкаже, і хто тее знає, / Де милий ночус:
чи в темному гаю,
010A 0064 Кого ж сиротина, кого запитає, / І хто їй розкаже, і хто тее знає, / Де милий ночус:
чи в темному гаю,
030A 0103 З малим сиротою? / Хто спитає, привітає / Без милого в світі?
030A 0205 З далекого краю... / А хто ж мою головоньку / Без тебе сховає?
030A 0207 Без тебе сховає? / Хто заплаче надо мною, / Як рідна дитина?
030A 0209 Як рідна дитина? / Хто посадить на могилі / Червону калину?
030A 0211 Червону калину? / Хто без тебе грішну душу / Поминати буде?
030A 0252 Люде не займали. / Ти не скажеш... Ось хто скаже, / Що я його мати!
030A 0306 Єсть на світі доля, / А хто її знає? / Єсть на світі воля,
030A 0308 Єсть на світі воля, / А хто її має? / Єсть люде на світі –
030A 0540 На кого собаки на улиці лають? / Хто голий, голодний під тином сидить? / Хто
лобуря водить? Чорняві байстрята...

- 030A 0541 Хто голий, голодний під тином сидить? / Хто лобуря водить? Чорняві байстрята... /
Одна його доля – чорні бровенята.
- 030A 0704 Що zostалося байстриюкові? / Хто з ним заговорить? / Ні родини, ні хатини;
- 030A 0719 Ісуса співає. / Хто йде, іде – не минає: / Хто бублик, хто гроші;
- 030A 0720 Хто йде, іде – не минає: / Хто бублик, хто гроші; / Хто старому, а дівчата
- 030A 0720 Хто йде, іде – не минає: / Хто бублик, хто гроші; / Хто старому, а дівчата
- 030A 0721 Хто бублик, хто гроші; / Хто старому, а дівчата / Шажок міхоноші.
- 045A 0002 Перебендя старий, сліпий – / Хто його не знає? / Він усюди вештається
- 045A 0005 Та на кобзі грає. / А хто грає, того знають / І дякують люде;
- 045A 0070 Бо на їй, широкій, куточка нема / Тому, хто все знає, тому, хто все чує: / Що море
говорить, де сонце ночує –
- 045A 0070 Бо на їй, широкій, куточка нема / Тому, хто все знає, тому, хто все чує: / Що море
говорить, де сонце ночує –
- 047A 0017 ----- / Хто ж викохав тонку, гнучку / В степу погирати?
- 047A 0208 В землю заховати... / А хто ж її головоньку / Буде доглядати?
- 047A 0210 Буде доглядати? / Хто догляне, розпитає, / На старість pomoже?
- 052A 0004 Нема Січі, пропав і той, / Хто всім верховодив! / Нема Січі; очерети
- 057A 0071 А за лихо... Та цур йому! / Хто його не знає!.. / А надто той, що дивиться
- 057A 0099 Журба не pomoже. / Хто ж сироті завидує – / Карай того, Боже!
- 060A 0008 Полетів би за тобою, / Та хто привітає? / Я й тут чужий, одинокий,
- 061A 0023 А може, їй легше буде на тім світі, / Як хто прочитає ті сльози-слова, / Що так вона
широ колись виливала,
- 061A 0043 Нерозумні діти, / Хто вас широко без матері / Привітає в світі?
- 061A 0199 Міркую, гадаю: / Кого просить? хто поведе? / Надворі світає;
- 061A 0213 А ви малі діти, / Нерозумні. Хто ватажком / Піде перед вами?
- 061A 0215 Піде перед вами? / Хто проведе? Лихо, діти, / Лихо мені з вами!
- 061A 0493 «Єще Польща не згінела!» – / Хто куди гукає. / «Давай, жиде!»
- 061A 0806 «Гвалт! рятуйте! / Хто в Бога вірує!» – кричить / Надворі голос що є сили.
- 061A 0808 Надворі голос що є сили. / Ляхи зомліли. «Хто такий?» / Оксана в двері: «Вбили!
вбили!»
- 061A 1236 Жито собі сіють. / Багато їх, а хто скаже, / Де Гонти могила,
- 061A 1378 Став, мов перед паном. / «Відкіля ти? Хто ти такий?» / «Я, пане, з Вільшани».
- 061A 1453 Сміються та лають / Кляту шляхту. Хто балака, / Хто кобзаря слуха.
- 061A 1454 Кляту шляхту. Хто балака, / Хто кобзаря слуха. / А Залізняк попереду
- 061A 1561 Старих слов'ян діти / Впились кров'ю. А хто винен? / Ксьондзи, єзуїти.
- 061A 1829 Хтось крадеться. / «Хто ти такий?» / Галайда питає.
- 061A 1908 Повісила хвартушину над віконницею; / Хто йде – не мене, / То кивне, то моргне.
- 061A 2025 «О Боже мій милий! / Він сирота – хто без мене / Його привітає?
- 061A 2027 Його привітає? / Хто про долю, про недолю, / Як я, розпитає?
- 061A 2029 Як я, розпитає? / Хто обійме, як я, його? / Хто душу покаже?
- 061A 2030 Хто обійме, як я, його? / Хто душу покаже? / Хто сироті убогому
- 061A 2031 Хто душу покаже? / Хто сироті убогому / Добре слово скаже?»
- 061A 2075 Трусилися, мліли, / Як хто скаже про Галайду. / Знають вони, знають,
- 061A 2077 Знають вони, знають, / Хто такий і відкіля він, / І кого шукає!..
- 061A 2340 Не до співи. / А хто такий / У чорній киреї
- 061A 2350 Криється в пожарі / За костюлом. Хто ж це такий? / -----
- 061A 2394 Й я за неї гну. / А хто мене поховає? / На чужому полі
- 061A 2396 На чужому полі / Хто заплаче надо мною? / Доле моя, доле!
- 061A 2427 І мене вб'ють... коли б швидче! / Та хто поховає? / Гайдамаки!.. Піду ще раз,
- 061A 2539 Куди який знає: / Хто додому, хто в діброву, / З ножем у халяві,
- 061A 2539 Куди який знає: / Хто додому, хто в діброву, / З ножем у халяві,
- 061A 2545 Січ розруйновали: / Хто на Кубань, хто за Дунай, / Тільки і остались,
- 061A 2545 Січ розруйновали: / Хто на Кубань, хто за Дунай, / Тільки і остались,
- 114A 0212 «А за кого, мамо!» / «Хто вподоба, тому й оддам». / Співає Мар'яна:
- 114A 0332 Укороти, Боже, молодого віку / Тому, хто не має талану любити. / Легше, мої любі,
покриться землею,

- 123A 0005 В осоки питає: / «Хто се, хто се по сім боці / Чеше косу? Хто се?..
 123A 0005 В осоки питає: / «Хто се, хто се по сім боці / Чеше косу? Хто се?..
 123A 0006 «Хто се, хто се по сім боці / Чеше косу? Хто се?.. / Хто се, хто се по тім боці
 123A 0007 Чеше косу? Хто се?.. / Хто се, хто се по тім боці / Рве на собі коси?..
 123A 0007 Чеше косу? Хто се?.. / Хто се, хто се по тім боці / Рве на собі коси?..
 123A 0009 Рве на собі коси?.. / Хто се, хто се?» – тихесенько / Спитає-повіє,
 123A 0009 Рве на собі коси?.. / Хто се, хто се?» – тихесенько / Спитає-повіє,
 123A 0013 ----- / «Хто се, хто се?» – спитаєте, / Цікаві дівчата.
 123A 0013 ----- / «Хто се, хто се?» – спитаєте, / Цікаві дівчата.
 123A 0201 Тільки вітер з осокою / Шепче: «Хто се, хто се / Сидить сумно над водою,
 123A 0201 Тільки вітер з осокою / Шепче: «Хто се, хто се / Сидить сумно над водою,
 150A 0087 Мордуй невіру-бусурмана!» – / Кричать за муром. Хто такий? / Гамалію, серце мліє:
 154A 0087 Мордуй невіру-бусурмана!» – / Кричать за муром. Хто такий? / Гамалію, серце мліє,
 173A 0208 Та й стала питати: / «Чи не чув хто, чи не бачив / Москаля-салдата,
 180A 0409 Мов світ увесь хоче / Загарбати. Хто ж це такий? / От собі й читаю,
 196A 0006 Кому ж її покажу я, / І хто тую мову / Привітає, угадає
 199A 0164 Отим положено конглавом: / Хто без святої булли вмер – / У пекло просто; хто ж
 заплатить
 199A 0165 Хто без святої булли вмер – / У пекло просто; хто ж заплатить / За буллу вдвоє, рїж
 хоч брата,
 199A 0233 За герцогинями німота; / Хто з соколами на руках, / Хто пішки, верхи на ослах –
 199A 0234 Хто з соколами на руках, / Хто пішки, верхи на ослах – / Так аж кишить! Все на
 охоту,
 207A 0177 Тойді й побачимо, що буде. / Бо хто не вміє заробить, / То той не вмітиме й пожить.
 207A 0246 Ёй-Богу, з пристріту! / Я не сестра? Хто ж оце я? / О Боже мій, світе!
 221A 0421 Поки сонце встане...– / Посідали.– А хто, братця, / Співа про Богдана?
 234A 0070 ----- / Хто ж їх старість привітає, / За дитину стане?
 234A 0072 За дитину стане? / Хто заплаче, поховає? / Хто душу спом'яне?
 234A 0073 Хто заплаче, поховає? / Хто душу спом'яне? / Хто поживе добро чесно
 234A 0074 Хто душу спом'яне? / Хто поживе добро чесно / В добрую годину
 234A 0105 Оце збираються до Бога, / Та хто в далеку дорогу / Їм добре коней запряже?
 234A 0107 ----- / «А хто нас, Насте, поховає, / Як помремо?»
 234A 0190 Зароблену плату, / Бо сказано: хто не лічить, / То той і не має.
 234A 0285 Та й весілля. Та ще ось що: / Хто в нас буде мати? / Не дожила моя Настя!..
 234A 0395 «А де ж ти діла паляницю? / Чи, може, в лісі хто одняв? / Чи попросту забула
 взяти?..
 250A 0222 Й свого не цурайтесь. / Бо хто матір забуває, / Того Бог карає,
 258A 0101 Лукаві люде. / Хто ж пошле нам спасеніє, / Верне добру долю?
 258A 0168 Умудріться, немудріі, / Хто світ оглядає, / Той і серце ваше знає
 258A 0181 Перед ними стане. / Хто б спас мене од лукавих / І діющих злая?
 258A 0253 Дщере окаянна! / Блаженний той, хто заплатить / За твої кайдани!
 270A 0033 Мій брате єдиний! / Хто їй лихо заподіяв? / Я була дитина,
 274A 0033 І кругом його посідали. / Хто з шашликом, а хто і так. / Зате він вольний, як козак
 274A 0033 І кругом його посідали. / Хто з шашликом, а хто і так. / Зате він вольний, як козак
 274A 0069 ----- / Хто, я? / -----
 274A 0083 ----- / Хто, я? чи ти? / -----
 274A 0113 Цигане мовчки дивувались, / Поки поснули, де хто впав. / Вона ж не спала, не
 журилась,
 006B 0077 Я жить в Україні, чи ні. / Чи хто згадає, чи забуде / Мене в снігу на чужині –
 014B 0030 Головка бідна! Позичать? / Та хто таку позичить силу? / Пішов я, брате, зароблять.
 016B 0027 Мій друже єдиний! / І хто знає, що діється / В нас на Україні?
 033B 0041 Мій краю прекрасний, розкошний, багатий! / Хто тебе не мучив? Якби розказать /
 Про якого-небудь одного магната
 038B 0064 Навік зачинилась / Козакові. Хто ж цей сивий / Попрощався з світом?
 046B 0013 Та сам собі у бур'яні, / Щоб не почув хто, не побачив, / Виспівую та плачу.

- 046В 0085 – Айда в казарми! Айда в неволю! – / Неначе крикне хто надо мною. / І я прокинусь.
Поza горою
- 050В 0209 Ні сестри, ні брата, нікого нема. / Чого ж він приплентав? – А хто його зна! / Чи чув
ти, що кажуть: легше умирати
- 050В 0246 Хоч би тобі лихе слово / Почув хто од його. / – І талан і безталання –
- 050В 0293 І дуб зеленіє. / Хто йде, іде – не минають / Зеленого дуба,
- 095В 0028 Я вже не почую. / А як, кажу, хто не чує, / То тому й байдуже.
- 103В 0016 Воно було б не диво, / Якби хто інший на тій ниві / Сильце поставив, а то зирк!
- 104В 0084 Покину їх та утечу. / Хто ж їх нагодує? / Хто догляне? Одна – стара,
- 104В 0085 Хто ж їх нагодує? / Хто догляне? Одна – стара, / Нездужає встати,
- 129В 0033 У Криму десь пропадає, / Хто його достане, / То той мені, запорожці,
- 192В 0044 Та на самотині. / Хто з тобою заговорить, / Привітає, гляне?..
- 200В 0029 Краса і молодість моя». / «Ти, душко, плачеш?» – «Хто се, я? / Ні, я не плачу...» –
«Знаєш, Маню,
- 200В 0069 Ходім, Петрусю, в сад, в палати». / «А хто ж тут буде доглядать / Хто попасе мої
ягнята?»
- 200В 0070 «А хто ж тут буде доглядать / Хто попасе мої ягнята?» / «Нехай хто хоче!» – Й
повела
- 200В 0071 Хто попасе мої ягнята?» / «Нехай хто хоче!» – Й повела / Його в палати. А в палатах
- 200В 0173 З своєю божою красою? / Хто стерегтиме твій покой, / Украдений твоїм Петрусем?
- 200В 0219 «Тепер скажіте, християни, / Хто отруїв його?» Гудуть, / Мов стиха дзвони. «Пані!
Пані!» –
- 209В 0022 Який безголовий, який без руки, / А хто по коліна неначе одтятий, – / Лежать собі
хлопці, мов у теплій хаті.
- 212В 0010 Де з нею дінешся еси? / Хто коло тебе в світі стане / Святим хранителем твоїм?
- 212В 0012 Святим хранителем твоїм? / І хто заступить? Хто укриє / Од зла людського в час
лихий?
- 212В 0012 Святим хранителем твоїм? / І хто заступить? Хто укриє / Од зла людського в час
лихий?
- 212В 0014 Од зла людського в час лихий? / Хто серце чистеє нагріє / Огнем любові, хто такий?
- 212В 0015 Хто серце чистеє нагріє / Огнем любові, хто такий? / Ти сирота, нема нікого,

ХТО-НЕБУДЬ 3

- 061А 0030 А де вона буде? Химерні слова! / Згадай же хто-небудь її на сім світі – / Безславному
тяжко сей світ покидать.
- 061А 2524 Спи, козаче, душа щира! / Хто-небудь згадає». / -----
- 185В 0022 Мій Боже милий! як хотілось, / Щоб хто-небудь мені сказав / Хоч слово мудре; щоб
я знав,

ХТОСЬ 3

- 061А 1828 В киреї козачій / Хтось крадеться. / «Хто ти такий?»
- 189В 0060 Та талану Господь не дав... – / А може, й дав, та хтось украв, / І одурив святого Бога.
- 218В 0029 Златомальований стоїть. / Не вбогий, мабуть, хтось лежить? / І намальовано:
розп'ятий

ХУДОБИ 2

- 234А 0063 А потім побралися, / Худоби діждалися, / Придбали хутір, став і млин,
- 161В 0384 І челяді нема дома, / Й худоби немає, / А наймичка задрипана,

ХУДОБУ 2

- 292В 0009 Пасе, і доїть, і стриже / Свою худобу та співає... / Аж ось лихий царя несе
- 299В 0016 Мов у кошару заганяє / Чужу худобу. Де ж той світ!? / І де та правда!? Горе! Горе!

ХУДОСИЛИХ 1

- 292В 0019 І все розтлили, осквернили, / І осквернених, худосилих, / Убогих серцем, завдали

ХУДОСИЛІ 1

076В 0040 Замкнувши в городі ківот, / У поле вийшли, худосилі, / У полі бились, сиротили

ХУДОСИЛЬНИЙ 1

266В 0041 Уже червивий, і малий, / І худосильний. Вітер з поля / Дихне, погне і полама.

ХУЛА 2

207В 0073 Отим-бо й ба! Хвали нікому, / А кров, та сльози, та хула, / Хула всьому! Ні, ні, нічого

207В 0074 А кров, та сльози, та хула, / Хула всьому! Ні, ні, нічого / Нема святого на землі...

ХУЛИ 2

199А 0179 Спаси ти нас, святая сило, / Язви язик мій за хули / Та язви мира ізціли.

250А 0058 Не плакали б діти, мати б не ридала, / Не чули б у Бога вашої хули. / І сонце не гріло б смердячого гною

ХУРДИГУ 1

150А 0098 По пеклу гуляє, / Сам хурдигу розбиває, / Кайдани ламає.

ХУРТОВИНА 2

030А 0497 ----- / Реве, стогне хуртовина, / Котить, верне полем;

061А 2133 Огризки вовчі... / Не спинила хуртовина / Пекельної кари:

ХУСТИНА 3

061А 1166 Одно добро, одна слава – / Біліє хустина, / Та й ту знімуть...

192А 0077 А де ж тая мальована, / Шитая хустина, / А де ж тая веселая

006В 0299 Рушники вже ткались, / І хустина мережалась, / Шовком вишивалась.

ХУСТИНІ 1

243В 0011 У дівчини в чужій хаті, / У рушничку та в хустині / Захована в новій скрині.

ХУСТИНО 2

192А 0009 А він мене поцілує, / Хустино моя / Мальована.

044В 0035 ----- / Ой хустино, хустиночко! / Мережана, шита.

ХУСТИНОЧКА 1

030А 0263 Плаче Катерина; / На голові хустиночка, / На руках дитина.

ХУСТИНОЧКО 2

192А 0005 ----- / «Хустиночко мережена, / Вишивана,

044В 0035 ----- / Ой хустино, хустиночко! / Мережана, шита.

ХУСТИНОЧКУ 1

250В 0240 Спродать би то та молодій / Купить хустиночку до речі, / Та й за повінчання оддать.

ХУСТИНОЧЦІ 1

030А 0075 І гадки не має – / У новенькій хустиночці / В вікно виглядає.

ХУСТИНОЮ 1

044В 0072 А на йому сіделечко, / Хустиною вкрите. / -----

ХУСТИНУ 4

192А 0003 Та на шовки заробляла, / Та хустину вишивала, / Вишиваючи, співала.

044В 0033 Прощалася при долині. / Дарувала шиту шовками хустину, / Щоб згадав на чужині.

250В 0469 Продать. Йому медяничок, / А їй немудрую хустину, / Собі ж несе на постолі

296В 0002 Титарівна-Немирівна / Гаптує хустину. / Та колише московщя,

ХУСТКА 1

192A 0012 Здивуються вранці люди, / Що в сироти хустка буде / Мережена,

ХУСТКУ 4

010A 0046 Не розплете довгу косу, / Хустку не зав'яже, / Не на ліжку, в домовину

173A 0112 Не поцілувала, / Вишивала шовком хустку – / Не подарувала.

192A 0080 ----- / На новому хресті хустку / Вітер розвіває,

234A 0487 Парчі золотої / І червону добру хустку / З білою габою.

ХУСТОЧКИ 1

061A 1164 Гадали тес... а зробилось... / Над козаками хусточки! / Одно добро, одна слава –

ХУТІР 8

061A 1597 Догнав своїх. Боровиків / Вже хутір минають. / Корчма тліє з стодолю,

234A 0064 Худоби діждалися, / Придбали хутір, став і млин, / Садок у гаї розвели

234A 0171 Прийшла молодиця / На той хутір благодатний / У найми проситься.

234A 0249 Води чимало утекло; / І в хутір лихо завершило, / І сліз чимало принесло.

234A 0255 Прокляте лихо та й заснуло. / На хутір знову благодать / З-за гаю темного вернулась

200B 0009 От і талан Господь послав / На вбогий хутір, ублагали / Царя небесного! Взяли

209B 0097 Якось їх, клятих, і до мене / Вночі на хутір занесло. / А з ними челядь їх скажена,

250B 0140 І веселенькая пішла / На хутір бондарів убогий. / А йдучи, козеня, небога,

ХУТОРІ 8

061A 0901 ----- / Мудра голова, сидить собі в хуторі, ніби не знає нічого, / а дивишся – скрізь
Головатий. «Коли сам, – каже, – не

234A 0058 З давнього давна, у гаї над ставом. / Удвох собі на хуторі жили. / Як діточок двох,

234A 0296 Коровай місили / На хуторі. Старий батько / З усієї сили

175B 0109 І вік не великий, / Не тільки день. На хуторі / Танці та музики –

200B 0001 ----- / Були на хуторі пани. / І пан, і пані неба[га]ті.

200B 0015 ----- / Було на хуторі погане / Мале байстря, свиней пасло,

200B 0058 «Ходім до мене, будем жити, / Як там на хуторі колись / Жили, жили».– Та й
похилилась.

209B 0067 ----- / Я жив на хуторі, / Я стар був, немощен. Послав

ХУТОРЯНИН 1

016B 0252 Тойді б і в Парижі, і іному краї / Наш брат хуторянин себе показав. / А Бог куняє. Бо
се було б диво,

ЦАР 26

- 180A 0242 В кайдани убраний, / Цар всесвітній! Цар волі, цар, / Штемпом увінчаний!
180A 0242 В кайдани убраний, / Цар всесвітній! Цар волі, цар, / Штемпом увінчаний!
180A 0242 В кайдани убраний, / Цар всесвітній! Цар волі, цар, / Штемпом увінчаний!
180A 0342 Ніби без'язики – / Анітелень. Цар цвенькає; / А диво-цариця,
180A 0355 Сіла мовчки на дзиглику. / Дивлюсь, цар підходить / До найстаршого... та в пику
221A 0112 На порозі впала. / А назавтра, як цар вийшов, / Мене поховали
221A 0392 Москаля плодити. / Бо чутка є, що цар хоче / Весь світ полонити.
246A 0097 Святий чернець і навчає, / Що цар якийсь-то свині пас / Та дружню жінку взяв до себе,
076B 0067 В кедрових палатах, мов несамовитий, / Давид похожає і, о цар неситий, / Сам собі говорить: «Я... Ми повелим!»
076B 0069 Сам собі говорить: «Я... Ми повелим! / Я цар над божім народом! / І сам я Бог в мой землі!»
076B 0074 І кінву доброго сикеру... / І цар сказав, щоб на вечерю / Раби рабиню привели,
076B 0085 Що дома нищечком робилось, / Що з дому цар його украв / Не золото, не сребро,
076B 0090 А щоб не знав він тії шкоди, / То цар убив його, та й годі. / А потім цар перед народом
076B 0091 То цар убив його, та й годі. / А потім цар перед народом / Заплакав трохи, одурич
076B 0096 ----- / Давид, святий пророк і цар, / Не дуже був благочестивий.
076B 0172 Гріла, я не знаю, / Знаю тільки, що цар грівся, / І... і не позна ю.
236B 0009 Не жди сподіваної волі – / Вона заснула: цар Микола / Її приспав. А щоб збудить
249B 0008 І у порогу й за порогом / Стояли ліктори, а цар... / Самодержавний государ!
268B 0038 Що крикне кара невиспуца, / Що не спасе їх добрий цар, / Їх кроткий, п'яний господар,
268B 0059 Свою надію; й речете, / Що цар наш Бог, і цар надія, / І нагодує і огріє
268B 0059 Свою надію; й речете, / Що цар наш Бог, і цар надія, / І нагодує і огріє
276B 0002 Колись-то ще, во время оно, / Помпілій Нума, римський цар, / Тихенький, кроткий государ,
292B 0067 – Панове чесная громадо! / Що нам робить? Наш мудрий цар, / Самодержавець-господар,
292B 0076 В кедровій / В новій палаті цар не спить, / Не їсть, не п'є, не гомонить.
292B 0095 Якогось чабана Давида. / – І вийде цар Саул, і вийде, – / Чабан співає, – на войну...–
307B 0012 Чи то жерця: «Во Іудеї / Бисть цар Саул». Потім хор / Ревнув з Бортнянського : «О скорбь,

ЦАРГРАД 1

- 055A 0059 Панове молодці, / А у Царград, до султана, / Поїдемо в гості!»

ЦАРЕВА 2

- 076B 0036 А гірша лихая та люта година / Покрила Ізраїль – царева война! / Цареві князі, і всі сили,
076B 0059 Подружіє Гурієво, / Рабиня царева. / Купалася собі з Богом,

ЦАРЕВЕН 1

- 076B 0153 То, щоб нагрить його, взяли, / Царевен паче красотою, / Дівчат старому навели.

ЦАРЕВИЧІ 1

- 076B 0141 Не помогло-таки нічого. / Отак царевичі живуть. / Пустуючи, на світі,

ЦАРЕВІ 4

- 221A 0072 За те не впустили, / Що цареві московському / Коня напоїла
221A 0132 Служила, годила... / Що цареві московському / Коня напоїла!..

221A 0265 Так гурти за гуртом / Виганяла та цареві / Болота гатила.
076B 0037 Покрила Ізраїль – царева война! / Цареві князі, і всі сили, / І отроки, і весь народ,

ЦАРЕВОЮ 1

256A 0045 Лютого Нерона. / Не славтеся царевою / Святою войною.

ЦАРЕВЫМИ 1

221A 0339 ----- / Я царевыми чинами / Скручу ему руки!..

ЦАРЕГРАДУ 1

234A 0492 А всім вкупі – червоного / Вина з Цареграду / Відер з трое у барилі,

ЦАРЕЙ 2

258A 0275 І в науку людям. / Окують царей неситих / В залізніє пута
218B 0391 І в науку людям. / Окують царей неситих / В залізніє пута,

ЦАРЕМ 2

180A 0470 Хмарою спустилась / Над царем тим мусянджовим / І заголосила:
076B 0082 Спочити трохи по вечері / З своїм царем. І Гурій спав. / Йому, сердешному, й не
снилось,

ЦАРИКИ 1

256A 0048 Бо ви й самі не знаєте, / Що царики коять. / А кричите, що несете

ЦАРИНУ 5

061A 1435 Та й знову у сльози. / Виїхали за царину; / Палають Черкаси...
147B 0031 Волочать трупи ланцюгами / За царину – і засипають / Без домовини; дні минають,
161B 0259 Моє серце!.. Увечері?.. / За царину?.. Буду! / Ранше буду! Ось на, лови!
180B 0061 І вигнала з хати, / І вийшла ти за царину, / З хреста ніби знята.
200B 0051 Яюсь, задумавшись, пішла, / Та аж за царину зайшла / Та й бачить, що пасе ягнята

ЦАРИЦЕ 1

250B 0016 Достойно петая! благаю! / Царице неба і землі! / Вонми їх стону і пошли

ЦАРИЦІ 4

207A 0654 Пудром осипались / І в цариці, мов собаки, / Патинки лизали.
050B 0142 Та й більш нічого. / Од цариці / Прийшов указ лоби голить.
057B 0013 Після великої зими, / За Катерини за цариці, / Москаль ту викопав криницю;
180B 0022 І йде на улицю гулять / Гордіше самої цариці. / Щоб людям, бачте, показать

ЦАРИЦЮ 2

050B 0201 Пііти в одах вихваляли / Войну й царицю. Тільки ми / Сиділи нишком, слава Богу.
250B 0415 Цариця сіла на ослицю, / То слава б стала про царицю / І про великую ослицю

ЦАРИЦЯ 6

180A 0353 Та о муштрах ще новіших!.. / А потім цариця / Сіла мовчки на дзиглику.
207A 0640 Новим кошом стали; / Як цариця по Києву / З Нечосом ходила...
221A 0153 Воеводи... і меж ними / Цариця сиділа. / Я глянула, усміхнулась...
221A 0163 Чи я знала, ще сповита, / Що тая цариця – / Лютий ворог України,
218B 0179 І стихла оргія. А жриця / Кіприди, оргії цариця, / Поникла радостним челом
250B 0414 Якби де на світі хоть раз / Цариця сіла на ослицю, / То слава б стала про царицю

ЦАРИЦЯ-НЕБОГА 1

180A 0314 Виступас; обок його / Цариця-небога, / Мов опеньок засушений,

ЦАРІ 13

- 258A 0141 І всею плачеться земля. / Царі, раби – однакові / Сини перед Богом,
076B 0215 Так отакії-то святії / Оті царі. / -----
187B 0006 І од палат та до тюрми / Усе царі, а над собою / Аж деспоти – такі царі,
187B 0007 Усе царі, а над собою / Аж деспоти – такі царі, / І на престолі і в неволі,
218B 0300 Не поклоніться. Все брехня – / Попи й царі... / -----
230B 0082 Не дуже бачиш ти глибоко! / Ти спиш в кіюті, а царі... / Та цур їм, тим царям
поганим!
250B 0393 Дивіться ж, о! матері! / Що роблять іроди царі! / -----
292B 0023 За днями дні. Раби мовчали, / Царі лупилися, росли / І Вавілоні муровали.
292B 0029 Мов кабани царям на сало / Та на ковбаси. І царі / Самі собі побудували
292B 0112 Дрібніють люде на землі, / Ростуть і висятья царі! / -----
297B 0011 Чи ти минеш коли? Чи псами / Царі з міністрами-рабами / Тебе, о люту, зацькують!
298B 0013 І вже тії хребетносили, / Уже ворущаються царі... / І буде правда на землі.
299B 0002 О люди! люди небораки! / Нащо здалися вам царі? / Нащо здалися вам псарі?

ЦАРІВ 5

- 076B 0008 Та й заходилися б обоє / Царів абощо воспівать. / Бо як по правді вам сказать,
076B 0217 Бодай кати їх постинали, / Отих царів, катів людських. / Морока з ними, щоб ви
знали,
076B 0230 Та ревносно в новій лівреї / Заходимось царів любити. / Шкода і оливо тупить.
218B 0090 Не в нашім краю, Богу милім, / Не за гетьманів і царів, / А в римській ідолській
землі
274B 0001 ----- / Царів, кровавих шинкарів, / У пута кутії окуй,

ЦАРІВНИ 1

- 234A 0265 У наймички. А наймичка / До царівни б рада / Слать старости: «Треба Марка

ЦАРІВНОЮ 1

- 270A 0007 В палатах вітають, / Царівною називають, / Очей не спускають

ЦАРІЄ 1

- 046B 0011 Та й списую Сковороду / Або «Три царіє со дари». / Та сам собі у бур'яні,

ЦАРСТВА 1

- 218B 0253 Велике свято! Тиск народу, / Зо всього царства воєводи, / Преторіане і сенат,

ЦАРСТВІЄ 1

- 199A 0095 Небесний царю! суд твій всею, / І всею царствіє твоє. / Розбойники, людодіди

ЦАРСТВО 2

- 103B 0008 Щоб бідне птаство заступить, / Орлине царство затопить / І геть спалить.
230B 0047 Із міліона свинопасів, / Що царство все оголосив – / Сатрапа в морду затопив.

ЦАРСТВУ 2

- 218B 0273 І написали воєводам / По всьому царству: так і так. / Що кесар Бог. Що більш од
Бога!
249B 0028 – Так що ж,– промовив Ірод п'яний,– / По всьому царству постинать / Малих дітей; а
то, погані,

ЦАРСТВУЄ 1

- 061A 0889 Уміла що кому давать, / Невроку їй, нехай царствує; / Нехай не вадить, як не чує!

ЦАРСЬКИХ 1

- 292B 0090 Щоб їм дозволено співати / У сінях царських. Заревла / Сивоборода, волохата

ЦАРСЬКІЇ 1

230B 0019 Німії, подлії раби! / Підніжки царські, лакеї / Капрала п'яного! Не вам,

ЦАРСЬКОГО-ТАКИ 1

218B 0540 Святих убитих годували / Для царського-таки стола / У Тібрі рибу. Встала мати,

ЦАРСЬКОЇ 1

268B 0070 І люд окрадений спасе / Од ласки царської... / -----

ЦАРЮ 9

180A 0437 О Боже наш милосердий! / О царю поганий. / Царю проклятий, лукавий,

180A 0438 О царю поганий. / Царю проклятий, лукавий, / Аспиде неситий!

180A 0448 Голодом замучив / У кайданах. Царю! царю! / І Бог не розлучить

180A 0448 Голодом замучив / У кайданах. Царю! царю! / І Бог не розлучить

199A 0094 І рай у найми оддає! / Небесний царю! суд твій все, / І все царствіє твоє.

076B 0121 Щоб та Фамар, сестра, прийшла, / – Драгий мій отче і мій царю! / Вели сестрі моїй Фамарі,

230B 0070 Його безбожнії діла... / Безбожний царю! Творче зла! / Правди гонителю жестокий!

249B 0022 Біжить почтар із Віфліема / І каже: – Царю! так і так! / Зіновать, кукіль і будяк

250B 0066 І мовила: – Тіверіадо! / Широкий царю озерам! / Скажи мені, моя порадо!

ЦАРЮВАТЬ 1

292B 0047 Набрав гарем собі чималий / Та й заходився царювать. / Дивилися та дивувалися

ЦАРЯ 20

180A 0531 Піти лишень подивиться / До царя в палати, / Що там робиться. Прихожу,

221A 0101 І в тій хаті поставили / Царя ночувати, / Як вертався із-під Полтави.

006B 0342 Кладе горами покоси, / Не мина й царя. / -----

076B 0047 Дітей взираючи. Пророка, / Свого неситого царя, / Кленуть Давида-сподаря.

076B 0062 Лоно біле мила, / І царя свого святого / У дурні пошила.

076B 0156 Да гріють кров'ю молодою / Свого царя. І розійшлися, / Замкнувши двері за собою.

076B 0168 І гріла собою / Царя свого, а дівчата / Грالیся меж собою

102B 0025 Вомісто кроткого пророка... / Царя вам повелів надать! / -----

200B 0010 На вбогий хутір, ублагали / Царя небесного! Взяли / Її гарненько одягли

236B 0019 Храми, палати муровать, / Любить царя свого п'яного, / Та візантійство прославлять,

249B 0005 Романські п'яні легіони / Паскудились. А у царя, / У Ірода таки самого,

250B 0473 Та й каже: – Доню, не журись. / Царя вже Ірода не стало. / Чогось увечері наївсь,

266B 0032 Самодержавного владика, / Царя неситого... / -----

268B 0050 І на хресті отім без ката / І без царя вас, біснуватих, / Розтнуть, розірвуть, розіпнуть,

292B 0010 Своєю худобу та співає... / Аж ось лихий царя несе / З законами, з мечем, з катями,

292B 0034 Жидам сердешним заздро стало, / Що й невеличконого царя / І з кізяка хоч олтаря

292B 0039 Щоб він де хоче, там і взяв, / А дав би їм, старий, царя. / Отож премудрий прозорливець,

292B 0044 Того Саула-здоровила / І їм помазав во царя. / Саул, не будучи дурак,

292B 0072 Чи заходиться та зробиць / Царя здорового? – По мові, / По мудрій раді розійшлись

297B 0015 Без всякого лихого лиха / Царя до ката поведуть. / -----

ЦАРЯ-ВЛАДИКИ 1

249B 0037 Младенче праведний, великий, / Од п'яного царя-владика! / Од гіршого ж тебе спасла

ЦАРЯМ 9

029B 0044 Чи те воно тойді було?... / Та все пішло ц[арям] на грище: / І Запорожжя, і село...

230B 0083 Ти спиш в кіюті, а царі... / Та цур їм, тим царям поганим! / Нехай верзуться їм кайдани,

230B 0091 Із тьми, із смрада, із неволі / Царям і людям на показ / На світ вас виведу надалі

273В 0001 ----- / Царям, всесвітнім шинкарям, / І дукачі, і таляри,
277В 0002 Тим неситим очам, / Земним богам – царям, / І плуги, й кораблі,
277В 0020 Все на світі – не нам, / Все богам тим – царям! / І плуги, й кораблі,
289В 0007 І крихту хліба понесли / Царям убогим. Буде бите / Царями сіяєє жито!
292В 0028 В храмах, в пагодах годувались, / Мов кабани царям на сало / Та на ковбаси. І царі
299В 0023 Чи буде суд! Чи буде кара! / Царям, царятам на землі? / Чи буде правда меж
людьми?

ЦАРЯМИ 1

289В 0008 Царям убогим. Буде бите / Царями сіяєє жито! / А люде виростуть. Умруть

ЦАРЯМИ-СУДІЯМИ 1

258А 0125 ----- / Меж царями-судіями / На раді великій

ЦАРЯ-ПРОРОКА 1

076В 0077 Таки Вірсавію. Нівроку, / До божого царя-пророка / Сама Вірсавія прийшла,

ЦАРЯТА 2

180А 0039 Усі на сім світі – / І царята, і старчата – / Адамові діти.
289В 0010 А люде виростуть. Умруть / Ще незачатіє царята... / І на оновленій землі

ЦАРЯТАМ 1

299В 0023 Чи буде суд! Чи буде кара! / Царям, царятам на землі? / Чи буде правда меж
людьми?

ЦАРЯТЬ 1

303В 0011 Ні Бога навіть, ні півбога. / Псарі з псарятами царять, / А ми, дотепні доїзжачі,

ЦАРЯХ 1

266В 0003 І о князях, і о вельможах, / І о царях отих. І рци: / Нащо та сука, ваша мати,

ЦВЕНЬКАЄ 1

180А 0342 Ніби без'язики – / Анітельень. Цар цвенькає; / А диво-цариця,

ЦВЕНЬКАТЬ 1

180А 0515 Батьків своїх, що змалечку / Цвенькать не навчили / По-німецькій – а то тепер

ЦВИНТАР 1

237В 0008 Чи швидко брата в домовині / З гостей на цвинтар понесуть? / А ти, о Господи
єдиний,

ЦВИНТАРІ 2

061А 1581 І Оксану вкрали. / А титаря на цвинтарі / Вчора поховали».
221А 0018 Тут і виростала, / Отут, було, на цвинтарі / Я з дітьми гуляю

ЦВІВ 1

288В 0001 ----- / Барвінок цвів і зеленів, / Слався, розстилався;

ЦВІЛИ 1

037В 0006 Пишались вольними степами, / В садах кохалися, цвіли, / Неначе лілії, дівчата.

ЦВІЛЮ 1

171А 0028 Марно сльози трачу: заснула Україна, / Бур'яном укрилась, цвіллю зацвіла, / В
калюжі, в болоті серце прогноїла

ЦВІЛО 2

- 218В 0102 Святою, чистою красою, / Як тая лілія, цвіло. / Дивилася на неї мати
305В 0012 І спала ніч. А кругом тебе / Творилося, росло, цвіло, / І процвітало, і на небо

ЦВІРКУН 1

- 046В 0117 Мов волі, світу сонця жду. / Цвіркун замовкне, зорю б'ють. / Благаю Бога, щоб
смеркало,

ЦВІСТИ 2

- 016А 0038 І квіткою, й калиною / Цвісти над ним буду, / Щоб не пекло чуже сонце,
285В 0010 Подай же й нам, всещедрий Боже! / Отак цвісти, отак рости, / Так одружитися і йти,

ЦВІТ 3

- 270А 0014 «Я не знаю, моя сестро». / І Цвіт Королевий / Схилив свою головоньку
270А 0086 І заплакала Лілея, / А Цвіт Королевий / Схилив свою головоньку
250В 0227 Не та тепер, Маріє, стала! / Цвіт зельний, наша красота! – / Промовив Йосип.– Диво
сталось

ЦВІТАМИ 2

- 076В 0166 Сельний при долині – / Меж цвітами. Отож вона / І гріла собою
147В 0011 Біліють. Весело землі, / Цвіте, красується цвітами, / Садами темними, лугами.

ЦВІТЕ 12

- 030А 0190 Доню моя, доню моя, / Цвіте мій рожевий! / Як ягодку, як пташечку,
114А 0227 Як маківка меж квітками, / Цвіте, розцвітає, / Має поле, має волю,
264А 0002 Рости, рости, моя пташко, / Мій маковий цвіте, / Розвивайся, поки твоє
264А 0021 І прокленеш Бога. / Не цвіти ж, мій цвіте новий, / Нерозвитий цвіте,
264А 0022 Не цвіти ж, мій цвіте новий, / Нерозвитий цвіте, / Зов'янь тихо, поки твоє
270А 0012 Скажи мені, мій братику, / Королевий Цвіте!» / «Я не знаю, моя сестро».
270А 0078 Скажи ж мені, мій братику, / Королевий Цвіте, / Нащо мене Бог поставив
016В 0383 Княжно моя безталанна, / Знівечений цвіте. / Ти ще будеш покутовать
147В 0011 Біліють. Весело землі, / Цвіте, красується цвітами, / Садами темними, лугами.
241В 0005 Святеє слово над землею. / Якби то й ти, дністровий цвіте... / Ні, ні! Крий Боже!
Розіпнуть.
241В 0008 В Сибір в кайданах поведуть. / І ти, мій цвіте неукритий... / Не вимовлю...
243В 0001 ----- / Ой по горі роман цвіте, / Долиною козак іде

ЦВІТИ 4

- 264А 0021 І прокленеш Бога. / Не цвіти ж, мій цвіте новий, / Нерозвитий цвіте,
095В 0134 Прийшла додому, подивилась: / Цвіти за образом святим, / І на вікні стоять цвіти,
095В 0135 Цвіти за образом святим, / І на вікні стоять цвіти, / На стінах фарбами хрести,
276В 0020 Повісилась. А мудрий Нума / І на дівча і на цвіти / Дивується собі і дума,

ЦВІТОМ 4

- 270А 0064 А весною процвіла я / Цвітом при долині, / Цвітом білим, як сніг, білим!
270А 0065 Цвітом при долині, / Цвітом білим, як сніг, білим! / Аж гай звеселила.
270А 0080 Нащо мене Бог поставив / Цвітом на сім світі? / Щоб людей я веселила,
305В 0004 В раю веселому зросла, / Рожевим цвітом процвіла / І раю красного не зріла,

ЦВІТУ 1

- 270А 0009 Очей не спускають / З мого цвіту? Дивуються, / Не знають, де діти!

ЦВІТУТЬ 1

- 016В 0037 Зеленим гасм поросло. / Цвітуть сади, біліють хати, / А на горі стоять палати,

ЦВЯШОК 2

061A 0794 Насипали в халяви жару... / «У тім'я цвяшок закатай!» / Не витерпів святої кари,
095B 0001 ----- / Неначе цвяшок, в серце вбитий, / Оцю Марину я ношу.

ЦЕ 36

061A 0521 ----- / «Годі! годі! Це погана: / Схизмати співають».
061A 0561 Живуть в одній хаті». / «Ми це знаєм, бо ми самі / Їх так очухрали».
061A 0670 «Серце моє, зоре моя, / Де це ти зоріла?» / «Я сьогодні забарилась:
061A 0967 ----- / Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ще ось що; / не так пани, як
підпанки, або – поки сонце зійде, то роса
061A 1013 ----- / І вішати, і мордувати! Добре сй-богу, добре! Ну, це / так! Далєбі, дав би
карбованця, якби був не пропив учора!
061A 1423 «Ну, хіба Бідою?» / «І це не так». / «Стривай лишень,
061A 2350 Криється в пожарі / За костьолом. Хто ж це такий? / -----
180A 0409 Мов світ увесь хоче / Загарбати. Хто ж це такий? / От собі й читаю,
180A 0415 Тепер же я знаю: / Це той первий, що розпинав / Нашу Україну,
196A 0023 Та й продасть в різницю / Москалеві. Це б то, бачиш, / Лепта удовиці
207A 0126 Стара моя сила, / Утомився... А все це ви / Так розворушили.
207A 0148 Возьмем за дитину?» / Тебе б то це. «Добре,– каже / Покойна Марина,–
207A 0235 Я побіжу за бабою... / Може, це з пристріту?» / «Ні, Ярино, моє серце,
207A 0266 Сй-богу, Ярино, / Не жартую!» – «Та це й справді / Ти завтра покинеш
207A 0549 Степаночку, моє серце! / Де ж це ти барився? / Тату! Тату! Ідіть сюда,
221A 0030 Із Чигрина гості, / То це й шлють, було, за мною. / Одягнуть, обують,
221A 0195 ----- / Оце тобі, а це тобі. / Я оце літала
221A 0207 ----- / На яку це? На ковану? / Ну, вже наробила...
221A 0386 ----- / Що це таке верзете ви? / Які там ворони?
274A 0266 Я до його: «Тату! / Мій таточку! це я прийшла». / За руки хватаю.
274A 0268 За руки хватаю. / «Це я»,– кажу. А він мені / Шепче: «Я прощаю.
083B 0016 І парубки...– Уже й кінець! / Ануте іншу! – Та й це добра! – / І знову ліри зарєвли,
083B 0146 Приспівує, примовляє: / «Чи не той це Микита, / Що з вильотами свита?»
083B 0148 Що з вильотами свита?» / Той це, той, що на селі / Ти насміялася колись.
095B 0046 / Недавно це було. / Через село весілля йшло,
095B 0100 Цього вже лучше й не благай, / Бо це... сама здорова знаєш... / Дивися, огирем яким
095B 0224 І приспівувала / «Чи не це ж та кумася, / Що підтикалася!..
095B 0246 Чого ти дивишся на неї? / Це мати! мати! Не дивись! / А то з'їси. Ось на, давись!
095B 0289 Не плач, голубочко, дивись, / Це я, Мариночка твоя! / Дивися, чорная змія
104B 0133 Дрібними, як горох, сльозами. / І це трапляється меж нами, / Що ніж на серце
наставля,
129B 0055 Та й заголосила: / «Це не брат мій, це мій милий, / Я тебе дурила...»
129B 0055 Та й заголосила: / «Це не брат мій, це мій милий, / Я тебе дурила...»
180B 0018 Щоб знов на його надивитись, / Наговоритись.– Це мое! / Мое! – І дивиться на його,
185B 0036 А більш нічого я не знаю, / Хоч я за це і пропадаю / Тепер в далекій стороні.
188B 0012 Мені здається, що се я, / Що це ж та молодість моя. / Мені здається, що ніколи
272B 0013 Зопсуйте, некрите. / – Скажи, коню, до кого це / Ви так нагло гнались?

ЦЕБРОМ-ВІДРОМ 1

038B 0019 Козаки гуляють. / Як ту воду, цебром-відром / Вино розливають.

ЦЕГЛИНОЮ 1

250B 0275 Що на розпуття не прогнав. / А то б цеглиною убили – / Якби не вкрив, не заховав!

ЦЕГЛИНУ 1

173A 0214 Не пита й не плаче. / Одурила!.. І цеглину / Муштрує, то лає,

ЦЕЙ 6

061A 1634 Ось на ж тобі, друже, / Цей дукачик, та не згуби». / Узяв золотого,

- 038B 0064 Навік зачинилась / Козакові. Хто ж цей сивий / Попрощався з світом?
 095B 0058 Лихую твар таку, / Як цей правитель?.. Другий год, / Як він з німецькими плугами
 095B 0060 Як він з німецькими плугами / Забрався голий в цей куток. / А що тих бідних
 покриток
 104B 0049 Ще змалку з матір'ю старою / Ходив з торбами цей козак, / Отак і виріс сиротою,
 161B 0002 У Оглаві... Чи по знаку / Кому цей Оглав білохатий? / Троха лиш! Треба розказати,

ЦЕРКВА 2

- 221A 0310 Трошки, трошки б підждали, / І церква б упала... / Тойді б разом дві руїни
 029B 0021 На пригорі, ніби капличка, / Козацька церква невеличка / Стоїть з похиленим
 хрестом.

ЦЕРКВАМИ 2

- 061A 0319 Руйнували, мордували, / Церквами топили... / А тим часом гайдамаки
 180A 0260 Дивлюся: хати над шляхами / Та городи з стома церквами, / А в городах, мов
 журавлі,

ЦЕРКВИ 6

- 114A 0393 До тебе вернуса, / Не в бур'яні – серед церкви / Обнімеш Петруся,
 180A 0274 А може, те, що й московський. / Церкви, та палати, / Та пани пузаті,
 180A 0485 В новій рясі. Подивися: / Церкви та палати! / Веселися, лютий кате,
 057B 0251 Та ще й прочитає / Апостола серед церкви. / Вивчився читати
 095B 0264 Ходімо спать, бо завтра рано / До церкви підемо; поганий, / Дивися, лізе цілувать.
 158B 0028 В Україні; завтра рано / До церкви молитись / Підуть люде... Завтра ж рано

ЦЕРКВИ 4

- 061A 2102 Через тиждень в Лебедині / У церкві співали: / Ісаїя, ликуй! Вранці
 199A 0170 У злодія вже злодій краде, / Та ще й у церкві. Гади! гади! / Чи напилися ви, чи ні
 221A 0004 На похиленому хресті / На старій церкві. «Бог простить: / Ми тепер душі, а не люди,
 230B 0042 Що в морду затопив капрала, / Та ще й у церкві, і пропало, / Як на собаці.

ЦЕРКВУ 5

- 020A 0032 Запродана жидам віра, / В церкву не пускають! / Як та галич поле криє,
 061A 0804 Тепер з ним нічого робить. / Запалим церкву!» / «Гвалт! рятуйте!
 033B 0035 Та наказав запорожцям / Церкву будувати. / У наметі поставили
 156B 0059 З поганим Степаном, / Запалили церкву божу. / І кості Богдана
 179B 0026 Рай у серце лізе, / А ми в церкву лізем, / Заплющивши очі,–

ЦЕРКОВ 6

- 024A 0031 Без попа ховають, / Запродана жидам церков, / В церков не пускають!
 024A 0032 Запродана жидам церков, / В церков не пускають! / Як та галич поле криє,
 061A 1106 Кричить отаман. Опинились; / Аж церков бачать. Дяк співа, / Попи з кадилами, з
 кропилом;
 221A 0504 Широка, глибока. / Ото церков Богданова. / Там-то він молився,
 137B 0012 Народ з попами / З усіх церков на гору йде, / Мов та божа пчола, гуде.
 209B 0078 За мене піде, за наш край, / За церков божію, за люде, / А я молитись в хаті буду.–

ЦЕРКОВ-ДОМОВИНА 1

- 221A 0541 Не смійтеся, чужі люде! / Церков-домовина / Розвалиться... і з-під неї

ЦЕРКОВ-ДОМОВИНУ 1

- 221A 0521 За те ж тобі така й дяка. / Церков-домовину / Нема кому полагодить!!

ЦЕРКОВКУ 1

- 125B 0038 В самім замку невеличку / Церковку святу / Не спалено. Отам Швачка

ЦЕРКОВЦІ 1

248В 0001 ----- / Ходить собі по церковці, / Книжечку читає

ЦЕСАРЯ 1

199А 0242 У Празі глухо гомонять, / І цесаря, і Вячеслава, / І той собор тисячоглавий

ЦИГАН 2

274А 0136 ----- / Коло огню старий циган / З люлькою куняє.

192В 0006 Крутий байрак, / Неначе циган чорний, голий, / В діброві вбитий або спить.

ЦИГАНАМИ 3

274А 0403 Та й пошкандибала / За циганами. І тихо, / Тихенько співала:

274А 0417 Не пила й не їла... / Неначе смерть, з циганами / По селах ходила.

274А 0441 За науку в ноги, / Попрощалась з циганами, / Помолилась Богу;

ЦИГАНЕ 11

173А 0092 Чи ти в полі, чи ти в гаї, / Обідраний цигане, / З бурлаками гуляєш?

274А 0027 Бендерським шляхом уночі / Ішли цигане. А йдучи, / Звичайне, вольниє, співали.

274А 0046 І... гу...» / Цигане слухають, сміються. / «І де ті люде тут возьмуться?

274А 0050 Бо тут все степ... Мара! Мара!» / Цигане крикнули, схопились. / А перед ними опинилось

274А 0112 І відьма тяжко заридала. / Цигане мовчки дивувались, / Поки поснули, де хто впав.

274А 0280 Насилу я руку / Випручала. Що, цигане, / Якби таку суку

274А 0332 У лакеї. А Наталю... / Чи твої цигане / Всі поснули?

274А 0346 Я, дурна, й ходила, / І молилась... Ні, цигане, / Я марне молилась.

274А 0367 Розірву!.. Возьміть до себе / І мене, цигане, / Я медведя водитиму,

274А 0394 Та й замовкла, мов заснула. / Цигане вставали, / Розбирали шатро своє,

274А 0409 ----- / Із-за Дністра пішли цигане / І на Волинь і на Україну.

ЦИГАНОМ 1

074В 0033 Святее сонечко зійшло. / Пустиня циганом чорніла, / Де город був або село –

ЦИДУЛУ 1

158В 0041 Як маєш журитись, / Прочитай оцю цидулу / І знай, що на світі

ЦИМБАЛИ 1

061А 0501 Жид не схаменеться. / «Де цимбали? Грай, псявіро!» / Аж корчма трясеться –

ЦИМИ 1

076В 0222 Так що ж мені тепер робити / З цими поганцями? Скажи, / Найкраща сестро Аполлона,

ЦИНОВИМИ 1

180А 0291 Спасибі, признався, / З циновими гудзиками: / «Де ты здесь узялся?»

ЦИТЬ 3

061А 1030 ----- / Цить лишень! Здається, дзвонять. Чуєш?.. Ще / раз... о!..

274А 0084 ----- / Цить, лишень, цить. / Он, бач, зо мною пан лежить.

274А 0084 ----- / Цить, лишень, цить. / Он, бач, зо мною пан лежить.

ЦИТЬТЕ 1

061А 0910 ----- / Цитьте лишень, здається, дзвонять! / -----

ЦІ 3

133В 0013 Як-небудь прожити. / А ці добрі люде / Найдуть тебе всюди,

160В 0009 Та кайдани собі кую / (Як ці добродії дознають). / Та вже ж нехай хоч розіпнуть,

194В 0073 Мене похоронять / На чужині,– і ці думи / Зо мною сховають!..

ЦЕЇ 1

129В 0026 Чого б мені не зробити / Для цієї Катерини / За одну годину».

ЦІ 3

207А 0590 І прожене долю / З цієї хати веселої / На чужее поле.

046В 0080 О доле моя! Моя країно! / Коли я вирвусь з цієї пустині? / Чи, може, крий Боже,

073В 0007 Та розважу свою тугу. / Не йди, кажуть, з цієї хати / Не пускають погуляти.

ЦІЙ 2

088В 0041 Чого тепер тобі, старому, / У цій неволі стало жаль– / Що світ зав'язаний, закритий!

194В 0048 Та все-таки не ті люде, / Що на цій чужині! / Гуляв би я понад Дніпром

ЦІКАВЕ 1

061А 0737 Тоді, тоді... Та цур йому, / А дуже цікаве! / А надто вам розказать би,

ЦІКАВІ 2

010А 0198 Козак та дівчина лежить. / Цікаві (нігде правди діти) / Підкралися, щоб ізлякать;

123А 0014 «Хто се, хто се?» – питаєте, / Цікаві дівчата. / Ото дочка по сім боці,

ЦІЛИМ 1

030А 0627 З другою кохайся... / З цілим світом... Я забуду, / Що колись кохалась,

ЦІЛІСІНЬКУ 1

095В 0145 Аж до палат, під тином сіла / І ніч цілісіньку сиділа / Та плакала. Уже з села

ЦІЛОВАТИСЬ 1

153В 0064 А вони – звичайне, діти – / Любо ціловатись / Коло воріт заходились.

ЦІЛОМУДРІЄ 1

305В 0018 Та ждала, ждала жениха, / Та ціломудріє хранила, / Та страх боялася гріха

ЦІЛУ 2

180А 0500 Посилала мати / На цілу ніч працювати, / На хліб заробляти.

199А 0296 ----- / І цілу ніч бенкетували / Ченці, барони... всі пили

ЦІЛУВАВ 1

250В 0697 Як узрів діток. Привітав / І цілував, благословляя, / Погрався з ними, мов маленький,

ЦІЛУВАЛА 4

030А 0034 Не дві ночі карі очі / Любо цілувала, / Поки слава на все село

061А 0637 Ті карі очі, ті очі козачі, / Що ти цілувала, серденько моє! / Забудь мої сльози,
забудь сиротину,

207А 0275 Була б тебе не любила / І не цілувала... / Ой, ой! сором! Геть од мене!

250В 0145 До лона тихо пригортала / І цілувала. Козеня, / Неначе теє кошеня,

ЦІЛУВАЛИ 3

274А 0071 «Як була я молодиця, / Цілували мене в лице, / А як стала стара баба,

274А 0073 А як стала стара баба, / Цілували б, була б рада». / -----

095В 0229 Паничі лицялись, / Руку цілували!..» / -----

ЦІЛУВАЛИСЬ 1

061А 0715 Меж мови-розмови / Цілувались, обнімались / З усієї сили;

ЦЛУВАТЬ 1

095B 0265 До церкви підемо; поганий, / Дивися, лізе цілувать. / Ось тобі, на!..

ЦЛУЄ 13

010A 0184 «Боже ти мій, Боже!» / Кличе її та цілує... / Ні, вже не допоможе!
030A 0276 Тільки сина пригортає, / Цілує та плаче. / А воно, як янгелятко,
061A 0743 А Оксана, як голубка, / Воркує, цілує; / То заплаче, то зомліє,
114A 0199 Часом сонна розмовляє, / Подушку цілує... / Мати спершу сміялася.
114A 0335 Ніж ба[чить], як другий, багатий, старий, / Цілує за гроші, вінчається з нею... / О
Боже! мій Боже! Волею своєю
123A 0153 Плаче, пада коло неї, / Розкрива, цілує / Мертві очі. «Подивися!..
221A 0033 І гетьман бере на руки, / Носить і цілує. / Отак-то я в Суботіві
234A 0230 Не зна Марко, чого вона / Так його цілує – / Сама не з'їсть і не доп'є,
095B 0073 І жінку, кралю молодую, / Аж тричі, бідную, цілує. / І, розмовляючи, пішли
104B 0135 Що ніж на серце наставля, / А сам цілує!.. Ожила / Моя сердешна молодиця!
179B 0016 Козак молоденький; / Цілує, вітає, / І йдуть по долині
217B 0010 Веселая, сміючись, мати, / Цілує діда і дитя / Аж тричі весело цілує,
217B 0011 Цілує діда і дитя / Аж тричі весело цілує, / Прийма на руки, і годує,

ЦЛУЙ 1

161B 0207 ----- / Хоч як хочеш цілуй собі, а я таки не читатиму! / -----

ЦЛУЮТЬСЯ 2

141B 0009 Ні з ким полюбитись. / Як дівчата цілуються, / Як їх обнімають,
237B 0006 Медоточивими устами / Цілуються і часу ждуть, / Чи швидко брата в домовині

ЦІМ 1

090B 0006 Що діяти? Уже й гуляю / По цім Аралу; і пишу. / Віршую нищечком, грішу.

ЦІНИ 1

258A 0059 І жеруть!.. Без плати / І без ціни оддав єси / Ворогам проклятим;

ЦІПОК 1

030A 0403 На плечах торбина, / В руці ціпок, а на другій / Заснула дитина.

ЦІПОЧКОМ 1

250B 0466 Аж ось і сам старий іде / З ціпочком тихо попід тином: / Носив у город шапличок

ЦОКОТАЛИ 1

175B 0028 Звичайне, хлопці. А дівчата, / Мов ті сороки, цокотали / Та до криниці учасали

ЦОКОТУХИ 1

030A 0095 Мабуть, сама вчила...» / Бодай же вас, цокотухи, / Та злидні побили,

ЦУГОМ 1

200B 0014 І генеральшею назвали, / І цугом в Київ повезли. / -----

ЦУР 14

030A 0383 І свого чимало... / Цур же йому!.. А тим часом / Кете лиш кресало
030A 0564 «Еге, бачу, яка фуга! / Цур же йому з лісом! / Піти в хату... Що там таке?
057A 0070 А слова – немає... / А за лихо... Та цур йому! / Хто його не знає!..
061A 0736 Гріха на всю губу! / Тоді, тоді... Та цур йому, / А дуже цікаве!
061A 0905 Та й син же штука! Я вчора зустрівся з Залізником; / таке розкажує про його, що цур
йому! «Кошовим, – каже, / – буде, та й годі; а може, ще і гетьманом, коли
123A 0120 Мліє на тім боці... / І я колись... Та цур йому! / Сором – не згадаю.
180A 0304 Не покупись полтинкою...» / Цур тобі, мерзенний / Каламарю... І зробився

- 207A 0262 Та за рушниками... / Чи подаєш?» – «Та цур тобі / З тими старостами,
 221A 0434 ----- / Та цур йому! / Лучше полягаєм
 150B 0006 Шукаю Бога, а нахожу / Таке, що цур йому й казать. / От що зробили з мене годи
 161B 0113 ----- / Е, ні, стривайте, цур не грать. / А то не буду й танцювать,
 161B 0310 ----- / Оце нагадала яку! Цур їй, яка погана! Побіжу / лиш швидше. Оставайтеся
 здорові, мої високії
 230B 0083 Ти спиш в кіоті, а царі... / Та цур їм, тим царям поганим! / Нехай верзуться їм
 кайдани,
 308B 0058 Молодую безвічную. / Або цур їй, друже, / І без неї обійдуся –

ЦУРАЄТЬСЯ 1

- 083B 0075 З тим серцем буває! / Увечері цурається, / Вранці забажає!

ЦУРАЙСЯ 1

- 030A 0624 Мій батечку, мій братику! / Хоч ти не цурайся! / Наймичкою тобі стану...

ЦУРАЙТЕСЬ 2

- 030A 0651 Возьміть за собою; / Не цурайтесь, лебедики: / Воно сиротина;
 250A 0221 І чужому навчається, / Й свого не цурайтесь. / Бо хто матір забуває,

ЦУРАЛИСЬ 2

- 045A 0088 Щоб люде не чули. / А щоб тебе не цурались, / Потурай їм, брате!
 274A 0472 Щоб з панами не кохались, / Людей не цурались. / «А то Бог вас покарає,

ЦУРАЮСЬ 1

- 215B 0032 І плачу тяжко, і, як ви... / Душі убогої цураюсь, / Своєї грішної душі!

ЦУРАЮТЬСЯ 3

- 180A 0145 Й чужі не приймають! / Старці навіть цураються!! / А панич не знає,
 250A 0224 Того Бог карає, / Того діти цураються, / В хату не пускають.
 180B 0063 З хреста ніби знята. / Старці тебе цураються, / Мов тії прокази.

ЦУ-ЦУ 2

- 061A 1101 ----- / «Цу-цу, скажені! Схаменіться! / Бач, розходилися! А ти,
 180A 0281 Ура!» – закричали. / «Цу-цу, дурні! схаменіться! / Чого се ви раді!

ЦЮ 1

- 161B 0040 Уже сміялися над ним! / Вони що страву носом чують. /

ЦЮК 1

- 074B 0010 В зелену діброву, / Дривину вибравши та й цюк! / Як вирветься сокира з рук –

ЦЯМРИНОЮ 1

- 057B 0339 Криницю копати.) / І виложив цямриною, / І над шляхом в полі

ЦЯМРИНУ 2

- 083B 0187 Байстрик виглядає! / Положила на цямрину / Титарівна сина
 250B 0522 Та й заридала. Полились / На цямрину святіє сльози / Та й висохли. А їй, небозі,

ЦЯЦЕ 1

- 180A 0322 А я, дурний, не бачивши / Тебе, цяце, й разу, / Та й повірив тупорилим

ЦЯЦЯ 1

- 180A 0287 Сегодня гуляти!» / «Та де ж вона, тая цяця?» / «Вон видишь – палати».

ЦЬКУВАЛИ 1

095В 0153 Сидить під тином; проганяли, / Уже й собаками цькували – / Не йде, та й годі

ЦЬКУЄМО 1

246А 0043 Застукали сердешну волю / Та й цькуємо. Лягло костьми / Людей муштрованих чимало.

ЦЬКУЮТЬ 1

131В 0013 Їде пан гульвіса. / Цькують його собаками, / Крутять назад руки

ЦЬОГО 9

234А 0114 Кому понадбали / Добра цього?..» / «Стривай лишень!

095В 0099 Не треба, кажеш, дайте хату! / Цього вже лучше й не благай, / Бо це... сама здорова знаєш...

104В 0078 Допік добре. А жіночка / Мов цього й не знає, / У доброму намистечку

104В 0176 Де ж нам, грішним, / Добра цього взяти? /

124В 0008 Як квіточка за водою, / Пливають з цього світа. / -----

153В 0004 Ще був тойді... От як на те / Не вбгаю в віршу цього слова... / Тойді здоровий-прездоровий

153В 0025 Та й думало з нею, / Щоб цього не знала мати, / Звичайне побратись,

161В 0153 Як для покойної. А знаю, / Без цього вже не повинчає / Отець Хома... Піти сказать,

266В 0026 Од реву львчища твого. / Окули люде і цього. / Заперли в щелепи удила

ЧАБАН 4

- 047A 0011 Та й голову схилить, / Чабан вранці з сопілкою / Сяде на могилі,
250B 0372 І тихне люд.– О люди! люди! – / Чабан якийсь біжить, кричить. / – Пророчество Іеремія,
292B 0006 На полі вольнім вольно пас / Чабан, було, в своєму раї. / І гадки-гадоньки не мас,
292B 0096 – І вийде цар Саул, і вийде,– / Чабан співає,– на войну...– / Саул прочумався, та й ну,

ЧАБАНА 1

- 292B 0094 Та ще й гусяра привела, / Якогось чабана Давида. / – І вийде цар Саул, і вийде,–

ЧАБАНАМ 1

- 250B 0396 З своїм младенцем. Слава вам, / Убогим людям, чабанам, / Що привітали, заховали

ЧАБАНИ 4

- 250B 0360 А недалеко край дороги / Отару гнали чабани, / Та й їх побачили. Небогу,
250B 0364 І у вертеп свій принесли, / І чабани його убогі / Еммануїлом нарекли.
292B 0049 Дивилися та дивувались / На новобранця чабани / Та промовляли, що й вони
292B 0086 Мов на сопілці. / Чабани, / Веніамінові внучата,

ЧАДА 1

- 218B 0510 Тільки ми, Адаме, / Твої чада преступніє, / Не одпочиваєм

ЧАДАМ 1

- 268B 0031 Спочивши, скорбная, скажи, / Прорци своїм лукавим чадам, / Що пропадуть вони, лихі,

ЧАДОМ-ДИМОМ 1

- 266A 0021 Запалили лихо, / Висушили чадом-димом / Тії добрі сльози,

ЧАЄМ 1

- 006B 0236 Гостей закованих своїх / Сердешним чаєм напували / І часових переменяли,

ЧАЄШ 1

- 029B 0031 На світ з домовини. / Може, часш оновлення? / Не жди тії слави!

ЧАЙКА 1

- 052A 0009 Де вони гуляють?» / Чайка скиглить літаючи, / Мов за дітьми плаче;

ЧАЙКИ 2

- 207A 0486 Турка пошукати». / Чайки і байдаки спускали, / Гарматами риштовали,
207A 0500 Пропадає. / Тільки три чайки, слава Богу, / Отамана курінного,

ЧАЙКОЮ-ВДОВИЦЕЮ 1

- 278B 0006 – Полечу, каже, зигзицею, / Тією чайкою-вдовицею, / Та понад Доном полечу,

ЧАЛОГО 1

- 045A 0023 Старий та химерний; / Заспіває про Чалого – / На Горлицю зверне;

ЧАПЛЯ 1

- 180A 0344 А диво-цариця, / Мов та чапля меж птахами, / Скаче, бадьориться.

ЧАРИ 2

- 095В 0083 Судилось Господом зносить / Красу і молодість... Мов чари, / Розсипалось та розлилось,
233В 0009 І колихала, і співала, / І чари діяла... І я... / О чарівниченко моя!

ЧАРІВНИЧЕНЬКО 1

- 233В 0010 І чари діяла... І я... / О чарівниченко моя! / Мені ти всюди помагала.

ЧАРКИ 1

- 187В 0029 На руки добрії кайдани / Та чарки в руки не дають / Або ножа, а то б зарані

ЧАРКОЮ 1

- 061А 0989 Аж лихо сміється. / Горілку, мед не чаркою– / Поставцем черкає,

ЧАРКУ 1

- 061А 1889 А я – так до шинку. / Вип'ю чарку, вип'ю другу, / Вип'ю третю на потугу,

ЧАРНЕЦЬКИМ 1

- 156В 0057 З турками татаре. / А ляхи з своїм Чарнецьким, / З поганим Степаном,

ЧАРОЧКАМИ 1

- 061А 1761 Торгувать, шинкувать / Буду чарочками, / Танцювать та гулять

ЧАРОЧКУ-ДРУГУ 1

- 061А 1019 До грошей я не дуже ласий. Аби була ласка слухати, / поки не охрип, співатиму; а охрипну –чарочку-другу тії / ледащиці-живиці, як то кажуть, та й знову. Слухайте ж,

ЧАРУЄШ 1

- 092В 0046 Аж чорними – голубими, / І досі чаруєш / Людські душі? Чи ще й досі

ЧАРЦІ 1

- 061А 2453 Бувало, в неділю, закривши мінею, / По чарці з сусідом випивши тієї, / Батько діда просить, щоб той розказав

ЧАС 22

- 061А 1158 Архістратига Михаїла. / Не за горами кари час. / Молітесь, братія!»
123А 0108 Не помогло... Кляне мати / Той час і годину, / Коли на світ породила
180А 0017 Вижде нещасливий / У тебе час та й запустить / Пазурі в печінки, –
199А 0108 Чи то ж і не буде? / Ні, настане час великий / Небесної кари.
221А 0145 Чи, може, що в маленької / На той час боліло. / Мене мати забавляла,
016В 0363 Гріхам великим потурає. / Не чуть нічого. Час минає. / А потім крик, а потім гвалт,
016В 0367 Почули сови. Потім знову / Не чуть нічого. І в той час / Скирти і клуня зайнялись,
076В 0002 Старенька сестро Аполлона, / Якби ви часом хоч на час / Придибали-таки до нас,
076В 0025 Возвисьте, дядино. Та ладом / Та добрим складом хоть на час, / Хоть на годиночку у нас
076В 0029 Покажем спереду і ззаду / Незрячим людям. В добрий час / Заходимось, моя порадо.
083В 0066 Мара, та й годі! Титарівно! / В недобрий час з того нерівні / Ти насміялась... Стало жаль
095В 0020 Катами писані за вас, / То вам байдуже, в добрий час / У Київ їздите щороку
160В 0013 Уже два года промережав / І третій в добрий час почну. / -----
161В 0212 ----- / Діти, годі вже вам учитись. Чи не час обідать? / -----
187В 0020 Поки вам лихо не приснилось, / Хоч невеличке, хоч на час! / А там – під лавою в шиночку
200В 0230 Його недовго мордували / В тюрмі, в суді, а в добрий час / В кайдани добре закували,
209В 0122 Синів всіх трьох моїх найшли, / Та в добрий час і полягли / Отут укупі!..

- 212В 0013 І хто заступить? Хто укриє / Од зла людського в час лихий? / Хто серце чистее
нагріє
250В 0039 Теслу, було, і струг покине / Та й дивиться; і час мине, / А він і оком не мигне
250В 0301 Од кесаря, його самого, / Щоб ви сьогодні, сей же час! / Ви на ревізію у город,
250В 0380 І люд розходивсь. / Через час / Чи через два прийшов указ
250В 0673 Романський золотий плебей! / І час і два мине, не встане, / На матір навіть не
погляне

ЧАСА 1

- 185В 0030 Пишу собі, щоб не міняти / Часа святого так на так, / Та іноді старий козак

ЧАСАМИ 1

- 091В 0006 І досі нудно, як згадаю / Готический с часами дом; / Село обідране кругом;

ЧАС-ГОДИНОНЬКА 1

- 030А 0183 Що є в тебе мати. / Проклятий час-годинька / Що ти народилась!

ЧАСИ 1

- 046В 0097 І все на світі проженуть. / І спинять ніч. Часи літами, / Віками глухо потечуть.

ЧАСОВИХ 2

- 006В 0237 Сердешним чаєм напували / І часових переміняли, / Синемундирих часових.
006В 0238 І часових переміняли, / Синемундирих часових. / І до дверей, на ключ замкнутих,

ЧАСОВІЇ 1

- 014В 0009 Солдатськеє нежитіє / Два часовії розмовляють. / -----

ЧАСОМ 35

- 010А 0162 ----- / А тим часом із діброви / Козак виїзжас;
030А 0133 Кляне свою долю. / А тим часом вороженьки / Чинять свою волю –
030А 0363 А поки – спочину / Та тим часом розпитаю / Шлях на Московщину.
030А 0383 І свого чимало... / Цур же йому!.. А тим часом / Кете лиш кресало
030А 0717 На сонці куняє, / А тим часом старий кобзар / Ісуса співає.
057А 0058 Поки не остило... / Лягла спочить... А тим часом / Виросла могила,
061А 0129 Плаче Україна...» / І я плачу. А тим часом / Пишними рядами
061А 0320 Церквами топили... / А тим часом гайдамаки / Ножі освятили.
061А 0354 А сироті треба самому придбать. / Трапляється, часом тихенько заплаче, / Та й то не
од того, що серце болить:
061А 0763 ----- / А тим часом світить / З усіх вікон у титаря.
061А 0927 А мудро співає! Коли не гослухаєш, усе іншу. / Підкрадьмось, братці, та послухасмо,
а тим часом / задзвонять.
061А 1199 Дрімають... навіки бодай задрімали! / А тим часом місяць пливе оглядать / І небо, і
зорі, і землю, і море,
061А 1320 Може, ще загину». / А тим часом із байрака / Півень – кукуріку!
061А 1573 За що пропадаю». / А тим часом гайдамаки / Й Вільшану минають.
061А 1714 В полум'ї, в пожарі. / А тим часом гайдамаки / Столи вздовж базару
061А 2543 Осталася слава. / А тим часом стародавню / Січ розруйновали:
061А 2563 ----- / Тільки часом увечері, / Понад Дніпром, гаєм
114А 0029 І сестру Мар'яну рястом уквітчай, / Часом на Петруся усміхнись, щаслива, / І хоч
так, як жарти, колишне згадай.
114А 0198 Петруся співає. / Часом сонна розмовляє, / Подушку цілує...
123А 0186 Рве на собі коси... / А тим часом синя хвиля / Ганнусю виносить.
169А 0039 Не своє шукає, / А тим часом перевертні / Нехай підрастають
173А 0069 Як квіткою в гаї, / Кохалася... А тим часом / Батько умирає.
180А 0175 Серце заховаю / Та тим часом пошукаю / На край світа раю.
180А 0427 Стою, замираю... / А тим часом тихо, тихо / Та сумно співає

- 207A 0302 Ніби за водою / До криниці. А тим часом / Запорозьку зброю
 207A 0451 Щоб ляхи або татаре / Часом не спіткали». / І радесенька Ярина
 234A 0234 Не зна Марко, як в колиці / Часом серед ночі / Прокинеться, ворухнеться –
 234A 0467 І днює й ноче. / А тим часом сичі вночі / Недобре віщують
 016B 0297 За неї молилось... / А тим часом жиди в селі / З грішми появились.
 057B 0111 Ніхто і здалека не бачив, / Як я, лукавий. А тим часом / Просохли очі у вдови.
 076B 0002 Старенька сестро Аполлона, / Якби ви часом хоч на час / Придбали-таки до нас,
 143B 0008 Розійшлися, мов не знались. / А тим часом дорогиї / Літа тії молодії
 218B 0338 Буде завдавати / В Колізеї. А тим часом / Иди зустрічати
 230B 0049 Сатрапа в морду затопив. / А ви – юродиві – тим часом, / Поки нездужає капрал,
 308B 0023 Зійдемо на гору, / Спочинемо, а тим часом / Твої сестри-зорі

ЧАСОЧОК 1

- 016B 0098 Хотілось любити, / Хоть годочок, хоть часочок / На світ подивитись.

ЧАСТО 1

- 036B 0021 І чудно й нудно, як поміркую, / Що часто котяться голови буї / За теє диво! Мов пси,
 гризуться

ЧАСТОВАТИ 1

- 020A 0082 Зібрав шляхту всю докупи / Та й ну частовати. / Зібрав Тарас козаченьків

ЧАСТОЧКА 1

- 209B 0076 Я думав, грішний,– перед Богом / Нехай хоч часточка убога / За мене піде, за наш
 край,

ЧАСТОЧКУ 2

- 234A 0181 «Та воно-то треба. / Бо й я свою вже часточку / Прожив, слава Богу,–
 234A 0443 Миколаєві святому / Й на часточку дати; / Бо щось Марко забарився...

ЧАСТУВАТИ 1

- 024A 0054 Зібрав шляхту всю докупи / Та й ну частувати. / Зібрав Тарас товариство

ЧАСТУВАТЬ 1

- 061A 1078 А ми будем шинкувать, / Ляшків-панків частувать. / Ляшків-панків почаствуем,

ЧАСТУЄ 1

- 234A 0302 У двір закликає, / Та вареною частує, / На весілля просить.

ЧАСУ 8

- 061A 2555 ----- / З того часу в Україні / Жито зеленіє:
 123A 0172 ----- / З того часу ставок чистий / Заріс осокою;
 199A 0012 Жде підпалу, як той месник, / Часу дожидає, / Злого часу. Тліла іскра,
 199A 0013 Часу дожидає, / Злого часу. Тліла іскра, / Тліла, дожидала
 016B 0281 Побачила села / Знівечені. З того часу / Стала невесела.
 083B 0053 В далеку дорогу / Пішов собі... З того часу / Не чуть його стало...
 083B 0055 Не чуть його стало... / З того часу титарівні / Щось такеє сталось!
 237B 0006 Медоточивими устами / Цілюються і часу ждуть, / Чи швидко брата в домовині

ЧАШІ 1

- 246A 0160 Кров добру, не чорну. Довелось запить / З московської чаші московську отруту! / О
 друже мій добрий! друже незабутий!

ЧВАНИТЕСЯ 1

- 250A 0164 Ясновельможні гетьмани. / Чого ж ви чванитесь, ви! / Сини сердешної України!

ЧВАНИТЕСЬ 2

- 250A 0170 А з їх, бувало, й лій топили. / Може, чванитесь, що братство / Віру заступило.
250A 0186 Була для городу! / А чванитесь, що ми Польщу / Колись завалили!..

ЧВАНИТЬСЯ 2

- 061A 0275 Та що не минає? / Було, шляхта, знай, чваниться, / День і ніч гуляє
221A 0213 Та й то з фоном Корфом. / Ще й чваниться, показує / На чужу роботу!

ЧВАНЬТЕСЬ 1

- 250A 0168 Ще лучше, як батьки ходили. / Не чваньтєсь, з вас деруть ремінь, / А з їх, бувало, й лій топили.

ЧВАРИ 2

- 199A 0158 Свої догмати!.. кров, пожари, / Всі зла на світі, війни, чвари, / Пекельних мук безкрай ряд...
033B 0052 Розказали кобзарі нам / Про війни і чвари, / Про тяжкеє лихоліття...

ЧВЕРТКУ 1

- 207A 0055 Ласє, проклїнає! / І за чвертку закладає – / Ні, не покидає!

ЧЕЛОМ 1

- 218B 0180 Кїприди, оргїї цариця, / Понїкла радостним челом / Перед апостолом. І встала,

ЧЕЛЯДІ 2

- 180A 0554 І ті пропадають! / Він до челяді – і челядь, / І челядь пропала;
161B 0383 І сволок не митий, / І челяді нема дома, / Й худоби немає,

ЧЕЛЯДЬ 4

- 180A 0554 І ті пропадають! / Він до челяді – і челядь, / І челядь пропала;
180A 0555 Він до челяді – і челядь, / І челядь пропала; / До москалів – москалики,
209B 0098 Вночі на хутір занєсло. / А з ними челядь їх скажена, / Та ще драгуни... Дай мені!
209B 0107 Замкнулись п'яні, я бачив. / А челядь п'яна полягала / У клуні на соломі спать,

ЧЕНЦЕВІ 1

- 038B 0092 А сивий гетьман, мов сова, / Ченцеві зазирає в вічі. / Музика, танці і Бердичів.

ЧЕНЦІ 10

- 199A 0195 Луна, гогочучи, неслась. / Ченці ховаються... Мов кара, / Луна в конглавї оддалась –
199A 0199 Зашипїли, мов гадюки, / Ченці в Ватїканї, / Шепочеться Авїньїона
199A 0225 Як та галич поле крила – / Ченці повалили / До Констанця; степи, шляхи,
199A 0297 І цілу ніч бенкетовали / Ченці, барони... всі пили / І, п'яні, Гуса проклїнали,
199A 0301 І світ настав... Ідуть молиться / Ченці за Гуса. З-за гори / Червоне сонце аж горить.
199A 0338 Мов собаки, коло огню / Кругом ченці стали. / Боялися, щоб не вилїз
199A 0347 Червоного змія / Простї люде. Пішли ченці / Й Те Деум співали,
199A 0356 Пішли в Прагу. Отак Гуса / Ченці осудили, / Запалили... Та божого
199A 0366 ----- / Ченці і барони / Розвернулись у будинках
038B 0058 Крикнув: «Пугу! пугу! / Привїтайте, святї ченці, / Товариша з Лугу!»

ЧЕНЦЯ 2

- 199A 0167 За буллу вдвоє, рїж хоч брата, / Окримє папи і ченця, / І в рай їди! Конєць концям!
121B 0013 В поганім жупанї. / І у ченця, як трапиться, / Нєхай не гуляє,

ЧЕНЦЯМ 1

- 199A 0152 Прокиньтєсь, чєхи, будьтє люди, / А нє посмішїщє ченцям! / Розбойники, кати в тіарах

ЧЕНЦЯМИ 1

199A 0201 Шепочеться Авіньйона / З римськими ченцями, / Шепочуться антипапи,

ЧЕНЧІО 1

016B 0357 Убий, і Бог не покарає! / Як тая Ченчіо колись / Убила батька кардинала

ЧЕПУРИТЬСЯ 1

161B 0176 Думаєш убити! / Ні, старий мій чепуриться, / Аж брідко дивиться!

ЧЕПУРНЕ 1

057B 0048 Мій Боже милий! А трудяще, / А чепурне, та роботяще, / Та тихе. Бач, і сирота,

ЧЕПУРНЕНЬКИЙ 1

307B 0007 Єлей і миро принесли. / І чепурненький жрець Ізиди, / Чорнявенький і кавалер,

ЧЕПУРНИХ 1

230B 0035 А вас, моїх святих киян, / І ваших чепурних киянок / Оддав своїм профосам п'яним

ЧЕРВИВИЙ 1

266B 0040 На корень свій, уже гнилий, / Уже червивий, і малий, / І худосильний. Вітер з поля

ЧЕРВІНЦІВ 1

061A 0571 Що-то за хороше! / А червінців! хоч не його, / Так що? Аби гроші».

ЧЕРВЛЕНІЙ 1

076B 0051 По кровлі кедрових палат / В червленій ризі помагає / Та, мов котюга, позирає

ЧЕРВОНА 4

074B 0041 Червоніє по пустині / Червона глина та пичина, / Бур'ян колючий та будяк,

095B 0209 Мороз лютує, аж скрипить, / Луна червона побіліла, / І сторож боязно кричить,

179B 0002 Зацвіла в долині / Червона калина, / Ніби засміялась

302B 0004 Пишається над водою / Червона калина. / Пишається калинонька,

ЧЕРВОНЕ 3

061A 0834 ----- / Базари, де військо, як море червоне / Перед бунчуками, бувало, горить,

199A 0302 Ченці за Гуса. З-за гори / Червоне сонце аж горить. / І сонце хоче подивиться,

046B 0083 ----- / І почорніє червоне поле... / – Айда в казарми! Айда в неволю! –

ЧЕРВОНЕС 1

199A 0324 Не сховають. Розіллється / Червонес море / Крові! крові з дітей ваших!

ЧЕРВОНІВ 1

061A 1295 Козацької крові; ще понесеш, друже! / Червонів ти синє, та не напоїв; / А сю ніч уп'єшся. Пекельнеє свято

ЧЕРВОНІЙ 5

234A 0415 Й намиста разочок / Яриночці, і червоний / З фольги образочок,

016B 0319 І дивиться, як над горою / Червоний місяць аж горить, / З-за хмари тихо виступає.

095B 0184 На ліс чорний, а з-за лісу / Червоний діжою / Місяць сховався... – І я колись

095B 0201 Зареготалися псарі, / А пан червоний, аж горить, / Іде в світлицю до Марини,

174B 0025 Златом окула, / Одягла його в червоний / В жупан дорогий.

ЧЕРВОНІМ 3

061A 1770 Діток в школу оддам, / А червоним черевичкам / Таки дам, таки дам!

218B 0457 Лідійський золотий пісок / Покрився пурпуром червоним, / В болото крові замісивсь.

250B 0116 Лілеями та тим рясним / Червоним маком. Та й засни / Під явором у холодочку,

ЧЕРВОНІТЬ 3

- 061A 1148 Шляхетським трупом. Лях гуляє! / Нема Богдана червонить / І Жовті Води, й Рось зелену.
 150A 0183 Пливають собі, а з-за хвилі / Сонце хвилю червонить, / Перед ними море миле
 154A 0174 Пливають собі, а з-за хвилі / Сонце хвилю червонить; / Перед ними море миле

ЧЕРВОНІХ 4

- 173A 0037 Таки панну, сину. / У червоних черевиках, / В зеленім жупані
 038B 0033 ----- / В червоних штанях аксамитних / Матнею улицю мете.
 083B 0113 У синій шапці, у жупані, / В червоних, як калина, штанях, / Навприсідки вліта козак,
 116B 0014 Дівчаточка на музиках / У червоних черевиках... / Я світом нужу.

ЧЕРВОНІ 9

- 020A 0050 Де поділось козачество, / Червоні жупани? / Де поділась доля-воля?
 052A 0036 Не покриють Україну / Червоні жупани! / Обідрана, сиротою
 061A 0008 А сонечко встане, як перше вставало, / І зорі червоні, як перше плили, / Попливуть і потім, і ти, білолиций,
 150A 0140 На байдаки – та й потягли, / Рвучи червоні гори-хвилі. / Пливають собі, ніби з дому,
 154A 0140 На байдаки – та й поплили, / Рвучи червоні гори-хвилі. / Пливають собі, ніби з дому;
 199A 0255 Збиралися кардинали, / Гладкі та червоні, / Мов бугаї в загороду,
 207A 0102 «Ой гоп, чики-чики, / Та червоні черевики, / Та троїсті музики,
 046B 0063 Та тут не такії, / Руді-руді, аж червоні, / А там голубії,
 108B 0002 За сонцем хмаронька пливе, / Червоні поли розстилає / І сонце спатоньки зове

ЧЕРВОНІЄ 15

- 010A 0148 Пішла луна гаєм; / Червоніє за горою; / Плугатир співає.
 030A 0282 Сіло сонце, з-за діброви / Небо червоніє; / Утерлася, повернулась,
 030A 0507 Умите сльозою, / Червоніє, як квіточка / Вранці під росою.
 030A 0550 І ополонка – воду брать... / Мов покотьюло червоніє, / Крізь хмару сонце зайнялось.
 047A 0044 Карі оченята, / Біле личко червоніє – / Не довго, дівчата!
 061A 0425 Як квіточка в гаю, / Червоніє; а пазуха... / Пазухи немає –
 061A 0852 Місяць впливає, / Червоніє, круглолиций, / Горить, а не сяє,
 061A 1331 Зайнялася Смілянщина, / Хмара червоніє. / А найперша Медведівка
 061A 1671 Отак курить. Гнилий Тікич / Кров'ю червоніє / Шляхетською, жидівською;
 061A 1721 Вечеряють, а кругом їх / Пекло червоніє. / У полум'ї, повішані
 114A 0310 Наша, наша придалась! / Червоніє хвартушина; / Роду чесного дитина.
 123A 0048 Лихо, лихо! Мати в'яне, / Дочка червоніє, / Виростає... Та й виросла
 180A 0169 Та по всьому небу орду розпусти. / Нехай чорніє, червоніє, / Полум'ям повіє,
 016B 0329 Як зорі божії встають, / Як сходить місяць, червоніє... / Дивітеся, поки вас гріє,
 074B 0040 ----- / Червоніє по пустині / Червона глина та пичина,

ЧЕРВОНІЄШ 1

- 114A 0397 Дивуйтеся, люди! / А ти стоїш, червонієш...» / «Коли то те буде?»

ЧЕРВОНІЛА 2

- 052A 0024 Де кров ляха, татарина / Морем червоніла... / Вернітеся!» – «Не вернутися!» –
 123A 0096 Вранці під росою, / Так Ганнуся червоніла, / Милася сльозою.

ЧЕРВОНІМ 2

- 061A 1796 Як дитина. Чого б, бачся? / В червонім жупані, / У золоті, слава є,
 061A 1820 У Лисянці, не в свитині – / В червонім жупані, / Сидить один та думає:

ЧЕРВОНОГО 3

- 199A 0346 І бачили на тіарі / Червоного змія / Прості люде. Пішли ченці
 234A 0484 А батькові шитий пояс / Шовку червоного, / А наймичці на очіпок
 234A 0491 Фіг та винограду, / А всім вкупі – червоного / Вина з Цареграду

ЧЕРВОНОЛИЦЯ 1

088B 0013 Як кажуть, стала виглядати / Червонолиця Діана... / А я вже думав спати лягати

ЧЕРВОНО-РОЖЕВУ 2

270A 0016 Схилив свою головоньку / Червоно-рожеву / До білого пониклого

270A 0088 Схилив свою головоньку / Червоно-рожеву / На біле поникле

ЧЕРВОНОЮ 5

016A 0031 Туди, де мій милий, / Червоною калиною / Постав на могилі.

020A 0109 ----- / Червоною гадюкою / Несе Альта вісти,

024A 0081 ----- / Червоною гадиною / Несе Альта вісти,

061A 2386 Хрестить, накриває / Червоною китайкою / Голови козачі.

284B 0004 Меж лозою з ялиною, / З червоною калиною. / -----

ЧЕРВОНУ 8

010A 0217 А в головах у дівчини / Червону калину. / Прилітає зозуленька

027A 0004 Над водою гне з вербою / Червону калину, / На калині одиноке

027A 0064 Над водою гне з вербою / Червону калину, / На калині одиноке

030A 0210 Хто посадить на могилі / Червону калину? / Хто без тебе грішну душу

234A 0487 Парчі золотої / І червону добру хустку / З білою габою.

006B 0216 А дівчина заручена – / Червону калину. / Не прийнялись три ясени,

125B 0013 Кошуленьку білу. / Ні, не білу, а червону... / Ходім погуляєм.

161B 0075 Наділа б жовті черевики, / Червону б юпку одягла, / Заквітчала б барвінком коси...

ЧЕРВОНУЮ 1

006B 0180 Подругу свою, / Зневажають червону / Калину мою.

ЧЕРЕВИКАХ 2

173A 0037 Таки панну, сину. / У червоних черевиках, / В зеленім жупані

116B 0014 Дівчаточка на музиках / У червоних черевиках... / Я світом нужу.

ЧЕРЕВИКИ 5

061A 1751 Курку, яйця продала – / Маю черевики. / Од села до села

207A 0102 «Ой гоп, чики-чики, / Та червоні черевики, / Та троїсті музики,

116B 0001 ----- / Якби мені черевики, / То пішла б я на музики...

145B 0010 Та піду я у найми наймуся, / Та куплю я, мамо, черевики, / Та найму я троїсті музики.

161B 0074 То я б кісники заплела, / Наділа б жовті черевики, / Червону б юпку одягла,

ЧЕРЕВИКІВ 1

116B 0004 Горенько моє! / Черевиків немає, / А музика грає! грає!

ЧЕРЕВИЧКАМ 1

061A 1770 Діток в школу оддам, / А червоним черевичкам / Таки дам, таки дам!

ЧЕРЕВИЧКИ 1

234A 0489 З білою габою. / А діточкам черевички, / Фіг та винограду,

ЧЕРЕВИЧКІВ 1

061A 1877 Чи я ж тебе не люблю, не люблю? / Чи я ж тобі черевичків не куплю? / Куплю, куплю, чорнобрива,

ЧЕРЕВІ 1

221A 0323 Катам помагати. / Наш вже в череві щипає... / А я начитала,

ЧЕРЕВО 1

289В 0003 Вина й не бачили. Єлей / Потік у черево чернече! / А ви, святіє предотечі,

ЧЕРЕЗ 33

030А 0581 Що москаля кличе». / Через пеньки, заметами, / Летить, ледве дише.
 061А 0864 Як ножі святили.) / Людей не чуть; через базар / Кажан костокрилий
 061А 1962 «Добре, батьку! Чуєм!» / Через греблю повалили, / Гукають, співають.
 061А 2063 Тепер же я знаю!..» / «Через тиждень обіцявся / Прийти за тобою».
 061А 2065 Прийти за тобою». / «Через тиждень! через тиждень! / Раю мій, покою!
 061А 2065 Прийти за тобою». / «Через тиждень! через тиждень! / Раю мій, покою!
 061А 2085 Як весело стало! / Через тиждень, бабусенько... / Ще три дні осталося.
 061А 2101 В храм пошкандибала. / Через тиждень в Лебедині / У церкві співали:
 061А 2342 У чорній киреї / Через базар переходить? / Став; розрива купу
 061А 2348 І, позад базару, / Через мертвих переступа, / Криється в пожарі
 150А 0005 Не чуємо на чужині. / Ой повій, повій, вітре, через море / Та з Великого Лугу,
 150А 0127 Скутар, мов пекло те, палає, / Через базари кров тече, / Босфор широкий доливає.
 154А 0005 Не чуємо на чужині. / Ой повій, повій, вітре, через море / Та з Великого Лугу,
 154А 0127 Скутар, мов пекло те, палає, / Через базари кров тече, / Босфор широкий доливає.
 207А 0356 І знов пропадає; / Ніби шапка через поле / Котиться, чорніє,
 207А 0576 ----- / Через тиждень без старостів / За Степана свата
 207А 0625 І мене взяло з собою; / І через Балкани / Простали ми в Україну
 221А 0002 Як сніг, три пташечки летіли / Через Суботове і сіли / На похиленному хресті
 221А 0183 ----- / Через мост идет черт, / А коза по воде.
 234А 0294 ----- / Через тиждень молодиці / Коровай місили
 274А 0300 ----- / Через яр ходила / Та воду носила,
 057В 0200 ----- / Через год ото й велика / Зима наступила.
 057В 0389 ----- / Через тиждень вже витягли / Максима з криниці
 095В 0047 Недавно це було. / Через село весілля йшло, / А пан з костюлу їхав,
 095В 0313 Неначе крилами, руками / І пострибала через двір / У поле, виючи мов звір.
 142В 0002 Утоптала стежечку / Через яр, / Через гору, серденько,
 142В 0003 Через яр, / Через гору, серденько, / На базар.
 146В 0025 І немає вісти.– / Не через два, не три літа, / Не через чотири
 146В 0026 Не через два, не три літа, / Не через чотири / Вернувся наш запорожець
 189В 0047 За москалями та й пропала. / Вернулась, правда, через год, / Та що з того. З байстрам
 вернулась,
 250В 0380 І люд розходивсь. / Через час / Чи через два прийшов указ
 250В 0381 Через час / Чи через два прийшов указ / І легіон з Єрусалима,
 308В 0053 Ходімо лучче до Харона – / Через Лету бездонну / Та каламутну

ЧЕРЕПКИ 1

173А 0233 Вдень лазила на смітниках, / Черепки збирала, / Примовляла, що синові

ЧЕРЕПОК 1

221А 0462 От добро Богдана! / Черепок, гниле корито / Й костяки в кайданах!

ЧЕРЕСЛО 1

171А 0057 До старого плуга / Новий леміш і чересло. / І в тяжкі упруги...

ЧЕРЕШЕНЬ 1

114А 0057 Заграй яку-небудь. / Я шага дам». – «Я – черешень». / «Всього, чого треба,–

ЧЕРЕШЕНЬКА 1

209В 0087 Ще тільки-тільки наливалось, / Мов та черешенька!.. За гріх, / За тяжкий, мабуть,
 гріх великий

ЧЕРЕШНІ 1

030A 0124 Зелениють по садочку / Черешні та вишні; / Як і перше виходила,

ЧЕРКАЄ 2

061A 0990 Горілку, мед не чаркою– / Поставцем черкає, / А ворога, заплющившись,
061A 1731 І поставець одним духом / Залізник черкає. / «За прокляті ваші трупи,

ЧЕРКАСАХ 1

061A 1344 Домаху гартує, / У Черкасах, де й Ярема / Пробує свячений.

ЧЕРКАСИ 5

061A 1288 До ляхів поганих / У Черкаси. А там третій / Півень заспіває...
061A 1322 Півень – кукуріку! / «А, Черкаси!... Боже милий! / Не вкороти віку!».
061A 1337 Горить Корсунь, горить Канів, / Чигирин, Черкаси; / Чорним шляхом запалало,
061A 1436 Виїхали за царину; / Палають Черкаси... / «Чи всі, діти?»
061A 1449 ----- / Поїхали... А Черкаси / Палають, палають.

ЧЕРНЕЦЬ 10

150A 0178 А не женеться Візантія; / Вона боїться, щоб Чернець / Не засвітив Галату знову
199A 0091 І на апостольським престоли / Чернець годований сидить. / Людською кровію шинкує
246A 0096 Святу Біблію читає / Святий чернець і навчає, / Що цар якийсь-то свині пас
038В 0071 В довгій рясі по келії / Старий чернець ходить. / Іде чернець у Вишгород
038В 0072 Старий чернець ходить. / Іде чернець у Вишгород / На Київ дивитись,
038В 0076 Та хоч пожуритись. / Іде чернець Дзвонкову / У яр воду пити
038В 0080 Було жити в світі. / Іде чернець у келію / Меж стіни німії
038В 0086 Голосно читає... / А думкою чернець старий / Далеко літає.
038В 0115 До утрени завив з дзвіниці / Великий дзвін. Чернець мій встав, / Надів клобук, взяв патерицю,
038В 0119 І за Україну молитись / Старий чернець пошкандибав. / -----

ЧЕРНЕЧЕ 1

289В 0003 Вина й не бачили. Єлей / Потік у черево чернече! / А ви, святіє предотечі,

ЧЕРНЕЧИХ 1

199A 0136 По шинках, по ста[й]нях, / По чернечих переходах, / По келіях п'яна!

ЧЕРНИЦІ 7

192A 0082 Вітер розвіває, / А дівчина у черниці / Косу розплітає.
207A 0462 Поросла травою. / Нема його. У черниці / Косу розплітає
016В 0413 У Києві пресвятому / В черниці постриглась. / -----
050В 0020 Трохи не пропала. / Думала – в черниці / Або йти топиться,
057В 0036 Трохи не пропала. / Думала іти в черниці / Або вбитись, утопитись,
174В 0034 А сама на прощу в Київ, / В черниці пішла. / -----
283В 0016 ----- / Ти постриг нас у черниці, / А ми собі молодіці...

ЧЕРНИЦЮ 1

114A 0082 «Що б вам заграють? Постривайте... / Черницю Мар'яну / Чи чували?» – «Ні, не чули».

ЧЕРНИЦЯ 3

061A 2045 Одна я осталась...» / Та й заплакала. Черниця, / Стоя коло неї,
061A 2099 Оксана осталась, / А черниця, помолившись, / В храм пошкандибала.
016В 0426 Отам мені і розказала / Стара черниця новину. / Що в монастир до їх зайшла

ЧЕРНИЦЯХ 1

016В 0418 І всякому добро творить. / А сталося ось як. У черницях / Занапастилося добро...

ЧЕРСТВИЙ 1

173A 0140 Синову господу, / Пішла в найми, за хліб черствий / Жидам носить воду.

ЧЕРТ 1

221A 0183 ----- / Через мост идет черт, / А коза по воде.

ЧЕРТОГАХ 1

268B 0063 Скажи їм ось що: – Брешуть боги, / Ті ідоли в чужих чертогах, / Скажи, що правда
оживе,

ЧЕРТОГИ 2

218B 0167 І в термах оргія. Горять / Чертоги пурпуром і золотом, / Куряться амфори. Дівчата

218B 0567 В живую душу прийняла. / І на торжища і в чертоги / Живого істинного Бога

ЧЕСНАЯ 1

292B 0066 Незабаром зібралась рада. / – Панове чесная громадо! / Що нам робить? Наш мудрий
цар,

ЧЕСНО 1

234A 0074 Хто душу спом'яне? / Хто поживе добро чесно / В добрую годину

ЧЕСНОГО 1

114A 0311 Червоніє хвартушина; / Роду чесного дитина». / -----

ЧЕСТНИМ 2

258A 0261 І новую славу / Воспоєм честним собором, / Серцем нелукавим;

218B 0377 І новую славу / Воспоєм честним собором, / Серцем нелукавим.

ЧЕСТНОЇ 1

258A 0206 Яко миро добровонне / З голови честної / На бороду Аарону

ЧЕСТНУЮ 1

218B 0051 Во узи кували; / І главу його честную / Терном увінчали?

ЧЕСТЬ 3

196A 0019 Своєї дитини, / За честь, славу, за братерство, / За волю України.

137B 0055 Преславнії запорожці, / За честь, за славу, за повагу, / Що ви мені учинили,

239B 0008 Луги зелені, береги! / І честь Кармілова і слава / Ліванова, а не лукава,

ЧЕТВЕРТЕ 1

006B 0166 Дівчина ходила. / На четверте... Не сон-трава / Вночі процвітає,

ЧЕТВЕРТИЙ 7

173A 0156 І другий минає, / І четвертий, і десятый, / А чутки немає.

207A 0454 ----- / Уже третій, і четвертий, / І п'ятий минає

234A 0376 Катря провожала, / Так, як матір; і в четвертий / Провела небогу

234A 0419 Та коників пару, / І четвертий уже перстень / Святої Варвари

266A 0091 Ляжте дома спати... / А я піду четвертий год / Новий зустрічати;

083B 0102 ----- / На четвертий год, в неділю, / У оранді на селі,

194B 0013 ----- / І четвертий рік минає / Тихенько, поволі,

ЧЕТВЕРТУ 1

194B 0015 Тихенько, поволі, / І четверту починаю / Книжечку в неволі

ЧЕХА 1

199A 0075 Лепту-думу немудрую / Про чеха святого, / Великого мученика,

ЧЕХИ 3

- 199A 0151 Розправте руки, змийте луду. / Прокиньтесь, чехи, будьте люди, / А не посмішище ченцям!
 199A 0250 Я вирву їх несите жало!..» / І чехи Гуса провозжали, / Мов діти батька...
 199A 0353 Малою сім'єю / Зійшлись чехи, взяли землі / З-під костра і з нею

ЧЕХУ 1

- 199A 0237 Мов гад у ірій, поспіша! / О чеху! Де твоя душа?? / Дивись, що сили повалило –

ЧЕХУ-СЛАВ'ЯНИНЕ 1

- 199A 0057 Слава тобі, любомудре, / Чеху-слав'янине! / Що не дав ти потонути

ЧЕЧЕЛЯ 1

- 221A 0079 Москва вночі запалила, / Чечеля убила, / І малого, і старого

ЧЕШЕ 3

- 123A 0006 «Хто се, хто се по сім боці / Чеше косу? Хто се?.. / Хто се, хто се по тім боці
 123A 0203 Сидить сумно над водою, / Чеше довгі коси?» / -----
 199A 0277 Чи дивиться на кайдани??» / «Мовчи, чеше смілий...» – / Гадюкою зашипіли,

ЧИ 297

- 010A 0057 Бо люде чужії їй засміють. / Чи винна ж голубка, що голуба любить? / Чи винен той голуб, що сокіл убив?
 010A 0058 Чи винна ж голубка, що голуба любить? / Чи винен той голуб, що сокіл убив? / Сумує, воркує, білим світом нудить,
 010A 0065 І хто їй розкаже, і хто теє знає, / Де милий ночує: чи в темному гаю, / Чи в бистрім Дунаю коня напова,
 010A 0066 Де милий ночує: чи в темному гаю, / Чи в бистрім Дунаю коня напова, / Чи, може, з другою, другу кохає,
 010A 0067 Чи в бистрім Дунаю коня напова, / Чи, може, з другою, другу кохає, / Її, чорнобриву, уже забува?
 010A 0092 ----- / «Чи всі ви тут? – кличе мати.– / Ходім шукати вечерять.
 010A 0160 Як кує зозуля, / Що не лічить, чи довго жить... / Знать, добре заснула.
 018A 0021 Сміється, кепкує. / Чи я ж тобі не вродливий, / Чи не в тебе вдався,
 018A 0022 Чи я ж тобі не вродливий, / Чи не в тебе вдався, / Чи не люблю тебе щиро,
 018A 0023 Чи не в тебе вдався, / Чи не люблю тебе щиро, / Чи з тебе сміявся?
 018A 0024 Чи не люблю тебе щиро, / Чи з тебе сміявся? / Люби ж собі, моє серце,
 020A 0054 Де поділося? Згоріло? / А чи затопило / Синє море твої гори,
 027A 0017 Ніхто не минає. / Чи багатий, кого доля, / Як мати дитину,
 027A 0021 Не мине калину. / Чи сирота, що до світа / Встає працювати,
 027A 0029 І люди як люди! / Чи дівчина, що милого / Що день виглядає,
 030A 0112 Поглядає – нема, нема... / Чи то ж і не буде? / Пішла б в садок поплакати,
 030A 0340 Де ж Катрусю пригорнула: / Чи в лісі, чи в хаті? / Чи на полі під копою
 030A 0340 Де ж Катрусю пригорнула: / Чи в лісі, чи в хаті? / Чи на полі під копою
 030A 0341 Чи в лісі, чи в хаті? / Чи на полі під копою / Сина забавляє,
 030A 0343 Сина забавляє, / Чи в діброві з-під колоди / Вовка виглядає?
 030A 0354 Зострінеться зима люта... / А той чи зостріне, / Що пізнає Катерину,
 030A 0372 Розказав би про те лихо, / Та чи то ж повірять! / «Бреше,–скажуть,–сякий-такий!»
 030A 0482 Полетіла, зострілася, / Пита: «Чи немає / Мого Йвана чорнявого?»
 047A 0057 А він їй запитає, / Чи не біла мати. / Стануть собі обіймуться –
 047A 0112 Щоб поворожити, / Чи довго їй самотній / На сім світі жити?..
 047A 0118 Де милий-серденько? / Чи жив-здоров, чи він любить? / Чи забув-покинув?
 047A 0118 Де милий-серденько? / Чи жив-здоров, чи він любить? / Чи забув-покинув?
 047A 0119 Чи жив-здоров, чи він любить? / Чи забув-покинув? / Скажи ж мені, де мій милий?
 047A 0176 «Спасибі, бабусю!» / Вийшла з хати – чи йти, чи ні?.. / «Ні! Вже не вернуся!»
 047A 0176 «Спасибі, бабусю!» / Вийшла з хати – чи йти, чи ні?.. / «Ні! Вже не вернуся!»

- 047A 0192 До самої хмари, / Спитай Бога, чи діжду я, / Чи не діжду пари?
047A 0193 Спитай Бога, чи діжду я, / Чи не діжду пари? / Рости, рости, подивися
052A 0057 Як Господа слово. / Чи так, батьку отамане? / Чи правду співаю?
052A 0058 Чи так, батьку отамане? / Чи правду співаю? / Ех, якби-то!.. Та що й казати?
057A 0018 Нащо вас кохав я, нащо доглядав? / Чи заплаче серце одно на всім світі, / Як я з вами плакав?.. Може, і вгадав...
061A 0447 Свиняче ухо! Жартувать, / Чи що, ти хочеш?» / «Я? З панами?
061A 0984 Поміркує, загадає, / Чи бити, чи пити, / Чи танцювать, то й ушкварять,
061A 0984 Поміркує, загадає, / Чи бити, чи пити, / Чи танцювать, то й ушкварять,
061A 0985 Чи бити, чи пити, / Чи танцювать, то й ушкварять, / Аж земля трясеться.
061A 1204 Світить білолиций на всю Україну, / Світить... а чи бачить мою сиротину, / Оксану з Вільшани, мою сироту?
061A 1207 Де її мордують, де вона воркує? / Чи знає Ярема? Чи знає, чи чує? / Побачимо потім, а тепер не ту,
061A 1207 Де її мордують, де вона воркує? / Чи знає Ярема? Чи знає, чи чує? / Побачимо потім, а тепер не ту,
061A 1207 Де її мордують, де вона воркує? / Чи знає Ярема? Чи знає, чи чує? / Побачимо потім, а тепер не ту,
061A 1437 Палають Черкаси... / «Чи всі, діти?» / «Усі, батьку!»
061A 1875 «На городі постернак, постернак; / Чи я ж тобі не козак, не козак? / Чи я ж тебе не люблю, не люблю?
061A 1876 Чи я ж тобі не козак, не козак? / Чи я ж тебе не люблю, не люблю? / Чи я ж тобі черевичків не куплю?
061A 1877 Чи я ж тебе не люблю, не люблю? / Чи я ж тобі черевичків не куплю? / Куплю, куплю, чорнобрива,
061A 1924 ----- / «Чи ще? чи годі?» / «Ще, ще!
061A 1924 ----- / «Чи ще? чи годі?» / «Ще, ще!
061A 2052 Не вставай: ти хвора». / «В Лебедині! Чи давно я?» / «Ба ні, позавчора».
061A 2092 А тобі, бабусю, / Чи весело?» / «Я тобою,
061A 2113 Вона виглядає – / Виглядає, чи не їде / З боярами в гості –
114A 0015 Тільки його й долі, що рано заснув». / Чи правда, Оксано? чужа чорнобрива! / І ти не згадаєш того сироту,
114A 0083 Черницю Мар'яну / Чи чували?» – «Ні, не чули». / «Слухайте ж, дівчата,
114A 0194 Мар'яну спіткало, / Чи не пристріт? Сяде шити – / Не те вишиває,
123A 0063 Сказилася люта: / «Чи бач, погань розхристана, / Байстрия неубуте!
150A 0003 Із нашої України! / Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині.
150A 0030 Аж піна з уса потекла. / «Чи спиш, чи чуєш, брате Луже? / Хортице-сестро?»
150A 0030 Аж піна з уса потекла. / «Чи спиш, чи чуєш, брате Луже? / Хортице-сестро?»
154A 0003 Із нашої України; / Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині.
154A 0030 Аж піна з уса потекла. / «Чи спиш, чи чуєш, брате Луже, / Хортице-сестро?» Загула
154A 0030 Аж піна з уса потекла. / «Чи спиш, чи чуєш, брате Луже, / Хортице-сестро?» Загула
169A 0005 За що, мамо, гинеш? / Чи ти рано до схід сонця / Богу не молилась,
169A 0007 Богу не молилась, / Чи ти діточок непевних / Звичаю не вчила?
173A 0047 Моя ти дитино, / Чи є кращий на всім світі, / На всій Україні!
173A 0057 Сто літ накувала? / Чи є ж таки на сім світі / Слухняная доля?
173A 0091 Удовиний поганий, / Чи ти в полі, чи ти в гаї, / Обідраний цигане,
173A 0091 Удовиний поганий, / Чи ти в полі, чи ти в гаї, / Обідраний цигане,
173A 0208 Та й стала питати: / «Чи не чув хто, чи не бачив / Москаля-салдата,
173A 0208 Та й стала питати: / «Чи не чув хто, чи не бачив / Москаля-салдата,
180A 0006 За край світа зазирає, / Чи нема країни, / Щоб загарбати і з собою
180A 0149 ----- / Чи Бог бачить із-за хмари / Наші сльози, горе?
180A 0161 Його розпитати, / Чи довго ще на сім світі / Катам панувати.
180A 0251 Кому ти їх, друже, кому передав? / Чи, може, навіки в серці поховав? / О, не ховай, брате! Розсип їх, розкидай!
180A 0254 ----- / Чи ще митарство? чи вже буде? / Буде, буде, бо холодно,
180A 0254 ----- / Чи ще митарство? чи вже буде? / Буде, буде, бо холодно,

- 180A 0271 То город безкрай. / Чи то турецький, / Чи то німецький,
 180A 0272 Чи то турецький, / Чи то німецький, / А може, те, що й московський.
 192A 0021 У віконце поглядала, / Чи не ревуть круторогі, / Чи не йде чумак з дороги.
 192A 0022 Чи не ревуть круторогі, / Чи не йде чумак з дороги. / Іде чумак з-за Лиману
 192A 0030 Як інша, чужая? / Чи я п'ю, гуляю, / Чи сили не маю,
 192A 0031 Чи я п'ю, гуляю, / Чи сили не маю, / Чи до тебе доріженьки
 192A 0032 Чи сили не маю, / Чи до тебе доріженьки / У степу не знаю?
 192A 0034 У степу не знаю? / Чи до тебе свої дари / Я не посилаю?
 192A 0058 В дорогу рушали. / Чи то праця задавила / Молодую силу,
 192A 0060 Молодую силу, / Чи то нудьга невсипуща / Його з ніг звалила.
 192A 0062 Його з ніг звалила. / Чи то люди поробили / Йому, молодому,
 194A 0005 Чого ти бажаєш, що в тебе болить? / Чи пити, чи їсти, чи спатоньки хочеш? / Засни,
 моє серце, навіки засни,
 194A 0005 Чого ти бажаєш, що в тебе болить? / Чи пити, чи їсти, чи спатоньки хочеш? / Засни,
 моє серце, навіки засни,
 194A 0005 Чого ти бажаєш, що в тебе болить? / Чи пити, чи їсти, чи спатоньки хочеш? / Засни,
 моє серце, навіки засни,
 195A 0027 Скажи, що робити: / Чи молитись, чи журитись, / Чи тім'я розбити?!
 195A 0027 Скажи, що робити: / Чи молитись, чи журитись, / Чи тім'я розбити?!
 195A 0028 Чи молитись, чи журитись, / Чи тім'я розбити?! / -----
 198A 0008 Яка буде, така й буде, / Чи гола, то й гола. / Та ніхто не докучає
 199A 0107 Нема кому! Боже! Боже! / Чи то ж і не буде? / Ні, настане час великий
 199A 0171 Та ще й у церкві. Гади! гади! / Чи напилися ви, чи ні / Людської крові?.. Не мені,
 199A 0171 Та ще й у церкві. Гади! гади! / Чи напилися ви, чи ні / Людської крові?.. Не мені,
 199A 0275 Мученика. «Чого мене – / Чи на прю позвали? / Чи дивиться на кайдани?»
 199A 0276 Чи на прю позвали? / Чи дивиться на кайдани?» / «Мовчи, чеше смілий...» –
 207A 0114 Аж у боки взявся. / «Чи так, чи не так, / Уродив постернак,
 207A 0114 Аж у боки взявся. / «Чи так, чи не так, / Уродив постернак,
 207A 0167 Подивитись, як там живуть, / Чи орють, / Чи не на ораному сіють,
 207A 0168 Чи орють, / Чи не на ораному сіють, / А просто жнуть
 207A 0202 Ходім лишень полудновать. / Чи ти вже, Ярино, / Змайструвала нам що-небудь?
 207A 0212 «Що се йому стало? Ні їсти, ні пити – / Нічого не хоче! Чи не занедужав? / Братик
 Степане, що в тебе болить?» –
 207A 0215 Ярина питає. Старому байдуже, / Нібито й не чує. «Чи жать, чи не жать, / А сіяти
 треба,– старий промовляє
 207A 0215 Ярина питає. Старому байдуже, / Нібито й не чує. «Чи жать, чи не жать, / А сіяти
 треба,– старий промовляє
 207A 0262 Та за рушниками... / Чи подаєш?» – «Та цур тобі / З тими старостами,
 207A 0362 Стояла Ярина / Та дивилась, чи не вирне / Знову комашина
 221A 0143 Я плакала; я не знаю, / Чи їсти хотілось, / Чи, може, що в маленької
 221A 0144 Чи їсти хотілось, / Чи, може, що в маленької / На той час боліло.
 221A 0162 Й досі не пускають. / Чи я знала, ще сповита, / Що тая цариця –
 221A 0203 Є чим поживиться? / Чи чортма й тепер нічого? / -----
 221A 0351 Земля затряслася? / Чи чуєте? Застогнала / Гора над Чигрином.
 234A 0096 Старим сумувати? / Чи то давнє яке лихо / Прокинулось в хаті?
 234A 0098 Прокинулось в хаті? / Чи вчорашнє, задавлене / Знов поворушилось,
 234A 0100 Знов поворушилось, / Чи ще тільки заклюнулось – / І рай запалило?
 234A 0116 «Стривай лишень! / Чи чуєш? щось плаче / За ворітьми... мов дитина!
 234A 0185 Що візьмеш, небого? / За рік, чи як?» / «А що дасте».
 234A 0198 Отоді й за плату, / Чи так, дочко?» / «Добре, дядьку».
 234A 0395 «А де ж ти діла паляницю? / Чи, може, в лісі хто одняв? / Чи попросту забула
 взяти?..
 234A 0396 Чи, може, в лісі хто одняв? / Чи попросту забула взяти?.. / Чи, може, ще й не
 напекла?
 234A 0397 Чи попросту забула взяти?.. / Чи, може, ще й не напекла? / Е, сором, сором, лепська
 мати!»

- 234A 0473 «Доню Катерино! / Чи ще Марко не приїхав? / Ох, якби я знала,
234A 0501 І молитися Богу. / «Чи чуєш ти, Катерино? / Біжи зустрічати!
234A 0515 Я пак і байдуже! / Чи не вмерла?» / «Ні, не вмерла,
246A 0130 Христе, сине божий? / За нас, добрих, чи за слово / Істини... чи, може,
246A 0131 За нас, добрих, чи за слово / Істини... чи, може, / Щоб ми з тебе насміялись?
256A 0029 Протоптаний шляху? / Чи сам заріс темним лісом, / Чи то засадили
256A 0030 Чи сам заріс темним лісом, / Чи то засадили / Нові кати? Щоб до тебе
258A 0021 ----- / Чи ти мене, Боже милий, / Навік забуваєш,
258A 0089 Не творить благая. / А Бог дивиться чи є ще / Вискаючий Бога.
258A 0201 ----- / Чи є що краще, краще в світі, / Як укупі жити,
265A 0006 І все заснуло, і не знаю, / Чи я живу, чи доживаю, / Чи так по світу волочусь,
265A 0006 І все заснуло, і не знаю, / Чи я живу, чи доживаю, / Чи так по світу волочусь,
265A 0007 Чи я живу, чи доживаю, / Чи так по світу волочусь, / Бо вже не плачу й не сміюсь...
265A 0028 Ніякого, однаково, / Чи жив, чи загинув! / Доле, де ти, доле, де ти?
265A 0028 Ніякого, однаково, / Чи жив, чи загинув! / Доле, де ти, доле, де ти?
266A 0071 То те і робіте: / Чи голосно зневажайте, / Чи нишком хваліте
266A 0072 Чи голосно зневажайте, / Чи нишком хваліте / Мої думи; однаково
274A 0078 Я співаю. / Чи то сижу, чи то гуляю, / Все співаю, все співаю,
274A 0078 Я співаю. / Чи то сижу, чи то гуляю, / Все співаю, все співаю,
274A 0083 ----- / Хто, я? чи ти? / -----
274A 0159 Та вміло матір проклинать. / А он, чи бачиш, на могилі / Очима лупа кошеня?
274A 0169 Та нема де діти: / Чи то потопити? / Чи то подушити?
274A 0170 Чи то потопити? / Чи то подушити? / Чи жидові на кров продать,
274A 0171 Чи то потопити? / Чи жидові на кров продать, / А гроші пропити?
274A 0194 Найти де-небудь! Ти не знаєш, / Чи є в Туреччині війна? / -----
274A 0332 У лакеї. А Наталю... / Чи твої цигане / Всі послули?
274A 0339 Злякаєшся, як вимовлю... / Чи тобі байдуже? / Наталоньку! Дитя своє!
274A 0348 Я марне молилась. / Чи в вас єсть Бог який-небудь? / В нас його немає...
274A 0356 Та й поїхав з нею, / З Наталею... Чи чуєш ти? / І остриг, проклятий,
274A 0373 Ні, не спушу. Сама його / Загризу... Чи чуєш? / Одружимося, моє серце,
274A 0380 Поки найдуть люде / Неживою. Чи ти бачив? / Там такий хороший
274A 0391 Або пан одніме. / Чи я найду моїх діток, / Чи так і загину?
274A 0392 Чи я найду моїх діток, / Чи так і загину? / -----
006B 0075 ----- / Мені однаково, чи буду / Я жить в Україні, чи ні.
006B 0076 Мені однаково, чи буду / Я жить в Україні, чи ні. / Чи хто згадає, чи забуде
006B 0077 Я жить в Україні, чи ні. / Чи хто згадає, чи забуде / Мене в снігу на чужині –
006B 0077 Я жить в Україні, чи ні. / Чи хто згадає, чи забуде / Мене в снігу на чужині –
006B 0091 Його замучили колись.– / Мені однаково, чи буде / Той син молитися, чи ні...
006B 0092 Мені однаково, чи буде / Той син молитися, чи ні... / Та неоднаково мені,
006B 0335 Не клепає коси. / Чи то пригород, чи город, / Мов бритвою, старий голить
006B 0335 Не клепає коси. / Чи то пригород, чи город, / Мов бритвою, старий голить
006B 0348 ----- / Чи ми ще зйдемося знову? / Чи вже навіки розійшлись?
006B 0349 Чи ми ще зйдемося знову? / Чи вже навіки розійшлись? / І слово правди і любові
014B 0068 Його до нас перевели / Із армії чи що? / -----
016B 0274 Або, може, молодеє / Чи не полюбило / Кого-небудь? Ні, нікого.
025B 0011 Ой зоре! зоре! – і сльози кануть. / Чи ти зійшла вже і на Україні? / Чи очі карі тебе
шукають
025B 0012 Чи ти зійшла вже і на Україні? / Чи очі карі тебе шукають / На небі синім? Чи
забувають?
025B 0013 Чи очі карі тебе шукають / На небі синім? Чи забувають? / Коли забули, бодай
заснули,
026B 0003 Я пас ягнята за селом. / Чи то так сонечко сіяло, / Чи так мені чого було?
026B 0004 Чи то так сонечко сіяло, / Чи так мені чого було? / Мені так любо, любо стало,
029B 0043 Колись козацьке село, / Чи те воно тойді було?.. / Та все пішло ц[арям] на грище:
033B 0047 І все то те лихо, все, кажуть, од Бога! / Чи вже ж йому любо людей мордувать? / А
надто сердешну мою Україну.

- 041В 0003 Нащо нас мати привела? / Чи для добра? Чи то для зла? / Нащо живем? Чого бажаєм?
- 041В 0003 Нащо нас мати привела? / Чи для добра? Чи то для зла? / Нащо живем? Чого бажаєм?
- 044В 0001 ----- / Чи то на те божа воля? / Чи така її доля?
- 044В 0002 Чи то на те божа воля? / Чи така її доля? / Росла в наймах, виростала,
- 046В 0081 Коли я вирвусь з цієї пустині? / Чи, може, крий Боже, / Тут і загину.
- 046В 0136 Боюся сам себе спитати, / Чи се коли сподіється? / Чи, може, вже з неба
- 046В 0137 Чи се коли сподіється? / Чи, може, вже з неба / Подивлюсь на Україну,
- 050В 0026 Бо вже Катруся піростала. / Чи вже ж їй вік продівувать, / Зносити брівоньки нізащо?..
- 050В 0091 Які вельможі просвіщенні: / То і не жаль було б; чи так? / А то сірісінський сіряк
- 050В 0176 Отже, далєбі, не знаю, / Чи вона верталась, / Катерина, до матері,
- 050В 0178 Катерина, до матері, / Чи так і пропала? / Була чутка, що стрижену
- 050В 0210 Чого ж він приплентав? – А хто його зна! / Чи чув ти, що кажуть: легше умирати / Хоть на пожарині в своїй стороні,
- 050В 0212 Хоть на пожарині в своїй стороні, / Ніж в чужій в палатах. Чи чув ти? – Ба ні. / Ей, дядечку, швидче будемо писати,
- 057В 0043 (Катрусею вдовівна звалась). / Чи вік же їй продівувать? / Зносити брівоньки нізащо.
- 057В 0131 Не знаю, мій друже, / Чи сатана лихо коїв? / Чи я занедужав?
- 057В 0132 Чи сатана лихо коїв? / Чи я занедужав? / Чи то мене злая доля
- 057В 0133 Чи я занедужав? / Чи то мене злая доля / Привела до того,
- 057В 0219 Бачиш, праву ногу / Чи то ліву підстрєлено... / Мені не до того
- 057В 0359 ----- / Чи то було у неділю, / Чи в якеє свято?
- 057В 0360 Чи то було у неділю, / Чи в якеє свято? / Слухай, сину, як навчас
- 057В 0373 Я перш подивився, / Чи глибока.– Власовичу,– / Кажу,– потрудися
- 057В 0407 На тій веселій стороні, / Чи не полегшає мені? / -----
- 066В 0004 А перш! Єй-Богу, не брешу! / Згадаю що чи що набачу. / То так утну, що аж заплачу.
- 072В 0003 На той степ, на поле; / Чи не дасть Бог милосердий / Хоч на старість волі.
- 082В 0003 А в тій господі є сестра / Чи мати добрая. Добра, / Добра такого таки зроду
- 082В 0020 Я думав, де б того добра, / Письмо чи матір, взять на світі. / – А в тебе єсть? – Жена і діти,
- 083В 0100 Його вже й забули, / Чи й був коли? Год за годом / Три годи минули.
- 083В 0125 Мерзенне, мерзле парубоцтво, / Ходіте биться! Чи борються, / Бо я борець!..»
- 083В 0146 Приспівує, примовляє: / «Чи не той це Микита, / Що з вильотами свита?»
- 083В 0219 Якогось панича; питає, / Чи жива, каже, титарівна? / Чи насміхається з нерівні?
- 083В 0220 Чи жива, каже, титарівна? / Чи насміхається з нерівні? / Ото він самий! Покарав
- 088В 0017 На круглолицю молодицю, / Чи тес... дівчину!.. Матрос, / Таки земляк наш з Островної,
- 088В 0048 Що ось як жити довелосся,– / Чи так, лебедику?! – Еге... / -----
- 092В 0029 Старесенька мати! / Чи збираються ще й досі / Веселії гості
- 092В 0047 І досі чаруєш / Людські душі? Чи ще й досі / Дивуються всує
- 094В 0002 Якби зустрілися ми знову, / Чи ти злякалася б, чи ні? / Якеє тихеє ти слово
- 094В 0002 Якби зустрілися ми знову, / Чи ти злякалася б, чи ні? / Якеє тихеє ти слово
- 095В 0049 А пан з костьолу їхав, / Чи управитель, а не пан. / За вихиласами придан,
- 095В 0103 Сам пан круг тебе похожає, / Уже чи добрим, чи лихим, / А будеш панською ріднею,
- 095В 0103 Сам пан круг тебе похожає, / Уже чи добрим, чи лихим, / А будеш панською ріднею,
- 095В 0224 І приспівувала / «Чи не це ж та кумася, / Що підтикалася!..
- 095В 0234 Та пан приїхав... Гиля! Гиля! / Чи то не гуси, то пани, / Дивися, в ірій полетіли,
- 095В 0239 У Києві всі дзвони дзвонять. / Чи бачиш, он огонь горить, / А пан лежить собі, читає
- 095В 0271 Ведіть до пана у світлицю! / А ти чи підеш подивиться, / Якою панною Марина
- 095В 0294 Бо я зозулює вже стала... / Чи він у гості не приходив? / Убили, мабуть, на війні?
- 104В 0047 / Троха лишень, чи так? / Ще змалку з матір'ю старою
- 109В 0005 Без вітру гнеться. Боже милий! / Чи довго буде ще мені / В оцій незамкнутій тюрмі,
- 128В 0007 Де мені подітись? / Чи то з іншим полюбитись, / Чи то утопитись?
- 128В 0008 Чи то з іншим полюбитись, / Чи то утопитись? / Ой надіну я сережки

- 147В 0005 І со святими не співала, / Чи городом, чи то селом / Мете собі, як помелом.
147В 0005 І со святими не співала, / Чи городом, чи то селом / Мете собі, як помелом.
151В 0007 Сироті, робити? / Чи йти в люде жити, / Чи дома журитись?
151В 0008 Чи йти в люде жити, / Чи дома журитись? / Ой піду я в гай зелений,
156В 0015 Запорозький брате! / Нездужаєш чи боїшся / На ворога стати?
161В 0001 ----- / У Оглаві... Чи по знаку / Кому цей Оглав білохатий?
161В 0129 ----- / А, видом видати, слихом слихати. Чи по волі, / чи по неволі?
161В 0130 А, видом видати, слихом слихати. Чи по волі, / чи по неволі? / -----
161В 0196 ----- / А хіба я школяр, чи що? Не хочу, та й годі. / -----
161В 0212 ----- / Діти, годі вже вам учитись. Чи не час обідать? / -----
173В 0012 Іти хіба до вас в найми? / Чи до ладу буде? / Ні, не буду чужі воли
183В 0001 ----- / Було, роблю що, чи гуляю, / Чи Богу молюся,
183В 0002 Було, роблю що, чи гуляю, / Чи Богу молюся, / Усе думаю про його
183В 0007 Я все виглядала, / Чи не шле за рушниками... / І не сподівалась,
183В 0025 Вже хати не мати! / А ще й досі, чи роблю що, / Чи то так гуляю,
183В 0026 А ще й досі, чи роблю що, / Чи то так гуляю, / Усе думаю про його,
185В 0026 За що я Україну люблю? / Чи варт вона огня святого?... / Бо хоч зостаріюсь за того,
185В 0038 Тепер в далекій стороні. / Чи доля так оце зробила? / Чи мати Богу не молилась,
185В 0039 Чи доля так оце зробила? / Чи мати Богу не молилась, / Як понесла мене? Що я –
187В 0012 Як той маяк у син[ім] морі / Чи те... в житейськім. Само так / У нас у косяній
коморі
187В 0017 Та байдуже собі співаєм – / Чи то в годину, чи в напасть. / -----
187В 0017 Та байдуже собі співаєм – / Чи то в годину, чи в напасть. / -----
189В 0038 Нехай з святими спочивають / Мої старії...– Чи жива / Ота Оксаночка? – питаю
194В 0089 Нехай як буде, так і буде. / Чи то плисти, чи то брести. / Хоч доведеться розп'ястись!
194В 0089 Нехай як буде, так і буде. / Чи то плисти, чи то брести. / Хоч доведеться розп'ястись!
197В 0003 Без сльоз і без розмови. / Чи зійдемося ж знову? / Чи заспіваємо коли?
197В 0004 Чи зійдемося ж знову? / Чи заспіваємо коли? / А може, й те... Та де? Якими?
200В 0083 Матуся горенько твоє, / Чи оддала б за генерала / Дитя єдине своє?
200В 0200 Петруся-серденько любить»,– / Подумала чи то сказала. / Хотіла спати, але не спала,
207В 0011 Найперші сльози; я не знаю, / Чи єсть у Бога люте зло! / Що б у тій хаті не жило?
209В 0047 Козака в могилі, то й досі не знаю, / Чи то було справді, чи то було так, / Мара
яка-небудь. Мені той козак
209В 0047 Козака в могилі, то й досі не знаю, / Чи то було справді, чи то було так, / Мара
яка-небудь. Мені той козак
215В 0001 ----- / Чи то недоля та неволя, / Чи то літа ті, летячи,
215В 0002 Чи то недоля та неволя, / Чи то літа ті, летячи, / Розбили душу? Чи ніколи
215В 0003 Чи то літа ті, летячи, / Розбили душу? Чи ніколи / Й не жив я з нею, живучи
215В 0016 Та й смієтесь. Нехристияне! / Чи не меж вами ж я, погані, / Так опоганивсь, що й не
знать,
215В 0018 Так опоганивсь, що й не знать, / Чи й був я чистим коли-небудь, / Бо ви мене з
святого неба
218В 0094 Либонь, за Декія-царя? / Чи за Нерона-сподаря? / Сказать запевне не зумію.
218В 0211 Ідеш шукать його в Сибір / Чи тес, в Скіфію... І ти... / І чи одна ти? Божа Мати!
218В 0212 Чи тес, в Скіфію... І ти... / І чи одна ти? Божа Мати! / І заступи вас і укрій!
218В 0284 Благати кесаря і Бога. / І чи одна вона? Мій Боже! / Прийшло їх тисячі в сльозах,
218В 0295 Раби незрячіі, сліпіі! / Чи ж кат помилує кого? / Моліться Богові одному,
218В 0306 Лилася божа благодать. / Кому чи чином, чи грошима, / Кому [в] аренду Палестину,
218В 0306 Лилася божа благодать. / Кому чи чином, чи грошима, / Кому [в] аренду Палестину,
218В 0364 Байдак впливає / Чи галера. На галері / Везуть твого сина
218В 0372 Христового слова. / Отакий-то він. Чи чуєш? / У путах співає
218В 0525 Та щось шепотала. / Чи не кесаря святого / Нишком проклинала?
230В 0074 А ти, всевидишче око! / Чи ти дивилося звисока, / Як сотнями в кайданах гнали
234В 0007 Набор розпустила? / Чи з ким іншим мизкаєшся / З нудьги та з похмілля.
237В 0007 Цілюються і часу ждуть, / Чи швидко брата в домовині / З гостей на цвинтар
понесуть?

- 243B 0005 ----- / Чи то в шинках з багачами? / Чи то в степах з чумаками?
 243B 0006 Чи то в шинках з багачами? / Чи то в степах з чумаками? / Чи то в полі на роздоллі
 243B 0007 Чи то в степах з чумаками? / Чи то в полі на роздоллі / З вітром віється по волі? –
 250B 0027 У Йосипа, у тесляра / Чи бондаря того святого, / Марія в наймичках росла.
 250B 0132 Темний гаю! / Чи я, молодая, / Милій Боже, в твоїм раї
 250B 0134 Милій Боже, в твоїм раї / Чи я погуляю, / Нагуляюсь?»
 250B 0280 У городі Тіверіаді / Чи то якогось розп'яли / Провозвістителя Месії.
 250B 0331 Поки Месію не узрю! – / Чи чуєш ти, моя Маріє? / Месія прийде! – Вже прийшов,
 250B 0381 Через час / Чи через два прийшов указ / І легіон з Єрусалима,
 250B 0587 Заробила / Чи то позичила вдова / Півкопи тую на буквар.
 272B 0017 Всю ніч майнували. / – Чи ти ж, коню, будеш пити / З нашої криниці?
 272B 0019 З нашої криниці? / Чи буде та чорнобривка / Сей рік молодиця?
 291B 0026 ----- / Чи не дурю себе я знову / Своїм химерним добрим словом?
 292B 0070 Сердешний одурів. Панове! / Чи нам його тепер лічить? / Чи заходиться та зробіть
 292B 0071 Чи нам його тепер лічить? / Чи заходиться та зробіть / Царя здоровшого? – По мові,
 297B 0010 О скорбь моя, моя печаль! / Чи ти минеш коли? Чи псами / Царі з
 міністрами-рабами
 297B 0010 О скорбь моя, моя печаль! / Чи ти минеш коли? Чи псами / Царі з
 міністрами-рабами
 299B 0022 Дівчаточок, як ту отару. / Чи буде суд! Чи буде кара! / Царям, царятам на землі?
 299B 0022 Дівчаточок, як ту отару. / Чи буде суд! Чи буде кара! / Царям, царятам на землі?
 299B 0024 Царям, царятам на землі? / Чи буде правда меж людьми? / Повинна быть, бо сонце
 стане
 307B 0011 І хор по манію лакея, / Чи то жерця: «Во Іудеї / Бисть цар Саул». Потім хор
 308B 0001 ----- / Чи не покинуть нам, небого, / Моя сусідонько убога,
 308B 0040 До Ескулапа на ралець – / Чи не одурить він Харона / І Парку-пряху?.. І тойді,

ЧИГИРИН 4

- 061A 0830 Гетьмани, гетьмани, якби то ви встали, / Встали, подивились на той Чигирин, / Що
 ви будували, де ви панували!
 061A 0848 Згадаєш – заплачеш. / Ну, хоч глянем на Чигирин, / Колись-то козачий.
 061A 1337 Горить Корсунь, горить Канів, / Чигирин, Черкаси; / Чорним шляхом запалало,
 016B 0421 Блукаючи по Україні, / Прибивсь якомсь і в Чигирин, / І в монастир отой дівочий,

ЧИГИРИНА 2

- 061A 0893 Неначе в ірій налетіло / З Смілянщини, з Чигирина / Просте козацтво, старшина,
 044B 0011 Пречистої дождають. / Дождалися... З Чигирина / По всій славній Україні

ЧИГИРИНЕ 1

- 156B 0012 Та й клюють єлико мога... / А ти, Чигирине! / А ти, старий Дорошенку,

ЧИГИРИНІ 1

- 137B 0004 У славному-преславному / Місті в Чигирині / Задзвонили в усі дзвони,

ЧИГРИН 3

- 061A 0899 Тихенько ходя розмовляє / І поглядає на Чигрин. / -----
 061A 1181 Один останній сумували / І Україна, і Чигрин. / І той минув – день маківія,
 221A 0451 Щоб нікого не пускали, / І в Чигрин доносить / По начальству. Приїхало

ЧИГРИНА 2

- 061A 1115 Так благочинний начина – / Кругом святого Чигрина / Сторожа стане з того світу,
 221A 0029 А з гетьманом як прийдуть / Із Чигрина гості, / То це й шлють, було, за мною.

ЧИГРИНЕ 5

- 171A 0001 ----- / Чигрине, Чигрине, / Все на світі гине,
 171A 0001 ----- / Чигрине, Чигрине, / Все на світі гине,

- 171A 0039 Святої правди на землі. / Чигрине, Чигрине, / Мій друже єдиний,
171A 0039 Святої правди на землі. / Чигрине, Чигрине, / Мій друже єдиний,
171A 0083 ----- / Спи, Чигрине, нехай гинуть / У ворога діти,

ЧИГРИНИ 2

- 061A 0688 Далеко, Оксано... / Завтра вночі у Чигрині / Свячений достану.
061A 0858 Нагріють, освітять. / І смерклося, а в Чигрині, / Як у домовині,

ЧИГРИНОМ 2

- 221A 0352 Чи чуєте? Застогнала / Гора над Чигрином. / О!.. Сміється і ридає
156B 0053 ----- / Виглянуло над Чигрином / Сонце із-за хмари,

ЧИЄСЬ 1

- 161B 0021 На божій харчі за дитину / Чисьє байстря. А може, й так / Узяв собі старий козак

ЧИЄЮ 1

- 250A 0181 Та славите Запорожжя. / А чиєю кров'ю / Ота земля напоєна,

ЧИЇ 3

- 052A 0048 Чия правда, чия кривда / І чиї ми діти. / Наша дума, наша пісня
180A 0210 Кому я що заподіяв? / Чиї тяжкі руки / В тілі душу закували,
250A 0157 Тойді себе: що ми?.. / Чиї сини? яких батьків? / Ким? за що закуті?..

ЧИКИ-ЧИКИ 1

- 207A 0101 До другої не ходив, не любив.» / «Ой гоп, чики-чики, / Та червоні черевики,

ЧИМ 6

- 061A 0918 думають, ні вголос, ні мовчки; а ляхи догадаються – от / тобі й пшик! Що там за
рада? Чом вони не дзвонять? Чим / спиниш народ, щоб не гомонів? Не десять душ, а,
слава
061A 0964 А що нам ваша старшина? Почує, так послуха, коли / має чим слухати, та й годі. У
нас один старший – батько / Максим; а він як почує, то ще карбованця дасть. Співай,
221A 0200 Тро[хи] жовчі. От, бачите, / Й є чим розговіться! / Ну, а в твоїй Московщині
221A 0202 Ну, а в твоїй Московщині / Є чим поживиться? / Чи чортма й тепер нічого?
066B 0017 І милосердому молюсь, / Щоб ви лихим чим не згадали. / Хоч я вам кривди не робив,
209B 0003 Своє стародавнє, шукаю, шукаю, / Щоб чим похвалитись, що й я таки жив, / Що й я
таки Бога колись-то хвалив!

ЧИМАЛА 3

- 200B 0004 І дочечка у їх росла. / Уже чимала піднялась. / І генерал її посватав,
200B 0022 За балом бал у генерала / За генеральшею чимала / Орда панів і паничів;
250B 0030 Рідня була. Отож небога / Уже чимала піднялась, / Росла собі та виростала

ЧИМАЛЕ 3

- 150A 0111 Темно всюди, як у будень, / А свято чимале. / Не злодії з Гамалієм
154A 0111 Темно всюди, мов у будень, / А свято чимале. / Не злодії з Гамалієм
250B 0537 З Івасем-удовенком гралось. / Уже чимале підросло. / Якось вони собі гуляли

ЧИМАЛИЙ 4

- 274A 0031 Шатро край шляху розп'яли, / Огонь чималий розвели / І кругом його посідали.
016B 0056 Високі на горі палати, / Чималий у яру ставок, / Зелений по горі садок,
191B 0004 Помеж кугою в С[ир-] Д[ар'ю] / Байдару та баркас чималий. / Прощай, убогий
Кос-Арале.
292B 0046 Саул, не будучи дурак, / Набрив гарем собі чималий / Та й заходився царювать.

ЧИМАЛІ 1

061A 0218 Викохав вас, вигодував, / Виросли чималі, / Йдете в люди, а там тепер

ЧИМАЛО 15

030A 0382 Нащо воно? У всякого / І свого чимало... / Цур же йому!.. А тим часом
 207A 0184 Там наїсися всіх хлібів, / Я їх чимало попоїв, / І досі нудно, як згадаю!
 234A 0247 ----- / Чимало літ перевернулось, / Води чимало утекло;
 234A 0248 Чимало літ перевернулось, / Води чимало утекло; / І в хутір лихо завернуло,
 234A 0250 І в хутір лихо завернуло, / І сліз чимало принесло. / Бабусю Настю поховали
 246A 0044 Та й цькуємо. Лягло костями / Людей муштрованих чимало. / А сльоз, а крові?
 Напоїть
 006B 0245 Моїх кровавих тяжких сльоз. / А їх чимало розлилось / На марне поле. Хоч би рута,
 029B 0081 ----- / «Блукав я по світу чимало, / Носив і свиту і жупан...
 068B 0037 – «Багато дечого не стало, / Сказав старий.– Води чимало. / Із Ікви в [море] утекло...
 200B 0097 І там у школу оддали, / І там чимало поповчили. / Вернувся з Києва Петрусь
 205B 0013 Годує хам собі на сало? / А може, й так? Добра чимало / Вони творили на землі,
 230B 0005 Україну правили. Добра / Таки чимало натворили, / Чимало люду оголили
 230B 0006 Таки чимало натворили, / Чимало люду оголили / Оці сатрапи-ундіра.
 300B 0006 Та ба! Нема з ким. Світ широкий, / Людей чимало на землі... / А доведеться
 одиноким
 304B 0003 Галагани, і Киселі, і Кочубеї-Нагаї – / Було добра того чимало. / Минуло все, та не
 пропало.

ЧИМАЛУ 2

234A 0066 Садок у гаї розвели / І пасіку чималу – / Всього надбали.
 057B 0392 Та у балці й поховали. / Чималу капицю / Поставили громадою,

ЧИМЧИКУЮ 1

234B 0017 Бо я таки й досі / За тобою чимчикую. / Ти хоча й пишалась

ЧИНАМИ 1

221A 0339 ----- / Я царевими чинами / Скручу ему руки!..

ЧИНИ 2

047A 0137 «Добре, доню! Спочинь трошки. / Чини ж мою волю. / Сама колись дівувала –
 061A 1787 «Постривай лиш!» / «Отак чини, як я чиню: / Люби дочку абичию –

ЧИНИМО 1

095B 0041 А то скажуть, що на шляху / Чинимо розбої, / Та ще дальше запровортять.

ЧИНОМ 1

218B 0306 Лилася божа благодать. / Кому чи чином, чи грошима, / Кому [в] аренду Палестину,

ЧИНУ 1

104B 0157 І там доля не кинула. / Дослуживсь до чину, / Та й вернувся в село своє,

ЧИНЮ 1

061A 1787 «Постривай лиш!» / «Отак чини, як я чиню: / Люби дочку абичию –

ЧИНЯТЬ 1

030A 0134 А тим часом вороженьки / Чинять свою волю – / Кують речі недобрії.

ЧИСТАЯ 2

016B 0354 І лізе до дочки. Прокиньсь! / Прокинься, чистая! Схопись, / Убий гадюку, покусає!
 200B 0167 В малій хатині буде жить / Любов та чистая. І буде / Святий покой ваш стерегти

ЧИСТЕ 1

016В 0118 І розум на світі, / Красу даєш, серце чисте... / Та не даєш жити.

ЧИСТЕЄ 2

037В 0030 Подай же руку козакові / І серце чистеє подай! / І знову іменем Христовим
212В 0014 Од зла людського в час лихий? / Хто серце чистеє нагріє / Огнем любові, хто такий?

ЧИСТИЙ 3

123А 0172 ----- / З того часу ставок чистий / Заріє осокою;
006В 0113 Тебе не квітчану. І в гаї / Ставочок чистий висихає, / Де ти купалася колись.
215В 0013 В багно погане заховали / Алмаз мій чистий, дорогий, / Мою колись святу душу!

ЧИСТИМ 4

234А 0329 Трудитимусь...» / Чистим серцем / Поблагословила
258А 0039 І воспою знову / Твої блага чистим серцем, / Псалмом тихим, новим.
207В 0016 Тії хатиночки у гаї / Над чистим ставом край села. / Мене там мати повила
215В 0018 Так опоганився, що й не знає, / Чи й був я чистим коли-небудь, / Бо ви мене з
святого неба

ЧИСТИХ 2

274В 0007 ----- / А чистих серцем? Коло їх / Постав ти ангели свої,
275В 0007 ----- / А чистих серцем? Коло їх / Постави ангели свої

ЧИСТИЙ 1

250А 0060 І сонце не гріло б смердячого гною / На чистій, широкій, на вольній землі. / І люди б
не знали, що ви за орли,

ЧИСТИМ 6

010А 0108 Знайшли вчора у діброві. / Світи довше в чистім полі, / Щоб нагулялись доволі.
020А 0125 ----- / Над річкою, в чистім полі, / Могила чорніє,
024А 0097 ----- / Над річкою, в чистім полі, / Могила чорніє;
095В 0281 ----- / І пташкам воля, в чистім полі / І пташкам весело літять.
114В 0001 ----- / Коло гаю в чистім полі, / На самій могилі,
147В 0041 Під хатами і погнили. / Мов оазис, в чистім полі / Село зеленіє.

ЧИСТОЇ 2

171А 0070 Козацької тії крові, / Чистої, святої!!! / -----
274А 0164 А то дала б тобі напитися / З моєї чистої криниці... / -----

ЧИСТОТУ 2

274В 0009 Постав ти ангели свої, / Щоб чистоту їх соблюли. / -----
275В 0009 Постави ангели свої / І чистоту їх соблюди. / -----

ЧИСТОЮ 2

218В 0101 Мале дівча. І красою, / Святою, чистою красою, / Як тая лілія, цвіло.
233В 0018 Із казарми нечистої / Чистою, святою / Пташечкою вилетіла

ЧИСТУЮ 1

215В 0006 З людьми в паскуді, опаскудив / І душу чистою?.. А люде! / (Звичайне, люде,
сміючись)

ЧИТАВ 1

199А 0189 «Дивіться, люде: осьде булла, / Що я читав...» – і показав / Перед народом. Всі
здрогнули:

ЧИТАЄ 8

- 246A 0095 Бо благоденствує! У нас / Святу Біблію читає / Святий чернець і навчає,
 038B 0085 Бере письмо святе в руки, / Голосно читає... / А думкою чернець старий
 050B 0238 І на клиросі дякові / І псалтир читає / Над покойними. Й хавтури
 095B 0240 Чи бачиш, он огонь горить, / А пан лежить собі, читає / І просить пити... А ти знаєш,
 121B 0015 Нехай не гуляє, / А святе письмо читає, / Людей поучає,
 137B 0017 Сам архімандрит вихожає, / Акафіст читає, / Поклони покладає.
 217B 0017 ----- / І нищечком старий читає, / Перехрестившись, отче наш.
 248B 0002 Ходить собі по церковці, / Книжечку читає / Та сам собі дивується,

ЧИТАЄМ 1

- 246A 0070 А в нас!.. На те письменні ми, / Читаєм божії глаголи!.. / І од глибо[ко]ї тюрми

ЧИТАЄТЕ 2

- 061A 0734 Що ви, мої любі, / Таке диво читаєте, – / Гріха на всю губу!
 250A 0113 Правнуки погані! / І Коллара читаєте / З усієї сили,

ЧИТАЄШ 1

- 161B 0195 Чом же ти оце, Настусю, / Справді не читаєш? / -----

ЧИТАЙ 5

- 180A 0327 На квиток повірив / Москалеві; от і читай, / І йми ти їм віри!
 038B 0099 І плоть старечу усмиряй. / Святе писаніє читай, / Читай, читай та слухай дзвона,
 038B 0100 Святе писаніє читай, / Читай, читай та слухай дзвона, / А серцеві не потурай,
 038B 0100 Святе писаніє читай, / Читай, читай та слухай дзвона, / А серцеві не потурай,
 161B 0204 ----- / Та читай же, а то... / -----

ЧИТАЙТЕ 3

- 250A 0151 Прочитайте знову / Тую славу. Та читайте / Од слова до слова,
 250A 0219 Не дуріте самі себе, / Учітесь, читайте, / І чужому научайтесь,
 104B 0031 Уже як хочете, хоч лайте, / Хоч і не лайте й не читайте, / Про мене... Я і не прошу,

ЧИТАЛА 2

- 234A 0508 І Отче наш тихо-тихо, / Мов крізь сон, читала. / -----
 153B 0054 Уже де вона на світі / Роман сей читала / З шовковою драбинкою –

ЧИТАТИ 4

- 057B 0252 Апостола серед церкви. / Вивчився читати / У москалях. Непевний був
 057B 0300 Бере святий псалтир в руки / Та й іде читати / У садочок. У садочку
 178B 0008 Мабуть, мені доведеться / Читати самому / Оці думи? Боже милій!
 248B 0006 Попе! попе! будеш битий – / Не вмієш читати / Та не вмієш так, як треба,

ЧИТАТИМУ 1

- 161B 0207 ----- / Хоч як хочеш цілуй собі, а я таки не читатиму! / -----

ЧИТАТЬ 4

- 038B 0109 І старець тяжко заривав. / Читать писаніє покинув. / Ходив по келії. Ходив,
 161B 0210 Годі-бо вже, годі! Незабаром батько прийде, треба / справді читать. / -----
 161B 0211 ----- / А! тепер і читать! / -----
 161B 0218 Поки сто раз не поцілує, / Й читать не хоче! А бурсак! / Собачий сину, знаєш смак.

ЧИТАЮ 2

- 180A 0410 Загарбати. Хто ж це такий? / От собі й читаю, / Що на скелі наковано:
 180A 0424 Тяжко-тяжко мені стало, / Так, мов я читаю / Історію України.

ЧИТАЮТЬ 2

149B 0024 Ой із журби та із жалю, / Щоб не бачить, як читають / Листи тії, погуляю,
161B 0230 Там знову, знать, мої малі / Читають... Треба розігнати. / -----

ЧИТАЯ 1

205B 0047 Жива в святих своїх речах, / І ми, читая, оживаєм, / І чуєм Бога в небесах.

ЧИЮ 1

161B 0023 Узяв собі старий козак / Чию сирітку за дитину / Та й доглядає в затишку,

ЧИЯ 4

052A 0047 Що діялось в світі, / Чия правда, чия кривда / І чиї ми діти.
052A 0047 Що діялось в світі, / Чия правда, чия кривда / І чиї ми діти.
250A 0088 Дознаються небожата, / Чия на вас шукура, / Та й засядуть, і премудрих
184B 0014 А що ж, як зробить? Добре жить / Тому, чия душа і дума / Добро навчилася любить!

ЧМЕЛЕМ 1

137B 0077 У своїй Варшаві. – / Громада чмелем загула, / У дзвони задзвонили,

ЧМОКНЕМОСЯ 1

234B 0013 Та любо та тихо / Пожартуєм, чмокнемося, / Та й поберемося,

ЧОБІТКИ 1

182B 0010 Кому шапочку смушеву, / Чобітки шкапові, / Кому свитку. Одна тільки

ЧОБОТАР 1

061A 2312 «А мій батько орандар, / Чоботар; / Моя мати пряха

ЧОБОТИ 2

061A 2323 та листя, / І чоботи і підкови. / Вийду вранці до корови,
114A 0043 В село шкандибає. / В руках чоботи, на плечах / Латана торбина

ЧОВЕН 7

010A 0007 Із хмари де-де виглядав, / Неначе човен в синім морі / То виринав, то потопав.
113A 0003 Шепче з осокою, / Пливе човен по Дунаю / Один за водою.
113A 0005 Один за водою. / Пливе човен, води повен, / Ніхто не спиняє,
113A 0009 На світі немає. / Поплив човен в синє море, / А воно заграло,
199A 0063 Затога вже буде повне, / І попливе човен / З широкими вітрилами
245B 0019 І їй здається, виринає / З-за хвилі човен, доплива... / І в хвилі човен порина.
245B 0020 З-за хвилі човен, доплива... / І в хвилі човен порина. / – Мій братику! Моя ти доле! –

ЧОВНА 1

027A 0097 Дивлюся на море широке, глибоке, / Поплив би на той бік – човна не дають. / Згадаю
Енея, згадаю родину,

ЧОВНИ 2

055A 0038 Висипали запорожці – / Лиман човни вкрили. / «Грай же, море!» – заспівали,
055A 0055 За уxo чуприну, / Підняв шапку – човни стали. / «Нехай ворог гине!

ЧОВНОВІ 1

113A 0013 ----- / Недовгий шлях – як човнові / До синього моря –

ЧОГО 91

019A 0018 Нема кому розпитати, / Чого плачуть очі; / Нема кому розказати,
019A 0020 Нема кому розказати, / Чого серце хоче, / Чого серце, мов голубка,
019A 0021 Чого серце хоче, / Чого серце, мов голубка, / День і ніч воркує;

- 030A 0221 Обізвався старий батько: / «Чого ждеш, небого?» / Заридала Катерина,
 030A 0399 Мусить бути, з прощі. / Чого ж смутна, невесела, / Заплакані очі?
 030A 0447 Що зробила вона людям, / Чого хотять люде? / Щоб плакала!.. Серце моє!
 030A 0596 Та шпорами коня в боки. / «Чого ж утікаєш? / Хіба забув Катерину?
 045A 0067 Послухає моря, що воно говорить, / Спита чорну гору: «Чого ти німа?» / І знову на
 небо, бо на землі горе,
 047A 0090 Мати не питає: / «Чого в'янеш, моя доню?» / Стара не спитала,
 057A 0014 Не питали б, за що проклинаю долю, / Чого нуду світом? «Нічого робить», – / Не
 сказали б на сміх...
 060A 0013 Як і на чужині. / Чого ж серце б'ється, рветься? / Я там самотній.
 061A 0125 У старих питаю: / «Чого, батьки, сумуєте?» / «Невесело, сину!
 061A 0300 Добра хотів, як дітям мати, / А може, й ще чого хотів. / Єдине слово «nie pozwalam»
 061A 1272 То буде й багатий. / Чого ж самотній, невеселий / Іде – чуть не плаче?
 061A 1795 Тяжко-важко плаче, / Як дитина. Чого б, бачся? / В червоному жупані,
 061A 2209 Вони католики. / Чого ж ти став? Чом не ріжеш? / Поки невеликі,
 061A 2369 Неначе сплять одягнені. / Чого ж страшні діти? / Чого Гонта ніби краде
 061A 2370 Чого ж страшні діти? / Чого Гонта ніби краде / Або скарб ховає?
 114A 0058 Я шага дам». – «Я – черешень». / «Всього, чого треба, – / Всього дамо... Одпочинеш,
 114A 0113 Плакала, німіла... / «Чого ж плачеш, моє серце?» – / Петро питає,
 114A 0180 Дивились дівчата, / Не питали, чого плаче. / Та й нащо питати?
 114A 0417 Поки не світає. / Чого ж знову заплакала?» / «І сама не знаю».
 150A 0073 Тільки у Скутарі, в склепу, не дримають / Козаки-сердеги. Чого вони ждуть? /
 По-своєму Бога в кайданах благають,
 154A 0074 Тільки у Скутарі, в тюрмі, не дримають / Козаки-сердеги. Чого вони ждуть? /
 По-своєму Бога в кайданах благають,
 169A 0049 Розрита могила. / Чого вони там шукали? / Що там схоронили
 171A 0015 Ніхто й не покаже, / Де ти стояв. Чого стояв. / І на сміх не скаже!!
 173A 0011 Тії благодати, / Всього того, чого мати / Не зуміє дати».
 180A 0118 І все-то те... Душе моя, / Чого ти сумуєш? / Душе моя убогая,
 180A 0120 Душе моя убогая, / Чого марне плачеш, / Чого тобі шкода? Хіба ти не бачиш,
 180A 0121 Чого марне плачеш, / Чого тобі шкода? Хіба ти не бачиш, / Хіба ти не чуєш
 людського плачу?
 180A 0204 Де ти взявся? Що ти робиш? / Чого ти шукаєш / Під землею? Ні, вже, мабуть,
 180A 0282 «Цу-цу, дурні! схаменіться! / Чого се ви раді! / Що горите?» – «Экой хохол!
 194A 0001 ----- / Чого мені тяжко, чого мені нудно, / Чого серце плаче, ридас, кричить,
 194A 0001 ----- / Чого мені тяжко, чого мені нудно, / Чого серце плаче, ридас, кричить,
 194A 0002 Чого мені тяжко, чого мені нудно, / Чого серце плаче, ридас, кричить, / Мов дитя
 голодне? Серце моє трудне,
 194A 0004 Мов дитя голодне? Серце моє трудне, / Чого ти бажася, що в тебе болить? / Чи
 пити, чи їсти, чи спатоньки хочеш?
 198A 0011 І не розважає – / Чого болить і де болить, / Ніхто не питає.
 199A 0274 Мовчки озирали / Мученика. «Чого мене – / Чи на прю позвали?
 207A 0223 «Степаночку, голубчику! / Чого се ти плачеш? / Усміхнися, подивися,
 221A 0307 Та лихий їх знає, / Чого вони з тим поганим / Льохом поспішають.
 221A 0313 ----- / Чого ж ти нас закликала? / Щоб на льох дивиться?
 221A 0407 То понаставляли / Ті фігури он для чого: / Щоб люди не крали
 234A 0094 Як звір у темній гаї. / В такій раї, чого б, бачся, / Старим сумувати?
 234A 0102 ----- / Не знаю, що і після чого / Старі сумують. Може, вже
 234A 0227 Так воно не знає, / Чого наймичка сльозами / Його умивас.
 234A 0229 Його умивас. / Не зна Марко, чого вона / Так його цілує –
 246A 0079 Нам тільки сакля очі коле: / Чого вона стоїть у вас, / Не нами дана; чом ми вам
 246A 0107 Хоч і рідню всю забери! / У нас! чого то ми не вмієм? / І зорі лічим, гречку сієм,
 250A 0164 Ясносельможній гетьмани. / Чого ж ви чванитесь, ви! / Сини сердешної України!
 270A 0027 ----- / Моя мати... чого вона, / Вона все журилась
 274A 0429 І лікарувати, / Які трави, що од чого, / І де їх шукати.
 006B 0135 ----- / – Чого ти ходиш на могилу? – / Насилу мати говорила.–

- 006В 0137 Насилу мати говорила.– / Чого ти плачеш, ідучи, / Чому не спиш ти уночі,
 016В 0270 Тільки смутна, невесела... / Чого б сумувати? / Або, може, вже такою
 026В 0004 Чи то так сонечко сіяло, / Чи так мені чого було? / Мені так любо, любо стало,
 026В 0010 Молюся Богу... І не знаю, / Чого маленькому мені / Тойді так приязно молилось,
 026В 0012 Тойді так приязно молилось, / Чого так весело було. / Господне небо, і село,
 038В 0112 А потім сів і зажурився: / – Для чого я на світ родився, / Свою Україну любив? –
 041В 0004 Чи для добра? Чи то для зла? / Нащо живем? Чого бажаєм? / І, не дознавшись,
 умираєм,
 050В 0207 ----- / – Чого він придибав? Нема в його хати, / Ні сестри, ні брата, нікого нема.
 050В 0209 Ні сестри, ні брата, нікого нема. / Чого ж він приплентав? – А хто його зна! / Чи чув
 ти, що кажуть: легше умирати
 050В 0234 І борошном посипали, / Бог їх зна, для чого! / Максим таки як письменний,
 057В 0288 Ось послухай, / Доводить до чого / Сатана той душу нашу.
 057В 0352 А тепер уже, он бачиш, / Доходить до чого. / Що я стратить наміряюсь
 068В 0145 А різав так. І сам не знаю, / Чого хотілося мені? / Ходив три года я з ножами,
 083В 0070 І сором душу оступила, / І ти заплакала! Чого? / Того, що тяжко полюбила
 088В 0039 / Чого ж тепер заплакав ти? / Чого тепер тобі, старому,
 088В 0040 Чого ж тепер заплакав ти? / Чого тепер тобі, старому, / У цій неволі стало жаль–
 095В 0025 Та й те сказати, / Чого я турбуюсь? / Ані злого, ні доброго
 095В 0096 І раю кращого не треба, / Чого ти хочеш, забажай, / Всього дадуть, та ще й багато!
 095В 0244 Дивися, онде головнею / Стоїть на комині. Чого, / Чого ти дивишся на неї?
 095В 0245 Стоїть на комині. Чого, / Чого ти дивишся на неї? / Це мати! мати! Не дивись!
 095В 0287 Тепер і шкода... хоч топись! / Чого ж ти, мамо моя, плачеш? / Не плач, голубочко,
 дивись,
 129В 0025 Нема того в світі, / Чого б мені не зробити / Для цієї Катерини
 135В 0001 ----- / Ой чого ти почорніло, / Зеленеє поле?
 152В 0003 Гусарин-москаль. / Чого ж мені його шкода, / Чого його жаль?
 152В 0004 Чого ж мені його шкода, / Чого його жаль? / Що на йому жупан куций,
 161В 0134 ----- / Дурна, чого ти боїшся! (Підходить до сина, / хрестить його і цілує.) Боже тебе
 благослови,
 161В 0142 І богослов уже. Причина, / Причина мудра. (Задумується.) Чого? / Чого я думаю? У
 попи,
 161В 0143 Причина мудра. (Задумується.) Чого? / Чого я думаю? У попи, / А як не схоче, то
 на Січ.
 183В 0029 І сама не знаю, / Чого думаю! Чого я / У той гай ходила?
 183В 0029 І сама не знаю, / Чого думаю! Чого я / У той гай ходила?
 184В 0002 Буває, іноді старий / Не знає сам, чого зрадіє, / Неначе стане молодий,
 184В 0010 Що ж се зробилося з старим, / Чого зрадів оце? Того, / Що, бачите, старий подумав
 185В 0024 Хоч слово мудре; щоб я знав, / Для кого я пишу? для чого? / За що я Україну
 люблю?
 189В 0043 Що з нами гралася колись. / Чого ж ти, брате, зажуривсь? / – Я не журюсь.
 Помандрувала
 194В 0033 А сам мусиш жити. / Мушу, мушу, а для чого? / Щоб не губить душу?
 194В 0036 Не варт вона того жалю. / Ось для чого мушу / Жити на світі, волочити
 214В 0012 І нишком плачу, плачу я. / Чого ж я плачу? Мабуть, шкода, / Що без пригоди, мов
 негода,
 230В 0072 Правди гонителю жестокий! / Чого накоїв на землі? / -----
 250В 0266 Чогось непевного. Маріє! / Ти, безталанная, чого / І ждеш і ждатимеш од Бога

ЧОГОСЬ 8

- 274А 0438 Уже прийшли в Україну... / Жаль їй чогось стало. / Поклонилась Маріулі
 076В 0104 Вродливий первенець його! / Лежить, нездужає чогось? / Давид стенає та ридає,
 088В 0020 На вахті стоя, / Журився сам собі чогось, / Та й заспівав,– звичайне, тихо,
 183В 0004 Усе думаю про його / І чогось боюся. / Дурна була, молода,–
 236В 0003 А щось таке бачить око, / І серце жде чогось. Болить, / Болить, і плаче, і не спить,

- 250B 0264 Не чуть ані його, ані Месії, / А люде ждуть чогось і ждуть, / Чогось непевного.
Маріє!
250B 0265 А люде ждуть чогось і ждуть, / Чогось непевного. Маріє! / Ти, безталанная, чого
250B 0474 Царя вже Ірода не стало. / Чогось увечері наївсь, / Та так наївся, що й опрігсь,

ЧОЛО 1

- 029B 0076 Гетьманщина!!...» І думнеє / Чоло похмаріло... / Мабуть, щось тяжке, тяжкеє

ЧОЛОВІК 5

- 207A 0099 Якби мені свекрівонька тиха, / Якби мені чоловік молодий, / До другої не ходив, не
любив.»
068B 0016 Од Бога все! А сам нічого / Дурний не вдіє чоловік! / Я сам, як бачиш, марне, все,
120B 0014 Та й заночувала. / А із Криму чоловік / Ледве ноги доволік.
137B 0063 Павла Кравченка-Наливайка. / Я стар чоловік, нездужаю встати, / Буду йому пораду
давати,
250B 0555 Той хрестик-шибеничку.– Злий! / Недобрий чоловік, лихий! / Навчив тебе, моя
дитино,

ЧОЛОВІКА 5

- 207A 0105 Од віку до віку / Я любила б чоловіка! / Ой гоп, заходивсь,
221A 0378 ----- / А для кого ж? Чоловіка, / Певне, не посадять
104B 0061 Не хоче й пана закохати! / Що тут робить? За чоловіка, / Укоротивши йому віка...
120B 0001 ----- / Ой я свого чоловіка / В дорогу послала,
178B 0034 Не радовать, і не корить / Чоловіка злого. / І умерти!.. О Господи!

ЧОЛОВІЧЕ 1

- 061A 0967 ----- / Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ще ось що; / не так пани, як
підпанки, або – поки сонце зійде, то роса

ЧОЛОМ 1

- 207A 0699 Та вчить внука-пузанчика / Чолом оддавати. / -----

ЧОМ 35

- 057A 0005 Сумними рядами?.. / Чом вас вітер не розвіяв / В степу, як пилину?
057A 0007 В степу, як пилину? / Чом вас лихо не приспало, / Як свою дитину?..
057A 0010 Бо вас лихо на світ на сміх породило, / Поливали сльози... Чом не затопили, / Не
винесли в море, не розмили в полі?
061A 0918 думають, ні вголос, ні мовчки; а ляхи догадаються – от / тобі й пшик! Що там за
рада? Чом вони не дзвонять? Чим / спиниш народ, щоб не гомонів? Не десять душ, а,
слава
061A 1394 Провітрився. «Батьку! брате! / Чом я не сторукий? / Дайте ножа, дайте силу,
061A 1585 І поводи кинув. / «Чом я вчора, поки не знав, / Вчора не загинув!
061A 2095 Пташко, веселюся». / «А чом же ти не співаєш?» / «Я вже одспівала...»
061A 2209 Вони католики. / Чого ж ти став? Чом не ріжеш? / Поки невеликі,
061A 2228 Сини мої, сини мої! / Чом ви не великі? / Чом ви ляха не ріжете?...»
061A 2229 Чом ви не великі? / Чом ви ляха не ріжете?...» / «Будем різати, тату!»
061A 2235 Що вас породила! / Чом вона вас до схід сонця / Була не втопила?
061A 2253 Сини мої, сини мої! / Чом ви не великі? / Чом ворога не різали?
061A 2254 Чом ви не великі? / Чом ворога не різали? / Чом матір не вбили,
061A 2255 Чом ворога не різали? / Чом матір не вбили, / Ту прокляту католичку,
061A 2293 Хочеться дивитись, як вона чорніє, / Хочеться напитись... Чом вітер не віє, / Ляхів не
навіє?.. Тяжко мені жить!
061A 2334 Всі гуляють. А де ж Гонга? / Чом він не гуляє? / Чому не п'є з козаками?
061A 2401 Нащо мені дітей дала? / Чом мене не вбила? / Нехай вони б поховали,
114A 0277 Поки лиха я не знала, / Чом не заховала?» / Не слухала стара мати,

- 114A 0362 «Мар'яно! Мар'яно! / Чом ти не убога! Чом я не багатий! / Чом у мене коней вороних нема?
 114A 0362 «Мар'яно! Мар'яно! / Чом ти не убога! Чом я не багатий! / Чом у мене коней вороних нема?
 114A 0363 Чом ти не убога! Чом я не багатий! / Чом у мене коней вороних нема? / Не питала б мати, де ходиш гуляти,
 114A 0372 Ти, моя Мар'яно. / Чом не ти в сірій свитині, / Чом я не в жупані?»
 114A 0373 Чом не ти в сірій свитині, / Чом я не в жупані?» / А Мар'яна, як дитина
 180A 0139 Нащо ви здалися, / Чом ви змалку не висохли, / Слізьми не злилися?
 192A 0028 «Доле моя, доле, / Чом ти не така, / Як інша, чужая?
 221A 0062 Донесла до хати / Оту воду... Чом я з нею / Відер не побила!
 234A 0015 Чому мені злої долі, / Чом віку не збавиш? / Ні, не дави, туманочку!
 246A 0080 Чого вона стоїть у вас, / Не нами дана; чом ми вам / Чурек же ваш та вам не кинем,
 246A 0082 Чурек же ваш та вам не кинем, / Як тій собаці! Чом ви нам / Платить за сонце не повинні!
 274A 0120 ----- / Чом не спиться багатому / Сивому, гладкому?
 274A 0122 Сивому, гладкому? / Чом не спиться убогому / Сироті старому?
 050B 0154 Не варт, не варт на світі жити!» / А чом пак темні не кричать? / -----
 161B 0194 ----- / Чом же ти оце, Настусю, / Справді не читаєш?
 161B 0266 Неначе та сорока, скаче. / Настусю! Чом же ти не плачеш? / Аджеж Петруся вже немає.
 218B 0474 І стихла буря. Де ж була? / Де ти сховалась? Чом на його, / На кесаря свого святого,

ЧОМУ 22

- 027A 0012 Згадай добре – серце в'яне, / Чому не осталося? / Отож гляну та згадаю:
 061A 0375 Серце мліє, як згадаю... / Чому не осталося? / Чому не осталося, чому не вітало?
 061A 0376 Чому не осталося? / Чому не осталося, чому не вітало? / Легше було б сльози, журбу виливать.
 061A 0376 Чому не осталося? / Чому не осталося, чому не вітало? / Легше було б сльози, журбу виливать.
 061A 2335 Чом він не гуляє? / Чому не п'є з козаками? / Чому не співає?
 061A 2336 Чому не п'є з козаками? / Чому не співає? / Нема його; тепер йому,
 178A 0034 Гріх їм буде... Боже милий, / Чому ти не хочеш / Укоротить свої темні,
 207A 0150 Покойна Марина, – / Чому не взять?» – «Взяли тебе / Ми та й спарували
 207A 0273 Моє серце!» – «Боже ж ти мій! / Чому я не знала? / Була б тебе не любила
 234A 0010 Мій латаний талане! / Чому мене не сховаєш / Отут серед лану?
 234A 0012 Отут серед лану? / Чому мене не задавиш, / У землю не вдавиш?
 234A 0014 У землю не вдавиш? / Чому мені злої долі, / Чом віку не збавиш?
 274A 0140 ----- / Чому не ляжеш, не спочинеш? / Зірниця сходить, подивись.
 006B 0138 Чого ти плачеш, ідучи, / Чому не спиш ти уночі, / Моя голубко сизокрила? –
 016B 0210 Бо люде не знають, / Чому добре умирає, / Злеє оживає,
 026B 0045 То серце плаче та болить, / Чому Господь не дав дожить / Малого віку у тім раю.
 091B 0026 Та й тільки ж то. Кругом паскуда! / Чому ж його не так зовуть? / Чому на його не плюють?
 091B 0027 Чому ж його не так зовуть? / Чому на його не плюють? / Чому не топчуть!! Люде, люде!
 091B 0028 Чому на його не плюють? / Чому не топчуть!! Люде, люде! / За шмат гнилої ковбаси
 161B 0069 Мов русалка розтріпала... / А чому ти й досі / Ніколи не вплетеш кісники
 270B 0006 Кому воно пиво носить? / Чому босе ходить?.. / Боже сильний! Твоя сила
 301B 0003 І голову схопивши в руки, / Дивуєшся, чому не йде / Апостол правди і науки!

ЧОМУСЬ 2

- 144B 0003 Барвінок не сходить. / Чомусь дівчина до броду / По воду не ходить.
 189B 0014 Веселеє колись село / Чомусь тепер мені, старому, / Здавалось темним і німим,

ЧОРНА 8

- 030A 0512 Коло серця – як гадина / Чорна повернулась. / Кругом мовчки подивилась;
 055A 0029 ----- / Чорна хмара з-за Лиману / Небо, сонце криє.
 061A 2529 Та й не видко стало. / Одна чорна серед степу / Могила осталась.
 033B 0028 ----- / Заступила чорна хмара / Та білу хмару.
 156B 0001 ----- / Заступила чорна хмара / Та білу хмару.
 209B 0019 Неначе на руки та несе в могилу, / А чорна могила ще гірше розкрилась. / Дивлюся,
 в могилі усе козаки:
 281B 0008 ----- / Земля чорна копитами / Поорана, поритая;
 291B 0012 Долом та горою! / Та засійся, чорна ниво, / Волею ясною!

ЧОРНАЯ 1

- 095B 0290 Це я, Мариночка твоя! / Дивися, чорная змія / По снігу лізе... Утечу,

ЧОРНИЙ 4

- 057A 0060 Виросла могила, / А над нею орел чорний / Сторожем літає,
 095B 0183 Марина дивилась / На ліс чорний, а з-за лісу / Червоний діжою
 192B 0006 Крутий байрак, / Неначе циган чорний, голий, / В діброві вбитий або спить.
 200B 0101 І кучері аж по плече, / І висипався чорний ус, / І ще... Та се ще не втече,

ЧОРНИЛАХ 1

- 180A 0517 По-німецькій – а то тепер / І кисни в чорнилах! / П'явки! п'явки! Може, батько

ЧОРНИЛО 1

- 066B 0002 То так і я тепер пишу, / Папір тільки, чорнило трачу... / А перш! Єй-Богу, не брешу!

ЧОРНИЛОМ 1

- 180A 0525 Твої квіти молодії, / Чорнилом політі. / Московською блекотою

ЧОРНИМ 4

- 061A 1003 Скажені собаки: / Йде Залізник Чорним шляхом, / За ним гайдамаки.
 061A 1011 щоб ляхи погані, скажені собаки, калялись, бо йде Залізник / Чорним шляхом з
 гайдамаками, щоб ляхів, бачиш, / різати...
 061A 1338 Чигирин, Черкаси; / Чорним шляхом запалало, / І кров полилася
 218B 0504 Вітер понад Римом. / А над чорним Колізеєм, / Ніби із-за диму,

ЧОРНИМИ 2

- 030A 0453 А щоб личко не марніло / З чорними бровами, / До схід сонця в темнім лісі
 092B 0045 І тими очима, / Аж чорними – голубими, / І досі чаруєш

ЧОРНИХ 2

- 016A 0015 Русалкою стану, / Пошукаю в чорних [хвилях], / На дно моря кану.
 061A 0897 Козацьке панство помагає / В киреях чорних, як один, / Тихенько ходя розмовляє

ЧОРНІ 18

- 010A 0081 Широкий Дніпр не гомонить: / Розбивши вітер чорні хмари / Ліг біля моря одпочить.
 019A 0001 ----- / Нащо мені чорні брови, / Нащо карі очі,
 019A 0007 Марно пропадають, / Очі плачуть, чорні брови / Од вітру линяють;
 020A 0113 Ляшків-панків їсти. / Налетіли чорні круки / Вельможних будити.
 020A 0117 Богу помолитись. / Закрякали чорні круки, / Виймаючи очі,
 030A 0150 А де ж найде такі очі, / Такі чорні брови? / На край світа, в Московщині,
 030A 0345 Вовка виглядає? / Бодай же вас, чорні брови, / Нікому не мати,
 030A 0542 Хто лобуря водить? Чорняві байстрята... / Одна його доля – чорні бровенята. / Та й
 тих люде заздрі не дають носити.
 030A 0707 Шляхи, піски, горе... / Панське личко, чорні брови... / Нашо? Щоб пізнали!
 030A 0740 Пізнав тії карі очі, / Чорні бровенята... / Пізнав батько свого сина,

- 055A 0053 Де-то будь роботи? / Закрутивши чорні уси, / За ухо чуприну,
061A 1136 Ляхи в Україну несуть – / І заривають чорні гори. / Згадайте праведних гетьманів:
114A 0130 Бо не бачать, що є брови / Чорні, карі очі, / І високий стан козачий,
114A 0231 Його щастя, його доля – / Мої чорні брови, / Довгі вії, карі очі,
150A 0129 Босфор широкий доливає. / Неначе птахи чорні в гаї, / Козацтво сміливе літає.
154A 0129 Босфор широкий доливає. / Неначе птахи чорні в гаї, / Козацтво сміливе літає,
116B 0017 Без розкоші, без любові / Зношу мої чорні брови, / У наймах зношу!
145B 0020 А поки я заробляю, / Чорні брови полиняють. / Безталанна я!

ЧОРНІЄ 15

- 010A 0015 Біля того гаю, / Що чорніє над водою, / Щось біле блукає.
010A 0150 Плугатир співає. / Чорніє гай над водою, / Де ляхи ходили;
020A 0126 Над річкою, в чистім полі, / Могила чорніє, / Де кров текла козацькая,
024A 0098 Над річкою, в чистім полі, / Могила чорніє; / Де кров лилась козацькая,
030A 0514 Кругом мовчки подивилась; / Бачить – ліс чорніє; / А під лісом, край дороги,
061A 0111 Вітер повіває, / Степ чорніє, і могила / З вітром розмовляє.
061A 2292 Шляхетської крові, бо хочеться пити, / Хочеться дивитись, як вона чорніє, /
Хочеться напиться... Чом вітер не віє,
180A 0169 Та по всьому небу орду розпусти. / Нехай чорніє, червоніє, / Полум'ям повіє,
180A 0257 ----- / І знов лечу. Земля чорніє, / Дрімає розум, серце мліє.
180A 0268 На багнищі город мріє; / Над ним хмарою чорніє / Туман тяжкий... Долітаю –
207A 0357 Ніби шапка через поле / Котиться, чорніє, / Пропадає, мошечкою
025B 0008 І ніби серце одпочиває. / Чорніє поле, і гай, і гори, / На синє небо виходить зоря.
074B 0044 Та інде тирса з осокою / В яру чорніє під горою, / Та дикий інколи кайзак
076B 0193 За Полоцьком, неначе хмара, / Чорніє курява. Біжать / І отроки, й старі бояра
218B 0499 Одинокий. Мов гора та / На полі, чорніє / Колізей той серед Риму.

ЧОРНІЇ 3

- 057A 0029 За карії оченята, / За чорнії брови / Серце рвалося, сміялось,
173A 0004 Дала йому карі очі / І чорнії брови. / Китайкою повивала,
147B 0026 А за городами, за тином / Могили чорнії ростуть. / Під хатами поміж садами,

ЧОРНІЙ 2

- 061A 2341 А хто такий / У чорній киреї / Через базар переходить?
044B 0056 А за нею з старшиною / Іде в чорній свиті / Сам полковник компанійський,

ЧОРНІЛА 1

- 074B 0033 Святее сонечко зійшло. / Пустиня циганом чорніла, / Де город був або село –

ЧОРНІМ 1

- 185B 0034 З своєю волею мені / На чорнім вороні-коні! / А більш нічого я не знаю,

ЧОРНІШЕ 2

- 006B 0254 Дивлюсь – твоя, мій брате, мати, / Чорніше чорної землі, / Іде, з хреста неначе
знята...
111B 0024 У тім хорошому селі, / Чорніше чорної землі / Блукають люди, повсихали

ЧОРНІЮТЬ 3

- 055A 0014 Високії ті могили / Чорніють, як гори, / Та про волю нишком в полі
061A 1723 У полум'ї, повішані / На кроквах, чорніють / Панські трупи. Горять крокви
025B 0001 ----- / Сонце заходить, гори чорніють, / Пташечка тихне, поле німіє,

ЧОРНОБРИВА 20

- 030A 0089 Та в неї ночують; / «В тебе дочка чорнобрива, / Та ще й не єдина,
030A 0131 В вишник дожидала. / Не співає чорнобрива, / Кляне свою долю.
030A 0357 Привітає сина? / З ним забула б чорнобрива / Шляхи, піски, горе;

- 030A 0683 ----- / Чорнобрива Катерина / Найшла, що шукала.
 047A 0021 ----- / Полюбила чорнобрива / Козака дівчина.
 047A 0055 Виспіває, поки вийде / Чорнобрива з хати, / А він її запитає,
 047A 0076 В лузі над водою, / Не співає чорнобрива, / Стоя під вербою,
 047A 0108 Робила, що знала – / Дивилася чорнобрива, / Сохла і мовчала.
 047A 0222 ----- / Отак тая чорнобрива / Плакала, співала...
 061A 0344 Як пташка щечече, байрак гомонить, / Або чорнобрива в гаю заспіває... / О Боже мій
 милий, як весело жить!
 061A 1878 Чи я ж тобі черевичків не куплю? / Куплю, куплю, чорнобрива, / Куплю, куплю того
 дива.
 114A 0015 Тільки його й долі, що рано заснув». / Чи правда, Оксано? чужа чорнобрива! / І ти не
 згадаєш того сироту,
 114A 0027 На тебе дивлюся, за тебе молюсь. / Згадай же, Оксано, чужа чорнобрива, / І сестру
 Мар'яну рястом уквітчай,
 173A 0190 А дівчина в гаї. / Поплакала чорнобрива / Та й стала співати.
 006B 0294 Марне, брате, не вигляне / Чорнобрива з хати. / Не покличе стара мати
 016B 0267 Над обікраденим селом. / Чорнобрива, кароока, / Вилитая мати.
 094B 0009 А я зрадів би, моє диво! / Моя ти доле чорнобрива! / Якби побачив, нагадав
 119B 0008 І виросла я на диво / Кароока, чорнобрива, / Білолиця.
 131B 0007 Ходить він і другу. / Не виходить чорнобрива / Із темного луку,
 144B 0011 Верба похилилась. / Зажурилась чорнобрива, / Тяжко зажурилась.

ЧОРНОБРИВЕ 2

- 092B 0041 А ти, мій покою! / Моє свято чорнобриве, / І досі меж ними
 270B 0001 ----- / Дівча любе, чорнобриве / Несло з льоху пиво.

ЧОРНОБРИВИЙ 9

- 010A 0043 Його виглядає. / Не вернеться чорнобривий / Та й не привітає,
 016A 0027 Коли ні – співаю, / Коли ж згинув чорнобривий, / То й я погибаю.
 030A 0049 Любо й потужити. / Обіцявся чорнобривий, / Коли не загине,
 030A 0137 Що має робити? / Якби милий чорнобривий, / Умів би спинити...
 030A 0139 Умів би спинити... / Так далеко чорнобривий, / Не чує, не бачить,
 030A 0143 Як Катруся плаче. / Може, вбитий чорнобривий / За тихим Дунаєм;
 047A 0130 Жаль душу згубити... / Коли не жив чорнобривий, / Зроби, моя пташко!
 047A 0198 По сім боці – горе. / Там десь милий, чорнобривий / Співає, гуляє,
 061A 1270 Хоч лата на латі, / Чорнобривий, а не згине, / То буде й багатий.

ЧОРНОБРИВИМ 1

- 117B 0011 Одружилась би я / З чорнобривим сиротою, / Та не воля моя!

ЧОРНОБРИВІ 5

- 030A 0001 ----- / Кохайтеся, чорнобриві, / Та не з москалями,
 030A 0017 А скажуть – ледашо! / Кохайтеся ж, чорнобриві, / Та не з москалями,
 030A 0432 За що не пускають в хату ночувать. / Не питаєте, чорнобриві, / Бо люде не знають;
 047A 0042 Поки закопають, / Бо не довго, чорнобриві! / Карі оченята,
 050B 0072 І діточки як квіточки, / Й самі чорнобриві, / У жупанах похожають,

ЧОРНОБРИВКА 2

- 029B 0147 І темний гайок зелененький, / І чорнобривка молоденька, / І місяць з зорями сіяв,
 272B 0019 З нашої криниці? / Чи буде та чорнобривка / Сей рік молодича?

ЧОРНОБРИВКИ 1

- 272B 0015 Ви так нагло гнались? / – До якоїсь чорнобривки / Всю ніч майнували.

ЧОРНОБРИВКУ 1

- 173B 0021 Перед козаками. / Найдю собі чорнобривку / В степу при долині –

ЧОРНОБРИВОГО 1

030A 0093 Московського сина. / Чорнобривого придбала... / Мабуть, сама вчила...»

ЧОРНОБРИВУ 4

010A 0068 Чи, може, з другою, другу кохає, / Її, чорнобриву, уже забува? / Якби-то далися орлині крила,

114A 0264 Жартують, співають / Та про мене, чорнобриву, / Нишком розмовляють:

116B 0010 Доленько моя! / Глянь на мене, чорнобриву, / Моя доле неправдива...

129B 0063 Вітер доганяти. / Катерину чорнобриву / В полі поховали,

ЧОРНОБРИВЦЯ 1

272B 0006 А я в його, молодого, / В того чорнобривця, / Беру коня, та й нічого –

ЧОРНОБРОВА 5

221A 0041 Не сказала. Уродлива / Та ще й чорноброва. / Всі на мене залицялись

234A 0168 У розкоші купається. / Аж ось чорноброва / Та молода, білолиця

050B 0128 Де-то моя Катерина, / Моя чорноброва!.. / Вона мене все радила,

139B 0018 Та бондаря полюбила, / Чорноброва. / Бондар відра набиває,

161B 0125 У зелений гай, / Полетіла б, чорноброва, / За тихий Дунай»

ЧОРНОБРОВИЙ 1

010A 0106 Срібний перстень на руці; / Молоденький, чорнобровий, / Знайшли вчора у діброві.

ЧОРНОБРОВІ 4

030A 0723 Шажок міхоноші. / Задивляться чорноброві – / І босе і голе.

061A 0751 Ото мова! Не розкажу, / Мої чорноброві, / Не розкажу против ночі,

061A 2289 Тяжко мені плакати! ні з ким говорить! / Сини мої любі, мої чорноброві! / Де ви поховались? Крові мені, крові!

076B 0044 А в городі младиї вдови / В своїх світлицях, чорноброві. / Запершись, плачуть, на малих

ЧОРНОБРОВИЙ 1

200B 0105 Про те, що снилося Петрові. / А генеральші чорнобровій / Що тепер снилося? то ми

ЧОРНОБРОВУ 1

139B 0021 Мене горне, пригортає, / Чорноброву. / -----

ЧОРНОЇ 2

006B 0254 Дивлюсь – твоя, мій брате, мати, / Чорніше чорної землі, / Іде, з хреста неначе знята...

111B 0024 У тім хорошому селі, / Чорніше чорної землі / Блукають люди, повсихали

ЧОРНОМОРІЇ 1

014B 0035 Я годів зо два проходив / По Чорноморії, по Дону... / І подарунків накупив

ЧОРНОУСИЙ 1

152B 0006 Що на йому жупан куций, / Що гусарин чорноусий, / Що Машою звав?

ЧОРНОЮ 2

029B 0116 Попрошалося ясне сонце / З чорною землею, / Виступає круглий місяць

218B 0545 І тихо, мовчки за возами / Марою чорною пішла / На Тібр. А скіфи сіроокі,

ЧОРНУ 3

045A 0067 Послухає моря, що воно говорить, / Спита чорну гору: «Чого ти німа?» / І знову на небо, бо на землі горе,

061A 2137 Грілись на пожарі. / Встала й весна, чорну землю / Сонну розбудила,

246A 0159 А за її ката довелось пролить / Кров добру, не чорну. Довелось запить / З московської чаші московську отруту!

ЧОРНЯВАЯ 1

104B 0028 Ішли мажі риплючі. / А за ними йде та чорнявая / Та плаче-рида, йдучи.–

ЧОРНЯВЕНЬКИЙ 1

307B 0008 І чепурненький жрець Ізиди, / Чорнявенький і кавалер, / Скромненько длань свою простер,

ЧОРНЯВИЙ 2

030A 0147 Другую кохає! / Ні, чорнявий не убитий, / Він живий, здоровий...

061A 0739 А надто вам розказать би, / Як козак чорнявий / Під вербою, над водою,

ЧОРНЯВІ 1

030A 0541 Хто голий, голодний під тинном сидить? / Хто лобуря водить? Чорняві байстрята... / Одна його доля – чорні бровенята.

ЧОРНЯВІЇ 1

092B 0036 А ви, мої молодії / Чорнявії діти, / Веселії дівчаточка,

ЧОРНЯВОГО 1

030A 0483 Пита: «Чи немає / Мого Йвана чорнявого?» / А ті: «Мы не знаєм».

ЧОРНЯВОМУ 1

019A 0035 За синєє море / Чорнявому зрадливому / На лютеє горе.

ЧОРНЯВУ 1

123A 0060 Мліє, в'яне, як зостріне / Ганнусю чорняву. / Побачила стара мати,

ЧОРТ 3

061A 0475 Щоб я був проклятий!..» / «Ха-ха-ха-ха!.. Чорт, панове, / Літаню співає.

068B 0099 Покинув хату і город, / Усе покинув. Чорт нарадив. / Пішов я в писарі в громаду.

095B 0194 А пан просить сала, / А чорт їсти просить. / Гуси, гуси білі

ЧОРТА 3

180A 0067 Щоб позирнуть на ті дива. / Та чорта з два! / Дивлюся: так буцім сова

221A 0394 ----- / А може, й так! Так на чорта ж / Їх на горах ставить?

095B 0237 Агу! Гиля! До сатани. / До чорта в гості! Чуеш! Чуеш! / У Києві всі дзвони дзвонять.

ЧОРТЗНА-ЩО 2

221A 0412 ----- / Чортзна-що провадить! / Нема хисту, то й не бреші.

250A 0138 Що ті римляне убогі! / Чортзна-що – не Брути! / У нас Брути! і Коклеси!

ЧОРТИ 1

061A 1104 Стара собако, де б молитесь, / Верзеш тут погань. От чорти!» – / Кричить отаман. Опинились;

ЧОРТІВ 1

061A 0455 «Здоров, свине, здоров, жиде, / Здоров, чортів сину!» / Та нагаєм, та нагаєм.

ЧОРТМА 2

221A 0203 Є чим поживиться? / Чи чортма й тепер нічого? / -----

221A 0241 З своїми ксьондзами? / Чортма хисту! Я спалила / Польщу з королями;

ЧОРТОВА 1

061A 0434 Ото дочка, а то батько – / Чортова кишеня. / Стара Хайка лежить долі,

ЧОРТОВІЙ 1

300B 0011 Або... Ні. Треба одружитись, / Хоча б на чортовій сестрі! / Бо доведеться одурити

ЧОТИРИ 9

061A 0559 Вільшанські схизмати / По три сем'ї, по чотири / Живуть в одній хаті».

061A 1353 А Ярема – страшно глянуть – / По три, по чотири / Так і кладе. «Добре, сину,

173A 0133 Той горбатий, той багатий, / Тих чотири в хаті. / Усі невлад, усіх назад,

173A 0225 Сірі гуси в ірій, ірій / По чотири, по чотири / Полетіли – гел-гел!

173A 0225 Сірі гуси в ірій, ірій / По чотири, по чотири / Полетіли – гел-гел!

207A 0519 Там кайдани по три пуда, / Отаманам по чотири, / І світа божого не бачать, не знають,

083B 0128 Не неділю, / Не дві, не три і не чотири! / Як тій болячці, як тій хирі,

135B 0006 Круг містечка Берестечка / На чотири милі / Мене славні запорожці

146B 0026 Не через два, не три літа, / Не через чотири / Вернувся наш запорожець

ЧОТКИ 1

038B 0117 Надів клобук, взяв патерицю, / Перехрестився, чотки взяв... / І за Україну молитись

ЧРЕВІ 1

268B 0020 Оперені, а злозачаті / Во чреві згинуть, пропадуть, / Мов недолежані курчата!..

ЧТІТЕ 1

161B 0234 На наругу перед Богом. / А шануйте, чтіте, / Поважайте його, діти,

ЧТО 2

030A 0615 А ти ж присягався!» / «Возьмите прочь! Что ж вы стали?» / «Кого? Мене взяти?

014B 0069 ----- / Так что же, / Ну, вот теперь и приколи.

ЧУБАТИХ 1

150A 0069 Так море спиняло / (Любило завзятих чубатих слав'ян). / Босфор схаменувся.
Туркенья дрімала.

ЧУБИ 1

230B 0017 А ми дивились та мовчали, / Та мовчки чухали чуби. / Німії, подлії раби!

ЧУВ 14

113A 0022 Потім спитай, де сирота, – / Не чув і не бачив. / -----

114A 0126 Ні, не було, мій голубе. / Ти чув, що співають... / То кобзарі вигадують,

150A 0020 Лилися козацькі, тугу домовляли. / Босфор аж затрясся, бо зроду не чув /
Козацького плачу, застогнав широкий,

154A 0020 Лилися козацькі, тугу домовляли. / Босфор аж затрясся, бо зроду не чув /
Козацького плачу; застогнав широкий

173A 0208 Та й стала питати: / «Чи не чув хто, чи не бачив / Москаля-салдата,

173A 0210 Москаля-салдата, / Мого сина?...» Ніхто не чув, / Ніхто і не бачив.

014B 0058 Ще не світало. Я в палати / Пішов з ножом, не чув землі... / Аж панича вже одвезли

046B 0039 І віршує й плаче / Тихесенько, щоб Бог не чув, / Щоб і ти не бачив.

050B 0189 І пісню проклали. / Я чув тойді, на досвітках / Дівчата співали:

050B 0210 Чого ж він приплентав? – А хто його зна! / Чи чув ти, що кажуть: легше умирати /
Хоть на пожарині в своїй стороні,

050B 0212 Хоть на пожарині в своїй стороні, / Ніж в чужій в палатах. Чи чув ти? – Ба ні. / Ей,
дядечку, швидче будемо писати,

088B 0022 Та й заспівав,– звичайне, тихо, / Щоб капітан не чув, бо злиха / Якийсь лихий, хоч і
земляк.

088B 0028 Давно, давно колись / Я чув, як, стоя під вербою, / Тихенько дівчина співала,
250B 0347 І диво дивнее! ніколи / Ніхто не бачив і не чув / Такого дива. Аж здрогнув

ЧУВАЛИ 1

114A 0083 Черницю Мар'яну / Чи чували?» – «Ні, не чули». / «Слухайте ж, дівчата,

ЧУДАК 1

180A 0297 Говорить умію, / Та не хочу».– «Экой чудак! / Я всі входи знаю,

ЧУДЕСАМ 1

237B 0031 Розкинь же їх, твої святис, / По всій землі. І чудесам / Твоїм увірують на світі

ЧУДНЕ 1

180A 0572 Приснилося диво. / Чудне якесь!.. таке тільки / Сниться юродивим

ЧУДНИЙ 1

180A 0566 Медвежа натура? / Мов кошеня, такий чудний. / Я аж засміявся.

ЧУДНІ 2

061A 2156 Того добра, що маєте? / Чудні, чудні люде! / -----

061A 2156 Того добра, що маєте? / Чудні, чудні люде! / -----

ЧУДНО 8

180A 0396 Мов та швайка загострена, / Аж чудно дивиться. / І дзигарі теленькають.

234A 0147 ----- / Чудно якось / Діється між нами!

234A 0155 Перед образами – / Нема дітей!.. Чудно якось / Діється між нами!

016B 0208 Княгиню на світі... / А за віщо? Чудно людям, / Бо люде не знають,

036B 0020 Й не такі, як я, дармо співають. / І чудно й нудно, як поміркую, / Що часто котяться
голови буї

042B 0001 ----- / Самому чудно. А де ж дітись? / Що діяти і що почать?

212B 0005 Дивлюся іноді, дивлюсь, / І чудно, мов перед святою, / Перед тобою помолюсь.

250B 0176 Марію тихо. Йй, небозі, / Аж дивно, чудно. Гость стояв / І ніби справді засіяв.

ЧУДО 4

061A 0484 «Браво! браво! Охрестили. / Ну, за таке чудо / Могоричу, мості-пане!

050B 0046 Не торгувавсь і панотець / Усім на диво та на чудо! / За три копи звінчав у будень...

057B 0090 Не торгувавсь і панотець / (На диво людям та на чудо), / За три копи звінчав у
будень,

153B 0080 ----- / Отаке-то чудо / У тім місті преславному,

ЧУДОВНАЯ 1

200B 0181 Аж у Почаєві була. / Чудовная не допомгла, / Не допомгла святая сила.

ЧУДОВНИЙ 1

033B 0095 Принесли з собою / В Гетьманщину той чудовний / Образ пресвятої.

ЧУДОТВОРНИЙ 1

207A 0514 Ой Спасе наш Межигорський, / Чудотворний Спасе, / І лютому ворогові

ЧУДОТВОРЧЕ 1

218B 0007 Мою сиротину, / Наш великий чудотворче, / Мій друже єдиний!

ЧУЄ 21

010A 0158 При битій дорозі. / Знать, добре спить, що не чує, / Як кує зозуля,

019A 0024 Ніхто його не питає, / Не знає, не чує. / Чужі люде не питають –

030A 0030 Кличе мати вечеряти, / А донька не чує; / Де жартує з москаликом,

- 030A 0039 Що хочуть говорять: / Вона любить, то й не чує, / Що вкралося горе.
 030A 0140 Так далеко чорнобривий, / Не чує, не бачить, / Як вороги сміються їй,
 045A 0070 Бо на їй, широкій, куточка нема / Тому, хто все знає, тому, хто все чує: / Що море
 говорить, де сонце ночує –
 047A 0073 Як голубка без голуба, / А ніхто не чує... / -----
 061A 0890 Невроку їй, нехай царствує; / Нехай не вадить, як не чує! / Поміж возами нігде стать:
 061A 1207 Де її мордують, де вона воркує? / Чи знає Ярема? Чи знає, чи чує? / Побачимо потім,
 а тепер не ту,
 061A 1276 Віщує козаче, / Чує серце, та не скаже, / Яке лихо буде.
 061A 1792 Всі танцюють, а Галайда / Не чує, не бачить. / Сидить собі кінець стола,
 061A 2375 Товариші гайдамаки: / Гонта мов не чує, / Синам хату серед степу
 061A 2380 Кладе в темну хату, / Й не дивиться, ніби чує: / «Ми не ляхи, тату!»
 123A 0155 Мертві очі. «Подивися!.. / Не чує, не чує!» / Лежить собі на пісочку,
 123A 0155 Мертві очі. «Подивися!.. / Не чує, не чує!» / Лежить собі на пісочку,
 150A 0052 Пливають собі співаючи, / Море вітер чує. / Попереду Гамалія
 154A 0054 Пливають собі та співають, / Море вітер чує; / Попереду Гамалія
 207A 0215 Ярина питає. Старому байдуже, / Нібито й не чує. «Чи жать, чи не жать, / А сіяти
 треба,– старий промовляє
 234A 0223 Тяжко-важко плаче; / І ніхто того не чує, / Не знає й не бачить,
 234A 0239 Тихо заколише; / Вона чує з тієї хати, / Як дитина дише.
 095B 0028 Я вже не почую. / А як, кажу, хто не чує, / То тому й байдуже.

ЧУЄМ 2

- 061A 1961 Заревіли гайдамаки: / «Добре, батьку! Чуєм!» / Через греблю повалили,
 205B 0048 І ми, читая, оживаєм, / І чуєм Бога в небесах. / -----

ЧУЄМО 2

- 150A 0004 Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині. / Ой повій, повій, вітре,
 через море
 154A 0004 Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині. / Ой повій, повій, вітре,
 через море

ЧУЄТЕ 3

- 061A 0920 спиниш народ, щоб не гомонів? Не десять душ, а, слава / Богу, вся Смілянщина, коли
 не вся Україна. Он, чуєте? / співають.
 061A 1638 «Ну, хлопці, в дорогу! / Та чуєте? Без гомону. / Галайдо, за мною!
 221A 0351 Земля затряслася? / Чи чуєте? Застогнала / Гора над Чигрином.

ЧУЄШ 17

- 047A 0170 Не питай, що буде... / Та ще, чуєш, не хрестися – / Бо все піде в воду...
 061A 0486 Могоричу, мості-пане! / Чуєш, охрещений? / Могоричу?»
 061A 1030 ----- / Цить лишень! Здається, дзвонять. Чуєш?.. Ще / раз... о!..
 061A 1374 Залізняка гукає: / «Чуєш, хлопче? Ходи сюди! / Не бійсь, не злякаю».
 061A 1863 «У Лебедин! / У Лебедин – чуєш?» / «Чую, чую».
 150A 0030 Аж піна з уса потекла. / «Чи спиш, чи чуєш, брате Луже? / Хортице-сестро?»
 154A 0030 Аж піна з уса потекла. / «Чи спиш, чи чуєш, брате Луже, / Хортице-сестро?» Загула
 180A 0122 Чого тобі шкода? Хіба ти не бачиш, / Хіба ти не чуєш людського плачу? / То глянь,
 подивися; а я полечу
 234A 0116 «Стривай лишень! / Чи чуєш? щось плаче / За ворітьми... мов дитина!
 234A 0501 І молиться Богу. / «Чи чуєш ти, Катерино? / Біжи зустрічати!
 274A 0356 Та й поїхав з нею, / З Наталею... Чи чуєш ти? / І остриг, проклятий,
 274A 0373 Ні, не спущу. Сама його / Загризу... Чи чуєш? / Одружимось, моє серце,
 095B 0237 Агу! Гиля! До сатани. / До чорта в гості! Чуєш! Чуєш! / У Києві всі дзвони дзвонять.
 095B 0237 Агу! Гиля! До сатани. / До чорта в гості! Чуєш! Чуєш! / У Києві всі дзвони дзвонять.
 161B 0261 ----- / Чуєш! Дожидайся ж! / -----
 218B 0372 Христового слова. / Отакий-то він. Чи чуєш? / У путах співає

250B 0331 Поки Месію не узрю! – / Чи чуєш ти, моя Маріє? / Месія прийде! – Вже прийшов,

ЧУЖА 2

114A 0015 Тільки його й долі, що рано заснув». / Чи правда, Оксано? чужа чорнобрива! / І ти не згадаєш того сироту,
114A 0027 На тебе дивлюся, за тебе молюсь. / Згадай же, Оксано, чужа чорнобрива, / І сестру Мар'яну рястом уквітчай,

ЧУЖАЯ 1

192A 0029 Чом ти не така, / Як інша, чужая? / Чи я п'ю, гуляю,

ЧУЖЕ 2

016A 0039 Цвісти над ним буду, / Щоб не пекло чуже сонце, / Не топтали люде.
057A 0093 Нехай собі ллються, / Чуже поле поливають / Шодня і щоночі,

ЧУЖЕС 1

207A 0591 З цієї хати веселої / На чужее поле. / Ні, Ярино, Бог не кине

ЧУЖИЙ 4

060A 0009 Та хто привітає? / Я й тут чужий, одинокий, / І на Україні
207A 0141 Ще й не лазив» – «То я не син? / Я чужий вам, тату?» / «Та не чужий, стривай лишень.
207A 0142 Я чужий вам, тату?» / «Та не чужий, стривай лишень. / От умерла й мати,
218B 0108 В своїм веселім гінекею, / В чужий веселий одвела. / Незабаром зробилась мати

ЧУЖИМ 10

030A 0247 Та про долю, моє горе, / Чужим людям скаже... / Не розкажуй, голубонько!
030A 0426 Бач, на що здалися карі оченята: / Щоб під чужим тином сльози виливать! / Отож-то дивіться та кайтесь, дівчата,
057A 0096 Поки, поки... не засиплють / Чужим піском очі... / Отаке-то... А що робить?
192A 0024 Іде чумака з-за Лиману / З чужим добрим, безталанний, / Чужі воли поганяє,
234A 0084 Добро покидати / Чужим людям, чужим дітям / На сміх, на розтрату!
234A 0084 Добро покидати / Чужим людям, чужим дітям / На сміх, на розтрату!
258A 0071 В путах умираєм, / Не молилось чужим богам, / А тебе благаєм:
046B 0054 І полине голубкою / Понад чужим полем, / І я ніби оживаю
067B 0019 І подибало тихенько / Попід чужим тином / Аж за Урал. Опинилось,
102B 0015 Господню святую славу / Розтлили... І чужим богам / Пожерли жертву! Омерзались!

ЧУЖИМИ 4

060A 0032 Та ба, доля приборкала / Меж людьми чужими. / -----
114A 0223 Не шукає, не блукає / Чужими степами. / Свої воли, свої вози,
006B 0035 Ні сестрички не знала, / Меж чужими зросла, / І зросла – не кохалась!
006B 0080 Однаковінько мені. / В неволі виріс меж чужими / І, неоплаканий своїми,

ЧУЖИНИ 1

068B 0034 Серце одпочине / І полине із чужини / На свою країну.

ЧУЖИНІ 43

015A 0013 Молоду дівчину? / На чужині не ті люде – / Тяжко з ними жити!
027A 0090 Та про Україну мені заспівай. / Нехай усміхнеться серце на чужині, / Хоть раз усміхнеться, дивлючись, як ти
047A 0016 Одна, одна, як сирота / На чужині, гине! / -----
052A 0102 Нехай ще раз усміхнеться / Серце на чужині, / Поки ляже в чужу землю
057A 0039 Серце мліло, не хотіло / Співать на чужині... / Не хотілось в снігу, в лісі,
060A 0012 Я сирота, мій голубе, / Як і на чужині. / Чого ж серце б'ється, рветься?

- 061A 0048 Хоч і лихо зострінеться, / Так не на чужині. / Там знайдеться душа щира,
061A 0252 Давно б досі заховали / В снігу на чужині; / Заховали б та й сказали:
061A 0259 Ходімо, хлоп'ята, / Коли мені на чужині / Не дав погибати,
061A 0414 З німими стінами / На чужині... А поки що– / До корчми вернуся,
150A 0004 Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині. / Ой повій, повій, вітре,
через море
150A 0077 «О милий Боже України! / Не дай пропасти на чужині, / В неволі вольним козакам!
150A 0172 Що не дав ти товариству / Згинуть на чужині!» / -----
154A 0004 Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині. / Ой повій, повій, вітре,
через море
154A 0078 «О милий Боже з України! / Не дай пропасти на чужині, / В неволі вольним козакам!
154A 0172 Що не дав ти товариству / Згинуть на чужині». / -----
169A 0031 Жидові, німоті, / Сини мої на чужині, / На чужій роботі.
207A 0240 Я завтра покину / Тебе й батька, на чужині / Де-небудь загину,
234A 0407 До вашої хати, / Не хотілось на чужині / Одній умирати!
258A 0242 Забвен буду, покинутий / Рабом на чужині. / І язик мій оніміє,
006B 0078 Чи хто згадає, чи забуде / Мене в снігу на чужині – / Однаковісінько мені.
006B 0344 І мене не мине, / На чужині зотне, / За решоткою задавить,
028B 0001 ----- / Не гріє сонце на чужині, / А дома надто вже пекло.
028B 0016 І на Украй[ні], добрі люде, / Отже таки й на чужині. / Хотілося б... Та й то для того,
029B 0164 ----- / Отакий-то на чужині / Сон мені приснився!
033B 0081 Чули, та мовчали. / Бо й їм добре на чужині / Мурзи завдавали.
042B 0005 Не варт, ей-Богу. Як же жити / На чужині на самоті? / І що робити взаперті?
044B 0034 Дарувала шиту шовками хустину, / Щоб згадував на чужині. / -----
068B 0001 ----- / Тиняючи на чужині / Понад Елеком, стрів я діда
068B 0023 Мій сину, друже мій єдиний, / Так і загину на чужині / В неволі.– І старий варнак
090B 0002 Мов за подушне, оступили / Оце мене на чужині / Нудьга і осінь. Боже милий,
092B 0008 [І] прехорошою такою, / Так, як тепер на чужині, / Та ще й в неволі. Доле! Доле!
104B 0102 Та Бога хвалити, / А довелось на чужині / Тільки сльози лити!
104B 0110 Світ божий не милий. / Нудно йому на чужині, / І добро остило!
111B 0001 ----- / І виріс я на чужині, / І сивію в чужому краї:
178B 0023 Так собі минули / На чужині. Не найшлося / З ким серцем ділитись,
192B 0016 Билину море покотило / Та й кинуло на чужині. / -----
192B 0042 Мій друже єдиний, / Горє тобі на чужині / Та на самотині.
194B 0019 Кров'ю та сльозами / Моє горе на чужині, / Бо горе словами
194B 0048 Та все-таки не ті люде, / Що на цій чужині! / Гуляв би я понад Дніпром
194B 0061 Я за неї гину! / Може, мені на чужині / Лежать легше буде,
194B 0073 Мене похоронять / На чужині,– і ці думи / Зо мною сховають!..
300B 0017 І скажуть: – Десь його убито, / Сердешного, на чужині...– / О горе, горенько мені!

ЧУЖИНУ 7

- 113A 0015 До синього моря – / Сиротині на чужину, / А там і до горя.
180A 0479 Загнав, голих і голодних, / У сніг на чужину / Та й порізав; а з шкур наших
250A 0035 Немає другого Дніпра, / А ви претесь на чужину / Шукати доброго добра,
006B 0203 Докупи зійшлися. / На чужину з України / Брати розійшлися.
006B 0226 Сестра плаче, йде шукати / Братів на чужину... / А дівчину заручену
050B 0009 Село. / Та щоб не лізти на чужину, / Пиши: у нас на Україні.
111B 0035 І я, заплакавши, назад / Поїхав знову на чужину. / -----

ЧУЖИХ 3

- 030A 0201 Найди, привітайся, / Будь щаслива в чужих людях, / До нас не вертайся!
256A 0079 І брата сліпого, / Дурить себе, чужих людей, / Та не дурить Бога.
268B 0063 Скажи їм ось що: – Брешуть боги, / Ті ідоли в чужих чертогах, / Скажи, що правда
оживе,

ЧУЖІ 16

- 019A 0025 Не знає, не чує. / Чужі люде не питають – / Та й нащо питати?
 030A 0003 Та не з москалями, / Бо москалі – чужі люде, / Роблять лихо з вами.
 030A 0019 Та не з москалями, / Бо москалі – чужі люде, / Згнущаються вами.
 030A 0105 Без милого в світі? / Батько, мати – чужі люде, / Тяжко з ними жити!
 030A 0242 В далекому краю / В чужу землю чужі люде / Мене захищать;
 052A 0062 А до того – Московщина, / Кругом чужі люде... / «Не потурай», – може, скажеш,
 180A 0144 Батько й мати одцурались / Й чужі не приймають! / Старці навіть цураються!!
 192A 0025 З чужим добрим, безталанний, / Чужі воли поганяє, / Поганяючи, співає:
 207A 0165 А поки що, треба буде / І на чужі люде / Подивитись, як там живуть,
 221A 0540 Сторонні люди! / Не смійтеся, чужі люде! / Церков-домовина
 234A 0028 На лиху годину. / Чужі люде хреститимуть, / Я не буду знати,
 234A 0312 Вимітають, миють... / Та все чужі. Де ж наймичка? / На прощу у Київ
 250A 0226 В хату не пускають. / Чужі люди проганяють, / І немає злomu
 026B 0042 І ми, жартуючи, погнали / Чужі ягнята до води. / Бريدня!.. А й досі, як згадаю,
 057B 0143 Вмер батько і мати, / Чужі люде поховали... / А я, мов проклятий
 173B 0013 Чи до ладу буде? / Ні, не буду чужі воли / Пасти, заганяти;

ЧУЖІЇ 8

- 010A 0056 Пошли ж ти їй долю – вона молоденька, / Бо люде чужії її засміють. / Чи винна ж голубка, що голуба любить?
 019A 0015 На сім світі жити; / Свої люде – мов чужії, / Ні з ким говорити;
 030A 0352 Зострінуться жовті піски / І чужії люде; / Зострінеться зима люта...
 047A 0081 Без милого батько, мати – / Як чужії люди, / Без милого сонце світить –
 250A 0049 І сонця-правди дозрівать / В німецькі землі, не чужії, / Претесея знову!.. Якби взята
 258A 0114 Бо на душу мою встали / Сильні чужії, / Не зрять Бога над собою,
 207B 0040 Для кого в світі живе? / Ви в наймах вирости чужії, / У наймах коси побіліють,
 250B 0719 В чужій позиченій труні / Чужії люде. А Івана / Її зарізали в тюрмі.

ЧУЖІЙ 15

- 018A 0030 А я піду на край світа, / На чужій сторонці / Найду кращу або згину,
 052A 0104 Поки ляже в чужу землю / В чужій домовині. / -----
 169A 0032 Сини мої на чужині, / На чужій роботі. / Дніпро, брат мій, висихає,
 234A 0456 Тяжко, Катре, умирати / В чужій теплій хаті!» / -----
 234A 0544 «Прости мене! Я каралась / Весь вік в чужій хаті... / Прости мене, мій синочку!
 006B 0124 До кого ти перелетіла? / В чужій землі, в чужій сем'ї / Кого ти радуєш? До кого,
 006B 0124 До кого ти перелетіла? / В чужій землі, в чужій сем'ї / Кого ти радуєш? До кого,
 050B 0212 Хоть на пожарині в своїй стороні, / Ніж в чужій в палатах. Чи чув ти? – Ба ні. / Ей, дядечку, швидче будемо писати,
 082B 0009 І довелось колись мені / В чужій далекій стороні / Заплакати, що немає роду,
 118B 0011 Одинокую я / Старіюся в чужій хаті – / Така доля моя!
 173B 0015 Пасти, заганяти; / Не буду я в чужій хаті / Тещу поважати.
 243B 0010 Не там, не там, друже-брате, / У дівчини в чужій хаті, / У рушничку та в хустині
 250B 0034 Рожевим квітом розцвіла / В убогій і чужій хатині, / В святому тихому раю.
 250B 0656 І ти пішла. В старій хатині / В чужій покинула його, / Святого Йосипа свого!
 250B 0718 Вдову давно вже поховали / В чужій позиченій труні / Чужії люде. А Івана

ЧУЖІМ 5

- 016A 0033 Постав на могилі. / Буде легше в чужім полі / Сироті лежати,
 018A 0035 Нікого не кинув, / Шукав долі в чужім полі / Та там і загинув.
 061A 0644 Забудь мене, пташко, забудь, не журись. / А коли почувеш, що на чужім полі / Поляг головою, – нишком помолись.
 123A 0035 Людям годувати / В чужім селі покинула: / Отака-то мати!..
 016B 0389 Покинь її хоть на старість, / Хоть на чужім полі / На безлюдді. Не покинеш,

ЧУЖОГО 3

- 250A 0039 Братерства братнього! Найшли, / Несли, несли з чужого поля / І в Україну принесли
028B 0019 Щоб не робили москалі / Труни із дерева чужого, / Або хоч крихотку землі
304B 0015 Людській шашелі. Няньки, / Дядьки отечества чужого! / Не стане ідола святого,

ЧУЖОЇ 3

- 150A 0080 І сором тут, і сором там – / Вставать з чужої домовини, / На суд твій праведний
прийти,
154A 0081 І сором тут, і сором там / Вставать з чужої домовини, / На суд твій праведний
прийти,
029B 0095 За віру христову, / Упивались і чужої / І своєї крові!..

ЧУЖОМУ 19

- 010A 0038 Орел вийняв карі очі / На чужому полі, / Біле тіло вовки з'їли –
018A 0040 Тяжко-важко умирати / У чужому краю... / -----
027A 0095 Прилинь, сизий орле, бо я одинокий / Сирота на світі, в чужому краю. / Дивлюся на
море широке, глибоке,
061A 0623 Один я на світі без роду, і доля – / Стеблина-билина на чужому полі. /
Стеблину-билину вітри рознесуть:
061A 2395 А хто мене поховає? / На чужому полі / Хто заплаче надо мною?
061A 2508 Нудьга його задавила / На чужому полі, / В чужу землю положила:
061A 2520 Стояв довго. «Спочинь, батьку, / На чужому полі, / Бо на своїм нема місця,
114A 0388 За широкими степами, / На чужому полі, / По волі-неволі
207A 0060 Та й збирає колосочки / На чужому полі, / А там – снопи, а там – скирти,
250A 0026 Розкуйтеся, братайтеся, / У чужому краю / Не шукайте, не питаєте
250A 0030 І на небі, а не тільки / На чужому полі. / В своїй хаті своя й правда,
250A 0104 Отак-то ви навчаєтесь / У чужому краю! / Німець скаже: «Ви могли».
250A 0220 Учїтесь, читайте, / І чужому научайтесь, / Й свого не цурайтесь.
258A 0236 Якої ж ми заспіваєм?.. / На чужому полі / Не співають веселої
006B 0312 Та все-таки якось жилосьь. / Хоть на чужому, та на полі... / Тепер же злої тії долі,
036B 0002 О думи мої! О славо злая! / За тебе марно я в чужому краю / Караюсь, мучуся... але
не каюсь!..
104B 0021 Постривай лиш: може, брате, / На чужому полі / Талану того попросиш
104B 0105 Більш нічого. Нудно йому / На чужому полі! / Всього надбав, роботяга,
111B 0002 І виріс я на чужині, / І сивію в чужому краї: / То одинокому мені

ЧУЖУ 6

- 030A 0242 В далекому краю / В чужу землю чужі люде / Мене захивають;
052A 0103 Серце на чужині, / Поки ляже в чужу землю / В чужій домовині.
061A 2509 На чужому полі, / В чужу землю положила: / Така його доля!
221A 0214 Ще й чваниться, показує / На чужу роботу! / Капусниця! закурена...
161B 0025 Та й доглядає в затишку, / Як квіточку, чужу дочку. / А сина (сотник був жонатий,
299B 0016 Мов у кошару заганяє / Чужу худобу. Де ж той світ!? / І де та правда!? Горе! Горе!

ЧУЛА 4

- 114A 0356 Вона розказала / Все, що чула од матері / І що сама знала.
114A 0413 Ніхто не воює». / «А я чула, що ляхи йдуть». / «То вони жартують.
274A 0270 Шепче: «Я прощаю. / Я прощаю». Тільки й чула. / Здається, я впала.
250B 0664 Його слова, його діла – / Все чула, й бачила, і мліла, / І мовчки трепетно раділа,

ЧУЛИ 17

- 030A 0287 Дечого багато, / Та не чули вже тих річей / Ні батько, ні мати...
045A 0058 Щоб вітер по полю слова розмавав, / Щоб люде не чули, бо то боже слово, / То серце
по волі з Богом розмовля,
045A 0087 Твоє серце, та виспівуй, / Щоб люде не чули. / А щоб тебе не цурались,
114A 0083 Черницю Мар'яну / Чи чували?» – «Ні, не чули». / «Слухайте ж, дівчата,

- 150A 0103 Стрепенулись соколята, / Бо давно не чули / Хрещеної тії мови.
 154A 0103 Стрепенулись соколята, / Бо давно не чули / Хрещеної тії мови.
 250A 0058 Не плакали б діти, мати б не ридала, / Не чули б у Бога вашої хули. / І сонце не гріло
 б смердячого гною
 258A 0042 Боже, нашими ушима / Чули твою славу, / І діди нам розказують
 016B 0394 ----- / В селі не бачили й не чули, / Де вона поділась.
 025B 0015 Коли забули, бодай заснули, / Про мою доленьку щоб і не чули. / -----
 033B 0064 Рвали, гризли... І здалека / Запорожці чули, / Як дзвонили у Глухові,
 033B 0075 В снігу пропадали. / Чули, чули запорожці / З далекого Криму,
 033B 0075 В снігу пропадали. / Чули, чули запорожці / З далекого Криму,
 033B 0079 Неповинно гине. / Чули, чули небожата, / Чули, та мовчали.
 033B 0079 Неповинно гине. / Чули, чули небожата, / Чули, та мовчали.
 033B 0080 Чули, чули небожата, / Чули, та мовчали. / Бо й їм добре на чужині
 095B 0038 І за що страдала. / Та нищечком, щоб не чули / Або не дознались.

ЧУЛО 1

- 047A 0068 А серденько мліло – / Чуло серце недоленьку, / Сказати не вміло.

ЧУМА 3

- 076B 0032 Не видно нікого в Іерусалимі, / Врата на запорі, неначе чума / В Давидовом граді,
 Господом хранимим,
 147B 0001 ----- / Чума з лопатою ходила, / Та гробовища рила, рила,
 147B 0056 Отаке-то людям горе / Чума виробляла. / -----

ЧУМАК 4

- 047A 0009 Широке, синіє. / Чумак іде, подивиться / Та й голову схилить,
 192A 0022 Чи не ревуть круторогі, / Чи не йде чумак з дороги. / Іде чумак з-за Лиману
 192A 0023 Чи не йде чумак з дороги. / Іде чумак з-за Лиману / З чужим добрим, безталанний,
 127B 0007 Заболів живіт, / Упав чумак коло воза, / Упав та й лежить.

ЧУМАКА 1

- 140B 0009 Мого молодого / Чумака з дороги / Зострічати.

ЧУМАКАМИ 4

- 030A 0405 Заснула дитина. / Зострілася з чумаками, / Закрила дитину,
 234A 0477 ----- / Іде Марко з чумаками. / Ідучи, співає,
 057B 0100 Послать і втретє міркував. / Та з чумаками та з волами / Якраз в неділю на весілля
 243B 0006 Чи то в шинках з багачами? / Чи то в степах з чумаками? / Чи то в полі на роздоллі

ЧУМАКИ 1

- 160B 0001 ----- / Неначе степом чумаки / Уосени верству проходять,

ЧУМАКУВАТИ 1

- 050B 0119 Що буде, те й буде. / Будем знов чумакувати, / Поки вийдем в люде,

ЧУМАКУЄ 1

- 234A 0258 ----- / Уже Марко чумакує / І восени не ночує

ЧУМАЦЬКИМИ 1

- 140B 0013 За тими лозами / Та з чумацькими возами. / Ідуть його воли,

ЧУМАЦЬКІ 1

- 061A 1039 Не повезли, а на плечах / Чумацькі воліві / Несуть вози. А за ними

ЧУМАЦЬКОГО 1

- 127B 0018 – Ой не клійте, гайворони, / Чумацького трупу, / Наклювавшись, подохнете

ЧУМАЧЕНЬКА 1

140B 0017 Ідуть, ремигають, / А чумаченька мого молодого / Коло воликів немає.

ЧУМАЧЕНЬКИ 3

030A 0395 Попід темним гаєм, / Ідуть шляхом чумаченьки, / Пугача співають.

192A 0048 В степу на могилі, / Зажурились чумаченьки, / Тяжко зажурились.

120B 0018 Вози поламались, / З батіжками чумаченьки / Додому вертались.

ЧУМАЧЕНЬКОМ 1

127B 0003 Не п'ється вода, / Прилучилась з чумаченьком / У степу біда.

ЧУМИ 1

076B 0034 В Давидовом граді, Господом хранимим, / Засіла на стогнах. Ні, чуми нема; / А гірша лихая та люта година

ЧУМУ 1

127B 0010 Із Одеси преславної / Завезли чуму, / Покинули товариші –

ЧУПРИНА 1

114A 0134 Що є коси, довгі коси, / Козацька чуприна... / Що на мову на Петрову

ЧУПРИНИ 1

173A 0127 Ой привезли до прийому / Чуприни голити. / Усе дрібні, усе малі,

ЧУПРИНУ 3

045A 0049 А там – тільки мріє. / Сивий ус, стару чуприну / Вітер розвіває;

055A 0054 Закрутивши чорні уси, / За ухо чуприну, / Підняв шапку – човни стали.

076B 0020 І ми б подержали в руках / Святопомазану чуприну. / Покиньте ж свій святий Парнас,

ЧУРА 1

209B 0083 Зо мною, слухай же, остались / Данило, чура мій, та я, / Та Пріся, дочечка моя!

ЧУРЕК 2

246A 0065 І воля святая! / Чурек і сакля – все твоє, / Воно не прошене, не дане,

246A 0081 Не нами дана; чом ми вам / Чурек же ваш та вам не кинем, / Як тій собаці! Чом ви нам

ЧУТИ 8

180A 0349 Та щось нишком розмовляли – / Здалека не чути – / О отечестві, здається,

199A 0336 Прости ти їм, бо не знають!..» / Та й не чути стало! / Мов собаки, коло огню

221A 0170 Як що буде робитися, / Відтіль буде чути». / Схопилися, білесенькі,

234A 0471 Що день, що година, / Ледве чути, питається: / «Доню Катерино!

268A 0007 І Дніпро, і кручі / Було видно, було чути, / Як реве ревучий.

016B 0254 А Бог куняє. Бо се було б диво, / Шоб чути і бачить – і не покарать. / Або вже аж надто долготерпеливий...

175B 0089 У розкоші і не будеш / Ні знати, ні чути / Його плачу всьденного...

175B 0101 Понад шляхом. І нікого / Не видно, не чути / Коло корчми, одна собі

ЧУТКА 2

221A 0392 Москаля плодити. / Бо чутка є, що цар хоче / Весь світ полонити.

050B 0179 Чи так і пропала? / Була чутка, що стрижену / В Умані водили

ЧУТКИ 2

173A 0157 І четвертий, і десятий, / А чутки немає. / Нема чутки; що тут робить?

173A 0158 А чутки немає. / Нема чутки; що тут робить? / Треба торбу брати

ЧУТУ 1

221A 0168 «Смеркається. Полетимо / Ночувати в Чуту. / Як що буде робитися,

ЧУТЬ 23

- 061A 0864 Як ножи святити.) / Людей не чуть; через базар / Кажан костокрилий
 061A 0879 Он кого, дивіться. Лягли по долині, / Неначе побиті, ні слова не чуть. / Ото гайдамаки. На гвалт України
 061A 1154 Я сохну, сохну... Де Тарас? / Нема, не чуть... Не в батька діти!» / Не плачте, братія: за нас
 061A 1273 Чого ж смутний, невеселий / Іде – чуть не плаче? / Якусь тяжку недоленьку
 061A 1986 Аж у будинок, в самий льох; / Оксану вихопив чуть живу / Ярема з льоху та й полинув
 061A 2127 Гуляють хмари; сонце спить; / Нігде не чуть людської мови; / Тільки звір виє по селу,
 061A 2373 Аж труситься. Із Умані / Де-де чуть – гукають / Товариші гайдамаки:
 061A 2557 Жито зеленіє: / Не чуть плачу, ні гармати, / Тільки вітер віє,
 180A 0126 Немає там власті, немає там кари, / Там сміху людського і плачу не чуть. / Он глянь, у тім раї, що ти покидаєш,
 180A 0187 Туман, туман і пустота. / Людей не чуть, не знати і сліду / Людської страшної ноги.
 207A 0208 Не їсться, не п'ється, і серце не б'ється, / І очі не бачать, не чуть голови! / Замість шматка хліба за кухоль береться.
 006B 0103 Умерла, плачучи. Давно / Не чуть нікого, де ти гралась, / Собака десь помандрувала,
 016B 0363 Гріхам великим потурає. / Не чуть нічого. Час минає. / А потім крик, а потім гвалт,
 016B 0367 Почули сови. Потім знову / Не чуть нічого. І в той час / Скирти і клуня зайнялись,
 037B 0002 Ще як були ми козаками, / А унії не чуть було, / Отам-то весело жилось!
 083B 0054 Пішов собі... З того часу / Не чуть його стало... / З того часу титарівні
 147B 0023 Святу неділеньку забули, / Бо дзвона вже давно не чуть. / Сумують комини без диму,
 150B 0015 Бо їй так хочеться, так просить / Хоч слова тихого; не чуть, / І мов у полі сніг заносить
 161B 0325 Уже додому люде йдуть – / Не йде Настусенька, не чуть! / Насилу сотника збудили
 250B 0262 На брак той славний і преславний, / На брак окрадений! Не чуть, / Не чуть ані його, ані Месії,
 250B 0263 На брак окрадений! Не чуть, / Не чуть ані його, ані Месії, / А люде ждуть чогось і ждуть,
 250B 0620 Побігло десь. Шукає сина / Та плаче мати. І не чуть, / Де ділося. У синагогу
 266B 0029 І в Вавілоні посадили / В тюрму глибоку. Щоб не чуть / Було на світі того рику

ЧУХАЛИ 1

230B 0017 А ми дивились та мовчали, / Та мовчки чухали чуби. / Німії, подлії раби!

ЧУЮ 9

- 061A 1864 У Лебедин – чуєш?» / «Чую, чую». / І Галайда
 061A 1864 У Лебедин – чуєш?» / «Чую, чую». / І Галайда
 114A 0062 Заграй же нам яку-небудь». / «Чую любі, чую... / Спасибі вам, мої квіти,
 114A 0062 Заграй же нам яку-небудь». / «Чую любі, чую... / Спасибі вам, мої квіти,
 150A 0033 Загула / Хортиця з Лугом: «Чую! чую!» / І Дніпр укрили байдаки,
 150A 0033 Загула / Хортиця з Лугом: «Чую! чую!» / І Дніпр укрили байдаки,
 154A 0032 Хортице-сестро?» Загула / Хортиця з Лугом: «Чую, чую». / І Дніпр укрили байдаки,
 154A 0032 Хортице-сестро?» Загула / Хортиця з Лугом: «Чую, чую». / І Дніпр укрили байдаки,
 180A 0046 А вам нудно! жалкуєте! / Єй-Богу, не чую. / І не кричть! Я свою п'ю,

ЧУЮТЬ 2

- 250A 0010 І не бачить, і не знає / Оглухли, не чують; / Кайданами міняються,
 161B 0040 Уже сміялися над ним! / Вони цю страву носом чують. /

ШАБЕЛЬКИ 1

061A 0292 А магнати палять хати, / Шабельки гартують. / Довго таке творилося,

ШАБЛЮ 2

044В 0029 До зірниці із криниці, / Виносила зброю – шаблю золотую / І рушницю-гаківницю.

044В 0064 Литий панцер порубаний, / Шаблю золотую, / Три рушниці-гаківниці

ШАБЛЮКА 1

207A 0324 Та плачуть обое. / І шаблюка, мов гадюка, / Й ратище-дрючина,

ШАБЛЯ 1

281В 0004 Летить стріла каленая, / Бряжчить шабля о шеломи, / Тріщать списи гартовані

ШАБЛЯМИ 1

171A 0022 І рудою поливали... / І шаблями скородили. / Що ж на ниві уродилось??!

ШАГА 2

030A 0413 Дайте на дорогу!» / Бере шага, аж труситься: / Тяжко його брати!..

114A 0057 Заграй яку-небудь. / Я шага дам». – «Я – черешень». / «Всього, чого треба,–

ШАГИ 5

266A 0045 А вона другому / За три шаги продається / Та з його й сміється.

274A 0185 Без кадила, без кропила / За три шаги охрестила, / А три шаги пропила.

274A 0186 За три шаги охрестила, / А три шаги пропила. / Упилася, упилась!

142В 0009 П'ятака. / Я два шаги, два шаги / Пропила,

142В 0009 П'ятака. / Я два шаги, два шаги / Пропила,

ШАЖОК 1

030A 0722 Хто старому, а дівчата / Шажок міхоніші. / Задивляться чорноброві –

ШАЛІ 1

200В 0033 Купи собі, мамуню, шаль». / «Мені не треба тії шалі». / «Не завдавай же серцю жалю!

ШАЛЬ 1

200В 0032 У городі тепер армяни, / Купи собі, мамуню, шаль». / «Мені не треба тії шалі».

ШАНОВАТИ 1

274A 0454 За те, що ти не навчила / Панів шанувати. / До кого ж ти прихилишся?

ШАНУВАЛИ 1

067В 0009 Людей за те, щоб нас знали / Та нас шанували. / Долю за те, щоб не спала

ШАНУВАТИ 2

207A 0337 Як у війську пробувати, / Старшин шанувати, / Товариство поважати,

046В 0121 Старого дурня муштровати. / Щоб знав, як волю шанувати, / Щоб знав, що дурня всюди б'ють.

ШАНУВАТИСЬ 1

175В 0011 Оцих безталанних / Та навчимо шануватись / Паничів поганих! –

ШАНУВАТЬ 1

030A 0465 «Нехай,— кажуть,— гине ледача дитина, / Коли не зуміла себе шанувать». / Шануйтеся ж, любі, в недобру годину

ШАНУЄ 1

018A 0018 Багатого губатого / Дівчина шанує, / Надо мною, сиротою,

ШАНУЙТЕ 1

161B 0234 На наругу перед Богом. / А шануйте, чтіте, / Поважайте його, діти,

ШАНУЙТЕСЯ 2

030A 0466 Коли не зуміла себе шанувать». / Шануйтеся ж, любі, в недобру годину / Щоб не довелось москаля шукать.

061A 1001 Скрізь золото, слава. / Шануйтеся ж, вражі ляхи, / Скажені собаки:

ШАПКА 1

207A 0356 І знов пропадає; / Ніби шапка через поле / Котиться, чорніє,

ШАПКАМИ 2

150A 0134 Руйнують мури, срібло-злото / Несуть шапками козаки / І насипають байдаки.

154A 0134 Руйнують мури, срібло, злото / Несуть шапками козаки / І насипають байдаки.

ШАПКИ 5

150A 0011 Та під тими байдаками, / Що пливуть козаки, тільки мріють шапки, / Та на сей бік за нами.

154A 0011 Та під тими байдаками, / Що пливуть козаки, тільки мріють шапки / Та на сей бік за нами.

180A 0403 У світі – не світі, / І без шапки. Якимсь листом / Голова повита.

050B 0192 «Шелесь, шелесь по дубині, / Шапки хлопці погубили, / Тільки наймит не згубив,

153B 0008 А бакалярів розігнали / За те, що шапки не ламали / У Острій брамі. Дурня знать

ШАПКУ 4

055A 0055 За ухо чуприну, / Підняв шапку – човни стали. / «Нехай ворог гине!

055A 0064 «Спасибі вам!» / Надів шапку. / Знову закипіло

061A 1376 Не бійсь, не злякаю». / «Не боюся!» Знявши шапку, / Став, мов перед паном.

153B 0018 І училось не паничем, / І шапку знімало / В Острій брамі. Добре було,

ШАПЛИЧОК 1

250B 0467 З ціпочком тихо попід тином: / Носив у город шапличок / Продасть. Йому медяничок,

ШАПОЧКУ 3

234A 0347 Й Маркові купила / Святу шапочку в печерах / У Йвана святого,

091B 0008 Село обідране кругом; / І шапочку мужик знімає, / Як флаг побачить. Значить, пан

182B 0009 Тій стрічку купили. / Кому шапочку смушеву, / Чобітки шкапові,

ШАПЦІ 1

083B 0112 Завзятий, / У синій шапці, у жупані, / В червоних, як калина, штанях,

ШАРПАК 1

104B 0051 Отак і виріс сиротою, / У наймах; сказано, шарпак, / То й одружився собі так,

ШАСТЬ 1

161B 0105 ----- / (І веселенька шасьть у хату.) / -----

ШАТРА 1

292B 0015 Отари з поля; а пасущих, / І шатра їх, убогі куші, / І все добро, дітей малих,

ШАТРАМИ 1

274A 0421 Стала їсти й пити, / І ховатись за шатрами, / І Богу молитись.

ШАТРО 3

274A 0030 Ішли, ішли, а потім стали. / Шатро край шляху розп'яли, / Огонь чималий розвели

274A 0118 Щербатий місяць з-за могили, / І на шатро мов позирав, / Аж поки хмари заступили.

274A 0395 Цигане вставали, / Розбирали шатро своє, / В дорогу рушали,

ШАТРОМ 1

274A 0036 Колись-то був. Сидять, куняють, / А за шатром в степу співає, / Неначе п'яна, з приданок

ШАФАРИКА 1

250A 0115 З усієї сили, / І Шафарика, і Ганка, / І в слав'янофіли

ШАФАРИКУ 1

199A 0068 На широких хвилях. / Слава тобі, Шафаріку, / Вовіки і віки!

ШАШЕЛІ 2

304B 0005 Минуло все, та не пропало. / Остались шашелі: гризуть, / Ж[е]руть і тлять старого діда...

304B 0014 Роздавить вашого кумира, / Людській шашелі. Няньки, / Дядьки отечества чужого!

ШАШЛИКА 2

150A 0114 Їдять мовчки сало / Без шашлика. «Засвіtimo!» / До самої хмари

154A 0114 Їдять нишком сало / Без шашлика. «Засвіtimo!» / До самої хмари

ШАШЛИКОМ 1

274A 0033 І кругом його посідали. / Хто з шашликом, а хто і так. / Зате він вольний, як козак

ШВАЙКА 1

180A 0395 Твердиня й дзвіниця, / Мов та швайка загострена, / Аж чудно дивиться.

ШВАЙКУ 1

061A 0914 розумні; химерять, химерять, та й зроблять з лемеша / швайку. Де можна лантух, там торби не треба. Купили / хрину, треба з'їсти; плачте, очі, хоч повилазьте; бачили,

ШВАЧКА 2

125B 0027 Наш славний Палію, / Подивися, що той Швачка / У Фастові діє!

125B 0039 Церковку святую / Не спалено. Отам Швачка / Співа алілуя.

ШВЕДИ 1

033B 0001 ----- / Наробили колись шведи / Великої слави,

ШВЕДСЬКОЮ 1

221A 0253 Ні, встали, погані, / Із шведською прибудую... / Та й тойді ж творилось!

ШВЕДЧИНІ 1

033B 0057 Про все розказали. / Що ж діялось по шведчині! / То й вони злякались!

ШВИДЕНЬКО 5

234A 0380 І молила Бога, / Щоб швиденько верталася, / Бо без неї в хаті

161B 0291 ----- / Правда, правда, моя квіточко! Побіжу ж я швиденько, / а ти тут, моя любко, погуляй собі тихенько

250B 0343 Полудновать. Отож сидять, / А сонце праведне швиденько / Додолу котиться. І глядь!

- 250B 0503 В ярк Марія до криниці / Швиденько кинулася. Там / Колись-то з нею яснолиций
250B 0580 На його впала, і воно / Прокинулось. Швиденько сльози / Марія втерла, сміючись,

ШВИДКО 4

- 061A 2423 «Спочивайте, виглядайте, / Я швидко прибуду. / Укоротив я вам віку,
114A 0399 «Коли то те буде?» / «Швидко, швидко, моя рибко, / Молись тільки Богу.
114A 0399 «Коли то те буде?» / «Швидко, швидко, моя рибко, / Молись тільки Богу.
237B 0007 Цілюються і часу ждуть, / Чи швидко брата в домовині / З гостей на цвинтар
понесуть?

ШВИДЧЕ 10

- 010A 0172 Не мені, другому... / Швидче, коню, швидче, коню, / Поспішай додому!»
010A 0172 Не мені, другому... / Швидче, коню, швидче, коню, / Поспішай додому!»
061A 0329 Піди до льоху, до корови, / Та швидче, хаме!.. Постривай! / Управшись, біжи в
Вільшану:
061A 1653 Збивайте, хлоп'ята! / Швидче! швидче! Отак! отак!» – / І конфедерати
061A 1653 Збивайте, хлоп'ята! / Швидче! швидче! Отак! отак!» – / І конфедерати
061A 1856 «Добре, добре! Знаю. / Іди швидче!» / «Зараз, зараз!
061A 2426 І мені те буде. / І мене вб'ють... коли б швидче! / Та хто поховає?
234A 0503 Біжи зустрічати! / Уже прийшов! Біжи швидче! / Швидче веди в хату!..
234A 0504 Уже прийшов! Біжи швидче! / Швидче веди в хату!.. / Слава тобі, Христе-Боже!
050B 0213 Ніж в чужій в палатах. Чи чув ти? – Ба ні. / Ей, дядечку, швидче будемо писати, / Бо
хочеться спати і вам і мені.

ШВИДЧЕ 1

- 221A 0008 Як той розкопуватимуть льох. / Коли б вже швидче розкопали, / Тойді б у рай нас
повпускали,

ШВИДШЕ 3

- 207A 0347 «Не барися, мій синочку, / Швидше повертайся!» – / Сказав старий. А Ярина,
161B 0289 ----- / Та годі вам уже з тим намистом. Ішли б швидше / до отця Хоми та
порадилися, от що!
161B 0311 Оце нагадала яку! Цур їй, яка погана! Побіжу / лиш швидше. Оставайтесь здорові,
мої високії / тополі і хрещатий мій барвіночку.

ШЕЛЕСНУЛИ 1

- 010A 0141 Треті півні: кукуріку! – / Шелеснули в воду. / -----

ШЕЛЕСТ 2

- 010A 0154 Високі могили; / Пішов шелест по діброві; / Шепчуть густі лози.
061A 0651 Плаче собі тихесенько... / Шелест!... Коли гляне: / Попід гаєм, мов ласочка,

ШЕЛЕСТИТЬ 3

- 061A 2124 По селах голі плачуть діти – / Батьків немає. Шелестить / Пожовкле листя по
діброві;
207A 0369 Минають дні, минає літо, / Настала осень, шелестить / Пожовкле листя, мов убитий
265A 0002 Минають дні, минають ночі, / Минає літо, шелестить / Пожовкле листя, гаснуть очі,

ШЕЛЕСТЬ 2

- 050B 0042 Та до вдовівни навпростець / Шелесть за рушниками! / Не торгувались з старостами
057B 0086 Та до вдовівни навпростець / Шелесть за рушниками! / Не торгувались з старостами,

ШЕЛЕСЬ 2

- 050B 0191 Дівчата співали: / «Шелесь, шелесь по дубині, / Шапки хлопці погубили,
050B 0191 Дівчата співали: / «Шелесь, шелесь по дубині, / Шапки хлопці погубили,

ШЕЛОМИ 1

281В 0004 Летить стріла каленая, / Бряжчить шабля о шеломи, / Тріщать списи гартовані

ШЕЛЯГ 1

161В 0351 І добра нікому / Не зробити ні на шеляг, / І притчею стати

ШЕЛЯГА 4

061А 0537 «Де мені їх взяти? / Ні шеляга; я панською / Ласкою багатий».

061А 0546 Аж пір'я летіло... / «Єй же богу, ні шеляга! / Іжте моє тіло!

061А 0548 Іжте моє тіло! / Ні шеляга! Гвалт! Рятуйте!» / «Ось ми порятуєм».

083В 0035 Горить Микита в сірій свиті! / Шеляга виймає / І за того остатнього

ШЕЛЯГУ 2

083В 0012 Сиділи лірники та грали / По шелягу за танець. / Кругом аж курява вставала.

083В 0106 Сліпі лірники сиділи; / По шелягу брали / І ту саму грали,

ШЕЛЬМО 2

061А 0468 Єй-Богу, немає!» / «Брешеш, шельмо!» / «Коли брешу,

061А 0791 Мерщій же приском посипай! / Що? скажеш, шельмо?.. І не стогне! / Завзята бестія!
Стривай!»

ШЕЛЬМУ 1

061А 0460 «Добривечір в хату! / Ще раз шельму! ще раз!... Годі! / Вибачай, проклятий!

ШЕПОТАЛА 1

218В 0524 Коло замкнутої брами / Та щось шепотала. / Чи не кесаря святого

ШЕПОТИТЬ 1

250В 0368 У Віфліємі на майдані / Зійшовся люд і шепотить, / Що щось непевне з людьми буде

ШЕПОЧЕ 1

192В 0021 Гаєм по долині, / Гай шепоче, гнуться лози / В яру при дорозі,

ШЕПОЧЕТЬСЯ 3

173А 0183 Понад ставом увечері / Шепочеться осока, / Дожидає в темнім [гаї]

199А 0200 Ченці в Ватікані, / Шепочеться Авіньйона / З римськими ченцями,

074В 0062 Огнем непалиме, / Шепочеться з долиною / О давній годині.

ШЕПОЧУТЬ 1

200В 0210 З усіх усюд народу йде, / Та щось шепочуть про отруту / І судових неначе ждуть,

ШЕПОЧУТЬСЯ 1

199А 0202 З римськими ченцями, / Шепочуться антипапи, / Аж стіни трясуться

ШЕПТАЛА 2

234А 0292 Тихо стало в хаті; / Тільки наймичка шептала: / «Мати... мати... мати!»

274А 0063 Оженився неборак!» – / Сама собі вона шептала / І тяжко, страшно усміхалась.

ШЕПЧЕ 7

061А 0431 Ні з ким розмовляти, – / Одна шепче. Несказанно / Гарна нехрещена!

113А 0002 Вітер з гаєм розмовляє, / Шепче з осокою, / Пливе човен по Дунаю

123А 0099 «Заворожена!.. Стривай же! – / Шепче люта мати. – / Треба трути роздобути,

123А 0201 Тільки вітер з осокою / Шепче: «Хто се, хто се / Сидить сумно над водою,

234А 0524 І став у порогу... / Аж злякався. Ганна шепче: / «Слава... слава Богу!

274А 0269 «Це я», – кажу. А він мені / Шепче: «Я прощаю. / Я прощаю». Тільки й чула.

200В 0191 Засохли губи; і вночі / Щось, ходя, шепче, сміючись. / Аж тиждень так собі нудила,

ШЕПЧУТЬ 1

010A 0155 Пішов шелест по діброві; / Шепчуть густі лози. / А дівчина спить під дубом

ШЕРЕТУЄ 1

139B 0005 Для потіхи. / Мельник меле, шеретує, / Обернеться, поцілує

ШЕСТЕРНЕЮ 1

030A 0728 Їде шляхом до Києва / Берлин шестернею. / А в берліні господина

ШЕШТЬ 1

221A 0209 ----- / Да шесть тысяч в одной версте / Душ передушила...

ШИБЕНИЦІ 1

061A 1527 У будинках мліла. / Скрізь по селах шибениці; / Навішано трупу –

ШИБЕНИЧКУ 1

250B 0559 А він, маленький, неповинний, / Святуго шибеничку кинув / І заривав, і пролились

ШИЄ 1

250B 0295 Сидить собі коло вікна / І в поле дивиться, і шиє / Малесеньке сороченя –

ШИЇ 1

161B 0060 Докупи сплітас, / То розплете та круг шиї / Тричі обмотає!..

ШИЛА 1

016B 0149 І княжні своїй маленькій / Сорочечки шила. / І маленькі рукавчата

ШИНКАР 1

061A 0149 Козаки гукали. / Шинкар знає, наливає / І не схаменеться;

ШИНКАРІ 1

199A 0229 Барони, герцоги і дюки, / Псарі, герольди, шинкарі, / І трубадури (кобзарі),

ШИНКАРІВ 1

274B 0001 ----- / Царів, кровавих шинкарів, / У пута кутії окуй,

ШИНКАРКАМИ 1

038B 0021 Вино розливають. / Льохи, шинки з шинкарками, / З винами, медами

ШИНКАРКИ 1

161B 0396 А може, вмер неборака, / Од шинкарки йдучи? / Байдуже кому питати.

ШИНКАРКО 1

234B 0001 ----- / А ти, задрипанко, шинкарко, / Перекупко п'яна!

ШИНКАРКОЮ 1

175B 0104 Поки що осталась / З шинкаркою; кругом неї / Димом розстигалась

ШИНКАРКУ 1

045A 0028 А у шинку з парубками – / Сербина, Шинкарку; / З жонатими на бенкеті

ШИНКАРЮ 2

061A 0147 Як бенкетовали. / «Грай, кобзарю, лий, шинкарю!» – / Козаки гукали.

061A 0159 Гуляй, вітре, полем, / Грай, кобзарю, лий, шинкарю, / Поки встане доля».

ШИНКАРЯ 1

006В 0338 ----- / Мужика, й шинкаря, / Й сироту-кобзаря.

ШИНКАРЯМ 1

273В 0001 ----- / Царям, всесвітнім шинкарям, / І дукачі, і таляри,

ШИНКАХ 3

199А 0135 Отій самій, що хилялась / По шинках, по ста[й]нях, / По чернечих переходах,

234В 0020 І з п'яними кесарями / По шинках хилялась, / А надто з тим Миколою

243В 0005 ----- / Чи то в шинках з багачами? / Чи то в степах з чумаками?

ШИНКИ 1

038В 0021 Вино розливають. / Льохи, шинки з шинкарками, / З винами, медами

ШИНКУ 14

020А 0147 Сидіть, діти, у запічку, / А я з журби та до шинку, / А там найду свою жінку,

024А 0115 Сидіть, діти, у запічку, / А я з журби та до шинку, / Найду в шинку свою жінку,

024А 0116 А я з журби та до шинку, / Найду в шинку свою жінку, / Найду жінку, почастую,

045А 0027 Гриця та веснянку, / А у шинку з парубками – / Сербина, Шинкарку;

055А 0023 Лихо танцювало, / Журба в шинку мед-горілку / Поставцем кружала.

061А 1888 А ти, старий, за водою, / А я – так до шинку. / Вип'ю чарку, вип'ю другу,

036В 0025 А тєс диво, всіми кохане: / У шинку покритка, а люде п'яні! / -----

057В 0105 Ані щетинки не осталоє. / Пропає і я, та не в шинку, / А на кобилі. На віку

057В 0119 Тільки поглядає. / А я в шинку з п'яницями / Душу пропиваю!

091В 0019 І п'є горілку з мужиками, / І вольнодумствує в шинку. / Отут він весь, хоч надрюкуй.

120В 0003 В дорогу послала, / А од шинку та до шинку / Стежечку топтала.

120В 0003 В дорогу послала, / А од шинку та до шинку / Стежечку топтала.

120В 0027 – Тату! тату! наша мати / У шинку гуляє. / -----

218В 0235 В льохах і тюрмах. А Медуза / В шинку з старцями п'яна спить. / От-от прокинеться...
І потом,

ШИНКУВАЛА 1

221А 0227 Ви ще й не родились, / Як я отут шинкувала / Та кров розливала!

ШИНКУВАТИ 1

125В 0003 Не п'ються й меди. / Не будете шинкувати, / Прокляті жиди.

ШИНКУВАТЬ 2

061А 1077 Наварили ляхи пива, / А ми будем шинкувать, / Ляшків-панків частувать.

061А 1760 Яточку під тином; / Торгувать, шинкувать / Буду чарочками,

ШИНКУЄ 1

199А 0092 Чернець годований сидить. / Людською кровію шинкує / І рай у найми оддає!

ШИНОЧКАХ 1

175В 0017 Покритки веселі / По шиночках з москалями, / І не турбуйсь, брате.

ШИНОЧКУ 1

187В 0021 Хоч невеличке, хоч на час! / А там – під лавою в шиночку / Сховаєтесь у холодочку.

ШИРОКА 2

221А 0503 Домовина України, / Широка, глибока. / Ото церков Богданова.

016В 0009 Воду позичас. / Як широка сокорина / Віти розпустила...

ШИРОКАЯ 1

006В 0170 Плаче, розмовляє: / – Широкая, высокая / Калино моя,

ШИРОКЕ 6

027А 0096 Сирота на світі, в чужому краю. / Дивлюся на море широке, глибоке, / Поплив би на той бік –човна не дають.

045А 0046 Кругом його степ, як море / Широке, синіє: / За могилою могила,

047А 0008 Кругом поле, як те море / Широке, синіє. / Чумак іде, подивиться

037В 0015 Наш тихий рай. І розлили / Широке море сльоз і крові, / А сирот іменем Христовим

104В 0123 Своє поле! Яке то ти / Широке... широке!.. / Як та воля.

104В 0123 Своє поле! Яке то ти / Широке... широке!.. / Як та воля.

ШИРОКЕЄ 2

061А 1256 І Альту, і Сену, і там розлилось, / Не знать за що, крові широкеє море. / А тепер що буде! Сховайся ж за гору;

178В 0011 Тяжко мені жити! / Маю серце широкеє – / Ні з ким поділити!

ШИРОКИЙ 23

010А 0001 ----- / Реве та стогне Дніпр широкий, / Сердитий вітер завива,

010А 0080 Вона все ходить, з уст ні пари. / Широкий Дніпр не гомонить: / Розбивши вітер чорні хмари

030А 0294 А за віщо? Святий знає. / Світ, бачся, широкий, / Та нема де прихилитись

047А 0005 До самого долу. / Стан високий, лист широкий / Марне зеленіє.

057А 0049 Як та воля, що минулась, / Дніпр широкий – море, / Степ і степ, ревуть пороги,

061А 0038 Сини мої, гайдамаки! / Світ широкий, воля – / Ідїть, сини, погуляйте,

061А 0116 Аж до моря запорожці / Степ широкий вкрили. / Отамани на вороних

061А 1292 ----- / «Ой Дніпре мій, Дніпре, широкий та дужий! / Багато ти, батьку, у море носив

061А 1306 Сердега Ярема з свяченим в руках. / А Дніпр мов підслухав: широкий та синій, / Підняв гори-хвилі; а в очеретах

150А 0021 Босфор аж затрясся, бо зроду не чув / Козацького плачу, застогнав широкий, / І шкурою, сірий бугай, стрепенув,

150А 0128 Через базари кров тече, / Босфор широкий доливає. / Неначе птахи чорні в гаї,

154А 0021 Босфор аж затрясся, бо зроду не чув / Козацького плачу; застогнав широкий / І шкурою, сірий бугай, стрепенув,

154А 0128 Через базари кров тече, / Босфор широкий доливає. / Неначе птахи чорні в гаї,

180А 0002 У всякого своя доля / І свій шлях широкий, / Той мурує, той руйнує,

046В 0048 Талами вийду понад Уралом / На степ широкий, мов на волю. / І болящєє, побите

102В 0006 Святую правду возвістить! / Неначе наш Дніпро широкий, / Слова його лились, текли

192В 0013 А річечка його взяла / Та в Дніпр широкий понесла, / А Дніпр у море, на край світа

198В 0020 Удвох дивитися з гори / На Дніпр широкий, на яри, / Та на лани золотополі,

250В 0064 І смутно, сумно позирає / На той широкий божий став, / І мовила: – Тіверіадо!

250В 0066 І мовила: – Тіверіадо! / Широкий царю озерам! / Скажи мені, моя порадо!

278В 0030 І каже: – Дужий і старий, / Широкий Дніпре, немалий! / Пробив-єси високі скали,

300В 0005 А все б таки якось жилось. / Та ба! Нема з ким. Світ широкий, / Людей чимало на землі...

308В 0018 Поглянемо, моя доле.. / Бач, який широкий, / Та високий, та веселий,

ШИРОКИМ 1

308В 0063 Або над Стіксом, у раю, / Неначе над Дніпром широким, / В гаю – предвічному гаю,

ШИРОКИМИ 5

045А 0063 Орлом сизокрилим літає, ширяє, / Аж небо блакитне широкими б'є; / Спочине на сонці, його запитає,

114А 0387 За високими горами, / За широкими степами, / На чужому полі,

180А 0071 Та глибокими ярами, / Та широкими степами, / Та байраками.

199А 0064 І попливе човен / З широкими вітрилами / І з добрим кормилом,

006В 0184 Росою умий. / І вітами широкими / Од сонця закрій.

ШИРОКИХ 2

199А 0067 Попливе на вольнім морі, / На широких хвилях. / Слава тобі, Шафарику,
068В 0134 У гаї темному. В лугах, / В степах широких, в байраках / Крутих, глибоких. Всюди хата,

ШИРОКІ 2

060А 0016 Одинокий... А Україна! / А степи широкі! / Там повіє буйнесенький,
104В 0115 На високії могили! / На степи широкі! / На садочок! На жіночку!

ШИРОКІЇ 8

006В 0174 Поливаная. / Широкії ріки-сльози / Тебе полили,
006В 0188 Мене осміють, / Широкії твої віти / Діти обірвуть.–
006В 0201 ----- / Ой три шляхи широкії / Докупи зійшлися.
006В 0231 По світу блукають, / А три шляхи широкії / Терном заростають.
092В 0022 Ніби море заступають / Широкії села / З вишневыми садочками
111В 0057 А понад ним зеленіють / Широкії села, / А у селах у веселих
218В 0556 Як розстилися, стелились / Круги широкії над ним, / Над сином праведним твоїм!
239В 0041 І не верстовії, / А вольнії, широкії, / Скрізь шляхи святії

ШИРОКІЙ 2

045А 0069 І знову на небо, бо на землі горе, / Бо на їй, широкій, куточка нема / Тому, хто все знає, тому, хто все чує:
250А 0060 І сонце не гріло б смердячого гною / На чистій, широкій, на вольній землі. / І люди б не знали, що ви за орли,

ШИРОКИМ 4

060А 0019 Як брат заговорить, / Там в широкім полі воля, / Там синєє море
061А 0210 Благослови шукать долю / На широкім світі». / «Постривайте... світ – не хата,
169А 0016 Панувала і я колись / На широкім світі, / Панувала... Ой Богдане!
188В 0019 Що він не знатиме, де дітись / На сім широкім вольнім світі, / І піде в найми, і колись,

ШИРОКО 1

057А 0046 В Україні витають – / Там широко, там весело / Од краю до краю...

ШИРОКОГО 6

207А 0488 Гарматами риштовали, / З Дніпрового гирла широкого випливали, / Серед ночі темної,
268А 0003 Мене на могилі / Серед степу широкого / На Україні милій,
057В 0343 Зо всього роздолля / Широкого було видно. / Се, бачиш, для того,
067В 0030 У гості в неволю / Із-за Дніпра широкого / Тебе, моя доле!
110В 0007 Мої голуб'ята, / Із-за Дніпра широкого / У степ погуляти
245В 0016 Неначе в раї спочиває / Та з-за широкого Дніпра / Мене, небога, виглядає.

ШИРОКОЛИСТІЇ 1

016В 0040 Неначе диво. А кругом / Широколистії тополі, / А там і ліс, і ліс, і поле,

ШИРОКОМУ 3

199А 0015 Тліла, дожидала / На розпутті широкому, / Та й гаснути стала.
029В 0064 Прийшла топитися... в глибокім, / В Дніпрі широкому... отак / Стоїть одним-одна хатина...
083В 0104 У оранді на селі, / На широкому столі / Сліпі лірники сиділи;

ШИРОКОПОЛІ 1

268A 0005 На Вкраїні милій, / Щоб лани широкополі, / І Дніпро, і кручі

ШИРОКУ 1

185B 0048 А все-таки її люблю, / Мою Україну широку, / Хоч я по їй і одинокий

ШИРОКУЮ 2

143B 0001 ----- / І широкою долину, / І високою могилу,

250B 0053 Вона той тихий божий став, / Широкою Тіверіаду, / І рада, аж сміється, рада

ШИРШАЄ 1

218B 0041 Затихне трохи. І тюрма / Неначе ширшає. Співає / І плаче серце, оживає,

ШИРЯЄ 1

045A 0062 А думка край світа на хмарі гуля. / Орлом сизокрилим літає, ширяє, / Аж небо
блакитне широкими б'є;

ШИТА 1

044B 0036 Ой хустино, хустиночко! / Мережана, шита. / Тільки й слави козацької –

ШИТАЯ 1

192A 0077 А де ж тая мальована, / Шитая хустина, / А де ж тая веселяя

ШИТИ 1

114A 0194 Мар'яну спіткало, / Чи не пристріт? Сяде шити – / Не те вишиває,

ШИТИЙ 2

061A 0098 Теплий кожух, тільки шкода – / Не на мене шитий, / А розумне ваше слово

234A 0483 Сукна дорогого, / А батькові шитий пояс / Шовку червоного,

ШИТІІ 1

258A 0209 Спадає росю / І на шитіі омети / Ризи дорогої;

ШИТУ 1

044B 0033 Прощалася при долині. / Дарувала шиту шовками хустину, / Щоб згадував на чужині.

ШИЮ 2

256A 0053 Овеча натура; / Дурний шию підставляє / І не знає за що!

276B 0011 Каблучку заходивсь плести, / На шию б то. Коли погляне, / У холодочку під
платаном

ШКАНДИБАЄ 12

030A 0477 І в одній свитині. / Іде Катря, шкандибає; / Дивиться – щось мріє...

061A 1044 В зеленій діброві». / Шкандибає, курникає, / І гич не до речі.

061A 1445 Переваги-ваги / Шкандибає на конику, / Козакам співає:

114A 0042 Аж ось з хлопцем старий кобзар / В село шкандибає. / В руках чоботи, на плечах

180A 0142 То покритка попідтинню / З байстрам шкандибає, / Батько й мати одцурались

234A 0337 Столи й лави миють. / А наймичка шкандибає, / Поспішає в Київ.

006B 0290 Коло пустки на милиці / Москаль шкандибає. / На садочок позирає,

050B 0255 Мов причепуриться, / Шкандибає на вдовину / Пустку подивиться.

050B 0268 Бере заступ і лопату, / Шкандибає в поле... / І край шляху при долині –

057B 0229 Нічого не вадить; / Шкандибає на милиці / І гадки не має.

122B 0004 По улиці попідтинню / Вдова шкандибає / Під дзвіницю, сердешная,

299B 0014 А дід (сердешний інвалід) / За ними гнеться, шкандибає, / Мов у кошару заганняє

ШКАНДИБАЮ 1

061A 0391 Може, ще раз зустрінемося, / Поки шкандибаю / За Яремою по світу,

ШКАПОВІ 1

182B 0010 Кому шапочку смушеву, / Чобітки шкапові, / Кому свитку. Одна тільки

ШКАТУЛІ 1

274A 0350 В нас його немає... / Пани вкрали та в шкатулі / У себе й ховають.

ШКВАРЯТЬ 1

246B 0012 Щодень пілати розпинають, / Морозять, шкваряють на огні! / -----

ШКОДА 21

- 061A 0097 Спасибі за раду. / Теплий кожух, тільки шкода – / Не на мене шитий,
061A 1015 так! Далєбі, дав би карбованця, якби був не пропив учора! / Шкода! Ну, нехай стара
в'язне, більше м'яса буде. / Поборгуй, будь ласкав, завтра оддам. Утни ще що-небудь
061A 1391 Та й упав додолу. / «Еге! ось що... Шкода хлопця, / Провітри, Миколо!»
114A 0323 Дивіться на мене: я виплавав очі. / Мені їх не шкода, мені їх не жаль. / Ні на що
дивиться: ті очі дівочі...
180A 0037 Немає! немає! / Шкода й праці. Схаменіться. / Усі на сім світі –
180A 0121 Чого марне плачеш, / Чого тобі шкода? Хіба ти не бачиш, / Хіба ти не чуєш
людського плачу?
207A 0082 Старий міркує, розмовляє.– / І треба б,– каже,– й трохи шкода. / А треба буде;
два-три года
014B 0026 Пішов я з матір'ю просити. / «Шкода,– каже,– і не проси. / П'ятсот,– каже,– коли
даси,
050B 0111 Жалю завдавати. / «Шкода, шкода! Якби знаття, / Копійчину б дбати,
050B 0111 Жалю завдавати. / «Шкода, шкода! Якби знаття, / Копійчину б дбати,
072B 0011 Молившися Богу, / Там би я... Та шкода й гадки, / Не буде нічого.
076B 0231 Заходимось царів любить. / Шкода і оливо тупить. / Бо де нема святої волі,
095B 0092 Вона ж сховається та й плаче. / Дурна, їй шкода мужика / Та жаль святого сіряка,
095B 0286 Оце б повісилась... От бачиш, / Тепер і шкода... хоч топись! / Чого ж ти, мамо моя,
плачеш?
152B 0003 Гусарин-москаль. / Чого ж мені його шкода, / Чого його жаль?
152B 0008 Що Машою звав? / Ні, не того мені шкода; / А марніє моя врода,
175B 0013 Паничів поганих! – / Шкода й праці! Поки села, / Поки пани в селах,
214B 0012 І нишком плачу, плачу я. / Чого ж я плачу? Мабуть, шкода, / Що без пригоди, мов
негода,
250B 0104 Огонь заклонувся вже, годі! / Уже розжеврівся. І шкода, / Даремне сила пропаде.
288B 0007 Побив... Поморозив... / Шкода того барвіночка / Й недосвіта шкода!
288B 0008 Шкода того барвіночка / Й недосвіта шкода! / -----

ШКОДИ 1

076B 0089 Його Версавію укрив. / А щоб не знав він тії шкоди. / То цар убив його, та й годі.

ШКОДИТЬ 2

057B 0017 Оце й розкажемо в пригоді, / А ви записуйте, не шкодить / Такою річ і записать.
270B 0008 Боже сильний! Твоя сила / Та тобі ж і шкодить. / -----

ШКОЛИ 8

- 173A 0088 Щоб і воно, удовине, / До школи ходило. / -----
246A 0076 Почому хліб і сіль почім! / Ми христіяне; храми, школи, / Усе добро, сам Бог у нас!
174B 0018 Вигодувала малого, / До школи дала. / А із школи його взявши,
174B 0019 До школи дала. / А із школи його взявши, / Коня купила,
200B 0088 Минають дні собі поволі, / Петрусь до школи та із школи / З книжками ходить та
росте.

- 200B 0088 Минають дні собі поволі, / Петрусь до школи та із школи / З книжками ходить та росте.
 207B 0033 Розлізлися межі людьми, / Мов мишенята. Я до школи – / Носити воду школярам.
 250B 0646 Святис тії матері / Своїми дітками. Із школи / Путем терновим розійшлись

ШКОЛІ 7

- 199A 0265 Як та орда у таборі, / Або жиди в школі... / І всім разом заціпило!..
 038B 0029 Мовчки виглядає. / Нема голій школі волі, / А то б догодила..
 046B 0001 ----- / Давно те діялось. Ще в школі, / Таки в учителя-дяка,
 046B 0021 За що мене Господь карає? / У школі мучилось, росло, / У школі й сивіть довелось,
 046B 0022 У школі мучилось, росло, / У школі й сивіть довелось, / У школі дурня й поховують.
 046B 0023 У школі й сивіть довелось, / У школі дурня й поховують. / А все за того п'ятака,
 050B 0266 А в петрівку і спасівку / Не спочине в школі, / Бере заступ і лопату,

ШКОЛУ 10

- 061A 1769 Сама в найми піду, / Діток в школу оддам, / А червоним черевичкам
 061A 2270 Що в Умані робилося. / Базиліан школу, / Де учились Гонти діти,
 014B 0060 Аж панича вже одвезли / У школу в Київ. От як, брате! / Осталися і батько й мати,
 050B 0226 Попросився зимувати / До дяка у школу. / Бо таки й письма, спасибі,
 153B 0036 Та на бульвар виходила / І в школу ходила, / Усе з батьком, то й не можна
 200B 0074 Причепурила, одягла, / А потім в школу оддала. / І любо їй. Нехай радіє.
 200B 0096 Зимою в Київ одвезли, / І там у школу оддали, / І там чимало поповчили.
 232B 0005 Мене, маленького, за руку / І в школу хлопця одвела / До п'яного дяка в науку.
 250B 0591 Вона письма того. Взяла / Та в школу хлопця одвела, / У ієсейську. Доглядала ж
 250B 0596 Таки вдовенко, в його вдавсь, / То вдвох собі й ходили в школу / І вчились вкупочці.
 Ніколи

ШКОЛЯР 1

- 161B 0196 ----- / А хіба я школяр, чи що? Не хочу, та й годі. / -----

ШКОЛЯРАМ 1

- 207B 0034 Мов мишенята. Я до школи – / Носити воду школярам. / Брати на панщину ходили,

ШКОЛЯРАМИ 1

- 050B 0240 Над покойними. Й хавтури / З школярами носить. / А в пилипівку, сірома,

ШКОЛЯРІВ 1

- 061A 2282 Ксьондзів розбивали, / А школярів у криниці / Живих поховали.

ШКУР 1

- 180A 0480 У сніг на чужину / Та й порізав; а з шкур наших / Собі багрянцю

ШКУРА 1

- 250A 0088 Дознаються небожата, / Чия на вас шкура, / Та й засядуть, і премудрих

ШКУРАХ 1

- 199A 0320 Молітеся! люті звірі / Прийшли в овніх шкурах / І пазурі розпустили...

ШКУРИ 1

- 199A 0209 За мишеня... Та й як паки? / Однієї шкури / Така сила... а м'ясива!

ШКУРО 1

- 061A 0509 «Не вмю, ей-Богу!» / «Не божись, собача шкуро!» / «Яку ж вам? Небогу?»

ШКУРОЮ 3

- 150A 0022 Козацького плачу, застогнав широкий, / І шкурою, сірий бугай, стрепенув, / І хвилю, ревучи, далеко-далеко
154A 0022 Козацького плачу; застогнав широкий / І шкурою, сірий бугай, стрепенув, / І хвилю, ревучи, далеко-далеко
180A 0129 Латану свитину з каліки знімають, / З шкурою знімають, бо нічим обути / Княжат недорослих; а он розпинають

ШКУРУ 6

- 246A 0121 Ви любите на братові / Шкуру, а не душу! / Та й лупите по закону
250A 0046 І хилитесь, як і хилились! / І знову шкуру дерете / З братів незрящих, гречкосіїв,
256A 0050 А кричите, що несете / І душу і шкуру / За отечество!.. Єй-Богу,
050B 0018 Мабуть, не до його, / Бо залили за шкуру сала, / Трохи не пропала.
057B 0034 Вдові не до того, / Бо залили за шкуру сала, / Трохи не пропала.
147B 0028 Під хатами поміж садами, / Зашиті в шкуру і в смолі, / Гробоконателі в селі

ШЛЕ 1

- 183B 0007 Я все виглядала, / Чи не шле за рушниками... / І не сподівалась,

ШЛЮБИ 1

- 207A 0163 Воно просто, любіться, / Та й з Богом до шлюби. / А поки що, треба буде

ШЛЮТЬ 1

- 221A 0030 Із Чигрина гості, / То це й шлють, було, за мною. / Одягнуть, обують,

ШЛЯХ 20

- 027A 0033 Де дітись, не знає, / Піде на шлях подивитись, / Поплакати в лози,
027A 0042 Та дрібно, та рівно, як Бога благає, / Поки вийде злодій на шлях погулять / З ножом у халяві,– піде руна гаєм,
030A 0364 Та тим часом розпитаю / Шлях на Московщину. / Далекій шлях, пани-брати,
030A 0365 Шлях на Московщину. / Далекій шлях, пани-брати, / Знаю його, знаю!
030A 0408 Питається: «Люде добрі, / Де шлях в Московщину?» / «В Московщину? Оцей самий.
030A 0662 Виростай же на сміх людям!» / На шлях положила. / «Оставайся шукать батька,
061A 0576 А щоб певна була правда, / Нехай шлях покаже. / Одягайся!»
061A 0999 Ні саду, ні ставу... / Степ і море; скрізь битий шлях, / Скрізь золото, слава.
113A 0013 ----- / Недовгий шлях – як човнові / До синього моря –
173A 0204 І мовчки журилась / Та на шлях той, на далекий, / Крізь сльози дивилась.
180A 0002 У всякого своя доля / І свій шлях широкий, / Той мурує, той руйнує,
207A 0353 Тільки сльози утирає, / На шлях поглядає; / Із куряви щось вигляне
221A 0056 Я води набрала / Та вповні шлях і перейшла; / А того й не знала,
274A 0236 У селах питала / Шлях у Київ. І що з мене / Люде насміялись...
044B 0040 Вернулася, журилася, / На шлях битий дивилася. / Квітчалася, прибиралася,
140B 0004 А я, молоденька, / На шлях, на дорогу / Невеселая виходила.
175B 0069 А з-за гори поїзжане / На шлях виїзжають, / Аж три тройки. І, звичайне,
218B 0019 Неначе злодій взаперті, / На шлях дивлюся та на поле, / Та на ворону на хресті
218B 0189 А ти весела вийшла з хати / На шлях із гаю виглядати / Свого Алкіда. Ні, нема.
250B 0407 Вночі тайними манівцями / На шлях мемфіський. А мітла, / Мітла огненна світила,

ШЛЯХАМИ 7

- 030A 0166 Бо вернулись москалики / Іншими шляхами. / -----
061A 2442 Де Залізняк, Гонта з свяченим гуляв. / Давно те минуло, як тими шляхами, / Де йшли гайдамаки, малими ногами
173A 0119 Та повезли до прийому / Битими шляхами. / Пішла й вдова з матерями
180A 0259 Дрімає розум, серце мліє. / Дивлюся: хати над шляхами / Та городи з стома церквами,
121B 0007 І не берегами, / А піду я не шляхами, / А понад шляхами.

121В 0008 А підю я не шляхами, / А понад шляхами. / Та питаю в жидовина,
239В 0045 Шляхів тих владики, / А раби тими шляхами / Без гвалту і крику

ШЛЯХАХ 1

187В 0002 Дурні та горді ми люди / На всіх шляхах, по всій усяді, / А хвалимось, що ось-то ми

ШЛЯХЕТСТВО 1

061А 0287 Із Польщі втікають, / Та слухали, як шляхетство / Навісне гукає.

ШЛЯХЕТСЬКА 1

061А 0506 І жид гляне, та нищечком: / «Шляхетська натура!» / «Добре, годі! Тепер співай!»

ШЛЯХЕТСЬКАЯ 1

061А 0308 На гвалт Пулавського і Паца / Встає шляхетська земля, / І разом сто конфедерацій.

ШЛЯХЕТСЬКИМ 1

061А 1147 Богун не встане загатить / Шляхетським трупом. Лях гуляє! / Нема Богдана
червонить

ШЛЯХЕТСЬКОГО 2

114А 0267 «Багатого дочка батька, / Шляхетського роду». / Тяжко мені. Тяжко, мамо!

125В 0048 Потоптати жидівського / Й шляхетського трупу. / -----

ШЛЯХЕТСЬКОЇ 3

061А 1299 Потече багато, багато-багато / Шляхетської крові. Козак оживе; / Оживуть гетьмани
в золотім жупані;

061А 1698 Ні душі живої / Шляхетської й жидівської. / А пожар удвоє

061А 2291 Де ви поховались? Крові мені, крові! / Шляхетської крові, бо хочеться пити, /
Хочеться дивитись, як вона чорніє,

ШЛЯХЕТСЬКОЮ 2

061А 1672 Кров'ю червоніє / Шляхетською, жидівською; / А над ним палають

061А 2489 Добре погуляли: / Трохи не рік шляхетською / Кров'ю наповали

ШЛЯХЕТЧИНА 1

061А 0269 ----- / Була колись шляхетчина, / Вельможная пані;

ШЛЯХЕТЧИНІ 1

207А 0138 Твого батька Йвана / В Шляхетчині, то ти ще був / Маленьким, Степане.

ШЛЯХИ 10

015А 0023 Додому ключами. / Плаче козак – шляхи биті / Заросли тернами.

030А 0358 З ним забула б чорнобрива / Шляхи, піски, горе; / Він, як мати, привітає,

030А 0706 Ні родини, ні хатини; / Шляхи, піски, горе... / Панське личко, чорні брови...

061А 2485 З святими ножами, / На ті шляхи, що я міряв / Малими ногами.

199А 0226 Ченці повалили / До Констанця; степи, шляхи, / Мов сарана, відкрили

006В 0201 ----- / Ой три шляхи широкії / Докупи зійшлися.

006В 0231 По світу блукають, / А три шляхи широкії / Терном заростають.

038В 0014 Розвернулася весела, / Аксамитом шляхи стеле, / А єдвабном застилає

178В 0001 ----- / Заросли шляхи тернами / На тую країну,

239В 0042 А вольнії, широкії, / Скрізь шляхи святії / Простеляться; і не найдуть

ШЛЯХІВ 1

239В 0044 Простеляться; і не найдуть / Шляхів тих владики, / А раби тими шляхами

ШЛЯХОМ 18

- 030A 0331 Зіроньки сіяють, / Понад шляхом, ширицею, / Ховрашки гуляють.
 030A 0395 Попід темним гаєм, / Ідуть шляхом чумаченьки, / Пугача співають.
 030A 0397 Пугача співають. / Іде шляхом молодиця, / Мусить бути, з прощі.
 030A 0417 Вона ж його мати! / Заплакала, пішла шляхом, / В Броварях спочила,
 030A 0727 ----- / Іде шляхом до Києва / Берлин шестернею.
 030A 0750 Помолились на схід сонця, / Пішли понад шляхом. / -----
 061A 1003 Скажені собаки: / Йде Залізняк Чорним шляхом, / За ним гайдамаки.
 061A 1011 щоб ляхи погані, скажені собаки, каялись, бо йде Залізняк / Чорним шляхом з
 гайдамаками, щоб ляхів, бачиш, / різати...
 061A 1338 Чигирин, Черкаси; / Чорним шляхом запалало, / І кров полилася
 199A 0231 І трубадури (кобзарі), / І шляхом військо, мов гадюки. / За герцогинями німота;
 207A 0345 Степан гукнув, і курява / Шляхом піднялася. / «Не барися, мій синочку,
 207A 0447 За могилу, лічить гроші, / А он знову шляхом / Козак іде, ніби старець,
 274A 0026 Обідрані, трохи не голі, / Бендерським шляхом уночі / Ішли цигане. А йдучи,
 029B 0109 Батька Богдана могила мріє, / Київським шляхом верби похилі / Трибратні давні
 могили вкрили.
 057B 0340 І виложив цямриною, / І над шляхом в полі / Височенний хрест поставив...
 156B 0068 Пішли собі з поповичем / Шляхом Ромоданом. / -----
 175B 0100 Побрязкали путом / Понад шляхом. І нікого / Не видно, не чути
 218B 0145 Та козлоногий п'яний дід / Над самим Аппієвим шляхом / У гаї гарно роздяглись,

ШЛЯХТА 9

- 061A 0275 Та що не минає? / Було, шляхта, знай, чваниться, / День і ніч гуляє
 061A 0290 «Nie pozwalam! Nie pozwalam!» – / Шляхта репетує, / А магнати палять хати,
 061A 0812 Махнув рукою на громаду. / Понура шляхта, мов хорти, / За двері вийшли. Сам
 позаду
 061A 1175 Освятили, освятили! / Гине шляхта, гине! / Розібрали, заблищали
 061A 1327 Закричали гайдамаки: / «Гине шляхта, гине! / Гине шляхта! Погуляєм
 061A 1328 «Гине шляхта, гине! / Гине шляхта! Погуляєм / Та хмару нагрієм!»
 061A 1525 Де палала, тліла, / А де шляхта, запершися, / У будинках мліла.
 061A 1529 Навішано трупу – / Тільки старших, а так шляхта – / Купою на купі.
 156B 0005 З турками татари. / Із Полісся шляхта лізе, / А гетьман-попович

ШЛЯХТИ 1

- 061A 0302 Єдине слово «nie pozwalam» / У шляхти думав одібрати, / А потім!.. Польща запалала,

ШЛЯХТИЧА 1

- 121B 0011 В багатого пана, / У шляхтича поганого / В поганім жупані.

ШЛЯХТОЮ 1

- 057A 0054 Козацькая воля; / Там шляхтою, татарами / Засівала поле,

ШЛЯХТУ 8

- 020A 0081 Дуже звеселився. / Зібрав шляхту всю до купи / Та й ну частувати.
 024A 0053 Тому звеселився. / Зібрав шляхту всю до купи / Та й ну частувати.
 061A 0297 Понятовський жвавий. / Запановав та й думав шляхту / Приборкати трошки... Не
 зумів!
 061A 1214 Щоб і діти знали, внукам розказали, / Як козаки шляхту тяжко покарали / За те, що
 не вмiла в добрі панувати.
 061A 1453 Сміються та лають / Кляту шляхту. Хто балака, / Хто кобзаря слуха.
 061A 1533 Собаки, ворони / Гризуть шляхту, клюють очі; / Ніхто не боронить.
 221A 0221 Та в Сибір загнали / Свою шляхту, то вже й годі, / Уже й запишались.
 209B 0102 На світ твій виглянуть з могили – / Спряжу всю шляхту на огні! / Вони, вони – не
 бійся, сину! –

ШЛЯХТЯНОЧКИ 1

061A 1690 На літа, на вроду / Шляхтяночки й жидівочки. / Тече кров у воду.

ШЛЯХТЯНОЧКУ 1

061A 0700 Поїдеш з панами, / Найдеш собі шляхтяночку, / Забудеш Оксану!»

ШЛЯХУ 18

030A 0583 Летить, ледве дише. / Боса стала серед шляху, / Втерлась рукавами.
 030A 0665 А я вже шукала». / Та в ліс з шляху, як навісна! / А дитя осталося,
 061A 1607 Гайдамаки понад яром / З шляху повернули. / Наганяють півпаробка.
 061A 2362 І як Гонта плаче. / Виніс в поле, геть од шляху; / Свячений виймає,
 173A 0065 Зострінеться всюди, / І на шляху і без шляху, / Усюди, де люди.
 173A 0065 Зострінеться всюди, / І на шляху і без шляху, / Усюди, де люди.
 256A 0028 Де ж ти дівся, в яр глибокий / Протоптаний шляху? / Чи сам заріс темним лісом,
 274A 0030 Ішли, ішли, а потім стали. / Шатро край шляху розп'яли, / Огонь чималий розвели
 050B 0269 Шкандибає в поле... / І край шляху при долині – / Отже, не вгадаєш,
 057B 0276 Беруть з неї воду, / І хрест, кажеш, коло шляху / І досі господній
 057B 0331 Господа молити.– / Вийшов в поле геть од шляху, / У балку спустився
 095B 0040 Або не дознались. / А то скажуть, що на шляху / Чинимо розбої,
 175B 0058 ----- / На верстовім шляху в полі / Корчма під вербою
 215B 0023 Ви тяжкий камінь положили / Посеред шляху... і розбили / О його... Бога боячись!
 215B 0028 Тепер іду я без дороги, / Без шляху битого... а ви! / Дивуєтесь, що спотикаюсь,
 218B 0222 Нероне лютий! Божий суд, / Правдивий, наглий, серед шляху / Тебе осудить.
 Припливуть
 250B 0341 Та й я спочину. Утомивсь.– / Та й сіли на шляху гарненько / Полудновать. Отож
 сидять,
 250B 0353 І степ і гори осіяла. / Марія з шляху не вставала, / Марія сина привела.

ШМАТ 1

091B 0029 Чому не топчуть!! Люде, люде! / За шмат гнилої ковбаси / У вас хоч матір попроси,

ШМАТКА 1

207A 0209 І очі не бачать, не чуть голови! / Замість шматка хліба за кухоль береться. /
 Дивиться Ярина та нишком сміється.

ШМАТКІВ 1

221A 0417 Та трохи спочинем! / Та в мене ще шматків зо два / Є хліба в торбині,

ШМАТОК 1

207A 0133 Гуляючи, як той казав, / Шматок хліба з'їсти. / Іди ж, доню..... А ти, сину,

ШМАТОЧКУ 1

234A 0430 Півбубличка!» / Й по шматочку / Дітям розділила.

ШМИГЛЯЄ 1

061A 0497 Із льоху та в хату, / Знай, шмигляє, наливає, / А конфедерати,

ШНУРУ 1

250B 0436 На голому піску стоять / По шнуру піраміди вряд, / Мов фараонова сторожа,

ШОВКАМИ 1

044B 0033 Прощалася при долині. / Дарувала шиту шовками хустину, / Щоб згадував на чужині.

ШОВКИ 1

192A 0002 У неділю не гуляла / Та на шовки заробляла, / Та хустину вишивала,

ШОВКОВОЮ 1

153B 0055 Роман сей читала / З шовковою драбинкою – / І Рухля не знала.

ШОВКОМ 6

061A 1910 То кивне, то моргне. / А я шовком вишиваю, / В квартирочку виглядаю:
173A 0112 Не поцілувала, / Вишивала шовком хустку – / Не подарувала.
006B 0300 І хустина мережалась, / Шовком вишивалась. / Думав жити, любитися,
016B 0151 І маленькі рукавчата / Шовком вишивала, / І купала, й колихала,
119B 0003 У високих у палатах, / Шовком повила. / -----
174B 0023 Сідельце сама / Самим шовком вишивала, / Златом окула,

ШОВКУ 1

234A 0484 А батькові шитий пояс / Шовку червоного, / А наймичці на очіпок

ШОПОТУ 1

199A 0204 Аж стіни трясуться / Од шопоту. Кардинали, / Як гадюки, в'ються

ШОСТОЇ 1

161B 0199 ----- / І п'ятої, і шостої, ніякої не хочу. / -----

ШОСТУ 1

061A 1891 Вип'ю третю на потугу, / П'яту, шосту, та й кінець. / Пішла баба у танець,

ШПОРАМИ 1

030A 0595 А він подивився, / Та шпорами коня в боки. / «Чого ж утікаєш?

ШПОРИ 1

061A 0090 Про Парашу, радість нашу, / Султан, паркет, шпори, – / От де слава! А то співа:

ШТАНИ 1

111B 0043 Жидам, братам своїм хорощим, / Остатні продають штани... /

ШТАНЯХ 2

038B 0033 ----- / В червоних штанях аксамитних / Матнею улицю мете.
083B 0113 У синій шапці, у жупані, / В червоних, як калина, штанях, / Навприсідки вліта козак,

ШТЕМПОВАНИЙ 1

180A 0234 ----- / Онде злодій штемпований / Кайдани волочить;

ШТЕМПОМ 1

180A 0243 Цар всесвітній! Цар волі, цар, / Штемпом увінчаний! / В муці, в катарзі не просить,

ШТО 1

221A 0482 Моїх налітас. / «Вы што делаете, плуты!!» / «Та ми, бачте, пане,

ШТОВХАЮСЬ 1

180A 0289 «Вон видишь – палаты». / Штовхаюсь я; аж землячок, / Спасибі, признався,

ШТУКА 2

061A 0904 ----- / Та й син же штука! Я вчора зострівся з Залізняком; / таке розказує про його,
що цур йому! «Кошовим, – каже,
221A 0291 Жидовою поросла. / Та й москаль незгірша штука: / Добре вмє гріти руки!

ШТУЧНІЇ 1

104B 0138 І де ті в Господа взялися / Усякі штучні іства? / Сама ж неначе нежива

ШУБОВСТЬ 1

030A 0681 А ти – моє тіло!» / Шубовсть в воду!.. Попід льодом / Геть загуркотіло.

ШУКА 2

015A 0003 Та не витікає, / Шука козак свою долю, / А долі немає.

061A 2344 Став; розрива купу / Ляхів мертвих: шука когось. / Нагнувся, два трупи

ШУКАВ 4

018A 0035 Нікого не кинув, / Шукав долі в чужім полі / Та там і загинув.

061A 2079 І кого шукає!.. / Мене шукав, мене найшов, / Орел сизокрилий!

061A 2444 Де йшли гайдамаки, малими ногами / Ходив я, та плакав, та людей шукав, / Щоб добру навчили. Я тепер згадав,

207A 0086 Та сам своєї пошукає, / Як я шукав колись... Ярино! / А де Степан?» – «А он під тином

ШУКАЄ 10

010A 0060 Сумує, воркує, білим світом нудить, / Літає, шукає, дума – заблудив. / Щаслива голубка: високо літає,

030A 0280 Маленькими ручицями / Пазухи шукає. / Сіло сонце, з-за діброви

030A 0429 Щоб не довелося москаля шукать, / Щоб не довелося, як Катря шукає... / Тоді не питайте, за що люде лають,

061A 2078 Хто такий і відкіля він, / І кого шукає!.. / Мене шукав, мене найшов,

114A 0221 А молодий мене любить, / Долі не шукає. / Не шукає, не блукає

114A 0222 Долі не шукає. / Не шукає, не блукає / Чужими степами.

169A 0038 Нехай риє, розкопує, / Не своє шукає, / А тим часом перевертні

207A 0043 Світ перехожає, / Долі-доленьки шукає – / Немає, немає...

175B 0034 Узявши глечик; та й немає, / А лановий і не шукає, / Мов і не бачить. Не новий

250B 0619 Добро своє. А де ж дитина? / Побігло десь. Шукає сина / Та плаче мати. І не чуть,

ШУКАЄШ 1

180A 0204 Де ти взявся? Що ти робиш? / Чого ти шукаєш / Під землею? Ні, вже, мабуть,

ШУКАЙ 2

030A 0195 Що ти наробила?.. / Оддячила!.. Иди ж, шукай / У Москві свекрухи.

061A 0639 Забудь мої сльози, забудь сиротину, / Забудь, що клялася; другого шукай; / Я тобі не пара; я в сірій свитині,

ШУКАЙТЕ 2

207A 0066 Така-то доля тая, / Хоч і не шукайте: / Кого схоче – сама найде,

250A 0027 У чужому краю / Не шукайте, не питайте / Того, що немає

ШУКАЛА 7

030A 0664 «Оставайся шукать батька, / А я вже шукала». / Та в ліс з шляху, як навісна!

030A 0684 Чорнобрива Катерина / Найшла, що шукала. / Дунув вітер понад ставом –

234A 0045 Там ходила-гуляла, / Трути-зілля шукала. / Трути-зілля не найшла,

274A 0450 В Московщині. А ти її / За Дністром шукала. / Сина Йвана молодого

006B 0100 А ти покинула, втекла, / Шукала мати – не найшла, / Та вже й шукати перестала,

218B 0105 І молоділа. І дівчаті / Людей шукала. І найшла. / Та, помолившись Гіменею

218B 0239 Похмілля справить. / Скрізь шукала / Дитину мати. Не найшла

ШУКАЛИ 4

169A 0049 Розрита могила. / Чого вони там шукали? / Що там схоронили

083B 0200 Та криницю виливали, / Та дитя теє шукали. / Найшли, найшли твого сина,

175B 0115 Вийшла мовчки з хати / Та й пропала. Скрізь шукали, / До світу шукали,

175B 0116 Та й пропала. Скрізь шукали, / До світу шукали, / Та не найшли. Де ж поділась?

ШУКАТИ 16

- 010A 0018 Може, вийшла русалонька / Матері шукати, / А може, жде козаченька,
 010A 0093 «Чи всі ви тут? – кличе мати.– / Ходім шукати вечерять. / Пограємось, погуляймо
 030A 0180 В Московщині, доню моя! / Іди ж їх шукати, / Та не кажи добрим людям,
 123A 0101 Треба трути роздобути, / Треба йти шукати / Стару відьму!»
 221A 0302 Тепер уже заходились / Древности шукати / У могилах... бо нічого
 250A 0036 А ви претесь на чужину / Шукати доброго добра, / Добра святого. Волі! волі!
 274A 0359 Дитя своє. Полетіла / Я його шукати / В Волощину. Та й шукаю,
 274A 0430 Які трави, що од чого, / І де їх шукати. / Як сушити, як варити...
 006B 0101 Шукала мати – не знайшла, / Та вже й шукати перестала, / Умерла, плачучи. Давно
 006B 0225 В нетопленій хаті. / Сестра плаче, йде шукати / Братів на чужину...
 016B 0048 Щоб люди й сліду не знайшли, / Щоб і не знали, де й шукати. / В тому господньому
 селі,
 068B 0130 В багні смердючому. А ми, / Упоравшись, пішли шукати / Нової хати, і знайшли
 083B 0196 Та щоб ішов з громадою / Дитину шукати!! / У неділеньку раненько
 114B 0020 Згнушася над сестрами...– / І пішли шукати / Трути-зілля, щоб Івана
 121B 0003 Засуну в халяву / Та піду шукати правди / І тієї слави.
 151B 0016 А як же ні, то я піду / Доленьку шукати.– / Посходила тая рута,

ШУКАТЬ 10

- 016A 0011 Розбий синє море; / Піду шукать миленького, / Втоплю своє горе,
 030A 0428 Отож-то дивіться та кайтесь, дівчата, / Щоб не довелося москаля шукать, / Щоб не
 довелося, як Катря шукає...
 030A 0467 Шануйтеся ж, любі, в недобру годину / Щоб не довелося москаля шукать. / -----
 030A 0663 На шлях положила. / «Оставайся шукать батька, / А я вже шукала».
 061A 0209 Поки маєм силу; / Благослови шукать долю / На широких світах».
 061A 0383 Та на дрібні сльози – бодай не втирати! / Доле моя, доле! Де тебе шукать? / Вернися
 до мене, до моєї хати,
 207A 0156 І Ярина зріє. / Треба буде людей шукать / Та що-небудь діять.
 083B 0079 Що хоч на край світа / Шукать піде... Отак тепер / Не знає, де дітись,
 104B 0093 За синє море! / Шукать долі. Думає прийти / Та хоч жінку взяти...
 218B 0210 Де він канає, пропадає! / Ідеш шукать його в Сибір / Чи теє, в Скіфію... І ти...

ШУКАЮ 13

- 274A 0200 Слухай лишень, скажу тобі, / Кого я шукаю. / Я шукаю Наталочку
 274A 0201 Кого я шукаю. / Я шукаю Наталочку / Та сина Івана.
 274A 0204 Дочку свою Наталоньку... / Та шукаю пана, / Того ірода, що, знаєш?..
 274A 0360 Я його шукати / В Волощину. Та й шукаю, / Совою літаю.
 274A 0363 Над байраками. Та діток, / Діточок шукаю, / Наталоньку!.. Ні, ні, ні, ні!
 274A 0365 Наталоньку!.. Ні, ні, ні, ні! / Я шукаю пана. / Розірву!.. Возьміть до себе
 095B 0304 А я, неначе нависна, / В Дунаєві шукаю броду, / З байстрам розхристана бреду,
 150B 0003 Нема з ким серце поєднать. / То сам собі оце шукаю / Когось-то, з ним щоб
 розмовлять.
 150B 0005 Когось-то, з ним щоб розмовлять. / Шукаю Бога, а нахожу / Таке, що цур йому й
 казати.
 209B 0002 Буває, в неволі іноді згадаю / Своє стародавнє, шукаю, шукаю, / Щоб чим
 похвалитись, що й я таки жив,
 209B 0002 Буває, в неволі іноді згадаю / Своє стародавнє, шукаю, шукаю, / Щоб чим
 похвалитись, що й я таки жив,
 209B 0005 Що й я таки Бога колись-то хвалив! / Шукаю, шукаю... Господи, б хотілось / Згадать
 хоть що-небудь! Та оце й наткну[в]сь
 209B 0005 Що й я таки Бога колись-то хвалив! / Шукаю, шукаю... Господи, б хотілось / Згадать
 хоть що-небудь! Та оце й наткну[в]сь

ШУКАЮТЬ 2

- 221A 0513 Могили вже розривають / Та грошей шукають, / Льохи твої розкопують

025B 0012 Чи ти зійшла вже і на Україні? / Чи очі карі тебе шукають / На небі синім? Чи забувають?

ШУЛІКА 1

266B 0011 Незлобних, праведних дітей, / Жрете, скажені!.. Мов шуліка / Хватає в бур'яні курча,

ШУМИ 2

045A 0016 Сяде собі, заспіває: / «Ой не шуми, луже!» / Заспіває та й згадає,

052A 0076 Блужу в снігах та сам собі: / «Ой не шуми, луже!» / Не втну більше. А ти, батьку,

ШУМИТЬ 1

061A 0178 У моїй хатині синє море грає, / Могила сумує, тополя шумить, / Тихесенько Гриця дівчина співає –

ШУМІЛА 1

052A 0022 Де паслися ваші коні, / Де тирса шуміла, / Де кров ляха, татарина

ШУМОМ 1

076B 0209 Отиде в волості своя, / Отиде з шумом. І растлі ю, / Тую Рогніду молодую,

ЩАСЛИВА 5

- 010A 0061 Літає, шукає, дума – заблудив. / Щаслива голубка: високо літає, / Полине до Бога – милого питать.
030A 0201 Найди, привітайся, / Будь щаслива в чужих людях, / До нас не вертайся!
114A 0029 І сестру Мар'яну рястом уквітчай, / Часом на Петруся усміхнись, щаслива, / І хоч так, як жарти, колишне згадай.
180B 0074 Про панича лукавого, / І будеш щаслива. / Та не довго. Бо не дійде
265B 0016 Щасливий я! – І я, друже, / З тобою щаслива! / -----

ЩАСЛИВАЯ 1

- 180B 0033 А більше не було нічого. / Щасливая!.. / Літа минають.

ЩАСЛИВИЙ 5

- 114A 0017 І ти не згадаєш того сироту, / Що в сірій свитині, бувало, щасливий, / Як побачить диво – твою красоту.
173A 0030 Гнучкий і дебелий, / Щасливий, веселий / І не одинокий.
207A 0656 Патинки лизали. / Отак, тату! Я щасливий, / Що очей не маю,
076B 0102 Та не такі, як у простих, / А ось які. Амон щасливий, / Вродливий первенець його!
265B 0015 Сі дерева садив я... / Щасливий я! – І я, друже, / З тобою щаслива!

ЩАСЛИВИМ 1

- 161B 0238 Батько мудрий! Добре отим / Сиротам щасливим, / Що не мають отих батьків,

ЩАСЛИВІЙ 1

- 016B 0200 Радості приносить / Своїй матері щасливій / Дочка уродлива.

ЩАСТЯ 6

- 010A 0078 О Боже мій милий! така твоя воля, / Таке її щастя, така її доля! / -----
030A 0335 Що кого втомило: / Кого – щастя, кого – сльози, / Все нічка покрила.
114A 0011 Де я прихилиюся, навіки засну. / Коли нема щастя, нема талану, / Нема кого й кинуть, ніхто не згадає,
114A 0230 Та долі не має. / Його щастя, його доля – / Мої чорні брови,
114A 0370 Щоб ніхто не бачив, де витає доля, / Моя доля, моє щастя, / Ти, моя Мар'яно.
006B 0028 Та не дав мені Бог / Ані щастя, ні долі. / Тільки дав мені Бог

ЩАСТЯ-ДОЛІ 1

- 030A 0158 Та не вмiла на сім світі / Щастя-долі дати. / А без долі біле личко –

ЩЕ 243

- 010A 0009 То виринав, то потопав. / Ще треті півні не співали, / Ніхто нігде не гомонів,
010A 0110 Щоб нагулялись доволі. / Поки відьми ще літають, / Поки півні не співають,
030A 0009 А дівчина гине... / Якби сама, ще б нічого, / А то й стара мати,
030A 0090 «В тебе дочка чорнобрива, / Та ще й не єдина, / А муштрує у запечку
030A 0503 Де-де позіхає; / Ще б плакала Катерина, / Та сліз більш немає.
047A 0160 Місяць серед неба, / Випий ще раз; не приїде – / Втретє випить треба.
047A 0170 Не питай, що буде... / Та ще, чуєш, не хрестися – / Бо все піде в воду...
052A 0096 Нехай свою Україну / Я ще раз побачу, / Нехай ще раз послухаю,
052A 0097 Я ще раз побачу, / Нехай ще раз послухаю, / Як те море грає,
052A 0101 Гриця заспіває. / Нехай ще раз усміхнеться / Серце на чужині,
057A 0112 Там знайдете щирю правду, / А ще, може, й славу... / -----
061A 0018 Співать тобі думу, що ти ж нашептав. / Порай мені ще раз, де дітись з журбою? / Я не одинокий, я не сирота –
061A 0087 Коли хочеш грошей / Та ще й слави, того дива, / Співай про Матрьюшу,

- 061A 0195 Старими сльозами. / Буде з мене. Скажу ще раз: / Пан я над панами.
- 061A 0300 Добра хотів, як дітям мати, / А може, й ще чого хотів. / Єдине слово «nie pozwalam»
- 061A 0390 Кому не завадить? / Може, ще раз зустрінемось, / Поки шкандибаю
- 061A 0460 «Добри вечір в хату! / Ще раз шельму! ще раз!... Годі! / Вибачай, проклятий!
- 061A 0460 «Добри вечір в хату! / Ще раз шельму! ще раз!... Годі! / Вибачай, проклятий!
- 061A 0659 «Годі, пташко!» / «Ще трошечки, / Ще... ще... сизокрилий!
- 061A 0660 «Ще трошечки, / Ще... ще... сизокрилий! / Вийми душу!.. ще раз... ще раз...
- 061A 0660 «Ще трошечки, / Ще... ще... сизокрилий! / Вийми душу!.. ще раз... ще раз...
- 061A 0661 Ще... ще... сизокрилий! / Вийми душу!.. ще раз... ще раз... / Ох, як я втомилась!»
- 061A 0661 Ще... ще... сизокрилий! / Вийми душу!.. ще раз... ще раз... / Ох, як я втомилась!»
- 061A 0718 То плакали, то божились, / То ще раз божились. / Й Ярема розказував,
- 061A 0753 Не розкажу против ночі, / А то ще присниться. / Нехай собі розійдуться
- 061A 0760 Ні щирі козачі. / Нехай собі... Може, ще раз / Вони на сім світі
- 061A 0906 таке розказує про його, що цур йому! «Кошовим, – каже, / – буде, та й годі; а може, ще і гетьманом, коли / теє...»
- 061A 0960 ----- / Ну, та дарма; утни ще яку-небудь. Ану лишень про / батька Максима ушквар.
- 061A 0965 має чим слухати, та й годі. У нас один старший – батько / Максим; а він як почує, то ще карбованця дасть. Співай, / старче божий, не слухай його.
- 061A 0967 ----- / Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ще ось що; / не так пани, як підпанки, або – поки сонце зійде, то роса
- 061A 1016 Шкода! Ну, нехай стара в'язне, більше м'яса буде. / Поборгуй, будь ласкав, завтра оддам. Утни ще що-небудь / про гайдамаків.
- 061A 1030 ----- / Цить лишень! Здається, дзвонять. Чуєш?.. Ще / раз... о!..
- 061A 1073 Ти-ни-ни, ти-ни-ни!» / «Добре! Добре! Ще раз! Ще раз!» – / Кричать гайдамаки.
- 061A 1073 Ти-ни-ни, ти-ни-ни!» / «Добре! Добре! Ще раз! Ще раз!» – / Кричать гайдамаки.
- 061A 1093 ----- / «Ще раз, ще раз!» / -----
- 061A 1093 ----- / «Ще раз, ще раз!» / -----
- 061A 1178 ----- / Ще день Україну катували / Ляхи скажені; ще один,
- 061A 1179 Ще день Україну катували / Ляхи скажені; ще один, / Один останній сумували
- 061A 1193 Ляхи заснули, а Іуди / Ще лічать гроші уночі, / Без світла лічать бариші,
- 061A 1294 Багато ти, батьку, у море носив / Козацької крові; ще понесеш, друже! / Червонив ти сине, та не напоїв;
- 061A 1318 І в сірій свитині; / А тут... а тут... що ще буде? / Може, ще загину».
- 061A 1319 А тут... а тут... що ще буде? / Може, ще загину». / А тим часом із байрака
- 061A 1368 «Мало клятим кари! / Ще раз треба перемучить, / Щоб не повставали
- 061A 1728 З панями такими, / Може, ще раз зострінемось, / Ще раз погуляєм».
- 061A 1729 Може, ще раз зострінемось, / Ще раз погуляєм». / І поставець одним духом
- 061A 1734 За душі прокляті / Ще раз вип'ють! Пийте, діти! / Вип'єм, Гонто, брате!
- 061A 1924 ----- / «Чи ще? чи годі?» / «Ще, ще!
- 061A 1925 «Чи ще? чи годі?» / «Ще, ще! / Хоч погану! Самі ноги носять».
- 061A 1925 «Чи ще? чи годі?» / «Ще, ще! / Хоч погану! Самі ноги носять».
- 061A 1945 Світла, діти!.. А де Лейба? / Ще його немає? / Знайти його та повісити.
- 061A 2001 Ох, якби я знала, / Що побачу його ще раз, / Що побачу знову, –
- 061A 2086 Через тиждень, бабусенько... / Ще три дні осталося. / Ох, як довго!..
- 061A 2388 Голови козачі. / Розкрив, ще раз подивився... / Тяжко-важко плаче:
- 061A 2428 Та хто поховає? / Гайдамаки!.. Пиду ще раз, / Ще раз погуляю!..»
- 061A 2429 Гайдамаки!.. Пиду ще раз, / Ще раз погуляю!..» / -----
- 061A 2451 І батька, і діда старого згадаю... / Дідусь ще гуляє, а батько вже вмер. / Бувало, в неділю, закривши мінею,
- 114A 0155 І з ким розмовляє? / «Воно мале ще, дитина, / Нічого не знає».
- 114A 0256 А потім сказала: / «Я ще, мамо не виросла, / Ще не дівувала.
- 114A 0257 «Я ще, мамо не виросла, / Ще не дівувала. / Бо ти мене не пускала
- 114A 0320 Вік одинокому прожити, / А ще гірше, мої квіти, / Нерівню в світі полюбить.
- 123A 0027 А за молодую, / А надто ще за вдовую, / Козаки ордою
- 123A 0037 Отака-то мати!.. / Постривайте, що ще буде! / Годували люде
- 178A 0027 Серцем, не красою! / А мені ще й завидують, / Гордою і злою

- 180A 0161 Його розпитати, / Чи довго ще на сім світі / Катам панувати.
180A 0181 У безверхій хаті, / А ще гірше дивитися / На сльози та лати.
180A 0196 І поки ви дознаєтесь, / Що ще є країна, / Не полита сльозьми, кров'ю,
180A 0232 А за що? Те знає... / Вседержитель... А може, ще / Й він не добачає.
180A 0254 ----- / Чи ще митарство? чи вже буде? / Буде, буде, бо холодно,
180A 0317 Тонка, довгонога, / Та ще, на лихо, сердешне / Хита головою.
180A 0325 Твоїм віршемазам, / Ото дурний! а ще й битий / На квиток повірив
180A 0352 Та нових петлицях, / Та о муштрах ще новіших!.. / А потім цариця
180A 0361 Аж загуло!.. А той собі / Ще меншого туза / Межи плечі; той меншого,
195A 0004 Ти вже серце запечатав, / А я ще боюся. / Боюся ще погорілу
195A 0005 А я ще боюся. / Боюся ще погорілу / Пустку руйновати,
195A 0007 Пустку руйновати, / Боюся ще, мій голубе, / Серце поховати.
195A 0019 І світло засвітить... / Може, ще раз прокинуться / Мої думи-діти.
195A 0021 Мої думи-діти. / Може, ще раз помолюся, / З дітками заплачу.
195A 0023 З дітками заплачу. / Може, ще раз сонце правди / Хоч крізь сон побачу...
199A 0170 У злодія вже злодій краде, / Та ще й у церкві. Гади! гади! / Чи напилися ви, чи ні
207A 0069 ----- / Ще на Україні веселі / І вольнії пишались села
207A 0073 Старий козак і діток двос... / Ще за гетьманщини старої / Давно се діялось колись.
207A 0076 Так, коло полудня, в неділю, / Та на зелених ще й святках, / Під хатою в сорочці білій
207A 0138 Твого батька Йвана / В Шляхетчині, то ти ще був / Маленьким, Степане.
207A 0140 Маленьким, Степане. / Ще й не лазив» – «То я не син? / Я чужий вам, тату?»
207A 0218 Нібито до себе.– Анумо вставать, / До вечерні, може, ще пошкандибаю. / А ти, Степане, ляжеш спать,
207A 0250 А він занедужав, / Та ще й умре. О Боже мій! / А йому байдуже,
207A 0264 З тими старостами, / Ще й жартує!» – «Не жартую, / Єй-богу, Ярино,
207A 0313 Послужи, моя ти зброс, / Молодій ще силі, / Послужи йому так щиро,
207A 0542 Отак на улиці під тинном / Ще молодий кобзар стояв / І про невольника співав.
221A 0041 Не сказала. Уродлива / Та ще й чорноброва. / Всі на мене залицялись
221A 0076 В Москву із Полтави. / Я була ще недолітком, / Як Батурин славний
221A 0116 На тій пожарині, / Та ще й мене привітала / В безверхій хатині.
221A 0135 А я в Каневі родилась. / Ще й не говорила, / Мене мати ще сповиту
221A 0136 Ще й не говорила, / Мене мати ще сповиту / На руках носила,
221A 0162 Й досі не пускають. / Чи я знала, ще сповита, / Що тая цариця –
221A 0213 Та й то з фоном Корфом. / Ще й чваниться, показує / На чужу роботу!
221A 0226 А дзуськи вам питать мене! / Ви ще й не родились, / Як я отут шинкувала
221A 0233 А дзусь, недоріки! / В колодочці ще не вбились, / Безпері каліки!..
221A 0282 Хоч лягай та й засни. / А в мене ще враг їх знає, / Кого вони виглядають.
221A 0315 ----- / Таки й на льох. Та ще буде / Два дива твориться.
221A 0390 Нехай Бог боронить! / Може, ще нестись заставлять, / Москаля плодити.
221A 0396 Їх на горах ставить? / Та ще такі височенні, / Що й хмари достанеш,
221A 0417 Та трохи спочинем! / Та в мене ще шматків зо два / Є хліба в торбині,
221A 0437 Та виспимось. День великий. / Ще будем співати. / -----
221A 0441 Старці під берестом заснули; / Ще сонце спить, пташки мовчать, / А коло льоху вже проснулись
221A 0465 Якби в формених, то добре: / Вони б ще здалися... / Засміялись... А ісправник
221A 0499 Великого ж того льоху / Ще й не дошукалась. / -----
234A 0061 Усюди обоє. / Ще змалечку удвох ягнята пасли. / А потім побралися,
234A 0080 У безверхій хаті, / А ще гірше старітися / У білих палатах,
234A 0100 Знов поворушилось, / Чи ще тільки заклюлось – / І рай запалило?
234A 0284 Коли й де вінчати, / Та й весілля. Та ще ось що: / Хто в нас буде мати?
234A 0320 То багаті люде, / А я наймичка... ще й з тебе / Сміятися будуть.
234A 0397 Чи попросту забула взяти?.. / Чи, може, ще й не напекла? / Е, сором, сором, лепська мати!»
234A 0404 Ганна діда питалася. / «В дорозі ще й досі». / «А я ледве додибала
234A 0428 А заробить не здужала. / «А ось ще осталося / Півбубличка!»

- 234A 0473 «Доню Катерино! / Чи ще Марко не приїхав? / Ох, якби я знала,
234A 0476 Що діждуся, що побачу, / То ще б підождала!» / -----
246A 0101 От бачите, які у нас / Сидять на небі! Ви ще темні, / Святим хрестом не просвіщенні,
246A 0142 З пожару вкрадений покров!! / Просвітились! та ще й хочем / Других просвітити,
250A 0167 Що добре ходите в ярмі, / Ще лучше, як батьки ходили. / Не чваньтесь, з вас деруть
ремінь,
256A 0055 І не знає за що! / Та ще й Гонту зневажає, / Ледаче ледащо!
258A 0077 Побори ж і другу, / Ще лютішу!.. Встань же, Боже, / Вскую будеш спати,
258A 0089 Не творить блага. / А Бог дивиться чи є ще / Взискающий Бога.
265A 0023 Умирать в неволі, / А ще гірше – спати, спати / І спати на волі,
270A 0054 Острижену ганчіркою. / Та ще й реготались. / Жиди навіть нечистії
274A 0076 Якби собі таку достать, / Та ще й з медведем... / -----
274A 0092 З дівчатами такеє діють... / Ще треба другу одружить. / Піду, без мене не зуміють
274A 0135 Убогого не згадують, / А того ще й лають. / -----
274A 0155 Трохи одпочину... / Та, може, ще хоч каліку / Приведу дитину...
274A 0474 «А то Бог вас покарає, / А ще гірше люде; / Люде горді, неправедні,
006B 0013 В степи, в ліси свою недолю, / Повіруєм ще трохи в волю, / А потім жити почнемо
006B 0348 ----- / Чи ми ще зійдемося знову? / Чи вже навіки розійшлись?
014B 0050 Таки сусіду про Ганнусю. / «Хіба ти й досі ще не знаєш? / Ганнуся на Сибір пішла.
014B 0057 Я ледве-ледве вийшов з хати, / Ще не світало. Я в палати / Пішов з ножем, не чув
землі...
014B 0073 ----- / Вони ще довго говорили, / Я став перед світом дрімать,
016B 0053 Приблуда князь. Була й княгиня. / Ще молоді собі були, / Жили самі. Були багаті,
016B 0068 Та сам несмілих наливає, / Та ще й покрикує «віват!». / Гуляє князь, гуляють гості;
016B 0127 Отак і їй, одній-єдиній, / Ще молодій моїй княгині, / Красу і серце засушить
016B 0250 Та голоду раді, та Бога благають, / Щоб ще хоч годочок хлібець не рожав. / Тойді б і
в Парижі, і іншому краї
016B 0384 Знівечений цвіте. / Ти ще будеш покутовать / Гріхи на сім світі,
016B 0431 Та й Богу душу оддала... / «Вона була ще молодою / І прехорошая собою.
016B 0442 Оце її свята могила... / Ще не поставили хреста». / -----
029B 0007 З Виблої могили, / Ще старішої... мов ті хмари, / Що за Дніпром сіли,
029B 0088 А може, тим, що киргизи / Ще не християни?.. / Наробив ти, Христе, лиха!
029B 0098 А получшали?.. Ба де то! / Ще гіршими стали, / Без ножа і автодафе
037B 0001 ----- / Ще як були ми козаками, / А унії не чуть було,
038B 0039 Аж встала курява! Отак! / Та ще й приспівує козак: / -----
046B 0001 ----- / Давно те діялось. Ще в школі, / Таки в учителя-дяка,
046B 0092 А понеділок?.. Друже-брате! / Ще прийде ніч в смердячу хату, / Ще придуть думи.
Розіб'ють
046B 0093 Ще прийде ніч в смердячу хату, / Ще придуть думи. Розіб'ють / На стократ серце, і
надію,
046B 0128 І серцю жалю завдає. / А може, ще добро побачу? / А може, лихо переплачу?
050B 0053 Як матимеш кого любити. / Хоть кажуть от ще що, небоже: / Себе люби, то й Бог
поможе.
050B 0095 Людей на старість розпізнати. / А ще гірше ззамо[ло]ду / Гадину кохати.
050B 0123 Максим за пораду. / «Побачу ще, як там буде; / Коли не дам ради,
050B 0174 Не жаль було його нікому, / Та ще й сміялись у селі! / -----
057B 0127 Та ба! Треба вчитись, / Ще змалечку треба вчитись, / Як на світі жити,
057B 0135 Привела до того, / Таки й досі ще не знаю, / Не знаю нічого.
057B 0235 І заплете косу, / Та ще й борошном посипле. / Я не знаю й досі,
057B 0250 За дяком-таки, та возьме / Та ще й прочитає / Апостола серед церкви.
057B 0274 Що бачив криницю / Москалеву, що ще й досі / Беруть з неї воду,
057B 0323 А то, лежа в хаті, / Ще опухнеш.– Та взяв якое / Заступ і лопату
057B 0383 Сотворив я, сину! / Такого ще не творилось / В нас на Україні.
076B 0199 Не із Литви йде князь сподіваний, / Ще не знаємий, давно жаданий; / А із Києва
туром-буйволом
083B 0002 Давно се діялось колись, / Ще як борці у нас ходили / По селах та дівчат дурили,

- 083В 0007 Як ті гусари на постої. / Ще за гетьманщини святої, / Давно се діялось колись.
083В 0025 Найкращий хлопець, та байстрик, / Байстрик собі, та ще й убогий, / Так і нікому не до його,
083В 0115 Навприсідки вліта козак, / Та ще й приспівує отак: / «Та спасибі батькові,
091В 0015 І презавзятий патріот; / Та й християнин ще до того. / У Київ їздить всякий год,
091В 0021 Отут він весь, хоч надрюкуй. / Та ще в селі своїм дівчаток / Перебирає. Та спроста
092В 0009 Так, як тепер на чужині, / Та ще й в неволі. Доле! Доле! / Моя ти співана воле!
092В 0029 Старесенька мати! / Чи збираються ще й досі / Веселі гості
092В 0047 І досі чаруєш / Людські душі? Чи ще й досі / Дивуються всує
095В 0042 Чинимо розбої, / Та ще дальше запровторають. / Пропадем обоє...
095В 0097 Чого ти хочеш, забажай, / Всього дадуть, та ще й багато! / Не треба, кажеш, дайте хату!
- 095В 0249 «Полюбила москаля, / Та ще й зуби вискаля! / Москалі! москалі!
104В 0034 Для себе, братики, спишу, / Ще раз те оливо потрачу. / А може, дасть Бог, і заплачу,
104В 0048 Троха лишень, чи так? / Ще змалку з матір'ю старою / Ходив з торбами цей козак,
109В 0005 Без вітру гнеться. Боже милий! / Чи довго буде ще мені / В оцій незамкнутій тюрмі,
110В 0012 Уже голі... Та на волі / Ще моляться Богу. / Прилітайте ж, мої любі,
111В 0047 В оцій пустині пропадать. / А ще поганше на Україні / Дивитись, плакати – і мовчать!
- 135В 0009 Своім трупом вкрили. / Та ще мене гайворони / Укрили з півночі...
136В 0003 Добре жити з родиною. / А ще лучше за горою / З дружиною молодою.
137В 0057 Що ви мені учинили, / А ще б краще ви зробили, / Якби замість старого
140В 0002 У неділеньку та ранесенько, / Ще сонечко не зіходило, / А я, молоденька,
150В 0008 От що зробили з мене годи / Та безталання; та ще й те, / Що літечко моє святе
150В 0017 І мов у полі сніг заносить / Неохолонувший ще труп. / -----
153В 0003 Оце случилось недавно, / Ще був тойді... От як на те / Не вбгаю в віршу цього слова...
156В 0085 За Петра служити. / І досі ще що рік божий, / Як день той настане,
161В 0007 А буде так, як Борисполь. / І досі ще стоїть любенько / Рядок на вигоні тополь,
161В 0036 А щоб не знати було нікому, / То ще й не радився ні з ким. / А тільки сам собі гадає...
161В 0097 ----- / Ба ні, втечу, та ще й заплачу. / -----
161В 0131 ----- / По волі, тату, та ще й богословом... / -----
161В 0137 моя дитино! Настусю! Поведи його в покої / та нагодуй, бо він ще, може, й не обідав.
/ -----
- 161В 0146 І там не згине вражий хлопець. / Іти лиш в хату... От ще річ: / Заставить треба богослова,
161В 0272 А мені / Ще байдужіше, він не мій. / А я вже заповіді знаю
161В 0279 ----- / Авжеж! Так ми ще не говіли; / Як одговіємось – тойді.
161В 0391 На свій заробіток / П'яний сотник. Ще минуло / Літо коло світа,
175В 0037 Оцей лукавий лановий. / Стара собака, та ще й бита. / У балці стало щось кричать,
180В 0066 А воно таке маленьке, / Воно ще й не лазить. / І коли-то воно буде
180В 0081 Щоб собак дражнила, / Та ще й вилає. За те, бач, / Що на світ родила.
180В 0083 Що на світ родила. / І за те ще, що так тяжко / Дитину любила.
183В 0025 Вже хати не мати! / А ще й досі, чи роблю що, / Чи то так гуляю,
185В 0028 Бо хоч зостаріюсь за того, / А ще не знаю, що роблю. / Пишу собі, щоб не міняти
188В 0006 Оступить душу, аж заплачу. / А ще до того, як побачу / Малого хлопчика в селі.
194В 0039 В неволі кайдани! / Може, ще я подивлюся / На мою Україну...
194В 0041 На мою Україну... / Може, ще я поділюся / Словами-сльозами
198В 0048 Я тільки хаточку в тім раї / Благов, і досі ще благаю, / Щоб хоч умерти на Дніпрі,
200В 0102 І висипався чорний ус, / І ще... Та се ще не втече, / Розкажем іноді колись
200В 0102 І висипався чорний ус, / І ще... Та се ще не втече, / Розкажем іноді колись
205В 0003 А люде справді не вмирають, / А перелізе ще живе / В свиню абощо, та й живе,
207В 0026 Там матір добрую мою, / Ще молодую, у могилу / Нужда та праця положила.
207В 0053 І їх сльозами поливаем. / А може, й те ще... Ні, не знаю, / А так здається... сам еси...
209В 0011 І сон приверзеться... Ніби край могили / Пасу я ягнята, а я ще малий; / Дивлюся, могила ніби розвернулась,

- 209В 0019 Неначе на руки та несе в могилу, / А чорна могила ще гірше розкрилась. / Дивлюся,
в могилі усе козаки:
- 209В 0085 Та Пріся, дочечка моя! / Воно ще тільки вир[ос]тало, / Ще тільки-тільки наливалось,
209В 0086 Воно ще тільки вир[ос]тало, / Ще тільки-тільки наливалось, / Мов та черешенька!..
За гріх,
- 209В 0099 А з ними челядь їх скажена, / Та ще драгуни... Дай мені! / Хоч коли-небудь, Боже
милий!
- 215В 0010 І непорочною, святою, / І ще якоюсь... Вороги!! / І люті! люті! Ви ж украли,
216В 0003 І дні, і пера, і папір! / А іноді то ще й заплачу, / Таки аж надто. Не на мир
218В 0023 З тюрми не видно. Слава Богу / Й за те, що бачу. Ще живуть, / І Богу моляться, і
мруть
- 218В 0143 Тойді ж ото її Алкід, / Та ще гетери молодії, / Та козлоногий п'яний дід
218В 0147 У гаї гарно роздяглись, / Та ще гарніше попились, / Та й поклонялися Пріапу.
218В 0342 Радій лиш, небого. / Ще не знаєш ти нового / Ласкавого Бога.
218В 0368 А твоя дитина / Ще й до щогли прикована – / Не неофіт новий,
218В 0460 А сіракузьких назореїв / Ще не було у Колізеї. / На третій день і їх в кайданах
218В 0516 За маслак смердячий, / Та тебе ще зневажаєм, / Праотче ледачий!
- 230В 0042 Що в морду затопив капрала, / Та ще й у церкві, і пропало, / Як на собаці.
235В 0023 Та, щоб дожать до ланового, / Ще копу дожинать пішла. / -----
245В 0025 Отак нам довелося йти / Ще змалечку колючу ниву! / Молися, сестро! Будем живі,
247В 0013 Якби ти на світ не родивсь / Або в колісці ще упивсь... / То не купав би я в калюжі
250В 0044 Одна-однісінька!.. Хіба... / Ще ж смерть моя не за плечима?.. – / А та стоїть собі під
тином
- 250В 0297 Малесеньке сороченя – / Комусь то ще? / – Хазяїн дома? –
250В 0385 Й нечуте сталося тойді. / Ще діточки сповиті спали, / Ще купіль гріли матері,
250В 0386 Ще діточки сповиті спали, / Ще купіль гріли матері, / Намарне гріли: не купали
250В 0452 Барило й бочку набиває / Та ще й курникас. А ти? / Не плачеш ти і не співаєш,
250В 0459 ----- / Ще рік минув. Коло хатини / Коза пасеться; а дитина
250В 0551 Що й він уміє майструвати. / Марія ще за ворітьми / Дітей зостріла, і зомліла,
250В 0561 І заривав, і пролились / Ще в перший раз младенчі сльози / На лоно матерне. Небозі
276В 0001 ----- / Колись-то ще, во время оно, / Помпіїлій Нума, римський цар,
276В 0022 Дивується собі і дума, / Який би ретязь ще сплести? / -----
289В 0010 А люде виростуть. Умруть / Ще незачатіє царята... / І на оновленій землі
291В 0004 Я сам себе, дурний, дурю, / Та ще й співаючи. Орю / Свій переліг – убогу ниву!
292В 0093 Рідня Саулова пузата / Та ще й гусяра привела, / Якогось чабана Давида.

ЩЕБЕТАВ 2

- 027А 0070 Недавно, недавно у нас в Україні / Старий Котляревський отак щебетав; / Замокв,
неборака, сиротами кинув
029В 0150 І соловейко на калині / То затихав, то щебетав, / Святого Бога вихваляв;

ЩЕБЕТАЛА 1

- 006В 0191 Вранці-рано на калині / Пташка щебетала, / Під калиною дівчина

ЩЕБЕТАТИ 3

- 010А 0221 Прилітає соловейко / Щоніч щебетати; / Виспівує та щебече,
006В 0156 І сама прилину, / І будемо щебетати / З милим на калині.
006В 0158 З милим на калині. / Будем плакати, щебетати, / Тихо розмовляти,

ЩЕБЕТАТЬ 1

- 027А 0044 З ножем у халяві, – піде руна гасм, / Піде та замовкне – нащо щебетать? / Запеклюю
душу злодія не спинить,

ЩЕБЕТУХО 1

- 221А 0243 Польщу з королями; / А про тебе, щебетухо, / І досі б стояла.

ЩЕБЕЧЕ 5

- 010A 0222 Щоніч щебетати; / Виспівує та щебече, / Поки місяць зійде,
045A 0060 То серце по волі з Богом розмовля, / То серце щебече господню славу, / А думка
край світа на хмарі гуля.
047A 0074 ----- / Не щебече соловейко / В лузі над водою,
057A 0088 А серденько соловейком / Щебече та плаче / Нишком – люди не побачуть,
061A 0343 Хочеться послухать, як море заграє, / Як пташка щебече, байрак гомонить, / Або
чорнобрива в гаю заспіває...

ЩЕДРИЙ 1

- 180A 0021 Ні діти, ні жінка. / А той, щедрий та розкошний, / Все храми мурує;

ЩЕДРОЇ 1

- 061A 0887 Вози залізної тарані; / То щедрої гостинець пані. / Уміла що кому давать,

ЩЕЛЕПИ 1

- 266B 0027 Окули люде і цього. / Заперли в щелепи удила / І в Вавілоні посадили

ЩЕНИЛА 1

- 297B 0008 На тих оддоєних щенят, / Що ти щенила. Муко! Муко! / О скорбь моя, моя печаль!

ЩЕНЯ 2

- 083B 0192 Та й укинув у криницю, / Неначе щеня те! / А сам пішов, співаючи,
209B 0016 Та і йде до мене... Я собі звернулось, / Щеня мов під тином, – звичайне, мале, / То й
перелякалось. От мене бере

ЩЕНЯТ 2

- 266B 0008 І множила ваш род проклятий? / А потім з вас, щенят зубатих, / Зробились
львичища! Людей!
297B 0007 Не прокленуть, а тільки плюнуть / На тих оддоєних щенят, / Що ти щенила. Муко!
Муко!

ЩЕНЯТА 2

- 068B 0049 Росли панята, виростали, / Як ті щенята. Покусали / Не одного мене малі.
266B 0005 Нащо та сука, ваша мати, / Зо львами кліщилась, щенята? / І добувала вас, лихих?

ЩЕПИ 2

- 161B 0088 А снилось восени мені, / Тойді, як щепи ми щепили... / Як приймуться... мені
приснилось,
161B 0093 Схаменись!! / І щепи ваші поламаю... / -----

ЩЕПИЛИ 1

- 161B 0088 А снилось восени мені, / Тойді, як щепи ми щепили... / Як приймуться... мені
приснилось,

ЩЕРБАТИЙ 1

- 274A 0117 В гарячий попіл. Виступав / Щербатий місяць з-за могили, / І на шатро мов позирав,

ЩЕТИНКИ 1

- 057B 0104 Пропало! Все добро пропало! / Ані щетинки не осталося. / Пропав і я, та не в шинку,

ЩИПАС 1

- 221A 0323 Катам помагати. / Наш вже в череві щипас... / А я начитала,

ЩИРА 6

- 061A 0049 Так не на чужині. / Там найдеться душа щира, / Не дасть погибати,

- 061A 0235 Сироті без роду; / А до того – душа щира, / Козацького роду,
 061A 0628 Одно було серце, одно на всім світі, / Одна душа щира, та бачу, що й та, / Що й та одцуралась».
 061A 1240 Де похоронили? / Де Залізник, душа щира, / Де одпочиває?
 061A 2169 Хоч не рідний син Ярема, / А щира дитина. / Максим ріже, а Ярема
 061A 2523 Нема місця волі... / Спи, козаче, душа щира! / Хто-небудь згадає».

ЩИРЕ 3

- 057A 0109 А я тут загину. / Там найдете щире серце / І слово ласкаве,
 114A 0184 Ласкаве дівоче / Щире слово... « Вибачайте...– / Утер сліпі очі.–
 194В 0082 Неначе роси над землею, / На щире серце молодеє / Сльозами тихо упадуть!

ЩИРИЙ 3

- 061A 0229 Ходімо, попросим. / Єсть у мене щирий батько / (Рідного немає) –
 057В 0011 Тобі поему на спомини, / Мій друже щирий, мій єдиний! / -----
 091В 0012 Оцей годований кабан! / Оце ледащо. Щирий пан, / Потомок гетьмана дурного,

ЩИРИМ 2

- 250A 0023 На свою країну, / Полюбіте щирим серцем / Велику руїну,
 305В 0031 Начхай на ту дівочу славу / Та щирим серцем нелукаво / Хоть раз, сердего, соблуди.

ЩИРИЦЕЮ 1

- 030A 0331 Зірочки сіяють, / Понад шляхом, щирцею, / Ховрашки гуляють.

ЩИРІ 4

- 061A 0759 Ні дівочі дрібні сльози, / Ні щирі козачі. / Нехай собі... Може, ще раз
 114A 0346 На старі козачі / Щирі сльози. То не роса / Вранці при дорозі
 171A 0062 Я посію мої сльози, / Мої щирі сльози. / Може, зйдуть, і виростуть
 207A 0286 Степан похилився, / Щирі сльози козацькї / В серці запеклися,

ЩИРО 10

- 010A 0051 За що ж ти караєш її, молоду? / За те, що так щиро вона полюбила / Козацькї очі?..
 Прости сироту!
 018A 0023 Чи не в тебе вдався, / Чи не люблю тебе щиро, / Чи з тебе сміявся?
 061A 0024 Як хто прочитає ті сльози-слова, / Що так вона щиро колись виливала, / Що так вона
 нишком над ними ридала.
 061A 0043 Нерозумні діти, / Хто вас щиро без матері / Привітає в світі?
 061A 1161 Молились, / Молились щиро козаки, / Як діти, щиро; не журились,
 061A 1162 Молились щиро козаки, / Як діти, щиро; не журились, / Гадали теє... а зробилось...
 061A 1226 Ніхто їх не знає, / Ніхто щиро не заплаче, / Ніхто не згадає.
 114A 0122 «Хіба було коли в світі, / Щиро що кохались, / Розійшлися, не взяли
 114A 0318 Таке-то лихо, і за те, / Що щиро любить. Тяжко, діти, / Вік самотньому прожити,
 207A 0314 Молодій ще силі, / Послужи йому так щиро, / Як мені служила!»

ЩИРОГО 1

- 274В 0012 Любити правду на землі / І друга щирого пошли! / -----

ЩИРОЇ 2

- 266A 0057 І сльози сушили, / Сльози щирої любові; / І я прозрівати
 151В 0003 І старенька мати, / Та нема кому щирої / Тії радоньки дати.

ЩИРУ 5

- 027A 0086 Праведная душе, прийми мою мову / Не мудру, та щиру, прийми, привітай. / Не кинь
 сиротою, як кинув діброви,
 027A 0109 Праведная душе, прийми мою мову / Не мудру, та щиру, прийми, привітай. / Не кинь
 сиротою, як кинув діброви,

- 047A 0116 Серце моє, ньенько, / Скажи мені щиру правду, / Де милий-серденько?
057A 0111 І слово ласкаве, / Там найдете щиру правду, / А ще, може, й славу...
036В 0004 Караюсь, мучуся... але не каюсь!.. / Люблю, як щиру, вірну дружину, / Як
безталанну свою Україну!

ЩО 777

- 010A 0015 Біля того гаю, / Що чорніє над водою, / Щось біле блукає.
010A 0024 Й сама не зна (бо причинна), / Що такеє робить. / Так ворожка поробила,
010A 0030 Козаченька молодого, / Що торік покинув. / Обіщався вернутися,
010A 0050 Така її доля... О Боже мій милий! / За що ж ти караш її, молоду? / За те, що так
щиро вона полюбила
010A 0051 За що ж ти караш її, молоду? / За те, що так щиро вона полюбила / Козацькії очі?..
Прости сироту!
010A 0057 Бо люде чужії її засміють. / Чи винна ж голубка, що голуба любить? / Чи винен той
голуб, що сокіл убив?
010A 0058 Чи винна ж голубка, що голуба любить? / Чи винен той голуб, що сокіл убив? /
Сумує, воркує, білим світом нудить,
010A 0127 Ото ж тая дівчинонька, / Що сонна блудила: / Отаку-то їй причину
010A 0158 При битій дорозі. / Знать, добре спить, що не чує, / Як кує зозуля,
010A 0160 Як кує зозуля, / Що не лічить, чи довго жить... / Знать, добре заснула.
010A 0186 Ні, вже не поможе! / «За що ж вони розлучили / Мене із тобою?»
010A 0200 Підкралися, щоб ізлякати; / Коли подивляться, що вбитий, – / З переполоху ну
втікати!
010A 0213 Нема кому запитати, / За що їх убито. / Посадили над козаком
016A 0023 Буйнесенький, знаєш, / Де він ходить, що він робить, / Ти з ним розмовляєш.
020A 0088 Дайте мені порадоньку, / Що будем робити? / Бенкетують вражі ляхи
020A 0122 Тії ночі кривавої, / Що славою стала / Тарасові, козачеству,
020A 0124 Тарасові, козачеству, / Ляхів що приспала. / -----
024A 0060 Дайте мені порадоньку, / Що мені робити? / Бенкетують вражі ляхи
024A 0094 Тії ночі кровавої, / Що славою стала / Тарасові, козачеству,
024A 0096 Тарасові, козачеству, / Ляхів що приспала. / -----
027A 0021 Не мине калину. / Чи сирота, що до світа / Встає працювати,
027A 0029 І люди як люди! / Чи дівчина, що милого / Що день виглядає,
027A 0030 Чи дівчина, що милого / Що день виглядає, / В'яне, сохне сиротою,
030A 0011 А то й стара мати, / Що привела на світ божий, / Мусить погібати.
030A 0014 Серце в'яне співаючи, / Коли знає, за що; / Люде серця не побачать,
030A 0038 Нехай собі тії люде / Що хочять говорять: / Вона любить, то й не чує,
030A 0040 Вона любить, то й не чує, / Що вкралось горе. / Прийшли вісти недобрії –
030A 0046 Незчулась, та й байдуже, / Що коса покрита: / За милого, як співати,
030A 0055 Забудеться горе; / А поки що, нехай люде / Що хочять говорять.
030A 0056 А поки що, нехай люде / Що хочять говорять. / Не журиться Катерина –
030A 0072 Вернулася – і раденька, / Що ніхто не бачив. / Не журиться Катерина
030A 0087 Матері глузують, / Що москалі вертаються, / Та в неї ночують;
030A 0097 Та злидні побили, / Як ту матір, що вам на сміх / Сина породила.
030A 0136 Кують речі недобрії. / Що має робити? / Якби милий чорнобривий,
030A 0175 Вимовляє доні: / «Що весілля, доню моя? / А де ж твоя пара?
030A 0182 Та не кажи добрим людям, / Що є в тебе мати. / Проклятий час-годинонька
030A 0184 Проклятий час-годинонька / Що ти народилась! / Якби знала, до схід сонця
030A 0194 На лишенько... Доню моя, / Що ти наробила?.. / Оддячила!.. Иди ж, шукай
030A 0225 «Прости мені, мій батечку, / Що я наробила! / Прости мені, мій голубе,
030A 0253 Ти не скажеш... Ось хто скаже, / Що я його мати! / Боже ти мій!.. Лихо моє!
030A 0302 Де ж ті люде, де ж ті добрі, / Що серце збиралось / З ними жити, їх любити?
030A 0334 Спочивають добрі люде, / Що кого втомилось: / Кого – щастя, кого – сльози,
030A 0349 Треба одбувати! / А що дальше спіткається? / Буде лихо, буде!
030A 0355 А той чи зостріне, / Що пізнає Катерину, / Привітає сина?
030A 0379 Та й нащо те знати, / Що сльозами перед вами / Буду виливати?

- 030A 0423 Все йшла та питала; / Було й таке, що під тином / З сином ночувала...
- 030A 0425 ----- / Бач, на що здалися карі оченята: / Щоб під чужим тином сльози вилити!
- 030A 0430 Щоб не довелося, як Катря шукає... / Тоді не питаєте, за що люде лають, / За що не пускають в хату ночувати.
- 030A 0431 Тоді не питаєте, за що люде лають, / За що не пускають в хату ночувати. / Не питаєте, чорнобриві,
- 030A 0445 А за віщо, Боже милий! / За що світом нудить? / Що зробила вона людям,
- 030A 0446 За що світом нудить? / Що зробила вона людям, / Чого хочать люде?
- 030A 0492 Не плач, сину, моє лихо! / Що буде, то й буде. / Піду дальше – більш ходила...
- 030A 0532 Бідна моя головонько! / Що мені робити? / -----
- 030A 0562 Та де тобі! Таке лихо, / Що не видно й світа. / «Еге, бачу, яка фуга!
- 030A 0565 Цур же йому з лісом! / Піти в хату... Що там таке? / От їх достобіса!
- 030A 0571 Які побілілі!» / «Що, москалі?...» – «Де москалі?» / «Що ти? Схаменися!»
- 030A 0572 «Що, москалі?...» – «Де москалі?» / «Що ти? Схаменися!» / «Де москалі-лебедики?»
- 030A 0580 Бо уночі тільки й знає, / Що москаля кличе». / Через пеньки, заметами,
- 030A 0617 «Кого? Мене взяти? / За що ж, скажи, мій голубе? / Кому хоч оддати
- 030A 0619 Кому хоч оддати / Свою Катрю, що до тебе / В садочок ходила,
- 030A 0621 В садочок ходила, / Свою Катрю, що для тебе / Сина породила?
- 030A 0628 З цілим світом... Я забуду, / Що колись кохалась, / Що од тебе сина мала,
- 030A 0629 Що колись кохалась, / Що од тебе сина мала, / Покриткою стала...
- 030A 0632 Покриткою... Який сором! / І за що я гину! / Покинь мене, забудь мене,
- 030A 0684 Чорнобрива Катерина / Найшла, що шукала. / Дунув вітер понад ставом –
- 030A 0688 То не вітер, то не буйний, / Що дуба ламає, / То не лихо, то не тяжке,
- 030A 0690 То не лихо, то не тяжке, / Що мати вмирає; / Не сироти малі діти,
- 030A 0692 Не сироти малі діти, / Що неньку сховали – / Їм зосталась добра слава,
- 030A 0700 А тому, тому на світі, / Що йому зосталось, / Кого батько і не бачив,
- 030A 0703 Мати одцуралась? / Що зосталось байстрюкові? / Хто з ним заговорить?
- 030A 0747 Курява покрила... / Полічили, що достали, / Встали сіромахи,
- 045A 0018 Заспіває та й згадає, / Що він сиротина, / Пожуриться, посумує,
- 045A 0066 Де воно ночує, як воно встає; / Послухає моря, що воно говорить, / Спита чорну гору: «Чого ти німа?»
- 045A 0071 Тому, хто все знає, тому, хто все чує: / Що море говорить, де сонце ночує – / Його на сім світі ніхто не прийма;
- 045A 0075 Його знають люде, бо носить земля; / А якби почули, що він, одинокий, / Співа на могилі, з морем розмовля,
- 045A 0082 Добре, батьку, робиш, / Що співати, розмовляти / На могилу ходиш!
- 047A 0025 Пішов – та й загинув... / Якби знала, що покине – / Було б не любила;
- 047A 0027 Було б не любила; / Якби знала, що загине – / Було б не пустила;
- 047A 0036 Попереду знати, / Що нам в світі зострінеться... / Не знайте, дівчата!
- 047A 0064 Ніхто не питає: / «Де ти була, що робила?» / Сама собі знає...
- 047A 0100 Не піду я, мамо! / Рушниками, що придбала, / Спусти мене в яму.
- 047A 0107 Не слухала стара мати, / Робила, що знала – / Дивилася чорнобрива,
- 047A 0155 Вип'єш – біжи, якомога; / Що б там не кричало, / Не оглянься, поки станеш
- 047A 0169 А за третій, моя доню! / Не питай, що буде... / Та ще, чуєш, не хрестися –
- 047A 0203 Скажи йому, моє серце! / Що сміються люди, / Скажи йому, що загину,
- 047A 0204 Що сміються люди, / Скажи йому, що загину, / Коли не прибуде!
- 052A 0041 А ніхто не бачить... / Тільки ворог, що сміється... / Смійся, лютий враже!
- 052A 0046 Не поляже, а розкаже, / Що діялось в світі, / Чия правда, чия кривда
- 052A 0059 Чи правду співаю? / Ех, якби-то!.. Та що й казати? / Кебети не маю.
- 052A 0064 «Не потурай», – може, скажеш, / Та що з того буде? / Насміються на псалом той,
- 052A 0066 Насміються на псалом той, / Що виллю сльозами; / Насміються... Тяжко, батьку,
- 052A 0086 Про старину, про те диво, / Що було, минуло... / Утни, батьку, щоб нехотя
- 052A 0089 На весь світ почули, / Що діялось в Україні, / За що погубила,
- 052A 0090 Що діялось в Україні, / За що погубила, / За що слава козацька
- 052A 0091 За що погубила, / За що слава козацька / На всім світі стала!

- 057A 0012 Не винесли в море, не розмили в полі? / Не питали б люди, що в мене болить, / Не питали б, за що проклинаю долю,
- 057A 0013 Не питали б люди, що в мене болить, / Не питали б, за що проклинаю долю, / Чого пишу світом? «Нічого робить»,–
- 057A 0022 Серце, карі очі, / Що заплачуть на сі думи – / Я більше не хочу...
- 057A 0037 За степи та за могили, / Що на Україні, / Серце мліло, не хотіло
- 057A 0048 Од краю до краю... / Як та воля, що минулась, / Дніпр широкий – море,
- 057A 0072 Хто його не знає!.. / А надто той, що дивиться / На людей душою –
- 057A 0097 Чужим піском очі... / Отаке-то... А що робить? / Журба не допоможе.
- 061A 0014 Як над Вавілоном, над його садами, / І над тим, що буде з нашими синами; / Ти вічний без краю!.. Люблю розмовлять,
- 061A 0017 Як з братом, з сестрою, розмовлять з тобою, / Співать тобі думу, що ти ж нашептав. / Порай мені ще раз, де дітись з журбою?
- 061A 0024 Як хто прочитає ті сльози-слова, / Що так вона широко колись виливала, / Що так вона нишком над ними ридала.
- 061A 0025 Що так вона широко колись виливала, / Що так вона нишком над ними ридала. / Ні, не заховаю, бо душа жива.
- 061A 0060 Отак, – каже, – було б треба...» / Що маєш робити? / Треба слухать, може, й справді
- 061A 0065 Розумні та й годі! / А що ж на вас вони скажуть? / Знаю вашу славу!
- 061A 0193 Козака старого, / Що привіта моїх діток / Старими сльозами.
- 061A 0221 Все письменне стало. / Вибачайте, що не вивчив, / Бо й мене хоч били,
- 061A 0227 Не втну таки й досі. / Що ж вам скажуть? Ходім, сини, / Ходімо, попросим.
- 061A 0238 Не одцуравсь того слова, / Що мати співала, / Як малого повивала,
- 061A 0242 Не одцуравсь того слова, / Що про Україну / Сліпий старець, сумуючи,
- 061A 0256 Тяжко, важко нудить світом, / Не знаючи за що. / Минулося, щоб не снилось!..
- 061A 0274 З німотою... Було колись... / Та що не минає? / Було, шляхта, знай, чваниться,
- 061A 0336 Ярема гнувся, бо не знав, / Не знав, сіромаха, що вирости крила, / Що неба достане, коли полетить,
- 061A 0337 Не знав, сіромаха, що вирости крила, / Що неба достане, коли полетить, / Не знав, нагнався...
- 061A 0350 А не клене долі, людей не займа. / Та й за що їх ляять? Хіба вони знають, / Кого треба гладить, кого катувать?
- 061A 0355 Трапляється, часом тихенько заплаче, / Та й то не од того, що серце болить: / Що-небудь згадає або що побачить...
- 061A 0356 Та й то не од того, що серце болить: / Що-небудь згадає або що побачить... / Та й знову за працю. Отак треба жить!
- 061A 0365 Єсть серце єдине, серденько дівоче, / Що плаче, сміється, і мре, й оживає, / Святим духом серед ночі
- 061A 0400 Щоб люди не знали, / Що на серці заховано, / Щоб не привітали.
- 061A 0414 З німими стінами / На чужині... А поки що– / До корчми вернуса,
- 061A 0416 До корчми вернуса, / Що там робиться. / -----
- 061A 0447 Свиняче ухо! Жартувать, / Чи що, ти хочеш?» / «Я? З панами?
- 061A 0515 Молилася. / Що боліли ноги; / На панщину не ходила,
- 061A 0532 «Жартуете, пане: / За що платить?» / «Що слухали.
- 061A 0533 За що платить?» / «Що слухали. / Не кривись, поганій!
- 061A 0557 «Мої!.. ховай Боже! / Ні, я кажу, що в Вільшаній... / Вільшанські схизмати
- 061A 0572 А червінців! хоч не його, / Так що? Аби гроші». / «Аби гроші, однаково!
- 061A 0614 Так і виливає, / Неначе зна, що дівчину / Козак виглядає.
- 061A 0626 Так і мене люде не знають, де діти. / За що ж одцурались? Що я сирота. / Одно було серце, одно на всім світі,
- 061A 0626 Так і мене люде не знають, де діти. / За що ж одцурались? Що я сирота. / Одно було серце, одно на всім світі,
- 061A 0628 Одно було серце, одно на всім світі, / Одна душа щира, та бачу, що й та, / Що й та одцуралась».
- 061A 0629 Одна душа щира, та бачу, що й та, / Що й та одцуралась». / І хлинули сльози.

- 061A 0637 Ті карії очі, ті очі козаці, / Що ти цілувала, серденько мое! / Забудь мої сльози,
забудь сиротину,
- 061A 0639 Забудь мої сльози, забудь сиротину, / Забудь, що клялася; другого шукай; / Я тобі не
пара; я в сірій свитині,
- 061A 0644 Забудь мене, пташко, забудь, не журись. / А коли почувеш, що на чужім полі / Поляг
головою, – нишком помолись.
- 061A 0709 Нема кращої за тебе!» / «Що се ти говориш? / Схаменися!»
- 061A 0733 Або батько як побачать, / Що ви, мої любі, / Таке диво читаєте, –
- 061A 0771 Гляньте, подивіться: то конфедерати, / Люде, що зібрались волю боронить. /
Боронять, прокляті... Будь проклята мати,
- 061A 0775 Коли породила, на світ привела! / Дивіться, що роблять у титаря в хаті / Пекельнії
діти.
- 061A 0791 Мерщій же приском посипай! / Що? скажеш, шельмо?.. І не стогне! / Завзята бестія!
Стривай!»
- 061A 0801 Хоч і запеклі. / «Що ж тепер? / Панове, ради! Поміркуєм,
- 061A 0807 Хто в Бога вірує!» – кричить / Надворі голос що є сили. / Ляхи зомліли. «Хто
такий?»
- 061A 0831 Встали, подивились на той Чигирин, / Що ви будували, де ви панували! / Заплакали б
тяжко, бо ви б не пізнали
- 061A 0842 А за козаками... / Та що й казать? Минулося; / А те, що минуло,
- 061A 0843 Та що й казать? Минулося; / А те, що минуло, / Не згадуйте, пани-брати,
- 061A 0846 Бо щоб не почувли. / Та й що з того, що згадаєш? / Згадаєш – заплачеш.
- 061A 0846 Бо щоб не почувли. / Та й що з того, що згадаєш? / Згадаєш – заплачеш.
- 061A 0854 Горить, а не сяє, / Неначе зна, що не треба / Людям його світу,
- 061A 0856 Людям його світу, / Що пожари Україну / Нагріють, освітять.
- 061A 0888 То щедрої гостинець пані. / Уміла що кому давать, / Невроку їй, нехай царствує;
- 061A 0905 Та й син же штука! Я вчора зострівся з Залізником; / таке розказує про його, що цур
йому! «Кошовим, – каже, / – буде, та й годі; а може, ще і гетьманом, коли
- 061A 0916 хрину, треба з'їсти; плачте, очі, хоч повилазьте; бачили, / що купували – грошам не
пропадать! А то думають, / думають, ні вголос, ні мовчки; а ляхи догадаються – от
- 061A 0918 думають, ні вголос, ні мовчки; а ляхи догадаються – от / тобі й пшик! Що там за
рада? Чом вони не дзвонять? Чим / спиниш народ, щоб не гомонів? Не десять душ, а,
слава
- 061A 0929 ----- / А що ж? То й ходімо! / -----
- 061A 0952 Та так погуляєм, / Що аж пекло засміється, / Земля затрясеться,
- 061A 0957 Добре погуляєм! Правду старий співа, як не бреше. / А що б то з його за кобзар був,
якби не волох! / -----
- 061A 0959 Та я й не волох; так тільки – був колись у Волощині, / а люде й зовуть Волохом, сам
не знаю за що. / -----
- 061A 0963 ----- / А що нам ваша старшина? Почує, так послуха, коли / має чим слухати, та й
годі. У нас один старший – батько
- 061A 0967 ----- / Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ще ось що; / не так пани, як
підпанки, або – поки сонце зійде, то роса
- 061A 1006 Оце то так! Вчистив, нічого сказати: і до ладу, і правда. / Добре, далєбі, добре! Що
хоче, то так і втне. Спасибі, / спасибі.
- 061A 1008 ----- / Я щось не второпав, що він співав про гайдамаків? / -----
- 061A 1009 ----- / Який-бо ти бевзь і справді! Бачиш, ось що він співав: / щоб ляхи погані,
скажені собаки, каялись, бо йде Залізник
- 061A 1187 Кляли схизмата, розпинали, / Кляли, що нічого вже взять. / А гайдамаки мовчки
ждали,
- 061A 1191 Лягли, і в голови не клали, / Що вже їм завтра не вставать. / Ляхи заснули, а Іуди
- 061A 1201 І небо, і зорі, і землю, і море, / Та глянуть на люде, що вони моторять, / Щоб Богові
вранці про те розказать.
- 061A 1215 Як козаки шляхту тяжко покарали / За те, що не вміла в добрі панувать. / -----
- 061A 1224 Могили синіють. / Та що з того, що високі? / Ніхто їх не знає,
- 061A 1224 Могили синіють. / Та що з того, що високі? / Ніхто їх не знає,

- 061A 1256 І Альту, і Сену, і там розлилось, / Не знать за що, крові широкее море. / А тепер що буде! Сховайся ж за гору;
- 061A 1257 Не знать за що, крові широкее море. / А тепер що буде! Сховайся ж за гору; / Сховайся, мій друже, щоб не довелось
- 061A 1267 Може, дівчина не любить, / За те, що убогий? / І дівчина його любить,
- 061A 1318 І в сірій свитині; / А тут... а тут... що ще буде? / Може, ще загину».
- 061A 1384 «У Вільшаній; / І кажуть, що вкрали / Дочку його, коли знаєш».
- 061A 1391 Та й упав додолу. / «Еге! ось що... Шкода хлопця, / Провітри, Миколо!»
- 061A 1542 Гірше пекла... А за віщо, / За що люде гинуть? / Того ж батька, такі ж діти –
- 061A 1548 Треба крові брата, крові, / Бо заздро, що в брата / Є в коморі і на дворі,
- 061A 1572 Не питаю, щоб не знали, / За що пропадаю». / А тим часом гайдамаки
- 061A 1576 Питається у хлопчика: / «Що, титаря вбили?» / «Ба ні, дядьку; батько казав,
- 061A 1578 «Ба ні, дядьку; батько казав, / Що його спалили / Оті ляхи, що там лежать,
- 061A 1579 Що його спалили / Оті ляхи, що там лежать, / І Оксану вкрали.
- 061A 1605 А сьогодні... Та й жаль стало, / Що лихо минуло. / Гайдамаки понад ярмом
- 061A 1623 Втрапите до його». / «Що, сьогодні ляхів бачив?» / «Нігде ні одного;
- 061A 1717 Поставили, несуть страву, / Де що запопали, / Щоб засвітла повечерять.
- 061A 1781 «Не дивуйтеся, дівчата, / Що я обідрався; / Бо мій батько робив гладко,
- 061A 1804 А того, того й не знає, / Що його Оксана / По тім боці за Тікичем
- 061A 1808 З тими самими ляхами, / Що замордували / Її батька. Недолюди,
- 061A 1818 Сама думас. Не знає, / Що він коло неї, / У Лисянці, не в свитині –
- 061A 1979 З ляхами гуляє / Коло хмари. Що осталося, / Пеклом запалало...
- 061A 1996 Не розпитуй, бабусенько, / Що було зо мною. / Я молилась, я плакала,
- 061A 2001 Ох, якби я знала, / Що побачу його ще раз, / Що побачу знову,–
- 061A 2002 Що побачу його ще раз, / Що побачу знову,– / Вдвоє, втроє б витерпіла
- 061A 2008 Може, Бог за те й карає, / Що я полюбила – / Полюбила стан високий
- 061A 2039 Один мене любить; / А почує, що я вбилась, / То й себе погубить».
- 061A 2060 Себе називає / Той, що привіз...» / «Де він, де він?
- 061A 2155 Коли то з вас буде / Того добра, що маєте? / Чудні, чудні люде!
- 061A 2216 Клич громаду. Признавайтесь: / Що, ви католики?» / «Католики... бо нас мати...»
- 061A 2234 Та проклята католичка, / Що вас породила! / Чом вона вас до схід сонця
- 061A 2257 Ту прокляту католичку, / Що вас породила?.. / Ходім, брате!»
- 061A 2269 Не було ніколи, / Що в Умані робилося. / Базилян школу,
- 061A 2302 В крові, гайдамаки ставили столи: / Де що запопали, страви нанесли / І сіли вечерять. Остатня кара,
- 061A 2399 Доле моя нещаслива! / Що ти наробила? / Нащо мені дітей дала?
- 061A 2417 Просіть, сини! Я прощаю, / Що ви католики». / Зрівняв землю, покрит дерном
- 061A 2446 Щоб добру навчили. Я тепер згадав, / Згадав, та й жаль стало, що лихо минуло. / Молодее лихо! Якби ти вернулось,
- 061A 2448 Молодее лихо! Якби ти вернулось, / Проміняв би долю, що маю тепер. / Згадаю те лихо, степи ті безкраї,
- 061A 2463 За титаря плакать. І ніхто не бачив, / Що мала дитина у куточку плаче. / Спасибі, дідусю, що ти заховав
- 061A 2464 Що мала дитина у куточку плаче. / Спасибі, дідусю, що ти заховав / В голові столітній ту славу козаку:
- 061A 2468 Вибачайте, люде добрі, / Що козацьку славу / Так навмання розкажую,
- 061A 2474 А я за ним. Не знав старий, / Що письменні люде / Тії речі прочитають.
- 061A 2485 З святими ножами, / На ті шляхи, що я міряв / Малими ногами.
- 061A 2501 Оставсь на всім світі, / Та й той почув, що так страшно / Пекельні діти
- 061A 2534 Та не вони його жали. / Що мусим робити? / Нема правди, не вироста;
- 061A 2547 Тільки і остались, / Що пороги серед степу. / Ревуть-завивають:
- 114A 0014 Не скаже хоть на сміх: «Нехай спочиває, / Тільки його й долі, що рано заснув». / Чи правда, Оксано? чужа чорнобрива!
- 114A 0017 І ти не згадаєш того сироту, / Що в сірій свитині, бувало, щасливий, / Як побачить диво – твою красоту.
- 114A 0040 То про своє все й співають, / Яка про що знає... / Аж ось з хлопцем старий кобзар

- 114A 0081 Ударив по рваних. / «Що б вам заграць? Постривайте... / Черницю Мар'яну
 114A 0122 «Хіба було коли в світі, / Широ що кохались, / Розійшлися, не взялися
 114A 0126 Ні, не було, мій голубе. / Ти чув, що співають... / То кобзарі вигадують,
 114A 0129 Бо, сліпі, не знають, / Бо не бачать, що є брови / Чорні, карі очі,
 114A 0133 І гнучкий дівочий. / Що є коси, довгі коси, / Козацька чуприна...
 114A 0135 Козацька чуприна... / Що на мову на Петрову / В глухій домовині
 114A 0159 Та не все вгадала, / Знать, забула, що колись-то / Сама дівувала.
 114A 0165 З Петром не розрізнять... Уміла любить. / Думала, що тільки кобзарі співають, / Бо,
 сліпі, не бачать карих оченят;
 114A 0167 Бо, сліпі, не бачать карих оченят; / Що тільки лякають молодих дівчат... / Лякають,
 дівчата, правдою лякають!
 114A 0171 Бодай його в світі нікому не знать – / Того, що я знаю... Минуло, дівчата! / Серце не
 заснуло, я вас не забув.
 114A 0192 І мати не знала, / Дівувалась, що се таке / Мар'яну спіткало,
 114A 0202 Думала – жартує, / Потім бачить, що не жарти. / Та й каже: «Мар'яно!
 114A 0208 Уже й дівувала; / Я вже думаю, що, бачиш...» / Насилу сказала.
 114A 0210 Насилу сказала. / «Що вже й заміж, коли теє...» / «А за кого, мамо!?»
 114A 0318 Таке-то лихо, і за те, / Що широко любить. Тяжко, діти, / Вік одинокому прожити,
 114A 0324 Мені їх не шкода, мені їх не жаль. / Ні на що дивиться: ті очі дівочі... / Що колись...
 колись-то... Думи та печаль,
 114A 0325 Ні на що дивиться: ті очі дівочі... / Що колись... колись-то... Думи та печаль, / А
 більше нічого не мав я й не маю,
 114A 0356 Вона розказала / Все, що чула од матері / І що сама знала.
 114A 0357 Все, що чула од матері / І що сама знала. / І не втерпіла, сказала,
 114A 0381 І серед дня лихо роблять. / А що ж серед ночі? / «Не плач, серце, єсть у мене
 114A 0413 Ніхто не воює». / «А я чула, що ляхи йдуть». / «То вони жартують.
 123A 0037 Отака-то мати!.. / Постривайте, що ще буде! / Годували люде
 123A 0085 Тяжко плакала Ганнуся, / І не знала, за що, / За що мати згнушається,
 123A 0086 І не знала, за що, / За що мати згнушається, / Лас, проклінає,
 123A 0134 І в коси впилася. / «Мамо! мамо! Що ти робиш?» / Хвиля роздалася,
 123A 0198 І ніхто не знає / Того дива, що твориться / Серед ночі в гаї,
 150A 0011 Та під тими байдаками, / Що пливуть козаки, тільки мріють шапки, / Та на сей бік за
 нами.
 150A 0171 На всю Україну, / Що не дав ти товариству / Згинуть на чужині!»
 154A 0011 Та під тими байдаками, / Що пливуть козаки, тільки мріють шапки / Та на сей бік за
 нами.
 154A 0171 На всю Україну, / Що не дав ти товариству / Згинуть на чужині».
 169A 0003 Моя Україно, / За що тебе сплюндровано, / За що, мамо, гинеш?
 169A 0004 За що тебе сплюндровано, / За що, мамо, гинеш? / Чи ти рано до схід сонця
 169A 0021 На свою Україну, / Що, колишучи, співала / Про свою недолю,
 169A 0023 Про свою недолю, / Що, співаючи, ридала, / Виглядала волю.
 169A 0050 Чого вони там шукали? / Що там схоронили / Старі батьки? Ех, якби-то,
 169A 0052 Старі батьки? Ех, якби-то, / Якби-то найшли те, що там схоронили, / Не плакали б
 діти, мати не журилась.
 171A 0017 ----- / За що ж боролись ми з ляхами? / За що ж ми різались з ордами?
 171A 0018 За що ж боролись ми з ляхами? / За що ж ми різались з ордами? / За що скородили
 списками
 171A 0019 За що ж ми різались з ордами? / За що скородили списками / Московські ребра??
 Засівали,
 171A 0023 І шаблями скородили. / Що ж на ниві уродилось??! / Уродила рута... рута...
 173A 0158 А чутки немає. / Нема чутки; що тут робить? / Треба торбу брати
 173A 0234 Черепки збирала, / Примовляла, що синів / Гостинця ховала.
 178A 0031 А того й не знають, / Що я в серці заховала... / Нехай нарікають,
 180A 0041 Адамові діти. / І той... і той... А що ж то я? / Ось що, добрі люди:
 180A 0042 І той... і той... А що ж то я? / Ось що, добрі люди: / Я гуляю, бенкетую

- 180A 0127 Там сміху людського і плачу не чуть. / Он глянь, у тім раї, що ти покидаєш, /
Латану свитину з каліки знімають,
- 180A 0153 Як і оті гори / Предковічні, що політі / Кровію людською!..
- 180A 0196 І поки ви дознаєтесь, / Що ще є країна, / Не полита сльозьми, кров'ю,
- 180A 0203 О люде поганій! / Де ти взявся? Що ти робиш? / Чого ти шукаєш
- 180A 0207 Я не заховаюсь / І на небі!.. За що ж кара, / За що мені муки?
- 180A 0208 І на небі!.. За що ж кара, / За що мені муки? / Кому я що заподіяв?
- 180A 0209 За що мені муки? / Кому я що заподіяв? / Чиї тяжкі руки
- 180A 0215 Думи розпустили?? / За що, не знаю, а караюсь, / І тяжко караюсь!
- 180A 0231 Неситому!.. То катаржні. / А за що? Те знає... / Вседержитель... А може, ще
- 180A 0273 Чи то німецький, / А може, те, що й московський. / Церкви, та палати,
- 180A 0283 Чого се ви раді! / Що горите?» – «Экой хохол! / Не знаєт параду.
- 180A 0411 От собі й читаю, / Що на скелі наковано: / Первому – вторая
- 180A 0415 Тепер же я знаю: / Це той первий, що розпинав / Нашу Україну,
- 180A 0421 Наїлись обоє, / Накралися; а що взяли / На той світ з собою?
- 180A 0440 Аспиде неситий! / Що ти зробив з козаками? / Болота засипав
- 180A 0514 Сміються та лають / Батьків своїх, що змалечку / Цвенькать не навчили
- 180A 0532 До царя в палати, / Що там робиться. Прихожу, / Старшина пузата
- 180A 0550 І все затрусилось, / Що осталося; мов скажений, / На менших гукає –
- 180A 0560 Сталось на світі. / Дивлюся я, що дальш буде, / Що буде робити
- 180A 0561 Дивлюся я, що дальш буде, / Що буде робити / Мій медведик! Стоїть собі,
- 180A 0576 Брати любі, милі, / Що не своє розказав вам, / А те, що приснилось.
- 180A 0577 Що не своє розказав вам, / А те, що приснилось. / -----
- 192A 0012 Здивуються вранці люди, / Що в сироти хустка буде / Мережена,
- 192A 0064 Йому, молодому, / Що привезли його з Дону / На возі додому.
- 194A 0004 Мов дитя голодне? Серце моє трудне, / Чого ти бажаєш, що в тебе болить? / Чи
пити, чи їсти, чи спатоньки хочеш?
- 195A 0026 Стань же братом, хоч одури. / Скажи, що робити: / Чи молитись, чи журитись,
- 196A 0013 Великий мій друже. / А що вродить з того плачу? / Боголова, брате...
- 197A 0009 Славний добре знає, / Що не його люди люблять, / А ту тяжку славу,
- 197A 0011 А ту тяжку славу, / Що він тяжкими сльозами / Вилив на забаву.
- 199A 0029 І забули у неволі, / Що вони на світі! / А на давнім пожарищі
- 199A 0058 Чеху-слав'янине! / Що не дав ти потонути / В німецькій пучині
- 199A 0070 Вовіки і віки! / Що звів еси в одно море / Слав'янські ріки!
- 199A 0132 «Отій самій, / Що водили по улицях / В Празі позавчора;
- 199A 0134 В Празі позавчора; / Отій самій, що хилялась / По шинках, по ста[й]нях,
- 199A 0144 Одпочинь од кари у світлому раї. / За що пропадають? за що ти караєш / Своїх і
покорних, і добрих дітей?
- 199A 0144 Одпочинь од кари у світлому раї. / За що пропадають? за що ти караєш / Своїх і
покорних, і добрих дітей?
- 199A 0146 Своїх і покорних, і добрих дітей? / За що заквив їх добрі очі, / І вольний розум окував
- 199A 0186 І тяжко плакав. Люд мовчав / І дивувався: що він діє, / На кого руку підійма!
- 199A 0189 «Дивіться, люде: осьде булла, / Що я читав...» – і показав / Перед народом. Всі
здрогнули:
- 199A 0212 Аж здригнули мури, / Як згадали, що у Празі / Загелкали гуси
- 199A 0238 О чеху! Де твоя душа?? / Дивись, що сили повалило – / Мов сарацина воювать
- 199A 0304 І сонце хоче подивитися, / Що будуть з праведним творить?! / -----
- 199A 0312 «О Господи милосердий, / Що я заподіяв / Оцим людям? твоїм людям!
- 199A 0314 Оцим людям? твоїм людям! / За що мене судять! / За що мене розпинають?
- 199A 0315 За що мене судять! / За що мене розпинають? / Люди! добрі люди!
- 199A 0359 Слова не спалили, / Не вгадали, що вилетить / Орел із-за хмари
- 207A 0128 Так розворушили. / О бодай вас! / Що то літа? / Ні, вже не до ладу...
- 207A 0146 Покойній Марині, / Моїй жінці: «А що, – кажу, – Возьмем за дитину?»
- 207A 0154 А тепер осталося / Ось що робить. Ти на літі, / І Ярина зріє.
- 207A 0160 Бо я думав тее...» / «Що Ярина сестра тобі? / А воно не тее,
- 207A 0164 Та й з Богом до шлюби. / А поки що, треба буде / І на чужі люде

- 207A 0176 У наймити; / Тойді й побачимо, що буде. / Бо хто не вміє заробить,
207A 0211 Дивиться Ярина та нишком сміється. / «Що се йому стало? Ні їсти, ні пити – / Нічого не хоче! Чи не занедужав?
- 207A 0213 Нічого не хоче! Чи не занедужав? / Братуку Степане, що в тебе болить?» – / Ярина питає. Старому байдуже,
207A 0226 Хіба ти не бачиш, / Що й я плачу? Розсердився / Бог знає на кого
207A 0248 О Боже мій, світе! / Що тут діять? Батька нема, / А він занедужав,
207A 0254 Хіба ти не знаєш, / Що без тебе і таточка, / І мене не стане?»
207A 0584 Навіки загинув! / За що ж свої молодії / Ти літа погубиш
207A 0657 Отак, тату! Я щасливий, / Що очей не маю, / Що нічого того в світі
207A 0658 Що очей не маю, / Що нічого того в світі / Не бачу й не знаю..
207A 0673 Нехай йому Бог поможе! / А що з того буде, / Святий знає: почуємо,
207A 0675 Святий знає: почуємо, / Що розкажуть люде». / -----
207A 0676 ----- / Отак вони що день божий / Удвох розмовляли
207A 0691 Може, воно й не до ладу, / Та що маю діять, / Коли таке сподіялось?
221A 0058 А того й не знала, / Що він їхав в Переяслов / Москві присягати!..
221A 0067 Тію клятою водою! / От за що караюсь, / От за що мене, сестрички,
221A 0068 От за що караюсь, / От за що мене, сестрички, / І в рай не пускають.
221A 0072 За те не впустили, / Що цареві московському / Коня напоїла
221A 0091 Од матері неживої. / Що вже я просила / Московського копитана,
221A 0108 А я й напоїла! / Я не знала, що я тяжко, / Тяжко согрішила!
221A 0114 Мене поховали / Та бабуся, що осталась / На тій пожарині,
221A 0128 І досі літаю! / І за що мене карають, / Я й сама не знаю!
221A 0130 Я й сама не знаю! / Мабуть, за те, що всякому / Служила, годила..
221A 0132 Служила, годила... / Що цареві московському / Коня напоїла!..
221A 0144 Чи їсти хотілось, / Чи, може, що в маленької / На той час боліло.
221A 0158 Обох поховали! / От за що, мої сестриці, / Я тепер караюсь,
221A 0160 Я тепер караюсь, / За що мене на митарство / Й досі не пускають.
221A 0163 Чи я знала, ще сповита, / Що тая цариця – / Лютий ворог України,
221A 0169 Ночувати в Чуту. / Як що буде робитися, / Відтіть буде чути».
221A 0179 Та продав злодіям / Той крам, що накрив. / -----
221A 0188 Ворони з трьох сторон, і сили / На маяку, що на горі / Посеред лісу, усі три.
221A 0193 Неначе три сестри старі, / Що дівували, дівували, / Аж поки мохом поросли.
221A 0219 Поганці погані! / Що розлили з річку крові / Та в Сибір загнали
221A 0224 ----- / А ти що зробила?? / -----
221A 0231 Бачиш, прочитали! / Та й думають, що ось-то ми! / А дзусь, недоріки!
221A 0237 Не та рано встала, / Що до світа упилася... / А та, що й проспалась!
221A 0238 Що до світа упилася... / А та, що й проспалась! / -----
221A 0246 А з вольними козаками / Що я виробляла? / Кому я їх не наймала,
221A 0295 Того не зумію, / Що москалі в Україні / З козаками діють.
221A 0325 А я начитала, / Що, як виросте той Гонта, / Все наше пропало!
221A 0332 Так от бачите, сестриці, / Що тут компонують! / На катів та на все добре
221A 0357 А нависна мати / Регочеться, що Йванами / Обох буде звати!
221A 0374 ----- / Що то сказано, ворони. / Уже й помостили,
221A 0386 ----- / Що це таке верзете ви? / Які там ворони?
221A 0392 Москаля плодити. / Бо чутка є, що цар хоче / Весь світ полонити.
221A 0397 Та ще такі височенні, / Що й хмари достанеш, / Як вилізти..
221A 0399 ----- / Так от же що: / Ото потоп буде.
221A 0411 Піску не орали, / Що скрізь отам за Тясьмою. / -----
221A 0414 Нема хисту, то й не бреши. / А що, як присядем / Отутечки під берестом
221A 0460 І мов усміхались, / Що сонечко побачили. / От добро Богдана!
221A 0468 Трохи не сказився! / Що нічого, бачиш, взяти, / А він же трудився!
221A 0510 Не так воно стало; / Москалики, що заздріли, / То все очухрали.
221A 0516 Та тебе ж і лають. / Що й за труди не находять! / Отак-то, Богдане!
221A 0524 На тій Україні, / На тій самій, що з тобою / Ляха задавила!
221A 0532 А їм і байдуже. / Кажуть, бачиш, що все-то те / Таки й було наше,

- 221A 0534 Таки й було наше, / Що вони тільки наймали / Татарам на пашу
234A 0102 ----- / Не знаю, що і після чого / Старі сумують. Може, вже
234A 0119 Побіжим лиш!.. Бачиш? / Я вгадував, що щось буде!» / -----
234A 0138 Тільки пхика. / «А що, Насте? / Я й казав! От бачиш?
234A 0164 Де посадить, де положить / І що з ним робити. / Минає рік. Ростає Марко –
234A 0173 У найми проситься. / «А що ж, – каже, – возьмім, Насте». / «Возьмімо, Трохиме,
234A 0183 Прожив, слава Богу, – / Підтоптався. Так що ж тепер, / Що візьмеш, небого?
234A 0184 Підтоптався. Так що ж тепер, / Що візьмеш, небого? / За рік, чи як?»
234A 0186 За рік, чи як?» / «А що дасте». / «Е, ні! треба знати,
234A 0213 Й сорочечку білу / Що день божий надіває. / Грається, співає,
234A 0220 А наймичка невсипуща / Що вечір, небога, / Свою долю проклінає,
234A 0277 Таку кралю висватали, / Що хоч за гетьмана, / То не сором. Отаке-то
234A 0284 Коли й де вінчати, / Та й весілля. Та ще ось що: / Хто в нас буде мати?
234A 0363 ----- / «За що вони мене люблять? / За що поважають?
234A 0364 «За що вони мене люблять? / За що поважають? / О Боже мій милосердний!
234A 0470 На коморі. Болящая / Що день, що година, / Ледве чути, питається:
234A 0470 На коморі. Болящая / Що день, що година, / Ледве чути, питається:
234A 0475 Ох, якби я знала, / Що діждуся, що побачу, / То ще б підождала!»
234A 0475 Ох, якби я знала, / Що діждуся, що побачу, / То ще б підождала!»
234A 0496 Всього везе, та не знає, / Що діється дома! / -----
246A 0005 Там орел карає, / Що день божий добрі ребра / Й серце розбиває.
246A 0036 Вовіки і віки. / А поки що течуть ріки, / Криваві ріки!
246A 0091 Одна Сибір неісходима, / А тюрм! а люду!.. Що й лічить! / Од молдованина до фінна
246A 0097 Святий чернець і навчає, / Що цар якийсь-то свині пас / Та дружню жінку взяв до себе,
246A 0126 Жінці на патинки. / Собі ж на те, що не знають / Ні діти, ні жінка!
246A 0167 І мене з неволі в степу виглядай. / А поки що мої думи, / Моє люте горе
250A 0017 Лихом засівають, / А що вродить? побачите, / Які будуть жнива!
250A 0028 Не шукайте, не питайте / Того, що немає / І на небі, а не тільки
250A 0043 Та й більш нічого. Кричите, / Що Бог створив вас не на те, / Щоб ви неправді поклонились!..
250A 0061 На чистій, широкій, на вольній землі. / І люди б не знали, що ви за орли, / І не покивали б на вас головою.
250A 0082 Не дуріте дітей ваших, / Що вони на світі / На те тільки, щоб панувать..
250A 0100 А більш нікого!..» – «Добре, брате, / Що ж ти таке?» / «Нехай скаже
250A 0129 І заговорили / Так, що й німець не второпа / Учитель великий,
250A 0137 Вольного народа! / Що ті римляне убогі! / Чортзна-що – не Брути!
250A 0156 Все розберіть... та й спитайте / Тойді себе: що ми?.. / Чиї сини? яких батьків?
250A 0158 Чиї сини? яких батьків? / Ким? за що закуті?.. / То й побачите, що ось що
250A 0159 Ким? за що закуті?.. / То й побачите, що ось що / Ваші славні Брути:
250A 0159 Ким? за що закуті?.. / То й побачите, що ось що / Ваші славні Брути:
250A 0166 Сини сердешної України! / Що добре ходите в ярмі, / Ще лучше, як батьки ходили.
250A 0170 А з їх, бувало, й лій топили. / Може, чванитесь, що братство / Віру заступило.
250A 0172 Віру заступило. / Що Синопом, Трапезондом / Галушки варило.
250A 0183 Ота земля напоєна, / Що картопля родить, – / Вам байдуже. Аби добра
250A 0186 Була для городу! / А чванитесь, що ми Польщу / Колись завалили!..
250A 0245 Мучеників, кого, коли, / За що розпинали! / Обніміте ж, брати мої,
256A 0006 Нащо б, бачся, те згадувать, / Що давно минуло, / Будить бознає колишне –
256A 0008 Будить бознає колишне – / Добре, що заснуло. / Хоч і яр той, вже до його
256A 0012 Не осталось; і здається, / Що ніхто й ногою / Не ступив там, а згадаєш,
256A 0033 Люди не ходили / На пораду, що їм діять / З добрими панами,
256A 0048 Бо ви й самі не знаєте, / Що царики коять. / А кричите, що несете
256A 0049 Що царики коять. / А кричите, що несете / І душу і шкуру
256A 0054 Дурний шию підставляє / І не знає за що! / Та ще й Гонту зневажає,
258A 0086 Пребезумний в серці скаже, / Що Бога немає, / В беззаконії мерзє,
258A 0116 Не зрять Бога над собою, / Не знають, що діють. / А Бог мені помагає,

- 258A 0201 ----- / Чи є що краще, краще в світі, / Як укупі жити,
 266A 0023 Тії добрі сльози, / Що лилися з Катрусею / В московській дорозі,
 266A 0025 В московській дорозі, / Що молились з козаками / В турецькій неволі,
 266A 0029 Мою добру долю, / Що день божий умивали... / Поки не підкрались
 266A 0043 Як тому дурному, / Що полюбить, побереться, / А вона другому
 266A 0069 А вию совою. / Отаке-то, що хочете, / То те і робіте:
 266A 0095 В торішній свитині, / Що ти несеш в Україну / В латаній торбині?
 269A 0001 ----- / За що ми любимо Богдана? / За те, що москалі його забули,
 269A 0002 За що ми любимо Богдана? / За те, що москалі його забули, / У дурні німчики обули
 270A 0001 ----- / «За що мене, як росла я, / Люде не любили?
 270A 0003 Люде не любили? / За що мене, як виросла, / Молодую вбили?
 270A 0005 Молодую вбили? / За що вони тепер мене / В палатах вітають,
 270A 0043 У білих палатах. / Я не знала, що байстря я, / Що його дитина.
 270A 0044 Я не знала, що байстря я, / Що його дитина. / Пан поїхав десь далеко,
 270A 0049 Будинок спалили... / А мене, не знаю за що, / Убити не вбили,
 270A 0082 Щоб людей я веселила, / Тих самих, що вбили / Мене й матір?.. Милосердий,
 272A 0057 Та й ну з нею гратись, / Радісінькі, що піймали, / Грались, лоскотали,
 274A 0042 Молодій приснилось, / Що мати сказала, / Свекор оженився,
 274A 0052 А перед ними опинилось / Те, що співало. Жаль і страх! / В свитині латаній дрожала
 274A 0065 І тяжко, страшно усміхалась. / Що ж се таке? Се не мара. / Моя се мати і сестра.
 274A 0082 ----- / Де ж ти була, що заблудила? / -----
 274A 0173 ----- / Що, добре наші завдають? / Сідай лиш ближченько, отут.
 274A 0176 Ото-то й то! А ти не знаєш... / Що я в Волощині була. / Я розкажу, як нагадаю.
 274A 0197 ----- / А я думала, що й досі... / Аж уже немає.
 274A 0205 Та шукаю пана, / Того ірода, що, знаєш?.. / Стривай, нагадала.
 274A 0213 Ірод!.. І не снилось, / Що я була крепачкою, / А то б утопилась,
 274A 0236 У селах питала / Шлях у Київ. І що з мене / Люде насміялись...
 274A 0258 Лукаві діти, / Що ви дієте на світі!.. / Я перелякалась,
 274A 0280 Насилу я руку / Випручала. Що, цигане, / Якби таку суку
 274A 0282 Якби таку суку / Тобі дочку. Що б зробив? / -----
 274A 0290 Ключчям вимощала, / Щоб не знать було, що стрига. / Прибралась, ходила,
 274A 0308 ----- / Та добре, добре. Що дальш буде? / Розкажуй дальше.
 274A 0310 ----- / Що даси? / Навариш завтра мамалиги?
 274A 0405 ----- / «Кажуть люде, що суд буде, / А суду не буде.
 274A 0429 І лікарувати, / Які трави, що од чого, / І де їх шукати.
 274A 0453 Оддали в солдати / За те, що ти не навчила / Панів шанувати.
 006B 0127 До кого руки приросли? / Віщує серце, що в палатах / Ти розкошуєш, і не жаль
 006B 0252 І жалем серце запеклось, / Що нікому мене згадати! / Дивлюсь – твоя, мій брате,
 мати,
 006B 0258 Хвалить тебе не перестану! / Що я ні з ким не поділю / Мою тюрму, мої кайдани!
 006B 0317 Дурний свій розум проклинаю, / Що дався дурням одурить, / В калюжі волю утопить.
 006B 0320 Холоне серце, як згадаю, / Що не в Україні поховають, / Що не в Україні буду жить,
 006B 0321 Що не в Україні поховають, / Що не в Україні буду жить, / Людей і Господа любить.
 006B 0337 Мов бритвою, старий голить / Усе, що даси. / -----
 014B 0028 П'ятсот, – каже, – коли даси, / Бери хоч зараз...» Що робити! / Головка бідна!
 Позичать?
 014B 0068 Його до нас перевели / Із армії чи що? / -----
 016B 0027 Мій друже єдиний! / І хто знає, що діється / В нас на Україні?
 016B 0085 Її і в сїни не пускає / Убогих брат. А що ж робить? / Сама втекла і повинчалась,
 016B 0160 Мене мій Поль або Філат! – / За що ж воно тебе згадає? / За те, хіба, що привела?
 016B 0161 За що ж воно тебе згадає? / За те, хіба, що привела? / А моя свою дитину
 016B 0178 Заходилась вчити. / І що божий день купала, / Рано спати клала
 016B 0198 Мої довгі коси – / Посічуться...– Що день божий / Радості приносить
 016B 0240 Прибрали, в Київ одвезли / У інститут. А там що буде, / Побачим. Гусла загули,
 016B 0289 Там нагодувала... / Що день божий обходила / Село. Помагала

- 016В 0345 В гаю все покотом лежало – / Пляшки і гості, де що впало, / Там і осталося. Сам не впав,
- 016В 0375 Прокинулись вранці гості. / Аж бачать, що лихо, / Покинули свого князя
- 016В 0423 І в монастир отой дівочий, / Що за пісками на болоті / У лозах самотний стоїть.
- 016В 0427 Стара черниця новину. / Що в монастир до їх зайшла / Княжна якась із-за Дніпра
- 025В 0003 Пташечка тихне, поле німіє, / Радіють люде, що одпочинуть, / А я дивлюся... і серцем лину
- 026В 0034 Плоскінь вибирала, / Та й почула, що я плачу. / Прийшла, привітала,
- 028В 0024 Та й більш нічого. Так-то, люде, / Хотілося б. Та що й гадать... / Нащо вже й Бога турбовать,
- 029В 0008 Ще старішої... мов ті хмари, / Що за Дніпром сіли, / Іду я тихою ходою,
- 029В 0059 Мою Україну убогу, / Що проклену святого Бога, / За неї душу погублю!
- 029В 0087 Ніж нам на Україні. / А може, тим, що киргизи / Ще не християни?..
- 029В 0125 Господи великий! / Що не дав мені загинуть, / Небесний владико.
- 029В 0127 Небесний владико. / Що дав мені добру силу / Пересилить горе
- 029В 0143 Давнії, благії... / Де, як, коли і що робилось / Було що справді, а що снилось,
- 029В 0144 Де, як, коли і що робилось / Було що справді, а що снилось, / Які моря перепливав!..
- 029В 0144 Де, як, коли і що робилось / Було що справді, а що снилось, / Які моря перепливав!..
- 029В 0155 Бо, може, нігде правди діть, / Було таке, що й женихались, / Та розійшлися, не побрались,
- 033В 0049 А надто сердешну мою Україну. / Що вона зробила? За що вона гине? / За що її діти в кайданах мовчать?
- 033В 0049 А надто сердешну мою Україну. / Що вона зробила? За що вона гине? / За що її діти в кайданах мовчать?
- 033В 0050 Що вона зробила? За що вона гине? / За що її діти в кайданах мовчать? / Розказали кобзарі нам
- 033В 0055 Про лютії кари, / Що ляхи нам завдавали – / Про все розказали.
- 033В 0057 Про все розказали. / Що ж діялось по шведчині! / То й вони злякались!
- 033В 0077 З далекого Криму, / Що канає Гетьманщина, / Неповинно гине.
- 036В 0006 Як безталанну свою Вкраїну! / Роби, що хочеш, з темним зо мною, / Тільки не кидай, в пекло з тобою
- 036В 0016 Однаковісінко!.. Бо заплатили. / А я, убогий, що принесу я? / За що сірому ти поцілуєш?
- 036В 0017 А я, убогий, що принесу я? / За що сірому ти поцілуєш? / За пісню-думу?.. Ой гаю, гаю,
- 036В 0021 І чудно й нудно, як поміркую, / Що часто котяться голови буї / За тее диво! Мов пси, гризуться
- 038В 0003 Було колись... І ніколи / Не вернеться, що діялось, / Не вернеться сподіване,
- 038В 0036 Іде козак.– Ох, літа! літа! / Що ви творите? – На тоте ж / Старий ударив в закаблуки,
- 041В 0011 Тебе, святого, не гнівили, / Що у неволі народились / І стид на тебе понесли.
- 042В 0002 Самому чудно. А де ж дітись? / Що діяти і що почать? / Людей і долю проклинать
- 042В 0002 Самому чудно. А де ж дітись? / Що діяти і що почать? / Людей і долю проклинать
- 042В 0006 На чужині на самоті? / І що робити взаперті? / Якби кайдани перегризти,
- 044В 0042 Квітчалася, прибиралась, / Що день божий сподівалась. / А в неділеньку ходила
- 046В 0020 І тяжко плакати. І не знаю, / За що мене Господь карає? / У школі мучилось, росло,
- 046В 0025 А все за того п'ятака, / Що вкрав маленьким у дяка, / Отак Господь мене карає.
- 046В 0095 На стократ серце, і надію. / І те, що вимовить не вмю... / І все на світі проженуть.
- 046В 0122 Щоб знав, як волю шанувати, / Щоб знав, що дурня всюди б'ють. / -----
- 046В 0141 А іноді так буває, / Що й сльози не стане. / І блавав би я о смерті...
- 050В 0023 Так жаль маленьких діток стало! / Звичайне, мати, що й казати! / Та, може, снівся-таки й зять,
- 050В 0053 Як матимеш кого любить. / Хоть кажуть от ще що, небоже: / Себе люби, то й Бог допоможе.
- 050В 0079 Та все жалкували, / Що сироти таким добром / Старців годували!
- 050В 0083 Адже ж у їх діти!..» / Ось слухай же, що то роблять / Заздрощі на світі
- 050В 0100 А пек тобі, забув, дурню, / Що смерть за плечима. / До стебла все погоріло,

- 050B 0106 Багатії, бач, раділи, / Що багатше стали, / А вбогії тому раді,
 050B 0108 А вбогії тому раді, / Що з ними зрівнялись! / Посходились жалкувати,
 050B 0114 То все б таки не так воно... / А що пак, Максиме! / (Бо його Максимом звали.)
 050B 0118 Та ходи до мене в найми, / Що буде, те й буде. / Будем знов чумакувати,
 050B 0158 ----- / Що, що? Недочуваю... / -----
 050B 0158 ----- / Що, що? Недочуваю... / -----
 050B 0179 Чи так і пропала? / Була чутка, що стрижену / В Умані водили
 050B 0187 Як на вербі груші. / Знаю тільки, що про неї / І пісню проклали.
 050B 0210 Чого ж він приплентав? – А хто його зна! / Чи чув ти, що кажуть: легше умирати /
 Хоть на пожарині в своїй стороні,
 050B 0271 Отже, не вгадаєш, / Що каліка виробляє, – / Криницю копає!
 057B 0039 Так жаль маленьких діток стало. / Звичайне, мати, що й казати, / Та, може,
 ждався-таки й зять,
 057B 0045 Зносити брівоньки нізащо. / Хіба за те, що сирота? / А красота-то красота!
 057B 0070 То розкажи, сину, / Що ти бачив диявола / Своїми очима.
 057B 0137 Не знаю нічого. / Знаю тільки, що тверезий. / Бо вже ані вина,
 057B 0149 І дійшло до того, / Що я, вночі підкравшися, / Максимову хату
 057B 0169 У димарі та в комині. / Що на світі діять? / І що тепер йому почати?
 057B 0170 Що на світі діять? / І що тепер йому почати? / Подумавши, перехрестивсь
 057B 0209 Розбрелось товариство. / А що то за люде / Були тії запорожці –
 057B 0225 Тричі повилася. / Як той Ірод. Що тут робить? / Не дам собі ради.
 057B 0273 Так ти кажеш, / Що бачив криницю / Москалеву, що ще й досі
 057B 0274 Що бачив криницю / Москалеву, що ще й досі / Беруть з неї воду,
 057B 0345 Се, бачиш, для того, / Щоб знати було, що криниця / Єсть коло дороги,
 057B 0349 Люде воду пити / Та за того, що викопав, / Богу помолитись.
 057B 0353 Доходить до чого. / Що я стратить наміряюсь / Максима святого.
 057B 0356 Отаке-то! А за віщо? / За те, за що Каїн / Убив брата праведного
 066B 0004 А перш! Єй-богу, не брешу! / Згадаю що чи що набачу. / То так утну, що аж заплачу.
 066B 0004 А перш! Єй-богу, не брешу! / Згадаю що чи що набачу. / То так утну, що аж заплачу.
 066B 0005 Згадаю що чи що набачу. / То так утну, що аж заплачу. / І ніби сам перелечу
 066B 0011 Так любо серце одпочине. / Якби сказати, що не люблю, / Що я Україну забуваю,
 066B 0012 Якби сказати, що не люблю, / Що я Україну забуваю, / Або лукавих проклинаю
 066B 0014 Або лукавих проклинаю / За те, що я тепер терплю, – / Єй-богу, братія, прощаю
 067B 0012 Та нас доглядала. / А то бач, що наробила: / Кинула малого
 068B 0066 Проклята, не голить. / Що тут на світі робити? / Пішов я до рала..
 068B 0142 Мов поросяча, кров лилась. / Я різав все, що паном звалось, / Без милосердія і зла,
 076B 0016 На тих помазаниках божих... / Так що ж, не втну, а як поможеш / Та як покажеш, як
 тих птах
 076B 0084 Йому, сердешному, й не снилось, / Що дома нищечком робилось, / Що з дому цар
 його украв
 076B 0085 Що дома нищечком робилось, / Що з дому цар його украв / Не золото, не сребро,
 076B 0172 Гріла, я не знаю, / Знаю тільки, що цар грівся, / І... і не познаю.
 076B 0221 Не знаєш, на яку й ступити. / Так що ж мені тепер робити / З цими поганцями?
 Скажи,
 082B 0010 В чужій далекій стороні / Заплакати, що немає роду, / Нема пристанища, Господи!
 083B 0047 Насміялася при людях, / Що він в сірій свиті! / Буде тобі, титарівно!
 083B 0061 Яка лягла, така і встала, / Мов одуріла! Що робить? / Сама не знає! А Микита,
 083B 0071 І ти заплакала! Чого? / Того, що тяжко полюбила / Микиту бідного того!
 083B 0078 Та так тяжко забажає, / Що хоч на край світа / Шукать піде... Отак тепер
 083B 0087 Щоб не було і вам того, / Що тій титарівні! / -----
 083B 0097 Бо вже нездужає і встать. / Так от що сміхи наробили! / А він канув, провалився,
 083B 0108 І ту саму грали, / Що й позаторік. Дівчата / Так само дрібно танцювали,
 083B 0118 Та спасибі матері, / Що нас добули! / Як нас добували,
 083B 0147 «Чи не той це Микита, / Що з вильотами свита?» / Той це, той, що на селі
 083B 0148 Що з вильотами свита?» / Той це, той, що на селі / Ти насміялася колись.
 088B 0001 ----- / Ну що б, здавалося, слова... / Слова та голос – більш нічого.

- 088В 0025 Співа матрос, як той козак, / Що в наймах виріс сиротою, / Іде служити в москалі!
088В 0032 Того сіромусироту, / Що він утомився, / На тин похилився,
088В 0042 У цій неволі стало жаль– / Що світ зав'язаний, закритий! / Що сам еси тепер
москаль,
088В 0043 Що світ зав'язаний, закритий! / Що сам еси тепер москаль, / Що серце порване,
побите,
088В 0044 Що сам еси тепер москаль, / Що серце порване, побите, / І що хороше-дороге
088В 0045 Що серце порване, побите, / І що хороше-дороге / Було в йому, то розлилося,
088В 0047 Було в йому, то розлилося, / Що ось як жити довелося,– / Чи так, лебедику?! – Еге...
090В 0005 Де ж заховатися мені? / Що діяти? Уже й гуляю / По цім Аралу; і пишу.
091В 0004 А жаль на доброго такого, / Що й славу вміє одурить. / -----
094В 0014 Я зарідав би, зарідав! / І помоливсь, що не правдивим, / А сном лукавим розійшлося,
095В 0004 Давно б списать несамовиту, / Так що ж? Сказали б, що брешу, / Що на панів, бачиш,
сердитий,
095В 0004 Давно б списать несамовиту, / Так що ж? Сказали б, що брешу, / Що на панів, бачиш,
сердитий,
095В 0005 Так що ж? Сказали б, що брешу, / Що на панів, бачиш, сердитий, / То все таке і
пишу
095В 0009 Сказали б просто – дурень лає / За те, що сам крепак, / Неодукований сіряк.
095В 0012 Неправда! Ёй-богу, не лаю. / Мені не жаль, що я не пан, / А жаль мені, і жаль
великий,
095В 0017 І звір того не зробить дикий, / Що ви, б'ючи поклони, / З братами дієте... Закони
095В 0037 Як вона у пана злого / І за що страдала. / Та нищечком, щоб не чули
095В 0040 Або не дознались. / А то скажуть, що на шляху / Чинимо розбої,
095В 0056 А надто молодую. / За що пак милує Господь / Лихую твар такую,
095В 0061 Забрався голий в цей куток. / А що тих бідних покриток / Пустив по світу з
байстрюками,
095В 0110 А як прийде, бити – / Що тут їй робити? / Пішла, ридаючи, в село,
095В 0168 Мордується лях поганій, / Не зна, що й почати. / А Марина в'яне, сохне
095В 0225 «Чи не це ж та кумася, / Що підтикалася!.. / Як була я пані
095В 0242 І просить пити... А ти знаєш, / Що я зарізала його?.. / Дивися, онде головою
104В 0061 Не хоче й пана закохати! / Що тут робить? За чоловіка, / Укоротивши йому віка...
104В 0081 В садочку гуляє – / Як та краля! – Що тут робить? / Сердега міркує.–
104В 0089 Дума погуляти! / Як же його? Що діяти? / Горе мое! Горе! –
104В 0134 І це трапляється меж нами, / Що ніж на серце наставля, / А сам цілує!.. Ожила
111В 0019 Її дитину... Добре, мамо, / Що ти зарані спать лягла, / А то б ти Бога прокляла
114В 0033 Бо сестри ходили / Що день божий вранці-рано / Плакати над Іваном,
122В 0008 До тих самих, до багатих, / Що сина в салдати / Позаторік заголили.
125В 0027 Наш славний Палію, / Подивися, що той Швачка / У Фастові діє!
128В 0005 Мати не пускає. / Що ж мені робити, / Де мені подітись?
132В 0011 Та все й розказала, / Що як мене любить, / Женитися буде,
137В 0056 За честь, за славу, за повагу, / Що ви мені учинили, / А ще б краще ви зробили,
141В 0007 У морі втопитись, / Що не даєш мені й досі / Ні з ким полюбитись.
141В 0011 Як їх обнімають, / І що тойді їм діється, / Я й досі не знаю.
143В 0004 І вечернюю годину, / І що снилось-говорилось. / Не забуду я.
143В 0006 ----- / Та що з того? Не побрались, / Розійшлися, мов не знались.
149В 0006 Сердитим Богом. Не мені / Про тее знати, за що караюсь, / Та й знати не хочеться
мені.
149В 0011 І невеселії ті дні, / Що пронеслися надо мною / В моїй Україні колись...
150В 0006 Шукаю Бога, а нахожу / Таке, що цур йому й казати. / От що зробили з мене годи
150В 0007 Таке, що цур йому й казати. / От що зробили з мене годи / Та безталання; та ще й те,
150В 0009 Та безталання; та ще й те, / Що літечко моє святе / Минуло хмарно, що немає
150В 0010 Що літечко моє святе / Минуло хмарно, що немає / Ніже єдиного случаю,
151В 0005 Тії радоньки дати. / Що мені на світі, / Сироті, робити?
152В 0005 Чого його жаль? / Що на йому жупан куций, / Що гусарин чорноусий,
152В 0006 Що на йому жупан куций, / Що гусарин чорноусий, / Що Машою звав?

- 152В 0007 Що гусарин чорноусий, / Що Машою звав? / Ні, не того мені шкода;
- 153В 0008 А бакалярів розігнали / За те, що шапки не ламали / У Острій брамі. Дурня знать
- 153В 0012 Єй-богу, я його не вмю / Того студента, що ж нам діять? / То синок був литовської
- 153В 0028 Бо не можна ради дати, / Що то за проклята! / Мов змальована сиділа
- 153В 0041 Жидівочку сватав. / Що тут на світі робити? / Хоч іти топитись
- 153В 0086 Жидівочка та гадюча, / Що батька убила. / А вона вночі любенько
- 156В 0027 Нехай Москва знає, / Що гетьмана Дорошенка / На світі немає.
- 156В 0085 За Петра служити. / І досі ще що рік божий, / Як день той настане,
- 158В 0037 Свято зустрічати! / Що ж діяти? На те й лихо, / Щоб з тим лихом битись.
- 158В 0042 Прочитай оцю цидулу / І знай, що на світі / Тільки й тяжко, що в пустині
- 158В 0043 І знай, що на світі / Тільки й тяжко, що в пустині / У неволі жити;
- 158В 0046 Та й там живуть, хоч погано, / Що ж діяти маю? / Треба б вмерти. Так надія,
- 161В 0071 Ніколи не вплетеш кісники / Оті, що тітка привезла?.. / -----
- 161В 0085 ----- / А що ж, умру хіба? / -----
- 161В 0107 Ні, трохи треба подождать. / Воно б то так! Та от що, брате: / Літа не ждуть! літа летять,
- 161В 0127 ----- / З тим днем, що сьогодні! Боже, помагай! / -----
- 161В 0174 І діти, як квіти, / За що ж ти їх, молоденькі, / Думаєш убити!
- 161В 0196 ----- / А хіба я школяр, чи що? Не хочу, та й годі. / -----
- 161В 0205 ----- / А то що ти зробиш? / -----
- 161В 0225 Дивися, пся його личина! / Оце-то так, що богослов! / У батька краде! Добре, свату!
- 161В 0239 Сиротам щасливим, / Що не мають отих батьків, / То й не согрішають.
- 161В 0244 А Боже мій милостивий, / Що мені робити? / Помандрую! (Дивиться в хату.)
Замірівся!
- 161В 0249 У Київ з Петрусем / Помандрую, хоч що хочеш! / Я не побоюся,
- 161В 0290 Та годі вам уже з тим намистом. Ішли б швидше / до отця Хоми та порадилися, от що! / -----
- 161В 0294 та завітчайся. Та не жди мене, бо бути має, / що я остануся і на вечерню. / -----
- 161В 0303 завітчаться, – може, в останній раз, бо він казав, / що у Броварях і повінчаємося.
/ -----
- 161В 0341 А того не знає, / Що на старість одуріє / І все занегаїть.
- 161В 0411 Тільки і остались, / Що тополи на вигоні / Стоять, мов дівчата
- 172В 0004 Піду собі світ-за-очі – / Що буде, те й буде. / Найду долю, одружуся,
- 173В 0009 Молодую волю. / Воно й правда. Що ж діяти? / Навчіть мене, люде,
- 174В 0007 Як той поговор, / Що заїздив козак з Січі / До вдови на двір.
- 175В 0007 Дівчаток накритих. / А то верзе біси зна що / Та й думає: – Ми то!
- 175В 0103 Коло корчми, одна собі / Поки що осталась / З шинкаркою; кругом неї
- 179В 0030 Сказав би я правду, / Та що з неї буде? / Самому завадить,
- 180В 0012 Тієї матері святої, / Що в мир наш Бога принесла... / -----
- 180В 0031 Весь день дивилося на його, / Що тільки й дива там було, / А більше не було нічого.
- 180В 0057 Краса твоя тая, / Що всі люде дивувались? / Пропала, немає!
- 180В 0082 Та ще й вилає. За те, бач, / Що на світ родила. / І за те ще, що так тяжко
- 180В 0083 Що на світ родила. / І за те ще, що так тяжко / Дитину любила.
- 183В 0001 ----- / Було, роблю що, чи гуляю, / Чи Богу молюся,
- 183В 0009 І не сподівалась, / Що він мене, дурну, дурить. / А серце боліло,
- 183В 0011 А серце боліло, / Ніби знало, що так буде, / Сказати не вмю.
- 183В 0025 Вже хати не мати! / А ще й досі, чи роблю що, / Чи то так гуляю,
- 183В 0031 У той гай ходила? / І за що його так довго, / Так тяжко любила!
- 184В 0009 Витає весело над ним. / Що ж се зробилося з старим, / Чого зрадів оце? Того,
- 184В 0011 Чого зрадів оце? Того, / Що, бачите, старий подумав / Добро якесь комусь зробіть.
- 184В 0013 Добро якесь комусь зробіть. / А що ж, як зробіть? Добре жить / Тому, чия душа і дума
- 185В 0004 Та все дочиста розказать, / Усе, що треба, що й не треба. / А то не діждешся його,
- 185В 0004 Та все дочиста розказать, / Усе, що треба, що й не треба. / А то не діждешся його,
- 185В 0025 Для кого я пишу? для чого? / За що я Україну люблю? / Чи варт вона огня святого?..
- 185В 0028 Бо хоч зостарюсь затого, / А ще не знаю, що роблю. / Пишу собі, щоб не міняти

- 185В 0040 Чи мати Богу не молилась, / Як понесла мене? Що я – / Неначе лютая змія
185В 0046 Та смерть із степу виглядаю, / А за що, ей-богу, не знаю! / А все-таки її люблю,
187В 0003 На всіх шляхах, по всій усюді, / А хвалимось, що ось-то ми / І над землею і водою,
187В 0027 Мов у калюжу, та й сопуть. / І добре роблять, що кують / На руки добрії кайдани
187В 0034 Та батька, матір прокляли / І тих, що до хреста держали. / А потім ніж – і потекла
188В 0011 Сидить собі в старій ряднині. / Мені здається, що се я, / Що це ж та молодість моя.
188В 0012 Мені здається, що се я, / Що це ж та молодість моя. / Мені здається, що ніколи
188В 0013 Що це ж та молодість моя. / Мені здається, що ніколи / Воно не бачитиме волі,
188В 0015 Воно не бачитиме волі, / Святої воленьки. Що так / Даремне, марне пролетять
188В 0018 Його найкращії літа, / Що він не знатиме, де дітись / На сім широкім вольнім світі,
189В 0005 А матері на нас дивились / Та говорили, що колись / Одружимо їх. Не вгадали.
189В 0042 – Ота маленька, кучерява, / Що з нами гралася колись. / Чого ж ти, брате,
зажуривсь?
189В 0048 Вернулась, правда, через год, / Та що з того. З байстрам вернулась, / Острижена.
Було, вночі
189В 0057 Занапастилась, одуріла. / А що за дівчина була, / Так так що краля! І невбога,
189В 0058 А що за дівчина була, / Так так що краля! І невбога, / Та талану Господь не дав...–
191В 0009 Спасибі, друже; похвались, / Що люде і тебе знайшли / І знали, що з тебе зробити.
191В 0010 Що люде і тебе знайшли / І знали, що з тебе зробити. / Прощай же, друже! Ні хвали,
192В 0003 Хоч капельку на образ божий, / Звичайне, що не всі, а так, / Хоч деякі.
194В 0029 Великого Бога! / Нема на що подивитись, / З ким поговорити.
194В 0048 Та все-таки не ті люде, / Що на цій чужині! / Гуляв би я понад Дніпром
194В 0071 Бо серце холоне, / Як подумаю, що, може, / Мене похоронять
198В 0029 Про лицаря того гетьмана, / Що на огні ляхи спекли. / А потім би з гори зійшли;
200В 0052 Та аж за царину зайшла / Та й бачить, що пасе ягнята / Male хлоп'яточко в стерні.
200В 0055 «О горе, горенько мені! / Що я робитиму на світі? / Се ти, Петрусю?» – «Ажеж я».
200В 0079 Або кукіль, або пшениця. / Бо ми не знаєм, що твориться / У його там. А він хоч зна,
200В 0092 І генерал собі радіє, / Що діло, бачите, святе / Удвох таки вони зробили.
200В 0104 Розкажем іноді колись / Про те, що снилося Петрові. / А генеральші чорнобровій
200В 0106 А генеральші чорнобровій / Що тепер снилося? то ми / Оце й розкажемо.
200В 0122 Душі негрішній, молодій! / Та що ж робить? Нестало сили, / Сердега разом одуріла.
200В 0147 Петрусь не бачив. А небога / Сама не знає, що робить. / І що їй діяти з собою?
200В 0148 Сама не знає, що робить. / І що їй діяти з собою? / Або сховатись під водою,
200В 0169 Святий покой ваш стерегти / І в домовині. Що ж то буде / З превосходительною? Що
ти
200В 0170 І в домовині. Що ж то буде / З превосходительною? Що ти / Тепер робитимеш з
собою,
205В 0010 Вони і Господом забуті. / Так що ж мені тут гріти-дути! / А де оті??. Невже в сажах
205В 0018 Кого годують, доглядають. / І що ж ви скажете: за славу / Лили вони моря кроваві
207В 0006 На наші сльози сміючись. / За що, не знаю, називають / Хатину в гаї тихим раєм.
207В 0012 Чи єсть у Бога люте зло! / Що б у тій хаті не жило? / А хату раєм називають!
207В 0068 А подивися та спитай! / Що там твориться, у тім раї! / Звичайне, радість та хвала!
207В 0076 Нема святого на землі... / Мені здається, що й самого / Тебе вже люди прокляли!
209В 0003 Своє стародавнє, шукаю, шукаю, / Щоб чим похвалитись, що й я таки жив, / Що й я
таки Бога колись-то хвалив!
209В 0004 Щоб чим похвалитись, що й я таки жив, / Що й я таки Бога колись-то хвалив! /
Шукаю, шукаю... Господи, б хотілось
209В 0007 Згадать хоть що-небудь! Та оце й наткну[в]сь / На таке погане, що так і заснув, /
Богу не молившись!.. От мені приснилось...
209В 0038 Та добре дивися – а я розкажу, / За що Україна наша стала гинуть, / За що й я меж
ними в могилі лежу.
209В 0039 За що Україна наша стала гинуть, / За що й я меж ними в могилі лежу. / Ти ж
людям розкажеш, як виростеш, сину.
209В 0049 Мара яка-небудь. Мені той козак / Росказував ось що... / -----
209В 0071 Гармату, гаківниць два вози, / Пшона, пшениці, що придбав, / Я всю мізерію оддав
209В 0126 А як ми бились, умирали, / За що ми голови складали / В оці могили? Будеш жить,

- 214В 0013 Чого ж я плачу? Мабуть, шкода, / Що без пригоди, мов негода, / Минула молодість моя.
- 215В 0017 Чи не меж вами ж я, погані, / Так опоганився, що й не знати, / Чи й був я чистим коли-небудь,
- 215В 0029 Без шляху битого... а ви! / Дивуєтесь, що спотикаюсь, / Що вас і долю проклинаю,
215В 0030 Дивуєтесь, що спотикаюсь, / Що вас і долю проклинаю, / І плачу тяжко, і, як ви...
- 216В 0008 Дідусь сивесенький, рида – / Того, бачте, що сирота. / -----
- 218В 0023 З тюрми не видно. Слава Богу / Й за те, що бачу. Ще живуть, / І Богу моляться, і мруть
- 218В 0033 Спасибі сиротам багатим, / Що хрест поставили. А я... / Така доленька моя!
- 218В 0045 Та праведних твоїх питає, / Що він зробив їм, той святий, / Той назорей, той син єдиний
- 218В 0048 Богом ізбранної Марії, / Що він зробив їм? І за що / Його, святого, мордували,
218В 0048 Богом ізбранної Марії, / Що він зробив їм? І за що / Його, святого, мордували,
218В 0056 І повісили меж ними – / За що? Не говорить / Ні сам сивий верхотворець,
218В 0266 Вони, бач, кесаря хвалили / На всі лади, що аж остило / Самим їм дурня вихвалять,
218В 0274 По всьому царству: так і так. / Що кесар Бог. Що більш од Бога! / І майстрові дали кувать
- 218В 0274 По всьому царству: так і так. / Що кесар Бог. Що більш од Бога! / І майстрові дали кувать
- 218В 0278 Так, нотабене, додали, / Що бронзовий той кесар буде / І милувать. Сердешні люде,
218В 0320 Преторіанам дав указ, / Щоб все, що хочуть, те й робили, / А ми помилуємо вас.
218В 0344 Ласкавого Бога. / А поки що з матерями / Алкідова мати
218В 0483 Одна-однісінька надворі. / І що ти зможеш? – Горе! Горе! / О горе лютеє моє!
218В 0486 Моя ти доленько! Без його / Що я робитиму? До кого / Я прихилюся?.. – І небога
- 230В 0012 До того люд домуштровали, / Що сам фельдфебель дивувались / І маршировкою, і всім...
- 230В 0041 Якийсь дурний оригінал, / Що в морду затопив капрала, / Та ще й у церкві, і пропало,
230В 0047 Із мільона свинопасів, / Що царство все оголосив – / Сатрапа в морду затопив.
- 237В 0015 І розум наш і наш язик... / Та й де той пан, що нам закаже / І думать так і говорить?
- 248В 0004 Та сам собі дивується, / Що людей немає. / -----
- 249В 0027 Зотни, поки не піднялось! / – Так що ж,– промовив Ірод п'яний,– / По всьому царству постинать
- 250В 0055 І рада, аж сміється, рада / Що Йосип, сидячи, мовчав, / Не боронив їй, не спиняв
250В 0099 Огнепалимої тії, / Що серце без огню розтопить / І без води прорве, потопить
250В 0118 Під явором у холодочку, / Поки що буде. / -----
- 250В 0169 Старий нарек його Іваном... / Так бачиш що! – А гость роззутий, / Умитий з куці вихожав
- 250В 0198 Промовив гость,– того ніколи, / Що нині узреться. Равві, / Равві великого глаголи
- 250В 0252 Сліпі і маліє душою, / А тих, що бачать над собою / Сокиру, молот і кують
250В 0273 В свою убогую хатину. / Молися й дякуй, що не кинув, / Що на розпуття не прогнав.
250В 0274 Молися й дякуй, що не кинув, / Що на розпуття не прогнав. / А то б цеглиною убили –
250В 0278 В Єрусалимі говорили / Тихенько люде, що стяли / У городі Тіверіаді
250В 0285 У Назарет. І він радіє, / Що наймичка його несла / В утробі праведную душу
250В 0338 Дає та й каже: – На, моя дитино, / Поки що, буде, укріпись, / До Віфлієма не близенько;
- 250В 0356 Єдиную тую дитину, / Що нас од каторги спасла! / І пресвятая, неповинна,
250В 0369 Зійшовся люд і шепотить, / Що щось непевне з людьми буде / Во Іудеї. Гомонить
250В 0393 Дивітєся ж, о! матері! / Що роблять іроди царі! / -----
- 250В 0397 Убогим людям, чабанам, / Що привітали, заховали / І нам Спасителя спасли.
250В 0410 Неначе сонце, і дивилась / На ту ослицю, що несла / В Єгипет кроткую Марію
250В 0439 І ніби фараонам знати / Вони дають, що правда божа / Встає вже, встала на землі.
250В 0475 Чогось увечері наївсь, / Та так наївся, що й опрігсь, / Таке-то мені сказали.
- 250В 0550 Додому, бачте, показати, / Що й він уміє майструвати. / Марія ще за ворітьми
266В 0023 Та вже такого сподаря, / Що гради й весі пожирало. / Земля тряслася, трепетала
268В 0006 Мій любий краю неповинний! / За що тебе Господь кара, / Карає тяжко? За Богдана,

- 268В 0025 Да зрить розтленная земля, / Що я держитель і все бачу. / Воскресни, мамо! І
вернися
- 268В 0032 Прорци своїм лукавим чадам, / Що пропадуть вони, лихі, / Що їх безчестіє, і зрада,
268В 0033 Що пропадуть вони, лихі, / Що їх безчестіє, і зрада, / І криводушіє огнем,
268В 0037 Нарізані на людських душах, / Що крикне кара невсипуща, / Що не спасе їх добрий
цар,
268В 0038 Що крикне кара невсипуща, / Що не спасе їх добрий цар, / Їх кроткий, п'яний
господар,
268В 0059 Свою надію; й речете, / Що цар наш Бог, і цар надія, / І нагодус і огріє
268В 0062 Вдову і сирот.– Ні, не те, / Скажи їм ось що: – Брешуть боги, / Ті ідоли в чужих
чертогах,
268В 0064 Ті ідоли в чужих чертогах, / Скажи, що правда оживе, / Натхне, накличе, нажене
281В 0014 ----- / Що гомонить отам, зичить / Удосвіта? То повертає
284В 0009 ----- / Що без долі, без родини / Та без вірної дружини,
286В 0003 Світе вольний, несповитий! / За що ж тебе, світе-брате, / В своїй добрій, теплій хаті
292В 0034 Жидам сердешним заздру стало, / Що й невеличкою царя / І з кізяка хоч олтаря
292В 0050 На новобранця чабани / Та промовляли, що й вони / Таки не дурні. Ач якого
292В 0067 – Панове чесная громадо! / Що нам робить? Наш мудрий цар, /
Самодержавець-господар,
297В 0008 На тих оддоєних щенят, / Що ти щенила. Муко! Муко! / О скорбь моя, моя печаль!
303В 0017 Гарненько думав. І не бачу, / Що з того боку, мов із ями, / Очима лупа кошеня.
303В 0024 Та й знову думать заходивсь / Про те ж таки, що й перше думав. / -----

ЩОБ 265

- 010А 0020 А може, жде козаченька, / Щоб залоскотати. / Не русальонка блукає:
010А 0026 Так ворожка поробила, / Щоб менше скучала, / Щоб, бач, ходя опівночі,
010А 0027 Щоб менше скучала, / Щоб, бач, ходя опівночі, / Спала й виглядала
010А 0073 А до неживого у яму б лягла. / Не так серце любить, щоб з ким поділитися, / Не так
воно хоче, як Бог нам дає:
010А 0109 Світи довше в чистім полі, / Щоб нагулялись доволі. / Поки відьми ще літають,
010А 0199 Цікаві (нігде правди діти) / Підкралися, щоб ізлякати; / Коли подивляться, що
вбитий, –
016А 0039 Цвісти над ним буду, / Щоб не пекло чуже сонце, / Не топтали люде.
018А 0006 Утопився б молоденький, / Щоб не нудить світом, / Утопився б – тяжко жити,
019А 0032 Голосніше, жалібніше, / Щоб вітри почули, / Щоб понесли буйнесенькі
019А 0033 Щоб вітри почули, / Щоб понесли буйнесенькі / За синєє море
020А 0111 Несе Альта вісті, / Щоб летіли круки з поля / Ляшків-панків їсти.
024А 0083 Несе Альта вісті, / Щоб летіли круки з поля / Та ляшеньків їсти.
030А 0065 Пиде за водою, / Щоб вороги не бачили; / Прийде до криниці,
030А 0250 Де б не заховали, / Щоб грішної на сім світі / Люде не займали.
030А 0370 Попоміряв і я колись – / Щоб його не мірять!.. / Розказав би про те лихо,
030А 0385 Кете лиш кресало / Та тютюну, щоб, знаєте, / Дома не журились.
030А 0388 А то лихо розказувати, / Щоб бридке приснилось! / Нехай його лихий візьме!
030А 0426 Бач, на що здалися карі оченята: / Щоб під чужим тинном сльози вилити! /
Отож-то дивіться та кайтесь, дівчата,
030А 0428 Отож-то дивіться та кайтесь, дівчата, / Щоб не довелося москаля шукати, / Щоб не
довелося, як Катря шукає...
030А 0429 Щоб не довелося москаля шукати, / Щоб не довелося, як Катря шукає... / Тоді не
питаєте, за що люде лають,
030А 0442 Якби мали силу, / Щоб сироті не світило, / Сльози не сушило.
030А 0448 Чого хотять люде? / Щоб плакала!.. Серце мое! / Не плач, Катерино,
030А 0452 Терпи до загину! / А щоб личко не марніло / З чорними бровами,
030А 0467 Шануйтесь ж, любі, в недобру годину / Щоб не довелося москаля шукати. / -----
030А 0560 Вийшов з хати карбівничий, / Щоб ліс оглядіти, / Та де тобі! Таке лихо,
030А 0708 Панське личко, чорні брови... / Нашо? Щоб пізнали! / Змальовала, не сховала...
045А 0034 На базарі – про Лазаря, / Або, щоб те знали, / Тяжко-важко заспіває,

- 045A 0056 Старий заховавсь / В степу на могилі, щоб ніхто не бачив, / Щоб вітер по полю слова розмахав,
 045A 0057 В степу на могилі, щоб ніхто не бачив, / Щоб вітер по полю слова розмахав, / Щоб люде не чули, бо то боже слово,
 045A 0058 Щоб вітер по полю слова розмахав, / Щоб люде не чули, бо то боже слово, / То серце по волі з Богом розмовля,
 045A 0087 Твоє серце, та виспівуй, / Щоб люде не чули. / А щоб тебе не цурались,
 045A 0088 Щоб люде не чули. / А щоб тебе не цурались, / Потурай їм, брате!
 047A 0111 Пішла вночі до ворожки, / Щоб поворожити, / Чи довго їй одинокій
 047A 0132 Зроби, моя пташко! / Щоб додому не вернулась... / Тяжко мені, тяжко!
 047A 0217 До схід сонця, ранісінько, / Щоб ніхто не бачив... / Рости ж, серце-тополенько,
 052A 0087 Що було, минуло... / Утни, батьку, щоб нехотя / На весь світ почули,
 057A 0083 Коло свого серця, / Щоб вороги не бачили, / Як лихо сміється...
 061A 0083 Та й ті розривають; / А він хоче, щоб слухали, / Як старці співають.
 061A 0187 І мертвого слова, / Щоб вилить журбу, сльози. / Бувайте здорові,
 061A 0257 Не знаючи за що. / Минулося, щоб не снилось!.. / Ходімо, хлоп'ята,
 061A 0399 Гнуться мовчки, усміхаться, / Щоб люди не знали, / Що на серці заховано,
 061A 0401 Що на серці заховано, / Щоб не привітали. / Бо їх ласка... Нехай сниться
 061A 0404 Тому, в кого доля, / А сироті щоб не снилась, / Не снилась ніколи!
 061A 0474 Якби жива? Нехай, Боже, / Щоб я був проклятий!..» / «Ха-ха-ха-ха!.. Чорт, панове,
 061A 0564 «Та ні, не те... вибачайте... / Щоб лиха не знали, / Щоб вам гроші приснилися...
 061A 0565 Щоб лиха не знали, / Щоб вам гроші приснилися... / Бачте, у Вільшаній
 061A 0575 Правду Лейба каже; / А щоб певна була правда, / Нехай шлях покаже.
 061A 0757 Тихесенько, гарнесенько, / Щоб ніхто не бачив / Ні дівочі дрібні сльози,
 061A 0845 Не згадуйте, пани-брати, / Бо щоб не почули. / Та й що з того, що згадаєш?
 061A 0919 тобі й пшик! Що там за рада? Чом вони не дзвонять? Чим / спиниш народ, щоб не гомонів? Не десять душ, а, слава / Богу, вся Смілянщина, коли не вся Україна. Он, чуєте?
 061A 0962 ----- / Та не голосно, щоб не почула старшина. / -----
 061A 1010 Який-бо ти бевзь і справді! Бачиш, ось що він співав: / щоб ляхи погані, скажені собаки, каялись, бо йде Залізняк / Чорним шляхом з гайдамаками, щоб ляхів, бачиш,
 061A 1011 щоб ляхи погані, скажені собаки, каялись, бо йде Залізняк / Чорним шляхом з гайдамаками, щоб ляхів, бачиш, / різати...
 061A 1195 Без світла лічать бариші, / Щоб не побачили, бач, люде. / І ті на золото лягли
 061A 1202 Та глянуть на люде, що вони моторять, / Щоб Богові вранці про те розказать. / Світить білолиций на всю Україну,
 061A 1212 Недолю співаю козацького краю: / Слухайте ж, щоб дітям потім розказать, / Щоб і діти знали, внукам розказали,
 061A 1213 Слухайте ж, щоб дітям потім розказать, / Щоб і діти знали, внукам розказали, / Як козаки шляхту тяжко покарали
 061A 1258 А тепер що буде! Сховайся ж за гору; / Сховайся, мій друже, щоб не довелось / На старість заплакать...
 061A 1369 Ще раз треба перемучить, / Щоб не повставали / Нехрещені, клятї душі».
 061A 1397 Муки ляхам, муки! / Муки страшної, щоб пекло / Тряслося та мліло!»
 061A 1477 І синього моря, / І Дніпра, щоб вилить люте, / І Дніпра не стане.
 061A 1571 Спитать про Оксану? / Не питаю, щоб не знали, / За що пропадаю».
 061A 1643 А в лісі скарб. Як приїдем, / То щоб кругом стали, / Скажи хлопцям. Може, льохи
 061A 1680 Кричать: «Ляхам кари! / Кари ляхам, щоб каялись!» / І діти карають.
 061A 1718 Де що запопали, / Щоб засвітла повечерять. / «Гуляй!» – загукали.
 061A 1745 Веселої утни, старче, / Щоб земля ломилась, – / Про вдовицю-молодицю,
 061A 1971 «Добре, добре!.. Залізняче, / Гукни, щоб палили. / Преподобиться з ляхами...
 061A 2107 (От хлопець звичайний!), / Щоб не сердить отамана, / Покинув Оксану;
 061A 2222 «Мої діти – католики... / Щоб не було зради, / Щоб не було поговору,
 061A 2223 Щоб не було зради, / Щоб не було поговору, / Панове громадо!
 061A 2354 Землею накрити, / Щоб козацьке мале тіло / Собаки не їли.
 061A 2359 Поніс Гонта дітей своїх, / Щоб ніхто не бачив, / Де він синів поховас

- 061A 2419 Зрівняв землю, покритв дерном / Щоб ніхто не бачив, / Де полягли Гонти діти,
061A 2445 Ходив я, та плакав, та людей шукав, / Щоб добру навчили. Я тепер згадав, / Згадав,
та й жаль стало, що лихо минуло.
- 061A 2454 По чарці з сусідом випивши тієї, / Батько діда просить, щоб той розказав / Про
Коліївщину, як колись бувало.
- 114A 0037 Та як била мати, / Щоб з козаком не стояла. / Звичайне, дівчата...
- 114A 0368 Любить, кого знає. Я б тебе сховав / Далеко! далеко! щоб ніхто не знав, / Щоб ніхто
не бачив, де витає доля,
- 114A 0369 Далеко! далеко! щоб ніхто не знав, / Щоб ніхто не бачив, де витає доля, / Моя доля,
моє щастя,
- 114A 0405 Зорям яснооким, / Щоб без мене доглядали / Тебе, одиноку.
- 150A 0178 А не женеться Візантія: / Вона боїться, щоб Чернець / Не засвітив Галату знову
- 173A 0007 Всіх святих благала, / Та щоб йому всі святії / Талан-долю слали.
- 173A 0087 Жупанок купила. / Щоб і воно, удовине, / До школи ходило.
- 180A 0007 Чи нема країни, / Щоб загарбать і з собою / Взять у домовину.
- 180A 0066 Скупий жидюга дав би гривню, / Щоб позирнуть на ті дива. / Та чорта з два!
- 180A 0229 Із нор золото виносять, / Щоб пельку залити / Неситому!.. То катаржні.
- 180A 0334 Аж потіють, та товпляться, / Щоб то ближче стати / Коло самих: може, вдарять
- 192A 0066 На возі додому. / Благов Бога, щоб дівчину... / Хоч село побачить.
- 199A 0080 Богу помолюся, / Щоб усі слав'яне стали / Добрими братами,
- 199A 0222 І зверху і здолу, / Щоб не втекла сіра птаха / На слав'янське поле.
- 199A 0339 Кругом ченці стали. / Боялися, щоб не виліз / Гадиною з жару
- 207A 0422 Ридала-молилась, / Щоб Степан той, доля тая, / Їй хоча приснилась.
- 207A 0450 То, бач, ради страху, / Щоб ляхи або татаре / Часом не спіткали».
- 221A 0093 Московського копитана, / Щоб і мене вбили. / Ні, не вбили, а пустили
- 221A 0314 Чого ж ти нас закликала? / Щоб на льох дивиться? / -----
- 221A 0408 Ті фігури он для чого: / Щоб люди не крали / Води з річки та щоб нишком
- 221A 0409 Щоб люди не крали / Води з річки та щоб нишком / Піску не орали,
- 221A 0450 Ісправник аж просить, / Щоб нікого не пускали, / І в Чигрин доносить
- 221A 0475 У москалі заголив би, / Щоб знав, як дурити / Правительство!! Кричить, біга,
- 221A 0506 Там-то він молився, / Щоб москаль добром і лихом / З козаком ділився.
- 234A 0018 Сховай тільки в полі, / Щоб ніхто не знав, не бачив / Моєї недолі!..
- 234A 0281 «Спасибі вам! – старий каже. / Тепер, щоб ви знали, / Треба краю доводити,
- 234A 0316 А Марко аж плакав, / Щоб була вона за матір. / «Ні, Марку, ніяко
- 234A 0349 У Йвана святого, / Щоб голова не боліла / В Марка молодого;
- 234A 0380 І молила Бога, / Щоб швиденько верталася, / Бо без неї в хаті
- 246A 0114 Ми не гішпани; крий нас, Боже, / Щоб крадене перекупать, / Як ті жиди. Ми по
закону!..
- 246A 0132 Істини... чи, може, / Щоб ми з тебе насміялись? / Воно ж так і сталось.
- 246A 0139 За кражу, за войну, за кров, / Щоб братню кров пролити, просять / І потім в дар тобі
прносять
- 250A 0044 Що Бог создав вас не на те, / Щоб ви неправді поклонились!.. / І хилитесь, як і
хилились!
- 250A 0055 ----- / Ох, якби те сталось, щоб ви не вертались, / Щоб там і здихали, де ви поросли!
- 250A 0056 Ох, якби те сталось, щоб ви не вертались, / Щоб там і здихали, де ви поросли! / Не
плакали б діти, мати б не ридала,
- 250A 0083 Що вони на світі / На те тільки, щоб панувать... / Бо невчене око
- 250A 0131 Учитель великий, / А не те, щоб прості люде. / А гвалту! а крику!
- 250A 0239 Отак і ви прочитай[те], / Щоб не сонним снились / Всі неправди, щоб розкрились
- 250A 0240 Щоб не сонним снились / Всі неправди, щоб розкрились / Високі могили
- 250A 0243 Перед вашими очима, / Щоб ви розпитали / Мучеників, кого, коли,
- 256A 0031 Чи то засадили / Нові кати? Щоб до тебе / Люди не ходили
- 268A 0005 На Вкраїні милій, / Щоб лани широкополі, / І Дніпро, і кручі
- 270A 0081 Цвітом на сім світі? / Щоб людей я веселила, / Тих самих, що вбили
- 274A 0067 Моя се мати і сестра. / Моя се відьма, щоб ви знали. / -----
- 274A 0245 Та й у село. Хотілось, бач, / Щоб люде не знали. / От я крадусь попідтинню

- 274A 0290 Ключчям вимошчала, / Щоб не знать було, що стрига. / Прибралась, ходила,
 274A 0321 І байстрят носила / За плечима. Щоб привчались... / Аж і сам приїхав.
 274A 0335 ----- / Бо щоб не почули / Мого слова. Страшно буде.
 274A 0471 Дівчат научала, / Щоб з панами не кохались, / Людей не цурались.
 006В 0130 Тобі покинутої хати... / Благаю Бога, щоб печаль / Тебе довіку не збудила,
 006В 0132 Тебе довіку не збудила, / Щоб у палатах не найшла... / Щоб Бога ти не осудила
 006В 0133 Щоб у палатах не найшла... / Щоб Бога ти не осудила / І матері не прокляла.
 006В 0148 І Господа просить, / Щоб послав він дощі вночі / І дрібнії роси.
 006В 0150 І дрібнії роси. / Щоб калина прийнялася, / Розпустила віти.
 016В 0047 Бодай ви терном поросли! / Щоб люди й сліду не найшли, / Щоб і не знали, де й
 шукати.
 016В 0048 Щоб люди й сліду не найшли, / Щоб і не знали, де й шукати. / В тому господньому
 селі,
 016В 0114 Та карії очі / Щоб марніли в самотині... / Може, Бог так хоче?
 016В 0234 І думає: тебе не стало... / Умийся, серце, щоб пізнала / Тебе, єдиную свою...
 016В 0250 Та голоду раді, та Бога благають, / Щоб ще хоч годочок хлібець не рожав. / Тойді б і
 в Парижі, і іншому краї
 016В 0254 А Бог куняє. Бо се було б диво, / Щоб чути і бачить – і не покарать. / Або вже аж
 надто долготерпеливий...
 016В 0408 Господа благають, / Щоб княжна до їх вернулась. / А її немає
 025В 0015 Коли забули, бодай заснули, / Про мою доленьку щоб і не чули. / -----
 028В 0018 Хотілося б... Та й то для того, / Щоб не робили москалі / Труни із дерева чужого,
 038В 0107 Загине все, ти сам загинеш. / І не згадають, щоб ти знав... / І старець тяжко заридав.
 042В 0011 Не так залізо гартували, / Щоб перегризти. Горе нам! / Невольникам і сиротам
 044В 0014 Заревли великі дзвони, / Щоб сідлали хлопці коні, / Щоб мечі-шаблі гострили
 044В 0015 Щоб сідлали хлопці коні, / Щоб мечі-шаблі гострили / Та збирались на веселля,
 044В 0034 Дарувала шиту шовками хустину, / Щоб згадував на чужині. / -----
 046В 0013 Та сам собі у бур'яні, / Щоб не почув хто, не побачив, / Виспівую та плачу.
 046В 0033 Своїх малих діток, / Научай їх, щоб не вчилися / Змалку віршовати.
 046В 0039 І віршує й плаче / Тихесенько, щоб Бог не чув, / Щоб і ти не бачив.
 046В 0040 Тихесенько, щоб Бог не чув, / Щоб і ти не бачив. / Щоб не довелося, брате,
 046В 0041 Щоб і ти не бачив. / Щоб не довелося, брате, / І йому каратись.
 046В 0115 ----- / Благаю Бога, щоб світало, / Мов волі, світу сонця жду.
 046В 0118 Цвіркун замовкне, зорю б'ють. / Благаю Бога, щоб смеркало, / Бо на позорище ведуть
 046В 0121 Старого дурня муштровати. / Щоб знав, як волю шанувати, / Щоб знав, що дурня
 всюди б'ють.
 046В 0122 Щоб знав, як волю шанувати, / Щоб знав, що дурня всюди б'ють. / -----
 050В 0009 Село. / Та щоб не лізти на чужину, / Пиши: у нас на Україні.
 050В 0152 А вас, письменних, треба б бити, / Щоб не кричали: «Ах! аллах! / Не варт, не варт на
 світі жити!»
 057В 0345 Се, бачиш, для того, / Щоб знать було, що криниця / Єсть коло дороги,
 057В 0347 Єсть коло дороги, / Щоб заходили з криниці / Люде воду пити
 066В 0017 І милосердому молюсь, / Щоб ви лихим чим не згадали. / Хоч я вам кривди не робив,
 067В 0006 А сиріч... як би вам сказати, / Щоб не збрехавши. Нумо знову / Людей і долю
 проклинати.
 067В 0008 Людей і долю проклинати. / Людей за те, щоб нас знали / Та нас шанували.
 067В 0010 Та нас шанували. / Долю за те, щоб не спала / Та нас доглядала.
 068В 0160 Думав сам себе зарізати, / Щоб не нудить світом. / І зарізав би, та диво,
 068В 0167 З Броварського лісу, / Щоб зарізатися. Дивлюся, / Мов на небі висить
 074В 0070 Дерево благають, / Щоб парости розпустило / У їх біднім краї.
 076В 0074 І кінву доброго сикеру... / І цар сказав, щоб на вечерю / Раби рабиню привели,
 076В 0089 Його Версавію укрив. / А щоб не знав він тії шкоди, / То цар убив його, та й годі.
 076В 0120 Аж плаче, бідний, батька просить, / Щоб та Фамар, сестра, прийшла, / – Драгий мій
 отче і мій царю!
 076В 0123 Вели сестрі моїй Фамарі, / Щоб коржика мені спекла / Та щоб сама і принесла,
 076В 0124 Щоб коржика мені спекла / Та щоб сама і принесла, / То я, вкусив його, возстану

- 076В 0152 (Натуру вовчу добре знали), / То, щоб нагрить його, взяли, / Царевен паче красотою,
076В 0218 Отих царів, катів людських. / Морока з ними, щоб ви знали, / Мов дурень, ходиш
кругом їх,
083В 0086 Сміялись з нерівні, / Щоб не було і вам того, / Що тій титарівні!
083В 0195 Соцькому сказати, / Та щоб ішов з громадою / Дитину шукати!!
083В 0212 Стовп високий муровали, / Щоб про неї люде знали, / Дітей своїх научали,
083В 0214 Дітей своїх научали, / Щоб навчалися дівчата, / Коли не вчить батько, мати.
088В 0008 Похилившись, / Не те щоб дуже зажурившись, / А так на палубі стояв
088В 0015 А я вже думав спать лягать / Та й став, щоб трохи подивиться / На круглолицю
молодицю,
088В 0022 Та й заспівав, – звичайне, тихо, / Щоб капітан не чув, бо злиха / Якийсь лихий, хоч і
земляк.
090В 0010 В душі своїй перебираю / Та списую; щоб та печаль / Не перлася, як той москаль,
092В 0061 Тихесенько-тихо, / Щоб ніхто і не побачив... / Та й більше нічого.
095В 0038 І за що страдала. / Та нищечком, щоб не чули / Або не дознались.
095В 0125 Людській сльози проливать, / Щоб милость душу осінила, / Щоб спала тихая печаль
095В 0126 Щоб милость душу осінила, / Щоб спала тихая печаль / На очі їх, щоб стало жаль
095В 0127 Щоб спала тихая печаль / На очі їх, щоб стало жаль / Моїх дівчаток, щоб навчились
095В 0128 На очі їх, щоб стало жаль / Моїх дівчаток, щоб навчились / Путиями добрими ходить,
095В 0163 І просить, благає, / Щоб на його подивилась, / Щоб утерла очі...
095В 0164 Щоб на його подивилась, / Щоб утерла очі... / І дивитися не хоче
095В 0211 І сторож боязно кричить, / Щоб злого пана не збудить. / Аж глядь, палати зайнялись.
103В 0007 Поміркувать, / Щоб бідне птаство заступить, / Орлине царство затопить
103В 0014 І все б, здавалося? А ні, / Щоб не толочили пашні... / Воно було б не диво,
103В 0025 Оце тобі вари й печи!» / Щоб не нести додому / Таке добро, то повбивав,
111В 0017 Пречистій ставила, молила, / Щоб доля добрая любила / Її дитину... Добре, мамо,
113В 0019 І Бога благаю, / Щоб не приспав моїх діток / В далекому краю.
114В 0021 І пішли шукати / Трути-зілля, щоб Івана / Завтра отруїти.
121В 0017 Людей поучас, / Щоб брат брата не різали / Та не окрадали,
121В 0020 Та в москалі вдовиченка / Щоб не отдавали. / -----
127В 0024 До батечка та скажіте, / Щоб службу служили / Та за мою грішну душу
127В 0028 А дівчині молоденькій / Скажіть, щоб не ждала. / -----
133В 0008 І питать тебе про тебе, / Щоб потім сміятись, / Щоб з тебе сміятись,
133В 0009 Щоб потім сміятись, / Щоб з тебе сміятись, / Щоб тебе добити...
133В 0010 Щоб з тебе сміятись, / Щоб тебе добити... / Без ворогів можна в світі
136В 0011 Та поїдем вінчатися, / Щоб не знали батько й мати, / Де ми будем ночувати.
137В 0035 Святого Бога просить, хвалить, / Щоб дав їм мудрості дознати, / Гетьмана доброго
обрати.
137В 0075 Козакам на славу. / Щоб лякались вражі ляхи / У своїй Варшаві. –
140В 0007 Я виходила за гай на долину, / Щоб не бачила мати, / Мого молодого
147В 0039 Ніхто не вийшов вранці з хати, / Щоб їх, сердешних, поховати, / Під хатами і
погнили.
149В 0024 Ой із журби та із жалю, / Щоб не бачить, як читають / Листи тії, погуляю,
150В 0004 То сам собі оце шукаю / Когось-то, з ним щоб розмовлять. / Шукаю Бога, а нахожу
150В 0012 Ніже единого слухаю, / Щоб доладу було згадать. / А душу треба розважать,
153В 0025 Та й думало з нею, / Щоб цього не знала мати, / Звичайне побратись,
158В 0038 Що ж діяти? На те й лихо, / Щоб з тим лихом битись. / А ти, друже мій єдиний,
161В 0004 Троха лиш! Треба розказати, / Щоб з жалю не зробить сміху. / Од Борисполя
недалеко,
161В 0030 А сам Настусю піджидав, / Таки годованку, щоб з нею / Собі зробитися ріднею.
161В 0035 Самому в дурнях побувать. / А щоб не знать було нікому, / То ще й не радився ні з
ким.
161В 0148 Заставить треба богослова, / Щоб дома байдиків не бив, / Щоб він, гуляючи, навчив
161В 0149 Щоб дома байдиків не бив, / Щоб він, гуляючи, навчив / Настусю заповідь, щоб знову
161В 0150 Щоб він, гуляючи, навчив / Настусю заповідь, щоб знову / Не довелось дяка наймать,

- 161В 0222 Не так, як в бурсі!.. Помелом! / Щоб духу в хаті не було! / Великий світ наш, не загинеш!
- 161В 0321 Та й ліг собі тихенько спати, / Щоб Настю, бачте, не збудить, / Та сором не наробить.
- 172В 0015 В далеку неволью... / Щоб не росло таке зілля / На нашому полію.
- 180В 0017 І дожидає того світу, / Щоб знов на його надивитись, / Наговоритись.– Це моє!
- 180В 0023 Гордіше самої цариці. / Щоб людям, бачте, показати / Своє добро.– А подивіться!
- 180В 0044 А ти нездужаєш і встати, / Щоб хоч огонь той розвести. / В холодній молишся оселі
- 180В 0080 Калікою на розпутті, / Щоб собак дражнила, / Та ще й вилає. За те, бач,
- 185В 0022 Мій Боже милий! як хотілось, / Щоб хто-небудь мені сказав / Хоч слово мудре; щоб я знав,
- 185В 0023 Щоб хто-небудь мені сказав / Хоч слово мудре; щоб я знав, / Для кого я пишу? для чого?
- 185В 0029 А ще не знаю, що роблю. / Пишу собі, щоб не міняти / Часа святого так на так,
- 188В 0002 І золотої й дорогої / Мені, щоб знали ви, не жаль / Моєї долі молодої;
- 188В 0021 І піде в найми, і колись, / Щоб він не плакав, не журились, / Щоб він де-небудь прихилився,
- 188В 0022 Щоб він не плакав, не журились, / Щоб він де-небудь прихилився, / То оддадуть у москалі.
- 194В 0034 Мушу, мушу, а для чого? / Щоб не губить душу? / Не варт вона того жалю.
- 198В 0018 Та безталанною мою, / Мою Оксаночку; щоб з нею / Удвох дивитися з гори
- 198В 0049 Благов, і досі ще благаю, / Щоб хоч умерти на Дніпрі, / Хоч на малесенькій горі.
- 200В 0114 Вона благала пресвятую, / Щоб та її... щоб та спасла, / Щоб одурить їй не дала
- 200В 0114 Вона благала пресвятую, / Щоб та її... щоб та спасла, / Щоб одурить їй не дала
- 200В 0115 Щоб та її... щоб та спасла, / Щоб одурить їй не дала / Пренепорочная! І всує.
- 200В 0158 Моліте Господа, дівчата, / Моліте Господа, щоб мати / І вас отак не завдала
- 209В 0003 Своє стародавнє, шукаю, шукаю, / Щоб чим похвалитись, що й я таки жив, / Що й я таки Бога колись-то хвалив!
- 218В 0082 Подай душі убогій силу, / Щоб огненно заговорила, / Щоб слово пламенем взялось,
- 218В 0083 Щоб огненно заговорила, / Щоб слово пламенем взялось, / Щоб людям серце розтопило.
- 218В 0084 Щоб слово пламенем взялось, / Щоб людям серце розтопило. / І на Україні понеслось,
- 218В 0116 Капітолійський той синкліт, / Щоб первенця її вітали / Святі ідоли. Горить
- 218В 0216 Немає брата, ні сестри, / Щоб незаплакані ходили, / Не катувалися в тюрмі
- 218В 0268 Самим ім дурня вихвалять, / То, заразом щоб доканать, / Вони на раді й присудили,
- 218В 0270 Вони на раді й присудили, / Щоб просто кесаря назвати / Самим Юпітером, та й годі.
- 218В 0320 Преторіанам дав указ, / Щоб все, що хочуть, те й робили, / А ми помилюємо вас.
- 235В 0022 Його тихенько сповила / Та, щоб дожать до ланового, / Ще копу дожинати пішла.
- 236В 0010 Вона заснула: цар Микола / Її приспав. А щоб збудить / Хиренну волю, треба миром,
- 238В 0003 Блукав і Господа благов, / Щоб наша правда не пропала, / Щоб наше слово не вмирало;
- 238В 0004 Щоб наша правда не пропала, / Щоб наше слово не вмирало; / І виблагав. Господь послав
- 249В 0011 Лизав у ліктора халяву, / Щоб той йому на те, на се... / Хоч півдинарія позичив;
- 249В 0033 Оддав сенатові приказ, / Щоб тільки в Віфліємі били / Малих дітей.
- 250В 0013 Твого мученика сина, / Щоб хрест-кайдани донесли / До самого, самого краю.
- 250В 0301 Од кесаря, його самого, / Щоб ви сьогодні, сей же час! / Ви на ревізію у город,
- 250В 0431 Із очерету будувати, / Щоб хоч укритися вночі. / З-за Нілу сфінкси, мов сичі,
- 250В 0441 Встає вже, встала на землі. / Щоб фараони стереглись. / -----
- 250В 0445 Іосиф взявсь отару пасти, / Щоб хоч козу ту заробить / На молоко малій дитині.
- 250В 0576 Тихенько-тихо. Ангел спить, / То щоб його-то не збудить. / Та й не догледіла. Неначе
- 250В 0582 Марія втерла, сміючись, / Щоб він не бачив. І небозі / Не довелося одурити
- 250В 0623 Зайшла благать благого Бога, / Щоб син її найшовсь. Аж глядь, / Межи равнінами дитина,
- 266В 0029 І в Вавілоні посадили / В тюрму глибоку. Щоб не чуть / Було на світі того року

274В 0009 Постав ти ангели свої, / Щоб чистоту їх соблюли. / -----
278В 0038 Моє ти ладо принеси, / Щоб я постіль весела слала, / У море сліз не посилала,
292В 0038 Таки старого Самуїла, / Щоб він де хоче, там і взяв, / А дав би їм, старий, царя.
292В 0089 Тельця отрокам принесли, / Щоб їм дозволено співати / У сінях царських. Заревла
308В 0012 Ходімо в хату спочивать... / Весела хата, щоб ти знала!.. / Ой не йдімо, не ходімо,

ЩОВЕЧОРА 3

114А 0107 В гаю, в лузі / Щовечора святого / Розмовляла,
114А 0151 Та не по-їх стало! / Щовечора сходилися, / І мати не знала,
114А 0190 З убогим Петрусем / Щовечора розмовляла, / І мати не знала,

ЩОГЛИ 1

218В 0368 А твоя дитина / Ще й до щогли прикована – / Не неофіт новий,

ЩОГЛИСТИМИ 2

150А 0116 До самої хмари / З щоглистими кораблями / Палає Скутара.
154А 0116 До самої хмари / З щоглистими кораблями / Палає Скутара.

ЩОДЕНЬ 2

068В 0139 Мене господарем обрали. / Сем'я моя щодень росла / І вже до сотні доростала.
246В 0011 І де я в світі заховаюсь? / Щодень пілати розпинають, / Морозять, шкварять на огні!

ЩОДНЯ 1

057А 0094 Чуже поле поливають / Щодня і щоночі, / Поки, поки... не засиплють

ЩОЗИМУ 1

061А 1145 Де той Богун, де та зима? / Інгул щозиму замерзає – / Богун не встане загатить

ЩОНАЙМОЛОДШИЙ 1

175В 0046 Боятся пана. А один, / Щонаймолодший, озирнувшись, / Та вилами пана

ЩО-НЕБУДЬ 6

061А 0356 Та й то не од того, що серце болить: / Що-небудь згадає або що побачить... / Та й знову за працю. Отак треба жить!
061А 1016 Шкода! Ну, нехай стара в'язне, більше м'яса буде. / Поборгуй, будь ласкав, завтра оддам. Утни ще що-небудь / про гайдамаків.
061А 2308 Залізник гукає.– Ану, навісний, / Ушквар нам що-небудь, нехай земля гнеться, / Нехай погуляють мої козаки!»
207А 0157 Треба буде людей шукать / Та що-небудь діять. / Як ти скажеш?» – «Я не знаю,
207А 0203 Чи ти вже, Ярино, / Змайструвала нам що-небудь? / Отаке-то сину...»
209В 0006 Шукаю, шукаю... Господи, б хотілось / Згадать хоть що-небудь! Та оце й наткну[в]сь / На таке погане, що так і заснув,

ЩОНІЧ 2

010А 0041 Така його доля. / Дарма щоніч дівчинонька / Його виглядає.
010А 0221 Прилітає соловейко / Щоніч щебетати; / Виспівує та щебече,

ЩОНОЧІ 1

057А 0094 Чуже поле поливають / Щодня і щоночі, / Поки, поки... не засиплють

ЩОРОКУ 1

095В 0021 То вам байдуже, в добрий час / У Київ їздите щороку / Та сповідаєтесь, нівроку,

ЩОСЬ 38

010А 0016 Що чорніє над водою, / Щось біле блукає. / Може, вийшла русалонька

- 010A 0112 Поки півні не співають, / Посвіти нам... Он щось ходить! / Он під дубом щось там робить.
- 010A 0113 Посвіти нам... Он щось ходить! / Он під дубом щось там робить. / Ух! Ух!
- 010A 0124 Дивляться – мелькає, / Щось лізе вверх по стовбуру / До самого краю.
- 020A 0138 Умовк кобзар, сумуючи: / Щось руки не грають. / Кругом хлопці та дівчата
- 024A 0106 Умовк кобзар, сумуючи, / Щось руки не грають. / Кругом хлопці та дівчата
- 030A 0478 Іде Катря, шкандибає; / Дивиться – щось мріє... / Либонь, ідуть москалики...
- 061A 0122 Ревуть, стогнуть, розсердились, / Щось страшно співають. / Послухаю, пожурюся,
- 061A 0550 «Ось ми порятуєм». / «Постривайте, я щось скажу». / «Почуєм, почуєм,
- 061A 0900 ----- / Старий Головатий щось дуже коверзує. / -----
- 061A 0922 ----- / Справді співа щось; піду спиню. / -----
- 061A 1008 ----- / Я щось не второпав, що він співав про гайдамаків? / -----
- 180A 0348 Мов сичі надуті. / Та щось нишком розмовляли – / Здалека не чути –
- 180A 0429 Та сумно співає / Щось такеє невидиме: / -----
- 207A 0354 На шлях поглядає; / Із куряви щось вигляне / І знов пропадає;
- 207A 0475 Сидять собі та сумують. / Слухають... щось грає, / Мов на кобзі, на улиці
- 234A 0006 Молодиця молодая. / Щось до лона пригортає / Та з туманом розмовляє:
- 234A 0116 «Стривай лишень! / Чи чуєш? щось плаче / За ворітьми... мов дитина!
- 234A 0119 Побіжім лиш!.. Бачиш? / Я вгадував, що щось буде!» / -----
- 234A 0410 Коли б Марка діждатися... / Так щось тяжко стало!» / І внучатам із клуночка
- 234A 0444 Й на часточку дати; / Бо щось Марко забарився... / Може, де в дорозі
- 234A 0528 Вийди, Катре, з хати: / Я щось маю розпитати, / Дещо розказати».
- 274A 0252 Я ледве ступаю, / Вхожу в хату. Аж щось стогне, / Ніби умирає,–
- 274A 0423 І Богу молитись. / Щось таке їй поробила / Стара Маріула.
- 016B 0435 Та й занедужала. Лежала / Недовго щось, седмиці з три, / І все до крихти розказала...
- 029B 0077 Чоло похмаріло... / Мабуть, щось тяжке, тяжкеє / Вимовить хотілось
- 050B 0181 В Умані водили / По улицях – украла щось... / Потім утопилась.
- 082B 0018 А ми з колегою лягли / Та щось такеє розмовляли. / Я думав, де б того добра,
- 083B 0056 З того часу титарівні / Щось такеє сталось! / -----
- 175B 0038 Стара собака, та ще й бита. / У балці стало щось кричать, / Побігли хлопці рятовують.
- 200B 0191 Засохли губи; і вночі / Щось, ходя, шепче, сміючись. / Аж тиждень так собі нудила,
- 200B 0206 По генераловій душі; / Заговорили щось погане, / До генерала ідучи
- 200B 0210 З усіх усюд народу йде, / Та щось шепчуть про отруту / І судових неначе ждуть,
- 212B 0019 Молися ж, серце, помолюсь / І я з тобою. Щось пророче / Мені вже зазирає в очі,
- 218B 0524 Коло замкнутої брами / Та щось шепотала. / Чи не кесаря святого
- 218B 0530 Послухала, усміхнулась / І щось прошептала, / Якесь слово. І нищечком
- 236B 0002 Я не нездужаю, нівроку, / А щось такеє бачить око, / І серце жде чогось. Болить,
- 250B 0369 Зійшовся люд і шепотить, / Що щось непевне з людьми буде / Во Іудеї. Гомонить

ЩО-ТО 3

- 061A 0570 Ховай Боже! Як панночка! / Що-то за хороше! / А червінців! хоч не його,
- 061A 0765 З усіх вікон у титаря. / Що-то там твориться? / Треба глянуть та розказать...
- 161B 0228 Які-то стали люде злі!.. / А що-то діється у хаті? / Там знову, знать, мої малі

Э 1

221А 0204 ----- / Э... сестрица, много: / Три указа накаркала

ЭКОЙ 2

180А 0283 Чого се ви раді! / Що горите?» – «Экой хохол! / Не знает параду.

180А 0297 Говорить умію, / Та не хочу».– «Экой чудак! / Я всі входи знаю,

Ю 3

- 076В 0173 Знаю тільки, що цар грівся, / I... і не позна ю. / -----
076В 0209 Отиде в волості своя, / Отиде з шумом. І растлі ю, / Тую Рогніду молодую,
076В 0211 Тую Рогніду молодую, / І прожене ю, і княжна / Блукає по світу одна,

ЮБІЛЕЙ 1

- 218В 0436 Постригши сам себе в Зевеса, / Завдав Зевесу юбілей. / Ликую Рим. Перед кумира

ЮНАКА 1

- 207А 0331 Як побачив на коневі / Такого юнака. / Веде коня за поводи

ЮПІТЕР 3

- 218В 0335 Помолилась. А кумир той, / Юпітер той новий, / Ось побач, яке свято
218В 0352 Хвалиш-вихваляєш: / – От Юпітер, так Юпітер! / Не жаль і назвати
218В 0352 Хвалиш-вихваляєш: / – От Юпітер, так Юпітер! / Не жаль і назвати

ЮПІТЕРА 1

- 218В 0356 Ходила благати / У Афіни Юпітера. / Дурна, більш нічого! –

ЮПІТЕРОМ 4

- 218В 0271 Щоб просто кесаря назвать / Самим Юпітером. та й годі. / І написали воєводам
218В 0302 Перед Нероном, / Перед Юпітером новим, / Молились вчора сенатори
218В 0354 Не жаль і назвати / Юпітером. А я, дурна, / Ходила благати
218В 0479 Зевеса ліктори. За ним, / Твоїм Юпітером святим, / Залізу браму зачинили.

ЮПКОБОРЦЕВІ 1

- 282В 0007 Москви, оте[че]ства любитель, / О юпкоборцеві восплач. / І вся, о Русская беседа,

ЮПКУ 2

- 234А 0389 З собакою унучок грався, / А внучка в юпку одяглась / У Катрину і ніби йшла
161В 0075 Наділа б жовті черевики, / Червону б юпку одягла, / Заквітчала б барвінком коси...

ЮРОДИВИЙ 1

- 171А 0026 ----- / А я, юродивий, на твоїх руїнах / Марно сльози трачу: заснула Україна,

ЮРОДИВИМ 3

- 180А 0573 Чудне якесть!.. таке тільки / Сниться юродивим / Та п'яницям. Не здивуйте,
026В 0049 Нічого б на світі не знав. / Не був би в світі юродивим. / Людей і [бога] не прокляв!
230В 0051 Поки нездужає капрал, / Ви огласили юродивим / Святого лицаря. А бивий

ЮРОДИВИХ 1

- 091В 0034 А жаль великий на людей, / На тих юродивих дітей! / -----

ЮРОДИВІ 2

- 250А 0020 Схаменіться, недолюди, / Діти юродиві! / Подивіться на рай тихий,
230В 0049 Сатрапа в морду затопив. / А ви – юродиві – тим часом, / Поки нездужає капрал,

ЮРУСЕМ-ГЕТЬМАНЕНКОМ 1

- 221А 0020 Я з дітьми гуляю / Із Юрусем-гетьманенком / У піжмурки граєм.

ЮШКУ 1

- 207А 0117 А петрушку / Криши в юшку, / Буде смак, буде смак!

Я 757

- 016A 0025 Ти з ним розмовляєш. / Коли плаче, то й я плачу, / Коли ні – співаю,
016A 0028 Коли ж згинув чорнобривий, / То й я погибаю. / Тоді неси мою душу
016A 0041 Не топтали люде. / Я ввечері посумую, / А вранці поплачу,
018A 0021 Сміється, кепкує. / Чи я ж тобі не вродливий, / Чи не в тебе вдався,
018A 0029 Як коли згадаєш. / А я піду на край світа, / На чужій сторонці
020A 0147 Сидить, діти, у запічку, / А я з журби та до шинку, / А там найду свою жінку,
024A 0115 Сидить, діти, у запічку, / А я з журби та до шинку, / Найду в шинку свою жінку,
027A 0094 Переніс в убогу хату сироти. / Прилинь, сизий орле, бо я самотній / Сирота на світі, в
чужому краю.
027A 0101 А хвилі на той бік ідуть та ревуть. / А може, я й темний, нічого не бачу, / Злая доля,
може, по тім боці плаче,
027A 0107 Там з вітром могила в степу розмовляє, / Там не самотній був би з нею й я. /
Праведная душе, прийми мою мову
030A 0225 «Прости мені, мій батечку, / Що я наробила! / Прости мені, мій голубе,
030A 0253 Ти не скажеш... Ось хто скаже, / Що я його мати! / Боже ти мій!.. Лихо моє!
030A 0319 Та будьте багаті, / А я візьму сльози – / Лихо вилити;
030A 0325 Босими ногами! / Тоді я веселий, / Тоді я багатий,
030A 0326 Тоді я веселий, / Тоді я багатий, / Як буде серденько
030A 0369 Як його згадаю. / Попоміряв і я колись – / Щоб його не мірять!..
030A 0601 Подивись на мене – / Я Катруся твоя любя. / Нащо рвеш стремена?»
030A 0606 «Пострибай же, мій голубе! / Дивись – я не плачу. / Ти не пізнав мене, Йване?
030A 0609 Серце, подивися, / Йй же богу, я Катруся!» / «Дура, отвяжися!
030A 0627 З другою кохайся... / З цілим світом... Я забуду, / Що колись кохалась,
030A 0632 Покриткою... Який сором! / І за що я гину! / Покинь мене, забудь мене,
030A 0637 Не втікай од мене... / Я винесу тобі сина». / Кинула стремена
030A 0664 «Оставайся шукать батька, / А я вже шукала». / Та в ліс з шляху, як навісна!
047A 0098 Будеш панувати». / «Не хочу я панувати, / Не піду я, мамо!
047A 0099 «Не хочу я панувати, / Не піду я, мамо! / Рушниками, що придбала,
047A 0128 Серце не навчити! / Пішла б же я утопилась – / Жаль душу згубити..
047A 0192 До самої хмари, / Спитай Бога, чи діжду я, / Чи не діжду пари?
047A 0200 Співає, гуляє, / А я плачу, літа трачу, / Його виглядаю.
052A 0069 Жити з ворогами! / Поборовся б і я, може, / Якби малось сили;
052A 0094 Утни, батьку, орле сизий! / Нехай я заплачу, / Нехай свою Україну
052A 0096 Нехай свою Україну / Я ще раз побачу, / Нехай ще раз послухаю,
057A 0017 Квіти мої, діти! / Нащо вас кохав я, нащо доглядав? / Чи заплаче серце одно на всім
світі,
057A 0019 Чи заплаче серце одно на всім світі, / Як я з вами плакав?.. Може, і вгадав... / Може,
найдеться дівоче
057A 0023 Що заплачуть на сі думи – / Я більше не хочу... / Одну сльозу з очей карих –
057A 0066 Сліпі небораки, / Бо дотепні... А я... А я / Тільки вмю плакати,
057A 0066 Сліпі небораки, / Бо дотепні... А я... А я / Тільки вмю плакати,
057A 0080 Нехай злидні живуть три дні – / Я їх заховаю, / Заховаю змію люту
057A 0108 Попідтинню, сиротами, / А я тут загину. / Там знайдете шире серце
060A 0009 Та хто привітає? / Я й тут чужий, самотній, / І на Україні
060A 0011 І на Україні / Я сирота, мій голубе, / Як і на чужині.
060A 0014 Чого ж серце б'ється, рветься? / Я там самотній. / Самотній... А Україна!
061A 0019 Порай мені ще раз, де дітись з журбою? / Я не самотній, я не сирота – / Єсть у мене
діти, та де їх подіти?
061A 0019 Порай мені ще раз, де дітись з журбою? / Я не самотній, я не сирота – / Єсть у мене
діти, та де їх подіти?
061A 0036 Поки сонце встане, спочивайте, діти, / А я поміркую, ватажка де взяти. / -----
061A 0102 Вибачайте... кричіть собі, / Я слухать не буду / Та й до себе не покличу:

- 061A 0105 Ви розумні люди – / А я дурень; один собі / У моїй хатині
 061A 0129 Плаче Україна...» / І я плачу. А тим часом / Пишними рядами
 061A 0171 Старими ногами. / А я дивлюсь, поглядаю / Сміюся сльозами.
 061A 0174 Дивлюся, сміюся, дрібні утираю – / Я не самотній, є з ким в світі жити; / У моїй хатині, як в степу безкраїм,
 061A 0180 Тихесенько Гриця дівчина співає – / Я не самотній, є з ким вік дожити. / От де мені добро, гроші,
 061A 0196 Буде з мене. Скажу ще раз: / Пан я над панами. / -----
 061A 0370 Сирота багатий. / Таким і я колись-то був. / Минуло, дівчата...
 061A 0448 Чи що, ти хочеш?» / «Я? З панами? / Крий Боже! Зараз, дайте встать,
 061A 0474 Якби жива? Нехай, Боже, / Щоб я був проклятий!..» / «Ха-ха-ха-ха!.. Чорт, панове,
 061A 0537 «Де мені їх взяти? / Ні шеляга; я панською / Ласкою багатий».
 061A 0550 «Ось ми порятуєм». / «Постривайте, я щось скажу». / «Почуєм, почуєм,
 061A 0557 «Мої!.. ховай Боже! / Ні, я кажу, що в Вільшаній... / Вільшанські схизмати
 061A 0591 Вийди, серденько, – / Я виглядаю; / Хоч на годину,
 061A 0597 Та посумуєм; / Бо я далеко / Сю ніч мандрую.
 061A 0622 Літа молодії марно пропадуть. / Один я на світі без роду, і доля – / Стеблина-билина на чужому полі.
 061A 0626 Так і мене люде не знають, де діти. / За що ж одшурались? Що я сирота. / Одно було серце, одно на всім світі,
 061A 0640 Забудь, що клялася; другого шукай; / Я тобі не пара; я в сірій свитині, / А ти титарівна. Кращого вітай,
 061A 0640 Забудь, що клялася; другого шукай; / Я тобі не пара; я в сірій свитині, / А ти титарівна. Кращого вітай,
 061A 0662 Вийми душу!.. ще раз... ще раз... / Ох, як я втомилась!» / «Одпочинь, моя ти зоре!
 061A 0671 Де це ти зоріла?» / «Я сьогодні забарилась: / Батько занедужав;
 061A 0677 І сльози блиснули. / «Не плач, серце, я жартую». / «Жарти!»
 061A 0682 Та й ніби заснула. / «Бач, Оксано, я жартую, / А ти й справді плачеш.
 061A 0686 Завтра не побачиш. / Завтра буду я далеко. / Далекі, Оксано...
 061A 0904 ----- / Та й син же штука! Я вчора зострівся з Залізником; / таке розказує про його, що цур йому! «Кошовим, – каже,
 061A 0958 ----- / Та й я не волох; так тільки – був колись у Волошині, / а люде й зовуть Волохом, сам не знаю за що.
 061A 0967 ----- / Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ще ось що; / не так пани, як підпанки, або – поки сонце зійде, то роса
 061A 1008 ----- / Я щось не второпав, що він співав про гайдамаків? / -----
 061A 1018 ----- / До грошей я не дуже ласий. Аби була ласка слухати, / поки не охрип, співатиму; а охрипну – чарочку-другу тії
 061A 1035 «Ідіть же ви та моліться. / А я доспіваю». / -----
 061A 1153 І Альта плаче: «Тяжко жити! / Я сохну, сохну... Де Тарас? / Нема, не чути... Не в батька діти!»
 061A 1379 «Відкіля ти? Хто ти такий?» / «Я, пане, з Вільшани». / «З Вільшаної, де титаря
 061A 1394 Провітрився. «Батьку! брате! / Чом я не сторукий? / Дайте ножа, дайте силу,
 061A 1412 «Може, й найдеш. А як тебе / Зовуть? Я не знаю». / «Яремою».
 061A 1585 І поводи кинув. / «Чом я вчора, поки не знав, / Вчора не загинув!
 061A 1613 «Гей, старчень! Стривай лишень!» / «Я не старець, пане! / Я, як бачте, гайдамака».
 061A 1614 «Я не старець, пане! / Я, як бачте, гайдамака». / «Який же поганий!»
 061A 1629 Зате ж їх і били, / І я й батько святим ножем; / А мати нездужа,
 061A 1756 Осталася хата. / Я оддам, я продам / Кумові хатину,
 061A 1756 Осталася хата. / Я оддам, я продам / Кумові хатину,
 061A 1758 Кумові хатину, / Я куплю, я зроблю / Яточку під тином;
 061A 1758 Кумові хатину, / Я куплю, я зроблю / Яточку під тином;
 061A 1781 «Не дивуйтесь, дівчата, / Що я обідрався; / Бо мій батько робив гладко,
 061A 1783 Бо мій батько робив гладко, / То й я в його вдався». / -----
 061A 1787 «Постривай лиш!» / «Отак чини, як я чиню: / Люби дочку абичию –
 061A 1831 Галайда питає. / «Я посланець пана Гонти. / Нехай погуляє,

- 061A 1833 Нехай погуляє, / Я підожду». / «Ні, не діждеш,
061A 1836 Жидівська собако!» / «Ховай Боже, який я жид! / Бачиш? Гайдамака!
061A 1869 «Потанцюй, кобзарю, / Я заграю». / Навприсядки
061A 1875 «На городі постернак, постернак; / Чи я ж тобі не козак, не козак? / Чи я ж тебе не
люблю, не люблю?
061A 1876 Чи я ж тобі не козак, не козак? / Чи я ж тебе не люблю, не люблю? / Чи я ж тобі
черевичків не куплю?
061A 1877 Чи я ж тебе не люблю, не люблю? / Чи я ж тобі черевичків не куплю? / Куплю,
куплю, чорнобрива,
061A 1888 А ти, старий, за водою, / А я – так до шинку. / Вип'ю чарку, вип'ю другу,
061A 1902 Треба діток одягати. / А я буду добувати, / А ти, старий, не гріши,
061A 1906 ----- / Як була я молодою преподобницею, / Повісила хвартушину над віконницею;
061A 1910 То кивне, то моргне. / А я шовком вишиваю, / В квартирочку виглядаю:
061A 1969 Годиночку, батьки мої! / Я її достану!» / «Добре, добре!.. Залізничче,
061A 1989 ----- / «Я сирота з Вільшаної, / Сирота, бабусю.
061A 1997 Що було зо мною. / Я молилась, я плакала, / Серце розривалось,
061A 1997 Що було зо мною. / Я молилась, я плакала, / Серце розривалось,
061A 2000 Сльози сохли, душа мерла... / Ох, якби я знала, / Що побачу його ще раз,
061A 2006 Вибачай, моя голубко! / Може, я грішила, / Може, Бог за те й карає,
061A 2008 Може, Бог за те й карає, / Що я полюбила – / Полюбила стан високий
061A 2018 Карай, Боже! Твою правду / Я витерпів мушу. / Страшно сказати: я думала
061A 2019 Я витерпів мушу. / Страшно сказати: я думала / Занапасть душу.
061A 2023 І занапастила. / Тяжко було! Я думала: / «О Боже мій милий!
061A 2028 Хто про долю, про недолю, / Як я, розпитає? / Хто обійме, як я, його?
061A 2029 Як я, розпитає? / Хто обійме, як я, його? / Хто душу покаже?
061A 2033 Добре слово скаже?» / Я так думала, бабусю, / І серце сміялось:
061A 2035 І серце сміялось: / «Я сирота: без матері, / Без батька осталась,
061A 2039 Один мене любить; / А почує, що я вбилась, / То й себе погубить».
061A 2041 То й себе погубить». / Так я думала, молилась, / Ждала, виглядала:
061A 2044 «Нема його, не прибуде, / Одна я осталась...» / Та й заплакала. Черниця,
061A 2049 «Бабусенько! / Скажи мені, де я?» / «В Лебедині, моя пташко,
061A 2052 Не вставай: ти хвора». / «В Лебедині! Чи давно я?» / «Ба ні, позавчора».
061A 2062 «Де він, де він? / Тепер же я знаю!» / «Через тиждень обіцявся
061A 2071 По всій Україні / Його знають. Я бачила, / Як села горіли;
061A 2073 Як села горіли; / Я бачила – кати ляхи / Трусилися, мліли,
061A 2093 Чи весело?» / «Я тобою, / Пташко, веселюся».
061A 2096 «А чом же ти не співаєш?» / «Я вже одспівала...» / Задзвонили до вечерні;
061A 2225 Панове громадо! / Я присягав, брав свячений / Різати католика.
061A 2242 Поцілуйте мене, діти, / Бо не я вбиваю, / А присяга». Махнув ножем –
061A 2296 Тяжко мені плакати! Праведні зорі! / Сховайтесь за хмару; я вас не займав, / Я дітей
зарівав!.. Горе мені, горе!
061A 2297 Сховайтесь за хмару; я вас не займав, / Я дітей зарівав!.. Горе мені, горе! / Де я
прихилюся?»
061A 2298 Я дітей зарівав!.. Горе мені, горе! / Де я прихилюся?» / Так Гонта кричав,
061A 2319 І намиста нанесли. / А я собі Христа / В намисті,
061A 2325 Вийду вранці до корови, / Я корову напою, / Подою,
061A 2393 Дивіться: ви за неї / Й я за неї гину. / А хто мене поховає?
061A 2403 Нехай вони б поховали, / А то я ховаю». / Поцілував, перехрестив,
061A 2416 За гріх сей великий. / Просіть, сини! Я прощаю, / Що ви католики».
061A 2423 «Спочивайте, виглядайте, / Я швидко прибуду. / Укоротив я вам віку,
061A 2424 Я швидко прибуду. / Укоротив я вам віку, / І мені те буде.
061A 2439 Давно те минуло, як, мала дитина, / Сирота в ряднині, я колись блукав, / Без свити,
без хліба, по тій Україні,
061A 2444 Де йшли гайдамаки, малими ногами / Ходив я, та плакав, та людей шукав, / Щоб
добру навчили. Я тепер згадав,

- 061A 2445 Ходив я, та плакав, та людей шукав, / Щоб добру навчили. Я тепер згадав, / Згадав,
та й жаль стало, що лихо минуло.
- 061A 2466 В голові столітній ту славу козачу: / Я її онукам тепер розказав. / -----
- 061A 2473 Нехай здоров буде! / А я за ним. Не знав старий, / Що письменні люде
- 061A 2477 Вибачай, дідусю – / Нехай лають: а я поки / До своїх вернуся
- 061A 2485 З святими ножами, / На ті шляхи, що я міряв / Малими ногами.
- 114A 0010 У якому краю мене заховають, / Де я прихилися, навіки засну. / Коли нема щастя,
нема талану,
- 114A 0024 І ти не згадасш. Оксано! Оксано! / А я й досі плачу, і досі журюсь, / Виливаю сльози
на мою Мар'яну,
- 114A 0057 Заграй яку-небудь. / Я шага дам». – «Я – черешень». / «Всього, чого треба,–
- 114A 0057 Заграй яку-небудь. / Я шага дам». – «Я – черешень». / «Всього, чого треба,–
- 114A 0169 Лякають, дівчата, правдою лякають! / І я вас лякаю, бо те лихо знаю, / Бодай його в
світі нікому не знать –
- 114A 0171 Бодай його в світі нікому не знать – / Того, що я знаю... Минуло, дівчата! / Серце не
заснуло, я вас не забув.
- 114A 0172 Того, що я знаю... Минуло, дівчата! / Серце не заснуло, я вас не забув. / Люблю вас і
досі, як діточок мати,
- 114A 0177 Згадайте про мене, про мою Мар'яну; / Я вам з того світа, любі, усміхнусь. /
Усміхнуся...» Та й заплакав.
- 114A 0208 Уже й дівувала; / Я вже думаю, що, бачиш...» / Насилу сказала.
- 114A 0256 А потім сказала: / «Я ще, мамо не виросла, / Ще не дівувала.
- 114A 0276 Нащо доглядала? / Поки лиха я не знала, / Чом не заховала?»
- 114A 0304 Тряси ж тебе трясця, Хомо! / Я не ляжу спати дома, / А до кума
- 114A 0322 Нерівню в світі полюбить. / Дивіться на мене: я виплакав очі. / Мені їх не шкода,
мені їх не жаль.
- 114A 0326 Що колись... колись-то... Думи та печаль, / А більше нічого не мав я й не маю, / А з
грішми такими тяжко в світі жить.
- 114A 0362 «Мар'яно! Мар'яно! / Чом ти не убога! Чом я не багатий! / Чом у мене коней вороних
нема?
- 114A 0367 Сама свого серця; дала б йому волю / Любить, кого знає. Я б тебе сховав / Далеко!
далеко! щоб ніхто не знав,
- 114A 0373 Чом не ти в сірій свитині, / Чом я не в жупані?» / А Мар'яна, як дитина
- 114A 0402 Іди в хату, лягай спати. / А я край дороги / Серед степу помолюся
- 114A 0409 «Хіба сю ніч кинеш? / Хіба зараз?...» – «Я жартую. / Тепер Україну
- 114A 0413 Ніхто не воює». / «А я чула, що ляхи йдуть». / «То вони жартують.
- 123A 0053 Гнучка та висока. / «Я Ганнусі не боюся!» – / Співає матуся;
- 123A 0067 З хлопцями гуляеш... / Постривай же, ось я тобі!.. / Мене зневажась?
- 123A 0120 Мліє на тім боці... / І я колись... Та цур йому! / Сором – не згадаю.
- 150A 0066 У мул поховаю! – реве синє море.– / Хіба ти не знаєш, яких я несу / Гостей до
султана?»
- 154A 0068 У мул поховаю! – реве синє море.– / Хіба ти не бачиш, яких я несу / Гостей до
султана?...» Так море спиняло
- 169A 0015 Мої добрі діти, / Панувала і я колись / На широких світі,
- 171A 0026 ----- / А я, юродивий, на твоїх руїнах / Марно сльози трачу: заснула Вкраїна,
- 171A 0047 Підростуть гетьмани, / Помолившись, і я б заснув... / Так думи прокляті
- 171A 0055 Моє тихе слово. / Може, викую я з його / До старого плуга
- 171A 0061 А на перелозі... / Я посию мої сльози, / Мої щирі сльози.
- 173A 0043 В хаті, як у раї! / А я сiju на покуті, / Тільки поглядаю.
- 178A 0025 Тая слава... слава? / Я любить, я жити хочу / Серцем, не красою!
- 178A 0025 Тая слава... слава? / Я любить, я жити хочу / Серцем, не красою!
- 178A 0031 А того й не знають, / Що я в серці заховала... / Нехай нарікають,
- 178A 0037 Тяжкі мені ночі!.. / Бо я вдень не одинока – / З полем розмовляю,
- 180A 0041 Адамів діти. / І той... і той... А що ж то я? / Ось що, добрі люди:
- 180A 0043 Ось що, добрі люди: / Я гуляю, бенкетую / В неділю і в будень.
- 180A 0047 Єй-богу, не чую. / І не кричіть! Я свою п'ю, / А не кров людськую!

- 180A 0051 З бенкету п'яний уночі, / Я міркував собі йдучи, / Поки доплентавсь до хатини.
180A 0058 І в серці, і в хаті. / Отож я ліг спати. / А вже підпилий як засне,
180A 0073 Та байраками. / А я за нею та за нею, / Лечу й прощаюся з землею:
180A 0081 Безталанна вдова, / Я до тебе літатиму / З хмари на розмову.
180A 0123 Хіба ти не чуєш людського плачу? / То глянь, подивися; а я полечу / Високо, високо
за синії хмари;
180A 0173 Трупом землю криє. / А без тебе я де-небудь / Серце заховаю
180A 0178 І знов лечу понад землею, / І знов прощаюся я з нею. / Тяжко матір покидати
180A 0192 Упивайтесь, бенкетуйте, – / Я вже не почую, / Один собі навек-віки
180A 0198 Не полита сльозьми, кров'ю, / То я одпочину.. / Одпочину... Аж слухаю –
180A 0206 Під землею? Ні, вже, мабуть, / Я не заховаюсь / І на небі!.. За що ж кара,
180A 0209 За що мені муки? / Кому я що заподівав? / Чиї тяжкі руки
180A 0217 І тяжко караюсь! / І коли я спокутую, / Коли діжду краю,
180A 0279 Кругом запалало, / Аж злякався я... «Ура! ура! / Ура!» – закричали.
180A 0289 «Вон видишь – палаты». / Штовхаюсь я; аж землячок, / Спасибі, признався,
180A 0298 Та не хочу».– «Экой чудак! / Я всі входи знаю, / Я тут служу, коли хочеш,
180A 0299 Я всі входи знаю, / Я тут служу, коли хочеш, / В дворец попытаюсь
180A 0306 Каламарю... І зробився / Я знову незримий / Та й пропхався у палати.
180A 0321 Лишенько з тобою. / А я, дурний, не бачивши / Тебе, цяце, й разу,
180A 0373 Ура!.. ура!.. ура! а-а-а...» / Зареготався я, та й годі; / А й мене дагнули
180A 0381 Господа благали. / Сміх і сльози! От пішов я / Город озирати.
180A 0398 І дзигарі тельнякають. / От я повертаюсь – / Аж кінь летить, копитами
180A 0414 Таке диво наставила. / Тепер же я знаю: / Це той первий, що розпинав
180A 0424 Тяжко-тяжко мені стало, / Так, мов я читаю / Історію України.
180A 0464 Зжалься, Боже милий». / Та й замовкло; дивлюся я: / Біла хмара криє
180A 0490 Сонечко вставало, / А я стояв, дивувався, / Та аж страшно стало.
180A 0502 На хліб заробляти. / А я стою, похилившись, / Думаю, гадаю,
180A 0560 Сталось на світі. / Дивлюся я, що дальш буде, / Що буде робити
180A 0567 Мов кошени, такий чудний. / Я аж засміявся. / Він і почув, та як зикне –
180A 0569 Він і почув, та як зикне – / Я перелякався / Та й прокинувсь... Отаке-то
192A 0015 Мальованая. / А я косу розплітаю, / З дружиною похожаю.
192A 0030 Як інша, чужая? / Чи я п'ю, гуляю, / Чи сили не маю,
192A 0035 Чи до тебе свої дари / Я не посилаю? / Є у мене дари –
195A 0004 Ти вже серце запечатав, / А я ще боюся. / Боюся ще погорілу
196A 0005 У самому серці, може, й Бог не бачить. / Кому ж її покажу я, / І хто тую мову
196A 0011 В кайданах... байдуже... / Ти смієшся, а я плачу, / Великий мій друже.
199A 0078 Про славного Гуса. / Прийми, отче. А я тихо / Богу помолюся,
199A 0189 «Дивіться, люде: осьде булла, / Що я читав...» – і показав / Перед народом. Всі
здрогнули:
199A 0247 «Жив Бог! жива душа моя! / Брати, я смерті не боюся! / Я докажу отим зміям,
199A 0248 Брати, я смерті не боюся! / Я докажу отим зміям, / Я вирву їх несите жало!..»
199A 0249 Я докажу отим зміям, / Я вирву їх несите жало!..» / І чехи Гуса провозжали,
199A 0312 «О Господи милосердий, / Що я заподівав / Оцим людям? твоїм людям!
207A 0005 Пустку натопити / Нема кому... Остався я, / Та не сиротою,
207A 0017 Ніби заговориш, / Усмієшся... Дивлюся я – / Нічого не бачу...
207A 0033 Тихими речами / Проговориш: «Я любила / Його на сім світі
207A 0038 Моя зоре вечірняя! / Я буду витати / Коло тебе і за тебе
207A 0086 Та сам своєї пошукає, / Як я шукав колись... Ярино! / А де Степан?» – «А он під
тином
207A 0089 Неначе вкопаний стоїть». / «А я й не бачу! А ідїть / Лишень сюда, та йдїть обоє...
207A 0105 Од віку до віку / Я любила б чоловіка! / Ой гоп, заходивсь,
207A 0140 Маленьким, Степане. / Ще й не лазив» – «То я не син? / Я чужий вам, тату?»
207A 0141 Ще й не лазив» – «То я не син? / Я чужий вам, тату?» / «Та не чужий, стривай
лишень.
207A 0144 От умерла й мати, / Таки твоя, а я й кажу / Покойній Марині,
207A 0158 Та що-небудь діять. / Як ти скажеш?» – «Я не знаю, / Бо я думав тес...»

- 207A 0159 Як ти скажеш?» – «Я не знаю, / Бо я думав тес...» / «Що Ярина сестра тобі?
 207A 0184 Там наїсися всіх хлібів, / Я їх чимало попоїв, / І досі нудно, як згадаю!
 207A 0226 Хіба ти не бачиш, / Що й я плачу? Розсердився / Бог знає на кого
 207A 0233 Може, й справді нездужаєш? / Я зілля достану, / Я побіжу за бабою...
 207A 0234 Я зілля достану, / Я побіжу за бабою... / Може, це з пристріту?»
 207A 0238 Мій рожевий квіте! / Я не брат тобі, Ярино, / Я завтра покину
 207A 0239 Я не брат тобі, Ярино, / Я завтра покину / Тебе й батька, на чужині
 207A 0246 Єй-богу, з пристріту! / Я не сестра? Хто ж оце я? / О Боже мій, світе!
 207A 0246 Єй-богу, з пристріту! / Я не сестра? Хто ж оце я? / О Боже мій, світе!
 207A 0256 І мене не стане?» / «Ні, Ярино, я не кину, / А тільки поїду
 207A 0259 Недалеко. А на той рік / Я до вас приїду / З старостами – за тобою
 207A 0270 Скажи-бо, Степане, / Хіба й справді не сестра я?» / «Ні, моє кохання,
 207A 0273 Моє серце!» – «Боже ж ти мій! / Чому я не знала? / Була б тебе не любила
 207A 0582 Не треба, Ярино, – / Степан каже.– Я загинув, / Навіки загинув!
 207A 0594 І найде дружину; / А я піду в Запорожжя, / Там я не загину,
 207A 0595 А я піду в Запорожжя, / Там я не загину, / Нагодують».– «Ні, Степане,
 207A 0602 Коли не хоч братись, / То так будем, я сестрою, / А ти будеш братом,
 207A 0618 Про свою недолю, / Бо й я таки гуляв колись / В турецькій неволі».
 207A 0656 Патинки лизали. / Отак, тату! Я щасливий, / Що очей не маю,
 221A 0014 ----- / Як була я людиною, / То Прісею звалась;
 221A 0016 То Прісею звалась; / Я отутечки родилась, / Тут і виростала,
 221A 0019 Отут, було, на цвинтарі / Я з дітьми гуляю / Із Юрусем-гетьманенком
 221A 0034 Носить і цілує. / Отак-то я в Суботіві / Росла, виростала!
 221A 0038 Любили й вітали. / І нікому я нічого, / Ніже злого слова,
 221A 0050 Якраз у неділю, / Побігла я за водою... / Вже й криниця тая
 221A 0053 Замуліла і висохла! / А я все літаю!.. / Дивлюсь – гетьман з старшиною.
 221A 0055 Дивлюсь – гетьман з старшиною. / Я води набрала / Та вповні шлях і перейшла;
 221A 0060 Москві присягати!.. / І вже ледви я, наледви / Донесла до хати
 221A 0062 Донесла до хати / Оту воду... Чом я з нею / Відер не побила!
 221A 0076 В Москву із Полтави. / Я була ще недолітком, / Як Батурин славний
 221A 0082 В Сейму потопила. / Я меж трупами валялась / У самих палатах
 221A 0091 Од матері неживої. / Що вже я просила / Московського копитана,
 221A 0096 Москалям на грище! / Насилу я сховалася / На тім пожарищі.
 221A 0103 Як вертався із-під Полтави. / А я йшла з водою / До хатини... А він мені
 221A 0107 Каже коня напоїти, / А я й напоїла! / Я не знала, що я тяжко,
 221A 0108 А я й напоїла! / Я не знала, що я тяжко, / Тяжко согрішила!
 221A 0108 А я й напоїла! / Я не знала, що я тяжко, / Тяжко согрішила!
 221A 0110 Тяжко согрішила! / Ледве я дійшла до хати, / На порозі впала.
 221A 0125 На угілля попалили!.. / А я над ярами / І степами козацькими
 221A 0129 І за що мене карають, / Я й сама не знаю! / Мабуть, за те, що всякому
 221A 0134 ----- / А я в Каневі родилась. / Ще й не говорила,
 221A 0142 На горі в діброві. / Я плакала; я не знаю, / Чи їсти хотілось,
 221A 0142 На горі в діброві. / Я плакала; я не знаю, / Чи їсти хотілось,
 221A 0154 Цариця сиділа. / Я глянула, усміхнулась... / Та й духу не стало!
 221A 0159 От за що, мої сестриці, / Я тепер караюсь, / За що мене на митарство
 221A 0162 Й досі не пускають. / Чи я знала, ще сповита, / Що тая цариця –
 221A 0180 ----- / Я в Парижі була / Та три злота з Радзівілом
 221A 0196 Оце тобі, а це тобі. / Я оце літала / Аж у Сибір та в одного
 221A 0227 Ви ще й не родились, / Як я отут шинкувала / Та кров розливала!
 221A 0241 З своїми ксьондзами? / Чортма хисту! Я спалила / Польщу з королями;
 221A 0246 А з вольними козаками / Що я виробляла? / Кому я їх не наймала,
 221A 0247 Що я виробляла? / Кому я їх не наймала, / Не запродавала?
 221A 0273 ----- / И я таки пожила: / С татарами помутила,
 221A 0293 Добре вмів гріти руки! / І я люта, а все-таки / Того не зумію,
 221A 0324 Наш вже в череві щипає... / А я начитала, / Що, як виросте той Гонта,
 221A 0335 ----- / Я золотом розтопленим / Заллю йому очі!

- 221A 0339 ----- / Я царевими чинами / Скручу ему руки!..
221A 0341 ----- / А я зберу з всього світа / Всі зла і всі муки!..
221A 0423 ----- / Я співаю. І про Ясси, / І про Жовті Води,
221A 0438 ----- / І я кажу: помолимося / Та будемо спати.
221A 0485 Співаємо про Богдана...» / «Я вам дам Богдана, / Мошенники, дармоеди!
221A 0490 «Нас, пане, навчили...» / «Я вас навчу!.. Завалить им!» / Взяли й завалили –
234A 0020 Моєї недолі!.. / Я не одна, єсть у мене / І батько, і мати...
234A 0026 Нехрещений сину! / Не я тебе хреститиму / На лиху годину.
234A 0029 Чужі люде хреститимуть, / Я не буду знати, / Як і зовуть... Дитя моє!
234A 0031 Як і зовуть... Дитя моє! / Я була багата... / Не лай мене; молитимусь,
234A 0110 «Сама не знаю! / Я все оце міркувала, / Та аж сумно стало:
234A 0119 Побіжім лиш!.. Бачиш? / Я вгадував, що щось буде!» / -----
234A 0139 «А що, Насте? / Я й казав! От бачиш? / От і талан, от і доля,
234A 0144 Ач яке, нівроку! / Неси ж в хату, а я верхи / Кинусь за кумами
234A 0181 «Та воно-то треба. / Бо й я свою вже часточку / Прожив, слава Богу,–
234A 0320 То багаті люде, / А я наймичка... ще й з тебе / Сміятися будуть.
234A 0405 «В дорозі ще й досі». / «А я ледве додигала / До вашої хати,
234A 0452 «Катерино! / Не та вже я стала: / Зледащїла, нездужаю
234A 0474 Чи ще Марко не приїхав? / Ох, якби я знала, / Що дїждуся, що побачу,
234A 0514 «А де ж Ганна, Катерино? / Я пак і байдуже! / Чи не вмерла?»
234A 0528 Вийди, Катре, з хати: / Я щось маю розпитати, / Дещо розказати».
234A 0535 Подивися ти на мене: / Бач, як я змарніла? / Я не Ганна, не наймичка,
234A 0536 Бач, як я змарніла? / Я не Ганна, не наймичка, / Я ...»
234A 0537 Я не Ганна, не наймичка, / Я ...» / Та й онїміла.
234A 0543 Сльози покотились. / «Прости мене! Я каралась / Весь вік в чужій хатї...
234A 0546 Прости мене, мій синочку! / Я... я твоя мати». / Та й замовкла...
234A 0546 Прости мене, мій синочку! / Я... я твоя мати». / Та й замовкла...
250A 0005 І все спочиває. / Тільки я, мов окаянный, / І день і ніч плачу
250A 0094 А то залїзете на небо: / «І ми не ми, і я не я, / І все те бачив, і все знаю.
250A 0094 А то залїзете на небо: / «І ми не ми, і я не я, / І все те бачив, і все знаю.
250A 0097 Нема ні пекла, ані раю. / Немає й Бога, тільки я! / Та куций німець узловатий,
250A 0230 Веселого дому. / Я ридаю, як згадаю / Дїла незабутї
250A 0234 Якби їх забути, / Я оддав би веселого / Віку половину.
258A 0032 Да не скаже хитрий ворог: / «Я його подужав». / І всі злії посміяться,
265A 0006 І все заснуло, і не знаю, / Чи я живу, чи доживаю, / Чи так по світу волочусь,
266A 0058 Сльози ширї любовї; / І я прозрївати / Став потроху... Доглядаюсь –
266A 0065 Сльози молодїї. / І тепер я розбїтєє / Серце ядом гою,
266A 0077 Веселєє слово. / Не вернеться... І я серцем / До вас не вернуся.
266A 0080 І не знаю, де дїнуся, / Де я пригорнуся, / І з ким буду розмовляти,
266A 0091 Ляжте дома спати... / А я піду четвертий год / Новий зострїчати;
268A 0011 У синєє море / Кров ворожу... отойді я / І лани і гори –
268A 0016 Молитися... а до того / Я не знаю Бога. / Поховайте та вставайте,
270A 0001 ----- / «За що мене, як росла я, / Люде не любили?
270A 0013 Королевїй Цвіте!» / «Я не знаю, моя сестро». / І Цвіт Королевїй
270A 0024 Ми давно вже кохаємось, / А я й не сказала, / Як була я людиною,
270A 0025 А я й не сказала, / Як була я людиною, / Як я мордувалась.
270A 0026 Як була я людиною, / Як я мордувалась. / -----
270A 0031 Дивилась, дивилась / І плакала? Я не знаю, / Мій брате єдиний!
270A 0034 Хто їй лихо заподїяв? / Я була дитина, / Я гралася, забавлялась,
270A 0035 Я була дитина, / Я гралася, забавлялась, / А вона все в'яла,
270A 0041 Взїв догодувати. / Я виросла, викохалась / У білих палатах.
270A 0043 У білих палатах. / Я не знала, що байстря я, / Що його дитина.
270A 0043 У білих палатах. / Я не знала, що байстря я, / Що його дитина.
270A 0061 Не дали дожити / Люде віку. Я умерла / Зимою під тиним,
270A 0063 Зимою під тиним, / А весною процвіла я / Цвітом при долині,
270A 0074 Лілесю-снігоцвітом; / І я процвітати / Стала в гаї, і в теплиці,

- 270A 0081 Цвітом на сім світі? / Щоб людей я веселила, / Тих самих, що вбили
 272A 0011 Завтра серед ночі, / А я вийду гуляти з ним, / А ти й залоскочеш.
 272A 0025 Та й заголосила, / Та й побігла. А я собі / Плила за водою,
 272A 0029 Не взяли з собою. / Уже з тиждень, як расту я, / З сестрами гуляю
 274A 0069 ----- / Хто, я? / -----
 274A 0070 ----- / «Як була я молодиця, / Цілували мене в лице,
 274A 0077 ----- / Я співаю. / Чи то сижу, чи то гуляю,
 274A 0083 ----- / Хто, я? чи ти? / -----
 274A 0088 ----- / Я в приданках була, впилася, / І молода не придалася...
 274A 0142 ----- / Дивилась я, вже ти дивись. / -----
 274A 0146 Не просплюсь. / Я вже ніколи не просплюсь. / Отак де-небудь і загину
 274A 0176 Ото-то й то! А ти не знаєш... / Що я в Волощині була. / Я розкажу, як нагадаю.
 274A 0177 Що я в Волощині була. / Я розкажу, як нагадаю. / Близнят в Бендерах привела.
 274A 0190 І вже ніколи не просплюся, / Бо я вже й Бога не боюся / І не соромлюся людей.
 274A 0197 ----- / А я думала, що й досі... / Аж уже немає.
 274A 0200 Слухай лишень, скажу тобі, / Кого я шукаю. / Я шукаю Наталочку
 274A 0201 Кого я шукаю. / Я шукаю Наталочку / Та сина Івана.
 274A 0207 Стривай, нагадала. / Як була я молодою, / І гадки не мала,
 274A 0213 Ірод!.. І не снилось, / Що я була крепачкою, / А то б утопилась,
 274A 0231 Пішов собі з москалями, / А я з байстрюками / Повертала в Україну
 274A 0246 Щоб люде не знали. / От я крадусь попідтинню / До своєї хати.
 274A 0251 Мій батечко одинокий. / Я ледве ступаю, / Вхожу в хату. Аж щось стогне,
 274A 0259 Що ви дієте на світі!.. / Я перелякалась, / Хата пустою смерділа.
 274A 0261 Хата пустою смерділа. / От я заховала / Близнят своїх у коморі,
 274A 0265 А він уже ледве дише... / Я до його: «Тату! / Мій таточку! це я прийшла».
 274A 0266 Я до його: «Тату! / Мій таточку! це я прийшла». / За руки хватаю.
 274A 0268 За руки хватаю. / «Це я»,– кажу. А він мені / Шепче: «Я прощаю.
 274A 0269 «Це я»,– кажу. А він мені / Шепче: «Я прощаю. / Я прощаю». Тільки й чула.
 274A 0270 Шепче: «Я прощаю. / Я прощаю». Тільки й чула. / Здається, я впала.
 274A 0271 Я прощаю». Тільки й чула. / Здається, я впала. / І заснула. Якби була
 274A 0279 А він уже так, як крига...» / Насилу я руку / Випручала. Що, цигане,
 274A 0296 Понесли, сховали... / І одна я, як билина / На полі, осталась
 274A 0307 ----- / Хіба я скиглю, навісний? / -----
 274A 0312 Навариш завтра мамалиги? / Я кукурузи принесу. / -----
 274A 0318 Виганяли... Нагадала. / Я собак дражнила / Попід вікнами з старцями.
 274A 0323 Аж і сам приїхав. / Я до його кинулася, / Забудучи лихо.
 274A 0345 Мене, бачиш, молитися. / Я, дурна, й ходила, / І молилась... Ні, цигане,
 274A 0347 І молилась... Ні, цигане, / Я марне молилась. / Чи в вас єсть Бог який-небудь?
 274A 0359 Дитя своє. Полетіла / Я його шукати / В Волощину. Та й шукаю,
 274A 0365 Наталоньку!.. Ні, ні, ні, ні! / Я шукаю пана. / Розірву!.. Возьміть до себе
 274A 0368 І мене, цигане, / Я медведя водитиму, / А як найду ката,
 274A 0375 Одружимося, моє серце, / Я й досі діваю. / А сина вже оженила,
 274A 0391 Або пан одніме. / Чи я найду моїх діток, / Чи так і загину?
 006B 0003 Бодай те лихо не верталось, / Як ви гарнесенько і я / Із-за решотки визирали.
 006B 0025 ----- / Ой одна я, одна, / Як билиночка в полі,
 006B 0033 В самотині дівочій. / Ані братика я, / Ні сестрички не знала,
 006B 0039 Де ви, добрії люде? / Їх нема, я сама. / А дружини й не буде!
 006B 0076 Мені однаково, чи буду / Я жить в Україні, чи ні. / Чи хто згадає, чи забуде
 006B 0241 І до решотки на вікні / Привик я трохи, і мені / Не жаль було давно одбутих,
 006B 0248 А то нічого не зійшло! / І я згадав своє село. / Кого я там коли покинув?
 006B 0249 І я згадав своє село. / Кого я там коли покинув? / І батько й мати в домовині...
 006B 0258 Хвалить тебе не перестану! / Що я ні з ким не поділю / Мою тюрму, мої кайдани!
 014B 0016 ----- / А я... аж страшно, як згадаю. / Я сам пішов у москалі;
 014B 0017 А я... аж страшно, як згадаю. / Я сам пішов у москалі; / Таки ж у нашому селі
 014B 0019 Таки ж у нашому селі / Назнав я дівчину... Вчащаю / І матір удову єднаю.
 014B 0025 На той рік знову за своє; / Пішов я з матір'ю просити. / «Шкода,– каже,– і не проси.

- 014В 0031 Та хто таку позичить силу? / Пішов я, брате, зароблять. / І де вже ноги не носили,
014В 0034 Поки ті гроші заробив. / Я годів зо два проходив / По Чорноморії, по Дону...
014В 0042 А хата пустою гниє. / Я викресав огню, до неї... / Од неї пахне вже землею,
014В 0045 Уже й мене не пізнає! / Я до попа та до сусіди, / Привів попа, та не застав –
014В 0048 Вона вже вмерла. Нема й сліду / Мосі Ганни. Я спитав / Таки сусіду про Ганнусю.
014В 0056 Неначе згага запекла. / Я ледве-ледве вийшов з хати, / Ще не світало. Я в палати
014В 0057 Я ледве-ледве вийшов з хати, / Ще не світало. Я в палати / Пішов з ножом, не чув
землі...
014В 0062 Осталися і батько й мати, / А я пішов у москалі. / І досі страшно, як згадаю.
014В 0074 Вони ще довго говорили, / Я став перед світом дрімать, / І паничі мені приснились
016В 0024 А про людей... Та нехай їм. / Я їх, добрих, знаю. / Добре знаю. Зоре моя!
016В 0029 В нас на Україні? / А я знаю. І розкажу / Тобі; й спать не ляжу.
025В 0004 Радіють люде, що одпочинуть, / А я дивлюся... і серцем лину / В темний садочок на
Україну.
025В 0006 В темний садочок на Україну. / Лину я, лину, думу гадаю, / І ніби серце одпочиває.
026В 0002 Мені тринадцятий минало. / Я пас ягнята за селом. / Чи то так сонечко сіяло,
026В 0008 Уже прокликали до паю, / А я собі у бур'яні / Молюся Богу... І не знаю,
026В 0024 І те помарніло. / Поглянув я на ягнята – / Не мої ягнята!
026В 0026 Не мої ягнята! / Обернувся я на хати – / Нема в мене хати!
026В 0034 Плоскінь вибирала, / Та й почувала, що я плачу. / Прийшла, привітала,
028В 0006 Ніхто любив мене, вітав, / І я хилився ні до кого, / Блукав собі, молився Богу
029В 0009 Що за Дніпром сіли, / Іду я тихою ходою, / Дивлюсь – аж он передо мною
029В 0056 Найкращі в світі! Найсвяті! / Простіть!.. Я Богу помолюсь... / Я так її, я так люблю
029В 0057 Простіть!.. Я Богу помолюсь... / Я так її, я так люблю / Мою Україну убогу,
029В 0057 Простіть!.. Я Богу помолюсь... / Я так її, я так люблю / Мою Україну убогу,
029В 0081 ----- / «Блукав я по світу чимало, / Носив і свиту і жупан...
029В 0166 Сон мені приснився! / Ніби знову я на волю, / На світ народився.
036В 0002 О думи мої! О славо злая! / За тебе марно я в чужому краю / Караюсь, мучуся... але
не каюсь!..
036В 0016 Однаковінько!.. Бо заплатили. / А я, убогий, що принесу я? / За що сірому ти
поцілуєш?
036В 0016 Однаковінько!.. Бо заплатили. / А я, убогий, що принесу я? / За що сірому ти
поцілуєш?
036В 0019 За пісню-думу?.. Ой гаю, гаю, / Їй не такі, як я, дармо співають. / І чудно й нудно, як
поміркую,
038В 0005 Не вернеться сподіване, / Не вернеться... А я, брате, / Таки буду сподіватись,
038В 0112 А потім сів і зажурився: / – Для чого я на світ родився, / Свою Україну любив? –
046В 0004 Гарненько вкраду п'ятака – / Бо я було трохи не голе, / Таке убоге – та й куплю
046В 0029 Мій орле-козаче! / Як канаю я в неволі, / Як я живу світом.
046В 0030 Як канаю я в неволі, / Як я живу світом. / Слухай, брате, та научай
046В 0043 І йому каратись. / Як я тепер у неволі / Караюся, брате.
046В 0046 Неначе злодій, поза валами / В неділю крадуся я в поле. / Талами вийду понад
Уралом
046В 0055 Понад чужим полем, / І я ніби оживаю / На полі, на волі.
046В 0080 О доле моя! Моя країно! / Коли я вирвусь з цієї пустині? / Чи, може, крий Боже,
046В 0086 Неначе крикне хто надо мною. / І я прокинусь. Поза горою / Вертаюсь, крадуся понад
Уралом,
046В 0089 ----- / Отак я, друже мій, святкую / Отут неділеньку святую.
046В 0099 Віками глухо потечуть. / І я кровавими сльозами / Не раз постелю омочу.
046В 0102 Перелічу і дні і літа. / Кого я, де, коли любив? / Кому яке добро зробив?
046В 0133 І може, в тихій твоїй хаті / Я буду знову розмовляти / З тобою, друже мій. Боюсь!
046В 0142 Що й сльози не стане. / І благав би я о смерті... / Так ти, і Україна,
050В 0189 І пісню проклали. / Я чув тойді, на досвітках / Дівчата співали:
057В 0006 Про сю криницю москалеву, / А я, сумуючи, списав, / Та рифму нищечком додав,
057В 0063 А ридаю, мов дитина, / Як я нагадаю / Катерину. Слухай, сину,
057В 0096 Уже, либонь, після покрови / Вертався з Дону я та знову / (Бо я вже двічі посилав

- 057B 0097 Вертався з Дону я та знову / (Бо я вже двічі посилав / До дівчини за рушниками)
 057B 0105 Ані щетинки не осталося. / Пропав і я, та не в шинку, / А на кобилі. На віку
 057B 0111 Ніхто і здалека не бачив, / Як я, лукавий. А тим часом / Просохли очі у вдови.
 057B 0119 Тільки поглядає. / А я в шинку з п'яницями / Душу пропиваю!
 057B 0132 Чи сатана лихо коїв? / Чи я занедужав? / Чи то мене злая доля
 057B 0144 Чужі люде поховали... / А я, мов проклятий / Той Іуда, одринутий
 057B 0149 І дійшло до того, / Що я, вночі підкравшися, / Максимову хату
 057B 0196 У людей, мій сину. / Така й досі, я думаю, / В нас на Україні.
 057B 0236 Та ще й борошном посипле. / Я не знаю й досі, / Нащо воно москалі ті
 057B 0241 Борошно псували? / На іграшку, я думаю, / Так собі, аби-то!
 057B 0267 Максим отой, сину. / А я! а я!... Не вимовлю. / Моя ти дитино!
 057B 0267 Максим отой, сину. / А я! а я!... Не вимовлю. / Моя ти дитино!
 057B 0269 Моя ти дитино! / Я вбив його! Постривай лиш, / Трохи одпочину.
 057B 0284 Праведні люде! / А я й досі караюся / І каратись буду
 057B 0353 Доходить до чого. / Що я стратить наміряюся / Максима святого.
 057B 0372 От приходим до криниці, / Я перш подивився, / Чи глибока.– Власовичу,–
 057B 0375 Кажу,– потрудися / Води достать, я не вмію.– / Він і нахилився,
 057B 0378 Опускаючи відерце; / А я... я за ноги / Вхопив його, та й укинув
 057B 0378 Опускаючи відерце; / А я... я за ноги / Вхопив його, та й укинув
 057B 0382 У криницю... Такеє-то / Сотворив я, сину! / Такого ще не творилось
 057B 0387 На всім світі, брате! / Всюди люди, а я один / Диявол проклятий!
 057B 0399 ----- / А я пішов у гайдамаки / Та на Сибірі опинивсь.
 066B 0001 ----- / То так і я тепер пишу, / Папір тільки, чорнило трачу...
 066B 0012 Якби сказать, що не люблю, / Що я Україну забуваю, / Або лукавих проклинаю
 066B 0014 Або лукавих проклинаю / За те, що я тепер терплю,– / Єй-богу, братія, прощаю
 066B 0018 Щоб ви лихим чим не згадали. / Хоч я вам кривди не робив, / Та все-таки меж вами жив,
 068B 0002 Тиняючи на чужині / Понад Елеком, стрів я діда / Вельми старого. Наш земляк
 068B 0017 Дурний не вдіє чоловік! / Я сам, як бачиш, марне, все, / Я сам занівечив свій вік.
 068B 0018 Я сам, як бачиш, марне, все, / Я сам занівечив свій вік. / І ні на кого не жалкую,
 068B 0020 І ні на кого не жалкую, / І ні у кого не прошу я, / Нічого не прошу. Отак,
 068B 0041 У тім селі на безталання / Та на погибель виріс я,– / Лихая доленька моя!..
 068B 0053 Письму панят. На безголов'я / І я учуся. Слізьми! Кров'ю! / Письмо те полилося...
 Нас!
 068B 0062 Така його доля. / Отож і вивчився я, виріс, / Прошу собі волі –
 068B 0067 Що тут на світі робити? / Пішов я до рала... / А паничів у гвардію
 068B 0072 Настали тяжкі літа! / Отож працюю я за ралом. / Я був убогий сирота,
 068B 0073 Отож працюю я за ралом. / Я був убогий сирота, / А у сусіда виростала
 068B 0075 А у сусіда виростала / У наймах дівчина. І я... / О доле! Доленько моя!
 068B 0084 Не довелось і надивитись, / А я вже думав одружитись, / І веселитися, і жить,
 068B 0097 Нема, минулося, пропало... / Покинув ниву я і рало, / Покинув хату і город,
 068B 0100 Усе покинув. Чорт нарадив. / Пішов я в писарі в громаду. / То с'як, то так минає год.
 068B 0142 Мов пороссяча, кров лилась. / Я різав все, що паном звалось, / Без милосердія і зла,
 068B 0146 Чого хотілося мені? / Ходив три года я з ножами, / Неначе п'яний той різник.
 068B 0149 До сльоз, до крові, до пожару, / До всього, всього я привик. / Було, мов жабу ту, на списі
 068B 0157 І все докучило мені... / Одурів я, тяжко стало / У вертепах жити.
 068B 0165 Вже на світ займалося, / Вийшов я з ножом в халяві / З Броварського лісу,
 068B 0173 Богом розмовляють, / Дивлюся я, а сам млію. / Тихо задзвонили
 068B 0177 О Боже мій милий! / Який дивний ти. Я плакав, / До полудня плакав.
 072B 0001 ----- / Ой гляну я, подивлюся / На той степ, на поле;
 072B 0005 Хоч на старість волі. / Пішо[в] би я в Україну, / Пішов би додому,
 072B 0009 Зраділи б старому; / Там би я спочив хоч мало, / Молившися Богу,
 072B 0011 Молившися Богу, / Там би я... Та шкода й гадки. / Не буде нічого.
 073B 0005 ----- / Ой піду я степом-лугом / Та розважу свою тугу.

- 076В 0068 Давид похожає і, о цар неситий, / Сам собі говорить: «Я... Ми повелим! / Я цар над божіим народом!
- 076В 0069 Сам собі говорить: «Я... Ми повелим! / Я цар над божіим народом! / І сам я Бог в моїй землі!
- 076В 0070 Я цар над божіим народом! / І сам я Бог в моїй землі! / Я все!..» – А трохи згодом
- 076В 0071 І сам я Бог в моїй землі! / Я все!..» – А трохи згодом / Раби вечерю принесли
- 076В 0108 І сипле попіл на главу. / – Без тебе я не поживу / І дня єдиного, мій сину,
- 076В 0112 Без тебе сонця не узрю, / Без тебе я умру! умру! – / І йде, ридаючи, до сина.
- 076В 0125 Та щоб сама і принесла, / То я, вкусив його, возстану / З одра недуги.– Вранці-рано
- 076В 0135 Амоне, брате мій лукавий! / Єдиний брате мій! Я! Я! / Сестра єдина твоя!
- 076В 0135 Амоне, брате мій лукавий! / Єдиний брате мій! Я! Я! / Сестра єдина твоя!
- 076В 0137 Сестра єдина твоя! / Де дінусь я, де діну славу, / І гріх, і стид? Тебе самого
- 076В 0171 Голісінькі. Як там вона / Гріла, я не знаю, / Знаю тільки, що цар грівся,
- 082В 0019 Та щось такеє розмовляли. / Я думав, де б того добра, / Письмо чи матір, взять на світі.
- 083В 0126 Ходіте битися! Чи борються, / Бо я борець!..» / Не неділю,
- 088В 0014 Червонолиця Діана... / А я вже думав спать лягать / Та й став, щоб трохи подивиться
- 088В 0028 Давно, давно колись / Я чув, як, стоя під вербою, / Тихенько дівчина співала,
- 088В 0036 Мабуть, він упився. / І я заплакав, жаль малому / Було сіроми-сироти.
- 092В 0002 Немає гірше, як в неволі / Про волю згадувать. А я / Про тебе, воленько моя,
- 092В 0063 Та й більше нічого. / А я, доленько, в неволі / Помолюся Богу.
- 094В 0008 Сказавши: снилося дурній. / А я зрадив би, моє диво! / Моя ти доле чорнобрива!
- 094В 0013 Колишне лишенько лихес. / Я зарідав би, зарідав! / І помоливсь, що не правдивим,
- 095В 0002 Неначе цвяшок, в серце вбитий, / Оцю Марину я ношу. / Давно б списать несамовиту,
- 095В 0012 Неправда! Єй-богу, не лаю. / Мені не жаль, що я не пан, / А жаль мені, і жаль великий,
- 095В 0025 Та й те сказати, / Чого я турбуюсь? / Ані злого, ні доброго
- 095В 0027 Ані злого, ні доброго / Я вже не почую. / А як, кажу, хто не чує,
- 095В 0117 Про непогоду людям криче, / Так я про сльози, та печаль, / Та про байстрят отих ледачих,
- 095В 0185 Червоний діжою / Місяць сходив...– І я колись / Була молодою...–
- 095В 0226 Що підтикалася!.. / Як була я пані / В новому жупані,
- 095В 0242 І просить пити... А ти знаєш, / Що я зарізала його?.. / Дивися, онде головою
- 095В 0283 І пташкам весело літати. / А я зов'янула в неволі. / -----
- 095В 0289 Не плач, голубочко, дивись, / Це я, Мариночка твоя! / Дивися, чорная змія
- 095В 0293 У ірій знову полечу, / Бо я зозулею вже стала... / Чи він у гості не приходив?
- 095В 0303 Одна-однісенька на небі; / А я, неначе навісна, / В Дунаєві шукаю броду,
- 095В 0308 Зовуть покриткою, дурною, / І ти смієшся, а я плачу, / Ба ні, не плачу, регочусь...
- 095В 0310 Ба ні, не плачу, регочусь... / Дивися, як я полечу, / Бо я сова...– Та й замахала,
- 095В 0311 Дивися, як я полечу, / Бо я сова...– Та й замахала, / Неначе крилами, руками
- 104В 0032 Хоч і не лайте й не читайте, / Про мене... Я і не прошу, / Для себе, братики, спишу,
- 111В 0001 ----- / І виріс я на чужині, / І сивію в чужому краї:
- 111В 0034 / І я, заплакавши, назад / Поїхав знову на чужину.
- 113В 0003 Мережані та кучеряві / Оці вірші віршую я. / Для себе, братія моя!
- 113В 0006 Мені легшає в неволі, / Як я їх складаю, / З-за Дніпра мов далекого
- 113В 0017 З дітками малими. / І радий я і веселий, / І Бога благаю,
- 113В 0032 А дівчина подумає: / Я їх полюбила. / -----
- 116В 0002 Якби мені черевики, / То пішла б я на музики... / Горенько моє!
- 116В 0007 Жалю завдає! / Ой піду я боса полем, / Пошукаю свою долю...
- 116В 0012 Моя доле неправдива... / Безталанна я! / Дівчаточка на музиках
- 116В 0015 У червоних черевиках... / Я світом нужу. / Без розкоші, без любові
- 117В 0001 ----- / І багата я, / І вродлива я,
- 117В 0002 І багата я, / І вродлива я, / Та не маю собі пари,
- 117В 0004 Та не маю собі пари, / Безталанна я. / Тяжко, тяжко в світі жить
- 117В 0009 Одинокій носить. / Полюбила би я, / Одружилась би я
- 117В 0010 Полюбила би я, / Одружилась би я / З чорнобривим сиротою,

- 118В 0001 ----- / Полюбилася я, / Одружилася я
 118В 0002 Полюбилася я, / Одружилася я / З безталанним сиротою –
 118В 0009 ----- / І московкою я, / Одиноккою я
 118В 0010 І московкою я, / Одиноккою я / Старіюся в чужій хаті –
 119В 0006 Мов та квіточка укрита, / Росла я, росла. / -----
 119В 0007 ----- / І виросла я на диво / Кароока, чорнобрива,
 119В 0012 Мати заміж не пустила, / Осталася я / -----
 119В 0018 В одинокій самотині / Старіюся я. / -----
 120В 0001 ----- / Ой я свого чоловіка / В дорогу послала,
 121В 0005 І тієї слави. / Ой піду я не лугами / І не берегами,
 121В 0007 І не берегами, / А піду я не шляхами, / А понад шляхами.
 123В 0001 ----- / Ой сяду я під хатою, / На улицю гляну,
 125В 0006 Ой не п'ється теє пиво, / А я буду пить. / Не дам же я вражим ляхам
 125В 0007 А я буду пить. / Не дам же я вражим ляхам / В Україні жить.
 128В 0009 Чи то утопитись? / Ой надіну я сережки / І добре намисто,
 128В 0011 І добре намисто, / Та піду я на ярмарок / В неділю на місто.
 129В 0014 Один каже: «Брате, / Якби я багатий, / То оддав би все золото
 129В 0019 Другий каже: «Друже, / Якби я був дужий, / То оддав би я всю силу
 129В 0020 Якби я був дужий, / То оддав би я всю силу / За одну годину
 129В 0056 «Це не брат мій, це мій милий, / Я тебе дурила...» / «Одурила!..» – І Катрина
 132В 0001 ----- / Ой пішла я у яр за водою, / Аж там милий гуляє з другою.
 132В 0007 Вдова молодая. / А я вчора з нею, / З сією змією,
 134В 0007 Не пом'яни. / Мене, прокляту, я твоя мати, / Мене клени.
 134В 0015 То й пригорнись, / Бо я любила, моя дитино, / Її колись.
 135В 0003 Зеленеє поле? / – Почорніло я од крові / За вольную волю.
 135В 0013 А трупу не хочуть. / Почорніло я, зелене, / Та за вашу волю...
 135В 0015 Та за вашу волю... / Я знов буду зеленіти, / А ви вже ніколи
 136В 0005 З дружиною молодю. / Ой піду я темним гаєм, / Дружиноньки пошукаю.
 137В 0063 Павла Кравченка-Наливайка. / Я стар чоловік, нездужаю встати, / Буду йому пораду
 давати,
 139В 0016 У перетику ходила / Я по дрова / Та бондаря полюбила,
 140В 0003 Ще сонечко не зіходило, / А я, молоденька, / На шлях, на дорогу
 140В 0006 Невеселая виходила. / Я виходила за гай на долину, / Щоб не бачила мати,
 140В 0011 Зострічати. / Ой зострілась я / За тими лозами
 140В 0026 Ой Боже милий! милий, милосердий, / А я так його любила. / -----
 141В 0012 І що тойді їм діється, / Я й досі не знаю. / І не знатиму. Ой, мамо,
 142В 0009 П'ятака. / Я два шаги, два шаги / Пропила,
 142В 0017 Забуду. / Отака я дівчина, / Така я!
 142В 0018 Отака я дівчина, / Така я! / Сватай мене, серденько,
 142В 0020 Сватай мене, серденько, / Вийду я. / -----
 143В 0005 І що снилось-говорилось. / Не забуду я. / -----
 143В 0012 Помарніли ми обоє – / Я в неволі, ти вдовою, / Не живем, а тільки ходим
 145В 0002 Якби мені, мамо, намисто, / То пішла б [я] завтра на місто, / А на місті, мамо, на
 місті
 145В 0007 Лицяються. Мамо! Мамо! / Безталанна я! / -----
 145В 0008 ----- / Ой піду я Богу помолюся, / Та піду я у найми наймуся,
 145В 0009 Ой піду я Богу помолюся, / Та піду я у найми наймуся, / Та куплю я, мамо,
 черевки,
 145В 0010 Та піду я у найми наймуся, / Та куплю я, мамо, черевки, / Та найму я троїсті
 музики.
 145В 0011 Та куплю я, мамо, черевки, / Та найму я троїсті музики. / Нехай люде не здивують,
 145В 0013 Нехай люде не здивують, / Як я, мамо, потанцюю. / Доленько моя!
 145В 0019 В самотині віку дожити. / А поки я заробляю, / Чорні брови полиняють.
 145В 0021 Чорні брови полиняють. / Безталанна я! / -----
 146В 0001 ----- / – Не хочу я женитися, / Не хочу я братись,
 146В 0002 – Не хочу я женитися, / Не хочу я братись, / Не хочу я у запічку

- 146В 0003 Не хочу я братись, / Не хочу я у запічку / Дітей годувати.
146В 0005 Дітей годувати. / Не хочу я, моя мати, / За плугом ходити,
146В 0009 На ріллі носити. / А піду я, одружуся / З моїм вірним другом,
149В 0004 За грішніі, мабуть, діла / Караюсь я в оцій пустині / Сердитим Богом. Не мені
151В 0009 Чи дома журитись? / Ой піду я в гай зелений, / Посажу я руту.
151В 0010 Ой піду я в гай зелений, / Посажу я руту. / Якщо зійде моя рута,
151В 0015 Хазяїнувати. / А як же ні, то я піду / Доленьку шукати.–
153В 0011 По походу. Отже назвать, / Єй-богу, я його не вмію / Того студента, що ж нам діять?
156В 0017 На ворога стати? / – Не боюсь я, отамани, / Та жаль України,–
156В 0022 Не розсиплем вражу силу, / Не встану я знову!.. / Возьміть мої гетьманські
156В 0029 На світі немає. / А я, брати-запорожці, / Возьму собі рясу
160В 0004 Так і мене минають годи, / А я й байдуже. Книжечки / Мережаю та начиняю
160В 0011 Та вже ж нехай хоч розіпнуть, / А я без вірші не улежу. / Уже два года промережав
161В 0073 Якби пустили на музики, / То я б кісники заплела, / Наділа б жовті черевики,
161В 0095 ----- / То я й барвінок позриваю. / -----
161В 0098 ----- / Дурна ти, Насте, як я бачу, / І посміяться не даси...
161В 0100 І посміяться не даси... / Хіба не бачиш, я жартую. / Піди лиш скрипку принеси
161В 0103 Та з лиха гарно потанцюєш, / А я заграю... / -----
161В 0116 Поки барвінку не нарву / Та не завітчаюсь. Я зараз! / -----
161В 0121 Соколинні, / Полетіла б я за милим, / За дружиною.
161В 0143 Причина мудра. (Задумується.) Чого? / Чого я думаю? У попи, / А як не схоче, то на Січ.
161В 0196 ----- / А хіба я школяр, чи що? Не хочу, та й годі. / -----
161В 0207 ----- / Хоч як хочеш цілуй собі, а я таки не читатиму! / -----
161В 0215 Оце дитина! Ні, Настусю, / Я коло тебе захожуся / Тепер, лебедонько, не так!
161В 0220 Собачий сину, знаєш смак. / Ось я тебе попомуштрую / Не так, як в бурсі!.. Помелом!
161В 0247 Ух! Який сердитий! / Та не вдарить... А я таки / У Київ з Петрусем
161В 0250 Помандрую, хоч що хочеш! / Я не побоюся, / Серед ночі помандрую.
161В 0273 Ще байдужіше, він не мій. / А я вже заповіді знаю / Усі до одної!
161В 0291 ----- / Правда, правда, моя квіточко! Побіжу ж я швиденько, / а ти тут, моя любко, погуляй собі тихенько
161В 0294 та завітчайся. Та не жди мене, бо бути має, / що я остануся і на вечерню. / -----
161В 0304 ----- / «Ой піду я не берегом-лугом, / Зострінуся з несуженим другом.
172В 0001 ----- / Як маю я журитися, / Докучати людям,
172В 0009 В найми не наймуся. / Пішов же я світ-за-очі, / Доля заховалась;
173В 0015 Пасти, заганяти; / Не буду я в чужій хаті / Тещу поважати.
173В 0017 Тещу поважати. / А буду я красоватись / В голубім жупані
178В 0003 На тую країну, / Мабуть, я її навіки, / Навіки покинув.
179В 0029 Такого не хочем. / Сказав би я правду, / Та що з неї буде?
182В 0019 Лиштву вишивала. / – А я в попа обідала,– / Сирітка сказала.
183В 0006 Дурна була, молодая,– / Я все виглядала, / Чи не шле за рушниками...
183В 0014 А якби було сказало, / То я б не любила, / Може, була б до криниці
183В 0029 І сама не знаю, / Чого думаю! Чого я / У той гай ходила?
185В 0011 Либонь, уже десяте літо, / Як людям дав я «Кобзаря», / А їм неначе рот зашито,
185В 0023 Щоб хто-небудь мені сказав / Хоч слово мудре; щоб я знав, / Для кого я пишу? для чого?
185В 0024 Хоч слово мудре; щоб я знав, / Для кого я пишу? для чого? / За що я Україну люблю?
185В 0025 Для кого я пишу? для чого? / За що я Україну люблю? / Чи варт вона огня святого?..
185В 0035 На чорнім вороні-коні! / А більш нічого я не знаю, / Хоч я за це і пропадаю
185В 0036 А більш нічого я не знаю, / Хоч я за це і пропадаю / Тепер в далекій стороні.
185В 0040 Чи мати Богу не молилась, / Як понесла мене? Що я – / Неначе лютая змія
185В 0044 Захода сонця дожидає. / Отак-то я тепер терплю / Та смерть із степу виглядаю,
185В 0049 Мою Україну широку, / Хоч я по їй і одинокий / (Бо, бачте, пари не найшов)
188В 0011 Сидить собі в старій ряднині. / Мені здається, що се я, / Що це ж та молодість моя.
189В 0016 Здавалось темним і німим, / Таким, як я тепер, старим. / І бачиться, в селі убогим,

- 189В 0040 Ота Оксаночка? – питаю / У брата тихо я.– Яка? / – Ота маленька, кучерява,
189В 0044 Чого ж ти, брате, зажурилась? / – Я не журюсь. Помандрувала / Ота Оксаночка в
поход
- 191В 0012 Прощай же, друже! Ні хвали, / Ані ганьби я не сплітаю / Твоїй пустині; в іншій
кр[аю],
- 194В 0039 В неволі кайдани! / Може, ще я подивлюся / На мою Україну...
194В 0041 На мою Україну... / Може, ще я поділюся / Словами-сльозами
194В 0049 Що на цій чужині! / Гуляв би я понад Дніпром / По веселих селах,
194В 0059 На мою країну / Мої сльози; бо я, Боже! / Я за неї гину!
194В 0060 Мої сльози; бо я, Боже! / Я за неї гину! / Може, мені на чужині
194В 0091 Хоч доведеться розп'ястись! / А я таки мережать буду / Тихенько білії листи.
196В 0027 Течуть собі меж бур'янами / Літа невольничі. А я! / Така заповідь моя!
198В 0007 Та здорове буде! – / І виріс я, хвалить Бога, / Та не виліз в люде.
198В 0011 Або утопити, / Як мав би я у неволі / Господа гнівити.
198В 0013 ----- / А я так мало, небагато / Благов у Бога, тільки хату,
198В 0047 ----- / Я тільки хаточку в тім раї / Благов, і досі ще благаю,
200В 0029 Краса і молодість моя». / «Ти, душко, плачеш?» – «Хто се, я? / Ні, я не плачу...» –
«Знаєш, Маню,
200В 0030 «Ти, душко, плачеш?» – «Хто се, я? / Ні, я не плачу...» – «Знаєш, Маню, / У городі
тепер армяни,
200В 0055 «О горе, горенько мені! / Що я робитиму на світі? / Се ти, Петрусю?» – «Ажеж я».
200В 0056 Що я робитиму на світі? / Се ти, Петрусю?» – «Ажеж я». / «Ходім до мене, будем
жити,
200В 0156 Молитва не спасе мене, / Я у Дніпрі утоплюся!» / -----
200В 0224 І до громади промовляє / Петрусь. І каже: «Я зробив, / Я генерала отруїв,
200В 0225 Петрусь. І каже: «Я зробив, / Я генерала отруїв, / А ви не знаєте нічого!»--
205В 0001 ----- / Мені здається, я не знаю, / А люде справді не вмирають,
207В 0008 Хатину в гаї тихим раєм. / Я в хаті мучився колись, / Мої там сльози пролились,
207В 0010 Мої там сльози пролились, / Найперші сльози; я не знаю, / Чи єсть у Бога люте зло!
207В 0022 У тій хатині, у раю, / Я бачив пекло... Там неволя, / Робота тяжкая, ніколи
207В 0033 Розлізлися межі людьми, / Мов мишенята. Я до школи – / Носити воду школярам.
209В 0003 Своє стародавнє, шукаю, шукаю, / Щоб чим похвалитись, що й я таки жив, / Що й я
таки Бога колись-то хвалив!
209В 0004 Щоб чим похвалитись, що й я таки жив, / Що й я таки Бога колись-то хвалив! /
Шукаю, шукаю... Господи, б хотілось
209В 0011 І сон приверзеться... Ніби край могили / Пасу я ягнята, а я ще малий; / Дивлюся,
могила ніби розвернулась,
209В 0011 І сон приверзеться... Ніби край могили / Пасу я ягнята, а я ще малий; / Дивлюся,
могила ніби розвернулась,
209В 0015 Уже й сивоусий собі неборак, / Та і йде до мене... Я собі звернулось, / Щеня мов під
тином,– звичайне, мале,
209В 0037 Коли-то те буде. Дивися ж, дитино! / Та добре дивися – а я розкажу, / За що Україна
наша стала гинуть,
209В 0039 За що Україна наша стала гинуть, / За що й я меж ними в могилі лежу. / Ти ж
людям розкажеш, як виростеш, сину.
209В 0067 ----- / Я жив на хуторі, / Я стар був, немощен. Послав
209В 0068 Я жив на хуторі, / Я стар був, немощен. Послав / З табун я коней до обозу,
209В 0069 Я стар був, немощен. Послав / З табун я коней до обозу, / Гармату, гаківниць два
вози,
209В 0072 Пшона, пшениці, що придбав, / Я всю мізерію оддав / Моїй Україні-небозі...
209В 0075 І трьох синів своїх.– Нехай,– / Я думав, грішний,– перед Богом / Нехай хоч часточка
убога
209В 0079 За церков божію, за люде, / А я молитись в хаті буду.– / Бо вже нездужав, сину,
встать,
209В 0083 Зо мною, слухай же, остались / Данило, чура мій, та я, / Та Пріся, дочечка моя!
209В 0106 З собою в хату завели, / Замкнулись п'яні, я бачив. / А челядь п'яна полягала

- 209B 0116 І Прися бідная моя / Згоріла з клятими! А я... / На пожарищі хрест з Данилом
212B 0019 Молися ж, серце, помолюсь / І я з тобою. Щось пророче / Мені вже зазирає в очі,
212B 0021 Мені вже зазирає в очі, / І я вже Богу не молюсь, / Уже й на тебе не дивлюсь.
212B 0040 ----- / Отак я іноді тобою, / Тобою, серце, молодю,
214B 0009 І всі регочуться, сміються, / І всі танцюють. Тільки я, / Неначе заклятий, дивлюся
214B 0011 Неначе заклятий, дивлюся / І нишком плачу, плачу я. / Чого ж я плачу? Мабуть,
шкода,
214B 0012 І нишком плачу, плачу я. / Чого ж я плачу? Мабуть, шкода, / Що без пригоди, мов
негода,
215B 0004 Розбили душу? Чи ніколи / Й не жив я з нею, живучи / З людьми в паскуді,
опаскудив
215B 0016 Та й смієтесь. Нехристияне! / Чи не меж вами ж я, погані, / Так опоганився, що й не
знать,
215B 0018 Так опоганився, що й не знать, / Чи й був я чистим коли-небудь, / Бо ви мене з
святого неба
215B 0027 Та серце праведне колись! / Тепер іду я без дороги, / Без шляху битого... а ви!
216B 0001 ----- / На батька бісового я трачу / І дні, і пера, і папір!
218B 0002 Возлюбленнику муз і грацій, / Ждучи тебе, я тихо плачу / І думу скорбную мою
218B 0017 ----- / Давно вже я сiju в неволі, / Неначе злодій взаперті,
218B 0033 Спасибі сиротам багатим, / Що хрест поставили. А я... / Така доленька моя!
218B 0071 І оживи, і просвіти! / І розкажу я людям горе, / Як тая мати ріки, море
218B 0354 Не жаль і назвати / Юпітером. А я, дурна, / Ходила благати
218B 0486 Моя ти доленько! Без його / Що я робитиму? До кого / Я прихилюсь?.. – І небога
218B 0487 Що я робитиму? До кого / Я прихилюсь?.. – І небога / Кругом зирнула, і о мур,
230B 0061 Глухими, темними задами / На смітник винесли, а я... / О зоре ясна моя!
230B 0085 Нехай верзуться їм кайдани, / А я полину на Сибір, / Аж за Байкал; загляну в гори,
232B 0009 З нас будуть люде,- ти сказала. / А я й послухав, і учивсь, / І вивчився. А ти
збрехала.
233B 0009 І колихала, і співала, / І чари діяла... І я... / О чарівниченько моя!
233B 0025 Душу окропила. / І я живу, і надо мною / З своєю божою красою
234B 0016 Моя крале мальована. / Бо я таки й досі / За тобою чимчикую.
236B 0001 ----- / Я не нездужаю, нівроку, / А щось такеє бачить око,
237B 0017 І думать так і говорить? / – Воскресну я! – той пан вам скаже,- / Воскресну нині!
Ради їх,
237B 0022 Малих отих рабов німих! / Я на сторожі коло їх / Поставлю слово. І пониче,
238B 0001 ----- / Недавно я поза Уралом / Блукав і Господа блавав,
244B 0001 ----- / Ой маю, маю я оченята, / Нікого, матінко, та оглядати,
245B 0003 Понаддніпряньські невеселі, / Я думав, де ж я прихилюсь? / І де подінуся на світі?
245B 0003 Понаддніпряньські невеселі, / Я думав, де ж я прихилюсь? / І де подінуся на світі?
245B 0023 І ми прокинулися. Ти... / На панщині, а я в неволі!.. / Отак нам довелося йти
246B 0002 Колись, дурною головою, / Я думав,- горенько зо мною! / Як доведеться в світі
жити?
246B 0010 О горе! горенько мені! / І де я в світі заховаюсь? / Щодень пілати розпинають,
247B 0014 Або в колісці ще упивсь... / То не купав би я в калюжі / Тебе преславного. Амінь.
250B 0019 Благий кінець, о всеблагая! / А я, незлобний, воспою, / Як процвітуть убогі села,
250B 0072 Од вітру хилиться в яру. / – Йому я стану за дитину. / Плечми моїми молодими
250B 0132 Темний гаю! / Чи я, молодая, / Милий Боже, в твоїм раї
250B 0134 Милий Боже, в твоїм раї / Чи я погуляю, / Нагуляюсь?»
250B 0203 І в житницю соберемо / Зерно святее. Я Месію / Іду народу возвістити! –
250B 0340 До Віфлієма не близенько; / Та й я спочину. Утомивсь.- / Та й сіли на шляху
гаренько
265B 0009 ----- / А я буду груші рвати, / Діткам подавати...
265B 0014 – Тойді, серце, як бралися, / Сі дерева садив я... / Щасливий я! – І я, друже,
265B 0015 Сі дерева садив я... / Щасливий я! – І я, друже, / З тобою щаслива!
265B 0015 Сі дерева садив я... / Щасливий я! – І я, друже, / З тобою щаслива!

- 268В 0025 Да зрить розтленна земля, / Що я держитель і все бачу. / Воскресни, мамо! І
вернися
- 270В 0003 Несло з льоху пиво. / А я глянув, подивився – / Та аж похилився...
- 272В 0005 З батьком розмовляти; / А я в його, молодого, / В того чорнобривця,
- 278В 0038 Моє ти ладо принеси, / Щоб я постіль весела слала, / У море сліз не посилала,
- 278В 0053 Або не грій і не світи... / Загинув ладо... Я загину! / -----
- 290В 0003 Садок-райочок насажу. / Посижу я і похожу / В своїй маленькій благодаті.
- 290В 0011 Присниться сон мені!.. і ти!.. / Ні, я не буду спочивати, / Бо й ти приснишся. І [в]
малий
- 291В 0001 ----- / Не нарікаю я на Бога, / Не нарікаю ні на кого.
- 291В 0003 Не нарікаю ні на кого. / Я сам себе, дурний, дурю, / Та ще й співаючи. Орю
- 291В 0026 ----- / Чи не дурю себе я знову / Своім химерним добрим словом?
- 299В 0009 Тоненьку кригу попід мостом. / А я, отож таки вночі, / Іду та кашляю йдучи.
- 303В 0014 ----- / Отак-то я собі вночі, / Понад Невою ідучи,
- 303В 0021 Коло апостольської брами. / Я схаменувся, осінівсь / Святим хрестом і трічі плюнув
- 307В 0001 ----- / Кума моя і я / В Петрополіськiм лабіринті

ЯБЛУНЬКУ 1

- 265В 0003 На wspomин дружині / І яблуньку і грушеньку, / На wspomин єдиній!

ЯБЛУЧКО 1

- 016В 0166 І не допускала. / Мов яблужко у садочку, / Кохалась дитина.

ЯВІР 1

- 010А 0215 Посадили над козаком / Явір та ялину, / А в головах у дівчини

ЯВЛЕННИМИ 1

- 286В 0014 Люльки з кадил закуряті, / Явленними піч топити, / А кропилом будем, брате,

ЯВНА 1

- 199А 0162 От їх догмати і їх слава. / То явна слава... А тепер / Отим положено конглавом:

ЯВОР 4

- 207А 0284 ----- / Як той явор над водою, / Степан похилився,
- 284В 0002 Над Дніпровою сагою / Стоїть явор меж лозою, / Меж лозою з ялиною,
- 284В 0013 ----- / Явор каже: – Похилюся / Та в Дніпрі скупаюся.–
- 302В 0006 Пишається калинонька, / Явор молодіє, / А кругом їх верболози

ЯВОРА 1

- 302В 0001 ----- / Тече вода з-під явора / Яром на долину.

ЯВОРИ 2

- 006В 0213 Високу тополю. / Три явори посадила / Сестра при долині...
- 006В 0219 Тополя всихала, / Повсихали три явори, / Калина зов'яла.

ЯВОРОВІ 1

- 284В 0006 Дніпро берег риє-риє, / Яворові корінь мие. / Стоїть старий, похилився,

ЯВОРОМ 1

- 250В 0117 Червоним маком. Та й засни / Під явором у холодочку, / Поки що буде.

ЯГІДКО 1

- 161В 0282 Моя голубко сизокрила! / Моя ти ягідко!.. / -----

ЯГНИЦЮ 1

- 292В 0055 Бере і город і аул, / Бере дівча, бере ягницю, / Будує кедрові світлиці,

ЯГНЯ 1

026В 0014 Господнє небо, і село, / Ягня, здається, веселилось! / І сонце гріло, не пекло!

ЯГНЯТА 14

- 180А 0029 Витріщивши очі! / Як ягнята; нехай, каже, / Може, так і треба.
234А 0061 Усюди обоє. / Ще змалечку удвох ягнята пасли. / А потім побралися,
006В 0106 І в хаті вибито вікно. / В садочку темному ягнята / Удень пасуться. А вночі
026В 0002 Мені тринадцятий минало. / Я пас ягнята за селом. / Чи то так сонечко сіяло,
026В 0024 І те помарніло. / Поглянув я на ягнята – / Не мої ягнята!
026В 0025 Поглянув я на ягнята – / Не мої ягнята! / Обернувся я на хати –
026В 0042 І ми, жартуючи, погнали / Чужі ягнята до води. / Бридня!.. А й досі, як згадаю,
147В 0014 А люди біднії в селі, / Неначе злякані ягнята, / Позамикалися у хатах
200В 0052 Та аж за царину зайшла / Та й бачить, що пасе ягнята / Мале хлоп'яточко в стерні.
200В 0070 «А хто ж тут буде доглядать / Хто попасе мої ягнята?» / «Нехай хто хоче!» – Й
повела
209В 0011 І сон приверзеться... Ніби край могили / Пасу я ягнята, а я ще малий; / Дивлюся,
могила ніби розвернулась,
209В 0041 Ти ж людям розкажеш, як виростеш, сину. / Слухай же, дитино.– А потім ягнята /
Приснились у житі, лановий біжить,
292В 0004 І понад Индом і Євфратом / Свої ягнята і телята / На полі вольнім вольно пас
299В 0011 Іду та кашляю йдучи. / Дивлюсь: неначе ті ягнята, / Ідуть задріпані дівчата,

ЯГНЯТОЧКОМ 1

192В 0010 Із степу перекотиполе / Рудим ягняточком біжить / До річечки собі напитись.

ЯГОДКУ 1

030А 0191 Цвіте мій рожевий! / Як ягодку, як пташечку, / Кохала, ростила

ЯД 1

200В 0215 І генерала розчиняють, / І яд находять в животі. / Громада глухо присягає.

ЯДОВИТУЮ 1

292В 0106 То, мов гадюку б, розтоптав / І ядовитую б розтер / Гадючу слину. А тепер

ЯДОМ 1

266А 0066 І тепер я розбитеє / Серце ядом гою, / І не плачу, й не співаю,

ЯЗВИ 2

- 199А 0179 Спаси ти нас, святая сило, / Язви язик мій за хули / Та язви мира ізціли.
199А 0180 Язви язик мій за хули / Та язви мира ізціли. / Не дай згнушатися лукавим

ЯЗИК 4

- 199А 0179 Спаси ти нас, святая сило, / Язви язик мій за хули / Та язви мира ізціли.
258А 0243 Рабом на чужині. / І язик мій оніміє, / Висохне, лукавий,
237В 0011 Скуєш лукавії уста, / Язык отой велеречивий, / Мовлявший: ми не суєта!
237В 0014 І возвеличимо надиво / І розум наш і наш язык... / Та й де той пан, що нам закаже

ЯЗИКАМ 2

- 258А 0273 Острі обоюду, / На отмщеніє язикам / І в науку людям.
218В 0389 Острі обоюду, / На отмщеніє язикам / І в науку людям.

ЯЗИКАХ 1

246А 0093 Од молдованина до фінна / На всіх язиках все мовчить, / Бо благоденствує! У нас

ЯЗИКИ 1

246А 0034 І тобі одному / Помоляться всі язики / Вовіки і віки.

ЯЗИКОМ 1

037В 0023 Додолу пада. Кат лютує, / А ксьондз скаженим язиком / Кричить: «Те Deum!
алілуя!..»

ЯЙЦЯ 1

061А 1750 Танці та музики: / Курку, яйця продала – / Маю черевики.

ЯК 664

- 010А 0054 Кого ж їй любити? Ні батька, ні неньки, / Одна, як та пташка в далекім краю. /
Пошли ж ти їй долю – вона молоденька,
010А 0074 Не так серце любить, щоб з ким поділитися, / Не так воно хоче, як Бог нам дає: /
Воно жить не хоче, не хоче журиться.
010А 0085 І над водою, і над гаєм, / Кругом, як в усі, все мовчить. / Аж гульк – з Дніпра
повиринали
010А 0159 Знать, добре спить, що не чує, / Як кує зозуля, / Що не лічить, чи довго жить...
010А 0177 Коло серця козацького / Як гадина в'ється. / «Ось і дуб той кучерявий...
010А 0192 Та, знай, співають ідучи, / Як провожала сина мати, / Як бивсь татарин уночі.
010А 0193 Як провожала сина мати, / Як бивсь татарин уночі. / Ідуть – під дубом зелененьким
010А 0209 Поховали громадою / Як слід, по закону. / Насипали край дороги
018А 0028 Та не смійся надо мною, / Як коли згадаєш. / А я піду на край світа,
018А 0032 Найдю кращу або згину, / Як той лист на сонці. / -----
020А 0004 Кругом хлопці та дівчата, / Як мак процвітає. / Грає кобзар, виспіває,
020А 0007 Вимовля словами, / Як москалі, орда, ляхи / Бились з козаками,
020А 0009 Бились з козаками, / Як збиралась громадонька / В неділеньку вранці,
020А 0011 В неділеньку вранці, / Як ховали козаченька / В зеленім байраці.
020А 0022 Зажурилась, заплакала, / Як мала дитина. / Ніхто її не рятує...
020А 0033 В церкву не пускають! / Як та галич поле криє, / Ляхи, уніяти
020А 0047 Ненько моя, ненько! / Як згадаю тебе, краю, / Заплаче серденько...
020А 0099 Зірки засіяли, / А козаки, як та хмара, / Ляхів обступали.
020А 0101 Ляхів обступали. / Як став місяць серед неба, / Ревнула гармата,
020А 0142 Пішов кобзар по улиці – / З журби як заграє! / Кругом хлопці навприсядки,
024А 0004 Кругом хлопці та дівчата – / Як мак процвітає. / Грає кобзар, приспіває,
024А 0007 Вимовля словами, / Як москалі, орда, ляхи / Бились з козаками,
024А 0009 Бились з козаками, / Як збиралась громадонька / В неділеньку вранці,
024А 0011 В неділеньку вранці, / Як ховали отамана / В зеленім байраці.
024А 0022 Зажурилась, заплакала, / Як мала дитина. / Ніхто її не рятує...
024А 0033 В церков не пускають! / Як та галич поле криє, / Ляхи, уніяти
024А 0071 Зорі засіяли, / А козаки, як та хмара, / Ляхів обступали.
024А 0073 Ляхів обступали. / Як став місяць серед неба, / Ревнула гармата,
024А 0110 Пішов кобзар по улиці – / З журби як заграє! / Кругом хлопці навприсядки,
027А 0014 Отож гляну та згадаю: / Було, як смеркає, / Зашебече на калині –
027А 0018 Чи багатий, кого доля, / Як мати дитину, / Убирає, доглядає,
027А 0027 Серце б'ється, любо... / І світ божий як великдень, / І люди як люди!
027А 0028 І світ божий як великдень, / І люди як люди! / Чи дівчина, що милого
027А 0041 А він, знай, співає, / Та дрібно, та рівно, як Бога благає, / Поки вийде злодій на шлях
погулять
027А 0076 Все осталося, все сумує, / Як руїни Трої. / Все сумує – тільки слава
027А 0087 Не мудру, та щирю, прийми, привітай. / Не кинь сиротою, як кинув діброви, / Прилини
до мене хоть на одно слово
027А 0091 Нехай усміхнеться серце на чужині, / Хоть раз усміхнеться, дивлючись, як ти / Всю
славу козацьку за словом єдиним
027А 0099 Згадаю Енея, згадаю родину, / Згадаю, заплачу, як тая дитина. / А хвилі на той бік
ідуть та ревуть.
027А 0110 Не мудру, та щирю, прийми, привітай. / Не кинь сиротою, як кинув діброви, / Прилини
до мене хоч на одно слово
030А 0024 Полюбила москалика, / Як знало серденько, / Полюбила молодого,

- 030A 0047 Що коса покрита: / За милого, як співати, / Любо й потужити.
030A 0097 Та злидні побили, / Як ту матір, що вам на сміх / Сина породила.
030A 0125 Черешні та вишні; / Як і перше виходила, / Катерина вийшла.
030A 0128 Вийшла, та вже не співає, / Як перше співала, / Як москаля молодого
030A 0129 Як перше співала, / Як москаля молодого / В вишник дожидала.
030A 0141 Не чує, не бачить, / Як вороги сміються їй, / Як Катруся плаче.
030A 0142 Як вороги сміються їй, / Як Катруся плаче. / Може, вбитий чорнобривий
030A 0160 А без долі біле личко – / Як квітка на полі: / Пече сонце, гойда вітер,
030A 0191 Цвіте мій рожевий! / Як ягодку, як пташечку, / Кохала, ростила
030A 0191 Цвіте мій рожевий! / Як ягодку, як пташечку, / Кохала, ростила
030A 0208 Хто заплаче надо мною, / Як рідна дитина? / Хто посадить на могилі
030A 0218 Поблагословила: / «Бог з тобою!» – та, як мертва, / На діл повалилась...
030A 0269 Та й заголосила. / Як тополя, стала в полі / При битій дорозі;
030A 0271 При битій дорозі; / Як роса та до схід сонця, / Покапали сльози.
030A 0277 Цілує та плаче. / А воно, як янгелятко, / Нічого не знає,
030A 0327 Тоді я багатий, / Як буде серденько / По волі гуляти!
030A 0338 Всіх покрила темнісінька, / Як діточок мати; / Де ж Катрусю пригорнула:
030A 0359 Шляхи, піски, горе; / Він, як мати, привітає, / Як брат, заговорить...
030A 0360 Він, як мати, привітає, / Як брат, заговорить... / -----
030A 0368 Аж на серці похолоне, / Як його згадаю. / Попоміряв і я колись –
030A 0429 Щоб не довелося москаля шукать, / Щоб не довелося, як Катря шукає... / Тоді не
питаєте, за що люде лають,
030A 0436 То й вони карають... / Люде гнутьсь, як ті лози, / Куди вітер віє.
030A 0485 А ті: «Мы не знаем». / І, звичайно, як москалі, / Сміються, жартують;
030A 0507 Уमितе сльозою, / Червоніє, як квіточка / Вранці під росою.
030A 0511 Тяжко усміхнулась: / Коло серця – як гадина / Чорна повернулась.
030A 0524 Де ж ти будеш ночувати, / Як мене не стане? / З собаками, мій синочку,
030A 0552 Кризь хмару сонце зайнялось. / Надувся вітер; як повіє – / Нема нічого: скрізь біліє...
030A 0557 По лісу завило; / Як те море, біле поле / Снігом покотилось.
030A 0586 А москалі їй назустріч / Як один верхами. / «Лихо моє! Доле моя!»
030A 0656 Возьміть його... бо покину, / Як батько покинув, – / Бодай його не кидала
030A 0665 А я вже шукала». / Та в ліс з шляху, як навісна! / А дитя осталося,
030A 0743 Та не хоче взяти. / Пита пані, як зветься? / «Івась».– «Какой милый!»
045A 0036 Тяжко-важко заспіває, / Як Січ руйновали. / Отакий-то Перебендя,
045A 0045 Та на кобзі грає. / Кругом його степ, як море / Широке, синіє:
045A 0052 То приляже та послуха, / Як кобзар співає, / Як серце сміється, сліпі очі плачуть...
045A 0053 Як кобзар співає, / Як серце сміється, сліпі очі плачуть... / Послуха, повіє...
045A 0065 Спочине на сонці, його запитає, / Де воно ночує, як воно встає; / Послухає моря, що
воно говорить,
045A 0073 Його на сім світі ніхто не прийма; / Один він між ними, як сонце високе, / Його
знають люде, бо носить земля;
045A 0090 Потурай їм, брате! / Скачи, враже, як пан каже: / На те він багатий.
047A 0007 Марне зеленіє. / Кругом поле, як те море / Широке, синіє.
047A 0015 Кругом ні билини. / Одна, одна, як сирота / На чужині, гине!
047A 0049 Кохайтеся ж, любітеся, / Як серденько знає. / Защебече соловейко
047A 0072 День і ніч воркує, / Як голубка без голуба, / А ніхто не чує...
047A 0081 Без милого батько, мати – / Як чужії люди, / Без милого сонце світить –
047A 0083 Без милого сонце світить – / Як ворог сміється, / Без милого скрізь могила...
047A 0088 Козака немає; / Сохне вона, як квіточка; / Мати не питає:
047A 0158 Аж там, де прощалась. / Одпочинеш; а як стане / Місяць серед неба,
047A 0162 Втретє випить треба. / За перший раз, як за той рік, / Будеш ти такою;
047A 0215 Подивися, тополенько! / Як нема – заплачеш, / До схід сонця, ранісінько,
052A 0002 Б'ють пороги, місяць сходить, / Як і перше сходив... / Нема Січі, пропав і той,
052A 0056 А голосна та правдива, / Як Господа слово. / Чи так, батьку отамане?
052A 0078 Не втну більше. А ти, батьку, / Як сам, здоров, знаєш. / Тебе люде поважають,
052A 0098 Нехай ще раз послухаю, / Як те море грає, / Як дівчина під вербою

- 052A 0099 Як те море грає, / Як дівчина під вербою / Гриця заспіває.
- 055A 0014 Високії ті могили / Чорніють, як гори, / Та про волю нишком в полі
- 055A 0041 Запінились хвилі. / Кругом хвилі, як ті гори: / Ні землі, ні неба.
- 057A 0006 Чом вас вітер не розвіяв / В степу, як пилину? / Чом вас лихо не приспало,
- 057A 0008 Чом вас лихо не приспало, / Як свою дитину?.. / Бо вас лихо на світ на сміх породило,
- 057A 0019 Чи заплаче серце одно на всім світі, / Як я з вами плакав?.. Може, і вгадав... / Може, найдеться дівоче
- 057A 0032 Виливало мову, / Виливало, як уміло, / За темнії ночі,
- 057A 0048 Од краю до краю... / Як та воля, що минулась, / Дніпр широкий – море,
- 057A 0064 Кобзарі співають, / Все співають, як діялось, / Сліпі небораки,
- 057A 0084 Щоб вороги не бачили, / Як лихо сміється... / Нехай думка, як той ворон,
- 057A 0085 Як лихо сміється... / Нехай думка, як той ворон, / Літає та криче,
- 057A 0116 Моїх діток нерозумних, / Як свою дитину. / -----
- 060A 0012 Я сирота, мій голубе, / Як і на чужині. / Чого ж серце б'ється, рветься?
- 060A 0018 Там повіє буйнесенький, / Як брат заговорить, / Там в широких полі воля,
- 061A 0007 І листя поживкле вітри рознесли. / А сонечко встане, як перше вставало, / І зорі червоні, як перше плили,
- 061A 0008 А сонечко встане, як перше вставало, / І зорі червоні, як перше плили, / Поплинуть і потім, і ти, білолиций,
- 061A 0013 І в море безкрає і будеш сіять, / Як над Вавилоном, над його садами, / І над тим, що буде з нашими синами;
- 061A 0016 Ти вічний без краю!.. Люблю розмовлять, / Як з братом, з сестрою, розмовлять з тобою, / Співать тобі думу, що ти ж нашептав.
- 061A 0023 А може, їй легше буде на тім світі, / Як хто прочитає ті сльози-слова, / Що так вона щиро колись виливала,
- 061A 0027 Ні, не заховаю, бо душа жива. / Як небо блакитне – нема йому краю, / Так душі почину і краю немає.
- 061A 0063 Не так сонце сходить, / Як письменні начитали... / Розумні та й годі!
- 061A 0084 А він хоче, щоб слухали, / Як старці співають. / Дарма праця, пане-брате:
- 061A 0108 Заспіваю, заридаю, / Як мала дитина. / Заспіваю – море грає,
- 061A 0138 Розмовляють, розказують, / Як Січ будували, / Як козаки на байдаках
- 061A 0139 Як Січ будували, / Як козаки на байдаках / Пороги минали,
- 061A 0141 Пороги минали, / Як гуляли по синьому, / Грілися в Скутарі
- 061A 0143 Грілися в Скутарі / Та як, люльки закуривши / В Польщі на пожарі,
- 061A 0146 В Україну верталися, / Як бенкетували. / «Граї, кобзарю, лий, шинкарю!» –
- 061A 0175 Я не одинокий, є з ким в світі жить; / У моїй хатині, як в степу безкраїм, / Козацтво гуляє, байрак гомонить,
- 061A 0205 Кругом мене стали. / Сумно, сумно, як сироти, / Мовчки похилились.
- 061A 0233 Бо сам, здоров, знає, / Як то тяжко блукать в світі / Сироті без роду;
- 061A 0239 Що мати співала, / Як малого повивала, / З малим розмовляла;
- 061A 0262 То й вас прийме, привітає, / Як свою дитину. / А од його, помолившись,
- 061A 0285 Сусіди мовчали, / Дивилися, як королі / Із Польщі втікають,
- 061A 0287 Із Польщі втікають, / Та слухали, як шляхетство / Навісне гукає.
- 061A 0299 Приборкать трошки... Не зумів! / Добра хотів, як дітям мати, / А може, й ще чого хотів.
- 061A 0341 Тяжко жить на світі, а хочеться жить: / Хочеться дивитись, як сонечко сяє, / Хочеться послухать, як море заграє,
- 061A 0342 Хочеться дивитись, як сонечко сяє, / Хочеться послухать, як море заграє, / Як пташка щебече, байрак гомонить,
- 061A 0343 Хочеться послухать, як море заграє, / Як пташка щебече, байрак гомонить, / Або чорнобрива в гаю заспіває...
- 061A 0345 Або чорнобрива в гаю заспіває... / О Боже мій милий, як весело жить! / -----
- 061A 0362 Бо є з ким заплакати, є з ким заспівать: / Єсть карії очі – як зіроньки сяють, / Білі рученята – мліють-обнімають,
- 061A 0374 І сліду не стало. / Серце мліє, як згадаю... / Чому не осталося?
- 061A 0424 Розкидала, розкрилася... / Як квіточка в гаю, / Червоніє; а пазуха...

- 061A 0478 Перехрестись!» / «Як же воно? / Далєбі, не знаю».
- 061A 0569 А дочка Оксана! / Ховай Боже! Як панночка! / Що-то за хороше!
- 061A 0635 Ляжу головою... А ти не заплачеш, / А ти не побачиш, як ворон клює / Ті карії очі, ті очі козачі,
- 061A 0662 Вийми душу!.. ще раз... ще раз... / Ох, як я втомилась!» / «Одпочинь, моя ти зоре!
- 061A 0665 Ти з неба злетіла!» / Послав свитку. Як ясочка, / Усміхнулась, сіла.
- 061A 0693 Одягну тебе, обую, / Посажу, як паву, / На дзиглику, як гетьманшу,
- 061A 0694 Посажу, як паву, / На дзиглику, як гетьманшу, / Та й дивитись буду;
- 061A 0713 Та й знову, та й знову. / Довго вони, як бачите, / Меж мови-розмови
- 061A 0720 Їй Ярема розказував, / Як жить вони будуть / Укупочці, як золото
- 061A 0721 Як жить вони будуть / Укупочці, як золото / І долю добуде,
- 061A 0723 І долю добуде, / Як виріжуть гайдамаки / Ляхів в Україні,
- 061A 0725 Ляхів в Україні, / Як він буде панувати, / Коли не загине.
- 061A 0732 А мати / Або батько як побачать, / Що ви, мої любі,
- 061A 0739 А надто вам розказать би, / Як козак чорнявий / Під вербою, над водою,
- 061A 0742 Обнявшись, сумує; / А Оксана, як голубка, / Воркує, цілує;
- 061A 0755 Нехай собі розійдуться / Так, як ізійшлися.– / Тихесенько, гарнесенько,
- 061A 0818 А він, мандруючи, співа, / Як Наливайко з ляхом бився. / Ляхи пропали; нежива
- 061A 0834 ----- / Базари, де військо, як море червоне / Перед бунчуками, бувало, горить,
- 061A 0859 І смерклося, а в Чигрині, / Як у домовині, / Сумно-сумно. (Отак було
- 061A 0863 Протині ночі Маковія, / Як ножі святили.) / Людей не чуть; через базар
- 061A 0890 Невроку їй, нехай царствує; / Нехай не вадить, як не чує! / Поміж возами нігде стась:
- 061A 0897 Козацьке панство похожає / В кирях чорних, як один, / Тихенько ходя розмовляє
- 061A 0946 Будете панами, / Та, як ми, з ножами, / З ножами святими,
- 061A 0956 ----- / Добре погуляєм! Правду старий співа, як не бреше. / А що б то з його за кобзар був, якби не волох!
- 061A 0965 має чим слухати, та й годі. У нас один старший – батько / Максим; а він як почує, то ще карбованця дасть. Співай, / старче божий, не слухай його.
- 061A 0968 Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ще ось що; / не так пани, як підпанки, або – поки сонце зійде, то роса / очі виість.
- 061A 1020 поки не охрип, співатиму; а охрипну – чарочку-другу тії / ледящиці-живиці, як то кажуть, та й знову. Слухайте ж, / панове громадо!
- 061A 1112 За ними корогви несли, / Як на великдень над пасками. / «Моліться, братія, моліться! –
- 061A 1127 Землі козацької краса / У ляха в'яне, як перш мати, / І непокрита коса
- 061A 1162 Молились щиро козаки, / Як діти, щиро; не журились, / Гадали теє... а зробилось...
- 061A 1214 Щоб і діти знали, внукам розказали, / Як козаки шляхту тяжко покарали / За те, що не вміла в добрі панувать.
- 061A 1411 Не найду Оксани!» / «Може, й найдеш. А як тебе / Зовуть? Я не знаю».
- 061A 1467 Не знає, не бачить, / Як убитий. Тяжко йому, / Тяжко, а не плаче.
- 061A 1559 І муки за муки! / Болить серце, як згадаєш: / Старих слов'ян діти
- 061A 1614 «Я не старець, пане! / Я, як бачте, гайдамака». / «Який же поганій!»
- 061A 1642 Й ліс попід горою, / А в лісі скарб. Як приїдем, / То щоб кругом стали,
- 061A 1688 Карають, завзяті. / Як смерть люта, не вважають / На літа, на вроду
- 061A 1747 Про вдовицю-молодицю, / Як вона журилась». / -----
- 061A 1767 Не журіться, подивіться, / Як танцює мати. / Сама в найми піду,
- 061A 1787 «Постривай лиш!» / «Отак чини, як я чиню: / Люби дочку абичию –
- 061A 1795 Тяжко-важко плаче, / Як дитина. Чого б, бачся? / В червонім жупані,
- 061A 1812 За мурами та дивитесь, / Як жиди конають, / Брати ваші! А Оксана
- 061A 1906 ----- / Як була я молодою преподобницею, / Повісила хвартушину над віконницею;
- 061A 2011 І карії очі – / Полюбила, як уміла, / Як серденько хоче.
- 061A 2012 Полюбила, як уміла, / Як серденько хоче. / Не за себе, не за батька
- 061A 2028 Хто про долю, про недолю, / Як я, розпитає? / Хто обійме, як я, його?
- 061A 2029 Як я, розпитає? / Хто обійме, як я, його? / Хто душу покаже?
- 061A 2072 Його знають. Я бачила, / Як села горіли; / Я бачила – кати ляхи
- 061A 2075 Труслиantly, мліли, / Як хто скаже про Галайду. / Знають вони, знають,
- 061A 2083 Мій голубе сизий! / Ох, як весело на світі, / Як весело стало!

- 061A 2084 Ох, як весело на світі, / Як весело стало! / Через тиждень, бабусенько...
- 061A 2087 Ще три дні осталося. / Ох, як довго!.. / Загрибай, мамо, жар, жар,
- 061A 2090 Буде тобі дочки жаль, жаль... / Ох, як весело на світі! / А тобі, бабусю,
- 061A 2187 ----- / Як та хмара, гайдамаки / Умань обступили
- 061A 2198 Гвалт і галас. На базарі, / Як посеред моря / Кровавого, стоїть Гонта
- 061A 2292 Шляхетської крові, бо хочеться пити, / Хочеться дивитись, як вона чорніє, /
Хочеться напитись... Чом вітер не віє,
- 061A 2361 Де він синів поховає / І як Гонта плаче. / Виніс в поле, геть од шляху;
- 061A 2438 ----- / Давно те минуло, як, мала дитина, / Сирота в ряднині, я колись блукав,
- 061A 2442 Де Залізник, Гонта з свяченим гуляв. / Давно те минуло, як тими шляхами, / Де
йшли гайдамаки, малими ногами
- 061A 2455 Батько діда просить, щоб той розказав / Про Коліївщину, як колись бувало. / Як
Залізник, Гонта ляхів покарав.
- 061A 2456 Про Коліївщину, як колись бувало. / Як Залізник, Гонта ляхів покарав. / Столітні
очі, як зорі, сіяли.
- 061A 2457 Як Залізник, Гонта ляхів покарав. / Столітні очі, як зорі, сіяли. / А слово за словом
сміялось, лилось:
- 061A 2459 А слово за словом сміялось, лилось: / Як ляхи конали, як Сміла горіла. / Сусіди од
страху, од жалю німіли.
- 061A 2459 А слово за словом сміялось, лилось: / Як ляхи конали, як Сміла горіла. / Сусіди од
страху, од жалю німіли.
- 113A 0013 ----- / Недовгий шлях – як човнові / До синього моря –
- 113A 0018 Пограються добрі люди, / Як холодні хвилі, / Потім собі подивляться,
- 113A 0020 Потім собі подивляться, / Як сирота плаче, / Потім спитай, де сирота, –
- 114A 0018 Що в сірій свитині, бувало, щасливий, / Як побачить диво – твою красоту. / Кого ти
без мови, без слова навчила
- 114A 0030 Часом на Петруся усміхнись, щаслива, / І хоч так, як жарти, колишне згадай. / -----
- 114A 0036 Про досвітки-вечірниці / Та як біла мати, / Щоб з козаком не стояла.
- 114A 0094 Росла дочка Мар'яна, / А виросла, як панна, – / Кароока
- 114A 0140 Люблю тебе й на сім світі, / Як на тім любила». / Отак, серце, обнімемось,
- 114A 0162 Угадала мати: Мар'яна – дитина, / Не знає, як треба на сім світі жити. / Думала – ні
люди, ані домовина
- 114A 0173 Серце не заснуло, я вас не забув. / Люблю вас і досі, як діточок мати, / Буду вам
співати, поки не засну.
- 114A 0175 Буду вам співати, поки не засну. / Тойді ж, мої любі, як мене не стане, / Згадайте про
мене, про мою Мар'яну;
- 114A 0226 А між парубками, / Як маківка меж квітками, / Цвіте, розцвітає,
- 114A 0334 Легше, мої любі, покритись землею, / Ніж ба[чить], як другий, багатий, старий, /
Цілує за гроші, вінчається з нею...
- 114A 0359 І не втерпіла, сказала, / Як п'яні придани / Йшли по улиці, співали.
- 114A 0374 Чом я не в жупані?» / А Мар'яна, як дитина / Без матері, плаче.
- 123A 0045 Поки не та стала; / Незчулася, як минули / Літа молодії...
- 123A 0051 Ганна кароока. / Як тополя серед поля, / Гнучка та висока.
- 123A 0055 Співає матуся; / А козаки, як хміль отой, / В'ються круг Ганнусі.
- 123A 0059 Жвавий, кучерявий, / Мліє, в'яне, як зостріне / Ганнусю чорняву.
- 123A 0092 Та не помагало: / Як маківка на городі, / Ганна розцвітала;
- 123A 0094 Ганна розцвітала; / Як калина при долині / Вранці під росою,
- 123A 0122 Сором – не згадаю. / Як дитина, калиною / Себе забавляє,
- 123A 0176 Обходять горою; / Як угледять, то хрестяться / І зовуть заклятим...
- 150A 0003 Із нашої України! / Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині.
- 150A 0110 На бенкет козачий. / Темно всюди, як у будень, / А свято чимале.
- 150A 0157 Дожидають кари. / Ой як крикнув Гамалія: / «Брати, будем жити,
- 154A 0003 Із нашої України; / Чи там раду радять, як на турка стати, / Не чуємо на чужині.
- 154A 0157 Дожидають кари. / Ой як крикнув Гамалія: / «Брати, будем жити,
- 171A 0004 І святая твоя слава, / Як пилина, лине / За вітрами холодними,
- 171A 0079 Серце боязливе / Стрепенеться, як рибонька, / І мене згадає...

- 173A 0027 За півчварта року, / Як княжа дитина, / Як ясен високий,
173A 0028 Як княжа дитина, / Як ясен високий, / Гнучкий і дебелий,
173A 0040 По світлиці похожає, / Як пава, як пані, / Та з тобою розмовляє.
173A 0040 По світлиці похожає, / Як пава, як пані, / Та з тобою розмовляє.
173A 0042 Та з тобою розмовляє. / В хаті, як у раї! / А я сижу на покуті,
173A 0068 Кохалася мати сином, / Як квіткою в гаї, / Кохалася... А тим часом
173A 0101 А у вдови одним одно, / Та й те, як билина. / Діждалася вдова долі,
173A 0106 Квіточка дитина! / Як у Бога за дверима, / Вдова панувала,
173A 0216 Муштрує, то лає, / То годує, як дитину, / Й сином називає,
180A 0015 Богобоязливий, / Як кішечка підкрадеться, / Вижде нещасливий
180A 0026 Так із його, сердешного, / Кров, як воду, точить!.. / А братія мовчить собі,
180A 0029 Витріщивши очі! / Як ягнята; нехай, каже, / Може, так і треба.
180A 0055 І жінка не лає, / Тихо, як у раї, / Усюди божа благодать –
180A 0059 Отож я ліг спати. / А вже підпилий як засне, / То хоч коти гармати,
180A 0152 Може, й бачить, та помага, / Як і оті гори / Предковічні, що політі
180A 0293 «Де ты здесь узьяся?» / «З України». – «Так як же ти / Й говорить не вмиеш
180A 0357 До найстаршого... та в пику / Його як затопить!.. / Облизався неборака;
180A 0366 Уже за порогом / Як кинеться по улицах, / Та й давай місити
180A 0370 А ті голосити; / Та верещать; та як ревнуть: / «Гуля наш батюшка, гуля!
180A 0383 Город озирати. / Там ніч, як день. Дивлюся: / Палати, палати
180A 0504 Думаю, гадаю, / Як то тяжко той насущний / Люди заробляють.
180A 0536 Та понадувалось, / Як індики, і на двері / Косо поглядало.
180A 0544 Похмілля прокляте / Його мучило. Як крикне / На самих пузатих –
180A 0568 Я аж засміявся. / Він і почув, та як зикне – / Я перелякався
192A 0029 Чом ти не така, / Як інша, чужая? / Чи я п'ю, гуляю,
192A 0072 Хрест над сиротою / Й розійшлися... Як билина, / Як лист за водою,
192A 0073 Й розійшлися... Як билина, / Як лист за водою, / Пішов козак з сього світа,
197A 0013 Вилив на забаву. / А молоді як зійдуться, / Та любо та тихо,
197A 0015 Та любо та тихо, / Як у раї, – а дивишся: / Ворушиться лихо.
198A 0016 Не потурай: легше плакати, / Як ніхто не бачить. / -----
199A 0011 Тліє, не вгасає, / Жде підпалу, як той месник, / Часу дожидає,
199A 0084 І еретиками / Отакими, як констанцький / Єретик великий!
199A 0101 Земля плаче у кайданах, / Як за дітьми мати. / Нема кому розкувати,
199A 0205 Од шопоту. Кардинали, / Як гадюки, в'ються / Круг тіари. Та нищечком,
199A 0208 Мов коти, гризуться / За мишеня... Та й як паки? / Однієї шкури
199A 0212 Аж здригнули мури, / Як згадали, що у Празі / Загелкали гуси
199A 0224 ----- / Як та галич поле крила – / Ченці повалили
199A 0264 То реве, то виє, / Як та орда у таборі, / Або жиди в школі...
207A 0012 Пречистая!.. Ти витаєш... / Як у того Нуми / Тая німфа Егерія,
207A 0057 Ні, не покидає! / Як реп'ях той, учепиться / За латані поли
207A 0071 І вольнії пишались села / Тойді, як праведно жили / Старий козак і діток двоє...
207A 0086 Та сам своєї пошукає, / Як я шукав колись... Ярино! / А де Степан?» – «А он під
тином
207A 0112 І старий піднявся, / Як ударить, як ушкварить, / Аж у боки взявся.
207A 0112 І старий піднявся, / Як ударить, як ушкварить, / Аж у боки взявся.
207A 0132 Полудновать лагодь. / Гуляючи, як той казав, / Шматок хліба з'їсти.
207A 0136 Послухаєш вісти. / Сідай лишень. Як убили / Твого батька Йвана
207A 0158 Та що-небудь діять. / Як ти скажеш?» – «Я не знаю, / Бо я думав тее...»
207A 0166 І на чужі люде / Подивитись, як там живуть, / Чи орють,
207A 0171 І немолоченеє віють, / Та як і мелють і ідять – / Все треба знати.
207A 0173 Все треба знати. / Так от як, друже, треба в люде / На рік, на два піти
207A 0179 То той не вмітиме й пожить. / А ти як думаєш, небоже? / Ну думай, коли хочеш
знати,
207A 0182 Де лучше лихом торгувати, / Іди ти в Січ. Як Бог pomoже, / Там наїсися всіх хлібів,
207A 0185 Я їх чимало попоїв, / І досі нудно, як згадаю! / Коли здобудеш, принесеш,
207A 0191 Та побачиш світа, / Не такого, як у бурсі, / А живі мисліте

- 207A 0281 І заплакала Ярина, / Як тая дитина, / І крізь сльози промовляла:
 207A 0284 ----- / Як той явор над водою, / Степан похилився,
 207A 0292 І знов заголосить. / Незчулися, як смерклося, / І сестру і брата,
 207A 0315 Послужи йому так щиро, / Як мені служила!» / -----
 207A 0328 Повис за плечима. / Аж зомліла, як узріла; / І старий заплакав,
 207A 0330 І старий заплакав, / Як побачив на коневі / Такого юнака.
 207A 0336 Научас сина: / Як у війську пробувати, / Старшин шанувати,
 207A 0341 «Нехай тебе Бог заступить!» – / Як за селом стали, / Сказав батько, та всі троє
 207A 0382 Твоя всюди воля! / Нехай буде так, як хочеш, / Така моя доля», –
 207A 0406 І світ запалило. / Як билина підкошена, / Ярина схилилась;
 207A 0408 Ярина схилилась; / Як з квіточки роса вранці, / Сльози полилися.
 207A 0411 Старий батько коло неї, / Як дуб, похилився. / -----
 207A 0523 Без сповіді святої умирають, / Як собаки, здихають. / І згадав сирота Степан в неволі
 207A 0599 І Господь тебе покине, / Як ти нас покинеш». / «Оставайся, Степаночку;
 207A 0633 І розказують і плачуть, / Як Січ руйнували, / Як москалі срібло, злото
 207A 0634 Як Січ руйнували, / Як москалі срібло, злото / І свічі забрали
 207A 0636 І свічі забрали / У Покрові; як козаки / Вночі утікали
 207A 0640 Новим кошом стали; / Як цариця по Києву / З Нечосом ходила...
 207A 0648 Нишком усміхалась. / І як степи запорозькі / Тоді поділили
 207A 0652 Люд закріпостили. / Як Кирило з старшинами / Пудром осипались
 221A 0001 ----- / Як сніг, три пташечки летіли / Через Суботове і сіли
 221A 0007 А відціля видніше буде, / Як той розкопуватимуть льох. / Коли б вже швидче
 розкопали,
 221A 0012 „Тойді у рай їх повпускаеш, / Як все москаль позабирає, / Як розкопа великий льох”».
 221A 0013 Як все москаль позабирає, / Як розкопа великий льох”». / -----
 221A 0014 ----- / Як була я людиною, / То Прісею звалась;
 221A 0028 І на руках носить... / А з гетьманом як прийдуть / Із Чигрина гості,
 221A 0036 Росла, виростала! / Як квіточка; і всі мене / Любили й вітали.
 221A 0044 І сватати стали, / А у мене, як на теє, / Й рушники вже ткались.
 221A 0074 Коня напоїла / В Батурині, як він їхав / В Москву із Полтави.
 221A 0077 Я була ще недолітком, / Як Батурин славний / Москва вночі запалила,
 221A 0102 Царя ночувати, / Як вертався із-під Полтави. / А я йшла з водою
 221A 0112 На порозі впала. / А назавтра, як цар вийшов, / Мене поховали
 221A 0138 На руках носила, / Як їхала Катерина / В Канів по Дніпрі.
 221A 0169 Ночувати в Чуту. / Як що буде робитися, / Відтіль буде чути».
 221A 0227 Ви ще й не родились, / Як я отут шинкувала / Та кров розливала!
 221A 0255 Та й тойді ж творилось! / Аж злішаю, як згадаю... / Батурин спалила,
 221A 0287 У мундирах розплодила, / Як тих вошей розвела; / Все вельможній байстрята!
 221A 0319 Родиться близнята. / Один буде, як той Гонта, / Катів катувати!
 221A 0325 А я начитала, / Що, як виросте той Гонта, / Все наше пропало!
 221A 0398 Що й хмари достанеш, / Як вилізти... / -----
 221A 0403 Та дивиться будуть, / Як мужики тонутимуть. / -----
 221A 0414 Нема хисту, то й не бреші. / А що, як присядем / Отутечки під берестом
 221A 0475 У москалі заголив би, / Щоб знав, як дурити / Правительство!! Кричить, біга,
 234A 0004 У тумані, на могилі, / Як тополя, похилилась / Молодиця молодая.
 234A 0030 Я не буду знати, / Як і зовуть... Дитя моє! / Я була багата...
 234A 0040 Про вдову співала, / Як удова в Дунаєві / Синів поховала:
 234A 0059 Удвох собі на хуторі жили. / Як діточок двоє, / Усюди обоє.
 234A 0077 І згадає, дякуючи, / Як своя дитина?.. / Тяжко дітей годувати
 234A 0091 Ані хмариночки, та тихо, / Та любо, як у раї. / Сховалося у серці лихо,
 234A 0093 Сховалося у серці лихо, / Як звір у темнім гаї. / В такім раї, чого б, бачся,
 234A 0108 «А хто нас, Насте, поховає, / Як помремо?» / «Сама не знаю!
 234A 0185 Що візьмеш, небого? / За рік, чи як?» / «А що дасте».
 234A 0233 Його нагодує. / Не зна Марко, як в колисці / Часом серед ночі
 234A 0240 Вона чує з тії хати, / Як дитина дише. / Вранці Марко до наймички
 234A 0326 Та й знову вернуся / В вашу хату, як приймете. / Поки маю сили,

- 234A 0376 Катря провожала, / Так, як матір; і в четвертий / Провела небогу
234A 0535 Подивися ти на мене: / Бач, як я змарніла? / Я не Ганна, не наймичка,
246A 0082 Чурек же ваш та вам не кинем, / Як тій собаці! Чом ви нам / Платить за сонце не повинні!
- 246A 0089 Багато б дечому навчились! / У нас же й світа, як на те – / Одна Сибір неісходима,
246A 0115 Щоб крадене перекупать, / Як ті жиди. Ми по закону!.. / По закону апостола
246A 0148 Себе в руки взяти, / Як і тюрми муровати. / Кайдани кувати,
246A 0150 Кайдани кувати, / Як і носити!.. і як плести / Кнути узловати –
246A 0150 Кайдани кувати, / Як і носити!.. і як плести / Кнути узловати –
250A 0045 Щоб ви неправді поклонились!.. / І хилитесь, як і хилились! / І знову шкуру дерете
250A 0091 ----- / Якби ви вчилися так, як треба, / То й мудрость би була своя.
250A 0122 І по-своєму глаголять, / Як німець покаже / Та до того й історію
250A 0167 Що добре ходите в ярмі, / Ще лучше, як батьки ходили. / Не чваньтесь, з вас деруть ремінь,
- 250A 0190 ----- / Так от як кров свою лили / Батьки за Москву і Варшаву,
250A 0208 Нехай стара мати / Навчається, як дітей тих / Нових доглядати.
250A 0230 Веселого дому. / Я ридая, як згадаю / Діла незабуті
258A 0008 Навчається, і стане він, / Як на добрім полі / Над водою посажене
258A 0015 І слід пропадає, / Як той попіл над землею / Вітер розмахас.
258A 0034 І всі злії посміяться, / Як упаду в руки, / В руки вражі, спаси мене
258A 0045 Про давні кроваві / Тії літа: як рукою / Твердою своєю
258A 0057 І вороги нові / Розкрадають, як овець, нас / І жеруть!.. Без плати
258A 0143 Сини перед Богом, / І ви вмрете, як і князь ваш / І ваш раб убогий.
258A 0202 Чи є що краще, лучше в світі, / Як укупі жити, / Братам добрим добро певне
258A 0245 Височне, лукавий, / Як забуду пом'янути / Тебе, наша славо.
258A 0249 Едомські діти, / Як кричали ви: «Руйнуйте, / Руйнуйте, паліте
266A 0042 Тяжке лихо, та не таке, / Як тому дурному, / Що полюбить, побереться,
268A 0001 ----- / Як умру, то поховайте / Мене на могилі
268A 0008 Було видно, було чути, / Як реве ревучий. / Як понесе з України
268A 0009 Як реве ревучий. / Як понесе з України / У синєє море
270A 0001 ----- / «За що мене, як росла я, / Люде не любили?
270A 0003 Люде не любили? / За що мене, як виросла, / Молодую вбили?
270A 0025 А я й не сказала, / Як була я людиною, / Як я мордувалась.
270A 0026 Як була я людиною, / Як я мордувалась. / -----
270A 0065 Цвітом при долині, / Цвітом білим, як сніг, білим! / Аж гай звеселила.
272A 0029 Не взяли з собою. / Уже з тиждень, як росту я, / З сестрами гуляю
272A 0045 Ні з ким розмовляти. / А як прийшла до берега, / То й дочку згадала,
272A 0047 То й дочку згадала, / І згадала, як купала, як купала / І як примовляла.
272A 0048 І згадала, як купала / І як примовляла. / Та й байдуже. Пішла собі
272A 0053 В Дніпрі ночувати. / І незчулась, як зупіли / Дніпрові дівчата –
274A 0034 Хто з шашликом, а хто і так. / Зате він вольний, як козак / Колись-то був. Сидять, куняють,
- 274A 0070 ----- / «Як була я молодиця, / Цілували мене в лице,
274A 0072 Цілували мене в лице, / А як стала стара баба, / Цілували б, була б рада».
274A 0124 Сироті старому? / Один дума, як би його / Достроїть палати.
274A 0126 Достроїть палати. / Другий дума, як би його / На подзвін придбати.
274A 0144 Ми рано рушимо, покинем, / Як не проспишся. / -----
274A 0177 Що я в Волощині була. / Я розкажу, як нагадаю. / Близнят в Бендерах привела.
274A 0207 Стривай, нагадала. / Як була я молодою, / І гадки не мала,
274A 0275 Опівночі прокинулась – / Як у ямі, в хаті. / А за руку батько давить.
274A 0278 «Тату! – кричу.– Тату! / А він уже так, як крига...» / Насилу я руку
274A 0296 Понесли, сховали... / І одна я, як билина / На полі, осталась
274A 0338 І ти, старий друже, / Злякаєшся, як вимовлю... / Чи тобі байдуже?
274A 0369 Я медведя водитиму, / А як найду ката, / То й спущу його на його.
274A 0431 І де їх шукати. / Як сушити, як варити... / Всьому, всьому вчила
274A 0431 І де їх шукати. / Як сушити, як варити... / Всьому, всьому вчила

- 274A 0467 Бо не допустили. / А як умер, то за його / Богу помолилась.
 006В 0003 Бодай те лихо не верталось, / Як ви гарнесенько і я / Із-за решотки визирали.
 006В 0015 А потім жити почнемо / Меж людьми, як люде. / А поки те буде,
 006В 0026 Ой одна я, одна, / Як билиночка в полі, / Та не дав мені Бог
 006В 0051 І ніхто не згадає, / Нас тут триста як скло! / Товариства лягло!
 006В 0054 І земля не приймає. / Як запродав гетьман / У ярмо християн,
 006В 0094 Та неоднаково мені, / Як Україну злії люде / Присплять, лукаві, і в огні
 006В 0314 Тепер же злої тії долі, / Як Бога, ждати довелось. / І жду її, і виглядаю,
 006В 0319 В калюжі волю утопить. / Холоне серце, як згадаю, / Що не в Україні поховують,
 014В 0001 ----- / Не спалося, а ніч, як море, / (Хоч діялось не восени,
 014В 0016 ----- / А я... аж страшно, як згадаю. / Я сам пішов у москалі;
 014В 0060 Аж панича вже одвезли / У школу в Київ. От як, брате! / Осталися і батько й мати,
 014В 0063 А я пішов у москалі. / І досі страшно, як згадаю. / Хотів палати запалить
 016В 0005 В неволі з тобою. / Розкажи, як за горою / Сонечко сідає,
 016В 0007 Сонечко сідає, / Як у Дніпра веселочка / Воду позичає.
 016В 0009 Воду позичає. / Як широка сокорина / Віти розпустила...
 016В 0017 Нехрещені діти. / Як у полі на могилі / Вовкулак ночує,
 016В 0021 Недолю віщує. / Як сон-трава при долині / Вночі розцвітає...
 016В 0094 Засхнеш, не знатимеш нічого, / Не знатимеш, як хвалять Бога, / Як люде люблять,
 живучи.
 016В 0095 Не знатимеш, як хвалять Бога, / Як люде люблять, живучи. / А жить так, Господи,
 хотілось!
 016В 0318 В своєму сумному покої / І дивиться, як над горою / Червоний місяць аж горить,
 016В 0328 Дивіться, очі молодії, / Як зорі божії встають, / Як сходить місяць, червоніє...
 016В 0329 Як зорі божії встають, / Як сходить місяць, червоніє... / Дивіться, поки вас гріє,
 016В 0357 Убий, і Бог не покарає! / Як тая Ченчію колись / Убила батька кардинала
 016В 0373 А люде збіглись та дивились, / Як дим до неба підіймався. / -----
 016В 0418 І всякому добро творить. / А сталося ось як. У черницях / Занапастилося добро...
 026В 0043 Чужі ягнята до води. / Бридня!.. А й досі, як згадаю, / То серце плаче та болить,
 029В 0003 Не так і високі, / Як хороші, хорошії, / Блакитні здалека.
 029В 0143 Давнії, благії... / Де, як, коли і що робилось / Було що справді, а що снилось,
 033В 0007 Нарадила мати, / Як пшениченьку пожати, / Полтаву достати.
 033В 0021 В Криму за Україну. / Як мандрували день і ніч, / Як покидали запорожці
 033В 0022 Як мандрували день і ніч, / Як покидали запорожці / Великий Луг і матір Січ,
 033В 0065 Запорожці чули, / Як дзвонили у Глухові, / З гармати ревнули.
 033В 0067 З гармати ревнули. / Як погнали на болото / Город будувати.
 033В 0069 Город будувати. / Як плакала за дітками / Старенькая мати.
 033В 0071 Старенькая мати. / Як діточки на Орелі / Лінію копали
 033В 0073 Лінію копали / І як у тій Фінляндії / В снігу пропадали.
 036В 0004 Караюсь, мучуся... але не каюсь!.. / Люблю, як щирю, вірну дружину, / Як
 безталанною своєю Україну!
 036В 0005 Люблю, як щирю, вірну дружину, / Як безталанною своєю Україну! / Роби, що хочеш, з
 темним зо мною,
 036В 0019 За пісню-думу?.. Ой гаю, гаю, / Й не такі, як я, дармо співають. / І чудно й нудно, як
 поміркую,
 036В 0020 Й не такі, як я, дармо співають. / І чудно й нудно, як поміркую, / Що часто котяться
 голови буї
 037В 0001 ----- / Ще як були ми козаками, / А унії не чуть було,
 038В 0019 Козаки гуляють. / Як ту воду, цебром-відром / Вино розливають.
 038В 0078 У яр воду пити / Та згадає, як то тяжко / Було жити в світі.
 042В 0004 Людей і долю проклинає / Не варт, ей-богу. Як же жити / На чужині на самоті?
 044В 0005 З сиротою покохалась. / Неборак, як голуб, з нею, / З безталанною своєю,
 046В 0029 Мій орле-козаче! / Як канаю я в неволі, / Як я нуду світом.
 046В 0030 Як канаю я в неволі, / Як я нуду світом. / Слухай, брате, та научай
 046В 0043 І йому каратись. / Як я тепер у неволі / Караюся, брате.
 046В 0112 Не поможе милий Боже, / Як то кажуть люде. / Буде каяння на світі,

- 046В 0121 Старого дурня муштровать. / Щоб знав, як волю шанувати, / Щоб знав, що дурня всюди б'ють.
- 050В 0044 Не торгувались з старостами / (Як те буває меж панами), / Не торгувавсь і панотець
- 050В 0052 І буде варт на світі жити, / Як матимеш кого любити. / Хоть кажуть от ще що, небоже:
- 050В 0063 Дивувались люде, / Як то вони, ті сироти, / Жити на світі будуть?
- 050В 0071 На току й на ниві, / І діточки як квіточки, / Й самі чорнобриві,
- 050В 0123 Максим за пораду. / «Побачу ще, як там буде; / Коли не дам ради,
- 050В 0156 Хіба ж живуть вони? І знають, / Як ви сказали, благодать, / Любов?..
- 050В 0161 Або, по-вашому, ростуть, / Як та капуста на городі. / -----
- 050В 0164 Нехай собі і не живуть... / А все скажу-таки: як хочеш, / А ви їм жити не дасте,
- 050В 0168 ----- / Отже, як будем так писати, / То ми й до вечора не кончим.
- 050В 0186 А може, то така правда, / Як на вербі груші. / Знаю тільки, що про неї
- 050В 0235 Бог їх зна, для чого! / Максим таки як письменний, / Було, помагає
- 057В 0015 Москаль ту викопав криницю; / А як він викопав, то ми / Оце й розкажемо в пригоді,
- 057В 0052 Бувало, вигляне із хижі, / Як тая квіточка з роси, / Як теє сонечко з-за хмари.
- 057В 0053 Як тая квіточка з роси, / Як теє сонечко з-за хмари. / Ввесь похолону, неживий
- 057В 0063 А ридая, мов дитина, / Як я нагадаю / Катерину. Слухай, сину,
- 057В 0068 Та на Україні, / Як Бог тебе допроводить, / То розкажи, сину,
- 057В 0088 Не торгувались з старостами, / Як те бува з багатирами; / Не торгувавсь і панотець
- 057В 0092 За три копи звінчав у будень, / Без пихи, так, як довелось. / Отут-то, голубе мій сизий,
- 057В 0111 Ніхто і здалека не бачив, / Як я, лукавий. А тим часом / Просохли очі у вдови.
- 057В 0128 Ще змалечку треба вчитись, / Як на світі жити, / А то битимуть, та й дуже!..
- 057В 0225 Тричі повилася. / Як той Ірод. Що тут робить? / Не дам собі ради.
- 057В 0290 Сатана той душу нашу. / Як не схаменеться / Та до Бога не вернеться,
- 057В 0361 Чи в якеє свято? / Слухай, сину, як навчає / Сатана проклятий.
- 067В 0005 Старинку божу лицювати. / А сиріч... як би вам сказати, / Щоб не збрехавши. Нумо знову
- 067В 0022 В пустині, в неволі... / Як же тебе не проклинають, / Лукавая доле?
- 068В 0017 Дурний не вдіє чоловік! / Я сам, як бачиш, марне, все, / Я сам занівечив свій вік.
- 068В 0049 Росли панята, виростали, / Як ті щенята. Покусали / Не одного мене малі.
- 068В 0119 Не бачив на землі великій, / Як молодії ті були... / Заграла весело музика...
- 072В 0013 Не буде нічого. / Як же його у неволі / Жити без надії?
- 073В 0002 Та не дай, Господи, нікому, / Як мені тепер, старому, / У неволі пропадати,
- 074В 0011 Древину вибравши та й цюк! / Як вирветься сокира з рук – / Пішла по лісу косовиця.
- 076В 0004 Придибали-таки до нас, / Та, як бувало во дні они, / Возвисили б свій божий глас
- 076В 0009 Царів абищо воспівать. / Бо як по правді вам сказати, / То дуже вже й мені самому
- 076В 0016 На тих помазаниках божих... / Так що ж, не втну, а як поможеш / Та як покажеш, як тих птах
- 076В 0017 Так що ж, не втну, а як поможеш / Та як покажеш, як тих птах / Скубуть і патрають, то, може,
- 076В 0017 Так що ж, не втну, а як поможеш / Та як покажеш, як тих птах / Скубуть і патрають, то, може,
- 076В 0101 Бувають діти і в святих, / Та не такі, як у простих, / А ось які. Амон щасливий,
- 076В 0170 Грались меж собою / Голісінккі. Як там вона / Гріла, я не знаю,
- 076В 0226 Полазить трохи коло трона; / Намистечко, як зароблю, / Тобі к великодню куплю.
- 083В 0002 Давно се діялось колись, / Ще як борці у нас ходили / По селах та дівчат дурили,
- 083В 0006 Та верховодили в селі, / Як ті гусари на постої. / Ще за гетьманщини святої,
- 083В 0027 Так і нікому не до його, / Стоїть собі, як той... / Плечима стелю підпирає
- 083В 0088 ----- / Як та билина засихала, / А батько, мати турбувались,
- 083В 0110 Так само дрібно танцювали, / Як і позаторік. / Завзятий,
- 083В 0113 У синій шапці, у жупані, / В червоних, як калина, штанях, / Навприсідки вліта козак,
- 083В 0119 Що нас добули! / Як нас добували, / Жито розсипали
- 083В 0129 Не дві, не три і не чотири! / Як тій болячці, як тій хирі, / Громадою годили
- 083В 0129 Не дві, не три і не чотири! / Як тій болячці, як тій хирі, / Громадою годили

- 083B 0132 Тому борцеві... Вередус, / Як той панич... І де взялось? / Таке хиренне? Все село
 083B 0153 Сама йому, байстрюкові, / Як панові, годиш! / Не день, не два титарівна
 083B 0156 В садочок ходила, / Не день, не два, як панові, / Микиті годила!
 083B 0175 Поплакати, погадати, / Як їй дівувати? / Де їй дітись од сороба,
 088B 0004 А серце б'ється – ожива, / Як їх почує!.. Знать, од Бога / І голос той і ті слова
 088B 0012 Мов на Іуду... Із туману, / Як кажуть, стала виглядять / Червонолиця Діана...
 088B 0024 Якийсь лихий, хоч і земляк. / Співа матрос, як той козак, / Що в наймах виріс сиротою,
 088B 0028 Давно, давно колись / Я чув, як, стоя під вербою, / Тихенько дівчина співала,
 088B 0047 Було в йому, то розлилося, / Що ось як жити довелося,– / Чи так, лебедику?! – Еге...
 090B 0011 Та списую; щоб та печаль / Не перлася, як той москаль, / В самотню душу. Лютий злодій
 091B 0005 ----- / І досі нудно, як згадаю / Готический с часами дом;
 091B 0009 І шапочку мужик знімає, / Як флаг побачить. Значить, пан / У себе з причетом гуляють.
 092B 0001 ----- / Немає гірше, як в неволі / Про волю згадувать. А я
 092B 0008 [І] прехорошою такою, / Так, як тепер на чужині, / Та ще й в неволі. Доле! Доле!
 092B 0051 Єдинеє свято! / Як оступлять тебе, доле, / Діточки-дівчата
 095B 0028 Я вже не почую. / А як, кажу, хто не чує, / То тому й байдуже.
 095B 0036 Про тую Марину, / Як вона у пана злого / І за що страдала.
 095B 0052 За зиком та за сміхом / Ніхто й не бачив, як проїхав / Той управитель, лях ледачий.
 095B 0058 Лихую твар такую, / Як цей правитель?.. Другий год, / Як він з німецькими плугами
 095B 0059 Як цей правитель?.. Другий год, / Як він з німецькими плугами / Забрався голий в цей куток.
 095B 0065 І має двоє діточок, / Як ангеляточок. / Дивітесь, вийшла погуляти,
 095B 0109 Звелів не пускати, / А як прийде, бити – / Що тут їй робити?
 095B 0203 Іде в світлицю до Марини, / Як Кирик п'яний... / Ніби в хаті,
 095B 0226 Що підтикалася!.. / Як була я пані / В новому жупані,
 095B 0310 Ба ні, не плачу, регочусь... / Дивися, як я полечу, / Бо я сова...– Та й замахала,
 095B 0322 Марини й матері не стало. / Уже весною, як орали, / Два трупи на полі найшли
 104B 0030 ----- / Уже як хочете, хоч лайте, / Хоч і не лайте й не читайте,
 104B 0044 Аби файда в руках була, / А хлопа, як того вола, / У плуг голодного запряжеш.
 104B 0056 (І неталан наш і талан, / Як кажуть люде, все од Бога) / Наглядів, клятий! Панські очі!
 104B 0071 І Господи єдиний! / Як те паня, як ту дитину, / У намистах водив!
 104B 0071 І Господи єдиний! / Як те паня, як ту дитину, / У намистах водив!
 104B 0081 В садочку гуляє – / Як та краля! – Що тут робить? / Сердега міркує.–
 104B 0089 Дума погуляти! / Як же його? Що діяти? / Горє мое! Горє! –
 104B 0124 Широке... широче!.. / Як та воля. /
 104B 0132 І, мов водою, залилась / Дрібними, як горох, сльозами. / І це трапляється меж нами,
 104B 0146 Думає, гадає, / Як то будем мандрувати. / І тихо дримає...
 104B 0170 До святого Бога, / Заридав, як та дитина... / І простив небогу!
 104B 0174 Ворогам прощати, / Як сей неук! / Де ж нам, грішним,
 110B 0015 Тихими речами / Привітаю вас, як діток, / І заплачу з вами.
 111B 0005 Здається – кращого немає / Нічого в Бога, як Дніпро / Та наша славная країна...
 111B 0049 ----- / А як не бачиш того лиха, / То скрізь здається любо, тихо,
 113B 0006 Мені легшає в неволі, / Як я їх складаю, / З-за Дніпра мов далекого
 113B 0023 Легенькі діти. / Та розкажуть, як то тяжко / Було їм на світі.
 119B 0016 ----- / Як билина при долині, / В самотній самотині
 121B 0013 В поганім жупані. / І у ченця, як трапиться, / Нехай не гуляє,
 124B 0007 Веселії літа, / Як квіточка за водою, / Пливають з цього світа.
 128B 0015 Або одчепися!.. / Бо як мені у матері... / То лучше топиться.
 129B 0012 А не бачили такої, / Як се Катерина». / Один каже: «Брате,
 132B 0011 Та все й розказала, / Що як мене любить, / Женитися буде,
 133B 0002 Не так тії вороги, / Як добрії люди – / І окрадуть, жалкуючи,
 134B 0017 Її колись. / Як підеш в села, у тії хати, / То не журись.

- 134В 0019 То не журись. / А як побачиш з дітками матір, / То не дивись.
136В 0016 Легше було б самій жити, / Як з тобою в світі битись. / -----
137В 0023 Сходилися полковники. / І військо, як море, / З знаменами, з бунчугами
137В 0066 По-батьківській научати, / Як на ляха стати. / Тепер прелютая година
141В 0009 Ні з ким полюбитись. / Як дівчата цілюються, / Як їх обнімають,
141В 0010 Як дівчата цілюються, / Як їх обнімають, / І що тойді їм діється,
143В 0015 Та згадаєм тії годи, / Як жили колись. / -----
144В 0014 Плаче, плаче та ридас, / Як рибонька б'ється... / А над нею, молодою,
145В 0013 Нехай люде не здивують, / Як я, мамо, потанцюю. / Доленько моя!
146В 0028 Вернувся наш запорожець / Як та хиря, хиря, / Обідраний, облатаний,
147В 0006 Чи городом, чи то селом / Мете собі, як помелом. / Весна, садочки зацвіли;
149В 0008 Та й знать не хочеться мені. / А серце плаче, як згадаю / Хоч невеселії случаї
149В 0024 Ой із журби та із жалю, / Щоб не бачить, як читають / Листи тії, погуляю,
151В 0015 Хазяїнувати. / А як же ні, то я піду / Доленьку шукати.–
153В 0003 Оце случилось недавно, / Ше був тойді... От як на те / Не вбгаю в віршу цього слова...
153В 0034 Бо й вона таки любила – / І страх як любила! / Та на бульвар виходила
153В 0049 В хаті замикає. / Як іде до лавок вранці, / І найма сторожу,
156В 0020 І заплакав Дорошенко / Як тая дитина! – / Не розсиплем вражу силу,
156В 0086 І досі ще що рік божий, / Як день той настане, / Ідуть править панахиду
158В 0005 Згадай мене, брате. / А як прийде нудьга в гості / Та й на ніч засяде,
158В 0012 Свого друга веселого, / Як він горе бере. / Як він, свої думи тії
158В 0013 Як він горе бере. / Як він, свої думи тії / І серце убоге
158В 0040 А ти, друже мій єдиний, / Як маєш журитись, / Прочитай оцю цидулу
160В 0009 Та кайдани собі кую / (Як ці добродії дознають). / Та вже ж нехай хоч розіпнуть,
161В 0006 Од Борисполя недалеко, / А буде так, як Борисполь. / І досі ще стоїть любенько
161В 0025 Та й доглядає в затишку, / Як квіточку, чужу дочку. / А сина (сотник був жонатий,
161В 0050 Сивими пустус,– / Ну, звичайне, як дитина / Пестує старого.
161В 0088 А снилось восени мені, / Тойді, як щепи ми щепили... / Як приймуться... мені
приснилось,
161В 0089 Тойді, як щепи ми щепили... / Як приймуться... мені приснилось, / Як приймуться, то
восени
161В 0090 Як приймуться... мені приснилось, / Як приймуться, то восени / Ти вийдеш заміж.
161В 0094 ----- / І як барвінок зацвіте... / -----
161В 0098 ----- / Дурна ти, Насте, як я бачу, / І посміяться не даси...
161В 0144 Чого я думаю? У попи, / А як не схоче, то на Січ. / І там не згине вражий хлопець.
161В 0152 Не довелось дяка наймать, / Як для покойної. А знаю, / Без цього вже не повинчас
161В 0173 Дивися: рай кругом тебе, / І діти, як квіти, / За що ж ти їх, молоденькі,
161В 0192 Дивляться на Бога, / Як вони одно на друге. / І Петрусь питає:
161В 0200 ----- / То піп і не вінчатиме ніколи, як не вмітимеш! / -----
161В 0207 ----- / Хоч як хочеш цілуй собі, а я таки не читатиму! / -----
161В 0221 Ось я тебе попомуштрую / Не так, як в бурсі!.. Помелом! / Щоб духу в хаті не було!
161В 0280 Авжеж! Так ми ще не говіли; / Як одговіємось – тойді. / -----
161В 0369 Не минуло году, / Як Настусеньки не стало, / А вже на городі
172В 0001 ----- / Як маю я журитися, / Докучати людям,
173В 0029 Викотить гармату. / Як понесуть товариша / В нову світлицю,
173В 0033 Гукнуть гаківниці. / Як положать отамана / В новій хаті спати,
173В 0035 В новій хаті спати, / Заголосить, як та мати, / Голосна гармата.
174В 0006 Не так слава, не так слава, / Як той поговір, / Що заїздив козак з Січі
175В 0004 То знав би ти, пане-брате, / Як їх називати, / Отих твоїх безталанних
179В 0019 І йдучи співають. / Як діточок двоє, / Під тую калину
180В 0003 Нічого кращого немає, / Як тая мати молодая / З своїм дитятчком малим.
184В 0004 Неначе стане молодий, / І заспіває... як уміє. / І стане ясно перед ним
184В 0013 Добро якесь комусь зробиць. / А що ж, як зробиць? Добре жить / Тому, чия душа і
дума
184В 0020 Святеє сонечко загляне, / І в темній ямі, як на те, / Зелена травка поросте.
185В 0011 Либонь, уже десяте літо, / Як людям дав я «Кобзаря», / А їм неначе рот зашито,

- 185В 0021 Мені, було, аж серце мліло, / Мій Боже милий! як хотілось, / Щоб хто-небудь мені сказав
- 185В 0040 Чи мати Богу не молилась, / Як понесла мене? Що я – / Неначе люта змія
- 185В 0057 Вона – капуста головата. / А втім, як знаєш, пане-брате, / Не дурень, сам собі міркуй.
- 187В 0011 По волі розуму горить, / Як той маяк у син[ім] морі / Чи те... в житейським. Само так
- 187В 0036 А потім ніж – і потекла / Свиняча кров, як та смола, / З печінок ваших пороссячих.
- 188В 0006 Оступить душу, аж заплачу. / А ще до того, як побачу / Малого хлопчика в селі.
- 189В 0016 Здавалось темним і німим, / Таким, як я тепер, старим. / І бачиться, в селі убогім,
- 189В 0020 Не виросло і не згнило, / Таке собі, як і було. / І яр, і поле, і тополі,
- 189В 0023 І над криницею верба. / Нагнулася, як та журба / Далеко в самотній неволі.
- 192В 0028 І хочеться... Боже милий! / Як хочеться жити, / І любити твою правду,
- 192В 0032 Благо тобі, друже-брате, / Як є в тебе хата. / Благо тобі, як у хаті
- 192В 0033 Як є в тебе хата. / Благо тобі, як у хаті / Є з ким розмовляти.
- 194В 0063 Лежать легше буде, / Як іноді в Україні / Згадувати будуть!
- 194В 0071 Бо серце холоне, / Як подумаю, що, може, / Мене похоронять
- 194В 0088 ----- / Нехай як буде, так і буде. / Чи то плисти, чи то брести.
- 198В 0011 Або утопити, / Як мав би я у неволі / Господа гнівити.
- 200В 0039 Або поїдемо в село, / Як схочеш, серце». / -----
- 200В 0058 «Ходім до мене, будем жити, / Як там на хуторі колись / Жили, жили».– Та й похилилась.
- 200В 0124 Сердега разом одуріла. / Та й як його одній святії / Прожити літа молодії?
- 200В 0126 Прожити літа молодії? / Вони ж не вернуться! Як хоч, / А лихо, кажуть, перескоч,
- 200В 0134 А наш несолений куліш – / Як знаєш, так його і їж. / -----
- 205В 0029 В склепах, поваплених ката[ми], / Такими ж самими, як ви. / Жили ви лютими звірми,
- 207В 0043 ----- / Мені аж страшно, як згадаю / Оту хатину край села!
- 207В 0060 Та, може, радишся з панами, / Як править миром! Бо дивись, / Он гай зелений похилився,
- 209В 0031 Лягла вона славно, лягла вона вкупі / З нами, козаками! Бачиш, як лежить – / Неначе сповита!.. Тут пана немає,
- 209В 0040 За що й я меж ними в могилі лежу. / Ти ж людям розкажеш, як виростеш, сину. / Слухай же, дитино.– А потім ягнята
- 209В 0045 Свиту здирає. І досі болять, / Як сон той згадаю. А як нагадаю / Козака в могилі, то й досі не знаю,
- 209В 0045 Свиту здирає. І досі болять, / Як сон той згадаю. А як нагадаю / Козака в могилі, то й досі не знаю,
- 209В 0050 ----- / – Не знаю, як тепер ляхи живуть / З своїми вольними братами.
- 209В 0125 / А як ми бились, умирали, / За що ми голови складали
- 215В 0031 Що вас і долю проклинаю, / І плачу тяжко, і, як ви... / Душі убогої цураюсь,
- 218В 0072 І розкажу я людям горе, / Як тая мати ріки, море / Сльози кровавої лила,
- 218В 0074 Сльози кровавої лила, / Так, як і ти. І прийняла / В живу душу світ незримий
- 218В 0099 Тойді й на світі не було, / Як у Італії росло / Мале дівча. І красою,
- 218В 0102 Святою, чистою красою, / Як тая лілія, цвіло. / Дивилася на неї мати
- 218В 0247 Коло острога. Ждать, і ждять, / Як Бога з неба виглядять / Свого сина, аж поки-то
- 218В 0555 На березі. І ти дивилась, / Як розстилися, стелились / Круги широкії над ним,
- 230В 0043 Та ще й у церкві, і пропало, / Як на собаці. / Так-то, так!
- 230В 0075 Чи ти дивилося звисока, / Як сотнями в кайданах гнали / В Сибір невольників святих,
- 230В 0077 В Сибір невольників святих, / Як мордовали, розпинали / І вішали?.. А ти не знало?
- 233В 0006 І на могилі серед поля, / Як тую волю на роздоллі, / Туманом сивим сповила.
- 233В 0016 Ти сіяла, пишчалася, / Як квіточка в полі! / Із казарми нечистої
- 233В 0036 Молитву діяти до краю. / А як умру, моя святая! / Моя ти мамо! Положи
- 239В 0026 ----- / Тойді, як, Господи, святая / На землю правда прилетить
- 239В 0032 Німим отверзуться уста; / Прорветься слово, як вода, / І дебрь-пустиня неполита,
- 241В 0001 ----- / Така, як ти, колись лілея / На Йордані процвіла,
- 246В 0003 Я думав,– горенько зо мною! / Як доведеться в світі жить? / Людей і Господа хвалить?

- 248В 0007 Не вмієш читати / Та не вмієш так, як треба, / Людей научати.
 249В 0017 І п'яний Ірод знову п'є! / Як ось, не в самім Назареті, / А у якомусь у вертепі
 250В 0020 А я, незлобний, воспою, / Як процвінуть убогі села, / Псалмом і тихим і веселим
 250В 0191 Та дивувалася, дивилась, / І слухала, як молодий / Дивочний гость той говорив.
 250В 0455 Гадаєш, думаєш-гадаєш, / Як його вчити, навести / На путь святий святого сина,
 250В 0457 На путь святий святого сина, / І як його од зол спасти? / Од бурь житейських
 одвести?
 250В 0544 І веселенькі, і здорові, / Аж люблю гля[ну]ть, як ідуть! / Отож воно, мале, взяло
 250В 0553 Дітей зостріла, і зомліла, / І трупом пала, як узріла / Той хрестик-шибеничку.– Злий!
 250В 0578 Та й не догледіла. Неначе / Окропу капля, як огонь / На його впала, і воно
 250В 0627 І научас, неповинне, / Як в світі жить, людей любить, / За правду стать! за правду
 згинуть!
 250В 0687 І дивиться, о всевятая! / Як син той скорбний спочиває. / Аж ось і дітвора біжить
 250В 0696 Пренепорочние! – сказав, / Як узрів діток. Привітав / І цілував, благословляя,
 250В 0704 Не вняли слову! Розп'яли! / Як розпинать його вели, / Ти на розпутті стояла
 250В 0722 І Йосипа твого не стало. / І ти, як палець той, осталась / Одна-однісінька! Такий
 265В 0013 ----- / – Тойді, серце, як бралися, / Сі дерева садив я...
 266В 0037 А левичища того не знають, / Ростуть собі, як та лоза / У темнім лузі. Уповають
 276В 0007 І одпочить. Та, спочивавши, / Додумать, як би то скувать / Кайдани на римлян. І,
 взявши
 278В 0003 Співає, плаче Ярославна, / Як та зозуленька кує, / Словами жалю додає.
 292В 0098 Саул прочумався, та й ну, / Як той москаль, у батька, в матір / Свою рідоньку
 волохату
 295В 0012 А думи гордії розвіє, / Як ту сніжину по степу! / Сиди ж один собі в кутку.
 299В 0021 Женуть до матері байстрят / Дівчаточок, як ту отару. / Чи буде суд! Чи буде кара!
 308В 0060 І без неї обійдуся – / Та як буду здужать, / То над самим Флегетоном

ЯКА 12

- 030А 0563 Що не видно й світа. / «Еге, бачу, яка фуга! / Цур же йому з лісом!
 061А 1646 Стерегти осталась / Яка погань». / Приїхали,
 114А 0040 То про своє все й співають, / Яка про що знає... / Аж ось з хлопцем старий кобзар
 198А 0007 На козацькій долі, / Яка буде, така й буде, / Чи гола, то й гола.
 221А 0223 Уже й запишались. / Ач, яка вельможна пава... / -----
 221А 0235 ----- / Ото яка недотика! / Не та рано встала,
 057В 0194 Он яке твориться / На сім світі! Яка правда / У людей, мій сину.
 083В 0060 І не вечеряла!... Не спала, / Яка лягла, така і встала, / Мов одуріла! Що робить?
 092В 0057 Діточки згадають. / Може, яка і про мене / Скаже яке лихо.
 161В 0268 ----- / Дивіться, яка печаль! / То й плачте, коли жаль...
 161В 0310 ----- / Оце нагадала яку! Цур їй, яка погана! Побіжу / лиш швидше. Оставайтеся
 здорові, мої високії
 189В 0040 Ота Оксаночка? – питаю / У брата тихо я.– Яка? / – Ота маленька, кучерява,

ЯКА-НЕБУДЬ 1

- 209В 0048 Чи то було справді, чи то було так, / Мара яка-небудь. Мені той козак / Розказував
 ось що...

ЯКАСЬ 3

- 274А 0054 В свитині латаній дрожала / Якась людина. На ногах / І на руках повиступала
 016В 0428 Що в монастир до їх зайшла / Княжна якась із-за Дніпра / Позаторік. Одпочивала,
 250В 0529 Таки з Івасем. Та й була / Якась рідня ім. Вранці-рано / Свою дитину, безталанна,

ЯКАЯ 1

- 250В 0068 Скажи мені, моя порадо! / Якая доля вийде нам / З старим Іосифом? О доле! –

ЯКБИ 73

- 030А 0009 А дівчина гине... / Якби сама, ще б нічого, / А то й стара мати,

- 030A 0137 Що має робити? / Якби милий чорнобривий, / Умів би спинити...
- 030A 0185 Що ти народилась! / Якби знала, до схід сонця / Була б утопила...
- 030A 0441 Люде б сонце заступили, / Якби мали силу, / Щоб сироті не світило,
- 045A 0075 Його знають люде, бо носить земля; / А якби почули, що він, одинокий, / Співа на могилі, з морем розмовля,—
- 047A 0025 Пішов – та й загинув... / Якби знала, що покине – / Було б не любила;
- 047A 0027 Було б не любила; / Якби знала, що загине – / Було б не пустила;
- 047A 0029 Було б не пустила; / Якби знала – не ходила б / Пізно за водою,
- 047A 0033 З милим під вербою. / Якби знала!.. / -----
- 052A 0070 Поборовся б і я, може, / Якби малось сили; / Заспівав би – був голосок,
- 061A 0249 На раду ласкаву. / Якби не він спіткав мене / При лихій годині,
- 061A 0473 «Нашо б мав ховати, / Якби жива? Нехай, Боже, / Щоб я був проклятий!..»
- 061A 0829 ----- / Гетьмани, гетьмани, якби то ви встали, / Встали, подивились на той Чигирин,
- 061A 0957 Добре погуляєм! Правду старий співа, як не бреше. / А що б то з його за кобзар був, якби не волох! / -----
- 061A 1014 І вішати, і мордувати! Добре ей-богу, добре! Ну, це / так! Далєбі, дав би карбованця, якби був не пропив учора! / Шкода! Ну, нехай стара в'язне, більше м'яса буде.
- 061A 1094 ----- / «Якби таки або так, або с'як, / Якби таки запорозький козак,
- 061A 1095 «Якби таки або так, або с'як, / Якби таки запорозький козак, / Якби таки молодий, молодий,
- 061A 1096 Якби таки запорозький козак, / Якби таки молодий, молодий, / Хоч по хаті б поводив, поводив.
- 061A 1100 З старим дідом морочиться. / Якби таки...» / -----
- 061A 2000 Сльози сохли, душа мерла... / Ох, якби я знала, / Що побачу його ще раз,
- 061A 2021 Занапастить душу. / Якби не він, може б... може, / І занапастила.
- 061A 2447 Згадав, та й жаль стало, що лихо минуло. / Молодєє лихо! Якби ти вернулось, / Проміняв би долю, що маю тепер.
- 169A 0026 Ой Богдане, Богданочку, / Якби була знала, / У колисці б задушила,
- 173A 0059 Слухняная доля? / Ох, якби то... Вміла б мати / З німецького поля
- 207A 0097 ----- / «Якби мені лиха та лиха, / Якби мені свєкрівонька тиха,
- 207A 0098 «Якби мені лиха та лиха, / Якби мені свєкрівонька тиха, / Якби мені чоловік молодий,
- 207A 0099 Якби мені свєкрівонька тиха, / Якби мені чоловік молодий, / До другої не ходив, не любив.»
- 207A 0443 Аж до колін. Ото гроші; / Якби догадався / Козак отой злякать діда,
- 221A 0464 Йі костяки в кайданах! / Якби в форменних, то добре: / Вони б ще здалися...
- 221A 0472 Та в дурні й убрався. / Якби йому Богдан оце / У руки попався,
- 234A 0474 Чи ще Марко не приїхав? / Ох, якби я знала, / Що діждуся, що побачу,
- 246A 0087 Ми малим ситі!.. А зате! / Якби ви з нами подружили, / Багато б дечому навчилися!
- 250A 0050 В німецькі землі, не чужії, / Претєся знову!.. Якби взять / І всю мізерію з собою,
- 250A 0055 ----- / Ох, якби те сталось, щоб ви не вертались, / Щоб там і здихали, де ви поросли!
- 250A 0091 ----- / Якби ви вчилися так, як треба, / То й мудрость би була своя.
- 250A 0233 Дідів наших. Тяжкі діла! / Якби їх забути, / Я оддав би веселого
- 258A 0183 І діющих злая? / Якби не Бог поміг мені, / То душа б живая
- 274A 0075 Співуча, нічого сказать. / Якби собі таку достать, / Та ще й з медведем...
- 274A 0272 Здається, я впала. / І заснула. Якби була / Довіку проспала!
- 274A 0281 Випручала. Що, цигане, / Якби таку суку / Тобі дочку. Що б зробив?
- 033В 0009 Полтаву достати. / Ой пожали б, якби були / Одностайне стали
- 033В 0041 Мій краю прекрасний, розкошний, багатий! / Хто тебе не мучив? Якби розкажуть / Про якого-небудь одного магната
- 038В 0042 Нехай буде так, так. / Якби таки молодиці / Посіяти мак, мак.
- 042В 0007 І що робити взаперті? / Якби кайдани перегризти, / То гриз потроху б. Так не ті,
- 050В 0111 Жалю завдавати. / «Шкода, шкода! Якби знаття, / Копійчину б дбати,
- 066В 0011 Так любо серце одпочине. / Якби сказать, що не люблю, / Що я Україну забуваю,
- 076В 0002 Старенька сестро Аполлона, / Якби ви часом хоч на час / Придибали-таки до нас,
- 094В 0001 ----- / Якби зустрілися ми знову, / Чи ти злякалася б, чи ні?

- 094В 0010 Моя ти доле чорнобрива! / Якби побачив, нагадав / Веселеє та молодее
 103В 0016 Воно було б не диво, / Якби хто інший на тій ниві / Сильце поставив, а то зирк!
 111В 0061 Воно б, може, так і сталось, / Якби не осталось / Сліду панського в Україні.
 116В 0001 ----- / Якби мені черевики, / То пішла б я на музики...
 129В 0014 Один каже: «Брате, / Якби я багатий, / То оддав би все золото
 129В 0019 Другий каже: «Друже, / Якби я був дужий, / То оддав би я всю силу
 137В 0058 А ще б краще ви зробили, / Якби замість старого / Та обрали молодого
 145В 0001 ----- / Якби мені, мамо, намисто, / То пішла б [я] завтра на місто,
 161В 0072 ----- / Якби пустили на музики, / То я б кісники заплела,
 161В 0119 ----- / «Якби мені крила, крила / Соколинїї,
 175В 0001 ----- / Якби тобі довелося / В нас попанувати,
 183В 0013 Сказати не вмїло. / А якби було сказало, / То я б не любила,
 200В 0081 У його там. А він хоч зна, / Та нам не скаже. Якби знала / Матуся горенько твоє,
 205В 0023 Поки їх в саж не засадили. / Якби не те, то, певне, б пас / Свинар в толоці. Кляті!
 кляті!
 207В 0001 ----- / Якби ви знали, паничі, / Де люде плачуть живучи,
 241В 0005 Святеє слово над землею. / Якби то й ти, дністровий цвіте... / Ні, ні! Крий Боже!
 Розіпнуть.
 247В 0012 Великий, славний! та не дуже... / Якби ти на світ не родивсь / Або в колисці ще
 упивсь...
 250В 0245 А з тихої твоєї хати / Нам возвістилася. Якби / Пречистій їй не дав ти руку,
 250В 0276 А то б цеглиною убили – / Якби не вкрив, не заховав! / В Єрусалимі говорили
 250В 0413 ----- / Якби де на світі хоть раз / Цариця сіла на ослицю,
 283В 0006 ----- / Якби не ти, ми б любились, / Кохалися б та дружились,
 292В 0102 А гусяра того Давида / Трохи не вбив. Якби він знав, / Яке-то лихо з його вийде,
 300В 0001 ----- / Якби з ким сісти хліба з'їсти, / Промовить слово, то воно б,
 303В 0004 Міркую сам-таки з собою: / – Якби то,– думаю,– якби / Не похилилися раби...
 303В 0004 Міркую сам-таки з собою: / – Якби то,– думаю,– якби / Не похилилися раби...

ЯКБИ-ТО 5

- 010А 0069 Її, чорнобриву, уже забува? / Якби-то далися орлині крила, / За синім би морем
 милого знайшла;
 052А 0059 Чи правду співаю? / Ех, якби-то!.. Та що й казать? / Кебети не маю.
 169А 0051 Що там схоронили / Старі батьки? Ех, якби-то, / Якби-то найшли те, що там
 схоронили,
 169А 0052 Старі батьки? Ех, якби-то, / Якби-то найшли те, що там схоронили, / Не плакали б
 діти, мати не журилась.
 247В 0001 ----- / Якби-то ти, Богдане п'яний, / Тепер на Переяслав глянув!

ЯКЕ 10

- 061А 1277 Чує серце, та не скаже, / Яке лихо буде. / Мине лихо... Кругом його
 234А 0096 Старим сумувати? / Чи то давнє яке лихо / Прокинулось в хаті?
 234А 0143 Бери ж лишень та сповивай... / Ач яке, нівроку! / Неси ж в хату, а я верхи
 016В 0338 Та й плакати стала. / Може, серце яке лихо / Тихо прошептало?
 046В 0035 Змалку віршовати. / Коли ж яке поквапиться, / То нищечком, брате,
 046В 0103 Кого я, де, коли любив? / Кому яке добро зробив? / Нікого в світі, нікому в світі.
 057В 0193 Та й повезли до прийому. / Он яке твориться / На сім світі! Яка правда
 057В 0298 Ніколи він. А в неділю / Або в яке свято / Бере святий псалтир в руки
 092В 0058 Може, яка і про мене / Скаже яке лихо. / Усміхнися, моє серце,
 104В 0122 Якеє ти, поле! / Своє поле! Яке то ти / Широке... широке!..

ЯКЕЄ 4

- 057В 0360 Чи то було у неділю, / Чи в якеє свято? / Слухай, сину, як навчас
 094В 0003 Чи ти злякалася б, чи ні? / Якеє тихее ти слово / Тойді б промовила мені?
 104В 0121 Бродягою... О Боже мій! / Якеє ти, поле! / Своє поле! Яке то ти
 218В 0336 Юпітер той новий, / Ось побач, якеє свято / Буде завдавати

ЯКЕСЬ 4

- 061A 0254 Заховали б та й сказали: / «Так... якесь ледащо...» / Тяжко, важко нудить світом,
 180A 0572 Приснилося диво. / Чудне якесь!.. таке тільки / Сниться юридичним
 184В 0012 Що, бачите, старий подумав / Добро якесь комусь зробить. / А що ж, як зробить?
 Добре жить
 218В 0531 І щось прошептала, / Якесь слово. І нищечком / Коло брами сіла

ЯКЕ-ТО 1

- 292В 0103 Трохи не вбив. Якби він знав, / Яке-то лихо з його вийде, / З того лукавого Давида,

ЯКИЙ 14

- 030A 0631 Покриткою стала... / Покриткою... Який сором! / І за що я гину!
 061A 0729 Далєбі, дівчата! / «Ото який! Мов і справді / Обридло!»
 061A 1615 Я, як бачте, гайдамака». / «Який же поганий!» / «Відкіля ти?»
 061A 1836 Жидівська собако!» / «Ховай Боже, який я жид! / Бачиш? Гайдамака!
 061A 2538 Розійшлися гайдамаки, / Куди який знає: / Хто додому, хто в діброву,
 207A 0278 Пусті мене! Бачиш, / Який добрий! Та пусті-бо! / Єй-богу, заплачу».
 068В 0177 О Боже мій милий! / Який дивний ти. Я плакав, / До полудня плакав.
 161В 0246 Помандрую! (Дивиться в хату.) Замірився! / Ух! Який сердитий! / Та не вдарить... А я
 таки
 209В 0021 Дивлюся, в могилі усе козаки: / Який безголовий, який без руки, / А хто по коліна
 неначе одтятий,—
 209В 0021 Дивлюся, в могилі усе козаки: / Який безголовий, який без руки, / А хто по коліна
 неначе одтятий,—
 250В 0160 З веселим гостем молодим; / Ходімо, доненько.— Який? / Який се гость? — Із
 Назарета
 250В 0161 Ходімо, доненько.— Який? / Який се гость? — Із Назарета / Зайшов у нас підночувать.
 276В 0022 Дивується собі і дума, / Який би ретязь ще сплести? / -----
 308В 0018 Поглянемо, моя доле.. / Бач, який широкий, / Та високий, та веселий,

ЯКИЙ-БО 2

- 061A 0675 «А мене й байдуже?» / «Який-бо ти, єй же богу!» / І сльози блиснули.
 061A 1009 ----- / Який-бо ти бевзь і справді! Бачиш, ось що він співав: / щоб ляхи погані,
 скажені собаки, каялись, бо йде Залізник

ЯКИЙ-НЕБУДЬ 1

- 274A 0348 Я марне молилась. / Чи в вас єсть Бог який-небудь? / В нас його немає...

ЯКИЙСЬ 5

- 088В 0023 Щоб капітан не чув, бо злиха / Якийсь лихий, хоч і земляк. / Співа матрос, як той
 козак,
 153В 0039 Було ради дати. / І банкір якийсь із Любська / Жидівочку сватав.
 230В 0039 Вам і байдуже. А меж вами / Найшовсь-таки якийсь проява, / Якийсь дурний
 оригінал,
 230В 0040 Найшовсь-таки якийсь проява, / Якийсь дурний оригінал, / Що в морду затопив
 капрала,
 250В 0372 І тихне люд.— О люди! люди! — / Чабан якийсь біжить, кричить. / — Пророчество
 Ієремія,

ЯКИЙСЬ-ТО 1

- 246A 0097 Святий чернець і научас, / Що цар якийсь-то свині пас / Та дружню жінку взяв до
 себе,

ЯКИЙ-ТО 1

- 250В 0608 Старий на сина дивувався, / Який-то з його майстер буде! / Які-то люди з його
 будуть!

ЯКИМ 2

- 057B 0260 Не зачепить, ніже ділом, / Ніже яким словом. / – І талан і безталання,
095B 0101 Бо це... сама здорова знаєш... / Дивися, огирем яким / Сам пан круг тебе похожає,

ЯКИМИ 1

- 197B 0005 Чи заспіваємо коли? / А може, й те... Та де? Якими? / І заспіваємо яку?

ЯКИМСЬ 3

- 180A 0403 У світі – не світі, / І без шапки. Якимсь листом / Голова повита.
274A 0425 Стара Маріула. / Якимсь зіллям напувала, / То воно й минулось.
153B 0095 Та десь опинилась, / Та з маркізом якимсь голим, / Кажуть, одружилась.

ЯКИХ 6

- 150A 0066 У мул поховаю! – реве синє море.– / Хіба ти не знаєш, яких я несу / Гостей до султана?»
154A 0068 У мул поховаю! – реве синє море.– / Хіба ти не бачиш, яких я несу / Гостей до султана?» Так море спиняло
250A 0157 Тойді себе: що ми?.. / Чиї сини? яких батьків? / Ким? за що закуті?..
250B 0095 Благоуханний зельний крине! / В яких гаях? В яких ярах, / В яких незнаємих вертепах
250B 0095 Благоуханний зельний крине! / В яких гаях? В яких ярах, / В яких незнаємих вертепах
250B 0096 В яких гаях? В яких ярах, / В яких незнаємих вертепах / Ти заховася од спеки

ЯКИХ-ТО 1

- 016B 0439 І вмерла в нас. І де ходила, / В яких-то праведних містах! / А в нас, сердешна, опочила.

ЯКІ 13

- 030A 0570 Ничипоре! Дивись лишень, / Які побілілі!» / «Що, москалі?...» – «Де москалі?»
061A 1651 «Ту їх достобіса! / Які груші уродили! / Збивайте, хлоп'ята!
061A 1850 Виручай, проклятий!» / «Добре, добре... Які ж бо ви, / Яремо, завзяті!
221A 0229 Та кров розливала! / Дивись, які! Карамзіна, / Бачиш, прочитали!
221A 0387 Що це таке верзете ви? / Які там ворони? / Та москалі, та сідала?
246A 0100 А друга вбив. Тепер на небі. / От бачите, які у нас / Сидять на небі! Ви ще темні,
250A 0018 А що вродить? побачите, / Які будуть жнива! / Схаменіться, недолуди,
274A 0429 І лікарувати, / Які трави, що од чого, / І де їх шукати.
029B 0145 Було що справді, а що снилось, / Які моря перепливав!.. / І темний гайок зелененький,
041B 0007 ----- / Які ж мене, мій Боже милий, / Діла осудять на землі?
050B 0090 Нехай би вже були непевні / Які вельможі просвіщенні: / То і не жаль було б; чи так?
076B 0102 Та не такі, як у простих, / А ось які. Амон щасливий, / Вродливий первенець його!
232B 0011 І вивчився. А ти збрехала. / Які з нас люде? Та дарма! / Ми не лукавили з тобою,

ЯКІЙСЬ 1

- 274A 0330 Та й виресли. Сина Йвана / Оддав якійсь пані / У лакеї. А Наталю...

ЯКІ-ТО 2

- 161B 0227 У батька краде! Добре, свату! / Які-то стали люде злі!.. / А що-то діється у хаті?
250B 0609 Який-то з його майстер буде! / Які-то люди з його будуть! / Та взявши відер, кандійок,

ЯК-НЕБУДЬ 3

- 133B 0012 Без ворогів можна в світі / Як-небудь прожити. / А ці добрі люде

- 300В 0003 Промовить слово, то воно б, / Хоч і як-небудь на сім світі, / А все б таки якось
жилось.
308В 0049 Співали б прозу, та по нотах, / А не як-небудь... Друже мій, / О мій супутниче
святий!

ЯКО 4

- 258А 0063 В наругу сусідам, / Покинув нас, яко в притчу / Нерозумним людям.
258А 0205 Пожить, не ділити? / Яко миро добровонне / З голови честної
258А 0265 Воспоєм благая, / Яко Бог кара неправих, / Правим помагає.
218В 0381 Воспоєм благая, / Яко Бог кара неправих, / Правим помагає.

ЯКОВЕ 1

- 246А 0157 І тебе загнали, мій друже єдиний, / Мій Якове добрий! Не за Україну, / А за її ката
довелось пролить

ЯКОГО 3

- 061А 1382 Пси замордували?» / «Де? Якого?» / «У Вільшаній;
179В 0023 ----- / Якого ж ми раю / У Бога благаєм?
292В 0051 Та промовляли, що й вони / Таки не дурні. Ач якого / Собі ми виблагали в Бога

ЯКОГО-НЕБУДЬ 1

- 033В 0042 Хто тебе не мучив? Якби розказать / Про якого-небудь одного магната /
Історію-правду, то перелякать

ЯКОГОСЬ 5

- 180А 0034 А ви в ярмі падаєте / Та якогось раю / На тім світі благаєте?
083В 0218 А люде в Польщі зустрічали / Якогось панича; питав, / Чи жива, каже, титарівна?
161В 0053 А старому не до того, / Іншого якогось, / Гріховного пестування
250В 0280 У городі Тіверіаді / Чи то якогось розп'яли / Провозвістителя Месії.
292В 0094 Та ще й гусяра привела, / Якогось чабана Давида. / – І вийде цар Саул, і вийде,–

ЯКОГОСЬ-ТО 1

- 061А 0075 Мертвими словами / Та якогось-то Ярему / Веде перед нами

ЯКОЇ 2

- 061А 0523 Схизмати співають». / «Якої ж вам? Хіба оцю? / Стривайте, згадаю..
258А 0235 Невольники наші». / Якої ж ми заспіваєм?.. / На чужому полі

ЯКОЇСЬ 1

- 272В 0015 Ви так нагло гнались? / – До якоїсь чорнобривки / Всю ніч майнували.

ЯКОМОГА 3

- 047А 0154 Все лихо загоїть. / Вип'єш – біжи, якомога; / Що б там не кричало,
114А 0052 «Кобзар іде! Кобзар іде!» / Та всі якомога, / Хлопців кинули, побігли
199А 0220 Всіх ворон скликати! / Та стерегти якомога / І зверху і здолу,

ЯКОМУ 2

- 114А 0009 І сама не знає – / У якому краю мене захилюють, / Де я прихилюся, навіки засну.
256А 0071 Голодні ворони. / По якому правдивому, / Святому закону

ЯКОМУСЬ 1

- 249В 0018 Як ось, не в самім Назареті, / А у якомусь у вертепі / Марія сина привела,

ЯКОР 1

- 082В 0014 Ми довго в морі пропадали, / Прийшли в Дар'ю, на якор стали. / З Ватаги письма
принесли

ЯКОСЬ 16

- 234A 0147 ----- / Чудно якось / Діється між нами!
 234A 0155 Перед образами – / Нема дітей!.. Чудно якось / Діється між нами!
 234A 0382 Бо без неї в хаті / Якось сумно, ніби мати / Покинула хату.
 006B 0311 Сказати по правді, не було. / Та все-таки якось жилось. / Хоть на чужому, та на полі...
 016B 0421 Блукаючи по Україні, / Прибивсь якось і в Чигирин, / І в монастир отой дівочий,
 057B 0323 А то, лежачи в хаті, / Ще опухнеш.– Та взяв якось / Заступ і лопату
 068B 0006 Старий той був. Та у неділю / Якось у полі ми зострілись / Та й забалакались. Старий
 082B 0006 У мене, правда, не було, / А так собі якось жилось. /
 111B 0009 Де нас нема. В лиху годину / Якось недавно довелось / Мені заїхати в Україну,
 197B 0011 Бо й тут невесело було, / Та все-таки якось жилось, / Принаймні вкупі сумували,
 200B 0050 З нудьги із двору погуляти / Якось, задумавшись, пішла, / Та аж за царину зайшла
 209B 0096 Такеє-то у нас було! / Якось їх, клятих, і до мене / Вночі на хутір занесло.
 250B 0538 Уже чимале підросло. / Якось вони собі гуляли / Удвох на улиці, знайшли
 250B 0604 Святому батькові в трудах. / Якось по сьомому годочку – / Малий вже добре майстрував –
 250B 0730 І ти їх мусила збирати... / Отож вони якось зійшлись / Вночі круг тебе сумувати.
 300B 0004 Хоч і як-небудь на сім світі, / А все б таки якось жилось. / Та ба! Нема з ким. Світ широкий,

ЯКОСЬ-ТО 1

- 303B 0001 ----- / Якось-то йдучи уночі / Понад Невою... та йдучи

ЯКОЮ 1

- 095B 0272 А ти чи підеш подивиться, / Якою панною Марина / У пана взаперті сидить?

ЯКОЮСЬ 1

- 215B 0010 І непорочною, святою, / І ще якоюсь... Вороги!! / І люті! люті! Ви ж украли,

ЯКРАЗ 5

- 173A 0137 А у вдови один син, / Та й той якраз під аршин. / -----
 221A 0049 Вранці-рано, в пилипівку, / Якраз у неділю, / Побігла я за водою...
 274A 0225 Тут дав Бог мені близнята, / Якраз проти спаса. / А він мене і покинув,
 057B 0101 Та з чумаками та з волами / Якраз в неділю на весілля / До удовіни причвалав.
 230B 0064 Ведеш мене з тюрми, з неволі, / Якраз на смітничок Миколи, / І світиш, і гориш над ним

ЯК-ТО 5

- 180A 0389 Мов несамовитий! / Як-то воно зробилося / З калюжі такої
 123B 0003 На улицю гляну, / Як-то тії дівчаточка / Без своєї Ганни,
 194B 0003 І лік забуваю. / О Господи, як-то тяжко / Тії дні минають.
 196B 0003 І лік забуваю: / О Господи, як-то тяжко / Тії дні минають.
 237B 0001 ----- / Мій Боже милий, як-то мало / Святих людей на світі стало.

ЯКУ 8

- 052A 0083 Про Січ, про могили, / Коли яку насипали, / Кого положили.
 061A 0510 «Не божись, собача шкура!» / «Яку ж вам? Небогу?» / -----
 061A 0970 ----- / Брехня! Співай, старче божий, яку знаєш, а то й / дзвона не діждемо – поснемо.
 221A 0207 ----- / На яку це? На ковану? / Ну, вже наробила...
 076B 0220 Мов дурень, ходиш кругом їх, / Не знаєш, на яку й ступити. / Так що ж мені тепер робити
 161B 0112 А ти вже й скрипку принесла? / Яку ж ми вчистимо з тобою? / -----
 161B 0310 ----- / Оце нагадала яку! Цур їй, яка погана! Побіжу / лиш швидше. Оставайтеся здорові, мої високії

197B 0006 А може, й те... Та де? Якими? / І заспіваємо яку? / Не тут, і певне, не такими!

ЯКУ-НЕБУДЬ 5

061A 0960 ----- / Ну, та дарма; утни ще яку-небудь. Ану лишень про / батька Максима ушквар.

061A 0972 ----- / Справді поснемо; співай яку-небудь. / -----

114A 0056 «Діду, серце, голубчику, / Заграй яку-небудь. / Я шага дам». – «Я – черешень».

114A 0061 А ми потанцюєм... / Заграй же нам яку-небудь». / «Чую любі, чую...

114A 0071 «Тільки три осталось». / «Та хоч на трьох яку-небудь». / «На трьох... Ох, дівчата!

ЯКУСЬ 2

061A 1274 Іде – чуть не плаче? / Якусь тяжку недоленьку / Віщує козаче.

200B 0144 Гуляв собі пренеповинний / В саду та арію якусь / Мугикав стиха. Більш нічого

ЯКЩО 1

151B 0011 Посажу я руту. / Якщо зійде моя рута, / Остануся тут,

ЯЛИНА 1

207A 0349 Сказав старий. А Ярина, / Мов тая ялина / При долині, похилилась...

ЯЛИНОЮ 2

284B 0003 Стоїть явор меж лозою, / Меж лозою з ялиною, / З червоною калиною.

284B 0017 ----- / А калина з ялиною / Та гнучкою лозиною,

ЯЛИНУ 1

010A 0215 Посадили над козаком / Явір та ялину, / А в головах у дівчини

ЯМА 1

258A 0176 Не допуска, поки злomu / Ізриється яма. / Господь любить свої люди,

ЯМИ 2

010A 0205 Збиралися товариші / Та ями копають; / Прийшли попи з корогвами,

303B 0017 Гарненько думав. І не бачу, / Що з того боку, мов із ями, / Очима лупа кошеня.

ЯМІ 4

180A 0266 Моштруються... Далі гляну: / У долині, мов у ямі, / На багнищі город мріє;

221A 0156 Та й духу не стало! / Й мати вмерла, в одній ямі / Обох поховали!

274A 0275 Опівночі прокинулась – / Як у ямі, в хаті. / А за руку батько давить.

184B 0020 Святее сонечко загляне, / І в темній ямі, як на те, / Зелена травка поросте.

ЯМУ 7

010A 0072 Живого б любила, другу б задушила, / А до неживого у яму б лягла. / Не так серце любить, щоб з ким поділитися,

047A 0101 Рушниками, що придбала, / Спусти мене в яму. / Нехай попи заспівають,

061A 2364 Свячений виймає, / І свяченим копа яму. / А Умань палає,

140B 0020 Ой копали йому в степу при дорозі / Та притиками яму, / Завернули його у тую рогожу

140B 0023 Та й спустили Івана / У ту яму глибокую / На високій могилі.

184B 0018 Не раз барвінком зацвіте. / Отак, буває, в темну яму / Святее сонечко загляне,

185B 0018 А ради жду собі, поради! / Та, мабуть, в яму перейду / Із москалів, а не діждусь!

ЯНА 1

272A 0043 Не спиться в палатах. / Пана Яна нема дома, / Ні з ким розмовляти.

ЯНГЕЛЯТКО 1

030A 0277 Цілує та плаче. / А воно, як янгелятко, / Нічого не знає,

ЯНГЕЛЯТОЧКО 1

250B 0572 Отож і спить собі дитина, / Мов янгеляточко в раю. / І на єдиную свою

ЯНИЧАРА 2

150A 0160 Будем жити, вино пити, / Яничара бити, / А курені килимами,

154A 0160 Будем жити, вино пити, / Яничара бити, / А курені килимами,

ЯНИЧАРИ 4

150A 0046 ----- / У туркені яничари / І баша на лаві.

150A 0095 Козацтво преться без ваги – / І покотились яничари. / Гамалія по Скутарі –

154A 0047 ----- / У туркені яничари / І баша на лаві.

154A 0095 Козацтво преться без ваги – / І покотились яничари. / Гамалія по Скутарі

ЯНОМ 1

061A 0279 Не кажу Степаном / Або Яном Собієським: / Ті два незвичайні –

ЯР 12

030A 0677 Кругом подивилась, / Та в яр... біжить... Серед ставу / Мовчки опинилась.

256A 0009 Добре, що заснуло. / Хоч і яр той, вже до його / І стежки малої

256A 0021 Ратища стругали. / У яр тойді сходилися, / Мов із хреста зняті,

256A 0027 На лютого ляха. / Де ж ти дівся, в яр глибокий / Протоптаний шляху?

274A 0300 ----- / Через яр ходила / Та воду носила,

038B 0077 Іде чернець Дзвонкову / У яр воду пити / Та згадує, як то тяжко

132B 0001 ----- / Ой пішла я у яр за водою, / Аж там милий гуляє з другою.

142B 0002 Утоптала стежечку / Через яр, / Через гору, серденько,

175B 0030 Та до криниці учащали / У яр погуляти. / Найкращая з всього села

175B 0032 Найкращая з всього села / Давненько вже у яр пішла, / Узнявши глечик; та й немає,

189B 0021 Таке собі, як і було. / І яр, і поле, і тополі, / І над криницею верба.

250B 0678 Й вона заплаче, ідучи / У яр по воду до криниці, / Тихесенько. І принесе

ЯРАМИ 5

061A 0839 Закипить – і розлилося / Степами, ярами; / Лихо мліє перед ними...

061A 1564 Мандрували гайдамаки / Лісами, ярами, / А за ними і Галайда

180A 0070 Летить лугами, берегами, та нетрями, / Та глибокими ярами, / Та широкими
степами,

180A 0101 Степи, лани мріють, / Меж ярами над ставами / Верби зеленіють.

221A 0125 На угілля попалили!.. / А я над ярами / І степами козацькими

ЯРАХ 1

250B 0095 Благоуханний зельний крине! / В яких гаях? В яких ярах, / В яких незнаємих
вертепах

ЯРЕМА 28

061A 0332 Їмості треба. Не барись». / Пішов Ярема, похилився. / -----

061A 0335 Над козаком коверзував. / Ярема гнувся, бо не знав, / Не знав, сіромаха, що вирости
крила,

061A 0346 ----- / Сирота Ярема, сирота убогий: / Ні сестри, ні брата, нікого нема!

061A 0360 Коли нема серця з серцем розмовлять? / Сирота Ярема – сирота багатий, / Бо є з ким
заплакати, є з ким заспівати:

061A 0368 Понад ним витає. / Отакий-то мій Ярема, / Сирота багатий.

061A 0437 В перинах поганих. / Де ж Ярема? Взнявши торбу, / Потяг у Вільшану.

061A 0605 Отак, ходя попід гаєм, / Ярема співає, / Виглядає; а Оксани

061A 0616 Козак виглядає. / А Ярема по долині / Ледве-ледве ходить,

061A 0719 То ще раз божились. / Й Ярема розказував, / Як жить вони будуть

061A 1207 Де її мордують, де вона воркує? / Чи знає Ярема? Чи знає, чи чує? / Побачимо потім,
а тепер не ту,

- 061A 1284 Вовки завивають. / Байдуже! Іде Ярема, / Та не до Оксани,
 061A 1290 Півень заспіває... / А там... а там... Йде Ярема, / На Дніпр поглядає.
 061A 1305 Так думав, ідучи в латаній свитині, / Сердега Ярема з свяченим в руках. / А Дніпр
 мов підслухав: широкий та синій,
 061A 1312 Хмару роздирає. / Іде собі наш Ярема, / Нічого не бачить;
 061A 1344 Домаху гартує, / У Черкасах, де й Ярема / Пробує свячений.
 061A 1352 По пеклу гуляють. / А Ярема – страшно глянуть – / По три, по чотири
 061A 1372 На базар збирались / Гайдамаки. Йде Ярема, / Залізник гукає:
 061A 1389 «Оксано, Оксано!» – / Ледве вимовив Ярема / Та й упав додолу.
 061A 1459 Нікому ні слова. / А за ним німий Ярема. / Зелена діброва,
 061A 1600 А Лейби немає, / Усміхнувся мій Ярема, / Тяжко усміхнувся.
 061A 1816 На Лисянку засвічену. / «Де то мій Ярема?» – / Сама думас. Не знає,
 061A 1984 Поки хлоп'ята танцювали, / Ярема з Лейбою прокralись / Аж у будинок, в самий
 льох;
 061A 1987 Оксану вихопив чуть живу / Ярема з льоху та й полинув / У Лебедин...
 061A 2069 Лихая година! / Той Галайда – мій Ярема!.. / По всій Україні
 061A 2105 Ярему вінчали; / А ввечері мій Ярема / (От хлопець звичайний!),
 061A 2168 На всю Україну. / Хоч не рідний син Ярема, / А щира дитина.
 061A 2170 А щира дитина. / Максим ріже, а Ярема / Не ріже – лютує:
 061A 2517 ----- / Один тільки мій Ярема / На кий похилився,

ЯРЕМЕНКА 1

- 221A 0478 Мов несамовитий. / Яременка в пик у пише, / По-московській лас

ЯРЕМІ 1

- 061A 1431 Рушайте, хлоп'ята». / І Яремі дали коня / Зайвого з обозу.

ЯРЕМО 3

- 061A 0322 ----- / «Яремо! Герш-ту, хамів сину? / Піди кобилу приведи,
 061A 0816 Де ж ти, / Яремо, де ти? подивися! / А він, мандруючи, співа,
 061A 1851 «Добре, добре... Які ж бо ви, / Яремо, завзяті! / Іду зараз і виручу:

ЯРЕМОЮ 3

- 061A 0392 Поки шкандибаю / За Яремою по світу, / А може... й не знаю.
 061A 1413 Зовуть? Я не знаю». / «Яремою». / «А прізвище?»
 061A 2058 Зовуть Галайдою...» / «Галайдою Яремою / Себе називас

ЯРЕМУ 4

- 061A 0075 Мертвими словами / Та якогось-то Ярему / Веде перед нами
 061A 1483 Моя ти єдина, / Подивися на Ярему. / Де ти? Може, гине,
 061A 1489 У склепу конас. / Може, згадає Ярему, / Згадає Вільшану.
 061A 2104 Ісаїя, ликуй! Вранці / Ярему вінчали; / А ввечері мій Ярема

ЯРИ 1

- 198B 0020 Удвох дивитися з гори / На Дніпр широкий, на яри, / Та на лани золотополі,

ЯРИНА 21

- 207A 0093 І вшкварив по струнах. / Старий грає, а Ярина / З Степаном танцює;
 207A 0155 Ось що робить. Ти на літі, / І Ярина зріє. / Треба буде людей шукать
 207A 0160 Бо я думав тес...» / «Що Ярина сестра тобі? / А воно не тес,
 207A 0206 «Уже, таточку!» – озвалась / Із хати Ярина. / Не їсться, не п'ється, і серце не б'ється,
 207A 0210 Замість шматка хліба за кухоль береться. / Дивиться Ярина та нишком сміється. /
 «Що се йому стало? Ні їсти, ні пити –
 207A 0214 Братик у Степане, що в тебе болить?» – / Ярина питає. Старому байдуже, / Нібито й
 не чує. «Чи жать, чи не жать,
 207A 0280 Єй-богу, заплачу». / І заплакала Ярина, / Як тая дитина,

- 207A 0288 В серці запеклися, / Мов у пеклі. А Ярина / То клене, то просить,
207A 0320 Й жупан надіває. / А Ярина дає зброю, / На порозі стоя;
207A 0333 Веде коня за поводи / Та плаче Ярина; / Старий батько іде рядом,
207A 0348 Швидше повертайся!» – / Сказав старий. А Ярина, / Мов тая ялина
207A 0351 При долині, похилилась... / Мовчала Ярина. / Тільки сльози утирас,
207A 0361 Та й пропало. Довго-довго / Стояла Ярина / Та дивилась, чи не вирне
207A 0372 Старий під хатою сидить, / Дочка нездужає Ярина; / Його єдина дитина
207A 0396 Землю оглядало, / І Ярина вийшла з хати / На світ божий глянуть,
207A 0407 Як билина підкошена, / Ярина схилилась; / Як з квіточки роса вранці,
207A 0452 Часом не спіткали». / І радесенька Ярина / Додому верталась.
207A 0544 І про невольника співав. / За тином слухала Ярина, / І не дослухала, упала.
207A 0579 Старий свою Яриночку. / І Ярина в хаті. / «Ні, не треба, мій таточку,
207A 0678 Удвох розмовляли / До півночі, а Ярина / Господарювала
207A 0695 Уже й другий. З дружиною / Ярина гуляє / По садочку. Старий батько

ЯРИНІ 1

- 207A 0296 ----- / І світ настав, а Ярині / Не спиться – ридас.

ЯРИНО 11

- 207A 0086 Та сам свої пошукає, / Як я шукав колись... Ярино! / А де Степан?» – «А он під
тином
207A 0202 Ходім лишень полудновать. / Чи ти вже, Ярино, / Змайструвала нам що-небудь?
207A 0236 Може, це з пристріту?» / «Ні, Ярино, моє серце, / Мій рожевий квіте!
207A 0238 Мій рожевий квіте! / Я не брат тобі, Ярино, / Я завтра покину
207A 0243 А ти мене й не згадасш, / Забудеш, Ярино, / Свого брата...» – «Схаменися!
207A 0256 І мене не стане?» / «Ні, Ярино, я не кину, / А тільки поїду
207A 0265 Ще й жартує!» – «Не жартую, / Єй-богу, Ярино, / Не жартую!..» – «Та це й справді
207A 0581 «Ні, не треба, мій таточку, / Не треба, Ярино, – / Степан каже.– Я загинув,
207A 0586 Ти літа погубиш / За калікою?.. Ярино! / Насміються люде
207A 0592 На чуже поле. / Ні, Ярино, Бог не кине / І найде дружину;
207A 0608 Не кидай нас знову. / Не покинеш?» – «Ні, Ярино!» / І Степан остався.

ЯРИНОЧКА 4

- 207A 0366 Пропала! І знову / Заплакала Яриночка / Та й пішла додому.
207A 0412 ----- / Одужала Яриночка, / Ідуть люде в Київ
207A 0430 На світ дивуватись / Яриночка, та не Бога / Святого благати,
207A 0566 І ведуть у хату, / І вітає Яриночка, / Мов рідного брата.

ЯРИНОЧКОЮ 1

- 207A 0152 Ми та й спарували / З Яриночкою до купи... / А тепер осталося

ЯРИНОЧКУ 1

- 207A 0578 За Степана свата / Старий свою Яриночку. / І Ярина в хаті.

ЯРИНОЦІ 1

- 234A 0415 Й намиста разочок / Яриноцці, і червоний / З фольги образочок,

ЯРИНУ 1

- 207A 0528 І коника вороного, / І нерідную сестру Ярину. / Плаче-ридає,

ЯРМА 2

- 250A 0015 Людей запрягають / В тяжкі ярма. Орють лихо, / Лихом засівають,
111B 0038 А скрізь на славній Україні / Людей у ярма запрягли / Пани лукаві... Гинуть! Гинуть!

ЯРМАРОК 2

- 128B 0011 І добре намисто, / Та піду я на ярмарок / В неділю на місто.

250B 0612 І батько, й мати, і воно / Пішли на ярмарок у самий / Самісінський Єрусалим.

ЯРМАХ 1

111B 0040 Пани лукаві... Гинуть! Гинуть! / У ярмах лицарські сини, / А препоганії пани

ЯРМІ 3

061A 1133 Сам не соромиться конать / В ярмі у ляха... Горе, горе! / Моліться, діти! Страшний суд

180A 0033 Господа на небі! / А ви в ярмі падаєте / Та якогось раю

250A 0166 Сини сердешної України! / Що добре ходите в ярмі, / Ще лучше, як батьки ходили.

ЯРМО 1

006B 0055 Як запродав гетьман / У ярмо християн, / Нас послав поганяти.

ЯРОК 1

250B 0502 Їм довелося ночувать. / В ярк Марія до криниці / Швиденько кинулася. Там

ЯРОМ 7

030A 0544 ----- / Попід горою, ярм, долом, / Мов ті діди високочолі,

061A 1606 Що лихо минуло. / Гайдамаки понад ярм / З шляху повернули.

061A 1621 «І озеро знаю, / Отам воно; оцим ярм / Втрапите до його».

207A 0459 І стежечка-доріжечка, / Ярм та горою / Утоптана до ворожки,

256A 0037 З новими ляхами. / Не сховаєте! над ярм / Залізник витає

104B 0024 Та тієї долі. / Пішов собі темним ярм / Та співає, йдучи:

302B 0002 Тече вода з-під явора / Ярм на долину. / Пишається над водою

ЯРОПОЛЧЕ 1

156B 0049 В Сосницю послали. / А з Сосниці в Ярополче / Віку доживати.

ЯРОПОЛЧІ 1

156B 0089 Над нашим гетьманом / В Ярополчі. / -----

ЯРОСЛАВНА 6

278B 0002 В Путивлі-граді вранці-рано / Співає, плаче Ярославна, / Як та зозуленька кує,

278B 0013 ----- / І квилить, плаче Ярославна / В Путивлі рано на валу:

278B 0028 Сумує, квилить, плаче рано / В Путивлі-граді Ярославна. / І каже: – Дужий і старий,

278B 0041 ----- / І плаче, плаче Ярославна / В Путивлі на валу на брамі.

280B 0002 В Путивлі-граді вранці-рано / Сумує, плаче Ярославна. / – Полечу, рече, зозулю,

280B 0010 ----- / І плаче, плаче Ярославна / В Путивлі-городі.

ЯРОЧКУ 1

250B 0214 З глеком по воду до криниці. / І гость за нею, і в ярочку / Догнав Марію...

ЯРОШЕНКО 2

129B 0008 Третій славний вдовиченко / Іван Ярошенко. / «Зїздили ми Польщу

129B 0044 На кіл посадили. / Третій, [Іван] Ярошенко, / Славний вдовиченко,

ЯРУ 21

030A 0547 Дуби з гетьманщини стоять. / У яру гребля, верби вряд, / Ставок під кригою в неволі

061A 1640 Галайдо, за мною! / В оцім яру є озеро / Й ліс попід горою,

061A 1826 Тяжко йому. / А із яру / В киреї козачій

173A 0096 Багатому в хату. / А вбогому в яру треба / Криницю копати.

256A 0016 З монастиря Мотриного / До яру страшного. / В яру колись гайдамаки

256A 0017 До яру страшного. / В яру колись гайдамаки / Табором стояли,

256A 0084 І повіє огонь новий / З Холодного Яру. / -----

274A 0087 Огонь погас, а місяць сходить, / В яру пасеться вовкулак... / -----

- 006В 0118 Й її з собою занесла, / В яру криниця завалилась, / Верба усохла, похилилась,
016В 0056 Високі на горі палати, / Чималий у яру ставок, / Зелений по горі садок,
016В 0229 Лопуцьки їсть, ставочки гатить / В калюжах з дітьми у яру. / Умийся, серденько! Бо
мати
029В 0016 Мов діти в білих сорочках / У піжмурки в яру гуляють, / А долі сивий наш козак
074В 0016 Великолітні, мов трава / В покоси стелеться, а з яру / Встає пожар, і диму хмара
074В 0044 Та інде тирса з осокою / В яру чорніє під горою, / Та дикий інколи кайзак
083В 0169 У титаря у садочку, / У яру, криниця / Під вербою... До криниці,
114В 0015 То з другою любо... / Поки в яру увечері / Під зеленим дубом
131В 0010 Не виходить зрадливая... / А з яру та з лісу / З собаками та псарями
174В 0002 Ой крикнули сірії гуси / В яру на ставу; / Стала [слава] на все село
192В 0022 Гай шепоче, гнуться лози / В яру при дорозі, / Думи душу осідають,
250В 0071 І похилилась, мов тополя / Од вітру хилиться в яру. / – Йому я стану за дитину.
250В 0305 І зник, пропав той тяжкий голос. / Тільки руна в яру гула. / Марія зараз заходилась

ЯРЧУК 1

- 221А 0364 ----- / Побіжить наш ярчук / В ірій їсти гадюк

ЯСЕН 2

- 010А 0012 Сичі в гаю перекликались, / Та ясен раз у раз скрипів. / -----
173А 0028 Як княжа дитина, / Як ясен високий, / Гнучкий і дебелий,

ЯСЕНИ 2

- 006В 0210 Посадила стара мати / Три ясени в полі. / А невістка посадила
006В 0217 Червону калину. / Не прийнялись три ясени, / Тополя всихала,

ЯСНАЯ 1

- 230В 0062 На смітник винесли, а я... / О зоре ясная моя! / Ведеш мене з тюрми, з неволі,

ЯСНЕ 1

- 029В 0115 ----- / Попрощалось ясне сонце / З чорною землею,

ЯСНИЙ 6

- 061А 1252 ----- / Місяцю мій ясний! З високого неба / Сховайся за гору, бо світу не треба;
250А 0258 Слава України, / І світ ясний, невечерній / Тихо засіє...
286В 0001 ----- / Світе ясний! Світе тихий! / Світе вольний, несповитий!
290В 0009 Веселая присниться мати, / Давне-колишній та ясний / Присниться сон мені!.. і ти!..
305В 0008 Поглянути на божий день, / На ясний світ животворящий! / Сліпа була еси, незряща,
308В 0020 Та високий, та веселий, / Ясний та глибокий... / Походимо ж, моя зоре...

ЯСНИХ 1

- 199А 0327 О горе! о горе! / Онде вони! в ясных ризах. / Їх лютії очі...

ЯСНІШЕ 1

- 027А 0105 Нехай би сміялись, та там море грає, / Там сонце, там місяць ясніше сія, / Там з
вітром могила в степу розмовляє,

ЯСНО 2

- 184В 0005 І заспіває... як уміє. / І стане ясно перед ним / Надія ангелом святим,
250В 0211 Та думас. Уже зірниця / На небі ясно зайнялась. / Марія встала та й пішла

ЯСНОВЕЛЬМОЖНИЙ 1

- 061А 0836 Перед бунчуками, бувало, горить, / А ясновельможний, на воронім коні, / Блисне
булавою – море закипить...

ЯСНОВЕЛЬМОЖНІ 1

061A 0450 Крий Боже! Зараз, дайте встать, / Ясновельможні (нишком – свині)». / «Пане полковнику, ламай!»

ЯСНОВЕЛЬМОЖНІЇ 1

250A 0163 Варшавське сміття – ваші пани / Ясновельможні гетьмани. / Чого ж ви чванитеся, ви!

ЯСНОЛИЦИЙ 1

250B 0504 Швиденько кинулася. Там / Колись-то з нею яснолиций / Зострівся гость святий. Бур'ян,

ЯСНООКИМ 1

114A 0404 Серед степу помолюся / Зорям яснооким, / Щоб без мене доглядали

ЯСНОЮ 1

291B 0013 Та засійся, чорна ниво, / Волею ясною! / Оріся ж ти, розвернися,

ЯСОЧКА 1

061A 0665 Ти з неба злетіла!» / Послав свитку. Як ясочка, / Усміхнулась, сіла.

ЯССАХ 1

274A 0179 Близнят в Бендерах привела. / У білих Яссах колихала, / У Дунаєві купала,

ЯССИ 1

221A 0423 ----- / Я співаю. І про Ясси, / І про Жовті Води,

ЯТОЧКУ 1

061A 1759 Я куплю, я зроблю / Яточку під тином; / Торгувать, шинкувать

Words in the Roman alphabet Слова латинським алфавітом

DEUM 3

- 199A 0348 Прості люде. Пішли ченці / Ї Те Deum співали, / Розійшлися по трапезах
199A 0370 Бенкетують та інколи / Те Deum співають. / Все зробили... Постривайте!
037B 0024 А ксьондз скаженим язиком / Кричить: «Te Deum! алілуя!..» / -----

MY 2

- 061A 0584 П'яний і веселий: / «My żyjemy, my żyjemy, / Polska nie zginęła».
061A 0584 П'яний і веселий: / «My żyjemy, my żyjemy, / Polska nie zginęła».

NARODOWI 1

- 061A 2194 Покотились по базару / Кінні narodowi; / Покотились малі діти

NIE 4

- 061A 0289 Навісне гукас. / «Nie pozwalam! Nie pozwalam!»– / Шляхта репетує,
061A 0289 Навісне гукас. / «Nie pozwalam! Nie pozwalam!»– / Шляхта репетує,
061A 0301 А може, й ще чого хотів. / Єдине слово «nie pozwalam» / У шляхти думав одібрати,
061A 0585 «My żyjemy, my żyjemy, / Polska nie zginęła». / -----

POLSKA 1

- 061A 0585 «Ми зийеми, ми зийеми, / Polska nie zginęła». / -----

POZWALAM 3

- 061A 0289 Навісне гукас. / «Nie pozwalam! Nie pozwalam!»– / Шляхта репетує,
061A 0289 Навісне гукас. / «Nie pozwalam! Nie pozwalam!»– / Шляхта репетує,
061A 0301 А може, й ще чого хотів. / Єдине слово «nie pozwalam» / У шляхти думав одібрати,

TE 3

- 199A 0348 Прості люде. Пішли ченці / Ї Те Deum співали, / Розійшлися по трапезах
199A 0370 Бенкетують та інколи / Те Deum співають. / Все зробили... Постривайте!
037B 0024 А ксьондз скаженим язиком / Кричить: «Te Deum! алілуя!..» / -----

ZGINĘŁA 1

- 061A 0585 «Ми зийеми, ми зийеми, / Polska nie zginęła». / -----

ŻYJEMY 2

- 061A 0584 П'яний і веселий: / «My żyjemy, my żyjemy, / Polska nie zginęła».
061A 0584 П'яний і веселий: / «My żyjemy, my żyjemy, / Polska nie zginęła».

Ukrainian-language Variants

*Варіанти українською
мовою*

A 730

- 295A 0017 А ясний місяць із-за хмари
295A 0021 А хвиля гнеться коло д[?]
296A 0004 А щоб так ходило
296A 0005 А ходячи опівночі
297A 0020 А я піду на край світа...
298A 0010 А я піду на край світа...
299A 0001 А поки що одпочиньмо.
299A 0015 А коли ні, Боже милий,
299A 0031 А ми будем помагати,
299A 0039 Слава сяє, а воленьку
300A 0004 А він вимовляє:
300A 0007 А я з журби та до шинку,
300A 0028 А чи затопило
300A 0033 А над дітьми козацькими
301A 0003 А ніч-мати пораду дасть
302A 0003 А ніч-мати пораду дасть
303A 0005 А де дівся соловейко
304A 0027 А треба як-небудь його доконать;
304A 0028 Смерть не за горою... А що буде з сином?..
304A 0039 А на узліссі, на горі,
304A 0050 А люди сміються...
305A 0009 А син росте з лобурями
305A 0013 А сирота світом нудить
311A 0002 А на сльози зверне
311A 0007 А хто грає, того знають
311A 0010 А сам світом нудить.
311A 0016 А йому байдуже...
311A 0026 А на журбу зверне;
311A 0029 А у шинку з парубками
311A 0034 А потім «У гаю»;
311A 0042 А на сльози зверне.
312A 0005 А там – тільки мріє.
312A 0018 А думка за світом на хмарі гуля,
312A 0031 А якби почули, що він, одинокий,
312A 0042 А сказати не вміло;
312A 0043 А нікто не чує...
313A 0003 А дружки поплачуть
313A 0031 А сказати не вміло
313A 0038 А дружки поплачуть
314A 0018 А сказати не вміло
314A 0027 А дружки поплачуть:
315A 0016 А дружки заплачуть,
316A 0020 А дружки заплачуть
318A 0029 А ніхто не бачить...
318A 0034 Не поляже, а розкаже,
319A 0007 А голосна та правдива,
319A 0013 А до того Московщина.
319A 0029 Не втну більше. А ти, батьку,
320A 0032 А внук косу несе в росу,
321A 0005 А згадаймо – може, серце
321A 0012 А нуте, хлоп'ята,
321A 0025 А надто той, що дивиться
322A 0002 А на Україні... я сирота,
322A 0004 А на Україні...
322A 0029 Червоніє, а пазухи...
323A 0019 А щоб більше була правда
323A 0031 А мене байдуже?»
324A 0002 Мліє та й пада, а старший
324A 0013 а то думають, думають, ні вслух,
ні мовчки
324A 0015 підкрадемося та послухаєм, а тим часом задзвонять
324A 0019 а люди й зовуть волохом не знаю, за що
324A 0022 а він як почує, то ще карбованець дасть
324A 0023 Брехня; співай, яку знаєш, а то й дзвона не діждемо,
324A 0047 Думали теє... а зробилось
325A 0003 А тепер що буде? Сховайся за гору
325A 0008 А тим часом з-за байраку
325A 0033 А може, й там, може, плаче,
325A 0042 А сьогодні, коли умру
326A 0019 А ще гірше – Богданові
326A 0030 А поки що буде
326A 0037 А червоним черевикам
326A 0042 А Галайда плаче,
326A 0043 Нудно йому, а із яру
327A 0009 А не то свяченим...»
327A 0021 А та йому дулю тиче
328A 0007 Дивитися; а Оксані,
328A 0013 До півночі, а іноді
328A 0023 Вбийте його, а собачат
328A 0032 Один ще гуляє, а другий умер
331A 0013 А жид гляне та нищечком
331A 0015 А щоб певна була правда
331A 0026 Та й пала в хаті, а старший
332A 0010 А мудро співає, коли не послухаєш, все іншу
332A 0011 А що ж, то й ходімо!
332A 0013 Старшини нишком стали за дубом, а під дубом
332A 0018 А люди й зовуть волохом, і сам не знаю, за що
332A 0023 Брехня; старче божий, співай, яку знаєш, а то й
333A 0013 Козацькі діти, а дівчата!
334A 0033 Може, й вирвеш. А як тебе
335A 0002 Яремою! – А прізвище?
335A 0014 Найдеш долю... А не найдеш...
337A 0002 А сьогодні, коли й умру
337A 0027 А де ж Волох? Заспівай лиш
339A 0027 Всі гуляють, а де ж Гонта?
341A 0012 Гадали теє... а зробилось
342A 0009 У старого. А дитина,
342A 0023 А тим часом одпочинеш,
342A 0024 А ми потанцюєм.

- 342A 0034 А струни?»
 343A 0006 А виросла, як панна,
 343A 0011 А Мар'яна не до пана
 343A 0019 В раю жила... а іноді
 345A 0026 А мати не знала.
 346A 0004 А за кого, мамо?»
 346A 0017 А лиха ще буде, буде,
 346A 0026 Пече, а не сяє.
 347A 0002 А ще гірше любій попереду знать,
 347A 0006 Співа, було, а іноді
 347A 0030 А молодий мене любить,
 347A 0035 А між парубками,
 348A 0010 А дівчина нудить світом,
 348A 0034 А Мар'яна заплакала,
 348A 0038 А Мар'яна за сльозами
 349A 0008 Побачимо... А тим часом
 349A 0045 А іноді, усміхнувшись
 349A 0046 А іноді усміхалась
 350A 0019 А козаки сміються їй,
 351A 0015 А козаки сміються їй,
 351A 0029 Дитиночку, а вдовиця
 351A 0039 А козаки-молодики
 352A 0015 А козаки як хміль отой
 354A 0005 Співали сердеги, а сльози
 лилился
 359A 0004 А тим часом твої діти
 359A 0005 А тим часом перевертні
 360A 0015 А у вдови один син,
 360A 0021 А у вдови один син,
 361A 0012 А далі глядь, мов журавлі
 361A 0013 А в городах, мов журавлі
 361A 0020 А мудра
 361A 0021 А диво-цариця
 361A 0022 А та голосити та верещать
 361A 0023 А та голосити
 362A 0008 А він почув, та як зикне
 362A 0015 А я коси розплітаю
 362A 0032 А де ж тая молодая
 362A 0034 А де ж тая мальована
 363A 0025 А третя тихо, тихесенько плаче
 366A 0006 Прийми, отче; а я нишком
 366A 0007 А на апостольським престолі
 367A 0006 Прийми, отче! а я нишком
 367A 0007 А на апостольським престолі
 368A 0005 А ти, моя зоре,
 368A 0016 А там і слід мій занесе
 368A 0026 Світи, зоре. А я буду
 368A 0038 А в третього, як у старця,
 368A 0040 Тільки торба, а з торбини
 368A 0042 Як дитинка; а він її
 369A 0002 А там – снопи... а там – скирти,
 369A 0002 А там – снопи... а там – скирти,
 369A 0003 А там... у палатах
 369A 0021 А де Степан?» «А он під тином,
 369A 0021 А де Степан?» «А он під тином,
 369A 0023 А я й не бачу! А ідіть
 369A 0023 А я й не бачу! А ідіть
- 369A 0027 Старий грає, а Ярина
 370A 0002 А петрушку
 370A 0012 Утомився; а все це ви
 370A 0020 Іди ж, доню, а ти, сину,
 370A 0030 Ти й зостався; а я й кажу
 370A 0032 Таки жінці: «А знаєш що!
 370A 0038 А тепер осталося
 370A 0046 А воно не теє...
 371A 0010 А ти як думаєш, небоже?
 371A 0011 А коли хочеш, сину, знать,
 371A 0015 А я їх їв.
 371A 0018 А не заробиш, поживеш
 371A 0023 А живі мисліте
 371A 0027 А не по-чернечій
 371A 0046 А сіяти треба, – старий розмовляє,
 371A 0049 А ти, Степане, ляжеш спать,
 372A 0028 А він занедужав,
 372A 0030 А йому байдуже,
 372A 0036 А тільки поїду
 372A 0037 Од вас завтра... а приїду...
 372A 0040 А за рушниками...
 373A 0017 Мов у пеклі... А Ярина
 373A 0025 І світ настав, а Ярина
 373A 0031 До криниці... А тим часом
 373A 0046 А Степан сідлає
 374A 0042 А за нею й старий батько,
 375A 0025 А лютеє лихо...
 376A 0007 А он іде, а онде йде
 376A 0007 А он іде, а онде йде
 376A 0023 Не малий рік. А Степана
 376A 0029 А Ярина у черниці
 377A 0022 А в турецьку землю, агарянську,
 379A 0007 А я піду в Запорозжя.
 379A 0016 А ти мені братом,
 379A 0017 А дітьми йому обос,
 380A 0022 А москалі і світ божий
 380A 0033 А що з того буде
 380A 0038 До півночі; а Ярина
 380A 0048 А Ярина їх слухала...
 381A 0051 Як побрались, а дивіться
 382A 0008 А просто жнуть
 382A 0020 А дітьми йому обос
 382A 0043 А про тебе, щebetуху
 382A 0044 А про тебе, щebetуху
 383A 0010 Ми пташки-душі, а не люди
 383A 0020 Повз хатини... а він мені
 383A 0030 Мов будинок пливе... А в галері
 384A 0008 А коза по воде,
 384A 0018 А про тебе, щebetуху
 385A 0010 Кому-небудь... А ісправник
 385A 0011 А він то трудився
 386A 0012 Аж танцює – а самого
 386A 0025 А я ледве доплелася
 386A 0036 А діточкам черевика,
 386A 0049 А я ледве доплелася
 387A 0009 А я ледве доплелася
 387A 0031 А наша правда п'яна спить

- 388A 0001 А сльоз, а крові? напоїть
388A 0001 А сльоз, а крові? напоїть
388A 0022 А що вродить? побачите
389A 0025 Давить убогих, а багатим
389A 0026 Людей убогих, а багатим
391A 0001 Славя Господа. А нині
392A 0007 Молитися... а поки що...
392A 0009 Молитися... а поки що...
392A 0011 Молитися... а поки що...
393A 0013 А я й не казала,
393A 0020 А мати все в'яла
394A 0015 А мати все в'яла
395A 0001 А я й не казала,
395A 0009 А мати все в'яла,
395A 0012 Та й умерла... А мене пан
395A 0017 А мене покинув.
396A 0003 А впливи русалкою
396A 0006 А й залоскочеш
396A 0007 А я вийду гуляти з ним,
396A 0008 А ти й залоскочеш
396A 0033 А Йвана десь нема дома
398A 0005 А може вже повінчались
398A 0029 А на тім!.. Крий Боже!
398A 0038 А вам треба стерегтися,
399A 0007 Ішли собі, а потім стали,
399A 0013 А перед ними опинилась
399A 0023 А то без мене не зуміють
399A 0025 А той дума, коли б швидше
399A 0037 А ще гірше я шукаю
399A 0042 А він уже ледве стогне
400A 0001 А що даси?
400A 0007 А мене взяв з близнятами
400A 0009 А мені дав карбованець
400A 0016 Такий, як ти, а знаєш що
400A 0017 А я наміста накуплю
400A 0027 А що брала, то калікам
400A 0035 Тільки самого. А де ж діти?
400A 0047 А вона їх розважає
401A 0001 А дівчата засіяли
401A 0016 А за вами
401A 0027 І дбай домовину, а слави не дбай,
401A 0035 Ішли цигане, а йдучи...
401A 0037 Ішли, ішли, а потім стали.
401A 0041 Хто з шашликом, а хто і так,
401A 0044 А за шатром в степу співає,
402A 0012 А перед ними опинилось
402A 0016 А на руках і на ногах
402A 0019 Постояла, а потім сіла
402A 0026 А відкіля ти, молодице?
402A 0030 А як стала стара баба,
402A 0039 А перше добре говорила.
403A 0001 Огонь погас, а місяць сходить,
403A 0005 А все то прокляті пани
403A 0012 А діти єсть у вас?..
404A 0005 А другий і так собі
404A 0010 А того ще й лають.
404A 0012 А треба як-небудь віку доживати.
- 404A 0040 А то дала б тобі напитися,
404A 0043 А в запічку діти.
405A 0006 А гроші пропити!
405A 0008 Ото-то й то, а ти не знаєш!
405A 0020 А три шаги пропила.
405A 0037 А найгірше я шукаю
405A 0045 З москалями, а москалі
406A 0003 А він, проклятий, покинув,
406A 0006 А я з байстрюками
406A 0031 А він уже ледве дише.
406A 0035 А він мене взяв за руку
406A 0043 А за руку батько давить.
407A 0020 А сина женила!..
408A 0004 А я утішаюсь
408A 0009 Занапастив... А з дочкою!..
408A 0013 А мені дав карбованця
408A 0035 А тепер уже не треба
408A 0038 А дочка й так буде.
409A 0011 А йдучи співала:
409A 0013 А суду не буде,
409A 0042 А на третє в Україну
410A 0021 А як брала, то калікам
410A 0025 За всіх грішних, а у себе
411A 0002 А все-таки покриткою
411A 0010 А сина в карти проіграв!
411A 0012 А що ж ми маємо робить?)
411A 0017 А ще б хотілося... Простила!
411A 0035 А степами та шляхами
411A 0041 А тим часом непростенний
412A 0025 А її за свою душу
412A 0039 А вона їх научала,
413A 0005 А вона їм розказує,
413A 0019 Та плакали, а уночі
413A 0031 А все-таки на досвітки
413A 0049 А дівчата уквітчали
414A 0041 А все-таки знахуркою
414A 0042 А все-таки покриткою
312В 0020 А потім жити зачнемо.
313В 0028 А ти не слухала, пішла
314В 0001 Пасуться вдень, а уночі
314В 0012 А ти покинула, пішла
315В 0014 А мати й спати не лягала,
315В 0041 А мати й спати не лягала,
316В 0004 А невістка над горою
316В 0010 А своє орати.
316В 0015 А невістка над горою
317В 0006 А над садком хрущі гудуть
317В 0018 А ти колись був кликаний
317В 0020 А довелось, мій голубе,
318В 0003 А він колись був кликаний,
318В 0005 А довелось, мій голубе,
318В 0018 А він колись був кликаний,
318В 0022 А довелось, Христа ради
319В 0013 А барин тощенький такої,
319В 0016 А я... аж чудно, як згадаю
319В 0017 А я козак був. Позичать
319В 0026 А хто позичить таку силу?

- 320В 0010 А над самою вербою
 320В 0011 А над самою водою
 320В 0016 А про людей не розказуй,
 320В 0020 А ти завтра ранесенько
 320В 0030 А що там робиться в селі,
 320В 0038 А ми ще й Бога гнівимо
 321В 0002 А на горі стоять палати,
 321В 0003 Неначе диво, а кругом
 321В 0005 А там і ліс, і ліс, і поле,
 321В 0025 А яром геть собі село
 321В 0034 А батько й мати не пускали,
 322В 0036 А дочці неначе сниться
 322В 0048 А злії гуляють.
 323В 0008 Од голоду люде. А скирти гниють
 323В 0009 А Бог? ні, не знає, бо то було б
 диво,
 323В 0014 А князь байдуже, п'є, гуляє
 323В 0019 А може вже у Києві
 324В 0015 А Бог хоть бачить, та мовчить,
 324В 0017 Неначе крик – а потім знову
 324В 0023 А мужики собі дивились,
 324В 0041 А де ж вона ділась?
 324В 0047 А сталося ось як
 325В 0037 А сич в лісі, то на стрісі
 325В 0039 А про людей не розказуй,
 325В 0043 А ти завтра ранесенько
 326В 0036 А тату не вчила...
 326В 0052 А зле оживає
 327В 0009 Од голоду люде, а скирти гниють
 327В 0010 А Бог?.. ні, не знає, бо то було б
 диво
 327В 0015 А князь байдуже, п'є, гуляє
 327В 0020 А може уже в Києві
 328В 0008 Неначе гвалт. А потім знову
 328В 0014 А мужички собі дивились,
 328В 0018 А де ж ділась осквернена?
 328В 0028 А де ж вона ділась?
 328В 0039 А сталося ось як!
 330В 0021 А може тим, що к.....
 330В 0022 А може тим, що киргизи
 331В 0010 А надто убогу мою Україну!!
 331В 0019 А
 331В 0045 А надто убогу
 331В 0046 А надто сердешну мою Україну
 332В 0002 А теє диво, всіми кохане
 332В 0008 А ксьонз скаженим язиком
 332В 0012 А ксьонз скаженим язиком
 332В 0014 А ксьондз скаженим язиком
 332В 0025 А із братства те бурсацтво
 332В 0027 А із братства те бурсацтво
 333В 0015 А думкою чернець Палій
 333В 0043 А сам з труною одружився.
 334В 0008 А де похований, в якому краю
 334В 0016 А над тобою глину товкмасять.
 334В 0018 А шовками застеляє
 334В 0020 А вони ж тії закаблуки
 334В 0034 А думкою чернець Палій
 335В 0011 А думкою старий чернець
 336В 0003 А Іван, як голуб, з нею,
 336В 0009 Дожидають, а з Чигрина
 337В 0001 А на збруї, на козацькій
 337В 0003 А на йому сиделечко
 337В 0006 А на третє
 337В 0007 А не третє линуть
 337В 0037 А Україну!.. Крий, Боже!
 338В 0011 А ми її таки нашли.
 338В 0020 А понеділок? ох, друже-брате!
 338В 0026 А гріхи мої великі
 338В 0048 А тільки жалю завдає
 339В 0004 А все за того п'ятака,
 339В 0013 А іноді так буває
 339В 0025 Відколи, дядку, а не чули,
 339В 0026 А може, й чули, та забули
 340В 0008 А потім вижали серпами!
 340В 0021 А я, признаться, думав теє...
 340В 0022 А я так думаю інеє,
 340В 0024 А там і ладу не дамо.
 341В 0027 А в тім селі вдова б[ула?]
 341В 0028 А в тім селі вдова жила
 341В 0031 У розкоші, а вдові убогій
 341В 0038 А то трудяще, роботяще,
 341В 0043 А як загадаю, нагадаю,
 342В 0009 А не таким, як усюди.
 342В 0018 А на кобилі. На віку
 342В 0021 А тим часом
 342В 0028 А то опізнишся!
 342В 0029 А то битимуть, та й дуже!
 342В 0032 А я, ей же богу,
 343В 0004 В розкошах, а вдові
 343В 0017 А на Катерину,
 343В 0020 А я в шинку...
 343В 0025 А я, ей же богу,
 344В 0046 А його криницю
 345В 0005 А його криницю
 345В 0022 Як то кажуть, а без неї
 345В 0024 А вірші!.. вірші, та цур їм!
 345В 0030 А то й поезія зав'яне,
 345В 0037 Нікому. А зрадить,
 346В 0009 А ми не будемо читать
 346В 0013 А не вийдеш в люди.
 346В 0016 Брехня в дурні. А я собі,
 346В 0037 Од Бога все, а сам нічого
 347В 0008 А в неї паничі були,
 347В 0014 А я й собі на безголов'я
 347В 0021 А більше нічого
 347В 0030 А паничів у гвардію
 347В 0042 А я ще думав одружитись,
 348В 0009 А нашим молодим дівчатам
 348В 0012 Радіє пан... а хлопці ждуть,
 348В 0021 А я убив їх! Признаюся,
 348В 0024 А то ще й вас перелякаю.
 348В 0033 А невістками хлопці грались
 348В 0035 А ми в діброву поховались
 348В 0037 А що робить! ходімо бить

- 348В 0046 А різав так... і сам не знаю,
349В 0023 Дивлюся я, а сам млію,
349В 0037 А суда, суда людського
350В 0033 А про журбу та про печаль
351В 0017 А так утомилась...
351В 0047 А я трохи згодом
351В 0052 А інша лихая та люта година
352В 0005 Своїх підложниць... а ті босі,
352В 0016 А цар (святий), узявшись в боки,
352В 0019 А в садочку мраморова
352В 0021 Кризь листочки, а в купальні
352В 0028 Нечистие думи... – А ми повелим!
352В 0036 А цар, щоб Гурій і не знав,
352В 0038 А потім плакав пред народом,
352В 0042 А як же прості? я не знаю...
353В 0002 А син у храміні кедровій,
353В 0005 А той ридає та голосить.
353В 0023 А отроки доміркували,
353В 0045 А його сіромахи,
354В 0019 А де нема, як кажуть, волі,
354В 0023 А там, де люди, добре буде,
354В 0028 А книжку граться отдають
354В 0045 А потім з сином Ізяславом
355В 0021 А у його, сіромахи,
355В 0025 А щоб дощі полилися,
356В 0014 А пан, як бачите...
356В 0032 А де ж та правда на землі?
356В 0036 А жаль великий на людей
357В 0012 А ти, моя єдина
357В 0033 А я, зоренько, в неволі
358В 0009 А може б, потім і згадала
358В 0014 А сном лукавим розійшло[сь],
359В 0004 А то з'їси. Ось на, давись!
359В 0012 А я гуляю понад морем
359В 0013 А ми гуляєм понад морем
359В 0016 А я, неначе навісна,
359В 0018 А я, неначе навісна,
359В 0034 А потім люде, род лукавий
359В 0035 А там? О! Люде, род лукавий
359В 0036 А там! Люде, род лукавий
360В 0004 А потім?.. Люде, род лукавий
360В 0016 А пташе царство затопить
360В 0018 А орла повісить на тичині
360В 0021 В копиці спать, а вранці рано
360В 0022 Сильце поставив, а то зирк!
360В 0025 В копиці спать собі, а рано
360В 0035 А сама мов нежива
361В 0026 А туман, мов ворог заздрий
361В 0027 А туман, неначе ворог
361В 0032 А ніч темная та чорна,
362В 0027 А іноді... нагадаю
363В 0014 А назавтра вранці рано
364В 0014 А довелось... Виблагала
364В 0022 Чужі діти... а моєї
365В 0005 А дівочі молодії
365В 0013 А то нема, сиротою
365В 0040 А із тисяч шляхетська
366В 0013 А тисячі. Базарами
366В 0014 А тисячі. А майдани
366В 0014 А тисячі. А майдани
366В 0019 А із по[ля]
366В 0020 А із степу гайворони
367В 0001 А з темного лісу
367В 0010 А [?] не можна без цього
367В 0023 А уночі [?] гайворони
369В 0011 А тепер ми помарніли,
370В 0016 А [нрзб.]ами за тином
370В 0017 А за городами, за тином
371В 0002 Шукаєш Бога... а находиш
371В 0010 А їй так хочеться, так просить
371В 0022 А як же ні, то піду я
371В 0025 А дівчина молода
372В 0001 А дурний попович
372В 0002 А гетьман-попович
372В 0013 А так тільки, що надворі
372В 0028 А так тільки... на дворі бач
372В 0029 А так тільки... бо надворі
373В 0003 А я байдуже – книжечки
373В 0007 А я бе[з] цього не улежу.
373В 0015 А забандюрилось самому
373В 0023 А що то там мої малі
373В 0025 А що то діється там в хаті
373В 0028 А сотник, бачите, багатий
373В 0029 А сотник був собі багатий
374В 0008 А хіба я школяр тобі? чи що!
374В 0009 А хіба я школяр, чи що?
374В 0010 Хоч як хочеш цілуй собі, а читать не хочу.
374В 0011 Хоч як хочеш цілуй собі, а я таки не читатиму!
374В 0025 А не продамся нікому
374В 0031 А не продам себе людям
374В 0034 А воленьку добрі люде
375В 0032 А сама остригла коси
375В 0039 А то верзеш біси зна що
376В 0011 А все одну нате
376В 0013 А так собі...
376В 0015 А парубки копиці клали,
376В 0018 Звичайне, хлопці. А дівчата,
376В 0025 А лановий і не шукає!
377В 0006 А тим часом стали
377В 0024 А придане п'яні
377В 0040 А то так случилось,
377В 0051 До вечера, а ввечері
378В 0007 А молода за етапом
379В 0002 А вранці в неділю
379В 0023 А попам та людам!
379В 0029 А ми! Хвала нам! і хвала!
380В 0002 А ти осталася, небого!
380В 0028 А воно, буває, з його
380В 0041 А мамку наймають.
381В 0025 А все-таки його люблю,
381В 0030 А все-таки її люблю,
382В 0014 Або ножа, а то б зарані

- 382В 0016 А ви б з нудьги понапивались
382В 0019 Або ножа, а то б зарані
382В 0021 А потім. Д
382В 0024 А я уже сивоволосий),
382В 0027 А надто (хлопці), як побачу
383В 0019 А деякі – то й поламались
383В 0023 А що пак, брате, чи жива
384В 0005 А он черешня похилилась,
384В 0008 А та, другая, що твоя,
384В 0012 А вже чимало піднялась
384В 0025 А що пак, брате, чи жива
385В 0005 А що за дівчина була!!
385В 0014 А по долині, по роздоллі
385В 0018 А річечка мала взяла,
385В 0020 А Дніпр широкий на край світа
386В 0001 А ти, мій єдиний,
386В 0008 А по долині, по роздоллі
386В 0012 А річечка мала взяла
386В 0014 А Дніпр широкий на край світа
386В 0026 А ти, мій єдиний!
386В 0043 Мушу, мушу, а для кого?
387В 0001 Мушу, мушу, а для чого?
387В 0008 А так собі співаючи
388В 0011 А у неділю й повінчали
388В 0037 А хто ж тут пастиме ягнята?
388В 0041 А потім в школу оддала.
389В 0001 А всемогущий хоч і зна,
389В 0006 Ні, не дала б! А втім, не знаю,
389В 0044 А лихо, кажуть, перескоч!
389В 0045 Не Бог судитиме, а люде.
390В 0009 А більш нічого не даси...
390В 0015 А лютим пеклом розлилася
390В 0035 А восени любитись гріх!
390В 0049 А щось шепоче, сміючись!
391В 0002 А потім трути наварила
391В 0006 А молодого привітаю
391В 0034 А за що, я вже теє знаю,
392В 0005 А ми не знаєм, що твориться
393В 0008 А челядь п'яна полягала
393В 0010 Драгуни теж. А ми з Данилом
393В 0027 І в'янеш ти, а дні летять.
393В 0031 І в'янеш ти, а дні летять.
393В 0034 А ти осталась на землі
393В 0040 А там... і ти собі осталась
393В 0043 А там... і ти собі осталась
393В 0046 А там... і ти собі осталась
394В 0003 А Христа ради простягась
394В 0005 А там... і ти собі осталась
394В 0008 А Христа ради простягась
394В 0011 А іноді дивлюсь, дивлюсь
395В 0027 А іноді то ще й заплачу,
395В 0030 А так – мов іноді упившись
397В 0009 Ні, не вечерять, а ридать,
397В 0015 А
397В 0016 А церков всю у Сіракузи
397В 0024 Все християне. А Медуза
398В 0010 А ті були фараони...
398В 0014 А назорей милосердій
398В 0030 А ми його благаємо
398В 0036 А бодай вас!..
398В 0044 А новий день із тьми-юдолі
399В 0045 А церков всю у Сіракузи
400В 0021 Байстрятам – Почеп, а кому
400В 0025 Помолилась. А Юпітер,
400В 0033 Твій єдиний, а апостол
401В 0022 А тебе, ледачий
401В 0025 А може, й так... Тихо-мовчки
401В 0030 А ти осталась одна
402В 0013 А ти на березі стояла
402В 0018 А ми дивились та мовчали
402В 0019 А ми читали та мовчали
402В 0020 А ми дивились та мовчали
402В 0021 А вам байдуже. А меж вами
402В 0021 А вам байдуже. А меж вами
402В 0022 Вам і байдуже. А меж вами
402В 0025 А ви злякались..
402В 0034 Ти спиш в кіюті, а кати...
402В 0035 Ти спиш в кіюті, а царі...
404В 0015 Не кинь мене. А положи
405В 0022 А ти, циндре, орандарко
406В 0011 Пішла, а Йвася
406В 0015 А сина Йвана
406В 0018 А сина Йвана годувать
407В 0003 Не бурлакує, а жонатий
407В 0004 Не одинокий, а жонатий
407В 0026 А щось таке щось бачить око
408В 0001 А дні мої... Моя ти доле!
408В 0006 А дні мої, моя дитино!
409В 0007 Ліванову, а не лукаву
409В 0009 Ліванова, а не лукава
409В 0021 Незрячі прозрять, а кривії,
409В 0025 Великі ріки, а озера
409В 0026 Веселі ріки, а озера
409В 0032 А вольнії, широкії
409В 0042 А пустиню опанують
410В 0012 А Дніпр аж собі розкину[всь]
411В 0016 Паскудились, а у царя
411В 0017 Паскудили, а у царя
411В 0018 Паскудились, а у царя
411В 0021 Стояли ліктори. А цар,
411В 0023 А той калиткою трясе
411В 0024 А той саковкою трясе
411В 0025 А той кишенею трясе
412В 0007 А де нам матір таку взяти
412В 0008 А де твою нам матір взяти
412В 0009 А де нам матір тую взяти
412В 0010 А де нам тую матір взяти
412В 0020 Твоїх мучителей. А ти,
413В 0017 А він і оком не мигне
413В 0022 А та стоїть собі під тином
413В 0028 А він сидить собі, сидить,
414В 0002 А дівчина собі стоїть,
414В 0017 А з добрих молодих плечей
415В 0023 Заквітчана, а Йордан

415В 0026 А ж очі сліпнуть. А Марія
 415В 0035 А йдучи, козеня небога,
 417В 0002 А Йосип праведний сидить
 417В 0007 А гость за нею, і в ярочку
 417В 0024 А то цеглиною уб'ють
 417В 0034 А з тихої твоєї хати
 418В 0003 Анічогісінько. А тих
 418В 0011 А де ж той молодик лукавий
 418В 0017 А люде ждуть чогось, і ждуть
 418В 0036 У сніях робить. А вона
 419В 0014 А може, Бог пошле дитину,
 419В 0036 А сонечко уже низенько
 420В 0001 А недалеко повз дороги
 420В 0008 Дитя невमितєє. А рано
 421В 0004 А ввечері кожух дали,
 421В 0024 А ти несла живого Бога,
 421В 0030 Дитяточко, а меж лозою
 421В 0034 А Йосип заходився хату
 421В 0036 А сфінкси, мов сичі вночі,
 421В 0046 У копта вовну. А старий
 422В 0006 Коза пасеться, а дитина
 422В 0008 У сніях граються. А мати
 422В 0015 А їй немудрую хустину,
 422В 0024 А Йосип заходився в хаті
 423В 0013 Та й висохли, а їй, небозі,
 424В 0004 А твій меж люде. А за ним,
 424В 0004 А твій меж люде. А за ним,
 424В 0021 А ти, спочинувши під тином,
 424В 0025 Чужії люде, а Івана
 424В 0027 А Йосипа твого не стало,
 424В 0028 А ти, як палець той, осталась
 425В 0004 А потім ченці одягли
 425В 0009 Растлили честную. А ти?
 425В 0021 А я, убогий, воспою
 425В 0022 А я незлобний воспою
 425В 0028 Я воспою тойді. А нині,
 426В 0006 А він сидить та все сидить
 426В 0015 А він сидить та все сидить
 427В 0014 А жаль на вас, малих душою,
 428В 0002 А Йосип сина забавляв
 428В 0016 Дитина спить. А на дитину
 428В 0018 А на єдиную свою
 429В 0023 А потім ченці одягли
 429В 0028 Розп'яли кроткую, а ти,
 430В 0022 На каторгу. А ти, о люта,
 430В 0038 А левичища того не знають,
 431В 0031 А кров'ю вашою, собаки!
 431В 0037 Розтленное, а н[ове слово?]
 431В 0038 Розтленное, а слово нове
 433В 0028 А ти, прелютый... горе, горе!
 433В 0033 А ти, Словутицю старий,
 436В 0006 А з вечера до досвіта
 436В 0014 Костяками, а кровію
 436В 0027 А костями побілене,
 436В 0028 А кровію червоною
 437В 0002 А з вечера до досвіта
 437В 0011 А кровію политеє.

438В 0020 А з кадил люльки курити
 440В 0015 А дав би їм таки царя.
 441В 0010 А чабанам кує закон
 441В 0026 А то... а то нема нічого
 441В 0026 А то... а то нема нічого
 441В 0027 А то нема тепер нічого
 442В 0019 А ти, небого, спала, спала
 442В 0028 А ти, небого, спала, спала
 442В 0030 А ти буцім не добачаєш
 443В 0002 А хлопців в некрути забрали

АБИ 6

324А 0014 Не спиняй, нехай співа, аби
 неголосно
 324А 0035 До грошей я не дуже ласий, цур
 їм, аби була ласка
 325А 0019 Аби щоб хотілось!
 332А 0009 Не спиняй, нехай собі співає, аби
 неголосно
 404А 0034 Дарма, аби собі ходило
 410А 0047 Аби було з ким пожити,

АБО 32

297А 0022 Найду кращу або згину,
 298А 0012 Найду кращу або згину,
 311А 0036 Або, щоб те знали,
 336А 0001 Або в пана у кайданах
 340А 0009 Або скарб ховає?
 376А 0017 Щоб татарє або ляхи
 409А 0001 Або пан одніме!..
 410А 0023 Або свічечку в неділю
 412А 0015 Іди собі! Або стривай..
 321В 0030 Філософ, князь або Сократ!
 326В 0006 Філософ князь! Або Сократ!..
 327В 0021 Або вже на безголов'я
 337В 0014 Або Три царє з дарами.
 339В 0030 Або «Хозяин» той московський,
 341В 0033 Або утопиться
 349В 0002 Або панянку чорнобривку
 350В 0022 Або не хилите в шинку
 350В 0027 Або якого короля
 380В 0030 Або вийде недолюдок,
 382В 0014 Або ножа, а то б зарані
 382В 0019 Або ножа, а то б зарані
 411В 0005 Або б в калюжі утопивсь
 411В 0006 Або б під валом утопивсь
 411В 0007 Або б за валом утопивсь
 411В 0008 Або б в калюжі утопивсь
 411В 0011 Або в колисці ще опивсь
 411В 0012 Або в колисці ще опивсь
 411В 0013 Або в колисці ще упивсь
 413В 0025 Або на берег поведе
 434В 0014 Або не грій і не світи..
 443В 0024 Або над
 443В 0025 Або над Стіксом у раю

АГАРЯНСЬКУ 1

377A 0022 А в турецьку землю, агарянську,

АДАМЕ 1

401В 0014 Тільки, мій Адаме,

АЖ 84

307A 0008 Аж коли не плаче
 312A 0020 Аж небо високе широкими б'є;
 328A 0009 Йй аж нудно, бо Ярема
 328A 0028 Аж труситься, ніби чує
 331A 0006 Аж у Мліїв
 333A 0010 Аж церков бачать. Дяк співа
 333A 0026 Аж у Умань. По Подоллі
 337A 0014 З гайдамаками – аж страшно
 339A 0016 Аж у будинок. В самий льох.
 339A 0024 Аж поки снігом занесло
 340A 0010 Аж труситься; – із Умані
 342A 0005 Аж ось з хлопцем старий сліпець
 348A 0050 Аж голосок утомився.
 351A 0036 Аж поки не підтопталась,
 369A 0047 Аж у боки взявся.
 374A 0004 Аж зомліла, як узріла,
 379A 0024 Аж за кобзу взявся;
 382A 0045 Аж кречаю, як згадаю
 382A 0046 Аж злішаю, як згадаю
 384A 0011 Аж поки мохом поросли
 385A 0031 Та аж нудно стало
 386A 0012 Аж танцює – а самого
 395A 0044 Аж гай звеселила
 396A 0036 Приблудила аж до Дніпра
 399A 0041 Аж він умирає
 400A 0006 Аж і сам приїхав
 403A 0034 Аж поки хмари заступили.
 404A 0004 Аж у домовині...
 405A 0017 Аж у Київ, та вже дома,
 405A 0032 Аж і там немає.
 406A 0022 Аж огню немає,
 406A 0024 Аж батько вмирає.
 406A 0045 Аж він уже так, як крига:
 407A 0038 Аж і пан приїхав,
 411A 0014 Лічили. аж утрюх лічили,
 412A 0003 Шепнув та аж затрусився...
 413A 0002 Аж плачуть дівчата,
 317В 0005 Дивлюсь, аж, брате, твоя мати
 319В 0016 А я... аж чудно, як згадаю
 319В 0023 Аж панича вже повезли
 323В 0042 Срамотні пісні. Аж лящить
 327В 0041 Аж у гаї... бо в покоях
 331В 0035 Аж поки та Матер Божа
 332В 0026 Аж
 333В 0003 Аж до Межигорського Спаса
 341В 0044 Аж помолодшаю... Дурний!!
 343В 0037 Аж страх темнеє творилось
 352В 0010 Нарошне нівечать, аж жаль!
 354В 0044 Аж поки сина привела,
 359В 0001 Аж глядь, палати зайнялися

359В 0002 Аж глядь, палати зайнялися
 376В 0031 Аж там їх пан несамовитий
 377В 0007 Коло корчми аж три тройки,
 381В 0029 Аж до погибелі дійшов
 381В 0034 Аж до погибелі дійшов
 382В 0026 Осяде душу, аж заплачу...
 388В 0022 Та аж за шлях собі зайшла,
 388В 0023 Аж бачить, що пасе ягнята
 389В 0011 Сама аж ніби молодіє,
 390В 0041 Аж у Почаєві була!..
 391В 0015 Набралось люду, аж гуде,
 391В 0044 Аж у Сибір...
 392В 0021 Прощаться люде. Аж гуде
 392В 0022 Прощатись люде. Аж гуде
 396В 0015 Аж тричі весело цілує,
 397В 0031 Так того сина – аж поки-то
 399В 0028 Аж гульк!.. Старий святий Петро,
 410В 0012 А Дніпр аж собі розкину[всь]
 411В 0026 Аж ось, не в самім Назареті
 414В 0016 Аж іскри сипнули з очей!
 415В 0026 Аж очі сліпнуть. А Марія
 419В 0041 Такого дива. Аж здригнув
 421В 0017 Аж у Єгипет. Слава б стала
 422В 0011 Аж ось і сам старий іде
 422В 0031 Аж страшно стало. Благодать,
 424В 0010 Аж поки, поки не дійшла
 424В 0011 Аж до Голгофи!
 426В 0011 І рада, аж сміється, рада,
 427В 0042 Аж ось і сам старий іде
 427В 0046 Аж ось і сам старий іде
 429В 0022 Аж сліпить очі. Підняла
 437В 0015 Тихе поле аж крикнуло,
 437В 0016 Аж заридало, потряслось,
 440В 0006 Аж ось... лихий царів несе

АКАФІСТ 3

386A 0015 На акафіст у Варвари
 386A 0047 На акафіст у Варвари
 387A 0007 На акафіст у Варвари

АКСАМИТІ 1

332В 0029 В червонім ритім аксамиті

АКСАМИТНИХ 1

333В 0001 В червоних штанях аксамитних

АКСАМИТОМ 1

354A 0003 Аксамитом крити

АЛЕ 3

381A 0018 Але де, не знаю.
 381A 0043 Але як довести краю,
 324В 0008 Та й ту допив, але не пада.

АЛІЛУЙЯ 1

400В 0039 І «алілуйя» подала

АЛКІД 1

399В 0025 Тоді ж ото, той син Алкід,

АЛКІДА 1

399В 0020 В Алкіда первенець її росте...

АЛМАЗОМ 4

394В 0023 Алмазом царським[?], дорогим

394В 0024 Алмазом добрим, дорогим

394В 0037 Алмазом добрим, дорогим

395В 0002 Алмазом добрим, дорогим

АЛЬБАНО 1

401В 0011 Із Альбано, із-за гаю

АМІНЬ 2

425В 0003 Умерла з голоду. Амінь.

429В 0014 В душі невольничій. Амінь

АМНОН 1

353В 0009 Амнон бере її за руку

АМНОНЕ 1

353В 0014 Амноне, брате мій! Я! Я!

АМФОРИ 1

396В 0036 І курять амфори. Дівчата,

АНГЕЛОМ 1

410А 0011 Святим ангелом витала,

АНГЕЛЯТОЧКИ 1

407В 0016 Мов ангеляточки ідуть

АНІ 9

344А 0038 Думала – ні люди, ані домовина

350А 0001 Думала – ні люди, ані домовина

342В 0035 Був я. Ані вина,

342В 0040 Ані тії вина

413В 0018 І думає.– Ані родини!

413В 0019 Ані хатиночки нема!

418В 0016 Ані його, ані Месії.

418В 0016 Ані його, ані Месії.

441В 0028 Ні чоловіка, ані Бога

АНІЖ 1

316А 0021 Аніж його бачить

АНІЖЕ 1

342В 0001 Аніже слова, ні півслова

АНІЧОГІСІНЬКО 2

418В 0003 Анічогісінько. А тих

427В 0016 Анічогісінько

АНУ 4

324А 0020 Ну дарма, утни ще яку-небудь,
ану, про батька

326А 0038 Земля гнеться: «Ану, Гонто!»

332А 0019 Ну, та дарма, утни ще яку-небудь;
ану лишень

369А 0044 Ану, діти, отак, діти!»

АНУМО 1

371А 0047 Нібито до себе.– Анумо вставать.

АНУТЕ 1

369А 0025 Ануते, діти отакої!»

АПОЛЛОНА 1

350В 0016 Дев'ята сестро Аполлона,

АПОСТОЛ 2

400В 0033 Твій єдиний, а апостол

400В 0053 Апостол, син твій, на арену

АПОСТОЛА 5

343В 0047 Апостола. У москалях

399В 0037 Із уст апостола святого

402В 0007 Того апостола...

417В 0012 Того апостола і раді,

418В 0022 Ніже апостола свого,

АПОСТОЛОМ 2

399В 0039 За тим апостолом святим

416В 0047 Перед апостолом. Горить

АПОСТОЛЬСЬКІМ 2

366А 0007 А на апостольським престолі

367А 0007 А на апостольським престолі

АРАЛУ 1

356В 0009 По цім Аралу і пишу

АРЕНУ 1

400В 0053 Апостол, син твій. на арену

АРЕСТАНТА 1

377В 0027 Молода їх арестанта,

АРМІЇ 1

319В 0024 Із армії.

АРШИН 2

360А 0016 Та й той якраз під аршин

360А 0022 Та й той якраз під аршин

Б 95

- 304A 0012 Воно б не журилось, воно б
заспівало,
304A 0012 Воно б не журилось, воно б
заспівало,
305A 0031 Було б утопила
307A 0014 Було б утопила
312A 0033 На божее слово вони б
насміялись,
312A 0034 Дурним би назвали, од себе б
прогнали.
312A 0035 Нехай понад морем, сказали б,
гуля!
312A 0037 Було б не любила
312A 0038 Було б не пустила
317A 0005 Поборовся б,
318A 0002 Поборовся б,
318A 0009 Поборовся б і я, може
319A 0021 Поборовся б з лукавими,
342A 0047 Що б вам заграць?.. Постривайте...
346A 0011 Було б легше в домовині
346A 0013 Тойді, може б, над тобою
346A 0030 Рада б під землею
349A 0039 Що б вам заграць? постривайте...
349A 0041 Що б вам заграць? постривайте
349A 0043 Що б вам заграць? постривайте
360A 0003 Не плакали б діти, мати не
журилась
369A 0016 І треба б то, і шкода.
369A 0039 Я любила б чоловіка».
370A 0034 Тебе б то це.
373A 0003 Була б тебе не любила
384A 0025 Тойді б собі дві руїни
385A 0009 Вони б ще здалися
386A 0026 Коли б Марка хоч діждати
386A 0027 Коли б Марка хоч діждатися
388A 0028 І сонце б не гріло смердячого
гною
399A 0025 А той дума, коли б швидше
399A 0031 Впилося б добре...
402A 0031 Цілували б, була б рада.
402A 0031 Цілували б, була б рада.
404A 0001 Другий дума, коли б швидше
404A 0040 А то дала б тобі напитися,
404A 0041 Й на той рік знало б...
405A 0026 Коли б мені отих дітей
411A 0017 А ще б хотілося... Простила!
321В 0040 І намалювати б,
321В 0041 Коли б знала, що не вміє
323В 0009 А Бог? ні, не знає, бо то було б
диво,
327В 0010 А Бог?.. ні, не знає, бо то було б
диво
329В 0039 Хотілося б... що й гадать
329В 0040 Хотілося б, та що й гадать
335В 0018 То гриз помалу б... Так не ті
341В 0004 То все б таки воно не так...
341В 0005 То все б таки не так воно...
344В 0003 Було б не родиться
344В 0006 Цього б було, мій голубе!
344В 0007 Не треба б писати;
347В 0054 Було б садити огород.
350В 0026 Ви розказали б про царя
354В 0031 Скубуть і патрають, то може б
358В 0006 Чи ти б злякалася, чи ні?
358В 0007 Якеє тихее ти б слово
358В 0008 Сказала б, серденько, мені?
358В 0009 А може б, потім і згадала
358В 0010 Сказала б: -- Снилось дурній!
358В 0011 Коли б недавнє нагадав
358В 0018 Давно б списать несамовиту
363В 0004 Я б його любила.
365В 0010 Та були б багаті,
365В 0011 Було б кому полюбити,
365В 0012 Було б кому взяти.
368В 0002 Легше було б в труні гнити,
377В 0039 То й не жаль було б сіроми.
382В 0014 Або ножа, а то б зарані
382В 0015 Ще лихо в люльці б собі спало
382В 0016 А ви б з нудьги понапивались
382В 0019 Або ножа, а то б зарані
382В 0020 Гарненько з лиха б напились,
387В 0011 Лучше б було б не родити
387В 0011 Лучше б було б не родити
387В 0018 І розмовляючи б
387В 0019 І розмовляючи пішли б
389В 0004 Чи оддала б за генерала
389В 0006 Ні, не дала б! А втім, не знаю,
402В 0023 Тоді, дурні, і вам було б
411В 0005 Або б в калюжі утопивсь
411В 0006 Або б під валом утопивсь
411В 0007 Або б за валом утопивсь
411В 0008 Або б в калюжі утопивсь
417В 0037 Рабами б подлие раби
417В 0038 І досі б кисли. О Муко!
421В 0017 Аж у Єгипет. Слава б стала
423В 0005 Було б, іскупленням рабам,
423В 0006 Дитина б тая виростала
423В 0007 Без матері, і ми б не знали
427В 0010 Рабами б подлие раби
427В 0011 І досі б кисли.
427В 0012 Рабами б бідніє раби

432В 0008 Яку б каблучку ще сплести
438В 0003 Кохалися б та росли
438В 0004 Кохалися б та дружились

БА 6

342А 0039 Та ба, вже не грати!
407А 0004 Ба ні... Дітей годувала,
411А 0016 Та ба... Не буде вже грішить.
339В 0024 Отим то й ба, що живе
343В 0021 Та ба! Треба вчитись,
356В 0018 Ба ні, брешу... в селі дівчаток

БАБА 1

402А 0030 А як стала стара баба,

БАБІ 1

327А 0025 Як дід бабі

БАБОЮ 1

372А 0013 Я побіжу за бабою,

БАБУСЕНЬКО 1

327А 0031 Не питайся, бабусенько

БАБУСЮ 1

351В 0025 Постривай, бабусю!

БАБУСЯ 1

351В 0011 Бабуся сідає,

БАВИЛА 1

415В 0037 Хитала, бавила, гойдала,

БАВИТЬ 1

396В 0006 Сидить під хатою, і бавить

БАГАТА 3

325В 0016 Була багата,-- говорила,
329В 0019 Була багата,-- говорила,
380В 0035 Хоч вона й багата!

БАГАТИЙ 7

360А 0013 Той горбатий, той багатий,
360А 0017 Той горбатий, той багатий,
375А 0003 Багатий сивий сирота.
373В 0028 А сотник, бачите, багатий
373В 0029 А сотник був собі багатий
406В 0028 І уродливий і багатий
417В 0032 О старче праведний! Багатий!

БАГАТИМ 2

389А 0025 Давить убогих, а багатим
389А 0026 Людей убогих, а багатим

БАГАТІ 2

321В 0020 Жили в селі, були багаті.
365В 0010 Та були б багаті,

БАГАТО 2

299А 0002 Чи багато наших?
346В 0043 Води багато утекло

БАГАТОГО 8

313А 0001 За старого, багатого
313А 0035 За старого, багатого
314А 0022 За старого, багатого
315А 0013 За сивого, багатого
347А 0051 За старого, багатого,
348А 0020 Багатого дочка батька,
360А 0025 Не дай, Боже, у багатого
360А 0026 Не дай, Боже в багатого

БАГАТОЇ 1

359А 0006 І з матері багатої

БАГАТОМУ 1

403А 0035 Чом не спиться багатому

БАГАТТЯ 1

401А 0039 Багаття вбоге розвели

БАГАЧАМИ 1

410В 0003 Чи то в шинку з багачами

БАГНІ 1

411В 0010 Гарнесенько в багні свинячим

БАГНО 2

395В 0021 В багно погане затоптали
395В 0022 В багно погане заховали

БАГОВИННІ 2

399А 0028 В баговинні зеленому.
404А 0030 В зеленому баговинні

БАГРЯНИЦЯМИ 3

438В 0008 Багрянцями укрито
438В 0019 Багрянцями окрито
438В 0026 Багрянцями окрито

БАГРЯНІ 1

352В 0048 Багрянні ризи роздирає!

БАЖАЄМ 1

335В 0015 Чого живем? Чого бажаєм?

БАЖАЄШ 1

351В 0033 Чого ж ти бажаєш,

БАЗАР 1

339A 0028 Через базар переходить,

БАЗАРАМИ 1

366B 0013 А тисячі. Базарами

БАЗАРІ 2

311A 0035 На базарі -- про Лазаря...

342A 0031 Учора був на базарі

БАЗАРУ 1

327A 0018 Сліпий вздовж базару

БАЙБУЗИ 1

336A 0019 Байбузи, минають

БАЙДАКАХ 1

433B 0037 Носив-еси на байдаках

БАЙДАКИ 2

321A 0013 На байдаки! Море грас

377A 0004 Чайки і байдаки спустили,

БАЙДАКОМ 3

353A 0003 Байдаком керує

354A 0008 Байдаком герує

355A 0014 Байдаком герує.

БАЙДУЖЕ 14

302A 0019 Згадай лихо то й байдуже

311A 0016 А йому байдуже...

323A 0031 А мене байдуже?»

364A 0031 Байдуже їм... роз[летілись]

371A 0044 Очима спитала. Старому байдуже,

372A 0030 А йому байдуже,

398A 0037 То їм і байдуже,

406A 0009 Острижена. Та й байдуже.

323B 0014 А князь байдуже, п'є, гуляє

327B 0015 А князь байдуже, п'є, гуляє

360B 0030 Що зовуть байдуже,

373B 0003 А я байдуже -- книжечки

402B 0021 А вам байдуже. А меж вами

402B 0022 Вам і байдуже. А меж вами

БАЙРАК 6

370A 0009 Та й потяг у байрак».

313B 0009 Затрусився байрак

313B 0015 Затрусився байрак

313B 0017 Стрепенувся байрак

330B 0005 Обрив високий та байрак

385B 0013 Хоть деякі.-- Крутий байрак

БАЙРАКАМИ 2

383A 0025 Й байраками козацькими

408A 0031 Над байраками совою

БАЙРАКУ 1

325A 0008 А тим часом з-за байраку

БАЙСТРЮК 1

335A 0004 Хіба байстриук? Без прізвища

БАЙСТРЮКАМ 1

380A 0010 Та бахурям і байстриукам

БАЙСТРЮКАМИ 1

406A 0006 А я з байстриуками

БАЙСТРЮЧЕ 2

411B 0036 Байстриуче праведний, великий,

412B 0017 Байстриуче праведний! Прости

БАЙСТРЯМ 5

350A 0023 Байстриям... Кого, лютий кате,

351A 0021 Байстриям нарікає

359B 0017 З байстриям розхристана іду

359B 0020 З байстриям розхристана бреду

411B 0030 І в Віфлієм з байстриям пішла

БАЙСТРЯТАМ 1

400B 0021 Байстриятам -- Почеп, а кому

БАЙСТРЯТИ 1

380B 0032 І ніколи із байстрияти

БАЙСТЮЧЕ 1

412B 0023 Байстюче праведний! дитино!

БАКАЛЯРА 1

351B 0030 Веселого бакаляра...

БАЛКАНИ 1

379A 0038 І через Балкани

БАЛКУ 1

348A 0008 Летить галка через балку

БАЛЦІ 4

344B 0041 Та у балці й поховали,

344B 0043 Та у балці й поховали.

345B 0002 Та у балці й поховали,

376B 0029 У балці стало щось кричать.

БАНДУРИСТИ 1

331B 0012 Розказали бандуристи

БАНДУРОЮ 1

369A 0013 Сидів з бандурою в руках

БАРВІНКОМ 3

- 328A 0022 Барвінком покрила
375A 0010 І барвінком, і рутою,
381В 0018 Не раз барвінком зацвіте

БАРВІНОК 1

- 374В 0001 То я й барвінок позриваю

БАРИВСЯ 1

- 306A 0005 Де ж ти так барився!

БАРИЛАСЯ 1

- 333В 0036 Та смерть барилася, не йшла,

БАРИЛЕЧКО 1

- 427В 0044 Барилечко та шапличок,

БАРИЛКО 1

- 422В 0013 Барилко добре та шаплик.

БАРИН 1

- 319В 0013 А барин тошенький такой,

БАРИСЯ 1

- 374A 0022 Не барися, мій синочку,

БАРКА 1

- 400В 0031 Барка впливає

БАСТРЯТ 1

- 356В 0020 Та ще бастрят своїх десяток

БАТЮШКАМ-ЦАРЯМ 2

- 387A 0017 І кротким батюшкам-царям
387A 0020 І нашим батюшкам-царям

БАТЬКА 17

- 324A 0020 Ну дарма, утни ще яку-небудь,
ану, про батька
332A 0020 про батька Максима ушквар яку-
небудь
348A 0020 Багатого дочка батька,
370A 0023 Твого батька Йвана
372A 0019 Тебе й батька сиротами...
372A 0027 Що тут робить?.. Батька нема,
372A 0047 Мене й батька?.. Ні, жартуєш.
377A 0045 Нерідного батька старого,
396A 0024 Батька виглядаю.
397A 0019 Батька виглядаю.
400A 0049 Батька й матір погубите
413A 0011 Батька, матір погубите,
323В 0025 Може, й батька не бачила,
353В 0004 Кепкує з батька, і так просить...
365В 0026 Свого батька козацького

- 373В 0021 У батька красти -- добре, свату!
395В 0025 На батька бісового я трачу

БАТЬКИ 1

- 383В 0017 Старі батьки і матері

БАТЬКІВСЬКОЇ 1

- 407A 0042 З батьківської хати.

БАТЬКО 32

- 305A 0007 Батько ходить у жупані,
305A 0028 Сидить батько в кінці стола
307A 0012 Сидить батько в кінці стола
315A 0006 Без милого батько, мати
332A 0026 Гуляє наш батько Максим
336A 0024 Ні, не вбили,-- каже батько
342A 0054 Був і батько, та не стало,
373A 0024 Застав батько в хаті!
373A 0033 Виніс батько із комори,
374A 0010 Старий батько іде рядом,
374A 0042 А за нею й старий батько,
375A 0032 Старий батько коло неї,
376A 0031 Старий батько коло неї
378A 0019 Прийшов батько, розглядає,
382A 0002 По садочку. Старий батько
386A 0039 Батько воли; вона тебе
387A 0003 Батько воли: вона тебе,
399A 0008 Батько утопився
399A 0040 Я думала, що спить батько,
402A 0005 Бать[ко] оженився.
406A 0023 Я думала, що батько спить
406A 0024 Аж батько вмирає.
406A 0043 А за руку батько давить.
321В 0034 А батько й мати не пускали,
342В 0042 Отаке-то. З журби, батько,
343В 0028 З журби батько,
365В 0009 Якби були батько, мати
367В 0030 Щоб не знали батько, мати,
371В 0013 Ой умер, умер батько,
410В 0021 Сієє батько та горить!
428В 0021 І батько, й мати, і дитина
428В 0022 І батько, й мати, і воно

БАТЬКОВІ 1

- 379A 0018 Батькові старому.

БАТЬКОМ 3

- 325A 0035 Може, з батьком виглядає...
378A 0042 Вийшла з батьком з хати.
327В 0028 З п'яним батьком не бачилась

БАТЬКУ 12

- 317A 0011 Утни, батьку, орле сизий!
318A 0008 Утни, батьку, орле сизий!

- 319A 0009 Чи так, батьку отамане?
 319A 0019 Насміються.. Тяжко, батьку,
 319A 0026 Батьку ти мій, друже!
 319A 0029 Не втну більше. А ти, батьку,
 319A 0045 Утни ж, батьку, орле сизий!
 334A 0017 Провітрився.-- Батьку! брате!
 334A 0028 Батьку ти мій, брате,
 334В 0011 Отак-то сталося, батьку козачий,
 365В 0032 Прийди, батьку, з Межигор'я,
 411В 0004 Премудрий батьку, у смердячій

БАХУРУЮ 2

- 406В 0001 Бахурую за [тобою?]
 406В 0002 Бахурую коло тебе

БАХУРЯМ 1

- 380A 0010 Та бахурям і байструкам

БАЧ 13

- 325A 0026 Бач, обідраний...» «Погано»
 333A 0017 Щоб не побачили, бач, люди
 350A 0021 Чи бач, погань розтріпана
 351A 0017 Чи бач, погань розтріпана
 352A 0017 Чи бач, погань розхристана
 376A 0009 Ото гроші. Бач, віскривий,
 376A 0016 То, бач, ради страху,
 406A 0019 Та й у село, хотілось, бач,
 333В 0032 На світі все, бач, суєта.
 346В 0012 Брехнею, бач, вийдеш всюди,
 372В 0028 А так тільки... на дворі бач
 443В 0011 Бач, який веселий
 443В 0013 Бач, який широкий

БАЧАТЬ 8

- 324A 0040 Бачать, що церков; дяк співа
 333A 0010 Аж церков бачать. Дяк співа
 344A 0003 Бо не бачать, що є брови,
 344A 0041 Бо сліпі, не бачать карих оченят,
 371A 0037 І очі не бачать, не чуть голови,
 377A 0039 І світа божого не бачать, не
 знають,
 381A 0008 І очі не бачать
 344В 0032 Всі люде бачать лихо, сину

БАЧИВ 10

- 312A 0013 В степу на могилі, щоб ніхто не
 бачив,
 340A 0005 Щоб ніхто не бачив,
 408A 0041 Ти не бачив мого сина?..
 414A 0040 Неживою. Чи ти бачив?
 344В 0012 Що бачив криницю
 348В 0019 Не бачив зроду на землі,
 358В 0004 Щоб ніхто і не б[ачив?]...

- 393В 0007 Замкнулись п'янії, я бачив.
 419В 0040 Ніхто не бачив і не чув
 420В 0015 Учора ввечері.-- Хто бачив,

БАЧИВСЬ 3

- 342В 0019 Я таки бачивсь з лихом, сину
 343В 0014 Я таки бачивсь з лихом, сину!
 344В 0031 Таки я бачивсь з лихом, сину

БАЧИЛА 6

- 313A 0006 Все бачила чорнобрива,
 314A 0029 Все бачила чорнобрива
 323В 0022 Та бачила села,
 323В 0025 Може, й батька не бачила,
 327В 0025 Та бачила села
 428В 0036 Вона вже бачила

БАЧИЛАСЬ 1

- 327В 0028 З п'яним батьком не бачилась

БАЧИЛИ 5

- 334В 0010 Кияне бачили та й ті забули.
 349В 0051 Хоч бачили, та не пізнали
 377В 0025 Не пізнали! -- й не бачили,
 377В 0031 Ресторанові! Не бачили
 419В 0029 І ми вже бачили Месію!

БАЧИМ 4

- 398В 0027 Ми і не бачим, бо земні
 442В 0003 Гниєм собі, себе не бачим.
 442В 0007 Гниєм, самі себе не бачим.
 442В 0011 Гниєм, самі себе не бачим.

БАЧИТЕ 10

- 342A 0029 Заграв би вам, та, бачите,
 345A 0023 Так от, бачите, Мар'яна
 384A 0012 Трохи жовчі: от бачите
 356В 0014 А пан, як бачите..
 356В 0023 Кругом, як бачите, паскуда
 373В 0028 А сотник, бачите, багатий
 389В 0013 Що діло, бачите, святес
 418В 0002 Не бачите перед собою
 427В 0015 Не бачите перед собою
 442В 0012 Отож, як бачите, вночі,

БАЧИТЬ 17

- 316A 0021 Аніж його бачить
 318A 0029 А ніхто не бачить..
 345A 0037 Потім бачить, що не жарти,
 347A 0023 Нічого не бачить.
 348A 0039 І світу не бачить.
 363A 0026 У самому серці, може, й Бог не
 бачить

- 371A 0045 Нібито й не бачить. «Чи жать, чи не жать,
388A 0004 І не бачить, і не чує
388A 0005 І не бачить, і не знає
323В 0010 Щоб чуть все те, бачить і не покарати
324В 0015 А Бог хоть бачить, та мовчить,
327В 0011 Щоб чуть те, і бачить і не покарати
376В 0026 Мов і не бачить! Не новий!
388В 0023 Аж бачить, що пасе ягнята
391В 0049 Та й бачить, що пасе ягнята
392В 0002 Та й бачить, що пасе ягнята
407В 0026 А щось таке щось бачить око

БАЧИШ 12

- 324A 0029 Який же бо ти бевзь і справді, бачиш, ось що
324A 0031 ляхів, бачиш, різать...
332A 0029 Який же бо ти бевз і справді, бачиш, ось що він
333A 0001 йде, бачиш, Залізник Чорним шляхом з гайдамаками
346A 0001 Я вже думаю, що, бачиш,
370A 0039 Ось бачиш що? ти на порі,
372A 0004 Хіба ти не бачиш,
376A 0005 Он, бачиш, кінь осідланий
399A 0029 Цить... цить... Чи бачиш, на могилі
404A 0036 Он... он... чи бачиш, на могилі
346В 0039 Я сам, як бачиш, марне, всує,
389В 0014 Удвох, бачиш, вони зробили

БАЧТЕ 6

- 337A 0007 Я, як бачте, гайдамака».
377В 0016 Бачте, потомились!
379В 0039 Щоб людям, бачте, пока«за»ть,
381В 0033 Бо, бачте, пари не найшов)
395В 0032 Йому, як бачте, на сім світі
414В 0025 Щоб сонце, бачте, не палило),

БАЧУ 6

- 368A 0009 Дивлюсь і не бачу...
369A 0023 А я й не бачу! А ідіть
380A 0019 Не бачу й не знаю.
381A 0015 Я не бачу щасливої:
381A 0028 Я світа не бачу.
397В 0039 Й за те, що бачу, що живуть

БАША 1

- 355A 0008 І баша на лаві.

БАШТУ 1

- 377A 0030 В цареградськую башту сажали,

БГАЛА 1

- 407A 0018 Коровай сама бгала,

БЕБЕХ 1

- 368A 0037 І бевех в могилу!

БЕБРЯНИЙ 2

- 433В 0008 Рукав беврянний омочу
435В 0004 Рукав беврянний [і] омню,

БЕВЗ 1

- 332A 0029 Який же бо ти бевз і справді, бачиш, ось що він

БЕВЗЬ 1

- 324A 0029 Який же бо ти бевзь і справді, бачиш, ось що

БЕДЕ 2

- 384A 0009 Быть беде, быть беде!
384A 0009 Быть беде, быть беде!

БЕЗ 55

- 298A 0015 Як пташка без волі
298A 0021 Як пташка без волі
298A 0026 Як пташка без волі
313A 0008 Без милого жити?
313A 0043 Без милого жити?
314A 0031 Без милого жити?
315A 0006 Без милого батько, мати
315A 0007 Без милого сонце світить
315A 0008 Без милого скрізь могила
319A 0005 Без золота, без граніта,
319A 0005 Без золота, без граніта,
319A 0006 Без хитрої мови,
325A 0025 Есаулом». «Без прізвища...»
328A 0030 Без васильків і без труни
328A 0030 Без васильків і без труни
335A 0004 Хіба байстрюк? Без прізвища
340A 0026 Один я на світі без роду, і доля
347A 0021 Без матері плаче...
349A 0018 Без Петруся в гаю, в лузі
351A 0020 Своє дитя без сороба,
361A 0026 І без ножа. На тім боці
361A 0027 І без ножа. По тім боці
363A 0009 Може, й дівчину без мене
363A 0011 Може, й дівчину без мене
377A 0023 Без вес[e]л і кормиг прибило.
377A 0041 Без сповіді святої умирають,
399A 0023 А то без мене не зуміють
403A 0008 Піду, без мене не зуміють
405A 0018 Без кадила, без кропила,
405A 0018 Без кадила, без кропила,
413A 0046 Без попа сховали,

345В 0022 Як то кажуть, а без неї
 347В 0022 Не повинні знать без волі
 348В 0045 Без милосердя і зла.
 354В 0033 Без тебе я умру, умру
 354В 0034 Без тебе сонця не узрю
 367В 0010 А [?] не можна без цього
 367В 0012 Без ворогів можна в світі
 370В 0014 Чорніють комини без диму
 370В 0015 Сумують комини без диму
 373В 0007 А я бе[з] цього не улежу.
 378В 0024 Без радості молоді!
 378В 0029 Без радості, молоді!
 392В 0031 Які безголови, які без руки
 392В 0032 Який безголовий, який без руки
 398В 0012 Погань лютая, без Бога;
 398В 0026 Собаки без очей, скажені,
 400В 0047 І без огня і без меча
 400В 0047 І без огня і без меча
 415В 0002 Що серце без огню розтопить
 415В 0003 І без води прорве, затопить
 423В 0007 Без матері, і ми б не знали
 428В 0030 Без правди горе! Горе вам
 431В 0032 Без притчі. Ви, скажи, зробили
 439В 0006 Без крихти хліба

БЕЗБОЖНІЇ 2

402В 0030 Твої безбожні діла
 402В 0031 Його безбожні діла...

БЕЗВІЧНУЮ 2

443В 0021 Безвічну
 443В 0023 Молодую, безвічну

БЕЗГОЛОВИЙ 1

392В 0032 Який безголовий, який без руки

БЕЗГОЛОВІ 1

392В 0031 Які безголови, які без руки

БЕЗГОЛОВ'Я 3

327В 0021 Або вже на безголов'я
 347В 0014 А я й собі на безголов'я
 398В 0034 Та всякого безголов'я,

БЕЗДОЛЬНА 1

362А 0033 Бездольна дівчина?

БЕЗЗАКОНІЯ 1

430В 0037 Дні беззаконія і зла,

БЕЗКРАЇ 1

328А 0031 Згадаю те лихо, шляхи ті безкраї

БЕЗКРАЇМ 2

335В 0019 В степу безкраїм за
 335В 0020 В степу безкраїм за Уралом

БЕЗЛЮДНІМ 4

403В 0014 В степу безлюднім в чужині,
 404В 0022 В степу безлюднім, в чужині
 404В 0041 В степу безлюднім в чужині
 436В 0011 На полі тихим і безлюднім.

БЕЗЛЮДНОМУ 1

404В 0042 В степу, безлюдному степу

БЕЗРОГА 1

380В 0031 Сатана безрога!

БЕЗСМЕРТНИХ 1

404В 0035 З очей безсмертних покажи

БЕЗТАЛАННА 4

335В 0024 Безталанна сиротина,
 336В 0016 Безталанна чорнобрива.
 423В 0020 Свою дитину безталанна
 428В 0009 Свою дитину безталанна

БЕЗТАЛАННАЯ 4

363В 0022 Безталанная я
 418В 0019 Ти ж, безталанная, чого
 427В 0018 Ти, безталанная, ко[го]
 427В 0019 Ти, безталанная, чого

БЕЗТАЛАННИЙ 9

331А 0005 Потяг, безталанний,
 342А 0013 Безталанний син Катрусі.
 362А 0017 З чужим добром безталанний
 363А 0003 З чужим добром, безталанний
 363А 0004 З чужим добрим, безталанний
 378А 0023 Сину ти мій безталанний,
 377В 0034 Що сей безталанний
 386В 0002 Одинокий, безталанний
 386В 0027 Одинокий, безталанний,

БЕЗТАЛАННИХ 3

362В 0033 Дітей моїх безталанних
 375В 0037 Отих твоїх безталанних
 376В 0001 Оцих безталанних,

БЕЗТАЛАННІ 1

350В 0031 Та безталанні покритки;

БЕЗТАЛАННЯ 5

401А 0018 Безталання невсипуше
 347В 0004 Де виріс на безталання
 383В 0011 На безталання понесла,

383В 0012 На безталання сповила

384В 0020 На безталання сповила

БЕЗУМНИМ 1

353В 0017 Безумним люди назовуть.

БЕНДЕРАХ 2

405А 0012 Близнят в Бендерах привела,

405А 0043 Возив мене. У Бендерах

БЕНДЕРИ 2

330В 0030 У Бендери з Полтави.

330В 0031 В Бендери з Полтави.

БЕНДЕРСЬКИМ 1

401А 0034 Бендерським шляхом уночі

БЕНКЕТ 1

355А 0011 Наш бенкет кровавий,

БЕНКЕТИ 1

311А 0031 З жонатими на бенкеті

БЕНКЕТУ 1

304А 0035 Сова з бенкету поспішає

БЕНКЕТУЄ 1

299А 0036 Доля ж бенкетує.

БЕНКЕТУЙТЕ 1

299А 0007 Бенкетуйте ж, вражі ляхи,

БЕНКЕТУЮТЬ 2

301А 0002 Нехай собі бенкетують

302А 0002 Нехай собі бенкетують

БЕРДИЧЕВ 1

335В 0012 Музики... танці... і Бердичев

БЕРЕ 2

324А 0004 Бере зомлілую... Де ти?

353В 0009 Амнон бере її за руку

БЕРЕГ 4

397А 0018 Та на берег позираю,

345В 0026 Та гризе високий берег,

346В 0018 Та гризе високий берег,

413В 0025 Або на берег поведе

БЕРЕГА 5

396А 0035 Приблудила до берега

397А 0025 Приблудила до берега

398А 0010 Приблудила до берега,

426В 0032 Лопух край берега, найшла.

426В 0034 Лопух край берега, найшла.

БЕРЕЗІ 4

400В 0030 На березі. І пішла ти

401В 0031 На березі. Дивилась

402В 0012 І ти на березі стояла

402В 0013 А ти на березі стояла

БЕРЕТЬСЯ 2

371А 0039 Замість шматка хліба за кухоль
береться;

413В 0029 За струг, сердега, не береться.

БЕРИ 2

361А 0007 Ти з ними кохалась, бери ж їх,
лети

361А 0010 Тебе повивали, бери ж їх, лети

БЕРЛИНІ 1

305А 0008 Їздить у берлині,

БЕРУТЬ 2

378А 0031 І беруть його під руки,

391В 0019 Приїхав суд... ножі беруть

БЕШИХА 1

351В 0037 Пристріт чи бешиха...

Б'Є 1

312А 0020 Аж небо високе широкими б'є;

Б'ЄМО 2

398В 0009 Та б'ємо поклони.

398В 0028 Б'ємо поклони. За хрести

Б'ЄТЬСЯ 2

302А 0010 Б'ється наш Трясило

371А 0036 Не їсться, не п'ється, і серце не
б'ється,

Б'ЄШ 1

364В 0017 За кого ти б'єш поклони?

БИ 37

303А 0014 Там не одинокий з нею був би я.

310А 0016 Старим би назвали, од себе
прогнали

312А 0034 Дурним би назвали, од себе б
прогнали.

319А 0023 Заспівав би -- був голосок,

322А 0010 Я почув би твою мову,

322А 0023 Поплакав би з ними

324А 0033 Далєбі, дав би карбованець, якби
був не пропив

325А 0040 Жить би та брататься

328А 0016 Умер би, сй-богу

342A 0029 Заграв би вам, та, бачите,
 349A 0016 Утомилась би Мар'яна,
 361A 0036 Полинув би в Україну
 381A 0017 І рад би я сховатися,
 389A 0005 Хоть би й Яр той, вже до його
 403A 0039 Один дума, як би його
 406A 0049 Тобі дочку! Чи простив би?
 406A 0050 Простив би, сй-богу.
 323B 0013 Ох рад би я вірить, та серце не
 хоче
 324B 0019 Скирти і клуня.-- Хоч би слово,
 324B 0020 Хоч би де голос обіззавсь.
 327B 0014 Ох рад би я вірить, та серце не
 хоче.
 328B 0011 Скирти і клуня. Хоч би слово,
 328B 0012 Хоч би де голос обіззавсь!
 331B 0001 Не доганяв би прилуцький
 349B 0011 І зарізав би... та диво
 350B 0005 Там би я спочив на старість
 350B 0006 Там би я... Шкода і гадки
 358B 0012 І зарідав би, зарідав,
 358B 0017 Списать би вже несамовиту
 375B 0035 То знав би ти, пане-брате,
 382B 0017 Та перерізались би любо
 417B 0029 Продать би то та молодій
 418B 0013 Хоть би прийшов та подививсь
 427B 0013 І досі мерли би. О муко!
 432B 0009 Який би ретязь ще сплести
 440B 0015 А дав би їм таки царя.
 440B 0043 То розтоптав би і розтер

БИЙ 2

333B 0029 Молися, старче, бий поклони,
 333B 0033 Молися ж, бий собі поклони.

БИЙТЕ 2

326A 0035 Не кончили!!! Пийте, бийте!
 328A 0024 Бийте стіни!» Гайдамаки

БИЛА 1

341A 0026 Та як била мати,

БИЛИ 3

325A 0048 За те ж ми їх били
 337A 0008 За те ж їх і били
 411A 0025 Прогнали, трохи ще й не били,

БИЛИНА 2

375A 0028 Як билина підкошена,
 364B 0004 Мов билина при долині

БИЛИНИ 1

385B 0022 Тієї билини

БИЛИНОЧКА 1

413B 0020 Як та билиночка одна!

БИЛИСЯ 1

437B 0029 І другий билися;

БИЛИСЬ 1

437B 0028 І бились день!

БИЛИЦЯ 2

344B 0025 От тобі й билиця
 344B 0027 Страшная билиця

БИСТРИМ 1

295A 0009 Чи в бистрім Дунаю коня напува

БИТА 1

376B 0028 Стара собака та ще й бита!

БИТИ 1

354A 0017 І ворога бити

БИТИЙ 1

340A 0001 Гонта, горем битий,

БИТИМУТЬ 1

342B 0029 А то битимуть, та й дуже!

БИТИСЬ 2

372B 0019 Щоб з ним людям битись
 372B 0035 Щоб з ним людям битись

БИТЬ 1

348B 0037 А що робить! ходімо бить

БИХОВ 1

366B 0007 У Бихов гуляти.

БИХОВІ 1

366B 0009 У Бихові, в славнім місті,

БИГАЛА 2

383B 0025 Що з нами бігала гулять?
 384B 0027 Що з нами бігала гулять?

БИДА 1

362A 0019 Ой біда мені, небозі

БІДНАЯ 1

390B 0011 То мати бідная твоя!

БІДНИЄ 1

427B 0012 Рабами б бідніє раби

БІДНИЙ 1

346В 0028 Наш бідний мучений земляк.

БІДНІ 1

377В 0015 Коло корчми. Коні бідні,

БІДНОГО 1

392А 0019 У дурні бідного обули

БІДНОЇ 2

322В 0051 Не стало бідної княгині

327В 0005 Не стало бідної княгині,

БІДОЮ 1

335А 0009 Запиши Бідою.

БІЖАТЬ 1

354В 0003 Чорніє курява. Біжать

БІЖИ 1

340А 0016 Упоравшись, біжи в Вільшану

БІЖИТЬ 4

385В 0016 Ягнятчком собі біжить.

385В 0017 Біжить до річки ніби пити,

386В 0010 Ягнятчком собі біжить,

386В 0011 Біжить до річечки напитись,

БІК 1

297А 0001 На той бік ключами

БІЛА 1

375А 0044 Зима біла. Знову весна

БІЛЕ 3

296А 0009 Не умили лице біле

320А 0024 Козацькеє біле тіло,

352В 0026 Біле лоно мила

БІЛЕЄ 2

393А 0008 На білеє пониклеє

394А 0004 На білеє пониклеє

БІЛЕНЬКА 2

396В 0001 Біленька хаточка, сидить,

396В 0004 Біленька хаточка, стоїть,

БІЛЕНЬКЕ 2

422В 0007 Й мале біленьке козеня

427В 0040 Й мале біленьке козеня

БІЛЕНЬКОЇ 1

379В 0003 З біленької хати

БІЛИЙ 1

310А 0015 Білий ус, стару чуприну

БІЛИМ 8

304А 0011 Нудить білим світом, не хоче заснуть.

393А 0037 Квітом білим, я[к] сніг білим

393А 0037 Квітом білим, я[к] сніг білим

393А 0046 Лілеєю квітом білим

372В 0018 І занесе снігом білим

372В 0034 І занесе снігом білим

436В 0019 Білим трупом укритеє

437В 0010 Білим трупом засіяне,

БІЛИМИ 1

305А 0038 Білими ногами

БІЛИХ 12

376А 0038 У сорочках білих,

395А 0015 У білих палатах.

396А 0001 У білих палатах

396А 0026 У білих палатах?

397А 0001 У білих палатах

397А 0021 У білих палатах

397А 0037 У білих палатах

398А 0006 У білих палатах?

405А 0013 У білих Ясах колихала,

414А 0015 У білих Яссах повивала

414А 0016 У білих Яссах колихала

330В 0007 Мов діти в білих сорочках

БІЛІ 1

348В 0027 Палати білі запалили,

БІЛІЄ 1

304А 0037 Ще люди сплять, біліє поле,

БІЛІЙ 4

369А 0012 Під хатою в сорочці білій

378А 0037 І в соро[ч]ці тонкій, білій

350В 0013 Неначе хлопчик в льолі білій

350В 0014 Неначе ляля в льолі білій

БІЛІЛА 2

318А 0011 Де тирса біліла,

352В 0020 Купальня біліла

БІЛІМ 2

433В 0012 Омию кров на білім тілі,

436В 0001 На княжім добрім, білім тілі

БІЛЮТЬ 1

321В 0001 Цвітують сади, білють хати,

БІЛОБОКУ 2

- 295A 0016 Рве синю хвилю білобоку.
295A 0020 Рве синю хвилю білобоку.

БІЛОГО 2

- 394A 0041 До білого пониклого
395A 0039 До білого пониклого

БІЛОЛИЦИЙ 2

- 323A 0022 Світить білолиций
340A 0024 Горить білолиций

БІЛОМУ 1

- 416B 0015 В одному білому хітоні,

БІЛЮЮ 1

- 413B 0023 Та вовну білую пряде

БІЛЯ 2

- 306A 0009 Мале дитя, біля його
308A 0003 Мале дитя, біля його

БІЛЬШ 5

- 343B 0043 Більш нічого... Я думаю,
354B 0029 Маленьким дітям, більш нічого!
390B 0009 А більш нічого не даси...
400B 0007 Що кесар -- Бог, ще більш од
Бога,
413B 0003 Та більш нічого не давай.

БІЛЬШЕ 7

- 301A 0010 Та більше не будем!..
319A 0029 Не втну більше. А ти, батьку,
323A 0019 А щоб більше була правда
411A 0005 З трьома, чи й більше, лікарями
347B 0021 А більше нічого
357B 0032 І більше нічого,
376B 0047 Та й більше нічого!

БІСЕНЯ 2

- 399A 0030 Не йде прокляте бісеня
404A 0039 Не йде погане бісеня!

БІСИ 1

- 375B 0039 А то верзеш біси зна що

БІСОВОГО 1

- 395B 0025 На батька бісового я трачу

БЛАГАВ 1

- 387B 0035 Благов у Бога, тільки хату

БЛАГАЄ 1

- 376A 0032 Падає, благає,

БЛАГАЄМ 1

- 379B 0018 У Бога благаєм?

БЛАГАЄМО 1

- 398B 0030 А ми його благаємо

БЛАГАЄТЕ 1

- 400B 0013 Кого благаєте, благіі!

БЛАГАЄШ 2

- 394B 0002 Не приятні тиі благаєш?
394B 0007 Уже не приятні благаєш?

БЛАГАЛА 4

- 375A 0035 Всіх святих благала;
380A 0049 Та святих благала:
389B 0030 Вона благала пресвятую,
399B 0018 Немалі жертви. І благала

БЛАГАТИ 3

- 375A 0048 Та не святих вже благати
412A 0006 Вже стали благати,
337B 0011 О смерті благати.

БЛАГАТЬ 1

- 428B 0025 Зайшла благать благого Бога

БЛАГАЮ 1

- 338B 0043 Тільки Господа благаю,

БЛАГАЮТЬ 3

- 411A 0040 У Бога благають?
324B 0040 Та Бога благають
328B 0027 Та Бога благають,

БЛАГІ 1

- 375A 0001 Згадав свої благі літа,

БЛАГІЇ 1

- 400B 0013 Кого благаєте, благіі!

БЛАГО 2

- 385B 0030 Благо тобі, друже добрий
386B 0020 Благо тобі, друже добрий

БЛАГОВІСТИТЕЛЯ 2

- 418B 0023 Благовістителя святого
427B 0007 Благовістителя. І раді

БЛАГОВІСТИТИ 1

- 399B 0029 Ідучи в Рим благовістити

БЛАГОГО 3

- 345B 0029 Та благого слова.
346B 0021 Та благого слова.

428В 0025 Зайшла благать благого Бога

БЛАГОДАТЬ 2

417В 0033 Не од Сіона благодать,
422В 0031 Аж страшно стало. Благодать,

БЛАГОСЛОВЕННАЯ 1

412В 0021 Благословенная в женах,

БЛАГОСЛОВИ 7

365А 0011 Розіб'ємо. благослови
366А 0016 Розломимо. Благослови
367А 0017 Розломимо... Благослови
376А 0049 Благослови, отамане,
443В 0015 Благослови, вірний друже
443В 0016 Благослови, щирий друже
443В 0017 Благослови мене, друже

БЛАГОУХАННИЙ 2

414В 0032 Благоуханний сельний крине,
429В 0019 Благоуханний зельний крине

БЛИЖНЕМУ 1

324В 0046 І ближньому добро робить.

БЛИЖЧЕНЬКО 1

405А 0009 Сідай лиш ближченько отут.

БЛИЗЕНЬКО 2

304А 0010 Не зна, чи далеко милий, чи
близенько,
419В 0033 До Віфлієма не близенько.

БЛИЗНЯТ 5

400А 0004 І близнят водила
405А 0012 Близнят в Бендерах привела,
406А 0029 Близнят своїх у коморі,
407А 0036 І близнят носила...
412А 0046 Близнят породила,

БЛИЗНЯТА 1

406А 0002 Привела близнята.

БЛИЗНЯТАМИ 3

399А 0046 І одна я з близнятами
400А 0007 А мене взяв з близнятами
408А 0001 Та й взяв мене з близнятами

БЛИЗНЯТОЧКА 1

408А 0003 Ростуть мої близняточка,

БЛИЗНЯТОЧОК 1

406А 0015 Близняточок. То сяк, то так

БЛИСНЕ 2

325А 0006 Дай то, Боже милий, блисне
булава
341А 0017 О Боже мій милий -- блисне
булава

БЛИСНУЛИ 3

323А 0032 Слізюньки блиснули,
331А 0019 І сльози блиснули
412А 0018 І сльози блиснули

БЛУЖУ 1

319А 0027 Блужу в снігах та сам собі:

БЛУКАЄ 7

325А 0030 По Польщі блукає
347А 0032 Не шукає, не блукає
349А 0011 Мар'яна блукає.
368А 0030 Той блукає за морями,
346В 0006 То й цур йому. Нехай блукає,
354В 0012 Блукає по світу одна...
354В 0046 Блукає по світу одна,

БЛУКАЛА 2

412А 0047 Як блукала з циганами,
354В 0043 Блукала в Києві одна

БЛУКАЮТЬ 1

316В 0016 В чужині блукають

БО 97

295А 0025 Й сама не зна (бо причинна),
296А 0019 Зелені коси (бо дівчата)
303А 0011 Бо сироту всюди люди осміють
305А 0042 Бо люди те знають
307А 0022 Бо люди те знають
310А 0008 Бо дівчата на улиці
312А 0015 Щоб люде не чули, бо то боже
слово,
312А 0025 І знову на небо, бо на землі горе,
312А 0026 Бо на їй, широкій, куточка нема
312А 0030 Його знають люде, бо носить
земля,
313А 0010 Бо видає мене мати
313А 0045 Бо видає мене мати
314А 0015 Бо не довго, чорнобріві
314А 0033 Бо видає мене мати
315А 0024 Скажи, бо знаєш...
316А 0019 Бо не довго, чорнобриві
318А 0032 Та не дуже, бо все гине
324А 0029 Який же бо ти бевзь і справді,
бачиш, ось що
326А 0033 Та не дуже, бо ще, може,
327А 0012 Ходім вкупі! -- «Які ж бо ви,

- 328A 0009 Йй аж нудно, бо Ярема
 330A 0030 Бо щоб не почули
 330A 0034 Бо щоб не почули
 332A 0007 Бо щоб не почули
 332A 0029 Який же бо ти безз і справді,
 бачиш, ось що він
 344A 0002 Бо, сліпі, не знають,
 344A 0003 Бо не бачать, що є брови,
 344A 0041 Бо сліпі, не бачать карих оченят,
 345A 0002 І я вас лякаю, бо те лихо знаю...
 360A 0023 Бо хрищені не прийняли
 360A 0024 Бо хрищені не приймають
 370A 0044 Бо я думав теє...»
 371A 0008 Бо хто не вміє заробить,
 371A 0050 Бо завтра рано треба встать
 379A 0031 Бо й я таки гуляв колись
 381A 0045 Бо не було того дива,
 391A 0036 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
 392A 0001 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
 396A 0042 Бо це моя мати!»
 397A 0032 Бо це моя мати».
 398A 0015 Бо це моя мати!»
 398A 0026 Бо згинете осміяні,
 399A 0044 Бо, здається, впала...
 401A 0028 Бо вона не спинить віку молодого,
 402A 0010 Бо тут все степ... Мара! Мара!
 405A 0024 Бо я вже й Бога не боюся
 405A 0039 Щоб задушить! Бо як узяв
 407A 0002 Бо забуду.
 407A 0022 Не скигли, бо ти всіх побудиш!
 409A 0014 Бо вже мене осудили
 410A 0017 Бо вона все по болящих
 413A 0008 Бо Бог покарає.
 414A 0009 Бо згинете осміяні,
 414A 0020 Бо я вже й Бога не боюсь
 414A 0022 Бо я вже й Бога не боюся
 313В 0001 Бо запродав гетьман
 321В 0009 Бо люди!! -- Дивні чудеса
 322В 0012 Бо буде вже кого любить...
 323В 0009 А Бог? ні, не знає, бо то було б
 диво,
 327В 0010 А Бог?.. ні, не знає, бо то було б
 диво
 327В 0041 Аж у гаї... бо в покоях
 331В 0032 Бо їм добре на чужині
 337В 0012 Бо я було трохи не голе,
 339В 0011 Бо іноді так буває
 339В 0012 Бо
 341В 0010 Бо хочеться їсти і вам і мені
 341В 0011 Бо хочеться спати і вам і мені
 342В 0012 Бо я вже двічі посилав
 342В 0013 Бо я вже двічі засилав
 344В 0008 Бо се страшно... Страшно, сину!
- 344В 0015 Повік-віки; бо сказано
 344В 0028 Бо тут Сибір була колись
 350В 0030 Бо вже остили мужики
 352В 0047 Бо то був первенець його)
 353В 0034 Бо була вона над всіми
 355В 0011 Бо була вона над всіми
 372В 0029 А так тільки... бо надворі
 377В 0003 Як-то дадуть! Бо бува[є]
 377В 0012 Бо було весілля.
 377В 0047 За молоду, бо молода
 380В 0040 Бо матері там не мають,
 381В 0028 Бо в світі пари не найшов)
 381В 0033 Бо, бачте, пари не найшов)
 381В 0035 В бо
 387В 0012 Бо я там мало-небагато
 387В 0013 Бо я так мало-небагато
 389В 0007 Бо всякі матері бувають!
 390В 0010 Бо серце гріх їй оддавати!
 392В 0006 Бо ми не знаєм, що твориться
 394В 0012 Молися й ти, бо ще на небі,
 394В 0015 Молися й ти, бо ще на небі,
 398В 0027 Ми і не бачим, бо земні
 419В 0013 Бо дома ні на кого кинуть.
 423В 0034 Бо страх розумнее було
 434В 0002 Бо море сльози не приспить!
 439В 0013 Бо й ти приснишся. Стиха-тиха
 439В 0015 Бо й ти приснишся. і [в] малий
- БОБРОВИЙ 1**
- 435В 0012 Рукав бобровий і омию
- БОГ 47**
- 304A 0018 Що Бог покарає, доконають люди,
 327A 0033 Може, Бог за те карає
 363A 0026 У самому серці, може, й Бог не
 бачить
 366A 0039 За правду Бог!.. Да совершиться!
 367A 0025 За правду Бог! Да совершиться!
 371A 0013 Іди ти в Січ, як Бог допоможе,
 372A 0006 Бог знає на кого
 374A 0016 Нехай тебе Бог заступить!»
 377A 0015 Нехай вам, товариство, Бог
 допомагає!»
 379A 0001 І Бог святий покарає
 379A 0005 Ні, Ярино, Бог не кине,
 379A 0011 І Бог тебе покарає,
 380A 0032 Нехай йому Бог допоможе,
 385A 0025 Та діточок Бог ма
 386A 0045 Бог знає!
 387A 0006 Бог знає
 393A 0052 Нащо мене Бог поставив
 395A 0036 За що мене Бог поставив
 395A 0045 За що мене Бог поставив

395A 0046 Нащо мене Бог поставив
 398A 0031 Сам Бог не поможе.
 400A 0012 Чи в вас є Бог який-небудь?
 408A 0019 Чи в вас єсть Бог який-небудь?
 413A 0008 Бо Бог покарає.
 321В 0007 І Бог витає над селом
 322В 0003 Так Бог того хоче.
 323В 0009 А Бог? ні, не знає, бо то було б
 диво,
 324В 0013 Убий -- і Бог не покарає.
 324В 0015 А Бог хоть бачить, та мовчить,
 327В 0010 А Бог?.. ні, не знає, бо то було б
 диво
 331В 0037 І Бог зглянувсь на ті сльози
 340В 0026 Та кончимо, як Бог поможе.
 348В 0018 Нічого кращого Бог
 379В 0030 Дарма що Бог, що ми не стоїм
 385В 0034 Сам Бог розмовляє
 386В 0007 Бог, та степ, та море
 386В 0024 Сам Бог розмовляє
 389В 0045 Не Бог судитиме, а люде.
 390В 0038 І Бог правдивий покара!
 399В 0002 Як Бог поможе, про святую,
 400В 0007 Що кесар -- Бог, ще більш од
 Бога,
 407В 0012 Остатню, може; Бог поможе,
 419В 0014 А може, Бог пошле дитину,
 420В 0006 У свій курінь. І Бог той з нами
 429В 0034 Бог дасть діточок; дружина
 431В 0033 Що Бог наш цар і цар надія
 431В 0034 Що цар наш Бог і цар надія

БОГА 46

313A 0017 Спитай Бога, чи діждуся
 314A 0001 Спитай Бога, чи діждуся
 316A 0010 Спитай Бога, чи діжду я
 377A 0049 До Бога руки здіймає,
 392A 0012 Я не знаю Бога
 392A 0017 Я не знаю ні Бога, нічого
 405A 0024 Бо я вже й Бога не боюся
 411A 0040 У Бога благають?
 414A 0020 Бо я вже й Бога не боюся
 414A 0022 Бо я вже й Бога не боюся
 314В 0028 Бога вихваляти
 315В 0020 Бога вихваляти.
 315В 0046 Бога вихваляти
 320В 0038 А ми ще й Бога гнівимо
 324В 0040 Та Бога благають
 324В 0049 Не стало радості у Бога
 328Б 0027 Та Бога благають,
 328Б 0041 Не стало радості у Бога
 346Б 0004 Людей та Бога пресвятого,
 346Б 0036 Свою бувальщину. Од Бога,

346Б 0037 Од Бога все, а сам нічого
 348Б 0013 Як Бога, панського весілля.
 348Б 0032 До Бога руки піднімала...
 357Б 0034 Хвалитиму Бога!
 371Б 0002 Шукаєш Бога... а находиш
 379Б 0018 У Бога благаєм?
 387Б 0014 Просив у Бога... Тільки хату
 387Б 0035 Благав у Бога, тільки хату
 390Б 0029 Моліте Бога, щоб весною
 395Б 0024 О його... Бога боячись!
 397Б 0010 Ридать і Бога проклинають,
 397Б 0028 Як Бога з раю
 397Б 0029 Як Бога в
 397Б 0030 Як Бога з неба виглядають,
 398Б 0012 Погань люта, без Бога;
 400Б 0007 Що кесар -- Бог, ще більш од
 Бога,
 401Б 0021 Та ще й Бога зневажаем.
 401Б 0042 Ти матер Бога на землі!
 418Б 0020 І ждеш і ждатимеш од Бога
 421Б 0024 А ти несла живого Бога,
 428Б 0025 Зайшла благають благого Бога
 428Б 0035 Самого Бога меж людьми
 428Б 0037 Самого Бога на землі
 440Б 0005 Та хвалить Бога, та співає
 441Б 0028 Ні чоловіка, ані Бога
 441Б 0029 Ні Бога навіть, ні півбога

БОГАМ 3

390A 0007 Не молимося чужим богам
 391A 0002 Чужим богам не молимося
 432В 0028 Тим дрібненьким богам

БОГАМИ 1

389A 0017 Меж царями земни[ми] бога[ми]

БОГДАН 1

385A 0016 Отак-то льох і Богдан той

БОГДАНА 2

380A 0044 Про Богдана недомудра,
 385A 0004 Співать про Богдана?

БОГДАНОВІ 2

326A 0019 А ще гірше -- Богданові
 326A 0021 Богданові? шкода! шкода!

БОГІВ 1

390A 0006 Не молим [чужих богів?]

БОГОВІ 8

333A 0018 Щоб Богові вранці теє розказать
 320В 0021 Богові розкажеш
 324В 0034 Яка ж тут Богові хвала,

325В 0044 Богові розкажеш.
 328В 0032 Яка ж тут Богові хвала,
 333В 0042 І душу Богові послав,
 400В 0016 Моліться Богові святому
 401В 0036 Новому Богові,-- і спас

БОГОМ 10

312А 0016 То серце по волі з Богом
розмовля,
 335А 0021 Та й рушили з Богом
 401А 0025 Смирись перед Богом, людей не
займай,
 338В 0040 Як перед Богом сповідаюсь.
 342В 0007 Людям перед Богом,
 344В 0016 Проклятий Богом і людьми
 349В 0021 Церкви божі, ніби з Богом
 361В 0017 З Богом поговор[и]т[ь]
 361В 0025 З Богом поговорить
 391В 0036 Признаюсь, може, перед Богом!..

БОГОСЛОВ 3

373В 0020 що богослов
 374В 0002 І богослов уже, дитина
 374В 0003 І богослов уже. Причина

БОГУ 26

328А 0014 Помолитися Богу,
 335А 0020 Помолились гарне Богу
 371А 0026 Будеш Богу молитися,
 371А 0029 Помолімось Богу
 377А 0018 Тільки три чайки, слава Богу,
 400А 0010 Щоб я Богу помолилась
 401А 0030 Отак-то, мій друже, молись,
брате, Богу
 407А 0003 Я молилась Богу...
 408А 0015 Послав Богу молитися,
 409А 0027 І Богу молитись.
 409А 0039 І Богу молилась.
 409А 0047 Помолилась Богу,
 314В 0011 Молюся Богу, щоб печаль
 325В 0028 І Богу душу отдала
 329В 0031 Та й Богу душу отдала
 342В 0032 А я, ей же богу,
 343В 0025 А я, ей же богу,
 347В 0019 Молитись Богу
 362В 0019 На свічку Богу заробляла
 372В 0003 Та молися Богу
 372В 0004 Молитися Богу
 377В 0046 Помолившись Богу
 392В 0027 Богу не молившись!.. раз мені
приснилось...
 392В 0030 Богу не молившись!.. От мені
приснилось...

393В 0014 Тихенько Богу помолюсь!
 398В 0005 Ми молимося Богу,

БОГУН 2

324А 0044 Де Богун той, де та зима?
 324А 0045 Не встане Богун загатить

БОДАЙ 12

304А 0029 Бодай того лиха нікому не знать!
 323А 0040 Бодай не дивиться, бодай не
казати.
 323А 0040 Бодай не дивиться, бодай не
казати.
 345А 0003 Бодай на сім світі ніколи не знать
 370А 0014 О бодай вас! Що то літа!
 312В 0001 Бодай те літо не верталось
 335В 0016 Бодай ті діти не росли
 335В 0017 Бодай ті діти не росли.
 354В 0014 Бодай кати їх постинали,
 367В 0034 Бодай була пропала
 368В 0001 Бодай була я пропала
 398В 0036 А бодай вас!..

БОЖА 6

302А 0026 Луна гуляє, божа мова
 303А 0021 Руна гуляє, божа мова.
 304А 0021 Нехай судять люди -- на те божа
воля,
 328А 0038 На те божа воля
 331В 0035 Аж поки та Матер Божа
 421В 0042 Хотять, що правда божа

БОЖЕ 45

296А 0024 Боже мій з тобою!
 299А 0015 А коли ні, Боже милий,
 299А 0017 Боже, нехай пропадає
 306А 0006 Боже мій!.. Івасю!
 307А 0030 Боже мій!.. Івасю!
 312А 0015 Щоб люде не чули, бо то боже
слово,
 323А 0012 Коли жива, нехай, Боже,
 325А 0006 Дай то, Боже милий, блисне
булава
 327А 0002 Махнув ножем. «Ховай Боже!»
 331А 0011 Якби жива, нехай Боже
 339А 0003 Та й замахнувся. «Ховай Боже,
 341А 0017 О Боже мій милий -- блисне
булава
 360А 0025 Не дай, Боже, у багатого
 360А 0026 Не дай, Боже в багатого
 361А 0041 Нашу славу. Боже милий
 366А 0028 І слово тихеє. О Боже?
 366А 0032 І слово тихеє. О Боже?

367A 0009 О Боже! Суд твій всує
 367A 0019 Й слово тихе... О Боже!
 372A 0026 О Боже мій, світе,
 372A 0029 Та ще й умре!.. О Боже мій!
 373A 0001 Моє серце!» «Боже ти мій,
 387A 0030 Великий Боже наш! Нам плакати
 398A 0029 А на тім!.. Крий Боже!
 314В 0026 Пошли, Боже, дощі вночі
 315В 0018 Пошли, Боже, дощі вночі
 322В 0004 Боже! Боже! дасш розум,
 322В 0004 Боже! Боже! дасш розум,
 326В 0017 Боже! Боже! дасш розум
 326В 0017 Боже! Боже! дасш розум
 337В 0037 А Україну!.. Крий, Боже!
 338В 0015 Крий Боже!
 338В 0044 Не дай, Боже, в чужім краю
 342В 0025 Боже мій, хотілось
 342В 0027 О Боже мій милий!
 347В 0036 О Боже! Боже мій єдиний,
 347В 0036 О Боже! Боже мій єдиний,
 347В 0039 Великий Боже наш.
 349В 0026 О Боже мій милий!
 356В 0031 І патріотом. Боже, милий!
 362В 0029 І заплачу... Боже милий!
 368В 0024 Боже милий! милосердий
 368В 0025 Ой Боже милий! милий,
 милосердий
 378В 0017 Оці думи? Боже милий!
 419В 0008 Спаси мене, мій Боже милий

БОЖЕЄ 1

312A 0033 На божее слово вони б
 насміялись,

БОЖИЙ 17

305A 0015 Що родила на світ божий
 306A 0015 Що родила на світ божий
 308A 0012 Що родила на світ божий
 309A 0012 Що привела на світ божий
 332A 0023 Брехня; старче божий, співай, яку
 знаєш, а то й
 375A 0019 На світ божий глянуть,
 380A 0022 А москалі і світ божий
 380A 0036 Отак вони що день божий
 337В 0004 Що день божий виглядала
 337В 0005 Що день божий сподівалась.
 344В 0004 На світ божий! Такеє-то
 350В 0012 І мерк за димим божий світ.
 360В 0034 Світ божий не милий.
 388В 0033 Навік світ божий зав'язали.
 426В 0009 Вона той тихий божий став,
 426В 0017 На той широкий божий став
 430В 0004 Восплач, пророче, сине божий!

БОЖИЛАСЯ 1

400A 0038 Божилася, що буде жить,

БОЖИМ 1

359В 0031 За ним і божим нарекли

БОЖІ 1

349В 0021 Церкви божі, ніби з Богом

БОЖІЇ 1

424В 0001 Святис божії глаголи,

БОЖІЇМ 1

359В 0025 І божіім [?] огнем пекли

БОЖІЙ 3

373В 0030 На божій харчі сирота
 373В 0031 На божій харчі сиротина
 373В 0032 На божій харчі за дитину

БОЖОГО 6

377A 0039 І світа божого не бачать, не
 знають,
 325В 0017 До гробу божого ходила,
 329В 0020 До гробу божого ходила,
 399В 0024 І сина божого во плоті
 442В 0016 І раю божого не зріла
 442В 0026 І раю божого не зріла

БОЖОЇ 1

414В 0021 Такої божої краси!

БОЖОМУ 1

352В 0033 Божому пророку

БОЖОЮ 3

403В 0021 З своєю божою красою
 404В 0007 Своєю божою красою
 404В 0027 Своєю божою красою

БОЖУЮ 2

414A 0011 Познає божую любов
 422В 0028 І сина, божую дитину,

БОКИ 2

369A 0047 Аж у боки взявся.
 352В 0016 А цар (святий), узявшись в боки,

БОКОМ 1

419В 0043 Над самим Віфліємом, боком

БОЛИТЬ 1

371A 0043 Братіку Степане! що в тебе
 болить?»

БОЛОТА 1

333В 0031 Гатить глибокі болота...

БОЛОТАХ 1

334В 0003 В ярах, в болотах лежать гармати,

БОЛОТІ 3329В 0013 Що за пісками на болоті
331В 0026 Як погнали на болоті
400В 0052 В болоті крові замисивсь**БОЛЯЧКАМИ 1**

400А 0034 З недугами і болячками

БОЛЯЩИХ 2409А 0053 Болящих питала,
410А 0017 Бо вона все по болящих**БОЛЯЩОЇ 3**386А 0034 Катерина з болящої
387А 0001 Катерина з болящої
387А 0012 Катерина з болящої**БОНДАР 1**

368В 0010 Бондар пригортає

БОНДАРЕВІ 1

423В 0019 Святому бондареві. Рано

БОНДАРІВ 1

415В 0034 В оазис бондарів убогий.

БОНДАРЯ 2413В 0004 У бондаря чи тесляра,
425В 0033 У бондар[я]**БОРЗНУ 2**333В 0020 Борзну свою, і Хвастовщину,
334В 0035 Борзну свою і Хвастовщину:**БОРОДОЮ 1**

376А 0008 Дідусь з бородою.

БОРОЗЕНСЬКИЙ 2333В 0008 Семен Палій борозенський
334В 0028 Семен Палій борозенський**БОРОЗНЕНСЬКИЙ 1**

333В 0007 Семен Палій борозненський

БОРОНИВ 1

426В 0013 Не боронив їй, не спиняв

БОРОТЬСЯ 1

325А 0044 Борються з нудьгою

БОРОШНО 1

343В 0042 Боротно псовали,

БОРЩ 1

345В 0023 І борщ, мов помії.

БОСЕ 2306А 0012 І босе і голе!
308А 0006 І босе і голе!**БОСИМИ 1**

406А 0008 Босими ногами,

БОСІ 1

352В 0005 Своїх підложниць... а ті босі,

БОЦІ 12303А 0010 Може, моя доля на тім боці
плаче,
303А 0027 Злая доля, може, по тім боці
плаче,
326А 0015 По тім боці у будинку
327А 0004 У будинку на тім боці»
339А 0009 У будинку на тім боці,
350А 0033 Мліє по тім боці...
351А 0003 Сяде на тім боці
351А 0023 Мліє по тім боці
351А 0026 Сяде на тім боці
354А 0018 У туркені по тім боці
361А 0026 І без ножа. На тім боці
361А 0027 І без ножа. По тім боці**БОЮСЯ 3**351А 0013 Я Ганнусі не боюся!»
405А 0024 Бо я вже й Бога не боюся
414А 0022 Бо я вже й Бога не боюся**БОЮСЬ 2**414А 0020 Бо я вже й Бога не боюсь
348В 0023 Я і розказувать боюсь,**БОЯРА 2**305А 0030 Старости, бояра?
354В 0004 Дружина, отроки бояра**БОЯЧИСЬ 1**

395В 0024 О його... Бога боячись!

БРАК 2418В 0014 На брак той славний і преславний,
418В 0015 На брак окрадений. Не чуть,

БРАЛА 3

- 400A 0027 А що брала, то калікам
410A 0020 І плати не брала.
410A 0021 А як брала, то калікам

БРАЛИСЯ 1

- 430B 0002 Отойді ще, як бралися

БРАМА 1

- 401B 0027 Опівночі брама тобі

БРАМІ 1

- 434B 0004 В Путивлі на валу, на брамі.

БРАМОЮ 1

- 401B 0026 Під брамою сіла.

БРАМУ 3

- 333B 0004 І знов браму зачинили,
334B 0024 Стару браму одчинили
334B 0025 І знов браму зачинили,

БРАТ 7

- 346A 0040 Як брат заговорить,
372A 0017 Я не брат тобі, Ярино!
373A 0007 Ти не брат мій! ти не брат мій!
373A 0007 Ти не брат мій! ти не брат мій!
388A 0020 І брат брата поцілує
321B 0031 І наш Сократ, убогих брат
326B 0007 І наш Сократ, убогих брат

БРАТА 16

- 372A 0023 Свого брата...» «Перехрестись!
373A 0022 І сестру і брата,
378A 0034 Мов рідного брата.
388A 0020 І брат брата поцілує
401A 0026 Шукай собі брата в палатах і в хаті
313B 0002 І дорізали брата,
313B 0003 Кров'ю брата впились
313B 0011 І дорізали брата
336B 0023 Випровожа сестра свого брата...
336B 0024 Випровожала сестра свого брата...
357B 0015 Де мене, мов брата,
385B 0027 І брата й не брата
385B 0027 І брата й не брата
385B 0029 Брата -- і не брата
385B 0029 Брата -- і не брата
386B 0017 брата

БРАТАМ 3

- 390A 0018 Братам добрим добром давнім
390A 0020 Братам добрим добро давне
390A 0022 Братам добрим добро певне

БРАТАМИ 4

- 398A 0033 Братами торгують
358B 0020 З братами дієте... Закони
392B 0024 Лани братами оремо
398B 0015 Назвав їх братами:

БРАТАТЬСЯ 1

- 325A 0040 Жить би та брататься

БРАТАЮСЬ 1

- 348B 0003 Пишу собі, з людьми братаюсь

БРАТЕ 24

- 326A 0014 Які ляхи, брате?»
326A 0029 Лічать зорі? Добре, брате!
326A 0039 Ну, брате Максиме!»
334A 0017 Провітрився.-- Батьку! брате!
334A 0028 Батьку ти мій, брате,
364A 0001 Бур'ян, мабуть, брате!
371A 0004 Так от як, брате: треба в люди
401A 0024 Така моя рада, незнасмей брате,
401A 0030 Отак-то, мій друже, молись, брате, Богу
316B 0027 Дивлюсь, твоя, мій брате, мати
317B 0005 Дивлюсь, аж, брате, твоя мати
337B 0009 І надія, брате,
337B 0028 То нищечком, брате,
340B 0011 Якби ти, брате, свині пас...
343B 0050 Максим отой, брате!
344B 0036 Мій друже, мій брате!
348B 0039 І ми пішли... Ох тяжко, брате,
353B 0014 Амnone, брате мій! Я! Я!
372B 0010 І тебе, мій брате
372B 0025 Отойді мене, мій брате
376B 0009 І не турбуйсь, брате!
383B 0023 А що пак, брате, чи жива
384B 0025 А що пак, брате, чи жива
438B 0011 Кропилами будем, брате,

БРАТЕРСТВО 1

- 364A 0002 За честь, славу, за братерство

БРАТИ 5

- 392A 0013 Прокиньтєся ж, брати мої
316B 0013 Брати розійшлись
316B 0014 Брати розійшлися
365B 0022 Ходім, брати, у неділю
424B 0031 Брати ж його, ученики

БРАТИКУ 2

- 393A 0006 Скажи ж мені, мій братику
394A 0003 Скажи ж мені, мій братику

БРАТИ-ОТАМАНИ 1

299A 0027 Чи так, брати-отамани?»

БРАТИСЬ 1

379A 0014 Коли не хоч братись,

БРАТІВ 2

355A 0006 Братів визволяти.

316B 0005 Братів на чужині

БРАТІКУ 1

371A 0043 Братіку Степане! що в тебе
болить?»

БРАТІЯ 1

333B 0048 І нині, братія моя,

БРАТОЛЮБІЄ 1

399B 0031 То братолюбіє... І діти,

БРАТОМ 5

372A 0039 Вже не братом, з Запорожжя,

379A 0016 А ти мені братом,

391A 0012 З братом добрим добро певне

391A 0022 З братом добрим добро певне

391A 0024 З братом добрим добро певне

БРАТСТВА 3

319B 0011 І слово братства і любові

332B 0025 А із братства те бурсацтво

332B 0027 А із братства те бурсацтво

БРАТСТВІ 1

371A 0022 Не такого, як у Братстві,

БРАТУ 1

437B 0027 Любому брату на помоч.

БРАТЬ 4

303A 0001 Вийдуть дівчата воду брать,

303A 0023 Дівчата вийдуть воду брать,

348A 0014 Ні жита жать, ні льону брать,

320B 0035 І все моє, все можна брать,

БРЕДНЯ 1

400A 0014 Та то бредня. Я не дітей

БРЕДУ 1

359B 0020 З байстрам розхристана бреду

БРЕХАТЬ 1

346B 0008 На старість учиться брехать,

БРЕХНЕЮ 1

346B 0012 Брехнею, бач, вийдеш всюди,

БРЕХНІ 1

346B 0010 Його скаженої брехні.

БРЕХНЯ 4

324A 0023 Брехня; співай, яку знаєш, а то й
дзвона не діждемо,

332A 0023 Брехня; старче божий, співай, яку
знаєш, а то й

346B 0016 Брехня в дурні. А я собі,

400B 0018 Все брехня: царі, попи!..

БРЕШЕ 2

324A 0018 Добре погуляєм! правду співа, як
не бреше

332A 0017 бреше

БРЕШИ 1

326A 0045 Не бреші, проклятий!

БРЕШУ 1

356B 0018 Ба ні, брешу... в селі дівчаток

БРЕШУТЬ 1

364A 0005 Брешуть люди,-- легше плакати

БРИЛИКОМ 1

414B 0026 Неначе бриликом, свою,

БРИЛІ 1

387A 0008 В брилі, на присьбі. Перед їм

БРИТВА 1

328A 0003 Чи всі вони ще, як бритва,

БРИТВОЮ 1

318B 0032 Як бритвою, старий голить

БРОВАРСЬКОГО 1

349B 0016 З Броварського лісу,

БРОВЕНЯТА 2

306A 0013 Дала,-- кажуть,-- бровенята,

308A 0007 Дала,-- кажуть,-- бровенята,

БРОВИ 6

344A 0003 Бо не бачать, що є брови,

347A 0040 Його доля -- мої брови,

348A 0024 Нащо брови змалювала,

350A 0003 Мої чорні брови

360A 0004 І чорніє брови

363B 0021 Зношу свої чорні брови

БРОДИТЬ 1

295A 0024 То дівчина бродить,

БРОДУ 3

- 359В 0019 В Дунаєві шукаю броду,
369В 0014 Чому дівчина до броду
369В 0016 Чомусь дівчина до броду

БРОНЗИ 1

- 397В 0037 Із бронзи литого Нерона,

БРЯЗЧАЛИ 1

- 377В 0008 Дзвоники брязчали.

БРЯЗЧАТЬ 1

- 436В 0008 Шаблі брязчать на шеломах

БРЯЗЧУТЬ 1

- 437В 0004 Брязчуть шаблі о шеломи,

БУБЛИК 2

- 306А 0010 То бублик, то гроші
308А 0004 То бублик, то гроші

БУБЛИЧКІВ 1

- 400А 0031 Той бубличків, паляничку

БУВ 21

- 303А 0014 Там не одинокий з нею був би я.
319А 0023 Заспівав би -- був голосок,
322А 0025 Таким і я колись був...
324А 0033 Далєбі, дав би карбованець, якби
був не пропив
342А 0031 Учора був на базарі
342А 0054 Був і батько, та не стало,
370А 0024 В Шляхетчині, то ти ще був
401А 0043 Колись-то був). Сидять, куняють.
317В 0018 А ти колись був кликаний
318В 0003 А він колись був кликаний,
318В 0018 А він колись був кликаний,
319В 0017 А я козак був. Позичать
321В 0017 Був собі князь, була й княгиня
342В 0035 Був я. Ані вина,
342В 0038 Був я. Тойді, сину,
343В 0049 Отакий-то був непевний
344В 0002 Був Максим той. Мені ж, сину!
346В 0027 То був поселений варнак,
352В 0047 Бо то був первенець його)
373В 0029 А сотник був собі багатий
392В 0037 Я стар був, немощен. Послав

БУВА 1

- 346А 0020 Бува на сім світі:

БУВАЄ 6

- 339В 0011 Бо іноді так буває
339В 0013 А іноді так буває

- 350В 0018 Якби, буває, хоть на час
352В 0045 Щоб не завадило, буває!..
377В 0003 Як-то дадуть! Бо бува[є]
380В 0028 А воно, буває, з його

БУВАЛО 4

- 410А 0032 Дівчата, бувало,
341В 0040 Бувало вигляне із хижі
346В 0031 Бувало, меж талами
349В 0005 Всього бувало...

БУВАЛЬЩИНУ 1

- 346В 0036 Свою бувальщину. Од Бога,

БУВАЮТЬ 1

- 389В 0007 Бо всякі матері бувають!

БУГАЙ 2

- 354А 0006 І шкурою, сірий бугай, стрепенув
353В 0003 Як той бугай лежить здоровий

БУДЕ 65

- 299А 0024 Що буде, то й буде.
299А 0024 Що буде, то й буде.
300А 0005 Нехай буде отакечки,
304А 0004 Не смійтеся, люди,-- недобре вам
буде:
304А 0016 Не знала ж Катруся, що таке їй
буде
304А 0028 Смерть не за горою... А що буде з
сином?..
305А 0002 Скажуть -- гірше буде...
319А 0016 Та що з того буде?
325А 0003 А тепер що буде? Сховайся за
гору
326А 0030 А поки що буде
335А 0006 У реєстер. Нехай буде...
335А 0007 Нехай буде Голий,
345А 0039 Треба буде старостів ждати,
346А 0017 А лиха ще буде, буде,
346А 0017 А лиха ще буде, буде,
362А 0003 Дивлюся я, що дальш буде
362А 0004 Дивлюся я, що то дальш буде
362А 0005 Дивлюся я, що дальш буде
369А 0017 Ні, буде треба, хоч два года
370А 0004 Буде смак, буде смак.
370А 0004 Буде смак, буде смак.
370А 0041 Треба буде людей питать!
370А 0048 То й жінкою буде.
370А 0049 Та перш ось що! треба буде
371А 0007 Тойді й побачимо, що буде.
375А 0008 Нехай буде так, як буде
375А 0008 Нехай буде так, як буде

380A 0033 А що з того буде
 381A 0004 І знову не буде.
 384A 0005 Відтіть буде чути
 399A 0047 Та добре, добре, що ж дальш
 буде?
 400A 0038 Божилася, що буде жить,
 407A 0024 Та добре, добре, що ж там буде?
 408A 0038 А дочка й так буде.
 409A 0012 Кажуть люде, що суд буде,
 409A 0013 А суду не буде,
 411A 0016 Та ба... Не буде вже грішити.
 411A 0023 Хрестилася, що буде жить!
 414A 0032 Та добре, добре. Що дальш буде?
 322В 0012 Бо буде вже кого любить...
 322В 0043 Виростає, та не буде
 322В 0046 Буде веселити
 324В 0032 Отак було, отак і буде
 328В 0030 Отак було, отак і буде.
 339В 0018 І легше буде зароблять
 339В 0019 То легше буде й зароблять
 345В 0020 І поезії не буде,
 345В 0021 І не буде солі,
 354В 0020 Не буде там добра ніколи,
 354В 0023 А там, де люди, добре буде,
 367В 0015 Гай зелененький питать не буде
 367В 0031 Як нас буде піп в'язати
 374В 0039 Не до ладу буде
 376В 0010 Нехай буде так, як буде...
 376В 0010 Нехай буде так, як буде...
 379В 0022 Однаково буде!
 379В 0024 Однаково буде!
 388В 0045 Та ми не знаємо, що буде.
 390В 0031 Вам буде любо, любо жить!
 390В 0032 Любов та буде молодюю
 390В 0036 То не любов, то пекло буде,
 397В 0006 Уже й не буде. Ти сама,
 399В 0041 Уже й не буде!.. І сама,
 400В 0009 Що миловать Юпітер буде,
 414В 0008 Якая доля буде нам

БУДЕМ 7

299A 0031 А ми будем помагати,
 301A 0010 Та більше не будем!..
 379A 0015 То так будем. Я сestroю,
 323В 0043 Хазяйський голос,-- Будем пить,
 327В 0043 Хазяйський голос: «Будем пить,
 365В 0027 Будем поминати.
 438В 0011 Кропилами будем, брате,

БУДЕМО 2

355A 0005 Будемо гуляти,
 346В 0009 А ми не будемо читать

БУДЕНЬ 1

354A 0013 Темно всюди, як у будень

БУДЕТЕ 3

389A 0020 Доколи будете княжити
 389A 0021 Доколи будете стяжати
 365В 0021 Не будете, вражі ляхи

БУДЕШ 7

314A 0025 Будеш панувати
 334A 0001 Отак! отак! в раю будеш
 348A 0002 Не вмреш, будеш панувати,
 348A 0003 Будеш діток годувати».
 371A 0026 Будеш Богу молитися,
 380В 0017 І будеш щаслива!
 415В 0011 Повинна будеш перейти

БУДИНКАХ 1

400A 0040 У будинках.-- Уже його

БУДИНКУ 4

325A 0031 У будинку господиня
 326A 0015 По тім боці у будинку
 327A 0004 У будинку на тім боці»
 339A 0009 У будинку на тім боці,

БУДИНОК 2

339A 0016 Аж у будинок. В самий льох.
 383A 0030 Мов будинок пливе... А в галері

БУДИТИ 2

301A 0004 Ляшеньків будити...
 302A 0004 Ляшеньків будити

БУДИТЬ 1

299A 0022 Нехай ворон будить:

БУДУ 15

323A 0035 Та й дивиться буду...
 341A 0004 Та й дивитись буду
 343A 0027 Буду ходить, буду любить,
 343A 0027 Буду ходить, буду любить,
 345A 0007 Буду вам співати, поки не загину...
 368A 0026 Світи, зоре. А я буду
 385A 0021 Я не буду й знати
 318В 0027 Що не в Україні буду жить
 338В 0051 Я буду знову сповідати
 344В 0014 І каратись буду
 374В 0040 Не буду я чужі воли
 391В 0007 Та буду жить собі та жить!
 392В 0014 Та й буду жить собі та жить,
 392В 0016 Та й буду жить собі та жить,
 439В 0010 В райочку буду спочивати

БУДУВАТИ 1

421В 0035 Із очерету будувати,

БУДУЄ 2

441В 0008 Будує кедрові світлиці,

441В 0012 Будує кедрові світлиці,

БУДУТЬ 9

325А 0018 Добре, хлопче, ножі будуть,

334А 0023 Добре, сину, ножі будуть

321В 0015 Та ще й хвалить і славить будуть!

340В 0027 На світі жить будуть?

340В 0028 Жить на світі будуть?

342В 0005 Нехай будуть люде знати,

376В 0006 Будуть собі тинятися

439В 0018 Колись-то будуть. Дурю! Дурю!

439В 0019 Колись-то будуть. І дурю!

БУДЯК 1

411В 0032 Бур'ян! і кукіль! і будяк

БУДЬ 1

403А 0010 Не йди, небога, будь ти з нами,

БУЙНИЙ 1

300А 0036 Гуляй, буйний, полем,

БУЙНИМ 4

322А 0008 Там могила з буйним вітром

322А 0012 Там могила з буйним вітром

322А 0014 Там могила з буйним вітром

322А 0018 Там могили з буйним вітром

БУЙНІ 1

323А 0025 Його буйні вітри полем рознесуть

БУКВАРЬ 1

423В 0037 Букварь списали їй. Взяла,

БУЛА 50

299А 0037 Була колись козацькая

300А 0014 Була колись гетьманщина

323А 0019 А щоб більше була правда

324А 0035 До грошей я не дуже ласий, цур
ім, аби була ласка

331А 0015 А щоб певна була правда

340А 0023 Була собі Гандзя

342А 0053 Була собі мати,

373А 0003 Була б тебе не любила

381А 0047 Щоб щаслива була жінка

386А 0014 Щоб була вона за матір

402А 0028 Як була я молодиця,

402А 0031 Цілували б, була б рада.

402А 0040 Де ж ти була, що заблудила?

403А 0003 Я в приданках була, впилася,

405А 0011 Що й я в Волощині була!

405А 0029 Була колись, тепер нема,

406А 0013 Трохи була не втопилась,

406А 0039 Та й заснула! Якби була

414А 0024 Що я була крепачкою

414А 0026 Що я була була крепачкою

414А 0026 Що я була була крепачкою

321В 0017 Був собі князь, була й княгиня

323В 0027 Мов пташечка, у всіх була

325В 0016 Була багата,-- говорила,

325В 0023 Вона була ще молодою

327В 0029 Мов пташечка, у всіх була,

329В 0019 Була багата,-- говорила,

329В 0026 Вона була ще молодою

335В 0023 Була собі Катерина,

341В 0024 Так і пиши, була криниця

341В 0025 Отак пиши. Була криниця

341В 0027 А в тім селі вдова б[ула?]

344В 0028 Бо тут Сибір була колись

347В 0037 Вона тойді була дитина!

353В 0034 Бо була вона над всіми

355В 0011 Бо була вона над всіми

358В 0035 Була молодою... прошептала

358В 0037 Була молодою...

367В 0034 Бодай була пропала

368В 0001 Бодай була я пропала

375В 0019 Не марне була!

383В 0028 Вона була помандрувала

384В 0003 Собі була -- та талану

384В 0030 Вона була помандрувала

385В 0005 А що за дівчина була!!

390В 0041 Аж у Почасві була!..

421В 0013 Ослиця ще й дійна була

423В 0018 Вона рідня якась була

425В 0037 Рідня була. Отож небога

437В 0022 Костьми була, политая

БУЛАВА 2325А 0006 Дай то, Боже милий, блисне
булава341А 0017 О Боже мій милий -- блисне
булава**БУЛАВАМИ 1**

321А 0024 З булавами, з бунчугами

БУЛИ 10

380А 0020 Ляхи були -- усе взяли,

321В 0019 Ще молоді собі були,

321В 0020 Жили в селі, були багаті.

347В 0008 А в неї паничі були,

347В 0009 Були однолітки зо мною

348В 0017 Вони ляхи були... Ніколе
 348В 0020 Як молодії ті були,
 365В 0009 Якби були батько, мати
 365В 0010 Та були б багаті,
 398В 0010 А ті були фараони...

БУЛО 69

301А 0009 Було колись, панували
 303А 0004 Так було перш; тепер дивись.
 303А 0026 Було так перш -- тепер дивись.
 305А 0031 Було б утопила
 305А 0041 Було таке, що й під тинном
 307А 0014 Було б утопила
 307А 0021 Було таке, що й під тинном
 312А 0037 Було б не любила
 312А 0038 Було б не пустила
 319А 0038 Що було, минуло...
 320А 0008 Було добре колись жити
 320А 0011 Було добре колись жити
 320А 0014 Було колись -- в Україні
 320А 0016 Було колись -- і козаки
 320А 0034 Було колись -- в Україні
 321А 0003 Було колись добре жити
 335А 0023 Не було нічого
 343А 0029 Хіба було коли в світі,
 346А 0011 Було б легше в домовині
 347А 0006 Співа, було, а іноді
 381А 0003 Те, що було, минулося
 381А 0045 Бо не було того дива,
 392А 0016 Було видно, було чути
 392А 0016 Було видно, було чути
 406А 0014 Та жаль було кинуть
 407А 0008 Щоб не знать було, що стрига.
 407А 0039 Отойді було громаді
 410А 0027 Нащо мені? (було каже)
 410А 0047 Аби було з ким пожити,
 413А 0001 Усе, було, розкажує,
 316В 0007 Було не йти, не кидати
 323В 0009 А Бог? ні, не знає, бо то було б
 диво,
 324В 0032 Отак було, отак і буде
 327В 0010 А Бог?.. ні, не знає, бо то було б
 диво
 328В 0030 Отак було, отак і буде.
 333В 0013 Та згадує, як то було
 334В 0017 Було колись, вже ніколи
 334В 0033 Було в світі жити!
 335В 0010 Було в світі жити
 337В 0012 Бо я було трохи не голе,
 341В 0026 Пиши, давно колись було
 341В 0032 Було не до того
 344В 0003 Було б не родиться
 344В 0006 Цього б було, мій голубе!

347В 0002 Було те вбогее село,
 347В 0054 Було б садити огород.
 348В 0052 Було, мов жабу ту, на списі
 351В 0024 Отойді було завчестя...
 363В 0001 Було мені в світі.
 365В 0011 Було б кому полюбити,
 365В 0012 Було б кому взяти.
 368В 0002 Легше було б в труні гнити,
 374В 0014 Щоб духу в хаті не було!
 374В 0029 Щоб не було вільного
 374В 0035 Щоб не було вільного
 377В 0012 Бо було весілля.
 377В 0039 То й не жаль було б сіроми.
 383В 0035 Сидить, було, та чепуриться,
 384В 0037 Сидить, було, та чепуриться,
 387В 0011 Лучше б було б не родити
 393В 0036 Сама... одно добро було
 393В 0038 Сама... одно добро було
 400В 0008 І сказано було ковать
 402В 0023 Тоді, дурні, і вам було б
 413В 0015 Теслу було і струг покине
 416В 0037 Во Іудеї не було!
 423В 0005 Було б, іскупленим рабам,
 423В 0034 Бо страх розумнее було
 430В 0033 Було меж людьми рику-зикау

БУЛЬВАР 1

397В 0033 Мести бульвар

БУНЧУГАМИ 1

321А 0024 З булавами, з бунчугами

БУНЧУКИ 1

300А 0026 Бунчуки? Гетьмани?

БУРЛАКУЄ 2

347А 0028 Нехай старий бурлакує,
 407В 0003 Не бурлакує, а жонатий

БУРНУС 3

413В 0024 Йому на той бурнус святешний,
 426В 0003 Йому на той бурнус святешний
 426В 0004 На той бурнус йому святешний

БУРСАЦТВО 2

332В 0025 А із братства те бурсацтво
 332В 0027 А із братства те бурсацтво

БУРСІ 2

374В 0012 Не так, як в бурсі!.. Помелом!
 374В 0013 Не так, як в бурсі!.. Помелом!

БУР'ЯН 4

364А 0001 Бур'ян, мабуть, брате!

- 411В 0032 Бур'ян! і кукіль! і будяк
422В 0040 Зострівся гость отой! Бур'ян
428В 0014 В бур'ян, в садок, поці[лу]вала

БУР'ЯНИ 4

- 404А 0025 У бур'яні...
418В 0029 У бур'яні, не то під тином
425В 0002 Сумуючи у бур'яні,
430В 0015 Вхопивши в бур'яні курча,

БУСУРМАНА 1

- 353А 0005 Катуй невіру бусурмана

БУСУРМЕНИН 2

- 331В 0004 І не звелів бусурменин
331В 0005 Та не звелів бусурменин

БУЦІМ 1

- 442В 0030 А ти буцім не добачаєш

БЫТЬ 2

- 384А 0009 Быть беде, быть беде!
384А 0009 Быть беде, быть беде!

Б'ЮТЬ 2

- 338В 0035 І те, що дурня всюди б'ють
338В 0036 Щоб знав, що дурня всюди б'ють

Б'ЮТЬСЯ 1

- 352А 0001 Б'ються за Ганнусю

Б'ЮЧИ 1

- 389В 0027 Поклони тяжкїї б'ючи,

В 713

- 295A 0007 Неначе човен в синім морю
295A 0009 Чи в бистрім Дунаю коня напува
297A 0003 Пошукаю в чорних хвилях
297A 0008 Пошукаю в чорних [хвилях],
297A 0013 Чи не в тебе вдався,
298A 0003 Чи не в тебе вдався,
300A 0008 Найду в шинку свою жінку,
303A 0013 І з вітром могила в степу
розмовляє,
303A 0029 Там з вітром могила в степу
розмовляє
303A 0031 Збираючись в люди, людей щоб
любить?
304A 0036 Та в пір'я пазурі хова;
304A 0048 Ні в кого спитати:
305A 0010 В латаній свитині
305A 0025 В окно виглядає
305A 0028 Сидить батько в кінці стола
305A 0034 Як дерево, стала в полі
307A 0012 Сидить батько в кінці стола
309A 0011 Має добре слово в світі сирота
311A 0013 Нема йому в світі хати,
312A 0013 В степу на могилі, щоб ніхто не
бачив,
313A 0004 Легше мені в труні лежать,
313A 0015 В степу заспівала
313A 0021 В степу заспівала...
313A 0039 Легше мені в труні лежать,
313A 0050 В степу заспівала
314A 0005 В степу заспівала...
314A 0028 Легше мені в труні лежать
314A 0039 В степу заспівала
314A 0043 В степу заспівала
315A 0017 Легше, мамо, в труні лежать,
318A 0035 Що діялось в світі,
319A 0027 Блужу в снігах та сам собі:
319A 0041 Що діялось в Україні,
320A 0005 Поки ляже в чужу землю
320A 0006 В чужій домовині.
320A 0014 Було колись – в Україні
320A 0025 В китайку повите.
320A 0028 Та про волю нишком в полі
320A 0032 А внук косу несе в росу,
320A 0034 Було колись – в Україні
321A 0001 Журба в шинку мед-горілку
321A 0011 В Дніпрі гирло затопило.
322A 0009 В степу розмовляє.
322A 0013 В степу розмовляє
322A 0015 В степу розмовляє,
322A 0019 В степу розмовляють,
322A 0028 Як квіточка в гаю
323A 0006 Підеш, упоравшись, в Вільшану,
323A 0037 Як окує всю в золото,
323A 0041 В углу собакою дροжить
324A 0001 Оксана в хаті... «Вбили! вбили!»
324A 0043 Гаснуть в неволі, розковать
325A 0007 Так ідучи думав в латаній свитині
325A 0032 Чом ти не в Вільшаній!
327A 0016 В Майданівку!
327A 0017 В Майданівку, чуєш?»
327A 0028 В потайники пустить огонь!
328A 0011 З ножем в руках, на пожарах;
328A 0018 Тільки звір вис, йде в село,
331A 0009 Добивечір в хату!
331A 0026 Та й пала в хаті, а старший
332A 0005 І темно... сумно... в хаті стало
333A 0014 В неволі гаснуть, розковать
333A 0025 Так думав, ідучи в латаній свитині
334A 0001 Отак! отак! в раю будеш
336A 0001 Або в пана у кайданах
336A 0002 В склепу пропадає.
337A 0023 В полум'ї, в пожарі
337A 0023 В полум'ї, в пожарі
337A 0026 Укупочці, в парі.
339A 0016 Аж у будинок. В самий льох.
340A 0016 Упоравшись, біжи в Вільшану
342A 0006 В село шкандибає;
342A 0007 В руках чоботи; на плечах
343A 0015 До Петруся, в гаю, в лузі,
343A 0015 До Петруся, в гаю, в лузі,
343A 0019 В раю жила... а іноді
343A 0029 Хіба було коли в світі,
344A 0010 В глухий домовині
346A 0011 Було б легше в домовині
347A 0001 Тяжко одинокій в степу
зострічать.
347A 0016 Вийшла в садок, послухала,
348A 0009 В степу погуляти,
348A 0040 Пішла в садок... серце мліє,
349A 0018 Без Петруся в гаю, в лузі
349A 0018 Без Петруся в гаю, в лузі
349A 0024 Пришла в хату – спала мати;
350A 0015 У нас в Україні
350A 0037 І в коси впилася
350A 0038 Кинувсь в воду, синю хвилю
350A 0040 Кинувсь в воду, пливе, синю
351A 0009 В осоки питає:
351A 0011 У нас в Україні:
352A 0006 В черевки... І од злості
354A 0010 Дрімає в харемі, в раю Візантія
354A 0010 Дрімає в харемі, в раю Візантія
354A 0022 Поїдемо в гості
355A 0016 В залізі руки принести
360A 0014 Тих чотири в хаті.
360A 0018 Тих чотири в хаті.
360A 0020 В усіх доля мати.
360A 0026 Не дай, Боже в багатого
361A 0013 А в городах, мов журавлі
361A 0036 Полинув би в Україну

- 361A 0043 Мов звір в гаї вис
362A 0020 У чужому возі в дорозі
363A 0017 Може, вернеться в некриту
364A 0022 Задзвонили в усі дзвони
368A 0037 І бебех в могилу!
368A 0038 А в третього, як у старця,
369A 0010 Так коло полудня в неділю,
369A 0012 Під хатою в сорочці білій
369A 0013 Сидів з бандурою в руках
370A 0003 Криши в юшку
370A 0024 В Шляхетчині, то ти ще був
371A 0004 Так от як, брате: треба в люди
371A 0013 Иди ти в Січ, як Бог поможе,
371A 0031 І гайда в дорогу!
371A 0043 Братіку Степане! що в тебе
болить?»
373A 0016 В серці запеклися!
373A 0024 Застав батько в хаті!
374A 0015 В табор не ховатись.
375A 0006 В твоїх руках все на світі.
375A 0013 В зеленому гаї.
375A 0026 В самім серці повернулось
377A 0016 І в синій хвилі потопає,
377A 0022 А в турецьку землю, агарянську,
377A 0029 В кайдани кували,
377A 0030 В царградську башту сажали,
377A 0031 В тяжкую роботу завдавали.
377A 0036 В турецькую землю, в тяжкую
неволю.
377A 0036 В турецькую землю, в тяжкую
неволю.
377A 0043 І згадав сирота Степан в неволі
378A 0005 В кайдани забили,
378A 0006 В тюрму посадили
378A 0025 Де ти в світі пробувався,
378A 0037 І в соро[ч]ці тонкій, білій
379A 0007 А я піду в Запорожжя.
379A 0032 В турецький неволі».
379A 0039 Поспішали в Україну
379A 0044 І в Січ завертають.
380A 0014 І в цариці, мов собаки,
380A 0018 Що нічого того в світі
380A 0023 В путо закували!
380A 0027 В сусіди прохатись.
381A 0010 В забутому краю,
381A 0036 І покропить в хаті,
383A 0003 І в Тясмині
383A 0022 Цар поїхав в Московщину,
383A 0030 Мов будинок пливе... А в галері
383A 0032 В одній ямі
384A 0004 Ночувати в Чуту
384A 0022 Вже ж і в крепость завдала
384A 0027 Він вже в череві кусає...
385A 0017 Стали їм в пригоді.
385A 0018 Серед лану в тумані
386A 0020 До діда в гості. Засміявся
386A 0022 До діда в гості. Засміявся
386A 0029 Ввійшла в хату, Катерина
387A 0008 В брилі, на присьбі. Перед їм
387A 0028 І мене з неволі в степу виглядай
388A 0023 В німецькі землі – у чужії
390A 0005 І мечі в руках добрі
390A 0011 Жить тяжко в оковах!
390A 0037 В научене людям
390A 0038 І в науку людям
391A 0007 Во тьму і в неволю
391A 0016 Воцариться в дому тихих
393A 0001 В
393A 0049 Стала в гаю і на полі
394A 0037 Стала в гаї і на полі
395A 0035 Стала в гаї, і на полі
396A 0015 Нехай в Дніпрі погуляє
396A 0028 І в Дніпро сховалась
396A 0029 І в Дніпро пірнула
396A 0044 Поки в вершу не сховали
397A 0010 Нехай в Дніпрі погуляє
397A 0035 Поки в вершу не сховали
397A 0045 Нехай в Дніпрі погуляє
398A 0008 І в Дніпро пірнула...
398A 0020 Росте в полі на могилі
399A 0028 В баговинні зеленому.
400A 0012 Чи в вас є Бог який-небудь?
400A 0028 Меж чужими в світі
400A 0032 Отак вона в селі жила
400A 0036 В палати сумнії, просила,
401A 0026 Шукай собі брата в палатах і в
хаті
401A 0026 Шукай собі брата в палатах і в
хаті
401A 0031 І мене в молитвах своїх пом'яни.
401A 0044 А за шатром в степу співає,
402A 0015 В свитині латаній дрожала,
402A 0018 І довгі коси в реп'яхах!..
402A 0029 Цілували мене в лице,
403A 0002 В яру пасеться вовкулак...
403A 0003 Я в приданках була, впилася,
403A 0009 І в домовину положить.
403A 0025 Хоч з гори та в воду...
403A 0031 В гарячий попіл; виступав
404A 0011 Не спиться старому ні в полі, ні в
хаті,
404A 0011 Не спиться старому ні в полі, ні в
хаті,
404A 0029 В Дунаї скупаюсь.
404A 0030 В зеленому баговинні
404A 0043 А в запічку діти.
405A 0011 Що й я в Волощині була!
405A 0012 Близнят в Бендерах привела,
405A 0015 В Туреччині сповила,
405A 0028 Чи є в Туреччині война?
405A 0031 Я думала, в Туреччині,
406A 0004 Не вступив і в хату,
406A 0007 В Україну повернула
406A 0030 Убігаю в хату,

- 407A 0005 Та в засік ховала,
408A 0002 До себе в палати.
408A 0012 І в вас так уміють??
408A 0019 Чи в вас єсть Бог який-небудь?
408A 0020 Отже в нас немає!
408A 0021 Пани вкрали та в шкатулі
409A 0007 В дорогу рушали,
409A 0017 В городи ходили,
409A 0041 Та в старій вчилась.
409A 0042 А на третє в Україну
409A 0045 За науку в ноги,
410A 0013 Мов в палатах, в своїй хаті
410A 0013 Мов в палатах, в своїй хаті
410A 0023 Або свічку в неділю
410A 0028 Чи-то в мене діти?!...»
410A 0030 Сама собі в світі
410A 0039 В хатиночці чисто, тихо,
411A 0010 А сина в карти проіграв!
412A 0004 Привели в палати
412A 0021 І свічку дала в руки,
412A 0032 В село зимувати,
413A 0035 Пішла в поле шукать зілля,
413A 0041 Пастухи в селі сказали,
413A 0047 І в могилу осиковий
312В 0018 Повіруєм ще трохи в волю
313В 0004 І в степу полягли
313В 0012 І в степу полягли
313В 0020 Присплять нечисті –і в огні
313В 0026 Присплять гадюки, і в огні
313В 0029 І в хаті вибите вікно
314В 0002 І тебе з калиною – і в гаї
314В 0008 В чужій сем'ї, в чужій землі
314В 0008 В чужій сем'ї, в чужій землі
314В 0013 Тебе з калиною, і в гаї
314В 0018 В чужій сем'ї, в чужій землі
314В 0018 В чужій сем'ї, в чужій землі
316В 0006 В неволі канають
316В 0016 В чужині блукають
316В 0018 В широких хмарах весняних
316В 0023 В широких хмарах весняних
316В 0029 В широких хмарах весняних
317В 0011 Поки в землю опустила.
317В 0015 В вікно заглядає
317В 0017 В хату вечеряти
317В 0027 Поки в землю опустила,
317В 0029 В вікно заглядає.
318В 0002 В хату вечеряти
318В 0012 Поки в землю опустила
318В 0014 В вікно заглядає
318В 0016 В хату вечеряти
318В 0017 Вечеряти в хату
318В 0027 Що не в Україні буду жить
318В 0028 Що не в Україні поховають
319В 0007 В степи-вертепи ро[знесли]
319В 0008 В степи-вертепи понесли
319В 0009 В останню тяжкую минуту
320В 0023 В зеленім гаї
320В 0026 В зеленім гаї, як у раї
320В 0028 Неначе в раї – темнім гаї
320В 0030 А що там робиться в селі,
321В 0020 Жили в селі, були багаті.
321В 0022 В яру ставок,
321В 0033 Сократ і в сні не пускає.
322В 0002 Виплакала в самотині,
322В 0005 Даєш волю в світі,
322В 0011 І житні в Господа просила,
322В 0033 В мундирі згадала.
322В 0050 В землю опустили
322В 0052 В калюжах з дітьми на
322В 0053 В калюжах з дітьми у яру
323В 0032 До неї в покої,
323В 0046 В своєму тихому покої
323В 0048 Неначе в поле виступають,
323В 0049 Утіка в село сова.
324В 0004 В саду все покотом лежало
324В 0009 Іде в покої – скверний гаде,
324В 0022 Пани в саду й не ворушились.
324В 0033 В гріхах родились ми для зла,
325В 0002 В моїй Україні убогий,
325В 0012 В монастирі ми спочивали
325В 0018 Верталась в Києв – одпочить,
325В 0019 Зайшла в Чигрин до нас, убогих,
325В 0030 В яких то праведних містах,
325В 0037 А сич в лісі, то на стрісі
326В 0004 В яру ставок
326В 0008 Сократ і в сні не пускає
326В 0016 Помарніли в самотині...
326В 0043 В мундирі згадала.
327В 0003 В землю положили
327В 0004 В яму опустили.
327В 0020 А може уже в Києві
327В 0033 До неї в покої,
327В 0041 Аж у гаї... бо в покоях
327В 0046 В своєму тихому покої
327В 0048 Неначе в поле отхожають,
327В 0049 І утіка в село сова.
328В 0002 В саду все покотом лежало,
328В 0013 Пани в саду й не ворушились,
328В 0017 В нашу Україну,
328В 0020 В селі сироти і вдови
328В 0031 В гріхах родились ми для зла,
328В 0044 В моїй Україні убогий,
328В 0046 І в монастир отой убогий
329В 0007 В монастирі, що в їх сестра
329В 0007 В монастирі, що в їх сестра
329В 0010 В моїй Україні убогий,
329В 0012 І в монастир отой дівочий,
329В 0017 Що в монастир зайшла сестра,
329В 0021 Верталась в Київ. Одпочить
329В 0033 В яких-то праведних містах,
329В 0036 І в нашій славній Україні
330В 0007 Мов діти в білих сорочках
330В 0031 В Бендери з Полтави.
331В 0013 Що діялись в Україні

- 331В 0024 Як дзвонили в Україні
 331В 0028 Як канають в Гетьманщині,
 331В 0042 В сотниковім храмі...
 332В 0029 В червонім ритім аксамиті
 333В 0001 В червоних штанях аксамитних
 333В 0014 Тяжко в світі жити
 333В 0016 У келії, неначе в Січі,
 334В 0003 В ярах, в болотах лежать гармати,
 334В 0003 В ярах, в болотах лежать гармати,
 334В 0008 А де похований, в якому краю
 334В 0014 Москалі рознесли вали в Полтаві,
 334В 0029 В довгій рясі Семен Палій
 334В 0033 Було в світі жити!
 335В 0010 Було в світі жити
 335В 0019 В степу безкраім за
 335В 0020 В степу безкраім за Уралом
 336В 0001 Росла в наймах, виростала
 336В 0020 В далеку дорогу славні компанійці
 337В 0010 Не дають мені в неволі
 337В 0023 Як канаю я в неволі,
 338В 0003 Як канаю я в неволі,
 338В 0017 Гайда в кошари! Гайда в неволю!>
 338В 0017 Гайда в кошари! Гайда в неволю!>
 338В 0021 Ще прийде ніч в смердячі хати,
 338В 0024 Не малодушіє в неволі
 338В 0044 Не дай, Боже, в чужім краю
 338В 0045 Загинути в неволі.
 339В 0003 В неволі, в каторзі каратись,
 339В 0003 В неволі, в каторзі каратись,
 340В 0002 Вторік в Ромні...
 341В 0018 І рушає в поле...
 341В 0019 Шкандибає в поле...
 341В 0027 А в тім селі вдова б[ула?]
 341В 0028 А в тім селі вдова жила
 342В 0016 Пропав і я. Та не в шинку,
 342В 0022 Як на квіточку в садочку
 343В 0004 В розкошах, а вдові
 343В 0015 То в зятя, то в сина
 343В 0015 То в зятя, то в сина
 343В 0018 Як на квіточку в садочку,
 343В 0020 А я в шинку...
 343В 0034 Забили в скрепицю
 343В 0038 В нас на Україні.
 344В 0017 Пазорями в твою душу...
 346В 0013 А не вийдеш в люди.
 346В 0016 Брехня в дурні. А я собі,
 346В 0026 В неволі злій, зострів я діда.
 347В 0006 Мене побачила в селі
 347В 0007 Та й узяла собі в покої.
 347В 0008 А в неї паничі були,
 348В 0001 Пішов я писарем в громаду,
 348В 0010 В селі проходу не дають.
 348В 0016 Таки в домашньому костьолі
 348В 0035 А ми в діброву поховались
 349В 0004 Та й пустиш в степ
 349В 0015 Вийшов я з ножем в халяві
 349В 0035 Пішов собі тихо в Київ
 349В 0040 В траві за валом посідались
 349В 0041 В траві за валом посідали
 349В 0052 В селі гуляли, в карти грали
 349В 0052 В селі гуляли, в карти грали
 350В 0001 В дворі гуляли, в карти грали
 350В 0001 В дворі гуляли, в карти грали
 350В 0009 Не йди, кажуть, сиди в хаті,
 350В 0013 Неначе хлопчик в льолі білій
 350В 0014 Неначе ляля в льолі білій
 350В 0020 Та в степ таки пришкандиба[ли],
 350В 0021 Коли не в наймах де застряли
 350В 0022 Або не хилите в шинку
 351В 0029 Та в шинку зостріла
 352В 0007 Сидять в світлицях взаперті
 352В 0008 Та тяжко плачуть в самоті,
 352В 0016 А цар (святий), узявшись в боки,
 352В 0018 В зелений сад.
 352В 0019 А в садочку мраморова
 352В 0021 Крізь листочки, а в купальні
 353В 0010 І в темну храмину веде...
 354В 0009 Отиде в області своя
 354В 0022 Ходімо в селища, там люде,
 354В 0039 В траві при долині
 354В 0043 Блукала в Києві одна
 355В 0038 В труну з сином положили,
 356В 0016 І вольнодумствує в шинку,
 356В 0018 Ба ні, брешу ... в селі дівчаток
 357В 0001 І вольнодумствує в шинку,
 357В 0004 І вольнодумствує в шинку
 357В 0007 Як нині – в дальній стороні
 357В 0008 Та ще й в неволі, степ і море
 357В 0033 А я, зоренько, в неволі
 358В 0015 Сльозами в воду розлилось.
 358В 0022 Собі в покої... Незабаром
 358В 0024 З весілля та в гусари.
 358В 0025 Назавтра в город одвезли
 358В 0026 Та й заголили в москалі!
 358В 0027 Собі в покої... Незабаром
 358В 0029 Назавтра в город одвезли
 358В 0030 Та й заголили в москалі!
 359В 0014 Попадали в воду
 359В 0015 Попадали неначе в воду
 359В 0019 В Дунаєві шукаю броду,
 360В 0021 В копиці спать, а вранці рано
 360В 0025 В копиці спать собі, а рано
 361В 0031 Де дітися в світі,
 361В 0038 В степу високая трава
 362В 0026 В далекому краї.
 362В 0034 В широкій пустині.
 363В 0001 Було мені в світі.
 363В 0002 І в сем'ї веселій тихо
 363В 0007 І в сем'ї веселій, тихій
 365В 0002 В зеленому гаї,
 365В 0015 Дівуючи в самотині,
 365В 0028 В Переп'яті ночували,

- 366В 0009 У Бихові, в славнім місті,
367В 0006 І попросять в хату
367В 0007 І попросять тебе в хату
367В 0012 Без ворогів можна в світі
367В 0014 Мене не стане, не йди ти в люде
368В 0002 Легше було б в труні гнити,
368В 0003 Як з тобою в світі жити.
368В 0007 Місті в Чигирині
368В 0021 Ой копали йому в степу при дорозі
368В 0026 Що не даєш мені в світі
369В 0022 Та піду я в найми наймуся,
370В 0030 Та сам в собі когось шукаєш,
371В 0007 Не лізе в голову нічого
371В 0015 Та нема кому в світі
371В 0021 Прийде, прийде в мою хату
372В 0020 Та в неволі жити
372В 0026 Отойді згадай в неволі
372В 0033 Звір в пустині, та повіє
372В 0037 Та в неволі жити
373В 0016 Старому в дурнях побу[вать]
373В 0025 А що то діється там в хаті
374В 0012 Не так, як в бурсі!.. Помелом!
374В 0013 Не так, як в бурсі!.. Помелом!
374В 0014 Щоб духу в хаті не було!
375В 0002 В синьому жупані
375В 0025 В жупан дорогий
375В 0034 В нас попанувати,
376В 0005 Поки пани в селах,
376В 0041 Дали в город знати,
376В 0046 Та в тюрму захвасували...
376В 0048 На верстовім шляху в полі
377В 0001 Одпочити в холодочку
377В 0013 Молодую везли в хутір
377В 0020 В залізах пізнала,
377В 0044 І етап в дорогу
379В 0001 Дівчина в долині
379В 0002 А вранці в неділю
379В 0005 Дівчина в долину.
379В 0033 І вийде в люди показати
379В 0044 Хто в люди, в найми
379В 0044 Хто в люди, в найми
380В 0001 На заробітки, в москалі
380В 0025 Занапастить в світі
381В 0028 Бо в світі пари не найшов)
381В 0035 В бо
381В 0036 В дулевину себе закуй
382В 0003 І на престолі і в неволі,
382В 0004 В світлиці розуму і волі
382В 0007 І на престолі і в неволі,
382В 0013 Та чарки в руки не дають
382В 0015 Ще лихо в люльці б собі спало
382В 0018 Та чарки в руки не дають
382В 0028 В селі веселому, в ряднині
382В 0028 В селі веселому, в ряднині
382В 0037 Що піде в люде, що колись,
383В 0002 Малого хлопчика в селі
383В 0010 Де мати в тяжкую годину
383В 0015 В далекій каторжній неволі
383В 0031 В старій шинелі, та змарніла,
383В 0034 Казали, в Київ у черниці.
383В 0039 Казали, в Чигирин пішла,
384В 0018 Де мати в тяжкую годину
384В 0022 В далекій катор[ж]ній неволі
384В 0033 В старій шинелі, помарніла,
385В 0001 Казали, в Чигирин пішла,
385В 0019 Та в Дніпро широкий понесла,
386В 0006 Сльози висушить в неволі?
386В 0013 Та в Дніпр широкий понесла.
386В 0038 Книжечку в неволі
386В 0041 В далекій неволі!
387В 0002 Кайдани в неволі!
387В 0003 В неволі кайдани!
387В 0010 Та не вийшов в люде!
387В 0020 Вечерять в хаточку.
387В 0023 І власть панам в твоім раю...
387В 0025 Запершися собі в палатах,
387В 0028 І власть панам в твоім раю...
387В 0031 Запершися собі в палатах,
387В 0033 Я тільки хаточки в тім раї
387В 0037 Сади панам в твоім раю,
388В 0004 Сади панам в твоім раю,
388В 0019 Та в самім серці уляглось
388В 0035 Ходімо в сад, ходім в палати,
388В 0035 Ходімо в сад, ходім в палати,
388В 0039 В палати хлопчика в постоях,
388В 0039 В палати хлопчика в постоях,
388В 0041 А потім в школу оддала.
390В 0021 Поїду в Київ, помолюся...
390В 0043 В село небога привезла
391В 0021 Находять труту в животі!
391В 0038 І зараз в Київ одвезли.
391В 0040 В тюрмі глибокій... в добрий час
391В 0040 В тюрмі глибокій... в добрий час
391В 0041 В кайдани добре закували,
392В 0003 Мале хлоп'яточко в стерні.
392В 0040 На людях із села в село
392В 0041 На людях їх з села в село
393В 0006 Соломи в сіни наносили.
393В 0011 Соломи в сіни наносили
393В 0017 Хто коло тебе в світі стане
393В 0019 Хто коло тебе в світі стане
395В 0005 В очах веселих. Любо їм,
395В 0012 В очах веселих. Любо їм,
395В 0021 В багно погане затоптали
395В 0022 В багно погане заховали
396В 0035 До себе в терми на вечерю
397В 0008 Сама вечерять сядеш в хаті...
397В 0017 В галерах одвезли. І син,
397В 0023 Гние в неволі! І не знаєш
397В 0025 І там уже його в кайданах
397В 0029 Як Бога в
397В 0032 Його в кайданах поженуть
397В 0036 І в Капітолію з собором
398В 0040 Перелечу в літа,

- 398В 0043 В паскудних оргіях канав;
398В 0048 Із краю в край, по всій землі
399В 0020 В Алкіда первенець її росте...
399В 0029 Ідучи в Рим благовістити
399В 0033 Трохи не голії, не в ряд
399В 0046 В підземній страшній узи
399В 0047 В кайданах одвезли. І син
399В 0051 Гніє в неволі. І не знаєш,
400В 0004 І в Капітолій із собора
400В 0032 З християнами в кайданах
400В 0052 В болоті крові замівсь
401В 0004 Кругом в три лави обступили
401В 0035 І помолилась в перший раз
402В 0005 До себе в терми на вечерю
402В 0006 До себе в терми на вечерю
402В 0009 Сама вечерять сядеш в хаті
402В 0034 Ти спиш в кіюті, а кати...
402В 0035 Ти спиш в кіюті, а царі...
402В 0037 І той юродивий в кайданах
402В 0039 Рядами довгими в кайданах
403В 0011 Не помарніла в чужині
403В 0012 В далекій неволі.
403В 0014 В степу безлюднім в чужині,
403В 0014 В степу безлюднім в чужині,
403В 0015 В далекій неволі.
403В 0016 Ти в кайданах пишалася
404В 0002 Не помарніла в чужині
404В 0022 В степу безлюднім, в чужині
404В 0022 В степу безлюднім, в чужині
404В 0023 Ти в кайданах пишалася
404В 0041 В степу безлюднім в чужині
404В 0041 В степу безлюднім в чужині
404В 0042 В степу, безлюдному степу
405В 0023 Де ти в чорта забарилась
405В 0039 Де ти в чорта забарилась
406В 0017 Пішла в снопи, пошкандибала
406В 0020 Пішла в снопи, пошкандибала
410В 0002 У рушнику та в хустині
410В 0003 Чи то в шинку з багачами
410В 0004 Чи то в степу з чу[маками]
410В 0008 У рушничку та в хустині
410В 0019 І знову в хвилі заховавсь...
411В 0005 Або б в калюжі утопивсь
411В 0008 Або б в калюжі утопивсь
411В 0009 В г
411В 0010 Гарнесенько в багні свинячим
411В 0011 Або в колісці ще опивсь
411В 0012 Або в колісці ще опивсь
411В 0013 Або в колісці ще упивсь
411В 0026 Аж ось, не в самім Назареті
411В 0029 І в Віфлієм з малим пішла
411В 0030 І в Віфлієм з байстрам пішла
411В 0031 І в Віфлієм з малим пішла
412В 0021 Благословенная в женах,
413В 0011 В убогій і чужій хатині.
413В 0012 На ранню квіточку в гаю,
414В 0011 Од вітру хилиться в яру.
414В 0029 І заховалася в гаю.
414В 0031 О ти, пречистая в женах!
414В 0033 В яких ярах? в яких лісах?
414В 0033 В яких ярах? в яких лісах?
414В 0034 В яким незнаємім вертепі
415В 0013 Тобі вже зазирає в очі
415В 0034 В оазис бондарів убогий.
416В 0009 Ходімо в кушу – опочий.
416В 0015 В одному білому хітоні,
416В 0023 І в кушу гостя молодого
416В 0030 В куточку мовчки прихилилась
416В 0043 І в житниці соберемо
417В 0007 А гость за нею, і в ярочку
417В 0023 Ходімо в церков повинчаймось,
417В 0026 В своїм оазисі. Ідуть...
418В 0010 Убита й кинута в рові...
418В 0026 В свою убогую хатину.
419В 0005 В торбину мовчки положила
419В 0038 Сховалось, і смеркло в полі.
420В 0030 В їх чистій праведній крові...
421В 0011 В Єгипет кроткую Марію
421В 0021 В гарем з царем розкошувати...
422В 0017 Ременю доброго. В хатину
422В 0020 Ходімо в Назарет, дитино!
422В 0024 А Йосип заходився в хаті
422В 0025 В дорогу морщить постолі.
422В 0035 Усе сплюндровано, в пустині
422В 0037 В ярочок тихий до криниці
423В 0024 В сусіди у найми проситись.
423В 0043 Таки вдовенко в його вдавсь.
423В 0044 То вдвох собі й ходили в школу.
424В 0003 Іван пішов собі в пустиню.
424В 0006 І ти пішла. В старій хатині,
424В 0007 В чужій, покинула його,
424В 0024 В чужій позиченій труні
424В 0026 Її зарізали в тюрмі.
424В 0038 І ти, великая в женах!
424В 0043 В їх душі вбогії. Хвала!
425В 0005 Тебе в порфіру і вінчали,
425В 0010 Мов золото в тому горнилі,
425В 0011 В людській душі возобновилась.
426В 0026 Тернами в наготі вела
427В 0029 В утробі праведную душу
428В 0005 Все, все сплюндровано. В пустині
428В 0006 Все, все сплюндровано. В руїні
428В 0010 Ще в перший раз дитячі сльози
428В 0011 Ще в перший раз младенчі сльози
428В 0014 В бур'ян, в садок, поці[лу]вала
428В 0014 В бур'ян, в садок, поці[лу]вала
428В 0020 То вдвох собі й ходили в школу
428В 0023 Таки в самий Єрусалим
428В 0039 Та й рушили собі в дорогу
429В 0002 І найде дірочку в хітоні
429В 0011 В Єрусалим на слово нове
429В 0014 В душі невольничій. Амін
429В 0015 В душі невольничій малій
429В 0024 Тебе в порфіру і вінчали,

429В 0029 Мов золото в тому горнилі,
 429В 0030 В людській душі возродилась,
 429В 0031 В душі невольничій малій,
 429В 0032 В душі скорбящей і убогій.
 430В 0015 Вхопивши в бур'яні курча,
 430В 0020 Та, взявши, в пута замели
 430В 0023 Побачивши одного в путах,
 430В 0030 Заперли в щелепи удили
 430В 0031 І в Вавілоні посадили
 430В 0032 В тюрму глибоку, щоб не чуть
 431В 0009 В своїй крові! Плач великий
 431В 0021 В добрі і роскоші!.. Країно!
 433В 0001 В Путивлі славним вранці рано
 433В 0003 В гаю зозулею кує,
 433В 0009 В каламутному тім Дунаї;
 433В 0018 В Путивлі рано на валу:
 433В 0030 В степу між тучею розвіяв!
 433В 0032 В Путивлі-граді Ярославна:
 433В 0036 Текучи в землю половчана;
 434В 0004 В Путивлі на валу, на брамі.
 434В 0022 В степу по тирсі розметав
 434В 0024 Текучи в землю половецьку
 434В 0025 В Путивлю на валу не рано
 434В 0040 Омочу, каже, в ріці Каялі
 435В 0003 В ріці Каялі омочу
 435В 0007 В Путивлі-граді вранці рано
 435В 0011 В ріці Каялі омочу
 435В 0017 В Путивлі-городі, рече:
 436В 0023 В землю руськую з неволі
 437В 0006 В половецькім тихім полі,
 437В 0013 В землю руськую те поле
 437В 0019 В землі дальній Половецькій
 438В 0005 В твоїй добрій, тихій хаті
 438В 0013 В своїй добрій, тихій хаті
 438В 0016 В тоїй добрій, теплій хаті
 438В 0023 В твоїй теплій, тихій хаті
 439В 0010 В райочку буду спочивати
 439В 0015 Бо й ти приснишся. і [в] малий
 440В 0001 В Єгипті темному і в нас
 440В 0001 В Єгипті темному і в нас
 440В 0003 В своїм степу, в своєму раї
 440В 0003 В своїм степу, в своєму раї
 440В 0020 В порфірі довгій і широкій,
 441В 0011 З заліза, і в широкополій
 442В 0014 В раю господніму жила,
 442В 0025 В раю господньому зросла
 443В 0002 А хлопців в некрути забрали
 443В 0031 Веселі селища в гаях,

ВАВІЛОНІ 1

430В 0031 І в Вавілоні посадили

ВАВІЛОНЯ 2

390А 0032 Неситая Вавілоня
 390А 0035 Сіон святий! Вавілоня

ВАГИ 1

355А 0010 Ми не маєм ваги!

ВАДИТЬ 1

324А 0010 Нехай не вадить, як не чує

ВАЖКО 3

333А 0022 Тяжко! важко!
 348А 0022 Тяжко, мамо, важко, мамо...
 313В 0006 Тяжко, важко ридав

ВАЛИ 1

334В 0014 Москалі рознесли вали в Полтаві,

ВАЛОМ 4

349В 0040 В траві за валом посідались
 349В 0041 В траві за валом посідали
 411В 0006 Або б під валом утопивсь
 411В 0007 Або б за валом утопивсь

ВАЛУ 3

433В 0018 В Путивлі рано на валу:
 434В 0004 В Путивлі на валу, на брамі.
 434В 0025 В Путивлю на валу не рано

ВАЛЯТИСЯ 1

411В 0002 Валятися, старітися, гнить,

ВАЛЬКІРІЇ 1

353В 0051 Мов ті валькірії, кругом

ВАМ 34

304А 0004 Не смійтеся, люди,– недобре вам
 буде:
 310А 0012 Як ту матір, що вам на сміх
 327А 0014 Вам не треба, один піду»
 328А 0005 Хоч вам, знаю, і остило
 342А 0027 Спасибі вам, мої квіти,
 342А 0029 Заграв би вам, та, бачите,
 342А 0047 Що б вам заграць?.. Постривайте...
 345А 0007 Буду вам співати, поки не загину...
 345А 0010 Я вам з того світа серцем
 усміхнусь...
 349А 0039 Що б вам заграць? постривайте...
 349А 0041 Що б вам заграць? постривайте
 349А 0043 Що б вам заграць? постривайте
 377А 0015 Нехай вам, товариство, Бог
 допомагає!»
 384А 0016 Дзус вам, недоріки!
 388А 0003 І вам, лицарі убогі
 398А 0038 А вам треба стерегтися,
 341В 0010 Бо хочеться їсти і вам і мені
 341В 0011 Бо хочеться спати і вам і мені
 352В 0043 І раю вам цього не знати
 359В 0038 І мужа свята, горе вам!
 359В 0039 І пресвятого, горе вам!
 359В 0041 Царя вам повелів ізбрати

359В 0042 Царя вам повелів послать
 360В 0011 Царя вам повелів ізбрать
 360В 0014 Царя вам повелів послать!
 360В 0015 Царя вам повелів надать!
 390В 0031 Вам буде любо, любо жить!
 391В 0035 І не скажу вам, люде злий,
 398В 0037 Та цур же вам,
 402В 0021 А вам байдуже. А меж вами
 402В 0022 Вам і байдуже. А меж вами
 402В 0023 Тоді, дурні, і вам було б
 428В 0030 Без правди горе! Горе вам
 432В 0017 І надія ще вам

ВАМИ 10

305А 0017 Сміються над вами
 306А 0017 Сміються над вами
 308А 0009 Згнущаються вами
 308А 0014 Сміються над вами
 309А 0014 Згнущаються вами
 401А 0016 А за вами
 362В 0017 І поплачу з вами.
 400В 0012 Свою надію? Горе з вами!
 402В 0021 А вам байдуже. А меж вами
 402В 0022 Вам і байдуже. А меж вами

ВАРВАРИ 3

386А 0015 На акафіст у Варвари
 386А 0047 На акафіст у Варвари
 387А 0007 На акафіст у Варвари

ВАРИЛИ 2

410А 0036 І їсти варили...
 413А 0038 Варили дівчата,

ВАРИТИ 1

409А 0036 Як варити, напувати

ВАРНАК 2

343В 0001 Недобиток, старий варнак
 346В 0027 То був поселений варнак,

ВАС 28

304А 0005 Вас лихо спіткає,— загине вона,
 321А 0018 Нащо ж вас кохав я, нащо
 доглядав
 345А 0002 І я вас лякаю, бо те лихо знаю...
 345А 0005 Серце не заснуло — я вас не забуду;
 345А 0006 Люблю вас і досі, як діточок
 мати;
 370А 0014 О бодай вас! Що то літа!
 370А 0037 Вас з Яриною докупі...
 372А 0037 Од вас завтра... а приїду...
 388А 0011 Не чваньтесь: з вас деруть ремінь
 400А 0012 Чи в вас є Бог який-небудь?
 403А 0012 А діти єсть у вас?..
 408А 0012 І в вас так уміють??
 408А 0019 Чи в вас єсть Бог який-небудь?

348В 0024 А то ще й вас перелякаю.
 356В 0027 У вас хоч матір попроси,
 360В 0008 На вас на лютих, на вас, диких
 360В 0008 На вас на лютих, на вас, диких
 362В 0008 Привітаю ва[с], як мат[и]
 362В 0016 Привітаю вас, як мати
 390В 0028 Отак і вас не продала!..
 398В 0036 А бодай вас!..
 402В 0036 На світ вас виведу надалі...
 402В 0038 На світ вас виведу надалі
 417В 0040 Не вас мені, сердешних, жаль,
 424В 0017 І вас отак він поведе.
 427В 0014 А жаль на вас, малих душою,
 430В 0009 І добувала вас, лихих,
 430В 0011 І з невеличких вас зубати

ВАСИЛЬКІВ 1

328А 0030 Без васильків і без труни

ВАТАГА 1

348В 0041 Ватага день і ніч росла,

ВАШ 2

370А 0027 Я не син ваш, тату?..
 430В 0010 І множила ваш рід проклятий?

ВАША 8

300А 0038 Така ваша доля!
 339А 0013 Ваша... тес... » — «Виручай же
 346В 0011 Правда ваша, люде.
 391В 0032 Неправда ваша, я зробив!
 430В 0007 Нащо та львиця, ваша мати,
 431В 0007 І ваша злая своєволя
 431В 0015 Нащо та львиця, ваша мати,
 431В 0017 Нащо та сука, ваша мати,

ВАШЕЙ 1

432В 0001 І вашей кровію, собаки

ВАШІ 1

318А 0010 Де паслися ваші коні,

ВАШОЇ 1

354А 0023 До вашої мості.

ВАШОЮ 1

431В 0031 А кров'ю вашою, собаки!

ВАШУ 3

390А 0026 Розкажіть нам вашу пісню
 390А 0027 Розкажіть нам пісню вашу
 367В 0020 Та за вашу волю

ВБЕРУСЯ 1

374В 0015 У намисто вберуся

ВБИВ 3

- 344В 0037 Я вбив його. Не записуй,
344В 0039 Я вбив його! Постривай лиш,
440В 0039 Трохи не вбив, не розтоптав,

ВБИЙТЕ 1

- 328А 0023 Вбийте його, а собачат

ВБИЛИ 12

- 296А 0023 За що ж вони тебе вбили?
324А 0001 Оксана в хаті... «Вбили! вбили!»
324А 0001 Оксана в хаті... «Вбили! вбили!»
336А 0023 Ляхи ще не вбили?
336А 0024 Ні, не вбили, – каже батько
393А 0027 Убили – не вбили
393А 0040 Що зимою вбили,
394А 0024 Убили не вбили
394А 0029 Що зимою вбили,
395А 0020 Убили не вбили
395А 0029 Що зимою вбили,
343В 0008 Тії сили не вбили

ВБЛАГАВ 1

- 362А 0031 Та не вблагав – поховали

ВБОГЕ 3

- 401А 0039 Багаття вбоге розвели
331В 0003 На нове вбоге Запорожжя.
371В 0005 Видумуєш, щоб серце вбоге

ВБОГЕС 1

- 347В 0002 Було те вбогес село,

ВБОГІЇ 2

- 419В 0011 І, вбогії, перед собою
424В 0043 В їх душі вбогії. Хвала!

ВБОГОДУХІ 1

- 409В 0018 Радуйдеса, вбогодухі

ВВАЖАЄ 4

- 318В 0029 Ні на кого не вважає
319В 0001 Ні на кого не вважає
319В 0004 І нікого не вважає
319В 0005 Й ні на кого не вважає

ВВАЖАЮТЬ 1

- 337А 0018 Як смерть люта, не вважають

ВВЕЧЕРІ 6

- 377В 0051 До вечера, а ввечері
403В 0026 І вдень, і ввечері, і рано
403В 0029 І вдень, і ввечері, і рано
420В 0015 Учора ввечері.– Хто бачив,
421В 0004 А ввечері кожух дали,
422В 0030 Приходять ввечері додому,

ВВІЙШЛА 1

- 386А 0029 Ввійшла в хату, Катерина

ВВІЙШОВ 1

- 422В 0018 Ввійшов та й каже.– Чути скрізь,

ВГАДАЛА 1

- 344А 0033 Та не все вгадала:

ВГАДАЛИ 1

- 364А 0032 Не вгадали, що вилетить

ВГОРОДІ 2

- 347А 0036 Як маківка на вгороді,
350А 0029 Як маківка на вгороді

ВДАВСЯ 2

- 297А 0013 Чи не в тебе вдався,
298А 0003 Чи не в тебе вдався,

ВДАВСЬ 1

- 423В 0043 Таки вдовенко в його вдавсь.

ВДАМ 2

- 345В 0027 Чи не вдам я знову
346В 0019 Чи не вдам я знову

ВДАРИВ 1

- 369А 0026 І вдарив по струнах.

ВДАРИЛИ 2

- 323А 0042 Вдарили об землю... нема,
331А 0022 Об землю вдарили... нема

ВДВОХ 3

- 327А 0052 Вряди-годи – та вдвох собі...
423В 0044 То вдвох собі й ходили в школу.
428В 0020 То вдвох собі й ходили в школу

ВДЕНЬ 4

- 314В 0001 Пасуться вдень, а уночі
403В 0026 І вдень, і ввечері, і рано
403В 0029 І вдень, і ввечері, і рано
404В 0011 І вдень, і звечора, і рано

ВДІВОНЬКИ 1

- 336В 0006 Вечеряють у вдівоньки,

ВДІЄ 2

- 338В 0047 Та нічогісінько не вдіє,
354В 0047 Нічого з ворогом не вдіє.

ВДІЮТЬ 1

- 411А 0048 Нічого не вдіють!..

ВДОВА 6

- 360А 0010 Діждалася вдова долі

336В 0021 Випроважа вдова свого сина
 336В 0022 Випровожає вдова свого сина
 341В 0027 А в тім селі вдова б[ула?]
 341В 0028 А в тім селі вдова жила
 423В 0016 Стара вдова у Назареті

ВДОВЕНКО 1

423В 0043 Таки вдовенко в його вдавсь.

ВДОВИ 3

360А 0015 А у вдови один син,
 360А 0021 А у вдови один син,
 328В 0020 В селі сироти і вдови

ВДОВИНУ 2

341В 0014 Пошкандиба на вдовину
 341В 0015 Шкандибає на вдовину

ВДОВИЦІ 1

423В 0023 У Назарет той, до вдовиці

ВДОВИЦЯ 1

351А 0029 Дитиночку, а вдовиця

ВДОВИЧЕНКА-ЛЕДАЩИЦЮ 1

343В 0033 Вдовиченка-ледащицю

ВДОВІ 2

341В 0031 У розкоші, а вдові убогій
 343В 0004 В розкошах, а вдові

ВДОВІВНА 2

383В 0026 Еге, вдовівна кучерява,
 384В 0028 Еге, вдовівна кучерява?

ВДОВОЮ 1

343А 0001 Осталась вдовою...

ВДОВУ 7

390А 0016 Вдову заду[шили]
 390А 0017 Вдову задавили
 313В 0021 Вдову окрадену розбудять
 313В 0027 Вдову окрадену розбудять!
 341В 0017 І вдову згадає
 424В 0023 Вдову давно вже поховали,
 431В 0035 Вдову і сирот. Ні, не те!

ВДОСВІТА 1

365В 0029 Вдосвіта вставали,

ВДРУГЕ 5

313А 0014 Вдруге, втретє, та мов сонна
 313А 0049 Вдруге, втретє, та, мов сонна,
 314А 0038 Вдруге, втретє, та, мов сонна,
 316А 0003 Вдруге, втретє напилася
 338В 0033 І вдруге пити зареклась.

ВЕДЕ 4

374А 0008 Веде коня за поводи
 353В 0010 І в темну храмину веде...
 375В 0029 Веде вздовж села.
 418В 0025 Тебе заручену веде

ВЕДУТЬ 1

378А 0032 І ведуть у хату,

ВЕЗЛИ 1

377В 0013 Молодую везли в хутір

ВЕЗТИ 2

327А 0015 Куди везти?»
 400В 0023 Звелів везти із Сіракузів

ВЕЗУТЬ 1

336В 0032 Везуть труну дубовую

ВЕЛА 1

426В 0026 Тернами в наготі вела

ВЕЛИ 2

323А 0036 Вели таку мову.
 424В 0013 Як розпинать його вели,

ВЕЛИКА 2

343В 0040 Через [год] ота велика
 375В 0012 Велика гармата.

ВЕЛИКАЯ 2

355В 0032 І великая, і малая
 424В 0038 І ти, великая в женах!

ВЕЛИКДЕНЬ 2

327А 0027 Великдень козачий».
 380В 0042 У великдень на соломі

ВЕЛИКЕ 2

332В 0005 Велике море сльоз і крові
 353В 0047 Велике свято, виглядають

ВЕЛИКИЙ 11

364А 0014 Мученик великий
 364А 0015 Єретик великий
 366А 0013 Чи настане великий час
 367А 0015 Чи настане великий час
 387А 0030 Великий Боже наш! Нам плакати
 347В 0039 Великий Боже наш.
 349В 0019 Святий Київ наш великий,
 356В 0036 А жаль великий на людей
 411В 0036 Байстрюче праведний, великий,
 412В 0002 Младенче праведний, великий,
 431В 0009 В своїй крові! Плач великий

ВЕЛИКИМ 4

354В 0027 Великим дурнем назовуть,

370В 0005 З Великим тим Лугом
370В 0006 Та з Великим Лугом
391В 0013 Великим громом упаде

ВЕЛИКИХ 2

348В 0028 Панів великих і малих
418В 0004 Великих, сильних, і гладких

ВЕЛИКІ 11

398А 0030 За гріхи такі великі
325В 0005 Великі дні, великі ночі.
325В 0005 Великі дні, великі ночі.
325В 0006 Великі люди... із руїн
328В 0047 Великі дні, великі ночі,
328В 0047 Великі дні, великі ночі,
328В 0048 Великі люде із руїн
336В 0011 Загули великі дзвони,
338В 0026 А гріхи мої великі
409В 0025 Великі ріки, а озера
409В 0030 Та великі простеляться

ВЕЛИКОГО 5

365А 0003 Огню іскра великого
365А 0020 Огню іскра великого
366А 0044 Огню іскра великого
400В 0034 Великого слова,
416В 0040 Равві великого глаголи

ВЕЛИКОЇ 2

330В 0029 Великої слави,
341В 0022 Ще до великої зими

ВЕЛИКОМУ 3

375А 0034 У Києві великому
324В 0042 У Києві великому
328В 0029 У Києві великому

ВЕЛИКОМУЧЕНИЧЕ 1

412В 0015 Великомучениче сину!

ВЕЛИКУ 1

352В 0009 І красоту свою велику

ВЕЛИТЬ 1

336А 0014 Велить опинитись

ВЕЛИЧНО 1

426В 0051 І став велично на порозі

ВЕЛЬМОЖАХ 1

430В 0005 І о князях, і о вельможах,

ВЕЛЬМОЖІ 1

440В 0032 Отож вельможі й чабани

ВЕЛЬМОЖІ-ПАСТИРІ 1

440В 0026 Вельможі-пастирі.

ВЕЛЬМОЖНІ 1

349В 0050 Мене вельможні паничі

ВЕНЕРИ 1

399В 0022 І перед образом Венери

ВЕНІАМІНОВІ 1

440В 0033 Веніамінові внучата)

ВЕРБАМИ 1

422В 0005 Під вербами коло хатини

ВЕРБИ 4

295А 0015 Додолу верби нагина,
295А 0019 Додолу верби нагина,
321В 0024 І верби, і тополі.
383В 0013 І яр, і верб[и]

ВЕРБОЮ 5

310А 0010 Стане собі під вербою
320А 0001 Як дівчина під вербою
320В 0010 А над самою вербою
376В 0049 Корчма під вербою,
421В 0029 Під пальмою і під вербою

ВЕРЕЩАТЬ 1

361А 0022 А та голосити та верещать

ВЕРЗЕШ 1

375В 0039 А то верзеш біси зна що

ВЕРЗЛИ 1

376В 0017 Та нісенітницю верзли.

ВЕРНЕ 1

401А 0029 Не верне з-за літа нашої весни!

ВЕРНЕТЬСЯ 4

300А 0015 Та вже не вернеться!..
317А 0015 Не вернеться козачество
318А 0021 Не вернеться воля.
363А 0017 Може, вернеться в некриту

ВЕРНИСЯ 1

349А 0014 Ой вернися, подивися,

ВЕРНІМОСЯ 2

304А 0025 Ну, та цур їм! Вернімося
328А 0001 Вернімося ж до свячених.

ВЕРНІТЕСЯ 2

316А 0024 Вернітеся!»
318А 0014 Вернітеся!» – «Не вернуться!

ВЕРНУВСЯ 1

389В 0019 Вернувся з Києва Петрусь

ВЕРНУВСЬ 1

347В 0029 Вернувсь я до рала,

ВЕРНУЛАСЯ 5

313А 0024 Не вернулася додому,
 314А 0008 Не вернулася додому,
 314А 0046 Не вернулася додому,
 375А 0042 Не снилося. Вернулася.
 412А 0031 І восени вернулася

ВЕРНУЛАСЬ 1

346А 0009 Чом ти вчора, як вернулась,

ВЕРНУТИСЯ 4

296А 0008 Обіцявся вернутися
 307А 0004 Обіщався вернутися
 308А 0020 Обіщався вернутися
 310А 0006 Обіцявся вернутися

ВЕРНУТСЯ 1

389В 0043 Вони ж не вернутся! Як хоч,

ВЕРНУТЬСЯ 4

318А 0014 Вернітєся!» – «Не вернутєся!
 318А 0016 Синє море.– Не вернутєся,
 318А 0020 Не вернутєся сподівані,
 318А 0022 Не вернутєся заporожці,

ВЕРСАВІЮ 1

352В 0031 Версавію...

ВЕРСАВІЯ 1

352В 0023 Не русалка... Версавія,

ВЕРСТ 1

382А 0035 Верст

ВЕРСТВОВІЇ 1

409В 0031 І не верстоввії,

ВЕРСТОВІМ 1

376В 0048 На верстовім шляху в полі

ВЕРСТУ 1

373В 0001 Уосени версту проходять,

ВЕРТАЛАСЬ 5

376А 0020 Ярина верталась.
 325В 0018 Верталась в Київ – одпочить,
 329В 0021 Верталась в Київ. Одпочить
 383В 0029 За москалем, та знов верталась.
 384В 0031 За москалем, та знов верта[лась].

ВЕРТАЛИСЬ 1

388А 0026 Ох, якби те сталося, щоб ви не вертались,

ВЕРТАЛОСЬ 1

312В 0001 Бодай те літо не верталось

ВЕРТАЮСЯ 2

400А 0013 Вертаюся із Києва
 408А 0023 Вертаюся я додому

ВЕРТАЮСЬ 1

319В 0019 Вертаюсь восени додому

ВЕРТЕПАХ 1

349В 0008 У вертепах жити.

ВЕРТЕПІ 1

414В 0034 В яким незнаємім вертепі

ВЕРХОТВОРЕЦЬ 1

397В 0041 Ні сам святий верхотворець

ВЕРЧУСЬ 1

319В 0012 Верчусь я, світу дожидаю

ВЕРШУ 2

396А 0044 Поки в вершу не сховали
 397А 0035 Поки в вершу не сховали

ВЕСЕЛ 1

377А 0023 Без вес[e]л і кормиг прибило.

ВЕСЕЛА 7

409А 0050 Рада, рада та весела,
 327В 0027 Тим і не весела.
 335В 0001 Розвернулась, весела
 354В 0005 Пішла весела за народом
 356В 0005 Той, це той, що ти, весела
 410В 0018 Мене весела виглядає
 415В 0032 Кругом весела озирнулась

ВЕСЕЛЯЯ 2

396В 0008 Веселяя дитини мати,
 396В 0013 Веселяя дитини мати,

ВЕСЕЛЕ 1

378В 0004 Веселе весілля!

ВЕСЕЛЕЄ 1

436В 0021 Веселеє тихе поле

ВЕСЕЛЕНЬКІ 1

428В 0041 І веселенькі у дорогу

ВЕСЕЛЕНЬКО 2

443В 0029 І веселенько заспіваєм.
 443В 0033 І веселенько заспіваєм.

ВЕСЕЛИЙ 4

396В 0023 Веселий юник, і гетери,

425В 0025 Псалом і тихий і веселий
443В 0011 Бач, який веселий
443В 0014 Та високий та веселий

ВЕСЕЛИЛИ 1

332В 0020 Росли сини і веселили

ВЕСЕЛИМ 3

395В 0013 Веселим гостям. Всі сміються
416В 0011 З веселим гостем молодим.
425В 0026 Псалмом і тихим і веселим

ВЕСЕЛИТИ 3

321В 0048 Людей веселити.
322В 0044 Матір веселити
322В 0046 Буде веселити

ВЕСЕЛИТИСЬ 6

298А 0017 Ні з ким веселитись
298А 0031 Ні з ким веселитись
317В 0019 Весь вік веселитись
318В 0004 Весь вік веселитись...
318В 0019 Думав жити, веселитись
318В 0021 Весь вік веселитись

ВЕСЕЛИХ 2

395В 0005 В очах веселих. Любо їм,
395В 0012 В очах веселих. Любо їм,

ВЕСЕЛІ 6

325В 0045 Веселі на горі палати
325В 0046 Веселі здалека палати,
376В 0007 Покритки веселі
409В 0026 Веселі ріки, а озера
425В 0023 Як процвінуть веселі села,
443В 0031 Веселі селища в гаях,

ВЕСЕЛІЄ 1

434В 0021 Моє веселіє ти взяв,

ВЕСЕЛІЄ-НАДІЮ 1

433В 0029 Моє веселіє-надію

ВЕСЕЛІЇ 5

322В 0035 Веселії очі.
357В 0019 Веселії діти,
358В 0002 Веселії діти!
365В 0006 Веселії літа,
386В 0023 Твої думи веселії,

ВЕСЕЛІЙ 2

363В 0002 І в сем'ї веселій тихо
363В 0007 І в сем'ї веселій, тихій

ВЕСЕЛІМ 2

320В 0031 У тім веселім тихім раї?
406В 0030 І на своїм веселім полі

ВЕСЕЛО 4

332В 0018 Тойді-то весело жилось!
381В 0014 Витає весело над ним
396В 0011 І тихо весело цілує
396В 0015 Аж тричі весело цілує,

ВЕСЕЛОГО 1

351В 0030 Веселого бакаляра...

ВЕСЕЛОЇ 3

296А 0021 Веселої заспіваєм
379А 0003 З цієї хати веселої
316В 0008 Веселої хати,

ВЕСЕЛОМУ 1

382В 0028 В селі веселому, в ряднині

ВЕСЕЛОЮ 3

323В 0021 Ні, виросла веселою,
326В 0030 Веселою стала
327В 0024 Ні, виросла веселою,

ВЕСЕННЄ 2

316В 0017 Весенне сонечко ховалось
316В 0022 Весенне сонечко ховалось

ВЕСІЛЛЯ 10

328А 0010 Весілля гуляє
381А 0039 Розказує про весілля
336В 0014 Та їхали на весілля.
348В 0008 Засватані, весілля ждуть,
348В 0013 Як Бога, панського весілля.
348В 0025 На весілля...
358В 0024 З весілля та в гусари.
375В 0003 На весілля товариші
377В 0012 Бо було весілля.
378В 0004 Веселе весілля!

ВЕСІЛЬНОЇ 2

311А 0025 Заспіває весільної,
377В 0011 Та весільної співали,

ВЕСІННЄ 1

316В 0028 Весінне сонечко ховалось

ВЕСНА 5

375А 0012 Весна землю; мов дівчину
375А 0044 Зима біла. Знову весна
411А 0030 Весна зиму проганяє,
411А 0032 Весна килим розстилає.
413А 0033 Прийшла весна зелена.

ВЕСНИ 1

401А 0029 Не верне з-за літа нашої весни!

ВЕСНОЮ 6

393А 0041 Поприходили весною

394A 0030 Поприходили весною
 395A 0030 Поприходили весною
 411A 0007 Весною пана привезли
 321B 0037 Мов ряст весною уночі.
 390B 0029 Моліте Бога, щоб весною

ВЕСНЯНИХ 3

316B 0018 В широких хмарах весняних
 316B 0023 В широких хмарах весняних
 316B 0029 В широких хмарах весняних

ВЕСНЯНКУ 1

311A 0028 Гриця» та «Веснянку»,

ВЕСЬ 11

319A 0040 На весь світ почули,
 393A 0038 Весь гай освітила...
 394A 0027 Весь гай освітила...
 395A 0027 Весь гай звеселила...
 395A 0043 В[есь?]
 317B 0019 Весь вік веселитись
 318B 0004 Весь вік веселитись...
 318B 0021 Весь вік веселитись
 386B 0019 І весь світ обняти!
 396B 0042 І причет весь свій повели,
 399B 0019 Капітолійський весь синкліт

ВЕТХЕС 1

431B 0036 Не ветхес, не древнє слово

ВЕТХУЮ 1

426B 0047 На ветхую Елисавету

ВЕЧЕРА 8

399A 0039 Вечера діждала
 406A 0018 Вечера діждалась,
 367B 0019 Почорніло я з вечера
 377B 0051 До вечера, а ввечері
 436B 0005 З рана-світа до вечера
 436B 0006 А з вечера до досвіта
 437B 0001 Зрана-світа до вечера,
 437B 0002 А з вечера до досвіта

ВЕЧЕРНІ 2

327A 0044 Піду, дзвонять до вечерні.
 371A 0048 Може, до вечерні ще
 пошкандибаю.

ВЕЧЕРНЮ 1

369B 0006 І вечерню годину

ВЕЧЕРЮ 6

352B 0030 І щоб просили на вечерю
 396B 0026 У катакомби на вечерю
 396B 0035 До себе в терми на вечерю
 402B 0005 До себе в терми на вечерю
 402B 0006 До себе в терми на вечерю

416B 0028 Їм на вечерю подала.

ВЕЧЕРЯТИ 5

296A 0020 Ходім шукати вечеряти
 317B 0017 В хату вечеряти
 318B 0002 В хату вечеряти
 318B 0016 В хату вечеряти
 318B 0017 Вечеряти в хату

ВЕЧЕРЯТЬ 9

369A 0043 І вечерять наварив».
 413A 0037 І обідать, і вечерять
 315B 0015 Вечерять доню дожидала
 315B 0042 Вечерять доню дожидала
 387B 0020 Вечерять в хаточку.
 397B 0008 Сама вечерять сядеш в хаті...
 397B 0009 Ні, не вечерять, а ридать,
 402B 0008 Сама вечерять ходиш
 402B 0009 Сама вечерять сядеш в хаті

ВЕЧЕРЯЮТЬ 2

336B 0006 Вечеряють у вдівоньки,
 336B 0007 Вечеряють, розмовляють,

ВЕЧІРНИЦІ 2

341A 0015 Може, з вечірниці
 348A 0015 Ні на вечірниці,

ВЕЧОРНИЦІ 1

341A 0025 Про досвітки, вечорниці

ВЕШТАЄТЬСЯ 1

311A 0005 Він усюди вештається

В'ЄТЬСЯ 1

373B 0026 Квасоля в'ється по тичині

ВЖЕ 95

295A 0005 Вже крадуться, щоб ізлякати
 300A 0015 Та вже не вернеться!..
 324A 0048 Що вже ніколи не вставать
 326A 0027 Потайники вже зроблені...»
 333A 0016 Що вже їм завтра не вставать
 336A 0018 Минули вже Гоноратку,
 342A 0039 Та ба, вже не грати!
 345A 0041 Ти вже виросла – нівроку,
 346A 0001 Я вже думаю, що, бачиш,
 346A 0003 Що вже й заміж, коли теє...»
 346A 0033 Тії мови, що вже чула,
 368A 0013 Неясний день мій, вже смеркас,
 368A 0014 Над головою вже трясє
 370A 0010 Ні, вже не те, підтопталась
 370A 0015 Ні, вже не до ладу,
 372A 0039 Вже не братом, з Запорожжя,
 375A 0048 Та не святих вже благати
 379A 0033 Отож мене, вже сліпого,
 382A 0040 Свою шляхту; то вже й годі

382A 0041 Свою шляхту; то вже й
382A 0042 Свою шляхту; то вже й годі
383A 0014 Вже й криниця тая
384A 0015 То вже запенилась!
384A 0022 Вже ж і в крепость завдала
384A 0027 Він вже в череві кусає...
389A 0005 Хоть би й Яр той, вже до його
391A 0036 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
392A 0001 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
396A 0025 Може вже він повінчався
397A 0020 Може, вже він повінчався...
398A 0005 А може вже повінчались
398A 0036 Їх вже душі запродані,
399A 0026 Дивилась я, вже ти дивись
400A 0042 Вже стали прохати
404A 0003 Отойді вже одпочину!
404A 0019 Дивлюся я, вже ти дивись.
405A 0017 Аж у Київ, та вже дома,
405A 0023 І вже ніколи не просплюся.
405A 0024 Бо я вже й Бога не боюся
407A 0001 Та мовчи вже!
408A 0037 Я вже сина оженила.
409A 0014 Бо вже мене осудили
411A 0016 Та ба... Не буде вже грішити.
412A 0006 Вже стали благати,
414A 0019 Я вже ніколи не просплюсь,
414A 0020 Бо я вже й Бога не боюся
414A 0021 Я вже ніколи не просплюся,
414A 0022 Бо я вже й Бога не боюся
319B 0023 Аж панича вже повезли
322B 0012 Бо буде вже кого любити...
322B 0014 І вже гордилась і любила
322B 0028 І жениха вже єднала
323B 0019 А може вже у Києві
326B 0040 І жениха вже єднала,
327B 0021 Або вже на безголов'я
330B 0017 Нащо вже лихо за У.....
330B 0018 Нащо вже лихо за Уралом
331B 0043 Чи вже йому людей
331B 0045 Чи вже ж йому любо людей
мордувать
334B 0017 Було колись, вже ніколи
339B 0008 Чи, може, вже з неба
340B 0019 Та годі вже тобі співать.
341B 0035 Чи вже ж їй вік продівувать?
342B 0012 Бо я вже двічі посилав
342B 0013 Бо я вже двічі засилав
343B 0006 Чи вже ж їй вік провіковать?
343B 0039 Ні вже, – каже, – добрі люде
350B 0030 Бо вже остили мужики
351B 0008 Вже смеркало.
358B 0017 Списать би вже несамовиту
373B 0014 Та вже ж нехай хоч розіпнуть
376B 0023 Давненько вже пішла,
381B 0005 Вже хати не мати!
383B 0006 І вже не сходились ніколи
384B 0012 А вже чимало піднялась

389B 0021 Вже висипався чорний ус,
391B 0034 А за що, я вже теє знаю,
393B 0026 Мені вже сниться, що ти мати
397B 0004 Уже й смеркас, вже й світас
400B 0006 Так, щоб вже разом доканать
415B 0005 Огонь заклунувся вже, годі
415B 0012 Огонь пекельний! Вже пророчить,
415B 0013 Тобі вже зазирає в очі
419B 0028 Месія прийде! – Вже прийшов
419B 0029 І ми вже бачили Месію!
420B 0028 Нагріли вже, та не купали,
421B 0002 Та вже, спасибі, чабани
421B 0043 Встає, встає вже на землі,
424B 0023 Вдову давно вже поховали,
428B 0033 Вона вже...
428B 0036 Вона вже бачила
428B 0038 Вона вже зріла
429B 0020 Огонь заклунувся вже... годі!
430B 0025 Та вже такого сподаря,
440B 0012 Повиростали вже чимало

ВЗАПЕРТІ 1

352B 0007 Сидять в світлицях взаперті

ВЗДОВЖ 3

327A 0018 Сліпий вздовж базару
375B 0027 Сама вздовж села.
375B 0029 Веде вздовж села.

ВЗДРОГНУВ 1

324A 0008 Погасло... Мертвий мов вздрогнув

ВЗЯВ 8

339A 0029 Невеликих взяв на плечі
400A 0007 А мене взяв з близнятами
406A 0035 А він мене взяв за руку
407A 0031 І сина взяв у лакеї...
408A 0001 Та й взяв мене з близнятами
408A 0027 І сина взяв, потім... потім...
334B 0039 Надів кlobук і чотки взяв,
434B 0021 Моє веселіє ти взяв,

ВЗЯВСЯ 2

369A 0047 Аж у боки взявся.
379A 0024 Аж за кобзу взявся;

ВЗЯВСЬ 1

422B 0001 Іосиф взявсь отару пасти,

ВЗЯВШИ 4

422B 0027 На плечі взявши по торбині,
430B 0020 Та, взявши, в пута замели
432B 0002 Кайдани на людей. І, взявши
432B 0003 Кайдани на римлян. І, взявши

ВЗЯЛА 10

373A 0029 Взяла відра та й побігла

411A 0026 Взяла горщечок та й пішла,
385B 0018 А річечка мала взяла,
386B 0012 А річечка мала взяла
406B 0040 На Йвася глянула, взяла
407B 0008 На Йвася глянула, взяла,
415B 0031 На руки козеня взяла,
423B 0037 Букварь списали їй. Взяла,
428B 0012 Полегшало. Взяла
428B 0013 Ніби полегшало. Взяла

ВЗЯЛАСЯ 1

351B 0046 Иди ж собі, де взялася,

ВЗЯЛАСЬ 1

339B 0022 Та де та ярина взялась?

ВЗЯЛИ 8

379A 0037 І мене взяли з собою,
380A 0020 Ляхи були – усе взяли,
411A 0013 Отож взяли його лічить.
361B 0003 Прийшли, взяли сіромаху
391B 0037 Взяли Петруся молодого
420B 0005 Взяли з собою й привели
430B 0019 Живим неситеє взяли
439B 0007 І крихти хліба не взяли

ВЗЯЛИСЯ 2

343A 0031 Розійшлися, не взялися,
349A 0048 Розійшлися, не взялися

ВЗЯЛИСЬ 1

321B 0018 Не знаю, де вони взялись.

ВЗЯЛОСЬ 1

401B 0044 Щоб слово пламенем взялось

ВЗЯТИ 6

304A 0046 Та де її взяти!
365B 0012 Було б кому взяти.
412B 0007 А де нам матір таку взяти
412B 0008 А де твою нам матір взяти
412B 0009 А де нам матір тую взяти
412B 0010 А де нам тую матір взяти

ВЗЯТИСЬ 2

366A 0010 Немає, з ким взятись
367A 0012 Немає з ким взятись

ВИ 30

324A 0039 Ідїть же ви та молїтьсѧ
327A 0012 Ходїм вкупї!» – «Які ж бо ви,
328A 0029 Подивїтьсѧ, ви за неї
333A 0003 Ідїть же ви та молїтьсѧ
370A 0012 Утомивсѧ; а все це ви
388A 0026 Ох, якби те сталось, щоб ви не
вертальсѧ,
388A 0027 Щоб там і здихали, де ви поросли

389A 0014 Ви – розбойники неситї
400A 0048 Що підете й ви по світу
403A 0014 Кому ж ви їсти дасте?
403A 0015 Кого ви спати кладете?
413A 0009 Що підете ви по світу,
312B 0002 Як ви смиренненько і я
312B 0003 Як ви т[ихесенько] і я
312B 0004 Як ви гарнесенько і я
319B 0006 Чи ви ще зїйдетеся знову
319B 0010 Чи ви же зїйдетеся знову
339B 0029 Та що ви думаете, польський
350B 0019 Ви кинули отой Парнас
350B 0026 Ви розказали б про царя
351B 0020 Де ви ділись, молодїї?
354B 0016 Морока з ними, щоб ви знали,
382B 0016 А ви б з нудьги понапивались
382B 0022 Менї, щоб знали ви, не жаль
402B 0025 А ви злякались...
418B 0001 Сліпі ви, нищїє душою,
418B 0045 Ви на ревїзію у город
431B 0032 Без притчі. Ви, скажи, зробили
441B 0024 Ви ж люди, люди, не собаки!
441B 0025 Ви ж таки люди, не собаки!

ВИБАЧАЙ 2

340B 0012 За слово вибачай.
342B 0004 Не вибачай менї нічого.

ВИБАЧАЙТЕ 2

345A 0019 Вибачайте...
345A 0021 Вибачайте, мої любї!

ВИБАЧИТЬ 1

377B 0005 То й вибачить таки треба!

ВИБИТЕ 1

313B 0029 І в хатї вибите вікно

ВИБЛАГАЛА 2

364B 0013 Ви[благала?]
364B 0014 А довелось... Виблагала

ВИВЕДУ 4

396A 0005 Я виведу гулять його,
397A 0003 Я виведу гулять пана
402B 0036 На світ вас виведу надалї...
402B 0038 На світ вас виведу надалї

ВИВЕРНУЛО 1

352A 0014 Очі вивернуло з лоба

ВИВОДЯТЬ 1

413A 0027 І виводять на улицю,

ВИВЧИВСЯ 2

343B 0048 Вивчивсѧ читати.
347B 0024 Отож вивчивсѧ я, вирїс,

ВИГАДУЮТЬ 1

344A 0001 То кобзарі вигадують;

ВИГАНЯЛИ 1

407A 0041 Щоб мене не виганяли

ВИГЛЯДА 1

426B 0043 І не втомилась. Вигляда

ВИГЛЯДАВ 1

426B 0042 І не втомилась. Виглядав

ВИГЛЯДАЄ 9

296A 0011 Плаче, виглядає.

305A 0025 В окно виглядає

325A 0035 Може, з батьком виглядає...

328A 0012 Вона виглядає

368A 0041 Виглядає доля

332B 0028 Певне виглядає...

334B 0019 Голе виглядає

410B 0018 Мене весела виглядає

429B 0004 Під смоквою і виглядає

ВИГЛЯДАЙ 1

387A 0028 І мене з неволі в степу виглядай

ВИГЛЯДАЛА 2

307A 0011 Отут на муштру виглядала

337B 0004 Що день божий виглядала

ВИГЛЯДАТИ 1

396B 0029 На шлях ідучи виглядати

ВИГЛЯДАТЬ 1

397B 0030 Як Бога з неба виглядать,

ВИГЛЯДАЮ 2

396A 0024 Батька виглядаю.

397A 0019 Батька виглядаю.

ВИГЛЯДАЮТЬ 2

330B 0006 Хатки прилиплі виглядають,

353B 0047 Велике свято, виглядають

ВИГЛЯНЕ 6

303A 0002 Вигляне сонце. Рай, та й годі!

374A 0030 Із куряви щось вигляне

317B 0016 Не заглядай, не вигляне

318B 0001 Заглядає... не вигляне

318B 0015 Заглядає, не вигляне

341B 0040 Бувало вигляне із хижі

ВИГНАЛА 1

380B 0005 І вигнала з хати,

ВИГОНІ 2

311A 0027 З дівчатами на вигоні

341A 0021 У неділю на вигоні

ВИГРАШКУ 1

347B 0010 Так їм на виграшку! Росли,

ВИДАДУТЬ 1

326A 0025 Помилую! Не видадуть

ВИДАЄ 3

313A 0010 Бо видає мене мати

313A 0045 Бо видає мене мати

314A 0033 Бо видає мене мати

ВИДАЛИ 1

326A 0024 Щоб видали Паца.

ВИДНО 1

392A 0016 Було видно, було чути

ВИДУМУЄШ 1

371B 0005 Видумуєш, щоб серце вбоге

ВИЄ 7

321A 0010 То стогне, то виє.

328A 0018 Тільки звір виє, йде в село,

339A 0021 Тільки звір виє по селу,

361A 0043 Мов звір в гаї виє

345B 0025 Поки море виє

346B 0017 Поки море виє

364B 0009 По улиці вітер виє

ВИЖАЛИ 1

340B 0008 А потім вижали серпами!

ВИЖИДАЄ 1

389A 0010 Гонту вижидає

ВИЗВОЛЯТИ 2

355A 0006 Братів визволяти.

366B 0028 Поїхали визволяти

ВИЙДЕ 10

312A 0040 Співа собі, поки вийде

313A 0029 Співа собі, поки вийде

315A 0002 Виспіває, поки вийде

331A 0007 Ламайте двері, поки вийде

346A 0037 Петрусь вийде на долину,

379B 0033 І вийде в люди показати

379B 0037 І вийде з дому погуляти

380B 0029 Не вийде нічого,

380B 0030 Або вийде недолюдок,

440B 0041 Якєє лихо на світ вийде

ВИЙДЕШ 2

346B 0012 Брехнею, бач, вийдеш всюди,

346B 0013 А не вийдеш в люди.

ВИЙДУ 1

396A 0007 А я вийду гуляти з ним,

ВИЙДУТЬ 2

303A 0001 Вийдуть дівчата воду брать,

303A 0023 Дівчата вийдуть воду брать,

ВИЙМАЄ 2

338A 0008 З халяви виймає,

339A 0008 Ярема виймає.

ВИЙМАЛИ 1

378A 0003 Очі виймали,

ВИЙНЯВ 1

342A 0045 Вийняв кобзу, разів зо два

ВИЙТИ 1

402B 0024 На його вийти з рогачами,

ВИЙШЛА 15

295A 0023 Може, вийшла русалонька

305A 0033 Вийшла з села, – серце ние

307A 0016 Вийшла з села – серце ние

308A 0026 Вийшла з села – серце ние

310A 0014 Вийшла з села – серце мліє

324A 0003 Вийшла за двері... Сам позаду

332A 0001 За двері вийшла... Сам позаду

347A 0016 Вийшла в садок, послухала,

375A 0018 І Ярина вийшла з хати

375A 0020 Ледве вийшла... Усміхнеться,

375A 0046 Знов Ярина вийшла з хати

378A 0042 Вийшла з батьком з хати.

379B 0004 Вийшла погуляти

396B 0007 І досі сниться, вийшла з хати

396B 0012 І досі сниться, вийшла з хати

ВИЙШОВ 3

319B 0022 Поки я слухав. Вийшов з хати

349B 0015 Вийшов я з ножом в халяві

387B 0010 Та не вийшов в люде!

ВИКИНЬ 1

321B 0012 На смітник викинь – не огудять,

ВИКОПАВ 2

341B 0023 Москаль сю викопав криницю

344B 0018 Та й викопав під горою

ВИКОПАЛИ 1

368B 0020 Викопали йому при дорозі

ВИКОХАЛАСЬ 1

395A 0014 Я виросла, викохалась

ВИЛАМИ 2

376B 0037 Та вилами пана

377B 0035 Вирвав вилами у пана,

ВИЛАСЬ 1

373B 0027 Вилась квасоля по тичині

ВИЛЕТИТЬ 1

364A 0032 Не вгадали, що вилетить

ВИЛЕТІЛА 5

403B 0018 Вилетіла, як пташечка

404B 0005 Вилетіла, як пташечка

404B 0025 Вилетіла, як пташечка

404B 0045 Вилетіла пташечкою

404B 0046 Пташечкою вилетіла

ВИЛИВАЛА 4

348A 0047 Так і виливала.

376A 0004 З воску виливала.

382A 0012 Пристріт виливала

355B 0033 Та криницю виливала,

ВИЛИВАЛИ 1

362A 0026 Й пристріт виливали

ВИЛИВАЮ 1

401A 0008 І знову сльози виливаю.

ВИЛИЙ 1

304A 0022 Вилий дрібні сльози на жовтий пісок...

ВИЛИЛА 1

399B 0009 До краю вилила! Ридаю

ВИЛИНЬ 1

349A 0002 Де ти, пташко? Вилинь, серце,

ВИЛИТИСЯ 1

338B 0027 Вилитися хочуть.

ВИЛИТУ 1

368A 0019 Вилиту сльозами

ВИЛІТАЄ 1

363A 0023 За думою дума роєм вилітає;

ВИЛЛЮ 1

319A 0018 Що виллю сльозами;

ВИЛЛЮТЬСЯ 1

338B 0028 Не виллються, не покинуть

ВИМАЗАЛА 1

410A 0005 Вимазала, упоралась,

ВИМЕТЕ 1

363A 0021 І вимете, і виміє,

ВИМИЄ 1

363A 0021 І вимете, і виміє,

ВИМОВИВ 1

334A 0013 Ледве вимовив Ярема

ВИМОВЛЯЄ 1

300A 0004 А він вимовляє:

ВИМОЩАЛА 1

407A 0007 Клоччям вимощала

ВИНА 3

342B 0035 Був я. Ані вина,

342B 0040 Ані тії вина

399B 0027 Вина святого напились

ВИНІС 1

373A 0033 Виніс батько із комори,

ВИНОСИТЬ 2

351A 0004 Ганнусю виносить

351A 0006 Ганнусю виносить...

ВИПАРИЛИ 1

385A 0015 Випарили у московській

ВИП'ЄМ 3

326A 0031 Вип'єм чарку!» – «Добре, вип'єм.

326A 0031 Вип'єм чарку!» – «Добре, вип'єм.

337A 0025 Вип'єм, друже, погуляєм

ВИП'ЄМО 1

340B 0023 Що вип'ємо та поснемо

ВИПИВАЄ 1

335A 0029 Жадно випиває

ВИПИЛИ 1

351B 0032 Та випили по чарочці...

ВИПИТИ 1

299A 0016 Сам випити мушу.

ВИПІКАЛИ 1

378A 0004 Гарячим залізом випікали,

ВИПЛАКАЛА 1

322B 0002 Виплакала в самотині,

ВИПЛИВАЄ 1

400B 0031 Барка впливає

ВИПЛИВАЛИ 1377A 0006 З широкого гирла Дніпрового
впливали.**ВИПЛИВИ 2**

396A 0003 А впливи русалкою

396A 0004 Та впливи русалкою

ВИПРОВАЖА 1

336B 0021 Випроважа вдова свого сина

ВИПРОВОЖА 1

336B 0023 Випроважа сестра свого брата...

ВИПРОВОЖАЄ 1

336B 0022 Випроважає вдова свого сина

ВИПРОВОЖАЛА 1

336B 0024 Випроважала сестра свого брата...

ВИПРУЧАЛА 1

406A 0047 Випручала. Що, цигане!

ВИПУСКАЛИ 1

379A 0034 На світ випускали

ВИП'Ю 1

327A 0020 Вип'ю третю напотугу

ВИРВАВ 1

377B 0035 Вирвав вилами у пана,

ВИРВАЛА 2

414B 0024 Широкий вирвала й накрила

426B 0031 Ідучи вирвала зелений

ВИРВЕТЕСЯ 1

367B 0025 Не вирветеса на волю

ВИРВЕШ 1

334A 0033 Може, й вирвеш. А як тебе

ВИРВУ 1

334A 0031 З пекла вирву, отамане,

ВИРВУСЯ 1

338B 0013 Коли я вирвуся з цієї пустині?

ВИРВУТЬ 1

391A 0027 Дознаються, вирвуть злії

ВИРИНАЄ 4

350A 0042 Пірнув... виринає...

350A 0043 Нирнув... виринає...

351A 0024 Нирнув... виринає...

377A 0012 Другий виринає,

ВИРІС 2

347B 0004 Де виріс на безталання

347B 0024 Отож вивчився я, виріс,

ВИРНЕ 1

374A 0038 Та дивилась, чи вирне

ВИРНУЛА 1

374A 0040 Не вирнула; похилилась,

ВИРОСЛА 7

343A 0006 А виросла, як панна,
 345A 0041 Ти вже виросла – нівроку,
 395A 0014 Я виросла, викохалась
 414A 0003 І виросла на могилі
 323В 0021 Ні, виросла веселою,
 327В 0024 Ні, виросла веселою,
 364В 0003 І виросла всім на диво

ВИРОСЛИ 3

379В 0043 І виросли, і розійшлись
 379В 0045 І виросли, і розійшлись
 423В 0046 І виросли, і проrekli

ВИРОСЛО 3

317В 0012 Стоїть село, не виросло
 317В 0028 Стоїть село, не виросло,
 318В 0013 Стоїть село, не виросло

ВИРОСТАЄ 3

322В 0041 Як тополя, виростає
 322В 0043 Виростає, та не буде
 322В 0045 Виростає та недовго

ВИРОСТАЛА 9

393A 0014 Як я тяжко виростала
 394A 0009 Як я тяжко виростала
 395A 0002 Як я тяжко виростала
 336В 0001 Росла в наймах, виростала
 388В 0030 Вона убога виростала
 413В 0008 Росла собі і виростала
 423В 0006 Дитина б тая виростала
 425В 0035 Росла вона і виростала
 426В 0001 Росла собі та виростала

ВИРОСТАЛИ 6

359A 0009 Виростали мої квіти
 332В 0019 Росли сини і виростали
 347В 0011 Росли вони та виростали
 349В 0042 Росли панята, виростали
 349В 0044 Росли панята, виростали
 349В 0046 Росли панята, виростали,

ВИРОСТАЛО 2

442В 0017 Творилося, цвіло, росло і
 виростало,
 442В 0027 І виростало, і на небо

ВИРОСТАЮТЬ 1

380В 0039 У їх виростають.

ВИРОСТЕ 2

384A 0028 Що, як виросте той Гонта
 388В 0046 Що виросте з того зерна,

ВИРОСТУТЬ 2

400В 0045 І виростуть внучата тії,
 416В 0042 І виростуть, і пожнемо,

ВИРУЧАЙ 2

327A 0005 Виручай як знаєш,
 339A 0013 Ваша... теє... » – «Виручай же

ВИСИПАВСЯ 1

389В 0021 Вже висипався чорний ус,

ВИСИПАЛИ 1

321A 0015 Висипали запорожці

ВИСИТЬ 1

349В 0018 Мов на небі висить

ВИСИХАЄ 2

314В 0003 Ставок широкий висихає,
 314В 0014 Ставок широкий висихає,

ВИСКОЧИВ 1

400В 0054 Із ями вискочив на сцену

ВИСКОЧИЛИ 1

397A 0029 Вискочили регочучись

ВИСОКА 8

313A 0016 Рости тонка та висока
 313A 0026 Тонка, тонка та висока,
 313A 0051 Рости тонка та висока
 314A 0010 Тонка, тонка та висока,
 314A 0048 Тонка-тонка та висока
 316A 0009 Рости гнучка та висока
 323В 0016 Висока, як мати
 327В 0017 Висока, як мати,

ВИСОКАЯ 1

361В 0038 В степу високая трава

ВИСОКЕ 3

311A 0001 Один він меж нами, як сонце
 високе
 312A 0020 Аж небо високе широкими б'є;
 312A 0029 Один він між нами, як сонце
 високе,

ВИСОКИЙ 7

344A 0005 І високий стан козачий,
 352A 0007 Зогнеться той стан високий
 330В 0005 Обрив високий та байрак
 345В 0026 Та гризе високий берег,
 346В 0018 Та гризе високий берег,

443В 0012 Та широкий та високий

443В 0014 Та високий та веселий

ВИСОКИМ 1

351В 0049 Та штилем високим

ВИСОКИМИ 1

350В 0029 І їх високими страстями,

ВИСОКИХ 1

330В 0025 На високих горах

ВИСОКІ 4

300А 0030 Високі могили?..

321В 0021 Високі на горі палати,

359В 0040 Високі тюрми муровать

433В 0035 Пробив-еси високі скали,

ВИСОКІЇ 3

320А 0022 Високії ті могили,

320А 0026 Високії ті могили

388В 0005 Дасш високії палати.

ВИСОКО 1

411А 0034 Летять високо ключами...

ВИСОХЛИ 1

423В 0013 Та й висохли, а їй, небозі,

ВИСПІВУЄ 1

315А 0002 Виспівує, поки вийде

ВИСПІВУЮ 2

337В 0015 Виспівую та плачу...

337В 0016 Виспівую собі та плачу...

ВИСТУПАВ 1

403А 0031 В гарячий попіл; виступав

ВИСТУПАЛИ 1

330В 0023 Виступали із-за хмари

ВИСТУПАЮТЬ 4

323В 0048 Неначе в поле виступають,

330В 0004 Неначе з хмари виступають,

330В 0024 Виступають із-за хмари

357В 0013 Ніби з моря виступають

ВИСУШИТЬ 1

386В 0006 Сльози висушить в неволі?

ВИТАВ 2

393А 0010 Сам Господь витав над ними.

394А 0006 Сам Господь витав над ними.

ВИТАЄ 10

340А 0021 Понад ним витає

321В 0007 І Бог витає над селом

381В 0014 Витає весело над ним

394В 0027 Витає радість і надія

394В 0029 Витає радість і надія

394В 0031 Витає радість і надія

394В 0033 Витає радість і надія

394В 0035 Витає радість і надія,

394В 0039 Витає радість і надія

395В 0004 Витає радість і надія

ВИТАЄШ 4

368А 0002 Що витаєш надо мною,

403В 0022 Витаєш ти, мій херувим,

404В 0008 Витаєш ти, мій херувим,

404В 0028 Витаєш ти, мій херувим,

ВИТАЙ 3

403В 0025 Витаю зо мною уночі,

403В 0030 Витаю зо мною... і учи

404В 0010 Витаю зо мною уночі,

ВИТАЛА 4

410А 0011 Святим ангелом витала,

322В 0025 Цілу ніч витала.

326В 0038 Цілу ніч витала

326В 0039 Літала, витала,

ВИТАТЬ 4

361А 0035 Витать над Невою.

361А 0038 Витать над Невою.

324В 0045 Меж грішними витать святою

328В 0037 Меж грішними витать святою

ВИТОПИТЬ 1

380В 0003 І витопить зимою хати!

ВИХВАЛЯЄ 1

337В 0033 На лад давній вихваляє,

ВИХВАЛЯТИ 3

314В 0028 Бога вихваляти

315В 0020 Бога вихваляти.

315В 0046 Бога вихваляти

ВИХВАЛЯТЬ 1

400В 0005 Самим їм, дурням, вихвалять

ВИХОДИЛА 3

343А 0012 Виходила стояти,

368В 0012 Та виходила

368В 0013 Невеселая виходила

ВИХОДИЛИ 3

317В 0007 Виходили із села

317В 0023 Виходили із села

318В 0008 Виходили із села,

ВИХОДИТЬ 3

- 366В 0030 Не виходить дівчинонька
366В 0031 Не виходить дівчинонька...
367В 0003 Виходить пан лисий.

ВИХОДЯТЬ 2

- 325В 0007 На світ виходять і говорять,
329В 0001 На світ виходять... і говорять,

ВИХОЖАВ 2

- 416В 0014 Умитий з кущі вихожав
426В 0049 Умитий з кущі вихожав

ВИХОЖАС 2

- 391В 0030 Петрусь на ганок вихожас
415В 0022 Марія з гаю вихожас

ВИХОПИВ 1

- 339А 0017 Оксану вихопив чуть живу

ВИШИВАЄ 1

- 345А 0030 Не те вишивас;

ВИШИВАЛА 2

- 375В 0022 Самим шовком вишива[ла],
381В 0002 Мені мати вишивала

ВИШНЕВИЙ 1

- 304А 0017 За темні ночі, вишневий садок,

ВИШНЕВІ 1

- 320В 0029 Сади вишневі зацвіли.

ВИШНЯМИ 1

- 410В 0014 Меж вишнями у холодочку

ВІВАТ 1

- 321В 0028 Та приговорює віват

ВІДЕР 1

- 383А 0018 Відер не побила?..

ВІДКІЛЯ 2

- 327А 0040 Хто Ярема. Відкіля він?
402А 0026 А відкіля ти, молодиче?

ВІДКОЛИ 1

- 339В 0025 Відколи, дядьку, а не чули,

ВІДРА 5

- 305А 0024 Візьме відра опівночі
307А 0007 Візьме відра опівночі
308А 0023 Візьме відра, опівночі
310А 0009 Возьме відра, опівночі
373А 0029 Взяла відра та й побігла

ВІДРОМ-ЦЕБРОМ 1

- 335В 0005 Як ту воду відром-цебром

ВІДТІЛЬ 1

- 384А 0005 Відтіль буде чути

ВІДЬМА 3

- 398А 0022 Отам відьма похована,
409А 0009 І відьма устала.
414А 0005 Отам відьма похована.

ВІДЬМОЮ 1

- 411А 0003 І відьмою звали!

ВІДЬМУ 2

- 412А 0005 Мою Відьму... І лікарі
413А 0043 У калюжі стару відьму

ВІЄ 3

- 328А 0026 Хочеться напиться; чом вітер не віє
346А 0045 Хилиться тополя, куди вітер віє...
401В 0010 Тихо-тихо віє

ВІЄ-ПОВІВАЄ 1

- 311А 0043 Вітер віє-повіває,

ВІЄТЬСЯ 1

- 410В 0007 З вітром віється по волі?

ВІЄШ 2

- 433В 0020 Нащо ти вієш, мій єдиний,
434В 0018 Нащо ти вієш, господине,

ВІЄШИ 1

- 435В 0019 Нащо ти вієши? несеш

ВІЗАНТІЯ 1

- 354А 0010 Дрімас в харемі, в раю Візантія

ВІЗЬМЕ 4

- 305А 0024 Візьме відра опівночі
307А 0007 Візьме відра опівночі
308А 0023 Візьме відра, опівночі
343В 0045 З дяком собі, та візьме

ВІЙСЬКО 2

- 336В 0030 Іде військо, іде друге,
437В 0026 То Ігорь військо Всеволоду

ВІЙСЬКУ 1

- 374А 0012 Як у ві[й]ську пробувати,

ВІК 10

- 304А 0026 Тяжко Катерині свій вік на чужині,
314А 0024 Не вік дівовати

410A 0031 Вік недовгий доживала...
 317B 0019 Весь вік веселитись
 318B 0004 Весь вік веселитись...
 318B 0021 Весь вік веселитись
 341B 0035 Чи вже ж їй вік продівають?
 343B 0006 Чи вже ж їй вік провіковать?
 346B 0040 Я сам занівечив свій вік,
 369B 0027 Самотній вік свій прожити

ВІКА 2

390A 0025 Од віка до віка
 390A 0025 Од віка до віка

ВІКНА 2

323A 0011 Вікна посипались.– «Стривай!»
 418B 0038 Сидить собо коло вікна

ВІКНАМИ 1

407A 0035 Попід вікнами з старцями

ВІКНО 4

313B 0029 І в хаті вибите вікно
 317B 0015 В вікно заглядає
 317B 0029 В вікно заглядає.
 318B 0014 В вікно заглядає

ВІКОВОГО 1

374A 0051 Добити віку вікового?

ВІКУ 7

369A 0038 Од віку довіку
 374A 0051 Добити віку вікового?
 393A 0034 Люди віку: я умерла
 401A 0028 Бо вона не спинить віку молодого,
 404A 0012 А треба як-небудь віку доживати.
 342B 0018 А на кобилі. На віку
 390B 0003 І згинуть, віку не дожить!

ВІЛЬНО 1

354B 0041 Із В[ільно?]

ВІЛЬШАНІЙ 1

325A 0032 Чом ти не в Вільшаній!

ВІЛЬШАНУ 3

323A 0006 Підеш, упоравшись, в Вільшану,
 326A 0049 Повів у Вільшану?
 340A 0016 Упоравшись, біжи в Вільшану

ВІН 50

300A 0004 А він вимовляє:
 302A 0024 Нехай він лютує, поки сам загине
 311A 0001 Один він меж нами, як сонце
 високе
 311A 0005 Він усюди вештається
 311A 0009 Він їм тугу розганяє,
 311A 0020 Що він сиротина,

312A 0029 Один він між нами, як сонце
 високе,
 312A 0031 А якби почули, що він, самотній,
 323A 0010 Як він того хоче
 323A 0033 Дасть він мені срібро, злото,
 324A 0022 а він як почує, то ще карбованець
 дасть

324A 0030 він співав
 327A 0040 Хто Ярема. Відкіля він?
 331A 0020 Дасть він мені срібло, злото
 332A 0029 Який же бо ти бевз і справді,
 бачиш, ось що він

362A 0001 Його мучило. Як крикне він

362A 0008 А він почув, та як зикне

362A 0009 Він і почув, та як зикне

368A 0024 І він не знав...» Зоре моя,

368A 0042 Як дитинка; а він її

372A 0028 А він занедужав,

383A 0020 Повз хатини... а він мені

384A 0027 Він вже в череві кусає...

385A 0011 А він то трудився

396A 0025 Може вже він повинчався

397A 0020 Може, вже він повинчався...

399A 0041 Аж він умирає

399A 0042 А він уже ледве стогне

401A 0042 Зате він вольний, як козак

406A 0003 А він, проклятий, покинув,

406A 0031 А він уже ледве дише.

406A 0035 А він мене взяв за руку

406A 0045 Аж він уже так, як крига:

318B 0003 А він колись був кликаній,

318B 0018 А він колись був кликаній,

323B 0006 Ой стогне він, стогне по всій
 Україні,

327B 0007 Ой стогне він, стогне по всій
 Україні,

346B 0035 І він розказував мені

353B 0040 І він грівся коло неї

355B 0017 І він грівся коло неї

365B 0035 Що він ляхам діє

382B 0038 Щоб він не плакав, не журився,

395B 0034 Що він сердешний сирота!

399B 0052 Де він канає-пропадає!

413B 0017 А він і оком не мигне

413B 0028 А він сидить собі, сидить,

422B 0034 Де він кохався. І хатина,

424B 0017 І вас отак він поведе.

426B 0006 А він сидить та все сидить

426B 0015 А він сидить та все сидить

ВІНЧАЛИ 2

425B 0005 Тебе в порфіру і вінчали,

429B 0024 Тебе в порфіру і вінчали,

ВІНЧАЛИСЬ 1

349A 0047 Не вінчались

ВІРИ 1

345В 0040 Старому віри не поймуть,

ВІРИТЬ 4

323В 0012 Як же його вірить, заплющивши очі?

323В 0013 Ох рад би я вірить, та серце не хоче

327В 0013 Як же його вірить, заплющивши очі?

327В 0014 Ох рад би я вірить, та серце не хоче.

ВІРНИЙ 2

367А 0026 Пішов молитися вірний Гус

443В 0015 Благослови, вірний друже

ВІРУ 1

302А 0001 Віру ратувати

ВІРУЙТЕ 2

323В 0011 Віруйте і гиньте, пророки гласят.

327В 0012 Віруйте, і гиньте! – пророки гласять,

ВІРШАМИ 1

373В 0005 Таки віршами: розважаю

ВІРШІ 4

339В 0006 Та за вірші оті прокляті.

345В 0024 А вірші!.. вірші, та цур їм!

345В 0024 А вірші!.. вірші, та цур їм!

362В 0020 Мої вірші складаю я

ВІРШУВАТИ 1

337В 0026 Змалку віршувати.

ВІСКРИВИЙ 1

376А 0009 Ото гроші. Бач, віскривий,

ВІСТИ 1

370А 0021 Послухаєш вісти.

ВІТАВ 1

416В 0018 Марію молодик вітав.

ВІТАЄ 3

378А 0033 І вітає Яриночка,

379В 0006 Цілує, вітає,

379В 0011 Цілує, вітає,

ВІТАЛИ 4

400А 0033 І любили, і вітали

345В 0017 Людей за те, щоб вітали

401В 0046 Щоб первенця її вітали

421В 0003 Вітали їх і день ховали,

ВІТЕР 11

304А 0033 Не вмившись, вітер позіхас

311А 0043 Вітер віє-повіває,

312А 0007 Вітер розвіває;

312А 0014 Щоб вітер по полю слова розметав,

328А 0026 Хочеться напитись; чом вітер не віє

346А 0045 Хилиться тополя, куди вітер віє...

346А 0047 Утомиться вітер – тополя спочине:

368А 0017 Холодний вітер. Все минає.

364В 0009 По улиці вітер віє

401В 0012 Вітер понад Римом

431В 0005 І худосильний. Вітер з поля

ВІТИ 1

314В 0030 Віти розпустила

ВІТРАМИ 1

320А 0029 З вітрами говорять.

ВІТРЕ 2

355В 0023 Повій, вітре, понад яром

433В 0019 Вітрило, вітре господине!

ВІТРИ 2

323А 0025 Його буйні вітри полем рознесуть

340А 0028 Стеблину-билинку вітри рознесуть

ВІТРИЛО 1

433В 0019 Вітрило, вітре господине!

ВІТРИЛО-ВІТРЕ 1

435В 0018 Вітрило-вітре, господине!

ВІТРОМ 8

303А 0013 І з вітром могила в степу розмовляє,

303А 0029 Там з вітром могила в степу розмовляє

320А 0031 З вітром розмовляє,

322А 0008 Там могила з буйним вітром

322А 0012 Там могила з буйним вітром

322А 0014 Там могила з буйним вітром

322А 0018 Там могили з буйним вітром

410В 0007 З вітром віється по волі?

ВІТРУ 2

365А 0018 По ві[тру]

414В 0011 Од вітру хилиться в яру.

ВІТРЯК 1

383В 0016 І став, і гребля, і вітряк

ВІФЛІЄМ 5

411В 0029 І в Віфлієм з малим пішла

411В 0030 І в Віфлієм з байстрям пішла
 411В 0031 І в Віфлієм з малим пішла
 419В 0001 У город Віфлієм ішли.
 419В 0007 У Віфлієм.– Святая сило!

ВІФЛІЄМА 1

419В 0033 До Віфлієма не близенько.

ВІФЛІЄМІ 3

420В 0010 У Віфліємі, люд зійшовсь
 420В 0014 У Віфліємі народивсь
 420В 0022 У Віфліємі.– І осанна!

ВІФЛІЄМОМ 2

419В 0043 Над самим Віфліємом, боком
 420В 0017 Над Віфліємом? – Всі ми! всі ми!

ВІЧІ 1

379В 0020 Рай у вічі лізе

ВІЧНЕ 1

338В 0022 У вічне море потечуть;

ВІШАТЬ 1

324А 0032 І вішать, і мордовать!

ВІЩУЄ 1

347А 0011 Про те, що віщує.

ВІЮТЬ 1

371А 0001 І немолоченєс віють.

ВКОПАНА 1

414В 0003 Неначе вкопана, під гаєм,

ВКОПАНИЙ 1

369А 0022 Неначе вкопаний, стоїть».

ВКРАВ 1

339В 0005 Що вкрав маленьким у дяка

ВКРАЇНІ 3

350А 0014 У нас на Вкраїні
 323В 0023 Лютий голод на Вкраїні
 327В 0026 Лютий голод на Вкраїні

ВКРАЇНУ 1

345В 0011 Хоч на годину на Вкраїну

ВКРАЛИ 2

334А 0008 І кажуть, що вкрали
 408А 0021 Пани вкрали та в шкатулі

ВКРИЛИ 2

321А 0016 Лиман човни вкрили.
 396А 0045 Поки гаїром не вкрили

ВКРИТА 1

410А 0050 І вкрита і сита.

ВКРИТУ 1

336В 0033 Китайкою вкриту

ВКУПІ 9

327А 0012 Ходім вкупі!» – «Які ж бо ви,
 344А 0017 Нехай вкупі заховать...
 347В 0051 Не довелося вкупі жить,
 383В 0003 Ми вкупі гралися, росли
 384В 0013 Ми вкупі гралися, росли
 388В 0032 І гроші вкупі пропили,
 416В 0010 І повечеряємо вкупі
 422В 0029 Додому вкупі понесли.
 426В 0045 Та повечеряємо вкупі

ВКУПОЧЦІ 1

382А 0001 Вкупочці гуляють

ВКУПЦІ 2

314В 0027 Вкупці на калині
 315В 0019 Вкупці на калині

ВЛАДИК 1

389А 0019 Став владик земних судить

ВЛАДИКИ 5

398В 0050 І никли гордії владики
 409В 0036 Тих шляхів владики
 409В 0038 Шляхів тих владики
 412В 0001 Од тверезійшого владики!
 412В 0003 Ще од п'янішого владики!

ВЛАСТІ 1

421В 0022 Од сна і власті одпочить.

ВЛАСТЬ 2

387В 0023 І власть панам в твоїм раю...
 387В 0028 І власть панам в твоїм раю...

ВМЕРЛА 4

383А 0031 Й мати вмерла.
 342В 0043 З журби вмерла мати
 343В 0029 З журби вмерла мати.
 384В 0007 Як мати вмерла. Це моя,

ВМИВШИСЬ 1

304А 0033 Не вмившись, вітер позіхає

ВМИЛАСЬ 5

313А 0012 Пішла... Вмилась, напилася,
 313А 0047 Пішла... Вмилась, напилася,
 314А 0036 Пішла, вмилась, напилася,
 315А 0026 Прийшла... Вмилась, напилася
 316А 0001 Прийшла... Вмилась, напилася,

ВМИРАЄ 2

- 406A 0024 Аж батько вмирає.
411A 0047 Не вмирає... І лікарі

ВМІЄ 7

- 304A 0009 Не вміє, не знає, куди полинуть,
347A 0010 Та не вміє розказати
371A 0008 Бо хто не вміє заробить,
321В 0041 Коли б знала, що не вміє
346В 0003 Коли не вміє шанувати
346В 0005 Не вміє правдоньки сказати.
381В 0012 І заспіває... хоч не вміє

ВМІЛИ 1

- 320A 0017 Вміли панувати.

ВМІЛО 5

- 312A 0042 А сказати не вміло;
313A 0031 А сказати не вміло
314A 0018 А сказати не вміло
315A 0004 Сказати не вміло
404A 0035 Та вміло матір проклинати.

ВМІТИМЕ 1

- 371A 0009 То той не вмітиме й пожить.

ВМІЮ 1

- 338A 0012 Я, Лейбо, не вмію

ВМРЕ 1

- 319A 0002 Не вмере, не загине;

ВМРЕШ 1

- 348A 0002 Не вмереш, будеш панувати,

ВНОЧІ 14

- 379A 0050 Вночі утікали
380A 0003 Вночі запалила.
403A 0016 Кого колишете вночі?
314В 0026 Пошли, Боже, дощі вночі
315В 0018 Пошли, Боже, дощі вночі
320В 0015 Вночі процвітає...
325В 0038 Вночі процвітає...
338В 0025 Вночі сльози точить,
390В 0048 Уже й не молиться вночі,
403В 0028 Не покидай мене. Вночі,
421В 0036 А сфінкси, мов сичі вночі,
424В 0037 Вночі круг тебе сумовати,
428В 0042 Додому рушили вночі
442В 0012 Отож, як бачите, вночі,

ВНУК 1

- 320A 0032 А внук кошу несе в росу,

ВНУКА 1

- 382A 0004 Та вчить внука маленького

ВНУЧАТА 2

- 400В 0045 І виростуть внучата тії,
440В 0033 Веніамінові внучата)

ВНУШИ 1

- 390A 0013 Молюсь, Господи, внуши їм

ВО 7

- 390A 0001 Преподобніє во славі
391A 0007 Во тьму і в неволю
398В 0052 Так думаю во время оно
399В 0024 І сина божого во плоті
416В 0037 Во Іудеї не було!
431В 0013 Межи людьми во притчу стане,
431В 0027 Во чреві згинуть, пропадуть

ВОВКІВ 2

- 328A 0020 Вовків ляхами годували,
339A 0023 Вовків ляхами годували,

ВОВКУЛАК 1

- 403A 0002 В яру пасеться вовкулак...

ВОВНУ 3

- 413В 0023 Та вовну білу ю пряде
421В 0046 У копта вовну. А старий
422В 0010 Та вовну з кужеля пряде.

ВОВЧИЦЯ 2

- 382A 0029 Скажена вовчиця!..
382A 0031 Голодна вовчиця!..

ВОВЧІ 1

- 339A 0025 Огризки вовчі...

ВОВЧУ 2

- 353В 0025 Натуру вовчу добре знали)
355В 0005 Натуру вовчу добре знали)

ВОДА 1

- 409В 0023 Прорветься слово, мов вода

ВОДЕ 1

- 384A 0008 А коза по воде,

ВОДИ 7

- 381A 0034 Води пошукати.
320В 0009 Води позичала
325В 0036 Води позичас
346В 0043 Води багато утекло
377В 0002 Та води напитись,
415В 0003 І без води прорве, затопить
416В 0026 Води погожої з криниці,

ВОДИЛА 1

- 400A 0004 І близнят водила

ВОДИЛИ 1

409A 0019 Приблуду водили.

ВОДОЮ 11

373A 0013 Як той явор над водою,
373A 0030 Ніби за водою
383A 0019 Тою клятою водою!
397A 0009 Синьою водою,
397A 0044 Синьою водою...
320B 0011 А над самою водою
321B 0026 Понад водою.
338B 0008 Мов рибонька над водою
365B 0007 Як квіточки за водою
390B 0019 Чи то схватись під водою!
414B 0022 Тихесенко понад водою

ВОДУ 17

303A 0001 Вийдуть дівчата воду брать,
303A 0023 Дівчата вийдуть воду брать,
350A 0038 Кинувсь в воду, синю хвилю
350A 0040 Кинувсь в воду, пливе, синю
383A 0017 Оту воду. Чом я з нею
403A 0025 Хоч з гори та в воду...
407A 0017 Та воду носила,
335B 0005 Як ту воду відром-цебром
341B 0020 П'ючи воду холодную
341B 0021 П'ючи воду погожую
358B 0015 Сльозами в воду розлилось.
359B 0014 Попадали в воду
359B 0015 Попадали неначе в воду
369B 0015 Не ходить по воду.
369B 0017 По воду не ходить.
376B 0020 Та, знай, по воду учащали
417B 0006 З глеком по воду до криниці

ВОЄВОДИ 1

397B 0034 Преторіане, воєводи

ВОЗАМИ 3

343A 0003 Із волами, із возами,
342B 0015 І з чумаками та з возами
402B 0015 З возами скіфи повертали

ВОЗВІСТИЛАСЯ 1

417B 0035 Нам возвістилася. Якби

ВОЗВІСТИТЬ 1

416B 0045 Іду народу возвістити!

ВОЗИ 1

347A 0034 Свої воли, свої вози,

ВОЗИВ 1

405A 0043 Возив мене. У Бендерах

ВОЗІ 1

362A 0020 У чужому возі в дорозі

ВОЗЛАГАЮ 4

412B 0028 На тебе, мати, возлагаю
425B 0014 На тебе, слабий, возлагаю
425B 0015 На тебе, сило, возлагаю
425B 0016 На тебе, мати, возлагаю

ВОЗЛЮБЛЕННОГО 1

419B 0046 Того возлюбленного сина

ВОЗНОСЯТЬ 1

356B 0025 Його возносять, як те чудо!

ВОЗОБНОВИЛАСЬ 2

425B 0011 В людській душі возобновилась.
429B 0030 В людській душі возобновилась,

ВОЗОБНОВИМ 2

332B 0017 Возобновим наш тихий рай.
332B 0024 Возобновим наш тихий рай.

ВОЗОБНОВЛЯТЬ 2

419B 0023 Возобновлять мужі есеї,
419B 0024 Возобновлять закон Мойсея

ВОЗЬМЕ 1

310A 0009 Возьме відра, опівночі

ВОЗЬМІМ 1

370A 0033 Возьмім за дитину»,

ВОЗЬМУТЬСЯ 2

399A 0011 І де тут п'яні ті возьмуться
402A 0008 І де ті люди тут возьмуться?

ВОЇ 2

433B 0023 На вої милії мої,
435B 0027 Єдине ладо й його вої

ВОЇНИ 1

400B 0046 Христові воїни святії

ВОЙНА 2

405A 0028 Чи є в Туреччині війна?
352B 0001 Покрила Ізраїль. То гірша війна!

ВОЙСКАМИ 1

440B 0008 З жерцями, з книгами, з війсками

ВОЛАМИ 2

343A 0003 Із волами, із возами,
343B 0013 Та з чумаками, та з волами

ВОЛЕ 2

357B 0038 Моя проспівана воле!
358B 0001 Моя ти співана воле!

ВОЛЕНЬКУ 2

- 299A 0039 Слава сяє, а воленьку
374В 0034 А воленьку добрі люде

ВОЛЕЮ 1

- 409В 0014 Добром та волею підбитим

ВОЛИ 4

- 347A 0034 Свої воли, свої вози,
386A 0039 Батько воли; вона тебе
387A 0003 Батько воли: вона тебе,
374В 0040 Не буду я чужі воли

ВОЛІ 15

- 298A 0015 Як пташка без волі
298A 0021 Як пташка без волі
298A 0026 Як пташка без волі
312A 0016 То серце по волі з Богом
розмовля,
330A 0031 Нема місця волі
330A 0035 Нема місця волі
312В 0019 Повіруєм ще трохи волі
347В 0022 Не повинні знать без волі
347В 0025 Прошу собі волі
354В 0019 А де нема, як кажуть, волі,
382В 0004 В світлиці розуму і волі
382В 0008 І все-то те по добрій волі,
382В 0009 По волі розуму горить,
410В 0007 З вітром віється по волі?
423В 0008 Святої волі на землі

ВОЛОСОЧКА 1

- 379В 0031 І волосочка одного,

ВОЛОХ 1

- 337A 0027 А де ж Волох? Заспівай лиш

ВОЛОХАТА 2

- 440В 0037 Сивоборода, волохата
441В 0021 Сивобород[а], волохата

ВОЛОХАТІ 1

- 441В 0019 Сивобороді, волохаті

ВОЛОХОМ 2

- 324A 0019 а люди й зовуть волохом не знаю,
за що
332A 0018 А люди й зовуть волохом, і сам не
знаю, за що

ВОЛОЧУСЯ 2

- 405В 0008 Волочуся за тобою
405В 0029 Волочуся за тобою

ВОЛОЩИНІ 1

- 405A 0011 Що й я в Волощині була!

ВОЛЮ 19

- 320A 0019 І славу, і волю;
320A 0028 Та про волю нишком в полі
347A 0007 Дає сльозам волю.
347A 0038 Має поле, має волю,
377A 0051 Утікає на вольную волю...
389A 0028 На волю тихих. Заступіте
392A 0018 Волю окропіте
312В 0018 Повіруєм ще трохи в волю
322В 0005 Дасш волю в світі,
326В 0018 І волю на світі!
334В 0013 І свою волю і твою славу
367В 0020 Та за вашу волю
367В 0025 Не вирветися на волю
389В 0015 Петра на волю одпустили.
404В 0037 Як тую волю на роздоллі
408В 0022 І думу тихую на волю
424В 0002 Святую волю на землі!
427В 0027 За волю розп'ятого мужа
427В 0030 За волю розп'ятого мужа

ВОЛЯ 9

- 299A 0038 І слава і воля,
304A 0021 Нехай судять люди – на те божа
воля,
318A 0021 Не вернеться воля.
328A 0038 На те божа воля
355A 0012 Наша воля і слава.
375A 0007 Твоя свята воля!
320В 0032 Там воля, рай, та що й казать,
320В 0037 З душою й тілом; правда, воля!
404В 0036 Як тая воля на роздоллі

ВОЛЬНИЙ 1

- 401A 0042 Зате він вольний, як козак

ВОЛЬНИМИ 1

- 379A 0040 Вольними ногами.

ВОЛЬНІЇ 2

- 401A 0036 Звичайне, вольнії, співали.
409В 0032 А вольнії, широкії

ВОЛЬНОДУМСТВУЄ 3

- 356В 0016 І вольнодумствує в шинку,
357В 0001 І вольнодумствує в шинку,
357В 0004 І вольнодумствує в шинку

ВОЛЬНУЮ 3

- 377A 0051 Утікає на вольную волю...
408В 0003 І думу вольную... О доле!
408В 0021 І думу вольную

ВОМЕСТО 1

- 431В 0010 Воместо львичишого риду

ВОНА 78

296A 0001 Чого вона ходить.
 296A 0014 За те, що так широко вона полюбила
 304A 0005 Вас лихо спіткає,— загине вона,
 305A 0020 Вона любить і не чує
 307A 0001 Вона любить і не чує
 308A 0017 Вона любить і не чує
 310A 0003 Вона любить, то й не чує
 315A 0009 Сохне вона, як квіточка.
 328A 0012 Вона виглядає
 328A 0025 Хочеться дивиться, як вона
 чорніє,
 343A 0023 Вона гляне, усміхнеться:
 344A 0029 З ким вона гуляла.
 370A 0047 Вона просто, як любитець,
 386A 0006 Не зна Марко, за що вона
 386A 0007 Не зна Марко, нащо вона
 386A 0014 Щоб була вона за матір
 386A 0039 Батько воли; вона тебе
 387A 0003 Батько воли: вона тебе,
 387A 0032 Коли ж вона прокинеться?
 393A 0017 Вона все журилась
 394A 0012 Вона все журилась
 395A 0042 Моя мати... чого вона
 400A 0018 І вона устала
 400A 0032 Отак вона в селі жила
 400A 0047 А вона їх розважає
 401A 0028 Бо вона не спинить віку молодого,
 403A 0029 Вона ж не спала, не журилась,
 410A 0014 Жити вона стала.
 410A 0017 Бо вона все по болящих
 410A 0029 Та й заплаче, отак вона
 410A 0049 Отак вона жила дома,
 412A 0007 Щоб допомогла... Прийшла вона
 412A 0039 А вона їх навчала,
 412A 0041 Розказує, як і вона
 413A 0005 А вона їм розказує,
 413A 0017 Отак вона навчала.
 323В 0017 Може, вона, молода
 324В 0041 А де ж вона ділась?
 325В 0023 Вона була ще молодою
 327В 0018 Може вона, чорнобрива,
 328В 0028 А де ж вона ділась?
 329В 0026 Вона була ще молодою
 339В 0014 Ні, вона дівонька не та!
 339В 0015 Ні, дівонька вона не та!
 341В 0036 Ні, дівонька вона не та.
 347В 0037 Вона тойді була дитина!
 347В 0038 Вона... Не нам тебе судить,
 353В 0034 Бо була вона над всіми
 353В 0038 Як уже вона там гріла,
 355В 0011 Бо була вона над всіми
 355В 0015 Як уже вона там гріла,
 371В 0029 Уже де вона читала
 371В 0030 Уже де вона на світі
 377В 0019 Молода їх? Вона того
 378В 0002 Де вона поділась!

380В 0022 Що вона його так любить,
 380В 0035 Хоч вона й багата!
 383В 0028 Вона була помандрувала
 384В 0030 Вона була помандрувала
 388В 0030 Вона убога виростала
 389В 0028 Вона молилася... нечистіі
 389В 0030 Вона благала пресвятую,
 389В 0035 Вона, небога, полюбила
 390В 0004 Вона твоя святая мати,
 397В 0026 І мусила вона сидіти
 400В 0001 І мусила вона сидіти
 418В 0036 У сінях робить. А вона
 421В 0019 Якби вона яку царицю,
 422В 0022 Вона промовила. І прати
 423В 0018 Вона рідня якась була
 423В 0038 Сама письма вона не знала)
 425В 0035 Росла вона і виростала
 426В 0009 Вона той тихий божий став,
 428В 0015 Дитина спить. Вона ж над сином
 428В 0033 Вона вже...
 428В 0036 Вона вже бачила
 428В 0038 Вона вже зріла
 428В 0046 Й вона заплач[е], ідучи

ВОНИ 38

296A 0023 За що ж вони тебе вбили?
 304A 0001 Вони ж теє серце, вони привітали,
 304A 0001 Вони ж теє серце, вони привітали,
 312A 0033 На божеє слово вони б
 насміялись,
 328A 0002 Що вони зробили?
 328A 0003 Чи всі вони ще, як бритва,
 344A 0022 Отак вони любилися,
 366A 0001 Чиї вони діти
 366A 0019 Вони поснули, не почують,
 366A 0029 Чи вони ж почують?
 366A 0033 Чи вони ж почують?
 367A 0004 Чиї вони діти
 367A 0020 Чи вони ж почують?
 380A 0036 Отак вони що день божий
 385A 0009 Вони б ще здалися
 392A 0021 За що ж вони тепер мене
 394A 0001 За що ж вони тепер мене
 394A 0043 За що ж вони тепер мене
 403A 0022 Вони з'їдять мене колись.
 321В 0018 Не знаю, де вони взялись.
 326В 0034 За що ж вони тебе згадають
 334В 0009 Вони не знають, може, й не чули!
 334В 0020 А вони ж тіі закаблуки
 347В 0011 Росли вони та виростали
 348В 0017 Вони ляхи були... Ніколе
 362В 0005 І вони убогі
 362В 0013 І вони убогі
 387В 0029 Вони ж, неситіі, пузаті,
 389В 0014 Удвох, бачиш, вони зробили
 389В 0043 Вони ж не вернутя! Як хоч,
 389В 0046 Вони, вони тебе осудять

389В 0046 Вони, вони тебе осудять
 418В 0032 Отож вони собі живуть
 419В 0017 Ідуть вони собі рядком
 422В 0026 Отож вони собі й пішли,
 423В 0028 Якось вони собі гуляли
 424В 0036 Отож вони якось зійшлись
 440В 0017 Та дивувались, що й вони

ВОНМИ 2

425В 0019 Вонми їх плачу і пошли
 425В 0020 Вонми їх стону і пошли

ВОНО 23

304А 0012 Воно б не журилось, воно б
 заспівало,
 304А 0012 Воно б не журилось, воно б
 заспівало,
 312А 0022 Як воно ночує, як воно встає?
 312А 0022 Як воно ночує, як воно встає?
 312А 0023 Послухає моря, що воно говорить,
 312А 0041 Воно чуло недоленьку,
 313А 0030 Воно чуло недоленьку,
 314А 0017 Воно чуло недоленьку,
 332А 0021 Та воно так, чоловіче, я це й сам
 знаю, та ще ось
 344А 0030 Воно мале, ще дитина,
 346А 0029 Воно не зна, що Мар'яна
 346А 0035 Воно не зна, що як зайде
 370А 0046 А воно не тес...
 409А 0031 То воно й минуло.
 326В 0033 За що ж воно її згадає
 341В 0004 То все б таки воно не так...
 341В 0005 То все б таки не так воно...
 380В 0011 Воно ще й не лазить
 380В 0012 І коли-то воно стане
 380В 0028 А воно, буває, з його
 406В 0022 Воно, малесеньке, лежало
 406В 0023 Воно сповитєє кричало
 428В 0022 І батько, й мати, і воно

ВОРІТЬМИ 1

376А 0043 За ворітьми, мов на кобзі,

ВОРКУЄШ 2

314В 0025 Чого воркуєш уночі,
 315В 0017 Чого воркуєш уночі,

ВОРОГ 6

318А 0030 Тільки ворог, що сміється...
 382А 0028 Лютий ворог України,
 382А 0030 Лютий ворог України,
 412А 0023 Заснув ворог перед нею,
 361В 0026 А туман, мов ворог заздрий
 361В 0027 А туман, неначе ворог

ВОРОГА 2

354А 0017 І ворога бити

411А 0020 Лічити ворога пішла!

ВОРОГАМИ 1

319А 0020 Жити з ворогами!

ВОРОГИ 1

355А 0009 Гой ги, вороги!

ВОРОГІВ 4

300А 0010 Та з ворогів покепкую».
 302А 0017 Та з ворогів покепкую
 390А 0041 Трупи ворогів, і силу
 367В 0012 Без ворогів можна в світі

ВОРОГОВІ 1

377А 0034 І лютому ворогові

ВОРОГОМ 1

354В 0047 Нічого з ворогом не вдіє.

ВОРОЖИЛА 1

376А 0001 І ворожка ворожила,

ВОРОЖИТЬ 1

410А 0037 І ворожить не просили

ВОРОЖКА 1

376А 0001 І ворожка ворожила,

ВОРОЖКИ 2

375А 0049 Ворожки питати.
 376А 0027 Що топтані до ворожки,

ВОРОН 1

299А 0022 Нехай ворон будить:

ВОРОНЕНЬКІ 1

366В 0021 Ой полетіть, вороненькі

ВОРОНИ 1

389А 0015 Голодні ворони

ВОРОНОГО 1

377А 0046 І коника вороного,

ВОРОНОМ 1

381А 0026 Що вороном крячу:

ВОРУШИВ 2

353В 0044 Не ворुшив сала,
 355В 0020 Не ворушив сала,

ВОРУШИЛИСЬ 3

324В 0022 Пани в саду й не ворушились.
 328В 0013 Пани в саду й не ворушились,
 413В 0002 Щоб Іроди не ворушились.

ВОСЕНИ 4

410A 0003 Восени прийшла додому,
412A 0031 І восени вернулася
319B 0019 Вертаюсь восени додому
390B 0035 А восени любитись гріх!

ВОСКУ 1

376A 0004 З воску виливала.

ВОСПЛАЧ 1

430B 0004 Восплач, пророче, сине божий!

ВОСПОЮ 4

425B 0021 А я, убогий, воспою
425B 0022 А я незлобний воспою
425B 0028 Я воспою тойді. А нині,
425B 0031 Тебе, о мати, воспою!

ВОСПРЯНУЛИ 1

424B 0045 Мужі воспрянули святис,

ВОСТОКУ 1

419B 0042 Старий тесляр. Таки з востоку

ВОЦАРИТЬСЯ 1

391A 0016 Воцариться в дому тихих

ВОШЕЙ 1

384A 0024 Як тих вошей розплодила

ВОЮВАЛИ 1

405A 0046 Турка воювали.

ВПАВ 3

403A 0028 Поки поснули, де хто впав.
324B 0006 Тільки хазяїн ще не впав,
328B 0004 Тільки хазяїн ще не впав,

ВПАЛА 3

399A 0044 Бо, здається, впала...
406A 0038 Я, здається, впала
391B 0029 І кара впала...

ВПАЛИ 1

390B 0047 Засохли губи, впали очі...

ВПАЛО 2

324B 0005 Харем і гості, де що впало.
328B 0003 Харем і гості де що впало.

ВПАСТИ 1

377A 0035 Не допусти впасти

ВПЕРШЕ 2

412A 0019 Вперше зроду...– Я прощаю...
349B 0027 Вперше зроду я заплакав,

ВПИЛАСЯ 3

350A 0037 І в коси впилася
403A 0003 Я в приданках була, впилася,
390B 0013 За серце грішная впилася

ВПИЛИСЬ 1

313B 0003 Кров'ю брата впились

ВПИЛОСЯ 1

399A 0031 Впилося б добре...

ВПИРАЄТЬСЯ 2

356B 0010 Таки впирається, та й годі!
356B 0011 Нудьга впирається, та й годі!

ВПОВНІ 1

383A 0016 Та вповні шлях перейшла їм

ВПОДОБА 1

346A 0005 Хто вподоба, то [я] й оддам».

ВПУСТИ 1

341B 0047 Мій друже милий. Не пусти

ВРАГА 1

351B 0004 Та про чорнявого врага,

ВРАЖЕ 1

318A 0031 Смійся, лютий враже!

ВРАЖІ 2

299A 0007 Бенкетуйте ж, вражі ляхи,
365B 0021 Не будете, вражі ляхи

ВРАНЦІ 9

333A 0018 Щоб Богові вранці теє розказать
348A 0013 Вранці до криниці,
375A 0030 Як з квіточки роса вранці,
360B 0021 В копиці спать, а вранці рано
363B 0014 А назавтра вранці рано
365B 0030 Вранці рано у Фастові
379B 0002 А вранці в неділю
433B 0001 В Путивлі славнім вранці рано
435B 0007 В Путивлі-граді вранці рано

ВРАНЦІ-РАНО 2

376A 0045 У неділю вранці-рано
391B 0008 І задзвонили вранці-рано

ВРЕМЯ 1

398B 0052 Так думаю во время оно

ВРЕМ'Я 1

398B 0041 У те незгірше врем'я оно,

ВРОДИВСЯ 1

333B 0023 Для чого ж я на світ вродився,

ВРОДИЛАСЬ 2

- 323В 0018 Такою вродилась?
327В 0019 Такою вродилась

ВРОДИТЬ 1

- 388А 0022 А що вродить? побачите

ВРОДЛИВИЙ 2

- 297А 0012 Чи я ж тобі не вродливий,
298А 0002 Чи я ж тобі не вродливий,

ВРОДУ 3

- 326А 0003 Ні літа, ні вроду
337А 0019 На літа, на вроду
348А 0023 Нащо дала вроду?

ВРЯДИ-ГОДИ 1

- 327А 0052 Вряди-годи – та вдвох собі...

ВСЕ 79

- 312А 0027 Тому, хто все знає, тому, хто все
чує,
312А 0027 Тому, хто все знає, тому, хто все
чує,
313А 0006 Все бачила чорнобрива,
314А 0013 Постривайте, все розкажу
314А 0029 Все бачила чорнобрива
318А 0032 Та не дуже, бо все гине
325А 0022 Я все забуваю,
326А 0050 Признавайся! я все знаю;
332А 0010 А мудро співає, коли не
послухаєш, все іншу
342А 0003 То про своє все й співають,
344А 0033 Та не все вгадала:
368А 0017 Холодний вітер. Все минає.
370А 0012 Утомився; а все це ви
371А 0003 Все треба знати.
375А 0006 В твоїх руках все на світі.
381А 0016 Все плаче, все гине.
381А 0016 Все плаче, все гине.
393А 0017 Вона все журилась
393А 0020 А мати все в'яла
394А 0012 Вона все журилась
394А 0015 А мати все в'яла
395А 0009 А мати все в'яла,
400А 0023 Як у раї, все забула,
402А 0010 Бо тут все степ... Мара! Мара!
402А 0037 Все співаю, все співаю,
402А 0037 Все співаю, все співаю,
403А 0005 А все то прокляті пани
403А 0019 І все діти! І все діти!
403А 0019 І все діти! І все діти!
410А 0007 Мов у раї. Все забула
410А 0016 Все село любило,
410А 0017 Бо вона все по болящих
412А 0050 І все, що робилось,
413А 0020 Пани все їм снились,

- 320В 0035 І все моє, все можна брать,
320В 0035 І все моє, все можна брать,
323В 0010 Щоб чуть все те, бачить і не
покарать
323В 0035 Все село святою звало,
323В 0036 Все село молилось.-
324В 0004 В саду все покотом лежало
325В 0027 І все до крихти розказала
327В 0036 Все село святою звало,
327В 0037 Все село молилось...
328В 0002 В саду все покотом лежало,
329В 0030 І все до крихти розказала,
331В 0022 І про все те
333В 0018 І все читай та слухай дзвона
333В 0021 Загине все, і сам загинеш
333В 0032 На світі все, бач, суєта.
334В 0002 Все паліївські на Хвастовщині,
334В 0012 Все занехаяли діти ледачі,
334В 0036 Загине все і сам загинеш
339В 0004 А все за того п'ятака,
340В 0009 І все написано стихами,
340В 0031 До стебла все погоріло,
341В 0002 До стебла все погоріло,
341В 0004 То все б таки воно не так...
341В 0005 То все б таки не так воно...
341В 0046 Та все записуй, мій єдиний,
342В 0003 Все напиши, не одпусти,
346В 0037 Од Бога все, а сам нічого
348В 0044 Я різав все, що паном звалось
349В 0006 І все докучило мені.
366В 0003 І все затопила.
376В 0011 А все одну нате
380В 0004 Все дитиночка забрала
391В 0016 Та все щось шепчуть про отруту
397В 0024 Все християне. А Медуза
398В 0035 І все по закону...
400В 0018 Все брехня: царі, попи!..
412В 0025 Все упованіє моє
412В 0029 Все упованіє моє!
426В 0006 А він сидить та все сидить
426В 0015 А він сидить та все сидить
428В 0005 Все, все сплюндровано. В пустині
428В 0005 Все, все сплюндровано. В пустині
428В 0006 Все, все сплюндровано. В руїні
428В 0006 Все, все сплюндровано. В руїні
432В 0022 Все терпініє їм

ВСЕВОЛОДУ 1

- 437В 0026 То Ігорь військо Всеволоду

ВСЕІДНІЙ 1

- 380А 0050 Ублагала... на всеїдній

ВСЕМОГУЩИЙ 1

- 389В 0001 А всемогущий хоч і зна,

ВСЕПРЕЧИСТАЯ 1

412В 0039 І всепречистая, подай

ВСЕ-ТАКИ 6

411А 0002 А все-таки покриткою
 413А 0031 А все-таки на досвітки
 414А 0041 А все-таки знахуркою
 414А 0042 А все-таки покриткою
 381В 0025 А все-таки його люблю,
 381В 0030 А все-таки її люблю,

ВСЕТВОРЯЩУЮ 1

414А 0012 І всетворящую любов

ВСЕ-ТО 1

382В 0008 І все-то те по добрій волі,

ВСІ 27

326А 0041 Та й заплакав; всі танцюють,
 328А 0003 Чи всі вони ще, як бритва,
 339А 0027 Всі гуляють, а де ж Гонта?
 342А 0016 Та всі, якомога,
 360А 0005 Та щоб йому всі святис
 361А 0018 І всі зара[з] поставали
 361А 0019 І всі уряд поставали
 374А 0018 Сказав старий, та всі тро[є]
 382А 0023 Князі і всі сили
 390А 0040 І всі злії посміються
 344В 0032 Всі люде бачать лихо, сину
 391В 0018 І всі затихли на минуту.
 394В 0036 І люблю всім. І всі сміються
 395В 0001 І люблю їм, і всі сміються
 395В 0006 Неначе діти всі сміються
 395В 0007 І всі танцю[ю]ть.
 395В 0010 І всі танцюють. Тільки я
 395В 0013 Веселим гостям. Всі сміються
 395В 0014 І всі танцюють. Тільки я
 400В 0010 Щоб всі молилися; і люде
 400В 0019 Молились вчора всі сенатори
 420В 0017 Над Віфліємом? – Всі ми! всі ми!
 420В 0017 Над Віфліємом? – Всі ми! всі ми!
 430В 0016 Ключ і рве. І всі язики
 432В 0013 І всі добра землі
 432В 0024 І всі дібра землі
 432В 0026 І всі дібра землі,

ВСІЙ 5

323В 0006 Ой стогне він, стогне по всій
 Україні,
 327В 0007 Ой стогне він, стогне по всій
 Україні,
 336В 0010 По всій славній Україні
 336В 0035 На всій збуї, на козацькій
 398В 0048 Із краю в край, по всій землі

ВСІМ 10

317А 0008 На всім світі стала.

318А 0005 На всім світі стала.
 319А 0044 На всім світі стала.
 407А 0040 І всім достолиха,
 410А 0002 І всім помагала.
 410А 0019 І всім людям помагала,
 323В 0030 І всім помагала.
 327В 0031 І всім помагала.
 364В 0003 І виросла всім на диво
 394В 0036 І люблю всім. І всі сміються

ВСІМИ 4

332В 0001 Що теє диво, всіми кохане
 332В 0002 А теє диво, всіми кохане
 353В 0034 Бо була вона над всіми
 355В 0011 Бо була вона над всіми

ВСІХ 16

371А 0014 Там наїсишся всіх хлібів.
 375А 0035 Всіх святих благала;
 407А 0022 Не скигли, бо ти всіх побудиш!
 410А 0009 Всіх простила, всіх любила
 410А 0009 Всіх простила, всіх любила
 410А 0025 За всіх грішних, а у себе
 323В 0027 Мов пташечка, у всіх була
 327В 0029 Мов пташечка, у всіх була,
 377В 0048 Всіх почастувала.
 393В 0012 Всіх трьох синів моїх найшли
 393В 0013 Синів всіх трьох моїх найшли
 396В 0043 І всіх гостей. І син твій, мати,
 412В 0032 За всіх скорбящая, ридаю,
 425В 0017 Святая матерь всіх святих!
 425В 0018 Святая си[ло] всіх святих!
 429В 0016 Святая сило всіх святих

ВСЛУХ 1324А 0013 а то думають, думають, ні вслух,
ні мовчки**ВСТАВ 1**

326А 0011 Ярема встав: «Які ляхи?»

ВСТАВАЛИ 2

409А 0005 Цигане вставали,
 365В 0029 Вдосвіта вставали,

ВСТАВАЛО 1

315В 0039 З-за гаю сонечко вставало,

ВСТАВАТИ 1

303А 0015 Повинен вставати

ВСТАВАТЬ 3

324А 0048 Що вже ніколи не вставать
 333А 0016 Що вже їм завтра не вставать
 371А 0047 Нібито до себе.– Анумо вставать.

ВСТАЄ 4

- 303A 0016 Встає працювати
 312A 0022 Як воно ночує, як воно встає?
 421В 0043 Встає, встає вже на землі,
 421В 0043 Встає, встає вже на землі,

ВСТАЛА 2

- 413A 0034 Стара моя встала,
 417В 0005 Марія встала та й пішла

ВСТАЛИ 1

- 364A 0013 І о! диво! трупи встали

ВСТАНЕ 1

- 324A 0045 Не встане Богун загатить

ВСТАНУТЬ 1

- 318A 0023 Не встануть гетьмани,

ВСТАТЬ 1

- 371A 0050 Бо завтра рано треба встать

ВСТАЮЧИ 3

- 403A 0017 Лягаючи, і встаючи
 315В 0013 Раділи люди, встаючи,
 315В 0040 Раділи люди встаючи,

ВСТУПИВ 1

- 406A 0004 Не вступив і в хату,

ВСТУПИТЬ 1

- 416В 0024 Вступить просила.

ВСУЄ 6

- 367A 0009 О Боже! Суд твій всує
 389A 0032 І всує труситься земля
 391A 0005 І всує трепетна земля
 391A 0011 І твій труд не всує
 346В 0039 Я сам, як бачиш, марне, всує,
 389В 0033 Пренепорочная!.. І всує...

ВСЮ 3

- 323A 0037 Як окує всю в золото,
 397В 0016 А церков всю у Сіракузи
 399В 0045 А церков всю у Сіракузи

ВСЮДИ 18

- 303A 0011 Бо сироту всюди люди осміють
 354A 0013 Темно всюди, як у будень
 338В 0035 І те, що дурня всюди б'ють
 338В 0036 Щоб знав, що дурня всюди б'ють
 346В 0012 Брехнею, бач, вийдеш всюди,
 350В 0004 Крутих, глибоких. Всюди хата
 383В 0007 Носило всюди – занесло
 384В 0015 Носило всюди, занесло
 403В 0005 Мені ти всюди помагала.
 403В 0006 І всюди, зоренько моя,

- 403В 0008 Мені ти всюди помагала.
 403В 0009 І всюди, зоренько моя,
 403В 0036 Мені ти всюди помагала.
 403В 0037 І всюди, зоренько моя,
 404В 0019 Мені ти всюди помагала.
 404В 0020 І всюди, зоренько моя,
 404В 0040 Мене ти всюди доглядала
 431В 0028 І не сховатесья. Всюди

ВСЯ 2

- 381A 0001 Оце і вся моя дума.
 382В 0032 Що це вся молодість моя

ВСЯКИЙ 3

- 327A 0053 Ну, це всякий знає!..
 323В 0029 І всякий день обходила
 327В 0030 І всякий день обходила

ВСЯКІ 1

- 389В 0007 Бо всякі матері бувають!

ВСЯКОГО 1

- 398В 0034 Та всякого безголов'я,

ВСЯКОМУ 2

- 400A 0026 І всякому помагала
 328В 0038 І всякому добро творить!

ВСЬОГО 5

- 349A 0036 Всього, чого треба
 410A 0046 Всього понаносять,
 411A 0001 І всього давали...
 348В 0051 До всього я привик.
 349В 0005 Всього бувало...

ВСЬОМУ 7

- 361A 0008 Та по всьому небу орду розпусти
 361A 0011 Та по всьому небу орду розпусти
 409A 0037 Всьому, всьому вчила,
 409A 0037 Всьому, всьому вчила,
 421В 0018 По всьому світу про ослицю,
 424В 0046 По всьому світу розійшлись
 425В 0001 По всьому світу. Ти ж під тинном,

ВТЕКЛА 1

- 365A 0014 Щоб не втекла тая птаха

ВТЕР 1

- 376A 0011 Та втер йому; отже й утер.

ВТЕРЛАСЬ 2

- 324В 0003 Втерлась, усміхнулась,
 328В 0001 Втерлась, усміхнулась

ВТЕЧЕ 1

- 389В 0022 Уже й... Та се ще не втече,

ВТИРАЄ 1

346A 0024 Слізоньки втирає;

ВТИРАЮТЬ 1

299A 0044 Слізоньки втирають.

ВТІМ 1

389B 0006 Ні, не дала б! А втім, не знаю,

ВТНЕ 1

440B 0030 Поки не втне на караул

ВТНУ 1

319A 0029 Не втну більше. А ти, батьку,

ВТОМИВСЬ 1

381A 0023 І втомивсь я, одинокий,

ВТОМИЛАСЯ 6

315B 0012 Втомилася та й задрімала.

315B 0038 Втомилася та й задрімала.

406B 0010 Втомилася; не спочивать

406B 0012 Втомилася; не спочивать

406B 0016 Втомилася; не спочивать

406B 0019 Втомилася; не спочивать

ВТОМИЛАСЬ 2

426B 0042 І не втомилася. Виглядав

426B 0043 І не втомилася. Вигляда

ВТОМИЛО 2

305A 0039 Кого що втомило

307A 0019 Кого що втомило

ВТОПИЛАСЬ 2

406A 0013 Трохи була не втопилася,

423B 0003 Марія трохи не втопилася

ВТОПИЛО 2

297A 0006 Може, милого втопило

377A 0021 Синє море не втопило,

ВТОРІК 2

296A 0007 Що вторік покинув.

340B 0002 Вторік в Ромні...

ВТРЕТЄ 4

313A 0014 Вдруге, втретє, та мов сонна

313A 0049 Вдруге, втретє, та, мов сонна,

314A 0038 Вдруге, втретє, та, мов сонна,

316A 0003 Вдруге, втретє напилася

ВХОПИВШИ 1

430B 0015 Вхопивши в бур'яні курча,

ВЧИЛА 3

409A 0037 Всьому, всьому вчила,

412A 0048 І як її вчила

326B 0036 А тату не вчила...

ВЧИЛАСЬ 1

409A 0041 Та в старій вчилася.

ВЧИЛИСЬ 3

388A 0029 Якби вчилися так як треба

337B 0025 Научай їх, щоб не вчилися

423B 0045 Укупці вчилися і росли,

ВЧИСТИВ 1

324A 0028 Оце то так, вчистив, нічого сказати, і доладу

ВЧИТИСЬ 2

343B 0021 Та ба! Треба вчитись,

343B 0022 Ще змалечку треба вчитись,

ВЧИТЬ 2

382A 0004 Та вчить внука маленького

409A 0033 Вчить лікарувати,

ВЧОРА 7

325A 0041 Вчора заховали

337A 0001 Вчора поховали

346A 0009 Чом ти вчора, як вернулась,

375A 0024 Ніби вчора народилась...

367B 0021 Мене вчора козаченьки

400B 0019 Молились вчора всі сенатори

400B 0020 І усі патриції,— і вчора

ВШКВАРИТЬ 1

379A 0025 Хотів вшкварить навприсідки

В'ЮТЬСЯ 1

352A 0016 В'ються круг Ганнусі

В'ЯЗАЛИ 1

378A 0002 До стовпа в'язали,

В'ЯЗАТИ 1

367B 0031 Як нас буде піп в'язати

В'ЯЛА 11

393A 0020 А мати все в'яла

393A 0021 В'яла, в'яла, засихала,

393A 0021 В'яла, в'яла, засихала,

394A 0015 А мати все в'яла

394A 0016 В'яла, в'яла, засихала

394A 0016 В'яла, в'яла, засихала

394A 0018 В'яла, в'яла, засихала,

394A 0018 В'яла, в'яла, засихала,

395A 0009 А мати все в'яла,

395A 0010 В'яла, в'яла, засихала,

395A 0010 В'яла, в'яла, засихала,

В'ЯНЕ 7

- 298A 0014 Серце в'яне, нудить світом
298A 0020 Серце в'яне, нудить світом
298A 0025 Серце в'яне, нудить світом
312A 0039 Кого любить: нехай в'яне
336A 0017 Серце в'яне, згадаючи
381A 0021 Серце в'яне, засихає,
369B 0018 В'яне на тичині

В'ЯНЕСИ 3

- 315A 0011 Чого в'янеш, моя доню?
393B 0027 І в'янеш ти, а дні летять.
393B 0031 І в'янеш ти, а дні летять.

В'ЯНУТИ 1

- 312B 0023 Уже й в'янути стала

ВЬЯНЕ 1

- 316A 0018 Кого любить... Нехай вьяне

Г 1

411В 0009 В г

ГАДАЄ 1

404А 0016 Може, що й гадає?

ГАДАЛИ 1

341А 0012 Гадали тес... а зробилось

ГАДАТИ 1

343А 0009 Стала мати гадати

ГАДАТЬ 2

329В 0039 Хотілося б... що й гадать

329В 0040 Хотілося б, та що й гадать

ГАДЕ 3

324В 0009 Іде в покої -- скверний гаде,

351В 0041 Цур тобі, злий гаде!

353В 0013 Рвучись кричала -- Зміє! гаде!

ГАДИ 1

328В 0016 Щоб не лізли такі гади

ГАДИНОЮ 1

400А 0008 І з лютою гадиною

ГАДКИ 3

404А 0008 І гадки не мають.

350В 0006 Там би я... Шкода і гадки

373В 0019 І гадки не мас

ГАДОНЬКИ 3

442В 0002 І гадоньки собі не маєм,

442В 0006 І гадоньки собі не маєм,

442В 0010 І гадоньки собі не маєм,

ГАДЮКА 1

373А 0049 І шаблюка, мов гадюка,

ГАДЮКИ 1

313В 0026 Присплять гадюки, і в огні

ГАДЮКОЮ 1

408А 0005 І з лютою гадюкою

ГАДЮКУ 2

324В 0012 Убий гадюку -- покусає.

440В 0040 Яко гадюку. Якби знав,

ГАДЮЧУ 1

441В 0001 Гадючу слину.

ГАЄМ 11

302А 0023 З ножем у халяві -- піде луна
гаєм

303А 0018 З ножем у халяві,-- піде руна
гаєм

324А 0038 Пішла руна гаєм.

346А 0036 Спочити за гаєм,

348А 0007 Ходя гаєм, плаче.

348А 0045 Пішла луна гаєм,

349А 0009 Понад темним гаєм,

368А 0003 Як зоря над гаєм.

320В 0042 Зеленим гаєм поросло,

386В 0034 Гаєм по долині

414В 0003 Неначе вкопана, під гаєм,

ГАЇ 13

361А 0043 Мов звір в гаї вис

375А 0013 В зеленому гаї.

385А 0029 Мов звір у темнім гаї

394А 0037 Стала в гаї і на полі

395А 0035 Стала в гаї, і на полі

404А 0028 Ой у гаї погуляю,

314В 0002 І тебе з калиною -- і в гаї

314В 0013 Тебе з калиною, і в гаї

320В 0023 В зеленім гаї

320В 0026 В зеленім гаї, як у раї

320В 0028 Неначе в раї -- темнім гаї

327В 0041 Аж у гаї... бо в покоях

365В 0002 В зеленому гаї,

ГАЇЛАСЬ 1

416В 0007 І де ти гаїлась,-- спитав,

ГАЇРОМ 1

396А 0045 Поки гаїром не вкрили

ГАЙ 13

354А 0020 Гай, гай! Море, грай,

354А 0020 Гай, гай! Море, грай,

393А 0038 Весь гай освітила...

394А 0027 Весь гай освітила...

395А 0027 Весь гай звеселила...

395А 0044 Аж гай звеселила

314В 0004 І гай зелений зажурився

314В 0015 І гай зелений похилився

367В 0015 Гай зелененький питать не буде

381В 0008 У той гай ходила?

381В 0011 У той гай ходила?

385В 0015 У гай перекотиполе

386В 0009 У гай перекотиполе

ГАЙВОРОНИ 6

- 302A 0015 Налетіли гайворони
 302A 0016 Закрякали гайворони
 366B 0020 А із степу гайворони
 366B 0022 Ой полетить гайворони
 367B 0023 А уночі [?] гайворони
 367B 0024 Та ще мене гайворони

ГАЙДА 4

- 327A 0026 Гайда, діти, гасне, гасне...
 371A 0031 І гайда в дорогу!
 338B 0017 Гайда в кошари! Гайда в неволю!»
 338B 0017 Гайда в кошари! Гайда в неволю!»

ГАЙДАМАКА 3

- 325A 0047 Я -- ...гайдамака»
 328A 0034 Попіл гайдамака
 337A 0007 Я, як бачте, гайдамака».

ГАЙДАМАКАМИ 2

- 333A 0001 йде, бачиш, Залізняк Чорним
 шляхом з гайдамаками
 337A 0014 З гайдамаками -- аж страшно

ГАЙДАМАКИ 6

- 324A 0034 утни ще що-небудь про гайдамаки
 325A 0045 Цабе яром гайдамаки
 328A 0024 Бийте стіни!» Гайдамаки
 332A 0015 і гайдамаки. Кобзар співа з
 повагою і неголосно
 333A 0005 Кричать гайдамаки
 337A 0004 Гайдамаки понад яром

ГАКІВНИЦІ 1

- 375B 0009 І ті гаківниці

ГАЛАЙДА 3

- 326A 0005 Так Галайда кричить, шука
 326A 0042 А Галайда плаче,
 327A 0039 То Галайда, мій Ярема

ГАЛАЙДО 1

- 335A 0012 Записано.-- Ну, Галайдо,

ГАЛАЙДОЮ 1

- 335A 0011 Пиши Галайдою.

ГАЛЕРАХ 1

- 397B 0017 В галерах одвезли. І син,

ГАЛЕРІ 2

- 380A 0005 Галері гуляла,
 383A 0030 Мов будинок пливе... А в галері

ГАЛЕРУ 1

- 383A 0028 На галеру золотую.

ГАЛКА 2

- 348A 0004 Мати галка, мати чорна,
 348A 0008 Летить галка через балку

ГАМАЛІЮ 1

- 355A 0018 Слава тобі, Гамалію

ГАНДЗЮ 1

- 352A 0003 Гандзю кучеряву

ГАНДЗЯ 1

- 340A 0023 Була собі Гандзя

ГАННА 5

- 386A 0023 Ганна діда спиталася
 386A 0024 Ганна діда питається
 386A 0030 Моя Ганна
 386A 0051 Моя Ганна
 387A 0011 Моя Ганна

ГАННУ 1

- 386A 0008 Ганну називає

ГАННУСЕНКА 1

- 352A 0008 Ганнусенка червоніла

ГАННУСЕНЬКА 1

- 352A 0013 Ганнусенька, гне стан гнучкий

ГАННУСІ 4

- 350A 0020 Ганнусі моргають
 351A 0013 Я Ганнусі не боюся!»
 351A 0016 Ганнусі моргають!
 352A 0016 В'ються круг Ганнусі

ГАННУСЮ 4

- 351A 0004 Ганнусю виносить
 351A 0006 Ганнусю виносить...
 352A 0001 Б'ються за Ганнусю
 319B 0029 Таки сосіду, про Ганнусю

ГАНОК 1

- 391B 0030 Петрусь на ганок вихожає

ГАНЧІРКОЮ 4

- 393A 0030 Ганчіркою на смітнику
 394A 0025 Ганчіркою на смітнику
 395A 0021 Остригли... ганчіркою
 395A 0023 Ганчіркою на смітнику

ГАПТОВАНІ 1

- 391A 0026 На гаптовані омети

ГАРЕМ 1

421В 0021 В гарем з царем розкошувати...

ГАРЕМА 1

440В 0021 Середь гарема цар Саул,

ГАРМАТА 2

333В 0037 Поки гармата заревла

375В 0012 Велика гармата.

ГАРМАТАМИ 1

377А 0005 Гарматами риштовали,

ГАРМАТИ 4

320А 0015 Ревіли гармати.

377А 0028 З гармати гримали,

334В 0003 В ярах, в болотах лежать гармати,

375В 0006 Привезуть гармати.

ГАРНЕ 1

335А 0020 Помолились гарне Богу

ГАРНЕНЬКО 4

372В 0006 Гарненько спалили

382В 0020 Гарненько з лиха б напились,

407В 0009 Його гарненько сповила

419В 0034 Та й сіли на шляху гарненько

ГАРНЕСЕНЬКО 3

312В 0004 Як ви гарнесенько і я

405В 0041 Обіймемось гарнесенько

411В 0010 Гарнесенько в багні свинячим

ГАРНО 1

357В 0036 Такою гарно молодою

ГАРТОВАНІ 1

437В 0005 Трицять списи гартовані

ГАРТУВАТИ 1

334А 0026 Ножі гартувати.

ГАРТУЄ 1

325А 0009 Дамаску гартує

ГАРЯЧИЙ 1

403А 0031 В гарячий попіл; виступав

ГАРЯЧИМ 1

378А 0004 Гарячим залізом випікали,

ГАСНЕ 3

327А 0026 Гайда, діти, гасне, гасне...

327А 0026 Гайда, діти, гасне, гасне...

427В 0002 Горить і гасне на кабиці

ГАСНУТИ 2

364А 0007 Та й гаснути стала.

364А 0011 Та й гаснути стала.

ГАСНУТЬ 2

324А 0043 Гаснуть в неволі, розковать

333А 0014 В неволі гаснуть, розковать

ГАТИТЬ 1

333В 0031 Гатить глибокі болота...

ГАЮ 21

311А 0034 А потім «У гаю»;

322А 0028 Як квіточка в гаю

343А 0015 До Петруся, в гаю, в лузі,

349А 0018 Без Петруся в гаю, в лузі

381А 0012 Ні темного гаю,

393А 0049 Стала в гаю і на полі

399А 0027 Ой у гаю погуляю,

404А 0026 Гаю, гаю, темний гаю,

404А 0026 Гаю, гаю, темний гаю,

404А 0026 Гаю, гаю, темний гаю,

315В 0039 З-за гаю сонечко вставало,

363В 0015 Поховали коло гаю

396В 0030 Із гаю сина

401В 0011 Із Альбано, із-за гаю

409В 0020 Із гаю полем застрибає

409В 0022 Мов сарна з гаю, помайнують

413В 0012 На ранню квіточку в гаю,

414В 0029 І заховалася в гаю.

415В 0022 Марія з гаю вихожає

415В 0030 Козу з-під гаю зайняла,

433В 0003 В гаю зозулею кує,

ГАЯМИ 1

409В 0028 Кругом гаями поростуть

ГАЯХ 1

443В 0031 Веселі селища в гаях,

ГВАЛТ 3

328В 0008 Неначе гвалт. А потім знову

352В 0012 За стогнами і гвалт і крики,

376В 0033 Гвалт, ратуйте! люде добрі!

ГВАРДІЮ 2

347В 0030 А паничів у гвардію

440В 0018 І гвардію на караул

ГЕЙ 6

325А 0046 Гей, старчення, постривай лиш!»

337А 0005 Гей, старчення, стривай лишень».

362A 0018 Гей, гей,

362A 0018 Гей, гей,

362A 0021 Та гей.

340B 0013 Гей, хлопче!

ГЕНЕРАЛ 2

388B 0010 І генерал її засватав

389B 0012 І генерал собі радіє,

ГЕНЕРАЛА 5

389B 0004 Чи оддала б за генерала

391B 0003 Та генерала напоїла,

391B 0020 І генерала розчиняють,

391B 0033 Я генерала отруїв!

392B 0020 До генерала ідучи

ГЕНЕРАЛОВІЙ 1

391B 0009 По генераловій душі...

ГЕНЕРАЛЬША 1

388B 0014 І генеральша уночі

ГЕРУЄ 2

354A 0008 Байдаком герус

355A 0014 Байдаком герус.

ГЕТЕРИ 4

396B 0023 Веселий юник, і гетери,

396B 0032 І добрий син твій, і гетери,

399B 0021 Лицяються гетери

399B 0026 Та ще й гетери молодії

ГЕТЬ 3

373A 0005 Ой, ой, сором! Геть од мене.

321B 0025 А яром геть собі село

326B 0005 І яром геть собі село

ГЕТЬМАН 3

383A 0015 Дивлюсь -- гетьман з старшиною...

313B 0001 Бо запродав гетьман

333B 0017 І сивий гетьман, мов сова,

ГЕТЬМАНА 4

343A 0008 Хоч за пана гетьмана.

333B 0047 Ченці, мов гетьмана, ховали.

372B 0007 За гетьмана, й панахиду

372B 0008 За гетьмана, панахиду

ГЕТЬМАНИ 2

300A 0026 Бунчуки? Гетьмани?

318A 0023 Не встануть гетьмани,

ГЕТЬМАН-ПОПОВИЧ 1

372B 0002 А гетьман-попович

ГЕТЬМАНСЬКОЇ 1

326A 0022 Гетьманської праці».

ГЕТЬМАНЧЕНКОМ 1

383A 0013 З тим Юрусем гетьманченком

ГЕТЬМАНЩИНА 1

300A 0014 Була колись гетьманщина

ГЕТЬМАНЩИНІ 1

331B 0028 Як канають в Гетьманщині,

ГЕТЬМАНЩИНУ 1

301A 0007 Згада козак гетьманщину,

ГИ 1

355A 0009 Гой ги, вороги!

ГИНЕ 5

318A 0032 Та не дуже, бо все гине

381A 0016 Все плаче, все гине.

346B 0002 Нехай стара собака гине,

352B 0013 І гине, падає народ

380B 0023 Так гине за його,

ГИНУТЬ 4

323B 0007 Мов кара господня, тисячами
гинуть

327B 0008 Мов кара господня, тисячами
гинуть

331B 0029 На лінії гинуть.

390B 0002 Любить... і марне... марне гинуть,

ГИНЬТЕ 2

323B 0011 Віруйте і гиньте, пророки гласят.

327B 0012 Віруйте, і гиньте! -- пророки
гласять,

ГИРЛА 1

377A 0006 З широкого гирла Дніпрового
впливали.

ГИРЛО 1

321A 0011 В Дніпрі гирло затопило.

ГІЛОНЬЦІ 1

384A 0006 І на гілонеці на дубі

ГІМН 2

396B 0039 І гімн співають. Уготован

399B 0035 І гімн співають. Уготован

ГІРКИМИ 1

331B 0034 Дрібними, гіркими...

ГІРКОГО 1

423В 0036 За золотого за гіркового,

ГІРКУ 1

312В 0016 Свою тяжку, гірку недолю

ГІРША 1

352В 0001 Покрила Ізраїль. То гірша война!

ГІРШЕ 7

305А 0002 Скажуть -- гірше буде...

326А 0019 А ще гірше -- Богданові

347А 0002 А ще гірше любій попереду знать,

399А 0037 А ще гірше я шукаю

357В 0011 Погіршало ще гірше.

390В 0044 Свою змію, ще гірше люту...

418В 0028 Настане гірше, одпочить

ГЛАВУ 1

352В 0039 Посипав пепелом главу!

ГЛАГОЛИ 2

416В 0040 Равві великого глаголи

424В 0001 Святис божії глаголи,

ГЛАДКИХ 1

418В 0004 Великих, сильних, і гладких

ГЛАДКОМУ 1

403А 0036 Сивому, гладкому?

ГЛАС 1

420В 0018 Громада крикнула -- і глас,

ГЛАСОМ 1

399В 0001 І трубним гласом розказать,

ГЛАСЯТ 1

323В 0011 Віруйте і гиньте, пророки гласят.

ГЛАСЯТЬ 1327В 0012 Віруйте, і гиньте! -- пророки
гласять,**ГЛЕКОМ 1**

417В 0006 З глеком по воду до криниці

ГЛЕЧИК 1

376В 0024 Узавши глечик, та й немає,

ГЛИБОКИХ 1

350В 0004 Крутих, глибоких. Всюди хата

ГЛИБОКІ 2

333В 0031 Гатить глибокі болота...

360В 0009 Глибокі тюрми морувать

ГЛИБОКІЇ 3

435В 0006 Глибокії на ладо рани

435В 0015 Глибокії на ладо рани.

435В 0025 Глибокії запеклі рани

ГЛИБОКІЙ 1

391В 0040 В тюрмі глибокій... в добрий час

ГЛИБОКОЇ 1

436В 0003 Глибочої на ладо рани

ГЛИБОКУ 1

430В 0032 В тюрму глибочу, щоб не чуть

ГЛИНУ 1

334В 0016 А над тобою глину товкмасять.

ГЛУЗУЄШ 1

352А 0004 З матері глузуєш

ГЛУХІЙ 1

344А 0010 В глухій домовині

ГЛУХОВА 1

333В 0038 Із Глухова по Україні.

ГЛУХОВІ 1

331В 0025 Як дзвонили у Глухові

ГЛЯДЬ 4

361А 0012 А далі глядь, мов журавлі

359В 0001 Аж глядь, палати зайнялися

359В 0002 Аж глядь, палати зайнялись

419В 0037 На степ спустилося, і глядь,

ГЛЯНЕ 4

303А 0024 І сонце гляне -- рай, та й годі!

331А 0013 А жид гляне та нищечком

341А 0003 Шелест!.. коли гляне

343А 0023 Вона гляне, усміхнеться:

ГЛЯНУ 2

302А 0020 Отож гляну та й згадаю

381А 0019 Скрізь неправда, де не гляну,

ГЛЯНУВ 1

412А 0012 Глянув кругом себе

ГЛЯНУЛА 5

349А 0025 Глянула на неї:

382А 0024 Я глянула, засміялась...

382А 0025 Я глянула, усміхнулась

406В 0040 На йвася глянула, взяла

407В 0008 На Йвася глянула, взяла,

ГЛЯНУЛО 1

402В 0032 І ти не глянуло на них

ГЛЯНУТИ 1

405В 0035 Дай хоч глянути на тебе,

ГЛЯНУТЬ 3

375А 0019 На світ божий глянуть,

378В 0036 Дай мені хоч глянуть

378В 0040 На чужині, дай хоч глянуть

ГЛЯНЬ 1

383А 0029 Он глянь лиш,-- сказала

ГНАЛИ 1

420В 0002 Отару гнали чабани

ГНЕ 4

336А 0009 Куда гне недоля

350А 0034 Гне стан гнучкий, розгинає

350А 0035 Гне стан гнучий, розгинає

352А 0013 Ганнусенька, гне стан гнучкий

ГНЕТЬСЯ 3

295А 0021 А хвиля гнеться коло д[?]

326А 0038 Земля гнеться: «Ану, Гонто!»

361В 0037 Мовчить та гнеться, мов жива,

ГНИЄ 2

397В 0023 Гниє в неволі! І не знаєш

399В 0051 Гниє в неволі. І не знаєш,

ГНИЄМ 3

442В 0003 Гниєм собі, себе не бачим.

442В 0007 Гниєм, самі себе не бачим.

442В 0011 Гниєм, самі себе не бачим.

ГНИЛИЙ 3

325А 0053 Так закурить: гнилий Тікач

337А 0015 Отак курить: гнилий Тікач

431В 0003 На корінь свій, уже гнилий,

ГНИЛОЇ 1

356В 0026 За шмат гнилої ковбаси

ГНИТИ 1

368В 0002 Легше було б в труні гнити,

ГНИТЬ 1

411В 0002 Валятися, старітися, гнить,

ГНИЮТЬ 2

323В 0008 Од голоду люде. А скирти гниють

327В 0009 Од голоду люде, а скирти гниють

ГНІВИМО 1

320В 0038 А ми ще й Бога гнівимо

ГНІВИТЬ 1

411В 0001 Людей і Господа гнівить

ГНОЄМ 1

384В 0010 І гноєм корінь окладали,

ГНОЮ 1

388А 0028 І сонце б не гріло смердячого
гною

ГНУЧИЙ 2

350А 0035 Гне стан гнучий, розгинає

393В 0025 На стан твій гнучий не дивлюсь

ГНУЧКА 1

316А 0009 Рости гнучка та висока

ГНУЧКИЙ 3

344А 0006 І гнучкий дівочий,

350А 0034 Гне стан гнучкий, розгинає

352А 0013 Ганнусенька, гне стан гнучкий

ГОВОРИВ 1

416В 0033 Дівочний гость той говорив.

ГОВОРИЛА 4

383А 0026 Ще й не говорила

402А 0039 А перше добре говорила.

325В 0016 Була багата,-- говорила,

329В 0019 Була багата,-- говорила,

ГОВОРИЛИ 2

369В 0007 І що серце[?] говорили

369В 0008 І що таке говорили

ГОВОРИТИ 1

298А 0032 Ні з ким говорити

ГОВОРИТЬ 4

312А 0023 Послухає моря, що воно говорить,

372А 0007 Та й зо мною не говорить.

399А 0020 Уже забула говорить

402А 0038 Уже забула й говорить...

ГОВОРЯТЬ 6

304А 0049 Чорні гори не говорять,

320А 0029 З вітрами говорять.

325В 0007 На світ виходять і говорять,

325В 0008 Говорять страшно, плачуть гори,

329В 0001 На світ виходять... і говорять,

329В 0002 Говорять страшно!... Плачуть гори

ГОД 7

371А 0005 На год, на два піти
381А 0050 Год, другий минає,
343В 0040 Через [год] ота велика
348В 0002 То сяк, то так, минає год.
356В 0021 У год подержить до хреста.
373В 0009 І третій год почну
373В 0010 І третій год оце почну

ГОДА 2

369А 0017 Ні, буде треба, хоч два года
348В 0048 Ходив я три года з ножем,

ГОДИ 4

371В 0004 Отак-то нівечать нас годи
373В 0002 Отак мене минають годи,
373В 0008 Уже два годи промержав
373В 0012 Так і мене минають годи

ГОДИНА 2

347А 0003 Де і як спіткає лихая година.
351В 0052 А інша лихая та люта година

ГОДИНІ 1

349А 0007 При лихій годині?..

ГОДИНОНЬКУ 1

361В 0024 Очам любо, годиноньку

ГОДИНОЧКУ 1

361В 0016 Годиночку одпочине

ГОДИНУ 8

304А 0014 За годину щастя, що на світі
знало,
345В 0009 І на годину по[лечу]
345В 0011 Хоч на годину на Україну
361В 0014 І серце годину
361В 0015 Хоч годину одпочине
369В 0006 І вечерню годину
383В 0010 Де мати в тяжкую годину
384В 0018 Де мати в тяжкую годину

ГОДИТИ 1

412А 0038 Лукії годити.

ГОДІ 12

303А 0002 Вигляне сонце. Рай, та й годі!
303А 0024 І сонце гляне -- рай, та й годі!
382А 0040 Свою шляхту; то вже й годі
382А 0042 Свою шляхту; то вже й годі
340В 0019 Та годі вже тобі співать.

351В 0045 Морока, та й годі!..

352В 0037 Звелів убить його, та й годі,
356В 0010 Таки впирається, та й годі!
356В 0011 Нудьга впирається, та й годі!
377В 0041 Просто з запалу та й годі..
415В 0005 Огонь заклунувся вже, годі
429В 0020 Огонь заклунувся вже... годі!

ГОДОВАНИХ 1

418В 0007 Годованих добром живим,

ГОДОВАТИ 2

350А 0017 Людям годовати
360А 0006 Тебе годовати

ГОДОЧОК 1

376А 0033 Хоч годочок, хоч літечко,

ГОДУВАЛА 5

348А 0028 Нащо мене годувала,
378А 0039 Годувала, напувала,
407А 0004 Ба ні... Дітей годувала,
326В 0035 Сама годувала.
421В 0015 І, несучи їх, годувала

ГОДУВАЛИ 2

328А 0020 Вовків ляхами годували,
339А 0023 Вовків ляхами годували,

ГОДУВАТИ 4

348А 0003 Будеш діток годувати».
393А 0025 Узяв годувати
394А 0022 Узяв годувати
395А 0013 Узяв годувати,

ГОДУВАТЬ 2

406В 0018 А сина Йвана годувать
406В 0021 Івана сина годувать

ГОДУЄ 2

396В 0010 Прийма на руки і годує
396В 0016 Прийма на руки, і годує

ГОДУЄМО 2

441В 0031 Хортів годуємо. спускаєм
442В 0001 Хортів годуємо та плачем

ГОЙ 1

355А 0009 Гой ги, вороги!

ГОЙДАЙ 1

433В 0027 Гойдай насади-кораблі!

ГОЙДАЛА 1

415В 0037 Хитала, бавила, гойдала,

ГОЛГОФИ 1

424В 0011 Аж до Голгофи!

ГОЛЕ 4

306А 0012 І босе і голе!
 308А 0006 І босе і голе!
 334В 0019 Голе виглядає
 337В 0012 Бо я було трохи не голе,

ГОЛИЙ 4

335А 0007 Нехай буде Голий,
 401В 0051 І п'яний голий Пан
 402В 0001 І п'яний голий Фавн
 402В 0002 І п'яний голий отой Фавн

ГОЛИЛИ 1

360А 0011 Чуприни голили

ГОЛИТИ 1

360А 0012 Чуприни голити

ГОЛИТЬ 1

318В 0032 Як бритвою, старий голить

ГОЛІ 4

339А 0020 По селах голі плачуть діти
 399А 0006 Обідрані, троха не голі
 401А 0033 Обідрані, трохи не голі,
 396В 0037 Трохи не голі, і хлоп'ята

ГОЛІЇ 1

399В 0033 Трохи не голіі, не в ряд

ГОЛІСІНЬКА 2

351А 0005 Голісінька... Стрепенеться
 351А 0007 Голісінька, стрепенеться

ГОЛІСІНЬКИЙ 1

360В 0023 Таки голісінський мужик

ГОЛОВА 1

299А 0018 Голова Тараса!

ГОЛОВАТИЙ 3

317А 0001 Наш завзятий Головатий
 317А 0018 Наш завзятий Головатий
 380А 0028 Тепер, кажуть, Головатий

ГОЛОВИ 3

371А 0037 І очі не бачать, не чуть голови,
 439В 0002 Помазав голови чернечі
 439В 0003 Потік на голови чернечі

ГОЛОВКОЮ 1

323В 0050 Головкою молодою

ГОЛОВОНЬКИ 1

365В 0038 Покотились головоньки

ГОЛОВОНЬКУ 8

299А 0021 Тоді й мою головоньку
 386А 0003 Головоньку йому змиє
 386А 0004 Й головоньку йому змиє
 315В 0001 Прийми ж мою головоньку,
 315В 0027 Прийми ж мою головоньку,
 414В 0027 Головоньку свою смутную,
 414В 0028 Свою головоньку святую.
 429В 0018 Головоньку тую смутную

ГОЛОВОЮ 5

311А 0015 Над старою головою,
 341А 0001 Поляг головою -- нишком
 помолись
 368А 0014 Над головою вже трясє
 376А 0006 Маха головою.
 401В 0005 О мур старою головою

ГОЛОВУ 6

378А 0035 І голову йому змила,
 371В 0007 Не лізе в голову нічого
 390В 0020 Чи то їй голову розб'ить?..
 391В 0014 На грішну голову!.. Мов хмари,
 392В 0011 О стіну голову
 415В 0016 Уквітчай голову дівочу

ГОЛОД 2

323В 0023 Лютий голод на Україні
 327В 0026 Лютий голод на Україні

ГОЛОДНА 1

382А 0031 Голодна вовчиця!..

ГОЛОДНЕЄ 1

408В 0020 Голо[днеє]

ГОЛОДНИХ 2

366А 0022 Голодних кровію.-- Отак
 366А 0027 Голодних кровію. Отак

ГОЛОДНІ 1

389А 0015 Голодні ворони

ГОЛОДУ 3

323В 0008 Од голоду люде. А скирти гниють
 327В 0009 Од голоду люде, а скирти гниють
 425В 0003 Умерла з голоду. Амін.

ГОЛОС 7

323В 0043 Хазяйський голос,-- Будем пить,
 324В 0020 Хоч би де голос обізвась.

327В 0043 Хазяйський голос: «Будем пить,
328В 0012 Хоч би де голос обіззавсь!
399В 0006 І голос розумом святим
401В 0037 І голос пламенем святим
419В 0002 І змовк, ізник той тяжкий голос.

ГОЛОСИТИ 2

361А 0022 А та голосити та верещать
361А 0023 А та голосити

ГОЛОСИТЬ 1

353В 0005 А той ридає та голосить.

ГОЛОСНА 1

319А 0007 А голосна та правдива,

ГОЛОСНІЙШЕ 1

298А 0030 Голоснійше, жалібнійше

ГОЛОСОК 2

319А 0023 Заспівав би -- був голосок,
348А 0050 Аж голосок утомився.

ГОЛУ 1

349В 0003 Розіпнеш голу на коні

ГОЛУБ 2

304А 0008 Не пташка, серденько, не голуб
сизенький,
336В 0003 А Іван, як голуб, з нею,

ГОЛУБЕ 11

305А 0001 Не питай їх, мій голубе!
319А 0033 Розкажуй їм, мій голубе,
322А 0003 Мій голубе
322А 0005 Я сирота, мій голубе
326А 0013 Пий горілку, мій голубе».
343А 0033 Ти жартуєш, мій голубе!
317В 0020 А довелось, мій голубе,
318В 0005 А довелось, мій голубе,
338В 0001 Ось слухай же, мій голубе,
344В 0006 Цього б було, мій голубе!
351В 0034 Мій голубе? Я до тебе

ГОЛУБІЇ 1

337В 0031 І як небо голубії

ГОЛУБКА 3

298А 0018 Чого серце, як голубка
298А 0023 Чого серце, як голубка
298А 0028 Чого серце, як голубка

ГОЛУБКО 3

352А 0005 Голубко, озую

361А 0016 Голубко, ні разу
359В 0010 Не плач, голубко, подивись

ГОЛУБОЧКО 1

359В 0011 Не плач, голубочко, дивись

ГОЛУБЧИКИ 1

351В 0006 Голубчики, пишть для себе

ГОЛУБЧИКУ 2

342А 0019 Діду-серце, голубчику!
372А 0001 Степаночку, голубчику!

ГОЛЯТЬ 1

347В 0027 І туди не голять!!

ГОМОНІЛИ 2

313В 0007 Сині хвилі гомоніли
377В 0010 Люде гомоніли

ГОНОРАТКУ 1

336А 0018 Минули вже Гоноратку,

ГОНОРУ 2

323А 0005 Слово гонору, дарма праця,
340А 0015 Гонору слово, дарма праця

ГОНТА 5

337А 0013 Ото Гонта та Залізняк
339А 0027 Всі гуляють, а де ж Гонта?
340А 0001 Гонта, горем битий,
340А 0008 Чого Гонта ніби краде?
384А 0028 Що, як виросте той Гонта

ГОНТО 1

326А 0038 Земля гнеться: «Ану, Гонто!»

ГОНТУ 2

327А 0008 Треба Гонту...» -- «Потім, потім,
389А 0010 Гонту вижидає

ГОНТУ-МУЧЕНИКА 1

380А 0046 І про Гонту-мученика,

ГОНЧИМ 1

387А 0019 Хортам і гончим, і псарям,

ГОНЯТЬ 1

400В 0049 Гуртами гонять християн,

ГОП 2

369А 0035 Ой гоп, чики-чики!
369А 0040 Ой гоп, заходивсь,

ГОРА 1

401В 0008 Мов гора чорніє

ГОРАМИ 2

387А 0029 За горами гори, хмарою повиті

388А 0025 З святими горами Дніпро!

ГОРАХ 2

330В 0025 На високих горах

330В 0026 На Дніпрових горах.

ГОРБАТИЙ 2

360А 0013 Той горбатий, той багатий,

360А 0017 Той горбатий, той багатий,

ГОРДИЛАСЬ 2

322В 0014 І вже гордилась і любила

326В 0023 Уже гордилась і любила

ГОРДИНЕЮ 1

400В 0042 Перед гординею ж його

ГОРДІЇ 3

382В 0001 Дурні і гордії ми люди

382В 0002 Дурні та гордії ми люди

398В 0050 І никли гордії владики

ГОРДІШЕ 2

379В 0034 Гордіше самої цариці,

379В 0038 Гордіше самої цариці,

ГОРДО 1

408В 0012 Твою гордо назову.

ГОРЕ 23

312А 0025 І знову на небо, бо на землі горе,

328А 0027 Я дітей зарівав, горе! моє горе!

328А 0027 Я дітей зарівав, горе! моє горе!

346А 0042 Про лютеє горе.

349А 0023 Несе своє горе.

322В 0019 Тяжке горе невсипуще

326В 0026 Тяжке горе невсипуще!

357В 0010 І лютеє лихеє горе

359В 0038 І мужа свята, горе вам!

359В 0039 І пресвятого, горе вам!

370В 0023 Розважити своє горе.

370В 0026 Та розважу своє горе.

386В 0005 Хто розважить горе,

386В 0030 Хто розважить горе?

397В 0011 І сивить плачучи, і горе!

400В 0012 Свою надію? Горе з вами!

423В 0004 У тій криниці. Горе нам

428В 0030 Без правди горе! Горе вам

428В 0030 Без правди горе! Горе вам

433В 0028 А ти, прелютій... горе, горе!

433В 0028 А ти, прелютій... горе, горе!

437В 0023 Кров'ю. Горе на тім полі

441В 0003 І поки горе на землі!

ГОРЕМ 3

305А 0036 З нудьгою, та горем

307А 0018 З нудьгою, та горем

340А 0001 Гонта, горем битий,

ГОРЕНЬКО 3

321В 0044 Горенько з тобою!

389В 0003 Матуся горенько твоє!

422В 0043 Маріє! Горенько з тобою!

ГОРИ 16

300А 0029 Синє море твої гори,

300А 0031 Мовчать гори, грає море,

300А 0035 Грай же, море, мовчить, гори,

304А 0049 Чорні гори не говорять,

320А 0027 Чорніють, як гори,

353А 0004 За моряні гори

355А 0017 За живії гори

387А 0029 За горами гори, хмарою повиті

392А 0005 І степи і гори

403А 0025 Хоч з гори та в воду...

321В 0006 І сині гори за Дніпром

325В 0008 Говорять страшно, плачуть гори,

329В 0002 Говорять страшно!... Плачуть гори

333В 0045 Кияне гори укривали,

334В 0005 Захрясли жидом Хвастівські гори,

387В 0015 Собі дивитися з гори

ГОРИТЬ 12

340А 0024 Горить білолиций

355А 0019 Горить Скутар, стиха робота

382В 0005 Огонь премудрості горить,

382В 0009 По волі розуму горить,

389В 0026 Горить лампада уночі.

410В 0013 Сіє синій та горить

410В 0020 Сіє синій та горить!

410В 0021 Сіє батько та горить!

416В 0047 Перед апостолом. Горить

427В 0001 Горить,

427В 0002 Горить і гасне на кабиці

427В 0003 Горить

ГОРІ 5

304А 0039 А на узліссі, на горі,

321В 0002 А на горі стоять палати,

321В 0021 Високі на горі палати,

321В 0023 Зелений по горі садок

325В 0045 Веселі на горі палати

ГОРІЛИ 1

366В 0015 Мов свічки, горіли

ГОРІЛКУ 4

326А 0013 Пий горілку, мій голубе».

356В 0017 І п'є горілку з мужиками

357В 0002 І п'є горілку з мужиками

357В 0003 І п'є горілку з мужиками,

ГОРІЛО 1

340А 0004 Де менше горіло,

ГОРІЛОЧКА 1

365В 0020 Ой не п'ється горілочка

ГОРЛИЦЯ 2

322В 0024 І мов горлиця над нею

326В 0037 І мов горлиця над нею

ГОРНЕ 1

368В 0011 Мене горне, пригортає

ГОРНИЛІ 2

425В 0010 Мов золото в тому горнилі,

429В 0029 Мов золото в тому горнилі,

ГОРНИСЬ 1

405В 0005 Горнисть лишень коло мене

ГОРНОГО 1

359В 0023 І паче горного потока

ГОРОД 8

318В 0031 Чи то город, что то поле

319В 0003 Чи то город, чи то поле

358В 0025 Назавтра в город одвезли

358В 0029 Назавтра в город одвезли

376В 0041 Дали в город знати,

418В 0045 Ви на ревізію у город

419В 0001 У город Віфлієм ішли.

427В 0048 Носив у город шапличок

ГОРОДА 2

422В 0012 Із города, носив продати

427В 0043 Із города, носив продать

ГОРОДАМИ 1

370В 0017 А за городами, за тином

ГОРОДАХ 1

361А 0013 А в городах, мов журавлі

ГОРОДИ 1

409А 0017 В городи ходили,

ГОРОДИ 2

427В 0022 У горо[ді] Ті[веріаді]

427В 0024 У городі Тіверіаді

ГОРОДОМ 1

354В 0002 За городом, неначе хмара,

ГОРОДУ 1

376В 0050 Ішов етап із городу

ГОРОЮ 7

304А 0028 Смерть не за горою... А що буде з сином?..

325А 0050 Ліс попід горою

337А 0010 Й ліс попід горою

376А 0026 Яром та горою,

316В 0004 А невістка над горою

316В 0015 А невістка над горою

344В 0018 Та й викопав під горою

ГОРУ 3

310А 0020 Спита чорну гору -- чому ти німа?

312А 0024 Спита чорну гору: чому ти німа?

325А 0003 А тепер що буде? Сховайся за гору

ГОРЩЕЧОК 1

411А 0026 Взяла горщечок та й пішла,

ГОСПОДА 12

319А 0008 Як Господа слово.

381А 0020 Скрізь Господа лають.

391А 0001 Слава Господа. А нині

412А 0030 Господа молила.

322В 0011 І житні в Господа просила,

326В 0022 І жить у Господа просила

338В 0043 Тільки Господа благаю,

344В 0021 Господа молити!

347В 0044 І Господа хвалить.

390В 0026 Моліте Господа, дівчата!

390В 0027 Моліте Господа, щоб мати

411В 0001 Людей і Господа гнівить

ГОСПОДАР 3

411В 0020 Єрусалимський господар!

416В 0004 Її господар привітав,

440В 0024 І господар і гусудар

ГОСПОДАРЮВАЛА 1

380А 0039 Господарювала.

ГОСПОДИ 14

390А 0012 Молюсь, Господи, скажи їм

390А 0013 Молюсь, Господи, внуши їм

321В 0010 Твориш ти, Господи, над людом
 387В 0022 Дасш ти, Господи, і злато
 387В 0024 На рай твій, Господи, плюють,
 387В 0027 Дасш ти, Господи, і злато,
 387В 0030 На рай твій, Господи, плюють,
 387В 0036 Дасш ти, Господи, палати,
 388В 0001 На рай твій, Господи, плюють,
 388В 0003 Дасш ти, Господи єдиний,
 388В 0007 На рай твій, Господи, плюють,
 407В 0029 Твої, о Господи, такіє
 407В 0030 Твої, о Господи, такії
 423В 0001 Пошли їй, Господи, пошли!

ГОСПОДИНЕ 7

433В 0019 Вітрило, вітре господине!
 434В 0010 Пресвятий, світлий господине!
 434В 0018 Нащо ти вієш, господине,
 434В 0029 Святий, пресвітлий господине!
 434В 0037 Святий, пресвітлий господине!
 434В 0038 Святий, огненний господине!
 435В 0018 Вітрило-вітре, господине!

ГОСПОДИНЯ 1

325А 0031 У будинку господиня

ГОСПОДНЕЙ 1

328В 0035 Сіять господней красою

ГОСПОДНЕМУ 1

391В 0022 І на господнему хресті

ГОСПОДНЕЮ 2

324В 0044 Сіять господнею красою,
 328В 0036 Сіять господнею красою

ГОСПОДНІМ 1

393В 0022 Огнем господнім? Хто такий?

ГОСПОДНІМУ 1

442В 0014 В раю господніму жила,

ГОСПОДНЮЮ 1

312А 0017 То серце щєбєчє господнюю
 славу...

ГОСПОДНЯ 3

323В 0007 Мов кара господня, тисячами
 гинуть
 327В 0008 Мов кара господня, тисячами
 гинуть
 391В 0012 Ой не мене господня кара!

ГОСПОДНЬОМУ 1

442В 0025 В раю господньому зрєсла

ГОСПОДЬ 9

393А 0010 Сам Господь витав над ними.
 394А 0006 Сам Господь витав над ними.
 337В 0020 Мабуть, Господь мене карає?
 359В 0021 Господь, любя своїх людей
 359В 0043 Господь, любя своих людей
 384В 0004 Г[оспо]дь не дав.
 385В 0007 Та талану Господь не дав!
 390В 0030 Господь послав кого любити,
 396В 0019 Таки поміг Господь дожить

ГОСТЕЙ 4

317В 0001 -Гостей зачинених своїх
 396В 0043 І всіх гостей. І син твій, мати,
 407В 0027 З гостей на цвинтар повезуть?
 407В 0028 З гостей на цвинтар поне[с]уть?

ГОСТЕМ 1

416В 0011 З веселим гостем молодим.

ГОСТІ 5

354А 0022 Поїдемо в гості
 386А 0020 До діда в гості. Засміявся
 386А 0022 До діда в гості. Засміявсь
 324В 0005 Харем і гості, де що впало.
 328В 0003 Харем і гості де що впало.

ГОСТРИЛИ 1

336В 0013 Щоб мечі-шаблі гострили...

ГОСТРІ 2

391А 0020 Гострі обоюду
 400В 0036 Гострі обоюду

ГОСТЯ 1

416В 0023 І в куцу гостя молодого

ГОСТЯМ 1

395В 0013 Веселим гостям. Всі сміються

ГОСТЬ 6

416В 0013 З яким се...-- Гость уже роззутий
 416В 0033 Дивочний гость той говорив.
 416В 0038 Промовив гость,-- того ніколи,
 417В 0007 А гость за нею, і в ярочку
 418В 0012 Дивочний гость то[й] де подівсь?
 422В 0040 Зострівся гость отой! Бур'ян

ГОСУДАР 2

411В 0022 Самодержавний государ!
 440В 0024 І господар і государ

ГРАВ 1

342А 0038 І на одній колись-то грав,

ГРАДИ 1

430В 0026 Що гради й села пожирало,

ГРАЄ 16

300А 0012 Грає кобзар, приспівує
 300А 0031 Мовчать гори, грає море,
 301А 0015 Грає кобзар, приспівує
 310А 0017 І на кобзі грає
 311А 0006 Та на кобзі грає.
 311А 0007 А хто грає, того знають
 312А 0001 Та на кобзі грає.
 319А 0050 Як те море грає,
 321А 0013 На байдаки! Море грає
 338А 0001 Кобзар грає й приспівує
 369А 0027 Старий грає, а Ярина
 369А 0029 Старий грає, примовляє,
 376А 0042 Слухають -- щось грає
 369В 0020 Там музика грає троїста
 370В 0001 Там музика грає троїста
 370В 0002 Грає, мамо, музика троїста

ГРАЙ 3

300А 0035 Грай же, море, мовчіть, гори,
 326А 0036 Грай, співай, кобзарю!»
 354А 0020 Гай, гай! Море, грай,

ГРАЛА 1

377В 0009 Грала музика троїста,

ГРАЛИ 2

349В 0052 В селі гуляли, в карти грали
 350В 0001 В дворі гуляли, в карти грали

ГРАЛИСЯ 2

383В 0003 Ми вкупі гралися, росли
 384В 0013 Ми вкупі гралися, росли

ГРАЛИСЬ 2

397А 0034 Грались, лоскотали,
 348В 0033 А невістками хлопці грались

ГРАЛО 1

376А 0046 Синє море грало,

ГРАЛОСЬ 2

416В 0001 На лоні пестилося, гралось.
 423В 0026 З Івасем-удовенком гралось:

ГРАНІТА 1

319А 0005 Без золота, без граніта,

ГРАТИ 1

342А 0039 Та ба, вже не грали!

ГРАТИСЯ 1

380В 0013 Гратися, промовить

ГРАТИСЬ 2

398А 0017 Й заходились гратись
 398А 0018 Та й ну з нею гратись

ГРАТЬСЯ 1

354В 0028 А книжку граться оддають

ГРАЮТЬ 1

299А 0042 Щось руки не грають.

ГРАЮТЬСЯ 2

353В 0052 Танцюють, граються дівчата
 422В 0008 У сінях граються. А мати

ГРЕБЛИ 1

376В 0014 Дівчата на луці гребли,

ГРЕБЛЯ 3

383В 0014 І яр, і гребля, і тополі
 383В 0016 І став, і гребля, і вітряк
 384В 0021 І яр, і гребля, і тополі

ГРИБОКІЇ 1

436В 0004 Грибокії на любім ладо рани

ГРИЗ 1

335В 0018 То гриз помалу б... Так не ті

ГРИЗЕ 2

345В 0026 Та гризе високий берег,
 346В 0018 Та гризе високий берег,

ГРИЗЕМОСЯ 1

401В 0019 Гриземося, мов собаки

ГРИЗУЧИ 1

339А 0022 Гризучи трупи; Не ховали,

ГРИМАЛИ 1

377А 0028 З гармати гримали,

ГРИЦЯ 4

311А 0028 Гриця» та «Веснянку»,
 320А 0002 Гриця заспіває,
 345А 0031 Замість Гриця, задумавшись,
 348А 0046 Не про Гриця -- про Петруся

ГРИВСЯ 2

353В 0040 І він грівся коло неї
 355В 0017 І він грівся коло неї

ГРІЙ 1

434В 0014 Або не грій і не світи...

ГРІЛА 4

402А 0020 Коло огню, і руки гріла
 353В 0038 Як уже вона там гріла,
 355В 0013 І та гріла ледачого
 355В 0015 Як уже вона там гріла,

ГРІЛАСЬ 1

421В 0009 І ніби грілась і дивилась

ГРІЛИ 1

420В 0027 Ще купіль гріли матері,

ГРІЛО 1388А 0028 І сонце б не гріло смердячого
гною**ГРІХ 4**

408А 0011 Чи це не гріх, по-вашому?
 371В 0003 Таке, що гріх і розказать.
 390В 0010 Бо серце гріх їй отдавати!
 390В 0035 А восени любитись гріх!

ГРІХАХ 2

324В 0033 В гріхах родились ми для зла,
 328В 0031 В гріхах родились ми для зла,

ГРІХИ 4

398А 0030 За гріхи такі великі
 338В 0026 А гріхи мої великі
 339В 0001 Свої гріхи; і як мені
 395В 0029 І на гріхи його дивившись!

ГРІХОВНУЮ 1

431В 0025 Гріховную твою утробу!

ГРІХОМ 1

384В 0019 Гріхом, сердешна, понесла,

ГРІШИТЬ 1

411А 0016 Та ба... Не буде вже грішить.

ГРІШНА 1

397А 0023 Моя грішна мати?

ГРІШНАЯ 2

390В 0013 За серце грішная впилася
 390В 0050 І з тиждень, грішная, нудилась,

ГРІШНИЙ 1

411А 0042 Грішний умирає.

ГРІШНИМИ 2

324В 0045 Меж грішними витать святою
 328В 0037 Меж грішними витать святою

ГРІШНИХ 1

410А 0025 За всіх грішних, а у себе

ГРІШНИЙ 4

393А 0012 Землі грішній... І лілея
 394А 0008 Землі грішній... І Лілея
 390В 0016 По грішній крові!.. і не знає,
 417В 0036 Ти не подав їй, грішній, руку

ГРІШНОГО 3

400А 0043 І тихенько за грішного
 400А 0044 Та за пана за грішного
 412А 0009 І нищечком за грішного

ГРІШНОЇ 3

312В 0008 О муках грішної землі?
 312В 0012 О муках грішної землі?
 342В 0002 З моєї грішної розмови.

ГРІШНОЮ 2

396А 0011 Над грішною сиротою
 397А 0006 Над грішною сиротою,

ГРІШНУ 3

330В 0015 І грішну душу погублю
 344В 0020 То за його грішну душу
 391В 0014 На грішну голову!.. Мов хмари,

ГРІЮЧИ 1

353В 0036 І та гріючи старого

ГРОБОМ 2

391В 0011 За гробом люди ідучи.
 392В 0019 За гробом люде ідучи

ГРОБУ 2

325В 0017 До гробу божого ходила,
 329В 0020 До гробу божого ходила,

ГРОМАДА 5

300А 0013 Як збиралася громада
 301А 0016 Як збиралася громада
 391В 0023 Уся громада присягає.
 391В 0028 Громада разом заревла.
 420В 0018 Громада крикнула -- і глас,

ГРОМАДИ 1

391В 0031 І до громади промовляє:

ГРОМАДІ 1

407А 0039 Отойді було громаді

ГРОМАДОНЬКА 1

355В 0030 Збиралася громадонька

ГРОМАДОЮ 6

400А 0003 Еге... еге... громадою...

407А 0032 Громадою з хати...

413А 0045 Найшли її, громадою

343В 0031 Порадили громадою,

344В 0045 Поставили громадою,

345В 0004 Поставили громадою,

ГРОМАДУ 2

321А 0023 Козацьку громаду

348В 0001 Пішов я писарем в громаду,

ГРОМОМ 2

391В 0013 Великим громом упаде

401В 0003 Неначе громом пронеслась

ГРОТОМ 1

382А 0038 Та й то з фоном Гротом

ГРОШЕЙ 3324А 0035 До грошей я не дуже ласий, цур
їм, аби була ласка

408А 0044 Позич мені грошей...

337В 0035 І не любить -- опріч грошей

ГРОШІ 9

306А 0010 То бублик, то гроші

308А 0004 То бублик, то гроші

323А 0018 Не жартую, давай гроші!

331А 0014 Не жартуєм, давай гроші!

347А 0029 Гроші заробляє,

376А 0009 Ото гроші. Бач, віскривий,

376А 0013 За могилу, лічить гроші.

405А 0006 А гроші пропити!

388В 0032 І гроші вкупі пропили,

ГРУЗИНСЬКУЮ 1

421В 0020 Хоча грузинськую, несла

ГРУШЕЧКУ 1

429В 0033 І яблуньку і грушечку

ГРЯДУЩЕЄ 1

415В 0014 Твоє грядущее, не зри,

ГУ 5

399А 0010 І!.. гу!.. гу!.. гу!..

399А 0010 І!.. гу!.. гу!.. гу!..

399А 0010 І!.. гу!.. гу!.. гу!..

402А 0006 І... гу....

407А 0021 І... Гу...

ГУБИ 1

390В 0047 Засохли губи, впали очі...

ГУДЕ 3

391В 0015 Набралось люду, аж гуде,

392В 0021 Прощатся люде. Аж гуде

392В 0022 Прощатись люде. Аж гуде

ГУДЕ-РЕВЕ 1

437В 0024 Що там шумить, гуде-реве

ГУДУВАТИ 1

350А 0016 Людям гудувати

ГУДУТЬ 2

317В 0006 А над садком хрущі гудуть

391В 0026 Хто пана отруїв? -- Гудуть,

ГУКАЄ 2

348А 0052 Не чуть, нема, не гукає,

377А 0014 Рукою махає, гукає:

ГУЛЯ 3

312А 0018 А думка за світом на хмарі гуля,

312А 0035 Нехай понад морем, сказали б,
гуля!

396А 0014 Нехай гуля

ГУЛЯВ 1

379А 0031 Бо й я таки гуляв колись

ГУЛЯЄ 20

302А 0026 Луна гуляє, божа мова

303А 0021 Руна гуляє, божа мова.

305А 0003 Отаке-то! -- той гуляє,

310А 0019 Орлом сизокрилим літає, гуляє

311А 0044 По полю гуляє;

312А 0019 Орлом сизокрилим літає, гуляє,

313А 0018 По полю гуляє

314А 0002 По полю гуляє

314А 0041 По полю гуляє,

316А 0011 Співає, гуляє

328А 0010 Весілля гуляє

328А 0032 Один ще гуляє, а другий умер

332А 0026 Гуляє наш батько Максим

332А 0028 Ой гуляє Максим-батько

361А 0005 П'яний п'є, гуляє

323В 0014 А князь байдуже, п'є, гуляє

323В 0041 І п'є, і гуляє

327В 0015 А князь байдуже, п'є, гуляє

327В 0040 І п'є, і гуляє

373В 0036 Пташкою гуляє

ГУЛЯЄМ 1

359В 0013 А ми гуляєм понад морем

ГУЛЯЙ 5

300А 0036 Гуляй, буйний, подем,
325А 0011 Гуляй, хлопче! нуте, діти
326А 0007 Гуляй!» -- загуляли
326А 0008 Гуляй, діти, пийте, лийте
334А 0002 Гуляй, сину! нуте, діти!»

ГУЛЯЛА 2

344А 0029 З ким вона гуляла.
380А 0005 Галері гуляла,

ГУЛЯЛА-ГУЛЯЛА 2

351А 0031 Гуляла-гуляла,
351А 0035 Гуляла-гуляла,

ГУЛЯЛИ 5

341А 0022 Дівчата гуляли,
349В 0052 В селі гуляли, в карти грали
350В 0001 В дворі гуляли, в карти грали
365В 0031 Козаки гуляли.
423В 0028 Якось вони собі гуляли

ГУЛЯТИ 8

335А 0013 Поїдем гуляти,
355А 0005 Будемо гуляти,
363А 0014 Гуляти навчи.
396А 0007 А я вийду гуляти з ним,
324В 0037 Нікому гуляти
328В 0023 Нікому гуляти
365В 0023 У Фастов гуляти:
366В 0007 У Бихов гуляти.

ГУЛЯТЬ 5

396А 0005 Я виведу гулять його,
397А 0003 Я виведу гулять пана
360В 0006 І заходилися гулять,
383В 0025 Що з нами бігала гулять?
384В 0027 Що з нами бігала гулять?

ГУЛЯЮ 4

396А 0022 З сестрами гуляю,
397А 0017 З сестрами гуляю,
402А 0036 Чи то сижу, чи то гуляю,
359В 0012 А я гуляю понад морем

ГУЛЯЮТЬ 7

308А 0011 Хаврашки гуляють
309А 0009 Хаврашки гуляють
326А 0028 І ляхи гуляють?
339А 0027 Всі гуляють, а де ж Гонта?
382А 0001 Вкупочці гуляють

322В 0048 А злії гуляють.

330В 0008 У піжмурки собі гуляють.

ГУЛЯЮЧИ 1

370А 0018 Гуляючи, як той казав,

ГУЛЬК 1

399В 0028 Аж гульк!.. Старий святий Петро,

ГУРІЄВЕ 1

352В 0025 Подружжє Гурієве

ГУРІЄВІ 1

352В 0034 Приспе... Чи Гурієві снилось,

ГУРІЙ 1

352В 0036 А цар, щоб Гурій і не знав,

ГУРТАМИ 1

400В 0049 Гуртами гонять християн,

ГУС 5

365А 0013 Пішов молитесь ширий Гус
366А 0036 Іван Гус думав розкувать
366А 0040 Пішов молитесь ширий Гус
367А 0023 Іван Гус думав розкувать
367А 0026 Пішов молитесь вірний Гус

ГУСАРИ 1

358В 0024 З весілля та в гусари.

ГУСИ 1

375В 0017 Ой крикнули сірі гуси

ГУСЛА 1

323В 0005 Гусла загули

Д 2

- 295A 0021 А хвиля гнеться коло д[?]
382В 0021 А потім. Д

ДА 5

- 366A 0039 За правду Бог!.. Да совершиться!
367A 0025 За правду Бог! Да совершиться!
414A 0031 Д[а?]
319В 0015 Теперь и стой да песни пой...
324В 0026 Да не тляться лихі люде

ДАВ 10

- 324A 0033 Далєбі, дав би карбованець, якби
був не пропив
354A 0004 Що не дав ти запорожцям
400A 0009 А мені дав карбованець
408A 0013 А мені дав карбованця
378В 0025 Не дав серця молодого
384В 0004 Г[оспо]дь не дав.
385В 0007 Та талану Господь не дав!
419В 0032 І дав Марії.– Погодуйсь!
427В 0009 Пречистій їй не дав ти руку
440В 0015 А дав би їм таки царя.

ДАВАЙ 3

- 323A 0018 Не жартую, давай гроші!
331A 0014 Не жартуєм, давай гроші!
413В 0003 Та більш нічого не давай.

ДАВАЛИ 1

- 411A 0001 І всього давали...

ДАВАТИ 1

- 430В 0001 Діточкам давати

ДАВИД 1

- 352В 0027 Давид похожає... і дума неситий

ДАВИДА 3

- 353В 0037 Давида собою...
355В 0014 Давида собою.
440В 0042 З того поганого Давида,

ДАВИСЬ 2

- 359В 0003 Ось на тобі, давись!
359В 0004 А то з'їси. Ось на, давись!

ДАВИТЬ 5

- 325A 0028 Дрібні сльози, давить душу
335A 0030 Його сльози, давить душу
363A 0024 Одна давить серце, друга
роздирає,
389A 0025 Давить убогих, а багатим
406A 0043 А за руку батько давить.

ДАВНЕНЬКО 1

- 376В 0023 Давненько вже пішла,

ДАВНЄ 1

- 390A 0020 Братам добрим добро давнє

ДАВНЄЄ 2

- 443В 0026 І, може, давнєє згадаєм
443В 0028 І може, давнєє згадаєм

ДАВНІЇ 2

- 329В 0041 Погані давнії діла
329В 0042 Погані давнії літа

ДАВНІЙ 2

- 325В 0004 У давній монастир дівочий...
337В 0033 На лад давній вихваляє,

ДАВНІМ 1

- 390A 0018 Братам добрим добром давнім

ДАВНО 5

- 342A 0052 Давно колись
412A 0020 Я давно простила...
341В 0026 Пиши, давно колись було
358В 0018 Давно б списать несамовиту
424В 0023 Вдову давно вже поховали,

ДАВНО-КОЛИШНІЙ 1

- 439В 0011 Давно-колишній та ясний

ДАДУТЬ 3

- 377В 0003 Як-то дадуть! Бо бува[є]
411В 0034 І не дадуть доцарювать
418В 0031 Спочити сісти не дадуть.

ДАЄ 4

- 347A 0007 Дає сльозам волю.
373A 0045 І Ярина дає зброю,
427В 0032 Дає та й каже: – Погодуйсь
427В 0033 Дає та й каже: – На, моя [ди]тино,

ДАЄТЕ 1

- 403A 0014 Кому ж ви їсти даєте?

ДАЄШ 11

- 322В 0004 Боже! Боже! даєш розум,
322В 0005 Даєш волю в світі,
322В 0007 Та не даєш жити.
326В 0017 Боже! Боже! даєш розум
368В 0026 Що не даєш мені в світі
368В 0027 Що не даєш мені й досі
387В 0022 Даєш ти, Господи, і злато
387В 0027 Даєш ти, Господи, і злато,
387В 0036 Даєш ти, Господи, палати,

388В 0003 Даш ти, Господи єдиний,
388В 0005 Даш високїї палати.

ДАЙ 10

325А 0006 Дай то, Боже милий, блисне
булава
360А 0025 Не дай, Боже, у багатого
360А 0026 Не дай, Боже в багатого
338В 0044 Не дай, Боже, в чужім краю
378В 0036 Дай мені хоч глянуть
378В 0039 Не дай мені згинуть
378В 0040 На чужині, дай хоч глянуть
405В 0016 Дай на себе надивитись
405В 0035 Дай хоч глянути на тебе,
406В 0007 Дай, і пригорнутись

ДАЙТЕ 4

325А 0016 Дайте ножі! дайте силу!
325А 0016 Дайте ножі! дайте силу!
334А 0019 Дайте ножа! дайте силу!
334А 0019 Дайте ножа! дайте силу!

ДАЙ-ТО 1

299А 0019 Дай-то тільки, щоб та шляхта

ДАЛА 11

306А 0013 Дала,— кажуть,— бровенята,
306А 0014 Та не дала долі!
308А 0007 Дала,— кажуть,— бровенята,
308А 0008 Та не дала долі!
348А 0023 Нащо дала вроду?
348А 0025 Дала карі очі?
348А 0026 Усе дала, тільки долі
404А 0040 А то дала б тобі напитись,
412А 0021 І свічечку дала в руки,
389В 0006 Ні, не дала б! А втім, не знаю,
389В 0032 Щоб одурить їй не дала

ДАЛЕБІ 3

324А 0033 Далєбі, дав би карбованець, якби
був не пропив
408А 0028 Далєбі не знаю,
351В 0036 Отже, далєбі, забула...

ДАЛЕКІЙ 6

345В 0039 І на далекій Україні
383В 0015 В далекій каторжній неволі
384В 0022 В далекій катор[ж]ній неволі
386В 0041 В далекій неволі!
403В 0012 В далекій неволі.
403В 0015 В далекій неволі.

ДАЛЕКО 10

304А 0010 Не зна, чи далеко милий, чи
близенько,
325А 0005 Десь далеко сумно, сумно,
333А 0024 Десь далеко сіроманці

394А 0023 Пан поїхав десь далеко
395А 0016 Пан поїхав десь далеко,
351В 0016 Чи далеко до Парнаса,
377В 0004 Далеко носити,
426В 0008 Хоч і далеко. Так люби[ла] ж
429В 0017 Хоч і далеко. Так любила ж
433В 0010 Там десь далеко умирає

ДАЛЕКОГО 1

362В 0021 І мов з Дніпра далекого

ДАЛЕКОЇ 1

361А 0039 України далекої

ДАЛЕКОМУ 1

362В 0026 В далекому краї.

ДАЛЕКУ 1

336В 0020 В далеку дорогу славні компаніїці

ДАЛИ 4

304А 0003 Не дали, як треба, до щастя
дожить?
335А 0026 Дали коня. Усміхнувся
376В 0041 Дали в город знати,
421В 0004 А ввечері кожух дали,

ДАЛИСЬ 1

424В 0033 Катам на муку не дались,

ДАЛІ 1

361А 0012 А далі глядь, мов журавлі

ДАЛЬНІЙ 2

357В 0007 Як нині – в дальній стороні
437В 0019 В землі дальній Половецькій

ДАЛЬШ 5

362А 0003 Дивлюся я, що дальш буде
362А 0004 Дивлюся я, що то дальш буде
362А 0005 Дивлюся я, що дальш буде
399А 0047 Та добре, добре, що ж дальш
буде?
414А 0032 Та добре, добре. Що дальш буде?

ДАЛЬШЕ 1

407А 0025 Розкажуй дальше...

ДАМ 7

342А 0021 Я шага дам».— «Я черешень».
349А 0032 Я шага дам».— «Я – черешень,
349А 0034 Я шага дам».— «Я – черешень
341В 0006 Коли не дам ладу
341В 0007 Коли не дам ради
341В 0008 Не дам і з торбою ходить!»
341В 0009 Не дам же й з торбою ходить!»

ДАМАСКУ 1

325A 0009 Дамаску гартує

ДАМО 1

340B 0024 А там і ладу не дамо.

ДАНИЛОМ 2

393B 0005 Там і драгуни. Ми з Данилом

393B 0010 Драгуни теж. А ми з Данилом

ДАНТА 1331B 0008 Саме пекло можна... і Данта
старого**ДАРАМИ 1**

337B 0014 Або Три царіє з дарами.

ДАРЕМНЕ 1

382B 0034 Даремне, марне пролетят[ь].

ДАРИ 4

362A 0023 Єсть у мене дари

362A 0037 Єсть у мене дари

363A 0007 Єсть у мене дари

363A 0008 Є у мене дари

ДАРМА 11

296A 0010 Дарма його чорнобрива

303A 0003 Злодій заплаче, дарма що злодій,

323A 0005 Слово гонору, дарма праця,

324A 0020 Ну дарма, утни ще яку-небудь,
ану, про батька332A 0019 Ну, та дарма, утни ще яку-небудь;
ану лишень

340A 0015 Гонору слово, дарма праця

404A 0034 Дарма, аби собі ходило

408A 0018 Я дарма молилась.

347B 0053 Дарма... минуло... недоладу

348B 0011 Дарма, нехай; радіє мати,

379B 0030 Дарма що Бог, що ми не стоїм

ДАРМО 1

400A 0011 Я дармо молилась

ДАСИ 4

387A 0034 І нам даси жити

400A 0001 А що даси?

407A 0026 Що даси?

390B 0009 А більш нічого не даси...

ДАСТЬ 8

301A 0003 А ніч-мати пораду дасть

302A 0003 А ніч-мати пораду дасть

323A 0033 Дасть він мені срібро, золото,

324A 0022 А він як почує, то ще карбованець
дасть

331A 0020 Дасть він мені срібло, золото

428B 0047 І пити дасть йому, стрясе,

429B 0005 І пити дасть, і отрясе,

429B 0034 Бог дасть діточок; дружина

ДАТИ 3

315A 0025 Мене мати хоче дати

321B 0042 Щастя-долі дати

371B 0016 Порадоньки дати.

ДАТИМУТЬ 1

411B 0035 Не датимуть і царювать

ДАТЬ 1

348A 0027 Долі дати не хочеш!

ДАЮТЬ 8

337B 0010 Не дають мені в неволі

348B 0010 В селі проходу не дають.

382B 0013 Та чарки в руки не дають

382B 0018 Та чарки в руки не дають

387B 0026 І нам дивитись не дають

387B 0032 І нам дивитись не дають

388B 0002 І нам дивитись не дають

388B 0008 І нам дивитись не дають

ДБАЙ 2

401A 0027 І дбай домовину, а слави не дбай,

401A 0027 І дбай домовину, а слави не дбай,

ДВА 6

342A 0045 Вийняв кобзу, разів зо два

369A 0017 Ні, буде треба, хоч два года

371A 0005 На год, на два піти

369B 0004 Я два шаги, три шаги

373B 0008 Уже два годи промережав

385B 0012 Таки пропестував дв[а] літ[а]

ДВЕРЕЙ 1

394B 0009 Коло зачинених дверей

ДВЕРІ 6

324A 0003 Вийшла за двері... Сам позаду

331A 0007 Ламайте двері, поки вийде

332A 0001 За двері вийшла... Сам позаду

339A 0026 Замикайте, діти, двері

410A 0041 І, знай, двері поскрипують,

353B 0028 Замкнувши двері за собою.

ДВІ 2

384A 0025 Тойді б собі дві руїни

423B 0030 Дві палички та й понесли

ДВІР 2

386A 0011 На двір закликає

386A 0048 На двір. Побіг старий стрічати

ДВІСТІ 1

365В 0039 Не сто та й не двісті,

ДВІЧІ 2

342В 0012 Бо я вже двічі посилав

342В 0013 Бо я вже двічі засилав

ДВОЄ 2

379В 0009 Як діточок двоє,

379В 0015 Як діточок двоє,

ДВОРІ 2

350В 0001 В дворі гуляли, в карти грали

372В 0028 А так тільки... на дворі бач

ДВОРУ 1

391В 0048 З нудьги із двору погуляти

ДЕ 118

297А 0011 І нема де дітись

298А 0001 І нема, де дітись

300А 0023 Де поділось козачество,

300А 0025 Де поділась доля-воля?

300А 0027 Де поділося? Згоріло?

303А 0005 А де дівся соловейко

304А 0046 Та де її взяти!

305А 0029 Де світилка з друженьками

305А 0035 Та нема де прихилиться

306А 0005 Де ж ти так барився!

307А 0013 Де світилка з друженьками

307А 0017 Та нема де прихилиться

311А 0032 Де свекруха злая)

315А 0022 Де милий-серденько?

315А 0023 Скажи ж мені, де мій милий?

318А 0010 Де паслися ваші коні,

318А 0011 Де тирса біліла,

318А 0012 Де кров ляха, татарина

319А 0003 От де, люде, наша слава,

320А 0023 Де лягло спочити

324А 0004 Бере зомліую... Де ти?

324А 0005 Де ти, Яремо, подивися!

324А 0044 Де Богун той, де та зима?

324А 0044 Де Богун той, де та зима?

325А 0002 Де Залізник, щира душа

325А 0013 Де ти! серце моє, де ти?!»

325А 0013 Де ти! серце моє, де ти?!»

327А 0001 Де діли Оксану?»

328А 0019 Де чує трупи; не ховали,

331А 0017 Де це ти зоріла?»

332А 0002 Яремо, де ти, подивися!

333А 0021 Залізник де, душа щира

334А 0007 Де? якого? – У Млієві.

336А 0013 Де ти ділась-поділась

337А 0022 Де ти? – крикне й сховається

337А 0027 А де ж Волох? Заспівай лиш

339А 0002 Де моя Оксана?»

339А 0027 Всі гуляють, а де ж Гонта?

340А 0004 Де менше горіло,

341А 0018 Мене котить – і де спинить

344А 0028 Де Мар'яна до півночі,

347А 0003 Де і як спіткає лихая година.

348А 0016 Де дівчата з парубками

349А 0002 Де ти, пташко? Вилинь, серце,

361А 0014 Де ти ту[т]

361А 0015 Де ти здесь узялся

362А 0032 А де ж тая молодая

362А 0034 А де ж тая мальована

369А 0021 А де Степан?» «А он під тином,

371А 0012 Де лучше лихом торговать,

378А 0016 Де ти забарився?

378А 0025 Де ти в світі пробувався,

381А 0018 Але де, не знаю.

381А 0019 Скрізь неправда, де не гляну,

388А 0027 Щоб там і здихали, де ви поросли

399А 0011 І де тут п'яні ті возьмуться

400А 0035 Тільки самого. А де ж діти?

400А 0046 І де що робилось

402А 0008 І де ті люди тут возьмуться?

402А 0040 Де ж ти була, що заблудила?

403А 0020 І мені нема де дітись.

403А 0021 Де не піду, усе за мною.

403А 0028 Поки поснули, де хто впав.

405А 0002 Та нема де діти.

409А 0035 І де їх шукати.

411А 0008 Самого тільки. Де ж ті діти?

413А 0039 Та не знали, де ділася

314В 0007 Де ж ти полинула, де ділась

314В 0007 Де ж ти полинула, де ділась?

314В 0017 Де ж ти полинула, де ділась?

314В 0017 Де ж ти полинула, де ділась?

314В 0021 І стежечка, де ти ходила,

319В 0020 Кажу, де ділась, що немає?

321В 0008 Щоб і не знали, де шукати

321В 0018 Не знаю, де вони взялись.

323В 0001 І думає д[е]

324В 0005 Харем і гості, де що впало.

324В 0020 Хоч би де голос обізлавсь.

324В 0041 А де ж вона ділась?

325В 0029 Позаторік – і де ходила,

326В 0001 Щоб і не знали, де шукати.

328В 0003 Харем і гості де що впало.

328В 0012 Хоч би де голос обізлавсь!

328В 0018 А де ж ділась осквернена?

328В 0028 А де ж вона ділась?

329В 0032 Позаторік. І де ходила!

334В 0008 А де похований, в якому краю

339В 0022 Та де та ярина взялась?

347В 0003 Де уродився я на зло,

347В 0004 Де виріс на безталання

350В 0021 Коли не в наймах де застряли

351В 0020 Де ви ділись, молодії?

351В 0046 Іди ж собі, де взялася,

353В 0016 Де дінусь я? Тебе самого

354В 0019 А де нема, як кажуть, волі,

354В 0023 А там, де люди, добре буде,
 356В 0008 Де заховатися мені
 356В 0032 А де ж та правда на землі?
 357В 0015 Де мене, мов брата,
 361В 0031 Де дітися в світі,
 371В 0029 Уже де вона читала
 371В 0030 Уже де вона на світі
 378В 0002 Де вона поділась!
 382В 0035 Що сам не знатиме, де діти[сь]
 383В 0010 Де мати в тяжкую годину
 384В 0018 Де мати в тяжкую годину
 399В 0052 Де він канає-пропадає!
 405В 0023 Де ти в чорта забарилась
 405В 0039 Де ти в чорта забарилась
 410В 0011 Я думав, де я прихилюсь?
 412В 0007 А де нам матір таку взяти
 412В 0008 А де твою нам матір взяти
 412В 0009 А де нам матір тую взяти
 412В 0010 А де нам тую матір взяти
 416В 0007 І де ти гаїлась,— спитав,
 418В 0011 А де ж той молодик лукавий
 418В 0012 Дивочний гость то[й] де подівсь?
 422В 0034 Де він кохався. І хатина,

ДЕБЕЛІМ 1

436В 0002 На княжому дебелім тілі

ДЕБЕЛУ 2

418В 0035 Старий колисочку дебелу
 427В 0031 Тесляр колисочку дебелу

ДЕВ'ЯТА 1

350В 0016 Дев'ята сестро Аполлона,

ДЕ-ДЕ 1

295А 0018 На землю де-де поглядав.

ДЕ-НЕБУДЬ 6

372А 0020 Де-небудь загину,
 404А 0006 Де-небудь загине.
 404А 0024 Отак де-небудь і загину
 405А 0027 Найти де-небудь... Ти не знаєш,
 365В 0016 Де-небудь під тинном.
 382В 0039 Щоб хоч де-небудь прихилив[я],

ДЕНЬ 15

368А 0013 Неясний день мій, вже смеркас,
 380А 0036 Отак вони що день божий
 410А 0018 День і ніч ходила.
 322В 0039 Посічуться».– І день за днем
 323В 0029 І всякий день обходила
 326В 0048 І день за днем
 327В 0030 І всякий день обходила
 337В 0004 Що день божий виглядала
 337В 0005 Що день божий сподівалась.
 338В 0037 Так день і тиждень так минає,
 348В 0041 Ватага день і ніч росла,

390В 0007 Хоч тричі на день, рад оддати
 398В 0044 А новий день із тьми-юдолі
 421В 0003 Вітали їх і день ховали,
 437В 0028 І бились день!

ДЕРЕ 1

441В 0015 Дере порфиру на онучі

ДЕРЕВА 1

304А 0034 Та іней з дерева збива,

ДЕРЕВО 1

305А 0034 Як дерево, стала в полі

ДЕРУТЬ 2

388А 0010 Не чваньтесь: з їх деруть ремінь
 388А 0011 Не чваньтесь: з вас деруть ремінь

ДЕСЯТОК 1

356В 0020 Та ще бастрят своїх десяток

ДЕСЬ 13

314А 0040 Там десь милий чорнобривий
 325А 0005 Десь далеко сумно, сумно,
 333А 0024 Десь далеко сіроманці
 394А 0023 Пан поїхав десь далеко
 395А 0016 Пан поїхав десь далеко,
 396А 0033 А Йвана десь нема дома
 408А 0025 Пан поїхав десь з дочкою,
 408А 0050 Не донесеш, утопиш десь!
 324В 0028 І княжна моя десь діла[сь],
 383В 0033 Та знову десь собі пішла,
 384В 0035 Та знову десь собі пішла,
 433В 0010 Там десь далеко умирає
 437В 0030 Та де[сь] о полудня на третій

ДЕЦІЯ-ЦАРЯ 1

399В 0014 Либонь, за Деція-царя

ДЕШЕВШИХ 1

347В 0017 Дешевших панської собаки

ДЕЩО 2

320В 0018 Та розкажу тобі дещо,
 325В 0041 Я розкажу тобі дещо,

ДЕЯКІ 3

341А 0024 Деякі співали
 383В 0019 А деякі – то й поламались
 385В 0013 Хоть деякі.– Крутий байрак

ДЗВІНИЦЕЮ 1

364В 0012 Під дзвіницею сердешна

ДЗВІНИЦЮ 1

364В 0011 Під дзвіницю, сердешна

ДЗВОНА 4

- 324A 0023 Брехня; співай, яку знаєш, а то й дзвона не діждемо,
332A 0024 дзвона не діждемо, поснемо
333B 0018 І все читай та слухай дзвона
333B 0019 Читай, читай та слухай дзвона

ДЗВОНИ 5

- 295A 0013 Задзвеніли дзвони
364A 0022 Задзвонили в усі дзвони
333B 0044 Стогнали дзвони, завивали,
336B 0011 Загули великі дзвони,
391B 0027 Мов стиха дзвони...– Пані! пані!

ДЗВОНИКИ 1

- 377B 0008 Дзвоники брязчали.

ДЗВОНИЛИ 2

- 331B 0024 Як дзвонили в Україні
331B 0025 Як дзвонили у Глухові

ДЗВОНКОВУЮ 2

- 333B 0012 Іде чернець Дзвонкову
334B 0032 Іде чернець Дзвонкову

ДЗВОНЯТЬ 1

- 327A 0044 Піду, дзвонять до вечерні.

ДЗУС 1

- 384A 0016 Дзус вам, недоріки!

ДИВА 7

- 313A 0022 Зілля дива наробило
314A 0006 Зілля дива наробило
314A 0044 Зілля дива наробило
381A 0045 Бо не було того дива,
323B 0047 З діброви чорнії дива
327B 0047 З діброви чорнії дива
419B 0041 Такого дива. Аж здригнув

ДИВИВШИСЬ 1

- 395B 0029 І на гріхи його дивившись!

ДИВИЛАСЯ 6

- 313A 0041 Дивилася чорнобрива
315A 0019 Дивилася чорнобрива
324B 0001 Дивился, дивилася
327B 0050 Дивилася, дивилася
327B 0050 Дивилася, дивилася
399B 0015 Дивилася на його мати

ДИВИЛАСЬ 12

- 374A 0038 Та дивилась, чи вирне
393A 0019 На малу дивилась
394A 0014 На малу дивилась
395A 0007 На малу дивилась
395A 0008 Малую дивилась

- 399A 0026 Дивилась я, вже ти дивись
323B 0053 На місяць дивилась.
400B 0038 Дивилась, слухала, ридала
401B 0031 На березі. Дивилась
401B 0032 Дивилась довго. Не осталося
416B 0031 Та дивувался, дивилась
421B 0009 І ніби грілась і дивилась

ДИВИЛИСЬ 6

- 345A 0013 Дивились дівчата,
393A 0042 Дивились
324B 0023 А мужики собі дивились,
328B 0014 А мужички собі дивились,
402B 0018 А ми дивились та мовчали
402B 0020 А ми дивились та мовчали

ДИВИЛОСЯ 1

- 402B 0033 І ти дивилося на них

ДИВИЛСЯ 1

- 324B 0001 Дивился, дивилася

ДИВИСЯ 2

- 376A 0012 Дивися – сховався
336B 0031 Не дивися, Катерино,

ДИВИСЬ 6

- 303A 0004 Так було перш; тепер дивись.
303A 0026 Було так перш – тепер дивись.
399A 0026 Дивилась я, вже ти дивись
404A 0019 Дивлюся я, вже ти дивись.
408A 0048 Дивись, миша, миша
359B 0011 Не плач, голубочко, дивись

ДИВИТИСЯ 3

- 328A 0007 Дивитися; а Оксані,
413A 0029 Дивитися. Отаке-то
387B 0015 Собі дивитися з гори

ДИВИТИСЬ 5

- 341A 0004 Та й дивитись буду
387B 0026 І нам дивитись не дають
387B 0032 І нам дивитись не дають
388B 0002 І нам дивитись не дають
388B 0008 І нам дивитись не дають

ДИВИТЬСЯ 10

- 321A 0025 А надто той, що дивиться
323A 0007 Хочеться дивиться, як сонечко сяє
323A 0035 Та й дивиться буду...
323A 0040 Бодай не дивиться, бодай не казати.
328A 0025 Хочеться дивиться, як вона чорніє,
371A 0040 Дивиться Ярина та нишком сміється:

384A 0013 Є на що дивиться?
 404A 0015 І дивиться на прибуду,
 413B 0016 Та й дивиться; і час мине,
 417B 0003 Та мовчки дивиться. Зірниця

ДИВІТЕСЬ 1

420B 0031 Дивітесь добре, матері,

ДИВІТЬСЯ 4

342A 0014 Дивіться, дівчата,
 381A 0051 Як побрались, а дивіться
 379B 0036 Дивіться, люде! Подивіться!
 379B 0040 Дивіться, люде! Подивіться!

ДИВЛЮСЯ 13

362A 0003 Дивлюся я, що дальш буде
 362A 0004 Дивлюся я, що то дальш буде
 362A 0005 Дивлюся я, що дальш буде
 368A 0004 І дивлюся я, дивлюся,
 368A 0004 І дивлюся я, дивлюся,
 404A 0019 Дивлюся я, вже ти дивись.
 349B 0017 Щоб зарізаться... дивлюся,
 349B 0023 Дивлюся я, а сам млію,
 351B 0009 Дивлюся, шкандибас
 379B 0026 Дивлюся довго!.. і печаль
 395B 0009 Неначе заклятий, дивлюся
 395B 0011 Меж ними, заклятий, дивлюся
 395B 0015 Між ними заклятий. Дивлюся

ДИВЛЮСЬ 9

368A 0009 Дивлюсь і не бачу...
 383A 0015 Дивлюсь – гетьман з старшиною...
 316B 0021 Дивлюсь – невольникова мати
 316B 0026 Дивлюсь, товаришева мати
 316B 0027 Дивлюсь, твоя, мій брате, мати
 317B 0005 Дивлюсь, аж, брате, твоя мати
 393B 0025 На стан твій гнучий не дивлюсь
 394B 0011 А іноді дивлюсь, дивлюсь
 394B 0011 А іноді дивлюсь, дивлюсь

ДИВЛЮЧИСЬ 1

303A 0009 Хоч раз усміхнеться.– Дивлючись,
 як ти

ДИВЛЯТЬСЯ 1

421B 0038 На тебе дивляться. За ними

ДИВНЕ 1

349B 0012 Диво дивне сталося

ДИВНЕЄ 1

419B 0039 І диво дивнеє! Ніколе

ДИВНИМ 1

349B 0020 Дивом дивним сяють

ДИВНІ 1

321B 0009 Бо люди!! – Дивні чудеса

ДИВО 23

316A 0015 І на диво серед поля
 319A 0037 Про старину, про те диво,
 364A 0012 І на диво
 364A 0013 І о! диво! трупи встали
 366A 0037 Народ замучений. І диво
 367A 0024 Народ замучений – і диво,
 381A 0049 Отже сталося таке диво!
 409A 0018 І, мов диво, за собою
 321B 0003 Неначе диво, а кругом
 322B 0042 Матері на диво
 323B 0009 А Бог? ні, не знає, бо то було б
 диво,
 326B 0051 Матері на диво.
 327B 0010 А Бог?.. ні, не знає, бо то було б
 диво
 332B 0001 Що тебе диво, всіми кохане
 332B 0002 А тебе диво, всіми кохане
 349B 0011 І зарівав би... та диво
 349B 0012 Диво дивне сталося
 361B 0011 Святеє див[о]
 364B 0003 І вироста всім на диво
 417B 0021 Тесляр промовив.– Диво сталося
 419B 0039 І диво дивнеє! Ніколе
 420B 0020 Пропав і зник.– О диво й диво!
 420B 0020 Пропав і зник.– О диво й диво!

ДИВОВАЛИСЬ 1

394A 0032 Дивом дивовались

ДИВОВАТИСЬ 1

394A 0031 Дивом дивоватись

ДИВОМ 7

393A 0043 Дивом дивувались
 394A 0031 Дивом дивоватись
 394A 0032 Дивом дивовались
 394A 0038 Дивом на сім світі?
 395A 0031 Дивом дивуватись
 395A 0032 Дивом дивувались
 349B 0020 Дивом дивним сяють

ДИВО-ЦАРИЦЯ 1

361A 0021 А диво-цариця

ДИВОЧНИЙ 2

416B 0033 Дивочний гость той говорив.
 418B 0012 Дивочний гость то[й] де подівсь?

ДИВУВАВСЬ 1

399A 0024 І на шатро мов дивувався

ДИВУВАЛИСЬ 5

393A 0043 Дивом дивувались

395A 0032 Дивом дивувались
403A 0027 Цигане довго дивувались,
428В 0029 І дивувались фарисеї.
440В 0017 Та дивувались, що й вони

ДИВУВАЛСЯ 1

416В 0031 Та дивувался, дивилась

ДИВУВАЛСЬ 1

345A 0027 Дивувалсь: «Що це таке

ДИВУВАТИСЬ 3

375A 0047 На світ дивуватись.
395A 0031 Дивом дивуватись
361В 0013 Очам любо дивуватись,

ДИВУЄТЬСЯ 1

375A 0022 Розглядає, дивується,

ДИВУЮТЬСЯ 5

393A 0005 Дивуються, любуються
394A 0002 Дивуються, любуються
394A 0046 Дивуються, любуються
353В 0043 Дивуються, що кіт мурий
355В 0019 Дивуються, що кіт мурий

ДИКИХ 1

360В 0008 На вас на лютих, на вас, диких

ДИМ 2

324В 0024 Як дим до хмари підіймавсь.
328В 0015 Як дим до хмари підіймавсь.

ДИМИМ 1

350В 0012 І мерк за димим божий світ.

ДИМОМ 2

350В 0011 І мерк за димом сонця світ.
362В 0032 Та не пусти димом

ДИМУ 2

370В 0014 Чорніють комини без диму
370В 0015 Сумують комини без диму

ДИНАРІЙ 1

425В 0030 Динарій лепту подаю,

ДИТИНА 29

326A 0004 Не мати, дитина
327A 0048 Широ, як дитина
328A 0033 Що мала дитина за комином
плаче!..
342A 0009 У старого. А дитина,
342A 0010 Сердешна дитина,
344A 0030 Воно мале, ще дитина,
347A 0020 Заплакала, як дитина
373A 0010 Як мала дитина,

374A 0049 Його єдина дитина
379A 0010 Ти моя дитина,
379A 0023 Зрадив старий, мов дитина,
400A 0021 Мов тая дитина
409A 0051 Мов мала дитина.
412A 0024 Як тая дитина,
347В 0037 Вона тойді була дитина!
374В 0002 І богослов уже, дитина
385В 0031 Хоч дитина маленькая,
386В 0021 Хоч дитина маленькая,
393В 0037 Твоя дитина..
397В 0018 Твоя єдина дитина,
399В 0048 Твоя єдина дитина,
412В 0016 Її єдина дитина,
422В 0006 Коза пасеться, а дитина
423В 0006 Дитина б тая виростала
424В 0020 Твоя єдина дитина.
428В 0015 Дитина спить. Вона ж над сином
428В 0016 Дитина спить. А на дитину
428В 0017 Отож і спить собі дитина
428В 0021 І батько, й мати, і дитина

ДИТИНИ 7

349A 0029 Рідної дитини...»
381A 0014 Йї малої дитини
380В 0034 Собі доброї дитини,
390В 0034 Як сон дитини на зорі!..
396В 0008 Веселая дитини мати,
396В 0013 Веселая дитини мати,
424В 0048 Твоєї скорбної дитини,

ДИТИНИ 1

422В 0003 На молоко малій дитині.

ДИТИНКА 1

368A 0042 Як дитинка; а він її

ДИТИНО 9

378A 0024 Добрая дитино!
352В 0049 Моя найкращая дитино!
389В 0048 Петрусю! добрая дитино!
408В 0006 А дні мої, моя дитино!
412В 0023 Байстюче праведний! дитино!
412В 0024 Її єдина дитино!
416В 0008 Моя пещеная дитино?
422В 0020 Ходімо в Назарет, дитино!
427В 0033 Дає та й каже: – На, моя [ди]тино,

ДИТИНОЧКА 2

380В 0004 Все дитиночка забрала
428В 0026 Її дитиночка сидить

ДИТИНОЧКУ 1

351A 0029 Дитиночку, а вдовиця

ДИТИНОЮ 1

326В 0028 Княгиня з дитиною

ДИТИНУ 19

370A 0033 Возьмім за дитину»,
 404A 0033 Приведу дитину!..
 349B 0001 Спечеш дитину на огні
 364B 0020 За мою дитину!
 373B 0032 На божій харчі за дитину
 373B 0033 собі за дитину
 373B 0034 Узяв собі чию дитину
 399B 0054 Дитину мати. Не знайшла
 412B 0038 Твою єдиную дитину,
 413B 0013 Неначе на свою дитину,
 414B 0012 Йому я стану за дитину
 415B 0036 Дитину ніби, на руках
 416B 0006 Свою коханую дитину.
 419B 0014 А може, Бог пошле дитину,
 419B 0047 Єдиную тую дитину,
 422B 0028 І сина, божую дитину,
 423B 0020 Свою дитину безталанна
 428B 0009 Свою дитину безталанна
 428B 0016 Дитина спить. А на дитину

ДИТЯ 15

306A 0009 Мале дитя, біля його
 308A 0003 Мале дитя, біля його
 350A 0025 За що, за що дитя своє
 351A 0020 Своє дитя без сорома,
 396A 0020 Дитя моє миле!
 397A 0015 Дитя моє миле!
 398A 0002 Дитя моє миле!
 322B 0016 Своє єдинеє дитя
 389B 0005 Дитя єдинеє своє?
 393B 0039 Твоє дитя... поки росло
 396B 0009 Цілує діда, і дитя
 396B 0014 Цілує діда, і дитя
 416B 0021 Неначе злякане дитя,
 420B 0004 Дитя і тєсляра старого
 420B 0008 Дитя невмитєє. А рано

ДИТЯТОЧКО 2

421B 0030 Дитяточко, а меж лозою
 423B 0025 Дитяточко собі росло,

ДИТЯТОЧКОМ 1

427B 0039 З її дитяточком малим

ДИТЯЧІ 1

428B 0010 Ще в перший раз дитячі сльози

ДИХНЕ 1

431B 0006 Дихне, погне і полама,

ДИШЕ 1

406A 0031 А він уже ледве дише.

ДИЯВОЛА 1

390B 0023 Диявола... Петрусю!..

ДІБРА 2

432B 0024 І всі дібра землі
 432B 0026 І всі дібра землі,

ДІБРОВИ 4

302A 0027 Підуть корови на діброви;
 320B 0034 І предковічні діброви
 323B 0047 З діброви чорнії дива
 327B 0047 З діброви чорнії дива

ДІБРОВІ 1

303A 0022 Корови підуть по діброві,

ДІБРОВОЮ 2

302A 0025 Пішла дібровою луна,
 303A 0020 Пішла дібровою руна,

ДІБРОВУ 1

348B 0035 А ми в діброву поховались

ДІВОВАЛА 2

314A 0035 Сама колись дівовала
 412A 0042 Колись дівовала,

ДІВОВАТИ 1

314A 0024 Не вік дівовати

ДІВОНЬКА 4

339B 0014 Ні, вона дівонька не та!
 339B 0015 Ні, дівонька вона не та!
 341B 0034 Катрусєю дівонька звалась)
 341B 0036 Ні, дівонька вона не та.

ДІВОНЬКИ 1

342B 0014 До дівоньки за рушниками

ДІВОЧА 1

346A 0048 Отак і дівоча мине хуртовина.

ДІВОЧЕ 1

345A 0017 Ласкаве дівоче

ДІВОЧИЙ 3

344A 0006 І гнучкий дівочий,
 325B 0004 У давній монастир дівочий..
 329B 0012 І в монастир отой дівочий,

ДІВОЧИМ 2

378B 0021 З тим серцем дівочим
 378B 0026 З тим серцем дівочим

ДІВОЧІ 2

337B 0032 Ті очі дівочі
 365B 0005 А дівочі молодії

ДІВОЧУ 3

415B 0016 Уквітчай голову дівочу

442В 0021 Покинь оту дівочу славу;
442В 0031 Покинь оту дівочу славу

ДІВСЯ 1

303А 0005 А де дівся соловейко

ДІВУВАЛА 3

344А 0035 Сама дівувала.
345А 0042 Уже й дівувала;
388В 0031 І дівувала... продали

ДІВУЮЧИ 1

365В 0015 Дівуючи в самотині,

ДІВЧА 3

432В 0005 Дівча завітчанеє спить
432В 0006 Пита завітчане дівча
432В 0007 І на дівча, і на цвіти

ДІВЧАТ 3

344А 0042 Що тільки лякають молодих
дівчат...
353В 0027 Дівчат цареві привели
355В 0007 Дівчат цареві привели

ДІВЧАТА 42

296А 0019 Зелені коси (бо дівчата)
299А 0043 Кругом хлопці та дівчата
303А 0001 Вийдуть дівчата воду брать,
303А 0023 Дівчата вийдуть воду брать,
305А 0023 Що дівчата на улиці
307А 0006 Що дівчата на улиці
308А 0022 Що дівчата на улиці
310А 0008 Бо дівчата на улиці
333А 0013 Козацькі діти, а дівчата!
341А 0022 Дівчата гуляли,
342А 0002 Звичайно – дівчата,
342А 0014 Дивіться, дівчата,
342А 0037 На трьох? Ох, дівчата!
342А 0050 Слухайте ж, дівчата,
345А 0001 Лякають, дівчата, правдою
лякають.
345А 0004 Того, що я знаю!... Минуло,
дівчата,
345А 0013 Дивились дівчата,
348А 0016 Де дівчата з парубками
393А 0044 І дівчата завітчались
394А 0033 І дівчата завітчались
395А 0033 І дівчата завітчались
396А 0040 Дніпрові дівчата.
397А 0030 Дніпрові дівчата...
398А 0013 Дніпрові дівчата.
398А 0023 Хрестітесь, дівчата,
401А 0001 А дівчата засіяли
401А 0005 Молітесь, дівчата
410А 0032 Дівчата, бувало,
412А 0034 Ласкаві дівчата.

413А 0002 Аж плачуть дівчата,
413А 0018 Дівчата хрестились
413А 0038 Варили дівчата,
413А 0049 А дівчата уквітчали
414А 0006 Хрестітесь, дівчата.
343В 0041 Мов дівчата?.. Так, святес
353В 0052 Танцюють, граються дівчата
357В 0025 Рожеві дівчата,
364В 0021 Як то там тії дівчата
376В 0014 Дівчата на луці гребли,
376В 0018 Звичайне, хлопці. А дівчата,
390В 0026 Моліте Господа, дівчата!
396В 0036 І курять амфори. Дівчата,

ДІВЧАТАМ 1

348В 0009 А нашим молодим дівчатам

ДІВЧАТАМИ 2

311А 0027 З дівчатами на вигоні
403А 0006 З дівчатами такес діють...

ДІВЧАТИ 1

399В 0017 Із доброго того дівчати

ДІВЧАТОК 4

356В 0018 Ба ні, брешу ... в селі дівчаток
358В 0033 Моїх дівчаток ім
358В 0034 Моїх дівчаток, щоб навчились
375В 0038 Дівчаток накритих.

ДІВЧАТОЧКА 1

357В 0020 Рожевії дівчаточка...

ДІВЧАТОЧКАМ 1

413А 0030 Дівчаточкам снилось,

ДІВЧИНА 19

295А 0024 То дівчина бродить,
320А 0001 Як дівчина під вербою
348А 0010 А дівчина нудить світом,
349А 0022 Іде дівчина до хати,
362А 0033 Бездольна дівчина?
314В 0031 І дівчина на могилу
315В 0006 То дівчина на могилі
315В 0021 І дівчина на могилу
315В 0032 То дівчина на могилі
317В 0008 Одна дівчина пішла.
317В 0024 Одна дівчина пішла
318В 0009 Одна дівчина пішла.
369В 0014 Чому дівчина до броду
369В 0016 Чомусь дівчина до броду
371В 0025 А дівчина молодая
379В 0001 Дівчина в долині
379В 0005 Дівчина в долину.
385В 0005 А що за дівчина була!!
414В 0002 А дівчина собі стоїть,

ДІВЧИНИ 1

381A 0013 Ні дівчини молоді

ДІВЧИНОНЬКА 5

348A 0006 Чорнобрива дівчинонька,
365B 0003 Заплакала дівчинонька
366B 0030 Не виходить дівчинонька
366B 0031 Не виходить дівчинонька...
369B 0019 Зажурилась дівчинонька

ДІВЧИНУ 5

363A 0009 Може, й дівчину без мене
363A 0011 Може, й дівчину без мене
375A 0012 Весна землю; мов дівчину
376B 0032 Дівчину мордує!
391B 0004 Щоб знав, як дівчину любить.

ДІД 3

327A 0025 Як дід бабі
396B 0002 Неначе й досі, сивий дід
396B 0005 Неначе й досі сивий дід

ДІДА 8

382A 0017 Козак отой злякать діда
386A 0020 До діда в гості. Засміявся
386A 0022 До діда в гості. Засміявсь
386A 0023 Ганна діда спиталася
386A 0024 Ганна діда питається
346B 0026 В неволі злій, зострів я діда.
396B 0009 Цілує діда, і дитя
396B 0014 Цілує діда, і дитя

ДІДАМИ 1

388A 0024 Дідами крадене добро

ДІДИ 1

304A 0040 Діди неначе, суходолі

ДІДІВЩИНИ 1

320A 0030 Свідок слави дідівщини

ДІДУ-СЕРЦЕ 1

342A 0019 Діду-серце, голубчику!

ДІДУСЮ 1

351B 0027 І справді, дідусю!..

ДІДУСЬ 2

376A 0008 Дідусь з бородою.
395B 0031 Дідусь сивенький, та й рида,

ДІЄ 1

365B 0035 Що він ляхам діє

ДІЄТЕ 2

358B 0019 З народом дієте... Закони
358B 0020 З братами дієте... Закони

ДІЄТЬСЯ 1

373B 0025 А що то діється там в хаті

ДІЖДАЛА 4

313A 0025 Не діждала пари
314A 0009 Не діждала пари.
314A 0047 Не діждала пари;
399A 0039 Вечера діждала

ДІЖДАЛАСЯ 2

360A 0009 Діждалася мати сина
360A 0010 Діждалася вдова долі

ДІЖДАЛАСЬ 1

406A 0018 Вечера діждалась,

ДІЖДАЛИСЯ 1

376A 0035 Хоч зелених. Діждалися,

ДІЖДАТИ 2

376A 0034 Хоч Петра діждати,
386A 0026 Коли б Марка хоч діждати

ДІЖДАТИСЯ 1

386A 0027 Коли б Марка хоч діждатися

ДІЖДЕМО 2

324A 0023 Брехня; співай, яку знаєш, а то й
дзвона не діждемо,
332A 0024 дзвона не діждемо, поснемо

ДІЖДУ 1

316A 0010 Спитай Бога, чи діжду я

ДІЖДУСЯ 2

313A 0017 Спитай Бога, чи діждуся
314A 0001 Спитай Бога, чи діждуся

ДІЙДЕ 1

415B 0008 До крові дійде, до кості

ДІЙНА 1

421B 0013 Ослиця ще й дійна була

ДІЙШЛА 1

424B 0010 Аж поки, поки не дійшла

ДІЙШОВ 2

381B 0029 Аж до погибелі дійшов
381B 0034 Аж до погибелі дійшов

ДІЛА 5

390A 0039 Діла добрих обновляться
329B 0041 Погані давнії діла
348B 0040 Такіє згадують діла...
402B 0030 Твої безбожнії діла
402B 0031 Його безбожнії діла...

ДІЛАСЯ 1

413A 0039 Та не знали, де ділася

ДІЛАСЯ-ПОДІЛАСЬ 1

336A 0013 Де ти ділася-поділась

ДІЛАСЬ 7

314B 0007 Де ж ти полинула, де ділась

314B 0017 Де ж ти полинула, де ділась?

319B 0020 Кажу, де ділась, що немає?

324B 0028 І княжна моя десь діла[сь],

324B 0041 А де ж вона ділась?

328B 0018 А де ж ділась осквернена?

328B 0028 А де ж вона ділась?

ДІЛИ 1

327A 0001 Де діли Оксану?»

ДІЛИЛА 1

380A 0009 Німоті ділила.

ДІЛИСЬ 1

351B 0020 Де ви ділись, молодії?

ДІЛИТИ 6

390A 0019 Жити, не ділити

390A 0021 Пожить, не ділити

390A 0023 Пожить, не ділити

391A 0013 Познать, не ділити?

391A 0023 Познать, не ділити

391A 0025 Пожить, не ділити?

ДІЛИТЬ 2

304A 0041 Отак доля людей ділить

305A 0011 Отак доля людей ділить:

ДІЛО 2

334A 0024 На святее діло.

389B 0013 Що діло, бачите, святее

ДІН 1

411A 0036 Чумаки на Дін пішли.

ДІНУСЬ 1

353B 0016 Де дінусь я? Тебе самого

ДІРОЧКУ 2

429B 0002 І найде дірочку в хітоні

429B 0007 Зашіє дірочку; та знову

ДІТЕЙ 14

328A 0027 Я дітей зарізав, горе! моє горе!

400A 0014 Та то бредня. Я не дітей

403A 0024 У нас дітей нема й заводу...

405A 0026 Коли б мені отих дітей

407A 0004 Ба ні... Дітей годувала,

408A 0032 І дітей шукаю...

408A 0033 Ні, не слухай, я не дітей

409A 0002 Чи я найду дітей своїх,

413A 0013 Дітей своїх на сміх людям

323B 0038 Діте[й]

333B 0030 Поки й малих дітей погонять

352B 0003 Покидали дітей малих,

362B 0033 Дітей моїх безталанних

430B 0013 Незлобних праведних дітей!

ДІТИ 50

300A 0006 Сидить, діти, у запічку,

300A 0037 Плачте, діти козацькії,

318A 0037 І чий ми діти.

324A 0046 Щиро, як діти, не журились,

325A 0011 Гуляй, хлопче! нуте, діти

326A 0008 Гуляй, діти, пийте, лийте

327A 0026 Гайда, діти, гасне, гасне...

328A 0017 Плачуть по селах малі діти

333A 0013 Козацькі діти, а дівчата!

333A 0015 Як діти, щиро, не журились

334A 0002 Гуляй, сину! нуте, діти!»

337A 0024 Пийте, діти! Пийте, лийте

339A 0020 По селах голі плачуть діти

339A 0026 Замикайте, діти, двері

340A 0007 Чого ж страшні діти?

341A 0011 Як діти, щиро; не журились,

359A 0004 А тим часом твої діти

360A 0003 Не плакали б діти, мати не журилась

366A 0001 Чиї вони діти

367A 0004 Чиї вони діти

367A 0028 Поховані діти,

369A 0025 Ануте, діти отакої!»

369A 0044 Ану, діти, отак, діти!»

369A 0044 Ану, діти, отак, діти!»

400A 0035 Тільки самого. А де ж діти?

403A 0012 А діти єсть у вас?..

403A 0018 За кого молитесь!! Ох, діти!

403A 0019 І все діти! І все діти!

403A 0019 І все діти! І все діти!

404A 0043 А в запічку діти.

405A 0002 Та нема де діти.

410A 0028 Чи-то в мене діти?!...»

411A 0008 Самого тільки. Де ж ті діти?

413A 0016 Діти мої! діти!

413A 0016 Діти мої! діти!

330B 0007 Мов діти в білих сорочках

334B 0012 Все занехаяли діти ледачі,

335B 0016 Бодай ті діти не росли

335B 0017 Бодай ті діти не росли.

341B 0003 І діти згоріли

346B 0029 Неначе діти, ми зраділи

357B 0019 Веселії діти,

358B 0002 Веселії діти!

358B 0003 Чорнявії діти

362B 0003 Прилітай[те], мої діти

362B 0036 Мої любі діти

364В 0022 Чужі діти... а моєї
380В 0038 І не знають, як ті діти
395В 0006 Неначе діти всі сміються
399В 0031 То братолюбіє... І діти,

ДІТИСЯ 1

361В 0031 Де дітися в світі,

ДІТИСЬ 4

297А 0011 І нема де дітись
298А 0001 І нема, де дітись
403А 0020 І мені нема де дітись.
382В 0035 Що сам не знатиме, де діти[сь]

ДІТКАМИ 1

429В 0010 З своїми дітками пішов

ДІТКИ 1

423В 0032 Звичайні дітки.

ДІТОК 7

321А 0021 Твоїх діток нерозумних
321А 0022 Моїх діток нерозумних
348А 0003 Будеш діток годувати».
341В 0030 Добро, мавши діток
343В 0003 Добре, мавши діток
362В 0025 Щоб не займав моїх діток
429В 0009 Як узрів діток. Привітав

ДІТОЧКАМ 2

386А 0036 А діточкам черевики,
430В 0001 Діточкам давати

ДІТОЧКИ 1

420В 0026 Ще діточки сповиті спали

ДІТОЧОК 7

345А 0006 Люблю вас і досі, як діточок
мати;
385А 0025 Та діточок Бог ма
388А 0021 І діточок поцілує
411А 0027 Ідучи, діточок згадала...
379В 0009 Як діточок двос,
379В 0015 Як діточок двоє,
429В 0034 Бог дасть діточок; дружина

ДІТЯМ 8

323А 0002 Хотів добра, як дітям мати
324А 0050 Слухайте, щоб дітям потім
розказать
333А 0019 Слухайте ж, щоб дітям потім
розказать
337А 0016 Кричать дітям: «Кари!!
340А 0012 Добра хотів, як дітям мати
337В 0022 Та розкажи дітям,
338В 0006 Нерозумним дітям.
354В 0029 Маленьким дітям, більш нічого!

ДІТЯХ 1

398В 0024 На дітях наших препоганих

ДІТЬМИ 6

300А 0033 А над дітьми козацькими
379А 0017 А дітьми йому обоє,
382А 0020 А дітьми йому обоє
382А 0021 І дітьми йому обоє
322В 0052 В калюжах з дітьми на
322В 0053 В калюжах з дітьми у яру

ДІЮТЬ 1

403А 0006 З дівчатами такеє діють...

ДІЯЛИСЬ 1

331В 0013 Що діялись в Україні

ДІЯЛОСЬ 2

318А 0035 Що діялось в світі,
319А 0041 Що діялось в Україні,

ДІЯТИ 2

372В 0022 Що ж діяти маєм.
390В 0018 І що їй діяти з собою?

ДІЯТЬ 1

370А 0042 Та що-небудь діять!

ДЛАНЬ 1

443В 0004 Скромненько длань свою простер

ДЛЯ 17

324В 0033 В гріхах родились ми для зла,
324В 0050 Для нещасливої княжни.
328В 0031 В гріхах родились ми для зла,
328В 0042 Для нещасливої княжни!
333В 0006 Для козака. Хто ж цей сивий
333В 0023 Для чого ж я на світ вродився,
334В 0027 Для козака. Хто ж цей сивий?
334В 0038 Для чого ж я на світ родився?
335В 0013 Для чого ж я на світ родився
340В 0001 Чи те «Ла мод», купив для Паші
351В 0006 Голубчики, пишійть для себе
363В 0005 Не для людей і не для слави
363В 0005 Не для людей і не для слави
386В 0043 Мушу, мушу, а для кого?
387В 0001 Мушу, мушу, а для чого?
398В 0018 Для чого справді ми читаєм
401В 0029 Для царського його стола

ДНЕМ 2

322В 0039 Посічуться».– І день за днем
326В 0048 І день за днем

ДНІ 11

374А 0044 Минають дні, минає літо,
325В 0005 Великі дні, великі ночі.

328В 0047 Великі дні, великі ночі,
 378В 0028 Мої дні і ночі
 389В 0008 Минають дні собі поволі,
 390В 0046 Не спала три дні і три ночі.
 393В 0027 І в'янеш ти, а дні летять.
 393В 0031 І в'янеш ти, а дні летять.
 408В 0001 А дні мої... Моя ти доле!
 408В 0006 А дні мої, моя дитино!
 430В 0037 Дні беззаконія і зла,

ДНІПР 5

392А 0006 Й Дніпр покину і долину
 385В 0020 А Дніпр широкий на край світа
 386В 0013 Та в Дніпр широкий понесла.
 386В 0014 А Дніпр широкий на край світа
 410В 0012 А Дніпр аж собі розкину[всь]

ДНІПРА 8

396А 0002 До Дніпра купати
 396А 0036 Приблудила аж до Дніпра
 397А 0002 До Дніпра купати
 397А 0038 До Дніпра купати
 329В 0008 Княжна якась із-за Дніпра
 329В 0018 Княжна якась із-за Дніпра
 362В 0021 І мов з Дніпра далекого
 410В 0016 Та із ясного [?] Дніпра

ДНІПРЕ 1

433В 0034 Широкий Дніпре, не малий!

ДНІПРІ 4

321А 0011 В Дніпрі гирло затопило.
 396А 0015 Нехай в Дніпрі погуляє
 397А 0010 Нехай в Дніпрі погуляє
 397А 0045 Нехай в Дніпрі погуляє

ДНІПРО 8

388А 0025 З святими горами Дніпро!
 396А 0028 І в Дніпро сховалась
 396А 0029 І в Дніпро пірнула
 398А 0008 І в Дніпро пірнула...
 337В 0008 Так Дніпро крутоберегий
 359В 0024 Неначе наш Дніпро широкий
 385В 0019 Та в Дніпро широкий понесла,
 443В 0030 Дніпро, Україну згадаєм,

ДНІПРОВИХ 1

330В 0026 На Дніпрових горах.

ДНІПРОВІ 4

396А 0040 Дніпрові дівчата.
 397А 0030 Дніпрові дівчата...
 398А 0013 Дніпрові дівчата.
 390В 0025 Я у Дніпрові утоплюся!..

ДНІПРОВОГО 1

377А 0006 З широкого гирла Дніпрового
 випливали.

ДНІПРОМ 6

318А 0027 Понад Дніпром плаче;
 383А 0004 І над Дніпром і Тясмином
 384А 0029 Понад Дніпром і Тясмином
 321В 0006 І сині гори за Дніпром
 330В 0013 За Дніпром посіли
 330В 0014 Що за Дніпром сіли

ДНІПРУ 1

380А 0004 І по Дніпру у золотій

ДНІСТРА 1

402А 0009 Оце, мабуть, із-за Дністра.

ДНО 1

297А 0009 На дно моря кану

ДНЮВАЛИ 1

410А 0033 І днювали, й ночували,

ДНЮЄ 1

311А 0012 І днює й ночує;

ДНЯМИ 1

408В 0002 Твоїми днями назову.

ДО 158

300А 0007 А я з журби та до шинку,
 301А 0001 Од Лимана до Трубежу
 303А 0007 Прилини до мене хоч на одно
 слово
 304А 0003 Не дали, як треба, до щастя
 дожить?
 313А 0027 До самої хмари
 314А 0011 До самої хмари
 314А 0049 До самої хмари.
 319А 0013 А до того Московщина.
 323А 0008 Та й знову до праці: отак треба
 жить
 324А 0035 До грошей я не дуже ласий, цур
 їм, аби була ласка
 326А 0048 Із хутора до титаря
 327А 0044 Піду, дзвонять до вечерні.
 328А 0001 Вернімося ж до свячених.
 328А 0013 До півночі, а іноді
 335А 0016 Та рушимо до схід сонця
 338А 0002 Од села до села
 338А 0004 Од села до села
 338А 0011 До титаря ляхів п'яних?
 343А 0011 А Мар'яна не до пана
 343А 0013 Не до пана товстого,
 343А 0015 До Петруся, в гаю, в лузі,
 344А 0028 Де Мар'яна до півночі,

- 348A 0013 Вранці до криниці,
349A 0022 Іде дівчина до хати,
350A 0032 До ставка купаться
351A 0022 До ставка купаться!»
354A 0023 До вашої мості.
370A 0015 Ні, вже не до ладу,
371A 0047 Нібито до себе.– Анумо вставать.
371A 0048 Може, до вечерні ще
пошкандибаю.
372A 0003 Усміхнися-бо до мене.
373A 0031 До криниці... А тим часом
376A 0027 Що топтані до ворожки,
377A 0049 До Бога руки здіймас,
378A 0002 До стовпа в'язали,
380A 0026 До нехриста поганого
380A 0038 До півночі; а Ярина
386A 0020 До діда в гості. Засміявся
386A 0022 До діда в гості. Засміявся
387A 0027 І мене до себе
389A 0005 Хоть би й Яр той, вже до його
390A 0025 Од віка до віка
394A 0041 До білого пониклого
395A 0039 До білого пониклого
396A 0002 До Дніпра купати
396A 0035 Приблудила до берега
396A 0036 Приблудила аж до Дніпра
397A 0002 До Дніпра купати
397A 0025 Приблудила до берега
397A 0038 До Дніпра купати
398A 0010 Приблудила до берега,
404A 0038 Ото до мене... Кицю... Кицю...
406A 0011 До Києва... І що з мене
406A 0021 Підкрадаюся до хати
406A 0032 Я до його: «Тату!
408A 0002 До себе в палати.
408A 0007 Докохалася до краю!..
412A 0036 До неї ходити,
413A 0032 До неї ходили.
414A 0030 Я до його – Тату!
323В 0032 До неї в покої,
323В 0033 Мов до матері своєї,
323В 0052 До півночі княжна моя
324В 0024 Як дим до хмари підіймався.
325В 0017 До гробу божого ходила,
325В 0019 Зайшла в Чигрин до нас, убогих,
325В 0027 І все до крихти розказала
327В 0033 До неї в покої,
327В 0034 Мов до матері своєї
328В 0015 Як дим до хмари підіймався.
329В 0020 До гробу божого ходила,
329В 0022 Зайшла до нас, до нас убогих
329В 0022 Зайшла до нас, до нас убогих
329В 0030 І все до крихти розказала,
329В 0037 І я тулився ні до кого
333В 0002 До Межигорського Спаса
333В 0003 Аж до Межигорського Спаса
334В 0022 До Межигорського Спаса
335В 0021 Ой стрічечка до стрічечки
335В 0022 Ой стрічечку до стрічечки
336В 0005 Од зіроньки до зіроньки
340В 0031 До стебла все погоріло,
341В 0002 До стебла все погоріло,
341В 0022 Ще до великої зими
341В 0032 Було не до того
342В 0014 До дівоньки за рушниками
343В 0005 Убогій не до того
345В 0034 Ні, не до ладу, не до складу,
345В 0034 Ні, не до ладу, не до складу,
347В 0029 Вернувсь я до рала,
348В 0032 До Бога руки піднімала...
348В 0050 До сльоз, до крові, до пожару
348В 0050 До сльоз, до крові, до пожару
348В 0050 До сльоз, до крові, до пожару
348В 0051 До всього я привик.
349В 0028 До полудня плакав.
351В 0016 Чи далеко до Парнаса,
351В 0028 Я до тебе поспішала
351В 0034 Мій голубе? Я до тебе
353В 0001 І йде, ридаючи, до сина,
353В 0033 До сумантянини,
355В 0010 До сумантянини,
356В 0015 І християнин ще до того
356В 0021 У год подержить до хреста.
361В 0033 І довго до світу.
369В 0014 Чому дівчина до броду
369В 0016 Чомусь дівчина до броду
374В 0039 Не до ладу буде
375В 0030 Та привела до обозу
375В 0031 Та й привела до обозу;
377В 0051 До вечера, а ввечері
381В 0029 Аж до погибелі дійшов
381В 0034 Аж до погибелі дійшов
385В 0017 Біжить до річки ніби пити,
386В 0011 Біжить до річечки напитись,
389В 0017 Та й там до школи оддали
391В 0031 І до громади промовляє:
392В 0020 До генерала ідучи
395В 0033 Нема до кого прихилитись
396В 0020 До радості. Старий читає,
396В 0024 Усі упали до землі
396В 0033 Усі упали до землі
396В 0035 До себе в терми на вечерю
399В 0009 До краю вилила! Ридаю
401В 0017 До самої домовини
402В 0005 До себе в терми на вечерю
402В 0006 До себе в терми на вечерю
402В 0014 До д[ому]
402В 0016 До того нас домуштровали
402В 0017 До того люд домуштровали
405В 0040 Пригорнись лишень до мене
406В 0042 Та, щоб дожать до ланового,
407В 0010 Та, щоб дожать до ланового,
413В 0006 Убога до снаги, небога!
415В 0008 До крові дійде, до кості

415В 0008 До крові дійде, до кості
 415В 0038 До лона тихо пригортала
 416В 0022 До Йосипа свого старого
 417В 0006 З глеком по воду до криниці
 417В 0010 До сходу сонця провели,
 417В 0011 До самої Тіверіади
 417В 0030 Купить хустиночку до речі;
 419В 0016 До коржиків недужня мати.
 419В 0033 До Віфліема не близенько.
 420В 0009 До сходу сонця, на майдані
 422В 0037 В ярочок тихий до криниці
 423В 0023 У Назарет той, до вдовиці
 423В 0035 І преласкавєє до того,
 424В 0011 Аж до Голгофи!
 427В 0005 До сходу сонця провели
 427В 0006 До самої Тіверіади
 431В 0022 До краю знищить... Покара!
 431В 0023 До краю знищить!.. Покара!
 436В 0005 З рана-ніцта до вечера
 436В 0006 А з вечера до досвіта
 437В 0001 Зрана-світа до вечера,
 437В 0002 А з вечера до досвіта
 437В 0025 До зорі рано? Повертас

ДОБАЧАЄШ 1

442В 0030 А ти буцим не добачасш

ДОБИВЕЧІР 1

331А 0009 Добивечір в хату!

ДОБИРАЄ 1

336В 0018 Собі зброю добирає.

ДОБИРАЮ 1

348В 0004 Та мовчки хлопців добираю;

ДОБИТИ 1

374А 0051 Добити віку вікового?

ДОБИТО 3

438В 0009 І хрестом святим добито.
 438В 0014 І святим хрестом добито
 438В 0027 І розп'ятієм добито?!

ДОБРА 7

323А 0002 Хотів добра, як дітям мати
 340А 0012 Добра хотів, як дітям мати
 388А 0016 Добра
 388А 0017 Материна добра плата
 354В 0020 Не буде там добра ніколи,
 356В 0030 І покровителем добра:
 432В 0013 І всі добра землі

ДОБРАВСЯ 1

385А 0012 Та дурня й добрався

ДОБРАЯ 2

378А 0024 Добрая дитино!
 389В 0048 Петруско! добрая дитино!

ДОБРЕ 48

299А 0030 Як сам добре знаєш,
 299А 0033 Добре, хлопці!». Пішов нишком,
 309А 0011 Має добре слово в світі сирота
 319А 0032 Добре слово маєш;
 320А 0008 Було добре колись жити
 320А 0011 Було добре колись жити
 321А 0003 Було колись добре жити
 324А 0018 Добре погуляєм! правду співа, як
 не бреше
 325А 0010 Так і кладе. «Добре, хлопче
 325А 0018 Добре, хлопче, ножі будуть,
 326А 0029 Лічать зорі? Добре, брате!
 326А 0031 Вип'єм чарку!» – «Добре, вип'єм.
 327А 0010 Добре, добре, постривайте...»
 327А 0010 Добре, добре, постривайте...»
 332А 0012 Добре, ходімо
 332А 0016 Добре погуляєм! правду старий
 співа, як не
 333А 0004 Добре! добре! ще раз! ще раз!
 333А 0004 Добре! добре! ще раз! ще раз!
 333А 0027 Так і кладе. «Добре, сину
 334А 0023 Добре, сину, ножі будуть
 361А 0025 Таки добре; перед світом
 370А 0035 Добре», – каже.
 383А 0002 Усе добре поплундрус
 384А 0021 Та й ти добре наробила
 399А 0031 Впилося б добре...
 399А 0047 Та добре, добре, що ж дальш
 буде?
 399А 0047 Та добре, добре, що ж дальш
 буде?
 402А 0039 А перше добре говорила.
 403А 0011 У нас, ей-богу, добре жить.
 405А 0007 Що, добре наші завдають?
 407А 0024 Та добре, добре, що ж там буде?
 407А 0024 Та добре, добре, що ж там буде?
 414А 0032 Та добре, добре. Що дальш буде?
 414А 0032 Та добре, добре. Що дальш буде?
 325В 0010 Добре жить,
 325В 0040 Я їх добре знаю.
 329В 0004 Добре жить,
 331В 0032 Бо їм добре на чужині
 343В 0003 Добре, мавши діток
 353В 0025 Натуру вовчу добре знали)
 354В 0023 А там, де люди, добре буде,
 355В 0005 Натуру вовчу добре знали)
 373В 0021 У батька красти – добре, свату!
 380В 0036 Добре отим панам жити,
 391В 0041 В кайдани добре закували,
 395В 0028 Та таки й добре!.. Не на мир
 420В 0031 Дивітєсь добре, матері,
 422В 0013 Барилко добре та шаплик.

ДОБРИВЕЧІР 2

- 351В 0013 Добривечір, сину!
351В 0014 Добривечір, – кажу, тітко!

ДОБРИДЕНЬ 1

- 410А 0043 Той добридень прийде скаже,

ДОБРИЙ 4

- 385В 0030 Благо тобі, друже добрий
386В 0020 Благо тобі, друже добрий
391В 0040 В тюрмі глибокій... в добрий час
396В 0032 І добрий син твій, і гетери,

ДОБРИМ 13

- 363А 0004 З чужим добрим, безталанний
366А 0002 Смілим добрим оком!
366А 0004 І добрим кормилом;
390А 0018 Братам добрим добром давнім
390А 0020 Братам добрим добро давне
390А 0022 Братам добрим добро певне
391А 0012 З братом добрим добро певне
391А 0022 З братом добрим добро певне
391А 0024 З братом добрим добро певне
392А 0015 Тихим добрим словом
394В 0024 Алмазом добрим, дорогим
394В 0037 Алмазом добрим, дорогим
395В 0002 Алмазом добрим, дорогим

ДОБРИМИ 1

- 388А 0018 Добрими

ДОБРИХ 2

- 390А 0039 Діла добрих обновляться
414В 0017 А з добрих молодих плечей

ДОБРІ 12

- 326А 0032 Пийте, добрі люди,
390А 0005 І мечі в руках добрі
322В 0047 Чому добрі умирають,
323В 0003 Умилася, і добрі люде
327В 0006 Умилася і добрі люде
343В 0039 Ні вже, – каже, – добрі люде
363В 0020 Люде добрі на музиках
372В 0016 Люде добрі... Завтра рано
372В 0032 Люде добрі... Завтра рано
374В 0034 А воленьку добрі люде
376В 0033 Гвалт, ратуйте! люде добрі!
431В 0021 В добрі і роскоші!.. Країно!

ДОБРІЇ 1

- 364В 0001 Люди добрії, злі

ДОБРИЙ 4

- 382В 0008 І все-то те по добрій волі,
438В 0005 В твоїй добрій, тихій хаті
438В 0013 В своїй добрій, тихій хаті
438В 0016 В той добрій, теплій хаті

ДОБРИМ 2

- 435В 0013 На княжім добрім його тілі
436В 0001 На княжім добрім, білім тілі

ДОБРО 18

- 371А 0019 Моє добро; та звичаю
388А 0024 Дідами крадене добро
390А 0020 Братам добрим добро давне
390А 0022 Братам добрим добро певне
391А 0003 Нема добро творячого
391А 0012 З братом добрим добро певне
391А 0022 З братом добрим добро певне
391А 0024 З братом добрим добро певне
324В 0046 І ближньому добро робить.
328В 0038 І всякому добро творить!
338В 0049 Добро крізь сон хіба побачу
341В 0030 Добро, мавши діток
342В 0017 Так, як добро моє пропало,
380В 0026 Найкращеє добро своє
387В 0005 Моє єдинеє добро,
393В 0036 Сама... одно добро було
393В 0038 Сама... одно добро було
399В 0030 Любов, і кротость, і добро

ДОБРОГО 5

- 304А 0042 Доброго минає,
408А 0045 Намиста доброго куплю
371В 0011 Хоч слова доброго! Не чуть
399В 0017 Із доброго того дівчати
422В 0017 Ременю доброго. В хатину

ДОБРОЇ 1

- 380В 0034 Собі доброї дитини,

ДОБРОМ 7

- 362А 0017 З чужим добром безталанний
363А 0003 З чужим добром, безталанний
390А 0018 Братам добрим добром давнім
410А 0048 Добром поділитись.
409В 0013 Добром заробленим підбитим
409В 0014 Добром та волею підбитим
418В 0007 Годованих добром живим,

ДОБРОТОЮ 2

- 353В 0035 Краще добротою...
355В 0012 Краще добротою...

ДОБРУ 1

- 423В 0042 Добру і розуму. Івась

ДОБУВАЛА 1

- 430В 0009 І добувала вас, лихих,

ДОБУДЕ 2

- 323А 0038 Як долю добуде
341А 0008 І долю добуде

ДОВГИЙ 1

431В 0012 Нікчемний, довгий і поганий,

ДОВГИМИ 2

361В 0008 Своїми довгими полами

402В 0039 Рядами довгими в кайданах

ДОВГІ 3

402А 0018 І довгі коси в реп'яхах!..

322В 0030 І плакала... й довгі коси

369В 0026 Довгі коси плести-заплітати

ДОВГІЙ 2

334В 0029 В довгій рясі Семен Палій

440В 0020 В порфірі довгій і широкій,

ДОВГО 18

304А 0015 Так довго катує, так тяжко кара!

313А 0007 Чи довго їй на сім світі

313А 0042 Чи довго їй на сім світі

314А 0015 Бо не довго, чорнобріві

314А 0030 Чи довго їй на сім світі

315А 0020 Чи довго їй одинокій

316А 0019 Бо не довго, чорнобриві

323А 0001 Довго таке робилося

340А 0011 Довго таке творилося

374А 0036 Та й пропало... Довго, довго

374А 0036 Та й пропало... Довго, довго

403А 0027 Цигане довго дивувались,

323В 0051 Довго, довго

323В 0051 Довго, довго

324В 0030 Довго матері своєї

361В 0033 І довго до світу.

379В 0026 Дивлюся довго!.. і печаль

401В 0032 Дивилась довго. Не осталося

ДОВЕЛОСЯ 4

347В 0048 Не довелося тільки пить.

347В 0051 Не довелося вкупі жити,

375В 0033 Якби тобі довелося

422В 0036 Їм довелося ночувати.

ДОВЕЛОСЬ 8

317В 0020 А довелось, мій голубе,

318В 0005 А довелось, мій голубе,

318В 0022 А довелось, христа ради

337В 0017 У школі сивіть довелось

337В 0018 У школі й сивіть довелось

337В 0019 У школі сивіть довелось

347В 0041 Не довелось і надивитись.

364В 0014 А довелось... Виблагала

ДОВЕСТИ 1

381А 0043 Але як довести краю,

ДОВІКА 1

390А 0024 І живот довіка

ДОВІКУ 2

369А 0038 Од віку довіку

406А 0040 Довіку проспала!

ДОВОДИЛОСЬ 1

339В 0002 Доводилось на чужині,

ДОГАДАВСЯ 4

376А 0010 Якби догадався

382А 0014 Якби догадався

382А 0015 Козак отой, догадався

382А 0016 Якби догадався

ДОГАДАЛАСЬ 1

371В 0032 Може, сама догадалась

ДОГАНЯВ 1

331В 0001 Не доганяв би прилуцький

ДОГАНЯТИМУ 1

374В 0018 Доганятиму Петруся.

ДОГЛЯДАВ 1321А 0018 Нащо ж вас кохав я, нащо
доглядав**ДОГЛЯДАЛА 4**

348А 0029 Нащо доглядала?

345В 0016 Та нас доглядала.

404В 0040 Мене ти всюди доглядала

423В 0040 У ієсейську. Доглядала ж

ДОГМАТАМИ 1

387А 0021 Догматами не просвіщенні

ДОГНАВ 2

368А 0036 За долею, от-от догнав

417В 0008 Догнав Марію.

ДОДАЄ 1

433В 0004 Жалю словами додає...

ДОДОЛУ 5

295А 0015 Додолу верби нагина,

295А 0019 Додолу верби нагина,

325А 0014 Та й пада додолу.

334А 0014 Та й упав додолу.

414В 0018 Хітон полатаний додолу

ДОДОМОНЬКУ 1

362В 0035 Нехай ідуть додомоньку

ДОДОМУ 23

296А 0006 Свого любого додому,

313А 0024 Не вернулася додому,

314А 0008 Не вернулася додому,

314А 0046 Не вернулася додому,

362A 0028 Додому рушали.
 374A 0043 Та й пішли додому.
 376A 0019 І радісінька додому
 399A 0034 Та й додому понесла
 401A 0046 Додому йдучи, молодиця.
 405A 0016 Та додому понесла
 408A 0023 Вертаюся я додому
 408A 0047 Та й піду собі додому...
 409A 0048 Та й пішла собі додому,
 410A 0003 Восени прийшла додому,
 319B 0019 Вертаюсь восени додому
 377B 0043 Та й поїхали додому,
 416B 0002 Прийшла додому. На порозі,
 417B 0014 Додому.
 422B 0029 Додому вкупі понесли.
 422B 0030 Приходять ввечері додому,
 423B 0031 Додому матерям на дрова,
 428B 0040 У Назарет. Додому рушили.
 428B 0042 Додому рушили вночі

ДОЖАТЬ 2

406B 0042 Та, щоб дожать до ланового,
 407B 0010 Та, щоб дожать до ланового,

ДОЖЕНУ 1

374B 0016 Та дожену Петруся.

ДОЖИВАЛА 1

410A 0031 Вік недовгий доживала...

ДОЖИВАТИ 1

404A 0012 А треба як-небудь віку доживати.

ДОЖИДАЛА 3

364A 0009 Тліла, дожидала
 315B 0015 Вечерять доню дожидала
 315B 0042 Вечерять доню дожидала

ДОЖИДАЮ 2

326A 0009 Постривай, я дожидаю,
 319B 0012 Верчусь я, світу дожидаю

ДОЖИДАЮТЬ 2

336B 0008 Пречистої дожидають.
 336B 0009 Дожидають, а з Чигрина

ДОЖИНАТЬ 3

406B 0036 І копу дожинать пішла,
 406B 0043 Ще копу дожинать пішла
 407B 0011 Ще копу дожинать пішла...

ДОЖИТЬ 4

304A 0003 Не дали, як треба, до щастя
 дожить?
 374A 0050 Покинуть хоче; з ким дожить?
 390B 0003 І згинуть, віку не дожить!
 396B 0019 Таки поміг Господь дожить

ДОЗВОЛЕНО 1

440B 0035 Щоб їм дозволено співати

ДОЗЕМНИЙ 1

432B 0021 І доземний поклон,

ДОЗНАЛИСЬ 1

378B 0001 Та не нашли, не дознались,

ДОЗНАЮТЬСЯ 2

391A 0027 Дознаються, вирвуть злії
 391A 0028 Дознаються – пограються

ДОКАНАВ 1

361A 0030 Це той самий, що доканав

ДОКАНАТЬ 1

400B 0006 Так, щоб вже разом доканать

ДОКОЛИ 2

389A 0020 Доколи будете княжити
 389A 0021 Доколи будете стяжати

ДОКОНА 1

304A 0007 Що раз полюбила, поки докона.

ДОКОНАТЬ 1

304A 0027 А треба як-небудь його доконать;

ДОКОНАЮТЬ 1

304A 0018 Що Бог покарає, доконають люди,

ДОКОХАЛАСЯ 1

408A 0007 Докохалася до краю!..

ДОКУПИ 5

370A 0037 Вас з Яриною докупи...
 316B 0011 Докупи зійшлись
 316B 0012 Докупи зійшлися
 409B 0039 Зійдуться собі докупи
 409B 0040 Позіходяться докупи

ДОКУЧИЛО 1

349B 0006 І все докучило мені.

ДОЛАДУ 1

324A 0028 Оце то так, вчистив, нічого
 сказати, і доладу

ДОЛЕ 18

333A 0007 Ляшко, доле моя
 333A 0009 Ляшко, доле моя
 362A 0022 Доле ж моя, доле
 362A 0022 Доле ж моя, доле
 363A 0005 Доле, моя, доле
 363A 0006 Доле, моя, доле
 363A 0006 Доле, моя, доле

363A 0013 Навчи ж мене, моя доле,
 338B 0012 О моя доле! моя країно!
 404B 0030 Моя ти доле молодая!
 408B 0001 А дні мої... Моя ти доле!
 408B 0003 І думу вольную... О доле!
 408B 0007 І тую думоньку, о доле!
 408B 0010 І тую думоньку, о доле!
 408B 0013 І тую думоньку, о доле!
 408B 0023 І думу кроткую... О! доле!
 414B 0009 З старим Іосифом? О доле!
 426B 0024 Ніхто не узрить! О доле!

ДОЛЕНЬКА 2

407B 0015 Мов тая доленька святая,
 407B 0021 Як тая доленька чужая...

ДОЛЕНЬКУ 1

425B 0032 Святую доленьку твою.

ДОЛЕЮ 2

368A 0036 За долею, от-от догнав
 401A 0014 Долею лихою.

ДОЛИНІ 12

374A 0026 При долині, похилилась,
 393A 0036 Квітом при долині
 354B 0039 В траві при долині
 354B 0040 Сельний при долині
 364B 0004 Мов билина при долині
 379B 0001 Дівчина в долині
 379B 0008 І йдуть по долині,
 379B 0013 І йдуть по долині
 385B 0014 А по долині, по роздоллі
 386B 0008 А по долині, по роздоллі
 386B 0033 Полею по долині
 386B 0034 Гаєм по долині

ДОЛИНОЧКИ 1

381A 0011 Ні тихої долиночки,

ДОЛИНУ 2

346A 0037 Петрусь вийде на долину,
 379B 0005 Дівчина в долину.

ДОЛІ 14

306A 0014 Та не дала долі!
 308A 0008 Та не дала долі!
 323A 0023 Коли нема щастя, коли нема долі
 340A 0025 Коли нема долі, нема талану!
 341A 0019 Коли нема долі, нема талану,
 347A 0031 Долі не шукає.
 347A 0039 Та долі не має.
 348A 0026 Усе дала, тільки долі
 348A 0027 Долі дати не хочеш!
 360A 0010 Діждалася вдова долі
 368A 0032 Шука долі, не знаходить
 379A 0002 І прожене долі

411A 0045 Клали долі, на соломі,
 338B 0042 І не клену долі.

ДОЛІТАЮТЬ 1

362B 0022 Слова долітають

ДОЛЮ 13

307A 0027 Сирота собака маєт свою долю
 309A 0010 Сирота, собака маєт свою долю
 311A 0033 Про тополю, лиху долю,
 313A 0011 Скажу твою долю...
 323A 0038 Як долю добуде
 327A 0019 Іди ж, долю, за журбою
 335A 0014 Найдеш долю... А не найдеш...
 341A 0008 І долю добуде
 345B 0015 Долю за те, щоб не спала
 346B 0023 Долю за те, щоб не спала
 367B 0028 Долю проклинати
 388B 0043 Злую долю
 399B 0043 Себе і долю проклинати

ДОЛЯ 30

299A 0036 Доля ж бенкетус.
 300A 0038 Така ваша доля!
 303A 0010 Може, моя доля на тім боці
 плаче,
 303A 0027 Злая доля, може, по тім боці
 плаче,
 303A 0030 Чи то ж тая доля, що серденько
 ждало,
 304A 0020 Терпи ж, серце, муку – така твоя
 доля,
 304A 0041 Отак доля людей ділить
 304A 0045 Нащо доля – якби мати!
 305A 0011 Отак доля людей ділить:
 318A 0019 Така їх доля:
 340A 0026 Один я на світі без роду, і доля
 346A 0007 Минулася твоя доля,
 347A 0040 Його доля – мої брови,
 360A 0007 Доля з[найдеться?]
 360A 0008 Доля роздобуде
 360A 0020 В усіх доля мати.
 368A 0041 Виглядає доля
 369A 0006 Отака-то тая доля,
 375A 0009 Така моя доля!»
 375A 0040 Щоб Степан той, тая доля,
 342B 0030 Чи так мене злая доля
 347B 0023 Така наша доля!..
 374B 0027 Не найшлася доля
 374B 0028 Доля заховалась
 374B 0033 Доля не спіткалась...
 394B 0014 Твоя доля
 394B 0017 Твоя і доля і недоля
 414B 0008 Якая доля буде нам
 422B 0032 Одна-єдина їх доля,
 426B 0027 Ніхто не узрить! Злая ж доля

ДОЛЯ-ВОЛЯ 1

300A 0025 Де поділась доля-воля?

ДОМА 10

396A 0033 А Йвана десь нема дома
 396A 0034 Пана Яна нема дома
 405A 0017 Аж у Київ, та вже дома,
 410A 0049 Отак вона жила дома,
 314В 0010 Ти спиш, мов дома, і не жаль
 314В 0020 Ти спиш, мов дома, і не жаль
 356В 0013 Як флаг забачить! дома пан!
 360В 0031 Чи то дома, чи за морем,
 418В 0041 Комуś то ще? – Хазяїн дома?
 419В 0013 Бо дома ні на кого кинуть.

ДОМАШНЬОМУ 1

348В 0016 Таки в домашньому костьолі

ДОМІРКУВАЛИ 1

353В 0023 А отроки доміркували,

ДОМІРКУВАЛИСЬ 1

355В 0003 І отроки доміркувались,

ДОМОВИНА 2

344A 0038 Думала – ні люди, ані домовина
 350A 0001 Думала – ні люди, ані домовина

ДОМОВИНИ 1

401В 0017 До самої домовини

ДОМОВИНІ 4

320A 0006 В чужій домовині.
 344A 0010 В глухій домовині
 346A 0011 Було б легше в домовині
 404A 0004 Аж у домовині...

ДОМОВИНУ 5

349A 0031 Як у домовину!...
 401A 0027 І дбай домовину, а слави не дбай,
 403A 0009 І в домовину положить.
 407A 0010 Поки люде домовину
 333В 0035 Зробив і хрест і домовину,

ДОМУ 3

391A 0016 Воцариться в дому тихих
 379В 0037 І виїде з дому погулять
 402В 0014 До д[ому]

ДОМУШТРОВАЛИ 2

402В 0016 До того нас домуштровали
 402В 0017 До того люд домуштровали

ДОНЕ 3

408В 0004 Пророче наш! Моя ти доне!
 408В 0024 Пророче наш! моя ти доне!
 408В 0025 Предтече наш! моя ти доне!

ДОНЕНЬКО 2

416В 0012 Ходімо, доненько.– З яким,
 417В 0022 З тобою, доненько моя!

ДОНЕСЕШ 1

408A 0050 Не донесеш, утопиш десь!

ДОНЕСЛА 1

421В 0016 І, не спочивши, донесла

ДОНОМ 2

434В 0033 Та понад Доном полечу
 434В 0036 Та понад Доном полечу

ДОНЮ 10

315A 0011 Чого в'янеш, моя доню?
 370A 0020 Іди ж, доню, а ти, сину,
 396A 0009 Залоскочи ж, моя доню
 396A 0017 Як утопиш, моя доню
 397A 0004 Залоскочи ж, моя доню,
 315В 0015 Вечерять доню дожидала
 315В 0042 Вечерять доню дожидала
 408В 0008 Єдина моя ти доню,
 408В 0011 Єдина моя ти доню,
 408В 0014 Пророче наш! Моя ти доню,

ДОНЯ 2

323В 0044 Поки моя доня спить.
 327В 0044 Поки наша доня спить!»

ДОПИВ 1

324В 0008 Та й ту допив, але не пада.

ДОПИВАВ 2

324В 0007 Останню чарку допивав
 328В 0005 Остатню чарку допивав,

ДОПЛЕЛАСЯ 4

386A 0025 А я ледве доплелася
 386A 0049 А я ледве доплелася
 387A 0009 А я ледве доплелася
 406A 0017 Доплелася... Одпочила,

ДОПЛЕНТАЛА 1

399A 0038 Доплентала, одпочила,

ДОПОМАГАЄ 1

377A 0015 Нехай вам, товариство, Бог допомагає!»

ДОПУСТИ 1

377A 0035 Не допусти впасти

ДОПУСТИЛИ 2

400A 0039 І лікарі не допустили
 411A 0024 Та лікарі не допустили,

ДОРІЖЕНЬКИ 1

376A 0025 І стежечки, доріженьки

ДОРІЗАЛИ 2

313B 0002 І дорізали брата,

313B 0011 І дорізали брата

ДОРОБИЛИ 1

407A 0012 Доробили, положили,

ДОРОГА 3

325B 0020 Та, мабуть, тяжкая дорога

329B 0023 Та, мабуть, тяжкая дорога

421B 0026 Та здохла ти. Мабуть, дорога

ДОРОГИ 4

368B 0018 Чумака з дороги

405B 0021 З дороги заснути

406B 0009 З дороги заснути

420B 0001 А недалеко повз дороги

ДОРОГИЙ 2

375B 0024 Дорогий жупан

375B 0025 В жупан дорогий

ДОРОГИМ 7

394B 0023 Алмазом царським[?], дорогим

394B 0024 Алмазом добрим, дорогим

394B 0037 Алмазом добрим, дорогим

395B 0002 Алмазом добрим, дорогим

409B 0010 Тебе укріє дорогим

409B 0011 Тебе покріє дорогим

409B 0012 Тебе укріє дорогим

ДОРОГІЇ 1

391A 0015 Ризи дорогії

ДОРОГУ 8

335A 0022 У дорогу. Мов і справді

371A 0031 І гайда в дорогу!

409A 0007 В дорогу рушали,

336B 0020 В далеку дорогу славні компанійці

377B 0044 І етап в дорогу

422B 0025 В дорогу морщить постолі.

428B 0039 Та й рушили собі в дорогу

428B 0041 І веселенькі у дорогу

ДОРОЗІ 4

362A 0020 У чужому возі в дорозі

381A 0024 На самій дорозі.

368B 0020 Викопали йому при дорозі

368B 0021 Ой копали йому в степу при дорозі

ДОСВІТА 2

436B 0006 А з вечера до досвіта

437B 0002 А з вечера до досвіта

ДОСВІТКИ 3

341A 0025 Про досвітки, вечорниці

412A 0035 І знов стали на досвітки

413A 0031 А все-таки на досвітки

ДОСІ 20345A 0006 Люблю вас і досі, як діточок
мати;

352A 0009 І як колись... і досі ще,

371A 0016 І досі нудно, як згадаю!..

384A 0014 Чи й досі чортма нічого?

405A 0022 І досі п'яна!..

341B 0045 Дурний і досі... Слухай, сину,

342B 0033 Таки й досі не згадаю

343B 0026 Так й досі ще не знаю

348B 0022 І досі страшно, як згадаю;

357B 0023 Людські душі... люде й досі

368B 0027 Що не даєш мені й досі

382B 0023 Моєї молодості й досі

396B 0002 Неначе й досі, сивий дід

396B 0005 Неначе й досі сивий дід

396B 0007 І досі сниться, вийшла з хати

396B 0012 І досі сниться, вийшла з хати

417B 0038 І досі б кисли. О Муко!

427B 0011 І досі б кисли.

427B 0013 І досі мерли би. О муко!

441B 0002 І досі дуріють царі,

ДОСЛУХАЛА 1

378A 0012 І не дослухала, упала.

ДОСТАВАЛА 1

355B 0034 Сповитого сина доставала.

ДОСТАВАТИ 1

334B 0004 Нащо, та й нікому їх доставати.

ДОСТАНЕТЬСЯ 3

334B 0021 Достанеться й передам!»

335B 0007 Достанеться й передам

335B 0009 Достанеться й передам...

ДОСТАНУ 2

334A 0030 Полечу, достану,

372A 0012 Я зілля достану,

ДОСТАТИ 1

330B 0035 Полтави достати.

ДОСТАТЬ 1

402A 0033 Якби собі таку достать,

ДОСТЕМЕННА 1

352B 0024 Достеменна Єва

ДОСТОЛИХА 1

407A 0040 І всім достолиха,

ДОСТРОЇТЬ 1

404A 0002 Достроїть палати.

ДОТЛІВАЛА 2

365A 0022 Тихо дотлівала

366A 0046 Тихо дотлівала

ДОЦАРЮВАТЬ 1

411B 0034 І не дадуть доцарювать

ДОЧКА 6

343A 0005 Росла дочка Мар'яна,

346A 0021 Одна дочка у матері

348A 0020 Багатого дочка батька,

374A 0048 Дочка нездужає Ярина,

408A 0038 А дочка й так буде.

327B 0042 Дочка спочиває.

ДОЧКО 1

347A 0049 Дочко моя, Мар'яно!

ДОЧКОЮ 10

343A 0004 З малою дочкою.

396A 0016 З своєю дочкою

397A 0011 З своєю дочкою...

397A 0046 З своєю дочкою...

399A 0021 Хто? Я?.. З дочкою пан лежить

402A 0042 З дочкою пан лежить,

407A 0030 З дочкою ліг спати!..

408A 0009 Занапастив... А з дочкою!..

408A 0025 Пан поїхав десь з дочкою,

322B 0027 Дочкою своєю.

ДОЧКУ 13

334A 0009 Дочку його, чи не знавав?

350A 0030 Дочку напувала

350A 0031 Дочку наповала

396A 0037 Та й дочку згадала

397A 0026 Та й дочку згадала.

398A 0011 Та й дочку згадала

399A 0035 Я шукаю дочку мою

406A 0049 Тобі дочку! Чи простив би?

407A 0019 Дочку оддавала,

411A 0009 Дочку на хорта проміняв,

317B 0009 Дочку з милим розлучати

317B 0025 Дочку з милим розлучати

318B 0010 Дочку з милим розлучати.

ДОЦІ 1

322B 0036 А дочці неначе сниться

ДОЩЕМ 3

383B 0020 Слова дощем позамивали[сь]

383B 0021 Дощем замилися слова

384B 0023 Слова дощем позамивало,

ДОЩІ 3

314B 0026 Пошли, Боже, дощі вночі

315B 0018 Пошли, Боже, дощі вночі

355B 0025 А щоб дощі полилися,

ДРАГУНИ 3

393B 0003 Драгуни, челядь полягала

393B 0005 Там і драгуни. Ми з Данилом

393B 0010 Драгуни теж. А ми з Данилом

ДРАЖНИЛА 1

407A 0034 Я собак дражнила

ДРАЖНИЛИ 1

360A 0031 По улицях та дражнили

ДРАКОНИ 1

398B 0013 Сказано – дракони!

ДРАТИ 2

361A 0046 І підписувать, і драти

361A 0047 Та підписувать, та драти

ДРЕВНЄ 1

431B 0036 Не ветхеє, не древнє слово

ДРЕВНІМИ 1

350B 0024 Та древніми тими речами

ДРІБНЕНЬКИМ 1

432B 0028 Тим дрібненьким богам

ДРІБНИМ 1

432B 0018 Душевбогим дрібним,

ДРІБНИМИ 2

414A 0002 Дрібними сльозами.

331B 0034 Дрібними, гіркими...

ДРІБНІ 2

304A 0022 Вилий дрібні сльози на жовтий пісок...

325A 0028 Дрібні сльози, давить душу

ДРІБНО 1

405B 0002 Дрібно розпустила

ДРІБНОДУХІ 1

409B 0017 Радуйтеся, дрібнодухі

ДРІБНОТА 1

412B 0012 Дрібнота, сміття з помела

ДРІМАЄ 1

354A 0010 Дрімає в харемі, в раю Візантія

ДРОВА 1

423В 0031 Додому матерям на дрова,

ДРОЖАЛА 2

386А 0043 І земля дрожала

402А 0015 В свитині латаній дрожала,

ДРОЖИТЬ 1

323А 0041 В углу собакою дрожить

ДРУГА 1

363А 0024 Одна давить серце, друга роздирає,

ДРУГАЯ 1

384В 0008 А та, другая, що твоя,

ДРУГЕ 2

409А 0040 Літо й друге проблукала

336В 0030 Іде військо, іде друге,

ДРУГЕС 1

430В 0024 Спустила другес звіря.

ДРУГИЙ 7

328А 0032 Один ще гуляє, а другий умер

377А 0012 Другий виринає,

381А 0050 Год, другий минає,

404А 0001 Другий дума, коли б швидше

404А 0005 А другий і так собі

348В 0005 Минув і другий. Паничі

437В 0029 І другий билися;

ДРУГОЇ 1

369А 0034 Та другої не любив, не любив.

ДРУГОМУ 1

346В 0030 Один другому. У неділю

ДРУГУ 4

324А 0037 чарочку, другу тії ледащиці, та й знову

327А 0029 Найдеш другу»

333А 0002 чарочку, другу тії ледащиці, живиці, як то кажуть

384А 0010 Одна на другу позирала

ДРУЖЕ 26

319А 0026 Батьку ти мій, друже!

325А 0049 Ось на тобі, друже,

337А 0009 Ось на ж тобі, друже

337А 0025 Вип'єм, друже, погуляєм

401А 0030 Отак-то, мій друже, молись, брате, Богу

337В 0021 Ой слухай же, широкий друже,

338В 0018 Отак-то, друже мій, минає

338В 0038 І може, друже мій, отак

341В 0047 Мій друже милий. Не впусти

344В 0035 Мій друже єдиний

344В 0036 Мій друже, мій брате!

358В 0021 Єдиний мій др[уже]

367В 0029 Нумо, друже, лицятися

372В 0011 І тебе, мій друже

372В 0030 Тяжко теє, друже, свято

385В 0030 Благо тобі, друже добрий

386В 0003 Друже на чужині,

386В 0020 Благо тобі, друже добрий

386В 0028 Друже, на чужині,

402В 0040 Мій друже широкий, нелукавий!

403В 0002 Мій друже широкий, нелукавий!

403В 0003 Мій друже широкий, нелукавий!

430В 0003 Я щасливий...— І я, друже

443В 0015 Благослови, вірний друже

443В 0016 Благослови, широкий друже

443В 0017 Благослови мене, друже

ДРУЖЕ-БРАТЕ 2

338В 0020 А понеділок? ох, друже-брате!

338В 0030 Страшно мені, друже-брате,

ДРУЖЕНЬКАМИ 2

305А 0029 Де світилка з друженьками

307А 0013 Де світилка з друженьками

ДРУЖЕЧОК 1

362А 0016 Та дружечок закликаю.

ДРУЖИЛИСЬ 1

438В 0004 Кохалися б та дружились

ДРУЖИНА 2

354В 0004 Дружина, отроки бояра

429В 0034 Бог дасть діточок; дружина

ДРУЖИНАМИ 2

440В 0007 З дружинами, з огнем, з ножами,

441В 0004 З дружинами, законами, з мечем

ДРУЖИНИ 1

365В 0004 Дружини немає.

ДРУЖИНОЮ 1

363А 0002 З дружиною похожаю

ДРУЖИНУ 5

379А 0006 Ти найдеш дружину,

382А 0019 І найде дружину

433В 0039 Дружину хоробру преславно,

433В 0040 Дружину тую Святославлію.

434В 0012 Спалив і князя, і дружину,

ДРУЖКИ 5

313А 0003 А дружки поплачуть

313А 0038 А дружки поплачуть

314A 0027 А дружки поплачуть:
315A 0016 А дружки заплачуть,
316A 0020 А дружки заплачуть

ДРЮКОВАНА 1

351B 0002 Як та дрюкована нудьга?

ДРЮКУЙТЕ 1

351B 0007 Та не дрюкуйте...

ДРЮКУЮТЬ 1

339B 0027 Журнал дрюкують...

ДУБ 1

375A 0033 Як дуб, похилився.

ДУБИ 1

384A 0006 І на гілоньці на дубі

ДУБОВІ 2

385B 0010 Хрести дубові пох[илились?]
385B 0011 Хрести дубові посхилялись

ДУБОВУЮ 1

336B 0032 Везуть труну дубовую

ДУБОМ 2

332A 0013 Старшини нишком стали за дубом,
а під дубом
332A 0013 Старшини нишком стали за дубом,
а під дубом

ДУДОЧКУ 1

357B 0028 Дудочку згадають

ДУЖЕ 6

304A 0023 Я щось дуже забрехався;
318A 0032 Та не дуже, бо все гине
324A 0035 До грошей я не дуже ласий, цур
їм, аби була ласка
326A 0033 Та не дуже, бо ще, може,
398A 0039 Стерегтись, та й дуже!
342B 0029 А то битимуть, та й дуже!

ДУКАТИ 2

355A 0002 Таляри, дукати.
355A 0004 Не дукати лічить.

ДУЛЕВИНУ 1

381B 0036 В дулевину себе закуй

ДУЛЕВІ 1

436B 0009 Тріщать, ламаючись, дулеві

ДУЛЮ 1

327A 0021 А та йому дулю тиче

ДУМА 9

299A 0035 Дума думку, поглядає...
319A 0001 Наша дума, славослови,
348A 0036 Злякалася,– дума мати.
363A 0023 За думою дума роєм вилітає;
381A 0001 Оце і вся моя дума.
399A 0025 А той дума, коли б швидше
403A 0039 Один дума, як би його
404A 0001 Другий дума, коли б швидше
352B 0027 Давид похожає... і дума неситий

ДУМАВ 14

325A 0007 Так ідучи думав в латаній свитині
333A 0025 Так думав, ідучи в латаній свитині
340A 0013 У шляхти думав одібрать
366A 0036 Іван Гус думав розкувать
367A 0023 Іван Гус думав розкувать
370A 0044 Бо я думав тее...»
318B 0019 Думав жити, веселитись
318B 0020 Думав жити, любитися
340B 0021 А я, признаться, думав тее...
347B 0042 А я ще думав одружитись,
349B 0009 Думав сам себе зарізати,
410B 0011 Я думав, де я прихильсь?
442B 0004 Отак я думав уночі,
442B 0008 Отак я думав уночі,

ДУМАЄ 5

349A 0051 Думає
323B 0001 І думає д[е]
323B 0002 І думає – тебе не стало
396B 0018 Та й думає – минуло лихо,
413B 0018 І думає.– Ані родини!

ДУМАЄТЕ 1

339B 0029 Та що ви думаєте, польський

ДУМАЄШ 4

343A 0025 Може, думаєш, покину?
371A 0010 А ти як думаєш, небоже?
374B 0005 Думаєш убити!
375B 0040 Та й думаєш... Ми то!

ДУМАЛА 8

327A 0036 Я так думала, молилась
344A 0038 Думала – ні люди, ані домовина
344A 0040 Думала, що тільки кобзарі
співають,
345A 0036 Думала – жартує;
350A 0001 Думала – ні люди, ані домовина
399A 0040 Я думала, що спить батько,
405A 0031 Я думала, в Туреччині,
406A 0023 Я думала, що батько спить

ДУМАЛИ 5

324A 0047 Думали тее... а зробилось
312B 0005 І може думали, коли,

- 383В 0004 Та, мабуть, думали – колись
 383В 0005 Та, може, думали – колись
 384В 0014 Та, може, думали – колись

ДУМАЮ 10

- 346А 0001 Я вже думаю, що, бачиш,
 340В 0022 А я так думаю інес,
 343В 0043 Більш нічого... Я думаю,
 381В 0010 Чого думаю! Чого я
 383В 0022 Не пишні[?], думаю, слова
 383В 0040 Та, думаю, таке ледащо
 384В 0024 Не мудрі, думаю, слова!
 385В 0002 Та, думаю, таке ледащо
 395В 0019 Я думаю, що [?]. Сміючись
 398В 0052 Так думаю во время оно

ДУМАЮТЬ 2

- 324А 0013 а то думають, думають, ні вслух,
 ні мовчки
 324А 0013 а то думають, думають, ні вслух,
 ні мовчки

ДУМИ 11

- 367А 0027 Думи мої молодії
 352В 0028 Нечистіє думи... – А ми повелим!
 362В 0001 Думи, думи мої
 362В 0001 Думи, думи мої
 362В 0002 Думи мої, думи мої
 362В 0002 Думи мої, думи мої
 378В 0017 Оці думи? Боже милий!
 385В 0023 Думи серце осідають
 385В 0033 Твої думи, заговори[ть]...
 386В 0015 Думи серце осідають
 386В 0023 Твої думи веселії,

ДУМКА 5

- 295А 0002 Журись»,– думка каже, жалю
 задає
 295А 0010 Журись,– каже думка, жалю
 задає
 296А 0017 Журись каже; думка жалю завдає
 304А 0013 Та думка карає, проклята мара,
 312А 0018 А думка за світом на хмарі гуля,

ДУМКОЮ 3

- 333В 0015 А думкою чернець Палій
 334В 0034 А думкою чернець Палій
 335В 0011 А думкою старий чернець

ДУМКУ 1

- 299А 0035 Дума думку, поглядає...

ДУМОНЬКИ 1

- 415В 0004 Святії думоньки твої.

ДУМОНЬКУ 3

- 408В 0007 І тую думоньку, о доле!

- 408В 0010 І тую думоньку, о доле!
 408В 0013 І тую думоньку, о доле!

ДУМОЮ 1

- 363А 0023 За думою дума роєм вилітає;

ДУМУ 9

- 368А 0020 Мою думу і тихими,
 381А 0031 І немощну мою думу
 401А 0009 І думу тяжкую мою
 408В 0003 І думу вольную... О доле!
 408В 0005 Твоєю думу назову.
 408В 0015 Твоєю думу назову.
 408В 0021 І думу вольную
 408В 0022 І думу тихую на волю
 408В 0023 І думу кроткую... О! доле!

ДУНАЄВІ 3

- 405А 0014 У Дунаєві купала,
 359В 0019 В Дунаєві шукаю броду,
 434В 0039 Полечу, каже, по Дунаєві,

ДУНАЄМ 3

- 433В 0007 Понад Дунаєм полечу,
 435В 0002 Понад Дунаєм полечу,
 435В 0010 Понад Дунаєм полечу!

ДУНАЇ 3

- 379А 0051 І на тихому Дунаї
 404А 0029 В Дунаї скупаюсь.
 433В 0009 В каламутному тім Дунаї;

ДУНАЮ 3

- 295А 0009 Чи в бистрім Дунаю коня напува
 379А 0041 І на тихому Дунаю
 404А 0027 Тихенький Дунаю,

ДУРЕНЬ 1

- 354В 0017 Мов дурень, ходиш коло їх,

ДУРІЮТЬ 1

- 441В 0002 І досі дуріють царі,

ДУРНЕМ 4

- 346В 0001 Старого дурнем назовуть
 349В 0043 Та мною, дурне[м]
 354В 0027 Великим дурнем назовуть,
 374В 0023 Старим дурнем!.. так і треба

ДУРНИЙ 5

- 341В 0044 Аж помолодшаю... Дурний!!
 341В 0045 Дурний і досі... Слухай, сину,
 346В 0007 Дурний свій розум проклинає,
 346В 0038 Дурний не зробить чоловік.
 372В 0001 А дурний попович

ДУРНИМ 1

312A 0034 Дурним би назвали, од себе б прогнали.

ДУРНІ 7

392A 0019 У дурні бідного обули
 392A 0020 У дурні німчики обули
 346B 0016 Брехня в дурні. А я собі,
 347B 0012 Та мною, дурні, забавлялись,
 382B 0001 Дурні і гордії ми люди
 382B 0002 Дурні та гордії ми люди
 402B 0023 Тоді, дурні, і вам було б

ДУРНІЙ 1

358B 0010 Сказала б: – Снилось дурній!

ДУРНЯ 4

385A 0012 Та дурня й добрався
 338B 0034 Старого дурня научати
 338B 0035 І те, що дурня всюди б'ють
 338B 0036 Щоб знав, що дурня всюди б'ють

ДУРНЯМ 1

400B 0005 Самим їм, дурням, вихвалять

ДУРНЯХ 1

373B 0016 Старому в дурнях побу[вать]

ДУРЮ 3

439B 0018 Колись-то будуть. Дурю! Дурю!
 439B 0018 Колись-то будуть. Дурю! Дурю!
 439B 0019 Колись-то будуть. І дурю!

ДУХ 1

424B 0042 Ти дух святий свій пролила

ДУХОМ 1

340A 0020 Святим духом серед ночі

ДУХУ 1

374B 0014 Щоб духу в хаті не було!

ДУШ 1

382A 0037 Душ передушила

ДУША 5

303A 0008 Нехай усміхнеться душа на чужбині,
 325A 0002 Де Залізник, щира душа
 333A 0021 Залізник де, душа щира
 390A 0008 Смирилася душа наша
 390A 0010 Смирилася душа наша,

ДУШЕ 1

303A 0006 Праведная душе! прийми ж мою мову

ДУШЕВБОГИМ 1

432B 0018 Душевбогим дрібним,

ДУШЕУБОГІ 1

424B 0032 Не твердис, душеубогі

ДУШІ 16

337A 0020 Ні душі живої
 361A 0006 Душі пропивас
 398A 0036 Їх вже душі запродані,
 357B 0023 Людські душі... люде й досі
 359B 0029 Холодні душі. Полюбили
 360B 0001 Холодні душі. Полюбили
 389B 0038 Душі негрішній, молодій!
 391B 0009 По генераловій душі...
 417B 0039 О тяжкая душі печаль!
 424B 0043 В їх душі вбогії. Хвала!
 425B 0011 В людській душі возобновилась.
 429B 0014 В душі невольничій. Амінь
 429B 0015 В душі невольничій малій
 429B 0030 В людській душі возобновилась,
 429B 0031 В душі невольничій малій,
 429B 0032 В душі скорбящей і убогій.

ДУШОЮ 4

320B 0037 З душою й тілом; правда, воля!
 418B 0001 Сліпі ви, нищіє душою,
 427B 0014 А жаль на вас, малих душою,
 427B 0017 Сліпі і маліє душою

ДУШУ 27

299A 0014 Праведную душу,
 325A 0028 Дрібні сльози, давить душу
 335A 0030 Його сльози, давить душу
 385A 0026 Хто душу пом'яне.
 389A 0011 І душу, і шкуру
 412A 0025 А її за свою душу
 325B 0028 І Богу душу оддала
 329B 0031 Та й Богу душу отдала
 330B 0015 І грішну душу погублю
 330B 0016 За неї душу погублю
 333B 0042 І душу Богові послав,
 338B 0029 Душу катувати...
 342B 0023 Душу і тіло
 342B 0024 І душу і тіло
 344B 0017 Пазорями в твою душу...
 344B 0020 То за його грішну душу
 362B 0023 Мою сиру душу
 363B 0006 Мою сиру душу
 363B 0008 Мою сиру душу
 363B 0009 Одинокую душу
 370B 0029 Нема з ким душу поєднать.
 371B 0009 Нема з ким душу поєднать,
 378B 0030 І душу убогу
 378B 0033 І душу убогу
 382B 0026 Осяде душу, аж заплачу...
 395B 0018 Розбили душу? Чи ніколи

427В 0029 В утробі праведную душу

ДЩЕРЕ 2

390А 0033 Дщере окаянна

390А 0036 Дщере окаянна

ДЯДЬКУ 1

339В 0025 Відколи, дядьку, а не чули,

ДЯК 2

324А 0040 Бачать, що церков; дяк співа

333А 0010 Аж церков бачать. Дяк співа

ДЯКА 1

339В 0005 Що вкрав маленьким у дяка

ДЯКОМ 1

343В 0045 З дяком собі, та візьме

ДЯКУЙ 1

418В 0027 Молися й дякуй. Тяжко жить.

ДЯКУЮТЬ 1

311А 0008 І дякують люде;

ДЯКУЮЧИ 2

385А 0027 І згадає, дякуючи

385А 0028 Згадає їх, дякуючи

ДЬОГТІ 1

413А 0026 У дьогті купають,

ЕГЕ 8

- 325A 0015 Еге! знаю... Шкода хлопця
334A 0015 Еге! ось що... Шкода хлопця,
400A 0003 Еге... еге... громадою...
400A 0003 Еге... еге... громадою...
407A 0033 Еге, еге, нагадала.
407A 0033 Еге, еге, нагадала.
383В 0026 Еге, вдовівна кучерява,
384В 0028 Еге, вдовівна кучерява?

ЕДЕМ 1

- 415В 0018 Поки Едем, твій тихий рай,

ЕДИНАЯ 1

- 353В 0015 Сестра единая твоя!

ЕЛИСАВЕТУ 1

- 426В 0047 На ветхую Елисавету

ЕММАНУЇЛ 1

- 420В 0007 Чи Еммануїл нарекли.

ЕСАУЛОМ 1

- 325A 0025 Есаулом». «Без прізвища...»

ЕТАП 2

- 376В 0050 Ішов етап із городу
377В 0044 І етап в дорогу

ЕТАПОМ 1

- 378В 0007 А молода за етапом

ЕХ 1

- 319A 0011 Ех, якби то! Та що й казать?..

Є 8

- 323A 0046 Надворі що є сили,
344A 0003 Бо не бачать, що є брови,
344A 0007 Що є коси, чорні коси,
363A 0008 Є у мене дари
384A 0013 Є на що дивиться?
400A 0012 Чи в вас є Бог який-небудь?
405A 0028 Чи є в Туреччині война?
351B 0001 Чи є поганше що на світі,

ЄВА 1

- 352B 0024 Достеменна Єва

ЄГИПЕТ 2

- 421B 0011 В Єгипет кроткую Марію
421B 0017 Аж у Єгипет. Слава б стала

ЄГИПТІ 1

- 440B 0001 В Єгипті темному і в нас

ЄГОВА 1

- 415B 0019 Ще не підпалював Єгова,

ЄДВАБОМ 1

- 335B 0004 І едвабом застилав

ЄДИНА 5

- 335A 0031 Моя ти єдина
397B 0021 Твоя любов, твоя єдина,
397B 0022 Єдина радість на землі,
399B 0049 Твоя любов, твоя єдина,
399B 0050 Єдина радість на землі,

ЄДИНАЯ 10

- 374A 0049 Його єдина дитина
357B 0012 А ти, моя єдина
390B 0005 Твоя єдина сестра!..
397B 0018 Твоя єдина дитина,
399B 0048 Твоя єдина дитина,
408B 0008 Єдина моя ти доню,
408B 0011 Єдина моя ти доню,
412B 0016 Її єдина дитина,
412B 0024 Її єдина дитино!
424B 0020 Твоя єдина дитина.

ЄДИНЕ 3

- 397B 0019 Твоя любов, твоє єдине,
397B 0020 Єдине сонце
435B 0027 Єдине ладо й його вої

ЄДИНЕЄ 3

- 322B 0016 Своє єдинеє дитя
387B 0005 Моє єдинеє добро,
389B 0005 Дитя єдинеє своє?

ЄДИНИЙ 12

- 334A 0029 Мій єдиний. На край світа
378A 0026 Сину мій єдиний?»
341B 0046 Та все записуй, мій єдиний,
344B 0035 Мій друже єдиний
347B 0036 О Боже! Боже мій єдиний,
358B 0021 Єдиний мій др[уже]
386B 0001 А ти, мій єдиний,
386B 0026 А ти, мій єдиний!
388B 0003 Даєш ти, Господи єдиний,
400B 0033 Твій єдиний, а апостол
412B 0026 На тебе, мій єдиний раю,
433B 0020 Нащо ти вієш, мій єдиний,

ЄДИНИМ 1

- 418B 0030 З твоїм святим єдиним сином

ЄДИНІЙ 1

- 322B 0009 Невесело і їй, єдиній

ЄДИНОГО 4

- 364B 0019 За Івана єдиного,
397B 0003 Свого єдиного. Нема.
397B 0005 Твого єдиного немає,
399B 0040 Свого єдиного. Нема!

ЄДИНУ 1

- 416B 0005 Неначу люблюю, єдину,

ЄДИНУЮ 4

- 412B 0038 Твою єдиную дитину,
419B 0047 Єдиную тую дитину,
428B 0018 А на єдиную свою
428B 0019 І на єдиную свою

ЄДНАЛА 6

- 313A 0002 Нищечком єднала.
313A 0036 Нищечком єднала.
314A 0023 Нищечком єднала
315A 0014 Тихенько єднала.
322B 0028 І жениха вже єднала
326B 0040 І жениха вже єднала,

ЄДНАТИ 1

- 343A 0010 Та зятя єднати,

ЄЇ 3

- 301A 0019 Ніхто єї не ратує!
351A 0001 Підняв єї, поцілував
351A 0002 Підняв єї, поціловав

ЄЙ 2

- 342B 0032 А я, єй же богу,
343B 0025 А я, єй же богу,

ЄЙ-БОГУ 9

- 328A 0016 Умер би, ей-богу
339A 0005 Нічогісінько – ей-богу!»
372A 0008 Заплачу, ей-богу,
372A 0024 Єй-богу, з пристріту.
372A 0044 Єй-богу, Ярино!
389A 0012 За отечество! Єй-богу
403A 0011 У нас, ей-богу, добре жить.
406A 0050 Простив би, ей-богу.
356B 0034 Не жаль мені, ей-богу

ЄЛЕЄМ 1

- 399B 0038 Єлеєм слово потекло

ЄЛЕЄМ-МЕДОМ 1

- 396B 0040 Єлеєм-медом потекло

ЄЛЕКОМ 1

- 342B 0044 За Уралом, над Єлеком

ЄЛИСАВЕТА 1

- 423B 0015 Єлисавета,

ЄРЕТИК 1

- 364A 0015 Єретик великий

ЄРУСАЛИМ 4

- 391A 0019 Єрусалим!
428B 0023 Таки в самий Єрусалим
428B 0024 Самісінький Єрусалим
429B 0011 В Єрусалим на слово нове

ЄРУСАЛИМСЬКИЙ 1

- 411B 0020 Єрусалимський господар!

ЄСЕЇ 1

- 419B 0023 Возобновлять мужі есеї,

ЄСТЬ 6

- 362A 0023 Єсть у мене дари
362A 0037 Єсть у мене дари
363A 0007 Єсть у мене дари
385A 0020 Я не одна, єсть у мене
403A 0012 А діти єсть у вас?..
408A 0019 Чи в вас єсть Бог який-небудь?

Ж 154

- 296A 0023 За що ж вони тебе вбили?
297A 0012 Чи я ж тобі не вродливий,
297A 0016 Люби ж собі, моє серце,
298A 0002 Чи я ж тобі не вродливий,
298A 0006 Люби ж собі, моє серце,
299A 0007 Бенкетуйте ж, вражі ляхи,
299A 0036 Доля ж бенкетує.
303A 0006 Праведная душе! прийми ж мою мову
303A 0030 Чи то ж тая доля, що серденько ждало,
304A 0001 Вони ж теє серце, вони привітали,
304A 0002 За що ж молоденьке, за що розірвали,
304A 0006 Зав'яне, загине, серце ж не забуде,
304A 0016 Не знала ж Катруся, що таке їй буде
304A 0020 Терпи ж, серце, муку – така твоя доля,
304A 0043 Ледачого ж, поганого
306A 0005 Де ж ти так барився!
315A 0023 Скажи ж мені, де мій милий?
319A 0045 Утни ж, батьку, орле сизий!
320A 0033 Тієї ж співає.
321A 0018 Нащо ж вас кохав я, нащо доглядав
325A 0004 Чого ж смутний чорнобривий
325A 0048 За те ж ми їх били
327A 0012 Ходім вкупі!» – «Які ж бо ви,
327A 0019 Иди ж, долю, за журбою
328A 0001 Вернімося ж до свячених.
331A 0023 Хоч і запеклі. «Що ж тепер!
332A 0011 А що ж, то їй ходімо!
333A 0019 Слухайте ж, щоб дітям потім розказать
333A 0023 Чого ж смутний, невеселий
337A 0008 За те ж їх і били
337A 0009 Ось на ж тобі, друже
337A 0027 А де ж Волох? Заспівай лиш
339A 0001 Чи не признав? Признавайся ж,
339A 0027 Всі гуляють, а де ж Гонта?
339A 0030 За костюлом... хто ж це такий?
340A 0007 Чого ж страшні діти?
341A 0016 Чого ж смутний, невеселий
342A 0040 Постривайте ж, мої любі,
342A 0050 Слухайте ж, дівчата,
349A 0005 Невже ж то покинув
361A 0007 Ти з ними кохалась, бери ж їх, лети
361A 0010 Тебе повивали, бери ж їх, лети
362A 0022 Доле ж моя, доле
362A 0032 А де ж тая молодая
362A 0034 А де ж тая мальована
363A 0013 Навчи ж мене, моя доле,
366A 0005 Слава ж тобі, Шафаріку
366A 0029 Чи вони ж почують?
366A 0033 Чи вони ж почують?
367A 0005 Слава ж тобі, Шафаріку
367A 0020 Чи вони ж почують?
370A 0020 Иди ж, доню, а ти, сину,
372A 0025 Я не сестра! Хто ж я така?
373A 0041 Послужи ж, моя ти зброе,
378A 0047 За що ж свої молодії
379A 0029 Розкажи ж тепер, Степане,
382A 0026 Чи ж я знала, ще сповита
384A 0022 Вже ж і в крепость завдала
387A 0023 За що ж тебе розпинали
387A 0024 За кого ж ти розіп'явся
387A 0032 Коли ж вона прокинеться?
392A 0013 Прокиньтєся ж, брати мої
392A 0021 За що ж вони тепер мене
393A 0006 Скажи ж мені, мій братику
393A 0039 І ті ж люди, і ті ж пани,
393A 0039 І ті ж люди, і ті ж пани,
394A 0001 За що ж вони тепер мене
394A 0003 Скажи ж мені, мій братику
394A 0028 І ті ж люде, і ті ж самі,
394A 0028 І ті ж люде, і ті ж самі,
394A 0043 За що ж вони тепер мене
395A 0028 І ті ж люде, і ті ж самі!
395A 0028 І ті ж люде, і ті ж самі!
396A 0009 Залоскочи ж, моя доню
396A 0018 Пливи ж, моя русалонько
397A 0004 Залоскочи ж, моя доню,
397A 0012 Пливи ж, моя русалонько!
397A 0039 Залоскочи ж, моє серце,
397A 0047 Пливи ж, моя русалонько!
398A 0001 Привітайте ж моє любе
399A 0001 Стережітьсє ж – кохайтєся
399A 0047 Та добре, добре, що ж дальш буде?
400A 0035 Тільки самого. А де ж діти?
401A 0011 Озовітєся ж, заплачте,
402A 0040 Де ж ти була, що заблудила?
403A 0014 Кому ж ви їсти дастє?
403A 0029 Вона ж не спала, не журилась,
407A 0024 Та добре, добре, що ж там буде?
411A 0008 Самого тільки. Де ж ті діти?
411A 0012 А що ж ми масмо робить?)
314В 0007 Де ж ти полинула, де ділась
314В 0017 Де ж ти полинула, де ділась?
315В 0001 Прийми ж мою головоньку,
315В 0027 Прийми ж мою головоньку,
324В 0034 Яка ж тут Богові хвала,
324В 0041 А де ж вона ділась?
326В 0009 Свою Ксантипу. Що ж робить?
326В 0033 За що ж воно її згадає
326В 0034 За що ж вони тебе згадають

328В 0018 А де ж ділась осквернена?
 328В 0028 А де ж вона ділась?
 328В 0032 Яка ж тут Богові хвала,
 331В 0045 Чи вже ж йому любо людей
 мордувать
 333В 0006 Для козака. Хто ж цей сивий
 333В 0023 Для чого ж я на світ вродився,
 333В 0033 Молися ж, бий собі поклони.
 334В 0020 А вони ж тіі закаблуки
 334В 0027 Для козака. Хто ж цей сивий?
 334В 0038 Для чого ж я на світ родився?
 335В 0002 Кого ж то там з музиками
 335В 0006 Кого ж то там з музиками
 335В 0013 Для чого ж я на світ родився
 337В 0027 Коли ж яке поквапиться
 341В 0035 Чи вже ж їй вік продівувать?
 343В 0006 Чи вже ж їй вік провіковать?
 344В 0002 Був Максим той. Мені ж, сину!
 345В 0032 Заходімося ж ми знову
 351В 0033 Чого ж ти бажаеш,
 351В 0046 Іди ж собі, де взялася,
 356В 0032 А де ж та правда на землі?
 360В 0019 Орла ж повісить на тичині
 360В 0036 Сама ж неначе нежива
 362В 0014 Прилітайте ж, мої квіти
 362В 0015 Прилітайте ж, мої сизі
 372В 0022 Що ж діяти маєм.
 373В 0014 Та вже ж нехай хоч розіпнуть
 377В 0017 Он як хрупуть! Що ж це сталось!
 379В 0017 Якого ж ми раю
 387В 0029 Вони ж, неситії, пузаті,
 387В 0038 Пани ж неситії, пузаті,
 388В 0006 Пани ж неситії, пузаті,
 388В 0037 А хто ж тут пастиме ягнята?
 389В 0039 Та що ж робить? Не стало сили,
 389В 0043 Вони ж не вернуться! Як хоч,
 399В 0025 Тоді ж ото, той син Алкід,
 400В 0015 Чи ж камінь милус кого?
 400В 0042 Перед гординею ж його
 413В 0021 Хіба... Ще ж смерть не за
 плечима.
 416В 0029 Сама ж не їла й не пила
 418В 0011 А де ж той молодик лукавий
 418В 0019 Ти ж, безталанная, чого
 421В 0023 Тебе ж, сердешну, копт убогий,
 422В 0016 Собі ж приніс на постоли
 423В 0040 У іссейську. Доглядала ж
 424В 0031 Брати ж його, ученики
 425В 0001 По всьому світу. Ти ж під тином,
 426В 0008 Хоч і далеко. Так люби[ла] ж
 426В 0027 Ніхто не узрить! Злая ж доля
 428В 0015 Дитина спить. Вона ж над сином
 429В 0017 Хоч і далеко. Так любила ж
 433В 0025 Чи мало ж неба і землі
 434В 0008 І людям на землі; моєї ж
 441В 0024 Ви ж люди, люди, не собаки!
 441В 0025 Ви ж таки люди, не собаки!

ЖАБУ 2

348В 0052 Було, мов жабу ту, на списі
 376В 0038 І просадив, мов ту жабу.

ЖАДНО 1

335А 0029 Жадно випивас

ЖАЛІБНІЙШЕ 1

298А 0030 Голоснійше, жалібнійше

ЖАЛКУЮ 1

346В 0041 І ні на кого не жалкую...

ЖАЛЮ 6

295А 0002 Журись»,– думка каже, жалю
 задає
 295А 0010 Журись,– каже думка, жалю
 задає
 296А 0017 Журись каже; думка жалю завдає
 335В 0003 Серцю жалю завдавати
 338В 0048 А тільки жалю завдає
 433В 0004 Жалю словами додає...

ЖАЛЬ 20

399А 0015 Жаль і страх!
 402А 0014 Жаль і страх!
 406А 0014 Та жаль було кинуть
 411А 0028 Заплакала... І жаль їй стало,
 314В 0010 Ти спиш, мов дома, і не жаль
 314В 0020 Ти спиш, мов дома, і не жаль
 350В 0034 Остило... і паперу жаль.
 352В 0010 Нарошне нівечать, аж жаль!
 356В 0003 Ти насміялася... Стало жаль
 356В 0004 Ти насміялася... Стало жаль
 356В 0012 Не жаль на злого, кругом його
 356В 0034 Не жаль мені, сї-богу
 356В 0036 А жаль великий на людей
 377В 0039 То й не жаль було б сіроми.
 380В 0020 Отим мені і жаль стане
 382В 0022 Мені, щоб знали ви, не жаль
 393В 0015 І жаль мені неначе стане
 417В 0040 Не вас мені, сердешних, жаль,
 418В 0006 От їх так жаль, смердяче сало,
 427В 0014 А жаль на вас, малих душою,

ЖАР 2

327А 0043 Загрібай, мамо, жар, жар
 327А 0043 Загрібай, мамо, жар, жар

ЖАРТИ 1

345А 0037 Потім бачить, що не жарти,

ЖАРТУВАЛА 1

343А 0017 Розмовляла, жартувала,

ЖАРТУВАЛИ 1

341А 0023 Жартували з парубками,

ЖАРТУВАТИ 1

338A 0013 Жартувати. Я Ярема,

ЖАРТУЄ 5

311A 0014 Недоля жартує
 345A 0036 Думала – жартує;
 372A 0043 Ще й жартує!..» «Не жартую,
 386A 0010 З молодлицями жартує
 373B 0018 Сивими жартує

ЖАРТУЄМ 1

331A 0014 Не жартуєм, давай гроші!

ЖАРТУЄШ 2

343A 0033 Ти жартуєш, мій голубе!
 372A 0047 Мене й батька?.. Ні, жартуєш.

ЖАРТУЮ 3

323A 0018 Не жартую, давай гроші!
 372A 0043 Ще й жартує!..» «Не жартую,
 372A 0045 Не жартую...» «То це й справді

ЖАРТУЮТЬ 1

348A 0017 Жартують, співають

ЖАРТУЮЧИ 1

307A 0024 Жартуючи кинув Катрусю свою

ЖАТЬ 3

348A 0014 Ні жита жать, ні льону брать,
 371A 0045 Нібито й не бачить. «Чи жать, чи
 не жать,
 371A 0045 Нібито й не бачить. «Чи жать, чи
 не жать,

ЖАХАЮТЬСЯ 1

413A 0003 Та хрестяться, жахаються,

ЖВАВИЙ 1

352A 0002 Молоденький, жвавий

ЖДАЛА 2

442B 0020 Та ждала з неба жениха
 442B 0029 Та ждала з неба жениха

ЖДАЛО 1303A 0030 Чи то ж тая доля, що серденько
ждало,**ЖДАТИ 2**

299A 0006 Нема чого ждати!
 345A 0039 Треба буде старостів ждати,

ЖДАТИМЕШ 1

418B 0020 І ждеш і ждатимеш од Бога

ЖДАТЬ 4

397B 0027 Коло тюрми. І ждуть і ждуть,
 397B 0027 Коло тюрми. І ждуть і ждуть,
 400B 0002 Коло острогу ждуть і ждуть
 400B 0002 Коло острогу ждуть і ждуть

ЖДЕ 4

349A 0010 Як русалка жде місяця,
 365A 0021 Підпалу жде, як той месник
 366A 0045 Підпалу жде, як той месник
 417B 0015 Жде його Марія

ЖДЕШ 1

418B 0020 І ждеш і ждатимеш од Бога

ЖДИ 1

418B 0024 Тепер не жди, тесляр убогий

ЖДУТЬ 6

348B 0008 Засватані, весілля ждуть,
 348B 0012 Радіє пан... а хлопці ждуть,
 391B 0017 І нібито когось-то ждуть?..
 418B 0017 А люде ждуть чогось, і ждуть
 418B 0017 А люде ждуть чогось, і ждуть
 418B 0034 Родин отих потроху ждуть.

ЖДУЧИ 3

315B 0016 І тяжко плакала ждучи.
 315B 0043 І тяжко плакала ждучи.
 417B 0016 І ждучи плаче. Молодії

ЖЕ 34

300A 0035 Грай же, море, мовчіть, гори,
 303A 0019 Нехай же лютує, поки сам загине
 321A 0020 Привітай же, моя нене
 324A 0029 Який же бо ти беззь і справді,
 бачиш, ось що
 324A 0039 Ідїть же ви та молїться
 327A 0041 Прилітай же, мій орлику,
 332A 0029 Який же бо ти безз і справді,
 бачиш, ось що він
 333A 0003 Ідїть же ви та молїтесьь
 339A 0013 Ваша.. тес... » – «Виручай же
 342A 0025 Заграй же нам яку-небудь!»
 344A 0034 Знать, забула, що колись же
 352A 0011 Цур же йому. Калиною
 373A 0002 Чом же я не знала?
 400A 0002 Постривай же, нагадала
 405A 0033 Ось слухай же, скажу тобі,
 407A 0029 Постривай же, нагадаю.
 319B 0010 Чи ви же зїдетесь знову
 321B 0049 Так же ні, щоб молодїї
 323B 0012 Як же його вірить, заплющивши
 очі?
 326B 0015 Так же ні, щоб молодїї
 327B 0013 Як же його вірить, заплющивши
 очі?

337В 0021 Ой слухай же, щирый друже,
338В 0001 Ось слухай же, мій голубе,
341В 0009 Не дам же й з торбою ходити!»
342В 0032 А я, ей же богу,
343В 0025 А я, ей же богу,
345В 0019 Як же його і не клясти,
346В 0014 Так цур же їй! Нехай собі,
352В 0042 А як же прости? я не знаю...
371В 0022 А як же ні, то піду я
388В 0013 Свиной же пасти...
398В 0037 Та цур же вам,
418В 0044 Чтобы сегодня, сей же час
419В 0045 Марія тут же й привела

ЖЕН 1

352В 0004 І жен своїх, і молодих

ЖЕНАХ 3

412В 0021 Благословенная в женах,
414В 0031 О ти, пречистая в женах!
424В 0038 І ти, великая в женах!

ЖЕНИЛА 1

407А 0020 А сина женила!..

ЖЕНИХ 1

375А 0016 Мов жених той молодую,

ЖЕНИХА 4

322В 0028 І жениха вже єднала
326В 0040 І жениха вже єднала,
442В 0020 Та ждала з неба жениха
442В 0029 Та ждала з неба жениха

ЖЕНУТЬ 1

419В 0012 Козу з козятчком женуть,

ЖЕРЛИ 1

430В 0014 Хапали й жерли. Мов шуліки,

ЖЕРТВИ 3

359В 0037 Пожерли жертви, омерзили[сь]
360В 0005 Пожерли жертви, омерзались
399В 0018 Немалі жертви. І благала

ЖЕРЦЯМИ 1

440В 0008 З жерцями, з книгами, з войсками

ЖЕСТОКИЙ 2

360В 0010 І, роде лживий і жестокий
360В 0013 І, роде, лютий і жестокий!

ЖИВ 3

314А 0034 Коли не жив чорнобривий
392В 0035 Я жив на хуторі, з
392В 0036 Я жив на хуторі, з

ЖИВА 7

323А 0012 Коли жива, нехай, Боже,
324А 0007 Ляхи пропали... Чуть жива
331А 0011 Якби жива, нехай Боже
357В 0016 Привітали!.. Чи жива ти,
361В 0037 Мовчить та гнеться, мов жива,
383В 0023 А що пак, брате, чи жива
384В 0025 А що пак, брате, чи жива

ЖИВЕМ 1

335В 0015 Чого живем? Чого бажаєм?

ЖИВЕТЕ 1

339В 0024 Отим то й ба, що живеете

ЖИВИЄ 1

416В 0034 І словеса його живиє

ЖИВИМ 3

362А 0027 Не допомгло, з ледве живим
418В 0007 Годованих добром живим,
430В 0019 Живим неситеє взяли

ЖИВИМИ 1

343А 0032 Живими остались?»

ЖИВИЦІ 1

333А 0002 чарочку, другу тії ледащиці,
живиці, як то кажуть

ЖИВІ 1

371А 0023 А живі мисліте

ЖИВІЇ 1

355А 0017 За живії гори

ЖИВОГО 2

398В 0003 На хресті живого
421В 0024 А ти несла живого Бога,

ЖИВОЇ 1

337А 0020 Ні душі живої

ЖИВОТ 1

390А 0024 І живот довіка

ЖИВОТІ 1

391В 0021 Находять труту в животі!

ЖИВУ 3

339А 0017 Оксану вихопив чуть живу
340В 0004 Не чув, як на світі живу.
355В 0039 Живу з сином поховали.

ЖИВУТЬ 7

370А 0051 Подивитись, як живуть.
321В 0036 Не знатимеш, як і живуть

352В 0041 Отак святі царі живуть!
 353В 0019 Отак царевичі живуть,
 372В 0021 Та й там живуть, хоть погано
 397В 0039 Й за те, що бачу, що живуть
 418В 0032 Отож вони собі живуть

ЖИВУЧИ 1

321В 0038 Я[к] люди люблять живучи

ЖИВУЩОЇ 1

381А 0033 Зцілющої й живущої

ЖИВУЩОЮ 1

363А 0016 Цілющою, живущою

ЖИД 3

323А 0015 Ходить жид, ходить
 323А 0017 Ходить жид, ходить
 331А 0013 А жид гляне та нищечком

ЖИДАХ 2

398В 0022 О, суеслови!.. На жидях?..
 398В 0023 Не на жидях, на нас лукавих,

ЖИДЕ 1

338А 0009 Признавайсь, лукавий жиде,

ЖИДИ 5

393А 0031 Жиди нехристі нечистії
 393А 0032 Жиди навіть нечестиві
 395А 0024 Жиди навіть нечистії
 395А 0025 Жиди навіть нечестиві
 365В 0019 Погані жиди

ЖИДІВ 2

323В 0015 Жидів нема, хліби зійшли
 327В 0016 Жидів нема, хліби зійшли,

ЖИДІВСЬКОГО 1

366В 0011 Потоптати жидівського

ЖИДІВСЬКОЮ 1

326А 0001 Шляхетською й жидівською

ЖИДОВІ 3

368А 0044 І жидові заставляє
 405А 0005 Чи жидові на кров продать,
 320В 0036 І можна жидові продать

ЖИДОМ 1

334В 0005 Захрясли жидом Хвастівські гори,

ЖИЗНІ 1

322В 0011 І житні в Господа просила,

ЖИЛА 6

343А 0019 В раю жила... а іноді

400А 0032 Отак вона в селі жила
 410А 0049 Отак вона жила дома,
 341В 0028 А в тім селі вдова жила
 423В 0017 З малим предтечею жила,
 442В 0014 В раю господніму жила,

ЖИЛИ 2

321В 0020 Жили в селі, були багаті.
 338В 0009 Неначе люде не жили

ЖИЛОСЬ 1

332В 0018 Тойді-то весело жилось!

ЖИТА 1

348А 0014 Ні жита жать, ні льону брать,

ЖИТИ 27

313А 0008 Без милого жити?
 313А 0043 Без милого жити?
 314А 0031 Без милого жити?
 315А 0021 На сім світі жити?
 319А 0020 Жити з ворогами!
 320А 0008 Було добре колись жити
 320А 0011 Було добре колись жити
 321А 0003 Було колись добре жити
 346А 0022 Та й тій тяжко жити...
 387А 0034 І нам даси жити
 390А 0019 Жити, не ділити
 410А 0014 Жити вона стала.
 412А 0040 Як на світі жити.
 312В 0020 А потім жити зачнемо.
 318В 0019 Думав жити, веселитись
 318В 0020 Думав жити, любитися
 321В 0046 Щоб жити, любити,
 322В 0007 Та не дасш жити.
 333В 0014 Тяжко в світі жити
 334В 0033 Було в світі жити!
 335В 0010 Було в світі жити
 343В 0023 Як на світі жити
 349В 0008 У вертепах жити.
 368В 0003 Як з тобою в світі жити.
 372В 0020 Та в неволі жити
 372В 0037 Та в неволі жити
 380В 0036 Добре отим панам жити,

ЖИТНИЦІ 1

416В 0043 І в житниці соберемо

ЖИТО 2

333А 0020 Панам жито сіють
 339В 0023 У мене ще на жито орють.

ЖИТЬ 32

323А 0008 Та й знову до праці: отак треба
 жить
 325А 0040 Жить би та брататься
 340А 0018 Отак треба жить!

- 344A 0037 Не знала, як треба на сім світі
жить,
390A 0011 Жить тяжко в оковах!
392A 0003 Чи жить, чи загинуть...
400A 0038 Божилася, що буде жить,
403A 0011 У нас, ей-богу, добре жить.
411A 0023 Хрестилася, що буде жить!
318В 0027 Що не в Україні буду жить
324В 0043 Родилось на світ жить, любить,
325В 0010 Добре жить,
325В 0021 Її спіткала – тяжко жить,
326В 0022 І жить у Господа просила
328В 0034 Родилось на світ жить, любить
329В 0004 Добре жить,
329В 0024 Її спіткала... тяжко жить,
340В 0027 На світі жить будуть?
340В 0028 Жить на світі будуть?
342В 0026 Хотілося жить на світі
347В 0043 І жить, радоватись з нею!
347В 0051 Не довелося вкупі жить,
363В 0023 Тяжко жить, не любить
363В 0024 Тяжко на світі жить
390В 0031 Вам буде любо, любо жить!
391В 0007 Та буду жить собі та жить!
391В 0007 Та буду жить собі та жить!
392В 0014 Та й буду жить собі та жить,
392В 0014 Та й буду жить собі та жить,
392В 0016 Та й буду жить собі та жить,
392В 0016 Та й буду жить собі та жить,
418В 0027 Молися й дякуй. Тяжко жить.

ЖІЕМЫ 2

- 331A 0001 Мы жіемы, мы жіемы
331A 0001 Мы жіемы, мы жіемы

ЖІНКА 2

- 381A 0047 Щоб щаслива була жінка
340В 0017 Нащо тобі жінка

ЖІНКОЮ 1

- 370A 0048 То й жінкою буде.

ЖІНКУ 2

- 300A 0008 Найду в шинку свою жінку,
300A 0009 Найду жінку, почащую

ЖІНЦІ 1

- 370A 0032 Таки жінці: «А знаєш що!»

ЖМЕНЕЮ 1

- 327A 0007 Жменею з кишені.

ЖНУТЬ 6

- 370A 0054 І просто жнуть,
382A 0008 А просто жнуть
382A 0009 І просто жнуть
406В 0031 Свою собі пшеницю жнуть

- 406В 0032 Удвох собі пшеницю жнуть
407В 0005 Удвох собі пшеницю жнуть

ЖОВТЕСЕНЬКИЙ 1

- 385A 0022 Ти жовтесенький пісок

ЖОВТИЙ 1

- 304A 0022 Вилий дрібні сльози на жовтий
пісок...

ЖОВЧІ 1

- 384A 0012 Трохи жовчі: от бачите

ЖОНАТИЙ 4

- 406В 0027 І уродливий і жона[тий]
406В 0029 Уже засватаний, жонатий
407В 0003 Не бурлакує, а жонатий
407В 0004 Не самотній, а жонатий

ЖОНАТИМИ 3

- 311A 0031 З жонатими на бенкеті
351A 0030 З жонатими й з парубками
351A 0034 З жонатими, з парубками

ЖРЕЦІ 1

- 400В 0003 Жреці і ліктори стоять

ЖУПАН 3

- 373A 0048 Й жупан одягає.
375В 0024 Дорогий жупан
375В 0025 В жупан дорогий

ЖУПАНИ 2

- 300A 0024 Червоні жупани?
318A 0025 Червоні жупани!

ЖУПАНИ 3

- 305A 0007 Батько ходить у жупані,
336A 0010 У жупані сама пані
375В 0002 В синьому жупані

ЖУРАВЛІ 3

- 361A 0012 А далі глядь, мов журавлі
361A 0013 А в городах, мов журавлі
411A 0033 Із ірію журавлі

ЖУРБА 1

- 321A 0001 Журба в шинку мед-горілку

ЖУРБИ 7

- 300A 0002 З журби як заграє.
300A 0007 А я з журби та до шинку,
342В 0042 Отаке-то. З журби, батько,
342В 0043 З журби вмерла мати
343В 0028 З журби батько,
343В 0029 З журби вмерла мати.
410В 0001 Козак журби питається

ЖУРБИ-ТУГИ 1

434В 0009 Журби-туги не рознесло.

ЖУРБОЮ 1

327А 0019 Іди ж, долю, за журбою

ЖУРБУ 2

311А 0026 А на журбу зверне;

350В 0033 А про журбу та про печаль

ЖУРБУ-МОВУ 1

354А 0007 Тую журбу-мову на хвилях подав

ЖУРИВСЯ 1

382В 0038 Щоб він не плакав, не журився,

ЖУРИЛАСЬ 5

360А 0003 Не плакали б діти, мати не
журилась

360А 0028 І мовчки журилась

393А 0017 Вона все журилась

394А 0012 Вона все журилась

403А 0029 Вона ж не спала, не журилась,

ЖУРИЛИСЬ 3

324А 0046 Широ, як діти, не журились,

333А 0015 Як діти, широко, не журились

341А 0011 Як діти, широко; не журились,

ЖУРИЛОСЬ 2

296А 0002 Щоб то не журилось

304А 0012 Воно б не журилось, воно б
заспівало,

ЖУРИСЬ 4

295А 0002 Журись»,– думка каже, жалю
задає

295А 0010 Журись»,– каже думка, жалю
задає

296А 0017 Журись каже; думка жалю завдає

403А 0023 Не плач, небого, не журись:

ЖУРНАЛ 2

339В 0027 Журнал дрюкують...

339В 0031 Не та ловись! Журнал «Реву»!

ЖУРНАЛІ 1

340В 0005 У самому тому журналі

ЖУРЮСЯ 1

345А 0022 Нехотя журюся...

З 470

- 296A 0024 Боже мій з тобою!
297A 0015 Чи з тебе сміявся?
298A 0005 Чи з тебе сміявся?
298A 0017 Ні з ким веселитись
298A 0031 Ні з ким веселитись
298A 0032 Ні з ким говорити
300A 0002 З журби як заграс.
300A 0007 А я з журби та до шинку,
300A 0010 Та з ворогів покепкую».
302A 0017 Та з ворогів покепкую
302A 0023 З ножем у халяві – піде луна гаєм
303A 0013 І з вітром могила в степу
розмовляє,
303A 0014 Там не одинокий з нею був би я.
303A 0018 З ножем у халяві, – піде руна гаєм
303A 0029 Там з вітром могила в степу
розмовляє
304A 0028 Смерть не за горою... А що буде з
сином?..
304A 0034 Та іней з дерева збива,
304A 0035 Сова з бенкету поспішає
305A 0009 А син росте з лобурями
305A 0029 Де світилка з друженьками
305A 0033 Вийшла з села, – серце ние
305A 0036 З нудьгою, та горем
307A 0013 Де світилка з друженьками
307A 0016 Вийшла з села – серце ние
307A 0018 З нудьгою, та горем
308A 0026 Вийшла з села – серце ние
310A 0014 Вийшла з села – серце мліє
311A 0027 З дівчатами на вигоні
311A 0029 А у шинку з парубками
311A 0031 З жонатими на бенкеті
312A 0016 То серце по волі з Богом
розмовля,
312A 0032 На могилу ходить, з морем
розмовля,
314A 0016 Чорнобріва з хати
319A 0016 Та що з того буде?
319A 0020 Жити з ворогами!
319A 0021 Поборовся б з лукавими,
320A 0029 З вітрами говорять.
320A 0031 З вітром розмовляє,
321A 0024 З булавами, з бунчугами
321A 0024 З булавами, з бунчугами
322A 0008 Там могила з буйним вітром
322A 0012 Там могила з буйним вітром
322A 0014 Там могила з буйним вітром
322A 0018 Там могили з буйним вітром
322A 0023 Поплакав би з ними
323A 0045 З ним тепер нічого робить
324A 0009 Із-за лісу з туману
324A 0041 Стане сторожа з того світа
325A 0020 Хочеш з нами у Лисянку?»
325A 0021 Може, й найдеш. Ходім з нами;
325A 0035 Може, з батьком виглядає...
325A 0044 Борються з нудьгою
327A 0007 Жменею з кишени.
328A 0011 З ножем в руках, на пожарах;
331A 0025 Тепер з ним нічого робить
332A 0015 і гайдамаки. Кобзар співа з
повагою і неголосно
333A 0001 йде, бачиш, Залізник Чорним
шляхом з гайдамаками
333A 0011 Сторожа стане з того світа
334A 0025 Ходім з нами у Лисянку
334A 0031 З пекла вирву, отамане,
335A 0021 Та й рушили з Богом
335A 0025 Зайвого з обозу
337A 0014 З гайдамаками – аж страшно
338A 0008 З халяви виймає,
339A 0010 Стривайте, з панами
339A 0015 Ярема з Лейбою прокрались
339A 0018 Ярема з льоху та й полинув
341A 0015 Може, з вечірниці
341A 0023 Жартували з парубками,
342A 0001 Щоб з козаком не стояла...
342A 0005 Аж ось з хлопцем старий сліпець
343A 0004 З малою дочкою.
344A 0029 З ким вона гуляла.
344A 0039 З Петром не рознять – уміла
любить.
345A 0010 Я вам з того світа серцем
усміхнусь...
345A 0024 З убогим Петрусем
346A 0028 Мов сміється з неї.
348A 0011 Ні з ким розмовляти.
348A 0016 Де дівчата з парубками
348A 0035 Ледви пішла з хати.
349A 0049 І з ким розмовляла
349A 0050 І з ким розмовляє?
351A 0030 З жонатими й з парубками
351A 0030 З жонатими й з парубками
351A 0034 З жонатими, з парубками
351A 0034 З жонатими, з парубками
351A 0037 З лихом не спіткалась
352A 0004 З матері глузуєш
352A 0014 Очі вивернуло з лоба
354A 0014 З щоглистими кораблями
359A 0006 І з матері багатой
359A 0007 Та з матері полатану
361A 0007 Ти з ними кохалась, бери ж їх,
лети
361A 0009 Ти з ними кохалась, їх тяжкіі руки
361A 0033 З заступами на лінію
362A 0017 З чужим добром безталанний
362A 0027 Не помогло, з ледве живим
363A 0002 З дружиною похожаю
363A 0003 З чужим добром, безталанний

- 363A 0004 З чужим добрим, безталанний
 363A 0010 З іншим заручили...
 363A 0012 З іншим заручили...
 366A 0010 Немає, з ким взятись
 367A 0012 Немає з ким взятись
 367A 0029 Не літають з того світа
 367A 0032 З тобою одною,
 368A 0035 З усієї сили
 368A 0040 Тільки торба, а з торбини
 369A 0013 Сидів з бандурою в руках
 369A 0028 З Степаном танцює!
 370A 0037 Вас з Яриною до купи...
 372A 0014 Може, це з пристріту?»
 372A 0024 Єй-богу, з пристріту.
 372A 0033 Що з тобою і татуся
 372A 0039 Вже не братом, з Запорожжя,
 372A 0042 З тими старостами!
 374A 0050 Покинуть хоче; з ким дожить?
 375A 0018 І Ярина вийшла з хати
 375A 0030 Як з квіточки роса вранці,
 375A 0046 Знов Ярина вийшла з хати
 376A 0004 З воску виливала.
 376A 0008 Дідусь з бородою.
 376A 0015 Заплющившись, з торбинками.
 377A 0006 З широкого гирла Дніпрового
 впливали.
 377A 0028 З гармати гримали,
 378A 0042 Вийшла з батьком з хати.
 378A 0042 Вийшла з батьком з хати.
 378A 0049 З калікою... Ні, Ярино,
 379A 0003 З цієї хати веселої
 379A 0026 З усієї сили...
 379A 0035 З козаками... Товариство
 379A 0037 І мене взяли з собою,
 380A 0001 З Нечосом ходила
 380A 0012 Як Кирило з старшинами
 380A 0033 А що з того буде
 380A 0051 З Степаном побрались.
 381A 0048 З сліпим чоловіком!
 382A 0038 Та й то з фоном Гротом
 382A 0039 Та й то з фоном Корфом
 383A 0013 З тим Юрусем гетьманченком
 383A 0015 Дивлюсь – гетьман з старшиною...
 383A 0017 Оту воду. Чом я з нею
 384A 0020 З Мазепою прибудую!
 386A 0010 З молодлицями жартує
 386A 0034 Катерина з болящої
 387A 0001 Катерина з болящої
 387A 0012 Катерина з болящої
 387A 0026 Щоб ми з тебе насміялись
 387A 0028 І мене з неволі в степу виглядай
 388A 0010 Не чваньтесь: з їх деруть ремінь
 388A 0011 Не чваньтесь: з вас деруть ремінь
 388A 0025 З святими горами Дніпро!
 391A 0012 З братом добрим добро певне
 391A 0022 З братом добрим добро певне
 391A 0024 З братом добрим добро певне
 396A 0007 А я вийду гуляти з ним,
 396A 0016 З своєю дочкою
 396A 0022 З сестрами гуляю,
 397A 0011 З своєю дочкою...
 397A 0017 З сестрами гуляю,
 397A 0046 З своєю дочкою...
 398A 0018 Та й ну з нею гратись
 399A 0002 Хоч і з наймитами,
 399A 0003 З ким хочете, мої любі,
 399A 0004 Тільки не з панами.
 399A 0021 Хто? Я?.. З дочкою пан лежить
 399A 0046 І одна я з близнятами
 400A 0007 А мене взяв з близнятами
 400A 0008 І з лютою гадиною
 400A 0020 З ними прибудила
 400A 0034 З недугами і болячками
 401A 0020 Поєднає з недолею,
 401A 0041 Хто з шашликом, а хто і так,
 401A 0045 Неначе п'яна, з приданок
 402A 0034 Та ще й з медведем.
 402A 0042 З дочкою пан лежить,
 403A 0006 З дівчатами такеє діють...
 403A 0010 Не йди, небого, будь ти з нами,
 403A 0025 Хоч з гори та в воду...
 404A 0014 З люлькою куняє,
 405A 0045 З москалями, а москалі
 406A 0005 Пішов собі з москалями...
 406A 0006 А я з байстрюками
 406A 0011 До Києва... І що з мене
 407A 0030 З дочкою ліг спати!..
 407A 0032 Громадою з хати...
 407A 0035 Попід вікнами з старцями
 407A 0042 З батьківської хати.
 408A 0001 Та й взяв мене з близнятами
 408A 0005 І з лютою гадюкою
 408A 0009 Занапастив... А з дочкою!..
 408A 0010 Чи чуєш, з своєю!..
 408A 0025 Пан поїхав десь з дочкою,
 409A 0022 Неначе смерть з циганами
 409A 0043 З нею прибудилась.
 409A 0046 Попрошачась з циганами,
 410A 0047 Аби було з ким пожити,
 411A 0004 З подагрою і подушками,
 411A 0005 З трьома, чи й більше, лікарями
 411A 0015 Уже чого з ним не робили?
 411A 0019 І, милосердая, з села
 412A 0047 Як блукала з циганами,
 413A 0007 Щоб з панами не кохались!..
 413A 0021 І з рогами, і з хвостами,
 413A 0021 І з рогами, і з хвостами,
 414A 0033 З Наталею
 414A 0034 Та й поїхав з нею,
 414A 0035 З Наталею... Чи чуєш ти?
 314В 0002 І тебе з калиною – і в гаї
 314В 0005 Ти й те з собою занесла
 314В 0013 Тебе з калиною, і в гаї
 317В 0009 Дочку з милим розлучати

- 317В 0025 Дочку з милим розлучати
318В 0010 Дочку з милим розлучати.
319В 0022 Поки я слухав. Вийшов з хати
320В 0007 Тихенько з тобою
320В 0037 З душою й тілом; правда, воля!
321В 0039 Як квіточку. Та що з того?
321В 0044 Горенько з тобою!
322В 0029 І раділа з нею,
322В 0052 В калюжах з дітьми на
322В 0053 В калюжах з дітьми у яру
323В 0047 З діброви чорнії дива
324В 0016 Минає час – чутно з палат
325В 0022 З старцями по світу ходить.
325В 0035 Тихенько з тобою.
326В 0028 Княгиня з дитиною
327В 0028 З п'яним батьком не бачилась
327В 0047 З діброви чорнії дива
328В 0007 Минає час... чутно з палат
328В 0024 Ні з ким погуляти,
329В 0025 З старцями по світу ходить?
330В 0004 Неначе з хмари виступають,
330В 0030 У Бендери з Полтави.
330В 0031 В Бендери з Полтави.
331В 0020 З кісточками
331В 0036 Заплакала з ними!...
333В 0043 А сам з труною одружився.
335В 0002 Кого ж то там з музиками
335В 0006 Кого ж то там з музиками
336В 0002 Та з Іваном закохалась.
336В 0003 А Іван, як голуб, з нею,
336В 0004 З Катериною своєю.
336В 0009 Дожидають, а з Чигрина
337В 0014 Або Три царіє з дарами.
338В 0013 Коли я вирвуся з цієї пустині?
339В 0008 Чи, може, вже з неба
340В 0016 З карими очима,
341В 0008 Не дам і з торбою ходить!»
341В 0009 Не дам же й з торбою ходить!»
342В 0002 З моєї грішної розмови.
342В 0015 І з чумаками та з возами
342В 0015 І з чумаками та з возами
342В 0019 Я таки бачивсь з лихом, сину
342В 0042 Отаке-то. З журби, батько,
342В 0043 З журби вмерла мати
343В 0007 Як тая квіточка з трави
343В 0013 Та з чумаками, та з волами
343В 0013 Та з чумаками, та з волами
343В 0014 Я таки бачивсь з лихом, сину!
343В 0028 З журби батько,
343В 0029 З журби вмерла мати.
343В 0045 З дяком собі, та візьме
344В 0031 Таки я бачивсь з лихом, сину
347В 0001 З того часу... За Уманем
347В 0015 Учуся з ними; сльоз і крові
347В 0043 І жить, радоватись з нею!
348В 0003 Пишу собі, з людьми братаюсь
348В 0048 Ходив я три года з ножем,
349В 0015 Вийшов я з ножем в халяві
349В 0016 З Броварського лісу,
349В 0021 Церкви божі, ніби з Богом
350В 0023 З пропий-волами чумаками?)
350В 0028 З їх фон-баронами-князями
351В 0005 З очима ясними, як небо...
351В 0010 На милицях, з торбиною
351В 0026 Хіба й справді ти з Парнасу?
351В 0044 От тобі й сестра з Парнаса.
353В 0004 Кепкує з батька, і так просить...
353В 0008 І коржик з маком принесла.
354В 0010 Отиде з шумом... І растлі ю,
354В 0016 Морока з ними, щоб ви знали,
354В 0045 А потім з сином Ізяславом
354В 0047 Нічого з ворогом не вдіє.
355В 0038 В труну з сином положили,
355В 0039 Живу з сином поховали.
356В 0017 І п'є горілку з мужиками
357В 0002 І п'є горілку з мужиками
357В 0003 І п'є горілку з мужиками,
357В 0013 Ніби з моря виступають
358В 0019 З народом дієте... Закони
358В 0020 З братами дієте... Закони
358В 0024 З весілля та в гусари.
359В 0017 З байстрям розхристана іду
359В 0020 З байстрям розхристана бреду
361В 0017 З Богом поговор[и]т[ь]
361В 0025 З Богом поговорить
362В 0004 З к[иргизами] за Ур[алом]
362В 0011 З к
362В 0012 З киргизами убогими
362В 0017 І поплачу з вами.
362В 0021 І мов з Дніпра далекого
363В 0025 З рудим, косим, старим
364В 0010 Попідтинню з торбиною
365В 0008 Пливають з сього світа.
365В 0032 Прийди, батьку, з Межигор'я,
366В 0006 Отам Швачка з козаками
366В 0010 З Левченком укупі,
367В 0001 А з темного лісу
367В 0002 З рушницею і з челяддю
367В 0002 З рушницею і з челяддю
367В 0019 Почорніло я з вечера
368В 0003 Як з тобою в світі жити.
368В 0008 З святими образами
368В 0009 З святими корогвами
368В 0018 Чумака з дороги
369В 0009 Та що з того, розрізнили,
370В 0005 З Великим тим Лугом
370В 0006 Та з Великим Лугом
370В 0007 Немає з ким холодного
370В 0008 Немає з ким ости[г]лого
370В 0010 Холера з заступом ходила
370В 0011 Чума з лопатою ходила
370В 0029 Нема з ким душу поеднать.
371В 0001 Щоб з ним хоть серцем
розмовлять.

- 371В 0009 Нема з ким душу поєднать,
372В 0019 Щоб з ним людям битись
372В 0024 З нами умирають.
372В 0035 Щоб з ним людям битись
376В 0008 По шиночках з москалями.
376В 0022 Найкраща з усього села
377В 0029 Розмовлять з ним – і отдала
377В 0041 Просто з запалу та й годі...
378В 0021 З тим серцем дівочим
378В 0026 З тим серцем дівочим
379В 0003 З біленької хати
379В 0037 І вийде з дому погулять
380В 0005 І вигнала з хати,
380В 0007 Ніби з хреста знята
380В 0028 А воно, буває, з його
382В 0016 А ви б з нудьги понапивались
382В 0020 Гарненько з лиха б напились,
383В 0025 Що з нами бігала гулять?
384В 0027 Що з нами бігала гулять?
386В 0004 Хто з тобою заговори[ть],
386В 0029 Хто з тобою заговорить,
387В 0015 Собі дивитися з гори
388В 0009 З убогої малої хати.
388В 0020 З нудьги у поле погуляти
388В 0027 Мов та тополя, з сироти
388В 0046 Що виросте з того зерна,
389В 0010 З книжками ходить та росте,
389В 0019 Вернувся з Києва Петрусь
390В 0018 І що їй діяти з собою?
390В 0050 І з тиждень, грішная, нудилась,
391В 0047 З нудьги у поле погуляти
391В 0048 З нудьги із двору погуляти
392В 0035 Я жив на хуторі, з
392В 0036 Я жив на хуторі, з
392В 0041 На людях їх з села в село
393В 0005 Там і драгуни. Ми з Данилом
393В 0010 Драгуни теж. А ми з Данилом
393В 0032 Несуть усе, усе з собою.
394В 0013 Ще з неба, серце, не зійшла
394В 0016 Ще з неба, серце, не зійшла
394В 0022 І я з тобою. Щось пророче
396В 0007 І досі сниться, вийшла з хати
396В 0012 І досі сниться, вийшла з хати
397В 0028 Як Бога з раю
397В 0030 Як Бога з неба виглядять,
397В 0036 І в Капітолію з собором
398В 0042 Як той мерзенний Рим з Нероном
400В 0012 Свою надію? Горе з вами!
400В 0032 З християнами в кайданах
402В 0015 З возами скіфи повертали
402В 0024 На його вийти з рогачами,
403В 0021 З своєю божою красою
404В 0035 З очей безсмертних покажи
405В 0010 І з п'яними королями
405В 0013 І курвила з Миколою
405В 0019 З похмілля заснути
405В 0021 З дороги заснути
405В 0031 І з п'яними королями
405В 0033 І курвила з солдатами
405В 0038 З похмілля заснути
406В 0003 І з п'яними королями
406В 0005 І курвила з Миколою
406В 0009 З дороги заснути
407В 0027 З гостей на цвинтар повезуть?
407В 0028 З гостей на цвинтар поне[с]уть?
409В 0022 Мов сарна з гаю, помайнують
410В 0003 Чи то в шинку з багачами
410В 0004 Чи то в степу з чу[маками]
410В 0007 З вітром віється по волі?
410В 0017 Мене з
411В 0029 І в Віфлієм з малим пішла
411В 0030 І в Віфлієм з байстрам пішла
411В 0031 І в Віфлієм з малим пішла
412В 0011 Раби з кокардами на лобі
412В 0012 Дрібнота, сміття з помела
412В 0013 Онуча, сміття з помела
412В 0014 Онуча, попіл з помела
413В 0026 Козу з козятчком сердешним
414В 0009 З старим Іосифом? О доле!
414В 0016 Аж іскри сипнули з очей!
414В 0017 А з добрих молодих плечей
415В 0022 Марія з гаю вихожає
415В 0033 І з козенятчком пішла
416В 0011 З веселим гостем молодим.
416В 0012 Ходімо, доненько.– З яким,
416В 0013 З яким се...– Гість уже роззутий
416В 0014 Умитий з кущі вихожає
416В 0026 Води погожої з криниці,
417В 0006 З глеком по воду до криниці
417В 0022 З тобою, доненько моя!
417В 0027 Несе з торбиною на плечах
417В 0034 А з тихої твоєї хати
418В 0030 З твоїм святим єдиним сином
419В 0012 Козу з козятчком женуть,
419В 0042 Старий тесляр. Таки з востоку
420В 0005 Взяли з собою й привели
420В 0006 У свій курінь. І Бог той з нами
421В 0014 І матір з сином і несла,
421В 0021 В гарем з царем розкошувати...
421В 0031 З лози колісочку плете
422В 0010 Та вовну з кужеля пряде.
422В 0039 Колись-то з нею яснолиций
422В 0041 Та кропива там з лободою
422В 0043 Маріє! Горенько з тобою!
423В 0017 З малим предтечею жила,
423В 0026 З Івасем-удовенком гралось:
424В 0015 З учениками, і сказала:
425В 0003 Умерла з голоду. Амінь.
426В 0046 з [і?]
426В 0049 Умитий з кущі вихожає
427В 0039 З її дитятчком малим
427В 0047 З щіпочком тихо попід тинном.
429В 0001 Одує прах з його хітона,
429В 0006 Одує прах з його хітона,

- 429В 0010 З своїми дітками пішов
 430В 0008 З звірюкою лягала спати
 430В 0011 І з невеличких вас зубаті
 431В 0005 І худосильний. Вітер з поля
 436В 0005 З рана-світа до вечера
 436В 0006 А з вечера до досвіта
 436В 0023 В землю руськую з неволі
 437В 0002 А з вечера до досвіта
 438В 0015 Та з кадил люльки курити
 438В 0020 А з кадил люльки курити
 439В 0005 Та й нас з собою повели
 440В 0007 З дружинами, з огнем, з ножами,
 440В 0007 З дружинами, з огнем, з ножами,
 440В 0007 З дружинами, з огнем, з ножами,
 440В 0008 З жерцями, з книгами, з войсками
 440В 0008 З жерцями, з книгами, з войсками
 440В 0008 З жерцями, з книгами, з войсками
 440В 0008 З жерцями, з книгами, з войсками
 440В 0042 З того поганого Давида,
 441В 0004 З дружинами, законами, з мечем
 441В 0004 З дружинами, законами, з мечем
 441В 0005 З законами, з мечем, з катами
 441В 0005 З законами, з мечем, з катами
 441В 0005 З законами, з мечем, з катами
 441В 0011 З заліза, і в широкополій
 441В 0022 Юнкера з походу
 441В 0023 Москаля з походу
 442В 0020 Та ждала з неба жениха
 442В 0023 Хоч з псом, сердего, соблудись!
 442В 0024 Хоч з псом, сердего, соблуди
 442В 0029 Та ждала з неба жениха
 442В 0032 Хоч раз з ким-небудь соблуди!
- ЗА 271**
- 296А 0014 За те, що так щиро вона полюбила
 296А 0023 За що ж вони тебе вбили?
 299А 0013 Почастую за Павлову
 304А 0002 За що ж молоденьке, за що
розірвали,
 304А 0002 За що ж молоденьке, за що
розірвали,
 304А 0014 За годину щастя, що на світі
знало,
 304А 0017 За темні ночі, вишневий садок,
 304А 0028 Смерть не за горою... А що буде з
сином?..
 304А 0044 За сина кохає...
 305А 0014 І не знає за що!
 312А 0004 За могилою могила,
 312А 0018 А думка за світом на хмарі гуля,
 313А 0001 За старого, багатого
 313А 0035 За старого, багатого
 313А 0046 За старого заміж.
 314А 0022 За старого, багатого
 315А 0013 За сивого, багатого
 317А 0007 За що слава козацька
 318А 0004 За що слава козацька
 319А 0042 За що погубила,
 319А 0043 За що слава козацька
 324А 0003 Вийшла за двері... Сам позаду
 324А 0019 а люди й зовуть волохом не знаю,
за що
 325А 0003 А тепер що буде? Сховайся за
гору
 325А 0048 За те ж ми їх били
 327А 0019 Іди ж, долю, за журбою
 327А 0033 Може, Бог за те карає
 327А 0047 І молитесь за Ярему
 328А 0029 Подивіться, ви за неї
 328А 0033 Що мала дитина за комином
плаче!..
 332А 0001 За двері вийшла... Сам позаду
 332А 0013 Старшини нишком стали за дубом,
а під дубом
 332А 0018 А люди й зовуть волохом, і сам не
знаю, за що
 335А 0028 Та й поїхав за царину
 337А 0008 За те ж їх і били
 339А 0030 За костылом... хто ж це такий?
 340А 0017 Та й знову за прац[ю].
 341А 0005 Нема кращої за тебе!
 342А 0028 За слово ласкаве.
 343А 0008 Хоч за пана гетьмана.
 346А 0004 А за кого, мамо?..
 346А 0036 Спочити за гаєм,
 347А 0025 Та не за старого,
 347А 0027 Та за молодого.
 347А 0050 Оддам тебе за пана
 347А 0051 За старого, багатого,
 347А 0052 За сотника Йвана».
 348А 0001 За сотником Йваном».
 348А 0038 А Мар'яна за сльозами
 350А 0025 За що, за що дитя своє
 350А 0025 За що, за що дитя своє
 350А 0036 За [коси?]
 352А 0001 Б'ються за Ганнусю
 353А 0004 За моряні гори
 355А 0017 За живії гори
 361А 0032 За
 363А 0023 За думою дума роєм вилітає;
 364А 0002 За честь, славу, за братерство
 364А 0002 За честь, славу, за братерство
 364А 0018 За що ти караєш, за що
пропадають
 364А 0018 За що ти караєш, за що
пропадають
 364А 0019 За що пропадають? За що ти
караєш?
 364А 0019 За що пропадають? За що ти
караєш?
 366А 0039 За правду Бог!.. Да совершиться!
 367А 0025 За правду Бог! Да совершиться!
 368А 0030 Той блукає за морями,
 368А 0036 За долею, от-от догнав
 368А 0047 За латані поли

- 370A 0033 Возьмім за дитину»,
 371A 0039 Замість шматка хліба за кухню
береться;
 372A 0013 Я побіжу за бабою,
 372A 0040 А за рушниками...
 373A 0030 Ніби за водою
 374A 0003 Повис за плечима.
 374A 0008 Веде коня за поводи
 374A 0017 Як за селом стали,
 374A 0042 А за нею й старий батько,
 376A 0003 Талан-долю за три шаги
 376A 0013 За могилу, лічить гроші.
 376A 0043 За ворітьми, мов на кобзі,
 377A 0002 Та за Тендер погуляти,
 377A 0009 За островом Тендром потопали,
 378A 0011 За тином слухала Ярина
 378A 0038 За стіл посадила.
 378A 0047 За що ж свої молодії
 379A 0024 Аж за кобзу взявся;
 381A 0032 За світ посилаю
 383A 0033 За що мене й на митарство
 384A 0001 За що мене на митарство
 386A 0006 Не зна Марко, за що вона
 386A 0009 За одвірок, та зомліла
 386A 0014 Щоб була вона за матір
 387A 0023 За що ж тебе розпинали
 387A 0024 За кого ж ти розп'явся
 387A 0029 За горами гори, хмарою повиті
 389A 0012 За отечество! Єй-богу
 392A 0021 За що ж вони тепер мене
 394A 0001 За що ж вони тепер мене
 394A 0043 За що ж вони тепер мене
 395A 0036 За що мене Бог поставив
 395A 0045 За що мене Бог поставив
 398A 0030 За гріхи такі великі
 399A 0043 За руку хапаю
 400A 0005 За собою, щоб привчались,
 400A 0043 І тихенько за грішного
 400A 0044 Та за пана за грішного
 400A 0044 Та за пана за грішного
 401A 0016 А за вами
 401A 0044 А за шатром в степу співає,
 403A 0018 За кого молитесь!! Ох, діти!
 403A 0021 Де не піду, усе за мною.
 405A 0019 За три шаги охрестила,
 405A 0042 І скрізь за собою
 406A 0034 За руки хапаю...
 406A 0035 А він мене взяв за руку
 406A 0043 А за руку батько давить.
 407A 0037 За плечима, щоб привчались...
 409A 0010 Та й пішла сама за ними,
 409A 0016 За селом село минали,
 409A 0018 І, мов диво, за собою
 409A 0026 І ховатись за шатрами,
 409A 0045 За науку в ноги,
 410A 0025 За всіх грішних, а у себе
 412A 0009 І нищечком за грішного
- 412A 0025 А її за свою душу
 412A 0029 Та за пана покойного
 321В 0006 І сині гори за Дніпром
 322В 0039 Посічуться».- І день за днем
 322В 0049 За консиліумом п'яний
 326В 0033 За що ж воно її згадає
 326В 0034 За що ж вони тебе згадають
 326В 0048 І день за днем
 327В 0002 За консиліумом п'яний
 329В 0013 Що за пісками на болоті
 330В 0013 За Дніпром посіли
 330В 0014 Що за Дніпром сіли
 330В 0016 За неї душу погублю
 330В 0017 Нащо вже лихо за У.....
 330В 0018 Нащо вже лихо за Уралом
 331В 0016 За що катували?
 331В 0039 За козацькі, і за тії
 331В 0039 За козацькі, і за тії
 333В 0026 І за Україну молитесь
 333В 0034 Моливсь чернець за Україну,
 334В 0041 За ту Україну молитись
 335В 0019 В степу безкраїм за
 335В 0020 В степу безкраїм за Уралом
 338В 0041 За правду на світі караюсь
 339В 0004 А все за того п'ятака,
 339В 0006 Та за вірші оті прокляті.
 340В 0012 За слово вибачай.
 340В 0018 Камень за плечима?
 342В 0014 До дівоньки за рушниками
 342В 0044 За Уралом, над Єлеком
 344В 0020 То за його грішну душу
 345В 0015 Долю за те, щоб не спала
 345В 0017 Людей за те, щоб вітали
 346В 0023 Долю за те, щоб не спала
 347В 0001 З того часу... За Уманем
 347В 0020 Та за ралом спотикатись,
 348В 0031 Сама стара за молодих,
 348В 0042 Уже за сотню прибувала...
 349В 0040 В траві за валом посідались
 349В 0041 В траві за валом посідали
 350В 0011 І мерк за димом сонця світ.
 350В 0012 І мерк за димим божий світ.
 352В 0012 За стогнами і гвалт і крики,
 352В 0014 За той завіт, і за ківот,
 352В 0014 За той завіт, і за ківот,
 352В 0015 І за царя свого пророка.
 353В 0009 Амнон бере її за руку
 353В 0028 Замкнувши двері за собою.
 354В 0002 За городом, неначе хмара,
 354В 0005 Пішла весела за народом
 356В 0001 По шелягу за танок
 356В 0002 По шелягу за танець
 356В 0024 За що люде
 356В 0026 За шмат гнилої ковбаси
 359В 0031 За ним і божим нарекли
 359В 0033 За ним і сльози, знай, лили.
 360В 0031 Чи то дома, чи за морем,

- 361В 0004 За сонцем хмароньк[а] іде,
 361В 0021 За сонцем хмаронька іде
 362В 0004 З к[иргизами] за Ур[алом]
 363В 0018 Плакати за Йваном
 364В 0016 Свічечку... за кого?
 364В 0017 За кого ти б'єш поклони?
 364В 0018 За сина! за сина!
 364В 0018 За сина! за сина!
 364В 0019 За Івана єдиного,
 364В 0020 За мою дитину!
 365В 0007 Як квіточки за водою
 367В 0020 Та за вашу волю
 370В 0016 А [нрзб.]ами за тином
 370В 0017 А за городами, за тином
 370В 0017 А за городами, за тином
 372В 0007 За гетьмана, й панахиду
 372В 0008 За гетьмана, панахиду
 373В 0032 На божій харчі за дитину
 373В 0033 собі за дитину
 375В 0028 Подивіться!... За поводи
 377В 0037 У Сибір несе за неї...
 377В 0047 За молоду, бо молода
 378В 0007 А молода за етапом
 379В 0007 За руки хватас,
 379В 0012 За руки хватас,
 380В 0023 Так гине за його,
 380В 0024 За те чадо поганеє,
 383В 0029 За москалем, та знов верталась.
 384В 0031 За москалем, та знов верта[лась].
 385В 0005 А що за дівчина була!
 388В 0012 Петрусем звалось, за придане
 388В 0022 Та аж за шлях собі зайшла,
 389В 0004 Чи оддала б за генерала
 390В 0006 За неї рад ти умирати
 390В 0008 За неї рай свій молодий!
 390В 0013 За серце грішная впилася
 390В 0039 За чорнобривого Петра...
 391В 0011 За гробом люди ідучи.
 391В 0034 А за що, я вже теє знаю,
 391В 0050 За шляхом хлопчик.– Чи се ти,
 392В 0019 За гробом люде ідучи
 392В 0038 За піде, за наш край;
 392В 0038 За піде, за наш край;
 392В 0039 За мене піде, за наш край
 392В 0039 За мене піде, за наш край
 393В 0023 І я за тебе.
 394В 0021 І я за тебе
 396В 0041 У катакомби. За собою
 397В 0001 Пішов за ними, за святым,
 397В 0001 Пішов за ними, за святым,
 397В 0039 Й за те, що бачу, що живуть
 397В 0042 Чи не за те, що й ми тепер,
 398В 0016 За те й повісили його,
 398В 0028 Б'ємо поклони. За хрести
 399В 0014 Либонь, за Деція-царя
 399В 0039 За тим апостолом святим
 400В 0040 За матерями.
- 401В 0020 За маслак смердячий;
 403В 0001 І йоти кривди за собою!
 405В 0008 Волочуся за тобою
 405В 0029 Волочуся за тобою
 406В 0001 Бахурую за [тобою?]
 407В 0002 У холодочку за снопом
 411В 0007 Або б за валом утопивсь
 412В 0032 За всіх скорбящая, ридаю,
 413В 0021 Хіба... Ще ж смерть не за плечима.
 413В 0029 За струг, сердега, не береться.
 414В 0012 Йому я стану за дитину
 415В 0010 І ти, сердешная, за сином
 417В 0007 А гость за нею, і в ярочку
 417В 0031 І за повінчання оддать.
 419В 0006 І мовчки за старим пішла
 419В 0049 За нас святая розп'ялась!
 421В 0038 На теє дивляться. За ними
 423В 0022 І за святим своїм пішла
 423В 0036 За золотого за гіркого,
 423В 0036 За золотого за гіркого,
 424В 0004 А твій меж люде. А за ним,
 424В 0005 За сином праведним своїм,
 426В 0037 І недобитая за сином
 427В 0027 За волю розп'ятого мужа
 427В 0030 За волю розп'ятого мужа
 427В 0035 За нас, святая, розп'ялась!
 427В 0038 За нас, лукавих, розп'ялась!
 428В 0028 За правду стать! за правду згинуть!
 428В 0028 За правду стать! за правду згинуть!
 428В 0031 За правду стать! за правду згинуть!
 428В 0031 За правду стать! за правду згинуть!
 438В 0012 За що тебе, світе-брате,
 438В 0022 За що тебе, світе-брате,
- ЗАБАВЛЯВ 1**
- 428В 0002 А Йосип сина забавляв
- ЗАБАВЛЯЄ 2**
- 352А 0012 Себе забавляє
 396В 0003 Під хатою, і забавляє
- ЗАБАВЛЯЛИСЬ 1**
- 347В 0012 Та мною, дурні, забавлялись,
- ЗАБАЖАЛОСЬ 1**
- 351В 0040 Чорнобривки забажалось!..
- ЗАБАНДЮРИЛОСЬ 1**
- 373В 0015 А забандюрилось самому
- ЗАБАРИВСЯ 1**
- 378А 0016 Де ти забарився?

ЗАБАРИЛАСЬ 4

323A 0030 Ти сьогодні забарилась»
 331A 0018 Я сьогодні забарилась
 405B 0023 Де ти в чорта забарилась
 405B 0039 Де ти в чорта забарилась

ЗАБАЧИТЬ 1

356B 0013 Як флаг забачить! дома пан!

ЗАБИВАЛИ 1

413A 0048 Кілок забивали.

ЗАБИЛИ 2

378A 0005 В кайдани забили,
 343B 0034 Забили в скрепицю

ЗАБІЛІЛА 1

375A 0043 Знову забіліла

ЗАБЛУДИЛА 2

402A 0040 Де ж ти була, що заблудила?
 338B 0032 Та у кошари заблудила

ЗАБРАЛА 1

380B 0004 Все дитиночка забрала

ЗАБРАЛИ 2

379A 0048 І свічі забрали
 443B 0002 А хлопців в некрути забрали

ЗАБРЕХАВСЯ 1

304A 0023 Я щось дуже забрехався;

ЗАБРЯЗКАЛИ 1

400B 0041 Забрязкали тяжкі окови

ЗАБРЯЗКОТАВ 1

377B 0045 Забрязкотав кайданами,

ЗАБУВ 1

345A 0005 Серце не заснуло – я вас не забув;

ЗАБУВАЄ 1

296A 0016 Її чорноброву, її забуває

ЗАБУВАЛИ 1

325A 0001 Щоб не забували ляха проклинать

ЗАБУВАЮ 1

325A 0022 Я все забуваю,

ЗАБУДЕ 2

304A 0006 Зав'яне, загине, серце ж не
 забуде,
 391A 0017 Як забуде пом'янути

ЗАБУДЕМ 1

301A 0012 Повік не забудем!..

ЗАБУДЕТЬСЯ 1

319B 0025 То й так забудеться колись

ЗАБУДЕШ 1

372A 0022 Забудеш, Ярино,

ЗАБУДУ 1

407A 0002 Бо забуду.

ЗАБУЛА 7

344A 0034 Знать, забула, що колись же
 399A 0020 Уже забула говорить
 400A 0023 Як у раї, все забула,
 402A 0038 Уже забула й говорить...
 410A 0007 Мов у раї. Все забула
 412A 0016 Чи ти не забула?
 351B 0036 Отже, далєбі, забула...

ЗАБУЛИ 4

365A 0017 І забули теплий попіл
 365A 0026 І забули невольники,
 334B 0010 Кияне бачили та й ті забули.
 339B 0026 А може, й чули, та забули

ЗАБУТОМУ 1

381A 0010 В забутому краю,

ЗАВАДИЛА 1

421B 0027 Швидка завадила тобі?

ЗАВАДИЛО 1

352B 0045 Щоб не завадило, буває!..

ЗАВАДИТЬ 1

345B 0035 І кому завадить

ЗАВАДЯТЬ 1

322A 0027 Кому не завадять

ЗАВАЛИЛИ 1

388A 0015 Колись завалили

ЗАВДАВАЛИ 2

377A 0031 В тяжкую роботу завдавали.
 331B 0015 Ляхи нашим завдавали,

ЗАВДАВАТИ 1

335B 0003 Серцю жалю завдавати

ЗАВДАЄ 2

296A 0017 Журись каже; думка жалю завдає
 338B 0048 А тільки жалю завдає

ЗАВДАЛА 1

384A 0022 Вже ж і в крепость завдала

ЗАВДАЮТЬ 1

405A 0007 Що, добре наші завдають?

ЗАВЕРТАЮСЬ 1

361A 0028 От я завертаюсь

ЗАВЕРТАЮТЬ 1

379A 0044 І в Січ завертають.

ЗАВЗЯТИЙ 3

317A 0001 Наш завзятий Головатий

317A 0018 Наш завзятий Головатий

326A 0012 Ото-бо завзятий!

ЗАВЗЯТІ 1

327A 0013 Яremo, завзяті!

ЗАВЗЯТО 1

376B 0043 Попились завзято

ЗАВИВАЛИ 1

333B 0044 Стогнали дзвони, завивали,

ЗАВИДУЄ 1

321A 0019 Хто сироті завидує

ЗАВІТ 1

352B 0014 За той завіт, і за ківот,

ЗАВОДУ 1

403A 0024 У нас дітей нема й заводу...

ЗАВОРУШИЛОСЬ 2

386A 0044 Знов заворушилось

387A 0005 Знов заворушилось

ЗАВТРА 11

333A 0016 Що вже їм завтра не вставать

371A 0050 Бо завтра рано треба встать

372A 0018 Я завтра покину...

372A 0037 Од вас завтра... а приїду...

372A 0046 Ти завтра покинеш

407A 0027 Навариш завтра мамалиги?

320B 0020 А ти завтра ранесенько

325B 0043 А ти завтра ранесенько

350B 0010 Підеш завтра погуляти

372B 0016 Люде добрі... Завтра рано

372B 0032 Люде добрі... Завтра рано

ЗАВЧЕСТЯ 1

351B 0024 Отойді було завчестя...

ЗАВ'ЯЗАЛИ 1

388B 0033 Навік світ божий зав'язали.

ЗАВ'ЯНЕ 3

304A 0006 Зав'яне, загине, серце ж не забуде,

345B 0030 А то й поезія зав'яне,

388B 0015 Зав'яне марно у палатах

ЗАГАДАЮ 1

341B 0043 А як загадаю, нагадаю,

ЗАГАС 1

348B 0034 Загас пожар, уже світало,

ЗАГАТИТЬ 1

324A 0045 Не встане Богун загатить

ЗАГИНЕ 8

302A 0024 Нехай він лютує, поки сам загине

303A 0019 Нехай же лютує, поки сам загине

304A 0005 Вас лихо спіткає,— загине вона,

304A 0006 Зав'яне, загине, серце ж не забуде,

319A 0002 Не вмре, не загине;

404A 0006 Де-небудь загине.

333B 0021 Загине все, і сам загинеш

334B 0036 Загине все і сам загинеш

ЗАГИНЕШ 2

333B 0021 Загине все, і сам загинеш

334B 0036 Загине все і сам загинеш

ЗАГИНУ 11

343A 0028 Поки не загину.

345A 0007 Буду вам співати, поки не загину...

372A 0020 Де-небудь загину,

379A 0008 Я там не загину,

404A 0024 Отак де-небудь і загину

409A 0003 Чи так і загину?!

338B 0016 Тут і загину!

362B 0030 Нехай я загину

365B 0014 Отак і загину,

434B 0015 Нехай сама собі загину!

434B 0031 Загинув ладо, й я загину.

ЗАГИНУВ 3

378A 0045 Подивіться: я загинув,

378A 0046 Навіки загинув.

434B 0031 Загинув ладо, й я загину.

ЗАГИНУТИ 1

338B 0045 Загинути в неволі.

ЗАГИНУТЬ 1

392A 0003 Чи жить, чи загинуть...

ЗАГЛЯДАЄ 5

317B 0015 В вікно заглядає

317B 0029 В вікно заглядає.

318В 0001 Заглядає... не вигляне
318В 0014 В вікно заглядає
318В 0015 Заглядає, не вигляне

ЗАГЛЯДАЙ 1

317В 0016 Не заглядай, не вигляне

ЗАГОВОРИЛИ 1

391В 0010 Заговорили щось погане,

ЗАГОВОРИТЬ 4

346А 0040 Як брат заговорить,
385В 0033 Твої думи, заговори[ть]...
386В 0004 Хто з тобою заговори[ть],
386В 0029 Хто з тобою заговорить,

ЗАГОВОРИШ 1

368А 0007 Тихо заговориш,

ЗАГОЇТЬ 1

327А 0038 Серденько загоїть

ЗАГОЛИЛИ 2

358В 0026 Та й заголили в москалі!
358В 0030 Та й заголили в москалі!

ЗАГОЛОСИТЬ 1

373А 0020 То знов заголосить!

ЗАГРАВ 1

342А 0029 Заграв би вам, та, бачите,

ЗАГРАЄ 1

300А 0002 З журби як заграє.

ЗАГРАЙ 2

342А 0020 Заграй нам що-небудь:
342А 0025 Заграй же нам яку-небудь!»

ЗАГРАЛО 1

318А 0015 Заграло, сказало

ЗАГРАТЬ 4

342А 0047 Що б вам заграсть?.. Постривайте...
349А 0039 Що б вам заграсть? постривайте...
349А 0041 Що б вам заграсть? постривайте
349А 0043 Що б вам заграсть? постривайте

ЗАГРІБАЙ 1

327А 0043 Загрібай, мамо, жар, жар

ЗАГУЛИ 2

323В 0005 Гусла загули
336В 0011 Загули великі дзвони,

ЗАГУЛЯЛИ 1

326А 0007 Гуляй!» – загуляли

ЗАДАВИЛИ 2

390А 0017 Вдову задавили
413А 0044 Чорти задавили.

ЗАДАЄ 2

295А 0002 Журись»,– думка каже, жалю
задає
295А 0010 Журись»,– каже думка, жалю
задає

ЗАДЗВЕНІЛИ 1

295А 0013 Задзвеніли дзвони

ЗАДЗВОНИЛИ 4

364А 0022 Задзвонили в усі дзвони
364А 0023 Задзвонили у Констанці
349В 0024 Тихо задзвонили
391В 0008 І задзвонили вранці-рано

ЗАДЗВОНЯТЬ 1

324А 0015 підкрадемося та послухаєм, а тим
часом задзвонять

ЗАДИВЛЯТЬСЯ 2

306А 0011 Задивляться чорноброві:
308А 0005 Задивляться чорноброві:

ЗАДРІМА 1

351А 0027 Та й задріма,– поки небо

ЗАДРІМАЛА 2

315В 0012 Втомилася та й задрімала.
315В 0038 Втомилася та й задрімала.

ЗАДУМАВШИСЬ 2

345А 0031 Замість Гриця, задумавшись,
388В 0021 Якося, задумавшись, пішла,

ЗАДУМАЛАСЬ 2

358В 0036 Заду[малась]
358В 0038 Прошептала, задумалась

ЗАДУШИЛИ 1

390А 0016 Вдову заду[шили]

ЗАДУШИТЬ 1

405А 0039 Щоб задушити! Бо як узяв

ЗАЖУРИВСЯ 1

299А 0041 Сидить кобзар, зажурився,

ЗАЖУРИВСЬ 1

314В 0004 І гай зелений зажурився

ЗАЖУРИЛАСЬ 2

336В 0015 Зажурилась Катерина,
369В 0019 Зажурилась дівчинонька

ЗАЖУРИЛИСЬ 1

362A 0025 Зажурились козаченьки

ЗАЖУРИТЬСЯ 2

372B 0012 Та іноді й зажурилась

372B 0027 Та іноді й зажурилась

ЗАЖУРЮСЯ 2

379B 0027 любові... зажурюся

379B 0028 Мені її, і зажурюся

ЗАЗДРИЙ 1

361B 0026 А туман, мов ворог заздрий

ЗАЗИРАЄ 1

415B 0013 Тобі вже зазирає в очі

ЗАЇХАВ 3

325B 0003 Заїхав я у Чигирин,

328B 0045 Заїхав я у Чигирин

329B 0011 Заїхав я у Чигирин

ЗАЙВОГО 1

335A 0025 Зайвого з обозу

ЗАЙДЕ 1

346A 0035 Воно не зна, що як зайде

ЗАЙМАВ 1

362B 0025 Щоб не займав моїх діток

ЗАЙМАЙ 1401A 0025 Смирись перед Богом, людей не
займай,**ЗАЙНЯЛА 1**

415B 0030 Козу з-під гаю зайняла,

ЗАЙНЯЛАСЬ 1

417B 0004 На небі ясно зайнялась.

ЗАЙНЯЛИСЯ 1

359B 0001 Аж глядь, палати зайнялися

ЗАЙНЯЛИСЬ 3

324B 0018 Не чуть нічого – зайнялись

328B 0010 Зайнялись

359B 0002 Аж глядь, палати зайнялись

ЗАЙШЛА 5

325B 0019 Зайшла в Чигрин до нас, убогих,

329B 0017 Що в монастир зайшла сестра,

329B 0022 Зайшла до нас, до нас убогих

388B 0022 Та аж за шлях собі зайшла,

428B 0025 Зайшла благать благого Бога

ЗАКАБЛУКИ 1

334B 0020 А вони ж тіі закаблуки

ЗАКВІТЧАЛИСЬ 3

393A 0044 І дівчата завітчались

394A 0033 І дівчата завітчались

395A 0033 І дівчата завітчались

ЗАКВІТЧАНА 1

415B 0023 Заквітчана, а Йордан

ЗАКВІТЧАНЕ 1

432B 0006 Пита завітчане дівча

ЗАКВІТЧАНЕЄ 1

432B 0005 Дівча завітчанеє спить

ЗАКЛИКАЄ 1

386A 0011 На двір закликає

ЗАКЛИКАЮ 1

362A 0016 Та дружечок закликаю.

ЗАКЛИНАЄ 1

413A 0006 Просить, закликає.

ЗАКЛЮНУВСЯ 2

415B 0005 Огонь заклунувся вже, годі

429B 0020 Огонь заклунувся вже... годі!

ЗАКЛЯТА 2

398A 0021 Осика заклята,

414A 0004 Осика заклята.

ЗАКЛЯТИЙ 3

395B 0009 Неначе заклятий, дивлюся

395B 0011 Меж ними, заклятий, дивлюся

395B 0015 Між ними заклятий. Дивлюся

ЗАКЛЯТИХ 1

351A 0025 Із рук матері заклятих

ЗАКОЛОВ 1

377B 0022 Що заколов пана.

ЗАКОН 3

419B 0022 Сказав мені. Святий закон

419B 0024 Возобновлять закон Мойсея

441B 0010 А чабанам кує закон

ЗАКОНАМИ 2

441B 0004 З дружинами, законами, з мечем

441B 0005 З законами, з мечем, з катанами

ЗАКОНИ 2

358B 0019 З народом дієте... Закони

358B 0020 З братами дієте... Закони

ЗАКОНУ 1

398В 0035 І все по закону...

ЗАКОХАЛАСЬ 1

336В 0002 Та з Іваном закохалась.

ЗАКРЕПОСТИЛА 1

380А 0011 Люд закрепустила.

ЗАКРИВАЄ 3

361В 0010 І закриває мов [?] стінами

361В 0028 Море закри[ває]

361В 0029 Закриває море

ЗАКРИЛА 2

322В 0034 Нагадала та й закрила

326В 0044 Нагадала, та й закрила

ЗАКРИЧАВ 1

412А 0013 І на неї... Та й закричав:

ЗАКРУТИЛИ 1

360В 0041 Назад руки закрутили

ЗАКРЯКАЛИ 1

302А 0016 Закрякали гайворони

ЗАКУВАЛА 2

295А 0011 Закувала зузуленька

365В 0001 Закувала зозуленька

ЗАКУВАЛИ 4

380А 0023 В путо закували!

391А 0008 Закували.

376В 0044 Судовики. Закували

391В 0041 В кайдани добре закували,

ЗАКУЙ 1

381В 0036 В дулевину себе закуй

ЗАКУРИТЬ 1

325А 0053 Так закуриць: гнилий Тікач

ЗАЛАТАЄ 1

429В 0003 І залатає, та й сидить

ЗАЛИЛИСЯ 1

355В 0026 Стежки-доріжки залилися,

ЗАЛІЗА 1

441В 0011 З заліза, і в широкополій

ЗАЛІЗАХ 1

377В 0020 В залізах пізнала,

ЗАЛІЗІ 1

355А 0016 В залізі руки принести

ЗАЛІЗНЯК 4

325А 0002 Де Залізняк, щира душа

333А 0001 йде, бачиш, Залізняк Чорним шляхом з гайдамаками

333А 0021 Залізняк де, душа щира

337А 0013 Ото Гонта та Залізняк

ЗАЛІЗНЯКА 1

327А 0050 Щоб не сердить Залізняка

ЗАЛІЗОМ 1

378А 0004 Гарячим залізом випікали,

ЗАЛОСКОЧЕШ 2

396А 0006 А й залоскочеш

396А 0008 А ти й залоскочеш

ЗАЛОСКОЧИ 3

396А 0009 Залоскочи ж, моя доню

397А 0004 Залоскочи ж, моя доню,

397А 0039 Залоскочи ж, моє серце,

ЗАМАРНЕ 1

415В 0007 Замарне сила пропаде,

ЗАМАХНУВСЯ 1

339А 0003 Та й замахнувся. «Ховай Боже,

ЗАМЕЛИ 1

430В 0020 Та, взявши, в пута замели

ЗАМЕРЗАЮТЬ 1

381А 0022 Замерзають сльози...

ЗАМИКАЙТЕ 1

339А 0026 Замикайте, діти, двері

ЗАМИЛИСЯ 1

383В 0021 Дощем замилися слова

ЗАМИРАЄ 2

320В 0025 Село!.. і серце замирає

320В 0027 Село!.. і серце замирає.

ЗАМІЖ 2

313А 0046 За старого заміж.

346А 0003 Що вже й заміж, коли тес...»

ЗАМІСІВСЬ 1

400В 0052 В болоті крові замісивсь

ЗАМІСТЬ 2

345А 0031 Замість Гриця, задумавшись,

371А 0039 Замість шматка хліба за кухоль береться;

ЗАМІТАТИ 1

438В 0021 Нову хату замітати...

ЗАМКНУВШИ 1

353В 0028 Замкнувши двері за собою.

ЗАМКНУЛИСЬ 2

392В 0042 Замкнулись п'янії, знущались,

393В 0007 Замкнулись п'янії, я бачив.

ЗАМКНУТІ 1

408А 0024 Замкнуті покої,

ЗАМКУ 1

321В 0032 Княгиня на замку сидить,

ЗАМОВК 1

313В 0005 Та й замовк, затрусивсь

ЗАМОВКЛА 7

347А 0018 Та й замовкла; під яблуню

374А 0027 Замовкла Ярина;

386А 0042 Та й замовкла... Марко слухав

396А 0027 Та й замовкла русалонька

397А 0024 Та й замовкла русалонька

398А 0007 Та й замовкла русалонька

409А 0004 Та й замовкла, мов заснула.

ЗАМОВКНЕ 1

373А 0019 То замовкне... поцілує,

ЗАМОВЛЯЛА 2

376А 0002 Пристріт замовляла,

382А 0013 Пристріт замовляла

ЗАМОРДУВАЛИ 3

334А 0006 Пси замордували?

332В 0007 Замордували, розп'яли

393В 0001 Поки її замордували,

ЗАМУРОВАЛИ 1

378А 0007 І замуrowали».

ЗАМУЧЕНА 1

380В 0006 І ходиш ти замучена,

ЗАМУЧЕНИЙ 2

366А 0037 Народ замучений. І диво

367А 0024 Народ замучений – і диво,

ЗАНАПАСТИВ 2

408А 0009 Занапастив... А з дочкою!..

374В 0038 Занапастив, навіжений

ЗАНАПАСТИЛА 4

305А 0018 Так занапастила

306А 0018 Так занапастила

308А 0015 Так занапастила

310А 0001 Там занапастила

ЗАНАПАСТИЛАСЯ 2

384В 0002 Занапастилася, звелась

385В 0004 Занапастилася, звелась,

ЗАНАПАСТИТЬ 1

380В 0025 Занапастить в світі

ЗАНЕДУЖАВ 2

371А 0042 Нічого не хоче! чи не занедужав?

372А 0028 А він занедужав,

ЗАНЕДУЖАЛА 1

329В 0029 Та й занедужала. Лежала

ЗАНЕДУЖАЛА-ЛЕЖАЛА 1

325В 0026 І занедужала-лежала

ЗАНЕСЕ 3

368А 0016 А там і слід мій занесе

372В 0018 І занесе снігом білим

372В 0034 І занесе снігом білим

ЗАНЕСЛА 1

314В 0005 Ти й те з собою занесла

ЗАНЕСЛО 4

328А 0021 Поки їх снігом занесло.

339А 0024 Аж поки снігом занесло

383В 0007 Носило всюди – занесло

384В 0015 Носило всюди, занесло

ЗАНЕХАЄШ 1

351А 0018 Мене занехасш?!

ЗАНЕХАЙТЬ 1

350А 0022 Мене занехайть?!

ЗАНЕХАЯЛИ 1

334В 0012 Все занехаяли діти ледачі,

ЗАНІВЕЧИВ 1

346В 0040 Я сам занівечив свій вік,

ЗАНІМІЛА 3

386А 0040 Та й заніміла

387А 0004 Та й заніміла

387А 0014 Та й заніміла.

ЗАПАЛИЛА 2

360А 0030 Змія хату запалила

380А 0003 Вночі запалила.

ЗАПАЛИЛИ 5

332В 0022 Прийшли ляхи і запалили

332В 0023 Прийшли ксьондзи і запалили
340В 0030 Хату запалили!
348В 0027 Палати білі запалили,
354В 0007 І запалили!

ЗАПАЛИШ 1

439В 0017 Запалиш рай той самотний!

ЗАПАЛУ 1

377В 0041 Просто з запалу та й годі...

ЗАПАС 1

391В 0042 Переголили про запас...

ЗАПЕКЛА 3

319В 0021 Неначе ззага запекла
320В 0003 Неначе ззага запекла
320В 0004 Неначе згага запекла

ЗАПЕКЛАСЬ 2

325В 0025 Та тільки сонцем запеклась
329В 0028 Та тільки сонцем запеклась,

ЗАПЕКЛИСЯ 1

373А 0016 В серці запеклися!

ЗАПЕКЛІ 3

323А 0043 Хоч і запеклі, «що тепер!
331А 0023 Хоч і запеклі. «Що ж тепер!
435В 0025 Глибокіі запеклі рани

ЗАПЕКЛОСЬ 3

316В 0020 І серце тяжко запеклось
316В 0025 І серце тяжко запеклось
317В 0004 І серце тяжко запеклось

ЗАПЕНИЛАСЬ 1

384А 0015 То вже запенилась!

ЗАПЕРЛИ 1

430В 0030 Заперли в щелепи удили

ЗАПЕРЛИСЬ 1

326А 0016 Заперлись прокляті!»

ЗАПЕРШИСЯ 2

387В 0025 Запершися собі в палатах,
387В 0031 Запершися собі в палатах,

ЗАПИСАНО 1

335А 0012 Записано.– Ну, Галайдо,

ЗАПISУЙ 2

341В 0046 Та все записуй, мій єдиний,
344В 0037 Я вбив його. Не записуй,

ЗАПИТАЄ 1

343А 0022 Петро запитас.

ЗАПИШИ 2

335А 0005 Запиши, Миколо,
335А 0009 Запиши Бідою.

ЗАПІЧКУ 2

300А 0006 Сидить, діти, у запічку,
404А 0043 А в запічку діти.

ЗАПЛАКАВ 10

326А 0041 Та й заплакав; всі танцюють,
334А 0011 Пусти мене.– Та й заплакав.
345А 0012 Та й заплакав.
373А 0037 Та й заплакав... «Зброе моя!
374А 0005 І старий заплакав,
374А 0024 Старий сказав та й заплакав.
375А 0002 Згадав та й заплакав
334В 0037 Чернець заплакав, застогнав,
349В 0027 Вперше зроду я заплакав,
401В 0006 І ніби заплакав

ЗАПЛАКАЛА 12

316А 0007 Пала, стала, заплакала
346А 0014 Заплакала мати.
347А 0020 Заплакала, як дитина
348А 0034 А Мар'яна заплакала,
350А 0004 Заридала, заплакала
350А 0005 Заплакала, заридала
373А 0009 І заплакала Ярина,
374А 0041 Заплакала знову...
411А 0028 Заплакала... І жаль їй стало,
331В 0036 Заплакала з ними!...
365В 0003 Заплакала дівчинонька
401В 0033 І ти заплакала тоді,

ЗАПЛАЧЕ 9

300А 0022 Заплаче серденько...
301А 0008 Згада та й заплаче!
303А 0003 Злодій заплаче, дарма що злодій,
303А 0025 Заплаче злодій, лютий злодій.
346А 0015 Тепер мати не заплаче,
398А 0019 І помолиться, й заплаче,
401А 0022 І заплаче, помолиться
410А 0029 Та й заплаче, отак вона
428В 0046 Й вона заплач[е], ідучи

ЗАПЛАЧЕШ 1

428В 0045 І ти заплачеш, ідучи

ЗАПЛАЧТЕ 1

401А 0011 Озовітєся ж, заплачте,

ЗАПЛАЧУ 5

319А 0046 Нехай я заплачу,
372А 0008 Заплачу, ей-богу,

362В 0029 І заплачу... Боже милий!
382В 0026 Осяде душу, аж заплачу...
395В 0027 А іноді то ще й заплачу,

ЗАПЛАЧУТЬ 3

315А 0016 А дружки заплачуть,
316А 0020 А дружки заплачуть
368А 0011 І очі заплачуть.

ЗАПЛЮЩИВШИ 2

323В 0012 Як же його вірить, заплющивши
очі?
327В 0013 Як же його вірить, заплющивши
очі?

ЗАПЛЮЩИВШИСЬ 1

376А 0015 Заплющившись, з торбинками.

ЗАПОВІДЬ 1

398В 0019 Святую заповідь його!

ЗАПОРОЖЕЦЬ 1

333В 0009 Семен Палій, запорожець

ЗАПОРОЖЖЯ 4

372А 0039 Вже не братом, з Запорожжя,
379А 0007 А я піду в Запорожжя.
380А 0040 Згадували Запорожжя,
331В 0003 На нове вбоге Запорожжя.

ЗАПОРОЖЦІ 5

318А 0022 Не вернуться запорожці,
321А 0015 Висипали запорожці
332А 0014 сидить сліпий кобзар. Кругом його
запорожці
331В 0023 Запорожці чули
331В 0030 Чули, чули запорожці,

ЗАПОРОЖЦЯМ 1

354А 0004 Що не дав ти запорожцям

ЗАПОРОЗЬКІ 1

380А 0008 І як степи запорозькі

ЗАПОРОЗЬКУ 1

373А 0032 Запорозьку зброю

ЗАПРИСЯГЛА 1

391В 0024 Заприсягла... Питає суд:

ЗАПРОДАВ 1

313В 0001 Бо запродав гетьман

ЗАПРОДАНИ 1

398А 0036 Їх вже душі запродані,

ЗАПРОДУЄ 2

323В 0037 Князь радіє, запродує
327В 0038 Князь радіє, запродує

ЗАРАЗ 4

361А 0018 І всі зара[з] поставали
410А 0022 Зараз оддавала;
391В 0038 І зараз в Київ одвезли.
419В 0003 Марія зараз заходилась

ЗАРАНИ 2

382В 0014 Або ножа, а то б зарані
382В 0019 Або ножа, а то б зарані

ЗАРЕВЛА 4

333В 0037 Поки гармата заревла
391В 0028 Громада разом заревла.
440В 0036 У сінях царських. Заревла
441В 0020 У сінях царських. Заревла

ЗАРЕВЛИ 1

441В 0018 У сінях царських. Заревли

ЗАРЕГОТАЛАСЬ 1

315А 0027 І зареготалась

ЗАРЕГОТАЛИСЬ 1

397А 0036 Та й зареготались

ЗАРЕКЛАСЬ 1

338В 0033 І вдруге пити зареклась.

ЗАРИДАВ 2

358В 0012 І заридав би, заридав,
358В 0012 І заридав би, заридав,

ЗАРИДАЛА 6

350А 0004 Заридала, заплакала
350А 0005 Заплакала, заридала
403А 0026 І тяжко, тяжко заридала.
388В 0026 Та й заридала,— похилилась,
401В 0034 Ти страшно-тяжко заридала
423В 0011 Та й заридала. Полились

ЗАРИДАЛИ 2

374А 0019 Разом заридали.
328В 0021 Знову заридали.

ЗАРИДАЛО 1

437В 0016 Аж заридало, потряслось,

ЗАРІЗАВ 2

328А 0027 Я дітей зарізавав, горе! моє горе!
349В 0011 І зарізавав би... та диво

ЗАРІЗАЛИ 1

424В 0026 Її зарізали в тюрмі.

- ЗАРІЗАТЬ 1**
349В 0009 Думав сам себе зарізать,
- ЗАРІЗАТЬСЯ 1**
349В 0017 Щоб зарізатися... дивлюся,
- ЗАРОБИТЬ 2**
371А 0008 Бо хто не вміє заробить,
422В 0002 Щоб хоч козу ту заробить
- ЗАРОБИШ 3**
371А 0017 Коли заробиш, принесеш,
371А 0018 А не заробиш, поживеш
382А 0010 Коли заробиш, принесеш
- ЗАРОБІТКИ 1**
380В 0001 На заробітки, в москалі
- ЗАРОБЛЕНИМ 1**
409В 0013 Добром заробленим підбитим
- ЗАРОБЛЮ 1**
369В 0023 Зароблю я, мамо, на кісники,
- ЗАРОБЛЯЄ 1**
347А 0029 Гроші заробляє,
- ЗАРОБЛЯЛА 2**
362В 0018 На свічечку заробляла
362В 0019 На свічку Богу заробляла
- ЗАРОБЛЯТЬ 2**
339В 0018 І легше буде зароблять
339В 0019 То легше буде й зароблять
- ЗАРУЧЕНУ 1**
418В 0025 Тебе заручену веде
- ЗАРУЧИЛИ 2**
363А 0010 З іншим заручили...
363А 0012 З іншим заручили...
- ЗАСАДИЛИ 1**
389А 0009 Чи то засадили
- ЗАСВАТАВ 1**
388В 0010 І генерал її засватав
- ЗАСВАТАНИЙ 1**
406В 0029 Уже засватаний, жонатий
- ЗАСВАТАНІ 1**
348В 0008 Засватані, весілля ждуть,
- ЗАСВІТИТЬ 1**
381А 0037 І засвітить огонь чистий,
- ЗАСИЛАВ 1**
342В 0013 Бо я вже двічі засилав
- ЗАСИПАЮ 1**
326А 0026 Порох засипаю...
- ЗАСИПЛЮТЬ 2**
321А 0017 Поки попи не засиплють
321А 0026 Поки, поки... не засиплють
- ЗАСИХАЄ 1**
381А 0021 Серце в'яне, засихає,
- ЗАСИХАЛА 4**
393А 0021 В'яла, в'яла, засихала,
394А 0016 В'яла, в'яла, засихала
394А 0018 В'яла, в'яла, засихала,
395А 0010 В'яла, в'яла, засихала,
- ЗАСІК 1**
407А 0005 Та в засік ховала,
- ЗАСІЯЛИ 1**
401А 0001 А дівчата засіяли
- ЗАСІЯНА 1**
437В 0021 Розорана, засіяна
- ЗАСІЯНЕ 1**
437В 0010 Білим трупом засіяне,
- ЗАСІЯНО 1**
436В 0013 Поорано, засіяно
- ЗАСМІЄТЬСЯ 1**
311А 0041 Заспіває, засміється,
- ЗАСМІЯВСЯ 1**
386А 0020 До діда в гості. Засміявся
- ЗАСМІЯВСЬ 1**
386А 0022 До діда в гості. Засміявсь
- ЗАСМІЯЛАСЬ 1**
382А 0024 Я глянула, засміялась...
- ЗАСНЕМО 2**
324А 0024 заснемо.
324А 0025 Справді заснемо, співай яку-небудь.
- ЗАСНУ 1**
392В 0026 На таке погане, що так і засну,
- ЗАСНУВ 2**
412А 0023 Заснув ворог перед нею,
392В 0029 На таке погане, що так і заснув,

ЗАСНУЛА 4

- 346A 0010 Навік не заснула?
 347A 0013 Як мати заснула,
 406A 0039 Та й заснула! Якби була
 409A 0004 Та й замовкла, мов заснула.

ЗАСНУЛО 2

- 345A 0005 Серце не заснуло – я вас не забув;
 316B 0002 Навіки за[снуло]

ЗАСНУТИ 7

- 391A 0031 І заснути навік-віки
 391A 0033 І заснути навік-віки
 405B 0019 З похмілля заснути
 405B 0020 Навіки заснути
 405B 0021 З дороги заснути
 405B 0038 З похмілля заснути
 406B 0009 З дороги заснути

ЗАСНУТЬ 1

- 304A 0011 Нудить білим світом, не хоче
 заснуть.

ЗАСОХЛИ 1

- 390B 0047 Засохли губи, впали очі...

ЗАСОХЛУ 1

- 435B 0014 Засохлу кров його. Отру

ЗАСОХНЕ 1

- 388B 0016 Засохне молодість моя!..

ЗАСОХШУ 1

- 435B 0024 Засохшу кров їм обітру

ЗАСПАНИ 2

- 361B 0034 І небо невмите, і заспані зорі
 361B 0035 І небо невмите, і заспані хвили

ЗАСПІВАВ 1

- 319A 0023 Заспівав би – був голосок,

ЗАСПІВАЄ 12

- 311A 0017 Сяде собі, заспіває
 311A 0019 Заспіває та й згадає,
 311A 0025 Заспіває весільної,
 311A 0037 Тяжко-важко заспіває,
 311A 0041 Заспіває, засміється,
 320A 0002 Гриця заспіває,
 346A 0016 Та й не заспіває;
 346A 0038 Петрусь заспіває,
 348A 0048 Заспіває, опиниться,
 375B 0011 Заспіває, мов та мати,
 381B 0012 І заспіває... хоч не вмів
 381B 0013 І заспіває... як умів

ЗАСПІВАЄМ 4

- 296A 0021 Веселої заспіваєм
 443B 0027 І тихо, тихо заспіваєм.
 443B 0029 І веселенько заспіваєм.
 443B 0033 І веселенько заспіваєм.

ЗАСПІВАЙ 2

- 337A 0027 А де ж Волох? Заспівай лиш
 415B 0017 Лілеями і заспівай,

ЗАСПІВАЛА 10

- 313A 0015 В степу заспівала
 313A 0021 В степу заспівала...
 313A 0050 В степу заспівала
 314A 0005 В степу заспівала...
 314A 0039 В степу заспівала
 314A 0043 В степу заспівала
 316A 0008 І... і заспівала
 347A 0017 Сама заспівала
 348A 0044 Постривайте... заспівала
 426B 0039 І заспівала

ЗАСПІВАЛИ 1

- 377B 0049 Приїхали.– Заспівали

ЗАСПІВАЛО 1

- 304A 0012 Воно б не журилось, воно б
 заспівало,

ЗАСПІВАТЬ 1

- 387B 0017 І тихо, тихо заспівають

ЗАСПІВАЮ 2

- 370B 0027 Пісеньку заспіваю
 370B 0028 Та пісеньку заспіваю

ЗАСПІВАЮТЬ 2

- 313A 0037 Нехай попи заспівають,
 315A 0015 Нехай попи заспівають,

ЗАСТАВ 1

- 373A 0024 Застав батько в хаті!

ЗАСТАВЛЯЄ 1

- 368A 0044 І жидові заставляє

ЗАСТЕЛЕ 2

- 361B 0018 Пок[и] туман не за[стеле]
 361B 0019 Пок[и] туман н[е] застеле

ЗАСТЕЛЯЄ 1

- 334B 0018 А шовками застеляє

ЗАСТИЛАЄ 1

- 335B 0004 І єдвабом застилає

ЗАСТОГНАВ 4

333В 0022 І старець тяжко застогнав!
333В 0041 Та щось промовив, застогнав
334В 0037 Чернець заплакав, застогнав,
376В 0039 Застогнав поганий.

ЗАСТОГНАЛА 1

383А 0007 О!.. Чуєте!.. застогнала

ЗАСТРИБАЄ 1

409В 0020 Із гаю полем застрибає

ЗАСТРЯЛИ 1

350В 0021 Коли не в наймах де застряли

ЗАСТУПАМИ 1

361А 0033 З заступами на лінію

ЗАСТУПИЛА 2

381А 0027 Хмара сонце заступила,
389В 0031 Щоб заступила, щоб спасла,

ЗАСТУПИЛИ 1

403А 0034 Аж поки хмари заступили.

ЗАСТУПИЛО 1

375А 0027 І світ заступило.

ЗАСТУПИТЬ 2

374А 0016 Нехай тебе Бог заступить!»
393В 0021 І хто заступить, хто прикриє

ЗАСТУПІТЕ 2

389А 0027 Убогих тихих. Заступіте
389А 0028 На волю тихих. Заступіте

ЗАСТУПОМ 1

370В 0010 Холера з заступом ходила

ЗАСХЛА 1

384В 0011 Не допомгло – таки засхла,

ЗАТАНЦЮВАЛИ 1

377В 0050 Та затанцювали

ЗАТЕ 1

401А 0042 Зате він вольний, як козак

ЗАТИХЛИ 1

391В 0018 І всі затихли на минуту.

ЗАТОПИВ 1

369А 0042 І піч затопив,

ЗАТОПИЛА 4

360А 0029 Змія хату затопила
410А 0004 Пустку затопила,

320В 0002 Та у криниці й затопила

366В 0003 І все затопила.

ЗАТОПИЛИ 2

390А 0014 Кров'ю затопили
366В 0004 Тільки то й не затопили,

ЗАТОПИЛО 2

300А 0028 А чи затопило
321А 0011 В Дніпрі гирло затопило.

ЗАТОПИТЬ 3

360В 0016 А пташе царство затопить
360В 0017 Орлине царство затопить
415В 0003 І без води прорве, затопить

ЗАТОПТАЛИ 1

395В 0021 В багно погане затоптали

ЗАТРУСИВСЯ 4

412А 0003 Шепнув та аж затрусився...
313В 0009 Затрусився байрак
313В 0015 Затрусився байрак
313В 0016 За[трусився]

ЗАТРУСИВСЬ 1

313В 0005 Та й замовк, затрусивсь

ЗАТРЯСЛАСЯ 1

383А 0006 Земля затряслася

ЗАТРЯСЛОСЯ 1

325А 0017 Затряслосся, мліло!

ЗАХВАСУВАЛИ 1

376В 0046 Та в тюрму захвасували...

ЗАХОВАВСЬ 2

312А 0012 Старий заховавсь
410В 0019 І знову в хвилі заховавсь...

ЗАХОВАЄШСЯ 1

414В 0035 Ти заховаєшся од спеки

ЗАХОВАЙМОСЬ 1

417В 0025 На улиці. І заховаймося

ЗАХОВАЛА 2

348А 0031 Чом не заховала?
406А 0028 От я заховала

ЗАХОВАЛАСЯ 1

414В 0029 І заховалася в гаю.

ЗАХОВАЛАСЬ 3

368В 0004 Одружилася, заховалась
368В 0005 Одружилась, заховалась

374В 0028 Доля заховалась

ЗАХОВАЛИ 2

325А 0041 Вчора заховали

395В 0022 В багно погане заховали

ЗАХОВАТИСЯ 1

356В 0008 Де заховатися мені

ЗАХОВАТЬСЯ 1

346А 0031 Заховатися од матері,

ЗАХОВАЮТЬ 2

344А 0017 Нехай вкупі заховають...

346А 0018 Поки заховають!»

ЗАХОДИВСЯ 2

421В 0034 А Йосип заходився хату

422В 0024 А Йосип заходився в хаті

ЗАХОДИВСЬ 1

369А 0040 Ой гоп, заходивсь,

ЗАХОДИЛАСЬ 2

371В 0031 Може, сама за[ходилась?]

419В 0003 Марія зараз заходилась

ЗАХОДИЛИСЯ 2

360В 0006 І заходилися гулять,

373В 0024 Знов заходилис[я] у хат[i]

ЗАХОДИЛИСЬ 1

398А 0017 Й заходились гратись

ЗАХОДИМОСЯ 1

345В 0032 Заходімося ж ми знову

ЗАХОЖУСЯ 1

351В 0048 Захожуся коло царів

ЗАХРЯСЛИ 1

334В 0005 Захрясли жидом Хвастівські гори,

ЗАЦВІЛИ 1

320В 0029 Сади вишневі зацвіли.

ЗАЦВІТЕ 2

381В 0016 Зеленим квітом зацвіте

381В 0018 Не раз барвінком зацвіте

ЗАЦЬКУВАЛИ 1

430В 0018 Та, мов ті ловчі, зацькували,

ЗАЧЕРВОНІЄ 1

351А 0028 Не зачервоніє

ЗАЧИНЕНИХ 2

317В 0001 -Гостей зачинених своїх

394В 0009 Коло зачинених дверей

ЗАЧИНИЛИ 4

333В 0004 І знов браму зачинили,

333В 0005 Навік зачинили

334В 0025 І знов браму зачинили,

334В 0026 Навік зачинили

ЗАЧНЕМО 1

312В 0020 А потім жити зачнемо.

ЗАШИЄ 1

429В 0007 Зашиє дірочку; та знову

ЗАЩЕБЕЧУТЬ 1

357В 0026 Защебечуть по-своєму

ЗБЕРУТЬСЯ 3

372В 0014 Зберуться молитися

372В 0015 Зберуться молитись

372В 0031 Зберуться молитись

ЗБИВА 1

304А 0034 Та іней з дерева збива,

ЗБИРАЄ 2

368А 0048 Та й збирає колосочки

380А 0029 Останки збирає

ЗБИРАЛАСЯ 3

300А 0013 Як збиралася громада

301А 0016 Як збиралася громада

355В 0030 Збиралася громадонька

ЗБИРАТИ 1

424В 0035 І ти їх мусила збирати.

ЗБИРАЮТЬ 2

407В 0014 Та йдучи колоски збирають,

407В 0020 Та йдучи колоски збирають,

ЗБИРАЮЧИСЬ 1

303А 0031 Збираючись в люди, людей щоб
любить?

ЗБОКУ 1

351В 0051 І спереду й збоку

ЗБРОЄ 3

373А 0037 Та й заплакав... «Зброє моя!

373А 0038 Зброє золотая!

373А 0041 Послужи ж, моя ти зброє,

ЗБРОЮ 3

373А 0032 Запорозьку зброю

373A 0045 І Ярина дає зброю,
336В 0018 Собі зброю добирає.

ЗБРУЇ 2

336В 0035 На всій збруї, на козацькій
337В 0001 А на збруї, на козацькій

ЗБУДИЛИ 1

355В 0028 Мого сина не збудили.

ЗБУЖУ 4

366А 0020 Огнем збужу їх, напою,
366А 0025 Огнем збужу їх, напою,
366А 0030 Огнем збужу їх, нагодую
366А 0034 Огнем збужу їх.– Отак

ЗБУЛОСЬ 1

420В 0011 І мовить нищечком: – Збулось

ЗВАЛАСЬ 2

383А 0011 То Прісею звалась
341В 0034 Катрусю дівонька звалась)

ЗВАЛИ 3

411А 0003 І відьмою звали!
323В 0034 О звали святою.
327В 0035 І звали святою.

ЗВАЛО 2

323В 0035 Все село святою звало,
327В 0036 Все село святою звало,

ЗВАЛОСЬ 2

348В 0044 Я різав все, що паном звалось
388В 0012 Петрусем звалось, за придане

ЗВЕЛАСЬ 2

384В 0002 Занапастилася, звелась
385В 0004 Занапастилася, звелась,

ЗВЕЛІВ 4

331В 0004 І не звелів бусурменин
331В 0005 Та не звелів бусурменин
352В 0037 Звелів убить його, та й годі,
400В 0023 Звелів везти із Сіракузів

ЗВЕРНЕ 3

311А 0002 А на сльози зверне
311А 0026 А на журбу зверне;
311А 0042 А на сльози зверне.

ЗВЕРТАЄ 1

381А 0040 Звертає на лихо.

ЗВЕСЕЛИЛА 2

395А 0027 Весь гай звеселила...
395А 0044 Аж гай звеселила

ЗВЕСЕЛЯЛА 3

393А 0054 Щоб людей я звеселяла
394А 0039 Щоб людей я звеселяла
395А 0037 Щоб людей я звеселяла

ЗВЕЧОРА 1

404В 0011 І вдень, і звечора, і рано

ЗВИЧАЙНЕ 4

401А 0036 Звичайне, вольнії, співали.
345В 0014 Звичайне нишком), нумо знову
376В 0018 Звичайне, хлопці. А дівчата,
395В 0020 Звичайне, люде, сміючись)

ЗВИЧАЙНІ 1

423В 0032 Звичайні дітки.

ЗВИЧАЙНО 2

342А 0002 Звичайно – дівчата,
348В 0007 Мене, звичайно, не пізнали),

ЗВИЧАЮ 1

371А 0019 Моє добро; та звичаю

ЗВІЗДА 1

419В 0044 Звізда хвостатая зійшла.

ЗВІР 6

328А 0018 Тільки звір вис, йде в село,
339А 0021 Тільки звір вис по селу,
361А 0043 Мов звір в гаї вис
385А 0029 Мов звір у темнім гаї
372В 0017 Звір у полі, і повіє
372В 0033 Звір в пустині, та повіє

ЗВІРЮКОЮ 2

321А 0009 Синє море звірюкою
430В 0008 З звірюкою лягала спати

ЗВІРЯ 1

430В 0024 Спустила другеє звіря.

ЗВОДЯЧИ 1

388В 0028 Очей не зводячи, згадала

ЗВУТЬ 1

371В 0028 Московкою звуть

ЗВ'ЯЗАЛАСЯ 1

367В 0033 Зв'язалася я, не знали

ЗВ'ЯЗАЛАСЬ 1

367В 0032 Зв'язалась я, не знали

ЗГАГА 1

320В 0004 Неначе згага запекла

ЗГАДА 2

- 301A 0007 Згада козак гетьманщину,
301A 0008 Згада та й заплаче!

ЗГАДАВ 4

- 374A 0052 Згадав Степана молодого,
375A 0001 Згадав свої благі літа,
375A 0002 Згадав та й заплакав
377A 0043 І згадав сирота Степан в неволі

ЗГАДАЄ 10

- 311A 0019 Заспіває та й згадає,
341A 0020 То нікого й кинуть... ніхто не
згадає
348A 0041 Як згадає пана.
350A 0011 То нікого й кинуть, ніхто не
згадає,
385A 0027 І згадає, дякуючи
385A 0028 Згадає їх, дякуючи
326B 0033 За що ж воно її згадає
341B 0016 Колишнє згадає
341B 0017 І вдову згадає
440B 0031 І Самуїла не згадає.

ЗГАДАЄМ 3

- 443B 0026 І, може, давнєє згадаєм
443B 0028 І може, давнєє згадаєм
443B 0030 Дніпро, Україну згадаєм,

ЗГАДАЄШ 3

- 297A 0019 Як коли згадаєш.
298A 0009 Як коли згадаєш.
372A 0021 І ти мене не згадаєш,

ЗГАДАЙ 3

- 302A 0019 Згадай лихо то й байдуже
372B 0026 Отойді згадай в неволі
412B 0035 Сліпцям окраденим. Згадай

ЗГАДАЙМО 1

- 321A 0005 А згадаймо – може, серце

ЗГАДАЙТЕ 1

- 345A 0009 Згадайте про мене, про мою
Мар'яну,

ЗГАДАЛА 9

- 396A 0037 Та й дочку згадала
397A 0026 Та й дочку згадала.
397A 0027 І згадала, як купала
398A 0011 Та й дочку згадала
411A 0027 Ідучи, діточок згадала...
322B 0033 В мундирі згадала.
326B 0043 В мундирі згадала.
358B 0009 А може б, потім і згадала
388B 0028 Очей не зводячи, згадала

ЗГАДАТЬ 2

- 392B 0025 Згадать хоть що-небудь! та оце й
наткнуць
392B 0028 Згадать хоть що-небудь! Та оце й
наткну[в]сь

ЗГАДАЮ 15

- 300A 0021 Як згадаю тебе, краю,
302A 0020 Отож гляну та й згадаю
328A 0031 Згадаю те лихо, шляхи ті безкраї
352A 0010 Сором – як згадаю!
371A 0016 І досі нудно, як згадаю!..
382A 0045 Аж кречаю, як згадаю
382A 0046 Аж злішаю, як згадаю
319B 0016 А я... аж чудно, як згадаю
320B 0017 Може, й я згадаю
342B 0033 Таки й досі не згадаю
343B 0009 Як її згадаю.
343B 0010 Як її згадаю...
345B 0007 Згадаю що, чи що побачу
345B 0008 Згадаю що, чи що набачу
348B 0022 І досі страшно, як згадаю;

ЗГАДАЮТЬ 3

- 326B 0034 За що ж вони тебе згадають
334B 0007 Інколи, інколи ченця згадають,
357B 0028 Дудочку згадають

ЗГАДАЮЧИ 1

- 336A 0017 Серце в'яне, згадаючи

ЗГАДУВАВ 2

- 336B 0026 Щоб згадував Ка[терину]
336B 0027 Щоб згадував на чужині

ЗГАДУВАЛИ 1

- 380A 0040 Згадували Запорожжя,

ЗГАДУВАТЬ 1

- 348B 0040 Такіє згадувать діла...

ЗГАДУЄ 3

- 336A 0003 Може, згадує Ярему,
336A 0004 Згадує і Мліїв,
333B 0013 Та згадує, як то було

ЗГАДУЙТЕ 1

- 332A 0006 Не згадуйте, панебраті...

ЗГАДУЮТЬ 1

- 404A 0009 Убогого й не згадують,

ЗГИНЕТЕ 2

- 398A 0026 Бо згинете осміяні,
414A 0009 Бо згинете осміяні,

ЗГИНЕШ 1

431В 0019 Погибнеш, згинеш, Україно!

ЗГИНУ 3

297А 0022 Найду кращу або згину,

298А 0012 Найду кращу або згину,

351В 0015 Ох, мабуть я згину...

ЗГИНУЛИ 1

351В 0021 Згинули, пропали.

ЗГИНУТЬ 6

378В 0039 Не дай мені згинуть

390В 0003 І згинуть, віку не дожить!

428В 0028 За правду стать! за правду згинуть!

428В 0031 За правду стать! за правду згинуть!

431В 0026 У чреві згинуть, і згниють

431В 0027 Во чреві згинуть, пропадуть

ЗГІНЕЛА 1

331А 0002 Польська не згінела

ЗГЛЯНУВСЬ 1

331В 0037 І Бог зглянувсь на ті сльози

ЗГНИЮТЬ 1

431В 0026 У чреві згинуть, і згниють

ЗГНУЩАЛАСЯ 2

426В 0025 Згнушалася тію кра[сою]

426В 0029 Згнушалася над красою

ЗГНУЩАЮТЬСЯ 4

308А 0009 Згнущаються вами

309А 0014 Згнущаються вами

336А 0008 Згнущаються...

398А 0032 Нехай пани згнущаються,

ЗГОДОМ 1

351В 0047 А я трохи згодом

ЗГОРІЛИ 2

341В 0003 І діти згоріли

366В 0016 Мов свічки, згоріли

ЗГОРІЛО 1

300А 0027 Де поділося? Згоріло?

ЗДАЄТЬСЯ 6

389А 0007 Не осталося; і здається

399А 0044 Бо, здається, впала...

406А 0038 Я, здається, впала

407А 0006 Та, здається, ще очіпок

382В 0030 Мені здається, що не я

382В 0031 Мені здається, що це я!

ЗДАЛАСЬ 1

384В 0036 Здалась, сердешна, на ігрище!

ЗДАЛЕКА 1

325В 0046 Веселі здалека палати,

ЗДАЛИСЯ 1

385А 0009 Вони б ще здалися

ЗДЕСЬ 1

361А 0015 Де ти здесь узялся

ЗДИВУВАТЬ 1

331В 0009 Одним нашим паном можна здивувать

ЗДИВУЙТЕ 2

381А 0002 Не здивуйте, люди.

381А 0025 Отаке-то! не здивуйте,

ЗДИВУЮТЬ 1

369В 0025 Нехай люди не здивують

ЗДИХАЛИ 1

388А 0027 Щоб там і здохали, де ви поросли

ЗДІЙМАЄ 1

377А 0049 До Бога руки здійсмає,

ЗДОБУВАЛИ 1

320А 0018 Панували, здобували

ЗДОБУДЕШ 1

382А 0011 Коли здобудеш, принесеш

ЗДОРОВ 1

319А 0030 Як сам здоров знаєш,

ЗДОРОВИЙ 1

353В 0003 Як той бугай лежить здоровий

ЗДОРОВИЛА 1

441В 0007 Того Саула здоровила

ЗДОРОВИЛУ 1

441В 0006 Того Саула здоровилу

ЗДОХЛА 1

421В 0026 Та здохла ти. Мабуть, дорога

ЗДРИГНУВ 1

419В 0041 Такого дива. Аж здригнув

ЗЕВС 1

415В 0020 Сердитий іудейський Зевс.

ЗЕЛЕНА 1

381В 0020 Зелена травка поросте

ЗЕЛЕНАЯ 1

413А 0033 Прийшла весна зелена.

ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ 1

367В 0015 Гай зелененький питаєть не буде

ЗЕЛЕНИЙ 6

411А 0031 І зелений по землі
314В 0004 І гай зелений зажурились
314В 0015 І гай зелений похилились
321В 0023 Зелений по горі садок
352В 0018 В зелений сад.
426В 0031 Ідучи вирвала зелений

ЗЕЛЕНИМ 3

320В 0042 Зеленим гаєм поросло,
381В 0016 Зеленим квітом зацвіте
409В 0004 Зеленим крином процвіти

ЗЕЛЕНИХ 2

369А 0011 Та на зелених ще й святках,
376А 0035 Хоч зелених. Діждалися,

ЗЕЛЕНІ 1

296А 0019 Зелені коси (бо дівчата)

ЗЕЛЕНІЄ 4

312А 0036 Нашо зеленіє?
313А 0028 Нашо зеленіє?
314А 0012 Нашо зеленіє?
315А 0001 Марне зеленіє?

ЗЕЛЕНИМ 2

320В 0023 В зеленим гаї
320В 0026 В зеленим гаї, як у раї

ЗЕЛЕНОМУ 4

375А 0013 В зеленому гаї.
399А 0028 В баговинні зеленому.
404А 0030 В зеленому баговинні
365В 0002 В зеленому гаї,

ЗЕЛЬНИЙ 1

429В 0019 Благоуханний зельний крине

ЗЕМЛЕЮ 4

340А 0002 Землею накрити,
346А 0030 Рада б під землею
377А 0040 Під землею камінь ламають,
410А 0010 І мов над землею

ЗЕМЛІ 42

312А 0025 І знову на небо, бо на землі горе,
341А 0010 Землі козацької краса

388А 0023 В німецькі землі – у чужії

393А 0012 Землі грішній... І лілея

394А 0008 Землі грішній... І Лілея

411А 0006 Із-за німецької землі

411А 0031 І зелений по землі

411А 0037 І на землі і на небі

312В 0008 О муках грішної землі?

312В 0012 О муках грішної землі?

312В 0015 На сій зубоженій землі?

313В 0019 На обезчещеній землі

314В 0008 В чужій сем'ї, в чужій землі

314В 0018 В чужій сем'ї, в чужій землі

348В 0019 Не бачив зроду на землі,

356В 0032 А де ж та правда на землі?

393В 0029 І ти осталась на землі

393В 0034 А ти осталась на землі

396В 0024 Усі упали до землі

396В 0033 Усі упали до землі

397В 0022 Єдина радість на землі,

398В 0048 Із краю в край, по всій землі

399В 0008 Ти матір правди на землі

399В 0050 Єдина радість на землі,

401В 0041 Ти матер правди на землі!

401В 0042 Ти матер Бога на землі!

421В 0043 Встає, встає вже на землі,

423В 0008 Святої волі на землі

424В 0002 Святуго волю на землі!

428В 0037 Самого Бога на землі

431В 0020 Не стане знаку на землі!

432В 0013 І всі добра землі

432В 0023 Нам любов на землі

432В 0024 І всі дібра землі

432В 0026 І всі дібра землі,

433В 0025 Чи мало ж неба і землі

434В 0007 Землі ти радість принесло

434В 0008 І людям на землі; моєї ж

434В 0026 Землі ти радість принесло

434В 0027 І людям на землі; моєї

437В 0019 В землі дальній Половецькій

441В 0003 І поки горе на землі!

ЗЕМЛЮ 18

295А 0018 На землю де-де поглядав.

320А 0005 Поки ляже в чужу землю

323А 0042 Вдарили об землю... нема,

331А 0022 Об землю вдарили... нема

375А 0012 Весна землю; мов дівчину

375А 0017 Землю оглядало.

377А 0022 А в турецьку землю, агарянську,

377А 0036 В турецьку землю, в тяжку
неволю.

317В 0011 Поки в землю опустила.

317В 0027 Поки в землю опустила,

318В 0012 Поки в землю опустила

322В 0050 В землю опустили

327В 0003 В землю положили

433В 0036 Текучи в землю половчана;

434В 0024 Текучи в землю половицьку
436В 0023 В землю руськую з неволі
437В 0013 В землю руськую те поле
437В 0018 На землю руську принесло

ЗЕМЛЯ 12

312А 0030 Його знають люде, бо носить
земля,
326А 0038 Земля гнеться: «Ану, Гонто!»
365А 0008 Земля плаче у кайданах
383А 0005 Земля про[стяглася?]
383А 0006 Земля затряслася
386А 0043 І земля дрожала
389А 0032 І всує труситься земля
391А 0005 І всує трепетна земля
430В 0027 Земля стогнала, трепетала
432В 0011 І земля, і моря,
437В 0014 Чорна земля не орана
437В 0020 Чорна земля копитами

ЗЕМЛЯК 1

346В 0028 Наш бідний мучений земляк.

ЗЕМНИМИ 1

389А 0017 Меж царями земни[ми] бога[ми]

ЗЕМНИХ 1

389А 0019 Став владик земних судить

ЗЕМНІ 1

398В 0027 Ми і не бачим, бо земні

ЗЕРНА 1

388В 0046 Що виросте з того зерна,

ЗЕРНО 1

416В 0044 Зерно святес. Я Месію

З-ЗА 7

321А 0007 Чорна хмара з-за Лиману
325А 0008 А тим часом з-за байраку
368А 0027 З-за світа літати
401А 0029 Не верне з-за літа нашої весни!
403А 0032 Щербатий місяць з-за могили
315В 0039 З-за гаю сонечко вставало,
421В 0037 З-за Ніла мертвими очима

ЗЗАГА 2

319В 0021 Неначе ззага запекла
320В 0003 Неначе ззага запекла

ЗИГЗИЦЕЮ 3

433В 0005 Полечу, каже, зигзицею,
434В 0032 Полечу, каже, зигзицею
434В 0034 Полечу, каже, зигзицею,

ЗИКНЕ 2

362А 0008 А він почув, та як зикне
362А 0009 Він і почув, та як зикне

ЗИМА 2

324А 0044 Де Богун той, де та зима?
375А 0044 Зима біла. Знову весна

ЗИМИ 1

341В 0022 Ще до великої зими

ЗИМОЮ 4

393А 0040 Що зимою вбили,
394А 0029 Що зимою вбили,
395А 0029 Що зимою вбили,
380В 0003 І витопить зимою хати!

ЗИМУ 1

411А 0030 Весна зиму проганяс,

ЗИМУВАТИ 2

363А 0018 Пустку зимувати
412А 0032 В село зимувати,

ЗИРК 1

360В 0022 Сильце поставив, а то зирк!

ЗИРНУВ 1

401В 0001 Ступив, зирнув,— і полилась

ЗИРНУЛА 1

416В 0019 Марія на його зирнула

ЗІБРАВ 1

302А 0011 Зібрав Тарас козачество

ЗІБРАЛИСЯ 1

335А 0018 На ярмарок.— Зібралися

ЗІЙДЕ 1

341А 0014 Їх умиють. Зійде сонце

ЗІЙДЕМОСЯ 3

312В 0006 Коли ми зійдемося знову
312В 0009 Коли ми зійдемося знову
312В 0013 Коли ми зійдемося знову

ЗІЙДЕТЕСЯ 2

319В 0006 Чи ви ще зійдетеся знову
319В 0010 Чи ви же зійдетеся знову

ЗІЙДУТЬСЯ 2

357В 0024 Як зійдуться коло теб[е]
409В 0039 Зійдуться собі докупи

ЗІЙШЛА 4

339В 0021 Що, ярина ще не зійшла?

394В 0013 Ще з неба, серце, не зійшла
394В 0016 Ще з неба, серце, не зійшла
419В 0044 Звізда хвостата зійшла.

ЗІЙШЛИ 2

323В 0015 Жидів нема, хліби зійшли
327В 0016 Жидів нема, хліби зійшли,

ЗІЙШЛИСЯ 1

316В 0012 Докупи зійшлися

ЗІЙШЛИСЬ 2

316В 0011 Докупи зійшлись
424В 0036 Отож вони якось зійшлись

ЗІЙШЛО 1

434В 0005 Святеє сонечко зійшло

ЗІЙШОВСЬ 1

420В 0010 У Віфліємі, люд зійшовсь

ЗІЛЛЯ 9

313А 0022 Зілля дива наробило
314А 0006 Зілля дива наробило
314А 0044 Зілля дива наробило
372А 0012 Я зілля достану,
410А 0044 Той зілля попросить,
411А 0018 Святого зілля наварила...
413А 0035 Пішла в поле шукать зілля,
363В 0011 Того зілля, щоб Івана
363В 0013 Зілля наварили...

ЗІЛЛЯМ 3

400А 0037 Щоб зіллям пана напоїть,
409А 0030 Якимсь зіллям напоїла,
411А 0022 Щоб пана зіллям напоїть.

ЗІРНИЦЯ 2

404А 0018 Зірниця сходить, подивись.
417В 0003 Та мовчки дивиться. Зірниця

ЗІРОНЬКИ 2

336В 0005 Од зіроньки до зіроньки
336В 0005 Од зіроньки до зіроньки

ЗІРОНЬКО 1

368А 0012 Спасибі, зіронько! минає

З'ІДЯТЬ 1

403А 0022 Вони з'їдять мене колись.

З'ІЛА 1

305А 0006 Шука-риба з'їла;

З'ІЛИ 1

319А 0024 Та позички з'їли.

З'ІСИ 1

359В 0004 А то з'їси. Ось на, давись!

З'ІСТИ 1

370А 0019 Шматок хліба з'їсти.

ЗЛА 4

324В 0033 В гріхах родились ми для зла,
328В 0031 В гріхах родились ми для зла,
348В 0045 Без милосердя і зла.
430В 0037 Дні беззаконія і зла,

ЗЛАКОМ 2

409В 0001 Квітчастим злаком! Процвіти
409В 0002 Квітчастим злаком! Розпустись

ЗЛАТО 3

379А 0047 Як москалі сrebro, злато
387В 0022 Даєш ти, Господи, і злато
387В 0027 Даєш ти, Господи, і злато,

ЗЛАТОКОВАНІЙ 1

398В 0007 Хрест златокований

ЗЛАТОМ 1

375В 0023 Златом окула

ЗЛАТО-СЕРЕБРО 1

352В 0035 Що цар... не злато-серебро

ЗЛАЯ 5

303А 0027 Злая доля, може, по тім боці
плаче,
311А 0032 Де свекруха злая)
342В 0030 Чи так мене злая доля
426В 0027 Ніхто не узрить! Злая ж доля
431В 0007 І ваша злая своєволя

ЗЛЕ 1

326В 0052 А зле оживає

ЗЛЕДАЩІЛА 1

386А 0032 Зледащіла, нездужаю

ЗЛЕДАЩІЛИ 1

299А 0005 Зледащіли, побачимо.

ЗЛЕЄ 4

383А 0001 Усе злеє по[плюндрує]
400А 0024 І злеє й незлеє
410А 0008 Злеє і незлеє.
327В 0001 Злеє оживає

ЗЛИДНІ 2

304А 0019 Що на сміх, на злидні знайдеться
синок!..
322А 0026 Та прокляте лихо, злидні

ЗЛИЄ 1

369В 0010 Розрізнили люде злиє,

ЗЛИЙ 2

351В 0041 Цур тобі, злий гаде!

391В 0035 І не скажу вам, люде злий,

ЗЛІ 5

324А 0049 Щоб не побачили злі люди

365А 0015 Сусіди злі, нагрілися

366А 0041 Сусіди злі; нагрілися

364В 0001 Люди добрії, злі

373В 0022 Які-то люди стали злі

ЗЛІЇ 6

305А 0019 Нехай собі злії люди

306А 0019 Нехай собі злії люди

308А 0016 Нехай собі злії люде

390А 0040 І всі злії посміються

391А 0027 Дознаються, вирвуть злії

322В 0048 А злії гуляють.

ЗЛІЙ 1

346В 0026 В неволі злій, зострів я діда.

ЗЛІШАЮ 1

382А 0046 Аж злішаю, як згадаю

ЗЛО 1

347В 0003 Де уродився я на зло,

ЗЛОГО 9

364А 0006 Злого часу. Тліла іскра,

364А 0008 Злого часу. Тліла іскра,

393А 0023 І якогось злого пана

393А 0024 Та нашого злого пана

394А 0020 І якогось злого пана

394А 0021 І нашого злого пана

356В 0012 Не жаль на злого, кругом його

378В 0032 Чоловіка злого

378В 0035 Чоловіка злого

ЗЛОДІЙ 4

303А 0003 Злодій заплаче, дарма що злодій,

303А 0003 Злодій заплаче, дарма що злодій,

303А 0025 Заплаче злодій, лютий злодій.

303А 0025 Заплаче злодій, лютий злодій.

ЗЛОДІЯ 1

398В 0017 Неначе злодія... Не знаю,

ЗЛОДІЯМИ 1

397В 0044 Отакими злодіями

ЗЛОЇ 1

398А 0028 Злої слави на сім світі,

ЗЛОСТІ 1

352А 0006 В черевиках... І од злості

ЗЛОТО 2

323А 0033 Дасть він мені срібро, злото,

331А 0020 Дасть він мені срібло, злото

ЗЛОТОМ 1

375В 0020 Самим злотом окувала

ЗЛЮЮ 1

388В 0043 Злюю долю

ЗЛЯКАЄ 1

354А 0009 Не злякає! – і сховались

ЗЛЯКАЛАСЯ 2

348А 0036 Злякалася, – дума мати.

358В 0006 Чи ти б злякалася, чи ні?

ЗЛЯКАЛИСЯ 1

402В 0025 А ви злякалися...

ЗЛЯКАНЕ 1

416В 0021 Неначе злякане дитя,

ЗЛЯКАТЬ 2

296А 0026 Підкрались нишком, щоб злякати

382А 0017 Козак отой злякати діда

ЗМАЙСТРУВАЛА 1

371А 0034 Змайструвала?» «Уже, тату».

ЗМАЛЕЧКУ 1

343В 0022 Ще змалечку треба вчитись,

ЗМАЛКУ 1

337В 0026 Змалку віршувати.

ЗМАЛЮВАЛА 1

348А 0024 Нащо брови змалювала,

ЗМАРНІЛА 1

383В 0031 В старій шинелі, та змарніла,

ЗМЕРЕЖАЮ 2

362А 0012 Змережаю, подарую

386В 0039 Мережати, – змережаю

ЗМИЄ 2

386А 0003 Головоньку йому змиє

386А 0004 Й головоньку йому змиє

ЗМИЛА 1

378А 0035 І голову йому змила,

ЗМІЄ 2

- 361A 0044 Людоїде, зміє!
353B 0013 Рвучись кричала – Зміє! гаде!

ЗМІЄЮ 1

- 349A 0027 Якою змією

ЗМІНЯЛИ 1

- 421B 0005 Ослицю на козу змінляли

ЗМІЮ 3

- 361A 0045 Людоїде, змію!
367A 0002 Усобиць лютую змію
390B 0044 Свою змію, ще гірше люту...

ЗМІЯ 3

- 360A 0029 Змія хату затопила
360A 0030 Змія хату запалила
390B 0012 Неначе лютая змія,

ЗМОВК 1

- 419B 0002 І змовк, ізник той тяжкий голос.

ЗНА 13

- 295A 0008 І хто їй розкаже і хто теє зна?
295A 0025 Й сама не зна (бо причинна),
295A 0026 Сама собі, й сама не зна,
296A 0015 І хто їй розкаже і хто теє зна
304A 0010 Не зна, чи далеко милий, чи
близенько,
346A 0029 Воно не зна, що Мар'яна
346A 0035 Воно не зна, що як зайде
347A 0008 Сама не зна, чога плаче;
367A 0035 Ніхто не зна мого раю,
386A 0006 Не зна Марко, за що вона
386A 0007 Не зна Марко, нащо вона
375B 0039 А то верзеш біси зна що
389B 0001 А всемогущий хоч і зна,

ЗНАВ 6

- 368A 0024 І він не знав...» Зоре моя,
338B 0036 Щоб знав, що дурня всюди б'ють
352B 0036 А цар, щоб Гурій і не знав,
375B 0035 То знав би ти, пане-брате,
391B 0004 Щоб знав, як дівчину любить.
440B 0040 Яко гадюку. Якби знав,

ЗНАВАВ 1

- 334A 0009 Дочку його, чи не знавав?

ЗНАЕШЬ 1

- 319B 0014 Меня-то, знаєш, и схватили,

ЗНАЄ 19

- 304A 0009 Не вміє, не знає, куди полинуть,
305A 0014 І не знає за що!
311A 0004 Хто його не знає?

- 312A 0027 Тому, хто все знає, тому, хто все
чує,

- 322A 0011 Серце її знає
327A 0053 Ну, це всякий знає!..
342A 0004 Яка про що знає.
344A 0031 Нічого не знає».
372A 0006 Бог знає на кого
380A 0034 Святий знає. Почуємо,
381A 0044 І сама не знає.
386A 0045 Бог знає!
387A 0006 Бог знає
388A 0005 І не бачить, і не знає
323B 0009 А Бог? ні, не знає, бо то було б
диво,
327B 0010 А Бог?.. ні, не знає, бо то було б
диво
346B 0015 Кого знає, шис
390B 0016 По грішній крові!.. і не знає,
390B 0017 Сама не знає, що робить.

ЗНАЄМ 6

- 388A 0009 Німець. Ми не знаєм.
353B 0039 Того ми не знаєм...
355B 0016 Ми цього не знаєм.
379B 0019 І самі не знаєм!
392B 0005 А ми не знаєм, що твориться
392B 0006 Бо ми не знаєм, що твориться

ЗНАЄМО 1

- 388B 0045 Та ми не знаємо, що буде.

ЗНАЄШ 30

- 297A 0017 Люби, кого знаєш,
298A 0007 Люби, кого знаєш,
299A 0030 Як сам добре знаєш,
313A 0009 Скажи, коли знаєш...
313A 0044 Скажи, коли знаєш...
314A 0032 Скажи, коли знаєш!
315A 0024 Скажи, бо знаєш...
319A 0030 Як сам здоров знаєш,
324A 0023 Брехня; співай, яку знаєш, а то й
дзвона не діждемо,
327A 0005 Виручай як знаєш,
332A 0023 Брехня; старче божий, співай, яку
знаєш, а то й
338A 0006 Хіба ти не знаєш?»
339A 0006 Не знаєш? Як знаєш,
339A 0006 Не знаєш? Як знаєш,
364A 0004 Сама про теє знаєш
368A 0001 І сама не знаєш,
370A 0032 Таки жінці: «А знаєш що!
372A 0032 Хіба ти не знаєш,
386A 0001 Ні ти нас не знаєш
386A 0002 І ти нас не знаєш
400A 0016 Такий, як ти, а знаєш що
405A 0008 Ото-то й то, а ти не знаєш!
405A 0010 Я розкажу тобі, ти знаєш,

405A 0027 Найти де-небудь... Ти не знаєш,
351B 0035 Сама,— кажу,— знаєш!
354B 0018 Не знаєш, на яку ступить,
361B 0030 І знову тьма, і не знаєш,
389B 0049 Ти ще не знаєш, неповинний,
397B 0023 Гніє в неволі! І не знаєш
399B 0051 Гніє в неволі. І не знаєш,

ЗНАЙ 7

296A 0025 Та знай співають ідучи
410A 0041 І, знай, двері поскрипують,
359B 0033 За ним і сльози, знай, лили.
360B 0003 Йому, і сльози, знай, лили...
372B 0036 Та знай, що на світі
376B 0016 Та, знай, на сонце позирали,
376B 0020 Та, знай, по воду учащали

ЗНАЙДЕТЬСЯ 1

360A 0007 Доля [знайдеться?]

ЗНАЙШЛА 2

399B 0016 Людей шукала і знайшла
399B 0054 Дитину мати. Не знайшла

ЗНАКУ 2

349B 0030 І малого знаку
431B 0020 Не стане знаку на землі!

ЗНАЛА 16

304A 0016 Не знала ж Катруся, що таке їй
буде
344A 0027 І мати не знала,
344A 0037 Не знала, як треба на сім світі
жити,
345A 0026 А мати не знала.
346A 0043 Не знала Мар'яна, чого серце
мліє,
348A 0030 Поки лиха я не знала,
349A 0026 Ой якби ти, мамо, знала,
373A 0002 Чом же я не знала?
382A 0026 Чи ж я знала, ще сповита
382A 0027 Чи я знала, ще сповита
383A 0021 Я й не знала, що я тяжко
414A 0023 Ірод!... Я не знала,
321B 0041 Коли б знала, що не вміє
389B 0002 Та нам не скаже. Якби знала
391B 0001 Сама не знала, що робить!
423B 0038 Сама письма вона не знала)

ЗНАЛИ 13

311A 0036 Або, щоб те знали,
406A 0020 Щоб люде не знали.
413A 0039 Та не знали, де ділася
321B 0008 Щоб і не знали, де шукати
326B 0001 Щоб і не знали, де шукати.
353B 0025 Натуру вовчу добре знали)
354B 0016 Морока з ними, щоб ви знали,

355B 0005 Натуру вовчу добре знали)
367B 0030 Щоб не знали батько, мати,
367B 0032 Зв'язалась я, не знали
367B 0033 Зв'язалась я, не знали
382B 0022 Мені, щоб знали ви, не жаль
423B 0007 Без матері, і ми б не знали

ЗНАЛО 2

304A 0014 За годину щастя, що на світі
знало,
404A 0041 Й на той рік знало б..

ЗНАТИ 3

385A 0021 Я не буду й знати
342B 0005 Нехай будуть люде знати,
376B 0041 Дали в город знати,

ЗНАТИМЕ 1

382B 0035 Що сам не знатиме, де діти[сь]

ЗНАТИМЕШ 1

321B 0036 Не знатимеш, як і живуть

ЗНАТИМУ 1

381B 0007 І не знатиму, чого я

ЗНАТЬ 11

304A 0029 Бодай того лиха нікому не знать!
344A 0034 Знать, забула, що колись же
345A 0003 Бодай на сім світі ніколи не знать
346A 0044 Чого плачуть очі... нащо його
знать?
347A 0002 А ще гірше любій попереду знать,
371A 0003 Все треба знать.
371A 0011 А коли хочеш, сину, знать,
407A 0008 Щоб не знать було, що стрига.
347B 0022 Не повинні знать без волі
352B 0043 І раю вам цього не знать
422B 0033 Садочок тихий! І не знать,

ЗНАХУРКОЮ 1

414A 0041 А все-таки знахуркою

ЗНАЮ 42

324A 0019 а люди й зовуть волохом не знаю,
за що
325A 0015 Еге! знаю... Шкода хлопця
326A 0050 Признавайся! я все знаю;
328A 0005 Хоч вам, знаю, і остило
332A 0018 А люди й зовуть волохом, і сам не
знаю, за що
332A 0021 Та воно так, чоловіче, я це й сам
знаю, та ще ось
335A 0001 Зовуть, я не знаю?
338A 0007 Знаю,— каже і свячений
339A 0004 Нічого не знаю.
343A 0024 І сама не знаю».

- 345A 0002 І я вас лякаю, бо те лихо знаю...
 345A 0004 Того, що я знаю!... Минуло,
 дівчата,
 370A 0043 Як ти скажеш?» «Я не знаю,
 380A 0019 Не бачу й не знаю.
 381A 0018 Але де, не знаю.
 385A 0030 Як умремо?» «Й сама не знаю
 388A 0007 Німець. Я не знаю
 392A 0010 Я не знаю.
 392A 0012 Я не знаю Бога
 392A 0017 Я не знаю ні Бога, нічого
 393A 0016 Моя мати, я не знаю,
 394A 0011 Моя мати, я не знаю,
 395A 0004 Моя мати... я не знаю
 395A 0041 Я не з[наю?]
 408A 0028 Далєбі не знаю,
 411A 0038 Рай, і я не знаю,
 321В 0018 Не знаю, де вони взялись.
 324В 0002 Я не знаю, поплакала,
 325В 0040 Я їх добре знаю.
 327В 0051 Я не знаю, поплакала,
 342В 0034 Знаю тільки, що тверезий
 342В 0037 Знаю тільки, що тверезий
 343В 0026 Так й досі ще не знаю
 348В 0046 А різав так... і сам не знаю,
 352В 0042 А як же прості? я не знаю...
 381В 0006 І сама не знаю,
 381В 0009 І сама не знаю,
 383В 0027 Не знаю, як тобі й сказати.
 384В 0029 Не знаю, як тобі й сказати,
 389В 0006 Ні, не дала б! А втім, не знаю,
 391В 0034 А за що, а вже теє знаю,
 398В 0017 Неначе злодія... Не знаю,

ЗНАЮТЬ 10

- 305A 0042 Бо люди те знають
 307A 0022 Бо люди те знають
 311A 0007 А хто грає, того знають
 312A 0030 Його знають люди, бо носить
 земля,
 344A 0002 Бо, сліпі, не знають,
 377A 0039 І світа божого не бачать, не
 знають,
 334В 0009 Вони не знають, може, й не чули!
 380В 0037 Нічого не знають,
 380В 0038 І не знають, як ті діти
 430В 0038 А левичища того не знають,

ЗНЕВАЖАЄМ 1

- 401В 0021 Та ще й Бога зневажаєм.

ЗНЕВАЖАЄШ 1

- 352A 0018 Мене зневажаш?

ЗНИК 1

- 420В 0020 Пропав і зник.– О диво й диво!

ЗНИЩИТЬ 1

- 431В 0022 До краю знищить... Покара!

ЗНІМАЛИ 1

- 411A 0046 І стелю знімали,

ЗНОВ 12

- 373A 0020 То знов заголосить!
 374A 0031 І знов пропадає.
 375A 0046 Знов Ярина вийшла з хати
 386A 0044 Знов заворушилось
 387A 0005 Знов заворушилось
 412A 0035 І знов стали на досвітки
 412A 0037 І знов стали, як матері,
 333В 0004 І знов браму зачинили,
 334В 0025 І знов браму зачинили,
 373В 0024 Знов заходилис[я] у хат[і]
 383В 0029 За москалем, та знов верталась.
 384В 0031 За москалем, та знов верта[лась].

ЗНОВУ 45

- 312A 0025 І знову на небо, бо на землі горе,
 323A 0008 Та й знову до праці: отак треба
 жить
 323A 0029 Знову поли[ли]ся.
 324A 0037 чарочку, другу тії ледациці, та й
 знову
 327A 0032 Що обніму знову
 339A 0007 Так і роби!» І знову ніж
 340A 0017 Та й знову за прац[ю].
 346A 0032 Щоб не почуть знову
 348A 0049 Послуха та знову
 373A 0035 Приміряє... ніби знову
 374A 0039 Знову комашина.
 374A 0041 Заплакала знову...
 375A 0043 Знову забіліла
 375A 0044 Зима біла. Знову весна
 376A 0014 Знову іде шляхом,
 379A 0020 Не кидай нас знову.
 381A 0004 І знову не буде.
 397A 0022 Може, знову розкошує
 401A 0007 Молкюся, знову уповаю,
 401A 0008 І знову сльози виливаю.
 408A 0006 Я знову кохаюсь.
 312В 0006 Коли ми зійдемося знову
 312В 0009 Коли ми зійдемося знову
 312В 0011 Помолимося знову
 312В 0013 Коли ми зійдемося знову
 319В 0006 Чи ви ще зійдетеся знову
 319В 0010 Чи ви же зійдетеся знову
 322В 0021 Ніби знову народилась
 324В 0017 Неначе крик – а потім знову
 326В 0031 Ніби знову народилась,
 328В 0008 Неначе гвалт. А потім знову
 328В 0021 Знову заридали.
 332В 0016 І іменем Христовим знову
 338В 0051 Я буду знову сповідати

345В 0014 Звичайне нишком), нумо знову
 345В 0027 Чи не вдам я знову
 345В 0032 Заходімося ж ми знову
 346В 0019 Чи не вдам я знову
 361В 0030 І знову тьма, і не знаєш,
 383В 0033 Та знову десь собі пішла,
 384В 0035 Та знову десь собі пішла,
 399В 0036 Сивобородого, – і знову
 400В 0024 Кесареві знову
 410В 0019 І знову в хвилі заховавсь...
 429В 0007 Зашіє дірочку; та знову

ЗНОШУ 1

363В 0021 Зношу свої чорні брови

ЗНУЩАЛИСЬ 1

392В 0042 Замкнулись п'яні, знущались,

ЗНЯТА 1

380В 0007 Ніби з хреста знята

ЗНЯТІ 1

389А 0008 Мов із хреста зняті

ЗО 11

342А 0045 Вийняв кобзу, разів зо два
 347А 0047 Щоб співать зо мною.
 372А 0007 Та й зо мною не говорить.
 401А 0012 Німії, зо мною
 408А 0026 Як перше зо мною!
 347В 0009 Були однолітки зо мною
 403В 0025 Витай зо мною уночі,
 403В 0030 Витай зо мною... і учи
 404В 0010 Витай зо мною уночі,
 431В 0016 Зо львами купилась, щенята!
 431В 0018 Зо львами кліщилась, щенята!

ЗОВЕШСЯ 1

325А 0023 Як зовешся!» – «Яремою!»

ЗОВУТЬ 5

324А 0019 а люди й зовуть волохом не знаю,
 за що
 332А 0018 А люди й зовуть волохом, і сам не
 знаю, за що
 335А 0001 Зовуть, я не знаю?
 356В 0028 То отдасте... Зовуть світилом
 360В 0030 Що зовуть байдуже,

ЗОВ'ЯЛА 2

315В 0005 Одцвіла, зов'яла,
 315В 0031 Одцвіла зов'яла,

ЗОГНЕТЬСЯ 1

352А 0007 Зогнеться той стан високий

ЗОЗУЛЕНЬКА 1

365В 0001 Закувала зозуленька

ЗОЗУЛЕЮ 1

433В 0003 В гаю зозулею кує,

ЗОЛОТА 3

319А 0005 Без золота, без граніта,
 441В 0009 Кує із золота престол,
 441В 0013 Престол із золота кує

ЗОЛОТАЯ 1

373А 0038 Зброе золотая!

ЗОЛОТИЙ 1

428В 0044 Романський золотий плебей!

ЗОЛОТІ 1

339А 0011 У покоях, у золоті,

ЗОЛОТІЙ 1

380А 0004 І по Дніпру у золотій

ЗОЛОТО 5

323А 0037 Як окує всю в золото,
 327А 0006 На золото», – сипле йому
 341А 0007 Укупочці, як золото
 425В 0010 Мов золото в тому горнилі,
 429В 0029 Мов золото в тому горнилі,

ЗОЛОТОГО 1

423В 0036 За золотого за гіркого,

ЗОЛОТОКРИЛИЙ 3

403В 0023 Золотокрилий серафим!
 404В 0009 Золотокрилий серафим!
 404В 0029 Золотокрилий серафим!

ЗОЛОТОМ 1

415В 0025 Пурпуром, золотом сіяють,

ЗОЛОТОХВИЛІ 1

387В 0016 Та на лани золотохвилі...

ЗОЛОТУЮ 1

383А 0028 На галеру золотую.

ЗОМЛІЄМ 1

336А 0006 Навіки зомлієм,

ЗОМЛІЛА 2

374А 0004 Аж зомліла, як узріла,
 386А 0009 За одвірок, та зомліла

ЗОМЛІЛИ 1

344А 0021 Обнялись, зомліли,

ЗОМЛІЛЮЮ 1

324A 0004 Бере зомлілюю... Де ти?

ЗОПСУВАЛАСЬ 1

342A 0032 Кобза зопсувалася,

ЗОРВАЛА 1

426B 0035 Лопух зорвала і накрила

ЗОРЕ 5

331A 0016 Серце моє, зоре моя,
367A 0033 Моє серце, моя зоре,
368A 0005 А ти, моя зоре,
368A 0024 І він не знав...» Зоре моя,
368A 0026 Світи, зоре. А я буду

ЗОРЕНЬКО 5

357B 0033 А я, зоренько, в неволі
403B 0006 І всюди, зоренько моя,
403B 0009 І всюди, зоренько моя,
403B 0037 І всюди, зоренько моя,
404B 0020 І всюди, зоренько моя,

ЗОРЕЮ 2

404B 0038 Мені ти зорею сіяла
404B 0039 Святою зорею сіяла

ЗОРІ 6

326A 0029 Лічать зорі? Добре, брате!
349A 0021 Ховаються зорі;
360A 0033 Зорі сер[е]д мор[я]
361B 0034 І небо невмите, і заспані зорі
390B 0034 Як сон дитини на зорі!..
437B 0025 До зорі рано? Повертає

ЗОРІЛА 1

331A 0017 Де це ти зоріла?»

ЗОРЯ 2

368A 0003 Як зоря над гаєм.
415B 0021 Увечері, мов зоря тая,

ЗОСТАВСЯ 1

370A 0030 Ти й zostався; а я й кажу

ЗОСТАРІЛИСЬ 1

369B 0013 Зостарілись ми обое

ЗОСТРІВ 1

346B 0026 В неволі злий, зострів я діда.

ЗОСТРІВСЯ 1

422B 0040 Зострівся гость отой! Бур'ян

ЗОСТРІЛА 2

347A 0005 Зостріла недолю;
351B 0029 Та в шинку зостріла

ЗОСТРІЧАТИ 2

368B 0016 Зострічати.
368B 0019 Зострічати.

ЗОСТРІЧАТЬ 2

342A 0018 Зострічать сліпого.
347A 0001 Тяжко самотній в степу
зострічать.

ЗОТНИ 1

411B 0033 Зотни, поки не підросло

З-ПІД 1

415B 0030 Козу з-під гаю зайняла,

ЗРАДИТЬ 2

345B 0037 Нікому. А зрадить,
345B 0038 Самому зрадить на чужині

ЗРАДІВ 1

379A 0023 Зрадів старий, мов дитина,

ЗРАДІЄШ 1

380B 0014 Ти зрадієш і розкажеш,

ЗРАДІЛИ 1

346B 0029 Неначе діти, ми зраділи

ЗРАДЛИВИЙ 1

349A 0015 Зрадливий козаче!

ЗРАНА-СВІТА 1

437B 0001 Зрана-світа до вечера,

ЗРИ 1

415B 0014 Твоє грядущє, не зри,

ЗРІВ 1

414B 0020 Ніхто не зрів краси такої,

ЗРІЛА 3

428B 0038 Вона вже зріла
442B 0016 І раю божого не зріла
442B 0026 І раю божого не зріла

ЗРОБИВ 3

369A 0041 Зробив хату, оженився,
333B 0035 Зробив і хрест і домовину,
391B 0032 Неправда ваша, я зробив!

ЗРОБИВШИ 1

440B 0022 Зробивши сам на караул,

ЗРОБИЛИ 4

328A 0002 Що вони зробили?
378A 0022 Зробили кайдани.
389B 0014 Удвох, бачиш, вони зробили

431В 0032 Без притчі. Ви, скажи, зробили

ЗРОБИЛИСЬ 1

430В 0012 Зробились львчища. Людей,

ЗРОБИЛОСЬ 2

324А 0047 Думали тес... а зробилось

341А 0012 Гадали тес... а зробилось

ЗРОБИТЬ 1

346В 0038 Дурний не зробить чоловік.

ЗРОБЛЕНІ 1

326А 0027 Потайники вже зроблені...»

ЗРОБЛЯТЬ 1

324А 0012 Химерять, химерять та й зроблять
із лемеша швайку

ЗРОДУ 4

347А 0015 Мов зроду не чула.

412А 0019 Вперше зроду...– Я прощаю...

348В 0019 Не бачив зроду на землі,

349В 0027 Вперше зроду я заплакав,

ЗРОСЛА 1

442В 0025 В раю господньому зросла

ЗСУНУВСЯ 1

414В 0019 Тихенько зсунувся. Ніколи

ЗУБАТІ 1

430В 0011 І з невеличких вас зубаті

ЗУБІВ 2

353В 0046 Зубів не осталося!..

355В 0022 Зубів не осталося!..

ЗУБОЖЕНІЙ 1

312В 0015 На сій зубоженій землі?

ЗУЗДРІЛА 2

396А 0038 Й не зуздріла, як зуспілись

396А 0039 Й не зуздріла, як зуспіли

ЗУЗУЛЕНЬКА 2

295А 0011 Закувала зузуленька

295А 0014 Прилітає зузуленька

ЗУЗУЛЕЮ 2

435В 0001 Полечу, каже, зузулею

435В 0009 Полечу,– рече,– зузулею

ЗУЗУЛЯ 1

295А 0012 Як кує зузуля

ЗУМІЮТЬ 2

399А 0023 А то без мене не зуміють

403А 0008 Піду, без мене не зуміють

ЗУСПІЛИ 1

396А 0039 Й не зуздріла, як зуспіли

ЗУСПІЛИСЬ 2

396А 0038 Й не зуздріла, як зуспілись

398А 0012 І незчулась, як зуспілись

ЗУСТРІЧАТИ 1

400В 0028 Іди сина зустрічати,

ЗЦІЛЮЩОЇ 1

381А 0033 Зцілющої й живущої

ЗЧУЛИСЯ 1

373А 0021 Не зчулися, як і смеркло.

ЗЯТЯ 2

343А 0010 Та зятя єднати,

343В 0015 То в зятя, то в сина

И 3

- 385A 0014 И песню сложили
319В 0014 Меня-то, знаешь, и схватили,
319В 0015 Теперь и стой да песни пой..

ИДЕТ 1

- 384A 0007 Через мост идет черт,

I 1547

- 295A 0008 І хто їй розкаже і хто теє зна?
295A 0008 І хто їй розкаже і хто теє зна?
296A 0012 І не привітає,
296A 0015 І хто їй розкаже і хто теє зна
296A 0015 І хто їй розкаже і хто теє зна
297A 0011 І нема де дітись
298A 0001 І нема, де дітись
299A 0038 І слава і воля,
299A 0038 І слава і воля,
303A 0013 І з вітром могила в степу
розмовляє,
303A 0024 І сонце гляне – рай, та й годі!
305A 0014 І не знає за що!
305A 0020 Вона любить і не чує
306A 0012 І босе і голе!
306A 0012 І босе і голе!
307A 0001 Вона любить і не чує
308A 0006 І босе і голе!
308A 0006 І босе і голе!
308A 0017 Вона любить і не чує
310A 0017 І на кобзі грас
311A 0008 І дякують люде;
311A 0012 І днює й ночує;
312A 0025 І знову на небо, бо на землі горе,
315A 0027 І зареготалась
316A 0004 І не оглянулась.
316A 0008 І... і заспівала
316A 0008 І... і заспівала
316A 0015 І на диво серед поля
318A 0009 Поборовся б і я, може
318A 0037 І чий ми діти.
320A 0016 Було колись – і козаки
320A 0019 І славу, і волю;
320A 0019 І славу, і волю;
322A 0025 Таким і я колись був...
323A 0043 Хоч і запеклі, «що тепер!»
324A 0028 Оце то так, вчистив, нічого
сказать, і доладу
324A 0029 Який же бо ти бевзь і справді,
бачиш, ось що
324A 0032 І вішать, і мордовать!
324A 0032 І вішать, і мордовать!
325A 0010 Так і кладе. «Добре, хлопче
326A 0028 І ляхи гуляють?
327A 0047 І молиться за Ярему
328A 0005 Хоч вам, знаю, і остило
328A 0030 Без васильків і без труни
328A 0035 І нікому помолиться
331A 0019 І сльози блиснули
331A 0023 Хоч і запеклі. «Що ж тепер!»
332A 0005 І темно... сумно... в хаті стало
332A 0015 і гайдамаки. Кобзар співа з
повагою і неголосно
332A 0015 і гайдамаки. Кобзар співа з
повагою і неголосно
332A 0018 А люди й зовуть волохом, і сам не
знаю, за що
332A 0029 Який же бо ти бевзь і справді,
бачиш, ось що він
333A 0027 Так і кладе. «Добре, сину
334A 0008 І кажуть, що вкрали
335A 0008 Так і пиши.– Ні, погано!
335A 0010 І це не так.– Стривай лишень...
335A 0022 У дорогу. Мов і справді
335A 0024 у Черкасах. І Яремі
336A 0004 Згадує і Мліїв,
336A 0015 Попасемо,– і тихенько
337A 0008 За те ж їх і били
338A 0007 Знаю,– каже і свячений
339A 0007 Так і роби!» І знову ніж
339A 0007 Так і роби!» І знову ніж
340A 0003 І темними улицями,
340A 0006 І свяченим копа яму
340A 0019 Що плаче, сміється, і мре, й
оживає,
340A 0026 Один я на світі без роду, і доля
341A 0008 І долю добуде
341A 0018 Мене котить – і де спинить
342A 0038 І на одній колись-то грав,
342A 0054 Був і батько, та не стало,
343A 0024 І сама не знаю».
344A 0005 І високий стан козачий,
344A 0006 І гнучкий дівочий,
344A 0027 І мати не знала,
345A 0002 І я вас лякаю, бо те лихо знаю...
345A 0006 Люблю вас і досі, як діточок
мати;
346A 0048 Отак і дівоча мине хуртовина.
347A 0003 Де і як спіткає лихая година.
348A 0039 І світу не бачить.
348A 0047 Так і виливала.
349A 0049 І з ким розмовляла
349A 0050 І з ким розмовляє?
350A 0006 І привітать словом сліпо[го]
350A 0007 І привітать словом старого каліку
350A 0037 І в коси впилася
351A 0012 І молода – нівроку їй,
352A 0006 В черевки... І од злості
352A 0009 І як колись... і досі ще,
352A 0009 І як колись... і досі ще,
354A 0006 І шкурою, сірий бугай, стрепенув
354A 0009 Не злякає! – і сховались
354A 0017 І ворога бити
355A 0008 І баша на лаві.
355A 0012 Наша воля і слава.
359A 0006 І з матері багатой
360A 0004 І чорніє брови
360A 0027 І тяж[ко]

- 360A 0028 І мовчки журилась
361A 0018 І всі зара[з] поставали
361A 0019 І всі уряд поставали
361A 0026 І без ножа. На тім боці
361A 0027 І без ножа. По тім боці
361A 0046 І підписувать, і драти
361A 0046 І підписувать, і драти
362A 0009 Він і почув, та як зикне
363A 0019 І укрис, і нагріє
363A 0019 І укрис, і нагріє
363A 0021 І вимете, і вимис,
363A 0021 І вимете, і вимис,
364A 0012 І на диво
364A 0013 І о! диво! трупи встали
365A 0017 І забули теплий попіл
365A 0023 І нишком тихо упустила
365A 0026 І забули невольники,
366A 0004 І добрим кормилом;
366A 0017 Не на месть і муки
366A 0018 І слово тихес. Ні! Ні!
366A 0021 Напою і нагодую
366A 0023 І слово тихес. Ні! Ні!
366A 0026 Напою і нагодую
366A 0028 І слово тихес. О Боже?
366A 0032 І слово тихес. О Боже?
366A 0037 Народ замучений. І диво
367A 0001 І нишком тихо упустила
367A 0018 Не на месть і муки
367A 0024 Народ замучений – і диво,
368A 0001 І сама не знаєш,
368A 0004 І дивлюся я, дивлюся,
368A 0009 Дивлюсь і не бачу...
368A 0011 І очі заплачуть.
368A 0015 Косою смерть. І поховають,
368A 0016 А там і слід мій занесе
368A 0018 І ти случаєм прочитаєш
368A 0020 Мою думу і тихими,
368A 0024 І він не знав...» Зоре моя,
368A 0028 І про тебе, моє серце,
368A 0037 І бебех в могилу!
368A 0044 І жидові заставляє
369A 0007 Хоч і не шукайте.
369A 0015 І так, і сяк,
369A 0015 І так, і сяк,
369A 0016 І треба б то, і шкода.
369A 0016 І треба б то, і шкода.
369A 0026 І вдарив по струнах.
369A 0042 І піч затопив,
369A 0043 І вечерять наварив».
369A 0045 І старий піднявся.
370A 0008 І кімнату
370A 0040 І Ярина спіє...
370A 0050 І на чужі люди
370A 0054 І просто жнуть,
371A 0001 І немолоченє віють.
371A 0002 Та як і мелють, і їдять
371A 0002 Та як і мелють, і їдять
371A 0016 І досі нудно, як згадаю!..
371A 0031 І гайда в дорогу!
371A 0036 Не їсться, не п'ється, і серце не
б'ється,
371A 0037 І очі не бачать, не чуть голови,
372A 0021 І ти мене не згадаєш,
372A 0033 Що з тобою і татуся
373A 0004 І не ціловала.
373A 0009 І заплакала Ярина,
373A 0011 І крізь сльози промовляє:
373A 0021 Не зчулися, як і смеркло.
373A 0022 І сестру і брата,
373A 0022 І сестру і брата,
373A 0025 І світ настав, а Ярина
373A 0045 І Ярина дає зброю,
373A 0049 І шаблюка, мов гадюка,
374A 0002 І самопал семип'ядний
374A 0005 І старий заплакав,
374A 0020 Степан свиснув, і курява
374A 0031 І знов пропадає.
375A 0010 І барвінком, і рутою,
375A 0010 І барвінком, і рутою,
375A 0011 І рястом квітчас
375A 0014 І сонечко серед неба
375A 0018 І Ярина вийшла з хати
375A 0027 І світ заступило.
376A 0001 І ворожка ворожила,
376A 0019 І радісінька додому
376A 0021 Уже третій, і четвертий,
376A 0022 І п'ятий минає
376A 0025 І стежечки, доріженьки
376A 0037 І любистком і клечанням,
376A 0037 І любистком і клечанням,
376A 0044 І тихо співає.
377A 0004 Чайки і байдаки спускали,
377A 0016 І в синій хвилі потопає,
377A 0023 Без вес[е]л і кормиг прибило.
377A 0034 І лютому ворогові
377A 0039 І світа божого не бачать, не
знають,
377A 0043 І згадав сирота Степан в неволі
377A 0046 І коника вороного,
377A 0047 І сестру Ярину.
378A 0007 І замуrowали».
378A 0010 І про невольника співав.
378A 0012 І не дослухала, упала.
378A 0028 І сліпий мій плаче
378A 0031 І беруть його під руки,
378A 0032 І ведуть у хату,
378A 0033 І вітає Яриночка,
378A 0035 І голову йому змила,
378A 0036 І ноги умила.
378A 0037 І в соро[ч]ці тонкій, білій
378A 0041 На перині... і тихенько
379A 0001 І Бог святий покарає
379A 0002 І прожене долі
379A 0011 І Бог тебе покарає,

- 379A 0022 І Степан остався;
379A 0027 І на призьбі під хатою
379A 0037 І мене взяли з собою,
379A 0038 І через Балкани
379A 0041 І на тихому Дунаю
379A 0044 І в Січ завертають.
379A 0045 І розказують, і плачуть,
379A 0045 І розказують, і плачуть,
379A 0048 І свічі забрали
379A 0051 І на тихому Дунаї
380A 0002 І Межигорського Спаса
380A 0004 І по Дніпру у золотій
380A 0008 І як степи запорозькі
380A 0010 Та бахурям і байстрюкам
380A 0014 І в цариці, мов собаки,
380A 0022 А москалі і світ божий
380A 0042 І співали удвох собі
380A 0046 І про Гонту-мученика,
381A 0001 Оце і вся моя дума.
381A 0004 І знову не буде.
381A 0008 І очі не бачать
381A 0017 І рад би я сховатися,
381A 0023 І втомивсь я, одинокий,
381A 0031 І немощну мою думу
381A 0036 І покropить в хаті,
381A 0037 І засвітить огонь чистий,
381A 0038 І сумно і тихо
381A 0038 І сумно і тихо
381A 0044 І сама не знає.
382A 0009 І просто жнуть
382A 0019 І найде дружину
382A 0021 І дітьми йому обос
382A 0023 Князі і всі сили
383A 0003 І в Тясміні
383A 0004 І над Дніпром і Тясмином
383A 0004 І над Дніпром і Тясмином
383A 0008 О!.. Сміється і ридас
383A 0009 Через Суботове, і сіли
383A 0024 І сволок хрещатий
383A 0027 І, і показала
383A 0027 І, і показала
384A 0006 І на гілонці на дубі
384A 0022 Вже ж і в крепость завдала
384A 0029 Понад Дніпром і Тясмином
385A 0001 І радіє на родинах
385A 0006 І я кажу, – обісіє
385A 0016 Отак-то льох і Богдан той
385A 0023 І скупаї, і сповий
385A 0023 І скупаї, і сповий
385A 0024 Нагодуй і сповий
385A 0027 І згадає, дякуючи
386A 0002 І ти нас не знаєш
386A 0019 У Катрину і ніби йшла
386A 0021 У мамину і ніби йшла
386A 0028 І онучатам із клунка
386A 0043 І земля дрожала
386A 0050 І онучатам із клунка
387A 0010 Ориночці, і червоний
387A 0017 І кротким батюшкам-царям
387A 0019 Хортам і гончим, і псарям,
387A 0019 Хортам і гончим, і псарям,
387A 0020 І нашим батюшкам-царям
387A 0027 І мене до себе
387A 0028 І мене з неволі в степу виглядай
387A 0034 І нам даси жити
388A 0003 І вам, лицарі убогі
388A 0004 І не бачить, і не чує
388A 0004 І не бачить, і не чує
388A 0005 І не бачить, і не знає
388A 0005 І не бачить, і не знає
388A 0012 І на Січі тихий німець
388A 0013 І на Січі мудрий німець
388A 0020 І брат брата поцілує
388A 0021 І діточок поцілує
388A 0027 Щоб там і здихали, де ви поросли
388A 0028 І сонце б не гріло смердячого
гною
389A 0003 І сердешним людом торгуєте
389A 0004 І сердешним людом
389A 0006 І стежки малої
389A 0007 Не осталося; і здається
389A 0011 І душу, і шкуру
389A 0011 І душу, і шкуру
389A 0023 І кров невинну про[ливають]
389A 0024 І кров невинну розливають
389A 0032 І всує труситься земля
390A 0005 І мечі в руках добрі
390A 0024 І живот довіка
390A 0038 І в науку людям
390A 0040 І всі злії посміються
390A 0041 Трупі ворогів, і силу
391A 0005 І всує трепетна земля
391A 0007 Во тьму і в неволю
391A 0010 І розум лукавий
391A 0011 І твій труд не всує
391A 0014 І на шиті омети,
391A 0031 І заснути навік-віки
391A 0033 І заснути навік-віки
391A 0034 І сліду не кинуть
391A 0037 І тебе хвалити,
391A 0038 І твій світ нерукотворний
391A 0039 І людей любити...
392A 0005 І степи і гори
392A 0005 І степи і гори
392A 0006 Й Дніпр покину і полину
392A 0022 І цар-квітом називають
393A 0011 І творив святес
393A 0012 Землі грішній... І лілея
393A 0015 І як умирала
393A 0018 І молилась, і на мене
393A 0018 І молилась, і на мене
393A 0023 І якогось злого пана
393A 0039 І ті ж люди, і ті ж пани,
393A 0039 І ті ж люди, і ті ж пани,

- 393A 0044 І дівчата завітчались
 393A 0045 І мене назвали
 393A 0048 І я розцвітати
 393A 0049 Стала в гаю і на полі
 394A 0007 І творив святеє
 394A 0008 Землі грішній... І Лілея
 394A 0010 І як умирала
 394A 0013 І молилась, і на мене
 394A 0013 І молилась, і на мене
 394A 0017 І яког[ось?]
 394A 0020 І якогось злого пана
 394A 0021 І нашого злого пана
 394A 0028 І ті ж люде, і ті ж самі,
 394A 0028 І ті ж люде, і ті ж самі,
 394A 0033 І дівчата завітчались
 394A 0034 І мене назвали
 394A 0036 І я розцвітати
 394A 0037 Стала в гаї і на полі
 394A 0040 І цвіт королевий
 394A 0044 І цар-квітом називають,
 395A 0003 І як умирала
 395A 0005 І молилась, і плакала
 395A 0005 І молилась, і плакала
 395A 0006 І молилась, і на мене
 395A 0006 І молилась, і на мене
 395A 0028 І ті ж люде, і ті ж самі!
 395A 0028 І ті ж люде, і ті ж самі!
 395A 0033 І дівчата завітчались
 395A 0034 І мене прозвали...
 395A 0035 Стала в гаї, і на полі
 395A 0038 І цвіт королевий
 396A 0028 І в Дніпро сховалась
 396A 0029 І в Дніпро пірнула
 396A 0030 Мов пліточка – і лозина
 397A 0027 І згадала, як купала
 397A 0028 І що примовляла
 398A 0008 І в Дніпро пірнула...
 398A 0009 Мов пліточка... і лозина
 398A 0012 І незчулась, як зуспілись
 398A 0019 І помолиться, й заплаче,
 398A 0024 Хрестітєся... і не кваптєся
 398A 0037 То їм і байдуже,
 399A 0002 Хоч і з наймитами,
 399A 0010 І!.. гу!.. гу!.. гу!..
 399A 0011 І де тут п'яні ті возьмуться
 399A 0015 Жаль і страх!
 399A 0016 Постояла і мовчки сіла
 399A 0017 І якось страшно усміхалась
 399A 0024 І на шатро мов дивувавсь
 399A 0036 І сина Івана,
 399A 0046 І одна я з близнятами
 400A 0004 І близнят водила
 400A 0006 Аж і сам приїхав
 400A 0008 І з лютою гадиною
 400A 0018 І вона устала
 400A 0022 І легко спочила,
 400A 0024 І злєє й незлєє
 400A 0026 І всякому помагала
 400A 0033 І любили, і вітали
 400A 0033 І любили, і вітали
 400A 0034 З недугами і болячками
 400A 0039 І лікарі не допустили
 400A 0043 І тихенько за грішного
 400A 0046 І де що робилось
 400A 0051 І простоволосу
 401A 0003 І осики поливали
 401A 0006 Молітєся і не кваптєся
 401A 0008 І знову сльози виливаю.
 401A 0009 І думу тяжкую мою
 401A 0019 І нам усміхнєтєся.
 401A 0022 І заплаче, помолитєся
 401A 0026 Шукай собі брата в палатах і в хаті
 401A 0027 І дбай домовину, а слави не дбай,
 401A 0031 І мене в молитвах своїх пом'яни.
 401A 0040 І коло його посідали,
 401A 0041 Хто з шашликом, а хто і так,
 402A 0006 І... гу.....
 402A 0008 І де ті люди тут возьмуться?
 402A 0014 Жаль і страх!
 402A 0016 А на руках і на ногах
 402A 0018 І довгі коси в реп'яхах!..
 402A 0020 Коло огню, і руки гріла
 402A 0025 І страшно, страшно усміхалась.
 403A 0004 І молода не придалася,
 403A 0009 І в домовину положить.
 403A 0017 Лягаючи, і встаючи
 403A 0019 І все діти! І все діти!
 403A 0019 І все діти! І все діти!
 403A 0020 І мені нема де дітись.
 403A 0026 І тяжко, тяжко заридала.
 403A 0033 І на шатро мов позирав,
 404A 0005 А другий і так собі
 404A 0007 І обидва спочивають
 404A 0008 І гадки не мають.
 404A 0015 І дивитєся на прибуду,
 404A 0024 Отак де-небудь і загину
 405A 0022 І досі п'яна!..
 405A 0023 І вже ніколи не просплюся.
 405A 0025 І не соромлюся людей.
 405A 0032 Аж і там немає.
 405A 0042 І скрізь за собою
 406A 0004 Не вступив і в хату,
 406A 0011 До Києва... І що з мене
 406A 0025 І нікому руки скласти!
 406A 0036 І шептав: «Прощаю..
 406A 0037 Прощаю... І...» – Тільки й чула.
 407A 0014 І одна я, як той палець,
 407A 0021 І... Гу...
 407A 0031 І сина взяв у лакеї..
 407A 0036 І близнят носила..
 407A 0038 Аж і пан приїхав,
 407A 0040 І всім достолиха,
 408A 0005 І з лютою гадюкою

- 408A 0012 І в вас так уміють??
408A 0017 І молилась... Ні, цигане,
408A 0027 І сина взяв, потім... потім...
408A 0032 І дітей шукаю...
408A 0046 І тебе повішу.
409A 0003 Чи так і загину?!
409A 0009 І відьма устала.
409A 0018 І, мов диво, за собою
409A 0020 І співала й танцювала,
409A 0026 І ховатись за шатрами,
409A 0027 І Богу молитись.
409A 0035 І де їх шукати.
409A 0038 І приблуда училася
409A 0039 І Богу молилась.
410A 0001 І травами напувала,
410A 0002 І всім помагала.
410A 0008 Злєс і незлєс.
410A 0010 І мов над землею
410A 0015 І сусіди не цурались,
410A 0018 День і ніч ходила.
410A 0019 І всім людям помагала,
410A 0020 І плати не брала.
410A 0033 І днювали, й ночували,
410A 0035 І мазали, і квітчали,
410A 0035 І мазали, і квітчали,
410A 0036 І їсти варили...
410A 0037 І ворожить не просили
410A 0041 І, знай, двері поскрипують,
410A 0050 І вкрита і сита.
410A 0050 І вкрита і сита.
410A 0051 І любили, й поважали,
411A 0001 І всього давали...
411A 0003 І відьмою звали!
411A 0004 З подагрою і подушками,
411A 0011 І так трапляється на світі
411A 0019 І, милосердая, з села
411A 0021 І лікарів отих просила,
411A 0028 Заплакала... І жаль їй стало,
411A 0031 І зелений по землі
411A 0037 І на землі і на небі
411A 0037 І на землі і на небі
411A 0038 Рай, і я не знаю,
411A 0046 І стелю знімали,
411A 0047 Не вмирає... І лікарі
412A 0005 Мою Відьму... І лікарі
412A 0008 І у ногах стала,
412A 0009 І нищечком за грішного
412A 0013 І на неї... Та й закричав:
412A 0018 І сльози блиснули
412A 0021 І свічку дала в руки,
412A 0022 І перехрестила.
412A 0031 І восени вернулася
412A 0035 І знов стали на досвітки
412A 0037 І знов стали, як матері,
412A 0041 Розказує, як і вона
412A 0043 І як пана полюбила,
412A 0045 І як стригою ходила,
412A 0048 І як її вчила
412A 0050 І все, що робилось,
413A 0021 І з рогами, і з хвостами,
413A 0021 І з рогами, і з хвостами,
413A 0024 І простоволосих
413A 0027 І виводять на улицу,
413A 0028 І людей скликають
413A 0036 Та там і осталась...
413A 0037 І обідать, і вечерять
413A 0037 І обідать, і вечерять
413A 0047 І в могилу осиковий
414A 0001 І осики поливали
414A 0003 І виросла на могилі
414A 0007 Хрестітеся і не кваптеся
414A 0012 І всетворящую любов
414A 0025 Ірод!.. І не снилось,
312В 0002 Як ви смиренненько і я
312В 0003 Як ви т[ихесенько] і я
312В 0004 Як ви гарнесенько і я
312В 0005 І може думали, коли,
312В 0007 І поговорим і любовно
312В 0007 І поговорим і любовно
312В 0010 І поговорим і любовно
312В 0010 І поговорим і любовно
313В 0002 І дорізали брата,
313В 0004 І в степу полягли
313В 0011 І дорізали брата
313В 0012 І в степу полягли
313В 0020 Присплять нечисті – і в огні
313В 0026 Присплять гадюки, і в огні
313В 0029 І в хаті вибите вікно
314В 0002 І тебе з калиною – і в гаї
314В 0002 І тебе з калиною – і в гаї
314В 0004 І гай зелений зажурився
314В 0006 І стежечка, що ти ходила
314В 0010 Ти спиш, мов дома, і не жаль
314В 0013 Тебе з калиною, і в гаї
314В 0015 І гай зелений похилився
314В 0016 І стежечка, що ти ходила
314В 0020 Ти спиш, мов дома, і не жаль
314В 0021 І стежечка, де ти ходила,
314В 0031 І дівчина на могилу
315В 0009 І тяжко любити
315В 0016 І тяжко плакала ждучи.
315В 0021 І дівчина на могилу
315В 0035 І тяжко любити.
315В 0043 І тяжко плакала ждучи.
316В 0020 І серце тяжко запеклось
316В 0025 І серце тяжко запеклось
317В 0004 І серце тяжко запеклось
319В 0004 І нікого не вважає
319В 0011 І слово братства і любові
319В 0011 І слово братства і любові
320В 0022 Село... і серце оживає
320В 0025 Село!.. і серце замирає
320В 0027 Село!.. і серце замирає.
320В 0033 Лани, і люди, і корови,

- 320В 0033 Лани, і люди, і корови,
 320В 0034 І предковичні діброви
 320В 0035 І все моє, все можна брать,
 320В 0036 І можна жидові продать
 320В 0039 Село! І серце одпочине.
 321В 0005 А там і ліс, і ліс, і поле,
 321В 0005 А там і ліс, і ліс, і поле,
 321В 0005 А там і ліс, і ліс, і поле,
 321В 0006 І сині гори за Дніпром
 321В 0007 І Бог витає над селом
 321В 0008 Щоб і не знали, де шукати
 321В 0011 І над собою! – падло пса
 321В 0015 Та ще й хвалить і славить будуть!
 321В 0024 І верби, і тополі.
 321В 0024 І верби, і тополі.
 321В 0029 П'яниці шепчуть і кричать:
 321В 0031 І наш Сократ, убогих брат
 321В 0033 Сократ і в сні не пускає.
 321В 0035 От і мундир тобі, княгине.
 321В 0036 Не знатимеш, як і живуть
 321В 0040 І намалювати б,
 321В 0047 І чистою красотою
 322В 0009 Невесело і їй, єдиній
 322В 0011 І жині в Господа просила,
 322В 0014 І вже гордилась і любила
 322В 0014 І вже гордилась і любила
 322В 0015 Побачить і поцілувать
 322В 0017 І перший крик його почуть
 322В 0018 І матер'ю себе назвать.
 322В 0020 І щастя немале,
 322В 0022 І малесенькі рукава
 322В 0023 І маленькі рукавчата
 322В 0024 І мов горлиця над нею
 322В 0028 І жениха вже єднала
 322В 0029 І раділа з нею,
 322В 0030 І плакала... й довгі коси
 322В 0032 І... і князя сердешная
 322В 0032 І... і князя сердешная
 322В 0039 Посічуться».– І день за днем
 323В 0001 І думає д[е]
 323В 0002 І думає – тебе не стало
 323В 0003 Умилася, і добрі люде
 323В 0010 Щоб чуть все те, бачить і не
 покарать
 323В 0011 Віруйте і гиньте, пророки гласят.
 323В 0024 Тим і невесела.
 323В 0029 І всякий день обходила
 323В 0030 І всім помагала.
 323В 0031 І сироти приходили
 323В 0040 І на могорич скликає
 323В 0041 І п'є, і гуляє
 323В 0041 І п'є, і гуляє
 324В 0005 Харем і гості, де що впало.
 324В 0013 Убий – і Бог не покарас.
 324В 0019 Скирти і клуня.– Хоч би слово,
 324В 0028 І княжна моя десь діла[сь],
 324В 0029 І сліду не стало,
 324В 0032 Отак було, отак і буде
 324В 0038 І нікому розважати,
 324В 0046 І ближньому добро робить.
 325В 0007 На світ виходять і говорять,
 325В 0009 І серце плаче.
 325В 0014 І нам черниця розказала
 325В 0024 І прехорошая собою,
 325В 0026 І занедужала-лежала
 325В 0027 І все до крихти розказала
 325В 0028 І Богу душу оддала
 325В 0029 Позаторік – і де ходила,
 325В 0031 І показала на могилу,
 326В 0001 Щоб і не знали, де шукати.
 326В 0005 І яром геть собі село
 326В 0007 І наш Сократ, убогих брат
 326В 0008 Сократ і в сні не пускає
 326В 0010 От і мундир тобі, княгине
 326В 0011 От і титул тобі, княгине!
 326В 0018 І волю на світі!
 326В 0020 І
 326В 0022 І жить у Господа просила
 326В 0023 Уже гордилась і любила
 326В 0024 Уже пишалась і любила
 326В 0027 І щастя не миле!
 326В 0032 І купала, колихала
 326В 0037 І мов горлиця над нею
 326В 0040 І жениха вже єднала,
 326В 0042 І, і князя сердешная
 326В 0042 І, і князя сердешная
 326В 0048 І день за днем
 327В 0006 Умилася і добрі люде
 327В 0011 Щоб чуть те, і бачить і не
 покарать
 327В 0011 Щоб чуть те, і бачить і не
 покарать
 327В 0012 Віруйте, і гиньте! – пророки
 гласять,
 327В 0027 Тим і не весела.
 327В 0030 І всякий день обходила
 327В 0031 І всім помагала.
 327В 0032 І сироти приходили
 327В 0035 І звали святою.
 327В 0039 І на могорич скликає,
 327В 0040 І п'є, і гуляє
 327В 0040 І п'є, і гуляє
 327В 0049 І утіка в село сова.
 328В 0003 Харем і гості де що впало.
 328В 0011 Скирти і клуня. Хоч би слово,
 328В 0019 І сліду не стало.
 328В 0020 В селі сироти і вдови
 328В 0025 І нікому розважати,
 328В 0030 Отак було, отак і буде.
 328В 0038 І всякому добро творить!
 328В 0046 І в монастир отой убогий
 329В 0001 На світ виходять... і говорять,
 329В 0003 І серце плаче.
 329В 0012 І в монастир отой дівочий,

- 329В 0015 Отам мені і розказала
329В 0027 І прехорошая собою.
329В 0030 І все до крихти розказала,
329В 0032 Позаторік. І де ходила!
329В 0034 І показала на могилу,
329В 0036 І в нашій славній Україні
329В 0037 І я тулився ні до кого
330В 0015 І грішну душу погублю
331В 0004 І не звелів бусурменин
331В 0008 Саме пекло можна... і Данта
старого
331В 0014 І якії кари
331В 0022 І про все те
331В 0031 Чули і мовчали,
331В 0037 І Бог зглянувсь на ті сльози
331В 0038 І на Україну.
331В 0039 За козацькі, і за тії
332В 0005 Велике море сльоз і крові
332В 0016 І іменем Христовим знову
332В 0019 Росли сини і виростали
332В 0020 Росли сини і веселили
332В 0022 Прийшли ляхи і запалили
332В 0023 Прийшли ксьондзи і запалили
333В 0004 І знов браму зачинили,
333В 0017 І сивий гетьман, мов сова,
333В 0018 І все читай та слухай дзвона
333В 0020 Борзну свою, і Хвастовщину,
333В 0021 Загине все, і сам загинеш
333В 0022 І старець тяжко застогнав!
333В 0026 І за Україну молитись
333В 0035 Зробив і хрест і домовину,
333В 0035 Зробив і хрест і домовину,
333В 0042 І душу Богові послав,
333В 0048 І нині, братія моя,
334В 0013 І свою волю і твою славу
334В 0013 І свою волю і твою славу
334В 0015 Розруйнували і Січ, і Спаса,
334В 0015 Розруйнували і Січ, і Спаса,
334В 0025 І знов браму зачинили,
334В 0035 Борзну свою і Хвастовщину:
334В 0036 Загине все і сам загинеш
334В 0039 Надів клубок і чотки взяв,
334В 0040 І патерицю, і молитись,
334В 0040 І патерицю, і молитись,
335В 0004 І сдвабом застилас
335В 0012 Музики... танці... і Бердичев
337В 0009 І надія, брате,
337В 0030 І майські ночі,
337В 0031 І як небо голубії
337В 0035 І не любить – опріч грошей
338В 0016 Тут і загину!
338В 0023 І тяжко-тяжкими сльозами
338В 0033 І вдруго пити зареклась.
338В 0035 І те, що дурня всюди б'ють
338В 0037 Так день і тиждень так минає,
338В 0038 І може, друже мій, отак
338В 0042 І не клену долі.
- 339В 0001 Свої гріхи; і як мені
339В 0018 І легше буде зароблять
340В 0009 І все написано стихами,
340В 0024 А там і ладу не дамо.
341В 0003 І діти згоріли
341В 0008 Не дам і з торбою ходити!»
341В 0010 Бо хочеться їсти і вам і мені
341В 0010 Бо хочеться їсти і вам і мені
341В 0011 Бо хочеться спати і вам і мені
341В 0011 Бо хочеться спати і вам і мені
341В 0017 І вдову згадає
341В 0018 І рушає в поле...
341В 0024 Так і пиши, була криниця
341В 0029 І син семиліток.
341В 0045 Дурний і досі... Слухай, сину,
342В 0015 І з чумаками та з возами
342В 0016 Пропав і я. Та не в шинку,
342В 0020 І не побачить.
342В 0023 Душу і тіло
342В 0024 І душу і тіло
342В 0024 І душу і тіло
343В 0002 І син-семиліток
344В 0014 І каратись буду
344В 0016 Проклятий Богом і людьми
344В 0023 І тую криницю
344В 0029 І пропадаю, як собака,
344В 0042 І його кри[ницю]
345В 0009 І на годину по[лечу]
345В 0010 І ніби сам перелечу
345В 0012 І милосердного [молю?]
345В 0013 І милосердому молюсь
345В 0019 Як же його і не клясти,
345В 0020 І поезії не буде,
345В 0021 І не буде солі,
345В 0023 І борщ, мов помії.
345В 0035 І кому завадить
345В 0039 І на далекій Україні
346В 0035 І він розказував мені
346В 0041 І ні на кого не жалкую...
347В 0015 Учуса з ними; сльоз і крові
347В 0027 І туди не голять!!
347В 0041 Не довелось і надивитись.
347В 0043 І жить, радоватись з нею!
347В 0044 І Господа хвалить.
347В 0046 Уже і краму накупили,
347В 0047 Уже і пива наварили,
348В 0005 Минув і другий. Паничі
348В 0015 І повинчали їх обох
348В 0022 І досі страшно, як згадаю;
348В 0023 Я і розказувать боюсь,
348В 0026 І ми отарою прийшли,
348В 0028 Панів великих і малих
348В 0036 І раду радили, що робить.
348В 0039 І ми пішли... Ох тяжко, брате,
348В 0041 Ватага день і ніч росла,
348В 0045 Без милосердія і зла.
348В 0046 А різав так... і сам не знаю,

- 349В 0006 І все докучило мені.
 349В 0011 І зарівав би... та диво
 349В 0030 І малого знаку
 349В 0034 І, перехрестившись,
 350В 0002 І
 350В 0006 Там би я... Шкода і гадки
 350В 0011 І мерк за димом сонця світ.
 350В 0012 І мерк за димим божий світ.
 350В 0029 І їх високими страстями,
 350В 0034 Остило... і паперу жаль.
 351В 0012 І п'янька, нівроку їй...
 351В 0027 І справді, дідусю!..
 351В 0051 І спереду й збоку
 352В 0004 І жен своїх, і молодих
 352В 0004 І жен своїх, і молодих
 352В 0009 І красоту свою велику
 352В 0012 За стогнами і гвалт і крики,
 352В 0012 За стогнами і гвалт і крики,
 352В 0013 І гине, падає народ
 352В 0014 За той завіт, і за ківот,
 352В 0015 І за царя свого пророка.
 352В 0027 Давид похожає... і дума неситий
 352В 0030 І щоб просили на вечерю
 352В 0036 А цар, щоб Гурій і не знав,
 352В 0043 І раю вам цього не знать
 353В 0001 І йде, ридючи, до сина,
 353В 0004 Кепкує з батька, і так просить...
 353В 0006 І щоб сама і принесла
 353В 0006 І щоб сама і принесла
 353В 0008 І коржик з маком принесла.
 353В 0010 І в темну храмину веде...
 353В 0011 І на постіленьку кладе.
 353В 0021 І одряхле, – і покривали
 353В 0021 І одряхле, – і покривали
 353В 0031 І пазорі слинить...
 353В 0036 І та гріючи старого
 353В 0040 І він грівся коло неї
 353В 0041 І, і не познаю!
 353В 0041 І, і не познаю!
 353В 0050 І щедро посипала ладан.
 354В 0001 і приспівують
 354В 0007 І запалили!
 354В 0010 Отиде з шумом... І растрлі ю,
 354В 0011 І пожене ю, і княжна
 354В 0011 І пожене ю, і княжна
 354В 0021 Шкода і оливо тупить!
 354В 0031 Скубуть і патрають, то може б
 354В 0032 Скубуть і патрають, то може
 354В 0035 Ридас, плаче. І, рвучись
 354В 0036 Сестра ридас. І, рвучись
 354В 0037 Одряч і покривали
 354В 0038 Одряч старий, і покривали
 355В 0001 І одряхле, – і покривали
 355В 0001 І одряхле, – і покривали
 355В 0003 І отроки доміркувались,
 355В 0008 І пазорі слинить...
 355В 0009 І ледве їх простягає
 355В 0013 І та гріла ледачого
 355В 0017 І він грівся коло неї
 355В 0018 І, і не познаю!
 355В 0018 І, і не познаю!
 355В 0031 І старая, і молодая,
 355В 0031 І старая, і молодая,
 355В 0032 І великая, і малая
 355В 0032 І великая, і малая
 356В 0009 По цім Аралу і пишу
 356В 0015 І християнин ще до того
 356В 0016 І вольнодумствує в шинку,
 356В 0017 І п'є горілку з мужиками
 356В 0030 І покровителем добра:
 356В 0031 І патріотом. Боже, милий!
 357В 0001 І вольнодумствує в шинку,
 357В 0002 І п'є горілку з мужиками
 357В 0003 І п'є горілку з мужиками,
 357В 0004 І вольнодумствує в шинку
 357В 0006 І прехорошою такою,
 357В 0008 Та ще й в неволі, степ і море
 357В 0010 І лютеє лихеє горе
 357В 0014 І те село, і ті люде,
 357В 0014 І те село, і ті люде,
 357В 0032 І більше нічого,
 357В 0037 І] прехорошою такою
 358В 0004 Щоб ніхто і не б[ачив?]
 358В 0005 Щоб ніхто і не побачив...
 358В 0009 А може б, потім і згадала
 358В 0012 І зарідав би, зарідав,
 358В 0023 І молодого привели
 358В 0028 І молодого привели.
 359В 0023 І паче горного потока
 359В 0025 І божіім [?] огнем пекли
 359В 0026 І ніби тим огнем пекли
 359В 0031 За ним і божим нарекли
 359В 0033 За ним і сльози, знай, лили.
 359В 0038 І мужа свята, горе вам!
 359В 0039 І пресвятого, горе вам!
 359В 0045 І ніби тим огнем пекли
 360В 0002 Пророка люде, і молились
 360В 0003 Йому, і сльози, знай, лили...
 360В 0006 І заходилися гулять,
 360В 0010 І, роде лживий і жестокий
 360В 0010 І, роде лживий і жестокий
 360В 0012 І, роде лютий і неситий!
 360В 0012 І, роде лютий і неситий!
 360В 0013 І, роде, лютий і жестокий!
 360В 0013 І, роде, лютий і жестокий!
 360В 0026 І не сказав нікому
 361В 0001 Розказала – отак і так.
 361В 0005 І сонц[е] спатоньк[и] к[ла]де
 361В 0010 І закриває мов [?] стінами
 361В 0014 І серце годину
 361В 0022 І сонце спатоньки кладе
 361В 0030 І знову тьма, і не знаєш,
 361В 0030 І знову тьма, і не знаєш,
 361В 0033 І довго до світу.

- 361В 0034 І небо невмите, і заспані зорі
361В 0034 І небо невмите, і заспані зорі
361В 0035 І небо невмите, і заспані хвилі
361В 0035 І небо невмите, і заспані хвилі
362В 0005 І вони убогі
362В 0013 І вони убогі
362В 0017 І поплачу з вами.
362В 0021 І мов з Дніпра далекого
362В 0024 Одинокую... і люблю
362В 0029 І заплачу... Боже милий!
363В 0002 І в сем'ї веселій тихо
363В 0005 Не для людей і не для слави
363В 0007 І в сем'ї веселій, тихій
363В 0017 І сестри ходили
364В 0003 І виросла всім на диво
365В 0014 Отак і загину,
366В 0002 І оранди, і костьоли,
366В 0002 І оранди, і костьоли,
366В 0003 І все затопила.
367В 0002 З рушницею і з челяддю
367В 0006 І попросять в хату
367В 0007 І попросять тебе в хату
367В 0008 І питать тебе пита[ти]
367В 0009 І питать тебе про тебе
369В 0006 І вечерню годину
369В 0007 І що серце[?] говорили
369В 0008 І що таке говорили
370В 0012 І –] неначе люди сп[л]яють
371В 0003 Таке, що гріх і розказать.
371В 0014 Умерла і мати
372В 0010 І тебе, мій брате
372В 0011 І тебе, мій друже
372В 0017 Звір у полі, і повіє
372В 0018 І занесе снігом білим
372В 0034 І занесе снігом білим
373В 0009 І третій год почну
373В 0010 І третій год оце почну
373В 0011 Так і мене прохо[д]ять]
373В 0012 Так і мене минають годи
373В 0019 І гадки не має
374В 0002 І богослов уже, дитина
374В 0003 І богослов уже. Причина
374В 0023 Старим дурнем!.. так і треба
374В 0024 Старим паном... Так і треба
375В 0009 І ті гаківниці
375В 0014 І рознесе мою славу
375В 0015 І рознесе мо[ю] славу
375В 0016 І рознесе тую славу
375В 0026 Подивіться!.. і повела
376В 0009 І не турбуйсь, брате!
376В 0025 А лановий і не шукає!
376В 0026 Мов і не бачить! Не новий!
376В 0038 І просадив, мов ту жабу.
377В 0028 І як потім стала
377В 0029 Розмовлять з ним – і отдала
377В 0036 І несе кайдани,
377В 0044 І етап в дорогу
378В 0003 І сльозами умилося
378В 0028 Мої дні і ночі
378В 0030 І душу убогу
378В 0031 Порадовать, і укорить
378В 0033 І душу убогу
378В 0034 Не радовать, і не корить
379В 0008 І йдуть по долині,
379В 0013 І йдуть по долині
379В 0019 І самі не знаєм!
379В 0026 Дивлюся довго!.. і печаль
379В 0028 Мені її, і зажурюся
379В 0029 А ми! Хвала нам! і хвала!
379В 0031 І волосочка одного,
379В 0033 І вийде в люди показать
379В 0035 І людям хочеться сказать
379В 0037 І вийде з дому погулять
379В 0043 І виросли, і розійшлись
379В 0043 І виросли, і розійшлись
379В 0045 І виросли, і розійшлись
379В 0045 І виросли, і розійшлись
380В 0003 І витопить зимою хати!
380В 0005 І вигнала з хати,
380В 0006 І ходиш ти замучена,
380В 0012 І коли-то воно стане
380В 0014 Ти зрадієш і розкажеш,
380В 0017 І будеш щаслива!
380В 0020 Отим мені і жаль стане
380В 0032 І ніколи із байстряти
380В 0038 І не знають, як ті діти
381В 0006 І сама не знаю,
381В 0007 І не знатиму, чого я
381В 0009 І сама не знаю,
381В 0012 І заспіває... хоч не вміє
381В 0013 І заспіває... як уміє
381В 0023 Отак і я тепер терплю
381В 0032 Хоч я по їй і одинокий
382В 0001 Дурні і гордії ми люди
382В 0003 І на престолі і в неволі,
382В 0003 І на престолі і в неволі,
382В 0004 В світлиці розуму і волі
382В 0007 І на престолі і в неволі,
382В 0007 І на престолі і в неволі,
382В 0008 І все-то те по добрій волі,
383В 0006 І вже не сходились ніколи
383В 0013 І яр, і верб[и]
383В 0013 І яр, і верб[и]
383В 0014 І яр, і гребля, і тополі
383В 0014 І яр, і гребля, і тополі
383В 0014 І яр, і гребля, і тополі
383В 0016 І став, і гребля, і вітряк
383В 0016 І став, і гребля, і вітряк
383В 0016 І став, і гребля, і вітряк
383В 0017 Старі батьки і матері
383В 0032 Либонь таки і одуріла
384В 0001 І там не треба. Так, нізащо,
384В 0010 І гноєм корінь окладали,
384В 0021 І яр, і гребля, і тополі

- 384В 0021 І яр, і гребля, і тополі
 384В 0021 І яр, і гребля, і тополі
 384В 0034 Уже либонь і одуріла,
 385В 0003 І там не треба, так, нізачо,
 385В 0006 Так так що краля! І невбога,
 385В 0027 І брата й не брата
 385В 0029 Брата – і не брата
 385В 0032 І то угадає
 386В 0016 На сім світі, і любитись
 386В 0018 На сім світі, і любитись,
 386В 0019 І весь світ обняти!
 386В 0022 І те угадає
 386В 0036 І любити твою правду
 387В 0017 І тихо, тихо заспівать
 387В 0018 І розмовляючи б
 387В 0019 І розмовляючи пішли б
 387В 0022 Даєш ти, Господи, і злато
 387В 0023 І власть панам в твоім раю...
 387В 0026 І нам дивитись не дають
 387В 0027 Даєш ти, Господи, і злато,
 387В 0028 І власть панам в твоім раю...
 387В 0032 І нам дивитись не дають
 388В 0002 І нам дивитись не дають
 388В 0008 І нам дивитись не дають
 388В 0010 І генерал її засватав
 388В 0014 І генеральша уночі
 388В 0025 Петрусю! – Я. І подивилась
 388В 0031 І дівувала... продали
 388В 0032 І гроші вкупі пропили,
 388В 0042 І рада стала...
 389В 0001 А всемогущий хоч і зна,
 389В 0012 І генерал собі радіє,
 389В 0018 І там чимало поповчили
 389В 0020 Уже Петром і паничем,
 389В 0033 Пренепорочная!.. І всує...
 390В 0002 Любить... і марне... марне гинуть,
 390В 0003 І згинуть, віку не дожить!
 390В 0016 По грішній крові!.. і не знає,
 390В 0018 І що їй діяти з собою?
 390В 0028 Отак і вас не продала!..
 390В 0033 І непорочною... такою,
 390В 0037 І осміють, осудять люде,
 390В 0038 І Бог правдивий покара!
 390В 0045 І капельку на щось отрути.
 390В 0046 Не спала три дні і три ночі.
 390В 0050 І з тиждень, грішная, нудилась,
 391В 0008 І задзвонили вранці-рано
 391В 0017 І нібито когось-то ждуть?..
 391В 0018 І всі затихли на минуту.
 391В 0020 І генерала розчиняють,
 391В 0022 І на господньому хресті
 391В 0029 І кара впала...
 391В 0031 І до громади промовляє:
 391В 0035 І не скажу вам, люде злий,
 391В 0038 І зараз в Київ одвезли.
 391В 0043 І поволік Петрусь кайдани
 392В 0004 І рада стала
 392В 0012 І спать, упоравшись, лягла
 392В 0026 На таке погане, що так і засну,
 392В 0029 На таке погане, що так і заснув,
 392В 0033 І кров'ю полилась
 392В 0034 І кров'ю, сину, полилась
 393В 0002 І спати п'яні полягали
 393В 0005 Там і драгуни. Ми з Данилом
 393В 0015 І жаль мені неначе стане
 393В 0021 І хто заступить, хто прикриє
 393В 0023 І я за тебе.
 393В 0027 І в'янеш ти, а дні летять.
 393В 0029 І ти осталась на землі
 393В 0031 І в'янеш ти, а дні летять.
 393В 0040 А там... і ти собі осталась
 393В 0043 А там... і ти собі осталась
 393В 0046 А там... і ти собі осталась
 394В 0005 А там... і ти собі осталась
 394В 0017 Твоя і доля і недоля
 394В 0017 Твоя і доля і недоля
 394В 0021 І я за тебе
 394В 0022 І я з тобою. Щось пророче
 394В 0027 Витає радість і надія
 394В 0029 Витає радість і надія
 394В 0031 Витає радість і надія
 394В 0033 Витає радість і надія
 394В 0035 Витає радість і надія,
 394В 0036 І любо всім. І всі сміються
 394В 0036 І любо всім. І всі сміються
 394В 0039 Витає радість і надія
 395В 0001 І любо їм, і всі сміються
 395В 0001 І любо їм, і всі сміються
 395В 0004 Витає радість і надія
 395В 0007 І всі танцю[ю]ть.
 395В 0010 І всі танцюють. Тільки я
 395В 0014 І всі танцюють. Тільки я
 395В 0016 І нишком плачу, плачу я
 395В 0026 Часи, і пера, і папір?
 395В 0026 Часи, і пера, і папір?
 395В 0029 І на гріхи його дивившись!
 396В 0003 Під хатою, і забавляє
 396В 0006 Сидить під хатою, і бавить
 396В 0007 І досі сниться, вийшла з хати
 396В 0009 Цілує діда, і дитя
 396В 0010 Прийма на руки і годує
 396В 0011 І тихо весело цілує
 396В 0012 І досі сниться, вийшла з хати
 396В 0014 Цілує діда, і дитя
 396В 0016 Прийма на руки, і годує
 396В 0017 І усміхнувшись собі тихо,
 396В 0022 І козлоногий сивий Пан,
 396В 0023 Веселий юник, і гетери,
 396В 0025 Перед святим, і повели
 396В 0027 І на молитву.
 396В 0031 І козлоногий сивий Пан,
 396В 0032 І добрий син твій, і гетери,
 396В 0032 І добрий син твій, і гетери,
 396В 0034 Перед святим, і повели

- 396В 0036 І курять амфори. Дівчата,
396В 0037 Трохи не голі, і хлоп'ята
396В 0039 І гімн співають. Уготован
396В 0042 І причет весь свій повели,
396В 0043 І всіх гостей. І син твій, мати,
396В 0043 І всіх гостей. І син твій, мати,
397В 0010 Ридать і Бога проклинають,
397В 0011 І сивить плачучи, і горе!
397В 0011 І сивить плачучи, і горе!
397В 0017 В галерах одвезли. І син,
397В 0023 Гниє в неволі! І не знаєш
397В 0025 І там уже його в кайданах
397В 0026 І мусила вона сидіти
397В 0027 Коло тюрми. І ждуть і ждуть,
397В 0027 Коло тюрми. І ждуть і ждуть,
397В 0035 Преторіане і сенат
397В 0036 І в Капітолій з собором
397В 0046 Як і син отой Марії?
398В 0006 І на храмах його честний
398В 0027 Ми і не бачим, бо земні
398В 0031 І просимо стиха
398В 0035 І все по закону...
398В 0039 І кесарям-людюдам!
398В 0045 На Колізей і Капітолій
398В 0050 І никли гордії владики
398В 0053 Перелетіть і стоном-дзвоном
399В 0001 І трубним гласом розказать,
399В 0004 І християнку. Про царя,
399В 0006 І голос розумом святим
399В 0010 І по Україні пронеслось,
399В 0011 І на Україні світилось
399В 0016 Людей шукала і знайшла
399В 0018 Немалі жертви. І благала
399В 0022 І перед образом Венери
399В 0024 І сина божого во плоті
399В 0030 Любов, і кротость, і добро
399В 0030 Любов, і кротость, і добро
399В 0031 То братолюбіє... І діти,
399В 0032 І козлоногий сивий Пан
399В 0035 І гімн співають. Уготован
399В 0036 Сивобородого, – і знову
399В 0041 Уже й не буде!.. І сама,
399В 0043 Себе і долю проклинають
399В 0047 В кайданах одвезли. І син
399В 0051 Гниє в неволі. І не знаєш,
400В 0001 І мусила вона сидіти
400В 0002 Коло острогу ждуть і ждуть
400В 0003 Жреці і ліктори стоять
400В 0004 І в Капітолій із собора
400В 0008 І сказано було ковать
400В 0010 Щоб всі молилися; і люде
400В 0020 І усі патриції, – і вчора
400В 0020 І усі патриції, – і вчора
400В 0022 Хоч і підтопану – нічого:
400В 0027 І ти, моя мати,
400В 0030 На березі. І пішла ти
400В 0037 І осудять нечестивих
400В 0039 І «алілуйя» подала
400В 0045 І виростуть внучата тії,
400В 0047 І без огня і без меча
400В 0047 І без огня і без меча
400В 0048 Минув і тиждень той. І кесар
400В 0048 Минув і тиждень той. І кесар
400В 0050 Мов у різницю. І кров тече...
401В 0001 Ступив, зирнув, – і полилась
401В 0006 І ніби заплакав
401В 0033 І ти заплакала тоді,
401В 0035 І помолилась в перший раз
401В 0036 Новому Богові, – і спас
401В 0037 І голос пламенем святим
401В 0038 І розум і
401В 0038 І розум і
401В 0039 І слово пламенем святим
401В 0040 І слово розумом святим
401В 0045 Щоб первенця і при[вітали]
401В 0049 І слово правди рознеслось
401В 0050 І слово правди понесли
401В 0051 І п'яний голий Пан
402В 0001 І п'яний голий Фавн
402В 0002 І п'яний голий отой Фавн
402В 0003 Перед святим. І повели
402В 0004 Перед Петром. І повели
402В 0012 І ти на березі стояла
402В 0022 Вам і байдуже. А меж вами
402В 0023 Тоді, дурні, і вам було б
402В 0032 І ти не глянуло на них
402В 0033 І ти дивилося на них
402В 0037 І той юродивий в кайданах
403В 0001 І йоти кривди за собою!
403В 0004 І ти, пречистая, святая,
403В 0006 І всюди, зоренько моя,
403В 0009 І всюди, зоренько моя,
403В 0026 І вдень, і ввечері, і рано
403В 0026 І вдень, і ввечері, і рано
403В 0026 І вдень, і ввечері, і рано
403В 0029 І вдень, і ввечері, і рано
403В 0029 І вдень, і ввечері, і рано
403В 0029 І вдень, і ввечері, і рано
403В 0030 Вітай зо мною... і учи
403В 0033 І ти, пречистеє, святее,
403В 0037 І всюди, зоренько моя,
404В 0011 І вдень, і звечора, і рано
404В 0011 І вдень, і звечора, і рано
404В 0011 І вдень, і звечора, і рано
404В 0016 І ти, пречистая, святая,
404В 0020 І всюди, зоренько моя,
405В 0010 І з п'яними королями
405В 0013 І курвила з Миколою
405В 0017 Під крилом твоїм, і люблю
405В 0030 Ти хоч і пишалась,
405В 0031 І з п'яними королями
405В 0033 І курвила з солдатами
405В 0036 І, і пригорнутись
405В 0036 І, і пригорнутись

- 405В 0037 Під крилом твоїм. І любо
 406В 0003 І з п'яними королями
 406В 0005 І курвила з Миколою
 406В 0007 Дай, і пригорнутись
 406В 0008 Під крилом твоїм, і любо
 406В 0025 Попестила; і чутким сном
 406В 0026 Попестила; і ніби сном
 406В 0027 І уродливий і жона[тий]
 406В 0027 І уродливий і жона[тий]
 406В 0028 І уродливий і багатий
 406В 0028 І уродливий і багатий
 406В 0030 І на своїм веселім полі
 406В 0033 І усміхнулася небога
 406В 0036 І копу дожинать пішла,
 407В 0022 І усміхнулася небога.
 408В 0003 І думу вольную... О доле!
 408В 0007 І тую думоньку, о доле!
 408В 0010 І тую думоньку, о доле!
 408В 0013 І тую думоньку, о доле!
 408В 0021 І думу вольную
 408В 0022 І думу тихую на волю
 408В 0023 І думу кроткую... О! доле!
 409В 0006 І честь Кармілову і славу
 409В 0006 І честь Кармілову і славу
 409В 0008 І честь Кармілова і слава
 409В 0008 І честь Кармілова і слава
 409В 0016 І спочинуть невольничі
 409В 0031 І не верстовії,
 409В 0033 Простеляться, і не найдуть
 409В 0035 Простеляться, і не найдуть
 409В 0037 Простеляться, і не найдуть
 409В 0041 І пустиню опанують
 409В 0043 І пустиню опанують
 410В 0009 Ой, маю, маю і оченята...
 410В 0010 Ой, маю, маю і рученята...
 410В 0019 І знову в хвилі заховавсь...
 411В 0001 Людей і Господа гнівить
 411В 0003 Ізгнить і сліду не покинуть
 411В 0019 Стояли ліктори. І цар,
 411В 0029 І в Віфлієм з малим пішла
 411В 0030 І в Віфлієм з байстрам пішла
 411В 0031 І в Віфлієм з малим пішла
 411В 0032 Бур'ян! і кукіль! і будяк
 411В 0032 Бур'ян! і кукіль! і будяк
 411В 0034 І не дадуть доцарювать
 411В 0035 Не датимуть і царювать
 412В 0037 І муку праведного сина,
 412В 0039 І всепречистая, подай
 413В 0008 Росла собі і виростала
 413В 0009 І на порі Марія стала,
 413В 0011 В убогій і чужій хатині.
 413В 0015 Теслу було і струг покине
 413В 0016 Та й дивиться; і час мине,
 413В 0017 А він і оком не мигне
 413В 0018 І думає.– Ані родини!
 413В 0027 І попасти, і напоїть.
 413В 0027 І попасти, і напоїть.
- 414В 0004 І сумно, сумно позирає
 414В 0007 І мовила: Моя порадо?
 414В 0015 І кинула кругом очима,
 414В 0029 І заховалася в гаю.
 415В 0003 І без води прорве, затопить
 415В 0006 Уже розжеврився і шкода
 415В 0010 І ти, сердешная, за сином
 415В 0017 Лілеями і заспівай,
 415В 0024 І сніговерхий той Ліван
 415В 0029 На Іордан і усміхнулась,
 415В 0033 І з козеняточком пішла
 415В 0039 І цілувала. Козеня
 415В 0040 І не кричало й не пручалось,
 416В 0007 І де ти гаїлась,– спитав,
 416В 0010 І повечеряємо вкупі
 416В 0017 І тихим ласкавим уклоном
 416В 0020 І стрепенулась. Пригорнулась,
 416В 0023 І в кушу гостя молодого
 416В 0027 Опрісноки і сир козлиці
 416В 0032 І слухала, як молодий
 416В 0034 І словеса його живие
 416В 0036 І серце мерзло і пеклось.
 416В 0036 І серце мерзло і пеклось.
 416В 0042 І виростуть, і пожнемо,
 416В 0042 І виростуть, і пожнемо,
 416В 0043 І в житниці соберемо
 416В 0046 І помолилася Марія
 417В 0007 А гость за нею, і в ярочку
 417В 0012 Того апостола і раді,
 417В 0016 І ждучи плаче. Молодії
 417В 0017 Ланіти, очі і уста
 417В 0025 На улиці. І заховаймось
 417В 0031 І за повінчання оддати.
 417В 0038 І досі б кисли. О Муко!
 418В 0004 Великих, сильних, і гладких
 418В 0005 І отолстевших серцем малим,
 418В 0014 На брак той славний і преславний,
 418В 0017 А люде ждуть чогось, і ждуть
 418В 0020 І ждеш і ждатимеш од Бога
 418В 0020 І ждеш і ждатимеш од Бога
 418В 0021 І од людей його? Нічого.
 419В 0002 І змовк, ізник той тяжкий голос.
 419В 0006 І мовчки за старим пішла
 419В 0011 І, вбогії, перед собою
 419В 0015 То матиме і молоко
 419В 0018 І починають розмовляти
 419В 0025 І каже, поти не умру
 419В 0029 І ми вже бачили Месію!
 419В 0032 І дав Марії.– Погодуйсь!
 419В 0037 На степ спустилося, і глядь,
 419В 0038 Сховалося, і смеркло в полі.
 419В 0039 І диво дивне! Ніколе
 419В 0040 Ніхто не бачив і не чув
 420В 0004 Дитя і тесляра старого
 420В 0006 У свій курінь. І Бог той з нами
 420В 0011 І мовить нищечком: – Збулось
 420В 0018 Громада крикнула – і глас,

- 420В 0020 Пропав і зник.– О диво й диво!
420В 0022 У Віфліємі.– І осанна!
420В 0025 І легіон.
421В 0003 Вітали їх і день ховали,
421В 0006 І манівцями провели
421В 0007 На шлях мемфіський – і світила
421В 0009 І ніби грілась і дивилась
421В 0009 І ніби грілась і дивилась
421В 0012 І на рожденного Месію.
421В 0014 І матір з сином і несла,
421В 0014 І матір з сином і несла,
421В 0015 І, несучи їх, годувала
421В 0016 І, не спочивши, донесла
421В 0022 Од сна і власті одпочить.
421В 0029 Під пальмою і під вербою
422В 0011 Аж ось і сам старий іде
422В 0022 Вона промовила. І прати
422В 0028 І сина, божу дитину,
422В 0033 Садочок тихий! І не знать,
422В 0034 Де він кохався. І хатина,
423В 0002 Свою любов, любов і силу...
423В 0007 Без матері, і ми б не знали
423В 0010 І тяжко-тяжко усміхнулась
423В 0022 І за святим своїм пішла
423В 0035 І преласкавєє до того,
423В 0042 Добру і розуму. Івась
423В 0045 Укупці вчилися і росли,
423В 0046 І виресли, і прорекли
423В 0046 І виресли, і прорекли
424В 0006 І ти пішла. В старій хатині,
424В 0015 З учениками, і сказала:
424В 0017 І вас отак він поведе.
424В 0018 Промовила і трупом пала
424В 0019 На улиці, і розп'ялась
424В 0035 І ти їх мусила збирати.
424В 0038 І ти, великая в женах!
424В 0039 І їх униніє і страх
424В 0039 І їх униніє і страх
424В 0044 І похвала тобі, Маріє!
424В 0047 І іменем твого сина,
424В 0049 Любов і правду рознесли
425В 0005 Тебе в порфіру і вінчали,
425В 0019 Вонми їх плачу і пошли
425В 0020 Вонми їх стону і пошли
425В 0025 Псалом і тихий і веселий
425В 0025 Псалом і тихий і веселий
425В 0026 Псалмом і тихим і веселим
425В 0026 Псалмом і тихим і веселим
425В 0035 Росла вона і виростала
425В 0036 І на порі Марія стала
426В 0002 І на порі Марія стала
426В 0005 І попасти, і напоїть.
426В 0005 І попасти, і напоїть.
426В 0007 І попасти, і напоїть.
426В 0007 І попасти, і напоїть.
426В 0008 Хоч і далеко. Так любю[ла] ж
426В 0011 І рада, аж сміється, рада,
426В 0019 І мовила: – Тівєріадо!
426В 0020 І промовля: – Моя порадо!
426В 0035 Лопух зорвала і накрила
426В 0036 І ти...
426В 0037 І недобитая за сином
426В 0039 І заспівала
426В 0042 І не втомилась. Виглядав
426В 0043 І не втомилась. Вигляда
426В 0044 І...
426В 0046 з [і?]
426В 0051 І став велично на порозі
427В 0002 Горить і гасне на кабиці
427В 0007 Благовістителя. І раді
427В 0011 І досі б кисли.
427В 0013 І досі мерли би. О муко!
427В 0017 Сліпі і маліє душою
427В 0037 І, пресвятая, неповинна,
427В 0041 І невеличке козеня
427В 0042 Аж ось і сам старий іде
427В 0046 Аж ось і сам старий іде
428В 0017 Отож і спить собі дитина
428В 0019 І на єдиную свою
428В 0021 І батько, й мати, і дитина
428В 0021 І батько, й мати, і дитина
428В 0022 І батько, й мати, і воно
428В 0022 І батько, й мати, і воно
428В 0029 І дивувались фарисеї.
428В 0041 І веселенькі у дорогу
428В 0045 І ти заплачеш, ідучи
428В 0047 І пити дасть йому, стрясе,
429В 0002 І найде дірочку в хітоні
429В 0003 І залатає, та й сидить
429В 0004 Під смоквою і виглядає
429В 0005 І пити дасть, і отрясе,
429В 0005 І пити дасть, і отрясе,
429В 0008 Під смокву піде. І сидить
429В 0017 Хоч і далеко. Так любила ж
429В 0024 Тебе в порфіру і вінчали,
429В 0032 В душі скорбящей і убогій.
429В 0033 І яблуньку і грушечку
429В 0033 І яблуньку і грушечку
430В 0003 Я щасливий...– І я, друже
430В 0005 І о князях, і о вельможах,
430В 0005 І о князях, і о вельможах,
430В 0006 І о царях отих. І рци:
430В 0006 І о царях отих. І рци:
430В 0009 І добувала вас, лихих,
430В 0010 І множила ваш рід проклятий?
430В 0011 І з невеличких вас зубати
430В 0016 Ключе і рве. І всі язики
430В 0016 Ключе і рве. І всі язики
430В 0021 І фараонові послали
430В 0029 Окули люди і цього.
430В 0031 І в Вавілоні посадили
430В 0036 Уже потроху і минають
430В 0037 Дні беззаконія і зла,
431В 0004 Уже червивий, і малий,

431В 0005 І худосильний. Вітер з поля
 431В 0006 Дихне, погне і полама,
 431В 0007 І ваша злая своєволя
 431В 0011 Почують люде. І той плач,
 431В 0012 Нікчемний, довгий і поганий,
 431В 0021 В добрі і роскоші!.. Країно!
 431В 0024 Уб'є незримо! і правдиво
 431В 0026 У чреві згинуть, і згниють
 431В 0028 І не сховається. Всюди
 431В 0033 Що Бог наш цар і цар надія
 431В 0034 Що цар наш Бог і цар надія
 431В 0035 Вдову і сирот. Ні, не те!
 432В 0001 І вашей кровію, собаки
 432В 0002 Кайдани на людей. І, взявши
 432В 0003 Кайдани на римлян. І, взявши
 432В 0007 І на дівча, і на цвіті
 432В 0007 І на дівча, і на цвіті
 432В 0011 І земля, і моря,
 432В 0011 І земля, і моря,
 432В 0012 І плуги, й кораблі,
 432В 0013 І всі добра землі
 432В 0016 І трудящим умам
 432В 0017 І надія ще вам
 432В 0020 І молитву, і сон,
 432В 0020 І молитву, і сон,
 432В 0021 І доземний поклон,
 432В 0024 І всі дібра землі
 432В 0026 І всі дібра землі,
 432В 0027 І хвалебні псалми
 433В 0016 І розіб'юся о скалу...
 433В 0017 І квилить-плаче Ярославна
 433В 0025 Чи мало ж неба і землі
 433В 0026 І моря синього! На морі
 434В 0003 І плаче, плаче Ярославна
 434В 0006 І каже: «Сонце пресвяте!
 434В 0008 І людам на землі; моєї ж
 434В 0012 Спалив і князя, і дружину,
 434В 0012 Спалив і князя, і дружину,
 434В 0014 Або не грій і не світи...
 434В 0027 І людам на землі; моєї
 435В 0004 Рукав бобриний [і] омию,
 435В 0012 Рукав бобровий і омию
 435В 0016 І плаче-плаче Ярославна
 436В 0011 На полі тихім і безлюднім.
 436В 0020 І кровію политеє!
 437В 0028 І бились день!
 437В 0029 І другий билися;
 438В 0009 І хрестом святим добито.
 438В 0014 І святим хрестом добито
 438В 0027 І розп'ятієм добито?!
 439В 0007 І крихти хліба не взяли
 439В 0008 І посижу, і похожу
 439В 0008 І посижу, і похожу
 439В 0009 Посижу я і похожу
 439В 0015 Бо й ти приснишся. і [в] малий
 439В 0019 Колись-то будуть. І дурю!
 440В 0001 В Єгипті темному і в нас

440В 0013 У їх немає. І просили
 440В 0018 І гвардію на караул
 440В 0019 Муштрує сам. І одинокий,
 440В 0020 В порфірі довгій і широкій,
 440В 0024 І господар і государ
 440В 0024 І господар і государ
 440В 0027 Не їсть, не п'є і не кричить
 440В 0028 І Саул
 440В 0031 І Самуїла не згадає.
 440В 0043 То розтоптав би і розтер
 441В 0002 І досі дуріють царі,
 441В 0003 І поки горе на землі!
 441В 0011 З заліза, і в широкополій
 441В 0014 І ні[би]
 441В 0016 І у кедрових стін питає
 441В 0017 І у кедрових стін нових
 442В 0002 І гадоньки собі не маєм,
 442В 0006 І гадоньки собі не маєм,
 442В 0010 І гадоньки собі не маєм,
 442В 0016 І раю божого не зріла
 442В 0017 Творилося, цвіло, росло і
 виростало,
 442В 0018 І на небо хвалу творителю несло,
 442В 0026 І раю божого не зріла
 442В 0027 І виростало, і на небо
 442В 0027 І виростало, і на небо
 443В 0008 І розуму таки набрались
 443В 0022 І славу святую,
 443В 0026 І, може, давнєє згадаєм
 443В 0027 І тихо, тихо заспіваєм.
 443В 0028 І може, давнєє згадаєм
 443В 0029 І веселенько заспіваєм.
 443В 0033 І веселенько заспіваєм.

ІВАН 6

366А 0036 Іван Гус думав розкувать
 367А 0023 Іван Гус думав розкувать
 336В 0003 А Іван, як голуб, з нею,
 336В 0017 Іван коника сідлає,
 366В 0026 Іван Ярошенко
 424В 0003 Іван пішов собі в пустиню.

ІВАНА 8

399А 0036 І сина Івана,
 405А 0036 Та сина Івана,
 336В 0025 Івана Катерина
 363В 0011 Того зілля, щоб Івана
 364В 0019 За Івана єдиного,
 368В 0023 Та й спустили Івана
 406В 0021 Івана сина годувать
 424В 0025 Чужії люде, а Івана

ІВАНЕ 1

382А 0006 Маленьким, Іване

ІВАНОВИЧУ 1

410В 0005 Федору Івановичу Черненку на
пам'ять 22 сентября

ІВАНОВІЙ 1

363В 0019 На Івановій могилі

ІВАНОМ 1

336В 0002 Та з Іваном закохалась.

ІВАСЕМ-УДОВЕНКОМ 1

423В 0026 З Івасем-удовенком гралось:

ІВАСЕЧКА 1

406В 0035 Свого Івасечка малого

ІВАСЮ 3

304А 0051 Плач, Івасю, попідтинню,

306А 0006 Боже мій!.. Івасю!

307А 0030 Боже мій!.. Івасю!

ІВАСЬ 1

423В 0042 Добру і розуму. Івась

ІГОРЕВІ 1

437В 0031 Упали Ігореві стязі.

ІГОРЬ 1

437В 0026 То Ігорь військо Всеволоду

ІГРАШКУ 1

343В 0044 На іграшку

ІГРИЩЕ 1

384В 0036 Здалась, сердешна, на ігрище!

ІДЕ 19

342А 0015 Кобзарь іде, кобзарь іде!»

342А 0015 Кобзарь іде, кобзарь іде!»

349А 0022 Іде дівчина до хати,

374А 0010 Старий батько іде рядом,

376А 0014 Знову іде шляхом,

324В 0009 Іде в покої – скверний гаде,

333В 0012 Іде чернець Дзвонкову

334В 0031 Іде чернець Семен Палій

334В 0032 Іде чернець Дзвонкову

336В 0030 Іде військо, іде друге,

336В 0030 Іде військо, іде друге,

361В 0004 За сонцем хмароньк[а] іде,

361В 0021 За сонцем хмаронька іде

422В 0011 Аж ось і сам старий іде

424В 0016 Нехай іде! Нехай іде!

424В 0016 Нехай іде! Нехай іде!

426В 0014 На став іти. Іде, сміється,

427В 0042 Аж ось і сам старий іде

427В 0046 Аж ось і сам старий іде

ІДИ 7

327А 0019 Іди ж, долю, за журбою

370А 0016 Минулося. Іди лишень

370А 0020 Іди ж, доню, а ти, сину,

371А 0013 Іди ти в Січ, як Бог поможе,

412А 0015 Іди собі! Або стривай...

351В 0046 Іди ж собі, де взялася,

400В 0028 Іди сина зустрічати,

ІДІТЬ 4

324А 0039 Ідіть же ви та моліться

333А 0003 Ідіть же ви та молітесь

369А 0023 А я й не бачу! А ідіть

378А 0018 Ідіть подивіться».

ІДУ 3

330В 0003 Іду ходою, прозираю,

359В 0017 З байстрам розхристана іду

416В 0045 Іду народу возвістити!

ІДУТЬ 5

362В 0035 Нехай ідуть додомоньку

407В 0016 Мов ангеляточки ідуть

417В 0026 В своїм оазисі. Ідуть...

419В 0009 Тільки промовила. Ідуть,

419В 0017 Ідуть вони собі рядком

ІДУЧИ 17

296А 0025 Та знай співають ідучи

325А 0007 Так ідучи думав в латаній свитині

333А 0025 Так думав, ідучи в латаній свитині

411А 0027 Ідучи, діточок згадала...

314В 0024 Чого ти плачеш ідучи

315В 0045 Чого ти плачеш ідучи?

391В 0011 За гробом люди ідучи.

392В 0019 За гробом люде ідучи

392В 0020 До генерала ідучи

396В 0029 На шлях ідучи виглядати

399В 0029 Ідучи в Рим благовістити

426В 0031 Ідучи вирвала зелений

428В 0045 І ти заплачеш, ідучи

428В 0046 Й вона заплач[е], ідучи

442В 0005 Понад Невою ідучи.

442В 0009 Понад Невою ідучи.

442В 0013 Понад Невою ідучи

ІЄРЕМІЯ 1

420В 0012 Пророчество Ієремія,

ІЄСЕЙСКУ 1

423В 0040 У ієсейську. Доглядала ж

ІЗ 69

324А 0012 Химерять, химерять та й зроблять
із лемеша швайку

326А 0043 Нудно йому, а із яру

326А 0048 Із хутора до титаря

334A 0004 Із Млієва, пане.
 340A 0010 Аж труситься; – із Умані
 343A 0003 Із волами, із возами,
 343A 0003 Із волами, із возами,
 351A 0025 Із рук матері заклятих
 353A 0001 Із нашої України
 354A 0002 Із турецької неволі
 373A 0027 Уже Степан із криниці
 373A 0033 Виніс батько із комори,
 374A 0030 Із куряви щось вигляне
 377A 0013 Козацтву-товариству із синьої
 хвилі
 380A 0025 Із своєї хати
 386A 0028 І онучатам із клунка
 386A 0050 І онучатам із клунка
 389A 0008 Мов із хреста зняті
 393A 0002 Із рук не спускають
 400A 0013 Вертаюся із Києва
 411A 0033 Із ірію журавлі
 317В 0007 Виходили із села
 317В 0023 Виходили із села
 318В 0008 Виходили із села,
 319В 0024 Із армії.
 325В 0006 Великі люди... із руїн
 328В 0048 Великі люде із руїн
 332В 0025 А із братства те бурсацтво
 332В 0027 А із братства те бурсацтво
 333В 0038 Із Глухова по Україні.
 341В 0040 Бувало вигляне із хижі
 344В 0033 Ніхто із
 353В 0048 Із Литви князя-жениха
 354В 0006 Не із Литви йде князь сподіваний
 354В 0041 Із В[ільно?]
 354В 0042 Із Литви князя-жениха
 365В 0040 А із тисяч шляхетська
 366В 0019 А із по[ля]
 366В 0020 А із степу гайворони
 376В 0050 Ішов етап із городу
 380В 0032 І ніколи із байстри
 389В 0009 Петрусь у школу та із школи
 391В 0048 З нудьги із двору погуляти
 392В 0040 На людях із села в село
 396В 0030 Із гаю сина
 397В 0037 Із бронзи литого Нерона,
 398В 0044 А новий день із тьми-юдолі
 398В 0048 Із краю в край, по всій землі
 399В 0017 Із доброго того дівчати
 399В 0037 Із уст апостола святого
 400В 0004 І в Капітолій із собора
 400В 0011 Із Сіракуз й моя небога
 400В 0023 Звелів везти із Сіракузів
 400В 0054 Із ями вискочив на сцену
 401В 0011 Із Альбано, із-за гаю
 403В 0017 Із казарми смердячої
 404В 0004 Із казарми смердячої
 404В 0024 Із казарми смердячої
 404В 0043 Із казарми смердячої

404В 0044 Із казарми нечистої
 409В 0020 Із гаю полем застрибає
 410В 0016 Та із ясного [?] Дніпра
 419В 0031 Опріснок мовчки із торбини
 421В 0035 Із очерету будувати,
 422В 0012 Із города, носив продати
 427В 0043 Із города, носив продати
 438В 0010 Із кадил люльки курити
 441В 0009 Кує із золота престол,
 441В 0013 Престол із золота кує

ІЗБРАТЬ 2

359В 0041 Царя вам повелів ізбрати
 360В 0011 Царя вам повелів ізбрати

ІЗГНИТЬ 1

411В 0003 Ізгнить і сліду не покинуть

ІЗ-ЗА 9

295А 0017 А ясний місяць із-за хмари
 324А 0009 Із-за лісу з туману
 402А 0009 Оце, мабуть, із-за Дністра.
 411А 0006 Із-за німецької землі
 329В 0008 Княжна якась із-за Дніпра
 329В 0018 Княжна якась із-за Дніпра
 330В 0023 Виступали із-за хмари
 330В 0024 Виступають із-за хмари
 401В 0011 Із Альбано, із-за гаю

ІЗЛЯКАТЬ 2

295А 0005 Вже крадуться, щоб ізлякати
 295А 0006 Підкралися, щоб ізлякати

ІЗНИК 1

419В 0002 І змовк, ізник той тяжкий голос.

ІЗРАЇЛЬ 1

352В 0001 Покрила Ізраїль. То гірша війна!

ІЗЯСЛАВОМ 1

354В 0045 А потім з сином Ізяславом

ІКОНОЮ 2

392В 0007 Перед іконою пречистої
 392В 0009 Перед іконою пречистої

ІМЕНЕМ 2

332В 0016 І іменем Христовим знову
 424В 0047 І іменем твого сина,

ІНЕС 1

340В 0022 А я так думаю інес,

ІНЕЙ 1

304А 0034 Та іней з дерева збива,

ІНКОЛИ 3

- 381A 0035 Як інколи, то й принесе,
334B 0007 Інколи, інколи ченця згадають,
334B 0007 Інколи, інколи ченця згадають,

ІНОДІ 15

- 328A 0013 До півночі, а іноді
343A 0019 В раю жила... а іноді
347A 0006 Співа, було, а іноді
349A 0045 А іноді, усміхнувшись
349A 0046 А іноді усміхалась
339B 0011 Бо іноді так буває
339B 0013 А іноді так буває
362B 0027 А іноді... нагадаю
372B 0012 Та іноді й зажуриться
372B 0027 Та іноді й зажуриться
382B 0025 Та іноді така печаль
389B 0023 Розкажем іноді ті сни,
394B 0011 А іноді дивлюсь, дивлюсь
395B 0027 А іноді то ще й заплачу,
395B 0030 А так – мов іноді упившись

ІНША 1

- 351B 0052 А інша лихая та люта година

ІНШИЙ 1

- 368A 0034 Мов умерла. Інший рветься

ІНШИМ 2

- 363A 0010 З іншим заручили...
363A 0012 З іншим заручили...

ІНШУ 1

- 332A 0010 А мудро співає, коли не
послухаєш, все іншу

ІОРДАН 2

- 415B 0023 Заквітчана, а Іордан
415B 0029 На Іордан і усміхнулась,

ІОСИФ 1

- 422B 0001 Іосиф взявсь отару пасти,

ІОСИФОМ 1

- 414B 0009 З старим Іосифом? О доле!

ІРІЮ 1

- 411A 0033 Із ірію журавлі

ІРОД 3

- 414A 0023 Ірод!... Я не знала,
414A 0025 Ірод!... І не снилось,
422B 0019 Що Ірод цар уже опрігсь.

ІРОДА 2

- 412B 0005 Тебе од Ірода спасла
420B 0024 Прийшов од Ірода указ

ІРОДИ 1

- 413B 0002 Щоб Іроди не ворушились.

ІСАІЯ 1

- 420B 0013 Ісаїя... у нас Месія

ІСКРА 6

- 364A 0006 Злого часу. Тліла іскра,
364A 0008 Злого часу. Тліла іскра,
365A 0003 Огню іскра великого
365A 0004 Непевного, тліла іскра,
365A 0020 Огню іскра великого
366A 0044 Огню іскра великого

ІСКРИ 1

- 414B 0016 Аж іскри сипнули з очей!

ІСКУПЛЕННИМ 1

- 423B 0005 Було б, іскупленням рабам,

ІСПРАВНИК 1

- 385A 0010 Кому-небудь... А ісправник

ІСТИНИ 2

- 399B 0013 Чистійшій істини
400B 0035 Слова істини!.. Чи чуєш?

ІТИ 1

- 426B 0014 На став іти. Іде, сміється,

ІУДА 1

- 344B 0030 Як той Іуда... Помолись

ІУДЕЇ 1

- 416B 0037 Во Іудеї не було!

ІУДЕЙСЬКИЙ 1

- 415B 0020 Сердитий іудейський Зевс.

ІУДО 1

- 331A 0010 Лжеш, Іудо! нагаями!»

ІШЛА 1

- 406A 0010 Ішла та питала

ІШЛИ 5

- 399A 0007 Ішли собі, а потім стали,
401A 0035 Ішли цигане, а йдучи...
401A 0037 Ішли, ішли, а потім стали.
401A 0037 Ішли, ішли, а потім стали.
419B 0001 У город Віфлієм ішли.

ІШОВ 1

- 376B 0050 Ішов етап із городу

ЇВ 1

371A 0015 А я їх їв.

ЇДЕ 1

376A 0007 А он їде, а онде їде

ЇДЯТЬ 2

325A 0039 Їдять шляхту, клюють очі

371A 0002 Та як і мелють, і їдять

ЇЗДИЛА 1

390B 0040 У Київ їздила, молилась,

ЇЗДИТЬ 1

305A 0008 Їздить у берліні,

ЇЇ 34

296A 0016 Її чорноброву, її забуває
296A 0016 Її чорноброву, її забуває
300A 0016 Ніхто її не ратує!
304A 0046 Та де її взяти!
322A 0011 Серце її знає
322A 0017 Така її мова:
346A 0039 Петрусь її розпитає,
348A 0012 Не пускає її мати
361A 0040 Її сла[ву]
368A 0042 Як дитинка; а він її
409A 0032 Потім її сама стала
412A 0025 А її за свою душу
412A 0048 І як її вчила
413A 0045 Найшли її, громадою
325B 0021 Її спіткала – тяжко жись,
326B 0033 За що ж воно її згадає
329B 0024 Її спіткала... тяжко жись,
338B 0011 А ми її таки найшли.
343B 0009 Як її згадаю.
343B 0010 Як її згадаю...
353B 0009 Амнон бере її за руку
379B 0028 Мені її, і зажурюся
381B 0030 А все-таки її люблю,
388B 0010 І генерал її засватав
393B 0001 Поки її замордували,
399B 0020 В Алкіда первенець її росте...
401B 0046 Щоб первенця її вітали
412B 0016 Її єдина дитина,
412B 0024 Її єдина дитино!
416B 0004 Її господар привітав,
424B 0026 Її зарізали в тюрмі.
427B 0039 З її дитяточком малим
428B 0026 Її дитиночка сидить
428B 0027 Її хлоп'яточко сидить

ЇЙ 40

295A 0008 І хто їй розкаже і хто теє зна?
296A 0015 І хто їй розкаже і хто теє зна

304A 0016 Не знала ж Катруся, що таке їй буде

312A 0026 Бо на їй, широкій, куточка нема

313A 0007 Чи довго їй на сім світі

313A 0042 Чи довго їй на сім світі

314A 0030 Чи довго їй на сім світі

315A 0020 Чи довго їй самотній

325A 0034 Тяжко їй, небозі,

328A 0009 Їй аж нудно, бо Ярема

350A 0019 А козаки сміються їй,

351A 0012 І молода – нівроку їй,

351A 0015 А козаки сміються їй,

375A 0041 Їй хоча приснилась!..

409A 0028 То таке їй поробила

410A 0012 Так їй легко стало.

411A 0028 Заплакала... І жаль їй стало,

322B 0009 Невесело і їй, єдиній

341B 0035 Чи вже ж їй вік продівувань?

343B 0006 Чи вже ж їй вік провіковать?

346B 0014 Так цур же їй! Нехай собі,

351B 0012 І п'янька, нівроку їй...

371B 0010 А їй так хочеться, так просить

374B 0019 Оце нагадала яку! Цур їй, яка погана!

374B 0021 Оце нагадала яку! Цур їй, яка погана!

381B 0032 Хоч я по їй і самотній

389B 0032 Щоб одурить їй не дала

389B 0034 Молитва їй не допомогла!

389B 0036 Свого Петруся, тяжко їй,

389B 0037 Тяжко їй,

390B 0010 Бо серце гріх їй оддавати!

390B 0018 І що їй діяти з собою?

390B 0020 Чи то їй голову розбить?..

417B 0036 Ти не подав їй, грішній, руку

422B 0015 А їй немудрую хустину,

423B 0001 Пошли їй, Господи, пошли!

423B 0013 Та й висохли, а їй, небозі,

423B 0037 Букварь списали їй. Взяла,

426B 0013 Не боронив їй, не спиняв

427B 0009 Пречистій їй не дав ти руку

ЇЛА 2

409A 0021 Не пила й не їла...

416B 0029 Сама ж не їла й не пила

ЇМ 30

304A 0025 Ну, та цур їм! Вернімося

311A 0009 Він їм тугу розганяє,

319A 0033 Розкажуй їм, мій голубе,

319A 0039 Розкажи їм, щоб почули,

324A 0035 До грошей я не дуже ласий, цур їм, аби була ласка

333A 0016 Що вже їм завтра не вставать

364A 0031 Байду же їм... роз[летілись]

383A 0016 Та вповні шлях перейшла їм
 385A 0017 Стали їм в пригоді.
 387A 0008 В брилі, на присьбі. Перед їм
 390A 0012 Молюсь, Господи, скажи їм
 390A 0013 Молюсь, Господи, внуши їм
 398A 0037 То їм і байдуже,
 413A 0005 А вона їм розказує,
 413A 0020 Пани все їм снились,
 331В 0032 Бо їм добре на чужині
 345В 0024 А вірші!.. вірші, та цур їм!
 347В 0010 Так їм на виграшку! Росли,
 358В 0033 Моїх дівчаток їм
 395В 0001 І люблю їм, і всі сміються
 395В 0005 В очах веселих. Любо їм,
 395В 0012 В очах веселих. Любо їм,
 400В 0005 Самим їм, дурням, вихвалять
 416В 0028 Їм на вечерю подала.
 422В 0036 Їм довелося ночувать.
 432В 0022 Все терпініє їм
 435В 0024 Засохшу кров їм обітру
 439В 0001 Не снівсья навет їм, убогим
 440В 0015 А дав би їм таки царя.
 440В 0035 Щоб їм дозволено співати

ЇМИ 1

392В 0023 Лани ми їми оремо

ЇСТИ 5

371A 0041 Що це йому стало? ні їсти, ні пить
 403A 0014 Кому ж ви їсти даєте?
 409A 0025 Стала їсти й пити,
 410A 0036 І їсти варили...
 341В 0010 Бо хочеться їсти і вам і мені

ЇСТЬ 1

440В 0027 Не їсть, не п'є і не кричить

ЇТЬСЯ 1

371A 0036 Не їться, не п'ється, і серце не б'ється,

ЇХ 59

305A 0001 Не питай їх, мій голубе!
 318A 0019 Така їх доля:
 322A 0021 Отака їх мова
 322A 0024 Така їх мова
 325A 0048 За те ж ми їх били
 328A 0021 Поки їх снігом занесло.
 337A 0008 За те ж їх і били
 341A 0014 Їх умиють. Зійде сонце
 344A 0025 Та не по їх стало...
 361A 0007 Ти з ними кохалась, бери ж їх,
 лети
 361A 0009 Ти з ними кохалась, їх тяжкії руки
 361A 0010 Тебе повивали, бери ж їх, лети
 364A 0026 Їх лютії очі... «Пали! пали!»
 364A 0027 Їх лютії очі...

366A 0020 Огнем збужу їх, напою,
 366A 0025 Огнем збужу їх, напою,
 366A 0030 Огнем збужу їх, нагодую
 366A 0034 Огнем збужу їх.— Отак
 371A 0015 А я їх ів.
 380A 0048 А Ярина їх слухала...
 384A 0019 От-от я їх поконала!
 385A 0028 Згадає їх, дякуючи
 388A 0010 Не чваньтесь: з їх деруть ремінь
 398A 0036 Їх вже душі запродані,
 400A 0047 А вона їх розважає
 409A 0035 І де їх шукати.
 412A 0039 А вона їх научала,
 413A 0040 Їх нерідна мати.
 325В 0040 Я їх добре знаю.
 329В 0007 В монастирі, що в їх сестра
 334В 0004 Нащо, та й нікому їх доставати.
 337В 0025 Научай їх, щоб не вчились
 348В 0015 І повинчали їх обох
 348В 0021 А я убив їх! Признаюсь,
 350В 0028 З їх фон-баронами-князями
 350В 0029 І їх високими страстями,
 354В 0014 Бодай кати їх постинали,
 354В 0017 Мов дурень, ходиш коло їх,
 354В 0024 Тільки не треба їх учить
 355В 0009 І ледве їх простягає
 375В 0036 Як їх називати,
 376В 0031 Аж там їх пан несамовитий
 377В 0019 Молода їх? Вона того
 377В 0027 Молода їх арестанта,
 380В 0039 У їх виростають.
 392В 0041 На людях їх з села в село
 398В 0015 Назвав їх братами:
 418В 0006 От їх так жаль, смердяче сало,
 420В 0003 Та й їх побачили, небогу,
 420В 0030 В їх чистій праведній крові...
 421В 0003 Вітали їх і день ховали,
 421В 0015 І, несучи їх, годувала
 422В 0032 Одна-єдина їх доля,
 424В 0035 І ти їх мусила збирати.
 424В 0039 І їх унініє і страх
 424В 0043 В їх душі вбогії. Хвала!
 425В 0019 Вонми їх плачу і пошли
 425В 0020 Вонми їх стону і пошли
 440В 0013 У їх немає. І просили

ЇХАЛИ 1

336В 0014 Та їхали на весілля.

И 455

- 295A 0025 Й сама не зна (бо причинна),
295A 0026 Сама собі, й сама не зна,
299A 0004 Та й ті щось ледачі».
299A 0021 Тоді й мою головоньку
299A 0024 Що буде, то й буде.
301A 0008 Згада та й заплаче!
302A 0019 Згадай лихо то й байдуже
302A 0020 Отож гляну та й згадаю
303A 0002 Вигляне сонце. Рай, та й годі!
303A 0024 І сонце гляне -- рай, та й годі!
305A 0041 Було таке, що й під тином
307A 0021 Було таке, що й під тином
310A 0003 Вона любить, то й не чує
310A 0004 Любо й потужити
311A 0012 І днює й ночує;
311A 0019 Заспіває та й згадає,
312A 0011 Послуха й повіє.
313A 0013 Побігла та й стала
313A 0048 Побігла та й стала,
319A 0011 Ех, якби то! Та що й казати?..
323A 0008 Та й знову до праці: отак треба
жить
323A 0035 Та й дивиться буду...
324A 0002 Мліє та й пада, а старший
324A 0012 Химерять, химерять та й зроблять
із лемеша швайку
324A 0019 а люди й зовуть волохом не знаю,
за що
324A 0023 Брехня; співай, яку знаєш, а то й
дзвона не діждемо,
324A 0027 Чи танцювати? то й ушкварить
324A 0037 чарочку, другу тії ледащиці, та й
знову
325A 0014 Та й пада додолу.
325A 0021 Може, й найдеш. Ходім з нами;
325A 0033 А може, й там, може, плаче,
325A 0038 У ліс та й сховались
326A 0001 Шляхетською й жидівською
326A 0041 Та й заплакав; всі танцюють,
331A 0026 Та й пала в хаті, а старший
332A 0011 А що ж, то й ходімо!
332A 0018 А люди й зовуть волохом, і сам не
знаю, за що
332A 0021 Та воно так, чоловіче, я це й сам
знаю, та ще ось
332A 0023 Брехня; старче божий, співай, яку
знаєш, а то й
334A 0011 Пусти мене.-- Та й заплакав.
334A 0014 Та й упав додолу.
334A 0033 Може, й вирвеш. А як тебе
335A 0021 Та й рушили з Богом
335A 0028 Та й поїхав за царину
336A 0020 Уже й Мліїв -- про титаря
337A 0002 А сьогодні, коли й умру
337A 0010 Й ліс попід горою
337A 0022 Де ти? -- крикне й сховається
338A 0001 Кобзар грає й приспівує
339A 0003 Та й замахнувся. «Ховай Боже,
339A 0018 Ярема з льоху та й полинув
340A 0017 Та й знову за прац[ю].
340A 0019 Що плаче, сміється, і мре, й
оживає,
341A 0004 Та й дивитись буду
341A 0020 То нікого й кинуть... ніхто не
згадає
342A 0003 То про своє все й співають,
343A 0002 Та й не молодую,
344A 0004 Чорні й карі очі,
344A 0013 Люблю тебе й на тім світі,
345A 0012 Та й заплакав.
345A 0015 Та й нащо питати?
345A 0038 Та й каже Мар'яні:
345A 0040 Та, може, й од пана.
345A 0042 Уже й дівувала;
346A 0003 Що вже й заміж, коли тес...»
346A 0005 Хто вподоба, то [я] й оддам».
346A 0016 Та й не заспіває;
346A 0022 Та й тій тяжко жити...
347A 0009 Може, серце й чує
347A 0018 Та й замовкла; під яблуню
349A 0030 Та й упала на постелю,
350A 0011 То нікого й кинуть, ніхто не
згадає,
351A 0027 Та й задріма,-- поки небо
351A 0030 З жонатими й з парубками
355A 0015 Нехай казятьсяБ.-- й сховались
360A 0016 Та й той якраз під аршин
360A 0022 Та й той якраз під аршин
361A 0017 Тебе, цяце, й разу
362A 0026 Й пристріт виливали
363A 0009 Може, й дівчину без мене
363A 0011 Може, й дівчину без мене
363A 0026 У самому серці, може, й Бог не
бачить
364A 0007 Та й гаснути стала.
364A 0011 Та й гаснути стала.
364A 0016 Й нема кому розкувати
365A 0002 Та й полягли спати
365A 0016 Та й полягли спати,
365A 0025 Й сирот поділили
366A 0042 Та й полягли спати

- 367A 0003 Й сиріт поділили
 367A 0019 Й слово тихе... О Боже!
 368A 0048 Та й збирає колосочки
 369A 0011 Та на зелених ще й святках,
 369A 0023 А я й не бачу! А ідіть
 370A 0009 Та й потяг у байрак».
 370A 0026 Ще й не лазив...» «То я не син,
 370A 0029 От умерла й мати,
 370A 0030 Ти й zostався; а я й кажу
 370A 0030 Ти й zostався; а я й кажу
 370A 0036 От ми й спарували
 370A 0048 То й жінкою буде.
 371A 0007 Тойді й побачимо, що буде.
 371A 0009 То той не вмітиме й пожить.
 371A 0045 Нібито й не бачить. «Чи жать, чи
 не жать,
 372A 0005 Що й я плачу!.. Розсердився
 372A 0007 Та й зо мною не говорить.
 372A 0009 Та й утечу... ось побачиш.
 372A 0019 Тебе й батька сиротами...
 372A 0029 Та ще й умре!.. О Боже мій!
 372A 0034 Й мене поховають!..»
 372A 0043 Ще й жартує!..» «Не жартую,
 372A 0045 Не жартую...» «То це й справді
 372A 0047 Мене й батька?.. Ні, жартуєш.
 372A 0049 Хіба й справді я не сестра?...»
 373A 0029 Взяла відра та й побігла
 373A 0037 Та й заплакав... «Зброе моя!
 373A 0048 Й жупан одягає.
 374A 0001 Й ратище-дрючина,
 374A 0024 Старий сказав та й заплакав.
 374A 0036 Та й пропало... Довго, довго
 374A 0042 А за нею й старий батько,
 374A 0043 Та й пішли додому.
 375A 0002 Згадав та й заплакав
 376A 0011 Та втер йому; отже й утер.
 379A 0031 Бо й я таки гуляв колись
 380A 0019 Не бачу й не знаю.
 380A 0047 Й славного Максима.
 381A 0014 Й малої дитини
 381A 0033 Зцілющої й живущої
 381A 0035 Як інколи, то й принесе,
 382A 0022 Князі й усі
 382A 0038 Та й то з фоном Гротом
 382A 0039 Та й то з фоном Корфом
 382A 0040 Свою шляхту; то вже й годі
 382A 0041 Свою шляхту; то вже й
 382A 0042 Свою шляхту; то вже й годі
 383A 0012 Я отутечки й родилась
 383A 0014 Вже й криниця тая
 383A 0021 Я й не знала, що я тяжко
 383A 0025 Й байраками козацькими
 383A 0026 Ще й не говорила
 383A 0031 Й мати вмерла.
 383A 0033 За що мене й на митарство
 384A 0014 Чи й досі чортма нічого?
 384A 0021 Та й ти добре наробила
 385A 0007 Ще й удень співати.
 385A 0012 Та дурня й добрався
 385A 0021 Я не буду й знати
 385A 0030 Як умремо?» «Й сама не знаю
 386A 0004 Й головоньку йому змис
 386A 0016 Й про Київ питали
 386A 0018 Тричі й розтавала
 386A 0033 Й маслосвятіє справляли
 386A 0040 Та й зааніміла
 386A 0041 Й сльози покотились
 386A 0042 Та й замовкла... Марко слухав
 386A 0046 Столи й лавки миють.
 387A 0004 Та й зааніміла
 387A 0014 Та й зааніміла.
 389A 0005 Хоть би й Яр той, вже до його
 391A 0004 Між царями й судіями
 391A 0036 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
 391A 0036 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
 392A 0001 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
 392A 0001 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
 392A 0006 Й Дніпр покину і долину
 393A 0003 Й очей не спускають
 393A 0013 А я й не казала,
 395A 0001 А я й не казала,
 395A 0012 Та й умерла... А мене пан
 396A 0006 А й залоскочеш
 396A 0008 А ти й залоскочеш
 396A 0027 Та й замовкла русалонька
 396A 0037 Та й дочку згадала
 396A 0038 Й не зуздріла, як зуспілись
 396A 0039 Й не зуздріла, як зуспіли
 397A 0024 Та й замовкла русалонька
 397A 0026 Та й дочку згадала.
 397A 0036 Та й зареготались
 398A 0007 Та й замовкла русалонька
 398A 0011 Та й дочку згадала
 398A 0017 Й заходились гратись
 398A 0018 Та й ну з нею гратись
 398A 0019 І помолитись, й заплаче,
 398A 0039 Стерегтись, та й дуже!
 399A 0012 Цигане крикнули й схопились,
 399A 0019 Та ще й медведя...
 399A 0034 Та й додому понесла
 400A 0024 І злеє й незлеє
 400A 0041 Й сакраментовали
 400A 0048 Що підете й ви по світу
 400A 0049 Батька й матір погубите
 400A 0053 На могилі, й осиковим
 401A 0023 Й тихо спати ляже.

- 402A 0034 Та ще й з медведем.
402A 0038 Уже забула й говорить...
403A 0024 У нас дітей нема й заводу...
404A 0009 Убогого й не згадують,
404A 0010 А того ще й лають.
404A 0016 Може, що й гадає?
404A 0041 Йй на той рік знало б...
405A 0008 Ото-то й то, а ти не знаєш!
405A 0011 Що й я в Волощині була!
405A 0024 Бо я вже й Бога не боюся
405A 0041 Та й остриг, неначе хлопця,
406A 0009 Острижена. Та й байдуже.
406A 0019 Та й у село, хотілось, бач,
406A 0037 Прощаю... І...» -- Тільки й чула.
406A 0039 Та й заснула! Якби була
407A 0028 Я й кукурузи принесу...
408A 0001 Та й взяв мене з близнятами
408A 0016 Отож я й ходила,
408A 0038 А дочка й так буде.
408A 0047 Та й піду собі додому...
409A 0004 Та й замовкла, мов заснула.
409A 0008 Та й рушили. Пішли степом.
409A 0010 Та й пішла сама за ними,
409A 0020 І співала й танцювала,
409A 0021 Не пила й не їла...
409A 0025 Стала їсти й пити,
409A 0031 То воно й минуло.
409A 0040 Літо й друге проблукала
409A 0048 Та й пішла собі додому,
410A 0026 Йй шага не оставить.
410A 0029 Та й заплаче, отак вона
410A 0033 І днювали, й ночували,
410A 0034 Йй хату прибирали,
410A 0051 І любили, й поважали,
411A 0005 З трьома, чи й більше, лікарями
411A 0025 Прогнали, трохи ще й не били,
411A 0026 Взяла горщечок та й пішла,
412A 0013 І на неї... Та й закричав:
414A 0020 Бо я вже й Бога не боюсь
414A 0022 Бо я вже й Бога не боюся
414A 0034 Та й поїхав з нею,
312В 0023 Уже й в'янути стала
312В 0024 Уже й старітись стала.
313В 0005 Та й замовк, затрусивсь
314В 0005 Ти й те з собою занесла
315В 0012 Втомилася та й задрімала.
315В 0014 А мати й спати не лягала,
315В 0038 Втомилася та й задрімала.
315В 0041 А мати й спати не лягала,
318В 0030 Не кричи й не проси
318В 0033 Не мине й царя
318В 0034 Йй хреста ніхто не поставить
319В 0002 Не кричи й не проси
319В 0005 Йй ні на кого не вважає
319В 0025 То й так забудеться колись
320В 0002 Та у криниці й затопила
320В 0017 Може, й я згадаю
320В 0032 Там воля, рай, та що й казать,
320В 0037 З душою й тілом; правда, воля!
320В 0038 А ми ще й Бога гнівимо
321В 0015 Та ще й хвалить і славить будуть!
321В 0017 Був собі князь, була й княгиня
321В 0034 А батько й мати не пускали,
322В 0030 І плакала... й довгі коси
322В 0034 Нагадала та й закрила
323В 0025 Може, й батька не бачила,
324В 0008 Та й ту допив, але не пада.
324В 0022 Пани в саду й не ворушились.
326В 0044 Нагадала, та й закрила
328В 0013 Пани в саду й не ворушились,
329В 0029 Та й занедужала. Лежала
329В 0031 Та й Богу душу отдала
329В 0038 Йй тоді повісили Христа
329В 0039 Хотілося б... що й гадать
329В 0040 Хотілося б, та що й гадать
330В 0019 Отим... отже й там
330В 0020 Отим киргизам, отже й там
333В 0030 Поки й малих дітей погонять
334В 0004 Нашо, та й нікому їх доставати.
334В 0009 Вони не знають, може, й не чули!
334В 0010 Кияне бачили та й ті забули.
334В 0021 Достанеться й передам!»
335В 0007 Достанеться й передам
335В 0009 Достанеться й передам...
337В 0013 Таке убоге) та й куплю
337В 0018 У школі й сивіть довелось
339В 0019 То легше буде й зароблять
339В 0024 Отим то й ба, що живе
339В 0026 А може, й чули, та забули
341В 0009 Не дам же й з торбою ходить!»
342В 0029 А то битимуть, та й дуже!
342В 0033 Таки й досі не згадаю
343В 0026 Так й досі ще не знаю
343В 0046 Та ще й прочитає
344В 0018 Та й викопав під горою
344В 0022 Та тут його й поховали
344В 0025 От тобі й билиця
344В 0041 Та у балці й поховали,
344В 0043 Та у балці й поховали.
345В 0002 Та у балці й поховали,
345В 0030 А то й поезія зав'яне,
346В 0006 То й цур йому. Нехай блукає,
347В 0007 Та й узяла собі в покої.
347В 0013 Уже й учитись почали.
347В 0014 А я й собі на безголов'я
348В 0024 А то ще й вас перелякаю.

- 349В 0004 Та й пустиш в степ
350В 0032 Та й тих уже не стало.
351В 0026 Хіба й справді ти з Парнасу?
351В 0043 От тобі й порада!
351В 0044 От тобі й сестра з Парнаса.
351В 0045 Морока, та й годі!..
351В 0051 І спереду й збоку
352В 0037 Звелів убить його, та й годі,
352В 0044 Та ні у кого й не питать,
354В 0015 Отих царів, та ще й святих.
355В 0037 Що хотіли, те й робили,
356В 0010 Таки впирається, та й годі!
356В 0011 Нудьга впирається, та й годі!
357В 0008 Та ще й в неволі, степ і море
357В 0023 Людські душі... люде й досі
358В 0026 Та й заголили в москалі!
358В 0030 Та й заголили в москалі!
359В 0008 Співає й плаче
360В 0020 Силець поставив та й пішов
360В 0024 Поставив любо. Та й пішов
360В 0028 То й одружився собі так
361В 0006 У синє море й накриває
361В 0007 У синє море й покриває
365В 0039 Не сто та й не двісті,
366В 0004 Тільки то й не затопили,
366В 0012 Й шляхетського трупу.
368В 0022 Та й спустили у яму
368В 0023 Та й спустили Івана
368В 0027 Що не даєш мені й досі
371В 0033 Та й сплела со[б]і такую
371В 0034 Та сплела й собі такую
372В 0007 За гетьмана, й панахиду
372В 0012 Та іноді й зажуриться
372В 0021 Та й там живуть, хоть погано
372В 0027 Та іноді й зажуриться
373В 0038 То я й його повириваю
374В 0001 То я й барвінок позриваю
374В 0006 Й справді не читаєш
375В 0031 Та й привела до обозу;
375В 0040 Та й думаєш... Ми то!
376В 0004 Шкода й праці! Поки села,
376В 0024 Узавши глечик, та й немає,
376В 0028 Стара собака та ще й бита!
376В 0040 Та й опрігся! -- Порадись,
376В 0047 Та й більше нічого!
376В 0051 Та й став під корчмою
377В 0005 То й вибачить таки треба!
377В 0023 Та й нікому й не сказала,
377В 0023 Та й нікому й не сказала,
377В 0025 Не пізнали! -- й не бачили,
377В 0039 То й не жаль було б сіроми.
377В 0041 Просто з запалу та й годі..
377В 0043 Та й поїхали додому,
380В 0010 Що ще й не лазить
380В 0011 Воно ще й не лазить
380В 0035 Хоч вона й багата!
382В 0011 Мов у калюжу, та й лежать
382В 0012 Мов у калюжу, та й сопуть
382В 0023 Мосі молодості й досі
383В 0019 А деякі -- то й поламались
383В 0027 Не знаю, як тобі й сказать.
384В 0029 Не знаю, як тобі й сказать,
385В 0027 І брата й не брата
388В 0011 А у неділю й повінчали
388В 0026 Та й заридала,-- похилилась,
388В 0038 Нехай хто хоче.-- Й повела
389В 0017 Та й там до школи оддали
389В 0022 Уже й... Та се ще не втече,
389В 0041 Та й як таки одній святії
390В 0048 Уже й не молиться вночі,
391В 0049 Та й бачить, що пасе ягнята
392В 0002 Та й бачить, що пасе ягнята
392В 0013 Та й спать, упоравшись, лягла
392В 0014 Та й буду жить собі та жить,
392В 0016 Та й буду жить собі та жить,
392В 0025 Згадять хоть що-небудь! та оце й
наткнуць
392В 0028 Згадять хоть що-небудь! Та оце й
наткну[в]сь
393В 0028 Уже й надію понесли.
393В 0033 Уже й надію понесли.
394В 0012 Молися й ти, бо ще на небі,
394В 0015 Молися й ти, бо ще на небі,
395В 0027 А іноді то ще й заплачу,
395В 0028 Та таки й добре!.. Не на мир
395В 0031 Дідусь сивенький, та й рида,
396В 0002 Неначе й досі, сивий дід
396В 0005 Неначе й досі сивий дід
396В 0018 Та й думає -- минуло лихо,
397В 0004 Уже й смеркає, вже й світає
397В 0004 Уже й смеркає, вже й світає
397В 0006 Уже й не буде. Ти сама,
397В 0039 Й за те, що бачу, що живуть
397В 0042 Чи не за те, що й ми тепер,
398В 0008 Поставили,-- та й молимося
398В 0016 За те й повісили його,
399В 0026 Та ще й гетери молодії
399В 0041 Уже й не буде!.. І сама,
400В 0011 Із Сіракуз й моя небога
401В 0021 Та ще й Бога зневажаем.
401В 0025 А може, й так... Тихо-мовчки
405В 0006 Поцілуємось... та й тес...
405В 0028 Поцілуємось... та й тес...
406В 0034 Та й пробудилась. Сповіла
406В 0038 Та й усміхнулася небога,
407В 0006 Та й усміхнулася небога.

407В 0018 Та й усміхнулася небога:
 413В 0016 Та й дивиться; і час мине,
 414В 0001 Коза нап'ється та й пасеться,
 414В 0010 Та й похилилась, мов тополя
 414В 0024 Широкий вирвала й накрила
 415В 0040 І не кричало й не пручалось,
 416В 0029 Сама ж не їла й не пила
 417В 0005 Марія встала та й пішла
 418В 0010 Убита й кинута в рові...
 418В 0027 Молися й дякуй. Тяжко жить.
 419В 0034 Та й сіли на шляху гарненько
 419В 0045 Марія тут же й привела
 420В 0003 Та й їх побачили, небогу,
 420В 0005 Взяли з собою й привели
 420В 0020 Пропав і зник.-- О диво й диво!
 421В 0013 Ослиця ще й дійна була
 422В 0007 Й мале біленьке козеня
 422В 0018 Ввійшов та й каже.-- Чути скрізь,
 422В 0021 Марії каже.-- То й ходім,
 422В 0026 Отож вони собі й пішли,
 423В 0011 Та й заридала. Полились
 423В 0013 Та й висохли, а їй, небозі,
 423В 0029 Удвох на улиці й найшли
 423В 0030 Дві палички та й понесли
 423В 0041 Сама його й навчала
 423В 0044 То вдвох собі й ходили в школу.
 424В 0034 Сховалися та й розійшлись.
 425В 0007 Й тебе, як сина,-- наплювали
 427В 0032 Дає та й каже: -- Погодуйсь
 427В 0033 Дає та й каже: -- На, моя [ди]тино,
 427В 0040 Й мале біленьке козеня
 428В 0001 Ходім,-- сказала та й пішла
 428В 0020 То вдвох собі й ходили в школу
 428В 0021 І батько, й мати, і дитина
 428В 0022 І батько, й мати, і воно
 428В 0039 Та й рушили собі в дорогу
 428В 0046 Й вона заплач[е], ідучи
 429В 0003 І залатає, та й сидить
 429В 0026 Й тебе, як сина, наплювали
 430В 0014 Хапали й жерли. Мов шуліки,
 430В 0026 Що гради й села пожирало,
 432В 0012 І плуги, й кораблі,
 434В 0030 Спали й мене на самоті,
 434В 0031 Загинув ладо, й я загину.
 435В 0027 Єдине ладо й його вої
 439В 0005 Та й нас з собою повели
 439В 0013 Бо й ти приснишся. Стиха-тиха
 439В 0015 Бо й ти приснишся. і [в] малий
 440В 0017 Та дивувались, що й вони
 440В 0023 Та й одурів.
 440В 0032 Отож вельможі й чабани

ЙВАНА 6

347А 0052 За сотника Йвана».
 370А 0023 Твого батька Йвана
 396А 0033 А Йвана десь нема дома
 363В 0016 Того Йвана сердешного,
 406В 0015 А сина Йвана
 406В 0018 А сина Йвана годувать

ЙВАНОМ 2

348А 0001 За сотником Йваном».
 363В 0018 Плакати за Йваном

ЙВАСЯ 3

406В 0011 Пішла, а Йвася
 406В 0040 На Йвася глянула, взяла
 407В 0008 На Йвася глянула, взяла,

ЙДЕ 7

328А 0018 Тільки звір вис, йде в село,
 333А 0001 йде, бачиш, Залізник Чорним
 шляхом з гайдамаками
 376А 0007 А он їде, а онде їде
 399А 0030 Не йде прокляте бісеня
 404А 0039 Не йде погане бісеня!
 353В 0001 І йде, ридаючи, до сина,
 354В 0006 Не із Литви йде князь сподіваний

ЙДИ 4

379А 0019 Не йди, серце, Степаночку,
 403А 0010 Не йди, небого, будь ти з нами,
 350В 0009 Не йди, кажуть, сиди в хаті,
 367В 0014 Мене не стане, не йди ти в люде

ЙДИМО 2

443В 0009 Ой не йдімо, моя люблю
 443В 0010 Ой не йдімо, не ходімо

ЙДІТЬ 1

369А 0024 Лишень сюди; та йдять обоє!..

ЙДУТЬ 2

379В 0008 І йдуть по долині,
 379В 0013 І йдуть по долині

ЙДУЧИ 6

401А 0035 Ішли цигане, а йдучи...
 401А 0046 Додому йдучи, молодиця.
 409А 0011 А йдучи співала:
 407В 0014 Та йдучи колоски збирають,
 407В 0020 Та йдучи колоски збирають,
 415В 0035 А йдучи, козеня небога,

ЙГОГО 107

296А 0010 Дарма його чорнобрива

- 304A 0027 А треба як-небудь його доконать;
 306A 0009 Мале дитя, біля його
 308A 0003 Мале дитя, біля його
 311A 0004 Хто його не знає?
 312A 0002 Кругом його степ, як море
 312A 0021 Спочине на сонці, у його спитає,
 312A 0028 Його на сім світі ніхто не прийма,
 312A 0030 Його знають люде, бо носить
 земля,
 313A 0005 Як його побачить.
 313A 0040 Як його побачить
 315A 0018 Ніж його побачить.
 316A 0021 Аніж його бачить
 323A 0025 Його буйні вітри полем рознесуть
 327A 0034 Хто обніме, як я, його
 327A 0037 Нема його, не приїде
 328A 0023 Вбийте його, а собачат
 332A 0014 сидить сліпий кобзар. Кругом його
 запорожці
 334A 0009 Дочку його, чи не знавав?
 335A 0030 Його сльози, давить душу
 346A 0044 Чого плачуть очі... нащо його
 знать?
 347A 0040 Його доля -- мої брови,
 362A 0001 Його мучило. Як крикне він
 362A 0002 Його мучило. Як крикне
 368A 0023 Я його любила,
 374A 0049 Його єдина дитина
 378A 0021 Розпізнає; отак його
 378A 0031 І беруть його під руки,
 389A 0005 Хоть би й Яр той, вже до його
 396A 0005 Я виведу гулять його,
 400A 0040 У будинках.-- Уже його
 401A 0040 І коло його посідали,
 403A 0039 Один дума, як би його
 406A 0032 Я до його: «Тату!
 411A 0013 Отож взяли його лічить.
 411A 0043 Уже його, лукавого,
 414A 0030 Я до його -- Тату!
 322В 0017 І перший крик його почуть
 323В 0012 Як же його вірить, заплющивши
 очі?
 327В 0013 Як же його вірить, заплющивши
 очі?
 344В 0020 То за його грішну душу
 344В 0022 Та тут його й поховали
 344В 0037 Я вбив його. Не записуй,
 344В 0039 Я вбив його! Постривай лиш,
 344В 0042 І його кри[нищу]
 344В 0046 А його криницю
 345В 0005 А його криницю
 345В 0019 Як же його і не клясти,
 346В 0010 Його скаженої брехні.
 352В 0037 Звелів убить його, та й годі,
 352В 0047 Бо то був первенець його)
 353В 0022 Многими ризами його.
 353В 0045 А його сіромахи,
 355В 0002 Многими ризами його.
 355В 0021 А у його, сіромахи,
 356В 0012 Не жаль на злого, кругом його
 356В 0025 Його возносять, як те чудо!
 359В 0030 Його, по улицях ходили
 360В 0039 прийшли його
 363В 0004 Я б його любила.
 363В 0012 Найшли його, накопили
 367В 0005 У льох його, сердешного
 373В 0038 То я й його повириваю
 379В 0032 Таки повісили його!))
 380В 0022 Що вона його так любить,
 380В 0023 Так гине за його,
 380В 0028 А воно, буває, з його
 381В 0025 А все-таки його люблю,
 382В 0033 Його найкращії літа
 395В 0023 О його... праведне колись
 395В 0024 О його... Бога боячись!
 395В 0029 І на гріхи його дивившись!
 397В 0025 І там уже його в кайданах
 397В 0032 Його в кайданах поженуть
 398В 0006 І на храмах його честний
 398В 0016 За те й повісили його,
 398В 0019 Святую заповідь його!
 398В 0020 Честную кров його п'ємо,
 398В 0025 Святая кров його!.. Кати!
 398В 0030 А ми його благаємо
 398В 0051 Перед святим його хрестом.
 399В 0015 Дивилася на його мати
 400В 0042 Перед гординею ж його
 401В 0029 Для царського його стола
 402В 0024 На його вийти з рогачами,
 402В 0031 Його безбожні діла...
 406В 0041 Його тихенько сповила
 407В 0009 Його гарненько сповила
 414В 0014 Його старії підопру.
 416В 0019 Марія на його зирнула
 416В 0034 І словеса його живис
 417В 0015 Жде його Марія
 418В 0016 Ані його, ані Месії.
 418В 0021 І од людей його? Нічого.
 423В 0041 Сама його й навчала
 423В 0043 Таки вдовенко в його вдавсь.
 424В 0007 В чужій, покинула його,
 424В 0013 Як розпинать його вели,
 424В 0031 Брати ж його, ученики
 427В 0026 Що наймичка його несла
 427В 0028 Що наймичка його несла
 429В 0001 Одує прах з його хітона,

429В 0006 Одує прах з його хітона,
 434В 0017 Омию кров його; отру
 435В 0013 На княжім добрім його тілі
 435В 0014 Засохлу кров його. Отру
 435В 0027 Єдине ладо й його вої

ЙОМУ 38

311А 0013 Нема йому в світі хати,
 311А 0016 А йому байдуже...
 325А 0043 Тяжко йому, сіромасі,
 326А 0043 Нудно йому, а із яру
 327А 0006 На золото»,-- сипле йому
 327А 0021 А та йому дулю тиче
 344А 0011 Усміхнуся... скажу йому:
 352А 0011 Цур же йому. Калиною
 360А 0005 Та щоб йому всі святис
 364А 0024 Перед костром; став на йому
 364А 0025 Перед огнем; став на йому
 371А 0041 Що це йому стало? ні їсти, ні пить
 372А 0030 А йому байдуже,
 373А 0043 Послужи йому так щиро,
 376А 0011 Та втер йому; отже й утер.
 378А 0035 І голову йому змила,
 379А 0017 А дітьми йому обоє,
 380А 0032 Нехай йому Бог поможе,
 382А 0020 А дітьми йому обоє
 382А 0021 І дітьми йому обоє
 386А 0003 Головоньку йому змис
 386А 0004 Й головоньку йому змис
 331В 0043 Чи вже йому людей
 331В 0045 Чи вже ж йому любо людей
 мордувать
 337В 0003 А на йому сіделечко
 346В 0006 То й цур йому. Нехай блукає,
 360В 0003 Йому, і сльози, знай, лили...
 368В 0020 Викопали йому при дорозі
 368В 0021 Ой копали йому в степу при дорозі
 381В 0027 Хоч я по йому одинокий
 395В 0032 Йому, як бачте, на сім світі
 413В 0024 Йому на той бурнус святешний,
 414В 0012 Йому я стану за дитину
 426В 0003 Йому на той бурнус святешний
 426В 0004 На той бурнус йому святешний
 427В 0045 Несе йому медяничок
 427В 0049 Продать. Йому медяничок
 428В 0047 І пити дасть йому, стрясе,

ЙОСИП 6

417В 0002 А Йосип праведний сидить
 419В 0020 Протопресвітер,-- Йосип мовив,
 421В 0034 А Йосип заходився хату
 422В 0024 А Йосип заходився в хаті
 426В 0012 Що Йосип, сидячи, мовчав,

428В 0002 А Йосип сина забавляв

ЙОСИПА 6

413В 0005 У Йосипа того старого
 416В 0022 До Йосипа свого старого
 421В 0025 Хотів у Йосипа купить,
 424В 0008 Старого Йосипа свого,
 424В 0027 А Йосипа твого не стало,
 425В 0034 У Йосипа у тесляра

ЙОТИ 1

403В 0001 І йоти кривди за собою!

ЙТИ 2

316В 0007 Було не йти, не кидати
 371В 0017 Чи йти утопитись

ЙШЛА 3

386А 0019 У Катрину і ніби йшла
 386А 0021 У мамину і ніби йшла
 333В 0036 Та смерть барилася, не йшла,

К 3

- 330В 0021 А може тим, що к.....
362В 0011 З к
380В 0043 Обновами, кому к святкам

КАБИЦІ 3

- 417В 0001 Огонь тихенько на кабиці,
427В 0002 Горить і гасне на кабиці
427В 0004 Огонь тихенько на кабиці

КАБЛУЧКУ 1

- 432В 0008 Яку б каблучку ще сплести

КАДИЛ 3

- 438В 0010 Із кадил люльки курити
438В 0015 Та з кадил люльки курити
438В 0020 А з кадил люльки курити

КАДИЛА 1

- 405А 0018 Без кадила, без кропила,

КАДИЛАМИ 3

- 438В 0007 Кадиллами окурено,
438В 0018 Кадиллами обкурено
438В 0025 Кадиллами окурено,

КАДИЛО 1

- 399В 0012 Те слово чистеє, кадило

КАЖЕ 25

- 295А 0002 Журись»,– думка каже, жалю
задає
295А 0010 Журись,– каже думка, жалю
задає
296А 0017 Журись каже; думка жалю завдає
336А 0005 Може, каже: «Обнімемось»,
336А 0024 Ні, не вбили,– каже батько
338А 0007 Знаю,– каже і свячений
345А 0038 Та й каже Мар'яні:
361А 0003 Нехай, каже,
361А 0004 Як ягнята: нехай, каже,
370А 0035 Добре»,– каже.
410А 0027 Нащо мені? (було каже)
343В 0039 Ні вже,– каже,– добрі люде
392В 0001 Петрусю? – каже
419В 0025 І каже, поти не умру
422В 0018 Ввійшов та й каже.– Чути скрізь,
422В 0021 Марії каже.– То й ходім,
427В 0032 Дає та й каже: – Погодуйсь
427В 0033 Дає та й каже: – На, моя [ди]тино,
433В 0005 Полечу, каже, зигзицею,
434В 0006 І каже: «Сонце пресвятеє!
434В 0032 Полечу, каже, зигзицею
434В 0034 Полечу, каже, зигзицею,
434В 0039 Полечу, каже, по Дунаєві,

- 434В 0040 Омочу, каже, в ріці Каялі
435В 0001 Полечу, каже, зузулею

КАЖЕШ 1

- 344В 0011 Так ти кажеш,

КАЖУ 5

- 370А 0030 Ти й зостався; а я й кажу
385А 0006 І я кажу,– обісіє
319В 0020 Кажу, де ділась, що немає?
351В 0014 Добровечір,– кажу, тітко!
351В 0035 Сама,– кажу,– знаєш!

КАЖУТЬ 12

- 306А 0013 Дала,– кажуть,– бровенята,
308А 0007 Дала,– кажуть,– бровенята,
333А 0002 чарочку, другу тії ледащиці,
живиці, як то кажуть
334А 0008 І кажуть, що вкрали
380А 0028 Тепер, кажуть, Головатий
409А 0012 Кажуть люде, що суд буде,
339В 0017 Хоть кажуть от ще що, небоже:
345В 0022 Як то кажуть, а без неї
350В 0009 Не йди, кажуть, сиди в хаті,
354В 0019 А де нема, як кажуть, волі,
357В 0018 По-давньому, як то кажуть
389В 0044 А лихо, кажуть, перескоч!

КАЗАВ 1

- 370А 0018 Гуляючи, як той казав,

КАЗАЛА 2

- 393А 0013 А я й не казала,
395А 0001 А я й не казала,

КАЗАЛИ 3

- 383В 0034 Казали, в Київ у черниці.
383В 0039 Казали, в Чигирин пішла,
385В 0001 Казали, в Чигирин пішла,

КАЗАРМИ 5

- 403В 0017 Із казарми смердячої
404В 0004 Із казарми смердячої
404В 0024 Із казарми смердячої
404В 0043 Із казарми смердячої
404В 0044 Із казарми нечистої

КАЗАТИ 2

- 299А 0028 Що маєм казати?
323А 0040 Бодай не дивиться, бодай не
казати.

КАЗАТЬ 2

- 319А 0011 Ех, якби то! Та що й казати?..
320В 0032 Там воля, рай, та що й казати,

КАЗИТЬСЯ 1

355A 0015 «Нехай казяться», – й сховались

КАЙДАНАМИ 1

377B 0045 Забрязкотав кайданами,

КАЙДАНАХ 17

336A 0001 Або в пана у кайданах
 347A 0044 У кайданах, моя сиза,
 365A 0008 Земля плаче у кайданах
 366A 0009 Люде стогнуть у кайданах,
 367A 0010 Люде стогнуть у кайданах
 355B 0036 Повели матір у кайданах,
 367B 0026 Та орючи у кайданах
 397B 0025 І там уже його в кайданах
 397B 0032 Його в кайданах поженуть
 399B 0047 В кайданах одвезли. І син
 400B 0032 З християнами в кайданах
 402B 0037 І той юродивий в кайданах
 402B 0039 Рядами довгими в кайданах
 403B 0013 У кайданах пишалася
 403B 0016 Ти в кайданах пишалася
 404B 0003 У кайданах пишалася
 404B 0023 Ти в кайданах пишалася

КАЙДАНИ 12

377A 0029 В кайдани кували,
 377A 0037 Там кайдани по три пуда,
 377A 0050 Кайдани ламає,
 378A 0005 В кайдани забили,
 378A 0022 Зробили кайдани.
 377B 0036 І несе кайдани,
 387B 0002 Кайдани в неволі!
 387B 0003 В неволі кайдани!
 391B 0041 В кайдани добре закували,
 391B 0043 І поволік Петрусь кайдани
 432B 0002 Кайдани на людей. І, взявши
 432B 0003 Кайдани на римлян. І, взявши

КАЙТЕСЯ 1

342A 0051 Та кайтеся...

КАЛАМУТНОМУ 1

433B 0009 В каламутному тім Дунаї;

КАЛАЧИК 1

410A 0045 Той калачик, паляничку,

КАЛЕНАЯ 1

438B 0002 Летить стріла каленая

КАЛЕНІЇ 1

438B 0001 Летять стріли каленії

КАЛИНІ 2

314B 0027 Вкупці на калині
 315B 0019 Вкупці на калині

КАЛИНОЮ 3

352A 0011 Цур же йому. Калиною
 314B 0002 І тебе з калиною – і в гаї
 314B 0013 Тебе з калиною, і в гаї

КАЛИНУ 5

310A 0011 Стане собі під калину
 314B 0039 Калину мою.
 315B 0026 Калину мою.
 379B 0010 Під тую калину
 379B 0016 Під тую калину

КАЛИТКОЮ 1

411B 0023 А той калиткою трясє

КАЛІКАМ 2

400A 0027 А що брала, то калікам
 410A 0021 А як брала, то калікам

КАЛІКОЮ 3

378A 0049 З калікою... Ні, Ярино,
 393B 0030 Сама калікою старою;
 393B 0035 Сама калікою старою!

КАЛІКУ 1

350A 0007 І привітатъ словом старого каліку

КАЛЮЖАХ 2

322B 0052 В калюжах з дітьми на
 322B 0053 В калюжах з дітьми у яру

КАЛЮЖІ 3

413A 0043 У калюжі стару відьму
 411B 0005 Або б в калюжі утопивсь
 411B 0008 Або б в калюжі утопивсь

КАЛЮЖУ 2

382B 0011 Мов у калюжу, та й лежать
 382B 0012 Мов у калюжу, та й сопуть

КАМЕНЬ 3

336A 0011 Розпадеться камень
 377A 0040 Під землею камень ламають,
 340B 0018 Камень за плечима?

КАМІНЬ 2

392B 0010 О камінь
 400B 0015 Чи ж камінь милує кого?

КАНАВ 1

398B 0043 В паскудних оргіях канав;

КАНАЄ-ПРОПАДАЄ 1

399B 0052 Де він канає-пропадає!

КАНАЮ 2

337B 0023 Як канаю я в неволі,

338В 0003 Як канаю я в неволі,

КАНАЮТЬ 2

316В 0006 В неволі канають

331В 0028 Як канають в Гетьманщині,

КАНУ 1

297А 0009 На дно моря кану

КАПЕЛЬКУ 1

390В 0045 І капельку на щось отрути.

КАПІТОЛІЙ 2

398В 0045 На Колізей і Капітолій

400В 0004 І в Капітолій із собора

КАПІТОЛІЙСЬКИЙ 1

399В 0019 Капітолійський весь синкліт

КАПІТОЛІЮ 1

397В 0036 І в Капітолію з собором

КАПЛИЦЮ 2

344В 0044 Чималу каплицю.

345В 0003 Чималу каплицю

КАПРАЛ 1

402В 0027 Поки нездужає капрал

КАРА 5

304А 0015 Так довго катує, так тяжко кара!

323В 0007 Мов кара господня, тисячами
гинуть

327В 0008 Мов кара господня, тисячами
гинуть

391В 0012 Ой не мине господня кара!

391В 0029 І кара впала...

КАРАЄ 3

304А 0013 Та думка карає, проклята мара,

327А 0033 Може, Бог за те карає

337В 0020 Мабуть, Господь мене карає?

КАРАЄШ 2

364А 0018 За що ти караєш, за що
пропадають

364А 0019 За що пропадають? За що ти
караєш?

КАРАТИ 1

337А 0012 Карати мерзенних

КАРАТИСЬ 2

339В 0003 В неволі, в каторзі каратись,

344В 0014 І каратись буду

КАРАТЬ 2

325А 0052 Ще карать мерзенних

389А 0022 Людей неправедно карать

КАРАУЛ 3

440В 0018 І гвардію на караул

440В 0022 Зробивши сам на караул,

440В 0030 Поки не втне на караул

КАРАУЛИ 1

385А 0008 Поставивши караули

КАРАЮСЬ 1

338В 0041 За правду на світі караюсь

КАРБОВАНЕЦЬ 3

324А 0022 а він як почує, то ще карбованець
дасть

324А 0033 Далєбі, дав би карбованець, якби
був не пропив

400А 0009 А мені дав карбованець

КАРБОВАНЦЯ 1

408А 0013 А мені дав карбованця

КАРИ 4

326А 0034 Не кончили кари».

337А 0016 Кричать дітям: «Кари!!

337А 0017 Кари ляхам, щоб каялись».

331В 0014 І якії кари

КАРИМИ 1

340В 0016 З карими очима,

КАРИХ 1

344А 0041 Бо сліпі, не бачать карих оченят,

КАРІ 5

344А 0004 Чорні й карі очі,

347А 0041 Мої карі очі;

348А 0025 Дала карі очі?

350А 0002 Мої карі очі

362А 0024 Тільки очі карі

КАРІЇ 1

322В 0001 Та карії очі

КАРМІЛОВА 1

409В 0008 І честь Кармілова і слава

КАРМІЛОВУ 1

409В 0006 І честь Кармілову і славу

КАРТИ 3

411А 0010 А сина в карти проіграв!

349В 0052 В селі гуляли, в карти грали

350В 0001 В дворі гуляли, в карти грали

КАТАКОМБИ 2

- 396В 0026 У катакомби на вечерю
396В 0041 У катакомби. За собою

КАТАМ 1

- 424В 0033 Катам на муку не дались,

КАТАМИ 1

- 441В 0005 З законами, з мечем, з катами

КАТЕ 1

- 350А 0023 Байстрям... Кого, лютий кате,

КАТЕРИНА 12

- 305А 0022 Тоді Катерина
307А 0005 Тоді Катерина
308А 0010 Тойді Катерина
308А 0021 Тоді Катерина
310А 0007 Тойді Катерина
386А 0029 Ввійшла в хату, Катерина
386А 0034 Катерина з болящої
387А 0001 Катерина з болящої
387А 0012 Катерина з болящої
335В 0023 Була собі Катерина,
336В 0015 Зажурилась Катерина,
336В 0025 Івана Катерина

КАТЕРИНІ 1

- 304А 0026 Тяжко Катерині свій вік на чужині,

КАТЕРИНО 2

- 386А 0037 Чи ти чуєш, Катерино,
336В 0031 Не дивися, Катерино,

КАТЕРИНОЮ 1

- 336В 0004 З Катериною своєю.

КАТЕРИНУ 2

- 336В 0026 Щоб згадував Ка[терину]
343В 0017 А на Катерину,

КАТИ 7

- 354В 0014 Бодай кати їх постинали,
398В 0025 Святая кров його!.. Кати!
402В 0034 Ти спиш в кіюті, а кати...
425В 0008 На тебе, кроткую, кати,
429В 0012 На тебе, кроткую, кати
429В 0013 На тебе, чистую, кати
429В 0027 На тебе, чистую, кати,

КАТОВАЛА 1

- 350А 0028 Катовала, мордовала

КАТОЛИКИ 2

- 299А 0011 Ні, прокляті католики,
331В 0017 Пани католики

КАТОРГИ 3

- 419В 0048 Що нас од каторги спасла!
427В 0034 Що нас од каторги спасла!
427В 0036 Що нас од каторги спасла

КАТОРГУ 3

- 402В 0028 Послав у каторгу святого
402В 0029 Послав на каторгу святого
430В 0022 На каторгу. А ти, о люта,

КАТОРЖНІЙ 2

- 383В 0015 В далекій каторжній неволі
384В 0022 В далекій катор[ж]ній неволі

КАТОРЗІ 1

- 339В 0003 В неволі, в каторзі каратись,

КАТРИНУ 1

- 386А 0019 У Катрину і ніби йшла

КАТРУСЕЮ 1

- 341В 0034 Катрусєю дівонька звалась)

КАТРУСІ 1

- 342А 0013 Безталанний син Катрусі.

КАТРУСЮ 1

- 307А 0024 Жартуючи кинув Катрусю свою

КАТРУСЯ 1

- 304А 0016 Не знала ж Катрусю, що таке їй буде

КАТУВАЛА 1

- 350А 0027 Катувала, мордувала

КАТУВАЛИ 1

- 331В 0016 За що катували?

КАТУВАТИ 1

- 338В 0029 Душу катувати...

КАТУЄ 1

- 304А 0015 Так довго катує, так тяжко кара!

КАТУЄШ 1

- 350А 0024 Кого ти катуєш?!

КАТУЙ 1

- 353А 0005 Катуй невіру бусурмана

КАЯЛИСЬ 1

- 337А 0017 Кари ляхам, щоб каялись».

КАЯЛІ 3

- 434В 0040 Омочу, каже, в ріці Каялі
435В 0003 В ріці Каялі омочу

435В 0011 В ріці Каялі омочу

КВАПТЕСЬ 3

398А 0024 Хрестіться... і не кваптесь

401А 0006 Моліться і не кваптесь

414А 0007 Хрестіться і не кваптесь

КВАСОЛЯ 2

373В 0026 Квасоля в'ється по тичині

373В 0027 Вилась квасоля по тичині .

КВАТИРОЧКУ 1

327А 0024 У кватирочку моргаю

КВИЛИТЬ-ПЛАЧЕ 2

433В 0017 І квилить-плаче Ярославна

433В 0031 Сумує, квилить-плаче рано

КВІТЕ 2

372А 0016 Рожевий мій квіте!

393А 0050 Королевий квіте

КВІТИ 3

342А 0027 Спасибі вам, мої квіти,

359А 0009 Виростали мої квіти

362В 0014 Прилітайте ж, мої квіти

КВІТКАМИ 1

413А 0050 Могилу квітками,

КВІТОМ 6

393А 0036 Квітом при долині

393А 0037 Квітом білим, я[к] сніг білим

393А 0046 Лілеєю квітом білим

393А 0053 Квітом на сім світі.

381В 0016 Зеленим квітом зацвіте

413В 0010 Рожевим квітом процвіла

КВІТОЧКА 4

315А 0009 Сохне вона, як квіточка.

322А 0028 Як квіточка в гаю

341В 0041 Як тая квіточка. Старий,

343В 0007 Як тая квіточка з трави

КВІТОЧКИ 2

375А 0030 Як з квіточки роса вранці,

365В 0007 Як квіточки за водою

КВІТОЧКУ 4

321В 0039 Як квіточку. Та що з того?

342В 0022 Як на квіточку в садочку

343В 0018 Як на квіточку в садочку,

413В 0012 На ранню квіточку в гаю,

КВІТЧАЄ 1

375А 0011 І рястом квітчає

КВІТЧАЛИ 1

410А 0035 І мазали, і квітчали,

КВІТЧАНЕЄ 1

432В 0004 Цвітами квітчанеє спить

КВІТЧАСТИМ 2

409В 0001 Квітчастим злагом! Процвіти

409В 0002 Квітчастим злагом! Розпустись

КЕБЕТИ 1

319А 0012 Кебети не маю:

КЕДРОВИХ 2

441В 0016 І у кедрових стін питає

441В 0017 І у кедрових стін нових

КЕДРОВІ 2

441В 0008 Будує кедрові світлиці,

441В 0012 Будує кедрові світлиці,

КЕДРОВІЙ 1

353В 0002 А син у храміні кедровій,

КЕЛІЇ 4

366А 0035 У келії свій правдивий

367А 0022 У келії свій правдивий

333В 0016 У келії, неначе в Січі,

334В 0030 По келії ходить

КЕПКУЄ 1

353В 0004 Кепкує з батька, і так просить...

КЕРУЄ 1

353А 0003 Байдаком керує

КЕСАР 2

400В 0007 Що кесар – Бог, ще більш од Бога,

400В 0048 Минув і тиждень той. І кесар

КЕСАРЕВІ 1

400В 0024 Кесареві знову

КЕСАРІ 1

398В 0011 Кесарі... то погань!

КЕСАРЯ 2

399В 0005 Чи теє... про кесаря...

418В 0043 Од кесаря таки самого,

КЕСАРЯМ-ЛЮДЮДАМ 1

398В 0039 І кесарям-людюдам!

КЕШЕНІ 2

325А 0051 У мертвих кешені

337А 0011 У ляхів кешені

КИДАЙ 2

- 379A 0020 Не кидай нас знову.
403B 0031 Не кидай марне, положи

КИДАТИ 1

- 316B 0007 Було не йти, не кидати

КИЄВ 3

- 396A 0023 Та на Києв позираю,
398A 0004 Та на Києв позираю
325B 0018 Верталась в Києв – одпочить,

КИЄВА 3

- 400A 0013 Вертаюся із Києва
406A 0011 До Києва... І що з мене
389B 0019 Вернувся з Києва Петрусь

КИЄВІ 7

- 375A 0034 У Києві великому
323B 0019 А може вже у Києві
324B 0042 У Києві великому
327B 0020 А може уже в Києві
328B 0029 У Києві великому
349B 0025 У Києві, мов на небі...
354B 0043 Блукала в Києві одна

КИЄВУ 1

- 379A 0053 Як цариця по Києву

КИЇВ 14

- 386A 0016 Й про Київ питали
386A 0017 Про Київ питали
405A 0017 Аж у Київ, та вже дома,
408A 0014 Та послав у Київ.
408A 0049 Несе у Київ мишенят.
412A 0028 У Київ ходила
329B 0021 Верталась в Київ. Одпочить
349B 0019 Святий Київ наш великий,
349B 0035 Пішов собі тихо в Київ
383B 0034 Казали, в Київ у черниці.
389B 0016 У Київ хлопця одвезли
390B 0021 Поїду в Київ, помолюся...
390B 0040 У Київ їздила, молилась,
391B 0038 І зараз в Київ одвезли.

КИЙ 2

- 323A 0027 На кий похилився
341A 0002 На кий похилившись.

КИЛИМ 1

- 411A 0032 Весна килим розстилає.

КИМ 17

- 298A 0017 Ні з ким веселитись
298A 0031 Ні з ким веселитись
298A 0032 Ні з ким говорити
344A 0029 З ким вона гуляла.

- 348A 0011 Ні з ким розмовляти.
349A 0049 І з ким розмовляла
349A 0050 І з ким розмовляє?
366A 0010 Немає, з ким взятись
367A 0012 Немає з ким взятись
374A 0050 Покинуть хоче; з ким дожить?
399A 0003 З ким хочете, мої любі,
410A 0047 Аби було з ким пожити,
328B 0024 Ні з ким погуляти,
370B 0007 Немає з ким холодного
370B 0008 Немає з ким ости[г]лого
370B 0029 Нема з ким душу поєднать.
371B 0009 Нема з ким душу поєднать,

КИМ-НЕБУДЬ 1

- 442B 0032 Хоч раз з ким-небудь соблуди!

КИНЕ 1

- 379A 0005 Ні, Ярино, Бог не кине,

КИНУВ 2

- 307A 0024 Жартуючи кинув Катрусю свою
370A 0007 Кинув хату

КИНУВСЬ 2

- 350A 0038 Кинувсь в воду, синю хвилю
350A 0040 Кинувсь в воду, пливе, синю

КИНУЛА 1

- 414B 0015 І кинула кругом очима,

КИНУЛАСЯ 1

- 422B 0038 Марія кинулася. Там

КИНУЛИ 2

- 342A 0017 Хлопців кинули, – побігли
350B 0019 Ви кинули отой Парнас

КИНУТА 1

- 418B 0010 Убита й кинута в рові...

КИНУТЬ 5

- 341A 0020 То нікого й кинуть... ніхто не згадає
350A 0011 То нікого й кинуть, ніхто не згадає,
391A 0034 І сліду не кинуть
406A 0014 Та жаль було кинуть
419B 0013 Бо дома ні на кого кинуть.

КИНЬ 1

- 404B 0015 Не кинь мене. А положи

КИРГИЗАМ 1

- 330B 0020 Отим киргизам, отже й там

КИРГИЗАМИ 2

362В 0004 З к[иргизами] за Ур[алом]
362В 0012 З киргизами убогими

КИРГИЗИ 1

330В 0022 А може тим, що киргизи

КИРИЛО 1

380А 0012 Як Кирило з старшинами

КИСЛИ 2

417В 0038 І досі б кисл. О Муко!
427В 0011 І досі б кисл.

КИТАЙКОЮ 1

336В 0033 Китайкою вкрити

КИТАЙКУ 1

320А 0025 В китайку повите.

КИЦЮ 2

404А 0038 Ото до мене... Кицю... Кицю...
404А 0038 Ото до мене... Кицю... Кицю...

КИШЕНЕЮ 1

411В 0025 А той кишенею трясє

КИШЕНІ 3

327А 0007 Жменею з кишені.
355А 0001 У туркені у кишені
355А 0003 Не кишені трусить,

КИЯНЕ 2

333В 0045 Кияне гори укривали,
334В 0010 Кияне бачили та й ті забули.

КІВОТ 1

352В 0014 За той завіт, і за ківот,

КІЛКОМ 1

400А 0054 Кілком пробивали.

КІЛОК 1

413А 0048 Кілок забивали.

КІМНАТУ 1

370А 0008 І кімнату

КІНДРАТ 1

366В 0025 Кіндрат Ярошенко

КІНЦІ 3

305А 0028 Сидить батько в кінці стола
307А 0012 Сидить батько в кінці стола
326А 0040 Сидить один кінці стола

КІНЬ 1

376А 0005 Он, бачиш, кінь осідланий

КІЮТІ 2

402В 0034 Ти спиш в кіюті, а кати...
402В 0035 Ти спиш в кіюті, а царі...

КІПРИДОЮ 2

396В 0038 Перед Кіпридою стоять
399В 0034 Перед Кіпридою стоять

КІСНИКИ 1

369В 0023 Зароблю я, мамо, на кісники,

КІСТОЧКАМИ 1

331В 0020 З кісточками

КІТ 2

353В 0043 Дивуються, що кіт мурий
355В 0019 Дивуються, що кіт мурий

КЛАДЕ 5

325А 0010 Так і кладе. «Добре, хлопче
333А 0027 Так і кладе. «Добре, сину
353В 0011 І на постільнюку кладе.
361В 0005 І сонц[е] спатоньк[и] к[ла]де
361В 0022 І сонце спатоньки кладе

КЛАДЕТЕ 1

403А 0015 Кого ви спати кладете?

КЛАЛИ 2

411А 0045 Клали долі, на соломі,
376В 0015 А парубки копиці клали,

КЛЕНЕ 2

335А 0032 Клене, умирає
373А 0018 То клене, то просить,

КЛЕНУ 1

338В 0042 І не клену долі.

КЛЕЧАЛЬНУ 1

348В 0014 Якраз у клечальну неділю

КЛЕЧАННЯМ 1

376А 0037 І любистком і клечанням,

КЛИКАНИЙ 3

317В 0018 А ти колись був кликаний
318В 0003 А він колись був кликаний,
318В 0018 А він колись був кликаний,

КЛИЧЕ 2

333А 0006 Кличе ляшку козак: «Ляшко,
пташко моя,
349А 0001 Не кличе: «Мар'яно!

КЛИЧУ 1

399A 0045 Тату! – кличу, – тату!

КЛІЩИЛАСЬ 1

431В 0018 Зо львами кліщилась, шенята!

КЛОБУК 1

334В 0039 Надів клобук і чотки взяв,

КЛОЧЧЯМ 1

407A 0007 Клоччям вимошчала

КЛУНІ 2

393В 0004 У клуні на соломі спать,

393В 0009 У клуні на соломі спать,

КЛУНКА 2

386A 0028 І онучатам із клунка

386A 0050 І онучатам із клунка

КЛУНЯ 2

324В 0019 Скирти і клуня.– Хоч би слово,

328В 0011 Скирти і клуня. Хоч би слово,

КЛЮЄ 1

430В 0016 Ключє і рве. І всі язики

КЛЮЧАМИ 2

297A 0001 На той бік ключами

411A 0034 Летять високо ключами...

КЛЮЮТЬ 1

325A 0039 Їдять шляхту, клюють очі

КЛЯСТИ 2

345В 0019 Як же його і не клясти,

412В 0019 Сьогодні маю я клясти

КЛЯТИЙ 1

344В 0005 Сотворив я, клятий!

КЛЯТОЮ 1

383A 0019 Тою клятою водою!

КНИГАМИ 1

440В 0008 З жерцями, з книгами, з войсками

КНИЖЕЧКИ 1

373В 0003 А я байдуже – книжечки

КНИЖЕЧКУ 1

386В 0038 Книжечку в неволі

КНИЖКАМИ 1

389В 0010 З книжками ходить та росте,

КНИЖКУ 1

354В 0028 А книжку граться оддають

КНЯГИНЕ 3

321В 0035 От і мундир тобі, княгине.

326В 0010 От і мундир тобі, княгине

326В 0011 От і титул тобі, княгине!

КНЯГИНІ 2

322В 0051 Не стало бідної княгині

327В 0005 Не стало бідної княгині,

КНЯГИНЯ 6

321В 0017 Був собі князь, була й княгиня

321В 0032 Княгиня на замку сидить,

322В 0010 Княгиня плакала, молилась

322В 0013 Княгиня матір'ю ходила

326В 0021 Княгиня плакала, молилась

326В 0028 Княгиня з дитиною

КНЯЖИТИ 1

389A 0020 Доколи будете княжити

КНЯЖІМ 3

435В 0013 На княжім добрім його тілі

435В 0023 На княжім твердім тому тілі

436В 0001 На княжім добрім, білім тілі

КНЯЖНА 7

323В 0045 Княжна одна собі сидить

323В 0052 До півночі княжна моя

324В 0028 І княжна моя десь діла[сь],

327В 0045 Княжна одна собі сидить,

329В 0008 Княжна якась із-за Дніпра

329В 0018 Княжна якась із-за Дніпра

354В 0011 І пожене ю, і княжна

КНЯЖНИ 3

324В 0050 Для нещасливої княжни.

325В 0015 Страданіє сестри княжни.

328В 0042 Для нещасливої княжни!

КНЯЖНУ 1

354В 0008 Побі народ, княжну поя,

КНЯЖОМУ 1

436В 0002 На княжому дебелім тілі

КНЯЗІ 3

382A 0022 Князі й усі

382A 0023 Князі і всі сили

433В 0014 На князі, ладо сироті;

КНЯЗЯ 5

322В 0032 І... і князя сердешная

324В 0025 Покинули мого князя

326В 0042 І, і князя сердешная

433В 0024 На князя, ладо моє миле?
434В 0012 Спалив і князя, і дружину,

КНЯЗЯ-ЖЕНИХА 2

353В 0048 Із Литви князя-жениха
354В 0042 Із Литви князя-жениха

КНЯЗЯХ 1

430В 0005 І о князях, і о вельможах,

КНЯЗЬ 11

321В 0017 Був собі князь, була й княгиня
321В 0030 Філософ, князь або Сократ!
323В 0014 А князь байдуже, п'є, гуляє
323В 0037 Князь радіє, запродує
324В 0036 Почорніли. Нездужа князь,
326В 0006 Філософ князь! Або Сократ!»
327В 0015 А князь байдуже, п'є, гуляє
327В 0038 Князь радіє, запродує
328В 0022 Почорніли, нездужа князь
354В 0006 Не із Литви йде князь сподіваний
433В 0011 Мій любий князь на самоті.

КОБЗА 1

342А 0032 Кобза зопсувалась,

КОБЗАР 11

299А 0041 Сидить кобзар, зажурився,
300А 0001 Пішов кобзар по улиці,
300А 0012 Грає кобзар, приспівує
301А 0015 Грає кобзар, приспівує
311А 0045 На могилі кобзар сидить
312А 0009 Як кобзар співає,
324А 0017 кобзар співа неголосно
332А 0014 сидить сліпий кобзар. Кругом його
запорожці
332А 0015 і гайдамаки. Кобзар співа з
повагою і неголосно
338А 0001 Кобзар грає й приспівує
378А 0009 Ще молодий кобзар стояв

КОБЗАРИ 2

344А 0001 То кобзарі вигадують;
344А 0040 Думала, що тільки кобзарі
співають,

КОБЗАРЮ 2

326А 0036 Грай, співай, кобзарю!»
337А 0028 Поганий кобзарю!

КОБЗАРЬ 2

342А 0015 Кобзарь іде, кобзарь іде!»
342А 0015 Кобзарь іде, кобзарь іде!»

КОБЗИ 4

310А 0017 І на кобзі грає
311А 0006 Та на кобзі грає.

312А 0001 Та на кобзі грає.
376А 0043 За ворітьми, мов на кобзі,

КОБЗУ 2

342А 0045 Вийняв кобзу, разів зо два
379А 0024 Аж за кобзу взявся;

КОБИЛИ 1

342В 0018 А на кобилі. На віку

КОБЯКА 1

433В 0038 На половчан, на Кобяка

КОВАТЬ 1

400В 0008 І сказано було ковать

КОВБАСИ 2

356В 0026 За шмат гнилої ковбаси
440В 0010 Та на ковбаси. От царі

КОВЕРЗУВАЛИ 1

349В 0045 Та мною, пси, коверзували

КОГО 41

297А 0017 Люби, кого знаєш,
298А 0007 Люби, кого знаєш,
304А 0048 Ні в кого спитати:
305А 0039 Кого що втомилло
307А 0019 Кого що втомилло
312А 0039 Кого любить: нехай в'яне
316А 0018 Кого любить... Нехай в'яне
319А 0036 Кого положили...
346А 0004 А за кого, мамо?»
350А 0023 Байстряям... Кого, лютий кате,
350А 0024 Кого ти катуєш?!
369А 0008 Кого любить, сама найде,
372А 0006 Бог знає на кого
387А 0024 За кого ж ти розп'явся
403А 0015 Кого ви спати кладете?
403А 0016 Кого колишете вночі?
403А 0018 За кого молитесь!! Ох, діти!
405А 0034 Кого я шукаю.
314В 0009 Кого ти радувать схотіла
314В 0019 Кого ти радувать схотіла
318В 0029 Ні на кого не вважає
319В 0001 Ні на кого не вважає
319В 0005 Й ні на кого не вважає
322В 0012 Бо буде вже кого любить...
323В 0020 Кого полюбила?
327В 0022 Кого полюбила?
329В 0037 І я тулився ні до кого
335В 0002 Кого ж то там з музиками
335В 0006 Кого ж то там з музиками
346В 0015 Кого знає, шие
346В 0041 І ні на кого не жалкую...
352В 0044 Та ні у кого й не питать,
364В 0016 Свічечку... за кого?

364В 0017 За кого ти б'єш поклони?
 386В 0043 Мушу, мушу, а для кого?
 390В 0030 Господь послав кого любити,
 395В 0033 Нема до кого прихилитись
 400В 0013 Кого благаєте, благії!
 400В 0015 Чи ж камінь милує кого?
 419В 0013 Бо дома ні на кого кинуть.
 427В 0018 Ти, безталанная, ко[го]

КОГОСЬ 1

370В 0030 Та сам в собі когось шукаєш,

КОГОСЬ-ТО 1

391В 0017 І нібито когось-то ждуть?..

КОЖУХ 1

421В 0004 А ввечері кожух дали,

КОЗА 3

384А 0008 А коза по воде,
 414В 0001 Коза нап'ється та й пасеться,
 422В 0006 Коза пасеться, а дитина

КОЗАК 12

301А 0007 Згада козак гетьманщину,
 333А 0006 Кличе ляшку козак: «Ляшко,
 пташко моя,
 369А 0014 Старий козак.
 370А 0006 Оженився козак,
 382А 0015 Козак отой, догадався
 382А 0017 Козак отой злякати діда
 401А 0042 Зате він вольний, як козак
 313В 0010 На могилі козак
 319В 0017 А я козак був. Позичать
 366В 0029 Козак собі ходить
 373В 0035 Узав собі старий козак
 410В 0001 Козак журби питається

КОЗАКА 3

377А 0025 Козака лейстрового,
 333В 0006 Для козака. Хто ж цей сивий
 334В 0027 Для козака. Хто ж цей сивий?

КОЗАКАМИ 2

379А 0035 З козаками... Товариство
 366В 0006 Отам Швачка з козаками

КОЗАКИ 6

320А 0016 Було колись – і козаки
 350А 0019 А козаки сміються їй,
 351А 0015 А козаки сміються їй,
 352А 0015 А козаки як хміль отой
 379А 0049 У Покрови. Як козаки
 365В 0031 Козаки гуляли.

КОЗАКИ-МОЛОДИКИ 1

351А 0039 А козаки-молодики

КОЗАКОМ 1

342А 0001 Щоб з козаком не стояла...

КОЗАЦТВО 2

353А 0006 Козацтво сміливе літає
 354А 0015 Козацтво смілеє літає

КОЗАЦТВУ-ТОВАРИСТВУ 1

377А 0013 Козацтву-товариству із синьої
 хвили

КОЗАЦЬКА 1

344А 0008 Козацька чуприна,

КОЗАЦЬКАЯ 4

299А 0037 Була колись козацькая
 317А 0007 За що слава козацькая
 318А 0004 За що слава козацькая
 319А 0043 За що слава козацькая

КОЗАЦЬКЕС 1

320А 0024 Козацькес біле тіло,

КОЗАЦЬКИМИ 2

300А 0033 А над дітьми козацькими
 383А 0025 Й байраками козацькими

КОЗАЦЬКІ 2

333А 0013 Козацькі діти, а дівчата!
 331В 0039 За козацькі, і за тії

КОЗАЦЬКІЇ 2

300А 0037 Плачте, діти козацькії,
 373А 0015 Щирі сльози козацькії

КОЗАЦЬКІЙ 2

336В 0035 На всій збруї, на козацькій
 337В 0001 А на збруї, на козацькій

КОЗАЦЬКОГО 4

296А 0022 Коло серця козацького
 324А 0042 Краю козацького краса
 371А 0020 Козацького наберешся,
 365В 0026 Свого батька козацького

КОЗАЦЬКОЇ 3

301А 0011 Тії слави козацької
 341А 0010 Землі козацької краса
 336В 0028 Тільки слави козацької

КОЗАЦЬКУ 1

321А 0023 Козацьку громаду

КОЗАЦЬКУЮ 1

380А 0041 Козацькою славу

КОЗАЧЕ 1

349A 0015 Зрадливий козаче!

КОЗАЧЕНЬКИ 2

362A 0025 Зажурились козаченьки

367B 0021 Мене вчора козаченьки

КОЗАЧЕСТВО 3

300A 0023 Де поділось козачество,

302A 0011 Зібрав Тарас козачество

317A 0015 Не вернеться козачество

КОЗАЧИЙ 3

327A 0027 Великдень козачий».

344A 0005 І високий стан козачий,

334B 0011 Отак-то сталося, батьку козачий,

КОЗАЧИЙ 2

316A 0022 На степі козачій

317A 0012 На степі козачій

КОЗЕНЯ 6

415B 0031 На руки козеня взяла,

415B 0035 А йдучи, козеня небога,

415B 0039 І цілувала. Козеня

422B 0007 Й мале біленьке козеня

427B 0040 Й мале біленьке козеня

427B 0041 І невеличке козеня

КОЗЕНЯТОЧКОМ 1

415B 0033 І з козеняточком пішла

КОЗЛИЦІ 1

416B 0027 Опрісноки і сир козлиці

КОЗЛОНОГИЙ 3

396B 0022 І козлоногий сивий Пан,

396B 0031 І козлоногий сивий Пан,

399B 0032 І козлоногий сивий Пан

КОЗУ 5

413B 0026 Козу з козятчком сердешним

415B 0030 Козу з-під гаю зайняла,

419B 0012 Козу з козятчком женуть,

421B 0005 Ослицю на козу зміняли

422B 0002 Щоб хоч козу ту заробить

КОЗЯТОЧКОМ 2

413B 0026 Козу з козятчком сердешним

419B 0012 Козу з козятчком женуть,

КОКАРДАМИ 1

412B 0011 Раби з кокардами на лобі

КОЛИ 49

297A 0019 Як коли згадаєш.

298A 0009 Як коли згадаєш.

299A 0015 А коли ні, Боже милий,

307A 0008 Аж коли не плаче

313A 0009 Скажи, коли знаєш...

313A 0044 Скажи, коли знаєш...

314A 0032 Скажи, коли знаєш!

314A 0034 Коли не жив чорнобривий

319A 0035 Коли яку насипали,

323A 0012 Коли жива, нехай, Боже,

323A 0023 Коли нема щастя, коли нема долі

323A 0023 Коли нема щастя, коли нема долі

325A 0042 А сьогодні, коли умру

332A 0010 А мудро співає, коли не
послухаєш, все іншу

337A 0002 А сьогодні, коли й умру

340A 0025 Коли нема долі, нема талану!

341A 0003 Шелест!.. коли гляне

341A 0019 Коли нема долі, нема талану,

343A 0029 Хіба було коли в світі,

346A 0003 Що вже й заміж, коли теє...»

349A 0033 Коли хочеш

371A 0011 А коли хочеш, сину, знать,

371A 0017 Коли заробиш, принесеш,

379A 0014 Коли не хоч братись,

382A 0010 Коли заробиш, принесеш

382A 0011 Коли здобудеш, принесеш

386A 0026 Коли б Марка хоч діждати

386A 0027 Коли б Марка хоч діждатися

387A 0032 Коли ж вона прокинеться?

387A 0033 Коли одпочити

399A 0025 А той дума, коли б швидше

404A 0001 Другий дума, коли б швидше

405A 0026 Коли б мені отих дітей

312B 0005 І може думали, коли,

312B 0006 Коли ми зійдемося знову

312B 0009 Коли ми зійдемося знову

312B 0013 Коли ми зійдемося знову

321B 0041 Коли б знала, що не вміє

325B 0011 Коли нічого не любить.

329B 0005 Коли нема чого любить!

337B 0027 Коли ж яке поквипиться

338B 0013 Коли я вирвуся з цієї пустині?

339B 0007 Чи те коли сподіється?

341B 0006 Коли не дам ладу

341B 0007 Коли не дам ради

346B 0003 Коли не вміє шанувать

350B 0021 Коли не в наймах де застряли

358B 0011 Коли б недавнє нагадав

367B 0017 Ой коли ти почорніло

КОЛИСКУ 1

421B 0033 Колиску тую плетучи.

КОЛИСОЧКУ 3

418B 0035 Старий колисочку дебелу

421B 0031 З лози колисочку плете

427B 0031 Тесляр колисочку дебелу

КОЛИСЦІ 4

- 369A 0009 У колицці найде.
 411В 0011 Або в колицці ще опивсь
 411В 0012 Або в колицці ще опивсь
 411В 0013 Або в колицці ще упивсь

КОЛИСЬ 38

- 299A 0037 Була колись козацькая
 300A 0014 Була колись гетьманщина
 301A 0009 Було колись, панували
 306A 0007 Що колись кохались
 308A 0001 Що колись кохались
 314A 0035 Сама колись дівовала
 320A 0008 Було добре колись жити
 320A 0011 Було добре колись жити
 320A 0014 Було колись – в Україні
 320A 0016 Було колись – і козаки
 320A 0034 Було колись – в Україні
 321A 0003 Було колись добре жити
 322A 0025 Таким і я колись був...
 342A 0052 Давно колись
 344A 0034 Знать, забула, що колись же
 352A 0009 І як колись... і досі ще,
 369A 0020 Як я шукав колись. Ярино!
 379A 0031 Бо й я таки гуляв колись
 388A 0014 Колись розвалили
 388A 0015 Колись завалили
 389A 0001 У Яр колись
 403A 0022 Вони з'їдять мене колись.
 405A 0029 Була колись, тепер нема,
 412A 0042 Колись дівовала,
 317В 0018 А ти колись був кликаний
 318В 0003 А він колись був кликаний,
 318В 0018 А він колись був кликаний,
 319В 0025 То й так забудеться колись
 334В 0017 Було колись, вже ніколи
 341В 0026 Пиши, давно колись було
 344В 0028 Бо тут Сибір була колись
 356В 0007 Ти насміялася колись
 382В 0037 Що піде в люде, що колись,
 383В 0004 Та, мабуть, думали – колись
 383В 0005 Та, може, думали – колись
 384В 0014 Та, може, думали – колись
 388В 0029 Убогий хутір, там колись
 395В 0023 О його... праведне колись

КОЛИСЬ-ТО 5

- 342A 0038 І на одній колись-то грав,
 401A 0043 Колись-то був). Сидять, куняють.
 422В 0039 Колись-то з нею яснолиций
 439В 0018 Колись-то будуть. Дурю! Дурю!
 439В 0019 Колись-то будуть. І дурю!

КОЛИ-ТО 1

- 380В 0012 І коли-то воно стане

КОЛИХАЛА 3

- 405A 0013 У білих Ясах колихала,
 414A 0016 У білих Яссах колихала
 326В 0032 І купала, колихала

КОЛИШЕТЕ 1

- 403A 0016 Кого колишете вночі?

КОЛИШНЄ 1

- 341В 0016 Колишнє згадає

КОЛІЗЕЙ 1

- 398В 0045 На Колізей і Капітолій

КОЛІЗЕЮ 1

- 401В 0002 Святая кров. По Колізею

КОЛІЗЕЯ 1

- 401В 0024 Кругом того Колізея

КОЛІНА 1

- 327A 0046 Пала на коліна,

КОЛО 43

- 295A 0021 А хвиля гнеться коло д[?]
 296A 0018 Ліг коло моря одпочить
 296A 0022 Коло серця козацького
 364A 0029 Мов собаки коло костра
 364A 0030 Мов собаки коло огню
 369A 0010 Так коло полудня в неділю,
 375A 0032 Старий батько коло неї,
 376A 0031 Старий батько коло неї
 382A 0003 Сидить коло хати,
 401A 0032 Коло осеннього Миколи,
 401A 0040 І коло його посідали,
 402A 0020 Коло огню, і руки гріла
 404A 0013 Коло огню старий циган
 413A 0042 Що коло могили
 317В 0013 Коло пустки москаль сто[ить]
 317В 0014 Коло пустки на милиці
 318В 0025 Коло людей та коло поля.
 318В 0025 Коло людей та коло поля.
 318В 0026 Коло людей та коло поля
 318В 0026 Коло людей та коло поля
 325В 0013 У холодку коло стіни.
 351В 0048 Захожуся коло царів
 353В 0040 І він грівся коло неї
 354В 0017 Мов дурень, ходиш коло їх,
 355В 0017 І він грівся коло неї
 357В 0024 Як зйдуться коло теб[е]
 363В 0015 Поховали коло гаю
 377В 0007 Коло корчми аж три тройки,
 377В 0015 Коло корчми. Коні бідні,
 393В 0017 Хто коло тебе в світі стане
 393В 0019 Хто коло тебе в світі стане
 394В 0009 Коло зачинених дверей
 397В 0027 Коло тюрми. І ждять і ждять,

400В 0002 Коло острогу ждять і ждять
405В 0004 Сідай лишень коло мене
405В 0005 Горнись лишень коло мене
405В 0009 Коло тебе мизкаюся
405В 0025 Сідай лишень коло мене
406В 0002 Бахурую коло тебе
418В 0038 Сидить собо коло вікна
422В 0005 Під вербами коло хатини
422В 0009 Сидить на призьбі коло хати
422В 0042 Коло криниці поросли.

КОЛОСКИ 2

407В 0014 Та йдучи колоски збирають,
407В 0020 Та йдучи колоски збирають,

КОЛОСОЧКИ 1

368А 0048 Та й збирає колосочки

КОЛЮЧИМ 2

314В 0022 Колючим терном поросла
426В 0028 Колючим терном провела,

КОМАШИНА 1

374А 0039 Знову комашина.

КОМИНИ 2

370В 0014 Чорніють комини без диму
370В 0015 Сумують комини без диму

КОМИНОМ 1

328А 0033 Що мала дитина за комином
плаче!..

КОМОРИ 1

373А 0033 Виніс батько із комори,

КОМОРІ 2

406А 0029 Близнят своїх у коморі,
378В 0005 Молодий той у коморі

КОМПАНІЙЦІ 2

336В 0020 В далеку дорогу славні компанійці
336В 0029 Наші славні компанійці

КОМУ 13

322А 0027 Кому не завадять
364А 0016 Й нема кому розкувати
364А 0017 Нема кому розкувати
365А 0009 Нема кому розкувати
403А 0014 Кому ж ви їсти дасте?
345В 0035 І кому завадить
365В 0011 Було б кому полюбити,
365В 0012 Було б кому взяти.
371В 0015 Та нема кому в світі
380В 0043 Обновами, кому к святкам
380В 0044 Кому шапочку поши[ли]
381В 0001 Кому шапочку смушеву

400В 0021 Байстрятам – Почеп, а кому

КОМУ-НЕБУДЬ 1

385А 0010 Кому-небудь... А ісправник

КОМУСЬ 1

418В 0041 Комусь то ще? – Хазяїн дома?

КОНГЛАВОМ 2

364А 0020 Святим положено конглавом
364А 0021 Отим положено конглавом

КОНЕВІ 1

374А 0006 Як побачив на коневі

КОНИКА 2

377А 0046 І коника вороного,
336В 0017 Іван коника сідлає,

КОНІ 4

318А 0010 Де паслися ваші коні,
336В 0012 Щоб сідлали хлопці коні,
349В 0003 Розіпнеш голу на коні
377В 0015 Коло корчми. Коні бідні,

КОНОВОЧКУ 1

417В 0028 Нову коновочку старий

КОНСИЛІУМОМ 2

322В 0049 За консиліумом п'яний
327В 0002 За консиліумом п'яний

КОНСТАНЦІ 1

364А 0023 Задзвонили у Констанці

КОНФЕДЕРАТІВ 1

326А 0047 Ти конфедератів

КОНЧАС 1

381А 0042 Сироту кончас,

КОНЧАЙТЕ 1

335А 0015 Кончайте, хлоп'ята...

КОНЧАТЬ 1

340В 0020 Що, може, хочете кончать?

КОНЧИЛИ 2

326А 0034 Не кончили кари».
326А 0035 Не кончили!!! Пийте, бийте!

КОНЧИМО 1

340В 0026 Та кончимо, як Бог pomoже.

КОНЯ 6

295А 0009 Чи в бистрім Дунаю коня напува
335А 0026 Дали коня. Усміхнувся

371A 0051 Та коня сідлять».
 373A 0028 Коня напуває.
 373A 0047 Коня, свого товариша,
 374A 0008 Веде коня за поводи

КОПА 1

340A 0006 І свяченим копа яму

КОПАЛИ 1

368B 0021 Ой копали йому в степу при дорозі

КОПИТАМИ 5

436B 0012 Тихе поле копитами
 436B 0018 Копитами поритеє,
 436B 0026 Почорнене копитами,
 437B 0009 Копитами поритеє,
 437B 0020 Чорна земля копитами

КОПИЦІ 3

360B 0021 В копиці спать, а вранці рано
 360B 0025 В копиці спать собі, а рано
 376B 0015 А парубки копиці клали,

КОПІЙКА 2

326A 0044 Ось. копійка»
 338A 0005 Ось царицина копійка:

КОПТ 1

421B 0023 Тебе ж, сердешну, копт убогий,

КОПТА 1

421B 0046 У копта вовну. А старий

КОПУ 3

406B 0036 І копу дожинать пішла,
 406B 0043 Ще копу дожинать пішла
 407B 0011 Ще копу дожинать пішла...

КОРАБЛІ 1

432B 0012 І плуги, й кораблі,

КОРАБЛЯМИ 1

354A 0014 З щоглистими кораблями

КОРЖИК 1

353B 0008 І коржик з маком принесла.

КОРЖИКІВ 1

419B 0016 До коржиків недужня мати.

КОРИТЬ 1

378B 0034 Не радовать, і не корить

КОРІНЬ 2

384B 0010 І гноєм корінь окладали,
 431B 0003 На корінь свій, уже гнилий,

КОРМИГ 1

377A 0023 Без вес[e]л і кормиг прибило.

КОРМИЛОМ 1

366A 0004 І добрим кормилом;

КОРОВАЙ 1

407A 0018 Коровай сама бгала,

КОРОВИ 3

302A 0027 Підуть корови на діброви;
 303A 0022 Корови підуть по діброві,
 320B 0033 Лани, і люди, і корови,

КОРОГВАМИ 1

368B 0009 З святими корогвами

КОРОЛЕВИЙ 3

393A 0050 Королевий квіте
 394A 0040 І цвіт королевий
 395A 0038 І цвіт королевий

КОРОЛЯ 1

350B 0027 Або якого короля

КОРОЛЯМИ 3

405B 0010 І з п'яними королями
 405B 0031 І з п'яними королями
 406B 0003 І з п'яними королями

КОРОНИ 4

365A 0010 Чи розіб'єм три корони
 366A 0014 Чи розломимо корони
 366A 0015 Чи розломим три корони
 367A 0016 Чи розломим три корони

КОРФОМ 1

382A 0039 Та й то з фоном Корфом

КОРЧМА 1

376B 0049 Корчма під вербою,

КОРЧМИ 2

377B 0007 Коло корчми аж три тройки,
 377B 0015 Коло корчми. Коні бідні,

КОРЧМОЮ 1

376B 0051 Та й став під корчмою

КОСИ 15

296A 0019 Зелені коси (бо дівчата)
 344A 0007 Що є коси, чорні коси,
 344A 0007 Що є коси, чорні коси,
 350A 0036 За [коси?]
 350A 0037 І в коси впилася
 362A 0015 А я коси розплітаю
 402A 0018 І довгі коси в реп'яхах!..

413A 0022 Одрізають коси,
322В 0030 І плакала... й довгі коси
322В 0038 Мої чорні коси
326В 0046 Мої чорні коси
369В 0026 Довгі коси плести-заплітати
375В 0032 А сама остригла коси
383В 0038 Неначе коси. У черниці,
384В 0040 Неначе коси. У черниці,

КОСИМ 1

363В 0025 З рудим, косим, старим

КОСМОПОЛІТАМ-КНИГАРЯМ 1

387А 0016 Космополітам-книгарям

КОСОЮ 1

368А 0015 Косою смерть. І поховають,

КОСТІ 1

415В 0008 До крові дійде, до кості

КОСТРА 1

364А 0029 Мов собаки коло костра

КОСТРОМ 1

364А 0024 Перед костром; став на йому

КОСТЯКАМИ 1

436В 0014 Костяками, а кровію

КОСТЯМИ 1

436В 0027 А костями побілене,

КОСТЬМИ 1

437В 0022 Костьми була, полита

КОСТЬОЛИ 1

366В 0002 І оранди, і костьоли,

КОСТЬОЛІ 1

348В 0016 Таки в домашньому костьолі

КОСТЬОЛОМ 1

339А 0030 За костьолом... хто ж це такий?

КОСУ 4

296А 0013 Не розплете чорну косу
320А 0032 А внук косу несе в росу,
376А 0030 Косу розплітає;
400А 0050 Одрізають косу

КОТИТЬ 1

341А 0018 Мене котить – і де спинить

КОТИТЬСЯ 1

374А 0033 Котиться, чорніє...

КОТЮГА 1

353В 0030 Облизавсь старий котюга

КОХАВ 1

321А 0018 Нащо ж вас кохав я, нащо
доглядав

КОХАВСЯ 1

422В 0034 Де він кохався. І хатина,

КОХАЄ 1

304А 0044 За сина кохає...

КОХАЙТЕСЯ 1

399А 0001 Стережіться ж – кохайтеся

КОХАЛАСЬ 2

361А 0007 Ти з ними кохалась, бери ж їх,
лети

361А 0009 Ти з ними кохалась, їх тяжкіі руки

КОХАЛИСЯ 2

438В 0003 Кохалися б та росли

438В 0004 Кохалися б та дружились

КОХАЛИСЬ 4

306А 0007 Що колись кохались

308А 0001 Що колись кохались

343А 0030 Щоб ті, що кохались,

413А 0007 Щоб з панами не кохались!..

КОХАНЕ 4

349А 0003 Серденько кохане!»

372А 0050 Ні, моє кохане!

332В 0001 Що теє диво, всіми кохане

332В 0002 А теє диво, всіми кохане

КОХАНО 2

360В 0040 Любо та кохано

361В 0002 Любо та кохано

КОХАНУЮ 1

416В 0006 Свою коханую дитину.

КОХАЮСЬ 1

408А 0006 Я знову кохаюсь.

КОХАЮТЬСЯ 2

369В 0021 Кохаються, мамо! мамо!

370В 0003 Кохаються. Мамо! Мамо!

КОШАРИ 2

338В 0017 Гайда в кошари! Гайда в неволю!»

338В 0032 Та у кошари заблудила

КОШЕМ 1

379А 0052 Новим кошом стали.

КОШЕНЯ 4

- 362A 0006 Мов кошеня, стоїть собі
 362A 0007 Мов кошеня, такий чудний
 404A 0037 Очима лупа кошеня,
 415B 0041 Неначе теє кошеня,

КОШОВОГО 1

- 376A 0047 Товариство кошового

КРАВЧИНИ 1

- 300A 0018 Не стало кравчини!..

КРАДЕ 1

- 340A 0008 Чого Гонга ніби краде?

КРАДЕНЕ 1

- 388A 0024 Дідами крадене добро

КРАДУТЬСЯ 1

- 295A 0005 Вже крадуться, щоб ізлякати

КРАЇ 1

- 362B 0026 В далекому краї.

КРАЇНІ 1

- 324B 0027 На нашій країні.

КРАЇНО 2

- 338B 0012 О моя доле! моя країно!
 431B 0021 В добрі і роскоші!.. Країно!

КРАЇНУ 3

- 406A 0016 На свою країну
 409A 0049 На свою країну
 378B 0041 На тую країну

КРАЙ 13

- 297A 0020 А я піду на край світа...
 298A 0010 А я піду на край світа...
 304A 0030 Край неба синього палає,
 334A 0029 Мій єдиний. На край світа
 401A 0038 Шатро край шляху нап'яли,
 320B 0012 Як у полі кра[й]
 385B 0020 А Дніпр широкий на край світа
 386B 0014 А Дніпр широкий на край світа
 392B 0038 За піде, за наш край;
 392B 0039 За мене піде, за наш край
 398B 0048 Із краю в край, по всій землі
 426B 0032 Лопух край берега, найшла.
 426B 0034 Лопух край берега, найшла.

КРАЛЯ 1

- 385B 0006 Так так що краля! І невбога,

КРАМУ 1

- 347B 0046 Уже і краму накупили,

КРАСА 2

- 324A 0042 Краю козацького краса
 341A 0010 Землі козацької краса

КРАСИ 3

- 393B 0016 Твоєї чистої краси
 414B 0020 Ніхто не зрів краси такої,
 414B 0021 Такої божої краси!

КРАСО 5

- 321B 0043 Красо! – Красо молодая,
 321B 0043 Красо! – Красо молодая,
 326B 0013 Красо! красо! молодая!
 326B 0013 Красо! красо! молодая!
 326B 0014 Красо моя молодая

КРАСОТА 2

- 341B 0037 То красотою красота.
 417B 0020 Цвіт сельний, наша красота!

КРАСОТОЮ 6

- 321B 0047 І чистою красотою
 328B 0035 Сіять господней красотою
 341B 0037 То красотою красота.
 353B 0026 Царевен паче красотою
 355B 0006 Царевен паче красотою
 426B 0029 Згнушлася над красотою

КРАСОТУ 1

- 352B 0009 І красоту свою велику

КРАСОЮ 6

- 324B 0044 Сіять господнею красою,
 328B 0036 Сіять господнею красою
 403B 0021 З своєю божою красою
 404B 0007 Своєю божою красою
 404B 0027 Своєю божою красою
 426B 0025 Згнушлася тію кра[сою]

КРАСТИ 1

- 373B 0021 У батька красти – добре, свату!

КРАСУ 2

- 322B 0006 Красу свою, серце чисте,
 326B 0019 Красу свою, серце чисте...

КРАСУЄТЬСЯ 1

- 357B 0021 Танцюєте, красуетесь...

КРАЩЕ 2

- 353B 0035 Краще добротою...
 355B 0012 Краще добротою...

КРАЩОГО 1

- 348B 0018 Нічого кращого Бог

КРАЩОЇ 1

341A 0005 Нема кращої за тебе!

КРАЩУ 2

297A 0022 Найдю кращу або згину,

298A 0012 Найдю кращу або згину,

КРАЮ 13

300A 0021 Як згадаю тебе, краю,

324A 0042 Краю козацького краса

350A 0010 У якому краю мене поховають

359A 0001 Світе тихий, краю милий

381A 0010 В забутому краю,

381A 0043 Але як довести краю,

408A 0007 Докохалася до краю!..

334B 0008 А де похований, в якому краю

338B 0044 Не дай, Боже, в чужім краю

398B 0048 Із краю в край, по всій землі

399B 0009 До краю вилила! Ридаю

431B 0022 До краю знищить... Покара!

431B 0023 До краю нищить!.. Покара!

КРЕПАЧКОЮ 2

414A 0024 Що я була крепачкою

414A 0026 Що я була була крепачкою

КРЕПОСТЬ 1

384A 0022 Вже ж і в крепость завдала

КРЕЧАЮ 1

382A 0045 Аж кречаю, як згадаю

КРИВДА 2

318A 0036 Чия правда, чия кривда

345B 0036 Моя кривда лукавая?

КРИВДИ 2

345B 0031 Як кривди не стане.

403B 0001 І йоти кривди за собою!

КРИВИЙ 1

409B 0019 Тоді кривий, мов сарна тая,

КРИВІЙ 1

409B 0021 Незрячі прозрять, а кривії,

КРИВОГО 2

356B 0029 Кривого п'яного Петра

356B 0035 На Петра Кривого,

КРИГА 1

406A 0045 Аж він уже так, як крига:

КРИЄ 1

321A 0008 Небо, сонце криє,

КРИЙ 3

398A 0029 А на тім!.. Крий Боже!

337B 0037 А Україну!.. Крий, Боже!

338B 0015 Крий Боже!

КРИК 2

322B 0017 І перший крик його почуть

324B 0017 Неначе крик – а потім знову

КРИКИ 1

352B 0012 За стогнами і гвалт і крики,

КРИКНЕ 3

337A 0022 Де ти? – крикне й сховається

362A 0001 Його мучило. Як крикне він

362A 0002 Його мучило. Як крикне

КРИКНУВ 1

334B 0023 Старий крикнув: «Пугу!»

КРИКНУЛА 1

420B 0018 Громада крикнула – і глас,

КРИКНУЛИ 3

399A 0012 Цигане крикнули й схопились,

402A 0011 Цигане крикнули, схопились.

375B 0017 Ой крикнули сірі гуси

КРИКНУЛО 2

418B 0042 Надворі крикнуло.– Указ

437B 0015 Тихе поле аж крикнуло,

КРИЛА 1

351B 0019 Літа мої – крила,

КРИЛАХ 1

316A 0005 Полетіла, мов на крилах,

КРИЛИ 2

325A 0012 Крили трупом, плили кров'ю

367B 0022 Своїм трупом крили.

КРИЛИСЬ 1

334A 0003 Крились трупом, плили кров'ю

КРИЛІ 3

433B 0021 Нашо несеш ти на крилі

434B 0019 Нашо на легкому крилі

435B 0020 На легкому тому крилі

КРИЛОМ 3

405B 0017 Під крилом твоїм, і люблю

405B 0037 Під крилом твоїм. І люблю

406B 0008 Під крилом твоїм, і люблю

КРИНЕ 2

414B 0032 Благоуханний сельний крине,

429В 0019 Благоуханний зельний крине

КРИНИЦІ 10

348А 0013 Вранці до криниці,
373А 0027 Уже Степан із криниці
373А 0031 До криниці... А тим часом
320В 0001 Та у криниці у[топила]
320В 0002 Та у криниці й затопила
416В 0026 Води погожої з криниці,
417В 0006 З глеком по воду до криниці
422В 0037 В ярочок тихий до криниці
422В 0042 Коло криниці поросли.
423В 0004 У тій криниці. Горє нам

КРИНИЦЮ 8

341В 0023 Москаль сю викопав криницю
344В 0012 Що бачив криницю
344В 0023 І тую криницю
344В 0026 Про криницю москалеву,
344В 0042 І його кри[ницю]
344В 0046 А його криницю
345В 0005 А його криницю
355В 0033 Та криницю виливала,

КРИНИЦЯ 3

383А 0014 Вже й криниця тая
341В 0024 Так і пиши, була криниця
341В 0025 Отак пиши. Була криниця

КРИНОМ 3

409В 0003 Рожевим крином процвіти
409В 0004 Зеленим крином процвіти
409В 0005 Рожевим крином процвіти

КРИТИ 1

354А 0003 Аксамитом крити

КРИХТИ 4

325В 0027 І все до крихти розказала
329В 0030 І все до крихти розказала,
439В 0006 Без крихти хліба
439В 0007 І крихти хліба не взяли

КРИХТО 1

323А 0028 Серце моє, крихто моя!»

КРИЧАЛА 2

378А 0014 Ридала, кричала.
353В 0013 Рвучись кричала – Зміє! гаде!

КРИЧАЛО 2

406В 0023 Воно сповитєє кричало
415В 0040 І не кричало й не пручалось,

КРИЧАТИМЕ 1

375В 0013 Співатиме, кричатиме

КРИЧАТЬ 6

323А 0004 Шляхта сказилася... кричать:
333А 0005 Кричать гайдамаки
337А 0016 Кричать дітям: «Кари!!
340А 0014 Панки сказилися... Кричать:
321В 0029 П'яниці шепчуть і кричать:
376В 0029 У балці стало щось кричать.

КРИЧИ 2

318В 0030 Не кричи й не проси
319В 0002 Не кричи й не проси

КРИЧИТЬ 4

325А 0036 Кричить: «Опиніться
326А 0005 Так Галайда кричить, шука
332В 0015 Кричить: Те Deum
440В 0027 Не їсть, не п'є і не кричить

КРИЧУ 1

406А 0044 Тату! – кричу, – тату!»

КРИШИ 1

370А 0003 Криши в юшку

КРИЗЬ 4

335А 0027 Ярема кризь сльози.
373А 0011 І кризь сльози промовляє:
338В 0049 Добро кризь сон хіба побачу
352В 0021 Кризь листочки, а в купальні

КРОВ 20

318А 0012 Де кров ляха, татарина
328А 0006 На кров та на сльози
380А 0021 Кров повипивали!..
389А 0023 І кров невинну про[ливать]
389А 0024 І кров невинну розливать
392А 0004 Кров погану... Отойді я
402А 0017 Од стужі кров повиступала,
405А 0005 Чи жидові на кров продать,
331В 0018 Кров точили, упивались...
348В 0043 Мов пороссяча, кров лилась
366В 0001 Кров почервонила
398В 0020 Честную кров його!.. Кати!
398В 0025 Святая кров його!.. Кати!
400В 0050 Мов у різницю. І кров тече...
401В 0002 Святая кров. По Колізею
433В 0012 Омию кров на білім тілі,
433В 0015 Омию кров, омию рани
434В 0017 Омию кров його; отру
435В 0014 Засохлу кров його. Отру
435В 0024 Засохшу кров ім обітру

КРОВАВИЙ 1

355А 0011 Наш бенкет кровавий,

КРОВАВИМИ 1

398А 0034 Та сльозами кровавими

КРОВАВИХ 3

- 316В 0019 Моїх тяжких, кровавих сльоз
316В 0024 Моїх тяжких, кровавих сльоз
317В 0003 Моїх тяжких, кровавих сльоз

КРОВАВОЇ 2

- 301А 0005 Тії ночі кровавої
302А 0005 Тії ночі кровавої

КРОВІ 9

- 388А 0001 А сльоз, а крові? напоїть
332В 0005 Велике море сльоз і крові
347В 0015 Учуся з ними; сльоз і крові
348В 0050 До сльоз, до крові, до пожару
390В 0016 По грішній крові!.. і не знає,
400В 0052 В болоті крові замісивсь
415В 0008 До крові дійде, до кості
420В 0030 В їх чистій праведній крові...
431В 0009 В своїй крові! Плач великий

КРОВІЮ 10

- 366А 0022 Голодних кровію.– Отак
366А 0027 Голодних кровію. Отак
366А 0031 Неситих кровію.– Отак
367А 0008 Людською кровію торгує
418В 0008 Людською кровію. Невдяки.
432В 0001 І вашей кровію, собаки
436В 0014 Костяками, а кровію
436В 0020 І кровію политеє!
436В 0028 А кровію червоною
437В 0011 А кровію политеє.

КРОВ'Ю 12

- 299А 0012 Кров'ю червоною
299А 0020 Кров'ю упилаєся,
325А 0012 Крили трупом, плили кров'ю
334А 0003 Крились трупом, плили кров'ю
390А 0014 Кров'ю затопили
390А 0015 Кров'ю потопили
313В 0003 Кров'ю брата впились
360В 0007 Святою кров'ю шинкувать.
392В 0033 І кров'ю полилась
392В 0034 І кров'ю, сину, полилась
431В 0031 А кров'ю вашою, собаки!
437В 0023 Кров'ю. Горе на тім полі

КРОПИВА 1

- 422В 0041 Та кропива там з лободою

КРОПИЛА 1

- 405А 0018 Без кадила, без кропила,

КРОПИЛАМИ 1

- 438В 0011 Кропилами будем, брате,

КРОТКИМ 1

- 387А 0017 І кротким батюшкам-царям

КРОТКІЄ 1

- 415В 0027 Очиці кроткіє святис

КРОТКУЮ 5

- 408В 0023 І думу кроткую... О! доле!
421В 0011 В Єгипет кроткую Марію
425В 0008 На тебе, кроткую, кати,
429В 0012 На тебе, кроткую, кати
429В 0028 Розп'яли кроткую, а ти,

КРОТОСТЬ 1

- 399В 0030 Любов, і кротость, і добро

КРУГ 3

- 352А 0016 В'ються круг Ганнусі
399В 0053 Круг смертного твого постануть
424В 0037 Вночі круг тебе сумовати,

КРУГОМ 20

- 299А 0043 Кругом хлопці та дівчата
300А 0003 Кругом хлопці навприсядки,
301А 0013 Кругом хлопці навприсідки
302А 0009 Кругом хлопці навприсідки
312А 0002 Кругом його степ, як море
319А 0014 Кругом чужі люде...
332А 0014 сидить сліпий кобзар. Кругом його
запорожці
364А 0028 Мов собаки, кругом
412А 0012 Глянув кругом себе
321В 0003 Неначе диво, а кругом
349В 0033 Подивився кругом себе
353В 0051 Мов ті валькірії, кругом
356В 0012 Не жаль на злого, кругом його
356В 0023 Кругом, як бачите, паскуда
401В 0004 Кругом в три лави обступили
401В 0024 Кругом того Колізея
409В 0027 Кругом лозами поростуть
409В 0028 Кругом гаями поростуть
414В 0015 І кинула кругом очима,
415В 0032 Кругом весела озирнулась

КРУЖАЛА 1

- 321А 0002 Поставцем кружала.

КРУТИЙ 1

- 385В 0013 Хоть деякі.– Крутий байрак

КРУТИХ 2

- 350В 0003 Крутих яр[ах]
350В 0004 Крутих, глибоких. Всюди хата

КРУТОБЕРЕГИЙ 1

- 337В 0008 Так Дніпро крутоберегий

КРЯЧЕ 1

- 348А 0005 Літаючи, кряче;

КРЯЧОК 1

301A 0006 Сидить крячок на могилі

КРЯЧУ 1

381A 0026 Що вороном крячу:

КСАНТИПУ 1

326B 0009 Свою Ксантипу. Що ж робить?

КСЬОНДЗ 1

332B 0014 А ксьондз скаженим язиком

КСЬОНДЗА 1

334B 0006 Хвастяне погані на ксьондза орють.

КСЬОНДЗИ 1

332B 0023 Прийшли ксьондзи і запалили

КСЬОНЗ 2

332B 0008 А ксьонз скаженим язиком

332B 0012 А ксьонз скаженим язиком

КУБАНЬ 1

380A 0030 Та на Кубань підмовляє,

КУВАЛИ 1

377A 0029 В кайдани кували,

КУДА 1

336A 0009 Куда гне недоля

КУДИ 4

304A 0009 Не вміє, не знає, куди полинуть,

327A 0015 Куди везти?»

346A 0045 Хилиться тополя, куди вітер віє...

324B 0010 Куди ти лізеш? Схаменись.

КУЄ 5

295A 0012 Як кує зузуля

433B 0003 В гаю зозулею кує,

441B 0009 Кує із золота престол,

441B 0010 А чабанам кує закон

441B 0013 Престол із золота кує

КУЖЕЛЯ 1

422B 0010 Та вовну з кужеля пряде.

КУКІЛЬ 1

411B 0032 Бур'ян! і кукіль! і будяк

КУКУРУЗИ 1

407A 0028 Я й кукурузи принесу...

КУНЯЄ 1

404A 0014 З люлькою куняє,

КУНЯЮТЬ 1

401A 0043 Колись-то був). Сидять, куняють.

КУПАЛА 3

397A 0027 І згадала, як купала

405A 0014 У Дунаєві купала,

326B 0032 І купала, колихала

КУПАЛИ 1

420B 0028 Нагріли вже, та не купали,

КУПАЛЬНІ 1

352B 0021 Крізь листочки, а в купальні

КУПАЛЬНЯ 1

352B 0020 Купальня біліла

КУПАТИ 3

396A 0002 До Дніпра купати

397A 0002 До Дніпра купати

397A 0038 До Дніпра купати

КУПАТЬСЯ 2

350A 0032 До ставка купаться

351A 0022 До ставка купаться!»

КУПАЮТЬ 1

413A 0026 У дьогті купають,

КУПИ 1

388B 0017 Купи собі, мамашо, шаль

КУПИВ 1

340B 0001 Чи те «Ла мод», купив для Паші

КУПИЛАСЬ 1

431B 0016 Зо львами купилась, щенята!

КУПИТЬ 2

417B 0030 Купить хустиночку до речі;

421B 0025 Хотів у Йосипа купить,

КУПІЛЬ 1

420B 0027 Ще купіль гріли матері,

КУПЛЕНИЙ 1

428B 0043 Романський куплений плебей!

КУПЛЮ 3

338A 0003 Куплю черевки

408A 0045 Намиста доброго куплю

337B 0013 Таке убоге) та й куплю

КУПОВАЛА 1

381B 0003 Мені мати куповала

КУРВИЛА 3

405В 0013 І курвила з Миколою
405В 0033 І курвила з солдатами
406В 0005 І курвила з Миколою

КУРИТИ 3

438В 0010 Із кадил люльки курити
438В 0015 Та з кадил люльки курити
438В 0020 А з кадил люльки курити

КУРИТЬ 1

337А 0015 Отак курить: гнилий Тікач

КУРІННОГО 1

377А 0019 Отамана курінного,

КУРІНЬ 1

420В 0006 У свій курінь. І Бог той з нами

КУРЧА 1

430В 0015 Вхопивши в бур'яні курча,

КУРЯВА 2

374А 0020 Степан свиснув, і курява
354В 0003 Чорніє курява. Біжать

КУРЯВИ 1

374А 0030 Із куряви щось вигляєне

КУРЯТЬ 1

396В 0036 І курять амфори. Дівчата,

КУСАЄ 1

384А 0027 Він вже в череві кусає...

КУСАЮТЬ 1

413А 0023 Та кусають, та сміються,

КУТОЧКА 1

312А 0026 Бо на їй, широкій, куточка нема

КУТОЧКУ 2

337В 0029 Нехай собі у куточку
416В 0030 В куточку мовчки прихилилась

КУТЯ 1

404А 0042 Стоїть кутя на покуті,

КУХОЛЬ 1

371А 0039 Замість шматка хліба за кухоль
береться;

КУЧЕРЯВА 2

383В 0026 Еге, вдовівна кучерява,
384В 0028 Еге, вдовівна кучерява?

КУЧЕРЯВУ 1

352А 0003 Гандзю кучеряву

КУЩІ 2

416В 0014 Умитий з кущі вихожав
426В 0049 Умитий з кущі вихожав

КУЩУ 2

416В 0009 Ходімо в кущу – опочий.
416В 0023 І в кущу гостя молодого

ЛА 1

340В 0001 Чи те «Ла мод», купив для Паші

ЛАВИ 1

401В 0004 Кругом в три лави обступили

ЛАВІ 1

355А 0008 І баша на лаві.

ЛАВКИ 1

386А 0046 Столи й лавки миють.

ЛАГОДЬ 1

370А 0017 Полудновать лагодь,

ЛАД 1

337В 0033 На лад давній вихваляє,

ЛАДАН 1

353В 0050 І щедро посипала ладан.

ЛАДО 9

433В 0014 На князі, ладо сироті;

433В 0024 На князя, ладо моє миле?

433В 0042 Моє ти ладо принеси,

434В 0031 Загинув ладо, й я загину.

435В 0006 Глибокії на ладо рани

435В 0015 Глибокії на ладо рани.

435В 0027 Єдине ладо й його вої

436В 0003 Глибокої на ладо рани

436В 0004 Грибокії на любім ладо рани

ЛАДУ 5

370А 0015 Ні, вже не до ладу,

340В 0024 А там і ладу не дамо.

341В 0006 Коли не дам ладу

345В 0034 Ні, не до ладу, не до складу,

374В 0039 Не до ладу буде

ЛАС 3

351А 0019 Лас, проклинає

368А 0043 Лас, проклинає

337В 0034 Не лас нікого

ЛАЗАРЯ 1

311А 0035 На базарі – про Лазаря...

ЛАЗИВ 1

370А 0026 Ще й не лазив...» «То я не син,

ЛАЗИТИМЕ 1

408А 0039 Лазитиме попідтинню,

ЛАЗИТЬ 2

380В 0010 Що ще й не лазить

380В 0011 Воно ще й не лазить

ЛАКЕЇ 2

407А 0031 І сина взяв у лакеї...

408А 0008 Сина у лакеї...

ЛАМАЄ 1

377А 0050 Кайдани ламає,

ЛАМАЙ 1

354А 0021 Реви, скелю ламай.

ЛАМАЙТЕ 1

331А 0007 Ламайте двері, поки вийде

ЛАМАЮТЬ 1

377А 0040 Під землею камінь ламають,

ЛАМАЮЧИСЬ 1

436В 0009 Тріщать, ламаючись, дулеві

ЛАМПАДА 1

389В 0026 Горить лампада уночі.

ЛАМПАДИ 1

399В 0023 Лампади світять

ЛАМПАДУ 2

401В 0047 Лампаду теплять

401В 0048 Лампаду світять

ЛАНИ 4

320В 0033 Лани, і люди, і корови,

387В 0016 Та на лани золотохвилі...

392В 0023 Лани ми їми оремо

392В 0024 Лани братами оремо

ЛАНІТИ 1

417В 0017 Ланіти, очі і уста

ЛАНОВИЙ 2

376В 0025 А лановий і не шукає!

376В 0027 Оцей поганий лановий,

ЛАНОВОГО 3

406В 0037 Поки не чути ланового

406В 0042 Та, щоб дожать до ланового,

407В 0010 Та, щоб дожать до ланового,

ЛАНУ 1

385А 0018 Серед лану в тумані

ЛАСИЙ 1

324А 0035 До грошей я не дуже ласий, цур
їм, аби була ласка

ЛАСКА 1

324A 0035 До грошей я не дуже ласий, цур
їм, аби була ласка

ЛАСКАВЕ 2

342A 0028 За слово ласкаве.
345A 0017 Ласкаве дівоче

ЛАСКАВИМ 1

416B 0017 І тихим ласкавим уклоном

ЛАСКАВІ 1

412A 0034 Ласкаві дівчата.

ЛАТАНА 1

342A 0008 Латана торбина

ЛАТАНИЙ 1

424B 0030 Талан твій латаний, небого.

ЛАТАНІ 1

368A 0047 За латані поли

ЛАТАНІЙ 6

305A 0010 В латаній свитині
305A 0040 У латаній свиточці
307A 0020 У латаній свиточці
325A 0007 Так ідучи думав в латаній свитині
333A 0025 Так думав, ідучи в латаній свитині
402A 0015 В свитині латаній дрожала,

ЛАТІ 1

375A 0004 Мов лату на латі,

ЛАТУ 1

375A 0004 Мов лату на латі,

ЛАЮТЬ 2

381A 0020 Скрізь Господа лають.
404A 0010 А того ще й лають.

ЛЕБЕДИН 1

339A 0019 У Лебедин.

ЛЕВЧЕНКОМ 1

366B 0010 З Левченком укупі,

ЛЕГЕНЬКО 1

410A 0006 Легенько спочила,

ЛЕГІОН 1

420B 0025 І легіон.

ЛЕГІОНИ 2

411B 0014 Римлянські п'яні легіони
411B 0015 Романські п'яні легіони

ЛЕГКО 2

400A 0022 І легко спочила,
410A 0012 Так їй легко стало.

ЛЕГКОМУ 2

434B 0019 Нащо на легкому крилі
435B 0020 На легкому тому крилі

ЛЕГШЕ 10

313A 0004 Легше мені в труні лежать,
313A 0039 Легше мені в труні лежать,
314A 0028 Легше мені в труні лежать
315A 0017 Легше, мамо, в труні лежать,
346A 0011 Було б легше в домовині
364A 0005 Брешуть люди,– легше плакати
339B 0018 І легше буде зароблять
339B 0019 То легше буде й зароблять
368B 0002 Легше було б в труні гнити,
423B 0014 Мов легше стало.

ЛЕДАЧИЙ 1

401B 0022 А тебе, ледачий

ЛЕДАЧІ 2

299A 0004 Та й ті щось ледачі».
334B 0012 Все занехаяли діти ледачі,

ЛЕДАЧОГО 3

304A 0043 Ледачого ж, поганого
380A 0045 Ледачого сина,
355B 0013 І та гріла ледачого

ЛЕДАЩИЦІ 2

324A 0037 чарочку, другу тії ледащиці, та й
знову
333A 0002 чарочку, другу тії ледащиці,
живиці, як то кажуть

ЛЕДАЩО 3

305A 0012 Панує ледащо,
383B 0040 Та, думаю, таке ледащо
385B 0002 Та, думаю, таке ледащо

ЛЕДВЕ 16

334A 0013 Ледве вимовив Ярема
342A 0011 Обідрана, ледве, ледве
342A 0011 Обідрана, ледве, ледве
362A 0027 Не допомгло, з ледве живим
375A 0020 Ледве вийшла... Усміхнеться,
386A 0025 А я ледве доплелася
386A 0049 А я ледве доплелася
387A 0009 А я ледве доплелася
399A 0042 А він уже ледве стогне
406A 0031 А він уже ледве дише.
351B 0018 Ледве, ледве несую ноги!
351B 0018 Ледве, ледве несую ноги!
353B 0032 Ледве, ледве простягає

353В 0032 Ледве, ледве простягає
355В 0009 І ледве їх простягає
384В 0016 На старість ледве у село,

ЛЕДВИ 3

348А 0035 Ледви пішла з хати.
381А 0029 Ледви, ледви опівночі
381А 0029 Ледви, ледви опівночі

ЛЕЖАЛА 1

329В 0029 Та й занедужала. Лежала

ЛЕЖАЛО 3

324В 0004 В саду все покотом лежало
328В 0002 В саду все покотом лежало,
406В 0022 Воно, малесеньке, лежало

ЛЕЖАТИ 1

392А 0002 На світі лежати

ЛЕЖАТЬ 6

313А 0004 Легше мені в труні лежать,
313А 0039 Легше мені в труні лежать,
314А 0028 Легше мені в труні лежать
315А 0017 Легше, мамо, в труні лежать,
334В 0003 В ярах, в болотах лежать
гармати,
382В 0011 Мов у калюжу, та й лежать

ЛЕЖИТЬ 3

399А 0021 Хто? Я?.. З дочкою пан лежить
402А 0042 З дочкою пан лежить,
353В 0003 Як той бугай лежить здоровий

ЛЕЙБО 1

338А 0012 Я, Лейбо, не вмію

ЛЕЙБОЮ 1

339А 0015 Ярема з Лейбою прокрались

ЛЕЙСТРОВОГО 1

377А 0025 Козака лейстрового,

ЛЕЛІЯМИ 1

429В 0021 Леліями та тим рясним

ЛЕМЕША 1

324А 0012 Химерять, химерять та й зроблять
із лемеша швайку

ЛЕПТУ 1

425В 0030 Динарій лепту подаю,

ЛЕТИ 2

361А 0007 Ти з ними кохалась, бери ж їх,
лети
361А 0010 Тебе повивали, бери ж їх, лети

ЛЕТИТЬ 2

348А 0008 Летить галка через балку
438В 0002 Летить стріла каленая

ЛЕТЯТЬ 6

411А 0034 Летять високо ключами...
393В 0027 І в'янеш ти, а дні летять.
393В 0031 І в'янеш ти, а дні летять.
436В 0007 Летять рої стрілянії
437В 0003 Летять рої стрілянії,
438В 0001 Летять стріли каленії

ЛЖЕШ 1

331А 0010 Лжеш, Іудо! нагаями!»

ЛЖИВИЙ 1

360В 0010 І, роде лживий і жестокий

ЛИБОНЬ 3

383В 0032 Либонь таки і одуріла
384В 0034 Уже либонь і одуріла,
399В 0014 Либонь, за Деція-царя

ЛИЗАЛИ 1

380А 0015 Патинки лизали.

ЛИЙТЕ 2

326А 0008 Гуляй, діти, пийте, лийте
337А 0024 Пийте, діти! Пийте, лийте

ЛИКУЄ 1

400В 0051 Ликую Рим...

ЛИЛАСЬ 1

348В 0043 Мов пороссяча, кров лилась

ЛИЛИ 2

359В 0033 За ним і сльози, знай, лили.
360В 0003 Йому, і сльози, знай, лили...

ЛИЛИЛСЯ 1

354А 0005 Співали сердеги, а сльози
лилился

ЛИМАН 1

321А 0016 Лиман човни вкрили.

ЛИМАНА 1

301А 0001 Од Лимана до Трубежу

ЛИМАНУ 1

321А 0007 Чорна хмара з-за Лиману

ЛИНУТЬ 1

337В 0007 А не третє линуть

ЛИСИЙ 1

367В 0003 Виходить пан лисий.

ЛИСТ 2

297А 0023 Як той лист на сонці».

298А 0013 Як той лист на сонці».

ЛИСТИ 1

370В 0024 Листи тії, погуляю,

ЛИСТОЧКИ 1

352В 0021 Кризь листочки, а в купальні

ЛИСТЯ 1

374А 0046 Пожовкле листя; мов убитий,

ЛИСЯНКУ 3

325А 0020 Хочеш з нами у Лисянку?»

334А 0025 Ходім з нами у Лисянку

335А 0017 У Лисянку, хлопці,

ЛИСЯНЦІ 1

337А 0021 Не осталося у Лисянці

ЛИТВИ 3

353В 0048 Із Литви князя-жениха

354В 0006 Не із Литви йде князь сподіваний

354В 0042 Із Литви князя-жениха

ЛИТИ 2

315В 0008 Перестала сльози лити

315В 0034 Перестала сльози лити

ЛИТОГО 1

397В 0037 Із бронзи литого Нерона,

ЛИХА 8

304А 0029 Бодай того лиха нікому не знать!

346А 0017 А лиха ще буде, буде,

348А 0030 Поки лиха я не знала,

369А 0031 Якби мені лиха та лиха,

369А 0031 Якби мені лиха та лиха,

351В 0039 Непевного лиха -

382В 0020 Гарненько з лиха б напились,

398В 0033 То чуми, то лиха,

ЛИХА-МУКИ 1

335В 0008 Набралися лиха-муки...

ЛИХАЯ 2

347А 0003 Де і як спіткає лихая година.

351В 0052 А інша лихая та люта година

ЛИХЕЄ 1

357В 0010 І лютеє лихеє горе

ЛИХИЙ 1

440В 0006 Аж ось... лихий царів несе

ЛИХИХ 1

430В 0009 І добувала вас, лихих,

ЛИХІ 1

324В 0026 Да не тляться лихі люде

ЛИХІЙ 1

349А 0007 При лихій годині?..

ЛИХО 20

302А 0019 Згадай лихо то й байдуже

304А 0005 Вас лихо спіткає,— загине вона,

305А 0005 Лихо матір утопило,

319А 0025 Отаке-то лихо тяжке,

320А 0035 Лихо танцювало,

322А 0026 Та прокляте лихо, злидні

328А 0031 Згадаю те лихо, шляхи ті безкраї

345А 0002 І я вас лякаю, бо те лихо знаю...

351А 0032 Поки лихо не спіткало,

375А 0025 А лютеє лихо...

381А 0040 Звертає на лихо.

330В 0017 Нащо вже лихо за У.....

330В 0018 Нащо вже лихо за Уралом

338В 0050 Та, може, лихо переплачу

344В 0032 Всі люде бачать лихо, сину

357В 0030 Скаже яке лихо

382В 0015 Ще лихо в люльці б собі спало

389В 0044 А лихо, кажуть, перескоч!

396В 0018 Та й думає — минуло лихо,

440В 0041 Якеє лихо на світ вийде

ЛИХОЛІТТЯ 2

331В 0047 Про лютеє лихоліття

331В 0048 Про тяжкеє лихоліття

ЛИХОМ 5

351А 0037 З лихом не спіткалася

371А 0012 Де лучше лихом торговать,

342В 0019 Я таки бачивсь з лихом, сину

343В 0014 Я таки бачивсь з лихом, сину!

344В 0031 Таки я бачивсь з лихом, сину

ЛИХОЮ 1

401А 0014 Долею лихою.

ЛИХУ 1

311А 0033 Про тополю, лиху долю,

ЛИЦАРІ 1

388А 0003 І вам, лицарі убогі

ЛИЦЕ 2

296А 0009 Не умили лице біле

402А 0029 Цілували мене в лице,

ЛИЦЯТИСЯ 1

367В 0029 Нумо, друже, лицятися

ЛИЦЯЮТЬСЯ 2

370В 0004 Лицяються. Мамо! Мамо!

399В 0021 Лицяються гетери

ЛИЧЕНЬКА 2

394А 0042 Личенька Лілеї

395А 0040 Личенька Лілеї

ЛИЧЕНЬКО 2

393А 0009 Личенько лілеї

394А 0005 Личенько Лілеї

ЛИШ 9

325А 0046 Гей, старченя, постривай лиш!»

337А 0027 А де ж Волох? Заспівай лиш

383А 0029 Он глянь лиш,— сказала

399А 0048 Розкажуй лиш...

405А 0009 Сідай лиш ближченко отут.

340В 0025 Сідай лиш та пиши, небоже,

344В 0039 Я вбив його! Постривай лиш,

374В 0020 Підуй лиш швидше.

374В 0022 Побіжуй лиш швидше.

ЛИШЕНЬ 13

325А 0027 Ні, погано... Стривай лишень...

332А 0019 Ну, та дарма, утни ще яку-небудь;
ану лишень

335А 0010 І це не так.— Стривай лишень...

337А 0005 Гей, старченя, стривай лишень».

369А 0024 Лишень сюди; та йдіть обоє!..

370А 0016 Минулося. Іди лишень

370А 0022 Сідай лишень. Як убили

370А 0028 Та ні, не син; стривай лишень.

371А 0032 Ходім, лишень, полудновать.

405В 0004 Сідай лишень коло мене

405В 0005 Горнись лишень коло мене

405В 0025 Сідай лишень коло мене

405В 0040 Пригорнись лишень до мене

ЛИШЕНЬКА 1

369В 0001 Нехай свого лишенька

ЛІВАН 1

415В 0024 І сніговерхий той Ліван

ЛІВАНОВА 1

409В 0009 Ліванова, а не лукава

ЛІВАНОВУ 1

409В 0007 Ліванову, а не лукаву

ЛІГ 2

296А 0018 Ліг коло моря одпочить

407А 0030 З дочкою ліг спати!..

ЛІЗЕ 2

371В 0007 Не лізе в голову нічого

379В 0020 Рай у вічі лізе

ЛІЗЕШ 1

324В 0010 Куди ти лізеш? Схаменись.

ЛІЗЛИ 1

328В 0016 Щоб не лізли такі гади

ЛІКАРІ 4

400А 0039 І лікарі не допустили

411А 0024 Та лікарі не допустили,

411А 0047 Не вмирає... І лікарі

412А 0005 Мою Відьму... І лікарі

ЛІКАРІВ 1

411А 0021 І лікарів отих просила,

ЛІКАРУВАТИ 1

409А 0033 Вчить лікарувати,

ЛІКАРЮВАТЬ 1

412А 0049 Лікарювать Маріула.

ЛІКАРЯМИ 1

411А 0005 З трьома, чи й більше, лікарями

ЛІКТОРИ 3

400В 0003 Жреці і ліктори стоять

411В 0019 Стояли ліктори. І цар,

411В 0021 Стояли ліктори. А цар,

ЛІЛЕСЮ 2

393А 0046 Лілесю квітом білим

393А 0047 Лілесю снігоквітом

ЛІЛЕСЮ-СНІГОЦВІТОМ 1

394А 0035 Лілесю-снігоцвітом.

ЛІЛЕЇ 4

393А 0009 Личенько лілеї

394А 0005 Личенько Лілеї

394А 0042 Личенька Лілеї

395А 0040 Личенька Лілеї

ЛІЛЕЯ 2

393А 0012 Землі грішній... І лілея

394А 0008 Землі грішній... І Лілея

ЛІЛЕЯМИ 1

415В 0017 Лілеями і заспівай,

ЛІНІЇ 1

331В 0029 На лінії гинуть.

ЛІНЮ 1

361A 0033 З заступами на лінію

ЛІС 5

325A 0038 У ліс та й сховались

325A 0050 Ліс попід горою

337A 0010 Й ліс попід горою

321B 0005 А там і ліс, і ліс, і поле,

321B 0005 А там і ліс, і ліс, і поле,

ЛІСАХ 1

414B 0033 В яких ярах? в яких лісах?

ЛІСІ 2

336A 0016 У лісі сховались

325B 0037 А сич в лісі, то на стрісі

ЛІСУ 4

295A 0022 Та ясен по лісу скрипів

324A 0009 Із-за лісу з туману

349B 0016 З Броварського лісу,

367B 0001 А з темного лісу

ЛІТ 2

342B 0031 Незабаром сто літ мине,

343B 0024 Незабаром сто літ мине,

ЛІТА 27

324A 0026 Літа орел сизокрилий

326A 0003 Ні літа, ні вроду

337A 0019 На літа, на вроду

370A 0014 О бодай вас! Що то літа!

373A 0039 Літа мої молодії,

375A 0001 Згадав свої благі літа,

375A 0005 На серце печалі нашили літа.

378A 0048 Ти літа погубиш

401A 0029 Не верне з-за літа нашої весни!

314B 0032 Три літа ходила

315B 0022 Три літа ходила;

329B 0042 Погані давнії літа

332B 0021 Старії матернії літа...

338B 0039 Минуть остатнії літа!

338B 0046 Минули літа молодії

347B 0033 Настали тяжкії літа!

351B 0003 Про марне страчені літа

351B 0019 Літа мої – крила,

365B 0006 Веселії літа,

369B 0012 Літа нашії молодії

379B 0041 Щаслива ти, літа минають

379B 0042 Щасливая! Літа минають

380B 0027 Молодії літа.

382B 0033 Його найкращії літа

385B 0012 Таки пропестував дв[а] літ[а]

389B 0042 Прожити літа молодії!

398B 0040 Перелечу в літа,

ЛІТАЄ 6

310A 0019 Орлом сизокрилим літає, гуляє

312A 0019 Орлом сизокрилим літає, гуляє,

332A 0027 Ой літає орел сизий

353A 0006 Козацтво сміливе літає

354A 0015 Козацтво смілеє літає

373B 0037 Пташкою літає

ЛІТАЛА 1

326B 0039 Літала, витала,

ЛІТАНЮ 1

340A 0022 Літаню співає

ЛІТАТИ 1

368A 0027 З-за світа літати

ЛІТАЮ 1

408A 0030 Нібито літаю

ЛІТАЮТЬ 1

367A 0029 Не літають з того світа

ЛІТАЮЧИ 1

348A 0005 Літаючи, кряче;

ЛІТЕЧКО 1

376A 0033 Хоч годочок, хоч літечко,

ЛІТО 4

374A 0044 Минають дні, минає літо,

409A 0040 Літо й друге проблукала

312B 0001 Бодай те літо не верталось

348B 0006 На трете літо поз'їзжались

ЛІЧАТЬ 1

326A 0029 Лічать зорі? Добре, брате!

ЛІЧИЛИ 2

411A 0014 Лічили. аж утрюх лічили,

411A 0014 Лічили. аж утрюх лічили,

ЛІЧИТИ 1

411A 0020 Лічити ворога пішла!

ЛІЧИТЬ 3

355A 0004 Не дукати лічить.

376A 0013 За могилу, лічить гроші.

411A 0013 Отож взяли його лічить.

ЛЛЮТЬСЯ 1

304A 0052 Поки сльози ллються,

ЛОБА 1

352A 0014 Очі вивернуло з лоба

ЛОБИ 1

412В 0011 Раби з кокардами на лобі

ЛОБОДОЮ 1

422В 0041 Та кропива там з лободою

ЛОБУРЯМИ 1

305А 0009 А син росте з лобурями

ЛОВИЛИ 2

377А 0027 Турки-яничари ловили,

378А 0001 Турки-яничари ловили,

ЛОВИСЬ 1

339В 0031 Не та ловись! Журнал «Реву»!

ЛОВЧІ 1

430В 0018 Та, мов ті ловчі, зацькували,

ЛОЗА 1

431В 0001 Рос[ту]ть собі, як та лоза

ЛОЗАМИ 1

409В 0027 Кругом лозами поростуть

ЛОЗАХ 1

329В 0014 У лозах самотній стоїть,

ЛОЗИ 1

421В 0031 З лози колисочку плете

ЛОЗИНА 2

396А 0030 Мов пліточка – і лозина

398А 0009 Мов пліточка... і лозина

ЛОЗОЮ 1

421В 0030 Дитяточко, а меж лозою

ЛОНА 1

415В 0038 До лона тихо пригортала

ЛОНІ 1

416В 0001 На лоні пестилося, гралось.

ЛОНО 1

352В 0026 Біле лоно мила

ЛОПАТОЮ 1

370В 0011 Чума з лопатою ходила

ЛОПУХ 4

414В 0023 Пішла собі. Лопух рясний

426В 0032 Лопух край берега, найшла.

426В 0034 Лопух край берега, найшла.

426В 0035 Лопух зорвала і накрила

ЛОСКОТАЛИ 1

397А 0034 Грались, лоскотали,

ЛОСКОЧИТЬ 3

396А 0041 Сестри! Сестри! Не лоскочіть,

397А 0031 Сестри! Сестри! не лоскочіть,

398А 0014 Сестри! Сестри! Не лоскочіть,

ЛУГИ 1

434В 0011 Спалив-еси луги, степи,

ЛУГОМ 4

350В 0007 Ой піду я лугом, лугом

350В 0007 Ой піду я лугом, лугом

370В 0005 З Великим тим Лугом

370В 0006 Та з Великим Лугом

ЛУЖЕ 3

311А 0018 Ой не шуми, луже!»

319А 0028 Ой не шуми, луже!

360В 0032 Ой не шуми, луже!

ЛУЗІ 3

343А 0015 До Петруся, в гаю, в лузі,

349А 0018 Без Петруся в гаю, в лузі

431В 0002 У темнім лузі. Уповають

ЛУКАВА 1

409В 0009 Ліванова, а не лукава

ЛУКАВАЯ 1

345В 0036 Моя кривда лукавая?

ЛУКАВИЙ 7

338А 0009 Признавайсь, лукавий жиде,

391А 0010 І розум лукавий

359В 0034 А потім люде, род лукавий

359В 0035 А там? О! Люде, род лукавий

359В 0036 А там! Люде, род лукавий

360В 0004 А потім?.. Люде, род лукавий

418В 0011 А де ж той молодик лукавий

ЛУКАВИМ 1

358В 0014 А сном лукавим розійшло[сь],

ЛУКАВИМИ 1

319А 0021 Поборовся б з лукавими,

ЛУКАВИХ 5

389А 0030 Од рук лукавих. Не хотять

398А 0025 На панів лукавих,

414А 0008 На панів лукавих,

398В 0023 Не на жидах, на нас лукавих,

427В 0038 За нас, лукавих, розп'ялась!

ЛУКАВОГО 2

411А 0043 Уже його, лукавого,

380В 0016 Про москаля лукавого

ЛУКАВУ 1

409В 0007 Ліванову, а не лукаву

ЛУКІЇ 1

412А 0038 Лукії годити.

ЛУКІЮ 1

412А 0002 Покличте Лукію...»

ЛУНА 4

302А 0023 З ножем у халяві – піде луна гаєм

302А 0025 Пішла дібровою луна,

302А 0026 Луна гуляє, божа мова

348А 0045 Пішла луна гаєм,

ЛУПА 1

404А 0037 Очима лупа кошеня,

ЛУЦІ 1

376В 0014 Дівчата на луці гребли,

ЛУЧШЕ 2

371А 0012 Де лучше лихом торговать,

387В 0011 Лучше б було б не родити

ЛЮБЕ 4

396А 0019 Привітайте моє любе

397А 0014 Привітайте моє любе

398А 0001 Привітайте ж моє любе

357В 0031 Почервоній, моє любе,

ЛЮБИ 4

297А 0016 Люби ж собі, моє серце,

297А 0017 Люби, кого знаєш,

298А 0006 Люби ж собі, моє серце,

298А 0007 Люби, кого знаєш,

ЛЮБИВ 3

369А 0034 Та другої не любив, не любив.

369А 0034 Та другої не любив, не любив.

333В 0024 Свою Україну любив?

ЛЮБИЙ 1

433В 0011 Мій любий князь на самоті.

ЛЮБИЛА 15

312А 0037 Було б не любила

344А 0014 Як на сім любила».

368А 0022 Проговориш: «Я любила,

368А 0023 Я його любила,

369А 0039 Я любила б чоловіка».

373А 0003 Була б тебе не любила

410А 0009 Всіх простила, всіх любила

322В 0014 І вже гордилась і любила

326В 0023 Уже гордилась і любила

326В 0024 Уже пишалась і любила

326В 0025 Уже пишалася, любила

363В 0004 Я б його любила.

380В 0018 Так тяжко любила!

426В 0008 Хоч і далеко. Так люби[ла] ж

429В 0017 Хоч і далеко. Так любила ж

ЛЮБИЛИ 3

400А 0033 І любили, і вітали

410А 0038 Так собі любили!

410А 0051 І любили, й поважали,

ЛЮБИЛИСЯ 1

344А 0022 Отак вони любилися,

ЛЮБИЛИСЬ 1

377В 0038 Якби хоч любились?

ЛЮБИЛО 1

410А 0016 Все село любило,

ЛЮБИСТКОМ 1

376А 0037 І любистком і клечанням,

ЛЮБИТЕСЬ 1

370А 0047 Вона просто, як любитесь,

ЛЮБИТИ 8

391А 0039 І людей любити...

315В 0009 І тяжко любити

315В 0035 І тяжко любити.

321В 0046 Щоб жити, любити,

385В 0024 На сім світі – любити

385В 0026 На сім світі – любити

385В 0028 На сім світі – любити

386В 0036 І любити твою правду

ЛЮБИТИСЯ 1

318В 0020 Думав жити, любитися

ЛЮБИТИСЬ 3

386В 0016 На сім світі, і любитись

386В 0018 На сім світі, і любитись,

390В 0035 А восени любитись гріх!

ЛЮБИТЬ 26

303А 0031 Збираючись в люди, людей щоб любити?

305А 0020 Вона любить і не чує

307А 0001 Вона любить і не чує

308А 0017 Вона любить і не чує

310А 0003 Вона любить, то й не чує

312А 0039 Кого любить: нехай в'яне

316А 0018 Кого любить... Нехай вяне

343А 0027 Буду ходити, буду любити,

344А 0039 З Петром не рознять – уміла любити.

347A 0030 А молодий мене любить,
 361A 0001 Так отечество, так любить
 361A 0002 Та отечество так любить
 369A 0008 Кого любить, сама найде,
 322B 0012 Бо буде вже кого любить...
 324B 0043 Родилось на світ жить, любить,
 325B 0011 Коли нічого не любить.
 328B 0034 Родилось на світ жить, любить
 329B 0005 Коли нема чого любить!
 337B 0035 І не любить – опріч грошей
 363B 0023 Тяжко жить, не любить
 380B 0022 Що вона його так любить,
 390B 0001 Як тяжко на світі любить!
 390B 0002 Любить... і марне... марне гинуть,
 390B 0030 Господь послав кого любить,
 391B 0004 Щоб знав, як дівчину любить.
 392B 0017 Петруся, серденько, любить,

ЛЮБИ 8

342A 0026 Чую, любі, чую!
 342A 0040 Постривайте ж, мої любі,
 345A 0008 Тойді, мої любі, як мене не стане,
 345A 0021 Вибачайте, мої любі!
 346A 0019 Отаке-то, мої любі,
 399A 0003 З ким хочете, мої любі,
 362B 0006 Прилі[тайте], мої любі
 362B 0036 Мої любі діти

ЛЮБИЙ 1

347A 0002 А ще гірше любій попереду знать,

ЛЮБИМ 1

436B 0004 Грибокії на любім ладо рани

ЛЮБЛЮ 7

297A 0014 Чи не люблю тебе широко,
 298A 0004 Чи не люблю тебе широко,
 327A 0035 Люблю тебе» скаже?
 344A 0013 Люблю тебе й на тім світі,
 345A 0006 Люблю вас і досі, як діточок
 мати;
 381B 0025 А все-таки його люблю,
 381B 0030 А все-таки її люблю,

ЛЮБЛЯТЬ 2

379A 0009 Мене люблять... «Ні, Степане,
 321B 0038 Я[к] люди люблять живучи

ЛЮБО 28

305A 0021 Любо потужити
 307A 0002 Любо потужити.
 308A 0018 Любо потужити
 310A 0004 Любо й потужити
 375A 0023 Та любо та тихо,
 331B 0045 Чи вже ж йому любо людей
 мордувать
 349B 0029 Та так мені любо стало,

360B 0024 Поставив любо. Та й пішов
 360B 0040 Любо та кохано
 361B 0002 Любо та кохано
 361B 0013 Очам любо дивуватись,
 361B 0024 Очам любо, годиноньку
 362B 0024 Одинокую... і любо
 381B 0015 Старому любо стане
 381B 0017 Не раз такому любо стане,
 382B 0017 Та перерізались би любо
 390B 0031 Вам буде любо, любо жить!
 390B 0031 Вам буде любо, любо жить!
 394B 0036 І любо всім. І всі сміються
 395B 0001 І любо їм, і всі сміються
 395B 0005 В очах веселих. Любо їм,
 395B 0012 В очах веселих. Любо їм,
 403B 0019 Та любо та мило
 405B 0017 Під крилом твоїм, і любо
 405B 0027 Та любо та тихо
 405B 0037 Під крилом твоїм. І любо
 406B 0008 Під крилом твоїм, і любо
 443B 0009 Ой не йдімо, моя любо

ЛЮБОВ 13

414A 0011 Познає божую любов
 414A 0012 І всетворящую любов
 390B 0014 Любов нечистая... не раєм,
 390B 0032 Любов та буде молодою
 390B 0036 То не любов, то пекло буде,
 397B 0019 Твоя любов, твоє єдине,
 397B 0021 Твоя любов, твоя єдина,
 399B 0030 Любов, і кротость, і добро
 399B 0049 Твоя любов, твоя єдина,
 423B 0002 Свою любов, любов і силу...
 423B 0002 Свою любов, любов і силу...
 424B 0049 Любов і правду рознесли
 432B 0023 Нам любов на землі

ЛЮБОВАЛАСЬ 1

322B 0026 Надивлялась, любовалась

ЛЮБОВІ 2

319B 0011 І слово братства і любові
 379B 0027 любові... зажурюся

ЛЮБОВНО 2

312B 0007 І поговорим і любовно
 312B 0010 І поговорим і любовно

ЛЮБОГО 1

296A 0006 Свого любого додому,

ЛЮБОМУ 1

437B 0027 Любому брату на помоч.

ЛЮБУЮ 1

416B 0005 Неначу люблю, єдину,

ЛЮБУЮТЬСЯ 3

- 393A 0005 Дивуються, любуються
394A 0002 Дивуються, любуються
394A 0046 Дивуються, любуються

ЛЮБЯ 2

- 359B 0021 Господь, любя своїх людей
359B 0043 Господь, любя своїх людей

ЛЮД 3

- 380A 0011 Люд закрестила.
402B 0017 До того люд домуштровали
420B 0010 У Віфліємі, люд зійшовсь

ЛЮДЕ 84

- 298A 0027 Свої люде – як чужії
298A 0029 Чужі люде не питають
303A 0028 Сироту усюди люде осміють.
308A 0013 Люде серця не питають
308A 0016 Нехай собі зліі люде
309A 0013 Люде серця не побачать
310A 0002 Нехай собі тії люде
311A 0008 І дякують люде;
312A 0015 Щоб люде не чули, бо то боже
слово,
312A 0030 Його знають люде, бо носить
земля,
319A 0003 От де, люде, наша слава,
319A 0014 Кругом чужі люде...
319A 0031 Тебе люде поважають,
362A 0030 Чи так люде поробили
366A 0009 Люде стогнуть у кайданах,
367A 0010 Люде стогнуть у кайданах
391A 0006 Неправдою? Твої люде
394A 0028 І ті ж люде, і ті ж самі,
395A 0028 І ті ж люде, і ті ж самі!
406A 0012 Люде посміялись!!
406A 0020 Щоб люде не знали.
407A 0010 Поки люде домовину
408A 0040 Поки стопчуть люде.
409A 0012 Кажуть люде, що суд буде,
409A 0015 На сім світі люде».
414A 0038 Поки стопчуть люде
414A 0039 Поки найдуть люде
323B 0003 Умилася, і добрі люде
323B 0008 Од голоду люде. А скирти гниють
324B 0026 Да не тляться лихі люде
327B 0006 Умилася і добрі люде
327B 0009 Од голоду люде, а скирти гниють
328B 0026 Люде стогнуть на оренді,
328B 0033 Скажіть мені, розумні люде?
328B 0048 Великі люде із руїн
338B 0009 Неначе люде не жили
342B 0005 Нехай будуть люде знати,
343B 0030 Чужі люде поховали...
343B 0039 Ні вже, – каже, – добрі люде
344B 0032 Всі люде бачать лихо, сину

- 346B 0011 Правда ваша, люде.
346B 0022 Люде
354B 0022 Ходімо в селища, там люде,
356B 0024 За що люде
357B 0014 І те село, і ті люде,
357B 0023 Людські душі... люде й досі
359B 0005 Хрещені люде, допоможіть!
359B 0006 Хрещені люде, допоможіть!
359B 0007 Хрещені люде, допоможіть!
359B 0034 А потім люде, род лукавий
359B 0035 А там? О! Люде, род лукавий
359B 0036 А там! Люде, род лукавий
360B 0002 Пророка люде, і молились
360B 0004 А потім?.. Люде, род лукавий
363B 0020 Люде добрі на музиках
367B 0014 Мене не стане, не йди ти в люде
369B 0010 Розрізнили люде злиє,
372B 0016 Люде добрі... Завтра рано
372B 0032 Люде добрі... Завтра рано
374B 0034 А воленьку добрі люде
374B 0037 Оженився, скажуть люде
376B 0033 Гвалт, ратуйте! люде добрі!
377B 0010 Люде гомоніли
378B 0009 Прибігли люде, не рятують
379B 0036 Дивіться, люде! Подивіться!
379B 0040 Дивіться, люде! Подивіться!
382B 0037 Що піде в люде, що колись,
387B 0010 Та не вийшов в люде!
388B 0047 Що ми посіємо. Ми люде,
389B 0045 Не Бог судитиме, а люде.
390B 0037 І осміють, осудять люде,
391B 0035 І не скажу вам, люде злий,
392B 0019 За гробом люде ідучи
392B 0021 Прощаться люде. Аж гуде
392B 0022 Прощатись люде. Аж гуде
395B 0020 Звичайне, люде, сміючись)
400B 0010 Щоб всі молилися; і люде
418B 0017 А люде ждуть чогось, і ждуть
420B 0023 Співали люде, через час
424B 0004 А твій меж люде. А за ним,
424B 0025 Чужії люде, а Івана
427B 0020 Тихенько люде, що стяли,
427B 0023 Тихенько люде, що стяли
431B 0011 Почують люде. І той плач,

ЛЮДЕЙ 37

- 303A 0031 Збираючись в люди, людей щоб
любить?
304A 0041 Отак доля людей ділить
305A 0011 Отак доля людей ділить:
370A 0041 Треба буде людей питать!
389A 0022 Людей неправедно карать
389A 0026 Людей убогих, а багатим
391A 0039 І людей любити...
393A 0054 Щоб людей я звеселяла
394A 0039 Щоб людей я звеселяла
395A 0037 Щоб людей я звеселяла

401A 0025 Смирись перед Богом, людей не
займай,
405A 0025 І не соромлюся людей.
413A 0028 І людей скликають
318В 0023 У людей просити!
318В 0025 Коло людей та коло поля.
318В 0026 Коло людей та коло поля
320В 0016 А про людей не розкажуй,
321В 0048 Людей веселити.
323В 0039 Людей недобитих
325В 0039 А про людей не розкажуй,
331В 0043 Чи вже йому людей
331В 0045 Чи вже ж йому любо людей
мордувать
345В 0017 Людей за те, щоб вітали
346В 0004 Людей та Бога пресвятого,
349В 0038 У людей просити.
356В 0036 А жаль великий на людей
359В 0021 Господь, любя своїх людей
359В 0043 Господь, любя своїх людей
363В 0005 Не для людей і не для слави
394В 0001 Сама, мов палець, у людей
394В 0006 Сама, мов палець, у людей
399В 0016 Людей шукала і знайшла
411В 0001 Людей і Господа гнівить
412В 0031 Ограблених людей, рабов,
418В 0021 І од людей його? Нічого.
430В 0012 Зробились львичища. Людей,
432В 0002 Кайдани на людей. І, взявши

ЛЮДИ 64

298A 0016 Свої люди як чужії
298A 0019 Чужі люди не спитають
298A 0022 Свої люди як чужії
298A 0024 Чужі люди не спитають
303A 0011 Бо сироту всюди люди осміють
303A 0031 Збираючись в люди, людей щоб
любить?
304A 0004 Не смійтеся, люди, – недобре вам
буде:
304A 0018 Що Бог покарає, доконають люди,
304A 0021 Нехай судять люди – на те божа
воля,
304A 0024 Що ті мені люди!..
304A 0037 Ще люди сплять, біліє поле,
304A 0050 А люди сміються...
304A 0054 Щоб не чули люди,
305A 0016 Люди серця не спитають
305A 0019 Нехай собі злії люди
305A 0042 Бо люди те знають
306A 0016 Люди серця не спитають
306A 0019 Нехай собі злії люди
307A 0022 Бо люди те знають
324A 0019 а люди й зовуть волохом не знаю,
за що
324A 0049 Щоб не побачили злі люди
326A 0032 Пийте, добрі люди,

332A 0018 А люди й зовуть волохом, і сам не
знаю, за що
333A 0017 Щоб не побачили, бач, люди
344A 0038 Думала – ні люди, ані домовина
350A 0001 Думала – ні люди, ані домовина
364A 0005 Брешуть люди, – легше плакати
370A 0050 І на чужі люди
371A 0004 Так от як, брате: треба в люди
378A 0050 Насміються люди,
380A 0035 Що розкажуть люди!...»
381A 0002 Не здивуйте, люди.
383A 0010 Ми пташки-душі, а не люди
393A 0033 Мені люд[и]
393A 0034 Люди віку: я умерла
393A 0039 І ті ж люди, і ті ж пани,
402A 0008 І де ті люди тут возьмуться?
411A 0039 Якого ще люди раю
315В 0013 Раділи люди, встаючи,
315В 0040 Раділи люди встаючи,
320В 0033 Лани, і люди, і корови,
321В 0009 Бо люди!! – Дивні чудеса
321В 0038 Я[к] люди люблять живучи
324В 0035 Скажіть мені, розумні люди.
324В 0039 Люди стогнуть на оренді
325В 0006 Великі люди... із руїн
346В 0013 А не вийдеш в люди.
353В 0017 Безумним люди назовуть.
354В 0023 А там, де люди, добре буде,
355В 0027 Та щоб люди не ходили
364В 0001 Люди добрії, злі
369В 0025 Нехай люди не здивують
370В 0012 І –] неначе люди сп[л]яють
370В 0013 Неначе люди тії сп[л]яють
373В 0022 Які-то люди стали злі
379В 0033 І вийде в люди показати
379В 0044 Хто в люди, в найми
382В 0001 Дурні і гордії ми люди
382В 0002 Дурні та гордії ми люди
391В 0011 За гробом люди ідучи.
430В 0029 Окули люди і цього.
441В 0024 Ви ж люди, люди, не собаки!
441В 0024 Ви ж люди, люди, не собаки!
441В 0025 Ви ж таки люди, не собаки!

ЛЮДОЇДЕ 2

361A 0044 Людоїде, зміє!
361A 0045 Людоїде, змію!

ЛЮДОМ 3

389A 0003 І сердешним людом торгуєте
389A 0004 І сердешним людом
321В 0010 Твориш ти, Господи, над людом

ЛЮДСЬКЕЄ 2

358В 0031 Людськеє серце ро[збивать?]
358В 0032 Людськеє серце пробивать

ЛЮДСЬКІ 1

357В 0023 Людські душі... люде й досі

ЛЮДСЬКІЙ 2

425В 0011 В людській душі возродилась.

429В 0030 В людській душі возродилась,

ЛЮДСЬКОГО 1

349В 0037 А суда, суда людського

ЛЮДСЬКОЮ 3

367А 0008 Людською кровію торгує

401А 0013 Над неправдою людською,

418В 0008 Людською кровію. Невдяки.

ЛЮДУ 1

391В 0015 Набралось люду, аж гуде,

ЛЮДЯМ 19

350А 0016 Людям гудувати

350А 0017 Людям годовати

390А 0003 На науку людям

390А 0037 В научене людям

390А 0038 І в науку людям

410А 0019 І всім людям помогала,

413А 0013 Дітей своїх на сміх людям

342В 0007 Людям перед Богом,

342В 0008 Таким, як я, таким людям,

372В 0019 Щоб з ним людям битись

372В 0035 Щоб з ним людям битись

374В 0031 А не продам себе людям

375В 0041 Ми то людям покажемо

379В 0021 людям!

379В 0023 А попам та людям!

379В 0035 І людям хочеться сказати

379В 0039 Щоб людям, бачте, пока«за»ть,

434В 0008 І людям на землі; моєї ж

434В 0027 І людям на землі; моєї

ЛЮДЯХ 2

392В 0040 На людях із села в село

392В 0041 На людях їх з села в село

ЛЮДЬМИ 5

344В 0016 Проклятий Богом і людьми

348В 0003 Пишу собі, з людьми братаюсь

428В 0035 Самого Бога меж людьми

430В 0033 Було меж людьми рикунь-зикунь

431В 0013 Межи людьми во притчу стане,

ЛЮЛЕЧКУ 1

299А 0034 Люлечку смакує,

ЛЮЛЬКИ 3

438В 0010 Із кадил люльки курити

438В 0015 Та з кадил люльки курити

438В 0020 А з кадил люльки курити

ЛЮЛЬКОЮ 1

404А 0014 З люлькою куняє,

ЛЮЛЬЦІ 1

382В 0015 Ще лихо в люльці б собі спало

ЛЮТА 4

326А 0002 Як смерть люта, не минають

337А 0018 Як смерть люта, не вважають

351В 0052 А інша лихая та люта година

430В 0022 На каторгу. А ти, о люта,

ЛЮТАЯ 2

390В 0012 Неначе лютая змія,

398В 0012 Погань лютая, без Бога;

ЛЮТЕ 1

430В 0017 Львеня те люте стерегли

ЛЮТЕЄ 4

346А 0042 Про лютеє горе.

375А 0025 А лютеє лихо...

331В 0047 Про лютеє лихоліття

357В 0010 І лютеє лихеє горе

ЛЮТИЙ 10

303А 0025 Заплаче злодій, лютий злодій.

318А 0031 Смійся, лютий враже!

350А 0023 Байстряма... Кого, лютий кате,

382А 0028 Лютий ворог України,

382А 0030 Лютий ворог України,

323В 0023 Лютий голод на Україні

327В 0026 Лютий голод на Україні

360В 0012 І, роде лютий і неситий!

360В 0013 І, роде, лютий і жестокий!

415В 0009 Огонь той лютий негасимий

ЛЮТИМ 1

390В 0015 А лютим пеклом розлилася

ЛЮТИХ 1

360В 0008 На вас на лютих, на вас, диких

ЛЮТІ 1

398В 0002 Як ті люті фарисеї,

ЛЮТІЇ 2

364А 0026 Їх лютії очі... «Пали! пали!»

364А 0027 Їх лютії очі...

ЛЮТОГО 1

344В 0034 Такого лютого ніхто

ЛЮТОМУ 1

377А 0034 І лютому ворогові

ЛЮТОЮ 2

- 400A 0008 І з лютою гадиною
408A 0005 І з лютою гадюкою

ЛЮТУ 1

- 390B 0044 Свою змію, ще гірше люту...

ЛЮТУЄ 3

- 302A 0024 Нехай він лютує, поки сам загине
303A 0019 Нехай же лютує, поки сам загине
304A 0032 Мороз лютує, сніг рипить,

ЛЮТОЮ 1

- 367A 0002 Усобиць лютою змію

ЛЯГАЛА 3

- 315B 0014 А мати й спати не лягала,
315B 0041 А мати й спати не лягала,
430B 0008 З звірюкою лягала спати

ЛЯГАЮЧИ 1

- 403A 0017 Лягаючи, і встаючи

ЛЯГЛА 3

- 348A 0033 Лягла спочивати,
392B 0012 І спать, упоравшись, лягла
392B 0013 Та й спать, упоравшись, лягла

ЛЯГЛО 1

- 320A 0023 Де лягло спочити

ЛЯЖЕ 3

- 320A 0005 Поки ляже в чужу землю
328A 0015 Та спать ляже, одна собі...
401A 0023 Й тихо спати ляже.

ЛЯЖЕШ 3

- 371A 0049 А ти, Степане, ляжеш спать,
404A 0017 Чому не ляжеш, не спочинеш?
320B 0019 Поки спати ляжеш,

ЛЯЖМО 1

- 385A 0005 Ляжмо трохи спати

ЛЯЖУ 2

- 325B 0042 Поки спати ляжу,
439B 0012 Ні, я не ляжу спочивати

ЛЯКАЄ 1

- 380A 0031 Черекеса лякає.

ЛЯКАЮ 1

- 345A 0002 І я вас лякаю, бо те лихо знаю...

ЛЯКАЮТЬ 3

- 344A 0042 Що тільки лякають молодих
дівчат...

- 345A 0001 Лякають, дівчата, правдою
лякають.

- 345A 0001 Лякають, дівчата, правдою
лякають.

ЛЯЛЯ 1

- 350B 0014 Неначе ляля в льолі білій

ЛЯХА 2

- 318A 0012 Де кров ляха, татарина
325A 0001 Щоб не забували ляха проклинать

ЛЯХАМ 3

- 334A 0020 Муки ляхам! муки!
337A 0017 Кари ляхам, щоб каялись».
365B 0035 Що він ляхам діє

ЛЯХАМИ 2

- 328A 0020 Вовків ляхами годували,
339A 0023 Вовків ляхами годували,

ЛЯХИ 19

- 299A 0007 Бенкетуйте ж, вражі ляхи,
299A 0009 Прийду, ляхи, почастую
300A 0017 Ляхи налітають
301A 0020 Ляхи налітають
302A 0013 Ляхи, уніяти
324A 0007 Ляхи пропали... Чуть жива
326A 0010 Що ляхи прокляті...»
326A 0011 Ярема встав: «Які ляхи?»
326A 0014 Які ляхи, брате?»
326A 0028 І ляхи гуляють?
332A 0004 Ляхи пропали... Нежива
336A 0007 Мій соколе. Нехай ляхи
336A 0023 Ляхи ще не вбили?
376A 0017 Щоб татарє або ляхи
380A 0020 Ляхи були – усе взяли,
331B 0015 Ляхи нашим завдавали,
332B 0022 Прийшли ляхи і запалили
348B 0017 Вони ляхи були... Ніколе
365B 0021 Не будете, вражі ляхи

ЛЯХІВ 6

- 324A 0031 ляхів, бачиш, різать...
326A 0006 Ляхів по пожару
337A 0011 У ляхів кешені
338A 0011 До титаря ляхів п'яних?
365B 0024 Ляхів мордувати,
367B 0027 Ляхів проклинати

ЛЯХІВ-КАТОЛИКІВ 1

- 299A 0025 Сю ніч ляхів-католиків

ЛЯШЕНЬКІВ 2

- 301A 0004 Ляшеньків будити...
302A 0004 Ляшеньків будити

ЛЯШКО 4

- 333A 0006 Кличе ляшку козак: «Ляшко,
пташко моя,
333A 0007 Ляшко, доле моя
333A 0008 Ляшко, пташко моя,
333A 0009 Ляшко, доле моя

ЛЯШКУ 1

- 333A 0006 Кличе ляшку козак: «Ляшко,
пташко моя,

ЛЯЩИТЬ 1

- 323B 0042 Срамотні пісні. Аж лящить

ЛЬВАМИ 2

- 431B 0016 Зо львами купилась, щенята!
431B 0018 Зо львами кліщилась, щенята!

ЛЬВЕНЯ 1

- 430B 0017 Львеня те люте стерегли

ЛЬВИЦЯ 2

- 430B 0007 Нащо та львиця, ваша мати,
431B 0015 Нащо та львиця, ваша мати,

ЛЬВИЧИЩА 3

- 430B 0012 Зробились львичища. Людей,
430B 0028 Од реву львичища твого.
430B 0038 А львичища того не знають,

ЛЬВИЧИЩЕ 1

- 384A 0003 Львичище!..

ЛЬВИЧИЩОГО 1

- 431B 0010 Воместо львичищого рику

ЛЬОЛІ 2

- 350B 0013 Неначе хлопчик в льолі білій
350B 0014 Неначе ляля в льолі білій

ЛЬОНУ 1

- 348A 0014 Ні жита жать, ні льону брать,

ЛЬОХ 3

- 339A 0016 Аж у будинок. В самий льох.
385A 0016 Отак-то льох і Богдан той
367B 0005 У льох його, сердешного

ЛЬОХУ 1

- 339A 0018 Ярема з льоху та й полинув

М 1

414A 0017 Та м[?]

МА 1

385A 0025 Та діточок Бог ма

МАБУТЬ 10

364A 0001 Бур'ян, мабуть, брате!
402A 0009 Оце, мабуть, із-за Дністра.
325B 0020 Та, мабуть, тяжкая дорога
329B 0023 Та, мабуть, тяжкая дорога
337B 0020 Мабуть, Господь мене карає?
351B 0015 Ох, мабуть я згину...
383B 0004 Та, мабуть, думали – колись
405B 0001 Мабуть, розпустила
405B 0024 Мабуть, розпустила...
421B 0026 Та здохла ти. Мабуть, дорога

МАВШИ 2

341B 0030 Добро, мавши діток
343B 0003 Добре, мавши діток

МАГНАТА 1

331B 0007 Про якого-небудь одного магната

МАЄ 7

309A 0010 Сирота, собака має свою долю
309A 0011 Має добре слово в світі сирота
347A 0038 Має поле, має волю,
347A 0038 Має поле, має волю,
347A 0039 Та долі не має.
366B 0008 Має погуляти
373B 0019 І гадки не має

МАЄМ 7

299A 0028 Що маєм казати?
299A 0032 Поки силу маєм».
355A 0010 Ми не маєм ваги!
372B 0022 Що ж діяти маєм.
442B 0002 І гадоньки собі не маєм,
442B 0006 І гадоньки собі не маєм,
442B 0010 І гадоньки собі не маєм,

МАЄМО 1

411A 0012 А що ж ми маємо робить?)

МАЄТЬ 1

307A 0027 Сирота собака маєть свою долю

МАЄШ 1

319A 0032 Добре слово маєш;

МАЗАЛИ 1

410A 0035 І мазали, і квітчали,

МАЗЕПОЮ 1

384A 0020 З Мазепою прибудую!

МАЙДАНИ 1

366B 0014 А тисячі. А майдани

МАЙДАНИ 1

420B 0009 До сходу сонця, на майдані

МАЙДАНИВКУ 2

327A 0016 В Майданівку!
327A 0017 В Майданівку, чуєш?»

МАЙСЬКІЇ 1

337B 0030 І майськії ночі,

МАК 3

300A 0011 Як мак розцвітає
301A 0014 Як мак розцвітає
302A 0012 Як мак процвітає

МАКІВКА 2

347A 0036 Як маківка на вгороді,
350A 0029 Як маківка на вгороді

МАКОМ 1

353B 0008 І коржик з маком принесла.

МАКСИМ 3

332A 0026 Гуляє наш батько Максим
343B 0050 Максим отой, брате!
344B 0002 Був Максим той. Мені ж, сину!

МАКСИМА 5

324A 0021 Максима ушквар
332A 0020 про батька Максима ушквар
яку-небудь
380A 0047 Й славного Максима.
341B 0012 Старого Максима
341B 0013 Москаля Максима

МАКСИМ-БАТЬКО 1

332A 0028 Ой гуляє Максим-батько

МАКСИМЕ 1

326A 0039 Ну, брате Максиме!»

МАЛА 5

328A 0033 Що мала дитина за комином
плаче!..
373A 0010 Як мала дитина,
409A 0051 Мов мала дитина.
385B 0018 А річечка мала взяла,
386B 0012 А річечка мала взяла

МАЛАЯ 1

355В 0032 І великая, і малая

МАЛЕ 6

306А 0009 Мале дитя, біля його
 308А 0003 Мале дитя, біля його
 344А 0030 Воно мале, ще дитина,
 392В 0003 Мале хлоп'яточко в стерні.
 422В 0007 Й мале біленьке козеня
 427В 0040 Й мале біленьке козеня

МАЛЕНЬКАЯ 2

385В 0031 Хоч дитина маленькая,
 386В 0021 Хоч дитина маленькая,

МАЛЕНЬКИЙ 1

388В 0024 Маленький хлопчик.— Чи це ти,

МАЛЕНЬКИМ 5

370А 0025 Маленьким, Степане;
 382А 0006 Маленьким, Іване
 382А 0007 Маленьким, Степане
 339В 0005 Що вкрав маленьким у дяка
 354В 0029 Маленьким дітям, більш нічого!

МАЛЕНЬКІ 1

322В 0023 І маленькі рукавчата

МАЛЕНЬКОГО 3

304А 0047 Покинула маленького,
 382А 0004 Та вчить внука маленького
 406В 0014 Маленького нагодувать,

МАЛЕСЕНЬКЕ 1

406В 0022 Воно, малесеньке, лежало

МАЛЕСЕНЬКІ 1

322В 0022 І малесенькі рукава

МАЛИЄ 1

427В 0017 Сліпі і малиє душою

МАЛИЙ 4

376А 0023 Не малий рік. А Степана
 431В 0004 Уже червивий, і малий,
 433В 0034 Широкий Дніпре, не малий!
 439В 0015 Бо й ти приснишся. і [в] малий

МАЛИМ 5

411В 0029 І в Віфлієм з малим пішла
 411В 0031 І в Віфлієм з малим пішла
 418В 0005 І отолстєвших серцем малим,
 423В 0017 З малим предтечею жила,
 427В 0039 З її дитяточком малим

МАЛИХ 4

333В 0030 Поки й малих дітей погонять

348В 0028 Панів великих і малих
 352В 0003 Покидали дітей малих,
 427В 0014 А жаль на вас, малих душою,

МАЛІ 3

328А 0017 Плачуть по селах малі діти
 373В 0023 А що то там мої малі
 428В 0004 На річці прала ті малі

МАЛІЙ 3

422В 0003 На молоко малій дитині.
 429В 0015 В душі невольничій малій
 429В 0031 В душі невольничій малій,

МАЛО 1

433В 0025 Чи мало ж неба і землі

МАЛОГО 8

313В 0018 Малого сліду не покину
 313В 0022 Малого сліду не покину
 313В 0024 Малого сліду не покину
 349В 0030 І малого знаку
 382В 0029 Малого хлопчика під тином
 383В 0001 Малого хлопчика під
 383В 0002 Малого хлопчика в селі
 406В 0035 Свого Івасечка малого

МАЛОДУШІЄ 1

338В 0024 Не малодушіє в неволі

МАЛОЇ 3

381А 0014 Й малої дитини
 389А 0006 І стежки малої
 388В 0009 З убогої малої хати.

МАЛОМУ 1

422В 0014 Несе малому медяник,

МАЛО-НЕБАГАТО 2

387В 0012 Бо я там мало-небагато
 387В 0013 Бо я так мало-небагато

МАЛОСЬ 3

317А 0006 Якби малось сили
 318А 0003 Якби малось сили
 319А 0022 Якби малось сили;

МАЛОЮ 1

343А 0004 З малою дочкою.

МАЛУ 3

393А 0019 На малу дивилась
 394А 0014 На малу дивилась
 395А 0007 На малу дивилась

МАЛЮЮ 1

395А 0008 Малюю дивилась

МАЛЬОВАНА 1

362A 0034 А де ж тая мальована

МАЛЬОВАНАЯ 1

362A 0013 Мальованая,

МАМАЛИГИ 1

407A 0027 Навариш завтра мамалиги?

МАМАШО 1

388B 0017 Купи собі, мамашо, шаль

МАМИНУ 1

386A 0021 У мамину і ніби йшла

МАМКУ 1

380B 0041 А мамку наймають.

МАМО 19

315A 0017 Легше, мамо, в труні лежать,

327A 0043 Загрибай, мамо, жар, жар

346A 0004 А за кого, мамо?»

347A 0024 Оддай мене, моя мамо,

347A 0046 Тільки, мамо, що[б] плакати,

347A 0053 Умру, серце мамо,

348A 0022 Тяжко, мамо, важко, мамо...

348A 0022 Тяжко, мамо, важко, мамо...

349A 0026 Ой якби ти, мамо, знала,

322B 0037 Не плач, мамо, не розчісуй

326B 0045 Не плач, мамо, не розчісуй

369B 0021 Кохаються, мамо! мамо!

369B 0021 Кохаються, мамо! мамо!

369B 0023 Зароблю я, мамо, на кісники,

370B 0002 Грас, мамо, музика троїста

370B 0003 Кохаються. Мамо! Мамо!

370B 0003 Кохаються. Мамо! Мамо!

370B 0004 Лицяються. Мамо! Мамо!

370B 0004 Лицяються. Мамо! Мамо!

МАНДРУЄ 1

378B 0008 У Сибір мандрує!

МАНДРУЮЧИ 2

324A 0006 Може, мандруючи, співа

332A 0003 Мандруючи, може, співа

МАНЕСЕНЬКЕ 1

418B 0040 Манесеньке сороченя.

МАНІВЦЯМИ 1

421B 0006 І манівцями провели

МАРА 3

304A 0013 Та думка карає, проклята мара,

402A 0010 Бо тут все степ... Мара! Мара!

402A 0010 Бо тут все степ... Мара! Мара!

МАРИНИ 1

370A 0031 Покойній Марині,

МАРИЄ 5

417B 0019 Не та тепер, Маріє, стала,

418B 0018 Чогось непевного. Маріє!

419B 0027 Чи чуєш ти, моя Маріє?

422B 0043 Маріє! Горенько з тобою!

424B 0044 І похвала тобі, Маріє!

МАРІЇ 4

397B 0046 Як і син отой Марії?

416B 0035 На серце падали Марії

419B 0032 І дав Марії.– Погодуйсь!

422B 0021 Марії каже.– То й ходім,

МАРИУЛА 2

409A 0029 Стара Маріула.

412A 0049 Лікарювать Маріула.

МАРИУЛІ 1

409A 0044 Поклонилась Маріулі

МАРИЮ 3

416B 0018 Марію молодик вітав.

417B 0008 Догнав Марію.

421B 0011 В Єгипет кроткую Марію

МАРИЯ 20

411B 0028 Марія сина привела

413B 0007 У наймах Марія росла.

413B 0009 І на порі Марія стала,

415B 0022 Марія з гаю вихожає

415B 0026 Аж очі сліпнуть. А Марія

416B 0019 Марія на його зирнула

416B 0046 І помолилася Марія

417B 0005 Марія встала та й пішла

417B 0015 Жде його Марія

418B 0037 Пренепорочная Марія

419B 0003 Марія зараз заходилась

419B 0030 Марія мовила. Найшов

419B 0045 Марія тут же й привела

421B 0001 Марія навіть не ховалась,

421B 0045 Марія найнялася прями

422B 0038 Марія кинулася. Там

423B 0003 Марія трохи не втопилась

423B 0033 Марія мовчки утішалась,

425B 0036 І на порі Марія стала

426B 0002 І на порі Марія стала

МАРКА 2

386A 0026 Коли б Марка хоч діждати

386A 0027 Коли б Марка хоч діждатися

МАРКО 4

386A 0006 Не зна Марко, за що вона

386A 0007 Не зна Марко, нащо вона

386A 0035 Що, ще Марко не приїхав?
386A 0042 Та й замовкла... Марко слухав

МАРНЕ 9

315A 0001 Марне зеленіє?
346B 0039 Я сам, як бачиш, марне, все,
351B 0003 Про марне страчені літа
375B 0019 Не марне була!
382B 0034 Даремне, марне пролетят[ь].
390B 0002 Любить... і марне... марне гинуть,
390B 0002 Любить... і марне... марне гинуть,
403B 0031 Не кидай марне, положи
417B 0018 Марніють марне.– Ти не та,

МАРНІЛА 2

403B 0010 Ти не марніла, ти сіяла!
404B 0021 Ти не марніла, ти сіяла

МАРНІЮТЬ 1

417B 0018 Марніють марне.– Ти не та,

МАРНО 1

388B 0015 Зав'яне марно у палатах

МАР'ЯНА 13

343A 0005 Росла дочка Мар'яна,
343A 0011 А Мар'яна не до пана
344A 0028 Де Мар'яна до півночі,
345A 0023 Так от, бачите, Мар'яна
346A 0006 Співає Мар'яна:
346A 0029 Воно не зна, що Мар'яна
346A 0043 Не знала Мар'яна, чого серце
мліє,
347A 0004 Несподівано Мар'яна
347A 0012 Раз увечері Мар'яна,
348A 0034 А Мар'яна заплакала,
348A 0038 А Мар'яна за сльозами
349A 0011 Мар'яна блукає.
349A 0016 Утомилась би Мар'яна,

МАР'ЯНА-ДИТИНА 1

344A 0036 Угадала мати... Мар'яна-дитина,

МАР'ЯНІ 1

345A 0038 Та й каже Мар'яні:

МАР'ЯНО 4

347A 0049 Дочко моя, Мар'яно!
348A 0043 Мар'яно, Мар'яно!
348A 0043 Мар'яно, Мар'яно!
349A 0001 Не кличе: «Мар'яно!»

МАР'ЯНУ 6

342A 0048 Черницю Мар'яну...
345A 0009 Згадайте про мене, про мою
Мар'яну,
345A 0028 Мар'яну спіткало?

349A 0040 Черницю Мар'яну.
349A 0042 Черницю Мар'яну чи чували?
349A 0044 Черницю Мар'яну

МАСЛАК 1

401B 0020 За маслак смердячий;

МАСЛОСВЯТІЄ 1

386A 0033 Й маслосвятіє справляли

МАТЕР 3

331B 0035 Аж поки та Матер Божа
401B 0041 Ти матер правди на землі!
401B 0042 Ти Матер Бога на землі!

МАТЕРИНА 1

388A 0017 Материна добра плата

МАТЕРІ 22

346A 0021 Одна дочка у матері
346A 0031 Заховаться од матері,
347A 0021 Без матері плаче...
351A 0025 Із рук матері заклятих
352A 0004 З матері глузуєш
359A 0006 І з матері багатой
359A 0007 Та з матері полатану
412A 0037 І знов стали, як матері,
322B 0040 Моїй матері щасливій
322B 0042 Матері на диво
323B 0033 Мов до матері своєї,
324B 0030 Довго матері своєї
326B 0050 Моїй матері щасливій.
326B 0051 Матері на диво.
327B 0034 Мов до матері своєї
371B 0023 Матері шукати.
380B 0040 Бо матері там не мають,
383B 0017 Старі батьки і матері
389B 0007 Бо всякі матері бувають!
420B 0027 Ще купіль гріли матері,
420B 0031 Дивіться добре, матері,
423B 0007 Без матері, і ми б не знали

МАТЕРІ-НЕБОГИ 1

380B 0021 Матері-небоги,

МАТЕРНІ 1

332B 0021 Старії матерні літа...

МАТЕР'Ю 1

322B 0018 І матер'ю себе назвуть.

МАТЕРЯМ 1

423B 0031 Додому матерям на дрова,

МАТЕРЯМИ 1

400B 0040 За матерями.

МАТЕРЬ 1

425В 0017 Святая матерь всіх святих!

МАТИ 107

- 304А 0045 Нащо доля – якби мати!
 312А 0046 Мати не спитала,
 313А 0010 Бо видає мене мати
 313А 0019 Мене мати сама хоче
 313А 0034 Мати не спитала,
 313А 0045 Бо видає мене мати
 314А 0003 Мене мати сама хоче
 314А 0021 Мати не спитала,
 314А 0033 Бо видає мене мати
 315А 0006 Без милого батько, мати
 315А 0010 Мати не питає:
 315А 0025 Мене мати хоче дати
 316А 0012 Сама хоче мене мати
 323А 0002 Хотів добра, як дітям мати
 326А 0004 Не мати, дитина
 340А 0012 Добра хотів, як дітям мати
 341А 0026 Та як була мати,
 342А 0053 Була собі мати,
 343А 0009 Стала мати гадати
 344А 0027 І мати не знала,
 344А 0032 Угадала стара мати,
 344А 0036 Угадала мати... Мар'яна-дитина,
 345А 0006 Люблю вас і досі, як діточок
 мати;
 345А 0026 А мати не знала.
 345А 0035 Мати спершу сміялася:
 346А 0014 Заплакала мати.
 346А 0015 Тепер мати не заплаче,
 347А 0013 Як мати заснула,
 348А 0004 Мати галка, мати чорна,
 348А 0004 Мати галка, мати чорна,
 348А 0012 Не пускає її мати
 348А 0032 Не слухала стара мати,
 348А 0036 Злякалася, – дума мати.
 349А 0024 Пришла в хату – спала мати;
 360А 0003 Не плакали б діти, мати не
 журилась
 360А 0009 Діждалася мати сина
 360А 0020 В усіх доля мати.
 370А 0029 От умерла й мати,
 383А 0031 Й мати вмерла.
 393А 0016 Моя мати, я не знаю,
 393А 0020 А мати все в'яла
 394А 0011 Моя мати, я не знаю,
 394А 0015 А мати все в'яла
 395А 0004 Моя мати... я не знаю
 395А 0009 А мати все в'яла,
 395А 0042 Моя мати... чого вона
 396А 0042 Бо це моя мати!»
 397А 0023 Моя грішна мати?
 397А 0032 Бо це моя мати».
 398А 0015 Бо це моя мати!»
 402А 0003 Що мати сказалась,
 413А 0040 Їх нерідна мати.
 315В 0014 А мати й спати не лягала,
 315В 0041 А мати й спати не лягала,
 316В 0021 Дивлюсь – невольникова мати
 316В 0026 Дивлюсь, товаришева мати
 316В 0027 Дивлюсь, твоя, мій брате, мати
 317В 0005 Дивлюсь, аж, брате, твоя мати
 321В 0034 А батько й мати не пускали,
 323В 0016 Висока, як мати
 327В 0017 Висока, як мати,
 330В 0033 Порадила мати,
 332В 0004 Пишалася синами мати
 342В 0043 З журби вмерла мати
 343В 0029 З журби вмерла мати.
 348В 0011 Дарма, нехай; радіє мати,
 357В 0017 Старенькая мати?
 362В 0008 Привітаю ва[с], як мат[и]
 362В 0016 Привітаю вас, як мати
 365В 0009 Якби були батько, мати
 367В 0030 Щоб не знали батько, мати,
 371В 0014 Умерла і мати
 375В 0011 Заспіває, мов та мати,
 379В 0025 Як мати молодая
 380В 0033 Не матиме мати
 381В 0002 Мені мати вишивала
 381В 0003 Мені мати купувала
 381В 0004 Ніколи не мати!
 381В 0005 Вже хати не мати!
 383В 0010 Де мати в тяжкую годину
 384В 0007 Як мати вмерла. Це моя,
 384В 0018 Де мати в тяжкую годину
 387В 0009 Моя мати.– Нехай росте
 390В 0004 Вона твоя святая мати,
 390В 0011 То мати бідная твоя!
 390В 0027 Моліте Господа, щоб мати
 393В 0026 Мені вже сниться, що ти мати
 396В 0008 Веселая дитини мати,
 396В 0013 Веселая дитини мати,
 396В 0028 Плаче мати,
 396В 0043 І всіх гостей. І син твій, мати,
 399В 0015 Дивилася на його мати
 399В 0054 Дитину мати. Не знайшла
 400В 0027 І ти, моя мати,
 403В 0032 Моя ти мати, положи
 404В 0034 Святая мати! Положи
 412В 0028 На тебе, мати, возлагаю
 419В 0016 До коржиків недужня мати.
 421В 0032 Та плаче праведная мати,
 422В 0008 У сніях граються. А мати
 425В 0016 На тебе, мати, возлагаю
 425В 0031 Тебе, о мати, воспою!
 428В 0021 І батько, й мати, і дитина
 428В 0022 І батько, й мати, і воно
 430В 0007 Нащо та львиця, ваша мати,
 431В 0015 Нащо та львиця, ваша мати,
 431В 0017 Нащо та сука, ваша мати,

МАТИМЕ 2

- 380В 0033 Не матиме мати
419В 0015 То матиме і молоко

МАТІР 20

- 305А 0005 Лихо матір утопило,
310А 0012 Як ту матір, що вам на сміх
359А 0003 Подивись тепер на матір
377А 0044 Свою матір Україну,
386А 0014 Щоб була вона за матір
400А 0045 Так, як матір, привітали
400А 0049 Батька й матір погубите
404А 0035 Та вміло матір проклинать.
412А 0033 Ніби матір, привітали
413А 0011 Батька, матір погубите,
322В 0044 Матір веселити
355В 0036 Повели матір у кайданах,
356В 0027 У вас хоч матір попроси,
399В 0003 Про тую матір молодую
399В 0008 Ти матір правди на землі
412В 0007 А де нам матір таку взяти
412В 0008 А де твою нам матір взяти
412В 0009 А де нам матір тую взяти
412В 0010 А де нам тую матір взяти
421В 0014 І матір з сином і несла,

МАТІР'Ю 1

- 322В 0013 Княгиня матір'ю ходила

МАТУСЯ 4

- 350А 0018 Матуся співає
351А 0014 Матуся співає;
351А 0038 Співає матуся
389В 0003 Матуся горенько твоє!

МАХА 1

- 376А 0006 Маха головою.

МАХАС 1

- 377А 0014 Рукою махас, гукає:

МАХНЕ 1

- 327А 0023 То махне,

МАХНУВ 1

- 327А 0002 Махнув ножем. «Ховай Боже!»

МАЮ 9

- 319А 0012 Кебети не маю:
325А 0024 Прізвище?» – «Не маю!»
380А 0017 Що очей не маю,
378В 0019 Маю серце широкес
410В 0009 Ой, маю, маю і оченята...
410В 0009 Ой, маю, маю і оченята...
410В 0010 Ой, маю, маю і рученята...
410В 0010 Ой, маю, маю і рученята...
412В 0019 Сьогодні маю я клясти

МАЮТЬ 2

- 404А 0008 І гадки не мають.
380В 0040 Бо матері там не мають,

МАЯК 2

- 382В 0006 Як той маяк у синім морі
382В 0010 Як той маяк у син[і]м морі

МАЯЧИТЬ 1

- 304А 0031 Насилу місяць маячить,

МЕДВЕДЕМ 1

- 402А 0034 Та ще й з медведем.

МЕДВЕДЯ 1

- 399А 0019 Та ще й медведя...

МЕД-ГОРІЛКУ 1

- 321А 0001 Журба в шинку мед-горілку

МЕДИ 3

- 342В 0036 Ні меди, ні оковита
342В 0039 Ні меди, ні оковита,
365В 0018 Не п'ються меди

МЕДОМ 1

- 342А 0022 Я напою медом,

МЕДОМ-СИТОЮ 1

- 299А 0010 Не медом-ситою,

МЕДУ 1

- 398В 0021 Мов у шинкарки меду чарку...

МЕДУЗА 1

- 397В 0024 Все християне. А Медуза

МЕДЯНИК 1

- 422В 0014 Несе малому медяник,

МЕДЯНИЧОК 2

- 427В 0045 Несе йому медяничок
427В 0049 Продать. Йому медяничок

МЕЖ 16

- 311А 0001 Один він меж нами, як сонце
високе
341А 0006 Меж мови-розмови
389А 0017 Меж царями земни[ми] бога[ми]
389А 0018 Меж царями судіями
400А 0028 Меж чужими в світі
324В 0045 Меж грішними витать святою
328В 0037 Меж грішними витать святою
346В 0031 Бувало, меж талами
395В 0011 Меж ними, заклятий, дивлюся
402В 0021 А вам байдуже. А меж вами
402В 0022 Вам і байдуже. А меж вами

410В 0014 Меж вишнями у холодочку
421В 0030 Дитяточко, а меж лозою
424В 0004 А твій меж люде. А за ним,
428В 0035 Самого Бога меж людьми
430В 0033 Було меж людьми рику-зику

МЕЖИ 2

380В 0019 На морозі межі псами
431В 0013 Межі людьми во притчу стане,

МЕЖИГОРСЬКИЙ 1

377А 0033 Межигорський Спасе!

МЕЖИГОРСЬКОГО 5

375А 0036 У межигорського Спаса
380А 0002 І Межигорського Спаса
333В 0002 До Межигорського Спаса
333В 0003 Аж до Межигорського Спаса
334В 0022 До Межигорського Спаса

МЕЖИГОР'Я 1

365В 0032 Прийди, батьку, з Межигор'я,

МЕЛЮТЬ 1

371А 0002 Та як і мелють, і їдять

МЕМФІСЬКИЙ 1

421В 0007 На шлях мемфійський – і світила

МЕНЕ 113

303А 0007 Прилини до мене хоч на одно
слово
313А 0010 Бо видає мене мати
313А 0019 Мене мати сама хоче
313А 0045 Бо видає мене мати
314А 0003 Мене мати сама хоче
314А 0033 Бо видає мене мати
315А 0025 Мене мати хоче дати
316А 0012 Сама хоче мене мати
323А 0031 А мене байдуже?»
334А 0011 Пусті мене.– Та й заплакав.
341А 0018 Мене котить – і де спинить
345А 0008 Тойді, мої любі, як мене не стане,
345А 0009 Згадайте про мене, про мою
Мар'яну,
347А 0024 Оддай мене, моя мамо,
347А 0026 Оддай мене, моє серце,
347А 0030 А молодий мене любить,
348А 0018 Та про мене, чорнобриву,
348А 0028 Нащо мене годувала,
350А 0010 У якому краю мене поховують
350А 0022 Мене занехаїть?!
351А 0018 Мене занехаєш?!
352А 0018 Мене зневажаш?
362А 0023 Єсть у мене дари
362А 0037 Єсть у мене дари
363А 0007 Єсть у мене дари

363А 0008 Є у мене дари
363А 0009 Може, й дівчину без мене
363А 0011 Може, й дівчину без мене
363А 0013 Навчи ж мене, моя доле,
372А 0003 Усміхнися-бо до мене.
372А 0021 І ти мене не згадаєш,
372А 0034 Й мене поховують!..»
372А 0047 Мене й батька?.. Ні, жартуєш.
373А 0005 Ой, ой, сором! Геть од мене.
379А 0009 Мене люблять... «Ні, Степане,
379А 0012 Як мене покинеш».
379А 0033 Отож мене, вже сліпого,
379А 0037 І мене взяли з собою,
383А 0023 Мене поховали
383А 0033 За що мене й на митарство
384А 0001 За що мене на митарство
385А 0020 Я не одна, єсть у мене
387А 0027 І мене до себе
387А 0028 І мене з неволі в степу виглядай
392А 0021 За що ж вони тепер мене
393А 0018 І молилась, і на мене
393А 0045 І мене назвали
393А 0051 Нащо мене па[н?]
393А 0052 Нащо мене Бог поставив
394А 0001 За що ж вони тепер мене
394А 0013 І молилась, і на мене
394А 0034 І мене назвали
394А 0043 За що ж вони тепер мене
395А 0006 І молилась, і на мене
395А 0012 Та й умерла... А мене пан
395А 0017 А мене покинув.
395А 0034 І мене прозвали...
395А 0036 За що мене Бог поставив
395А 0045 За що мене Бог поставив
395А 0046 Нащо мене Бог поставив
399А 0023 А то без мене не зуміють
400А 0007 А мене взяв з близнятами
401А 0031 І мене в молитвах своїх пом'яни.
402А 0029 Цілували мене в лице,
403А 0008 Піду, без мене не зуміють
403А 0022 Вони з'їдять мене колись.
404А 0038 Ото до мене... Кицю... Кицю...
405А 0040 Мене молодю,
405А 0043 Возив мене. У Бендерах
406А 0011 До Києва... І що з мене
406А 0035 А він мене взяв за руку
407А 0041 Щоб мене не виганяли
408А 0001 Та й взяв мене з близнятами
409А 0014 Бо вже мене осудили
410А 0028 Чи-то в мене діти?!..»
412А 0017 Прости мене! Прости мене!..
412А 0017 Прости мене! Прости мене!..
315В 0003 Мене найдуть, поховують
315В 0029 Мене найдуть, поховують
337В 0020 Мабуть, Господь мене карає?
339В 0023 У мене ще на жито орють.
342В 0030 Чи так мене злая доля

347В 0006 Мене побачила в селі
 348В 0007 Мене, звичайно, не пізнали),
 349В 0050 Мене вельможні паничі
 357В 0015 Де мене, мов брата,
 367В 0014 Мене не стане, не йди ти в люде
 367В 0021 Мене вчора козаченьки
 367В 0024 Та ще мене гайворони
 368В 0011 Мене горне, пригортає
 372В 0025 Отойді мене, мій брате
 373В 0002 Отак мене минають годи,
 373В 0011 Так і мене прох[одять]
 373В 0012 Так і мене минають годи
 390В 0024 Молитва не спасе мене!
 392В 0039 За мене піде, за наш край
 403В 0024 Не [покидай мене?]
 403В 0027 Не покидай мене, учи
 403В 0028 Не покидай мене. Вночі,
 404В 0012 Не покидай мене, учи,
 404В 0015 Не кинь мене. А положи
 404В 0040 Мене ти всюди доглядала
 405В 0004 Сідай лишень коло мене
 405В 0005 Горнись лишень коло мене
 405В 0025 Сідай лишень коло мене
 405В 0040 Пригорнись лишень до мене
 410В 0017 Мене з
 410В 0018 Мене весела виглядає
 412В 0018 Мене, неправедного. Нині
 419В 0008 Спаси мене, мій Боже милий
 434В 0013 Спали мене на самоті!
 434В 0030 Спали й мене на самоті,
 443В 0017 Благослови мене, друже

МЕНИ 73

304А 0024 Що ті мені люди!..
 313А 0004 Легше мені в труні лежать,
 313А 0039 Легше мені в труні лежать,
 314А 0028 Легше мені в труні лежать
 315А 0023 Скажи ж мені, де мій милий?
 323А 0033 Дасть він мені срібро, золото,
 331А 0020 Дасть він мені срібло, золото
 361А 0034 Навік-віки. Тяжко мені
 361А 0037 Навік-віки. Тяжко мені
 362А 0019 Ой біда мені, небозі
 369А 0031 Якби мені лиха та лиха,
 369А 0032 Якби мені свекрівонька тиха,
 369А 0033 Якби мені чоловік молодий,
 373А 0044 Як мені служила!..
 379А 0016 А ти мені братом,
 381А 0041 Тепер мені про сліпого
 383А 0020 Повз хатини... а він мені
 393А 0006 Скажи ж мені, мій братику
 393А 0033 Мені люд[и]
 394А 0003 Скажи ж мені, мій братику
 400А 0009 А мені дав карбованець
 403А 0020 І мені нема де дітись.
 405А 0026 Коли б мені отих дітей
 408А 0013 А мені дав карбованця

408А 0029 Що робилось!... Мені снилось,
 408А 0044 Позич мені грошей..
 410А 0027 Нащо мені? (було каже)
 324В 0035 Скажіть мені, розумні люди.
 328В 0033 Скажіть мені, розумні люде?
 329В 0006 Мені черниця розказала
 329В 0015 Отам мені і розказала
 337В 0010 Не дають мені в неволі
 338В 0030 Страшно мені, друже-брате,
 339В 0001 Свої гріхи; і як мені
 341В 0010 Бо хочеться їсти і вам і мені
 341В 0011 Бо хочеться спати і вам і мені
 342В 0004 Не вибачай мені нічого.
 344В 0002 Був Максим той. Мені ж, сину!
 346В 0035 І він розказував мені
 348В 0047 Чого хотілося мені?!
 349В 0006 І все докучило мені.
 349В 0029 Та так мені любо стало,
 350В 0025 Хоть нищечком якби мені
 356В 0008 Де заховатися мені
 356В 0034 Не жаль мені, сй-богу
 358В 0008 Сказала б, серденько, мені?
 363В 0001 Було мені в світі.
 368В 0026 Що не даєш мені в світі
 368В 0027 Що не даєш мені й досі
 371В 0027 Ні, того мені не шкода
 378В 0036 Дай мені хоч глянуть
 378В 0039 Не дай мені згинуть
 379В 0028 Мені її, і зажурюся
 380В 0020 Отим мені і жаль стане
 381В 0002 Мені мати вишивала
 381В 0003 Мені мати купувала
 382В 0022 Мені, щоб знали ви, не жаль
 382В 0030 Мені здається, що не я
 382В 0031 Мені здається, що це я!
 385В 0008 Чомусь мені
 385В 0009 Чомусь тепер мені, старому
 392В 0027 Богу не молившись!.. раз мені
 приснилось..
 392В 0030 Богу не молившись!.. От мені
 приснилось..
 393В 0015 І жаль мені неначе стане
 393В 0026 Мені вже сниться, що ти мати
 403В 0005 Мені ти всюди помагала.
 403В 0008 Мені ти всюди помагала.
 403В 0036 Мені ти всюди помагала.
 404В 0019 Мені ти всюди помагала.
 404В 0038 Мені ти зорею сіяла
 417В 0040 Не вас мені, сердешних, жаль,
 419В 0022 Сказав мені. Святий закон
 426В 0023 Скажи мені, моя порадо!

МЕНШЕ 1

340А 0004 Де менше горіло,

МЕНЯ-ТО 1

319В 0014 Меня-то, знаєш, и схватили,

МЕРЕЖАНАЯ 2

362A 0011 Мережаная,
362A 0014 Мережаная.

МЕРЕЖАТИ 2

386B 0037 Ме[режати?]
386B 0039 Мережати,— змережаю

МЕРЗЕННИЙ 1

398B 0042 Як той мерзенний Рим з Нероном

МЕРЗЕННИХ 2

325A 0052 Ще карать мерзенних
337A 0012 Карати мерзенних

МЕРЗЛО 1

416B 0036 І серце мерзло і пеклось.

МЕРК 2

350B 0011 І мерк за димом сонця світ.
350B 0012 І мерк за димим божий світ.

МЕРЛИ 1

427B 0013 І досі мерли би. О муко!

МЕРТВИЙ 1

324A 0008 Погасло... Мертвий мов вдрогнув

МЕРТВИМИ 1

421B 0037 З-за Ніла мертвими очима

МЕРТВИХ 1

325A 0051 У мертвих кешені

МЕСІЇ 1

418B 0016 Ані його, ані Месії.

МЕСІЮ 6

416B 0044 Зерно святес. Я Месію
419B 0026 Поки Месію не узрю!
419B 0029 І ми вже бачили Месію!
421B 0012 І на рожденного Месію.
428B 0032 Неізреченная. Месію
428B 0034 Неізреченная. Месію

МЕСІЯ 2

419B 0028 Месія прийде! – Вже прийшов
420B 0013 Ісаїя... у нас Месія

МЕСНИК 2

365A 0021 Підпалу жде, як той месник
366A 0045 Підпалу жде, як той месник

МЕСТИ 1

397B 0033 Мести бульвар

МЕСТЬ 3

365A 0012 Не на месьть, на муки
366A 0017 Не на месьть і муки
367A 0018 Не на месьть і муки

МЕТАЄШ 1

434B 0020 Ти хинові метаєш стріли

МЕЧА 1

400B 0047 І без огня і без меча

МЕЧЕМ 2

441B 0004 З дружинами, законами, з мечем
441B 0005 З законами, з мечем, з катами

МЕЧІ 1

390A 0005 І мечі в руках добрі

МЕЧІ-ШАБЛІ 1

336B 0013 Щоб мечі-шаблі гострили...

МИ 65

299A 0031 А ми будем помагати,
318A 0037 І чий ми діти.
325A 0048 За те ж ми їх били
342A 0024 А ми потанцюєм.
355A 0010 Ми не маєм ваги!
370A 0036 От ми й спарували
383A 0010 Ми пташки-душі, а не люди
387A 0025 Щоб ми насміялись
387A 0026 Щоб ми з тебе насміялись
388A 0009 Німець. Ми не знаєм.
404A 0020 Ми рано рушимо, покинем,
405A 0044 Тойді ми стояли
411A 0012 А що ж ми маємо робить?)
312B 0006 Коли ми зійдемося знову
312B 0009 Коли ми зійдемося знову
312B 0013 Коли ми зійдемося знову
320B 0038 А ми ще й Бога гнівимо
324B 0033 В гріхах родились ми для зла,
325B 0012 В монастирі ми спочивали
328B 0031 В гріхах родились ми для зла,
338B 0011 А ми її таки нашли.
345B 0032 Заходімося ж ми знову
346B 0009 А ми не будемо читать
346B 0029 Неначе діти, ми зраділи
348B 0026 І ми отарою прийшли,
348B 0035 А ми в діброву поховались
348B 0039 І ми пішли... Ох тяжко, брате,
352B 0028 Нечистіє думи... – А ми повелим!
353B 0039 Того ми не знаєм...
355B 0016 Ми цього не знаєм.
359B 0013 А ми гуляєм понад морем
369B 0011 А тепер ми помарніли,
369B 0013 Зостарілись ми обоє
375B 0040 Та й думаєш... Ми то!
375B 0041 Ми то людям покажемо

379В 0017 Якого ж ми раю
 379В 0029 А ми! Хвала нам! і хвала!
 379В 0030 Дарма що Бог, що ми не стоїм
 382В 0001 Дурні і гордії ми люди
 382В 0002 Дурні та гордії ми люди
 383В 0003 Ми вкупі гралися, росли
 384В 0006 Це сама та, що ми садили,
 384В 0013 Ми вкупі гралися, росли
 388В 0045 Та ми не знаємо, що буде.
 388В 0047 Що ми посіємо. Ми люде,
 388В 0047 Що ми посіємо. Ми люде,
 392В 0005 А ми не знаєм, що твориться
 392В 0006 Бо ми не знаєм, що твориться
 392В 0023 Лани ми їми оремо
 393В 0005 Там і драгуни. Ми з Данилом
 393В 0010 Драгуни теж. А ми з Данилом
 397В 0042 Чи не за те, що й ми тепер,
 398В 0001 Ми не розпинаєм,
 398В 0005 Ми молимося Богу,
 398В 0018 Для чого справді ми читаєм
 398В 0027 Ми і не бачим, бо земні
 398В 0030 А ми його благаємо
 401В 0016 Ми не спочиваєм.
 402В 0018 А ми дивились та мовчали
 402В 0019 А ми читали та мовчали
 402В 0020 А ми дивились та мовчали
 419В 0029 І ми вже бачили Месію!
 420В 0017 Над Віфліємом? – Всі ми! всі ми!
 420В 0017 Над Віфліємом? – Всі ми! всі ми!
 423В 0007 Без матері, і ми б не знали

МИГНЕ 1

413В 0017 А він і оком не мигне

МИЗКАЮСЯ 1

405В 0009 Коло тебе мизкаюся

МИКОЛИ 2

399А 0005 Після осеннього Миколи
 401А 0032 Коло осеннього Миколи,

МИКОЛО 2

334А 0016 Провітри, Миколо».
 335А 0005 Запиши, Миколо,

МИКОЛОЮ 2

405В 0013 І курвила з Миколою
 406В 0005 І курвила з Миколою

МИЛА 1

352В 0026 Біле лоно мила

МИЛЕ 5

396А 0020 Дитя моє миле!
 397А 0015 Дитя моє миле!
 398А 0002 Дитя моє миле!
 326В 0027 І щастя не миле!

433В 0024 На князя, ладо моє миле?

МИЛИЙ 19

299А 0015 А коли ні, Боже милий,
 304А 0010 Не зна, чи далеко милий, чи
 близенько,
 314А 0040 Там десь милий чорнобривий
 325А 0006 Дай то, Боже милий, блисне
 булава
 327А 0042 Мій соколе милий.
 341А 0017 О Боже мій милий – блисне
 булава
 359А 0001 Світе тихий, краю милий
 361А 0041 Нашу славу. Боже милий
 341В 0047 Мій друже милий. Не впусти
 342В 0027 О Боже мій милий!
 349В 0026 О Боже мій милий!
 356В 0031 І патріотом. Боже, милий!
 360В 0034 Світ божий не милий.
 362В 0029 І заплачу... Боже милий!
 368В 0024 Боже милий! милосердий
 368В 0025 Ой Боже милий! милий,
 милосердий
 368В 0025 Ой Боже милий! милий,
 милосердий
 378В 0017 Оці думи? Боже милий!
 419В 0008 Спаси мене, мій Боже милий

МИЛИЙ-СЕРДЕНЬКО 1

315А 0022 Де милий-серденько?

МИЛИМ 3

317В 0009 Дочку з милим розлучати
 317В 0025 Дочку з милим розлучати
 318В 0010 Дочку з милим розлучати.

МИЛИЦІ 1

317В 0014 Коло пустки на милиці

МИЛИЦЯХ 1

351В 0010 На милицях, з торбиною

МИЛІЇ 1

433В 0023 На вої милії мої,

МИЛО 1

403В 0019 Та любо та мило

МИЛОВАТЬ 1

400В 0009 Що миловать Юпітер буде,

МИЛОГО 7

297А 0006 Може, милого втопило
 313А 0008 Без милого жити?
 313А 0043 Без милого жити?
 314А 0031 Без милого жити?
 315А 0006 Без милого батько, мати

315A 0007 Без милого сонце світить
315A 0008 Без милого скрізь могила

МИЛОСЕРДАЯ 1

411A 0019 І, милосердая, з села

МИЛОСЕРДИЙ 3

368В 0024 Боже милий! милосердий
368В 0025 Ой Боже милий! милий,
милосердий
398В 0014 А назорей милосердий

МИЛОСЕРДИЄ 1

425В 0013 На милосердіє твоє

МИЛОСЕРДИЯ 1

348В 0045 Без милосердія і зла.

МИЛОСЕРДОГО 1

345В 0012 І милосердного [молю?]

МИЛОСЕРДОМУ 1

345В 0013 І милосердому молюсь

МИЛОСТИНЮ 1

425В 0029 Мов фарисей той милостиню,

МИЛУЄ 1

400В 0015 Чи ж камінь милує кого?

МИЛЫЙ 1

315A 0023 Скажи ж мені, де мій милый?

МИНАЄ 13

304A 0042 Доброго минає,
368A 0012 Спасибі, зіронько! минає
368A 0017 Холодний вітер. Все минає.
374A 0044 Минають дні, минає літо,
376A 0022 І п'ятий минає
381A 0050 Год, другий минає,
410A 0042 Ніхто не минає.
324В 0016 Минає час – чутно з палат
328В 0007 Минає час... чутно з палат
338В 0018 Отак-то, друже мій, минає
338В 0037 Так день і тиждень так минає,
348В 0002 То с'як, то так, минає год.
422В 0004 Минає рік, у тесляра

МИНАЛИ 1

409A 0016 За селом село минали,

МИНАЮТЬ 9

326A 0002 Як смерть люта, не минають
336A 0019 Байбузи, минають
374A 0044 Минають дні, минає літо,
373В 0002 Отак мене минають годи,
373В 0012 Так і мене минають годи

379В 0041 Щаслива ти, літа минають
379В 0042 Щасливая! Літа минають
389В 0008 Минають дні собі поволі,
430В 0036 Уже потроху і минають

МИНЕ 6

346A 0048 Отак і дівоча мине хуртовина.
318В 0033 Не мине й царя
342В 0031 Незабаром сто літ мине,
343В 0024 Незабаром сто літ мине,
391В 0012 Ой не мине господня кара!
413В 0016 Та й дивиться; і час мине,

МИНУВ 2

348В 0005 Минув і другий. Паничі
400В 0048 Минув і тиждень той. І кесар

МИНУЛА 1

346A 0008 Навіки минула...

МИНУЛАСЯ 1

346A 0007 Минулася твоя доля,

МИНУЛИ 2

336A 0018 Минули вже Гоноратку,
338В 0046 Минули літа молодії

МИНУЛИСЯ 3

381A 0005 Минулися мої сльози,
378В 0022 Поєднати! – Минулися
378В 0027 Поєднати! – Минулися

МИНУЛО 5

319A 0038 Що було, минуло...
345A 0004 Того, що я знаю!... Минуло,
дівчата,
409A 0031 То воно й минуло.
347В 0053 Дарма... минуло... недоладу
396В 0018 Та й думає – минуло лихо,

МИНУЛОСЯ 6

320A 0020 Минулося – осталися
345A 0016 Минулося – помагало
370A 0016 Минулося. Іди лишень
381A 0003 Те, що було, минулося
349В 0048 Минулося, пропало...
349В 0049 Нема, минулося, пропало...

МИНУТУ 2

319В 0009 В останню тяжкую минуту
391В 0018 І всі затихли на минуту.

МИНУТЬ 2

338В 0039 Минуть остатнії літа!
430В 0035 Минуть,

МИР 1

395В 0028 Та таки й добре!.. Не на мир

МИСЛІТЕ 1

371А 0023 А живі мисліте

МИТАРСТВО 2

383А 0033 За що мене й на митарство

384А 0001 За що мене на митарство

МИША 2

408А 0048 Дивись, миша, миша

408А 0048 Дивись, миша, миша

МИШЕНЯТ 1

408А 0049 Несе у Київ мишенят.

МИЮТЬ 1

386А 0046 Столи й лавки миють.

МІЖ 5312А 0029 Один він між нами, як сонце
високе,

347А 0035 А між парубками,

391А 0004 Між царями й судіями

395В 0015 Між ними заклитий. Дивлюся

433В 0030 В степу між тучею розвіяв!

МІЙ 79

296А 0024 Боже мій з тобою!

305А 0001 Не питай їх, мій голубе!

306А 0006 Боже мій!.. Івасю!

307А 0030 Боже мій!.. Івасю!

315А 0023 Скажи ж мені, де мій милий?

319А 0026 Батьку ти мій, друже!

319А 0033 Розкажуй їм, мій голубе,

322А 0003 Мій голубе

322А 0005 Я сирота, мій голубе

326А 0013 Пий горілку, мій голубе».

327А 0039 То Галайда, мій Ярема

327А 0041 Прилітай же, мій орлику,

327А 0042 Мій соколе милий.

334А 0028 Батьку ти мій, брате,

334А 0029 Мій єдиний. На край світа

336А 0007 Мій соколе. Нехай ляхи

341А 0017 О Боже мій милий – блисне
булава

343А 0033 Ти жартуєш, мій голубе!

367А 0034 Раю мій, покою!

368А 0013 Неясний день мій, вже смеркає,

368А 0016 А там і слід мій занесе

372А 0016 Рожевий мій квіте!

372А 0026 О Боже мій, світе,

372А 0029 Та ще й умре!.. О Боже мій!

373А 0001 Моє серце!» «Боже ти мій,

373А 0007 Ти не брат мій! ти не брат мій!

373А 0007 Ти не брат мій! ти не брат мій!

374А 0022 Не барися, мій синочку,

378А 0023 Сину ти мій безталанний,

378А 0026 Сину мій єдиний?»

378А 0028 І сліпий мій плаче

378А 0043 Ні, не тр[е]ба, мій таточку,

393А 0006 Скажи ж мені, мій братику

394А 0003 Скажи ж мені, мій братику

401А 0030 Отак-то, мій друже, молись,
брате, Богу

414А 0027 То мій т[ато?]

316В 0027 Дивлюсь, твоя, мій брате, мати

317В 0020 А довелось, мій голубе,

318В 0005 А довелось, мій голубе,

338В 0001 Ось слухай же, мій голубе,

338В 0002 Мій орле-козаче,

338В 0018 Отак-то, друже мій, минає

338В 0038 І може, друже мій, отак

341В 0046 Та все записуй, мій єдиний,

341В 0047 Мій друже милий. Не впусти

342В 0025 Боже мій, хотілось

342В 0027 О Боже мій милий!

343В 0036 Темнеє, мій сину!

344В 0006 Цього б було, мій голубе!

344В 0035 Мій друже єдиний

344В 0036 Мій друже, мій брате!

344В 0036 Мій друже, мій брате!

347В 0036 О Боже! Боже мій єдиний,

349В 0026 О Боже мій милий!

351В 0034 Мій голубе? Я до тебе

353В 0014 Амnone, брате мій! Я! Я!

358В 0021 Єдиний мій др[уже]

372В 0010 І тебе, мій брате

372В 0011 І тебе, мій друже

372В 0025 Отойді мене, мій брате

381В 0026 Мій ясний світ, мій світ широкий,

381В 0026 Мій ясний світ, мій світ широкий,

386В 0001 А ти, мій єдиний,

386В 0026 А ти, мій єдиний!

401В 0014 Тільки, мій Адаме,

402В 0040 Мій друже щирий, нелукавий!

403В 0002 Мій друже щирий, нелукавий!

403В 0003 Мій друже щирий, нелукавий!

403В 0022 Витаєш ти, мій херувим,

404В 0008 Витаєш ти, мій херувим,

404В 0028 Витаєш ти, мій херувим,

412В 0026 На тебе, мій єдиний раю,

419В 0008 Спаси мене, мій Боже милий

433В 0011 Мій любий князь на самоті.

433В 0020 Нащо ти вієш, мій єдиний,

433В 0041 О мій Словутицю старий!..

439В 0016 Тихенький рай мій стиха-тиха

443В 0018 Ти мій супутниче святий

443В 0019 О мій супутниче святий

МІНЯЮТЬ 1

413А 0025 На собак тощо міняють,

МІСТАХ 2

- 325В 0030 В яких то праведних містах,
329В 0033 В яких-то праведних містах,

МІСТІ 4

- 365В 0037 У славному місті.
366В 0009 У Бихові, в славнім місті,
368В 0006 Місті Чигирині
368В 0007 Місті в Чигирині

МІСЦЯ 2

- 330А 0031 Нема місця волі
330А 0035 Нема місця волі

МІСЯЦЯ 1

- 349А 0010 Як русалка жде місяця,

МІСЯЦЬ 7

- 295А 0017 А ясний місяць із-за хмари
303А 0012 Там місяць, там сонце ясніше
сія,
304А 0031 Насилу місяць маячить,
403А 0001 Огонь погас, а місяць сходить,
403А 0032 Щербатий місяць з-за могили
323В 0053 На місяць дивилась.
401В 0013 Сходить місяць...

МІТЛА 2

- 420В 0016 Як сходила ота мітла
421В 0008 На шлях огненная мітла.

МЛАДЕНЧЕ 1

- 412В 0002 Младенче праведний, великий,

МЛАДЕНЧІ 1

- 428В 0011 Ще в перший раз младенчі сльози

МЛІЄ 6

- 310А 0014 Вийшла з села – серце мліє
324А 0002 Мліє та й пада, а старший
346А 0043 Не знала Мар'яна, чого серце
мліє,
348А 0040 Пішла в садок... серце мліє,
350А 0033 Мліє по тім боці...
351А 0023 Мліє по тім боці

МЛІЄВА 1

- 334А 0004 Із Млієва, пане.

МЛІЄВІ 1

- 334А 0007 Де? якого? – У Млієві.

МЛІЇВ 6

- 331А 0003 Упоравшись, піди у Мліїв
331А 0004 Упоравшись, у Мліїв підеш
331А 0006 Аж у Мліїв
336А 0004 Згадує і Мліїв,

- 336А 0020 Уже й Мліїв – про титаря
338А 0010 Ти привів у Мліїв

МЛІЛА 1

- 343А 0018 Обнімала, мліла,

МЛІЛО 2

- 325А 0017 Затряслося, мліло!
334А 0022 Тряслося та мліло!

МЛІЮ 1

- 349В 0023 Дивлюся я, а сам млію,

МНОГИМИ 2

- 353В 0022 Многими ризами його.
355В 0002 Многими ризами його.

МНОЖИЛА 1

- 430В 0010 І множила ваш рід проклятий?

МНОЮ 19

- 297А 0018 Та не смійся надо мною,
298А 0008 Та не смійся надо мною,
347А 0047 Щоб співать зо мною.
368А 0002 Що витаєш надо мною,
372А 0007 Та й зо мною не говорить.
372А 0031 Мов сміється надо мною.
396А 0010 Надо мною, сиротою
397А 0041 Надо мною, сиротою,
401А 0012 Німії, зо мною
403А 0021 Де не піду, усе за мною.
408А 0026 Як перше зо мною!
347В 0009 Були однолітки зо мною
347В 0012 Та мною, дурні, забавлялись,
349В 0013 Надо мною, окаянним...
349В 0043 Та мною, дурне[м]
349В 0045 Та мною, пси, коверзували
403В 0025 Витай зо мною уночі,
403В 0030 Витай зо мною... і учи
404В 0010 Витай зо мною уночі,

МОВ 124

- 313А 0014 Вдруге, втретє, та мов сонна
313А 0049 Вдруге, втретє, та, мов сонна,
314А 0037 Мов не своя стала,
314А 0038 Вдруге, втретє, та, мов сонна,
316А 0005 Полетіла, мов на крилах,
323А 0034 Посажу мов паву
324А 0008 Погасло... Мертвий мов вздрогнув
331А 0012 Ревуть, мов скажені,
335А 0022 У дорогу. Мов і справді
346А 0028 Мов сміється з неї.
347А 0015 Мов зроду не чула.
361А 0012 А далі глядь, мов журавлі
361А 0013 А в городах, мов журавлі
361А 0043 Мов звір в гаї вис
362А 0006 Мов кошеня, стоїть собі

- 362A 0007 Мов кошеня, такий чудний
 364A 0028 Мов собаки, кругом
 364A 0029 Мов собаки коло костра
 364A 0030 Мов собаки коло огню
 368A 0034 Мов умерла. Інший рветься
 369A 0005 Мов у своїй хаті.
 372A 0031 Мов сміється надо мною.
 373A 0017 Мов у пеклі... А Ярина
 373A 0023 Мов скованих, обнявшись,
 373A 0049 І шаблюка, мов гадюка,
 374A 0025 Мов тая ялина
 374A 0046 Пожовкле листя; мов убитий,
 375A 0004 Мов лату на латі,
 375A 0012 Весна землю; мов дівчину
 375A 0016 Мов жених той молодую,
 376A 0039 У неділю, мов сироти,
 376A 0043 За ворітьми, мов на кобзі,
 378A 0030 Мов сонце побачив.
 378A 0034 Мов рідного брата.
 379A 0023 Зрадів старий, мов дитина,
 380A 0014 І в цариці, мов собаки,
 383A 0030 Мов будинок пливе... А в галері
 385A 0029 Мов звір у темнім гаї
 389A 0008 Мов із хреста зняті
 396A 0030 Мов пліточка – і лозина
 398A 0009 Мов пліточка... і лозина
 399A 0024 І на шатро мов дивувався
 400A 0021 Мов тая дитина
 403A 0033 І на шатро мов позирав,
 409A 0004 Та й замовкла, мов заснула.
 409A 0018 І, мов диво, за собою
 409A 0051 Мов мала дитина.
 410A 0007 Мов у раї. Все забула
 410A 0010 І мов над землею
 410A 0013 Мов в палатах, в своїй хаті
 410A 0040 Ясно, мов у раї:
 314В 0010 Ти спиш, мов дома, і не жаль
 314В 0020 Ти спиш, мов дома, і не жаль
 321В 0037 Мов ряст весною уночі.
 322В 0024 І мов горлиця над нею
 323В 0007 Мов кара господня, тисячами
 гинуть
 323В 0027 Мов пташечка, у всіх була
 323В 0033 Мов до матері своєї,
 326В 0037 І мов горлиця над нею
 327В 0008 Мов кара господня, тисячами
 гинуть
 327В 0029 Мов пташечка, у всіх була,
 327В 0034 Мов до матері своєї
 330В 0001 Ще старішої, мов хмари
 330В 0007 Мов діти в білих сорочках
 330В 0011 Ще старішої, мов хмари,
 330В 0012 Ще старішої, мов ті хмари,
 333В 0017 І сивий гетьман, мов сова,
 333В 0047 Ченці, мов гетьмана, ховали.
 338В 0008 Мов рибонька над водою
 343В 0041 Мов дівчата?.. Так, святес
- 345В 0023 І борщ, мов помії.
 348В 0043 Мов пороссяча, кров лилась
 348В 0052 Було, мов жабу ту, на списі
 349В 0018 Мов на небі висить
 349В 0025 У Києві, мов на небі...
 349В 0032 Я мов народився.
 353В 0051 Мов ті валькірії, кругом
 354В 0017 Мов дурень, ходиш коло їх,
 357В 0015 Де мене, мов брата,
 360В 0035 А сама мов нежива
 361В 0010 І закриває мов [?] стінами
 361В 0026 А туман, мов ворог заздрий
 361В 0037 Мовчить та гнеться, мов жива,
 362В 0021 І мов з Дніпра далекого
 364В 0004 Мов билина при долині
 366В 0015 Мов свічки, горіли
 366В 0016 Мов свічки, згоріли
 375В 0011 Заспіває, мов та мати,
 376В 0019 Мов ті сороки, цокотали
 376В 0026 Мов і не бачить! Не новий!
 376В 0038 І просадив, мов ту жабу.
 382В 0011 Мов у калюжу, та й лежать
 382В 0012 Мов у калюжу, та й сопуть
 383В 0018 Мов у раю, мої старі
 388В 0027 Мов та тополя, з сироти
 391В 0014 На грішну голову!.. Мов хмари,
 391В 0027 Мов стиха дзвони...– Пані! пані!
 393В 0041 Сама мов палець, простя[гаєш?]
 393В 0044 Сама мов палець, простя[гаєш?]
 394В 0001 Сама, мов палець, у людей
 394В 0006 Сама, мов палець, у людей
 395В 0030 А так – мов іноді упившись
 398В 0021 Мов у шинкарки меду чарку...
 400В 0050 Мов у різницю. І кров тече...
 401В 0008 Мов гора чорніє
 401В 0019 Гриземосся, мов собаки
 407В 0015 Мов тая доленька святая,
 407В 0016 Мов ангеляточки ідуть
 409В 0019 Тоді кривий, мов сарна тая,
 409В 0022 Мов сарна з гаю, поймають
 409В 0023 Прорветься слово, мов вода
 414В 0010 Та й похилилась, мов тополя
 415В 0021 Увечері, мов зоря тая,
 416В 0016 Мов намальований сіяв
 421В 0036 А сфінкси, мов сичі вночі,
 421В 0040 Мов фараонова сторожа,
 421В 0041 Мов фараонові сказати
 423В 0014 Мов легше стало.
 425В 0010 Мов золото в тому горнилі,
 425В 0029 Мов фарисей той милостиню,
 429В 0029 Мов золото в тому горнилі,
 430В 0014 Хапали й жерли. Мов шуліки,
 430В 0018 Та, мов ті ловчі, зацькували,
 440В 0009 Мов наші ченчики-ченці)
- 302A 0026 Луна гуляє, божа мова

303A 0021 Руна гуляє, божа мова.
322A 0017 Така її мова:
322A 0021 Отака їх мова
322A 0024 Така їх мова

МОВИ 4

319A 0006 Без хитрої мови,
346A 0033 Тії мови, що вже чула,
346A 0034 Проклятої мови.
348A 0051 Петрової мови

МОВИВ 1

419B 0020 Протопресвітер,— Йосип мовив,

МОВИЛА 3

414B 0007 І мовила: Моя порадо?
419B 0030 Марія мовила. Найшов
426B 0019 І мовила: – Тіверіадо!

МОВИ-РОЗМОВИ 1

341A 0006 Меж мови-розмови

МОВИТЬ 1

420B 0011 І мовить нищечком: – Збулось

МОВУ 7

303A 0006 Праведная душе! прийми ж мою мову
322A 0010 Я почув би тую мову,
323A 0036 Вели таку мову.
323A 0039 Слухати таку мову!
331A 0021 На таку мову
341A 0009 Слухати тую мову
344A 0009 Що на мову на Петрову

МОВЧАВ 1

426B 0012 Що Йосип, сидячи, мовчав,

МОВЧАЛИ 4

331B 0031 Чули і мовчали,
402B 0018 А ми дивились та мовчали
402B 0019 А ми читали та мовчали
402B 0020 А ми дивились та мовчали

МОВЧАТЬ 1

300A 0031 Мовчать гори, грає море,

МОВЧИ 1

407A 0001 Та мовчи вже!

МОВЧИТЬ 2

324B 0015 А Бог хоть бачить, та мовчить,
361B 0037 Мовчить та гнеться, мов жива,

МОВЧИТЬ 1

300A 0035 Грай же, море, мовчить, гори,

МОВЧКИ 11

324A 0013 а то думають, думають, ні вслух,
ні мовчки
360A 0028 І мовчки журилась
385A 0032 Мовчки опинились
399A 0016 Постояла і мовчки сіла
348B 0004 Та мовчки хлопців добираю;
416B 0030 В куточку мовчки прихилилась
417B 0003 Та мовчки дивиться. Зірниця
419B 0005 В торбину мовчки положила
419B 0006 І мовчки за старим пішла
419B 0031 Опріснок мовчки із торбини
423B 0033 Марія мовчки утішалась,

МОГИЛА 7

303A 0013 І з вітром могила в степу
розмовляє,
303A 0029 Там з вітром могила в степу
розмовляє
312A 0004 За могилою могила,
315A 0008 Без милого скрізь могила
322A 0008 Там могила з буйним вітром
322A 0012 Там могила з буйним вітром
322A 0014 Там могила з буйним вітром

МОГИЛИ 15

300A 0030 Високі могили?..
300A 0032 Могили сумують,
316A 0023 На тій степі скрізь могили
317A 0013 На тій степі скрізь могили
319A 0034 Про Січ, про могили,
320A 0007 Могили по полю
320A 0010 Могили по полю
320A 0021 Могили на полі.
320A 0022 Високії ті могили,
320A 0026 Високії ті могили
322A 0018 Там могили з буйним вітром
401A 0002 Могили цвітами
403A 0032 Щербатий місяць з-за могили
413A 0042 Що коло могили
352B 0002 Пішли шукать собі могили,

МОГИЛИ-ГОРИ 1

443B 0032 Могили-гори на степах,

МОГИЛИ 15

301A 0006 Сидить крячок на могилі
311A 0045 На могилі кобзар сидить
312A 0013 В степу на могилі, щоб ніхто не
бачив,
398A 0020 Росте в полі на могилі
399A 0029 Цить... цить... Чи бачиш, на могилі
400A 0053 На могилі, й осиковим
404A 0036 Он... он... чи бачиш, на могилі
414A 0003 І виросла на могилі
313B 0010 На могилі козак
315B 0006 То дівчина на могилі

315В 0010 Навік-віки на могилі
 315В 0032 То дівчина на могилі
 315В 0036 Навік-віки на могилі
 320В 0013 Як у полі на могилі
 363В 0019 На Івановій могилі

МОГИЛОЮ 1

312А 0004 За моголою могила,

МОГИЛУ 10

312А 0032 На могилу ходить, з морем
розмовля,
 368А 0025 На мою могилу
 368А 0037 І бебех в могилу!
 376А 0013 За могилу, лічить гроші.
 413А 0047 І в могилу осиковий
 413А 0050 Могилу квітками,
 314В 0031 І дівчина на могилу
 315В 0021 І дівчина на могилу
 325В 0031 І показала на могилу,
 329В 0034 І показала на могилу,

МОГО 5

367А 0035 Ніхто не зна мого раю,
 408А 0041 Ти не бачив мого сина?..
 324В 0025 Покинули мого князя
 355В 0028 Мого сина не збудили.
 368В 0017 Мого молодого

МОГОРИЧ 2

323В 0040 І на могорич скликає
 327В 0039 І на могорич скликає,

МОД 1

340В 0001 Чи те «Ла мод», купив для Паші

МОЄ 37

297А 0016 Люби ж собі, моє серце,
 298А 0006 Люби ж собі, моє серце,
 304А 0053 Тихесенько, серце моє,
 323А 0028 Серце моє, крихто моя!»
 325А 0013 Де ти! серце моє, де ти?!»
 328А 0027 Я дітей зарізав, горе! моє горе!
 331А 0016 Серце моє, зоре моя,
 337А 0003 Шукать тебе, моє серце!
 347А 0026 Оддай мене, моє серце,
 347А 0042 Моє слово – панство-царство,
 348А 0042 Серце моє, рибко моя!
 349А 0028 Окрутила моє серце,
 367А 0033 Моє серце, моя зоре,
 368А 0028 І про тебе, моє серце,
 371А 0019 Моє добро; та звичаю
 372А 0015 Ні, Ярино, моє серце,
 372А 0050 Ні, моє кохане!
 373А 0001 Моє серце!» «Боже ти мій,
 378А 0015 Степаночку, моє серце,
 396А 0019 Привітайте моє любе

396А 0020 Дитя моє миле!
 397А 0014 Привітайте моє любе
 397А 0015 Дитя моє миле!
 397А 0039 Залоскочи ж, моє серце,
 398А 0001 Привітайте ж моє любе
 398А 0002 Дитя моє миле!
 320В 0035 І все моє, все можна брать,
 342В 0017 Так, як добро моє пропало,
 357В 0031 Почервоній, моє любе,
 387В 0005 Моє єдинеє добро,
 412В 0025 Все упованіє моє
 412В 0029 Все упованіє моє!
 433В 0024 На князя, ладо моє миле?
 433В 0029 Моє веселіє-надію
 433В 0042 Моє ти ладо принеси,
 434В 0021 Моє веселіє ти взяв,
 435В 0026 Хановські стріли на моє

МОЄЇ 5

342В 0002 З моєї грішної розмови.
 364В 0022 Чужі діти... а моєї
 382В 0023 Моєї молодості й досі
 434В 0008 І людям на землі; моєї ж
 434В 0027 І людям на землі; моєї

МОЖЕ 69

295А 0023 Може, вийшла русалонька
 297А 0006 Може, милого втопило
 303А 0010 Може, моя доля на тім боці
плаче,
 303А 0027 Злая доля, може, по тім боці
плаче,
 318А 0009 Поборовся б і я, може
 319А 0015 Не потурай, може скажеш,
 321А 0005 А згадаймо – може, серце
 324А 0006 Може, мандруючи, співа
 325А 0021 Може, й найдеш. Ходім з нами;
 325А 0033 А може, й там, може, плаче,
 325А 0033 А може, й там, може, плаче,
 325А 0035 Може, з батьком виглядає...
 326А 0033 Та не дуже, бо ще, може,
 327А 0033 Може, Бог за те карає
 332А 0003 Мандруючи, може, співа
 334А 0033 Може, й вирвеш. А як тебе
 336А 0003 Може, згадує Ярему,
 336А 0005 Може, каже: «Обнімемось,
 341А 0015 Може, з вечірниці
 343А 0025 Може, думаєш, покину?
 345А 0040 Та, може, й од пана.
 346А 0013 Тойді, може б, над тобою
 347А 0009 Може, серце й чує
 363А 0009 Може, й дівчину без мене
 363А 0011 Може, й дівчину без мене
 363А 0017 Може, вернеться в некриту
 363А 0022 Може, ще раз пожурюся
 363А 0026 У самому серці, може, й Бог не
бачить

371A 0048 Може, до вечерні ще
пошкандибаю.
372A 0011 Може, справді, нездужасш?
372A 0014 Може, це з пристріту?»
381A 0046 Може, споконвіку,
396A 0025 Може вже він повинчався
397A 0020 Може, вже він повинчався...
397A 0022 Може, знову розкошує
398A 0005 А може вже повинчались
401A 0017 Може озоветься
404A 0016 Може, що й гадає?
404A 0032 Та може ще хоч погану
312В 0005 І може думали, коли,
320В 0017 Може, й я згадаю
323В 0017 Може, вона, молодая
323В 0019 А може вже у Києві
323В 0025 Може, й батька не бачила,
327В 0018 Може вона, чорнобрива,
327В 0020 А може уже в Києві
330В 0021 А може тим, що к.....
330В 0022 А може тим, що киргизи
334В 0009 Вони не знають, може, й не чули!
338В 0014 Чи, може,
338В 0038 І може, друже мій, отак
338В 0050 Та, може, лихо переплачу
339В 0008 Чи, може, вже з неба
339В 0026 А може, й чули, та забули
340В 0020 Що, може, хочете кончать?
354В 0031 Скубуть і патрають, то може б
354В 0032 Скубуть і патрають, то може
358В 0009 А може б, потім і згадала
371В 0031 Може, сама за[ходилась?]
371В 0032 Може, сама догадалась
383В 0005 Та, може, думали – колись
384В 0014 Та, може, думали – колись
390В 0022 Молитва, може, оджене
391В 0036 Признаюсь, може, перед Богом!..
401В 0025 А може, й так... Тихо-мовчки
407В 0012 Остатню, може; Бог допоможе,
419В 0014 А може, Бог пошле дитину,
443В 0026 І, може, давнєє згадаєм
443В 0028 І може, давнєє згадаєм

МОЖНА 6

320В 0035 І все моє, все можна брать,
320В 0036 І можна жидові продать
331В 0008 Саме пекло можна... і Данта
старого
331В 0009 Одним нашим паном можна
здивувать
367В 0010 А [?] не можна без цього
367В 0012 Без ворогів можна в світі

МОЇ 42

342A 0027 Спасибі вам, мої квіти,
342A 0040 Постривайте ж, мої любі,
345A 0008 Тойді, мої любі, як мене не стане,

345A 0021 Вибачайте, мої любі!
346A 0019 Отаке-то, мої любі,
347A 0040 Його доля – мої брови,
347A 0041 Мої карі очі;
350A 0002 Мої карі очі
350A 0003 Мої чорні брови
359A 0009 Виростали мої квіти
367A 0027 Думи мої молодії
373A 0006 Пустити мої руки!
373A 0039 Літа мої молодії,
381A 0005 Минулися мої сльози,
392A 0013 Прокиньтесь ж, брати мої
397A 0013 Хвилі мої, хвилі!
397A 0048 Хвилі! Мої хвилі!
399A 0003 З ким хочете, мої любі,
408A 0003 Ростуть мої близняточка,
413A 0016 Діти мої! діти!
322В 0038 Мої чорні коси
326В 0046 Мої чорні коси
338В 0026 А гріхи мої великі
351В 0019 Літа мої – крила,
362В 0001 Думи, думи мої
362В 0002 Думи мої, думи мої
362В 0002 Думи мої, думи мої
362В 0003 Прилітай[те], мої діти
362В 0006 Прилі[тайте], мої любі
362В 0009 Прилітайте, мої пташки
362В 0014 Прилітайте ж, мої квіти
362В 0015 Прилітайте ж, мої сизі
362В 0020 Мої вірші складаю я
362В 0036 Мої любі діти
373В 0023 А що то там мої малі
378В 0028 Мої дні і ночі
383В 0018 Мов у раю, мої старі
387В 0004 Мою нудьгу, мої печалі,
387В 0006 Мої незримії скрижалі,
408В 0001 А дні мої... Моя ти доле!
408В 0006 А дні мої, моя дитино!
433В 0023 На вої милії мої,

МОЇЙ 5

322В 0040 Моїй матері щасливій
325В 0002 В моїй Україні убогій,
326В 0050 Моїй матері щасливій.
328В 0044 В моїй Україні убогій,
329В 0010 В моїй Україні убогій,

МОЇМИ 5

396A 0012 Не моїми слізюньками
396A 0013 Не моїми слізьми-кров'ю
397A 0008 Не моїми слізьми-кров'ю
397A 0043 Не моїми слізьми-кров'ю
414В 0013 Плечми моїми молодими

МОЇХ 12

305A 0032 Не слухала річей моїх
307A 0015 Не слухала річей моїх

321A 0022 Моїх діток нерозумних
 316В 0019 Моїх тяжких, кровавих сльоз
 316В 0024 Моїх тяжких, кровавих сльоз
 317В 0003 Моїх тяжких, кровавих сльоз
 358В 0033 Моїх дівчаток їм
 358В 0034 Моїх дівчаток, щоб навчилися
 362В 0025 Щоб не займав моїх діток
 362В 0033 Дітей моїх безталанних
 393В 0012 Всіх трьох синів моїх найшли
 393В 0013 Синів всіх трьох моїх найшли

МОЙСЕЯ 1

419В 0024 Возобновлять закон Мойсея

МОЛИВСЬ 1

333В 0034 Моливсь чернець за Україну,

МОЛИВШИСЬ 2

392В 0027 Богу не молившись!.. раз мені приснилось...

392В 0030 Богу не молившись!.. От мені приснилось...

МОЛИЛА 2

412А 0030 Господа молила.

348В 0030 Молила

МОЛИЛАСЯ 2

359А 0008 Молилася, турбувалася

389В 0028 Вона молилася... нечистіі

МОЛИЛАСЬ 14

327А 0036 Я так думала, молилась

375А 0039 Ридала, молилась,

393А 0018 І молилась, і на мене

394А 0013 І молилась, і на мене

395А 0005 І молилась, і плакала

395А 0006 І молилась, і на мене

400А 0011 Я дармо молилась

407А 0003 Я молилась Богу...

408А 0017 І молилась... Ні, цигане,

408А 0018 Я дарма молилась.

409А 0039 І Богу молилась.

322В 0010 Княгиня плакала, молилась

326В 0021 Княгиня плакала, молилась

390В 0040 У Київ їздила, молилась,

МОЛИЛИСЯ 1

400В 0010 Щоб всі молилися; і люде

МОЛИЛИСЬ 2

360В 0002 Пророка люде, і молились

400В 0019 Молились вчора всі сенатори

МОЛИЛОСЬ 1

327В 0037 Все село молилось...

МОЛИЛОСЬ- 1

323В 0036 Все село молилось.-

МОЛИМ 1

390А 0006 Не молим [чужих богів?]

МОЛИМОСЬ 4

390А 0007 Не молимося чужим богам

391А 0002 Чужим богам не молимося

398В 0005 Ми молимося Богу,

398В 0008 Поставили,- та й молимося

МОЛИСЯ 6

333В 0029 Молися, старче, бий поклони,

333В 0033 Молися ж, бий собі поклони.

372В 0003 Та молися Богу

394В 0012 Молися й ти, бо ще на небі,

394В 0015 Молися й ти, бо ще на небі,

418В 0027 Молися й дякуй. Тяжко жить.

МОЛИСЬ 1

401А 0030 Отак-то, мій друже, молись,
брате, Богу

МОЛИТВА 3

389В 0034 Молитва їй не допомогла!

390В 0022 Молитва, може, оджене

390В 0024 Молитва не спасе мене!

МОЛИТВАХ 1

401А 0031 І мене в молитвах своїх пом'яни.

МОЛИТВУ 2

396В 0027 І на молитву.

432В 0020 І молитву, і сон,

МОЛИТЕСЬ 1

403А 0018 За кого молитесь!! Ох, діти!

МОЛИТИ 1

344В 0021 Господа молити!

МОЛИТИСЯ 6

371А 0026 Будеш Богу молитися,

392А 0007 Молитися... а поки що...

392А 0009 Молитися... а поки що...

392А 0011 Молитися... а поки що...

408А 0015 Послав Богу молитися,

372В 0004 Молитися Богу

МОЛИТИСЬ 8

409А 0027 І Богу молитись.

412А 0026 Молитись покинув.

334В 0040 І патерицю, і молитись,

334В 0041 За ту Україну молитись

347В 0019 Молитись Богу

349В 0036 Не святым молитись,

372В 0015 Зберуться молитись
372В 0031 Зберуться молитись

МОЛИТЬСЯ 7

327А 0047 І молитесь за Ярему
365А 0013 Пішов молитесь щирий Гус
366А 0040 Пішов молитесь щирий Гус
367А 0026 Пішов молитесь вірний Гус
333В 0026 І за Україну молитесь
372В 0014 Зберуться молитесь
390В 0048 Уже й не молитесь вночі,

МОЛІТЕ 3

390В 0026 Моліте Господа, дівчата!
390В 0027 Моліте Господа, щоб мати
390В 0029 Моліте Бога, щоб весною

МОЛІТЕСЯ 1

401А 0006 Молітеся і не квапесь

МОЛІТЕСЬ 3

333А 0003 Ідїть же ви та молітесь
401А 0005 Молітесь, дівчата
400В 0016 Молітесь Богові святому

МОЛІТЬСЯ 1

324А 0039 Ідїть же ви та молітьсЯ

МОЛОДА 6

351А 0012 І молода – нівроку їй,
403А 0004 І молода не придалася,
377В 0019 Молода їх? Вона того
377В 0027 Молода їх арестанта,
377В 0047 За молоду, бо молода
378В 0007 А молода за етапом

МОЛОДАЯ 11

362А 0032 А де ж тая молодая
373А 0040 Силу молодая!
321В 0043 Красо! – Красо молодая,
323В 0017 Може, вона, молодая
326В 0013 Красо! красо! молодая!
326В 0014 Красо моя молодая
355В 0031 І старая, і молодая,
371В 0025 А дівчина молодая
377В 0033 Це та сама молодая,
379В 0025 Як мати молодая
404В 0030 Моя ти доле молодая!

МОЛОДЕ 1

350А 0026 Молоде мордуєш?

МОЛОДЕЄ 2

296А 0003 Молодеє хорошеє,
403В 0034 Ти, чадо неба молодее

МОЛОДЕНЬКЕ 1

304А 0002 За що ж молоденьке, за що
розірвали,

МОЛОДЕНЬКИЙ 1

352А 0002 Молоденький, жвавий

МОЛОДИЙ 6

347А 0030 А молодий мене любить,
369А 0033 Якби мені чоловік молодий,
378А 0009 Ще молодий кобзар стояв
378В 0005 Молодий той у коморі
390В 0008 За неї рай свій молодий!
416В 0032 І слухала, як молодий

МОЛОДИК 2

416В 0018 Марію молодик вітав.
418В 0011 А де ж той молодик лукавий

МОЛОДИМ 7

348В 0009 А нашим молодим дівчатам
394В 0028 Над роєм чистим, молодим
394В 0030 Над чистим, молодим
394В 0032 Прекрасним, молодим[?]
394В 0034 Прекрасним, чистим [?], молодим
394В 0040 Над роєм чистим, молодим.
416В 0011 З веселим гостем молодим.

МОЛОДИМИ 1

414В 0013 Плечми моїми молодими

МОЛОДИХ 4

344А 0042 Що тільки лякають молодих
дівчат...
348В 0031 Сама стара за молодих,
352В 0004 І жен своїх, і молодих
414В 0017 А з добрих молодих плечей

МОЛОДИЦЕ 1

402А 0026 А відкіля ти, молодиче?

МОЛОДИЦЯ 2

401А 0046 Додому йдучи, молодичя.
402А 0028 Як була я молодичя,

МОЛОДИЦЯМИ 1

386А 0010 З молодичями жартує

МОЛОДІ 1

321В 0019 Ще молоді собі були,

МОЛОДІЄ 2

373А 0036 Старий молодіє!
389В 0011 Сама аж ніби молодіє,

МОЛОДІЇ 20

367А 0027 Думи мої молодії

373A 0039 Літа мої молодії,
 378A 0047 За що ж свої молодії
 321B 0049 Так же ні, щоб молодії
 326B 0015 Так же ні, щоб молодії
 338B 0046 Минули літа молодії
 348B 0020 Як молодії ті були,
 351B 0020 Де ви ділись, молодії?
 365B 0005 А дівочі молодії
 369B 0012 Літа наші молодії
 377B 0042 Молодії сіли
 378B 0029 Без радості, молодії!
 380B 0027 Молодії літа.
 389B 0042 Прожити літа молодії!
 394B 0025 Сіяють плечі[?] молодії
 394B 0026 Сіяють очі молодії
 394B 0038 Сіяють плечі молодії,
 395B 0003 Сіяють очі молодії,
 399B 0026 Та ще й гетери молодії
 417B 0016 І ждучи плаче. Молодії

МОЛОДІЙ 4

373A 0042 Молодій ще силі!
 402A 0002 Молодій приснилось,
 389B 0038 Душі негрішній, молодій!
 417B 0029 Продать би то та молодій

МОЛОДОГО 19

347A 0027 Та за молодого.
 374A 0052 Згадав Степана молодого,
 377A 0020 Сироти Степана молодого,
 377A 0026 Отамана молодого,
 401A 0028 Бо вона не спинить віку молодого,
 358B 0023 І молодого привели
 358B 0028 І молодого привели.
 368B 0014 Того молодого
 368B 0017 Мого молодого
 375B 0007 Як привезуть молодого
 375B 0010 Як положать молодого
 376B 0045 Хлопця молодого
 377B 0021 Того хлопця молодого,
 377B 0030 Перстень молодого
 378B 0020 Свого серця молодого
 378B 0025 Не дав серця молодого
 391B 0006 А молодого привітаю
 391B 0037 Взяли Петруся молодого
 416B 0023 І в кущу гостя молодого

МОЛОДОЇ 2

381A 0013 Ні дівчини молоді
 378B 0024 Без радості молоді!

МОЛОДОСТІ 1

382B 0023 Моєї молодості й досі

МОЛОДОСТЬ 2

382B 0032 Що це вся молодість моя
 388B 0016 Засохне молодість моя!..

МОЛОДОЮ 11

343A 0002 Та й не молодую,
 405A 0040 Мене молодую,
 323B 0050 Головкою молодую
 325B 0023 Вона була ще молодую
 329B 0026 Вона була ще молодую
 357B 0005 Такою свіжо молодую
 357B 0035 Такою свіже молодую
 357B 0036 Такою гарно молодую
 358B 0035 Була молодую... прошептала
 358B 0037 Була молодую...
 390B 0032 Любов та буде молодую

МОЛОДУ 2

377B 0047 За молоду, бо молода
 377B 0052 Молоду шукали!

МОЛОДУЮ 5

375A 0016 Мов жених той молодую,
 377B 0013 Молодую везли в хутір
 399B 0003 Про тую матір молодую
 443B 0020 Славу молодую,
 443B 0023 Молодую, безвічну

МОЛОКО 2

419B 0015 То матиме і молоко
 422B 0003 На молоко малій дитині.

МОЛЮ 1

345B 0012 І милосердного [молю?]

МОЛЮСЯ 3

401A 0007 Молюся, знову уповаю,
 314B 0011 Молюся Богу, щоб печаль
 412B 0033 Молюся плачучи, подай

МОЛЮСЬ 3

390A 0012 Молюсь, Господи, скажи їм
 390A 0013 Молюсь, Господи, внуши їм
 345B 0013 І милосердому молюсь

МОНАСТІР 4

325B 0004 У давній монастир дівочий...
 328B 0046 І в монастир отой убогий
 329B 0012 І в монастир отой дівочий,
 329B 0017 Що в монастир зайшла сестра,

МОНАСТІРІ 2

325B 0012 В монастирі ми спочивали
 329B 0007 В монастирі, що в їх сестра

МОРГАЮ 1

327A 0024 У квартирочку моргаю

МОРГАЮТЬ 2

350A 0020 Ганнусі моргають
 351A 0016 Ганнусі моргають!

МОРГНЕ 1

327A 0022 То моргне,

МОРДОВАЛА 1

350A 0028 Катувала, мордовала

МОРДОВАТЬ 1

324A 0032 І вішать, і мордовать!

МОРДУВАЛА 1

350A 0027 Катувала, мордувала

МОРДУВАЛИ 1

391B 0039 Петра недовго мордували

МОРДУВАТИ 1

365B 0024 Ляхів мордувати,

МОРДУВАТЬ 2331B 0045 Чи вже ж йому любо людей
мордувать

348B 0038 Та мордувать панів проклятих.

МОРДУЄ 1

376B 0032 Дівчину мордує!

МОРДУЄШ 1

350A 0026 Молоде мордуєш?

МОРЕ 32

300A 0029 Синє море твої гори,
300A 0031 Мовчать гори, грає море,
300A 0035 Грай же, море, мовчїть, гори,
312A 0002 Кругом його степ, як море
317A 0014 Правда, синє, правда, море!
318A 0016 Синє море.– Не вернуться,
318A 0018 Правда, море, правда, синє!
319A 0050 Як те море грає,
321A 0009 Синє море звірюкою
321A 0013 На байдаки! Море грає
322A 0006 Там синє море
322A 0007 Там синєє море
353A 0002 У синє море на ребрах послав
354A 0020 Гай, гай! Море, грай,
376A 0046 Синє море грало,
377A 0021 Синє море не втопило,
387A 0015 Огненне море! Слава! слава!
387A 0018 Огненне море! Слава! слава!
388A 0002 Огненне море! Слава! слава!
332B 0005 Велике море сльоз і крові
338B 0022 У вічне море потечуть;
345B 0025 Поки море вис
346B 0017 Поки море вис
357B 0008 Та ще й в неволі, степ і море
361B 0006 У синє море й накриває
361B 0007 У синє море й покриває
361B 0028 Море закри[ває]

361B 0029 Закриває море

385B 0021 У синє море

386B 0007 Бог, та степ, та море

434B 0001 У море сльоз не посилала,

434B 0002 Бо море сльози не приспить!

МОРЕМ 9312A 0032 На могилу ходить, з морем
розмовля,312A 0035 Нехай понад морем, сказали б,
гуля!

318A 0013 Морем червоніла...

359B 0012 А я гуляю понад морем

359B 0013 А ми гуляєм понад морем

360B 0031 Чи то дома, чи за морем,

361B 0036 Понад отим поганим морем...

370B 0022 Понад тим [?] нечемним [?] морем

370B 0025 Погуляю понад морем

МОРИ 4

377A 0008 На морі синьому,

382B 0006 Як той маяк у синім морі

382B 0010 Як той маяк у син[і]м морі

433B 0026 І моря синього! На морі

МОРОЗ 1

304A 0032 Мороз лютує, сніг рипить,

МОРОЗИ 1

380B 0019 На морозі межі псами

МОРОКА 2

351B 0045 Морока, та й годі!..

354B 0016 Морока з ними, щоб ви знали,

МОРУВАТЬ 1

360B 0009 Глибокі тюрми морувать

МОРЩИТЬ 1

422B 0025 В дорогу морщить постолі.

МОРЮ 1

295A 0007 Неначе човен в синім морю

МОРЯ 9

296A 0018 Ліг коло моря одпочить

297A 0009 На дно моря кану

312A 0023 Послухає моря, що воно говорить,

360A 0033 Зорі сер[е]д мор[я]

360A 0034 Хвилі сер[е]д моря

357B 0013 Ніби з моря виступають

361B 0020 Широког[о] моря

432B 0011 І земля, і моря,

433B 0026 І моря синього! На морі

МОРЯМИ 1

368A 0030 Той блукає за морями,

МОРЯНІ 1

353A 0004 За моряні гори

МОСАКЛІ 1

382В 0040 То оддадуть у мосаклі

МОСКАЛЕВІ 1

360A 0002 Та поможуть москалеві

МОСКАЛЕВОЮ 3

344В 0024 Москалевою прозвали...

345В 0001 Москалевою назвали

345В 0006 Москалевою назвали

МОСКАЛЕВУ 2

344В 0013 Москалеву?

344В 0026 Про криницю москалеву,

МОСКАЛЕМ 2

383В 0029 За москалем, та знов верталась.

384В 0031 За москалем, та знов верта[лась].

МОСКАЛІ 8

379A 0047 Як москалі сребро, злато

380A 0022 А москалі і світ божий

405A 0045 З москалями, а москалі

334В 0014 Москалі рознесли вали в Полтаві,

347В 0026 Не пускають... У москалі!

358В 0026 Та й заголили в москалі!

358В 0030 Та й заголили в москалі!

380В 0001 На заробітки, в москалі

МОСКАЛЯ 3

341В 0013 Москаля Максима

380В 0016 Про москаля лукавого

441В 0023 Москаля з походу

МОСКАЛЯМИ 3

405A 0045 З москалями, а москалі

406A 0005 Пішов собі з москалями...

376В 0008 По шиночках з москалями.

МОСКАЛЯХ 1

343В 0047 Апостола. У москалях

МОСКАЛЬ 5

317В 0013 Коло пустки москаль сто[їть]

317В 0022 Сидить москаль під хатою

318В 0007 Сидить москаль під хатою

318В 0024 Сидить москаль під хатою

341В 0023 Москаль сю викопав криницю

МОСКОВКОЮ 1

371В 0028 Московкою звуть

МОСКОВСЬКИЙ 1

339В 0030 Або «Хозяин» той московський,

МОСКОВСЬКИЙ 1

385A 0015 Випарили у московській

МОСКОВЩИНА 1

319A 0013 А до того Московщина.

МОСКОВЩИНУ 1

383A 0022 Цар поїхав в Московщину,

МОСТ 1

384A 0007 Через мост идет черт,

МОСТІ 1

354A 0023 До вашої мості.

МОХОМ 1

384A 0011 Аж поки мохом поросли

МОШЕЧКОЮ 1

374A 0034 Ховається... мошечкою

МОЮ 25

299A 0021 Тоді й мою головоньку

303A 0006 Праведная душе! прийми ж мою мову

345A 0009 Згадайте про мене, про мою Мар'яну,

368A 0020 Мою думу і тихими,

368A 0025 На мою могилу

381A 0031 І немощну мою думу

399A 0035 Я шукаю дочку мою

401A 0009 І думу тяжкую мою

412A 0005 Мою Відьму... І лікарі

314В 0039 Калину мою.

315В 0001 Прийми ж мою головоньку,

315В 0026 Калину мою.

315В 0027 Прийми ж мою головоньку,

331В 0010 А надто убогу мою Україну!!

331В 0046 А надто сердешну мою Україну

362В 0023 Мою сиру душу

362В 0028 Мою Україну

363В 0006 Мою сиру душу

363В 0008 Мою сиру душу

364В 0020 За мою дитину!

371В 0021 Прийде, прийде в мою хату

375В 0014 І рознесе мою славу

375В 0015 І рознесе мо[ю] славу

381В 0031 Мою Україну широку,

387В 0004 Мою нудьгу, мої печалі,

МОЯ 101

300A 0020 Ненько моя, ненько!

303A 0010 Може, моя доля на тім боці плаче,

315A 0011 Чого в'янеш, моя доню?

321A 0020 Привітай же, моя нене

323A 0028 Серце моє, крихто моя!»

- 325A 0029 Моя сиротино
 331A 0016 Серце моє, зоре моя,
 333A 0006 Кличе ляшку козак: «Ляшко,
 пташко моя,
 333A 0007 Ляшко, доле моя
 333A 0008 Ляшко, пташко моя,
 333A 0009 Ляшко, доле моя
 335A 0031 Моя ти єдина
 339A 0002 Де моя Оксана?»
 343A 0021 Чого плачеш, моя пташко?»
 343A 0026 Ні, моя рибчино.
 347A 0024 Оддай мене, моя мамо,
 347A 0044 У кайданах, моя сиза,
 347A 0049 Дочко моя, Мар'яно!
 348A 0042 Серце моє, рибко моя!
 362A 0010 Хустино моя,
 362A 0022 Доле ж моя, доле
 363A 0005 Доле, моя, моя
 363A 0005 Доле, моя, моя
 363A 0006 Доле, моя, доле
 363A 0013 Навчи ж мене, моя доле,
 367A 0033 Моє серце, моя зоре,
 368A 0005 А ти, моя зоре,
 368A 0024 І він не знав...» Зоре моя,
 370A 0011 Моя стара сила,
 373A 0008 Муко моя! муко!»
 373A 0037 Та й заплакав... «Зброє моя!
 373A 0041 Послужи ж, моя ти зброє,
 375A 0009 Така моя доля!»
 379A 0010 Ти моя дитина,
 381A 0001 Оце і вся моя дума.
 386A 0030 Моя Ганна
 386A 0051 Моя Ганна
 387A 0011 Моя Ганна
 393A 0016 Моя мати, я не знаю,
 394A 0011 Моя мати, я не знаю,
 395A 0004 Моя мати... я не знаю
 395A 0042 Моя мати... чого вона
 396A 0009 Залоскочи ж, моя доню
 396A 0017 Як утопиш, моя доню
 396A 0018 Пливи ж, моя русалонько
 396A 0042 Бо це моя мати!»
 397A 0004 Залоскочи ж, моя доню,
 397A 0012 Пливи ж, моя русалонько!
 397A 0023 Моя грішна мати?
 397A 0032 Бо це моя мати».
 397A 0047 Пливи ж, моя русалонько!
 398A 0015 Бо це моя мати!»
 401A 0024 Така моя рада, незнасний брате,
 413A 0034 Стара моя встала,
 323В 0044 Поки моя доня спить.
 323В 0052 До півночі княжна моя
 324В 0028 І княжна моя десь діла[сь],
 326В 0014 Красо моя молодая
 333В 0048 І нині, братія моя,
 338В 0012 О моя доле! моя країно!
 338В 0012 О моя доле! моя країно!
- 340В 0006 Моя Пашета начитала,
 345В 0036 Моя кривда лукавая?
 352В 0049 Моя найкраща дитино!
 357В 0012 А ти, моя єдина
 357В 0038 Моя проспівана воле!
 358В 0001 Моя ти співана воле!
 382В 0032 Що це вся молодість моя
 384В 0007 Як мати вмерла. Це моя,
 387В 0009 Моя мати.– Нехай росте
 388В 0016 Засохне молодість моя!..
 400В 0011 Із Сіракуз й моя небога
 400В 0027 І ти, моя мати,
 403В 0006 І всюди, зоренько моя,
 403В 0009 І всюди, зоренько моя,
 403В 0020 Моя сизокрила..
 403В 0032 Моя ти мати, положи
 403В 0037 І всюди, зоренько моя,
 404В 0020 І всюди, зоренько моя,
 404В 0026 Моя сизокрила..
 404В 0030 Моя ти доле молодая!
 404В 0031 Моя порадонько святая!
 408В 0001 А дні мої... Моя ти доле!
 408В 0004 Пророче наш! Моя ти доне!
 408В 0006 А дні мої, моя дитино!
 408В 0008 Єдина моя ти доню,
 408В 0011 Єдина моя ти доню,
 408В 0014 Пророче наш! Моя ти доню,
 408В 0018 Моя т[и]
 408В 0019 Моя порадонько святая
 408В 0024 Пророче наш! моя ти доне!
 408В 0025 Предтече наш! моя ти доне!
 410В 0015 Мо[я] Ярин[очка?] сестра
 414В 0007 І мовила: Моя порадо?
 416В 0008 Моя пещеная дитино?
 417В 0022 З тобою, доненько моя!
 419В 0027 Чи чуєш ти, моя Маріє?
 426В 0020 І промовля: – Моя порадо!
 426В 0023 Скажи мені, моя порадо!
 427В 0033 Дає та й каже: – На, моя [ди]тино,
 443В 0009 Ой не йдімо, моя люблю
- МРАМОРОВА 1**
- 352В 0019 А в садочку мраморова
- МРЕ 1**
- 340А 0019 Що плаче, сміється, і мре, й
 оживає,
- МРІЄ 2**
- 312А 0005 А там – тільки мріє.
 374А 0035 Тільки... тільки... мріє,
- МРІЮТЬ 1**
- 304А 0038 Ярами мріють чагарі
- МУДРА 1**
- 361А 0020 А мудра

МУДРИЙ 1

388A 0013 І на Січі мудрий німець

МУДРІ 1

384B 0024 Не мудрі, думаю, слова!

МУДРО 1332A 0010 А мудро співає, коли не
послухаєш, все іншу**МУЖ 1**

344B 0001 Святий муж на світі

МУЖА 3359B 0038 І мужа свята, горе вам!
427B 0027 За волю розп'ятого мужа
427B 0030 За волю розп'ятого мужа**МУЖИК 1**

360B 0023 Таки голісінський мужик

МУЖИКАМИ 3356B 0017 І п'є горілку з мужиками
357B 0002 І п'є горілку з мужиками
357B 0003 І п'є горілку з мужиками,**МУЖИКИ 2**324B 0023 А мужики собі дивились,
350B 0030 Бо вже остили мужики**МУЖИЧКИ 1**

328B 0014 А мужички собі дивились,

МУЖІ 2419B 0023 Возобновлять мужі есеї,
424B 0045 Мужі воспрянули святіє,**МУЗИКА 4**369B 0020 Там музика грає троїста
370B 0001 Там музика грає троїста
370B 0002 Грає, мамо, музика троїста
377B 0009 Грала музика троїста,**МУЗИКАМИ 2**335B 0002 Кого ж то там з музиками
335B 0006 Кого ж то там з музиками**МУЗИКАХ 1**

363B 0020 Люде добрі на музиках

МУЗИКИ 3369A 0037 Та троїсті музики,
335B 0012 Музики... танці... і Бердичев
369B 0024 Та найму троїсті музики.**МУКАХ 2**

312B 0008 О муках грішної землі?

312B 0012 О муках грішної землі?

МУКИ 8334A 0020 Муки ляхам! муки!
334A 0020 Муки ляхам! муки!
334A 0021 Муки страшної, щоб пекло
365A 0012 Не на месьть, на муки
366A 0017 Не на месьть і муки
367A 0018 Не на месьть і муки
353B 0012 Притерпіла, сердешна, муки,
367B 0004 Смертельні муки;**МУКО 4**373A 0008 Муко моя! муко!»
373A 0008 Муко моя! муко!»
417B 0038 І досі б кисли. О Муко!
427B 0013 І досі мерли би. О муко!**МУКУ 4**304A 0020 Терпи ж, серце, муку – така твоя
доля,
412B 0036 Свою, свою святую муку
412B 0037 І муку праведного сина,
424B 0033 Катам на муку не дались,**МУНДИР 2**321B 0035 От і мундир тобі, княгине.
326B 0010 От і мундир тобі, княгине**МУНДИРАХ 1**

384A 0023 У мундирах розплодила

МУНДИРІ 2322B 0033 В мундирі згадала.
326B 0043 В мундирі згадала.**МУР 1**

401B 0005 О мур старою головою

МУРИЙ 2353B 0043 Дивуються, що кіт мурий
355B 0019 Дивуються, що кіт мурий**МУРОВАЛИ 1**

326A 0020 Муровали руки».

МУРОВАТЬ 1

359B 0040 Високі тюрми муровать

МУРУ 1

326A 0017 Розвіємо!» – «Шкода муру:

МУСИЛА 3397B 0026 І мусила вона сидіти
400B 0001 І мусила вона сидіти
424B 0035 І ти їх мусила збирати.

МУСИТЬ 1

302A 0021 Мусить уставати

МУХИ 1

321B 0013 Неначе мухи опадуть,

МУЧЕНИЙ 1

346B 0028 Наш бідний мучений земляк.

МУЧЕНИК 1

364A 0014 Мученик великий

МУЧИЛО 2

362A 0001 Його мучило. Як крикне він

362A 0002 Його мучило. Як крикне

МУЧИТЕЛЕЙ 1

412B 0020 Твоїх мучителів. А ти,

МУШТРУ 1

307A 0011 Отут на муштру виглядала

МУШТРУЄ 1

440B 0019 Муштрує сам. І одинокий,

МУШУ 5

299A 0016 Сам випити мушу.

386B 0043 Мушу, мушу, а для кого?

386B 0043 Мушу, мушу, а для кого?

387B 0001 Мушу, мушу, а для чого?

387B 0001 Мушу, мушу, а для чого?

МЫ 2

331A 0001 Мы жіємы, мы жіємы

331A 0001 Мы жіємы, мы жіємы

НА 669

- 295A 0018 На землю де-де поглядав.
297A 0001 На той бік ключами
297A 0009 На дно моря кану
297A 0020 А я піду на край світа...
297A 0021 На чужій сторонці
297A 0023 Як той лист на сонці».
298A 0010 А я піду на край світа...
298A 0011 На чужій сторонці
298A 0013 Як той лист на сонці».
301A 0006 Сидить крячок на могилі
302A 0022 Піде на шлях подивиться
302A 0027 Підуть корови на діброви;
303A 0007 Прилини до мене хоч на одно
слово
303A 0008 Нехай усміхнеться душа на
чужбині,
303A 0010 Може, моя доля на тім боці
плаче,
303A 0017 Піде на шлях подивитись
304A 0014 За годину щастя, що на світі
знало,
304A 0019 Що на сміх, на злидні найдеться
синок!..
304A 0019 Що на сміх, на злидні найдеться
синок!..
304A 0021 Нехай судять люди – на те божа
воля,
304A 0022 Вилій дрібні сльози на жовтий
пісок...
304A 0026 Тяжко Катерині свій вік на
чужині,
304A 0039 А на узліссі, на горі,
304A 0039 А на узліссі, на горі,
305A 0015 Що родила на світ божий
305A 0023 Що дівчата на улиці
306A 0015 Що родила на світ божий
307A 0006 Що дівчата на улиці
307A 0011 Отут на муштру виглядала
308A 0012 Що родила на світ божий
308A 0022 Що дівчата на улиці
309A 0012 Що привела на світ божий
310A 0008 Бо дівчата на улиці
310A 0012 Як ту матір, що вам на сміх
310A 0017 І на кобзі грас
311A 0002 А на сльози зверне
311A 0006 Та на кобзі грас.
311A 0026 А на журбу зверне;
311A 0027 З дівчатами на вигоні
311A 0031 З жонатими на бенкеті
311A 0035 На базарі – про Лазаря...
311A 0042 А на сльози зверне.
311A 0045 На могилі кобзар сидить
312A 0001 Та на кобзі грас.
312A 0013 В степу на могилі, щоб ніхто не
бачив,
312A 0018 А думка за світом на хмарі гуля,
312A 0021 Спочине на сонці, у його спитає,
312A 0025 І знову на небо, бо на землі горе,
312A 0025 І знову на небо, бо на землі горе,
312A 0026 Бо на їй, широкій, куточка нема
312A 0028 Його на сім світі ніхто не прийма,
312A 0032 На могилу ходить, з морем
розмовля,
312A 0033 На божеє слово вони б
насміялись,
313A 0007 Чи довго їй на сім світі
313A 0042 Чи довго їй на сім світі
314A 0030 Чи довго їй на сім світі
315A 0021 На сім світі жити?
316A 0005 Полетіла, мов на крилах,
316A 0015 І на диво серед поля
316A 0022 На степі козачій
316A 0023 На тій степі скрізь могили
317A 0008 На всім світі стала.
317A 0012 На степі козачій
317A 0013 На тій степі скрізь могили
318A 0005 На всім світі стала.
319A 0017 Насміються на псалом той,
319A 0040 На весь світ почули,
319A 0044 На всім світі стала.
320A 0004 Серце на чужині,
320A 0021 Могили на полі.
321A 0004 На тій Україні...
321A 0013 На байдаки! Море грас
322A 0002 А на Україні... я сирота,
322A 0004 А на Україні...
323A 0024 Один я на світі, стебло серед
поля,
323A 0027 На кий похилився
325A 0049 Ось на тобі, друже,
327A 0004 У будинку на тім боці»
327A 0006 На золото», – сипле йому
327A 0046 Пала на коліна,
328A 0006 На кров та на сльози
328A 0006 На кров та на сльози
328A 0011 З ножем в руках, на пожарах;
328A 0038 На те божа воля
331A 0021 На такую мову
334A 0024 На святеє діло.
334A 0029 Мій єдиний. На край світа
335A 0018 На ярмарок.– Зібралися
337A 0009 Ось на ж тобі, друже
337A 0019 На літа, на вроду
337A 0019 На літа, на вроду
339A 0009 У будинку на тім боці,
339A 0029 Невеликих взяв на плечі
340A 0026 Один я на світі без роду, і доля
340A 0027 Стеблина-билина на чужому полі.

- 341A 0002 На кий похилившись.
 341A 0021 У неділю на вигоні
 342A 0007 В руках чоботи; на плечах
 342A 0031 Учора був на базарі
 342A 0036 Та хоч на трьох яку-небудь!»
 342A 0037 На трьох? Ох, дівчата!
 342A 0038 І на одній колись-то грав,
 344A 0009 Що на мову на Петрову
 344A 0009 Що на мову на Петрову
 344A 0013 Люблю тебе й на тім світі,
 344A 0014 Як на сім любила».
 344A 0023 На той світ хотіли,
 344A 0024 Щоб на той світ переступить.
 344A 0037 Не знала, як треба на сім світі
 жить,
 345A 0003 Бодай на сім світі ніколи не знать
 346A 0020 Бува на сім світі:
 346A 0025 Поглядає на сонечко
 346A 0037 Петрусь вийде на долину,
 346A 0046 Тяжко одинокій на степу стоять.
 347A 0036 Як маківка на вгороді,
 348A 0015 Ні на вечірниці,
 349A 0020 На схід сонця червоніє,
 349A 0025 Глянула на неї:
 349A 0030 Та й упала на постелю,
 350A 0012 Не скаже хоть на сміх: «Нехай
 почиває
 350A 0014 У нас на Україні
 350A 0029 Як маківка на вгороді
 351A 0003 Сяде на тім боці
 351A 0026 Сяде на тім боці
 353A 0002 У синіє море на ребрах послав
 354A 0007 Тую журбу-мову на хвилях подав
 354A 0019 Хата на помості.
 355A 0008 І баша на лаві.
 359A 0003 Подивись тепер на матір
 361A 0026 І без ножа. На тім боці
 361A 0033 З заступами на лінію
 364A 0010 На розпутті широкому
 364A 0012 І на диво
 364A 0024 Перед костром; став на йому
 364A 0025 Перед огнем; став на йому
 365A 0012 Не на мечь, на муки
 365A 0012 Не на мечь, на муки
 366A 0007 А на апостольськiм престолі
 366A 0017 Не на мечь і муки
 367A 0007 А на апостольськiм престолі
 367A 0018 Не на мечь і муки
 368A 0025 На мою могилу
 368A 0029 На небі співати.
 369A 0001 На чужому полі,
 369A 0011 Та на зелених ще й святках,
 370A 0039 Ось бачиш що? ти на порі,
 370A 0050 І на чужі люди
 370A 0053 Чи не на ораному сіють
 371A 0005 На год, на два піти
 371A 0005 На год, на два піти
 371A 0024 На синьому прочитаєш.
 372A 0006 Бог знає на кого
 372A 0038 На той рік приїду,
 374A 0006 Як побачив на коневі
 374A 0029 На шлях поглядає.
 375A 0004 Мов лату на латі,
 375A 0005 На серце печалі нашили літа.
 375A 0006 В твоїх руках все на світі.
 375A 0019 На світ божий глянуть,
 375A 0047 На світ дивуватись.
 376A 0043 За ворітьми, мов на кобзі,
 376A 0048 На раді прохало:
 377A 0008 На морі синьому,
 377A 0051 Утікає на вольную волю...
 378A 0008 Отак на улиці під тином
 378A 0041 На перині... і тихенько
 379A 0004 На чужеє поле.
 379A 0027 І на призьбі під хатою
 379A 0034 На світ випускали
 379A 0036 На Січ прямувало,
 379A 0041 І на тихому Дунаю
 379A 0051 І на тихому Дунаї
 380A 0006 На пожар той поглядала,
 380A 0030 Та на Кубань підмовляє,
 380A 0050 Ублагала... на всеїдній
 381A 0024 На самій дорозі.
 381A 0040 Звертає на лихо.
 383A 0028 На галеру золотую.
 383A 0033 За що мене й на митарство
 384A 0001 За що мене на митарство
 384A 0006 І на гілоньці на дубі
 384A 0006 І на гілоньці на дубі
 384A 0010 Одна на другу позирали
 384A 0013 Є на що дивиться?
 385A 0001 І радіє на рідинах
 386A 0011 На двір закликає
 386A 0015 На акафіст у Варвари
 386A 0047 На акафіст у Варвари
 386A 0048 На двір. Побіг старий стрічати
 387A 0007 На акафіст у Варвари
 387A 0008 В брилі, на присьбі. Перед їм
 388A 0012 І на Січі тихий німець
 388A 0013 І на Січі мудрий німець
 389A 0028 На волю тихих. Заступіте
 390A 0002 На отмщеніє неправди,
 390A 0003 На науку людям
 391A 0014 І на шитіі омети,
 391A 0026 На гаптовані омети
 392A 0002 На світі лежати
 393A 0008 На білее пониклеє
 393A 0018 І молилась, і на мене
 393A 0019 На малу дивилась
 393A 0026 Пан поїхав на чужину
 393A 0030 Ганчіркою на смітнику
 393A 0035 На снігу під тином
 393A 0049 Стала в гаю і на полі
 393A 0053 Квітом на сім світі.

- 394A 0004 На білес пониклес
394A 0013 І молилась, і на мене
394A 0014 На малу дивилась
394A 0025 Ганчіркою на смітнику
394A 0026 На снігу під тином
394A 0037 Стала в гаї і на полі
394A 0038 Дивом на сім світі?
395A 0006 І молилась, і на мене
395A 0007 На малу дивилась
395A 0023 Ганчіркою на смітнику
395A 0026 На снігу під тином
395A 0035 Стала в гаї, і на полі
396A 0023 Та на Киев позираю,
397A 0018 Та на берег позираю,
398A 0004 Та на Киев позираю
398A 0020 Росте в полі на могилі
398A 0025 На панів лукавих,
398A 0028 Злої слави на сім світі,
398A 0029 А на тім!.. Крий Боже!
399A 0024 І на шатро мов дивувавсь
399A 0029 Цить... цить... Чи бачиш, на могилі
400A 0053 На могилі, й осиковим
402A 0016 А на руках і на ногах
402A 0016 А на руках і на ногах
402A 0021 На самім полум'ї.
403A 0033 І на шатро мов позирав,
403A 0040 На подзвін придбати,
404A 0015 І дивиться на прибуду,
404A 0036 Он... он... чи бачиш, на могилі
404A 0041 Й на той рік знало б...
404A 0042 Стоїть кутя на покуті,
405A 0005 Чи жидові на кров продать,
406A 0016 На свою країну
407A 0015 На світі осталась.
409A 0015 На сім світі люде».
409A 0042 А на третє в Україну
409A 0049 На свою країну
411A 0009 Дочку на хорта проміняв,
411A 0011 І так трапляється на світі
411A 0036 Чумаки на Дін пішли.
411A 0037 І на землі і на небі
411A 0037 І на землі і на небі
411A 0045 Клали долі, на соломі,
412A 0013 І на неї... Та й закричав:
412A 0035 І знов стали на досвітки
412A 0040 Як на світі жити.
413A 0013 Дітей своїх на сміх людям
413A 0025 На собак тощо міняють,
413A 0027 І виводять на улицу,
413A 0031 А все-таки на досвітки
414A 0003 І виросла на могилі
414A 0008 На панів лукавих,
312B 0014 На раду тиху, на розмову
312B 0014 На раду тиху, на розмову
312B 0015 На сій зубоженій землі?
313B 0010 На могилі козак
313B 0019 На обезчещеній землі
313B 0023 На
313B 0025 На нашій славній Україні
314B 0027 Вкупці на калині
314B 0031 І дівчина на могилу
315B 0006 То дівчина на могилі
315B 0010 Навік-віки на могилі
315B 0019 Вкупці на калині
315B 0021 І дівчина на могилу
315B 0032 То дівчина на могилі
315B 0036 Навік-віки на могилі
316B 0005 Братів на чужині
317B 0014 Коло пустки на милиці
318B 0029 Ні на кого не вважає
319B 0001 Ні на кого не вважає
319B 0005 Й ні на кого не вважає
320B 0006 Поговорим на чужині
320B 0013 Як у полі на могилі
320B 0040 Село на нашій Україні
321B 0002 А на горі стоять палати,
321B 0012 На смітник викинь – не огудять,
321B 0016 На нашій славній Україні
321B 0021 Високі на горі палати,
321B 0032 Княгиня на замку сидить,
321B 0045 Не на те намалювала,
322B 0042 Матері на диво
322B 0052 В калюжах з дітьми на
323B 0023 Лютий голод на Вкраїні
323B 0040 І на могорич скликає
323B 0053 На місяць дивилась.
324B 0027 На нашій країні.
324B 0039 Люди стогнуть на оренді
324B 0043 Родилось на світ жить, любить,
325B 0007 На світ виходять і говорять,
325B 0031 І показала на могилу,
325B 0034 Поговорим на чужині
325B 0037 А сич в лісі, то на стрісі
325B 0045 Веселі на горі палати
326B 0018 І волю на світі!
326B 0051 Матері на диво.
327B 0021 Або вже на безголов'я
327B 0026 Лютий голод на Вкраїні
327B 0039 І на могорич скликає,
328B 0026 Люде стогнуть на оренді,
328B 0034 Родилось на світ жить, любить
329B 0001 На світ виходять... і говорять,
329B 0013 Що за пісками на болоті
329B 0034 І показала на могилу,
330B 0025 На високих горах
330B 0026 На Дніпрових горах.
331B 0003 На нове вбоге Запорожжя.
331B 0026 Як погнали на болоті
331B 0029 На лінії гинуть.
331B 0032 Бо їм добре на чужині
331B 0037 І Бог зглянувсь на ті сльози
331B 0038 І на Україну.
333B 0011 Та посидіть на пригорці
333B 0023 Для чого ж я на світ вродився,

- 333В 0032 На світі все, бач, суєта.
 333В 0040 Тільки на небо подивився
 334В 0001 Стоять твердині на Україні
 334В 0002 Все паліївські на Хвастовщині,
 334В 0006 Хвастяне погані на ксьондза
 орють.
 334В 0038 Для чого ж я на світ родився?
 335В 0013 Для чого ж я на світ родився
 336В 0014 Та їхали на весілля.
 336В 0027 Щоб згадував на чужині
 336В 0035 На всій збруї, на козацькій
 336В 0035 На всій збруї, на козацькій
 337В 0001 А на збруї, на козацькій
 337В 0001 А на збруї, на козацькій
 337В 0003 А на йому сиделечко
 337В 0006 А на третє
 337В 0033 На лад давній вихваляє,
 338В 0041 За правду на світі караюєь
 339В 0002 Доводилось на чужині,
 339В 0009 Подивлюсь на Україну
 339В 0010 Подивлюсь на тебе.
 339В 0023 У мене ще на жито орють.
 340В 0004 Не чув, як на світі живу.
 340В 0027 На світі жить будуть?
 340В 0028 Жить на світі будуть?
 341В 0014 Пошкандиба на вдовину
 341В 0015 Шкандибає на вдовину
 342В 0018 А на кобилі. На віку
 342В 0018 А на кобилі. На віку
 342В 0022 Як на квіточку в садочку
 342В 0026 Хотілося жить на світі
 343В 0017 А на Катерину,
 343В 0018 Як на квіточку в садочку,
 343В 0023 Як на світі жити
 343В 0035 На сім світі – яка правда...
 343В 0038 В нас на Україні.
 343В 0044 На іграшку
 344В 0001 Святий муж на світі
 344В 0004 На світ божий! Такеє-то
 345В 0009 І на годину по[лечу]
 345В 0011 Хоч на годину на Вкраїну
 345В 0011 Хоч на годину на Вкраїну
 345В 0038 Самому зрадить на чужині
 345В 0039 І на далекій Україні
 346В 0008 На старість учиться брехать,
 346В 0025 Тиняючи на чужині
 346В 0041 І ні на кого не жалкую...
 347В 0003 Де уродився я на зло,
 347В 0004 Де виріс на безталання
 347В 0005 Та на погибель... Наша пані
 347В 0010 Так їм на виграшку! Росли,
 347В 0014 А я й собі на безголов'я
 347В 0028 Що тут на світі робити?
 347В 0040 На неї
 348В 0006 На третє літо поз'їзжались
 348В 0019 Не бачив зроду на землі,
 348В 0025 На весілля...
 348В 0052 Було, мов жабу ту, на списі
 349В 0001 Спечеш дитину на огні
 349В 0003 Розіпнеш голу на коні
 349В 0018 Мов на небі висить
 349В 0025 У Києві, мов на небі...
 350В 0005 Там би я спочив на старість
 350В 0018 Якби, буває, хоть на час
 351В 0001 Чи є поганше що на світі,
 351В 0010 На милицях, з торбиною
 351В 0038 Пошепчемо... Чи на старість
 352В 0011 На стогнах сльози та печаль,
 352В 0030 І щоб просили на вечерю
 353В 0011 І на постільнюку кладе.
 353В 0020 Пустуючи на світі!
 354В 0018 Не знаєш, на яку ступить,
 356В 0006 Той це, той, що на селі
 356В 0012 Не жаль на злого, кругом його
 356В 0032 А де ж та правда на землі?
 356В 0035 На Петра Кривого,
 356В 0036 А жаль великий на людей
 359В 0003 Ось на тобі, давись!
 359В 0004 А то з'їси. Ось на, давись!
 360В 0008 На вас на лютих, на вас, диких
 360В 0008 На вас на лютих, на вас, диких
 360В 0008 На вас на лютих, на вас, диких
 360В 0018 А орла повісить на тичині
 360В 0019 Орла ж повісить на тичині
 362В 0018 На свічечку заробляла
 362В 0019 На свічку Богу заробляла
 363В 0019 На Івановій могилі
 363В 0020 Люде добрі на музиках
 363В 0024 Тяжко на світі жить
 364В 0003 І виросла всім на диво
 365В 0025 На смерть убивати.
 365В 0034 Подивися ти на Швачку,
 367В 0011 На світі прожити.
 367В 0025 Не вирветеса на волю
 369В 0018 В'яне на тичині
 369В 0023 Зароблю я, мамо, на кісники,
 371В 0030 Уже де вона на світі
 372В 0028 А так тільки... на дворі бач
 372В 0036 Та знай, що на світі
 373В 0030 На божій харчі сирота
 373В 0031 На божій харчі сиротина
 373В 0032 На божій харчі за дитину
 374В 0030 На нашому полі!..
 375В 0003 На весілля товариші
 376В 0014 Дівчата на луці гребли,
 376В 0016 Та, знай, на сонце позирали,
 376В 0048 На верстовім шляху в полі
 378В 0037 На народ той убитий,
 378В 0038 На тую Україну!
 378В 0040 На чужині, дай хоч глянуть
 378В 0041 На тую країну
 380В 0001 На заробітки, в москалі
 380В 0019 На морозі межи псами
 380В 0042 У великдень на соломі

- 382В 0003 І на престолі і в неволі,
382В 0007 І на престолі і в неволі,
382В 0036 На сім чуднім широкім світі,
383В 0008 Уже на старість – у село,
383В 0011 На безталання понесла,
383В 0012 На безталання сповила
384В 0016 На старість ледве у село,
384В 0020 На безталання сповила
384В 0036 Здалась, сердешна, на ігрище!
385В 0020 А Дніпр широкий на край світа
385В 0024 На сім світі – любити
385В 0026 На сім світі – любити
385В 0028 На сім світі – любити
386В 0003 Друже на чужині,
386В 0014 А Дніпр широкий на край світа
386В 0016 На сім світі, і любитись
386В 0018 На сім світі, і любитись,
386В 0028 Друже, на чужині,
387В 0016 Та на лани золотохвилі...
387В 0024 На рай твій, Господи, плюють,
387В 0030 На рай твій, Господи, плюють,
388В 0001 На рай твій, Господи, плюють,
388В 0007 На рай твій, Господи, плюють,
388В 0044 Ти на Петруся навела.
389В 0015 Петра на волю одпустили.
390В 0001 Як тяжко на світі любить!
390В 0007 Хоч тричі на день, рад оддати
390В 0034 Як сон дитини на зорі!..
390В 0045 І капельку на щось отрути.
391В 0014 На грішну голову!.. Мов хмари,
391В 0018 І всі затихли на минуту.
391В 0022 І на господньому хресті
391В 0030 Петрусь на ганок вихожає
392В 0026 На таке погане, що так і засну,
392В 0029 На таке погане, що так і заснув,
392В 0035 Я жив на хуторі, з
392В 0036 Я жив на хуторі, з
392В 0040 На людях із села в село
392В 0041 На людях їх з села в село
393В 0004 У клуні на соломі спать,
393В 0009 У клуні на соломі спать,
393В 0025 На стан твій гнучий не дивлюсь
393В 0029 І ти осталась на землі
393В 0034 А ти осталась на землі
394В 0012 Молися й ти, бо ще на небі,
394В 0015 Молися й ти, бо ще на небі,
395В 0025 На батька бісового я трачу
395В 0028 Та таки й добре!.. Не на мир
395В 0029 І на гріхи його дивившись!
395В 0032 Йому, як бачте, на сім світі
396В 0010 Прийма на руки і годує
396В 0016 Прийма на руки, і годує
396В 0026 У катакомби на вечерю
396В 0027 І на молитву.
396В 0029 На шлях ідучи виглядати
396В 0035 До себе в терми на вечерю
397В 0012 Умреш сама на самоті,
397В 0022 Єдина радість на землі,
398В 0003 На хресті живого
398В 0006 І на храмах його честний
398В 0022 О, суєслови!.. На жидах?..
398В 0023 Не на жидах, на нас лукавих,
398В 0023 Не на жидах, на нас лукавих,
398В 0024 На дітях наших препоганих
398В 0045 На Колізей і Капітолій
399В 0008 Ти матір правди на землі
399В 0011 І на Україні світилось
399В 0015 Дивилася на його мати
399В 0050 Єдина радість на землі,
400В 0030 На березі. І пішла ти
400В 0053 Апостол, син твій, на арену
400В 0054 Із ями вискочив на сцену
401В 0031 На березі. Дивилася
401В 0041 Ти матер правди на землі!
401В 0042 Ти Матер Бога на землі!
402В 0005 До себе в терми на вечерю
402В 0006 До себе в терми на вечерю
402В 0012 І ти на березі стояла
402В 0013 А ти на березі стояла
402В 0024 На його вийти з рогаками,
402В 0029 Послав на каторгу святого
402В 0032 І ти не глянуло на них
402В 0033 І ти дивилося на них
402В 0036 На світ вас виведу надалі..
402В 0038 На світ вас виведу надалі
404В 0036 Як тая воля на роздоллі
404В 0037 Як тую волю на роздоллі
405В 0016 Дай на себе надивитись
405В 0035 Дай хоч глянути на тебе,
406В 0006 Хоч на себе надивитись
406В 0030 І на своїм веселім полі
406В 0040 На Йвася глянула, взяла
407В 0008 На Йвася глянула, взяла,
407В 0027 З гостей на цвинтар повезуть?
407В 0028 З гостей на цвинтар поне[с]уть?
408В 0022 І думу тихую на волю
410В 0005 Федору Івановичу Черненку на пам'ять 22 септембрю
412В 0011 Раби з кокардами на лобі
412В 0026 На тебе, мій єдиний раю,
412В 0027 На серце чистее твоє,
412В 0028 На тебе, мати, возлагаю
413В 0009 І на порі Марія стала,
413В 0012 На ранню квіточку в гаю,
413В 0013 Неначе на свою дитину,
413В 0014 Тесляр на наймичку свою
413В 0024 Йому на той бурнус святешний,
413В 0025 Або на берег поведе
414В 0005 На той широкий тихий став
415В 0029 На Іордан і усміхнулась,
415В 0031 На руки козеня взяла,
415В 0036 Дитину ніби, на руках
416В 0001 На лоні пестилося, гралось.
416В 0002 Прийшла додому. На порозі,

- 416В 0019 Марія на його зирнула
 416В 0028 Їм на вечерю подала.
 416В 0035 На серце падали Марії
 416В 0041 На ниві сіються новій,
 417В 0001 Огонь тихенько на кабиці,
 417В 0004 На небі ясно зайнялась.
 417В 0025 На улиці. І заховаймось
 417В 0027 Несе з торбиною на плечах
 418В 0014 На брак той славний і преславний,
 418В 0015 На брак окрадений. Не чуть,
 418В 0045 Ви на ревізію у город
 419В 0013 Бо дома ні на кого кинуть.
 419В 0034 Та й сіли на шляху гарненько
 419В 0037 На степ спустилося, і глядь,
 420В 0009 До сходу сонця, на майдані
 420В 0032 Що роблять на світі царі!
 421В 0005 Ослицю на козу змінiali
 421В 0007 На шлях мемфіський – і світила
 421В 0008 На шлях огненная мітла.
 421В 0010 На ту ослицю, що несла
 421В 0012 І на рожденного Месію.
 421В 0038 На теє дивляться. За ними
 421В 0039 На чернмому піску стоять,
 421В 0043 Встає, встає вже на землі,
 422В 0003 На молоко малій дитині.
 422В 0009 Сидить на призьбі коло хати
 422В 0016 Собі ж приніс на постолі
 422В 0023 На Ніл сорочечку пішла,
 422В 0027 На плечі взявши по торбині,
 423В 0008 Святої волі на землі
 423В 0012 На цямрину святіє слъози
 423В 0029 Удвох на улиці й найшли
 423В 0031 Додому матерям на дрова,
 424В 0002 Святую волю на землі!
 424В 0014 Ти на распутії стояла
 424В 0019 На улиці, і розп'ялась
 424В 0033 Катам на муку не дались,
 425В 0008 На тебе, кроткую, кати,
 425В 0012 На серце чистее твоє
 425В 0013 На милосердіє твоє
 425В 0014 На тебе, слабій, возлагаю
 425В 0015 На тебе, сило, возлагаю
 425В 0016 На тебе, мати, возлагаю
 425В 0036 І на порі Марія стала
 426В 0002 І на порі Марія стала
 426В 0003 Йому на той бурнус святешний
 426В 0004 На той бурнус йому святешний
 426В 0014 На став іти. Іде, сміється,
 426В 0016 На тихий той широкий став
 426В 0017 На той широкий божий став
 426В 0047 На ветхую Елисавету
 426В 0051 І став велично на порозі
 427В 0002 Горить і гасне на кабиці
 427В 0004 Огонь тихенько на кабиці
 427В 0014 А жаль на вас, малих душою,
 427В 0033 Дає та й каже: – На, моя [ди]тино,
 428В 0003 На річці прала сорочки
- 428В 0004 На річці прала ті малі
 428В 0016 Дитина спить. А на дитину
 428В 0018 А на єдиную свою
 428В 0019 І на єдиную свою
 428В 0037 Самого Бога на землі
 429В 0011 В Єрусалим на слово нове
 429В 0012 На тебе, кроткую, кати
 429В 0013 На тебе, чистую, кати
 429В 0027 На тебе, чистую, кати,
 430В 0022 На каторгу. А ти, о люта,
 431В 0003 На корінь свій, уже гнилий,
 431В 0020 Не стане знаку на землі!
 432В 0002 Кайдани на людей. І, взявши
 432В 0003 Кайдани на римлян. І, взявши
 432В 0007 І на дівча, і на цвіти
 432В 0007 І на дівча, і на цвіти
 432В 0023 Нам любов на землі
 433В 0011 Мій любий князь на самоті.
 433В 0012 Омю кров на білім тілі,
 433В 0013 На тяжких ранах почорнілих
 433В 0014 На князі, ладо сироті;
 433В 0018 В Путивлі рано на валу:
 433В 0021 Нащо несеш ти на крилі
 433В 0023 На вої милії мої,
 433В 0024 На князя, ладо моє миле?
 433В 0026 І моря синього! На морі
 433В 0037 Носив-еси на байдаках
 433В 0038 На половчан, на Кобяка
 433В 0038 На половчан, на Кобяка
 434В 0004 В Путивлі на валу, на брамі.
 434В 0004 В Путивлі на валу, на брамі.
 434В 0008 І людям на землі; моєї ж
 434В 0013 Спали мене на самоті!
 434В 0019 Нащо на легкому крилі
 434В 0025 В Путивлю на валу не рано
 434В 0027 І людям на землі; моєї
 434В 0030 Спали й мене на самоті,
 435В 0006 Глибокії на ладо рани
 435В 0013 На княжім добрім його тілі
 435В 0015 Глибокії на ладо рани.
 435В 0020 На легкому тому крилі
 435В 0023 На княжім твердім тому тілі
 435В 0026 Хановські стріли на моє
 436В 0001 На княжім добрім, білім тілі
 436В 0002 На княжому дебілім тілі
 436В 0003 Глибокої на ладо рани
 436В 0004 Грибокії на любім ладо рани
 436В 0008 Шаблі брязчать на шеломах
 436В 0010 Списи на полі половецькім
 436В 0011 На полі тихім і безлюднім.
 437В 0018 На землю руську принесло
 437В 0023 Кров'ю. Горе на тім полі
 437В 0027 Любому брату на помоч.
 437В 0030 Та де[сь] о полудня на третій
 439В 0003 Потік на голови чернечі
 440В 0010 Та на ковбаси. От царі
 440В 0018 І гвардію на караул

440В 0022 Зробивши сам на караул,
440В 0030 Поки не втне на караул
440В 0041 Якес лихо на світ вийде
441В 0003 І поки горе на землі!
441В 0015 Дере порфиру на онучі
442В 0018 І на небо хвалу творителю несло,
442В 0027 І виростало, і на небо
443В 0032 Могили-гори на степах,

НАБАЧУ 1

345В 0008 Згадаю що, чи що набачу

НАБЕРЕШСЯ 1

371А 0020 Козацького наберешся,

НАБОР 1

405В 0003 Набор розпустила

НАБРАЛИСЯ 1

335В 0008 Набралися лиха-муки...

НАБРАЛИСЬ 2

443В 0007 Нівроку нам, таки набрались]

443В 0008 І розуму таки набрались

НАБРАЛОСЬ 1

391В 0015 Набралось люду, аж гуде,

НАВАРИВ 1

369А 0043 І вечерять наварив».

НАВАРИЛА 2

411А 0018 Святого зілля наварила...

391В 0002 А потім трути наварила

НАВАРИЛИ 2

347В 0047 Уже і пива наварили,

363В 0013 Зілля наварили...

НАВАРИШ 1

407А 0027 Навариш завтра мамалиги?

НАВДИВОВИЖУ 1

341В 0039 Та чепурне навдивовижу.

НАВЕЛА 1

388В 0044 Ти на Петруся навела.

НАВЕТ 1

439В 0001 Не снівся навет їм, убогим

НАВІЖЕНИЙ 1

374В 0038 Занапастив, навіжений

НАВІК 5

346А 0010 Навік не заснула?

322В 0031 Навік розплітала

333В 0005 Навік зачинили
334В 0026 Навік зачинили
388В 0033 Навік світ божий зав'язали.

НАВІК-ВІКИ 6

361А 0034 Навік-віки. Тяжко мені
361А 0037 Навік-віки. Тяжко мені
391А 0031 І заснути навік-віки
391А 0033 І заснути навік-віки
315В 0010 Навік-віки на могилі
315В 0036 Навік-віки на могилі

НАВІКИ 8

318А 0017 Навіки пропали!»
336А 0006 Навіки зомлієм,
346А 0008 Навіки минула...
378А 0046 Навіки загинув.
316В 0002 Навіки за[снуло]
316В 0003 Навіки спочило...
405В 0018 На[віки?]
405В 0020 Навіки заснути

НАВІСНА 2

359В 0016 А я, неначе навісна,
359В 0018 А я, неначе навісна,

НАВІСНИЙ 1

407А 0023 Хібія я скиглю, навісний?

НАВІТЬ 5

393А 0032 Жиди навіть нечестиві
395А 0024 Жиди навіть нечистії
395А 0025 Жиди навіть нечестиві
421В 0001 Марія навіть не ховалась,
441В 0029 Ні Бога навіть, ні півбога

НАВОДИЛА 1

405А 0001 Наплодила, наводила,

НАВПРИСІДКИ 3

301А 0013 Кругом хлопці навприсідки
302А 0009 Кругом хлопці навприсідки
379А 0025 Хотів вшкварить навприсідки

НАВПРИСЯДКИ 1

300А 0003 Кругом хлопці навприсядки,

НАВЧАЛА 1

423В 0041 Сама його й навчала

НАВЧИ 2

363А 0013 Навчи ж мене, моя доле,
363А 0014 Гуляти навчи.

НАВЧИЛИСЬ 1

358В 0034 Моїх дівчаток, щоб навчилися

НАВЧИМО 1

376В 0002 Та навчимо шануватись

НАВЧИШ 1

354В 0026 Не навчиш ти, тебе самого

НАГАДАВ 1

358В 0011 Коли б недавнє нагадав

НАГАДАЛА 6

400А 0002 Постривай же, нагадала

407А 0033 Еге, еге, нагадала.

322В 0034 Нагадала та й закрила

326В 0044 Нагадала, та й закрила

374В 0019 Оце нагадала яку! Цур їй, яка погана!

374В 0021 Оце нагадала яку! Цур їй, яка погана!

НАГАДАЮ 4

407А 0029 Постривай же, нагадаю.

414А 0014 Я розкажу, як нагадаю

341В 0043 А як загадаю, нагадаю,

362В 0027 А іноді... нагадаю

НАГАДАЮТЬ 1

357В 0027 Нагадають про торішнє,

НАГАЯМИ 1

331А 0010 Лжеш, Іудо! нагаями!»

НАГИНА 2

295А 0015 Додолу верби нагина,

295А 0019 Додолу верби нагина,

НАГОДУВАЛА 1

423В 0021 Нагодувала, сповила

НАГОДУВАТЬ 1

406В 0014 Маленького нагодувать,

НАГОДУЙ 1

385А 0024 Нагодуй і сповий

НАГОДУЮ 3

366А 0021 Напою і нагодую

366А 0026 Напою і нагодую

366А 0030 Огнем збужу їх, нагодую

НАГОТІ 1

426В 0026 Тернами в наготі вела

НАГРІВАТЬ 2

353В 0024 Як нагрівать царя свого

355В 0004 Як нагрівать царя свого

НАГРІЄ 1

363А 0019 І укріє, і нагріє

НАГРІЛИ 1

420В 0028 Нагріли вже, та не купали,

НАГРІЛИСЯ 3

365А 0001 Сусідоньки нагрілися

365А 0015 Сусіди злі, нагрілися

366А 0041 Сусіди злі; нагрілися

НАГУЛЯЮСЬ 1

426В 0040 Чи я нагуляюсь

НАД 46

300А 0033 А над дітьми козацькими

305А 0017 Сміються над вами

306А 0017 Сміються над вами

308А 0014 Сміються над вами

311А 0015 Над старою головою,

346А 0013 Тойді, може б, над тобою

361А 0035 Витать над Невою.

361А 0038 Витать над Невою.

368А 0003 Як зоря над гаєм.

368А 0014 Над головою вже трясє

373А 0013 Як той явор над водою,

383А 0004 І над Дніпром і Тясмином

393А 0010 Сам Господь витав над ними.

394А 0006 Сам Господь витав над ними.

396А 0011 Над грішною сиротою

397А 0006 Над грішною сиротою,

401А 0013 Над неправдою людською,

408А 0031 Над байраками совою

410А 0010 І мов над землею

316В 0004 А невістка над горою

316В 0015 А невістка над горою

317В 0006 А над садком хрущі гудуть

320В 0005 Поговорим над Уралом

320В 0010 А над самою вербою

320В 0011 А над самою водою

321В 0007 І Бог витає над селом

321В 0010 Твориш ти, Господи, над людом

321В 0011 І над собою! – падло пса

322В 0024 І мов горлиця над нею

326В 0037 І мов горлиця над нею

334В 0016 А над тобою глину товкмасять.

338В 0008 Мов рибонька над водою

342В 0044 За Уралом, над Єлеком

346В 0032 Над тим Уралом,

353В 0034 Бо була вона над всіми

355В 0011 Бо була вона над всіми

381В 0014 Витає весело над ним

394В 0028 Над роєм чистим, молодим

394В 0030 Над чистим, молодим

394В 0040 Над роєм чистим, молодим.

419В 0043 Над самим Віфліємом, боком

420В 0017 Над Віфліємом? – Всі ми! всі ми!

426В 0029 Згнушалася над красою
428В 0015 Дитина спить. Вона ж над сином
443В 0024 Або над
443В 0025 Або над Стіксом у раю

НАДАЛІ 2

402В 0036 На світ вас виведу надалі...
402В 0038 На світ вас виведу надалі

НАДАТЬ 1

360В 0015 Царя вам повелів надать!

НАДВОРІ 5

323А 0046 Надворі що є сили,
407А 0011 Надворі робили.
372В 0013 А так тільки, що надворі
372В 0029 А так тільки... бо надворі
418В 0042 Надворі крикнуло.— Указ

НАДИВИТИСЬ 3

347В 0041 Не довелось і надивитись.
405В 0016 Дай на себе надивитись
406В 0006 Хоч на себе надивитись

НАДИВИТЬСЯ 1

322В 0008 Надивиться, намолиться

НАДИВЛЯЛАСЬ 1

322В 0026 Надивлялась, любовалась

НАДІВ 1

334В 0039 Надів клубок і чотки взяв,

НАДІЮ 3

393В 0028 Уже й надію понесли.
393В 0033 Уже й надію понесли.
400В 0012 Свою надію? Горе з вами!

НАДІЯ 12

337В 0009 І надія, брате,
372В 0023 та надія
394В 0027 Витає радість і надія
394В 0029 Витає радість і надія
394В 0031 Витає радість і надія
394В 0033 Витає радість і надія
394В 0035 Витає радість і надія,
394В 0039 Витає радість і надія
395В 0004 Витає радість і надія
431В 0033 Що Бог наш цар і цар надія
431В 0034 Що цар наш Бог і цар надія
432В 0017 І надія ще вам

НАДО 7

297А 0018 Та не смійся надо мною,
298А 0008 Та не смійся надо мною,
368А 0002 Що витаєш надо мною,
372А 0031 Мов сміється надо мною.

396А 0010 Надо мною, сиротою
397А 0041 Надо мною, сиротою,
349В 0013 Надо мною, окаяним...

НАДТО 5

321А 0025 А надто той, що дивиться
331В 0010 А надто убогу мою Україну!!
331В 0045 А надто убогу
331В 0046 А надто сердешну мою Україну
382В 0027 А надто (хлопці), як побачу

НАЖЕНИ 1

355В 0024 Та нажени чорну хмари,

НАЗАВТРА 3

358В 0025 Назавтра в город одвезли
358В 0029 Назавтра в город одвезли
363В 0014 А назавтра вранці рано

НАЗАД 2

360А 0019 Усі невлad, усіх назад,
360В 0041 Назад руки закрутили

НАЗАРЕТ 4

422В 0020 Ходімо в Назарет, дитино!
423В 0023 У Назарет той, до вдовиці
424В 0022 У Назарет собі пішла.
428В 0040 У Назарет. Додому рушили.

НАЗАРЕТІ 2

411В 0026 Аж ось, не в самім Назареті
423В 0016 Стара вдова у Назареті

НАЗВАВ 1

398В 0015 Назвав їх братами:

НАЗВАЛИ 6

310А 0016 Старим би назвали, од себе
прогнали
312А 0034 Дурним би назвали, од себе б
прогнали.
393А 0045 І мене назвали
394А 0034 І мене назвали
345В 0001 Москалевою назвали
345В 0006 Москалевою назвали

НАЗВАТЬ 1

322В 0018 І матер'ю себе назвуть.

НАЗИВАЄ 1

386А 0008 Ганну називає

НАЗИВАТИ 1

375В 0036 Як їх називати,

НАЗИВАЮТЬ 2

392А 0022 І цар-квітом називають

394A 0044 І цар-квітом називають,

НАЗОВУ 5

408В 0002 Твоїми днями назову.
408В 0005 Твоєю думу назову.
408В 0009 Твоєю, серце, назову.
408В 0012 Твоєю гордо назову.
408В 0015 Твоєю думу назову.

НАЗОВУТЬ 3

346В 0001 Старого дурнем назовуть
353В 0017 Безумним люди назовуть.
354В 0027 Великим дурнем назовуть,

НАЗОРЕЙ 1

398В 0014 А назорей милосердий

НАЇЖДЖАС 1

327А 0051 Часом наїжджає

НАЇСИШСЯ 1

371А 0014 Там наїсишся всіх хлібів.

НАЇХАВ 1

376В 0042 Суд наїхав... Поховали,

НАЙГІРШЕ 1

405А 0037 А найгірше я шукаю

НАЙДЕ 4

369А 0008 Кого любить, сама найде,
369А 0009 У колисці найде.
382А 0019 І найде дружину
429В 0002 І найде дірочку в хітоні

НАЙДЕТЬСЯ 1

304А 0019 Що на сміх, на злидні знайдеться
синок!..

НАЙДЕШ 5

325А 0021 Може, й найдеш. Ходім з нами;
327А 0029 Найдеш другу»
335А 0014 Найдеш долю... А не найдеш...
335А 0014 Найдеш долю... А не найдеш...
379А 0006 Ти найдеш дружину,

НАЙДУ 5

297А 0022 Найду кращу або згину,
298А 0012 Найду кращу або згину,
300А 0008 Найду в шинку свою жінку,
300А 0009 Найду жінку, почастую
409А 0002 Чи я найду дітей своїх,

НАЙДУТЬ 6

414А 0039 Поки найдуть люде
315В 0003 Мене найдуть, поховають
315В 0029 Мене найдуть, поховають

409В 0033 Простеляться, і не найдуть
409В 0035 Простеляться, і не найдуть
409В 0037 Простеляться, і не найдуть

НАЙКРАЩА 2

339А 0012 Як найкраща пані,
376В 0022 Найкраща з усього села

НАЙКРАЩАЯ 1

352В 0049 Моя найкращая дитино!

НАЙКРАЩЕС 1

380В 0026 Найкращеє добро своє

НАЙКРАЩІЇ 1

382В 0033 Його найкращії літа

НАЙМАЛА 1

412А 0027 Сорокоусти наймала,

НАЙМАХ 4

336В 0001 Росла в наймах, виростала
350В 0021 Коли не в наймах де застріяли
371В 0026 У наймах старіє.
413В 0007 У наймах Марія росла.

НАЙМАЮТЬ 1

380В 0041 А мамку наймають.

НАЙМИ 3

369В 0022 Та піду я в найми наймуся,
379В 0044 Хто в люди, в найми
423В 0024 В сусіди у найми проситись.

НАЙМИТ 1

338А 0014 Твій наймит поганий.

НАЙМИТАМИ 1

399А 0002 Хоч і з наймитами,

НАЙМИТИ 1

371А 0006 У наймити;

НАЙМИЧКА 3

386А 0005 Нащо наймичка сльозами
427В 0026 Що наймичка його несла
427В 0028 Що наймичка його несла

НАЙМИЧКУ 1

413В 0014 Тесляр на наймичку свою

НАЙМУ 1

369В 0024 Та найму троїсті музики.

НАЙМУСЯ 1

369В 0022 Та піду я в найми наймуся,

НАЙНЯЛАСЯ 1

421В 0045 Марія найнялася прясти

НАЙСТАРШИЙ 1

405А 0030 Умер найстарший старшина.

НАЙТИ 1

405А 0027 Найти де-небудь... Ти не знаєш,

НАЙШЛА 2

426В 0032 Лопух край берега, найшла.

426В 0034 Лопух край берега, найшла.

НАЙШЛАСЯ 1

374В 0027 Не найшлася доля

НАЙШЛИ 7

413А 0045 Найшли її, громадою

338В 0011 А ми її таки найшли.

363В 0012 Найшли його, накопали

378В 0001 Та не найшли, не дознались,

393В 0012 Всіх трьох синів моїх найшли

393В 0013 Синів всіх трьох моїх найшли

423В 0029 Удвох на улиці й найшли

НАЙШОВ 3

381В 0028 Бо в світі пари не найшов)

381В 0033 Бо, бачте, пари не найшов)

419В 0030 Марія мовила. Найшов

НАКОПАЛИ 1

363В 0012 Найшли його, накопали

НАКРИВАЄ 1

361В 0006 У синє море й накриває

НАКРИЛА 2

414В 0024 Широкий вирвала й накрила

426В 0035 Лопух зорвала і накрила

НАКРИЛИ 3

393А 0028 Чорнії накрили

393А 0029 Остригли, накрили

395А 0022 Остригли... накрили

НАКРИТИ 1

340А 0002 Землею накрити,

НАКРИТИХ 1

375В 0038 Дівчаток накритих.

НАКУПИЛИ 1

347В 0046 Уже і краму накупили,

НАКУПЛЮ 1

400А 0017 А я наміста накуплю

НАЛЕТІЛИ 1

302А 0015 Налетіли гайворони

НАЛИВАЄ 1

321В 0027 Та сам несмілим наливає

НАЛІТАЮТЬ 2

300А 0017 Ляхи налітають

301А 0020 Ляхи налітають

НАМ 25

342А 0020 Заграй нам що-небудь:

342А 0025 Заграй же нам яку-небудь!»

387А 0030 Великий Боже наш! Нам плакати

387А 0034 І нам даси жити

390А 0026 Розкажіть нам вашу пісню

390А 0027 Розкажіть нам пісню вашу

401А 0019 І нам усміхнеться.

401А 0021 Спасибі нам скаже.

325В 0014 І нам черниця розказала

347В 0038 Вона... Не нам тебе судить,

379В 0029 А ми! Хвала нам! і хвала!

387В 0026 І нам дивитись не дають

387В 0032 І нам дивитись не дають

388В 0002 І нам дивитись не дають

388В 0008 І нам дивитись не дають

389В 0002 Та нам не скаже. Якби знала

412В 0007 А де нам матір таку взяти

412В 0008 А де твою нам матір взяти

412В 0009 А де нам матір тую взяти

412В 0010 А де нам тую матір взяти

414В 0008 Якая доля буде нам

417В 0035 Нам возвістилася. Якби

423В 0004 У тій криниці. Горі нам

432В 0023 Нам любов на землі

443В 0007 Нівроку нам, таки набрались]

НАМАЛЮВАЛА 1

321В 0045 Не на те намалювала,

НАМАЛЮВАТИ 1

321В 0040 І намалювати б,

НАМАЛЬОВАНИЙ 1

416В 0016 Мов намальований сіяв

НАМИ 10

311А 0001 Один він меж нами, як сонце

високе

312А 0029 Один він між нами, як сонце

високе,

325А 0020 Хочеш з нами у Лисянку?»

325А 0021 Може, й найдеш. Ходім з нами;

334А 0025 Ходім з нами у Лисянку

403А 0010 Не йди, небого, будь ти з нами,

372В 0024 З нами умирають.

383В 0025 Що з нами бігала гулять?

384В 0027 Що з нами бігала гулять?
420В 0006 У свій курінь. І Бог той з нами

НАМИСТА 2

400А 0017 А я наміста накуплю
408А 0045 Наміста доброго куплю

НАМИСТО 2

374В 0015 У намісто вберуся
374В 0017 У намісто уберуся,

НАМОЛИТЬСЯ 1

322В 0008 Надивиться, намолиться

НАНОСИЛИ 2

393В 0006 Соломи в сіни наносили.
393В 0011 Соломи в сіни наносили

НАП'ЄТЬСЯ 1

414В 0001 Коза нап'ється та й пасеться,

НАПИЛАСЯ 5

313А 0012 Пішла... Вмилась, напилася,
313А 0047 Пішла... Вмилась, напилася,
314А 0036 Пішла, вмилась, напилася,
316А 0001 Прийшла... Вмилась, напилася,
316А 0003 Вдруге, втретє напилася

НАПИЛАСЬ 1

315А 0026 Прийшла... Вмилась, напилась

НАПИЛИСЬ 2

382В 0020 Гарненько з лиха б напились,
399В 0027 Вина святого напились

НАПИСАНО 1

340В 0009 І все написано стихами,

НАПИТИСЬ 2

377В 0002 Та води напитись,
386В 0011 Біжить до річечки напитись,

НАПИТЬСЯ 2

328А 0026 Хочеться напиться; чом вітер не
віс
404А 0040 А то дала б тобі напиться,

НАПИШИ 1

342В 0003 Все напиши, не одпусти,

НАПЛОДИЛА 2

399А 0032 Народила, наплодила,
405А 0001 Наплодила, наводила,

НАПЛЮВАЛИ 2

425В 0007 Й тебе, як сина,— наплювали
429В 0026 Й тебе, як сина, наплювали

НАПОВАЛА 1

350А 0031 Дочку наповала

НАПОЇЛА 2

409А 0030 Якимсь зіллям напоїла,
391В 0003 Та генерала напоїла,

НАПОЇТЬ 6

388А 0001 А сльоз, а крові? напоїть
400А 0037 Щоб зіллям пана напоїть,
411А 0022 Щоб пана зіллям напоїть.
413В 0027 І попасти, і напоїть.
426В 0005 І попасти, і напоїть.
426В 0007 І попасти, і напоїть.

НАПОТУГУ 1

327А 0020 Вип'ю третю напотугу

НАПОЮ 5

342А 0022 Я напою медом,
366А 0020 Огнем збужу їх, напою,
366А 0021 Напою і нагодую
366А 0025 Огнем збужу їх, напою,
366А 0026 Напою і нагодую

НАПУВА 1

295А 0009 Чи в бистрім Дунаю коня напува

НАПУВАЄ 1

373А 0028 Коня напуває.

НАПУВАЛА 3

350А 0030 Дочку напувала
378А 0039 Годувала, напувала,
410А 0001 І травами напувала,

НАПУВАЛИ 1

317В 0002 Холодним чаєм напували

НАПУВАТИ 1

409А 0036 Як варити, напувати

НАП'ЯЛИ 1

401А 0038 Шатро край шляху нап'яли,

НАРЕКЛИ 2

359В 0031 За ним і божим нарекли
420В 0007 Чи Еммануїл нарекли.

НАРІКАЄ 1

351А 0021 Байстрам нарікає

НАРОБИЛА 1

384А 0021 Та й ти добре наробила

НАРОБИЛИ 1

330В 0027 Наробили славні шведи

НАРОБИЛО 3

- 313A 0022 Зілля дива народило
314A 0006 Зілля дива народило
314A 0044 Зілля дива народило

НАРОБИТЕ 2

- 398A 0027 Наробите слави
414A 0010 Наробите слави.

НАРОД 5

- 366A 0037 Народ замучений. І диво
367A 0024 Народ замучений – і диво,
352B 0013 І гине, падає народ
354B 0008 Побі народ, княжну поя,
378B 0037 На народ той убитий,

НАРОДИВСЯ 1

- 349B 0032 Я мов народився.

НАРОДИВСЬ 1

- 420B 0014 У Віфліємі народивсь

НАРОДИЛА 1

- 399A 0032 Народила, наплодила,

НАРОДИЛАСЬ 3

- 375A 0024 Ніби вчора народилась...
322B 0021 Ніби знову народилась
326B 0031 Ніби знову народилась,

НАРОДОМ 3

- 352B 0038 А потім плакав пред народом,
354B 0005 Пішла весела за народом
358B 0019 З народом дієте... Закони

НАРОДУ 1

- 416B 0045 Іду народу возвістити!

НАРОШНЕ 1

- 352B 0010 Нарошне нівечать, аж жаль!

НАС 34

- 350A 0014 У нас на Україні
350A 0015 У нас в Україні
351A 0011 У нас в Україні:
379A 0020 Не кидай нас знову.
379A 0042 Нас перебігають
386A 0001 Ні ти нас не знаєш
386A 0002 І ти нас не знаєш
403A 0011 У нас, ей-богу, добре жить.
403A 0024 У нас дітей нема й заводу...
408A 0020 Отже в нас немає!
325B 0019 Зайшла в Чигрин до нас, убогих,
329B 0022 Зайшла до нас, до нас убогих
329B 0022 Зайшла до нас, до нас убогих
340B 0010 Та не такими, як у нас...
343B 0038 В нас на Україні.

- 345B 0016 Та нас доглядала.
345B 0018 Та нас поважали.
347B 0016 Письмо [те] стоїло... Чи нас?!
367B 0031 Як нас буде піп в'язати
371B 0004 Отак-то нівечать нас годи
375B 0034 В нас попанувати,
398B 0023 Не на жидах, на нас лукавих,
400B 0044 Нехай усіх нас пожирає
402B 0016 До того нас домуштровали
419B 0048 Що нас од каторги спасла!
419B 0049 За нас святая розп'ялась!
420B 0013 Ісаїя... у нас Месія
420B 0021 Непевне робиться у нас!
427B 0034 Що нас од каторги спасла!
427B 0035 За нас, святая, розп'ялась!
427B 0036 Що нас од каторги спасла
427B 0038 За нас, лукавих, розп'ялась!
439B 0005 Та й нас з собою повели
440B 0001 В Єгипті темному і в нас

НАСАДИ-КОРАБЛІ 1

- 433B 0027 Гойдай насади-кораблі!

НАСИЛУ 4

- 304A 0031 Насилу місяць маячить,
346A 0002 Насилу сказала),
378A 0020 Насилу Степана
406A 0046 Насилу я руку

НАСИПАЛИ 1

- 319A 0035 Коли яку насипали,

НАСМІЮТЬСЯ 3

- 319A 0017 Насміються на псалом той,
319A 0019 Насміються.. Тяжко, батьку,
378A 0050 Насміються люди,

НАСМІЯЛАСЯ 2

- 356B 0003 Ти насміялася... Стало жаль
356B 0007 Ти насміялася колись

НАСМІЯЛАСЬ 1

- 356B 0004 Ти насміялась... Стало жаль

НАСМІЯЛИСЬ 3

- 312A 0033 На божее слово вони б
насміялись,
387A 0025 Щоб ми насміялись
387A 0026 Щоб ми з тебе насміялись

НАСТАВ 1

- 373A 0025 І світ настав, а Ярина

НАСТАВЛЯЄ 1

- 374A 0011 Наставляє сина.

НАСТАЛА 1

374A 0045 Наста[ла] осінь, шелестить

НАСТАЛИ 1

347B 0033 Настали тяжкі літа!

НАСТАНЕ 3

366A 0013 Чи настане великий час

367A 0015 Чи настане великий час

418B 0028 Настане гірше, одпочить

НАТАЛЕЮ 2

414A 0033 З Наталею

414A 0035 З Наталею... Чи чуєш ти?

НАТАЛОЧКУ 1

405A 0035 Я шукаю Наталочку

НАТЕ 1

376B 0011 А все одну нате

НАТКНУВСЬ 1

392B 0028 Згадать хоть що-небудь! Та оце й наткну[в]сь

НАТКНУСЬ 1

392B 0025 Згадать хоть що-небудь! та оце й наткнусь

НАТОПИТИ 1

367A 0030 Пустку натопити.

НАТУРА 1

389A 0013 Овеча натура

НАТУРУ 2

353B 0025 Натуру вовчу добре знали)

355B 0005 Натуру вовчу добре знали)

НАУКУ 3

390A 0003 На науку людям

390A 0038 І в науку людям

409A 0045 За науку в ноги,

НАУЧАЙ 1

337B 0025 Научай їх, щоб не вчились

НАУЧАЛА 2

412A 0039 А вона їх научала,

413A 0017 Отак вона научала.

НАУЧАТИ 1

338B 0034 Старого дурня научати

НАУЧЕНЄ 1

390A 0037 В научене людям

НАХОДИТЬ 1

368A 0032 Шука долі, не находить

НАХОДИШ 1

371B 0002 Шукаєш Бога... а находиш

НАХОДЯТЬ 1

391B 0021 Находять труту в животі!

НАЧИНЯЄМ 1

397B 0045 Тюрми начинаєм,

НАЧИТАЛА 1

340B 0006 Моя Пашета начитала,

НАШ 30

302A 0010 Б'ється наш Трясило

317A 0001 Наш завзятий Головатий

317A 0018 Наш завзятий Головатий

332A 0026 Гуляє наш батько Максим

355A 0011 Наш бенкет кровавий,

369A 0004 Сидить собі наш сирота,

377A 0032 Ой Спасе наш чудотворний,

378A 0017 Тату! тату! Це Степан наш!

387A 0030 Великий Боже наш! Нам плакати

321B 0031 І наш Сократ, убогих брат

326B 0007 І наш Сократ, убогих брат

332B 0017 Возобновим наш тихий рай.

332B 0024 Возобновим наш тихий рай.

346B 0028 Наш бідний мучений земляк.

347B 0039 Великий Боже наш.

349B 0019 Святий Київ наш великий,

359B 0024 Неначе наш Дніпро широкий

383B 0036 Та отче наш собі чита,

384B 0038 Та отче наш собі чита,

392B 0038 За піде, за наш край;

392B 0039 За мене піде, за наш край

396B 0021 Перехрестившись, отче наш

401B 0023 Наш праотче... Та цур тобі!

408B 0004 Пророче наш! Моя ти доне!

408B 0014 Пророче наш! Моя ти доню,

408B 0024 Пророче наш! моя ти доне!

408B 0025 Предтече наш! моя ти доне!

414B 0030 О світе наш незаходимий

431B 0033 Що Бог наш цар і цар надія

431B 0034 Що цар наш Бог і цар надія

НАША 14

319A 0001 Наша дума, славослови,

319A 0003 От де, люде, наша слава,

355A 0012 Наша воля і слава.

387A 0031 А наша правда п'яна спить

390A 0008 Смирилася душа наша

390A 0010 Смирилася душа наша,

390A 0028 Тебе, наша слава

390A 0030 Тебе, наша славо

327B 0044 Поки наша доня спить!»

347В 0005 Та на погибель... Наша пані
 347В 0023 Така наша доля!..
 408В 0016 Щоб наша правда не пропала
 408В 0017 Щоб наша слава не пропала
 417В 0020 Цвіт сельний, наша краса!

НАШЕЇ 1

353А 0001 Із нашої України

НАШИЛИ 1

375А 0005 На серце печалі нашили літа.

НАШИМ 4

387А 0020 І нашим батюшкам-царям
 331В 0009 Одним нашим паном можна
 здивувать
 331В 0015 Ляхи нашим завдавали,
 348В 0009 А нашим молодим дівчатам

НАШИХ 2

299А 0002 Чи багато наших?
 398В 0024 На дітях наших препоганих

НАШІ 5

405А 0007 Що, добре наші завдають?
 336В 0029 Наші славні компанійці
 340В 0003 _Нишком: Так от як наші!
 369В 0012 Літа наші молодії
 440В 0009 Мов наші ченчики-ченці)

НАШІЙ 7

320А 0013 Нашій Україні
 313В 0025 На нашій славній Україні
 320В 0040 Село на нашій Україні
 321В 0016 На нашій славній Україні
 324В 0027 На нашій країні.
 329В 0036 І в нашій славній Україні
 346В 0034 О нашій славній старині...

НАШОГО 2

393А 0024 Та нашого злого пана
 394А 0021 І нашого злого пана

НАШОЇ 1

401А 0029 Не верне з-за літа нашої весни!

НАШОМУ 2

347В 0034 У нашому таки селі
 374В 0030 На нашому полі!..

НАШУ 3

361А 0041 Нашу славу. Боже милий
 390А 0029 Тебе, нашу славу
 328В 0017 В нашу Україну,

НАЩО 30

304А 0045 Нащо доля – якби мати!

312А 0036 Нащо зеленіє?
 313А 0028 Нащо зеленіє?
 314А 0012 Нащо зеленіє?
 321А 0018 Нащо ж вас кохав я, нащо
 доглядав
 321А 0018 Нащо ж вас кохав я, нащо
 доглядав
 345А 0015 Та й нащо питати?
 346А 0044 Чого плачуть очі... нащо його
 знать?
 348А 0023 Нащо дала вроду?
 348А 0024 Нащо брови змалювала,
 348А 0028 Нащо мене годувала,
 348А 0029 Нащо доглядала?
 386А 0005 Нащо наймичка сльозами
 386А 0007 Не зна Марко, нащо вона
 393А 0051 Нащо мене па[н?]
 393А 0052 Нащо мене Бог поставив
 395А 0046 Нащо мене Бог поставив
 410А 0027 Нащо мені? (було каже)
 330В 0017 Нащо вже лихо за У.....
 330В 0018 Нащо вже лихо за Уралом
 334В 0004 Нащо, та й нікому їх доставати.
 340В 0017 Нащо тобі жінка
 430В 0007 Нащо та львиця, ваша мати,
 431В 0015 Нащо та львиця, ваша мати,
 431В 0017 Нащо та сука, ваша мати,
 433В 0020 Нащо ти вієш, мій єдиний,
 433В 0021 Нащо несеш ти на крилі
 434В 0018 Нащо ти вієш, господине,
 434В 0019 Нащо на легкому крилі
 435В 0019 Нащо ти вієши? несеш

НЕ 1033

295А 0025 Й сама не зна (бо причинна),
 295А 0026 Сама собі, й сама не зна,
 296А 0002 Щоб то не журилось
 296А 0009 Не умили лице біле
 296А 0012 І не привітає,
 296А 0013 Не розплете чорну косу
 297А 0012 Чи я ж тобі не вродливий,
 297А 0013 Чи не в тебе вдався,
 297А 0014 Чи не люблю тебе щиро,
 297А 0018 Та не смійся надо мною,
 298А 0002 Чи я ж тобі не вродливий,
 298А 0003 Чи не в тебе вдався,
 298А 0004 Чи не люблю тебе щиро,
 298А 0008 Та не смійся надо мною,
 298А 0019 Чужі люди не питають
 298А 0024 Чужі люди не питають
 298А 0029 Чужі люде не питають
 299А 0010 Не медом-ситою,
 299А 0023 Не прокинувсь! Товариші!
 299А 0042 Щось руки не грають.
 300А 0015 Та вже не вернеться!..
 300А 0016 Ніхто її не ратує!
 300А 0018 Не стало кравчини!..

- 301A 0010 Та більше не будем!..
 301A 0012 Повік не забудем!..
 301A 0019 Ніхто єї не ратує!
 302A 0014 Та не повставали
 303A 0014 Там не самотній з нею був би я.
 304A 0003 Не дали, як треба, до щастя
 дожить?
 304A 0004 Не смійтеся, люди,— недобре вам
 буде:
 304A 0006 Зав'яне, загине, серце ж не
 забуде,
 304A 0008 Не пташка, серденько, не голуб
 сизенький,
 304A 0008 Не пташка, серденько, не голуб
 сизенький,
 304A 0009 Не вмис, не знає, куди полинуть,
 304A 0009 Не вмис, не знає, куди полинуть,
 304A 0010 Не зна, чи далеко милий, чи
 близенько,
 304A 0011 Нудить білим світом, не хоче
 заснути.
 304A 0012 Воно б не журилось, воно б
 заспівало,
 304A 0016 Не знала ж Катруся, що таке їй
 буде
 304A 0028 Смерть не за горою... А що буде з
 сином?..
 304A 0029 Бодай того лиха нікому не знать!
 304A 0033 Не мившись, вітер позіхає
 304A 0049 Чорні гори не говорять,
 304A 0054 Щоб не чули люди,
 305A 0001 Не питай їх, мій голубе!
 305A 0014 І не знає за що!
 305A 0016 Люди серця не питають
 305A 0020 Вона любить і не чує
 305A 0032 Не слухала річей моїх
 306A 0014 Та не дала долі!
 306A 0016 Люди серця не питають
 307A 0001 Вона любить і не чує
 307A 0008 Аж коли не плаче
 307A 0015 Не слухала річей моїх
 308A 0008 Та не дала долі!
 308A 0013 Люде серця не питають
 308A 0017 Вона любить і не чує
 309A 0013 Люде серця не побачать
 310A 0003 Вона любить, то й не чує
 311A 0004 Хто його не знає?
 311A 0018 Ой не шуми, луже!»
 312A 0013 В степу на могилі, щоб ніхто не
 бачив,
 312A 0015 Щоб люде не чули, бо то боже
 слово,
 312A 0028 Його на сім світі ніхто не прийма,
 312A 0037 Було б не любила
 312A 0038 Було б не пустила
 312A 0042 А сказати не вміло;
 312A 0043 А нікто не чує...
- 312A 0044 Не співає,— як сирота
 312A 0045 Ніхто не питає
 312A 0046 Мати не спитала,
 313A 0024 Не вернулася додому,
 313A 0025 Не діждала пари
 313A 0031 А сказати не вміло
 313A 0032 Не співає — як сирота
 313A 0033 Ніхто не питає
 313A 0034 Мати не спитала,
 314A 0008 Не вернулася додому,
 314A 0009 Не діждала пари.
 314A 0015 Бо не довго, чорнобріві
 314A 0018 А сказати не вміло
 314A 0019 Не співає чорнобрива
 314A 0020 Не співає,— як сирота
 314A 0021 Мати не спитала,
 314A 0024 Не вік дівовати
 314A 0026 Не хочу я панувати
 314A 0034 Коли не жив чорнобривий
 314A 0037 Мов не своя стала,
 314A 0046 Не вернулася додому,
 314A 0047 Не діждала пари;
 315A 0004 Сказати не вміло
 315A 0005 Не співає — сиротою
 315A 0010 Мати не питає:
 315A 0012 Стара не спитала,
 316A 0004 І не оглянулася.
 316A 0019 Бо не довго, чорнобриві
 317A 0015 Не вернеться козачество
 318A 0014 Верніться!» — «Не вернеться!
 318A 0016 Синє море.— Не вернеться,
 318A 0020 Не вернеться сподівані,
 318A 0021 Не вернеться воля.
 318A 0022 Не вернеться запорожці,
 318A 0023 Не встануть гетьмани,
 318A 0024 Не покрийть Україну
 318A 0029 А ніхто не бачить...
 318A 0032 Та не дуже, бо все гине
 318A 0033 Слава не поляже;
 318A 0034 Не поляже, а розкаже,
 319A 0002 Не вмере, не загине;
 319A 0002 Не вмере, не загине;
 319A 0012 Кебети не маю:
 319A 0015 Не потурай, може скажеш,
 319A 0028 Ой не шуми, луже!
 319A 0029 Не втну більше. А ти, батьку,
 321A 0017 Поки попи не засиплють
 321A 0026 Поки, поки... не засиплють
 322A 0027 Кому не завдають
 323A 0018 Не жартую, давай гроші!
 323A 0040 Бодай не дивиться, бодай не
 казати.
 323A 0040 Бодай не дивиться, бодай не
 казати.
 324A 0010 Нехай не вадить, як не чує
 324A 0010 Нехай не вадить, як не чує

- 324A 0014 Не спиняй, нехай співа, аби
неголосно
- 324A 0018 Добре погуляєм! правду співа, як
не бреше
- 324A 0019 а люди й зовуть волохом не знаю,
за що
- 324A 0023 Брехня; співай, яку знаєш, а то й
дзвона не діждемо,
- 324A 0033 Далєбі, дав би карбованець, якби
був не пропив
- 324A 0035 До грошей я не дуже ласий, цур
їм, аби була ласка
- 324A 0045 Не встане Богун загатить
- 324A 0046 Широ, як діти, не журились,
- 324A 0048 Що вже ніколи не вставать
- 324A 0049 Щоб не побачили злі люди
- 325A 0001 Щоб не забували ляха проклинать
- 325A 0024 Прізвище?» – «Не маю!»
- 325A 0032 Чом ти не в Вільшаній!
- 326A 0002 Як смерть люта, не минають
- 326A 0004 Не мати, дитина
- 326A 0025 Помилую! Не видадуть
- 326A 0033 Та не дуже, бо ще, може,
- 326A 0034 Не кончили кари».
- 326A 0035 Не кончили!!! Пийте, бийте!
- 326A 0045 Не бреші, проклятий!
- 327A 0009 А не то свяченим...»
- 327A 0014 Вам не треба, один піду»
- 327A 0031 Не питайся, бабусенько
- 327A 0037 Нема його, не приїде
- 327A 0050 Щоб не сердить Залізняка
- 328A 0019 Де чує трупи; не ховали,
- 328A 0026 Хочеться напиться; чом вітер не
віс
- 330A 0030 Бо щоб не почули
- 330A 0034 Бо щоб не почули
- 331A 0002 Польська не згінєла
- 331A 0014 Не жартуєм, давай гроші!
- 332A 0006 Не згадуйте, панебрати...
- 332A 0007 Бо щоб не почули
- 332A 0009 Не спиняй, нехай собі співає, аби
неголосно
- 332A 0010 А мудро співає, коли не
послухаєш, все іншу
- 332A 0016 Добре погуляєм! правду старий
співа, як не
- 332A 0018 А люди й зовуть волохом, і сам не
знаю, за що
- 332A 0024 дзвона не діждемо, поснемо
- 333A 0015 Як діти, широко, не журились
- 333A 0016 Що вже їм завтра не вставать
- 333A 0017 Щоб не побачили, бач, люди
- 334A 0009 Дочку його, чи не знавав?
- 334A 0018 Чом я не сторукий?!
- 335A 0001 Зовуть, я не знаю?
- 335A 0010 І це не так.– Стривай лишень...
- 335A 0014 Найдеш долю... А не найдеш...
- 335A 0023 Не було нічого
- 336A 0023 Ляхи ще не вбили?
- 336A 0024 Ні, не вбили,– каже батько
- 337A 0006 Я не старець, пане!
- 337A 0018 Як смерть люта, не вважають
- 337A 0021 Не осталося у Лисянці
- 338A 0006 Хіба ти не знаєш?»
- 338A 0012 Я, Лейбо, не вмію
- 339A 0001 Чи не признав? Признавайся ж,
- 339A 0004 Нічого не знаю.
- 339A 0006 Не знаєш? Як знаєш,
- 339A 0022 Гризучи трупи; Не ховали,
- 340A 0005 Щоб ніхто не бачив,
- 341A 0011 Як діти, широко; не журились,
- 341A 0020 То нікого й кинуть... ніхто не
згадає
- 342A 0001 Щоб з козаком не стояла...
- 342A 0039 Та ба, вже не грати!
- 342A 0049 Чи чували, чи не чули?..
- 342A 0054 Був і батько, та не стало,
- 343A 0002 Та й не молододою,
- 343A 0011 А Мар'яна не до пана
- 343A 0013 Не до пана товстого,
- 343A 0024 І сама не знаю».
- 343A 0028 Поки не загину.
- 343A 0031 Розійшлися, не взялися,
- 344A 0002 Бо, сліпі, не знають,
- 344A 0003 Бо не бачать, що є брови,
- 344A 0018 Умру – не почую...
- 344A 0019 Не почую...»
- 344A 0025 Та не по їх стало...
- 344A 0027 І мати не знала,
- 344A 0031 Нічого не знає».
- 344A 0033 Та не все вгадала:
- 344A 0037 Не знала, як треба на сім світі
жити,
- 344A 0039 З Петром не рознять – уміла
любить.
- 344A 0041 Бо сліпі, не бачать карих оченят,
- 345A 0003 Бодай на сім світі ніколи не знать
- 345A 0005 Серце не заснуло – я вас не забуду;
- 345A 0005 Серце не заснуло – я вас не забуду;
- 345A 0007 Буду вам співати, поки не загину...
- 345A 0008 Тойді, мої любі, як мене не стане,
- 345A 0014 Не питали, чого плаче,
- 345A 0026 А мати не знала.
- 345A 0029 Чи не пристріт? Сяде шити
- 345A 0030 Не те вишивас;
- 345A 0037 Потім бачить, що не жарти,
- 346A 0010 Навік не заснула?
- 346A 0015 Тепер мати не заплаче,
- 346A 0016 Та й не заспіває;
- 346A 0026 Пече, а не сяє.
- 346A 0029 Воно не зна, що Мар'яна
- 346A 0032 Щоб не почуть знову
- 346A 0035 Воно не зна, що як зайде

- 346A 0043 Не знала Мар'яна, чого серце
мліє,
347A 0008 Сама не зна, чого плаче;
347A 0010 Та не вмiє розказати
347A 0015 Мов зроду не чула.
347A 0023 Нічого не бачить.
347A 0025 Та не за старого,
347A 0031 Долі не шукає.
347A 0032 Не шукає, не блукає
347A 0032 Не шукає, не блукає
347A 0039 Та долі не має.
347A 0043 Нічого не схоче.
347A 0045 Та не сиротою,
348A 0002 Не вмреш, будеш панувати,
348A 0012 Не пускає її мати
348A 0027 Долі дати не хочеш!
348A 0030 Поки лиха я не знала,
348A 0031 Чом не заховала?
348A 0032 Не слухала стара мати,
348A 0039 І світу не бачить.
348A 0046 Не про Гриця – про Петруся
348A 0052 Не чуть, нема, не гукає,
348A 0052 Не чуть, нема, не гукає,
349A 0001 Не кличе: «Мар'яно!
349A 0004 Нема Петра, не чуть Петра...
349A 0012 Не співає чорнобрива,
349A 0017 Утоми не чує;
349A 0047 Не вінчалися
349A 0048 Розійшлися, не взялися
350A 0011 То нікого й кинуть, ніхто не
згадає,
350A 0012 Не скаже хоть на сміх: «Нехай
почиває
351A 0013 Я Ганнусі не боюся!»
351A 0028 Не зачервоніє
351A 0032 Поки лихо не спіткало,
351A 0036 Аж поки не підтопталась,
351A 0037 З лихом не спіткалась
354A 0004 Що не дав ти запорожцям
354A 0009 Не злякає! – і сховались
355A 0003 Не кишені трусить,
355A 0004 Не дукати лічить.
355A 0010 Ми не маєм ваги!
360A 0003 Не плакали б діти, мати не
журилась
360A 0003 Не плакали б діти, мати не
журилась
360A 0023 Бо хрищені не прийняли
360A 0024 Бо хрищені не приймають
360A 0025 Не дай, Боже, у багатого
360A 0026 Не дай, Боже в багатого
362A 0027 Не допомгло, з ледве живим
362A 0031 Та не вблагав – поховали
363A 0026 У самому серці, може, й Бог не
бачить
364A 0003 Та ніхто не розважає, ніхто не
питає
364A 0003 Та ніхто не розважає, ніхто не
питає
364A 0032 Не вгадали, що вилетить
365A 0012 Не на месть, на муки
365A 0014 Щоб не втекла тая птаха
366A 0017 Не на месть і муки
366A 0019 Вони поснули, не почують,
366A 0024 Слова не почують
367A 0018 Не на месть і муки
367A 0029 Не літають з того світа
367A 0035 Ніхто не зна мого раю,
368A 0001 І сама не знаєш,
368A 0009 Дивлюсь і не бачу...
368A 0024 І він не знав...» Зоре моя,
368A 0032 Шука долі, не находить
368A 0045 Ні, не покидає.
369A 0007 Хоч і не шукайте.
369A 0023 А я й не бачу! А ідіть
369A 0034 Та другій не любив, не любив.
369A 0034 Та другій не любив, не любив.
369A 0048 Чи так, чи не так,
370A 0010 Ні, вже не те, підтопталась
370A 0015 Ні, вже не до ладу,
370A 0026 Ще й не лазив...» «То я не син,
370A 0026 Ще й не лазив...» «То я не син,
370A 0027 Я не син ваш, тату?...»
370A 0028 Та ні, не син; стривай лишень.
370A 0043 Як ти скажеш?» «Я не знаю,
370A 0046 А воно не тєє...
370A 0053 Чи не на ораному сіють
371A 0008 Бо хто не вмiє заробить,
371A 0009 То той не вмiтиме й пожить.
371A 0018 А не заробиш, поживеш
371A 0022 Не такого, як у Братстві,
371A 0027 А не по-чернечій
371A 0036 Не їсться, не п'ється, і серце не
б'ється,
371A 0036 Не їсться, не п'ється, і серце не
б'ється,
371A 0036 Не їсться, не п'ється, і серце не
б'ється,
371A 0037 І очі не бачать, не чуть голови,
371A 0037 І очі не бачать, не чуть голови,
371A 0042 Нічого не хоче! чи не занедужав?
371A 0042 Нічого не хоче! чи не занедужав?
371A 0045 Нібито й не бачить. «Чи жать, чи
не жать,
371A 0045 Нібито й не бачить. «Чи жать, чи
не жать,
372A 0004 Хіба ти не бачиш,
372A 0007 Та й зо мною не говорить.
372A 0017 Я не брат тобі, Ярино!
372A 0021 І ти мене не згадаєш,
372A 0025 Я не сестра! Хто ж я така?
372A 0032 Хіба ти не знаєш,
372A 0035 Ні, Ярино, я не умру,
372A 0039 Вже не братом, з Запорожжя,

- 372A 0043 Ще й жартує!..» «Не жартую,
372A 0045 Не жартую...» «То це й справді
372A 0049 Хіба й справді я не сестра?...»
373A 0002 Чом же я не знала?
373A 0003 Була б тебе не любила
373A 0004 І не цілувала.
373A 0007 Ти не брат мій! ти не брат мій!
373A 0007 Ти не брат мій! ти не брат мій!
373A 0021 Не зчулися, як і смеркло.
374A 0015 В табор не ховатись.
374A 0022 Не барися, мій синочку,
374A 0040 Не вирнула; похилилась,
375A 0042 Не снилося. Вернулася.
375A 0048 Та не святих вже благати
376A 0018 Часом не спіткали...»
376A 0023 Не малий рік. А Степана
377A 0021 Синє море не втопило,
377A 0035 Не допусти впасти
377A 0039 І світа божого не бачать, не
знають,
377A 0039 І світа божого не бачать, не
знають,
377A 0052 Уже не третьому полі.
378A 0012 І не дослухала, упала.
378A 0043 Ні, не тр[е]ба, мій таточку,
378A 0044 Не треба, Ярино!
379A 0005 Ні, Ярино, Бог не кине,
379A 0008 Я там не загину,
379A 0014 Коли не хоч братись,
379A 0019 Не йди, серце, Степаночку,
379A 0020 Не кидай нас знову.
379A 0021 Не покинеш?...» «Ні, Ярино...»
380A 0017 Що очей не маю,
380A 0019 Не бачу й не знаю.
380A 0019 Не бачу й не знаю.
381A 0002 Не здивуйте, люди.
381A 0004 І знову не буде.
381A 0006 Не рветься, не плаче
381A 0006 Не рветься, не плаче
381A 0008 І очі не бачать
381A 0015 Я не бачу щасливої:
381A 0018 Але де, не знаю.
381A 0019 Скрізь неправда, де не гляну,
381A 0025 Отаке-то! не здивуйте,
381A 0028 Я світа не бачу.
381A 0044 І сама не знає.
381A 0045 Бо не було того дива,
383A 0010 Ми пташки-душі, а не люди
383A 0018 Відер не побила?...
383A 0021 Я й не знала, що я тяжко
383A 0026 Ще й не говорила
385A 0019 Ні, не ховай
385A 0020 Я не одна, єсть у мене
385A 0021 Я не буду й знати
385A 0030 Як умремо?» «Й сама не знаю
386A 0001 Ні ти нас не знаєш
386A 0002 І ти нас не знаєш
386A 0006 Не зна Марко, за що вона
386A 0007 Не зна Марко, нащо вона
386A 0035 Що, ще Марко не приїхав?
387A 0021 Догматами не просвіщенні
387A 0022 Святим хрестом не просвіщенні
388A 0004 І не бачить, і не чує
388A 0004 І не бачить, і не чує
388A 0005 І не бачить, і не знає
388A 0005 І не бачить, і не знає
388A 0007 Німець. Я не знаю
388A 0009 Німець. Ми не знаєм.
388A 0010 Не чваньтесь: з їх деруть ремінь
388A 0011 Не чваньтесь: з вас деруть ремінь
388A 0026 Ох, якби те сталося, щоб ви не
вертались,
388A 0028 І сонце б не гріло смердячого
гною
389A 0007 Не осталося; і здається
389A 0029 Од рук неси[тих]. Не хотять
389A 0030 Од рук лукавих. Не хотять
389A 0031 Од рук неситих. Не хотять
390A 0006 Не молим [чужих богів?]
390A 0007 Не молимося чужим богам
390A 0019 Жити, не ділити
390A 0021 Пожити, не ділити
390A 0023 Пожити, не ділити
391A 0002 Чужим богам не молимося
391A 0011 І твій труд не всує
391A 0013 Познати, не ділити?
391A 0023 Познати, не ділити
391A 0025 Пожити, не ділити?
391A 0034 І сліду не кинуть
391A 0036 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
391A 0036 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
392A 0001 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
392A 0001 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
392A 0010 Я не знаю.
392A 0012 Я не знаю Бога
392A 0017 Я не знаю ні Бога, нічого
393A 0002 Із рук не спускають
393A 0003 Й очей не спускають
393A 0004 Очей не спускають
393A 0013 А я й не казала,
393A 0016 Моя мати, я не знаю,
393A 0027 Убили – не вбили
394A 0011 Моя мати, я не знаю,
394A 0024 Убили не вбили
394A 0045 Очей не спускають.
395A 0001 А я й не казала,
395A 0004 Моя мати... я не знаю
395A 0020 Убили не вбили
395A 0041 Я не з[наю?]
396A 0012 Не моїми слізюньками
396A 0013 Не моїми слізюньками-кров'ю
396A 0038 Й не зуздріла, як зуспілись
396A 0039 Й не зуздріла, як зуспіли
396A 0041 Сестри! Сестри! Не лоскочіть,

- 396A 0044 Поки в вершу не сховали
 396A 0045 Поки гаїром не відкрили
 397A 0005 Нехай не сміється
 397A 0008 Не моїми слізьми-кров'ю
 397A 0031 Сестри! Сестри! не лоскочіть,
 397A 0035 Поки в вершу не сховали
 397A 0040 Нехай не сміється
 397A 0043 Не моїми слізьми-кров'ю
 398A 0014 Сестри! Сестри! Не лоскочіть,
 398A 0024 Хрестіться... і не кваптесь
 398A 0031 Сам Бог не допоможе.
 399A 0004 Тільки не з панами.
 399A 0006 Обідрані, троха не голі
 399A 0023 А то без мене не зуміють
 399A 0030 Не йде прокляте бісеня
 400A 0014 Та то бредня. Я не дітей
 400A 0015 Та тепер уже не треба
 400A 0039 І лікарі не допустили
 401A 0006 Моліться і не кваптесь
 401A 0025 Смирись перед Богом, людей не
 займай,
 401A 0027 І дбай домовину, а слави не дбай,
 401A 0028 Бо вона не спинить віку молодого,
 401A 0029 Не верне з-за літа нашої весни!
 401A 0033 Обідрані, трохи не голі,
 403A 0004 І молода не придалася,
 403A 0008 Піду, без мене не зуміють
 403A 0010 Не йди, небого, будь ти з нами,
 403A 0021 Де не піду, усе за мною.
 403A 0023 Не плач, небого, не журись:
 403A 0023 Не плач, небого, не журись:
 403A 0029 Вона ж не спала, не журилась,
 403A 0029 Вона ж не спала, не журилась,
 403A 0035 Чом не спиться багатому
 403A 0037 Чом не спиться убогому
 404A 0008 І гадки не мають.
 404A 0009 Убогого й не згадують,
 404A 0011 Не спиться старому ні в полі, ні в
 хаті,
 404A 0017 Чому не ляжеш, не спочинеш?
 404A 0017 Чому не ляжеш, не спочинеш?
 404A 0021 Як не проспишся...
 404A 0022 Не просплюсь!
 404A 0023 Уже ніколи не просплюсь,
 404A 0039 Не йде погане бісеня!
 405A 0008 Ото-то й то, а ти не знаєш!
 405A 0023 І вже ніколи не просплюся.
 405A 0024 Бо я вже й Бога не боюся
 405A 0025 І не соромлюся людей.
 405A 0027 Найти де-небудь... Ти не знаєш,
 406A 0004 Не вступив і в хату,
 406A 0013 Трохи була не втопилась,
 406A 0020 Щоб люде не знали.
 407A 0008 Щоб не знати було, що стрига.
 407A 0022 Не скигли, бо ти всіх побудиш!
 407A 0041 Щоб мене не виганяли
 408A 0011 Чи це не гріх, по-вашому?
- 408A 0028 Далєбі не знаю,
 408A 0033 Ні, не слухай, я не дітей
 408A 0033 Ні, не слухай, я не дітей
 408A 0035 А тепер уже не треба
 408A 0041 Ти не бачив мого сина?..
 408A 0050 Не донесеш, утопиш десь!
 409A 0013 А суду не буде,
 409A 0021 Не пила й не їла...
 409A 0021 Не пила й не їла...
 410A 0015 І сусіди не цурались,
 410A 0020 І плати не брала.
 410A 0026 Й шага не оставить.
 410A 0037 І ворожить не просили
 410A 0042 Ніхто не минає.
 411A 0015 Уже чого з ним не робили?
 411A 0016 Та ба... Не буде вже грішити.
 411A 0024 Та лікарі не допустили,
 411A 0025 Прогнали, трохи ще й не били,
 411A 0029 Що панові не помогла!
 411A 0038 Рай, і я не знаю,
 411A 0047 Не вмирає... І лікарі
 411A 0048 Нічого не вдіють!..
 412A 0014 Не треба! Не треба!
 412A 0014 Не треба! Не треба!
 412A 0016 Чи ти не забула?
 413A 0007 Щоб з панами не кохались!..
 413A 0039 Та не знали, де ділася
 414A 0007 Хрестіться і не кваптесь
 414A 0019 Я вже ніколи не просплюсь,
 414A 0020 Бо я вже й Бога не боюся
 414A 0021 Я вже ніколи не просплюся,
 414A 0022 Бо я вже й Бога не боюся
 414A 0023 Ірод!... Я не знала,
 414A 0025 Ірод!... І не снилось,
 414A 0036 Ні, не спушу
 312В 0001 Бодай те літо не верталось
 313В 0018 Малого сліду не покину
 313В 0022 Малого сліду не покину
 313В 0024 Малого сліду не покину
 313В 0028 А ти не слухала, пішла
 314В 0010 Ти спиш, мов дома, і не жаль
 314В 0020 Ти спиш, мов дома, і не жаль
 315В 0004 Не сон-трава перед світом
 315В 0014 А мати й спати не лягала,
 315В 0030 Не сон-трава перед світом
 315В 0041 А мати й спати не лягала,
 316В 0007 Було не йти, не кидати
 316В 0007 Було не йти, не кидати
 316В 0009 Чуже поле не топтати,
 317В 0012 Стоїть село, не виросло
 317В 0016 Не заглядай, не вигляне
 317В 0016 Не заглядай, не вигляне
 317В 0028 Стоїть село, не виросло,
 318В 0001 Заглядає... не вигляне
 318В 0013 Стоїть село, не виросло
 318В 0015 Заглядає, не вигляне
 318В 0027 Що не в Україні буду жить

- 318В 0028 Що не в Україні поховають
318В 0029 Ні на кого не вважає
318В 0030 Не кричи й не проси
318В 0030 Не кричи й не проси
318В 0033 Не мине й царя
318В 0034 Й хреста ніхто не поставить
319В 0001 Ні на кого не вважає
319В 0002 Не кричи й не проси
319В 0002 Не кричи й не проси
319В 0004 І нікого не вважає
319В 0005 Й ні на кого не вважає
320В 0016 А про людей не розкажуй,
321В 0008 Щоб і не знали, де шукати
321В 0012 На смітник викинь – не огудять,
321В 0018 Не знаю, де вони взялись.
321В 0033 Сократ і в сні не пускає.
321В 0034 А батько й мати не пускали,
321В 0036 Не знатимеш, як і живуть
321В 0041 Коли б знала, що не вміє
321В 0045 Не на те намалювала,
322В 0007 Та не даєш жити.
322В 0037 Не плач, мамо, не розчісуй
322В 0037 Не плач, мамо, не розчісуй
322В 0043 Виростає, та не буде
322В 0051 Не стало бідної княгині
323В 0002 І думас – тебе не стало
323В 0009 А Бог? ні, не знає, бо то було б
диво,
323В 0010 Щоб чуть все те, бачить і не
покарать
323В 0013 Ох рад би я вірить, та серце не
хоче
323В 0025 Може, й батька не бачила,
324В 0002 Я не знаю, поплакала,
324В 0006 Тільки хазяїн ще не впав,
324В 0008 Та й ту допив, але не пада.
324В 0013 Убий – і Бог не покарає.
324В 0014 Ні, не прокинулася, спить.
324В 0018 Не чуть нічого – зайнялись
324В 0022 Пани в саду й не ворушились.
324В 0026 Да не тляться лихі люде
324В 0029 І сліду не стало,
324В 0049 Не стало радості у Бога
325В 0011 Коли нічого не любить.
325В 0033 Ще не поставили хреста».
325В 0039 А про людей не розкажуй,
326В 0001 Щоб і не знали, де шукати.
326В 0008 Сократ і в сні не пускає
326В 0027 І щастя не миле!
326В 0029 Не тією стала
326В 0036 А тату не вчила...
326В 0045 Не плач, мамо, не розчісуй
326В 0045 Не плач, мамо, не розчісуй
327В 0005 Не стало бідної княгині,
327В 0010 А Бог?.. ні, не знає, бо то було б
диво
327В 0011 Щоб чуть те, і бачить і не
покарать
327В 0014 Ох рад би я вірить, та серце не
хоче.
327В 0023 Чи не полюбила?
327В 0027 Тим і не весела.
327В 0028 З п'яним батьком не бачилась
327В 0051 Я не знаю, поплакала,
328В 0004 Тільки хазяїн ще не впав,
328В 0009 Не чуть нічого.
328В 0013 Пани в саду й не ворушились,
328В 0016 Щоб не лізли такі гади
328В 0019 І сліду не стало.
328В 0041 Не стало радості у Бога
330В 0032 Не
331В 0001 Не доганяв би прилуцький
331В 0004 І не звелів бусурменин
331В 0005 Та не звелів бусурменин
333В 0036 Та смерть барилася, не йшла,
334В 0009 Вони не знають, може, й не чули!
334В 0009 Вони не знають, може, й не чули!
335В 0016 Бодай ті діти не росли
335В 0017 Бодай ті діти не росли.
335В 0018 То гриз помалу б... Так не ті
336В 0031 Не дивися, Катерино,
337В 0007 А не третє линуть
337В 0010 Не дають мені в неволі
337В 0012 Бо я було трохи не голе,
337В 0025 Научай їх, щоб не вчились
337В 0034 Не лає нікого
337В 0035 І не любить – опріч грошей
338В 0009 Неначе люде не жили
338В 0024 Не малодушіє в неволі
338В 0028 Не виллюється, не покинуть
338В 0028 Не виллюється, не покинуть
338В 0042 І не клену долі.
338В 0044 Не дай, Боже, в чужім краю
338В 0047 Та нічогісінко не вдіє,
339В 0014 Ні, вона дівонька не та!
339В 0015 Ні, дівонька вона не та!
339В 0021 Що, ярина ще не зійшла?
339В 0025 Відколи, дядьку, а не чули,
339В 0031 Не та ловись! Журнал «Реву»!
340В 0004 Не чув, як на світі живу.
340В 0010 Та не такими, як у нас...
340В 0024 А там і ладу не дамо.
341В 0004 То все б таки воно не так...
341В 0005 То все б таки не так воно...
341В 0006 Коли не дам ладу
341В 0007 Коли не дам ради
341В 0008 Не дам і з торбою ходить!»
341В 0009 Не дам же й з торбою ходить!»
341В 0032 Було не до того
341В 0036 Ні, дівонька вона не та.
341В 0047 Мій друже милий. Не впусти
342В 0003 Все напиши, не одпусти,
342В 0004 Не вибачай мені нічого.

- 342В 0009 А не таким, як усюди.
 342В 0016 Пропав і я. Та не в шинку,
 342В 0020 І не побачить.
 342В 0033 Таки й досі не згадаю
 342В 0041 Не пилися.
 343В 0005 Убогій не до того
 343В 0008 Тії сили не вбили
 343В 0026 Так й досі ще не знаю
 344В 0003 Було б не родиться
 344В 0007 Не треба б писати;
 344В 0010 Не такеє...
 344В 0037 Я вбив його. Не записуй,
 344В 0038 Не розкажуй, сину!
 345В 0015 Долю за те, щоб не спала
 345В 0019 Як же його і не клясти,
 345В 0020 І поезії не буде,
 345В 0021 І не буде солі,
 345В 0027 Чи не вдам я знову
 345В 0031 Як кривди не стане.
 345В 0034 Ні, не до ладу, не до складу,
 345В 0034 Ні, не до ладу, не до складу,
 345В 0040 Старому віри не поймають,
 346В 0003 Коли не вміє шанувати
 346В 0005 Не вміє правдоньки сказати.
 346В 0009 А ми не будемо читати
 346В 0013 А не вийдеш в люди.
 346В 0019 Чи не вдам я знову
 346В 0023 Долю за те, щоб не спала
 346В 0033 Поки не смеркне, розмовляли.
 346В 0038 Дурний не зробить чоловік.
 346В 0041 І ні на кого не жалкую...
 347В 0022 Не повинні знати без волі
 347В 0026 Не пускають... У москалі!
 347В 0027 І туди не голять!!
 347В 0038 Вона... Не нам тебе судить,
 347В 0041 Не довелося і надивитись.
 347В 0048 Не довелося тільки пити.
 347В 0051 Не довелося вкупі жити,
 348В 0007 Мене, звичайно, не пізнали),
 348В 0010 В селі проходу не дають.
 348В 0019 Не бачив зроду на землі,
 348В 0046 А різав так... і сам не знаю,
 349В 0010 Щоб не нудить світом,
 349В 0031 Нудьги тії не осталося
 349В 0036 Не святим молитись,
 349В 0051 Хоч бачили, та не пізнали
 350В 0009 Не йди, кажуть, сиди в хаті,
 350В 0021 Коли не в наймах де застряли
 350В 0022 Або не хилите в шинку
 350В 0032 Та й тих уже не стало.
 351В 0007 Та не дрюкуйте...
 352В 0023 Не русалка... Версавія,
 352В 0035 Що цар... не злато-серебро
 352В 0036 А цар, щоб Гурій і не знав,
 352В 0042 А як же прості? я не знаю...
 352В 0043 І раю вам цього не знати
 352В 0044 Та ні у кого й не питають,
 352В 0045 Щоб не завадило, буває!..
 353В 0018 Не допомогло нічого.
 353В 0039 Того ми не знаєм...
 353В 0041 І, і не познаю!
 353В 0044 Не ворушив сала,
 353В 0046 Зубів не осталося!..
 354В 0006 Не із Литви йде князь сподіваний
 354В 0018 Не знаєш, на яку ступити,
 354В 0020 Не буде там добра ніколи,
 354В 0024 Тільки не треба їх учити
 354В 0026 Не навчиш ти, тебе самого
 354В 0034 Без тебе сонця не узрю
 354В 0047 Нічого з ворогом не вдіє.
 355В 0016 Ми цього не знаєм.
 355В 0018 І, і не познаю!
 355В 0020 Не ворушив сала,
 355В 0022 Зубів не осталося!..
 355В 0027 Та щоб люди не ходили
 355В 0028 Мого сина не збудили.
 356В 0012 Не жаль на злого, кругом його
 356В 0034 Не жаль мені, ей-богу
 358В 0004 Щоб ніхто і не б[ачив?].
 358В 0005 Щоб ніхто і не побачив...
 358В 0013 Що не осталося правдивим,
 359В 0010 Не плач, голубко, подивись
 359В 0011 Не плач, голубочко, дивись
 360В 0026 І не сказав нікому
 360В 0032 Ой не шуми, луже!
 360В 0034 Світ божий не милий.
 361В 0018 Пок[и] туман не за[стеле]
 361В 0019 Пок[и] туман н[е] застеле
 361В 0030 І знову тьма, і не знаєш,
 362В 0025 Щоб не займав моїх діток
 362В 0032 Та не пусти димом
 363В 0005 Не для людей і не для слави
 363В 0005 Не для людей і не для слави
 363В 0023 Тяжко жити, не любить
 364В 0007 Та не окрали
 364В 0008 Та не окрадали
 365В 0018 Не п'ються меди
 365В 0020 Ой не п'ється горілочка
 365В 0021 Не будете, вражі ляхи
 365В 0039 Не сто та й не двісті,
 365В 0039 Не сто та й не двісті,
 366В 0004 Тільки то й не затопили,
 366В 0017 Не спалили. Отам Швачка
 366В 0018 Не спалено. Отам Швачка
 366В 0030 Не виходить дівчинонька
 366В 0031 Не виходить дівчинонька...
 367В 0010 А [?] не можна без цього
 367В 0014 Мене не стане, не йди ти в люде
 367В 0014 Мене не стане, не йди ти в люде
 367В 0015 Гай зелененький питає не буде
 367В 0025 Не вирветися на волю
 367В 0030 Щоб не знали батько, мати,
 367В 0032 Зв'язалась я, не знали
 367В 0033 Зв'язалась я, не знали

- 368В 0026 Що не даєш мені в світі
368В 0027 Що не даєш мені й досі
369В 0015 Не ходять по воду.
369В 0017 По воду не ходять.
369В 0025 Нехай люди не здивують
370В 0019 Не пустилися пожарище
370В 0020 Пожарище не пустили
371В 0007 Не лізе в голову нічого
371В 0011 Хоч слова доброго! Не чуть
371В 0027 Ні, того мені не шкода
373В 0007 А я бе[з] цього не улежу.
373В 0019 І гадки не має
374В 0006 Й справді не читаєш
374В 0007 Справді не читаєш?
374В 0010 Хоч як хочеш цілуй собі, а читать не хочу.
374В 0011 Хоч як хочеш цілуй собі, а я таки не читатиму!
374В 0012 Не так, як в бурсі!.. Помелом!
374В 0013 Не так, як в бурсі!.. Помелом!
374В 0014 Щоб духу в хаті не було!
374В 0025 А не продамся нікому
374В 0027 Не найшлася доля
374В 0029 Щоб не було свobodного
374В 0031 А не продам себе людям
374В 0033 Доля не спіткалась...
374В 0035 Щоб не було свobodного
374В 0039 Не до ладу буде
374В 0040 Не буду я чужі воли
375В 0019 Не марне була!
376В 0009 І не турбуйсь, брате!
376В 0012 Оцю одну не покритку,
376В 0025 А лановий і не шукає!
376В 0026 Мов і не бачить! Не новий!
376В 0026 Мов і не бачить! Не новий!
376В 0034 Ніхто не ратує!
377В 0023 Та й нікому й не сказала,
377В 0025 Не пізнали! – й не бачили,
377В 0025 Не пізнали! – й не бачили,
377В 0031 Ресторантові! Не бачили
377В 0039 То й не жаль було б сіроми.
378В 0001 Та не найшли, не дознались,
378В 0001 Та не найшли, не дознались,
378В 0009 Прибігли люде, не рятують
378В 0010 Прибігли хлопці, не рятують
378В 0025 Не дав серця молодого
378В 0034 Не радовать, і не корить
378В 0034 Не радовать, і не корить
378В 0039 Не дай мені згинуть
379В 0019 І самі не знаєм!
379В 0030 Дарма що Бог, що ми не стоїм
380В 0010 Що ще й не лазить
380В 0011 Воно ще й не лазить
380В 0029 Не вийде нічого,
380В 0033 Не матиме мати
380В 0037 Нічого не знають,
380В 0038 І не знають, як ті діти
380В 0040 Бо матері там не мають,
381В 0004 Ніколи не мати!
381В 0005 Вже хати не мати!
381В 0006 І сама не знаю,
381В 0007 І не знатиму, чого я
381В 0009 І сама не знаю,
381В 0012 І заспіває... хоч не вміє
381В 0017 Не раз такому любо стане,
381В 0018 Не раз барвінком зацвіте
381В 0028 Бо в світі пари не найшов)
381В 0033 Бо, бачте, пари не найшов)
382В 0013 Та чарки в руки не дають
382В 0018 Та чарки в руки не дають
382В 0022 Мені, щоб знали ви, не жаль
382В 0030 Мені здається, що не я
382В 0035 Що сам не знатиме, де діти[сь]
382В 0038 Щоб він не плакав, не журився,
382В 0038 Щоб він не плакав, не журився,
383В 0006 І вже не сходились ніколи
383В 0022 Не пишні[?], думаю, слова
383В 0027 Не знаю, як тобі й сказати.
384В 0001 І там не треба. Так, нізачо,
384В 0004 Г[оспо]дь не дав.
384В 0011 Не допомгло – таки засхла,
384В 0024 Не мудрі, думаю, слова!
384В 0029 Не знаю, як тобі й сказати,
385В 0003 І там не треба, так, нізачо,
385В 0007 Та талану Господь не дав!
385В 0027 І брата й не брата
385В 0029 Брата – і не брата
387В 0010 Та не вийшов в люде!
387В 0011 Лучше б було б не родити
387В 0026 І нам дивитись не дають
387В 0032 І нам дивитись не дають
388В 0002 І нам дивитись не дають
388В 0008 І нам дивитись не дають
388В 0028 Очей не зводячи, згадала
388В 0036 Ходім, не пастимеш ягнят.
388В 0045 Та ми не знаємо, що буде.
389В 0002 Та нам не скаже. Якби знала
389В 0006 Ні, не дала б! А втім, не знаю,
389В 0006 Ні, не дала б! А втім, не знаю,
389В 0022 Уже й... Та се ще не втече,
389В 0032 Щоб одурить їй не дала
389В 0034 Молитва їй не допомгла!
389В 0039 Та що ж робить? Не стало сили,
389В 0043 Вони ж не вернуться! Як хоч,
389В 0045 Не Бог судитиме, а люде.
389В 0049 Ти ще не знаєш, неповинний,
390В 0003 І згинуть, віку не дожить!
390В 0009 А більш нічого не даси...
390В 0014 Любов нечистая... не раєм,
390В 0016 По грішній крові!.. і не знає,
390В 0017 Сама не знає, що робить.
390В 0024 Молитва не спасе мене!
390В 0028 Отак і вас не продала!..
390В 0036 То не любов, то пекло буде,

- 390В 0042 Не помогла святая сила!
 390В 0046 Не спала три дні і три ночі.
 390В 0048 Уже й не молиться вночі,
 391В 0001 Сама не знала, що робить!
 391В 0012 Ой не мине господня кара!
 391В 0035 І не скажу вам, люде злий,
 392В 0005 А ми не знаєм, що твориться
 392В 0006 Бо ми не знаєм, що твориться
 392В 0027 Богу не молившись!.. раз мені
 приснилось...
 392В 0030 Богу не молившись!.. От мені
 приснилось...
 393В 0025 На стан твій гнучий не дивлюсь
 394В 0002 Не приятні тії благаш?
 394В 0007 Уже не приятні благаш?
 394В 0013 Ще з неба, серце, не зійшла
 394В 0016 Ще з неба, серце, не зійшла
 395В 0028 Та таки й добре!.. Не на мир
 396В 0037 Трохи не голі, і хлоп'ята
 397В 0006 Уже й не буде. Ти сама,
 397В 0009 Ні, не вечерять, а ридать,
 397В 0023 Гниє в неволі! І не знаєш
 397В 0042 Чи не за те, що й ми тепер,
 398В 0001 Ми не розпинаєм,
 398В 0017 Неначе злодія... Не знаю,
 398В 0023 Не на жидах, на нас лукавих,
 398В 0027 Ми і не бачим, бо земні
 399В 0033 Трохи не голіі, не в ряд
 399В 0033 Трохи не голіі, не в ряд
 399В 0041 Уже й не буде!.. І сама,
 399В 0051 Гниє в неволі. І не знаєш,
 399В 0054 Дитину мати. Не знайшла
 400В 0017 Не поклоніться.
 401В 0016 Ми не спочиваєм.
 401В 0032 Дивилась довго. Не осталося
 402В 0032 І ти не глянуло на них
 403В 0010 Ти не марніла, ти сіяла!
 403В 0011 Не помарніла в чужині
 403В 0024 Не [покидай мене?]
 403В 0027 Не покидай мене, учи
 403В 0028 Не покидай мене. Вночі,
 403В 0031 Не кидай марне, положи
 404В 0002 Не помарніла в чужині
 404В 0012 Не покидай мене, учи,
 404В 0015 Не кинь мене. А положи
 404В 0021 Ти не марніла, ти сіяла
 406В 0010 Втомилася; не спочивать
 406В 0012 Втомилася; не спочивать
 406В 0016 Втомилася; не спочивать
 406В 0019 Втомилася; не спочивать
 406В 0037 Поки не чути ланового
 407В 0003 Не бурлакує, а жонатий
 407В 0004 Не одинокий, а жонатий
 408В 0016 Щоб наша правда не пропала
 408В 0017 Щоб наша слава не пропала
 409В 0007 Ліванову, а не лукаву
 409В 0009 Ліванова, а не лукава
 409В 0031 І не верстовії,
 409В 0033 Простеляться, і не найдуть
 409В 0035 Простеляться, і не найдуть
 409В 0037 Простеляться, і не найдуть
 411В 0003 Ізгнись і сліду не покинуть
 411В 0026 Аж ось, не в самім Назареті
 411В 0033 Зотни, поки не піросло
 411В 0034 І не дадуть доцарювать
 411В 0035 Не датимуть і царювать
 413В 0002 Щоб Іроди не ворушились.
 413В 0003 Та більш нічого не давай.
 413В 0017 А він і оком не мигне
 413В 0021 Хіба... Ще ж смерть не за
 плечима.
 413В 0029 За струг, сердега, не береться.
 414В 0020 Ніхто не зрів краси такої,
 414В 0025 Щоб сонце, бачте, не палило),
 415В 0014 Твоє грядущє, не зри,
 415В 0019 Ще не підпалював Єгова,
 415В 0040 І не кричало й не пручалось,
 415В 0040 І не кричало й не пручалось,
 416В 0029 Сама ж не їла й не пила
 416В 0029 Сама ж не їла й не пила
 416В 0037 Во Іудеї не було!
 417В 0018 Марніють марне.– Ти не та,
 417В 0019 Не та тепер, Маріє, стала,
 417В 0033 Не од Сіона благодать,
 417В 0036 Ти не подав їй, грішній, руку
 417В 0040 Не вас мені, сердешних, жаль,
 418В 0002 Не бачите перед собою
 418В 0015 На брак окрадений. Не чуть,
 418В 0024 Тепер не жди, тєсляр убогий
 418В 0029 У бур'яні, не то під тиним
 418В 0031 Спочити сісти не дадуть.
 419В 0025 І каже, поти не умру
 419В 0026 Поки Мєсію не узрю!
 419В 0033 До Віфлієма не близенько.
 419В 0040 Ніхто не бачив і не чув
 419В 0040 Ніхто не бачив і не чув
 420В 0028 Нагріли вже, та не купали,
 421В 0001 Марія навіть не ховалась,
 421В 0016 І, не спочивши, донєсла
 422В 0033 Садочок тихий! І не знать,
 423В 0003 Марія трохи не втопилась
 423В 0007 Без матері, і ми б не знали
 423В 0038 Сама письма вона не знала)
 424В 0010 Аж поки, поки не дійшла
 424В 0027 А Йосипа твого не стало,
 424В 0032 Не твердис, душеубогі
 424В 0033 Катам на муку не дались,
 426В 0013 Не боронив їй, не спиняв
 426В 0013 Не боронив їй, не спиняв
 426В 0024 Ніхто не узреть! О доле!
 426В 0027 Ніхто не узреть! Зляя ж доля
 426В 0042 І не втомилася. Виглядав
 426В 0043 І не втомилася. Вигляда
 427В 0009 Пречистій їй не дав ти руку

427В 0015 Не бачите перед собою
 430В 0032 В тюрму глибоку, щоб не чуть
 430В 0038 А левичища того не знають,
 431В 0020 Не стане знаку на землі!
 431В 0028 І не сховається. Всюди
 431В 0035 Вдову і сирот. Ні, не те!
 431В 0036 Не ветхес, не древне слово
 431В 0036 Не ветхес, не древне слово
 433В 0034 Широкий Дніпре, не малий!
 434В 0001 У море слъоз не посилала,
 434В 0002 Бо море слъози не приспить!
 434В 0009 Журби-туги не рознесло.
 434В 0014 Або не грій і не світи...
 434В 0014 Або не грій і не світи...
 434В 0025 В Путивлю на валу не рано
 434В 0028 Туги-журби не розвело.
 436В 0025 Не оране, не сіяне,
 436В 0025 Не оране, не сіяне,
 437В 0007 Не сіянім, не оранім!
 437В 0007 Не сіянім, не оранім!
 437В 0014 Чорна земля не орана
 439В 0001 Не снівся навет ім, убогим
 439В 0007 І крихти хліба не взяли
 439В 0012 Ні, я не ляжу спочивати
 440В 0027 Не їсть, не п'є і не кричить
 440В 0027 Не їсть, не п'є і не кричить
 440В 0027 Не їсть, не п'є і не кричить
 440В 0030 Поки не втне на караул
 440В 0031 І Самуїла не згадає.
 440В 0039 Трохи не вбив, не розтопав,
 440В 0039 Трохи не вбив, не розтопав,
 441В 0024 Ви ж люди, люди, не собаки!
 441В 0025 Ви ж таки люди, не собаки!
 442В 0002 І гадоньки собі не масм,
 442В 0003 Гниєм собі, себе не бачим.
 442В 0006 І гадоньки собі не масм,
 442В 0007 Гниєм, самі себе не бачим.
 442В 0010 І гадоньки собі не масм,
 442В 0011 Гниєм, самі себе не бачим.
 442В 0016 І раю божого не зріла
 442В 0026 І раю божого не зріла
 442В 0030 А ти буцім не добачаєш
 443В 0009 Ой не йдімо, моя любо
 443В 0010 Ой не йдімо, не ходімо
 443В 0010 Ой не йдімо, не ходімо

НЕБА 11

304А 0030 Край неба синього палає,
 346А 0027 Стоїть собі серед неба,
 375А 0014 І сонечко серед неба
 339В 0008 Чи, може, вже з неба
 394В 0013 Ще з неба, серце, не зійшла
 394В 0016 Ще з неба, серце, не зійшла
 397В 0030 Як Бога з неба виглядять,
 403В 0034 Ти, чадо неба молодес
 433В 0025 Чи мало ж неба і землі
 442В 0020 Та ждала з неба жениха

442В 0029 Та ждала з неба жениха

НЕБЕСНИЙ 1

366А 0008 Небесний царю!..

НЕБІ 7

368А 0029 На небі співати.
 411А 0037 І на землі і на небі
 349В 0018 Мов на небі висить
 349В 0025 У Києві, мов на небі...
 394В 0012 Молися й ти, бо ще на небі,
 394В 0015 Молися й ти, бо ще на небі,
 417В 0004 На небі ясно зайнялась.

НЕБО 11

312А 0020 Аж небо високе широкими б'є;
 312А 0025 І знову на небо, бо на землі горе,
 321А 0008 Небо, сонце криє,
 351А 0027 Та й задріма, – поки небо
 333В 0040 Тільки на небо подивився
 337В 0031 І як небо голубії
 351В 0005 З очима ясними, як небо...
 361В 0034 І небо невмите, і заспані зорі
 361В 0035 І небо невмите, і заспані хвилі
 442В 0018 І на небо хвалу творителю несло,
 442В 0027 І виростало, і на небо

НЕБОГА 12

389В 0035 Вона, небога, полюбила
 390В 0043 В село небога привезла
 400В 0011 Из Сіракуз й моя небога
 406В 0033 І усміхнулася небога
 406В 0038 Та й усміхнулася небога,
 407В 0006 Та й усміхнулася небога.
 407В 0018 Та й усміхнулася небога:
 407В 0022 І усміхнулася небога.
 413В 0006 Убога до снаги, небога!
 415В 0035 А йдучи, козеня небога,
 418В 0039 Та плачучи небога шиє
 425В 0037 Рідня була. Отож небога

НЕБОГО 7

403А 0010 Не йди, небого, будь ти з нами,
 403А 0023 Не плач, небого, не журись:
 380В 0002 А ти осталася, небого!
 424В 0030 Талан твій латаний, небого.
 442В 0019 А ти, небого, спала, спала
 442В 0028 А ти, небого, спала, спала
 443В 0005 Ходім, небого, спочивать]

НЕБОГУ 1

420В 0003 Та й їх побачили, небогу,

НЕБОЖАТА 1

331В 0033 Умивались небожата

НЕБОЖЕ 4

- 371A 0010 А ти як думасш, небоже?
 339В 0016 Хоть от ще що, небоже
 339В 0017 Хоть кажутъ от ще що, небоже:
 340В 0025 Сідай лиш та пиши, небоже,

НЕБОЗІ 4

- 325А 0034 Тяжко їй, небозі,
 328А 0008 Оксані небозі,
 362А 0019 Ой біда мені, небозі
 423В 0013 Та й висохли, а їй, небозі,

НЕБОРАК 1

- 402А 0023 Оженився неборак!

НЕБУ 2

- 361А 0008 Та по всьому небу орду розпусти
 361А 0011 Та по всьому небу орду розпусти

НЕВБОГА 1

- 385В 0006 Так так що краля! І невбога,

НЕВДЯКИ 1

- 418В 0008 Людською кровію. Невдяки.

НЕВЕЛИКИХ 1

- 339А 0029 Невеликих взяв на плечі

НЕВЕЛИЧКЕ 1

- 427В 0041 І невеличке козеня

НЕВЕЛИЧКИХ 1

- 430В 0011 І з невеличких вас зубаті

НЕВЕСЕЛА 1

- 323В 0024 Тим і невесела.

НЕВЕСЕЛАЯ 1

- 368В 0013 Невеселая виходила

НЕВЕСЕЛИЙ 2

- 333А 0023 Чого ж смутний, невеселий
 341А 0016 Чого ж смутний, невеселий

НЕВЕСЕЛІ 1

- 418В 0033 Повінчані та невеселі,

НЕВЕСЕЛО 1

- 322В 0009 Невесело і їй, єдиній

НЕВЖЕ 1

- 349А 0005 Невже ж то покинув

НЕВИДИМИМ 2

- 359В 0027 Невидимим огнем пекли
 359В 0028 Огнем невидимим пекли

НЕВИДУЩИМИ 1

- 378А 0029 Невидющими очима,

НЕВИННУ 2

- 389А 0023 І кров невинну про[ливать]
 389А 0024 І кров невинну розливать

НЕВИРУ 1

- 353А 0005 Катуй невіру бусурмана

НЕВІСТКА 2

- 316В 0004 А невістка над горою
 316В 0015 А невістка над горою

НЕВІСТКАМИ 1

- 348В 0033 А невістками хлопці грались

НЕВЛАД 1

- 360А 0019 Усі невлад, усіх назад,

НЕВМИТЕ 2

- 361В 0034 І небо невмите, і заспані зорі
 361В 0035 І небо невмите, і заспані хвили

НЕВМИТЕЄ 1

- 420В 0008 Дитя невмитеє. А рано

НЕВОЛІ 33

- 324А 0043 Гаснуть в неволі, розковать
 333А 0014 В неволі гаснуть, розковать
 354А 0002 Із турецької неволі
 377А 0043 І згадав сирота Степан в неволі
 379А 0032 В турецький неволі».
 387А 0028 І мене з неволі в степу виглядай
 316В 0006 В неволі канають
 337В 0010 Не дають мені в неволі
 337В 0023 Як канаю я в неволі,
 338В 0003 Як канаю я в неволі,
 338В 0024 Не малодушіє в неволі
 338В 0045 Загинути в неволі.
 339В 0003 В неволі, в каторзі каратись,
 346В 0026 В неволі злій, зострів я діда.
 357В 0008 Та ще й в неволі, степ і море
 357В 0033 А я, зоренько, в неволі
 372В 0020 Та в неволі жити
 372В 0026 Отойді згадай в неволі
 372В 0037 Та в неволі жити
 382В 0003 І на престолі і в неволі,
 382В 0007 І на престолі і в неволі,
 383В 0015 В далекій каторжній неволі
 384В 0022 В далекій каторжній неволі
 386В 0006 Сльози висушить в неволі?
 386В 0038 Книжечку в неволі
 386В 0041 В далекій неволі!
 387В 0002 Кайдани в неволі!
 387В 0003 В неволі кайдани!
 397В 0023 Гниє в неволі! І не знаєш

399В 0051 Гниє в неволі. І не знаєш,
403В 0012 В далекій неволі.
403В 0015 В далекій неволі.
436В 0023 В землю руськую з неволі

НЕВОЛЮ 4

377А 0036 В турецькую землю, в тяжкую
неволю.
391А 0007 Во тьму і в неволю
338В 0017 Гайда в кошари! Гайда в неволю!»
437В 0017 Тугу-журбу та ту неволю

НЕВОЛЬНИКА 1

378А 0010 І про невольника співав.

НЕВОЛЬНИКАМ 1

412В 0034 Невольникам святу руку,

НЕВОЛЬНИКИ 1

365А 0026 І забули невольники,

НЕВОЛЬНИКОВА 1

316В 0021 Дивлюсь – невольникова мати

НЕВОЛЬНИЧІ 2

409В 0015 Одпочинуть невольничі
409В 0016 І спочинуть невольничі

НЕВОЛЬНИЧІЙ 3

429В 0014 В душі невольничій. Амінь
429В 0015 В душі невольничій малій
429В 0031 В душі невольничій малій,

НЕВОЮ 5

361А 0035 Витать над Невою.
361А 0038 Витать над Невою.
442В 0005 Понад Невою ідучи.
442В 0009 Понад Невою ідучи.
442В 0013 Понад Невою ідучи

НЕВСИПУЩА 1

362А 0029 Чи нудьга то невиспуща

НЕВСИПУЩЕ 3

401А 0018 Безталання невиспуще
322В 0019 Тяжке горе невиспуще
326В 0026 Тяжке горе невиспуще!

НЕГАСИМИЙ 1

415В 0009 Огонь той лютий негасимий

НЕГОЛОСНО 4

324А 0014 Не спиняй, нехай співа, аби
неголосно
324А 0017 кобзар співа неголосно
332А 0009 Не спиняй, нехай собі співає, аби
неголосно

332А 0015 і гайдамаки. Кобзар співа з
повагою і неголосно

НЕГРІШНИЙ 1

389В 0038 Душі негрішній, молодій!

НЕДАВНС 1

358В 0011 Коли б недавно нагадав

НЕДАЛЕКО 1

420В 0001 А недалеко повз дороги

НЕДІЛЕНЬКА 1

338В 0019 Отут неділенька святая.

НЕДІЛЕНЬКУ 2

336В 0019 У неділеньку рано-ранесенько
355В 0029 У неділеньку рано та раненько

НЕДІЛЮ 10

341А 0021 У неділю на вигоні
369А 0010 Так коло полудня в неділю,
376А 0039 У неділю, мов сироти,
376А 0045 У неділю вранці-рано
410А 0023 Або свічку в неділю
346В 0030 Один другому. У неділю
348В 0014 Якраз у клечальну неділю
365В 0022 Ходім, брати, у неділю
379В 0002 А вранці в неділю
388В 0011 А у неділю й повинчали

НЕДОБИТАЯ 1

426В 0037 І недобитая за сином

НЕДОБИТИХ 1

323В 0039 Людей недобитих

НЕДОБИТОК 1

343В 0001 Недобиток, старий варнак

НЕДОБРАЯ 1

375В 0018 Стала слава недобрая

НЕДОБРЕ 1

304А 0004 Не смійтеся, люди,– недобре вам
буде:

НЕДОВГИЙ 1

410А 0031 Вік недовгий доживала...

НЕДОВГО 2

322В 0045 Виростає та недовго
391В 0039 Петра недовго мордували

НЕДОЛАДУ 1

347В 0053 Дарма... минуло... недоладу

НЕДОЛЕНЬКУ 4

312A 0041 Воно чуло недоленьку,
313A 0030 Воно чуло недоленьку,
314A 0017 Воно чуло недоленьку,
315A 0003 Чуло серце недоленьку,

НЕДОЛЕЮ 1

401A 0020 Поєднає з недолею,

НЕДОЛЮ 5

347A 0005 Зостріла недолю;
379A 0030 Про свою недолю.
312В 0016 Свою тяжку, гірку недолю
312В 0017 Свою тяжку, свою недолю,
425В 0027 Недолю тяжкую твою!

НЕДОЛЮДАМ 1

360A 0001 Та допоможуть недолюдам

НЕДОЛЮДОК 1

380В 0030 Або вийде недолюдок,

НЕДОЛЯ 4

299A 0040 Спіткала недоля.
311A 0014 Недоля жартує
336A 0009 Куда гне недоля
394В 0017 Твоя і доля і недоля

НЕДОМУДРА 1

380A 0044 Про Богдана недомудра,

НЕДОРІКИ 1

384A 0016 Дзус вам, недоріки!

НЕДОТИКА 1

384A 0017 Оце яка недотика

НЕДОХРЕСТИВСЯ 1

333В 0039 Почув чернець, недохрестився,

НЕДУГАМИ 1

400A 0034 З недугами і болячками

НЕДУЖНЯ 1

419В 0016 До коржиків недужня мати.

НЕЖИВА 3

332A 0004 Ляхи пропали... Нежива
360В 0035 А сама мов нежива
360В 0036 Сама ж неначе нежива

НЕЖИВИЙ 1

371A 0038 Неначе немає, ніби неживий,

НЕЖИВОЮ 1

414A 0040 Неживою. Чи ти бачив?

НЕЗАБАРОМ 4

342В 0031 Незабаром сто літ мине,
343В 0024 Незабаром сто літ мине,
358В 0022 Собі в покої... Незабаром
358В 0027 Собі в покої... Незабаром

НЕЗАХОДИМИЙ 1

414В 0030 О світе наш незаходимий

НЕЗАХОЛОНУВШИЙ 1

371В 0012 Незахолонувший той труп

НЕЗГІРШЕ 1

398В 0041 У те незгірше врем'я оно,

НЕЗДУЖА 2

324В 0036 Почорніли. Нездужа князь,
328В 0022 Почорніли, нездужа князь

НЕЗДУЖАЄ 3

374A 0048 Дочка нездужає Ярина,
402В 0026 Поки нездужає сатрап
402В 0027 Поки нездужає капрал

НЕЗДУЖАЄШ 1

372A 0011 Може, справді, нездужаєш?

НЕЗДУЖАЮ 2

386A 0031 Нездужаю
386A 0032 Зледащіла, нездужаю

НЕЗЛЕЄ 2

400A 0024 І злеє й незлеє
410A 0008 Злеє і незлеє.

НЕЗЛИМ 1

392A 0014 Незлим тихим словом

НЕЗЛОБНИЙ 1

425В 0022 А я незлобний воспою

НЕЗЛОБНИХ 1

430В 0013 Незлобних праведних дітей!

НЕЗНАЄМИЙ 1

401A 0024 Така моя рада, незнаємий брате,

НЕЗНАЄМИМ 1

414В 0034 В яким незнаємім вертепі

НЕЗРИМИМ 1

387В 0007 Незримим писані пером

НЕЗРИМІЇ 1

387В 0006 Мої незримії скрижалі,

НЕЗРИМО 3

- 365A 0005 Незримо сіяла
 431B 0024 Уб'є незримо! і правдиво
 435B 0022 Незримо плаче Ярославна

НЕЗРЯЧИМ 1

- 366A 0038 Очам незрячим.– Поборюсь!

НЕЗРЯЧІ 1

- 409B 0021 Незрячі прозрять, а кривії,

НЕЗЧУЛАСЬ 1

- 398A 0012 І незчулась, як зуспілись

НЕІЗРЕЧЕННАЯ 2

- 428B 0032 Неізреченная. Месію
 428B 0034 Неізреченная. Месію

НЕЇ 19

- 328A 0029 Подивіться, ви за неї
 346A 0028 Мов сміється з неї.
 349A 0025 Глянула на неї:
 375A 0032 Старий батько коло неї,
 376A 0031 Старий батько коло неї
 412A 0013 І на неї... Та й закричав:
 412A 0036 До неї ходити,
 413A 0032 До неї ходили.
 323B 0032 До неї в покої,
 327B 0033 До неї в покої,
 330B 0016 За неї душу погублю
 345B 0022 Як то кажуть, а без неї
 347B 0008 А в неї паничі були,
 347B 0040 На неї
 353B 0040 І він грівся коло неї
 355B 0017 І він грівся коло неї
 377B 0037 У Сибір несе за неї...
 390B 0006 За неї рад ти умирати
 390B 0008 За неї рай свій молодий!

НЕКРИТУ 1

- 363A 0017 Може, вернеться в некриту

НЕКРУТИ 1

- 443B 0002 А хлопців в некрути забрали

НЕЛОЖНИМИ 1

- 404B 0013 Учи неложними устами

НЕЛУКАВИЙ 3

- 402B 0040 Мій друже щирий, нелукавий!
 403B 0002 Мій друже щирий, нелукавий!
 403B 0003 Мій друже щирий, нелукавий!

НЕЛУКАВО 1

- 442B 0022 Та щирим серцем, нелукаво,

НЕМА 54

- 297A 0011 І нема де дітись
 298A 0001 І нема, де дітись
 299A 0006 Нема чого ждати!
 305A 0035 Та нема де прихилиться
 307A 0017 Та нема де прихилиться
 311A 0013 Нема йому в світі хати,
 312A 0026 Бо на їй, широкій, куточка нема
 323A 0023 Коли нема щастя, коли нема долі
 323A 0023 Коли нема щастя, коли нема долі
 323A 0042 Вдарили об землю... нема,
 327A 0037 Нема його, не приїде
 330A 0031 Нема місця волі
 330A 0035 Нема місця волі
 331A 0022 Об землю вдарили... нема
 340A 0025 Коли нема долі, нема талану!
 340A 0025 Коли нема долі, нема талану!
 341A 0005 Нема кращої за тебе!
 341A 0019 Коли нема долі, нема талану,
 341A 0019 Коли нема долі, нема талану,
 342A 0030 Справи нема, справи.
 348A 0052 Не чуть, нема, не гукає,
 349A 0004 Нема Петра, не чуть Петра...
 364A 0016 Й нема кому розкувати
 364A 0017 Нема кому розкувати
 365A 0009 Нема кому розкувати
 367A 0011 Нема
 372A 0027 Що тут робить?.. Батька нема,
 391A 0003 Нема добро творящого
 396A 0033 А Йвана десь нема дома
 396A 0034 Пана Яна нема дома
 403A 0020 І мені нема де дітись.
 403A 0024 У нас дітей нема й заводу...
 405A 0002 Та нема де діти.
 405A 0029 Була колись, тепер нема,
 323B 0015 Жидів нема, хліби зійшли
 327B 0016 Жидів нема, хліби зійшли,
 329B 0005 Коли нема чого любить!
 349B 0049 Нема, минулося, пропало...
 354B 0019 А де нема, як кажуть, волі,
 365B 0013 А то нема, сиротою
 370B 0029 Нема з ким душу поєднать.
 371B 0009 Нема з ким душу поєднать,
 371B 0015 Та нема кому в світі
 395B 0033 Нема до кого прихилитись
 397B 0003 Свого єдиного. Нема.
 399B 0040 Свого єдиного. Нема!
 406B 0039 Прокинулась – нема нічого.
 407B 0007 Прокинулась – нема нічого.
 407B 0017 Прокинулась – нема нічого!
 407B 0023 Прокинулась; нема нічого
 407B 0025 Прокинулась – нема нічого
 413B 0019 Ані хатиночки нема!
 441B 0026 А то... а то нема нічого
 441B 0027 А то нема тепер нічого

НЕМАЄ 23

- 335A 0003 Прізвища немає!
 366A 0010 Немає, з ким взятись
 367A 0012 Немає з ким взятись
 368A 0033 Немає, немає!
 368A 0033 Немає, немає!
 371A 0038 Неначе немає, ніби неживий,
 376A 0024 Немає, немає.
 376A 0024 Немає, немає.
 403A 0013 Немає...
 405A 0032 Аж і там немає.
 406A 0022 Аж огню немає,
 408A 0020 Отже в нас немає!
 319B 0020 Кажу, де ділась, що немає?
 319B 0028 Таки сосіду... що немає
 365B 0004 Дружини немає.
 370B 0007 Немає з ким холодного
 370B 0008 Немає з ким ости[г]лого
 376B 0024 Узввши глечик, та й немає,
 386B 0040 Н[емає?]
 386B 0042 Немає слов, немає сльоз
 386B 0042 Немає слов, немає сльоз
 397B 0005 Твого єдиного немає,
 440B 0013 У їх немає. І просили

НЕМАЛЕ 1

- 322B 0020 І щастя немале,

НЕМАЛІ 1

- 399B 0018 Немалі жертви. І благала

НЕМИЛИЙ 1

- 305A 0004 Тому світ немилий!

НЕМОВЛЯЩИМИ 2

- 385B 0035 Немо[в]лящими устами
 386B 0025 Немовлящими устами

НЕМОЛОЧЕНЄС 1

- 371A 0001 І немолоченєс віють.

НЕМОЩЕН 1

- 392B 0037 Я стар був, немощен. Послав

НЕМОЩНУ 1

- 381A 0031 І немощну мою думу

НЕМУДРІ 1

- 391A 0009 Умудрітєся, немудрі:

НЕМУДРУЮ 1

- 422B 0015 А їй немудрую хустину,

НЕНАПОЄННОЮ 1

- 409B 0024 Ненапоєнною

НЕНАЧЕ 58

- 295A 0007 Неначе човен в синім морю
 304A 0040 Діди неначе, суходолі
 369A 0022 Неначе вкопаний, стоїть».
 371A 0038 Неначе немає, ніби неживий,
 401A 0045 Неначе п'яна, з приданок
 405A 0041 Та й остриг, неначе хлопця,
 409A 0022 Неначе смерть з циганами
 412A 0011 Пан неначе прокинувся,
 319B 0021 Неначе ззага запекла
 320B 0003 Неначе ззага запекла
 320B 0004 Неначе згага запекла
 320B 0024 Неначе
 320B 0028 Неначе в раї – темнім гаї
 320B 0041 Неначе писанка село
 321B 0003 Неначе диво, а кругом
 321B 0013 Неначе мухи опадуть,
 322B 0036 А дочці неначе сниться
 323B 0048 Неначе в поле виступають,
 324B 0017 Неначе крик – а потім знову
 327B 0048 Неначе в поле отхожають,
 328B 0008 Неначе гвалт. А потім знову
 330B 0004 Неначе з хмари виступають,
 330B 0009 Неначе старець торбинки.
 332B 0003 Н[еначе?]
 333B 0016 У келії, неначе в Січі,
 338B 0009 Неначе люде не жили
 346B 0029 Неначе діти, ми зраділи
 348B 0049 Неначе той різник,
 350B 0013 Неначе хлопчик в льолі білій
 350B 0014 Неначе ляля в льолі білій
 354B 0002 За городом, неначе хмара,
 359B 0015 Попадали неначе в воду
 359B 0016 А я, неначе навісна,
 359B 0018 А я, неначе навісна,
 359B 0024 Неначе наш Дніпро широкий
 360B 0036 Сама ж неначе нежива
 361B 0027 А туман, неначе ворог
 370B 0012 І –] неначе люди сп[л]яють
 370B 0013 Неначе люди тії сп[л]яють
 373B 0004 Неначе писар, розважаю
 380B 0008 Неначе
 380B 0009 Неначе прокази
 383B 0038 Неначе коси. У черниці,
 384B 0040 Неначе коси. У черниці,
 390B 0012 Неначе лютая змія,
 393B 0015 І жаль мені неначе стане
 395B 0006 Неначе діти всі сміються
 395B 0009 Неначе заклятий, дивлюся
 396B 0002 Неначе й досі, сивий дід
 396B 0005 Неначе й досі сивий дід
 398B 0017 Неначе злодія... Не знаю,
 401B 0003 Неначе громом пронеслась
 413B 0013 Неначе на свою дитину,
 414B 0003 Неначе вкопана, під гаєм,
 414B 0026 Неначе бриликом, своєю,
 415B 0041 Неначе тєє кошеня,

416В 0021 Неначе злякане дитя,
420В 0019 Неначе той огонь погас,

НЕНАЧУ 1

416В 0005 Неначу люблю, єдину,

НЕНЕ 1

321А 0020 Привітай же, моя нене

НЕНЬКО 2

300А 0020 Ненько моя, ненько!

300А 0020 Ненько моя, ненько!

НЕОРАНЕ 1

436В 0017 Неоране, несіяне,

НЕПЕВНЕ 1

420В 0021 Непевне робиться у нас!

НЕПЕВНИЙ 1

343В 0049 Отакий-то був непевний

НЕПЕВНОГО 3

365А 0004 Непевого, тліла іскра,

351В 0039 Непевого лиха -

418В 0018 Чогось непевого. Маріє!

НЕПОВИННА 1

427В 0037 І, пресвятая, неповинна,

НЕПОВИННИЙ 1

389В 0049 Ти ще не знаєш, неповинний,

НЕПОРОЧНОЮ 3

390В 0033 І непорочною... такою,

403В 0007 Ти непорочною сіяла!

404В 0001 Ти непорочною сіяла!

НЕПРАВДА 2

381А 0019 Скрізь неправда, де не гляну,

391В 0032 Неправда ваша, я зробив!

НЕПРАВДИ 1

390А 0002 На отмщеніє неправди,

НЕПРАВДОЮ 2

391А 0006 Неправдою? Твої люде

401А 0013 Над неправдою людською,

НЕПРАВЕДНИМ 1

389В 0047 Своім неправедним судом!

НЕПРАВЕДНО 1

389А 0022 Людей неправедно карать

НЕПРАВЕДНОГО 1

412В 0018 Мене, неправедного. Нині

НЕПРОЩЕННИЙ 1

411А 0041 А тим часом непростенний

НЕРІДНА 1

413А 0040 Їх нерідна мати.

НЕРІДНОГО 1

377А 0045 Нерідного батька старого,

НЕРОЗУМНИМ 1

338В 0006 Нерозумним дітям.

НЕРОЗУМНИХ 2

321А 0021 Твоїх діток нерозумних

321А 0022 Моїх діток нерозумних

НЕРОЗУМНІЇ 1

400В 0014 О нерозумнії, сліпії!

НЕРОНА 1

397В 0037 Із бронзи литого Нерона,

НЕРОНА-КЕСАРЯ 1

397В 0038 Нерона-кесаря несуть

НЕРОНОМ 1

398В 0042 Як той мерзенний Рим з Нероном

НЕРУКОТВОРНИЙ 1

391А 0038 І твій світ нерукотворний

НЕСАМОВИТИЙ 1

376В 0031 Аж там їх пан несамовитий

НЕСАМОВИТУ 2

358В 0017 Списать би вже несамовиту

358В 0018 Давно б списать несамовиту

НЕСЕ 10

320А 0032 А внук косу несе в росу,

342А 0012 Несе ноженята...

349А 0023 Несе своє горе.

408А 0049 Несе у Київ мишенят.

377В 0036 І несе кайдани,

377В 0037 У Сибір несе за неї...

417В 0027 Несе з торбиною на плечах

422В 0014 Несе малому медяник,

427В 0045 Несе йому медяничок

440В 0006 Аж ось... лихий царів несе

НЕСЕШ 2

433В 0021 Нащо несеш ти на крилі

435В 0019 Нащо ти вієши? несеш

НЕСИТАЯ 1

390А 0032 Неситая Вавілоня

НЕСИТЕЄ 1

430B 0019 Живим неситеє взяли

НЕСИТИЙ 3

347B 0049 Проклятий пан старий неситий
 352B 0027 Давид похожає... і дума неситий
 360B 0012 І, роде лютий і неситий!

НЕСИТИМ 3

432B 0010 Тим неситим царям
 432B 0014 Тим неситим царям
 432B 0025 Тим неситим очам

НЕСИТИХ 3

366A 0031 Неситих кровію.– Отак
 389A 0029 Од рук неси[тих]. Не хотять
 389A 0031 Од рук неситих. Не хотять

НЕСИТИ 1

389A 0014 Ви – розбойники неситі

НЕСИТІІ 4

391A 0030 Неситіі очі
 387B 0029 Вони ж, неситіі, пузаті,
 387B 0038 Пани ж неситіі, пузаті,
 388B 0006 Пани ж неситіі, пузаті,

НЕСИТОГО 1

391A 0029 Неситого очі

НЕСІЯНЕ 1

436B 0017 Неоране, несіяне,

НЕСКВЕРНИМИ 1

404B 0032 Учи нескверними устами

НЕСЛА 6

421B 0010 На ту ослицю, що несла
 421B 0014 І матір з сином і несла,
 421B 0020 Хоча грузинськую, несла
 421B 0024 А ти несла живого Бога,
 427B 0026 Що наймичка його несла
 427B 0028 Що наймичка його несла

НЕСЛИ 1

355B 0035 Несли сина перед пани

НЕСЛО 1

442B 0018 І на небо хвалу творителю несло,

НЕСМІЛИМ 1

321B 0027 Та сам несмілим наливає

НЕСПОДІВАНО 1

347A 0004 Несподівано Мар'яна

НЕСУ 1

351B 0018 Ледве, ледве несую ноги!

НЕСУТЬ 3

336B 0034 Несуть пани осаули
 393B 0032 Несуть усе, усе з собою.
 397B 0038 Нерона-кесаря несуть

НЕСУЧИ 1

421B 0015 І, несучи їх, годувала

НЕХАЙ 75

299A 0017 Боже, нехай пропадає
 299A 0022 Нехай ворон будить:
 300A 0005 Нехай буде отакечки,
 301A 0002 Нехай собі бенкетують
 302A 0002 Нехай собі бенкетують
 302A 0024 Нехай він лютує, поки сам загине
 303A 0008 Нехай усміхнеться душа на чужбині,
 303A 0019 Нехай же лютує, поки сам загине
 304A 0021 Нехай судять люди – на те божа воля,
 305A 0019 Нехай собі злії люди
 306A 0019 Нехай собі злії люди
 308A 0016 Нехай собі злії люде
 310A 0002 Нехай собі тії люде
 312A 0035 Нехай понад морем, сказали б, гуля!
 312A 0039 Кого любить: нехай в'яне
 313A 0037 Нехай попи заспівають,
 315A 0015 Нехай попи заспівають,
 316A 0018 Кого любить... Нехай в'яне
 319A 0046 Нехай я заплачу,
 319A 0047 Нехай свою Україну
 319A 0049 Нехай ще раз послухаю,
 320A 0003 Нехай ще раз усміхнеться
 323A 0012 Коли жива, нехай, Боже,
 324A 0010 Нехай не вадить, як не чує
 324A 0014 Не спиняй, нехай співа, аби неголосно
 331A 0011 Якби жива, нехай Боже
 332A 0009 Не спиняй, нехай собі співає, аби неголосно
 335A 0006 У ресстер. Нехай буде...
 335A 0007 Нехай буде Голий,
 336A 0007 Мій соколе. Нехай ляхи
 344A 0017 Нехай вкупі заховають...
 347A 0028 Нехай старий бурлакує,
 348A 0037 Нехай переплаче!»
 350A 0012 Не скаже хоть на сміх: «Нехай почиває
 355A 0015 «Нехай казиться»,– й сховались
 361A 0003 Нехай, каже,
 361A 0004 Як ягнята: нехай, каже,
 369A 0018 Нехай по світу поблукає
 374A 0016 Нехай тебе Бог заступить!»

375A 0008 Нехай буде так, як буде
 377A 0015 Нехай вам, товариство, Бог
 допомагає!»
 380A 0032 Нехай йому Бог допоможе,
 388A 0006 Нехай скаже
 388A 0008 Нехай скаже
 396A 0014 Нехай гуля
 396A 0015 Нехай в Дніпрі погуляє
 397A 0005 Нехай не сміється
 397A 0007 Нехай п'є-уп'ється
 397A 0010 Нехай в Дніпрі погуляє
 397A 0040 Нехай не сміється
 397A 0042 Нехай п'є, уп'ється
 397A 0045 Нехай в Дніпрі погуляє
 398A 0032 Нехай пани згнушаються,
 337В 0029 Нехай собі у куточку
 337В 0038 Нехай собі плаче...
 342В 0005 Нехай будуть люде знати,
 346В 0002 Нехай стара собака гине,
 346В 0006 То й цур йому. Нехай блукає,
 346В 0014 Так цур же їй! Нехай собі,
 348В 0011 Дарма, нехай; радіє мати,
 362В 0030 Нехай я загину
 362В 0035 Нехай ідуть додомоньку
 369В 0001 Нехай свого лишенька
 369В 0025 Нехай люди не здивують
 373В 0006 Нехай собі, хоть розіпнуть,
 373В 0013 Нехай собі хоч розіпнуть
 373В 0014 Та вже ж нехай хоч розіпнуть
 376В 0010 Нехай буде так, як буде...
 387В 0009 Моя мати.– Нехай росте
 388В 0038 Нехай хто хоче.– Й повела
 400В 0043 Нехай пророків побиває,
 400В 0044 Нехай усіх нас пожирає
 424В 0016 Нехай іде! Нехай іде!
 424В 0016 Нехай іде! Нехай іде!
 434В 0015 Нехай сама собі загину!

НЕХОТЯ 1

345A 0022 Нехотя журюся...

НЕХРИСТА 1

380A 0026 До нехриста поганого

НЕХРИСТІ 1

393A 0031 Жиди нехристі нечистії

НЕХРИЩЕНІ 1

333A 0012 Нехрищені ростуть

НЕЧЕМНИМ 1

370В 0022 Понад тим [?] нечемним [?] морем

НЕЧЕСТИВИХ 1

400В 0037 І осудять нечестивих

НЕЧЕСТИВИ 2

393A 0032 Жиди навіть нечестиві
 395A 0025 Жиди навіть нечестиві

НЕЧИСТАЯ 1

390В 0014 Любов нечистая... не раєм,

НЕЧИСТИЄ 1

352В 0028 Нечистіє думи... – А ми поведем!

НЕЧИСТІ 1

313В 0020 Присплять нечисті –і в огні

НЕЧИСТІЇ 3

393A 0031 Жиди нехристі нечистії
 395A 0024 Жиди навіть нечистії
 389В 0028 Вона молилася... нечистії

НЕЧИСТОЇ 1

404В 0044 Із казарми нечистої

НЕЧОСОМ 1

380A 0001 З Нечосом ходила

НЕЩАСЛИВОЇ 2

324В 0050 Для нещасливої княжни.
 328В 0042 Для нещасливої княжни!

НЕЮ 15

303A 0014 Там не одинокий з нею був би я.
 347A 0022 Петро стоїть перед нею
 374A 0042 А за нею й старий батько,
 383A 0017 Оту воду. Чом я з нею
 398A 0018 Та й ну з нею гратись
 409A 0043 З нею прибудилась.
 412A 0023 Заснув ворог перед нею,
 414A 0034 Та й поїхав з нею,
 322В 0024 І мов горлиця над нею
 322В 0029 І раділа з нею,
 326В 0037 І мов горлиця над нею
 336В 0003 А Іван, як голуб, з нею,
 347В 0043 І жить, радоватись з нею!
 417В 0007 А гость за нею, і в ярочку
 422В 0039 Колись-то з нею яснолиций

НЕЯСНИЙ 1

368A 0013 Неясний день мій, вже смеркає,

НИВІ 1

416В 0041 На ниві сіються новій,

НИЄ 3

305A 0033 Вийшла з села, – серце ние
 307A 0016 Вийшла з села – серце ние
 308A 0026 Вийшла з села – серце ние

НИЗЕНЬКО 1

419В 0036 А сонечко уже низенько

НИЗЕСЕНЬКО 1

368А 0006 Спускаєшся низесенько,

НИКЛИ 1

398В 0050 І никли гордії владики

НИЛІ 1

421В 0028 У Нилі скупанеє, спить

НИМ 13

323А 0045 З ним тепер нічого робить

331А 0025 Тепер з ним нічого робить

340А 0021 Понад ним витає

396А 0007 А я вийду гуляти з ним,

411А 0015 Уже чого з ним не робили?

359В 0031 За ним і божим нарекли

359В 0033 За ним і сльози, знай, лили.

371В 0001 Щоб з ним хоть серцем
розмовлять.

372В 0019 Щоб з ним людям битись

372В 0035 Щоб з ним людям битись

377В 0029 Розмовлять з ним – і отдала

381В 0014 Витає весело над ним

424В 0004 А твій меж люде. А за ним,

НИМИ 16

322А 0023 Поплавав би з ними

361А 0007 Ти з ними кохалась, бери ж їх,
лети

361А 0009 Ти з ними кохалась, їх тяжкії руки

393А 0010 Сам Господь витав над ними.

394А 0006 Сам Господь витав над ними.

399А 0013 А перед ними опинилась

400А 0020 З ними прибудила

402А 0012 А перед ними опинилось

409А 0010 Та й пішла сама за ними,

331В 0036 Заплакала з ними!...

347В 0015 Учуся з ними; сльоз і крові

354В 0016 Морока з ними, щоб ви знали,

395В 0011 Меж ними, заклятий, дивлюся

395В 0015 Між ними заклятий. Дивлюся

397В 0001 Пішов за ними, за святым,

421В 0038 На теє дивляться. За ними

НИНІ 6

391А 0001 Слава Господа. А нині

333В 0048 І нині, братія моя,

357В 0007 Як нині – в дальній стороні

412В 0018 Мене, неправедного. Нині

416В 0039 Що нині узриться. Равві,

425В 0028 Я воспою тойді. А нині,

НИРНУВ 2

350А 0043 Нирнув... виринає...

351А 0024 Нирнув... виринає...

НИХ 2

402В 0032 І ти не глянуло на них

402В 0033 І ти дивилося на них

НИШКОМ 15

296А 0026 Підкрались нишком, щоб злякати

299А 0033 Добре, хлопці!». Пішов нишком,

320А 0028 Та про волю нишком в полі

323А 0026 Сховали Ярему... нишком
помолись332А 0013 Старшини нишком стали за дубом,
а під дубом341А 0001 Поляг головою – нишком
помолись

348А 0019 Нишком розмовляють:

365А 0023 І нишком тихо упустила

366А 0006 Прийми, отче; а я нишком

367А 0001 І нишком тихо упустила

367А 0006 Прийми, отче! а я нишком

371А 0040 Дивиться Ярина та нишком
сміється:

380А 0007 Нишком усміхалась.

345В 0014 Звичайне нишком), нумо знову

395В 0016 І нишком плачу, плачу я

НИЩЕЧКОМ 9

313А 0002 Нищечком єднала.

313А 0036 Нищечком єднала.

314А 0023 Нищечком єднала

324А 0011 Нищечком ходя розмовляє

331А 0013 А жид гляне та нищечком

412А 0009 І нищечком за грішного

337В 0028 То нищечком, брате,

350В 0025 Хоть нищечком якби мені

420В 0011 І мовить нищечком: – Збулось

НИЩИТЬ 1

431В 0023 До краю нищить!.. Покара!

НИЩЕ 1

418В 0001 Сліпі ви, нищіє душою,

НІ 94

298А 0017 Ні з ким веселитись

298А 0031 Ні з ким веселитись

298А 0032 Ні з ким говорити

299А 0011 Ні, прокляті католики,

299А 0015 А коли ні, Боже милий,

304А 0048 Ні в кого спитати:

324А 0013 а то думають, думають, ні вслух,
ні мовчки324А 0013 а то думають, думають, ні вслух,
ні мовчки

325А 0027 Ні, погано... Стривай лишень...

326А 0003 Ні літа, ні вроду

- 326A 0003 Ні літа, ні вроду
 335A 0008 Так і пиши.– Ні, погано!
 336A 0024 Ні, не вбили,– каже батько
 337A 0020 Ні душі живої
 343A 0026 Ні, моя рибчино.
 344A 0038 Думала – ні люди, ані домовина
 348A 0011 Ні з ким розмовляти.
 348A 0014 Ні жита жать, ні льону брать,
 348A 0014 Ні жита жать, ні льону брать,
 348A 0015 Ні на вечірниці,
 350A 0001 Думала – ні люди, ані домовина
 361A 0016 Голубко, ні разу
 366A 0018 І слово тихеє. Ні! Ні!
 366A 0018 І слово тихеє. Ні! Ні!
 366A 0023 І слово тихеє. Ні! Ні!
 366A 0023 І слово тихеє. Ні! Ні!
 368A 0039 Ні хати, ні поля,
 368A 0039 Ні хати, ні поля,
 368A 0045 Ні, не покидає.
 369A 0017 Ні, буде треба, хоч два года
 370A 0010 Ні, вже не те, підтопталась
 370A 0015 Ні, вже не до ладу,
 370A 0028 Та ні, не син; стривай лишень.
 371A 0041 Що це йому стало? ні їсти, ні пить
 371A 0041 Що це йому стало? ні їсти, ні пить
 372A 0015 Ні, Ярино, моє серце,
 372A 0035 Ні, Ярино, я не умру,
 372A 0047 Мене й батька?.. Ні, жартуєш.
 372A 0050 Ні, моє кохане!
 378A 0043 Ні, не тр[е]ба, мій таточку,
 378A 0049 З калікою... Ні, Ярино,
 379A 0005 Ні, Ярино, Бог не кине,
 379A 0009 Мене люблять... «Ні, Степане,
 379A 0021 Не покинеш?..» «Ні, Ярино...»
 381A 0009 Ні тихої хатиночки
 381A 0011 Ні тихої долиночки,
 381A 0012 Ні темного гаю,
 381A 0013 Ні дівчини молоді
 385A 0019 Ні, не ховай
 386A 0001 Ні ти нас не знаєш
 392A 0017 Я не знаю ні Бога, нічого
 404A 0011 Не спиться старому ні в полі, ні в хаті,
 404A 0011 Не спиться старому ні в полі, ні в хаті,
 407A 0004 Ба ні... Дітей годувала,
 408A 0017 І молилась... Ні, цигане,
 408A 0033 Ні, не слухай, я не дітей
 414A 0036 Ні, не спушу
 318В 0029 Ні на кого не вважає
 319В 0001 Ні на кого не вважає
 319В 0005 Й ні на кого не вважає
 321В 0049 Так же ні, щоб молодії
 323В 0009 А Бог? ні, не знає, бо то було б диво,
 323В 0021 Ні, виросла веселою,
 324В 0014 Ні, не прокинулася, спить.
- 326В 0015 Так же ні, щоб молодії
 327В 0010 А Бог?.. ні, не знає, бо то було б диво
 327В 0024 Ні, виросла веселою,
 328В 0024 Ні з ким погуляти,
 329В 0037 І я тулився ні до кого
 339В 0014 Ні, вона дівонька не та!
 339В 0015 Ні, дівонька вона не та!
 341В 0036 Ні, дівонька вона не та.
 342В 0001 Аніже слова, ні півслова
 342В 0036 Ні меди, ні оковита
 342В 0036 Ні меди, ні оковита
 342В 0039 Ні меди, ні оковита,
 342В 0039 Ні меди, ні оковита,
 343В 0039 Ні вже,– каже,– добрі люде
 345В 0034 Ні, не до ладу, не до складу,
 346В 0041 І ні на кого не жалкую...
 352В 0044 Та ні у кого й не питать,
 356В 0018 Ба ні, брешу ... в селі дівчаток
 358В 0006 Чи ти б злякалася, чи ні?
 371В 0022 А як же ні, то піду я
 371В 0027 Ні, того мені не шкода
 389В 0006 Ні, не дала б! А втім, не знаю,
 397В 0009 Ні, не вечерять, а ридать,
 397В 0041 Ні сам святий верхотворець
 419В 0013 Бо дома ні на кого кинуть.
 431В 0035 Вдову і сирот. Ні, не те!
 439В 0012 Ні, я не ляжу спочивати
 441В 0028 Ні чоловіка, ані Бога
 441В 0029 Ні Бога навіть, ні півбога
 441В 0029 Ні Бога навіть, ні півбога

НІБИ 29

- 328A 0028 Аж труситься, ніби чує
 340A 0008 Чого Гонта ніби краде?
 371A 0038 Неначе немає, ніби неживий,
 373A 0030 Ніби за водою
 373A 0035 Приміряє... ніби знову
 374A 0032 Ніби шапка через поле
 375A 0024 Ніби вчора народилась...
 386A 0019 У Катрину і ніби йшла
 386A 0021 У мамину і ніби йшла
 402A 0024 Сама собі ніби шептала.
 412A 0033 Ніби матір, привітали
 413A 0004 Ніби пан у хаті.
 414A 0028 Ніби умирає
 322В 0021 Ніби знову народилась
 326В 0031 Ніби знову народилась,
 345В 0010 І ніби сам перелечу
 349В 0021 Церкви божі, ніби з Богом
 357В 0013 Ніби з моря виступають
 359В 0026 І ніби тим огнем пекли
 359В 0045 І ніби тим огнем пекли
 380В 0007 Ніби з хреста знята
 385В 0017 Біжить до річки ніби пити,
 389В 0011 Сама аж ніби молодіє,
 401В 0006 І ніби заплавав

406В 0026 Попестила; і ніби сном
415В 0036 Дитину ніби, на руках
421В 0009 І ніби грілась і дивилась
428В 0013 Ніби полегшало. Взяла
441В 0014 І ні[би]

НІБИТО 4

371А 0045 Нібито й не бачить. «Чи жать, чи не жать,
371А 0047 Нібито до себе.– Анумо вставать.
408А 0030 Нібито літаю
391В 0017 І нібито когось-то ждуть?..

НІВЕЧАТЬ 2

352В 0010 Нарошне нівечать, аж жаль!
371В 0004 Отак-то нівечать нас годи

НІВРОКУ 5

345А 0041 Ти вже виросла – нівроку,
351А 0012 І молода – нівроку їй,
351В 0012 І п'яньєнка, нівроку їй...
352В 0032 Нівроку,
443В 0007 Нівроку нам, таки набрались]

НІГДЕ 1

399А 0033 Та нігде подіти

НІЖ 2

315А 0018 Ніж його побачить.
339А 0007 Так і роби!» І знову ніж

НІЖЕ 1

418В 0022 Ніже апостола свого,

НІЗАЩО 2

384В 0001 І там не треба. Так, нізащо,
385В 0003 І там не треба, так, нізащо,

НІКОГО 5

341А 0020 То нікого й кинуть... ніхто не згадає
350А 0011 То нікого й кинуть, ніхто не згадає,
319В 0004 І нікого не вважає
337В 0034 Не лає нікого
354В 0025 Своїм писанієм, нікого

НІКОЛЕ 2

348В 0017 Вони ляхи були... Ніколе
419В 0039 І диво дивнеє! Ніколе

НІКОЛИ 16

324А 0048 Що вже ніколи не вставать
327А 0011 Ніколи, проклятий
345А 0003 Бодай на сім світі ніколи не знать
404А 0023 Уже ніколи не просплюсь,
405А 0023 І вже ніколи не просплюся.

414А 0019 Я вже ніколи не просплюсь,
414А 0021 Я вже ніколи не просплюся,
334В 0017 Було колись, вже ніколи
354В 0020 Не буде там добра ніколи,
380В 0032 І ніколи із байстриати
381В 0004 Ніколи не мати!
383В 0006 І вже не сходились ніколи
395В 0017 Розбили серце? Чи ніколи
395В 0018 Розбили душу? Чи ніколи
414В 0019 Тихенько зсунувся. Ніколи
416В 0038 Промовив гость,– того ніколи,

НІКОМУ 12

304А 0029 Бодай того лиха нікому не знать!
328А 0035 І нікому помолиться
406А 0025 І нікому руки скласти!
324В 0037 Нікому гуляти
324В 0038 І нікому розважати,
328В 0023 Нікому гуляти
328В 0025 І нікому розважати,
334В 0004 Нащо, та й нікому їх доставати.
345В 0037 Нікому. А зрадить,
360В 0026 І не сказав нікому
374В 0025 А не продамся нікому
377В 0023 Та й нікому й не сказала,

НІКТО 1

312А 0043 А нікто не чує...

НІКЧЕМНИЙ 1

431В 0012 Нікчемний, довгий і поганий,

НІЛ 1

422В 0023 На Ніл сорочечку пішла,

НІЛА 1

421В 0037 З-за Ніла мертвими очима

НІМА 2

310А 0020 Спита чорну гору – чому ти німа?
312А 0024 Спита чорну гору: чому ти німа?

НІМЕЦЬ 4

388А 0007 Німець. Я не знаю
388А 0009 Німець. Ми не знаєм.
388А 0012 І на Січі тихий німець
388А 0013 І на Січі мудрий німець

НІМЕЦЬКІ 1

388А 0023 В німецькі землі – у чужії

НІМЕЦЬКОЇ 1

411А 0006 Із-за німецької землі

НІМИМ 2

401А 0010 Німим стінам передаю.
413В 0001 Рабам німим святую силу,

НІМІЇ 1

401A 0012 Німії, зо мною

НІМІЛА 1

343A 0020 Плакала, німіла.

НІМОТІ 2

363A 0030 Та німоті плата

380A 0009 Німоті ділила.

НІМЦІ 1

340B 0007 Як німці сіяли траву.

НІМЧИКИ 1

392A 0020 У дурні німчики обули

НІСЕНІТНИЦЮ 1

376B 0017 Та нісенітницю верзли.

НІХТО 24

300A 0016 Ніхто її не ратує!

301A 0019 Ніхто єї не ратує!

312A 0013 В степу на могилі, щоб ніхто не бачив,

312A 0028 Його на сім світі ніхто не прийма,

312A 0045 Ніхто не питає

313A 0033 Ніхто не питає

318A 0029 А ніхто не бачить...

340A 0005 Щоб ніхто не бачив,

341A 0020 То нікого й кинуть... ніхто не згадає

350A 0011 То нікого й кинуть, ніхто не згадає,

364A 0003 Та ніхто не розважає, ніхто не питає

364A 0003 Та ніхто не розважає, ніхто не питає

367A 0035 Ніхто не зна мого раю,

410A 0042 Ніхто не минає.

318B 0034 Й хреста ніхто не поставить

344B 0033 Ніхто із

344B 0034 Такого лютого ніхто

358B 0004 Щоб ніхто і не б[ачив?]...

358B 0005 Щоб ніхто і не побачив...

376B 0034 Ніхто не ратує!

414B 0020 Ніхто не зрів краси такої,

419B 0040 Ніхто не бачив і не чув

426B 0024 Ніхто не узреть! О доле!

426B 0027 Ніхто не узреть! Злая ж доля

НІЧ 7

299A 0025 Сю ніч ляхів-католиків

410A 0018 День і ніч ходила.

322B 0025 Цілу ніч витала.

326B 0038 Цілу ніч витала

338B 0021 Ще прийде ніч в смердячі хати,

348B 0041 Ватага день і ніч росла,

361B 0032 А ніч темная та чорна,

НІЧ-МАТИ 2

301A 0003 А ніч-мати пораду дасть

302A 0003 А ніч-мати пораду дасть

НІЧОГІСІНЬКО 2

339A 0005 Нічогісінько – ей-богу!»

338B 0047 Та нічогісінько не вдіє,

НІЧОГО 42

323A 0045 З ним тепер нічого робить

324A 0028 Оце то так, вчистив, нічого сказати, і доладу

331A 0025 Тепер з ним нічого робить

335A 0023 Не було нічого

339A 0004 Нічого не знаю.

344A 0031 Нічого не знає».

347A 0023 Нічого не бачить.

347A 0043 Нічого не хоче.

371A 0042 Нічого не хоче! чи не занедужав?

380A 0018 Що нічого того в світі

384A 0014 Чи й досі чортма нічого?

392A 0017 Я не знаю ні Бога, нічого

402A 0032 Співуча, нічого сказати!

411A 0048 Нічого не вдіють!..

324B 0018 Не чуть нічого – зайнялись

325B 0011 Коли нічого не любить.

328B 0009 Не чуть нічого.

342B 0004 Не вибачай мені нічого.

343B 0043 Більш нічого... Я думаю,

346B 0037 Од Бога все, а сам нічого

347B 0021 А більше нічого

348B 0018 Нічого кращого Бог

353B 0018 Не допомгло нічого.

354B 0029 Маленьким дітям, більш нічого!

354B 0047 Нічого з ворогом не вдіє.

357B 0032 І більше нічого,

371B 0007 Не лізе в голову нічого

376B 0047 Та й більше нічого!

377B 0032 Придани нічого!

380B 0029 Не вийде нічого,

380B 0037 Нічого не знають,

390B 0009 А більш нічого не даси...

400B 0022 Хоч і підтоптану – нічого:

406B 0039 Прокинулась – нема нічого.

407B 0007 Прокинулась – нема нічого.

407B 0017 Прокинулась – нема нічого!

407B 0023 Прокинулась; нема нічого

407B 0025 Прокинулась – нема нічого

413B 0003 Та більш нічого не давай.

418B 0021 І од людей його? Нічого.

441B 0026 А то... а то нема нічого

441B 0027 А то нема тепер нічого

НІЯКОГО 2

391A 0032 Ніякого, однаково

391A 0035 Ніякого, однаково

НОВЕ 4

331B 0003 На нове вбоге Запорожжя.
429B 0011 В Єрусалим на слово нове
431B 0037 Розтленнос, а н[ове слово?]
431B 0038 Розтленнос, а слово нове

НОВИЙ 3

376B 0026 Мов і не бачить! Не новий!
398B 0044 А новий день із тьми-юдолі
400B 0026 Твій Юпітер новий

НОВИМ 2

379A 0052 Новим кошем стали.
398B 0038 Новим фараонам

НОВИНУ 1

329B 0016 Стара чорниця новину,

НОВИХ 1

441B 0017 І у кедрових стін нових

НОВІЙ 2

401A 0047 Ой у новій хаті
416B 0041 На ниві сіються новій,

НОВОМУ 1

401B 0036 Новому Богові, – і спас

НОВУ 3

375B 0008 У нову світлицю
417B 0028 Нову коновочку старий
438B 0021 Нову хату замітати...

НОГАМИ 4

305A 0038 Білими ногами
369A 0030 Ногами тупцює:
379A 0040 Вольними ногами.
406A 0008 Босими ногами,

НОГАХ 2

402A 0016 А на руках і на ногах
412A 0008 І у ногах стала,

НОГИ 4

378A 0036 І ноги умила.
403A 0030 Сиділа, ноги устромила
409A 0045 За науку в ноги,
351B 0018 Ледве, ледве несучи ноги!

НОЖА 5

334A 0019 Дайте ножа! дайте силу!
361A 0026 І без ножа. На тім боці
361A 0027 І без ножа. По тім боці
382B 0014 Або ножа, а то б зарані
382B 0019 Або ножа, а то б зарані

НОЖАМИ 1

440B 0007 З дружинами, з огнем, з ножами,

НОЖЕМ 6

302A 0023 З ножем у халяві – піде луна гаєм
303A 0018 З ножем у халяві, – піде руна гаєм
327A 0002 Махнув ножем. «Ховай Боже!»
328A 0011 З ножем в руках, на пожарах;
348B 0048 Ходив я три года з ножем,
349B 0015 Вийшов я з ножем в халяві

НОЖЕНЯТА 1

342A 0012 Несе ноженята...

НОЖІ 6

325A 0016 Дайте ножі! дайте силу!
325A 0018 Добре, хлопче, ножі будуть,
334A 0023 Добре, сину, ножі будуть
334A 0026 Ножі гартувати.
391B 0019 Приїхав суд... ножі беруть
420B 0029 Ножі салдати полоскали

НОСИВ 3

422B 0012 Із города, носив продати
427B 0043 Із города, носив продать
427B 0048 Носив у город шапличок

НОСИВ-ЕСИ 1

433B 0037 Носив-еси на байдаках

НОСИЛА 2

407A 0017 Та воду носила,
407A 0036 І близнят носила...

НОСИЛО 2

383B 0007 Носило всюди – занесло
384B 0015 Носило всюди, занесло

НОСИТИ 1

377B 0004 Далеко носити,

НОСИТЬ 1

312A 0030 Його знають люде, бо носить
земля,

НОЧІ 11

301A 0005 Тії ночі кровавої
302A 0005 Тії ночі кровавої
304A 0017 За темні ночі, вишневий садок,
340A 0020 Святим духом серед ночі
377A 0007 Серед ночі темної
325B 0005 Великі дні, великі ночі.
328B 0047 Великі дні, великі ночі,
337B 0030 І майські ночі,
378B 0023 ночі
378B 0028 Мої дні і ночі
390B 0046 Не спала три дні і три ночі.

НОЧУВАЛИ 2

410A 0033 І днювали, й ночували,
365B 0028 В Переп'яті ночували,

НОЧУВАТИ 1

384A 0004 Ночувати в Чуту

НОЧУВАТЬ 1

422B 0036 Їм довелося ночувать.

НОЧУЄ 4

311A 0012 І днює й ночує;
312A 0022 Як воно ночує, як воно встає?
349A 0019 Ходячи ночує.
378B 0006 Сам собі ночує,

НРЗБАМИ 1

370B 0016 А [нрзб.]ами за тином

НУ 8

304A 0025 Ну, та цур їм! Вернімося
324A 0020 Ну дарма, утни ще яку-небудь,
ану, про батька
326A 0039 Ну, брате Максиме!>
327A 0053 Ну, це всякий знає!..
332A 0019 Ну, та дарма, утни ще яку-небудь;
ану лишень
335A 0012 Записано.– Ну, Галайдо,
398A 0018 Та й ну з нею гратись
402A 0022 Ну так,

НУДИЛАСЬ 1

390B 0050 І з тиждень, грішная, нудилась,

НУДИТЬ 8

298A 0014 Серце в'яне, нудить світом
298A 0020 Серце в'яне, нудить світом
298A 0025 Серце в'яне, нудить світом
304A 0011 Нудить білим світом, не хоче
заснуть.
305A 0013 А сирота світом нудить
311A 0010 А сам світом нудить.
348A 0010 А дівчина нудить світом,
349B 0010 Щоб не нудить світом,

НУДНО 4

326A 0043 Нудно йому, а із яру
328A 0009 Їй аж нудно, бо Ярема
371A 0016 І досі нудно, як згадаю!..
385A 0031 Та аж нудно стало

НУДЬГА 3

362A 0029 Чи нудьга то невсипуща
351B 0002 Як та дрюкована нудьга?
356B 0011 Нудьга впирається, та й годі!

НУДЬГИ 5

349B 0031 Нудьги тії не осталось
382B 0016 А ви б з нудьги понапивались
388B 0020 З нудьги у поле погуляти
391B 0047 З нудьги у поле погуляти
391B 0048 З нудьги із двору погуляти

НУДЬГОЮ 3

305A 0036 З нудьгою, та горем
307A 0018 З нудьгою, та горем
325A 0044 Бороться з нудьгою

НУДЬГУ 1

387B 0004 Мою нудьгу, мої печалі,

НУЖУ 3

337B 0024 Як нужу я світом.
338B 0004 Як нужу я світом,
364B 0002 Нужу світом попідтинню

НУМО 2

345B 0014 Звичайне нишком), нумо знову
367B 0029 Нумо, друже, лицятися

НУТЕ 3

321A 0012 А нуте, хлоп'ята,
325A 0011 Гуляй, хлопче! нуте, діти
334A 0002 Гуляй, сину! нуте, діти!>

О 55

341A 0017 О Боже мій милий – блисне
булава
364A 0013 І о! диво! трупи встали
366A 0028 І слово тихеє. О Боже?
366A 0032 І слово тихеє. О Боже?
367A 0009 О Боже! Суд твій всеє
367A 0019 Й слово тихе... О Боже!
370A 0014 О бодай вас! Що то літа!
372A 0026 О Боже мій, світе,
372A 0029 Та ще й умре!.. О Боже мій!
383A 0007 О!.. Чуєте!.. застогнала
383A 0008 О!.. Сміється і ридає
312В 0008 О муках грішної землі?
312В 0012 О муках грішної землі?
323В 0034 О звали святою.
337В 0011 О смерті благати.
338В 0012 О моя доле! моя країно!
342В 0027 О Боже мій милий!
346В 0034 О нашій славній старині...
347В 0036 О Боже! Боже мій єдиний,
349В 0026 О Боже мій милий!
359В 0035 А там? О! Люде, род лукавий
392В 0010 О камінь
392В 0011 О стіну голову
395В 0023 О його... праведне колись
395В 0024 О його... Бога боячись!
398В 0022 О, суєслови!.. На жидях?..
400В 0014 О нерозумнії, сліпії!
401В 0005 О мур старою головою
407В 0029 Твої, о Господи, такіє
407В 0030 Твої, о Господи, такіі
408В 0003 І думу вольную... О доле!
408В 0007 І тую думоньку, о доле!
408В 0010 І тую думоньку, о доле!
408В 0013 І тую думоньку, о доле!
408В 0023 І думу кроткую... О! доле!
414В 0009 З старим Іосифом? О доле!
414В 0030 О світе наш незаходимий
414В 0031 О ти, пречистая в женах!
417В 0032 О старче праведний! Багатий!
417В 0038 І досі б кисли. О Муко!
417В 0039 О тяжкая душі печаль!
420В 0020 Пропав і зник.– О диво й диво!
425В 0031 Тебе, о мати, воспою!
426В 0024 Ніхто не узрить! О доле!
427В 0013 І досі мерли би. О муко!
430В 0005 І о князях, і о вельможах,
430В 0005 І о князях, і о вельможах,
430В 0006 І о царях отих. І рци:
430В 0022 На каторгу. А ти, о люта,
433В 0016 І розбіюся о скалу...
433В 0041 О мій Словутицю старий!..
434В 0023 О ти, словутицю старий,
437В 0004 Брязчуть шаблі о шеломи,

437В 0030 Та де[сь] о полудня на третій
443В 0019 О мій супутниче святий

ОАЗИС 1

415В 0034 В оазис бондарів убогий.

ОАЗИСІ 1

417В 0026 В своїм оазисі. Ідуть...

ОБ 4

323A 0042 Вдарили об землю... нема,
331A 0022 Об землю вдарили... нема
364В 0005 Ударив об поли
364В 0006 Ударивсь об поли

ОБЕЗЧЕЩЕНІЙ 1

313В 0019 На обезчещеній землі

ОБИДВА 1

404A 0007 І обидва спочивають

ОБИДАТЬ 1

413A 0037 І обідать, і вечерять

ОБИДРАНА 2

318A 0026 Обідрана, сиротою
342A 0011 Обідрана, ледве, ледве

ОБИДРАНИЙ 1

325A 0026 Бач, обідраний...» «Погано»

ОБИДРАНІ 2

399A 0006 Обідрані, троха не голі
401A 0033 Обідрані, трохи не голі,

ОБИЗВАВСЬ 2

324В 0020 Хоч би де голос обізвався.
328В 0012 Хоч би де голос обізвався!

ОБИЙМЕМОСЬ 1

405В 0041 Обіймемось гарнесенько

ОБИСІЄ 1

385A 0006 І я кажу,– обісіє

ОБИТРУ 2

435В 0005 Омию рани, обітру
435В 0024 Засохшу кров ім обітру

ОБИЦЯВСЯ 3

296A 0008 Обіцявся вернутися
310A 0005 Обіцявся чорнобривий
310A 0006 Обіцявся вернутися

ОБЩАВСЯ 4

307A 0003 Обіщався чорнобривий
307A 0004 Обіщався вернутися
308A 0019 Обіщався чорнобривий
308A 0020 Обіщався вернутися

ОБКУРЕНО 1

438B 0018 Кадилами обкурено

ОБЛАСТІ 1

354B 0009 Отиде в області своя

ОБЛЕТІЛА 1

323B 0026 Село облетіла,

ОБЛИЗАВСЬ 1

353B 0030 Облизавсь старий котюга

ОБНІМАЄ 1

378A 0027 Плаче старий, обнімає,

ОБНІМАЛА 1

343A 0018 Обнімала, мліла,

ОБНІМЕ 1

327A 0034 Хто обніме, як я, його

ОБНІМЕМОСЬ 1

336A 0005 Може, каже: «Обнімемось»,

ОБНІМІМОСЬ 1

344A 0015 Отак, серце, обнімімось,

ОБНІМУ 1

327A 0032 Що обніму знову

ОБНОВАМИ 1

380B 0043 Обновами, кому к святкам

ОБНОВЛЯТЬСЯ 1

390A 0039 Діла добрих обновляться

ОБНЯВШИСЯ 1

373A 0023 Мов скованих, обнявшись,

ОБНЯЛИСЯ 1

344A 0020 Обнялися,

ОБНЯЛИСЬ 1

344A 0021 Обнялись, зомліли,

ОБНЯТИ 1

386B 0019 І весь світ обняти!

ОБОЄ 6

369A 0024 Лишень сюди; та йдіть обоє!..
379A 0017 А дітьми йому обоє,

382A 0020 А дітьми йому обоє
382A 0021 І дітьми йому обоє
369B 0013 Зостарілись ми обоє
419B 0010 Сумуючи, собі обоє,

ОБОЗУ 3

335A 0025 Зайвого з обозу
375B 0030 Та привела до обозу
375B 0031 Та й привела до обозу;

ОБОХ 1

348B 0015 І повинчали їх обох

ОБОУДУ 2

391A 0020 Гострі обоюду
400B 0036 Гострі обоюду

ОБРАЗАМИ 1

368B 0008 З святими образами

ОБРАЗОМ 3

389B 0025 Перед образом пречистої
392B 0008 Перед образом пречистої
399B 0022 І перед образом Венери

ОБРИВ 1

330B 0005 Обрив високий та байрак

ОБСТУПИЛИ 1

401B 0004 Кругом в три лави обступили

ОБУЛИ 2

392A 0019 У дурні бідного обули
392A 0020 У дурні німчики обули

ОБХОДИЛА 2

323B 0029 І всякий день обходила
327B 0030 І всякий день обходила

ОВЕЧА 1

389A 0013 Овеча натура

ОГЛЯДАЛО 1

375A 0017 Землю оглядало.

ОГЛЯНУВСЯ 1

327A 0030 оглянувся,

ОГЛЯНУЛАСЬ 1

316A 0004 І не оглянулась.

ОГНЕМ 12

364A 0025 Перед огнем; став на йому
366A 0020 Огнем збужу їх, напою,
366A 0025 Огнем збужу їх, напою,
366A 0030 Огнем збужу їх, нагодую
366A 0034 Огнем збужу їх.– Отак

359В 0025 І божіім [?] огнем пекли
 359В 0026 І ніби тим огнем пекли
 359В 0027 Невидимим огнем пекли
 359В 0028 Огнем невидимим пекли
 359В 0045 І ніби тим огнем пекли
 393В 0022 Огнем господнім? Хто такий?
 440В 0007 З дружинами, з огнем, з ножами,

ОГНЕННАЯ 1

421В 0008 На шлях огненная мітла.

ОГНЕННЕ 3

387А 0015 Огненне море! Слава! слава!
 387А 0018 Огненне море! Слава! слава!
 388А 0002 Огненне море! Слава! слава!

ОГНЕННИЙ 1

434В 0038 Святий, огненний господине!

ОГНЕННИМ 1

424В 0041 Своїм святим огненним словом,

ОГНЕННІ 1

398В 0047 Уже огненні язики

ОГНЕПАЛИМОЇ 1

415В 0001 Огнепалимої тії:

ОГНІ 3

313В 0020 Присплять нечисті –і в огні
 313В 0026 Присплять гадюки, і в огні
 349В 0001 Спечеш дитину на огні

ОГНЮ 8

364А 0030 Мов собаки коло огню
 365А 0003 Огню іскра великого
 365А 0020 Огню іскра великого
 366А 0044 Огню іскра великого
 402А 0020 Коло огню, і руки гріла
 404А 0013 Коло огню старий циган
 406А 0022 Аж огню немає,
 415В 0002 Що серце без огню розтопить

ОГНЯ 1

400В 0047 І без огня і без меча

ОГОНЬ 11

327А 0028 В потайники пустить огонь!
 381А 0037 І засвітить огонь чистий,
 403А 0001 Огонь погас, а місяць сходить,
 382В 0005 Огонь премудрості горить,
 415В 0005 Огонь загнувся вже, годі
 415В 0009 Огонь той лютий негасимий
 415В 0012 Огонь пекельний! Вже пророчить,
 417В 0001 Огонь тихенько на кабиці,
 420В 0019 Неначе той огонь погас,
 427В 0004 Огонь тихенько на кабиці

429В 0020 Огонь загнувся вже... годі!

ОГОРОД 1

347В 0054 Було б садити огород.

ОГРАБЛЕНИХ 1

412В 0031 Ограблених людей, рабов,

ОГРИЗКИ 1

339А 0025 Огризки вовчі...

ОГУДЯТЬ 1

321В 0012 На смітник викинь – не огудять,

ОД 41

301А 0001 Од Лимана до Трубежу
 310А 0016 Старим би назвали, од себе
 прогнали
 312А 0034 Дурним би назвали, од себе б
 прогнали.
 338А 0002 Од села до села
 338А 0004 Од села до села
 345А 0040 Та, може, й од пана.
 346А 0031 Заховаться од матері,
 352А 0006 В черевики... І од злості
 369А 0038 Од віку довіку
 372А 0037 Од вас завтра... а приїду...
 373А 0005 Ой, ой, сором! Геть од мене.
 389А 0029 Од рук неси[тих]. Не хотять
 389А 0030 Од рук лукавих. Не хотять
 389А 0031 Од рук неситих. Не хотять
 390А 0025 Од віка до віка
 402А 0017 Од стужі кров повиступала,
 409А 0034 Які трави, що од чого,
 323В 0008 Од голоду люде. А скирти гниють
 327В 0009 Од голоду люде, а скирти гниють
 336В 0005 Од зіроньки до зіроньки
 346В 0036 Свою бувальщину. Од Бога,
 346В 0037 Од Бога все, а сам нічого
 398В 0029 Ховаємось од сатани.
 400В 0007 Що кесар – Бог, ще більш од
 Бога,
 412В 0001 Од тверезішого владики!
 412В 0003 Ще од п'янішого владики!
 412В 0004 Тебе од п'яного спасла
 412В 0005 Тебе од Ірода спасла
 412В 0006 Тебе од п'яного спасла
 414В 0011 Од вітру хилиться в яру.
 414В 0035 Ти заховаєшся од спеки
 417В 0033 Не од Сіона благодать,
 418В 0020 І ждеш і ждатимеш од Бога
 418В 0021 І од людей його? Нічого.
 418В 0043 Од кесаря таки самого,
 419В 0048 Що нас од каторги спасла!
 420В 0024 Прийшов од Ірода указ
 421В 0022 Од сна і власті одпочить.
 427В 0034 Що нас од каторги спасла!

427В 0036 Що нас од каторги спасла
430В 0028 Од реву львичища твого.

ОДВЕЗЛИ 6

358В 0025 Назавтра в город одвезли
358В 0029 Назавтра в город одвезли
389В 0016 У Київ хлопця одвезли
391В 0038 І зараз в Київ одвезли.
397В 0017 В галерах одвезли. І син,
399В 0047 В кайданах одвезли. І син

ОДВІРОК 1

386А 0009 За одвірок, та зомліла

ОДДАВАЛА 2

407А 0019 Дочку оддавала,
410А 0022 Зараз оддавала;

ОДДАВАТИ 2

382А 0005 Чолом оддавати.
390В 0010 Бо серце гріх їй оддавати!

ОДДАДУТЬ 1

382В 0040 То оддадуть у мосаклі

ОДДАЙ 3

347А 0024 Оддай мене, моя мамо,
347А 0026 Оддай мене, моє серце,
347А 0048 Оддай...»

ОДДАЛА 4

325В 0028 І Богу душу оддала
388В 0041 А потім в школу оддала.
389В 0004 Чи оддала б за генерала
423В 0039 У школу хлопця оддала

ОДДАЛИ 1

389В 0017 Та й там до школи оддали

ОДДАМ 2

346А 0005 Хто вподоба, то [я] й оддам».
347А 0050 Оддам тебе за пана

ОДДАТИ 1

390В 0007 Хоч тричі на день, рад оддати

ОДДАТЬ 1

417В 0031 І за повінчання оддать.

ОДДАЮТЬ 1

354В 0028 А книжку граться оддають

ОДЖЕНЕ 1

390В 0022 Молитва, може, оджене

ОДИ 1

351В 0023 Що оди писали...

ОДИН 12

311А 0001 Один він меж нами, як сонце
високе
312А 0029 Один він між нами, як сонце
високе,
323А 0024 Один я на світі, стебло серед
поля,
326А 0040 Сидить один кінці стола
327А 0014 Вам не треба, один піду»
328А 0032 Один ще гуляє, а другий умер
340А 0026 Один я на світі без роду, і доля
360А 0015 А у вдови один син,
360А 0021 А у вдови один син,
377А 0011 Один потопає,
403А 0039 Один дума, як би його
346В 0030 Один другому. У неділю

ОДИНОКИЙ 13

303А 0014 Там не одинокий з нею був би я.
312А 0031 А якби почули, що він, одинокий,
322А 0001 Тут я чужий, одинокий
322А 0022 Тут я чужий... одинокий
381А 0023 І втомивсь я, одинокий,
369В 0027 Одинокий вік свій прожити
381В 0027 Хоч я по йому одинокий
381В 0032 Хоч я по їй і одинокий
386В 0002 Одинокий, безталанний
386В 0027 Одинокий, безталанний,
401В 0007 Одинокий серед Риму:
407В 0004 Не одинокий, а жонатий
440В 0019 Муштрує сам. І одинокий,

ОДИНОКІЙ 4

315А 0020 Чи довго їй одинокій
346А 0012 Одинокій спати.
346А 0046 Тяжко одинокій на степу стоять.
347А 0001 Тяжко одинокій в степу
зострічать.

ОДИНОКУ 1

363В 0009 Одиноку душу

ОДИНОКУЮ 1

362В 0024 Одинокою... і люблю

ОДІБРАТЬ 2

323А 0003 Хотів у шляхти одібрать
340А 0013 У шляхти думав одібрать

ОДНА 18

328А 0015 Та спать ляже, одна собі...
346А 0021 Одна дочка у матері
363А 0024 Одна давить серце, друга
роздирає,
384А 0010 Одна на другу позирали
385А 0020 Я не одна, єсть у мене
399А 0046 І одна я з близнятами

407A 0014 І одна я, як той палець,
 317В 0008 Одна дівчина пішла.
 317В 0024 Одна дівчина пішла
 318В 0009 Одна дівчина пішла.
 323В 0045 Княжна одна собі сидить
 327В 0045 Княжна одна собі сидить,
 354В 0012 Блукає по світу одна...
 354В 0043 Блукала в Києві одна
 354В 0046 Блукає по світу одна,
 363В 0010 Одна одну хилить
 401В 0030 А ти осталася одна
 413В 0020 Як та билиночка одна!

ОДНА-ЄДИНАЯ 1

422В 0032 Одна-єдиная їх доля,

ОДНАКОВО 4

391А 0032 Ніякого, однаково
 391А 0035 Ніякого, однаково
 379В 0022 Однаково буде!
 379В 0024 Однаково буде!

ОДНА-ОДНІСІНЬКА 1

424В 0029 Одна-однісінька. Такий

ОДНИМ 1

331В 0009 Одним нашим паном можна
 здивувать

ОДНІЙ 3

342А 0038 І на одній колись-то грав,
 383А 0032 В одній ямі
 389В 0041 Та й як таки одній святії

ОДНІМЕ 1

409А 0001 Або пан одніме!..

ОДНО 3

303А 0007 Прилини до мене хоч на одно
 слово
 393В 0036 Сама... одно добро було
 393В 0038 Сама... одно добро було

ОДНОГО 3

331В 0007 Про якого-небудь одного магната
 379В 0031 І волосочка одного,
 430В 0023 Побачивши одного в путах,

ОДНОЛІТКИ 1

347В 0009 Були однолітки зо мною

ОДНОМУ 1

416В 0015 В одному білому хітоні,

ОДНОСЕРДЕ 2

366А 0012 Односерде стати
 367А 0014 Односерде стати

ОДНОСТАЙНЕ 2

366А 0011 Розкуватись, одностайне,
 367А 0013 Розкуватись – одностайне,

ОДНОЮ 1

367А 0032 З тобою одною,

ОДНУ 3

363В 0010 Одна одну хилить
 376В 0011 А все одну нате
 376В 0012 Оцю одну не покритку,

ОДПОЧИЛА 4

399А 0038 Доплентала, одпочила,
 406А 0017 Доплелася... Одпочила,
 325В 0032 Отут сердешна одпочила.
 351В 0031 Трохи одпочила,

ОДПОЧИНЕ 3

320В 0039 Село! І серце одпочине.
 361В 0015 Хоч годину одпочине
 361В 0016 Годиночку одпочине

ОДПОЧИНЕШ 1

342А 0023 А тим часом одпочинеш,

ОДПОЧИНУ 5

342А 0041 Трошки одпочину...
 350А 0008 Серед степу одпочину
 404А 0003 Отойді вже одпочину!
 404А 0031 Трошки одпочину...
 344В 0040 Трохи одпочину

ОДПОЧИНУТЬ 1

409В 0015 Одпочинуть невольничі

ОДПОЧИНЬМО 1

299А 0001 А поки що одпочиньмо.

ОДПОЧИТИ 5

387А 0033 Коли одпочити
 377В 0001 Одпочити в холодочку
 378В 0011 Сіли одпочити
 378В 0012 Трохи сіли одпочити
 378В 0013 Трохи одпочити

ОДПОЧИТЬ 5

296А 0018 Ліг коло моря одпочить
 325В 0018 Верталась в Київ – одпочить,
 329В 0021 Верталась в Київ. Одпочить
 418В 0028 Настане гірше, одпочить
 421В 0022 Од сна і власті одпочить.

ОДПУСТИ 1

342В 0003 Все напиши, не одпусти,

ОДПУСТИЛИ 1

389В 0015 Петра на волю одпустили.

ОДРІЗУЮТЬ 2

400А 0050 Одрізають косу

413А 0022 Одрізають коси,

ОДРУЖИВСЯ 3

333В 0043 А сам з труною одружився.

360В 0027 То одружився собі так

360В 0028 То й одружився собі так

ОДРУЖИЛАСЯ 1

368В 0004 Одружилася, заховалась

ОДРУЖИЛАСЬ 1

368В 0005 Одружилася, заховалась

ОДРУЖИТИСЬ 1

347В 0042 А я ще думав одружитись,

ОДРЯХ 2

354В 0037 Одрях і покривали

354В 0038 Одрях старий, і покривали

ОДРЯХЛЄ 2

353В 0021 І одряхлє, – і покривали

355В 0001 І одряхлє, – і покривали

ОДУЄ 2

429В 0001 Одує прах з його хітона,

429В 0006 Одує прах з його хітона,

ОДУРЕНО 3

438В 0006 Оковано, одурено,

438В 0017 Оковано, одурено,

438В 0024 Оковано, одурено,

ОДУРІВ 3

349В 0007 Одурів я, тяжко стало

440В 0023 Та й одурів.

440В 0025 Сьогодні одурів! Панове!

ОДУРІЛА 3

383В 0032 Либонь таки і одуріла

384В 0034 Уже либонь і одуріла,

389В 0040 Сердешна разом одуріла!

ОДУРІТЬ 1

389В 0032 Щоб одурить їй не дала

ОДЦВІЛА 2

315В 0005 Одцвіла, зов'яла,

315В 0031 Одцвіла зов'яла,

ОДЧИНИЛАСЬ 1

401В 0028 Тихо одчинилась

ОДЧИНИЛИ 1

334В 0024 Стару браму одчинили

ОДЯГАЄ 1

373А 0048 Й жупан одягає.

ОДЯГЛА 1

388В 0040 Причепурила, одягла,

ОДЯГЛИ 2

425В 0004 А потім ченці одягли

429В 0023 А потім ченці одягли

ОЖЕНИВСЯ 5

370А 0006 Оженився козак,

399А 0009 Свекор оженився

402А 0005 Бать[ко] оженився.

402А 0023 Оженився неборак!

374В 0037 Оженився, скажуть люде

ОЖЕНИВСЬ 1

369А 0041 Зробив хату, оженився,

ОЖЕНИЛА 1

408А 0037 Я вже сина оженила.

ОЖЕНИТЬ 1

403А 0007 Ще треба сина оженить,

ОЖИВАЄ 4340А 0019 Що плаче, сміється, і мре, й
оживає,

320В 0022 Село... і серце оживає

326В 0052 А зле оживає

327В 0001 Злєс оживає

ОЗЕРА 2

409В 0025 Великі ріки, а озера

409В 0026 Веселі ріки, а озера

ОЗЕРАМ 2

426В 0021 Широкий царю озерам!

426В 0022 Широкий царю озерам!

ОЗЕРО 2

414В 0006 Чи озеро Тіверіаду

426В 0018 Чи озеро Тіверіаду

ОЗИРНУЛАСЬ 1

415В 0032 Кругом весела озирнулась

ОЗОВЕТЬСЯ 1

401А 0017 Може озветься

ОЗОВІТЕСЯ 1

401А 0011 Озовітєся ж, заплачте,

ОЗОВІТЕСЬ 1

401A 0015 Озовітєсь!

ОЗУЮ 1

352A 0005 Голубко, озую

ОЙ 37

311A 0018 Ой не шуми, луже!»
 319A 0028 Ой не шуми, луже!
 332A 0027 Ой літає орел сизий
 332A 0028 Ой гуляє Максим-батько
 349A 0014 Ой вернися, подивися,
 349A 0026 Ой якби ти, мамо, знала,
 362A 0019 Ой біда мені, небозі
 369A 0035 Ой гоп, чики-чики!
 369A 0040 Ой гоп, заходивсь,
 370A 0005 Ой так, таки так,
 373A 0005 Ой, ой, сором! Геть од мене.
 373A 0005 Ой, ой, сором! Геть од мене.
 377A 0032 Ой Спасе наш чудотворний,
 399A 0027 Ой у гаю погуляю,
 401A 0047 Ой у новій хаті
 404A 0028 Ой у гаї погуляю,
 323B 0006 Ой стогне він, стогне по всій
 Україні,
 327B 0007 Ой стогне він, стогне по всій
 Україні,
 335B 0021 Ой стрічечка до стрічечки
 335B 0022 Ой стрічечку до стрічечки
 337B 0021 Ой слухай же, ширий друже,
 350B 0007 Ой піду я лугом, лугом
 360B 0032 Ой не шуми, луже!
 365B 0020 Ой не п'ється горілочка
 366B 0021 Ой полетіть, вороненькі
 366B 0022 Ой полетіть гайворони
 367B 0016 Ой чого ти почорніло
 367B 0017 Ой коли ти почорніло
 368B 0021 Ой копали йому в степу при дорозі
 368B 0025 Ой Боже милий! милий,
 милосердий
 371B 0013 Ой умер, умер батько,
 375B 0017 Ой крикнули сірі гуси
 391B 0012 Ой не мине господня кара!
 410B 0009 Ой, маю, маю і оченята...
 410B 0010 Ой, маю, маю і рученята...
 443B 0009 Ой не йдімо, моя любо
 443B 0010 Ой не йдімо, не ходімо

ОКАЯННА 2

390A 0033 Дщєре окаянна
 390A 0036 Дщєре окаянна

ОКАЯННИМ 1

349B 0013 Надо мною, окаянным...

ОКЛАДАЛИ 1

384B 0010 І гноєм корінь окладали,

ОКНО 1

305A 0025 В окно виглядає

ОКО 1

407B 0026 А щось таке щось бачить око

ОКОВАНО 3

438B 0006 Оковано, одурено,
 438B 0017 Оковано, одурено,
 438B 0024 Оковано, одурено,

ОКОВАХ 2

390A 0009 У тяжких оковах
 390A 0011 Жить тяжко в оковах!

ОКОВИ 1

400B 0041 Забрязкали тяжкі окуви

ОКОВИТА 2

342B 0036 Ні мєди, ні окувита
 342B 0039 Ні мєди, ні окувита,

ОКОМ 3

366A 0002 Смілим добрим оком!
 366A 0003 Смілим орлім оком!
 413B 0017 А він і оком не мигне

ОКРАДАЛИ 1

364B 0008 Та не окрадали

ОКРАДЕНИЙ 1

418B 0015 На брак окрадений. Не чуть,

ОКРАДЕНИМ 1

412B 0035 Сліпцям окраденим. Згадай

ОКРАДЕНУ 2

313B 0021 Вдову окрадену розбудять
 313B 0027 Вдову окрадену розбудять!

ОКРАЛИ 1

364B 0007 Та не окрали

ОКРИТО 2

438B 0019 Багрянцями окрито
 438B 0026 Багрянцями окрито

ОКРОПІТЕ 1

392A 0018 Волю окропіте

ОКРУТИЛА 1

349A 0028 Окрутила моє серце,

ОКСАНА 2

324A 0001 Оксана в хаті... «Вбили! вбили!»
 339A 0002 Де моя Оксана?»

ОКСАНІ 2

- 328A 0007 Дивитися; а Оксані,
328A 0008 Оксані небозі,

ОКСАНО 4

- 334A 0012 Оксано! Оксано!»
334A 0012 Оксано! Оксано!»
336A 0012 Оксано! Оксано!
336A 0012 Оксано! Оксано!

ОКСАНОЧКА 2

- 383B 0024 Ота Оксаночка чорнява,
384B 0026 Ота Оксаночка чорнява,

ОКСАНУ 3

- 327A 0001 Де діли Оксану?»
334A 0032 Сироту Оксану.
339A 0017 Оксану вихопив чуть живу

ОКУВАЛА 1

- 375B 0020 Самим злотом окувала

ОКУЄ 1

- 323A 0037 Як окує всю в золото,

ОКУЙ 1

- 428B 0008 Окуй свою святую силу

ОКУЛА 1

- 375B 0023 Златом окула

ОКУЛИ 1

- 430B 0029 Окули люди і цього.

ОКУРЕНО 2

- 438B 0007 Кадилами окурено,
438B 0025 Кадилами окурено,

ОЛИВО 1

- 354B 0021 Шкода і оливо тупить!

ОМЕРЗИЛИСЬ 2

- 359B 0037 Пожерли жертви, омерзили[сь]
360B 0005 Пожерли жертви, омерзились

ОМЕТИ 2

- 391A 0014 І на шиті омети,
391A 0026 На гаптовані омети

ОМИЮ 7

- 433B 0012 Омию кров на білім тілі,
433B 0015 Омию кров, омию рани
433B 0015 Омию кров, омию рани
434B 0017 Омию кров його; отру
435B 0004 Рукав бєбряний [і] омию,
435B 0005 Омию рани, обітру
435B 0012 Рукав бєбровий і омию

ОМОЧУ 4

- 433B 0008 Рукав бєбряний омочу
434B 0040 Омочу, каже, в ріці Каялі
435B 0003 В ріці Каялі омочу
435B 0011 В ріці Каялі омочу

ОН 8

- 369A 0021 А де Степан?» «А он під тинном,
376A 0005 Он, бачиш, кінь осідланий
376A 0007 А он іде, а онде йде
383A 0029 Он глянь лиш,— сказала
404A 0036 Он... он... чи бачиш, на могилі
404A 0036 Он... он... чи бачиш, на могилі
377B 0017 Он як хропуть! Що ж це сталося!
384B 0005 А он черешня похилилась,

ОНДЕ 1

- 376A 0007 А он іде, а онде йде

ОНО 2

- 398B 0041 У те незгірше врем'я оно,
398B 0052 Так думаю во время оно

ОНУЧА 2

- 412B 0013 Онуча, сміття з помела
412B 0014 Онуча, попіл з помела

ОНУЧАТАМ 1

- 386A 0028 І онучатам із клунка

ОНУЧІ 1

- 441B 0015 Дере порфиру на онучі

ОПАДУТЬ 1

- 321B 0013 Неначе мухи опадуть,

ОПАНУЮТЬ 3

- 409B 0041 І пустиню опанують
409B 0042 А пустиню опанують
409B 0043 І пустиню опанують

ОПИВСЬ 2

- 411B 0011 Або в колісці ще опивсь
411B 0012 Або в колісці ще опивсь

ОПИНИЛАСЬ 1

- 399A 0013 А перед ними опинилась

ОПИНИЛИСЬ 3

- 385A 0032 Мовчки опинились
330B 0002 Сині опинились.
377B 0014 Та так опинились

ОПИНИЛОСЬ 2

- 375A 0015 Опинилось, стало,
402A 0012 А перед ними опинилось

- ОПИНІТИСЬ 1**
336A 0014 Велить опинитись
- ОПИНІТЬСЯ 1**
348A 0048 Заспіває, опиниться,
- ОПИНІТЬСЯ 1**
325A 0036 Кричить: «Опиніться»
- ОПІВНОЧІ 8**
296A 0005 А ходячи опівночі
305A 0024 Візьме відра опівночі
307A 0007 Візьме відра опівночі
308A 0023 Візьме відра, опівночі
310A 0009 Возьме відра, опівночі
381A 0029 Ледви, ледви опівночі
406A 0041 Опівночі прокинулась
401B 0027 Опівночі брама тобі
- ОПІЗНИШСЯ 1**
342B 0028 А то опізнишся!
- ОПОЧИЙ 1**
416B 0009 Ходімо в куцу – опочий.
- ОПОЧИЛА 1**
329B 0035 Отут сердешна опочила.
- ОПРІГСЯ 1**
376B 0040 Та й опрігся! – Порадилися,
- ОПРІГСЬ 1**
422B 0019 Що Ірод цар уже опрігсь.
- ОПРІСНОК 1**
419B 0031 Опріснок мовчки із торбини
- ОПРІСНОКИ 2**
416B 0027 Опрісноки і сир козлиці
419B 0004 Пекти опрісноки. Спекла,
- ОПРІЧ 1**
337B 0035 І не любить – опріч грошей
- ОПУСТИЛА 3**
317B 0011 Поки в землю опустила.
317B 0027 Поки в землю опустила,
318B 0012 Поки в землю опустила
- ОПУСТИЛИ 2**
322B 0050 В землю опустили
327B 0004 В яму опустили.
- ОРАНА 1**
437B 0014 Чорна земля не орана
- ОРАНДАРКО 1**
405B 0022 А ти, циндре, орандарко
- ОРАНДИ 1**
366B 0002 І оранди, і костьоли,
- ОРАНЕ 1**
436B 0025 Не оране, не сіяне,
- ОРАНІМ 1**
437B 0007 Не сіянім, не оранім!
- ОРАНОМУ 1**
370A 0053 Чи не на ораному сіють
- ОРАТИ 1**
316B 0010 А своє орати.
- ОРГІЯХ 1**
398B 0043 В паскудних оргіях канав;
- ОРДУ 2**
361A 0008 Та по всьому небу орду розпусти
361A 0011 Та по всьому небу орду розпусти
- ОРЕЛ 2**
324A 0026 Літа орел сизокрилий
332A 0027 Ой літає орел сизий
- ОРЕМО 2**
392B 0023 Лани ми їми оремо
392B 0024 Лани братами оремо
- ОРЕНДІ 2**
324B 0039 Люди стогнуть на оренді
328B 0026 Люде стогнуть на оренді,
- ОРИНОЧЦІ 1**
387A 0010 Ориночці, і червоний
- ОРЛА 2**
360B 0018 А орла повісить на тичині
360B 0019 Орла ж повісить на тичині
- ОРЛЕ 4**
317A 0011 Утни, батьку, орле сизий!
318A 0008 Утни, батьку, орле сизий!
319A 0045 Утни ж, батьку, орле сизий!
344A 0012 Орле сизокрилий!
- ОРЛЕ-КОЗАЧЕ 1**
338B 0002 Мій орле-козаче,
- ОРЛИКУ 1**
327A 0041 Прилітай же, мій орлику,

ОРЛИНЕ 1

360В 0017 Орлине царство затопить

ОРЛИМ 1

366А 0003 Смілим орлім оком!

ОРЛОМ 2310А 0019 Орлом сизокрилим літає, гуляє
312А 0019 Орлом сизокрилим літає, гуляє,**ОРЮТЬ 3**370А 0052 Чи орють,
334В 0006 Хвастяне погані на ксьондза орють.
339В 0023 У мене ще на жито орють.**ОРЮЧИ 1**

367В 0026 Та орючи у кайданах

ОСАННА 1

420В 0022 У Віфліємі.– І осанна!

ОСАУЛИ 1

336В 0034 Несуть пани осаули

ОСВІТИЛА 2393А 0038 Весь гай освітила...
394А 0027 Весь гай освітила...**ОСЕННЬОГО 2**399А 0005 Після осеннього Миколи
401А 0032 Коло осеннього Миколи,**ОСИКА 2**398А 0021 Осика заклята,
414А 0004 Осика заклята.**ОСИКОВИЙ 1**

413А 0047 І в могилу осиковий

ОСИКОВИМ 1

400А 0053 На могилі, й осиковим

ОСИКУ 2401А 0003 І осику поливали
414А 0001 І осику поливали**ОСИПАЛИСЬ 1**

380А 0013 Пудром осипались

ОСІДАЮТЬ 2385В 0023 Думи серце осідають
386В 0015 Думи серце осідають**ОСІДЛАЄМ 1**

371А 0030 Та сивого осідлаєм

ОСІДЛАНИЙ 1

376А 0005 Он, бачиш, кінь осідланий

ОСІНЬ 1

374А 0045 Наста[ла] осінь, шелестить

ОСКВЕРНЕННА 1

328В 0018 А де ж ділась оскверненна?

ОСЛИЦЮ 3421В 0005 Ослицю на козу зміняли
421В 0010 На ту ослицю, що несла
421В 0018 По всьому світу про ослицю,**ОСЛИЦЯ 1**

421В 0013 Ослиця ще й дійна була

ОСМІЮТЬ 3303А 0011 Бо сироту всюди люди осміють
303А 0028 Сироту усюди люде осміють.
390В 0037 І осміють, осудять люде,**ОСМІЯЛИ 4**314В 0036 Осміяли подруженьки
314В 0038 Осміяли червону
315В 0023 Осміяли подруженьки
315В 0025 Осміяли червону**ОСМІЯНІ 2**398А 0026 Бо згинете осміяні,
414А 0009 Бо згинете осміяні,**ОСОКИ 1**

351А 0009 В осоки питає:

ОСТАВАЙСЯ 1

379А 0013 Оставайся, Степаночку!

ОСТАВИТЬ 1

410А 0026 Й шага не оставить.

ОСТАВСЯ 1

379А 0022 І Степан остався;

ОСТАЛАСЯ 3386А 0013 Щоб оста[лася]
380В 0002 А ти осталася, небого!
401В 0030 А ти осталася одна**ОСТАЛАСЬ 10**343А 0001 Осталась вдовою...
407А 0015 На світі осталась.
413А 0036 Та там і осталась...
393В 0029 І ти осталась на землі
393В 0034 А ти осталась на землі
393В 0040 А там... і ти собі осталась
393В 0043 А там... і ти собі осталась

393В 0046 А там... і ти собі осталась
394В 0005 А там... і ти собі осталась
424В 0028 А ти, як палець той, осталась

ОСТАЛИСЯ 1

320А 0020 Минулося – осталися

ОСТАЛИСЬ 1

343А 0032 Живими остались?»

ОСТАЛОСЯ 1

358В 0013 Що не осталося правдивим,

ОСТАЛОСЬ 10

306А 0008 Що осталося
308А 0002 Що осталося
337А 0021 Не осталося у Лисянці
342А 0035 Тільки три осталося».
370А 0038 А тепер осталося
389А 0007 Не осталося; і здається
349В 0031 Нудьги тії не осталося
353В 0046 Зубів не осталося!..
355В 0022 Зубів не осталося!..
401В 0032 Дивилась довго. Не осталося

ОСТАНКИ 1

380А 0029 Останки збирає

ОСТАННЮ 2

319В 0009 В останню тяжкую минуту
324В 0007 Останню чарку допивав

ОСТАНУСЬ 1

371В 0019 Останусь я тута

ОСТАТНІЇ 1

338В 0039 Минуть остатні літа!

ОСТАТНЮ 2

328В 0005 Остатню чарку допивав,
407В 0012 Остатню, може; Бог поможе,

ОСТИГЛОГО 1

370В 0008 Немає з ким ости[г]лого

ОСТИЛИ 1

350В 0030 Бо вже остили мужики

ОСТИЛО 2

328А 0005 Хоч вам, знаю, і остило
350В 0034 Остило... і паперу жаль.

ОСТРИГ 1

405А 0041 Та й остриг, неначе хлопця,

ОСТРИГЛА 1

375В 0032 А сама остригла коси

ОСТРИГЛИ 3

393А 0029 Остригли, накрили
395А 0021 Остригли... ганчіркою
395А 0022 Остригли... накрили

ОСТРИЖЕНА 3

406А 0009 Острижена. Та й байдуже.
383В 0030 Така острижена прийшла
384В 0032 Така острижена прийшла,

ОСТРОВОМ 1

377А 0009 За островом Тендром потопали,

ОСТРОГУ 1

400В 0002 Коло острогу ждять і ждять

ОСУДИЛИ 1

409А 0014 Бо вже мене осудили

ОСУДЯТЬ 3

389В 0046 Вони, вони тебе осудять
390В 0037 І осміють, осудять люде,
400В 0037 І осудять нечестивих

ОСЯДЕ 1

382В 0026 Осяде душу, аж заплачу...

ОСЬ 23

324А 0029 Який же бо ти бевзь і справді,
бачиш, ось що
325А 0049 Ось на тобі, друже,
326А 0044 Ось. копійка»
332А 0021 Та воно так, чоловіче, я це й сам
знаю, та ще ось
332А 0029 Який же бо ти бевз і справді,
бачиш, ось що він
334А 0015 Еге! ось що... Шкода хлопця,
337А 0009 Ось на ж тобі, друже
338А 0005 Ось царичина копійка:
342А 0005 Аж ось з хлопцем старий сліпець
370А 0039 Ось бачиш що? ти на порі,
370А 0049 Та перш ось що! треба буде
372А 0009 Та й утечу... ось побачиш.
405А 0033 Ось слухай же, скажу тобі,
324В 0047 А сталося ось як
328В 0039 А сталося ось як!
338В 0001 Ось слухай же, мій голубе,
359В 0003 Ось на тобі, давись!
359В 0004 А то з'їси. Ось на, давись!
411В 0026 Аж ось, не в самім Назареті
422В 0011 Аж ось і сам старий іде
427В 0042 Аж ось і сам старий іде
427В 0046 Аж ось і сам старий іде
440В 0006 Аж ось... лихий царів несе

ОТ 22

319А 0003 От де, люде, наша слава,

345A 0023 Так от, бачите, Мар'яна
 361A 0028 От я завертаюсь
 361A 0029 От я повертаюсь
 370A 0029 От умерла й мати,
 370A 0036 От ми й спарували
 371A 0004 Так от як, брате: треба в люди
 384A 0012 Трохи жовчі: от бачите
 406A 0028 От я заховала
 321В 0035 От і мундир тобі, княгине.
 326В 0010 От і мундир тобі, княгине
 326В 0011 От і титул тобі, княгине!
 339В 0016 Хоть от ще що, небоже
 339В 0017 Хоть кажуть от ще що, небоже:
 340В 0003 _Нишком: Так от як наші!
 343В 0027 От таке то!
 344В 0025 От тобі й билиця
 351В 0043 От тобі й порада!
 351В 0044 От тобі й сестра з Парнаса.
 392В 0030 Богу не молившись!.. От мені
 приснилось...
 418В 0006 От їх так жаль, смердяче сало,
 440В 0010 Та на ковбаси. От царі

ОТА 4

343В 0040 Через [год] ота велика
 383В 0024 Ота Оксаночка чорнява,
 384В 0026 Ота Оксаночка чорнява,
 420В 0016 Як сходила ота мітла

ОТАК 44

304A 0041 Отак доля людей ділить
 305A 0011 Отак доля людей ділить:
 316A 0013 Отак тая чорнобрива
 323A 0008 Та й знову до праці: отак треба
 жить
 334A 0001 Отак! отак! в раю будеш
 334A 0001 Отак! отак! в раю будеш
 337A 0015 Отак курить: гнилий Тікач
 340A 0018 Отак треба жить!
 344A 0015 Отак, серце, обнімімось,
 344A 0016 Отак поцілую!
 344A 0022 Отак вони любилися,
 346A 0048 Отак і дівоча мине хуртовина.
 366A 0022 Голодних кровію.– Отак
 366A 0027 Голодних кровію. Отак
 366A 0031 Неситих кровію.– Отак
 366A 0034 Огнем збужу їх.– Отак
 367A 0021 Отак
 369A 0044 Ану, діти, отак, діти!»
 371A 0028 Харамаркать. Отак, сину.
 378A 0008 Отак на улиці під тином
 378A 0021 Розпізнає; отак його
 380A 0016 Отак, тату! Я щасливий,
 380A 0036 Отак вони що день божий
 400A 0032 Отак вона в селі жила
 404A 0024 Отак де-небудь і загину
 410A 0029 Та й заплаче, отак вона

410A 0049 Отак вона жила дома,
 413A 0017 Отак вона научала.
 324В 0032 Отак було, отак і буде
 324В 0032 Отак було, отак і буде
 328В 0030 Отак було, отак і буде.
 328В 0030 Отак було, отак і буде.
 338В 0038 І може, друже мій, отак
 341В 0025 Отак пиши. Була криниця
 352В 0041 Отак святі царі живуть!
 353В 0019 Отак царевичі живуть,
 361В 0001 Розказала – отак і так.
 365В 0014 Отак і загину,
 373В 0002 Отак мене минають годи,
 381В 0023 Отак і я тепер терплю
 390В 0028 Отак і вас не продала!..
 424В 0017 І вас отак він поведе.
 442В 0004 Отак я думав уночі,
 442В 0008 Отак я думав уночі,

ОТАКА 1

322A 0021 Отака їх мова

ОТАКА-ТО 1

369A 0006 Отака-то тая доля,

ОТАКЕ-ТО 8

305A 0003 Отаке-то! – той гуляє,
 319A 0025 Отаке-то лихо тяжке,
 346A 0019 Отаке-то, мої любі,
 371A 0035 Отаке-то сину!»
 380A 0024 Отаке-то! тяжко, тату,
 381A 0025 Отаке-то! не здивуйте,
 413A 0029 Дивитися. Отаке-то
 342В 0042 Отаке-то. З журби, батько,

ОТАКЕЧКИ 1

300A 0005 Нехай буде отакечки,

ОТАКИЙ-ТО 3

311A 0023 Отакий-то Перебендя,
 311A 0039 Отакий-то Перебендя
 343В 0049 Отакий-то був непевний

ОТАКИМИ 1

397В 0044 Отакими злодіями

ОТАКІЄ-ТО 1

354В 0013 Так отакіє-то святі!

ОТАКОЇ 1

369A 0025 Ануте, діти отакої!»

ОТАК-ТО 6

385A 0016 Отак-то льох і Богдан той
 401A 0030 Отак-то, мій друже, молись,
 брате, Богу
 334В 0011 Отак-то сталося, батьку козачий,

338В 0018 Отак-то, друже мій, минає
371В 0004 Отак-то нівечать нас годи
381В 0024 Отак-то я тепер терплю

ОТАМ 6

398А 0022 Отам відьма похована,
414А 0005 Отам відьма похована.
329В 0015 Отам мені і розказала
366В 0006 Отам Швачка з козаками
366В 0017 Не спалили. Отам Швачка
366В 0018 Не спалено. Отам Швачка

ОТАМАНА 2

377А 0019 Отамана курінного,
377А 0026 Отамана молодого,

ОТАМАНАМ 1

377А 0038 Отаманам по чотири.

ОТАМАНЕ 7

299А 0003 Трохи, пане отамане,
299А 0029 Роби, пане отамане,
319А 0009 Чи так, батьку отамане?
334А 0010 Отамане, пане,
334А 0027 Ходім, ходім, отамане,
334А 0031 З пекла вирву, отамане,
376А 0049 Благослови, отамане,

ОТАРОЮ 1

348В 0026 І ми отарою прийшли,

ОТАРУ 2

420В 0002 Отару гнали чабани
422В 0001 Іосиф взявсь отару пасти,

ОТДАЛА 2

329В 0031 Та й Богу душу отдала
377В 0029 Розмовлять з ним – і отдала

ОТДАСТЕ 1

356В 0028 То отдасте... Зовуть світилом

ОТЕРШИ 1

416В 0003 Отерши родостниє сльози,

ОТЕЧЕСТВО 3

361А 0001 Так отечество, так любить
361А 0002 Та отечество так любить
389А 0012 За отечество! Єй-богу

ОТЖЕ 6

376А 0011 Та втер йому; отже й утер.
381А 0049 Отже сталось таке диво!
408А 0020 Отже в нас немає!
330В 0019 Отим... отже й там
330В 0020 Отим киргизам, отже й там
351В 0036 Отже, далєбі, забула...

ОТИДЕ 2

354В 0009 Отиде в області своя
354В 0010 Отиде з шумом... І растлі ю,

ОТИМ 8

364А 0021 Отим положено конглавом
330В 0019 Отим... отже й там
330В 0020 Отим киргизам, отже й там
339В 0024 Отим то й ба, що живе
361В 0036 Понад отим поганим морем...
380В 0020 Отим мені і жаль стане
380В 0036 Добре отим панам жити,
393В 0018 Отим [?] хранителем твоїм?

ОТИХ 7

385А 0013 Отих покликає
405А 0026 Коли б мені отих дітей
411А 0021 І лікарів отих просила,
354В 0015 Отих царів, та ще й святих.
375В 0037 Отих твоїх безталанних
418В 0034 Родин отих потроху ждуть.
430В 0006 І о царях отих. І рци:

ОТІ 1

339В 0006 Та за вірші оті прокляті.

ОТМЩЕНІЄ 1

390А 0002 На отмщеніє неправди,

ОТО 4

337А 0013 Ото Гонта та Залізняк
376А 0009 Ото гроші. Бач, віскривий,
404А 0038 Ото до мене... Кицю... Кицю...
399В 0025 Тоді ж ото, той син Алкід,

ОТО-БО 1

326А 0012 Ото-бо завзятий!

ОТОЖ 14

302А 0020 Отож гляну та й згадаю
379А 0033 Отож мене, вже сліпого,
406А 0001 Отож якраз против спаса
408А 0016 Отож я й ходила,
411А 0013 Отож взяли його лічить.
342В 0010 Отож той сірий сиротина
347В 0024 Отож вивчився я, виріс,
418В 0032 Отож вони собі живуть
422В 0026 Отож вони собі й пішли,
424В 0036 Отож вони якось зійшлись
425В 0037 Рідня була. Отож небога
428В 0017 Отож і спить собі дитина
440В 0032 Отож вельможі й чабани
442В 0012 Отож, як бачите, вночі,

ОТОЙ 11

352А 0015 А козаки як хміль отой
382А 0015 Козак отой, догадався

382A 0017 Козак отой злякать діда
 328B 0046 І в монастир отой убогий
 329B 0012 І в монастир отой дівочий,
 343B 0050 Максим отой, брате!
 350B 0019 Ви кинули отой Парнас
 397B 0046 Як і син отой Марії?
 402B 0002 І п'яний голий отой Фавн
 422B 0040 Зострівся гость отой! Бур'ян
 431B 0014 Самодержавний отой плач!

ОТОЙДІ 8

392A 0004 Кров погану... Отойді я
 404A 0003 Отойді вже одпочину!
 407A 0039 Отойді було громаді
 414A 0037 Отойді, проклятий!..
 351B 0024 Отойді було завчестя...
 372B 0025 Отойді мене, мій брате
 372B 0026 Отойді згадай в неволі
 430B 0002 Отойді ще, як бралися

ОТОЛСТЄВШИХ 1

418B 0005 І отолстєвших серцем малим,

ОТ-ОТ 2

368A 0036 За долею, от-от догнав
 384A 0019 От-от я їх поконала!

ОТО-ТО 1

405A 0008 Ото-то й то, а ти не знаєш!

ОТРОКАМ 1

440B 0034 Тельця отрокама принесли,

ОТРОКИ 3

353B 0023 А отроки доміркували,
 354B 0004 Дружина, отроки бояра
 355B 0003 І отроки доміркувались,

ОТРУ 2

434B 0017 Омю кров його; отру
 435B 0014 Засохлу кров його. Отру

ОТРУЇВ 2

391B 0026 Хто пана отруїв? – Гудуть,
 391B 0033 Я генерала отруїв!

ОТРУТИ 1

390B 0045 І капельку на щось отрути.

ОТРУТУ 1

391B 0016 Та все щось шепчуть про отруту

ОТРЯСЕ 1

429B 0005 І пити дасть, і отрясе,

ОТУ 3

383A 0017 Оту воду. Чом я з нею

442B 0021 Покинь оту дівочу славу;
 442B 0031 Покинь оту дівочу славу

ОТУТ 5

307A 0011 Отут на муштру виглядала
 405A 0009 Сідай лиш ближенько отут.
 325B 0032 Отут сердешна одпочила.
 329B 0035 Отут сердешна опочила.
 338B 0019 Отут неділенька святая.

ОТУТЕЧКИ 1

383A 0012 Я отутечки й родилась

ОТХОЖАЮТЬ 1

327B 0048 Неначе в поле отхожають,

ОТЧЕ 5

366A 0006 Прийми, отче; а я нишком
 367A 0006 Прийми, отче! а я нишком
 383B 0036 Та отче наш собі чита,
 384B 0038 Та отче наш собі чита,
 396B 0021 Перехрестившись, отче наш

ОТЧЕНАШ 1

412A 0010 Отченаш» читала.

ОХ 8

342A 0037 На трьох? Ох, дівчата!
 388A 0026 Ох, якби те сталося, щоб ви не
 вертались,
 403A 0018 За кого молитесь!! Ох, діти!
 323B 0013 Ох рад би я вірить, та серце не
 хоче
 327B 0014 Ох рад би я вірить, та серце не
 хоче.
 338B 0020 А понеділок? ох, друже-брате!
 348B 0039 І ми пішли... Ох тяжко, брате,
 351B 0015 Ох, мабуть я згину...

ОХРЕСТИЛА 1

405A 0019 За три шаги охрестила,

ОЦЕ 9

324A 0028 Оце то так, вчистив, нічого
 сказать, і доладу
 381A 0001 Оце і вся моя дума.
 384A 0017 Оце яка недотика
 402A 0009 Оце, мабуть, із-за Дністра.
 373B 0010 І третій год оце почну
 374B 0019 Оце нагадала яку! Цур їй, яка
 погана!
 374B 0021 Оце нагадала яку! Цур їй, яка
 погана!
 392B 0025 Згадать хоть що-небудь! та оце й
 наткнуць
 392B 0028 Згадать хоть що-небудь! Та оце й
 наткну[в]сь

ОЦЕЙ 1

376В 0027 Оцей поганий лановий,

ОЦИХ 1

376В 0001 Оцих безталанних,

ОЦІ 2378В 0015 Самому оці
378В 0017 Оці думи? Боже милій!**ОЦЮ 1**

376В 0012 Оцю одну не покритку,

ОЧАМ 4366А 0038 Очам незрячим.– Поборюсь!
361В 0013 Очам любо дивуватись,
361В 0024 Очам любо, годиноньку
432В 0025 Тим неситим очам**ОЧАХ 2**395В 0005 В очах веселих. Любо їм,
395В 0012 В очах веселих. Любо їм,**ОЧЕЙ 8**380А 0017 Що очей не маю,
393А 0003 Й очей не спускають
393А 0004 Очей не спускають
394А 0045 Очей не спускають.
388В 0028 Очей не зводячи, згадала
398В 0026 Собаки без очей, скажені,
404В 0035 З очей безсмертних покажи
414В 0016 Аж іскри сипнули з очей!**ОЧЕНЯТ 1**

344А 0041 Бо сліпі, не бачать карих оченят,

ОЧЕНЯТА 1

410В 0009 Ой, маю, маю і оченята...

ОЧЕРЕТ 1

295А 0004 очерет

ОЧЕРЕТУ 1

421В 0035 Із очерету будувати,

ОЧИМА 7371А 0044 Очима спитала. Старому байдуже,
378А 0029 Невидющими очима,
404А 0037 Очима лупа кошеля,
340В 0016 З карими очима,
351В 0005 З очима ясними, як небо...
414В 0015 І кинула кругом очима,
421В 0037 З-за Ніла мертвими очима**ОЧИЦІ 1**

415В 0027 Очиці кроткіє святис

ОЧІ 30312А 0010 Як серце сміється, сліпі очі
плачуть.
325А 0039 Їдять шляхту, клюють очі
344А 0004 Чорні й карі очі,
345А 0020 Утер сліпі очі)
346А 0044 Чого плачуть очі... нащо його
знать?
347А 0041 Мої карі очі;
348А 0025 Дала карі очі?
350А 0002 Мої карі очі
352А 0014 Очі вивернуло з лоба
362А 0024 Тільки очі карі
364А 0026 Їх лютії очі... «Пали! пали!»
364А 0027 Їх лютії очі...
368А 0011 І очі заплачуть.
371А 0037 І очі не бачать, не чуть голови,
378А 0003 Очі виймали,
381А 0008 І очі не бачать
391А 0029 Неситого очі
391А 0030 Неситії очі
322В 0001 Та карії очі
322В 0035 Веселії очі.
323В 0012 Як же його вірить, заплющивши
очі?
327В 0013 Як же його вірить, заплющивши
очі?
337В 0032 Ті очі дівочі
390В 0047 Засохли губи, впали очі...
394В 0026 Сіяють очі молодії
395В 0003 Сіяють очі молодії,
415В 0013 Тобі вже зазирає в очі
415В 0026 Аж очі сліпнуть. А Марія
417В 0017 Ланіти, очі і уста
429В 0022 Аж сліпить очі. Підняла**ОЧІПОК 1**

407А 0006 Та, здається, ще очіпок

ПАВЛОВУ 1

299A 0013 Почастую за Павлову

ПАВУ 1

323A 0034 Посажу мов паву

ПАДА 3

324A 0002 Мліє та й пада, а старший

325A 0014 Та й пада додолу.

324B 0008 Та й ту допив, але не пада.

ПАДАЄ 2

376A 0032 Падає, благає,

352B 0013 І гине, падає народ

ПАДАЛИ 1

416B 0035 На серце падали Марії

ПАДЛО 1

321B 0011 І над собою! – падло пса

ПАЗОРІ 2

353B 0031 І пазорі слинить...

355B 0008 І пазорі слинить...

ПАЗОРЯМИ 1

344B 0017 Пазорями в твою душу...

ПАЗУРІ 1

304A 0036 Та в пір'я пазурі хова;

ПАЗУХИ 1

322A 0029 Червоніє, а пазухи...

ПАК 2

383B 0023 А що пак, брате, чи жива

384B 0025 А що пак, брате, чи жива

ПАЛА 6

316A 0006 Серед степу пала,

316A 0007 Пала, стала, заплакала

327A 0046 Пала на коліна,

331A 0026 Та й пала в хаті, а старший

354A 0001 Пала Скутар, стиха робота

424B 0018 Промовила і трупом пала

ПАЛАЄ 1

304A 0030 Край неба синього палас,

ПАЛАТ 2

324B 0016 Минає час – чутно з палат

328B 0007 Минає час... чутно з палат

ПАЛАТАХ 13

369A 0003 А там... у палатах

395A 0015 У білих палатах.

396A 0001 У білих палатах

396A 0026 У білих палатах?

397A 0001 У білих палатах

397A 0021 У білих палатах

397A 0037 У білих палатах

398A 0006 У білих палатах?

401A 0026 Шукай собі брата в палатах і в хаті

410A 0013 Мов в палатах, в своїй хаті

387B 0025 Запершися собі в палатах,

387B 0031 Запершися собі в палатах,

388B 0015 Зав'яне марно у палатах

ПАЛАТИ 15

400A 0036 В палати сумнії, просила,

404A 0002 Достроїть палати.

408A 0002 До себе в палати.

412A 0004 Привели в палати

321B 0002 А на горі стоять палати,

321B 0021 Високі на горі палати,

325B 0045 Веселі на горі палати

325B 0046 Веселі здалека палати,

348B 0027 Палати білі запалили,

359B 0001 Аж глядь, палати зайнялися

359B 0002 Аж глядь, палати зайнялись

387B 0036 Даєш ти, Господи, палати,

388B 0005 Даєш високії палати.

388B 0035 Ходімо в сад, ходім в палати,

388B 0039 В палати хлопчика в постоялах,

ПАЛЕЦЬ 6

407A 0014 І одна я, як той палець,

393B 0041 Сама мов палець, простя[гаєш?]

393B 0044 Сама мов палець, простя[гаєш?]

394B 0001 Сама, мов палець, у людей

394B 0006 Сама, мов палець, у людей

424B 0028 А ти, як палець той, осталась

ПАЛИ 2

364A 0026 Їх лютії очі... «Пали! пали!»

364A 0026 Їх лютії очі... «Пали! пали!»

ПАЛИЛО 1

414B 0025 Щоб сонце, бачте, не палило),

ПАЛИЧКИ 1

423B 0030 Дві палички та й понесли

ПАЛІЇВСЬКІ 1

334B 0002 Все паліївські на Хвастовщині,

ПАЛІЙ 12

333B 0007 Семен Палій борозненський

333B 0008 Семен Палій борозненський

333В 0009 Семен Палій, запорожець
 333В 0010 Семен Палій ходить
 333В 0015 А думкою чернець Палій
 333В 0027 Семен Палій пошкандибав.
 333В 0028 Чернець Палій пошкандибав.
 334В 0028 Семен Палій борозенський
 334В 0029 В довгій рясі Семен Палій
 334В 0031 Іде чернець Семен Палій
 334В 0034 А думкою чернець Палій
 335В 0014 Палій чернець пошкандибав

ПАЛІТЕ 3

390А 0031 Руйнуйте, паліте!
 390А 0034 Руйнуйте, паліте
 391А 0018 Руйнуйте, паліте

ПАЛІЮ 1

365В 0033 Семене Палію,

ПАЛІЯ 1

333В 0046 Ченця Семена Палія

ПАЛЯНИЧКУ 2

400А 0031 Той бубличків, паляничку
 410А 0045 Той калачик, паляничку,

ПАЛЬМОЮ 1

421В 0029 Під пальмою і під вербою

ПАМ'ЯТЬ 1

410В 0005 Федору Івановичу Черненку на
 пам'ять 22 сентябра

ПАН 22

393А 0026 Пан поїхав на чужину
 393А 0051 Нащо мене па[н?]
 394А 0023 Пан поїхав десь далеко
 395А 0012 Та й умерла... А мене пан
 395А 0016 Пан поїхав десь далеко,
 399А 0021 Хто? Я?.. З дочкою пан лежить
 402А 0042 З дочкою пан лежить,
 407А 0038 Аж і пан приїхав,
 408А 0025 Пан поїхав десь з дочкою,
 409А 0001 Або пан одніме!..
 412А 0011 Пан неначе прокинувся,
 413А 0004 Ніби пан у хаті.
 347В 0049 Проклятий пан старий неситий
 348В 0012 Радіє пан... а хлопці ждуть,
 356В 0013 Як флаг забачить! дома пан!
 356В 0014 А пан, як бачите...
 367В 0003 Виходить пан лисий.
 376В 0031 Аж там їх пан несамовитий
 396В 0022 І козлоногий сивий Пан,
 396В 0031 І козлоногий сивий Пан,
 399В 0032 І козлоногий сивий Пан
 401В 0051 І п'яний голий Пан

ПАНА 25

336А 0001 Або в пана у кайданах
 343А 0008 Хоч за пана гетьмана.
 343А 0011 А Мар'яна не до пана
 343А 0013 Не до пана товстого,
 345А 0040 Та, може, й од пана.
 347А 0050 Оддам тебе за пана
 348А 0041 Як згадає пана.
 393А 0023 І якогось злого пана
 393А 0024 Та нашого злого пана
 394А 0020 І якогось злого пана
 394А 0021 І нашого злого пана
 396А 0034 Пана Яна нема дома
 397А 0003 Я виведу гулять пана
 400А 0037 Щоб зіллям пана напоїть,
 400А 0044 Та за пана за грішного
 405А 0038 Проклятого пана...
 408А 0034 Я шукала пана.
 411А 0007 Весною пана привезли
 411А 0022 Щоб пана зіллям напоїть.
 412А 0029 Та за пана покойного
 412А 0043 І як пана полюбила,
 376В 0037 Та вилами пана
 377В 0022 Що заколов пана.
 377В 0035 Вирвав вилами у пана,
 391В 0026 Хто пана отруїв? – Гудуть,

ПАНАМ 6

333А 0020 Панам жито сіють
 380В 0036 Добре отим панам жити,
 387В 0023 І власть панам в твоїм раю...
 387В 0028 І власть панам в твоїм раю...
 387В 0037 Сади панам в твоїм раю,
 388В 0004 Сади панам в твоїм раю,

ПАНАМИ 3

339А 0010 Стривайте, з панами
 399А 0004 Тільки не з панами.
 413А 0007 Щоб з панами не кохались!..

ПАНАХИДУ 2

372В 0007 За гетьмана, й панахиду
 372В 0008 За гетьмана, панахиду

ПАНЕ 5

299А 0003 Трохи, пане отамане,
 299А 0029 Роби, пане отамане,
 334А 0004 Із Млієва, пане.
 334А 0010 Отамане, пане,
 337А 0006 Я не старець, пане!

ПАНЕ-БРАТЕ 1

375В 0035 То знав би ти, пане-брате,

ПАНЕБРАТИ 1

332А 0006 Не згадуйте, панебрати...

ПАНИ 13

393A 0039 І ті ж люди, і ті ж пани,
 398A 0032 Нехай пани згнушаються,
 403A 0005 А все то прокляті пани
 408A 0021 Пани вкрали та в шкатулі
 413A 0020 Пани все їм снились,
 324В 0022 Пани в саду й не ворушились.
 328В 0013 Пани в саду й не ворушились,
 331В 0017 Пани католики
 336В 0034 Несуть пани осаули
 355В 0035 Несли сина перед пани
 376В 0005 Поки пани в селах,
 387В 0038 Пани ж неситії, пузаті,
 388В 0006 Пани ж неситії, пузаті,

ПАНИЧА 1

319В 0023 Аж панича вже повезли

ПАНИЧЕМ 1

389В 0020 Уже Петром і паничем,

ПАНИЧІ 3

347В 0008 А в неї паничі були,
 348В 0005 Минув і другий. Паничі
 349В 0050 Мене вельможні паничі

ПАНИЧІВ 2

347В 0030 А паничів у гвардію
 376В 0003 Паничів поганих!..

ПАНІ 5

336A 0010 У жупані сама пані
 339A 0012 Як найкраща пані,
 347В 0005 Та на погибель... Наша пані
 391В 0027 Мов стиха дзвони...— Пані! пані!
 391В 0027 Мов стиха дзвони...— Пані! пані!

ПАНІВ 4

398A 0025 На панів лукавих,
 414A 0008 На панів лукавих,
 348В 0028 Панів великих і малих
 348В 0038 Та мордують панів проклятих.

ПАНКИ 1

340A 0014 Панки сказилися... Кричать:

ПАННА 1

343A 0006 А виросла, як панна,

ПАНОВАТИ 2

314A 0025 Будеш пановати
 314A 0026 Не хоч я пановати

ПАНОВЕ 4

323A 0013 Ха, ха, ха... чорт, панове
 323A 0044 Панове, ради! поміркуйте,
 331A 0024 Панове, ради! Поміркуєм,

440В 0025 Сьогодні одурів! Панове!

ПАНОВІ 1

411A 0029 Що панові не помогла!

ПАНОМ 4

323A 0016 Перед паном Хведірком
 331В 0009 Одним нашим паном можна
 здивувать
 348В 0044 Я різав все, що паном звалось
 374В 0024 Старим паном... Так і треба

ПАНСТВО-ЦАРСТВО 1

347A 0042 Моє слово – панство-царство,

ПАНСЬКОГО 1

348В 0013 Як Бога, панського весілля.

ПАНСЬКОЇ 1

347В 0017 Дешевших панської собаки

ПАНУВАЛИ 2

301A 0009 Було колись, панували
 320A 0018 Панували, здобували

ПАНУВАТИ 2

320A 0017 Вміли панувати.
 348A 0002 Не вмреш, будеш панувати,

ПАНУЄ 1

305A 0012 Панує ледащо,

ПАНУЮТЬ 1

300A 0034 Поляки панують.

ПАНЯНКУ 1

349В 0002 Або панянку чорнобривку

ПАНЯТА 3

349В 0042 Росли панята, виростали
 349В 0044 Росли панята, виростали
 349В 0046 Росли панята, виростали,

ПАПЕРУ 1

350В 0034 Остило... і паперу жаль.

ПАПІР 1

395В 0026 Часи, і пера, і папір?

ПАПЛЮГО 1

351В 0042 Стара паплюго, паскудо,

ПАРИ 5

313A 0025 Не діждала пари
 314A 0009 Не діждала пари.
 314A 0047 Не діждала пари;
 381В 0028 Бо в світі пари не найшов)

381В 0033 Бо, бачте, пари не найшов)

ПАРИ 1

337А 0026 Укупочці, в парі.

ПАРНАС 1

350В 0019 Ви кинули отой Парнас

ПАРНАСА 2

351В 0016 Чи далеко до Парнаса,

351В 0044 От тобі й сестра з Парнаса.

ПАРНАСУ 1

351В 0026 Хіба й справді ти з Парнасу?

ПАРУБКАМИ 6

311А 0029 А у шинку з парубками

341А 0023 Жартували з парубками,

347А 0035 А між парубками,

348А 0016 Де дівчата з парубками

351А 0030 З жонатими й з парубками

351А 0034 З жонатими, з парубками

ПАРУБКИ 1

376В 0015 А парубки копиці клали,

ПАС 2

340В 0011 Якби ти, брате, свині пас...

440В 0002 Свою худобу пастирь пас

ПАСЕ 4

388В 0023 Аж бачить, що пасе ягнята

391В 0049 Та й бачить, що пасе ягнята

392В 0002 Та й бачить, що пасе ягнята

440В 0004 Пасе собі, пасе-пасе,

ПАСЕ-ПАСЕ 1

440В 0004 Пасе собі, пасе-пасе,

ПАСЕТЬСЯ 3

403А 0002 В яру пасеться вовкулак...

414В 0001 Коза нап'ється та й пасеться,

422В 0006 Коза пасеться, а дитина

ПАСКУДА 2

331А 0008 Старий паскуда. «Постривай!

356В 0023 Кругом, як бачите, паскуда

ПАСКУДИЛИ 1

411В 0017 Паскудили, а у царя

ПАСКУДИЛИСЬ 2

411В 0016 Паскудились, а у царя

411В 0018 Паскудились, а у царя

ПАСКУДНИХ 1

398В 0043 В паскудних оргіях канав;

ПАСКУДО 1

351В 0042 Стара паплюго, паскудо,

ПАСЛИСЯ 1

318А 0010 Де паслися ваші коні,

ПАСТЕРНАК 1

370А 0001 Уродив пастернак.

ПАСТИ 2

388В 0013 Свиной же пасти...

422В 0001 Іосиф взявъ отару пасти,

ПАСТИМЕ 1

388В 0037 А хто ж тут пастиме ягнята?

ПАСТИМЕШ 1

388В 0036 Ходім, не пастиmesh ягнят.

ПАСТИРЬ 1

440В 0002 Свою худобу пастирь пас

ПАСТУХИ 1

413А 0041 Пастухи в селі сказали,

ПАСУТЬСЯ 1

314В 0001 Пасуться вдень, а уночі

ПАТЕРИЦЮ 1

334В 0040 І патерицю, і молитись,

ПАТИНКИ 1

380А 0015 Патинки лизали.

ПАТРАЮТЬ 2

354В 0031 Скубуть і патрають, то може б

354В 0032 Скубуть і патрають, то може

ПАТРИЦІЇ 1

400В 0020 І усі патриції, – і вчора

ПАТРІОТОМ 1

356В 0031 І патріотом. Боже, милий!

ПАЦА 1

326А 0024 Щоб видали Паца.

ПАЧЕ 3

353В 0026 Царевен паче красотою

355В 0006 Царевен паче красотою

359В 0023 І паче горного потока

ПАШЕТА 1

340В 0006 Моя Пашета начитала,

ПАШІ 1

340В 0001 Чи те «Ла мод», купив для Паші

ПЕВНА 2

331A 0015 А щоб певна була правда
385A 0003 Певна Україна

ПЕВНЕ 5

390A 0022 Братам добрим добро певне
391A 0012 З братом добрим добро певне
391A 0022 З братом добрим добро певне
391A 0024 З братом добрим добро певне
332B 0028 Певне виглядає...

ПЕКЕЛЬНИЙ 1

415B 0012 Огонь пекельний! Вже пророчить,

ПЕКЛА 1

334A 0031 З пекла вирву, отамане,

ПЕКЛИ 5

359B 0025 І божієм [?] огнем пекли
359B 0026 І ніби тим огнем пекли
359B 0027 Невидимим огнем пекли
359B 0028 Огнем невидимим пекли
359B 0045 І ніби тим огнем пекли

ПЕКЛІ 2

373A 0017 Мов у пеклі... А Ярина
344B 0009 У пеклі твориться

ПЕКЛО 3

334A 0021 Муки страшної, щоб пекло
331B 0008 Саме пекло можна... і Данта
старого
390B 0036 То не любов, то пекло буде,

ПЕКЛОМ 1

390B 0015 А лютим пеклом розлилася

ПЕКЛОСЬ 1

416B 0036 І серце мерзло і пеклось.

ПЕКТИ 1

419B 0004 Пекти опрісноки. Спекла,

ПЕЛЕНОЮ 2

361B 0012 Червоною пеленою
361B 0023 Червоною пеленою

ПЕНАТАМ 2

397B 0007 Сама помолитися пенатам,
399B 0042 Сама помолитися пенатам,

ПЕПЕЛОМ 1

352B 0039 Посипав пепелом главу!

ПЕРА 1

395B 0026 Часи, і пера, і папір?

ПЕРВЕНЕЦЬ 2

352B 0047 Бо то був первенець його)
399B 0020 В Алкіда первенець її росте...

ПЕРВЕНЦЯ 2

401B 0045 Щоб первенця і при[вітали]
401B 0046 Щоб первенця її вітали

ПЕРВИЙ 1

361A 0031 Це той первий, що розпинав

ПЕРЕБЕНДЯ 3

311A 0003 Перебендя старий, сліпий
311A 0023 Отакий-то Перебендя,
311A 0039 Отакий-то Перебендя

ПЕРЕБІГАЮТЬ 1

379A 0042 Нас перебігають

ПЕРЕВЕРТНІ 1

359A 0005 А тим часом перевертні

ПЕРЕГОЛИЛИ 1

391B 0042 Переголили про запас...

ПЕРЕГРИЗУТЬ 1

321B 0014 Самі себе перегризуть,

ПЕРЕД 34

323A 0016 Перед паном Хведірком
347A 0022 Петро стоїть перед нею
361A 0024 Перед світом
361A 0025 Таки добре; перед світом
364A 0024 Перед костром; став на йому
364A 0025 Перед огнем; став на йому
387A 0008 В брилі, на присьбі. Перед ім
399A 0013 А перед ними опинилась
401A 0025 Смирись перед Богом, людей не
займай,
402A 0012 А перед ними опинилось
412A 0023 Заснув ворог перед нею,
315B 0004 Не сон-трава перед світом
315B 0030 Не сон-трава перед світом
338B 0040 Як перед Богом сповідаюсь.
342B 0007 Людям перед Богом,
355B 0035 Несли сина перед пани
389B 0025 Перед образом пречистої
391B 0036 Признаюсь, може, перед Богом!..
392B 0007 Перед іконою пречистої
392B 0008 Перед образом пречистої
392B 0009 Перед іконою пречистої
396B 0025 Перед святым, і повели
396B 0034 Перед святым, і повели
396B 0038 Перед Кіпрідою стоять
398B 0051 Перед святим його хрестом.
399B 0022 І перед образом Венери
399B 0034 Перед Кіпрідою стоять

400В 0042 Перед гординою ж його
402В 0003 Перед святим. І повели
402В 0004 Перед Петром. І повели
416В 0047 Перед апостолом. Горить
418В 0002 Не бачите перед собою
419В 0011 І, вбогії, перед собою
427В 0015 Не бачите перед собою

ПЕРЕДАМ 3

334В 0021 Достанеться й передам!»
335В 0007 Достанеться й передам
335В 0009 Достанеться й передам...

ПЕРЕДАЮ 1

401А 0010 Німим стінам передаю.

ПЕРЕДУШИЛА 2

382А 0036 Я передушила
382А 0037 Душ передушила

ПЕРЕЗИМОВАЛА 1

400А 0025 Перезимовала

ПЕРЕЙТИ 1

415В 0011 Повинна будеш перейти

ПЕРЕЙШЛА 1

383А 0016 Та вповні шлях перейшла їм

ПЕРЕКОТИПОЛЕ 2

385В 0015 У гай перекотиполе
386В 0009 У гай перекотиполе

ПЕРЕЛЕТІТЬ 1

398В 0053 Перелетіть і стоном-дзвоном

ПЕРЕЛЕЧУ 2

345В 0010 І ніби сам перелечу
398В 0040 Перелечу в літа,

ПЕРЕЛЯКАЛАСЬ 2

406А 0026 Я перелякалась,
377В 0026 Як перелякалась

ПЕРЕЛЯКАЮ 1

348В 0024 А то ще й вас перелякаю.

ПЕРЕПЛАЧЕ 1

348А 0037 Нехай переплаче!»

ПЕРЕПЛАЧУ 1

338В 0050 Та, може, лихо переплачу

ПЕРЕПЛИВАЄ 1

368А 0031 Світ перепливає,

ПЕРЕП'ЯТІ 1

365В 0028 В Переп'яті ночували,

ПЕРЕРІЗАЛИСЬ 1

382В 0017 Та перерізувались би любо

ПЕРЕСКОЧ 1

389В 0044 А лихо, кажуть, перескоч!

ПЕРЕСТАЛА 6

400А 0019 Потім разом перестала
315В 0007 Плакати перестала.
315В 0008 Перестала сльози лити
315В 0033 Плакати перестала.
315В 0034 Перестала сльози лити
377В 0018 Плакати перестала

ПЕРЕСТУПИТЬ 1

344А 0024 Щоб на той світ переступить.

ПЕРЕХОДИТЬ 1

339А 0028 Через базар переходить,

ПЕРЕХРЕСТИВСЬ 1

376В 0036 Перехрестивсь

ПЕРЕХРЕСТИВШИСЬ 2

349В 0034 І, перехрестившись,
396В 0021 Перехрестившись, отче наш

ПЕРЕХРЕСТИЛА 1

412А 0022 І перехрестила.

ПЕРЕХРЕСТИСЬ 1

372А 0023 Свого брата...» «Перехрестись!

ПЕРЕЩЕРБИЛИ 1

328А 0004 Чи перещербили,

ПЕРИНІ 1

378А 0041 На перині... і тихенько

ПЕРОМ 1

387В 0007 Незримим писані пером

ПЕРСТЕНЬ 1

377В 0030 Перстень молодого

ПЕРШ 3

303А 0004 Так було перш; тепер дивись.
303А 0026 Було так перш – тепер дивись.
370А 0049 Та перш ось що! треба буде

ПЕРШЕ 2

402А 0039 А перше добре говорила.
408А 0026 Як перше зо мною!

ПЕРШИЙ 4

- 322В 0017 І перший крик його почуть
 401В 0035 І помолилась в перший раз
 428В 0010 Ще в перший раз дитячі сльози
 428В 0011 Ще в перший раз младенчі сльози

ПЕСНИ 1

- 319В 0015 Теперь и стой да песни пой...

ПЕСНЮ 1

- 385А 0014 И песню сложили

ПЕСТИЛОСЯ 1

- 416В 0001 На лоні пестилося, гралось.

ПЕТРА 9

- 349А 0004 Нема Петра, не чуть Петра...
 349А 0004 Нема Петра, не чуть Петра...
 376А 0034 Хоч Петра діждати,
 331В 0041 Побив Петра, побив свата
 356В 0029 Кривого п'яного Петра
 356В 0035 На Петра Кривого,
 389В 0015 Петра на волю одпустили.
 390В 0039 За чорнобривого Петра...
 391В 0039 Петра недовго мордували

ПЕТРО 3

- 343А 0022 Петро запитає.
 347А 0022 Петро стоїть перед нею
 399В 0028 Аж гульк!.. Старий святий Петро,

ПЕТРОВІ 1

- 389В 0024 Які там снилися Петрові...

ПЕТРОВОЇ 1

- 348А 0051 Петрової мови

ПЕТРОВУ 1

- 344А 0009 Що на мову на Петрову

ПЕТРОМ 3

- 344А 0039 З Петром не рознять – уміла
 любить.
 389В 0020 Уже Петром і паничем,
 402В 0004 Перед Петром. І повели

ПЕТРУСЕМ 2

- 345А 0024 З убогим Петрусем
 388В 0012 Петрусем звалось, за придане

ПЕТРУСЮ 5

- 388В 0025 Петрусю! – Я. І подивилась
 388В 0034 Ходім, Петрусю, погулять,
 389В 0048 Петрусю! добрая дитино!
 390В 0023 Диявола... Петрусю!..
 392В 0001 Петрусю? – каже

ПЕТРУСЯ 10

- 343А 0015 До Петруся, в гаю, в лузі,
 345А 0032 Петруся співає;
 348А 0046 Не про Гриця – про Петруся
 349А 0018 Без Петруся в гаю, в лузі
 374В 0016 Та дожену Петруся.
 374В 0018 Доганятиму Петруся.
 388В 0044 Ти на Петруся навела.
 389В 0036 Свого Петруся, тяжко їй,
 391В 0037 Взяли Петруся молодого
 392В 0017 Петруся, серденько, любить,

ПЕТРУСЬ 7

- 346А 0037 Петрусь вийде на долину,
 346А 0038 Петрусь заспіває,
 346А 0039 Петрусь її розпитає,
 389В 0009 Петрусь у школу та із школи
 389В 0019 Вернувся з Києва Петрусь
 391В 0030 Петрусь на ганок вихожає
 391В 0043 І поволік Петрусь кайдани

ПЕТРУШКУ 1

- 370А 0002 А петрушку

ПЕЧАЛІ 2

- 375А 0005 На серце печалі нашили літа.
 387В 0004 Мою нудьгу, мої печалі,

ПЕЧАЛЬ 6

- 314В 0011 Молюся Богу, щоб печаль
 350В 0033 А про журбу та про печаль
 352В 0011 На стогнах сльози та печаль,
 379В 0026 Дивлюся довго!.. і печаль
 382В 0025 Та іноді така печаль
 417В 0039 О тяжкая душі печаль!

ПЕЧЕ 1

- 346А 0026 Пече, а не сяє.

ПЕЩЕНАЯ 1

- 416В 0008 Моя пещеная дитино?

П'Є 10

- 361А 0005 П'яний п'є, гуляє
 397А 0042 Нехай п'є, уп'ється
 323В 0014 А князь байдуже, п'є, гуляє
 323В 0041 І п'є, і гуляє
 327В 0015 А князь байдуже, п'є, гуляє
 327В 0040 І п'є, і гуляє
 356В 0017 І п'є горілку з мужиками
 357В 0002 І п'є горілку з мужиками
 357В 0003 І п'є горілку з мужиками,
 440В 0027 Не їсть, не п'є і не кричить

П'ЄМО 1

- 398В 0020 Честную кров його п'ємо,

П'ЄТЬСЯ 2

- 371A 0036 Не їється, не п'ється, і серце не б'ється,
365B 0020 Ой не п'ється горілочка

П'Є-УП'ЄТЬСЯ 1

- 397A 0007 Нехай п'є-уп'ється

ПИВА 1

- 347B 0047 Уже і пива наварили,

ПИЙ 1

- 326A 0013 Пий горілку, мій голубе».

ПИЙТЕ 5

- 326A 0008 Гуляй, діти, пийте, лийте
326A 0032 Пийте, добрі люди,
326A 0035 Не кончили!!! Пийте, бийте!
337A 0024 Пийте, діти! Пийте, лийте
337A 0024 Пийте, діти! Пийте, лийте

ПИЛА 2

- 409A 0021 Не пила й не їла...
416B 0029 Сама ж не їла й не пила

ПИЛИСЯ 1

- 342B 0041 Не пилися.

ПИСАЛИ 1

- 351B 0023 Що оди писали...

ПИСАНІ 1

- 387B 0007 Незримим писані пером

ПИСАНІЄМ 1

- 354B 0025 Своім писанієм, нікого

ПИСАНІЯ 1

- 381B 0022 Того писанія святого

ПИСАНКА 1

- 320B 0041 Неначе писанка село

ПИСАР 1

- 373B 0004 Неначе писар, розважаю

ПИСАРЕМ 1

- 348B 0001 Пішов я писарем в громаду,

ПИСАТИ 1

- 344B 0007 Не треба б писати;

ПИСЬМА 1

- 423B 0038 Сама письма вона не знала)

ПИСЬМО 1

- 347B 0016 Письмо [те] стоїло... Чи нас?!

ПИСЬМУ 1

- 347B 0018 Учить письму?!!

ПИТА 1

- 432B 0006 Пита завітчане дівча

ПИТАЄ 8

- 312A 0045 Ніхто не питає
313A 0033 Ніхто не питає
315A 0010 Мати не питає:
336A 0021 Ярема питає
351A 0009 В осоки питає:
364A 0003 Та ніхто не розважає, ніхто не питає
391B 0024 Заприсягла... Питає суд:
441B 0016 І у кедрових стін питає

ПИТАЄТЬСЯ 2

- 386A 0024 Ганна діда питається
410B 0001 Козак журби питається

ПИТАЙ 1

- 305A 0001 Не питай їх, мій голубе!

ПИТАЙСЯ 1

- 327A 0031 Не питайся, бабусенько

ПИТАЛА 2

- 406A 0010 Ішла та питала
409A 0053 Болящих питала,

ПИТАЛИ 3

- 345A 0014 Не питали, чого плаче,
386A 0016 Й про Київ питали
386A 0017 Про Київ питали

ПИТАТИ 3

- 345A 0015 Та й нащо питати?
375A 0049 Ворожки питати.
367B 0008 І питать тебе пита[ти]

ПИТАТЬ 5

- 370A 0041 Треба буде людей питать!
352B 0044 Та ні у кого й не питать,
367B 0008 І питать тебе пита[ти]
367B 0009 І питать тебе про тебе
367B 0015 Гай зелененький питать не буде

ПИТАЮ 1

- 397B 0043 Сам себе питаю)

ПИТИ 5

- 409A 0025 Стала їсти й пити,
338B 0033 І вдруге пити зареклась.
385B 0017 Біжить до річки ніби пити,
428B 0047 І пити дасть йому, стрясе,
429B 0005 І пити дасть, і отрясе,

ПИТЬ 4

- 371A 0041 Що це йому стало? ні їсти, ні пити
 323B 0043 Хазяйський голос, – Будем пить,
 327B 0043 Хазяйський голос: «Будем пить,
 347B 0048 Не довелось тільки пити.

ПИШАЛАСЯ 7

- 326B 0025 Уже пишалася, любила
 332B 0004 Пишалася синами мати
 403B 0013 У кайданах пишалася
 403B 0016 Ти в кайданах пишалася
 404B 0003 У кайданах пишалася
 404B 0023 Ти в кайданах пишалася
 442B 0015 Пишалася, росла, цвіла

ПИШАЛАСЬ 2

- 326B 0024 Уже пишалась і любила
 405B 0030 Ти хоч і пишалась,

ПИШИ 6

- 335A 0008 Так і пиши. – Ні, погано!
 335A 0011 Пиши Галайдою.
 340B 0025 Сідай лиш та пиши, небоже,
 341B 0024 Так і пиши, була криниця
 341B 0025 Отак пиши. Була криниця
 341B 0026 Пиши, давно колись було

ПИШІТЬ 1

- 351B 0006 Голубчики, пишіть для себе

ПИШНІ 1

- 383B 0022 Не пишні[?], думаю, слова

ПИШУ 2

- 348B 0003 Пишу собі, з людьми братаюсь
 356B 0009 По цім Аралу і пишу

ПІВБОГА 1

- 441B 0029 Ні Бога навіть, ні півбога

ПІВНОЧІ 4

- 328A 0013 До півночі, а іноді
 344A 0028 Де Мар'яна до півночі,
 380A 0038 До півночі; а Ярина
 323B 0052 До півночі княжна моя

ПІВСЛОВА 1

- 342B 0001 Аніже слова, ні півслова

ПІД 57

- 305A 0041 Було таке, що й під тинном
 307A 0021 Було таке, що й під тинном
 310A 0010 Стане собі під вербою
 310A 0011 Стане собі під калину
 311A 0022 Сидячи під тинном.
 320A 0001 Як дівчина під вербою

- 332A 0013 Старшини нишком стали за дубом,
 а під дубом

- 346A 0030 Рада б під землею
 347A 0018 Та й замовкла; під яблуню
 360A 0016 Та й той якраз під аршин
 360A 0022 Та й той якраз під аршин
 369A 0012 Під хатою в сорочці білій
 369A 0021 А де Степан?» «А он під тинном,
 374A 0047 Старий під хатою сидить;
 376A 0040 Під хатою сіли.
 377A 0040 Під землею камінь ламають,
 378A 0008 Отак на улиці під тинном
 378A 0031 І беруть його під руки,
 379A 0027 І на призьбі під хатою
 393A 0035 На снігу під тинном
 394A 0026 На снігу під тинном
 395A 0026 На снігу під тинном
 317B 0022 Сидить москаль під хатою
 318B 0007 Сидить москаль під хатою
 318B 0024 Сидить москаль під хатою
 344B 0018 Та й викопав під горою
 364B 0011 Під дзвіницю, сердешная
 364B 0012 Під дзвіницею сердешна
 365B 0016 Де-небудь під тинном.
 376B 0049 Корчма під вербою,
 376B 0051 Та й став під корчмою
 379B 0010 Під тую калину
 379B 0016 Під тую калину
 382B 0029 Малого хлопчика під тинном
 383B 0001 Малого хлопчика під
 390B 0019 Чи то схватись під водою!
 396B 0003 Під хатою, і забавляє
 396B 0006 Сидить під хатою, і бавить
 401B 0026 Під брамою сіла.
 405B 0014 Під Севастополем...
 405B 0017 Під крилом твоїм, і люблю
 405B 0034 Під Севастополем...
 405B 0037 Під крилом твоїм. І люблю
 406B 0008 Під крилом твоїм, і люблю
 406B 0024 У холодочку під снопом
 407B 0001 У холодочку під снопом
 411B 0006 Або б під валом утопивсь
 413B 0022 А та стоїть собі під тинном
 414B 0003 Неначе вкопана, під гасм,
 418B 0029 У бур'яні, не то під тинном
 421B 0029 Під пальмою і під вербою
 421B 0029 Під пальмою і під вербою
 422B 0005 Під вербами коло хатини
 424B 0021 А ти, спочинувши під тинном,
 425B 0001 По всьому світу. Ти ж під тинном,
 429B 0004 Під смоквою і виглядає
 429B 0008 Під смокву піде. І сидить

ПІДБИТИМ 2

- 409B 0013 Добром заробленим підбитим
 409B 0014 Добром та волею підбитим

ПІДЕ 9

- 302A 0022 Піде на шлях подивиться
 302A 0023 З ножем у халяві – піде луна гаєм
 303A 0017 Піде на шлях подивитись
 303A 0018 З ножем у халяві, – піде руна гаєм
 375A 0021 То піде, то стане,
 382В 0037 Що піде в люде, що колись,
 392В 0038 За піде, за наш край;
 392В 0039 За мене піде, за наш край
 429В 0008 Під смокву піде. І сидить

ПІДЕТЕ 2

- 400A 0048 Що підете й ви по світу
 413A 0009 Що підете ви по світу,

ПІДЕШ 3

- 323A 0006 Підеш, упоравшись, в Вільшану,
 331A 0004 Упоравшись, у Мліїв підеш
 350В 0010 Підеш завтра погуляти

ПІДИ 1

- 331A 0003 Упоравшись, піди у Мліїв

ПІДІЙМАВСЬ 2

- 324В 0024 Як дим до хмари підіймавсь.
 328В 0015 Як дим до хмари підіймавсь.

ПІДКОШЕНА 1

- 375A 0028 Як билина підкошена,

ПІДКРАДАЮСЯ 1

- 406A 0021 Підкрадаюся до хати

ПІДКРАДЕМОСЬ 1

- 324A 0015 підкрадемося та послухаєм, а тим часом задзвонять

ПІДКРАДЕШСЯ 1

- 439В 0014 Підкрадешся

ПІДКРАЛИСЯ 1

- 295A 0006 Підкralися, щоб ізлякати

ПІДКРАЛИСЬ 1

- 296A 0026 Підкralись нишком, щоб злякати

ПІДЛОЖНИЦЬ 1

- 352В 0005 Своїх підложниць... а ті босі,

ПІДМОВЛЯЄ 1

- 380A 0030 Та на Кубань підмовляє,

ПІДНІМАЛА 1

- 348В 0032 До Бога руки піднімала...

ПІДНЯВ 2

- 351A 0001 Підняв єї, поцілував

- 351A 0002 Підняв єї, поцілював

ПІДНЯВСЯ 1

- 369A 0045 І старий піднявся.

ПІДНЯЛА 2

- 415В 0028 Тихенько-тихо підняла
 429В 0022 Аж спить очі. Підняла

ПІДНЯЛАСЯ 1

- 374A 0021 Шляхом піднялася.

ПІДНЯЛАСЬ 2

- 384В 0012 А вже чимало піднялась
 425В 0038 Уже чимала піднялась.

ПІДОПРУ 1

- 414В 0014 Його старії підопру.

ПІДПАЛИЛИ 1

- 340В 0029 Сиріт підпалили!

ПІДПАЛУ 2

- 365A 0021 Підпалу жде, як той месник
 366A 0045 Підпалу жде, як той месник

ПІДПАЛЮВАВ 1

- 415В 0019 Ще не підпалював Єгова,

ПІДПИСУВАТЬ 2

- 361A 0046 І підписувать, і драти
 361A 0047 Та підписувать, та драти

ПІДРОСЛИ 1

- 443В 0001 Помолоділи, підросли!

ПІДРОСЛО 2

- 411В 0033 Зогни, поки не підросло
 423В 0027 Уже чимале підросло.

ПІДТОПТАЛАСЬ 3

- 351A 0033 Поки підтопталась
 351A 0036 Аж поки не підтопталась,
 370A 0010 Ні, вже не те, підтопталась

ПІДТОПТАНУ 1

- 400В 0022 Хоч і підтоптану – нічого:

ПІДУ 15

- 297A 0020 А я піду на край світа...
 298A 0010 А я піду на край світа...
 327A 0014 Вам не треба, один піду»
 327A 0044 Піду, дзвонять до вечерні.
 379A 0007 А я піду в Запорожжя.
 399A 0022 Піду ще сина хоронить,
 403A 0008 Піду, без мене не зуміють
 403A 0021 Де не піду, усе за мною.

408A 0036 Піду у цигани.
 408A 0047 Та й піду собі додому...
 350B 0007 Ой піду я лугом, лугом
 369B 0022 Та піду я в найми наймуся,
 370B 0021 То піду я погуляю
 371B 0022 А як же ні, то піду я
 374B 0020 Піду лиш швидше.

ПІДУТЬ 2

302A 0027 Підуть корови на діброви;
 303A 0022 Корови підуть по діброві,

ПІЖМУРКИ 1

330B 0008 У піжмурки собі гуляють.

ПІЗНАЛА 1

377B 0020 В залізах пізнала,

ПІЗНАЛИ 3

348B 0007 Мене, звичайно, не пізнали),
 349B 0051 Хоч бачили, та не пізнали
 377B 0025 Не пізнали! – й не бачили,

ПІЇТИ 1

351B 0022 Як ті славнії піїти,

ПІЙМАЛИ 3

396A 0043 Сестри раді, що піймали
 397A 0033 Сестри раді, що піймали,
 398A 0016 Сестри раді, що піймали

ПІП 1

367B 0031 Як нас буде піп в'язати

ПІРНУВ 1

350A 0042 Пірнув... виринас...

ПІРНУЛА 2

396A 0029 І в Дніпро пірнула
 398A 0008 І в Дніпро пірнула...

ПІР'Я 1

304A 0036 Та в пір'я пазурі хова;

ПІСЕНЬКУ 2

370B 0027 Пісеньку заспіваю
 370B 0028 Та пісеньку заспіваю

ПІСКАМИ 1

329B 0013 Що за пісками на болоті

ПІСКУ 1

421B 0039 На чорному піску стоять,

ПІСЛЯ 1

399A 0005 Після осеннього Миколи

ПІСНІ 1

323B 0042 Срамотні пісні. Аж лящить

ПІСНЮ 5

313A 0020 Таку пісню чорнобрива
 314A 0004 Таку пісню чорнобрива
 314A 0042 Таку пісню чорнобрива
 390A 0026 Розкажіть нам вашу пісню
 390A 0027 Розкажіть нам пісню вашу

ПІСОК 2

304A 0022 Вилий дрібні сльози на жовтий
 пісок...
 385A 0022 Ти жовтесенький пісок

ПІТИ 1

371A 0005 На год, на два піти

ПІЧ 1

369A 0042 І піч затопив,

ПІШЛА 53

302A 0025 Пішла дібровою луна,
 303A 0020 Пішла дібровою руна,
 313A 0012 Пішла... Вмилась, напилася,
 313A 0047 Пішла... Вмилась, напилася,
 314A 0036 Пішла, вмилась, напилася,
 324A 0038 Пішла руна гасм.
 347A 0014 Пішла слухать соловейка,
 348A 0035 Ледви пішла з хати.
 348A 0040 Пішла в садок... серце мліє,
 348A 0045 Пішла луна гаєм,
 409A 0010 Та й пішла сама за ними,
 409A 0048 Та й пішла собі додому,
 411A 0020 Лічити ворога пішла!
 411A 0026 Взяла горщечок та й пішла,
 413A 0035 Пішла в поле шукать зілля,
 313B 0008 Руна степом пішла
 313B 0014 Руна степом пішла
 313B 0028 А ти не слухала, пішла
 314B 0012 А ти покинула, пішла
 317B 0008 Одна дівчина пішла.
 317B 0024 Одна дівчина пішла
 318B 0009 Одна дівчина пішла.
 354B 0005 Пішла весела за народом
 376B 0023 Давненько вже пішла,
 383B 0033 Та знову десь собі пішла,
 383B 0039 Казали, в Чигирин пішла,
 384B 0035 Та знову десь собі пішла,
 385B 0001 Казали, в Чигирин пішла,
 388B 0021 Якось, задумавшись, пішла,
 400B 0030 На березі. І пішла ти
 406B 0011 Пішла, а йвася
 406B 0013 Пішла собі, пошкандибала
 406B 0017 Пішла в снопи, пошкандибала
 406B 0020 Пішла в снопи, пошкандибала
 406B 0036 І копу дожинать пішла,

406В 0043 Ще копу дожинать пішла
 407В 0011 Ще копу дожинать пішла...
 407В 0024 Пішла, пошкандибала
 411В 0029 І в Віфлієм з малим пішла
 411В 0030 І в Віфлієм з байстрам пішла
 411В 0031 І в Віфлієм з малим пішла
 414В 0023 Пішла собі. Лопух рясний
 415В 0033 І з козеняточком пішла
 417В 0005 Марія встала та й пішла
 419В 0006 І мовчки за старим пішла
 422В 0023 На Ніл сорочечку пішла,
 423В 0022 І за святим своїм пішла
 424В 0006 І ти пішла. В старій хатині,
 424В 0009 Пішла хиляться попід тинном,
 424В 0022 У Назарет собі пішла.
 426В 0030 Смутная, тихая пішла.
 426В 0033 Ходою тихою пішла.
 428В 0001 Ходім,— сказала та й пішла

ПІШЛИ 7

374А 0043 Та й пішли додому.
 409А 0008 Та й рушили. Пішли степом.
 411А 0036 Чумаки на Дін пішли.
 348В 0039 І ми пішли... Ох тяжко, брате,
 352В 0002 Пішли шукать собі могили,
 387В 0019 І розмовляючи пішли б
 422В 0026 Отож вони собі й пішли,

ПІШОВ 15

299А 0033 Добре, хлопці!». Пішов нишком,
 300А 0001 Пішов кобзар по улиці,
 365А 0013 Пішов молиться щирий Гус
 366А 0040 Пішов молиться щирий Гус
 367А 0026 Пішов молиться вірний Гус
 406А 0005 Пішов собі з москалями...
 348В 0001 Пішов я писарем в громаду,
 349В 0035 Пішов собі тихо в Київ
 360В 0020 Силець поставив та й пішов
 360В 0024 Поставив любо. Та й пішов
 374В 0026 Пішов собі світ-за-очі
 374В 0032 Пішов собі світ-за-очі...
 397В 0001 Пішов за ними, за святим,
 424В 0003 Іван пішов собі в пустиню.
 429В 0010 З своїми дітками пішов

ПЛАКАВ 3

349В 0028 До полудня плакав.
 352В 0038 А потім плакав пред народом,
 382В 0038 Щоб він не плакав, не журився,

ПЛАКАЛА 8

316А 0014 Плакала, співала...
 343А 0020 Плакала, німіла.
 395А 0005 І молилась, і плакала
 315В 0016 І тяжко плакала ждучи.
 315В 0043 І тяжко плакала ждучи.
 322В 0010 Княгиня плакала, молилась

322В 0030 І плакала... й довгі коси
 326В 0021 Княгиня плакала, молилась

ПЛАКАЛИ 2

360А 0003 Не плакали б діти, мати не
 журилась
 413А 0019 Та плакали, а уночі

ПЛАКАТИ 2

347А 0046 Тільки, мамо, що[б] плакати,
 363В 0018 Плакати за Йваном

ПЛАКАТЬ 5

364А 0005 Брешуть люди,— легше плакати
 387А 0030 Великий Боже наш! Нам плакати
 315В 0007 Плакати перестала.
 315В 0033 Плакати перестала.
 377В 0018 Плакати перестала

ПЛАМЕНЕМ 4

401В 0037 І голос пламенем святим
 401В 0039 І слово пламенем святим
 401В 0043 Щоб слово пламенем святим
 401В 0044 Щоб слово пламенем взялось

ПЛАТА 3

363А 0028 Усердная плата
 363А 0030 Та німоті плата
 388А 0017 Материна добра плата

ПЛАТИ 1

410А 0020 І плати не брала.

ПЛАЧ 9

304А 0051 Плач, Івасю, попідтинню,
 403А 0023 Не плач, небого, не журись:
 322В 0037 Не плач, мамо, не розчісуй
 326В 0045 Не плач, мамо, не розчісуй
 359В 0010 Не плач, голубко, подивись
 359В 0011 Не плач, голубочко, дивись
 431В 0009 В своїй крові! Плач великий
 431В 0011 Почують люде. І той плач,
 431В 0014 Самодержавний отой плач!

ПЛАЧЕ 36

296А 0011 Плаче, виглядає.
 303А 0010 Може, моя доля на тім боці
 плаче,
 303А 0027 Злая доля, може, по тім боці
 плаче,
 307А 0008 Аж коли не плаче
 318А 0027 Понад Дніпром плаче;
 323А 0009 Що плаче, сміється,
 325А 0033 А може, й там, може, плаче,
 326А 0042 А Галайда плаче,
 328А 0033 Що мала дитина за комином
 плаче!..

- 340A 0019 Що плаче, сміється, і мре, й
оживає,
345A 0014 Не питали, чого плаче,
347A 0008 Сама не зна, чого плаче;
347A 0021 Без матері плаче...
348A 0007 Ходя гаєм, плаче.
349A 0013 Тяжко, тяжко плаче...
363A 0025 А третя тихо, тихесенько плаче
365A 0008 Земля плаче у кайданах
368A 0010 Прокинуся – плаче серце,
374A 0009 Та плаче Ярина.
377A 0048 Плаче, ридас,
378A 0027 Плаче старий, обнімас,
378A 0028 І сліпий мій плаче
381A 0006 Не рветься, не плаче
381A 0016 Все плаче, все гине.
325B 0009 І серце плаче.
329B 0003 І серце плаче.
337B 0038 Нехай собі плаче...
354B 0035 Ридас, плаче. І, рвучись
359B 0008 Співає й плаче
396B 0028 Плаче мати,
417B 0016 І ждучи плаче. Молодії
421B 0032 Та плаче праведная мати,
434B 0003 І плаче, плаче Ярославна
434B 0003 І плаче, плаче Ярославна
435B 0008 Сумує плаче Ярославна.
435B 0022 Незримо плаче Ярославна

ПЛАЧЕМ 1

- 442B 0001 Хортів годуємо та плачем

ПЛАЧЕ-ПЛАЧЕ 1

- 435B 0016 І плаче-плаче Ярославна

ПЛАЧЕШ 6

- 343A 0021 Чого плачеш, моя пташко?»
372A 0002 Чого-бо ти плачеш?
314B 0023 Чого ти плачеш уночі
314B 0024 Чого ти плачеш ідучи
315B 0044 Чого ти плачеш уночі?
315B 0045 Чого ти плачеш ідучи?

ПЛАЧТЕ 1

- 300A 0037 Плачте, діти козацькії,

ПЛАЧУ 8

- 372A 0005 Що й я плачу!.. Розсердився
391A 0036 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
392A 0001 Бо вже й не плачу й не сміюсь...
337B 0015 Виспівую та плачу...
337B 0016 Виспівую собі та плачу...
395B 0016 І нишком плачу, плачу я
395B 0016 І нишком плачу, плачу я
425B 0019 Вонми їх плачу і пошли

ПЛАЧУТЬ 9

- 312A 0010 Як серце сміється, сліпі очі
плачуть.
328A 0017 Плачуть по селах малі діти
339A 0020 По селах голі плачуть діти
346A 0044 Чого плачуть очі... нащо його
знать?
379A 0045 І розказують, і плачуть,
413A 0002 Аж плачуть дівчата,
325B 0008 Говорять страшно, плачуть гори,
329B 0002 Говорять страшно!... Плачуть гори
352B 0008 Та тяжко плачуть в самоті,

ПЛАЧУЧИ 3

- 397B 0011 І сивіть плачучи, і горе!
412B 0033 Молюся плачучи, подай
418B 0039 Та плачучи небога шис

ПЛЕБЕЙ 2

- 428B 0043 Романський куплений плебей!
428B 0044 Романський золотий плебей!

ПЛЕСТИ-ЗАПЛІТАТИ 1

- 369B 0026 Довгі коси плести-заплітати

ПЛЕТЕ 1

- 421B 0031 З лози колисочку плете

ПЛЕТУЧИ 1

- 421B 0033 Колиску тую плетучи.

ПЛЕЧАХ 2

- 342A 0007 В руках чоботи; на плечах
417B 0027 Несе з торбиною на плечах

ПЛЕЧЕЙ 1

- 414B 0017 А з добрих молодих плечей

ПЛЕЧИМА 4

- 374A 0003 Повис за плечима.
407A 0037 За плечима, щоб привчались...
340B 0018 Камень за плечима?
413B 0021 Хіба... Ще ж смерть не за
плечима.

ПЛЕЧІ 4

- 339A 0029 Невеликих взяв на плечі
394B 0025 Сіяють плечі[?] молодії
394B 0038 Сіяють плечі молодії,
422B 0027 На плечі взявши по торбині,

ПЛЕЧМИ 1

- 414B 0013 Плечми моїми молодими

ПЛИВЕ 3

- 350A 0039 Пливе, роздирає
350A 0040 Кинувсь в воду, пливе, синю

383A 0030 Мов будинок пливе... А в галері

ПЛИВИ 3

396A 0018 Пливи ж, моя русалонько
397A 0012 Пливи ж, моя русалонько!
397A 0047 Пливи ж, моя русалонько!

ПЛИВУТЬ 2

355A 0013 Пливуть собі та співають
365B 0008 Пливуть з сього світа.

ПЛИВУЧИ 1

354A 0016 Пливуци співає

ПЛИЛИ 2

325A 0012 Крили трупом, плили кров'ю
334A 0003 Крились трупом, плили кров'ю

ПЛІТОЧКА 2

396A 0030 Мов пліточка – і лозина
398A 0009 Мов пліточка... і лозина

ПЛОТІ 1

399B 0024 І сина божого во плоті

ПЛУГИ 1

432B 0012 І плуги, й кораблі,

ПЛЮЮТЬ 4

387B 0024 На рай твій, Господи, плюють,
387B 0030 На рай твій, Господи, плюють,
388B 0001 На рай твій, Господи, плюють,
388B 0007 На рай твій, Господи, плюють,

ПО 104

295A 0022 Та ясен по лісу скрипів
300A 0001 Пішов кобзар по улиці,
303A 0022 Корови підуть по діброві,
303A 0027 Злая доля, може, по тім боці
плаче,
311A 0044 По полю гуляє;
312A 0014 Щоб вітер по полю слова
розметав,
312A 0016 То серце по волі з Богом
розмовля,
313A 0018 По полю гуляє
314A 0002 По полю гуляє
314A 0041 По полю гуляє,
320A 0007 Могили по полю
320A 0010 Могили по полю
325A 0030 По Польщі блукає
326A 0006 Ляхів по пожару
326A 0015 По тім боці у будинку
328A 0017 Плачуть по селах малі діти
333A 0026 Аж у Умань. По Подоллі
335A 0019 Хлопці по толоці.
339A 0020 По селах голі плачуть діти

339A 0021 Тільки звір вис по селу,
342A 0046 Ударив по рваних...
344A 0025 Та не по їх стало...
346A 0023 По садочку похожає,
349A 0037 Ударив по струнах
349A 0038 Ударив по рваних
350A 0033 Мліє по тім боці...
351A 0023 Мліє по тім боці
354A 0018 У туркені по тім боці
360A 0031 По улицях та дражнили
360A 0032 По улицях та сміючись...
361A 0008 Та по всьому небу орду розпусти
361A 0011 Та по всьому небу орду розпусти
361A 0027 І без ножа. По тім боці
365A 0018 По ві[тру]
365A 0019 По полю розвіять
366A 0043 По полю розвіять...
369A 0018 Нехай по світу поблукає
369A 0026 І вдарив по струнах.
377A 0037 Там кайдани по три пуда,
377A 0038 Отаманам по чотири.
379A 0053 Як цариця по Києву
380A 0004 І по Дніпру у золотій
382A 0002 По садочку. Старий батько
384A 0008 А коза по воде,
400A 0048 Що підете й ви по світу
406A 0042 Щось ходить по хаті...
409A 0023 По світу ходила.
410A 0017 Бо вона все по болящих
411A 0031 І зелений по землі
413A 0009 Що підете ви по світу,
413A 0014 Пустите по світу,
321B 0023 Зелений по горі садок
323B 0006 Ой стогне він, стогне по всій
Україні,
325B 0022 З старцями по світу ходить.
327B 0007 Ой стогне він, стогне по всій
Україні,
329B 0025 З старцями по світу ходить?
333B 0038 Із Глухова по Україні.
334B 0030 По келії ходить
336B 0010 По всій славній Україні
347B 0050 Покриткою пустив по світу,
351B 0032 Та випили по чарочці...
354B 0012 Блукає по світу одна...
354B 0046 Блукає по світу одна,
356B 0001 По шелягу за танок
356B 0002 По шелягу за танець
356B 0009 По цім Аралу і пишу
359B 0030 Його, по улицях ходили
364B 0009 По улиці вітер вис
369B 0015 Не ходить по воду.
369B 0017 По воду не ходить.
373B 0026 Квасоля в'ється по тичині
373B 0027 Вилась квасоля по тичині
376B 0008 По шиночках з москалями.
376B 0020 Та, знай, по воду учащали

379В 0008 І йдуть по долині,
 379В 0013 І йдуть по долині
 381В 0027 Хоч я по йому одинокий
 381В 0032 Хоч я по їй і одинокий
 382В 0008 І все-то те по добрій волі,
 382В 0009 По волі розуму горить,
 385В 0014 А по долині, по роздоллі
 385В 0014 А по долині, по роздоллі
 386В 0008 А по долині, по роздоллі
 386В 0008 А по долині, по роздоллі
 386В 0033 Подем по долині
 386В 0034 Гаєм по долині
 390В 0016 По грішній крові!.. і не знає,
 391В 0009 По генераловій душі...
 398В 0035 І все по закону...
 398В 0048 Із краю в край, по всій землі
 399В 0010 І по Україні пронеслось,
 401В 0002 Святая кров. По Колізею
 405В 0011 По шинках таскалась
 405В 0012 По шинках шаталась
 405В 0032 По шинках шаталась,
 406В 0004 По шинках шаталась,
 410В 0007 З вітром віється по волі?
 417В 0006 З глеком по воду до криниці
 421В 0018 По всьому світу про ослицю,
 422В 0027 На плечі взявши по торбині,
 424В 0046 По всьому світу розійшлись
 425В 0001 По всьому світу. Ти ж під тином,
 434В 0022 В степу по тирсі розметав
 434В 0039 Полечу, каже, по Дунаєві,

ПОБАЧАТЬ 1

309А 0013 Люде серця не побачать

ПОБАЧИВ 3

374А 0006 Як побачив на коневі
 378А 0030 Мов сонце побачив.
 358В 0005 Щоб ніхто і не побачив...

ПОБАЧИВШИ 1

430В 0023 Побачивши одного в путях,

ПОБАЧИЛА 1

347В 0006 Мене побачила в селі

ПОБАЧИЛИ 3

324А 0049 Щоб не побачили злі люди
 333А 0017 Щоб не побачили, бач, люди
 420В 0003 Та й їх побачили, небогу,

ПОБАЧИМО 4

299А 0005 Зледащили, побачимо.
 349А 0008 Побачимо... А тим часом
 371А 0007 Тойді й побачимо, що буде.
 323В 0004 Побачимо.

ПОБАЧИТЕ 1

388А 0022 А що вродить? побачите

ПОБАЧИТЬ 6

313А 0005 Як його побачить.
 313А 0040 Як його побачить
 315А 0018 Ніж його побачить.
 362А 0038 Хоть село побачить
 322В 0015 Побачить і поцілувать
 342В 0020 І не побачить.

ПОБАЧИШ 2

371А 0021 Та побачиш світа,
 372А 0009 Та й утечу... ось побачиш.

ПОБАЧУ 4

319А 0048 Я ще раз побачу,
 338В 0049 Добро крізь сон хіба побачу
 345В 0007 Згадаю що, чи що побачу
 382В 0027 А надто (хлопці), як побачу

ПОБИВ 2

331В 0041 Побив Петра, побив свата
 331В 0041 Побив Петра, побив свата

ПОБИВАЄ 1

400В 0043 Нехай пророків побиває,

ПОБИЛА 1

383А 0018 Відер не побила?..

ПОБІ 1

354В 0008 Побі народ, княжну поя,

ПОБІГ 1

386А 0048 На двір. Побіг старий стрічати

ПОБІГЛА 3

313А 0013 Побігла та й стала
 313А 0048 Побігла та й стала,
 373А 0029 Взяла відра та й побігла

ПОБІГЛИ 2

342А 0017 Хлопців кинули, – побігли
 376В 0030 Побігли хлопці рятувать.

ПОБІЖУ 2

372А 0013 Я побіжу за бабою,
 374В 0022 Побіжу лиш швидше.

ПОБІЛЕНЕ 1

436В 0027 А костями побілене,

ПОБЛУКАЄ 1

369А 0018 Нехай по світу поблукає

ПОБОРОВСЯ 4

- 317A 0005 Поборовся б,
318A 0002 Поборовся б,
318A 0009 Поборовся б і я, може
319A 0021 Поборовся б з лукавими,

ПОБОРЮСЬ 1

- 366A 0038 Очам незрячим.– Поборюсь!

ПОБРАЛИСЬ 2

- 380A 0051 З Степаном побрались.
381A 0051 Як побрались, а дивіться

ПОБУВАТЬ 1

- 373B 0016 Старому в дурнях побу[вуть]

ПОБУДИШ 1

- 407A 0022 Не скигли, бо ти всіх побудиш!

ПОВАГОЮ 1

- 332A 0015 і гайдамаки. Кобзар співа з
повагою і неголосно

ПОВАЖАЛИ 2

- 410A 0051 І любили, й поважали,
345B 0018 Та нас поважали.

ПОВАЖАТИ 2

- 374A 0014 Товариство поважати,
375B 0001 Тестя поважати

ПОВАЖАЮТЬ 1

- 319A 0031 Тебе люде поважають,

ПО-ВАШОМУ 1

- 408A 0011 Чи це не гріх, по-вашому?

ПОВЕДЕ 2

- 413B 0025 Або на берег поведе
424B 0017 І вас отак він поведе.

ПОВЕЗЛИ 1

- 319B 0023 Аж панича вже повезли

ПОВЕЗУТЬ 1

- 407B 0027 З гостей на цвинтар повезуть?

ПОВЕЛА 2

- 375B 0026 Подивіться!.. і повела
388B 0038 Нехай хто хоче.– Й повела

ПОВЕЛИ 7

- 355B 0036 Повели матір у кайданах,
396B 0025 Перед святим, і повели
396B 0034 Перед святим, і повели
396B 0042 І причет весь свій повели,
402B 0003 Перед святим. І повели

- 402B 0004 Перед Петром. І повели

- 439B 0005 Та й нас з собою повели

ПОВЕЛИМ 1

- 352B 0028 Нечистіє думи... – А ми поведем!

ПОВЕЛІВ 5

- 359B 0041 Царя вам повелів ізбрати
359B 0042 Царя вам повелів послати
360B 0011 Царя вам повелів ізбрати
360B 0014 Царя вам повелів послати!
360B 0015 Царя вам повелів надати!

ПОВЕРНУЛА 1

- 406A 0007 В Україну повернула

ПОВЕРНУЛИ 1

- 325A 0037 Попасемо». Повернули

ПОВЕРНУЛОСЬ 1

- 375A 0026 В самім серці повернулось

ПОВЕРТАЄ 1

- 437B 0025 До зорі рано? Повертає

ПОВЕРТАЙСЯ 1

- 374A 0023 Швидче повертайся!..»

ПОВЕРТАЛИ 1

- 402B 0015 З возами скіфи повертали

ПОВЕРТАЮСЬ 1

- 361A 0029 От я повертаюсь

ПОВЕЧЕРЯЄМО 2

- 416B 0010 І повечеряємо вкупі
426B 0045 Та повечеряємо вкупі

ПОВЗ 2

- 383A 0020 Повз хатини... а він мені
420B 0001 А недалеко повз дороги

ПОВИВАЛА 1

- 414A 0015 У білих Яссах повивала

ПОВИВАЛИ 1

- 361A 0010 Тебе повивали, бери ж їх, лети

ПОВИЛА 3

- 375B 0021 Шовком повила
403B 0035 Туманом сивим повила
404B 0017 Туманом сивим повила

ПОВИНЕН 1

- 303A 0015 Повинен вставати

ПОВИННА 1

415В 0011 Повинна будеш перейти

ПОВИННІ 1

347В 0022 Не повинні знать без волі

ПОВИПИВАЛИ 1

380А 0021 Кров повипивали!..

ПОВИРИВАЮ 1

373В 0038 То я й його повириваю

ПОВИРОСТАЛИ 1

440В 0012 Повиростали вже чимало

ПОВИС 1

374А 0003 Повис за плечима.

ПОВИСТУПАЛА 1

402А 0017 Од стужі кров повиступала,

ПОВИТЕ 1

320А 0025 В китайку повите.

ПОВИТІ 1

387А 0029 За горами гори, хмарою повиті

ПОВІВ 1

326А 0049 Повів у Вільшану?

ПОВІЄ 3

312А 0011 Послуха й повіє.

372В 0017 Звір у полі, і повіє

372В 0033 Звір в пустині, та повіє

ПОВІЙ 1

355В 0023 Повій, вітре, понад яром

ПОВІК 1

301А 0012 Повік не забудем!..

ПОВІК-ВІКИ 1

344В 0015 Повік-віки; бо сказано

ПОВІНЧАВСЯ 2

396А 0025 Може вже він повінчався

397А 0020 Може, вже він повінчався..

ПОВІНЧАЙМОСЬ 1

417В 0023 Ходімо в церков повінчаймось,

ПОВІНЧАЛИ 2

348В 0015 І повінчали їх обох

388В 0011 А у неділю й повінчали

ПОВІНЧАЛИСЬ 1

398А 0005 А може вже повінчались

ПОВІНЧАНІ 1

418В 0033 Повінчані та невеселі,

ПОВІНЧАННЯ 1

417В 0031 І за повінчання оддать.

ПОВІРУЄМ 2

312В 0018 Повіруєм ще трохи в волю

312В 0019 Повіруєм ще трохи волі

ПОВІСИЛИ 5

329В 0038 Й тоді повісили Христа

379В 0032 Таки повісили його!)

397В 0014 Стремглав повісили старого

398В 0016 За те й повісили його,

399В 0044 Стрімглав повісили старого

ПОВІСИТЬ 2

360В 0018 А орла повісять на тичині

360В 0019 Орла ж повісять на тичині

ПОВІШУ 1

408А 0046 І тебе повішу.

ПОВОДИ 2

374А 0008 Веде коня за поводи

375В 0028 Подивіться!... За поводи

ПОВОЛІ 2

389В 0008 Минають дні собі поволі,

419В 0019 Поволі стиха.– Семіон

ПОВОЛІК 1

391В 0043 І поволік Петрусь кайдани

ПОВСТАВАЛИ 1

302А 0014 Та не повставали

ПОГАНА 2

374В 0019 Оце нагадала яку! Цур їй, яка погана!

374В 0021 Оце нагадала яку! Цур їй, яка погана!

ПОГАНЕ 6

404А 0039 Не йде погане бісеня!

391В 0010 Заговорили щось погане,

392В 0026 На таке погане, що так і засну,

392В 0029 На таке погане, що так і заснув,

395В 0021 В багно погане затоптали

395В 0022 В багно погане заховали

ПОГАНЕЄ 1

380В 0024 За те чадо поганеє,

ПОГАНІЙ 5

337А 0028 Поганий кобзарю!

338A 0014 Твій наймит поганий.
376В 0027 Оцей поганий лановий,
376В 0039 Застогнав поганий.
431В 0012 Нікчемний, довгий і поганий,

ПОГАНИМ 1

361В 0036 Понад отим поганим морем...

ПОГАНИТЬ 1

345В 0033 Святеє поганить.

ПОГАНИХ 1

376В 0003 Паничів поганих!..

ПОГАНИ 4

329В 0041 Погані давнії діла
329В 0042 Погані давнії літа
334В 0006 Хвастяне погані на ксьондза
орють.
365В 0019 Погані жиди

ПОГАНО 4

325А 0026 Бач, обідраний...» «Погапно»
325А 0027 Ні, погапно... Стривай лишень...
335А 0008 Так і пиши.– Ні, погапно!
372В 0021 Та й там живуть, хоть погапно

ПОГАНОГО 3

304А 0043 Ледачого ж, погапного
380А 0026 До нехриста погапного
440В 0042 З того погапного Давида,

ПОГАНУ 2

392А 0004 Кров погану... Отойді я
404А 0032 Та може ще хоч погану

ПОГАНШЕ 1

351В 0001 Чи є поганше що на світі,

ПОГАНЬ 5

350А 0021 Чи бач, погань розтріпана
351А 0017 Чи бач, погань розтріпана
352А 0017 Чи бач, погань розхристана
398В 0011 Кесарі... то погань!
398В 0012 Погань лютая, без Бога;

ПОГАС 2

403А 0001 Огонь погас, а місяць сходить,
420В 0019 Неначе той огонь погас,

ПОГАСИЛИ 1

365А 0024 Пожар погасили

ПОГАСЛО 1

324А 0008 Погасло... Мертвий мов вдрогнув

ПОГИБАЛА 1

319А 0042 За що погигала,

ПОГИБЕЛІ 2

381В 0029 Аж до погигелі дійшов
381В 0034 Аж до погигелі дійшов

ПОГИБЕЛЬ 1

347В 0005 Та на погигель... Наша пані

ПОГИБНЕСИ 1

431В 0019 Погигнеш, згигнеш, Україно!

ПОГІРШАЛО 1

357В 0011 Погиршало ще гирше.

ПОГЛЯДАВ 1

295А 0018 На землю де-де поглядав.

ПОГЛЯДАЄ 4

299А 0035 Дума думку, поглядає...
346А 0025 Поглядає на сонечко
374А 0029 На шлях поглядає.
343В 0019 Тільки поглядає,

ПОГЛЯДАЛА 1

380А 0006 На пожар той поглядала,

ПОГНАЛИ 1

331В 0026 Як погнали на болоті

ПОГНЕ 1

431В 0006 Дигне, погне і полама,

ПОГОВОРИМ 6

312В 0007 І поговорим і любовно
312В 0010 І поговорим і любовно
320В 0005 Поговорим над Уралом
320В 0006 Поговорим на чужині
325В 0034 Поговорим на чужині
339В 0020 Спочинем трохи, поговорим.

ПОГОВОРИТЬ 2

361В 0017 З Богом поговор[и]т[ь]
361В 0025 З Богом поговорить

ПОГОДУЙСЬ 2

419В 0032 І дав Марії.– Погодуйсь!
427В 0032 Дає та й каже: – Погодуйсь

ПОГОЖОЇ 1

416В 0026 Води погожої з криниці,

ПОГОЖУЮ 1

341В 0021 П'ючи воду погожую

ПОГОНЯТЬ 1

333В 0030 Поки й малих дітей погонять

ПОГОРІЛО 2

340В 0031 До стебла все погоріло,
341В 0002 До стебла все погоріло,

ПОГОРІЛУ 1

363А 0020 Погорілу хату,

ПОГРАЮТЬСЯ 1

391А 0028 Дознаються – пограються

ПОГУБИЛА 1

413А 0012 Як я погубила.

ПОГУБИТЕ 2

400А 0049 Батька й матір погубите
413А 0011 Батька, матір погубите,

ПОГУБИТИ 1

374В 0004 Хочеш погубити!

ПОГУБИШ 1

378А 0048 Ти літа погубиш

ПОГУБЛЮ 2

330В 0015 І грішну душу погублю
330В 0016 За неї душу погублю

ПОГУЛЯЄ 3

396А 0015 Нехай в Дніпрі погуляє
397А 0010 Нехай в Дніпрі погуляє
397А 0045 Нехай в Дніпрі погуляє

ПОГУЛЯЄМ 3

324А 0018 Добре погуляєм! правду співа, як
не бреше
332А 0016 Добре погуляєм! правду старий
співа, як не
337А 0025 Вип'єм, друже, погуляєм

ПОГУЛЯТИ 12

321А 0014 Чкурнем погуляти!
348А 0009 В степу погуляти,
377А 0002 Та за Тендер погуляти,
328В 0024 Ні з ким погуляти,
350В 0010 Підеш завтра погуляти
366В 0008 Має погуляти
375В 0004 Прийдуть погуляти
376В 0021 У яр погуляти.
379В 0004 Вийшла погуляти
388В 0020 З нудьги у поле погуляти
391В 0047 З нудьги у поле погуляти
391В 0048 З нудьги із двору погуляти

ПОГУЛЯТЬ 2

379В 0037 І вийде з дому погулять
388В 0034 Ходім, Петрусю, погулять,

ПОГУЛЯЮ 6

399А 0027 Ой у гаю погуляю,
404А 0028 Ой у гаї погуляю,
370В 0021 То піду я погуляю,
370В 0024 Листи тії, погуляю,
370В 0025 Погуляю понад морем
426В 0041 Чи я погуляю

ПОДАВ 2

354А 0007 Тую журбу-мову на хвилях подав
417В 0036 Ти не подав їй, грішній, руку

ПО-ДАВНЬОМУ 1

357В 0018 По-давньому, як то кажуть

ПОДАГРОЮ 1

411А 0004 З подагрою і подушками,

ПОДАЄШ 1

372А 0041 Чи подаєш?...» «Та цур тобі

ПОДАЙ 2

412В 0033 Молюся плачучи, подай
412В 0039 І всепречистая, подай

ПОДАЛА 2

400В 0039 І «алілуйя» подала
416В 0028 Їм на вечерю подала.

ПОДАЛИ 1

352В 0029 Сказав, щоб подали сикеру

ПОДАЛО 1

436В 0022 Подало тугу-недолю

ПОДАРУЮ 1

362А 0012 Змережаю, подарую

ПОДАЮ 1

425В 0030 Динарій лепту подаю,

ПОДЕРЖИТЬ 1

356В 0021 У год подержить до хреста.

ПОДЗВІН 1

403А 0040 На подзвін придбати,

ПОДЗЕМНІЇ 1

399В 0046 В підземній страшній узи

ПОДИВИВСЯ 2

333В 0040 Тільки на небо подивився
349В 0033 Подивився кругом себе

ПОДИВИВСЬ 1

418В 0013 Хоть би прийшов та подививсь

ПОДИВИЛАСЬ 1

388В 0025 Петруско! – Я. І подивилась

ПОДИВИСЯ 4

324А 0005 Де ти, Яремо, подивися!

332А 0002 Яремо, де ти, подивися!

349А 0014 Ой вернися, подивися,

365В 0034 Подивися ти на Швачку,

ПОДИВИСЬ 3

359А 0003 Подивись тепер на матір

404А 0018 Зірниця сходить, подивись.

359В 0010 Не плач, голубко, подивись

ПОДИВИТИСЬ 2

303А 0017 Піде на шлях подивитись

370А 0051 Подивитись, як живуть.

ПОДИВИТЬСЯ 1

302А 0022 Піде на шлях подивиться

ПОДИВИШСЯ 1

368А 0008 Усміхнешся, подивишся

ПОДИВИТЕСЬ 2

375В 0026 Подивітесть!.. і повела

375В 0028 Подивітесть!... За поводи

ПОДИВИТЬСЯ 5

328А 0029 Подивіться, ви за неї

378А 0018 Ідіть подивіться».

378А 0045 Подивіться: я загинув,

379В 0036 Дивіться, люде! Подивіться!

379В 0040 Дивіться, люде! Подивіться!

ПОДИВЛЮСЬ 2

339В 0009 Подивлюсь на Україну

339В 0010 Подивлюсь на тебе.

ПОДІВСЬ 1

418В 0012 Дивочний гость то[й] де подівсь?

ПОДІЛАСЬ 2

300А 0025 Де поділась доля-воля?

378В 0002 Де вона поділась!

ПОДІЛИЛИ 2

365А 0025 Й сирот поділили

367А 0003 Й сиріт поділили

ПОДІЛИТИСЬ 1

410А 0048 Добром поділитись.

ПОДІЛОСЯ 1

300А 0027 Де поділося? Згоріло?

ПОДІЛОСЬ 1

300А 0023 Де поділось козачество,

ПОДІТИ 1

399А 0033 Та нігде подіти

ПОДЛИЄ 2

417В 0037 Рабами б подлие раби

427В 0010 Рабами б подлие раби

ПОДОЛЛІ 1

333А 0026 Аж у Умань. По Подоллі

ПОДРУГУ 2

314В 0037 Подругу свою,

315В 0024 Подругу свою,

ПОДРУЖЕНЬКИ 2

314В 0036 Осміяли подруженьки

315В 0023 Осміяли подруженьки

ПОДРУЖІЄ 1

352В 0025 Подружіє Гурієве

ПОДУМАЛА 2

392В 0015 Подумала чи то сказала

392В 0018 Подумала чи то сказала

ПОДУШИТИ 1

405А 0004 Чи то подушити,

ПОДУШКАМИ 1

411А 0004 З подагрою і подушками,

ПОДУШКУ 1

345А 0034 Подушку цілує...»

ПОЕЗІЇ 1

345В 0020 І поезії не буде,

ПОЕЗІЯ 1

345В 0030 А то й поезія зав'яне,

ПОЄДНАЄ 1

401А 0020 Поєднає з недолею,

ПОЄДНАТИ 2

378В 0022 Поєднати! – Минулися

378В 0027 Поєднати! – Минулися

ПОЄДНАТЬ 2

370В 0029 Нема з ким душу поєднать.

371В 0009 Нема з ким душу поєднать,

ПОЖАР 4

- 365A 0024 Пожар погасили
380A 0006 На пожар той поглядала,
324B 0021 Пожар розжевривсь, розігравсь.
348B 0034 Загас пожар, уже світало;

ПОЖАРАХ 1

- 328A 0011 З ножем в руках, на пожарах;

ПОЖАРИЩЕ 2

- 370B 0019 Не пустили пожарище
370B 0020 Пожарище не пустили

ПОЖАРІ 1

- 337A 0023 В полум'ї, в пожарі

ПОЖАРТУЄМ 1

- 405B 0007 Пожартуєм, чмокнемося

ПОЖАРУ 2

- 326A 0006 Ляхів по пожару
348B 0050 До сльоз, до крові, до пожару

ПОЖАТИ 1

- 330B 0034 Як пшеницю ту пожати,

ПОЖЕНЕ 1

- 354B 0011 І пожене ю, і княжна

ПОЖЕНУТЬ 1

- 397B 0032 Його в кайданах поженуть

ПОЖЕРЛИ 2

- 359B 0037 Пожерли жертви, омерзли[сь]
360B 0005 Пожерли жертви, омерзились

ПОЖИВЕШ 1

- 371A 0018 А не заробиш, поживеш

ПОЖИРАЄ 1

- 400B 0044 Нехай усіх нас пожирає

ПОЖИРАЛО 1

- 430B 0026 Що гради й села пожирало,

ПОЖИТИ 1

- 410A 0047 Аби було з ким пожити,

ПОЖИТЬ 4

- 371A 0009 То той не вмітиме й пожить.
390A 0021 Пожить, не ділити
390A 0023 Пожить, не ділити
391A 0025 Пожить, не ділити?

ПОЖНЕМО 1

- 416B 0042 І виростуть, і пождемо,

ПОЖОВКЛЕ 1

- 374A 0046 Пожовкле листя; мов убитий,

ПОЖУРИЛАСЬ 1

- 327A 0045 Пожурилась, усміхнулась,

ПОЖУРИТЬСЯ 1

- 311A 0021 Пожуриться, посумує,

ПОЖУРЮСЯ 1

- 363A 0022 Може, ще раз пожурюся

ПОЗАВЧОРА 1

- 334A 0005 Там титаря позавчора

ПОЗАДУ 2

- 324A 0003 Вийшла за двері... Сам позаду
332A 0001 За двері вийшла... Сам позаду

ПОЗАМИВАЛИСЬ 1

- 383B 0020 Слова дощем позамивали[сь]

ПОЗАМИВАЛО 1

- 384B 0023 Слова дощем позамивало,

ПОЗАТОРІК 2

- 325B 0029 Позаторік – і де ходила,
329B 0032 Позаторік. І де ходила!

ПОЗИРАВ 1

- 403A 0033 І на шатро мов позирав,

ПОЗИРАЄ 2

- 352B 0017 Та усміхавшись позирає
414B 0004 І сумно, сумно позирає

ПОЗИРАЛИ 2

- 384A 0010 Одна на другу позирали
376B 0016 Та, знай, на сонце позирали,

ПОЗИРАЮ 3

- 396A 0023 Та на Київ позираю,
397A 0018 Та на берег позираю,
398A 0004 Та на Київ позираю

ПОЗИЧ 1

- 408A 0044 Позич мені грошей...

ПОЗИЧАЄ 1

- 325B 0036 Води позичає

ПОЗИЧАЛА 1

- 320B 0009 Води позичала

ПОЗИЧАТЬ 1

- 319B 0017 А я козак був. Позичать

ПОЗИЧЕНИЙ 1

424В 0024 В чужій позиченій труні

ПОЗИЧИТЬ 3

319В 0018 Та хто позичить таку силу?

319В 0026 А хто позичить таку силу?

319В 0027 Та хто таку позичить силу?

ПОЗИЧКИ 1

319А 0024 Та позички з'їли.

ПОЗИХАЄ 1

304А 0033 Не вмившись, вітер позіхає

ПОЗИХОДЯТЬСЯ 1

409В 0040 Позіходяться докупи

ПОЗ'ІЗЖАЛИСЬ 1

348В 0006 На третє літо поз'їзжались

ПОЗНА 1

355В 0018 І, і не позна ю!

ПОЗНАЄ 1

414А 0011 Познає божю любов

ПОЗНАТЬ 2

391А 0013 Познать, не ділити?

391А 0023 Познать, не ділити

ПОЗНАЮ 1

353В 0041 І, і не познаю!

ПОЗРИВАЮ 1

374В 0001 То я й барвінок позриваю

ПОЇДЕМ 1

335А 0013 Поїдем гуляти,

ПОЇДЕМО 1

354А 0022 Поїдемо в гості

ПОЇДУ 2

372А 0036 А тільки поїду

390В 0021 Поїду в Київ, помолюся...

ПОЇХАВ 7

335А 0028 Та й поїхав за царину

383А 0022 Цар поїхав в Московщину,

393А 0026 Пан поїхав на чужину

394А 0023 Пан поїхав десь далеко

395А 0016 Пан поїхав десь далеко,

408А 0025 Пан поїхав десь з дочкою,

414А 0034 Та й поїхав з нею,

ПОЇХАЛИ 3

366В 0027 Поїхали шу[кати]

366В 0028 Поїхали визволяти

377В 0043 Та й поїхали додому,

ПОЙ 1

319В 0015 Тепер и стой да песни пой...

ПОЙМУТЬ 1

345В 0040 Старому віри не поймуть,

ПОКАЖЕМО 1

375В 0041 Ми то людям покажемо

ПОКАЖИ 1

404В 0035 З очей безсмертних покажи

ПОКАЗАЛА 3

383А 0027 І, і показала

325В 0031 І показала на могилу,

329В 0034 І показала на могилу,

ПОКАЗАТЬ 2

379В 0033 І вийде в люди показати

379В 0039 Щоб людям, бачте, пока«за»ть,

ПОКАРА 3

390В 0038 І Бог правдивий покара!

431В 0022 До краю знищить... Покара!

431В 0023 До краю нищить!.. Покара!

ПОКАРАЄ 5

304А 0018 Що Бог покарає, доконають люди,

379А 0001 І Бог святий покарає

379А 0011 І Бог тебе покарає,

413А 0008 Бо Бог покарає.

324В 0013 Убий – і Бог не покарає.

ПОКАРАТЬ 2

323В 0010 Щоб чуть все те, бачить і не покарати

327В 0011 Щоб чуть те, і бачить і не покарати

ПОКВАПИТЬСЯ 1

337В 0027 Коли ж яке поквипитися

ПОКЕПКУЮ 2

300А 0010 Та з ворогів покепкую».

302А 0017 Та з ворогів покепкую

ПОКИ 70

299А 0001 А поки що одпочиньмо.

299А 0032 Поки силу маєм».

302А 0024 Нехай він лютує, поки сам загине

303А 0019 Нехай же лютує, поки сам загине

304А 0007 Що раз полюбила, поки докона.

304А 0052 Поки сльози ллються,

312А 0040 Співа собі, поки вийде

313A 0029 Співа собі, поки вийде
 315A 0002 Виспівус, поки вийде
 320A 0005 Поки ляже в чужу землю
 321A 0017 Поки попи не засиплють
 321A 0026 Поки, поки... не засиплють
 321A 0026 Поки, поки... не засиплють
 326A 0030 А поки що буде
 328A 0021 Поки їх снігом занесло.
 331A 0007 Ламайте двері, поки вийде
 339A 0014 Поки хлоп'ята танцювали,
 339A 0024 Аж поки снігом занесло
 343A 0028 Поки не загину.
 345A 0007 Буду вам співати, поки не загину...
 346A 0018 Поки захирають!»
 348A 0030 Поки лиха я не знала,
 351A 0027 Та й задріма,- поки небо
 351A 0032 Поки лихо не спіткало,
 351A 0033 Поки підтопталась
 351A 0036 Аж поки не підтопталась,
 384A 0011 Аж поки мохом поросли
 392A 0007 Молитися... а поки що...
 392A 0009 Молитися... а поки що...
 392A 0011 Молитися... а поки що...
 396A 0044 Поки в вершу не сховали
 396A 0045 Поки гаїром не вкрили
 397A 0035 Поки в вершу не сховали
 403A 0028 Поки поснули, де хто впав.
 403A 0034 Аж поки хмари заступили.
 407A 0010 Поки люде домовину
 408A 0040 Поки стопчуть люде.
 414A 0038 Поки стопчуть люде
 414A 0039 Поки найдуть люде
 317В 0011 Поки в землю опустила.
 317В 0027 Поки в землю опустила,
 318В 0012 Поки в землю опустила
 319В 0022 Поки я слухав. Вийшов з хати
 320В 0019 Поки спати ляжеш,
 323В 0044 Поки моя доня спить.
 325В 0042 Поки спати ляжу,
 327В 0044 Поки наша доня спить!»
 331В 0035 Аж поки та Матер Божа
 333В 0030 Поки й малих дітей погонять
 333В 0037 Поки гармата заревла
 345В 0025 Поки море вис
 346В 0017 Поки море вис
 346В 0033 Поки не смеркне, розмовляли.
 354В 0044 Аж поки сина привела,
 361В 0018 Пок[и] туман не за[стеле]
 361В 0019 Пок[и] туман н[е] застеле
 376В 0004 Шкода й праці! Поки села,
 376В 0005 Поки пани в селах,
 393В 0001 Поки її замордували,
 393В 0039 Твоє дитя... поки росло
 402В 0026 Поки нездужає сатрап
 402В 0027 Поки нездужає капрал
 406В 0037 Поки не чути ланового
 411В 0033 Зотни, поки не піросло

415В 0018 Поки Едем, твій тихий рай,
 419В 0026 Поки Месію не узрю!
 424В 0010 Аж поки, поки не дійшла
 424В 0010 Аж поки, поки не дійшла
 440В 0030 Поки не втне на караул
 441В 0003 І поки горе на землі!

ПОКИДАЄ 1

368A 0045 Ні, не покидає.

ПОКИДАЙ 4

403В 0024 Не [покидай мене?]
 403В 0027 Не покидай мене, учи
 403В 0028 Не покидай мене. Вночі,
 404В 0012 Не покидай мене, учи,

ПОКИДАЛИ 1

352В 0003 Покидали дітей малих,

ПОКИНЕ 3

373A 0012 Покине!.. покине!..»
 373A 0012 Покине!.. покине!..»
 413В 0015 Теслу було і струг покине

ПОКИНЕМ 1

404A 0020 Ми рано рушимо, покинем,

ПОКИНЕШ 3

372A 0046 Ти завтра покинеш
 379A 0012 Як мене покинеш».
 379A 0021 Не покинеш?...» «Ні, Ярино...»

ПОКИНУ 6

343A 0025 Може, думаєш, покину?
 372A 0018 Я завтра покину...
 392A 0006 Й Дніпр покину і долину
 313В 0018 Малого сліду не покину
 313В 0022 Малого сліду не покину
 313В 0024 Малого сліду не покину

ПОКИНУВ 5

296A 0007 Що вторік покинув.
 349A 0005 Невже ж то покинув
 395A 0017 А мене покинув.
 406A 0003 А він, проклятий, покинув,
 412A 0026 Молитись покинув.

ПОКИНУЛА 3

304A 0047 Покинула маленького,
 314В 0012 А ти покинула, пішла
 424В 0007 В чужій, покинула його,

ПОКИНУЛИ 2

367A 0031 Покинули сиротою
 324В 0025 Покинули мого князя

ПОКИНУТЬ 3

- 374A 0050 Покинуть хоче; з ким дожить?
338В 0028 Не виллються, не покинуть
411В 0003 Изгнить і сліду не покинуть

ПОКИНЬ 2

- 442В 0021 Покинь оту дівочу славу;
442В 0031 Покинь оту дівочу славу

ПОКИ-ТО 1

- 397В 0031 Так того сина – аж поки-то

ПОКЛИКАЄ 1

- 385А 0013 Отих покликає

ПОКЛИЧТЕ 1

- 412А 0002 Покличте Лукію...»

ПОКЛОН 1

- 432В 0021 І доземний поклон,

ПОКЛОНИ 6

- 333В 0029 Молися, старче, бий поклони,
333В 0033 Молися ж, бий собі поклони.
364В 0017 За кого ти б'єш поклони?
389В 0027 Поклони тяжкії б'ючи,
398В 0009 Та б'ємо поклони.
398В 0028 Б'ємо поклони. За хрести

ПОКЛОНИЛАСЬ 1

- 409А 0044 Поклонилась Маріулі

ПОКЛОНІТЕСЯ 1

- 400В 0017 Не поклоніться.

ПОКОЇ 9

- 408А 0024 Замкнуті покої,
323В 0032 До неї в покої,
323В 0046 В своєму тихому покої
324В 0009 Іде в покої – скверний гаде,
327В 0033 До неї в покої,
327В 0046 В своєму тихому покої
347В 0007 Та й узяла собі в покої.
358В 0022 Собі в покої... Незабаром
358В 0027 Собі в покої... Незабаром

ПОКОЙНІЙ 1

- 370А 0031 Покойній Марині,

ПОКОЙНОГО 1

- 412А 0029 Та за пана покойного

ПОКОНАЛА 1

- 384А 0019 От-от я їх поконала!

ПОКОТИЛИСЬ 2

- 386А 0041 Й сльози покотились

- 365В 0038 Покотились головоньки

ПОКОТОМ 2

- 324В 0004 В саду все покотом лежало
328В 0002 В саду все покотом лежало,

ПОКОЮ 1

- 367А 0034 Раю мій, покою!

ПОКОЯХ 2

- 339А 0011 У покоях, у золоті,
327В 0041 Аж у гаї... бо в покоях

ПОКРИВАЄ 1

- 361В 0007 У синє море й покриває

ПОКРИВАЛИ 4

- 353В 0021 І одряхле, – і покривали
354В 0037 Одря і покривали
354В 0038 Одря старий, і покривали
355В 0001 І одряхле, – і покривали

ПОКРИЄ 1

- 409В 0011 Тебе покріє дорогим

ПОКРИЛА 2

- 328А 0022 Барвінком покрила
352В 0001 Покрила Ізраїль. То гірша война!

ПОКРИТКА 1

- 411В 0027 Покритка сина привела

ПОКРИТКИ 2

- 350В 0031 Та безталанні покритки;
376В 0007 Покритки веселі

ПОКРИТКОЮ 4

- 411А 0002 А все-таки покриткою
412А 0044 Покриткою стала.
414А 0042 А все-таки покриткою
347В 0050 Покриткою пустив по світу,

ПОКРИТКУ 1

- 376В 0012 Оцю одну не покритку,

ПОКРИЮТЬ 1

- 318А 0024 Не покриють Україну

ПОКРОВ 1

- 412В 0030 Прибежище, святий покров

ПОКРОВИ 1

- 379А 0049 У Покрови. Як козаки

ПОКРОВИТЕЛЕМ 1

- 356В 0030 І покровителем добра:

ПОКРОПИТЬ 1

381A 0036 І покропить в хаті,

ПОКУСАЄ 1

324В 0012 Убий гадюку – покусає.

ПОКУСАЛИ 1

349В 0047 Як ті щенята. Покусали

ПОКУТІ 1

404А 0042 Стоїть кутя на покуті,

ПОЛАМА 1

431В 0006 Дихне, погне і полама,

ПОЛАМАЛИСЬ 1

383В 0019 А деякі – то й поламались

ПОЛАМИ 1

361В 0008 Своїми довгими полами

ПОЛАТАНИЙ 1

414В 0018 Хітон полатаний додолу

ПОЛАТАНУ 1

359А 0007 Та з матері полатану

ПОЛЕ 23

304А 0037 Ще люди сплять, біліє поле,

347А 0038 Має поле, має волю,

374А 0032 Ніби шапка через поле

379А 0004 На чужєє поле.

413А 0035 Пішла в поле шукать зілля,

316В 0009 Чуже поле не топтати,

318В 0031 Чи то город, что то поле

319В 0003 Чи то город, чи то поле

321В 0005 А там і ліс, і ліс, і поле,

323В 0048 Неначе в поле виступають,

327В 0048 Неначе в поле отхожають,

341В 0018 І рушає в поле...

341В 0019 Шкандибає в поле...

358В 0016 У поле

388В 0020 З нудьги у поле погуляти

391В 0047 З нудьги у поле погуляти

436В 0012 Тихе поле копитами

436В 0016 Тихе поле половецьке

436В 0021 Веселєє тихе поле

436В 0024 Тихе поле половецьке

437В 0008 Половецьке чорне поле

437В 0013 В землю руськую те поле

437В 0015 Тихе поле аж крикнуло,

ПОЛЕГШАЛО 3

412А 0001 Якось трохи полегшало,

428В 0012 Полегшало. Взяла

428В 0013 Ніби полегшало. Взяла

ПОЛЕМ 4

300А 0036 Гуляй, буйний, полем,

323А 0025 Його буйні вітри полем рознесуть

386В 0033 Полем по долині

409В 0020 Із гаю полем застрибає

ПОЛЕТИМО 2

382А 0033 Смеркалося... Полетимо

382А 0034 Смеркається. Полетимо

ПОЛЕТІЛА 1

316А 0005 Полетіла, мов на крилах,

ПОЛЕТІТЬ 2

366В 0021 Ой полетіть, воронькі

366В 0022 Ой полетіть гайворони

ПОЛЕЧУ 13

334А 0030 Полечу, достану,

345В 0009 І на годину по[лечу]

433В 0005 Полечу, каже, зигзицею,

433В 0007 Понад Дунаєм полечу,

434В 0032 Полечу, каже, зигзицею

434В 0033 Та понад Доном полечу

434В 0034 Полечу, каже, зигзицею,

434В 0036 Та понад Доном полечу

434В 0039 Полечу, каже, по Дунаєві,

435В 0001 Полечу, каже, зузулею

435В 0002 Понад Дунаєм полечу,

435В 0009 Полечу,– рече,– зузулею

435В 0010 Понад Дунаєм полечу!

ПОЛИ 3

368А 0047 За латані поли

364В 0005 Ударив об поли

364В 0006 Ударивсь об поли

ПОЛИВАЛИ 4

401А 0003 І осіку поливали

414А 0001 І осіку поливали

314В 0034 Тебе поливали

384В 0009 Так та усохла – поливали

ПОЛИВАНО 1

436В 0015 Суто-густо поливано

ПОЛИЛАСЬ 3

392В 0033 І кров'ю полилась

392В 0034 І кров'ю, сину, полилась

401В 0001 Ступив, зирнув,– і полилась

ПОЛИЛИ 1

314В 0035 Тебе полили

ПОЛИЛИСЯ 3

323А 0029 Знову поли[ли]ся.

375А 0031 Сльози полилися.

355В 0025 А щоб дощі полилися,

ПОЛИЛИСЬ 1

423В 0011 Та й заридала. Полились

ПОЛИНУ 1

392А 0006 Й Дніпр покину і полину

ПОЛИНУВ 2

339А 0018 Ярема з льоху та й полинув

361А 0036 Полинув би в Україну

ПОЛИНУЛА 2

314В 0007 Де ж ти полинула, де ділась

314В 0017 Де ж ти полинула, де ділась?

ПОЛИНУТЬ 1

304А 0009 Не вміє, не знає, куди полинуть,

ПОЛИТАЯ 1

437В 0022 Костьми була, политая

ПОЛИТЕЄ 2

436В 0020 І кровію политеє!

437В 0011 А кровію политеє.

ПОЛІ 22

305А 0034 Як дерево, стала в полі

320А 0021 Могили на полі.

320А 0028 Та про волю нишком в полі

340А 0027 Стеблина-билина на чужому полі.

369А 0001 На чужому полі,

377А 0052 Уже не третьому полі.

393А 0049 Стала в гаю і на полі

394А 0037 Стала в гаї і на полі

395А 0035 Стала в гаї, і на полі

398А 0020 Росте в полі на могилі

404А 0011 Не спиться старому ні в полі, ні в хаті,

320В 0012 Як у полі кра[й]

320В 0013 Як у полі на могилі

372В 0017 Звір у полі, і повіє

374В 0030 На нашому полі!..

376В 0048 На верстовім шляху в полі

406В 0030 І на своїм веселім полі

419В 0038 Сховалося, і смеркло в полі.

436В 0010 Списи на полі половецькім

436В 0011 На полі тихім і безлюднім.

437В 0006 В половецькім тихім полі,

437В 0023 Кров'ю. Горе на тім полі

ПОЛОВЕЦЬКЕ 3

436В 0016 Тихе поле половецьке

436В 0024 Тихе поле половецьке

437В 0008 Половецьке чорне поле

ПОЛОВЕЦЬКІЙ 1

437В 0019 В землі дальній Половецькій

ПОЛОВЕЦЬКІМ 2

436В 0010 Списи на полі половецькім

437В 0006 В половецькім тихім полі,

ПОЛОВЕЦЬКУ 1

434В 0024 Текучи в землю половецьку

ПОЛОВУ 1

424В 0040 Розвіяла, як ту полову,

ПОЛОВЧАН 1

433В 0038 На половчан, на Кобяка

ПОЛОВЧАНА 1

433В 0036 Текучи в землю половчана;

ПОЛОЖАТЬ 1

375В 0010 Як положить молодого

ПОЛОЖЕНО 2

364А 0020 Святим положено конглавом

364А 0021 Отим положено конглавом

ПОЛОЖИ 4

403В 0031 Не кидай марне, положи

403В 0032 Моя ти мати, положи

404В 0015 Не кинь мене. А положи

404В 0034 Святая мати! Положи

ПОЛОЖИЛА 2

378А 0040 Положила спати

419В 0005 В торбину мовчки положила

ПОЛОЖИЛИ 4

319А 0036 Кого положили...

407А 0012 Доробили, положили,

327В 0003 В землю положили

355В 0038 В труну з сином положили,

ПОЛОЖИТЬ 1

403А 0009 І в домовину положить.

ПОЛОСКАЛИ 1

420В 0029 Ножі салдати полоскали

ПОЛТАВИ 3

330В 0030 У Бендери з Полтави.

330В 0031 В Бендери з Полтави.

330В 0035 Полтави достати.

ПОЛТАВІ 1

334В 0014 Москалі рознесли вали в Полтаві,

ПОЛУДНОВАТЬ 3

- 370A 0017 Полудновать лагодь,
371A 0032 Ходім, лишень, полудновать.
419B 0035 Полудновать. Сидять, сидять...

ПОЛУДНЯ 3

- 369A 0010 Так коло полудня в неділю,
349B 0028 До полудня плакав.
437B 0030 Та де[сь] о полудня на третій

ПОЛУМ'І 2

- 337A 0023 В полум'ї, в пожарі
402A 0021 На самім полум'ї.

ПОЛЮ 9

- 311A 0044 По полю гуляє;
312A 0014 Щоб вітер по полю слова
розметав,
313A 0018 По полю гуляє
314A 0002 По полю гуляє
314A 0041 По полю гуляє,
320A 0007 Могили по полю
320A 0010 Могили по полю
365A 0019 По полю розвіять
366A 0043 По полю розвіять...

ПОЛЮБИЛА 9

- 296A 0014 За те, що так щиро вона полюбила
304A 0007 Що раз полюбила, поки докона.
314A 0014 Полюбила чорнобрива
316A 0017 Полюбила чорнобрива
412A 0043 І як пана полюбила,
323B 0020 Кого полюбила?
327B 0022 Кого полюбила?
327B 0023 Чи не полюбила?
389B 0035 Вона, небога, полюбила

ПОЛЮБИЛИ 2

- 359B 0029 Холодні душі. Полюбили
360B 0001 Холодні душі. Полюбили

ПОЛЮБИТИ 1

- 365B 0011 Було б кому полюбити,

ПОЛЯ 9

- 316A 0015 І на диво серед поля
323A 0024 Один я на світі, стебло серед
поля,
368A 0039 Ні хати, ні поля,
318B 0025 Коло людей та коло поля.
318B 0026 Коло людей та коло поля
320B 0014 Як сон-трава серед поля
366B 0019 А із по[ля]
401B 0009 Серед поля широкого.
431B 0005 І худосильний. Вітер з поля

ПОЛЯГ 1

- 341A 0001 Поляг головою – нишком
помолись

ПОЛЯГАЛА 2

- 393B 0003 Драгуни, челядь полягала
393B 0008 А челядь п'яна полягала

ПОЛЯГАЛИ 2

- 402A 0001 Полягали спати,
393B 0002 І спати п'яні полягали

ПОЛЯГЛИ 5

- 365A 0002 Та й полягли спати
365A 0016 Та й полягли спати,
366A 0042 Та й полягли спати
313B 0004 І в степу полягли
313B 0012 І в степу полягли

ПОЛЯЖЕ 2

- 318A 0033 Слава не поляже;
318A 0034 Не поляже, а розкаже,

ПОЛЯКИ 1

- 300A 0034 Поляки панують.

ПОЛЬСЬКА 1

- 331A 0002 Польська не згінула

ПОЛЬСЬКИЙ 1

- 339B 0029 Та що ви думаєте, польський

ПОЛЬЩІ 1

- 325A 0030 По Польщі блукає

ПОМАГАЛА 8

- 400A 0026 І всякому помагала
410A 0002 І всім помагала.
323B 0030 І всім помагала.
327B 0031 І всім помагала.
403B 0005 Мені ти всюди помагала.
403B 0008 Мені ти всюди помагала.
403B 0036 Мені ти всюди помагала.
404B 0019 Мені ти всюди помагала.

ПОМАГАЛО 1

- 345A 0016 Минулося – помагало

ПОМАГАТИ 2

- 299A 0008 Прийду помагати,
299A 0031 А ми будем помагати,

ПОМАЗАВ 1

- 439B 0002 Помазав голови чернечі

ПОМАЗАННИХ 1

- 351B 0050 Розмалюю помазанних

ПОМАЙНУЮТЬ 1

409В 0022 Мов сарна з гаю, помайнують

ПОМАЛУ 1

335В 0018 То гриз помалу б... Так не ті

ПОМАНДРУВАЛА 2

383В 0028 Вона була помандрувала

384В 0030 Вона була помандрувала

ПОМАРНІЛА 3

384В 0033 В старій шинелі, помарніла,

403В 0011 Не помарніла в чужині

404В 0002 Не помарніла в чужині

ПОМАРНІЛИ 2

326В 0016 Помарніли в самотині...

369В 0011 А тепер ми помарніли,

ПОМЕЛА 3

412В 0012 Дрібнота, сміття з помела

412В 0013 Онуча, сміття з помела

412В 0014 Онуча, попіл з помела

ПОМЕЛОМ 2

374В 0012 Не так, як в бурсі!.. Помелом!

374В 0013 Не так, як в бурсі!.. Помелом!

ПОМИЇ 1

345В 0023 І борщ, мов помії.

ПОМИЛЮЮ 1

326А 0025 Помилую! Не видадуть

ПОМИНАТИ 1

365В 0027 Будем поминати.

ПОМИНКИ 1

402В 0010 Пом[инки]

ПОМІГ 1

396В 0019 Таки поміг Господь дожить

ПОМІРКУЄМ 1

331А 0024 Панове, ради! Поміркуєм,

ПОМІРКУЙТЕ 1

323А 0044 Панове, ради! поміркуйте,

ПОМОГАЛА 1

410А 0019 І всім людям помогала,

ПОМОГЛА 4

411А 0029 Що панові не помогла!

412А 0007 Щоб помогла... Прийшла вона

389В 0034 Молитва їй не помогла!

390В 0042 Не помогла святая сила!

ПОМОГЛО 3

362А 0027 Не помогло, з ледве живим

353В 0018 Не помогло нічого.

384В 0011 Не помогло – таки засхла,

ПОМОЖЕ 6

371А 0013 Іди ти в Січ, як Бог поможе,

380А 0032 Нехай йому Бог поможе,

398А 0031 Сам Бог не поможе.

340В 0026 Та кончимо, як Бог поможе.

399В 0002 Як Бог поможе, про святую,

407В 0012 Остатню, може; Бог поможе,

ПОМОЖИ 2

404В 0014 Хвалити правду. Помози

404В 0033 Хвалити правду. Помози

ПОМОЖІТЕ 2

359В 0005 Хрещені люде, поможіте!

359В 0007 Хрещені люде, поможіте!

ПОМОЖІТЕСЬ 1

359В 0006 Хрещені люде, поможітесь!

ПОМОЖУТЬ 2

360А 0001 Та поможуть недолюдам

360А 0002 Та поможуть москалеві

ПОМОЛИВШИСЬ 1

377В 0046 Помолившись Богу

ПОМОЛИЛАСЯ 1

416В 0046 І помолилася Марія

ПОМОЛИЛАСЬ 4

400А 0010 Щоб я Богу помолилась

409А 0047 Помолилась Богу,

400В 0025 Помолилась. А Юпітер,

401В 0035 І помолилась в перший раз

ПОМОЛИЛИСЬ 1

335А 0020 Помолились гарне Богу

ПОМОЛИМОСЯ 1

312В 0011 Помолимось знову

ПОМОЛИМОСЬ 1

371А 0029 Помолимось Богу

ПОМОЛИСЬ 3323А 0026 Сховали Ярему... нишком
помолись341А 0001 Поляг головою – нишком
помолись

344В 0030 Як той Іуда... Помолись

ПОМОЛИТЬСЯ 4

328A 0014 Помолитися Богу,
328A 0035 І нікому помолитися
398A 0019 І помолитися, й заплаче,
401A 0022 І заплаче, помолитися

ПОМОЛИШСЯ 2

397B 0007 Сама помолитися пенатам,
399B 0042 Сама помолитися пенатам,

ПО-МОЛОДЕЧІЙ 1

371A 0025 Та по-молодечій

ПОМОЛОДІЛИ 1

443B 0001 Помолоділи, піросли!

ПОМОЛОДШАЮ 1

341B 0044 Аж помолодшаю... Дурний!!

ПОМОЛЮСЯ 2

350A 0009 Серед степу помолюся
390B 0021 Поїду в Київ, помолюся...

ПОМОЛЮСЬ 1

393B 0014 Тихенько Богу помолюсь!

ПОМОСТІ 1

354A 0019 Хата на помості.

ПОМОЧ 1

437B 0027 Любому брату на помоч.

ПОМ'ЯНЕ 1

385A 0026 Хто душу пом'яне.

ПОМ'ЯНИ 1

401A 0031 І мене в молитвах своїх пом'яни.

ПОМ'ЯНУТИ 1

391A 0017 Як забуде пом'янути

ПОНАД 23

312A 0035 Нехай понад морем, сказали б,
гуля!
318A 0027 Понад Дніпром плаче;
337A 0004 Гайдамаки понад яром
340A 0021 Понад ним витає
349A 0009 Понад темним гаєм,
384A 0029 Понад Дніпром і Тясмином
321B 0026 Понад водою.
355B 0023 Повій, вітре, понад яром
359B 0012 А я гуляю понад морем
359B 0013 А ми гуляєм понад морем
361B 0036 Понад отим поганим морем...
370B 0022 Понад тим [?] нечемним [?] морем
370B 0025 Погуляю понад морем
401B 0012 Вітер понад Римом

414B 0022 Тихесенко понад водою
433B 0007 Понад Дунаєм полечу,
434B 0033 Та понад Доном полечу
434B 0036 Та понад Доном полечу
435B 0002 Понад Дунаєм полечу,
435B 0010 Понад Дунаєм полечу!
442B 0005 Понад Невою ідучи.
442B 0009 Понад Невою ідучи.
442B 0013 Понад Невою ідучи

ПОНАНОСЯТЬ 1

410A 0046 Всього понаносять,

ПОНАПИВАЛИСЬ 1

382B 0016 А ви б з нудьги понापивались

ПОНЕДІЛОК 1

338B 0020 А понеділок? ох, друже-брате!

ПОНЕСЛА 6

399A 0034 Та й додому понесла
405A 0016 Та додому понесла
383B 0011 На безталання понесла,
384B 0019 Гріхом, сердешна, понесла,
385B 0019 Та в Дніпро широкий понесла,
386B 0013 Та в Дніпр широкий понесла.

ПОНЕСЛИ 7

407A 0013 Понесли, сховали...
319B 0008 В степи-вертепи понесли
393B 0028 Уже й надію понесли.
393B 0033 Уже й надію понесли.
401B 0050 І слово правди понесли
422B 0029 Додому вкупі понесли.
423B 0030 Дві палички та й понесли

ПОНЕСУТЬ 1

407B 0028 З гостей на цвинтар поне[с]уть?

ПОНИКЛЕЄ 2

393A 0008 На білеє пониклеє
394A 0004 На білеє пониклеє

ПОНИКЛОГО 2

394A 0041 До білого пониклого
395A 0039 До білого пониклого

ПООПРЕДІЛЯЛИ 1

347B 0031 Поопреділяли.

ПООРАНО 1

436B 0013 Поорано, засіяно

ПОПА 1

413A 0046 Без попа сховали,

ПОПАДАЛИ 2

- 359В 0014 Попадали в воду
359В 0015 Попадали неначе в воду

ПОПАМ 1

- 379В 0023 А попам та людям!

ПОПАНУВАТИ 1

- 375В 0034 В нас попанувати,

ПОПАСЕМО 2

- 325А 0037 Попасемо». Повернули
336А 0015 Попасемо,— і тихенько

ПОПАСТИ 3

- 413В 0027 І попасти, і напоїть.
426В 0005 І попасти, і напоїть.
426В 0007 І попасти, і напоїть.

ПОПЕРЕДУ 1

- 347А 0002 А ще гірше любій попереду знать,

ПОПЕСТИЛА 2

- 406В 0025 Попестила; і чутким сном
406В 0026 Попестила; і ніби сном

ПОПИ 4

- 313А 0037 Нехай попи заспівають,
315А 0015 Нехай попи заспівають,
321А 0017 Поки попи не засиплють
400В 0018 Все брехня: царі, попи!..

ПОПИЛИСЬ 1

- 376В 0043 Попились завзято

ПОПІД 5

- 325А 0050 Ліс попід горою
337А 0010 Й ліс попід горою
407А 0035 Попід вікнами з старцями
424В 0009 Пішла хилятись попід тином,
427В 0047 З ціпочком тихо попід тином.

ПОПІДТИННЮ 5

- 304А 0051 Плач, Івасю, попідтинню,
311А 0011 Попідтинню сіромаха
408А 0039 Лазитиме попідтинню,
364В 0002 Нужу світом попідтинню
364В 0010 Попідтинню з торбиною

ПОПІЛ 4

- 328А 0034 Попіл гайдамака
365А 0017 І забули теплий попіл
403А 0031 В гарячий попіл; виступав
412В 0014 Онуча, попіл з помела

ПОПЛАКАВ 1

- 322А 0023 Поплакав би з ними

ПОПЛАКАЛА 2

- 324В 0002 Я не знаю, поплакала,
327В 0051 Я не знаю, поплакала,

ПОПЛАЧУ 1

- 362В 0017 І поплачу з вами.

ПОПЛАЧУТЬ 3

- 313А 0003 А дружки поплачуть
313А 0038 А дружки поплачуть
314А 0027 А дружки поплачуть:

ПОПЛЮНДРУЄ 2

- 383А 0001 Усе злеє по[плюндрує]
383А 0002 Усе добре поплюндрує

ПОПОВИЧ 1

- 372В 0001 А дурний попович

ПОПОВЧИЛИ 1

- 389В 0018 І там чимало поповчили

ПОПРИХОДИЛИ 3

- 393А 0041 Поприходили весною
394А 0030 Поприходили весною
395А 0030 Поприходили весною

ПОПРОСИ 1

- 356В 0027 У вас хоч матір попроси,

ПОПРОСИТЬ 1

- 410А 0044 Той зілля попросить,

ПОПРОСЯТЬ 2

- 367В 0006 І попросять в хату
367В 0007 І попросять тебе в хату

ПОПРОЩАЛАСЬ 1

- 409А 0046 Попрощалась з циганами,

ПОРАДА 1

- 351В 0043 От тобі й порада!

ПОРАДИ 1

- 302А 0018 Поради прохат[и]

ПОРАДИЛА 2

- 323В 0028 Там словами порадила
330В 0033 Порадила мати,

ПОРАДИЛИ 1

- 343В 0031 Порадили громадою,

ПОРАДИЛИСЬ 1

- 376В 0040 Та й опрігся! – Порадились,

ПОРАДО 3

414В 0007 І мовила: Моя порадо?
426В 0020 І промовля: – Моя порадо!
426В 0023 Скажи мені, моя порадо!

ПОРАДОВАТЬ 1

378В 0031 Порадовать, і укорить

ПОРАДОНЬКИ 1

371В 0016 Порадоньки дати.

ПОРАДОНЬКО 2

404В 0031 Моя порадонько святая!
408В 0019 Моя порадонько святая

ПОРАДУ 2

301А 0003 А ніч-мати пораду дасть
302А 0003 А ніч-мати пораду дасть

ПОРИТЕЄ 2

436В 0018 Копитами поритеє,
437В 0009 Копитами поритеє,

ПОРІ 4

370А 0039 Ось бачиш що? ти на порі,
413В 0009 І на порі Марія стала,
425В 0036 І на порі Марія стала
426В 0002 І на порі Марія стала

ПОРІЗАЛИ 1

348В 0029 Усіх порізували...

ПОРІЗНИЛА 1

365А 0006 Слов'ян тих славних порізувала

ПОРОБИЛА 1

409А 0028 То таке їй поробила

ПОРОБИЛИ 1

362А 0030 Чи так люде поробили

ПОРОДИЛА 2

310А 0013 Сина породила
412А 0046 Близнят породила,

ПОРОЗІ 2

416В 0002 Прийшла додому. На порозі,
426В 0051 І став велично на порозі

ПОРОСЛА 1

314В 0022 Колочим терном поросла

ПОРОСЛИ 4

376А 0028 Поросли травою.
384А 0011 Аж поки мохом поросли
388А 0027 Щоб там і здихали, де ви поросли
422В 0042 Коло криниці поросли.

ПОРΟΣЛО 1

320В 0042 Зеленим гаєм поросло,

ПОРОСТЕ 2

381В 0019 Святая травка поросте
381В 0020 Зелена травка поросте

ПОРОСТУТЬ 2

409В 0027 Кругом лозами поростуть
409В 0028 Кругом гаями поростуть

ПОРΟΣЯЧА 1

348В 0043 Мов пороссяча, кров лилась

ПОРΟХ 1

326А 0026 Порох засипаю...

ПОРФИРІ 1

440В 0020 В порфірі довгій і широкій,

ПОРФИРУ 1

441В 0015 Дере порфіру на онучі

ПОРФИРУ 2

425В 0005 Тебе в порфіру і вінчали,
429В 0024 Тебе в порфіру і вінчали,

ПОСАДИЛА 1

378А 0038 За стіл посадила.

ПОСАДИЛИ 2

378А 0006 В тюрму посадили
430В 0031 І в Вавілоні посадили

ПОСАЖУ 2

323А 0034 Посажу мов паву
371В 0018 Та посажу руту

ПО-СВОЄМУ 1

357В 0026 Зашебечуть по-своєму

ПОСЕЛЕНИЙ 1

346В 0027 То був поселений варнак,

ПОСИДІТЬ 1

333В 0011 Та посидить на пригорці

ПОСИЖУ 2

439В 0008 І посижу, і похожу
439В 0009 Посижу я і похожу

ПОСИЛАВ 1

342В 0012 Бо я вже двічі посилав

ПОСИЛАЛА 1

434В 0001 У море сльоз не посилала,

- ПОСИЛАЮ 1**
381A 0032 За світ посилаю
- ПОСИНІЛИ 1**
357B 0009 Посиніли синіше,
- ПОСИПАВ 1**
352B 0039 Посипав пепелом главу!
- ПОСИПАЛА 1**
353B 0050 І щедро посипала ладан.
- ПОСИПАЛИСЬ 1**
323A 0011 Вікна посипались.– «Стривай!»
- ПОСІДАЛИ 3**
342A 0043 Посідали.
401A 0040 І коло його посідали,
349B 0041 В траві за валом посідали
- ПОСІДАЛИСЬ 1**
349B 0040 В траві за валом посідались
- ПОСІЄМО 1**
388B 0047 Що ми посіємо. Ми люде,
- ПОСІЛИ 1**
330B 0013 За Дніпром посіли
- ПОСІЧУТЬСЯ 2**
322B 0039 Посічуться».– І день за днем
326B 0047 Посічуться...
- ПОСКРИПУЮТЬ 1**
410A 0041 І, знай, двері поскрипують,
- ПОСЛАВ 9**
326A 0023 Я послав сказати проклятим,
353A 0002 У синіє море на ребрах послав
408A 0014 Та послав у Київ.
408A 0015 Послав Богу молитися,
333B 0042 І душу Богові послав,
390B 0030 Господь послав кого любить,
392B 0037 Я стар був, немощен. Послав
402B 0028 Послав у каторгу святого
402B 0029 Послав на каторгу святого
- ПОСЛАЛИ 1**
430B 0021 І фараонові послали
- ПОСЛАНІЯ 1**
381B 0021 Того посла[нія]
- ПОСЛАТЬ 2**
359B 0042 Царя вам повелів послать
360B 0014 Царя вам повелів послать!
- ПОСЛУЖИ 2**
373A 0041 Послужи ж, моя ти зброе,
373A 0043 Послужи йому так щиро,
- ПОСЛУХА 3**
312A 0008 То приляже та послуха,
312A 0011 Послуха й повіє.
348A 0049 Послуха та знову
- ПОСЛУХАЄ 1**
312A 0023 Послухає моря, що воно говорить,
- ПОСЛУХАЄМ 1**
324A 0015 підкрадемося та послухаєм, а тим часом задзвонять
- ПОСЛУХАЄШ 2**
332A 0010 А мудро співає, коли не послухаєш, все іншу
370A 0021 Послухаєш вісти.
- ПОСЛУХАЛА 1**
347A 0016 Вийшла в садок, послухала,
- ПОСЛУХАЮ 1**
319A 0049 Нехай ще раз послухаю,
- ПОСМІЮТЬСЯ 1**
390A 0040 І всі злії посміються
- ПОСМІЯЛИСЬ 1**
406A 0012 Люде посміялись!!
- ПОСНЕМО 3**
332A 0024 дзвона не діждемо, поснемо
332A 0025 Справді поснемо, співай яку-небудь
340B 0023 Що вип'ємо та поснемо
- ПОСНУЛИ 2**
366A 0019 Вони поснули, не почують,
403A 0028 Поки поснули, де хто впав.
- ПОСПІШАЄ 1**
304A 0035 Сова з бенкету поспішає
- ПОСПІШАЛА 1**
351B 0028 Я до тебе поспішала
- ПОСПІШАЛИ 1**
379A 0039 Поспішали в Україну
- ПОСПУСКАТИ 1**
377A 0001 Чайки поспускати
- ПОСТАВАЛИ 2**
361A 0018 І всі зара[з] поставали

361A 0019 І всі уряд поставали

ПОСТАВИВ 8

393A 0052 Нащо мене Бог поставив
395A 0036 За що мене Бог поставив
395A 0045 За що мене Бог поставив
395A 0046 Нащо мене Бог поставив
344В 0019 Превисокий хрест поставив
360В 0020 Силець поставив та й пішов
360В 0022 Силець поставив, а то зирк!
360В 0024 Поставив любо. Та й пішов

ПОСТАВИВШИ 1

385A 0008 Поставивши караули

ПОСТАВИЛИ 5

325В 0033 Ще не поставили хреста».
344В 0045 Поставили громадою,
345В 0004 Поставили громадою,
397В 0040 Що хрест поставили
398В 0008 Поставили,— та й молилось

ПОСТАВИТЬ 2

410A 0024 Спасові поставить
318В 0034 Й хреста ніхто не поставить

ПОСТАВЦЕМ 1

321A 0002 Поставцем кружала.

ПОСТАНУТЬ 1

399В 0053 Круг смертного твого постануть

ПОСТЕЛЮ 1

349A 0030 Та й упала на постелю,

ПОСТИНАЛИ 1

354В 0014 Бодай кати їх постинали,

ПОСТІЛЕНЬКУ 1

353В 0011 І на постіленьку кладе.

ПОСТІЛЬ 1

433В 0043 Щоб я постіль сміючись слала,

ПОСТОЛИ 2

422В 0016 Собі ж приніс на постоли
422В 0025 В дорогу морщить постоли.

ПОСТОЛЯХ 1

388В 0039 В палати хлопчика в постолях,

ПОСТОЯЛА 2

399A 0016 Постояла і мовчки сіла
402A 0019 Постояла, а потім сіла

ПОСТРИВАЙ 7

325A 0046 Гей, старченя, постривай лиш!»

326A 0009 Постривай, я дожидаю,
331A 0008 Старий паскуда. «Постривай!
400A 0002 Постривай же, нагадала
407A 0029 Постривай же, нагадаю.
344В 0039 Я вбив його! Постривай лиш,
351В 0025 Постривай, бабусю!

ПОСТРИВАЙТЕ 7

327A 0010 Добре, добре, постривайте...»
342A 0040 Постривайте ж, мої любі,
342A 0047 Що б вам заграць?.. Постривайте...
348A 0044 Постривайте... заспівала
349A 0039 Що б вам заграць? постривайте...
349A 0041 Що б вам заграць? постривайте
349A 0043 Що б вам заграць? постривайте

ПОСТРИВАЙТЕ 1

314A 0013 Постривайте, все розкажу

ПОСУМУЄ 1

311A 0021 Пожуриться, посумує,

ПОСУМУЮ 1

297A 0010 Увечері посумую

ПОСХИЛЯЛИСЬ 1

385В 0011 Хрести дубові посхилялись

ПОСХОДИЛА 1

371В 0024 Посходила рута

ПОТАЙНИКИ 2

326A 0027 Потайники вже зроблені...»
327A 0028 В потайники пустить огонь!

ПОТАНЦЮЄМ 1

342A 0024 А ми потанцюєм.

ПОТЕКЛО 2

396В 0040 Єлеєм-медом потекло
399В 0038 Єлеєм слово потекло

ПОТЕЧУТЬ 1

338В 0022 У вічне море потечуть;

ПОТИ 1

419В 0025 І каже, поти не умру

ПОТІК 2

439В 0003 Потік на голови чернечі
439В 0004 Потік у черево чернече

ПОТІМ 29

311A 0034 А потім «У гаю»;
324A 0050 Слухайте, щоб дітям потім
розказать
327A 0008 Треба Гонту...» – «Потім, потім,

327A 0008 Треба Гонту...» – «Потім, потім,
333A 0019 Слухайте ж, щоб дітям потім
розказать

345A 0037 Потім бачить, що не жарти,
399A 0007 Ішли собі, а потім стали,
400A 0019 Потім разом перестала
401A 0037 Ішли, ішли, а потім стали.
402A 0019 Постояла, а потім сіла
408A 0027 І сина взяв, потім... потім...
408A 0027 І сина взяв, потім... потім...
409A 0024 Потім разом схаменулась,
409A 0032 Потім її сама стала
312В 0020 А потім жити зачнемо.
324В 0017 Неначе крик – а потім знову
328В 0008 Неначе гвалт. А потім знову
340В 0008 А потім вижали серпами!
352В 0038 А потім плакав пред народом,
354В 0045 А потім з сином Ізяславом
358В 0009 А може б, потім і згадала
359В 0034 А потім люде, род лукавий
360В 0004 А потім?... Люде, род лукавий
377В 0028 І як потім стала
382В 0021 А потім. Д
388В 0041 А потім в школу оддала.
391В 0002 А потім трути наварила
425В 0004 А потім ченці одягли
429В 0023 А потім ченці одягли

ПОТОКА 1

359В 0023 І паче горного потока

ПОТОМИЛИСЬ 1

377В 0016 Бачте, потомились!

ПОТОПАЄ 2

377A 0011 Один потопає,
377A 0016 І в синій хвилі потопає,

ПОТОПАЛИ 1

377A 0009 За островом Тендром потопали,

ПОТОПИЛИ 1

390A 0015 Кров'ю потопили

ПОТОПИТИ 1

405A 0003 Чи то потопити,

ПОТОПТАТИ 1

366В 0011 Потоптати жидівського

ПОТОЧЕНЕ 1

381A 0007 Поточене старе серце,

ПОТРОХУ 2

418В 0034 Родин отих потроху ждуть.
430В 0036 Уже потроху і минають

ПОТРЯСЛОСЬ 1

437В 0016 Аж заридало, потряслось,

ПОТУЖИТИ 4

305A 0021 Любо потужити
307A 0002 Любо потужити.
308A 0018 Любо потужити
310A 0004 Любо й потужити

ПОТУРАЙ 1

319A 0015 Не потурай, може скажеш,

ПОТЯГ 2

331A 0005 Потяг, безталанний,
370A 0009 Та й потяг у байрак».

ПОХВАЛА 1

424В 0044 І похвала тобі, Маріє!

ПОХИЛИВСЯ 3

323A 0027 На кий похилився
373A 0014 Степан похилився.
375A 0033 Як дуб, похилився.

ПОХИЛИВСЬ 1

314В 0015 І гай зелений похилився

ПОХИЛИВШИСЬ 1

341A 0002 На кий похилившись.

ПОХИЛИЛАСЬ 5

374A 0026 При долині, похилилась,
374A 0040 Не вирнула; похилилась,
384В 0005 А он черешня похилилась,
388В 0026 Та й заридала, – похилилась,
414В 0010 Та й похилилась, мов тополя

ПОХИЛИЛИСЬ 1

385В 0010 Хрести дубові пох[илились?]

ПОХИТНУЛАСЬ 1

396A 0032 Тихо похитнулась

ПОХМІЛЛЯ 3

402В 0011 Похмілля справить
405В 0019 З похмілля заснути
405В 0038 З похмілля заснути

ПОХОВАЛИ 12

337A 0001 Вчора поховали
362A 0031 Та не вблагав – поховали
383A 0023 Мене поховали
343В 0030 Чужі люде поховали...
344В 0022 Та тут його й поховали
344В 0041 Та у балці й поховали,
344В 0043 Та у балці й поховали.
345В 0002 Та у балці й поховали,

355В 0039 Живу з сином поховали.
363В 0015 Поховали коло гаю
376В 0042 Суд наїхав... Поховали,
424В 0023 Вдову давно вже поховали,

ПОХОВАЛИСЬ 1

348В 0035 А ми в діброву поховались

ПОХОВАНА 2

398А 0022 Отам відьма похована,
414А 0005 Отам відьма похована.

ПОХОВАНИЙ 1

334В 0008 А де похований, в якому краю

ПОХОВАНІ 1

367А 0028 Поховані діти,

ПОХОВАЮ 1

391В 0005 Тепер старого поховаю

ПОХОВАЮТЬ 6

350А 0010 У якому краю мене поховають
368А 0015 Косою смерть. І поховають,
372А 0034 Й мене поховають!..»
315В 0003 Мене найдуть, поховають
315В 0029 Мене найдуть, поховають
318В 0028 Що не в Україні поховають

ПОХОДУ 2

441В 0022 Юнкера з походу
441В 0023 Москаля з походу

ПОХОЖАЄ 2

346А 0023 По садочку похожає,
352В 0027 Давид похожає... і дума неситий

ПОХОЖАЄШ 1

357В 0022 Царицею похожаєш?

ПОХОЖАЮ 1

363А 0002 З дружиною похожаю

ПОХОЖУ 2

439В 0008 І посижу, і похожу
439В 0009 Посижу я і похожу

ПОЦІЛОВАВ 1

351А 0002 Підняв єї, поціловав

ПОЦІЛУВАВ 1

351А 0001 Підняв єї, поцілував

ПОЦІЛУВАЛА 1

428В 0014 В бур'ян, в садок, поці[лу]вала

ПОЦІЛУВАТЬ 1

322В 0015 Побачить і поцілувать

ПОЦІЛУЄ 5

346А 0041 Поцілує, розпитає
373А 0019 То замовкне... поцілує,
388А 0020 І брат брата поцілує
388А 0021 І діточок поцілує
373В 0017 Ручку поцілує

ПОЦІЛУЄМОСЬ 3

405В 0006 Поцілуємось... та й теє...
405В 0026 Поці[луємось?]
405В 0028 Поцілуємось... та й теє...

ПОЦІЛЮЮ 1

344А 0016 Отак поцілую!

ПОЧАЄВІ 2

375А 0038 У Почаєві святому
390В 0041 Аж у Почаєві була!..

ПОЧАЛИ 1

347В 0013 Уже й учиться почали.

ПОЧАСТУВАЛА 1

377В 0048 Всіх почаствовала.

ПОЧАСТУЮ 3

299А 0009 Прийду, ляхи, почастую
299А 0013 Почастую за Павлову
300А 0009 Найдю жінку, почастую

ПОЧЕП 1

400В 0021 Байстрятам – Почеп, а кому

ПОЧЕРВОНИЛА 1

366В 0001 Кров почервонила

ПОЧЕРВОНІЙ 1

357В 0031 Почервоній, моє любе,

ПО-ЧЕРНЕЧІЙ 1

371А 0027 А не по-чернечій

ПОЧИВАЄ 1

350А 0012 Не скаже хоть на сміх: «Нехай
почиває

ПОЧИМЧИКУЄМ 1

443В 0006 Почимчикуєм спочивать

ПОЧИНАЮТЬ 1

419В 0018 І починають розмовляти

ПОЧНУ 2

373В 0009 І третій год почну

373В 0010 І третій год оце почну

ПОЧОРНЕНЕ 1

436В 0026 Почорнене копитами,

ПОЧОРНІЛИ 2

324В 0036 Почорніли. Нездужа князь,

328В 0022 Почорніли, нездужа князь

ПОЧОРНІЛИХ 1

433В 0013 На тяжких ранах почорнілих

ПОЧОРНІЛО 4

367В 0016 Ой чого ти почорніло

367В 0017 Ой коли ти почорніло

367В 0018 Почорніло я учора

367В 0019 Почорніло я з вечера

ПОЧУВ 4

322А 0010 Я почув би тую мову,

362А 0008 А він почув, та як зикне

362А 0009 Він і почув, та як зикне

333В 0039 Почув чернець, недохрестився,

ПОЧУЄ 1

324А 0022 а він як почує, то ще карбованець

дасть

ПОЧУЄМО 1

380А 0034 Святий знає. Почуємо,

ПОЧУЛИ 6

312А 0031 А якби почули, що він, одинокий,

319А 0039 Розкажи їм, щоб почули,

319А 0040 На весь світ почули,

330А 0030 Бо щоб не почули

330А 0034 Бо щоб не почули

332А 0007 Бо щоб не почули

ПОЧУТЬ 2

346А 0032 Щоб не почуть знову

322В 0017 І перший крик його почуть

ПОЧУЮ 2

344А 0018 Умру – не почую...

344А 0019 Не почую...»

ПОЧУЮТЬ 6

366А 0019 Вони поснули, не почують,

366А 0024 Слова не почують

366А 0029 Чи вони ж почують?

366А 0033 Чи вони ж почують?

367А 0020 Чи вони ж почують?

431В 0011 Почують люде. І той плач,

ПОШЕПЧЕМО 1

351В 0038 Пошепчемо... Чи на старість

ПОШИЛИ 1

380В 0044 Кому шапочку поши[ли]

ПОШКАНДИБА 1

341В 0014 Пошкандиба на вдовину

ПОШКАНДИБАВ 3

333В 0027 Семен Палій пошкандибава.

333В 0028 Чернець Палій пошкандибава.

335В 0014 Палій чернець пошкандибава

ПОШКАНДИБАЛА 4

406В 0013 Пішла собі, пошкандибала

406В 0017 Пішла в снопи, пошкандибала

406В 0020 Пішла в снопи, пошкандибала

407В 0024 Пішла, пошкандибала

ПОШКАНДИБАЮ 1

371А 0048 Може, до вечерні ще
пошкандибаю.

ПОШЛЕ 1

419В 0014 А може, Бог пошле дитину,

ПОШЛИ 6

314В 0026 Пошли, Боже, дощі вночі

315В 0018 Пошли, Боже, дощі вночі

423В 0001 Пошли їй, Господи, пошли!

423В 0001 Пошли їй, Господи, пошли!

425В 0019 Вонми їх плачу і пошли

425В 0020 Вонми їх стону і пошли

ПОШУКАЄ 1

369А 0019 Та сам своєї пошукає,

ПОШУКАТИ 2

377А 0003 Турка пошукати».

381А 0034 Води пошукати.

ПОШУКАЮ 2

297А 0003 Пошукаю в чорних хвилях

297А 0008 Пошукаю в чорних [хвилях],

ПОЯ 1

354В 0008 Побі народ, княжну поя,

ПРАВДА 14

317А 0014 Правда, синє, правда, море!

317А 0014 Правда, синє, правда, море!

318А 0018 Правда, море, правда, синє!

318А 0018 Правда, море, правда, синє!

318А 0036 Чия правда, чия кривда

323А 0019 А щоб більше була правда

331А 0015 А щоб певна була правда

387А 0031 А наша правда п'яна спить

320В 0037 З душою й тілом; правда, воля!

343В 0035 На сім світі – яка правда...

346В 0011 Правда ваша, люде.
 356В 0032 А де ж та правда на землі?
 408В 0016 Щоб наша правда не пропала
 421В 0042 Хотять, що правда божа

ПРАВДИ 6

399В 0008 Ти матір правди на землі
 401В 0041 Ти матер правди на землі!
 401В 0049 І слово правди рознеслось
 401В 0050 І слово правди понесли
 423В 0009 Святої правди! Схаменулась,
 428В 0030 Без правди горе! Горе вам

ПРАВДИВА 1

319А 0007 А голосна та правдива,

ПРАВДИВИЙ 3

366А 0035 У келії свій правдивий
 367А 0022 У келії свій правдивий
 390В 0038 І Бог правдивий покара!

ПРАВДИВИМ 1

358В 0013 Що не осталося правдивим,

ПРАВДИВО 2

380В 0015 Розкажеш правдиво
 431В 0024 Уб'є незримо! і правдиво

ПРАВДОНЬКИ 1

346В 0005 Не вміє правдоньки сказать.

ПРАВДОЮ 1

345А 0001 Лякають, дівчата, правдою
 лякають.

ПРАВДУ 16

319А 0010 Чи правду співаю?
 324А 0018 Добре погуляєм! правду співа, як
 не бреше
 332А 0016 Добре погуляєм! правду старий
 співа, як не
 366А 0039 За правду Бог!.. Да совершиться!
 367А 0025 За правду Бог! Да совершиться!
 338В 0041 За правду на світі караюсь
 386В 0035 Твою правду
 386В 0036 І любити твою правду
 404В 0014 Хвалити правду. Помози
 404В 0033 Хвалити правду. Помози
 404В 0048 Сказати правду
 424В 0049 Любов і правду рознесли
 428В 0028 За правду стать! за правду
 згинуть!
 428В 0028 За правду стать! за правду
 згинуть!
 428В 0031 За правду стать! за правду
 згинуть!

428В 0031 За правду стать! за правду
 згинуть!

ПРАВЕДНАЯ 2

303А 0006 Праведная душе! приими ж мою
 мову
 421В 0032 Та плаче праведная мати,

ПРАВЕДНЕ 1

395В 0023 О його... праведне колись

ПРАВЕДНИЙ 6

411В 0036 Байстрюче праведний, великий,
 412В 0002 Младенче праведний, великий,
 412В 0017 Байстрюче праведний! Прости
 412В 0023 Байстюче праведний! дитино!
 417В 0002 А Йосип праведний сидить
 417В 0032 О старче праведний! Багатий!

ПРАВЕДНИМ 1

424В 0005 За сином праведним своїм,

ПРАВЕДНИХ 3

325В 0030 В яких то праведних містах,
 329В 0033 В яких-то праведних містах,
 430В 0013 Незлобних праведних дітей!

ПРАВЕДНІЙ 1

420В 0030 В їх чистій праведній крові...

ПРАВЕДНОГО 2

398В 0004 Праведного чоловіка;
 412В 0037 І муку праведного сина,

ПРАВЕДНУЮ 2

299А 0014 Праведную душу,
 427В 0029 В утробі праведную душу

ПРАЛА 2

428В 0003 На річці прала сорочки
 428В 0004 На річці прала ті малі

ПРАОТЧЕ 1

401В 0023 Наш праотче... Та цур тобі!

ПРАТИ 1

422В 0022 Вона промовила. І прати

ПРАХ 2

429В 0001 Одує прах з його хітона,
 429В 0006 Одує прах з його хітона,

ПРАЦІ 3

323А 0008 Та й знову до праці: отак треба
 жить
 326А 0022 Гетьманської праці».
 376В 0004 Шкода й праці! Поки села,

- ПРАЦЮ 1**
340A 0017 Та й знову за прац[ю].
- ПРАЦЮВАТИ 1**
303A 0016 Встає працювати
- ПРАЦЯ 2**
323A 0005 Слово гонору, дарма праця,
340A 0015 Гонору слово, дарма праця
- ПРЕВЕЛИКОЇ 1**
330B 0028 Пре[великої]
- ПРЕВИСОКИЙ 1**
344B 0019 Превисокий хрест поставив
- ПРЕД 1**
352B 0038 А потім плакав пред народом,
- ПРЕДКОВІЧНІЙ 1**
320B 0034 І предковічній діброви
- ПРЕДТЕЧЕ 1**
408B 0025 Предтече наш! моя ти доне!
- ПРЕДТЕЧЕЮ 1**
423B 0017 З малим предтечею жила,
- ПРЕКРАСНАЯ 1**
353B 0007 Фамар прекрасная прийшла
- ПРЕКРАСНИМ 2**
394B 0032 Прекрасним, молодим[?]
394B 0034 Прекрасним, чистим [?], молодим
- ПРЕЛАСКАВЕЄ 1**
423B 0035 І преласкавеє до того,
- ПРЕЛЮТИЙ 1**
433B 0028 А ти, прелютій... горе, горе!
- ПРЕМУДРИЙ 1**
411B 0004 Премудрий батьку, у смердячій
- ПРЕМУДРОСТІ 1**
382B 0005 Огонь премудрості горить,
- ПРЕНЕПОРОЧНАЯ 3**
389B 0033 Пренепорочная!.. І всує...
412B 0022 Пренепорочная
418B 0037 Пренепорочная Марія
- ПРЕПОГАНИХ 1**
398B 0024 На дітях наших препоганих
- ПРЕПОДОБНИЄ 1**
390A 0001 Преподобніє во славі
- ПРЕПОДОБНИХ 2**
390A 0004 Преподобних слава
391A 0021 Преподобних слава!
- ПРЕСВІТЛИЙ 2**
434B 0029 Святий, пресвітлий господине!
434B 0037 Святий, пресвітлий господине!
- ПРЕСВЯТАЯ 1**
427B 0037 І, пресвятая, неповинна,
- ПРЕСВЯТЕЄ 1**
434B 0006 І каже: «Сонце пресвятеє!
- ПРЕСВЯТИЙ 1**
434B 0010 Пресвятий, світлий господине!
- ПРЕСВЯТОГО 2**
346B 0004 Людей та Бога пресвятого,
359B 0039 І пресвятого, горе вам!
- ПРЕСВЯТУЮ 1**
389B 0030 Вона благала пресвятую,
- ПРЕСЛАВНИЙ 1**
418B 0014 На брак той славний і преславний,
- ПРЕСЛАВНУ 1**
433B 0039 Дружину хоробру преславно,
- ПРЕСТОЛ 2**
441B 0009 Кує із золота престол,
441B 0013 Престол із золота кує
- ПРЕСТОЛІ 4**
366A 0007 А на апостольськiм престолі
367A 0007 А на апостольськiм престолі
382B 0003 І на престолі і в неволі,
382B 0007 І на престолі і в неволі,
- ПРЕСТОЛОВІ-ОТЕЧЕСТВУ 2**
363A 0027 Престолові-отечеству
363A 0029 Престолові-отечеству
- ПРЕСТУПНІЙ 1**
401B 0015 Твої чада преступні,
- ПРЕТОРІАНЕ 2**
397B 0034 Преторіане, воєводи
397B 0035 Преторіане і сенат
- ПРЕХОРОШАЯ 2**
325B 0024 І прехорошая собою,
329B 0027 І прехорошая собою.
- ПРЕХОРОШОЮ 2**
357B 0006 І прехорошою такою,

357В 0037 І] прехорошою такою

ПРЕЧИСТАЯ 3

403В 0004 І ти, пречистая, святая,
404В 0016 І ти, пречистая, святая,
414В 0031 О ти, пречистая в женах!

ПРЕЧИСТЕЄ 1

403В 0033 І ти, пречистеє, святее,

ПРЕЧИСТІЇ 1

331В 0040 Пречистії сльози,

ПРЕЧИСТІЙ 2

427В 0008 Ти пре[чистій?]
427В 0009 Пречистій їй не дав ти руку

ПРЕЧИСТОЇ 5

336В 0008 Пречистої дожидають.
389В 0025 Перед образом пречистої
392В 0007 Перед іконою пречистої
392В 0008 Перед образом пречистої
392В 0009 Перед іконою пречистої

ПРИ 8

349А 0007 При лихій годині?..
374А 0026 При долині, похилилась,
393А 0036 Квітом при долині
354В 0039 В траві при долині
354В 0040 Сельний при долині
364В 0004 Мов билина при долині
368В 0020 Викопали йому при дорозі
368В 0021 Ой копали йому в степу при дорозі

ПРИБЕЖИЩЕ 1

412В 0030 Прибежище, святий покров

ПРИБИЛО 1

377А 0023 Без вес[е]л і кормиг прибило.

ПРИБИРАЛИ 2

400А 0029 Хату прибирали
410А 0034 Й хату прибирали,

ПРИБІГЛИ 2

378В 0009 Прибігли люде, не рятують
378В 0010 Прибігли хлопці, не рятують

ПРИБЛУДА 1

409А 0038 І приблуда училася

ПРИБЛУДИЛА 5

396А 0035 Приблудила до берега
396А 0036 Приблудила аж до Дніпра
397А 0025 Приблудила до берега
398А 0010 Приблудила до берега,
400А 0020 З ними приблудила

ПРИБЛУДИЛАСЬ 1

409А 0043 З нею приблудилась.

ПРИБЛУДОЮ 1

384А 0020 З Мазепою приблудою!

ПРИБЛУДУ 2

404А 0015 І дивиться на приблуду,
409А 0019 Приблуду водили.

ПРИБРАЛАСЬ 1

407А 0009 Прибралась, ходила,

ПРИБУВАЛА 1

348В 0042 Уже за сотню прибувала...

ПРИВЕДУ 1

404А 0033 Приведу дитину!..

ПРИВЕЗЛА 1

390В 0043 В село небога привезла

ПРИВЕЗЛИ 1

411А 0007 Весною пана привезли

ПРИВЕЗУТЬ 2

375В 0006 Привезуть гармати.
375В 0007 Як привезуть молодого

ПРИВЕЛА 12

309А 0012 Що привела на світ божий
405А 0012 Близнят в Бендерах привела,
406А 0002 Привела близнята.
317В 0010 Розлучила, привела
317В 0026 Розлучила, привела;
318В 0011 Розлучила, привела
354В 0044 Аж поки сина привела,
375В 0030 Та привела до обозу
375В 0031 Та й привела до обозу;
411В 0027 Покритка сина привела
411В 0028 Марія сина привела
419В 0045 Марія тут же й привела

ПРИВЕЛИ 6

412А 0004 Привели в палати
353В 0027 Дівчат цареві привели
355В 0007 Дівчат цареві привели
358В 0023 І молодого привели
358В 0028 І молодого привели.
420В 0005 Взяли з собою й привели

ПРИВИК 1

348В 0051 До всього я привик.

ПРИВІВ 1

338А 0010 Ти привів у Мліїв

ПРИВІТАВ 2

416В 0004 Її господар привітав,
429В 0009 Як узрів діток. Привітав

ПРИВІТАЄ 1

296А 0012 І не привітає,

ПРИВІТАЙ 1

321А 0020 Привітай же, моя нене

ПРИВІТАЙТЕ 3

396А 0019 Привітайте моє любе
397А 0014 Привітайте моє любе
398А 0001 Привітайте ж моє любе

ПРИВІТАЛИ 5

304А 0001 Вони ж тєє серце, вони привітали,
400А 0045 Так, як матір, привітали
412А 0033 Ніби матір, привітали
357В 0016 Привітали!.. Чи жива ти,
401В 0045 Щоб первенця і при[вітали]

ПРИВІТАТИ 1

400В 0029 Святих привітати

ПРИВІТАТЬ 2

350А 0006 І привітатъ словом сліпо[го]
350А 0007 І привітатъ словом старого каліку

ПРИВІТАЮ 3

362В 0008 Привітаю ва[с], як мат[и]
362В 0016 Привітаю вас, як мати
391В 0006 А молодого привітаю

ПРИВЧАЛИСЬ 2

400А 0005 За собою, щоб привчались,
407А 0037 За плечима, щоб привчались...

ПРИГОВОРЮЄ 1

321В 0028 Та приговорює віват

ПРИГОДІ 1

385А 0017 Стали їм в пригоді.

ПРИГОРНИСЬ 1

405В 0040 Пригорниись лишень до мене

ПРИГОРНУЛАСЬ 1

416В 0020 І стрепенулась. Пригорнулась,

ПРИГОРНУТИСЬ 2

405В 0036 І, і пригорнутись
406В 0007 Дай, і пригорнутись

ПРИГОРТАЄ 2

368В 0010 Бондар пригортає
368В 0011 Мене горне, пригортає

ПРИГОРТАЛА 1

415В 0038 До лона тихо пригортала

ПРИГОРЦІ 1

333В 0011 Та посидіть на пригорці

ПРИДАЛАСЯ 1

403А 0004 І молода не придалася,

ПРИДАНЕ 2

377В 0024 А придане п'яні
388В 0012 Петрусем звалось, за придане

ПРИДАНИ 1

377В 0032 Придани нічого!

ПРИДАНКАХ 1

403А 0003 Я в приданках була, впилася,

ПРИДАНОК 1

401А 0045 Неначе п'яна, з приданок

ПРИДБАТИ 1

403А 0040 На подзвін придбати,

ПРИЗНАВ 1

339А 0001 Чи не признав? Признавайся ж,

ПРИЗНАВАЙСЯ 3

326А 0046 Признавайся, я Ярема,
326А 0050 Признавайся! я все знаю;
339А 0001 Чи не признав? Признавайся ж,

ПРИЗНАВАЙСЬ 1

338А 0009 Признавайсь, лукавий жиде,

ПРИЗНАЙТЕСЬ 1

391В 0025 Тепер признайтесь, християне!

ПРИЗНАТЬСЯ 1

340В 0021 А я, признайтесь, думав тєє...

ПРИЗНАЮСЬ 2

348В 0021 А я убив їх! Признаюсь,
391В 0036 Признаюсь, може, перед Богом!..

ПРИЗЬБИ 2

379А 0027 І на призьбі під хатою
422В 0009 Сидить на призьбі коло хати

ПРИЇДЕ 1

327А 0037 Нема його, не приїде

ПРИЇДУ 2

372А 0037 Од вас завтра... а приїду...
372А 0038 На той рік приїду,

ПРИЇХАВ 4

- 386A 0035 Що, ще Марко не приїхав?
400A 0006 Аж і сам приїхав
407A 0038 Аж і пан приїхав,
391B 0019 Приїхав суд... ножі беруть.

ПРИЇХАЛИ 1

- 377B 0049 Приїхали.– Заспівали

ПРИЙДЕ 7

- 410A 0043 Той добридень прийде скаже,
338B 0021 Ще прийде ніч в смердячі хати,
371B 0020 Прийде, прийде
371B 0020 Прийде, прийде
371B 0021 Прийде, прийде в мою хату
371B 0021 Прийде, прийде в мою хату
419B 0028 Месія прийде! – Вже прийшов

ПРИЙДИ 1

- 365B 0032 Прийди, батьку, з Межигор'я,

ПРИЙДУ 2

- 299A 0008 Прийду помагати,
299A 0009 Прийду, ляхи, почастую

ПРИЙДУТЬ 1

- 375B 0004 Прийдуть погуляти

ПРИЙМА 3

- 312A 0028 Його на сім світі ніхто не прийма,
396B 0010 Прийма на руки і годує
396B 0016 Прийма на руки, і годує

ПРИЙМАЮТЬ 1

- 360A 0024 Бо хрищені не приймають

ПРИЙМИ 5

- 303A 0006 Праведная душе! прийми ж мою мову
366A 0006 Прийми, отче; а я нишком
367A 0006 Прийми, отче! а я нишком
315B 0001 Прийми ж мою головоньку,
315B 0027 Прийми ж мою головоньку,

ПРИЙНЯЛИ 1

- 360A 0023 Бо хрищені не прийняли

ПРИЙШЛА 10

- 315A 0026 Прийшла... Вмилась, напилась
316A 0001 Прийшла... Вмилась, напилася,
406A 0033 Тату! Тату, це я прийшла!»
410A 0003 Восени прийшла додому,
412A 0007 Щоб допомогла... Прийшла вона
413A 0033 Прийшла весна зелена.
353B 0007 Фамар прекрасная прийшла
383B 0030 Така острижена прийшла
384B 0032 Така острижена прийшла,

- 416B 0002 Прийшла додому. На порозі,

ПРИЙШЛИ 7

- 332B 0022 Прийшли ляхи і запалили
332B 0023 Прийшли ксьондзи і запалили
348B 0026 І ми отарою прийшли,
360B 0037 Розказала – при[йшли]
360B 0039 прийшли його
361B 0003 Прийшли, взяли сіромаху
417B 0013 Радісінькі собі прийшли

ПРИЙШОВ 4

- 378A 0019 Прийшов батько, розглядає,
418B 0013 Хоть би прийшов та подививсь
419B 0028 Месія прийде! – Вже прийшов
420B 0024 Прийшов од Ірода указ

ПРИКРИЄ 1

- 393B 0021 І хто заступить, хто прикриє

ПРИЛИНИ 1

- 303A 0007 Прилини до мене хоч на одно слово

ПРИЛИПЛІ 1

- 330B 0006 Хатки прилипли виглядають,

ПРИЛІТАЄ 1

- 295A 0014 Прилітає зузуленька

ПРИЛІТАЙ 1

- 327A 0041 Прилітай же, мій орлику,

ПРИЛІТАЙТЕ 6

- 362B 0003 Прилітай[те], мої діти
362B 0006 Прилі[тайте], мої любі
362B 0009 Прилітайте, мої пташки
362B 0010 Прилітайте, сизокрилі
362B 0014 Прилітайте ж, мої квіти
362B 0015 Прилітайте ж, мої сизі

ПРИЛУЦЬКИЙ 1

- 331B 0001 Не доганяв би прилуцький

ПРИЛЯЖЕ 1

- 312A 0008 То приляже та послуха,

ПРИМІРЯЄ 1

- 373A 0035 Приміряє... ніби знову

ПРИМОВЛЯЄ 1

- 369A 0029 Старий грає, примовляє,

ПРИМОВЛЯЛА 1

- 397A 0028 І що примовляла

ПРИНЕСЕ 1

381A 0035 Як інколи, то й принесе,

ПРИНЕСЕШ 3

371A 0017 Коли заробиш, принесеш,
382A 0010 Коли заробиш, принесеш
382A 0011 Коли здобудеш, принесеш

ПРИНЕСИ 1

433B 0042 Моє ти ладо принеси,

ПРИНЕСЛА 3

353B 0006 І щоб сама і принесла
353B 0008 І коржик з маком принесла.
416B 0025 Принесла

ПРИНЕСЛИ 1

440B 0034 Тельця отрокам принесли,

ПРИНЕСЛО 4

434B 0007 Землі ти радість принесло
434B 0026 Землі ти радість принесло
437B 0012 Принесло тугу-неволю
437B 0018 На землю руську принесло

ПРИНЕСТИ 1

355A 0016 В залізі руки принести

ПРИНЕСУ 1

407A 0028 Я й кукурузи принесу...

ПРИНЕСУТЬ 1

375B 0005 Та принесуть самопали,

ПРИНІС 1

422B 0016 Собі ж приніс на постоли

ПРИНОСИТЬ 1

326B 0049 Радості приносить

ПРИСНИЛАСЬ 1

375A 0041 Йй хоча приснилась!..

ПРИСНИЛОСЬ 3

402A 0002 Молодій приснилось,
392B 0027 Богу не молившись!.. раз мені
приснилось...
392B 0030 Богу не молившись!.. От мені
приснилось...

ПРИСНИШСЯ 2

439B 0013 Бо й ти приснишся. Стиха-тиха
439B 0015 Бо й ти приснишся. і [в] малий

ПРИСПЕ 1

352B 0034 Приспе... Чи Гурієві снилось,

ПРИСПИТЬ 1

434B 0002 Бо море сльози не приспить!

ПРИСПІВУЄ 3

300A 0012 Грає кобзар, приспіває
301A 0015 Грає кобзар, приспіває
338A 0001 Кобзар грає й приспіває

ПРИСПІВУЮТЬ 1

354B 0001 і приспівають

ПРИСПЛЯТЬ 2

313B 0020 Присплять нечисті –і в огні
313B 0026 Присплять гадюки, і в огні

ПРИСТРІТ 6

345A 0029 Чи не пристріт? Сяде шити
362A 0026 Йй пристріт виливали
376A 0002 Пристріт замовляла,
382A 0012 Пристріт виливала
382A 0013 Пристріт замовляла
351B 0037 Пристріт чи бешиха...

ПРИСТРІТУ 2

372A 0014 Може, це з пристріту?»
372A 0024 Єй-богу, з пристріту.

ПРИСЯГАЄ 1

391B 0023 Уся громада присягає.

ПРИСЬБІ 1

387A 0008 В брилі, на присьбі. Перед ім

ПРИТЕРПІЛА 1

353B 0012 Притерпіла, сердешна, муки,

ПРИТЧІ 1

431B 0032 Без притчі. Ви, скажи, зробили

ПРИТЧУ 1

431B 0013 Межи людьми во притчу стане,

ПРИХИЛИВСЯ 1

382B 0039 Щоб хоч де-небудь прихилив[я],

ПРИХИЛИЛАСЬ 1

416B 0030 В куточку мовчки прихилилась

ПРИХИЛИТИСЬ 1

395B 0033 Нема до кого прихилитись

ПРИХИЛИТЬСЯ 2

305A 0035 Та нема де прихилиться
307A 0017 Та нема де прихилиться

ПРИХИЛЮСЬ 1

410B 0011 Я думав, де я прихилюсь?

ПРИХОДИЛИ 2

- 323В 0031 І сироти приходили
327В 0032 І сироти приходили

ПРИХОДЯТЬ 1

- 422В 0030 Приходять ввечері додому,

ПРИЧАЩАЛАСЬ 1

- 375А 0037 Тричі причащалась.

ПРИЧЕПУРИЛА 1

- 388В 0040 Причепурила, одягла,

ПРИЧЕТ 1

- 396В 0042 І причет весь свій повели,

ПРИЧИНА 1

- 374В 0003 І богослов уже. Причина

ПРИЧИННА 1

- 295А 0025 Й сама не зна (бо причинна),

ПРИШКАНДИБАЛИ 1

- 350В 0020 Та в степ таки пришкандиба[ли],

ПРИШЛА 1

- 349А 0024 Пришла в хату – спала мати;

ПРИЯЗНІ 2

- 394В 0002 Не приятні тії благасш?
394В 0007 Уже не приятні благасш?

ПРИЗВИЩА 3

- 325А 0025 Есаулом». «Без прізвища...»
335А 0003 Прізвища немає!
335А 0004 Хіба байстрик? Без прізвища

ПРИЗВИЩЕ 2

- 325А 0024 Прізвище?» – «Не маю!»
335А 0002 Яремою! – А прізвище?

ПРИСЕЮ 1

- 383А 0011 То Прісею звалась

ПРО 61

- 311А 0033 Про тополю, лиху долю,
311А 0035 На базарі – про Лазаря...
319А 0034 Про Січ, про могили,
319А 0034 Про Січ, про могили,
319А 0037 Про старину, про те диво,
319А 0037 Про старину, про те диво,
320А 0028 Та про волю нишком в полі
324А 0020 Ну дарма, утни ще яку-небудь,
ану, про батька
324А 0034 утни ще що-небудь про гайдамаки
332А 0020 про батька Максима ушквар
яку-небудь

- 336А 0020 Уже й Мліїв – про титаря
341А 0025 Про досвітки, вечорниці
342А 0003 То про своє все й співають,
342А 0004 Яка про що знає.
345А 0009 Згадайте про мене, про мою
Мар'яну,
345А 0009 Згадайте про мене, про мою
Мар'яну,
346А 0042 Про лютеє горе.
347А 0011 Про те, що віщує.
348А 0018 Та про мене, чорнобриву,
348А 0046 Не про Гриця – про Петруся
348А 0046 Не про Гриця – про Петруся
364А 0004 Сама про теє знаєш
368А 0028 І про тебе, моє серце,
378А 0010 І про невольника співав.
379А 0030 Про свою недолю.
380А 0043 Про Чалого Саву,
380А 0044 Про Богдана недомудра,
380А 0046 І про Гонту-мученика,
381А 0039 Розказує про весілля
381А 0041 Тепер мені про сліпого
382А 0043 А про тебе, щebetуху
382А 0044 А про тебе, щebetуху
384А 0018 А про тебе, щebetуху
385А 0004 Співать про Богдана?
386А 0016 Й про Київ питали
386А 0017 Про Київ питали
319В 0029 Таки сосіду, про Ганнусю
320В 0016 А про людей не розказуй,
325В 0039 А про людей не розказуй,
331В 0007 Про якого-небудь одного магната
331В 0022 І про все те
331В 0047 Про лютеє лихоліття
331В 0048 Про тяжкеє лихоліття
344В 0026 Про криницю москалеву,
345В 0028 Про що-небудь тихенького
346В 0020 Про що-небудь тихенького
350В 0026 Ви розказали б про царя
350В 0033 А про журбу та про печаль
350В 0033 А про журбу та про печаль
351В 0003 Про марне страчені літа
351В 0004 Та про чорнявого врага,
357В 0027 Нагадають про торішне,
367В 0009 І питать тебе про тебе
380В 0016 Про москаля лукавого
391В 0016 Та все щось шепчуть про отруту
391В 0042 Переголили про запас...
399В 0002 Як Бог поможе, про святую,
399В 0003 Про тую матір молодую
399В 0004 І християнку. Про царя,
399В 0005 Чи теє... про кесаря...
421В 0018 По всьому світу про ослицю,

ПРОБИВАЛИ 1

- 400А 0054 Кілкою пробивали.

ПРОБИВАТЬ 1
358В 0032 Людськеє серце пробивать

ПРОБИВ-ЄСИ 1
433В 0035 Пробив-єси високі скали,

ПРОБЛУКАЛА 1
409А 0040 Літо й друге проблукала

ПРОБУВАВСЯ 1
378А 0025 Де ти в світі пробувався,

ПРОБУВАТИ 1
374А 0012 Як у ві[й]ську пробувати,

ПРОБУДИЛАСЬ 1
406В 0034 Та й пробудилась. Сповила

ПРОВЕЛА 1
426В 0028 Колючим терном провела,

ПРОВЕЛИ 3
417В 0010 До сходу сонця провели,
421В 0006 І манівцями провели
427В 0005 До сходу сонця провели

ПРОВІКОВАТЬ 1
343В 0006 Чи вже ж їй вік провіковать?

ПРОВІТРИ 1
334А 0016 Провітри, Миколо».

ПРОВІТРИВСЯ 1
334А 0017 Провітрився.– Батьку! брате!

ПРОГАНЯЄ 1
411А 0030 Весна зиму проганяє,

ПРОГНАЛИ 3
310А 0016 Старим би назвали, од себе прогнали
312А 0034 Дурним би назвали, од себе б прогнали.
411А 0025 Прогнали, трохи ще й не били,

ПРОГОВОРИШ 1
368А 0022 Проговориш: «Я любила,

ПРОДАЛА 1
390В 0028 Отак і вас не продала!..

ПРОДАЛИ 1
388В 0031 І дівувала... продали

ПРОДАМ 1
374В 0031 А не продам себе людям

ПРОДАМСЯ 1
374В 0025 А не продамся нікому

ПРОДАТИ 1
422В 0012 Із города, носив продати

ПРОДАТЬ 5
405А 0005 Чи жидові на кров продать,
320В 0036 І можна жидові продать
417В 0029 Продать би то та молодій
427В 0043 Із города, носив продать
427В 0049 Продать. Йому медяничок

ПРОДІВУВАТЬ 1
341В 0035 Чи вже ж їй вік продівувать?

ПРОЖЕНЕ 1
379А 0002 І прожене доли

ПРОЖИТИ 4
367В 0011 На світі прожити.
367В 0013 Як-небудь прожити.
369В 0027 Одинокий вік свій прожити
389В 0042 Прожити літа молодії!

ПРОЗВАЛИ 2
395А 0034 І мене прозвали...
344В 0024 Москалевою прозвали...

ПРОЗИРАЮ 2
381А 0030 Серцем прозираю
330В 0003 Іду ходою, прозираю,

ПРОЗОРЛИВЕЦЬ 1
440В 0016 Святий старенький прозорливець

ПРОЗРЯТЬ 1
409В 0021 Незрячі прозрять, а кривії,

ПРОІГРАВ 1
411А 0010 А сина в карти проіграв!

ПРОКАЖЕННА 1
397В 0013 Як прокаженна!

ПРОКАЗИ 1
380В 0009 Неначе прокази

ПРОКИНЕТЬСЯ 2
351А 0008 Прокинеться тихесенько
387А 0032 Коли ж вона прокинеться?

ПРОКИНУВСЯ 1
412А 0011 Пан неначе прокинувся,

ПРОКИНУЛАСЯ 1
324В 0014 Ні, не прокинулася, спить.

ПРОКИНУЛАСЬ 7

- 406A 0041 Опівночі прокинулась
 406B 0039 Прокинулась – нема нічого.
 407B 0007 Прокинулась – нема нічого.
 407B 0017 Прокинулась – нема нічого!
 407B 0019 Проки[нулась]
 407B 0023 Прокинулась; нема нічого
 407B 0025 Прокинулась – нема нічого

ПРОКИНУСЯ 1

- 368A 0010 Прокинуся – плаче серце,

ПРОКИНУСЬ 1

- 299A 0023 Не прокинусь! Товариші!

ПРОКИНЬСЯ 1

- 328B 0006 Прокинься, чистая! прокинься

ПРОКИНЬСЬ 1

- 328B 0006 Прокинься, чистая! прокинься

ПРОКИНЬТЕСЯ 1

- 392A 0013 Прокиньтеся ж, брати мої

ПРОКЛИНАЄ 3

- 351A 0019 Лас, проклинає
 368A 0043 Лас, проклинає
 346B 0007 Дурний свій розум проклинає,

ПРОКЛИНАТИ 2

- 367B 0027 Ляхів проклинати
 367B 0028 Долю проклинати

ПРОКЛИНАТЬ 4

- 325A 0001 Щоб не забували ляха проклинать
 404A 0035 Та вмiло матiр проклинать.
 397B 0010 Ридать i Бога проклинать,
 399B 0043 Себе i долю проклинать

ПРОКЛЯТА 1

- 304A 0013 Та думка карас, проклята мара,

ПРОКЛЯТЕ 2

- 322A 0026 Та прокляте лихо, злиднi
 399A 0030 Не йде прокляте бiсеня

ПРОКЛЯТИЙ 7

- 326A 0045 Не бреши, проклятий!
 327A 0011 Нiколи, проклятий
 406A 0003 А вiн, проклятий, покинув,
 414A 0037 Отойдi, проклятий!..
 344B 0016 Проклятий Богом i людьми
 347B 0049 Проклятий пан старий неситий
 430B 0010 I множила ваш рiд проклятий?

ПРОКЛЯТИМ 1

- 326A 0023 Я послав сказати проклятим,

ПРОКЛЯТИХ 1

- 348B 0038 Та мордувати панiв проклятих.

ПРОКЛЯТІ 5

- 299A 0011 Нi, проклятi католики,
 326A 0010 Що ляхи проклятi...»
 326A 0016 Заперлись проклятi!»
 403A 0005 А все то проклятi пани
 339B 0006 Та за вiршi отi проклятi.

ПРОКЛЯТИЙ 1

- 362B 0031 У цiй проклятiй пустинi,

ПРОКЛЯТОГО 1

- 405A 0038 Проклятого пана...

ПРОКЛЯТОЇ 1

- 346A 0034 Проклятої мови.

ПРОКРАЛИСЬ 1

- 339A 0015 Ярема з Лейбою прокрались

ПРОЛЕТЯТЬ 1

- 382B 0034 Даремне, марне пролетят[ь].

ПРОЛИВАЛА 1

- 389B 0029 Рiкою сльози проливала.

ПРОЛИВАТЬ 1

- 389A 0023 I кров невинну про[ливать]

ПРОЛИЛА 2

- 399B 0007 Сльози святої пролила
 424B 0042 Ти дух святий свiй пролила

ПРОМЕРЕЖАВ 1

- 373B 0008 Ужe два годи промережав

ПРОМІНЯВ 1

- 411A 0009 Дочку на хорта промiняв,

ПРОМОВИВ 3

- 333B 0041 Та щось промовив, застогнав
 416B 0038 Промовив гость,– того нiколи,
 417B 0021 Тесляр промовив.– Диво сталось

ПРОМОВИЛА 3

- 419B 0009 Тiльки промовила. Идуть,
 422B 0022 Вона промовила. I прати
 424B 0018 Промовила i трупом пала

ПРОМОВИТЬ 1

- 380B 0013 Гратися, промовить

ПРОМОВЛЯ 1

- 426B 0020 I промовля: – Моя порадо!

ПРОМОВЛЯЄ 2

- 373A 0011 І крізь сльози промовляє:
391В 0031 І до громади промовляє:

ПРОНЕСЛАСЬ 1

- 401В 0003 Неначе громом пронеслась

ПРОНЕСЛИ 1

- 398В 0049 Святее слово пронесли.

ПРОНЕСЛОСЬ 1

- 399В 0010 І по Україні пронеслось,

ПРОПАВ 2

- 342В 0016 Пропа в і я. Та не в шинку,
420В 0020 Пропа в і зник.– О диво й диво!

ПРОПАДАЄ 4

- 299А 0017 Боже, нехай пропадає
336А 0002 В склепу пропадає.
374А 0031 І знов пропадає.
377А 0017 Пропадає.

ПРОПАДАЛИ 1

- 377А 0010 Пропадали.

ПРОПАДАЮ 1

- 344В 0029 І пропадаю, як собака,

ПРОПАДАЮТЬ 3

- 364А 0018 За що ти караш, за що
пропадають
364А 0019 За що пропадають? За що ти
караєш?
377А 0042 Пропадають.

ПРОПАДЕ 1

- 415В 0007 Замарне сила пропаде,

ПРОПАДУТЬ 1

- 431В 0027 Во чреві згинуть, пропадуть

ПРОПАЛА 4

- 367В 0034 Бодай була пропала
368В 0001 Бодай була я пропала
408В 0016 Щоб наша правда не пропала
408В 0017 Щоб наша слава не пропала

ПРОПАЛИ 4

- 318А 0017 Навіки пропали!»
324А 0007 Ляхи пропали... Чуть жива
332А 0004 Ляхи пропали... Нежива
351В 0021 Згинули, пропали.

ПРОПАЛО 4

- 374А 0036 Та й пропало... Довго, довго
342В 0017 Так, як добро моє пропало,

- 349В 0048 Минулося, пропало...

- 349В 0049 Нема, минулося, пропало...

ПРОПЕСТУВАВ 1

- 385В 0012 Таки пропестував дв[а] літ[а]

ПРОПИВ 1

- 324А 0033 Далєбі, дав би карбованець, якби
був не пропив

ПРОПИВАЄ 1

- 361А 0006 Душі пропиває

ПРОПИЙ-ВОЛАМИ 1

- 350В 0023 З пропий-волами чумаками?)

ПРОПИЛА 1

- 405А 0020 А три шаги пропила.

ПРОПИЛИ 1

- 388В 0032 І гроші вкупі пропили,

ПРОПИТИ 1

- 405А 0006 А гроші пропити!

ПРОРВЕ 1

- 415В 0003 І без води прорве, затопить

ПРОРВЕТЬСЯ 1

- 409В 0023 Прорветься слово, мов вода

ПРОРЕКЛИ 1

- 423В 0046 І вирости, і прорекли

ПРОРОКА 4

- 352В 0015 І за царя свого пророка.
359В 0032 Того пророка, скрізь ходили
360В 0002 Пророка люде, і молились
440В 0014 Пророка старця Самуїла

ПРОРОКИ 2

- 323В 0011 Віруйте і гиньте, пророки гласят.
327В 0012 Віруйте, і гиньте! – пророки
гласять,

ПРОРОКІВ 1

- 400В 0043 Нехай пророків побиває,

ПРОРОКУ 1

- 352В 0033 Божому пророку

ПРОРОЧЕ 7

- 393В 0024 Щось пророче
394В 0022 І я з тобою. Щось пророче
408В 0004 Пророче наш! Моя ти доне!
408В 0014 Пророче наш! Моя ти доню,
408В 0024 Пророче наш! моя ти доне!

419В 0021 Такеє-то пророче слово,
430В 0004 Восплач, пророче, сине божий!

ПРОРОЧЕСТВО 1

420В 0012 Пророчество Іеремія,

ПРОРОЧИТЬ 1

415В 0012 Огонь пекельний! Вже пророчить,

ПРОРОЧУЮ 1

415В 0015 Сльозу пророчую утри,

ПРОСАДИВ 1

376В 0038 І просадив, мов ту жабу.

ПРОСВІЩЕННІ 2

387А 0021 Догматами не просвіщенні
387А 0022 Святим хрестом не просвіщенні

ПРОСИ 2

318В 0030 Не кричи й не проси
319В 0002 Не кричи й не проси

ПРОСИВ 1

387В 0014 Просив у Бога... Тільки хату

ПРОСИЛА 5

400А 0036 В палати сумнії, просила,
411А 0021 І лікарів отих просила,
322В 0011 І житні в Господа просила,
326В 0022 І жить у Господа просила
416В 0024 Вступить просила.

ПРОСИЛИ 3

410А 0037 І ворожить не просили
352В 0030 І щоб просили на вечерю
440В 0013 У їх немає. І просили

ПРОСИМО 1

398В 0031 І просимо стиха

ПРОСИТИ 2

318В 0023 У людей просити!
349В 0038 У людей просити.

ПРОСИТИСЬ 1

423В 0024 В сусіди у найми проситись.

ПРОСИТЬ 4

373А 0018 То клене, то просить,
413А 0006 Просить, закликає.
353В 0004 Кепкує з батька, і так просить...
371В 0010 А їй так хочеться, так просить

ПРОСНИСЯ 1

324В 0011 Проснився, чистая, проснився,

ПРОСНИСЬ 1

324В 0011 Проснився, чистая, проснився,

ПРОСПАЛА 1

406А 0040 Довіку проспала!

ПРОСПАНИМ 1

401В 0018 У проспаним раю

ПРОСПИШСЯ 1

404А 0021 Як не проспишся...

ПРОСПІВАНАЯ 1

357В 0038 Моя проспівана я воле!

ПРОСПЛЮСЯ 2

405А 0023 І вже ніколи не просплюся.
414А 0021 Я вже ніколи не просплюся,

ПРОСПЛЮСЬ 3

404А 0022 Не просплюсь!
404А 0023 Уже ніколи не просплюсь,
414А 0019 Я вже ніколи не просплюсь,

ПРОСТЕЛЯТЬСЯ 4

409В 0030 Та великі простеляться
409В 0033 Простеляться, і не найдуть
409В 0035 Простеляться, і не найдуть
409В 0037 Простеляться, і не найдуть

ПРОСТЕР 1

443В 0004 Скромненько длань свою простер

ПРОСТИ 3

412А 0017 Прости мене! Прости мене!..
412А 0017 Прости мене! Прости мене!..
412В 0017 Байстрюче праведний! Прости

ПРОСТИВ 2

406А 0049 Тобі дочку! Чи простив би?
406А 0050 Простив би, ей-богу.

ПРОСТИЛА 3

410А 0009 Всіх простила, всіх любила
411А 0017 А ще б хотілося... Простила!
412А 0020 Я давно простила...

ПРОСТІ 1

352В 0042 А як же прості? я не знаю...

ПРОСТО 5

370А 0047 Вона просто, як любитець,
370А 0054 І просто жнуть,
382А 0008 А просто жнуть
382А 0009 І просто жнуть
377В 0041 Просто з запалу та й годі...

ПРОСТОВОЛОСИХ 1

413A 0024 І простоволосих

ПРОСТОВОЛОСІ 1

352В 0006 Розхристані, простоволосі!

ПРОСТОВОЛОСУ 1

400А 0051 І простоволосу

ПРОСТЯГАЄ 2

353В 0032 Ледве, ледве простягає

355В 0009 І ледве їх простягає

ПРОСТЯГАЄШ 4

393В 0041 Сама мов палець, простя[гаєш?]

393В 0044 Сама мов палець, простя[гаєш?]

394В 0003 А Христа ради простягаєш

394В 0008 А Христа ради простягаєш

ПРОСТЯГЛАСЯ 1

383А 0005 Земля про[стяглася?]

ПРОТИВ 1

406А 0001 Отож якраз против спаса

ПРОТОПРЕСВІТЕР 1

419В 0020 Протопресвітер,— Йосип мовив,

ПРОХАЛО 1

376А 0048 На раді прохало:

ПРОХАТИ 2

302А 0018 Поради прохат[и]

400А 0042 Вже стали прохати

ПРОХАТИСЬ 1

380А 0027 В сусіди прохатись.

ПРОХОДУ 1

348В 0010 В селі проходу не дають.

ПРОХОДЯТЬ 2

373В 0001 Уосени версту проходять,

373В 0011 Так і мене прохो[дять]

ПРОХОЖАЛА 1

409А 0052 Які села прохожала

ПРОЦВІЛА 1

413В 0010 Рожевим квітом процвіла

ПРОЦВІТАЄ 3

302А 0012 Як мак процвітає

320В 0015 Вночі процвітає...

325В 0038 Вночі процвітає...

ПРОЦВІТИ 4

409В 0001 Квітчастим злаком! Процвіти

409В 0003 Рожевим крином процвіти

409В 0004 Зеленим крином процвіти

409В 0005 Рожевим крином процвіти

ПРОЦВІТУТЬ 2

425В 0023 Як процвітуть веселі села,

425В 0024 Як процвітуть убогі села,

ПРОЧИТАЄ 1

343В 0046 Та ще й прочитає

ПРОЧИТАЄШ 2

368А 0018 І ти случаєм прочитаєш

371А 0024 На синьому прочитаєш.

ПРОЧИТАЮТЬ 1

363В 0003 Сумно прочитають

ПРОШЕПТАЛА 2

358В 0035 Була молодою... прошептала

358В 0038 Прошептала, задумалась

ПРОШУ 1

347В 0025 Прошу собі волі

ПРОЩАТИСЬ 1

392В 0022 Прощатись люде. Аж гуде

ПРОЩАТЬСЯ 1

392В 0021 Прощаються люде. Аж гуде

ПРОЩАЮ 3

406А 0036 І шептав: «Прощаю..

406А 0037 Прощаю... І...» – Тільки й чула.

412А 0019 Вперше зроду...– Я прощаю...

ПРУЧАЛОСЬ 1

415В 0040 І не кричало й не пручалось,

ПРЯДЕ 2

413В 0023 Та вовну білую пряде

422В 0010 Та вовну з кужеля пряде.

ПРЯМУВАЛО 1

379А 0036 На Січ прямувало,

ПРЯСТИ 1

421В 0045 Марія найнялася прясти

ПСА 1

321В 0011 І над собою! – падло пса

ПСАЛМИ 1

432В 0027 І хвалебні псалми

ПСАЛМОМ 1

425В 0026 Псалмом і тихим і веселим

ПСАЛОМ 2

319А 0017 Насміються на псалом той,

425В 0025 Псалом і тихий і веселий

ПСАМИ 1

380В 0019 На морозі межі псами

ПСАРЯМ 1

387А 0019 Хортам і гончим, і псарям,

ПСИ 2

334А 0006 Пси замордували?

349В 0045 Та мною, пси, коверзували

ПСОВАЛИ 1

343В 0042 Боршно псовали,

ПСОМ 2

442В 0023 Хоч з псом, сердего, соблудись!

442В 0024 Хоч з псом, сердего, соблуди

ПТАХА 1

365А 0014 Щоб не втекла тая птаха

ПТАШЕ 1

360В 0016 А пташе царство затопить

ПТАШЕЧКА 5

323В 0027 Мов пташечка, у всіх була

327В 0029 Мов пташечка, у всіх була,

403В 0018 Вилетіла, як пташечка

404В 0005 Вилетіла, як пташечка

404В 0025 Вилетіла, як пташечка

ПТАШЕЧКОЮ 2

404В 0045 Вилетіла пташечкою

404В 0046 Пташечкою вилетіла

ПТАШКА 4

298А 0015 Як пташка без волі

298А 0021 Як пташка без волі

298А 0026 Як пташка без волі

304А 0008 Не пташка, серденько, не голуб
сизенький,**ПТАШКИ 1**

362В 0009 Прілітайте, мої пташки

ПТАШКИ-ДУШІ 1

383А 0010 Ми пташки-душі, а не люди

ПТАШКО 4333А 0006 Кличе ляшку козак: «Ляшко,
пташко моя,

333А 0008 Ляшко, пташко моя,

343А 0021 Чого плачеш, моя пташко?»

349А 0002 Де ти, пташко? Вилинь, серце,

ПТАШКОЮ 2

373В 0036 Пташкою гуляє

373В 0037 Пташкою літає

ПУГУ 1

334В 0023 Старий крикнув: «Пугу!»

ПУДА 1

377А 0037 Там кайдани по три пуда,

ПУДРОМ 1

380А 0013 Пудром осипались

ПУЗАТА 1

440В 0038 Рідня Саулова пузата

ПУЗАТІ 3

387В 0029 Вони ж, неситії, пузаті,

387В 0038 Пани ж неситії, пузаті,

388В 0006 Пани ж неситії, пузаті,

ПУРПУРОМ 1

415В 0025 Пурпуром, золотом сіяють,

ПУСКАЄ 3

348А 0012 Не пускає її мати

321В 0033 Сократ і в сїни не пускає.

326В 0008 Сократ і в сїни не пускає

ПУСКАЛИ 1

321В 0034 А батько й мати не пускали,

ПУСКАЮТЬ 1

347В 0026 Не пускають... У москалі!

ПУСТИ 3

334А 0011 Пусту мене.– Та й заплакав.

373А 0006 Пусту мої руки!

362В 0032 Та не пусти димом

ПУСТИВ 1

347В 0050 Покриткою пустив по світу,

ПУСТИЛА 2

312А 0038 Було б не пустила

413А 0015 Так як я... як я... пустила...

ПУСТИЛИ 2

370В 0019 Не пустили пожарище

370В 0020 Пожарище не пустили

ПУСТИНІ 6

338В 0013 Коли я вирвуся з цієї пустині?

362В 0031 У цій проклятій пустині,
362В 0034 В широкій пустині.
372В 0033 Звір в пустині, та повіє
422В 0035 Усе сплюндровано, в пустині
428В 0005 Все, все сплюндровано. В пустині

ПУСТИНЮ 4

409В 0041 І пустиню опанують
409В 0042 А пустиню опанують
409В 0043 І пустиню опанують
424В 0003 Іван пішов собі в пустиню.

ПУСТИТЕ 1

413А 0014 Пустите по світу,

ПУСТИТЬ 1

327А 0028 В потайники пустить огонь!

ПУСТИШ 1

349В 0004 Та й пустиш в степ

ПУСТКИ 2

317В 0013 Коло пустки москаль сто[їть]
317В 0014 Коло пустки на милиці

ПУСТКОЮ 1

406А 0027 Хата пустою смерділа,

ПУСТКУ 3

363А 0018 Пустку зимувати
367А 0030 Пустку натопити.
410А 0004 Пустку затопила,

ПУСТУЮЧИ 1

353В 0020 Пустуючи на світі!

ПУТА 1

430В 0020 Та, взявши, в пута замели

ПУТАХ 1

430В 0023 Побачивши одного в путах,

ПУТИВЛІ 3

433В 0001 В Путивлі славним вранці рано
433В 0018 В Путивлі рано на валу:
434В 0004 В Путивлі на валу, на брамі.

ПУТИВЛІ-ГОРОДІ 1

435В 0017 В Путивлі-городі, рече:

ПУТИВЛІ-ГРАДІ 2

433В 0032 В Путивлі-граді Ярославна:
435В 0007 В Путивлі-граді вранці рано

ПУТИВЛЮ 1

434В 0025 В Путивлю на валу не рано

ПУТО 1

380А 0023 В путо закували!

ПШЕНИЦЮ 4

330В 0034 Як пшеницю ту пожати,
406В 0031 Свою собі пшеницю жнуть
406В 0032 Удвох собі пшеницю жнуть
407В 0005 Удвох собі пшеницю жнуть

П'ЮТЬСЯ 1

365В 0018 Не п'ються меди

П'ЮЧИ 2

341В 0020 П'ючи воду холодную
341В 0021 П'ючи воду погожую

П'ЯНА 5

385А 0002 П'яна Україна
387А 0031 А наша правда п'яна спить
401А 0045 Неначе п'яна, з приданок
405А 0022 І досі п'яна!..
393В 0008 А челядь п'яна полягала

П'ЯНЕНЬКА 1

351В 0012 І п'яненко, нівроку їй...

П'ЯНИЙ 6

361А 0005 П'яний п'є, гуляє
322В 0049 За консиліумом п'яний
327В 0002 За консиліумом п'яний
401В 0051 І п'яний голий Пан
402В 0001 І п'яний голий Фавн
402В 0002 І п'яний голий отой Фавн

П'ЯНИМ 1

327В 0028 З п'яним батьком не бачилась

П'ЯНИМИ 3

405В 0010 І з п'яними королями
405В 0031 І з п'яними королями
406В 0003 І з п'яними королями

П'ЯНИХ 1

338А 0011 До титаря ляхів п'яних?

П'ЯНИЦІ 1

321В 0029 П'яниці шепчуть і кричать:

П'ЯНІ 5

399А 0011 І де тут п'яні ті возьмуться
377В 0024 А придане п'яні
393В 0002 І спати п'яні полягали
411В 0014 Римлянські п'яні легіони
411В 0015 Романські п'яні легіони

П'ЯНІЇ 2

392В 0042 Замкнулись п'янії, знущались,

393В 0007 Замкнулись п'яніі, я бачив.

П'ЯНІШОГО 1

412В 0003 Ще од п'янішого владики!

П'ЯНОГО 3

356В 0029 Кривого п'яного Петра

412В 0004 Тебе од п'яного спасла

412В 0006 Тебе од п'яного спасла

П'ЯТАКА 1

339В 0004 А все за того п'ятака,

П'ЯТИЙ 1

376А 0022 І п'ятий минає

РАБАМ 2

- 413В 0001 Рабам німим святую силу,
423В 0005 Було б, іскупленим рабам,

РАБАМИ 3

- 417В 0037 Рабами б подлиє раби
427В 0010 Рабами б подлиє раби
427В 0012 Рабами б бідніє раби

РАБИ 4

- 412В 0011 Раби з кокардами на лобі
417В 0037 Рабами б подлиє раби
427В 0010 Рабами б подлиє раби
427В 0012 Рабами б бідніє раби

РАБОВ 1

- 412В 0031 Ограблених людей, рабов,

РАВВІ 2

- 416В 0039 Що нині узриться. Равві,
416В 0040 Равві великого глаголи

РАД 5

- 381А 0017 І рад би я сховатися,
323В 0013 Ох рад би я вірить, та серце не
хоче
327В 0014 Ох рад би я вірить, та серце не
хоче.
390В 0006 За неї рад ти умирати
390В 0007 Хоч тричі на день, рад оддати

РАДА 9

- 346А 0030 Рада б під землею
401А 0024 Така моя рада, незнаємий брате,
402А 0031 Цілували б, була б рада.
409А 0050 Рада, рада та весела,
409А 0050 Рада, рада та весела,
388В 0042 І рада стала...
392В 0004 І рада стала
426В 0011 І рада, аж сміється, рада,
426В 0011 І рада, аж сміється, рада,

РАДИ 8

- 323А 0044 Панове, ради! поміркуйте,
331А 0024 Панове, ради! Поміркуєм,
376А 0016 То, бач, ради страху,
318В 0022 А довелось, Христа ради
341В 0007 Коли не дам ради
393В 0045 Сухії руки Христа ради
394В 0003 А Христа ради простягаєш
394В 0008 А Христа ради простягаєш

РАДИЛИ 1

- 348В 0036 І раду радили, що робить.

РАДІ 6

- 376А 0048 На раді прохало:
396А 0043 Сестри раді, що піймали
397А 0033 Сестри раді, що піймали,
398А 0016 Сестри раді, що піймали
417В 0012 Того апостола і раді,
427В 0007 Благовістителя. І раді

РАДІЄ 7

- 373А 0034 Розгляда, радіє,
385А 0001 І радіє на родинах
323В 0037 Князь радіє, запродує
327В 0038 Князь радіє, запродує
348В 0011 Дарма, нехай; радіє мати,
348В 0012 Радіє пан... а хлопці ждуть,
389В 0012 І генерал собі радіє,

РАДІЛА 1

- 322В 0029 І раділа з нею,

РАДІЛИ 3

- 315В 0013 Раділи люди, встаючи,
315В 0040 Раділи люди встаючи,
341В 0001 Сусіди раділи

РАДІСІНЬКА 1

- 376А 0019 І радісінька додому

РАДІСІНЬКІ 1

- 417В 0013 Радісінькі собі прийшли

РАДІСТЬ 3

- 399В 0050 Єдина радість на землі,
434В 0007 Землі ти радість принесло
434В 0026 Землі ти радість принесло

РАДОВАТИСЬ 1

- 347В 0043 І жить, радоватись з нею!

РАДОВАТЬ 1

- 378В 0034 Не радовать, і не корить

РАДОСТІ 6

- 324В 0049 Не стало радості у Бога
326В 0049 Радості приносить
328В 0041 Не стало радості у Бога
378В 0024 Без радості молоді!
378В 0029 Без радості, молоді!
396В 0020 До радості. Старий читає,

РАДОСТЬ 8

- 394В 0027 Витає радість і надія
394В 0029 Витає радість і надія
394В 0031 Витає радість і надія
394В 0033 Витає радість і надія

394В 0035 Витає радість і надія,
394В 0039 Витає радість і надія
395В 0004 Витає радість і надія
397В 0022 Єдина радість на землі,

РАДУ 2

312В 0014 На раду тиху, на розмову
348В 0036 І раду радили, що робить.

РАДУВАТЬ 2

314В 0009 Кого ти радувать схотіла
314В 0019 Кого ти радувать схотіла

РАДУЙДЕСЯ 1

409В 0018 Радуйдеся, вбогодухі

РАДУЙТЕСЯ 1

409В 0017 Радуйтеся, дрібнодухі

РАЄМ 1

390В 0014 Любов нечистая... не раєм,

РАЗ 16

303А 0009 Хоч раз усміхнеться.– Дивлючись,
як ти
304А 0007 Що раз полюбила, поки докона.
319А 0048 Я ще раз побачу,
319А 0049 Нехай ще раз послухаю,
320А 0003 Нехай ще раз усміхнеться
333А 0004 Добре! добре! ще раз! ще раз!
333А 0004 Добре! добре! ще раз! ще раз!
347А 0012 Раз увечері Мар'яна,
363А 0022 Може, ще раз пожурюся
381В 0017 Не раз такому любо стане,
381В 0018 Не раз барвінком зацвіте
392В 0027 Богу не молившись!.. раз мені
приснилось...
401В 0035 І помолилась в перший раз
428В 0010 Ще в перший раз дитячі сльози
428В 0011 Ще в перший раз младенчі сльози
442В 0032 Хоч раз з ким-небудь соблуди!

РАЗІВ · 1

342А 0045 Вийняв кобзу, разів зо два

РАЗОМ 7

374А 0019 Разом заридали.
384А 0026 Разом розкопали
400А 0019 Потім разом перестала
409А 0024 Потім разом схаменулась,
389В 0040 Сердешна разом одуріла!
391В 0028 Громада разом заревла.
400В 0006 Так, щоб вже разом доканать

РАЗУ 2

361А 0016 Голубко, ні разу
361А 0017 Тебе, цяце, й разу

РАЗУМУ 2

359В 0022 Святому разуму учить
359В 0044 Святому разуму учить

РАЇ 9

400А 0023 Як у раї, все забула,
400А 0030 Ясно, як у раї
410А 0007 Мов у раї. Все забула
410А 0040 Ясно, мов у раї:
320В 0026 В зеленім гаї, як у раї
320В 0028 Неначе в раї – темнім гаї
320В 0031 У тім веселім тихім раї?
387В 0033 Я тільки хаточки в тім раї
440В 0003 В своїм степу, в своєму раї

РАЙ 15

303А 0002 Вигляне сонце. Рай, та й годі!
303А 0024 І сонце гляне – рай, та й годі!
411А 0038 Рай, і я не знаю,
320В 0032 Там воля, рай, та що й казать,
332В 0017 Возобновим наш тихий рай.
332В 0024 Возобновим наш тихий рай.
379В 0020 Рай у вічі лізе
387В 0024 На рай твій, Господи, плюють,
387В 0030 На рай твій, Господи, плюють,
388В 0001 На рай твій, Господи, плюють,
388В 0007 На рай твій, Господи, плюють,
390В 0008 За неї рай свій молодий!
415В 0018 Поки Едем, твій тихий рай,
439В 0016 Тихенький рай мій стиха-тиха
439В 0017 Запалиш рай той самотний!

РАЙОЧКУ 1

439В 0010 В райочку буду спочивати

РАЛА 1

347В 0029 Вернувсь я до рала,

РАЛОМ 1

347В 0020 Та за ралом спотикатись,

РАНА-СВІТА 1

436В 0005 З рана-світа до вечера

РАНАХ 1

433В 0013 На тяжких ранах почорнілих

РАНЕНЬКО 1

355В 0029 У неділеньку рано та раненько

РАНЕСЕНЬКО 3

341А 0013 Тільки роси ранесенько
320В 0020 А ти завтра ранесенько
325В 0043 А ти завтра ранесенько

РАНИ 7

433В 0015 Омию кров, омию рани

435В 0005 Омию рани, обітру
 435В 0006 Глибокії на ладо рани
 435В 0015 Глибокії на ладо рани.
 435В 0025 Глибокії запеклі рани
 436В 0003 Глибокої на ладо рани
 436В 0004 Грибокії на любім ладо рани

РАННЮ 1

413В 0012 На ранню квіточку в гаю,

РАНО 20

371А 0050 Бо завтра рано треба встать
 404А 0020 Ми рано рушимо, покинем,
 355В 0029 У неділеньку рано та раненько
 360В 0021 В копиці спать, а вранці рано
 360В 0025 В копиці спать собі, а рано
 363В 0014 А назавтра вранці рано
 365В 0030 Вранці рано у Фастові
 372В 0016 Люде добрі... Завтра рано
 372В 0032 Люде добрі... Завтра рано
 403В 0026 І вдень, і ввечері, і рано
 403В 0029 І вдень, і ввечері, і рано
 404В 0011 І вдень, і звечора, і рано
 420В 0008 Дитя невмитес. А рано
 423В 0019 Святому бондареві. Рано
 433В 0001 В Путивлі славнім вранці рано
 433В 0018 В Путивлі рано на валу:
 433В 0031 Сумує, квилить-плаче рано
 434В 0025 В Путивлю на валу не рано
 435В 0007 В Путивлі-граді вранці рано
 437В 0025 До зорі рано? Повертає

РАНО-РАНЕСЕНЬКО 1

336В 0019 У неділеньку рано-ранесенько

РАСПУТІЇ 1

424В 0014 Ти на распутії стояла

РАСТИЛИ 1

438В 0003 Кохалися б та росли

РАСТЛИЛИ 1

425В 0009 Растлили честную. А ти?

РАСТЛІ 1

354В 0010 Отиде з шумом... І растлі ю,

РАТИЩЕ-ДРЮЧИНА 1

374А 0001 Й ратище-дрючина,

РАТУВАТИ 1

302А 0001 Віру ратувати

РАТУЄ 3

300А 0016 Ніхто її не ратує!
 301А 0019 Ніхто єї не ратує!
 376В 0034 Ніхто не ратує!

РАТУЙТЕ 1

376В 0033 Гвалт, ратуйте! люде добрі!

РАЮ 21

334А 0001 Отак! отак! в раю будеш
 343А 0019 В раю жила... а іноді
 354А 0010 Дрімає в харемі, в раю Візантія
 367А 0034 Раю мій, покою!
 367А 0035 Ніхто не зна мого раю,
 411А 0039 Якого ще люди раю
 352В 0043 І раю вам цього не знать
 379В 0017 Якого ж ми раю
 383В 0018 Мов у раю, мої старі
 387В 0023 І власть панам в твоім раю...
 387В 0028 І власть панам в твоім раю...
 387В 0037 Сади панам в твоім раю,
 388В 0004 Сади панам в твоім раю,
 397В 0028 Як Бога з раю
 401В 0018 У проспаним раю
 412В 0026 На тебе, мій єдиний раю,
 442В 0014 В раю господньому жила,
 442В 0016 І раю божого не зріла
 442В 0025 В раю господньому зросла
 442В 0026 І раю божого не зріла
 443В 0025 Або над Стіксом у раю

РВАНИХ 2

342А 0046 Ударив по рваних...
 349А 0038 Ударив по рваних

РВЕ 3

295А 0016 Рве синю хвилю білобоку.
 295А 0020 Рве синю хвилю білобоку.
 430В 0016 Ключє і рве. І всі язики

РВЕТЬСЯ 2

368А 0034 Мов умерла. Інший рветься
 381А 0006 Не рветься, не плаче

РВУЧИТЬСЯ 3

353В 0013 Рвучись кричала – Зміє! гаде!
 354В 0035 Ридає, плаче. І, рвучись
 354В 0036 Сестра ридає. І, рвучись

РЕБРАХ 1

353А 0002 У синіє море на ребрах послав

РЕВИ 1

354А 0021 Рєви, скєлю ламай.

РЕВІЗІЮ 1

418В 0045 Ви на ревізію у город

РЕВІЛИ 1

320А 0015 Рєвіли гармати.

РЕВІТИМУТЬ 1

328A 0037 Ревуть собі, ревітимуть

РЕВУ 2339B 0031 Не та ловись! Журнал «Реву»!
430B 0028 Од реву львичища твого.**РЕВУТЬ 2**328A 0037 Ревуть собі, ревітимуть
331A 0012 Ревуть, мов скажені,**РЕГОЧУЧИТЬСЯ 1**

397A 0029 Вискочили регочучись

РЕЄСТЕР 1

335A 0006 У реєстер. Нехай буде...

РЕМЕНЮ 1

422B 0017 Ременю доброго. В хатину

РЕМІНЬ 2388A 0010 Не чваньтесь: з їх деруть ремінь
388A 0011 Не чваньтесь: з вас деруть ремінь**РЕП'ЯХ 1**

368A 0046 Як реп'ях той, учепиться

РЕП'ЯХАХ 1

402A 0018 І довгі коси в реп'яхах!..

РЕСТАНТОВІ 1

377B 0031 Рестантові! Не бачили

РЕТЯЗЬ 1

432B 0009 Який би ретязь ще сплести

РЕЧАМИ 2368A 0021 Тихими речами
350B 0024 Та древніми тими речами**РЕЧЕ 2**435B 0009 Полечу,– рече,– зузулею
435B 0017 В Путивлі-городі, рече:**РЕЧІ 1**

417B 0030 Купить хустиночку до речі;

РИБКО 1

348A 0042 Серце моє, рибко моя!

РИБОНЬКА 1

338B 0008 Мов рибонька над водою

РИБЧИНО 1

343A 0026 Ні, моя рибчино.

РИДА 1

395B 0031 Дідусь сивенький, та й рида,

РИДАВ 2313B 0006 Тяжко, важко ридав
313B 0013 Тяжко, тяжко ридав**РИДАЄ 7**373A 0026 Ридає... ридає...
373A 0026 Ридає... ридає...
377A 0048 Плаче, ридає,
383A 0008 О!.. Сміється і ридає
353B 0005 А той ридає та голосить.
354B 0035 Ридає, плаче. І, рвучись
354B 0036 Сестра ридає. І, рвучись**РИДАЛА 3**375A 0039 Ридала, молилась,
378A 0014 Ридала, кричала.
400B 0038 Дивилась, слухала, ридала**РИДАТЬ 2**397B 0009 Ні, не вечерять, а ридать,
397B 0010 Ридать і Бога проклинать,**РИДАЮ 2**399B 0009 До краю вилила! Ридаю
412B 0032 За всіх скорбящая, ридаю,**РИДАЮЧИ 1**

353B 0001 І йде, ридаючи, до сина,

РИЗАМИ 2353B 0022 Многими ризами його.
355B 0002 Многими ризами його.**РИЗИ 2**391A 0015 Ризи дорогії
352B 0048 Багряні ризи роздирає!**РИКУ 1**

431B 0010 Воместо львичишого рiku

РИКУ-ЗИКУ 1

430B 0033 Було меж людьми рiku-зiku

РИМ 3398B 0042 Як той мерзенний Рим з Нероном
399B 0029 Ідучи в Рим благовістити
400B 0051 Ликуче Рим...**РИМЛЯН 1**

432B 0003 Кайдани на римлян. І, взявши

РИМЛЯНСЬКІ 1

411B 0014 Римлянські п'яні легіони

РИМОМ 1

401В 0012 Вітер понад Римом

РИМУ 1

401В 0007 Одинокий серед Риму:

РИПИТЬ 1

304А 0032 Мороз лютує, сніг рипить,

РИТІМ 1

332В 0029 В червонім ритім аксамиті

РИШТОВАЛИ 1

377А 0005 Гарматами риштовали,

РІД 1

430В 0010 І множила ваш рід проклятий?

РІДНОГО 1

378А 0034 Мов рідного брата.

РІДНОЇ 1

349А 0029 Рідної дитини...»

РІДНЯ 3

423В 0018 Вона рідня якась була

425В 0037 Рідня була. Отож небога

440В 0038 Рідня Саулова пузата

РІЗАВ 2

348В 0044 Я різав все, що паном звалось

348В 0046 А різав так... і сам не знаю,

РІЗАТЬ 1

324А 0031 ляхів, бачиш, різать...

РІЗНИК 1

348В 0049 Неначе той різник,

РІЗНИЦЮ 1

400В 0050 Мов у різницю. І кров тече...

РІК 4

372А 0038 На той рік приїду,

376А 0023 Не малий рік. А Степана

404А 0041 Йі на той рік знало б...

422В 0004 Минає рік, у тесляра

РІКИ 2

409В 0025 Великі ріки, а озера

409В 0026 Веселі ріки, а озера

РІКОЮ 1

389В 0029 Рікою сльози проливалась.

РІЦІ 3

434В 0040 Омочу, каже, в ріці Каялі

435В 0003 В ріці Каялі омочу

435В 0011 В ріці Каялі омочу

РІЧЕЙ 2

305А 0032 Не слухала річей моїх

307А 0015 Не слухала річей моїх

РІЧЕЧКА 2

385В 0018 А річечка мала взяла,

386В 0012 А річечка мала взяла

РІЧЕЧКИ 1

386В 0011 Біжить до річечки напитись,

РІЧКИ 1

385В 0017 Біжить до річки ніби пити,

РІЦЦІ 2

428В 0003 На ріцці прала сорочки

428В 0004 На ріцці прала ті малі

РОБИ 2

299А 0029 Роби, пане отамане,

339А 0007 Так і роби!» І знову ніж

РОБИЛИ 3

407А 0011 Надворі робили.

411А 0015 Уже чого з ним не робили?

355В 0037 Що хотіли, те й робили,

РОБИЛОСЯ 1

323А 0001 Довго таке робилося

РОБИЛОСЬ 3

400А 0046 І де що робилось

408А 0029 Що робилось!... Мені снилось,

412А 0050 І все, що робилось,

РОБИТИ 1

347В 0028 Що тут на світі робити?

РОБИТЬ 12

323А 0045 З ним тепер нічого робить

331А 0025 Тепер з ним нічого робить

372А 0027 Що тут робить?.. Батька нема,

411А 0012 А що ж ми маємо робить?)

324В 0046 І ближньому добро робить.

326В 0009 Свою Ксантипу. Що ж робить?

348В 0036 І раду радили, що робить.

348В 0037 А що робить! ходімо бить

389В 0039 Та що ж робить? Не стало сили,

390В 0017 Сама не знає, що робить.

391В 0001 Сама не знала, що робить!

418В 0036 У сінях робить. А вона

РОБИТЬСЯ 2

320В 0030 А що там робиться в селі,

420В 0021 Непевне робиться у нас!

РОБЛЯТЬ 1

420В 0032 Що роблять на світі царі!

РОБОТА 2

354А 0001 Пала Скутар, стиха робота

355А 0019 Горить Скутар, стиха робота

РОБОТУ 1

377А 0031 В тяжкую роботу завдавали.

РОБОТЯЩЕ 1

341В 0038 А то трудяще, роботяще,

РОБОТЯЩИМ 1

432В 0015 Роботящим рукам

РОВІ 1

418В 0010 Убита й кинута в рові...

РОГАМИ 1

413А 0021 І з рогами, і з хвостами,

РОГАЧАМИ 1

402В 0024 На його вийти з рогачами,

РОД 4

359В 0034 А потім люде, род лукавий

359В 0035 А там? О! Люде, род лукавий

359В 0036 А там! Люде, род лукавий

360В 0004 А потім?... Люде, род лукавий

РОДЕ 3

360В 0010 І, роде лживий і жестокий

360В 0012 І, роде лютий і неситий!

360В 0013 І, роде, лютий і жестокий!

РОДИВСЯ 2

334В 0038 Для чого ж я на світ родився?

335В 0013 Для чого ж я на світ родився

РОДИЛА 3

305А 0015 Що родила на світ божий

306А 0015 Що родила на світ божий

308А 0012 Що родила на світ божий

РОДИЛАСЬ 1

383А 0012 Я отутечки й родилась

РОДИЛИСЬ 2

324В 0033 В гріхах родились ми для зла,

328В 0031 В гріхах родились ми для зла,

РОДИЛОСЬ 2

324В 0043 Родилось на світ жить, любить,

328В 0034 Родилось на світ жить, любить

РОДИН 1

418В 0034 Родин отих потроху ждуть.

РОДИНАХ 1

385А 0001 І радіє на родинах

РОДИНИ 1

413В 0018 І думас.– Ані родини!

РОДИТИ 1

387В 0011 Лучше б було б не родити

РОДИТЬСЯ 1

344В 0003 Було б не родиться

РОДОСТНИЄ 1

416В 0003 Отерши родостниє сльози,

РОДУ 2

340А 0026 Один я на світі без роду, і доля

348А 0021 Шляхетського роду...»

РОЄМ 3

363А 0023 За думою дума роєм вилітає;

394В 0028 Над роєм чистим, молодим

394В 0040 Над роєм чистим, молодим.

РОЖДЕННОГО 1

421В 0012 І на рожденного Месію.

РОЖЕВИЙ 1

372А 0016 Рожевий мій квіте!

РОЖЕВИМ 3

409В 0003 Рожевим крином процвіти

409В 0005 Рожевим крином процвіти

413В 0010 Рожевим квітом процвіла

РОЖЕВІ 1

357В 0025 Рожеві дівчата,

РОЖЕВІЇ 1

357В 0020 Рожевії дівчаточка...

РОЗБИВАЄ 1

354А 0011 Сам хурдигу розбиває

РОЗБИВАТЬ 1

358В 0031 Людськеє серце ро[збивать?]

РОЗБИЛИ 2

395В 0017 Розбили серце? Чи ніколи

395В 0018 Розбили душу? Чи ніколи

РОЗБИРАЛИ 1

409А 0006 Розбирали шатро своє,

РОЗБИТЬ 1

390В 0020 Чи то їй голову розб'ють?..

РОЗБОЙНИКИ 1

389А 0014 Ви – розбойники неситі

РОЗБУДЯТЬ 2

313В 0021 Вдову окрадену розбудять
313В 0027 Вдову окрадену розбудять!

РОЗВАЖАЄ 2

364А 0003 Та ніхто не розважає, ніхто не питає
400А 0047 А вона їх розважає

РОЗВАЖАТИ 2

324В 0038 І нікому розважати,
328В 0025 І нікому розважати,

РОЗВАЖАТЬ 1

371В 0006 Хоч тихим словом розважать,

РОЗВАЖАЮ 2

373В 0004 Неначе писар, розважаю
373В 0005 Таки віршами: розважаю

РОЗВАЖИТИ 1

370В 0023 Розважити своє горе.

РОЗВАЖИТЬ 2

386В 0005 Хто розважить горе,
386В 0030 Хто розважить горе?

РОЗВАЖУ 2

350В 0008 Та розважу свою тугу
370В 0026 Та розважу своє горе.

РОЗВАЛИЛАСЯ 1

342А 0033 Розвалилася...»

РОЗВАЛИЛИ 1

388А 0014 Колись розвалили

РОЗВЕЛИ 1

401А 0039 Багаття вбоге розвели

РОЗВЕЛО 1

434В 0028 Туги-журби не розвело.

РОЗВЕРНУЛАСЬ 1

335В 0001 Розвернулась, весела

РОЗВІВАЄ 1

312А 0007 Вітер розвіває;

РОЗВІЄМО 1

326А 0017 Розвіємо!» – «Шкода муру:

РОЗВІЯВ 1

433В 0030 В степу між тучею розвіяв!

РОЗВІЯЛА 1

424В 0040 Розвіяла, як ту полону,

РОЗВІЯТЬ 2

365А 0019 По полю розвіять
366А 0043 По полю розвіять...

РОЗВОРУШИЛИ 1

370А 0013 Так розворушили,

РОЗВ'ЯЗАВ 1

342А 0044 Розв'язав торбину,

РОЗГАНЯЄ 1

311А 0009 Він їм тугу розганяє,

РОЗГИНАЄ 2

350А 0034 Гне стан гнучкий, розгинає
350А 0035 Гне стан гнучий, розгинає

РОЗГЛЯДА 1

373А 0034 Розгляда, радіє,

РОЗГЛЯДАЄ 2

375А 0022 Розглядає, дивується,
378А 0019 Прийшов батько, розглядає,

РОЗДИРАЄ 4

350А 0039 Пливе, роздирає
350А 0041 Хвилю роздирає
363А 0024 Одна давить серце, друга роздирає,
352В 0048 Багряні ризи роздирає!

РОЗДОБУДЕ 1

360А 0008 Доля роздобуде

РОЗДОЛЛІ 4

385В 0014 А по долині, по роздоллі
386В 0008 А по долині, по роздоллі
404В 0036 Як тая воля на роздоллі
404В 0037 Як тую волю на роздоллі

РОЗЖЕВРІВСЯ 1

415В 0006 Уже розжеврівся і шкода

РОЗЖЕВРІВСЬ 1

324В 0021 Пожар розжеврівсь, розігравсь.

РОЗЗУТИЙ 1

416В 0013 З яким се...– Гість уже роззутий

РОЗІБ'ЄМ 1

365А 0010 Чи розіб'єм три корони

РОЗІБ'ЄМО 1

365A 0011 Розіб'ємо. благослови

РОЗІБ'ЮСЯ 1

433B 0016 І розіб'юся о скалу...

РОЗІГРАВСЬ 1

324B 0021 Пожар розжевривсь, розігравсь.

РОЗІЙШЛИСЯ 3

343A 0031 Розійшлися, не взялися,

349A 0048 Розійшлися, не взялися

316B 0014 Брати розійшлися

РОЗІЙШЛИСЬ 5

316B 0013 Брати розійшлись

379B 0043 І вирости, і розійшлись

379B 0045 І вирости, і розійшлись

424B 0034 Сховалися та й розійшлись.

424B 0046 По всьому світу розійшлись

РОЗІЙШЛОСЬ 1

358B 0014 А сном лукавим розійшло[сь],

РОЗІПНЄШ 1

349B 0003 Розіпнєш голу на коні

РОЗІПНУТЬ 4

373B 0006 Нехай собі, хоть розіпнуть,

373B 0013 Нехай собі хоч розіпнуть

373B 0014 Та вже ж нехай хоч розіпнуть

431B 0030 Розтнуть, розірвуть, розіпнуть

РОЗІП'ЯВСЯ 1

387A 0024 За кого ж ти розіп'явся

РОЗІРВАЛИ 1304A 0002 За що ж молоденьке, за що
розірвали,**РОЗІРВУТЬ 2**

431B 0029 Розірвуть

431B 0030 Розтнуть, розірвуть, розіпнуть

РОЗКАЖЕ 3

295A 0008 І хто їй розкаже і хто теє зна?

296A 0015 І хто їй розкаже і хто теє зна

318A 0034 Не поляже, а розкаже,

РОЗКАЖЕМ 1

389B 0023 Розкажем іноді ті сни,

РОЗКАЖЕШ 4

320B 0021 Богові розкажеш

325B 0044 Богові розкажеш.

380B 0014 Ти зрадєш і розкажеш,

380B 0015 Розкажеш правдиво

РОЗКАЖИ 3

319A 0039 Розкажи їм, щоб почули,

379A 0029 Розкажи ж тепер, Степане,

337B 0022 Та розкажи дітям,

РОЗКАЖІТЬ 2

390A 0026 Розкажіть нам вашу пісню

390A 0027 Розкажіть нам пісню вашу

РОЗКАЖУ 6

314A 0013 Постривайте, все розкажу

405A 0010 Я розкажу тобі, ти знаєш,

414A 0013 Я розкажу тобі

414A 0014 Я розкажу, як нагадаю

320B 0018 Та розкажу тобі дещо,

325B 0041 Я розкажу тобі дещо,

РОЗКАЖУТЬ 1

380A 0035 Що розкажуть люди!...»

РОЗКАЗАЛА 8

325B 0014 І нам черниця розказала

325B 0027 І все до крихти розказала

329B 0006 Мені черниця розказала

329B 0015 Отам мені і розказала

329B 0030 І все до крихти розказала,

360B 0037 Розказала – при[йшли]

360B 0038 Розказала

361B 0001 Розказала – отак і так.

РОЗКАЗАЛИ 2

331B 0012 Розказали бандуристи

350B 0026 Ви розказали б про царя

РОЗКАЗАТИ 1

347A 0010 Та не вміє розказати

РОЗКАЗАТЬ 6324A 0050 Слухайте, щоб дітям потім
розказать

333A 0018 Щоб Богові вранці теє розказать

333A 0019 Слухайте ж, щоб дітям потім
розказать

331B 0006 Якби розказать

371B 0003 Таке, що гріх і розказать.

399B 0001 І трубним гласом розказать,

РОЗКАЗУВАВ 1

346B 0035 І він розказував мені

РОЗКАЗУВАТЬ 1

348B 0023 Я і розказувать боюсь,

РОЗКАЗУЄ 4

381A 0039 Розказує про весілля

412A 0041 Розказує, як і вона

413A 0001 Усе, було, розказує,

413A 0005 А вона їм розказує,

РОЗКАЗУЙ 7

319A 0033 Розказуй їм, мій голубе,
399A 0048 Розказуй лиш...
407A 0025 Розказуй даліше...
320B 0016 А про людей не розказуй,
325B 0039 А про людей не розказуй,
338B 0005 Та розказуй тихесенько
344B 0038 Не розказуй, сину!

РОЗКАЗУЮТЬ 1

379A 0045 І розказують, і плачуть,

РОЗКИНУВСЬ 1

410B 0012 А Дніпр аж собі розкину[всь]

РОЗКОВАТЬ 2

324A 0043 Гаснуть в неволі, розковать
333A 0014 В неволі гаснуть, розковать

РОЗКОПАЛИ 1

384A 0026 Разом розкопали

РОЗКОШАХ 1

343B 0004 В розкошах, а вдові

РОЗКОШІ 1

341B 0031 У розкоші, а вдові убогій

РОЗКОШУВАТИ 1

421B 0021 В гарем з царем розкошувати...

РОЗКОШУЄ 1

397A 0022 Може, знову розкошує

РОЗКУВАТИ 3

364A 0016 Й нема кому розкувати
364A 0017 Нема кому розкувати
365A 0009 Нема кому розкувати

РОЗКУВАТИСЬ 2

366A 0011 Розкуватись, одностайне,
367A 0013 Розкуватись – одностайне,

РОЗКУВАТЬ 2

366A 0036 Іван Гус думав розкувать
367A 0023 Іван Гус думав розкувать

РОЗЛЕТІЛИСЬ 1

364A 0031 Байдуже їм... роз[летілись]

РОЗЛИВАТЬ 1

389A 0024 І кров невинну розливають

РОЗЛИЛАСЯ 1

390B 0015 А лютим пеклом розлилася

РОЗЛИЛОСЬ 1

358B 0015 Сльозами в воду розлилось.

РОЗЛОМИМ 2

366A 0015 Чи розломим три корони
367A 0016 Чи розломим три корони

РОЗЛОМИМО 3

366A 0014 Чи розломимо корони
366A 0016 Розломимо. Благослови
367A 0017 Розломимо... Благослови

РОЗЛУЧАТИ 3

317B 0009 Дочку з милим розлучати
317B 0025 Дочку з милим розлучати
318B 0010 Дочку з милим розлучати.

РОЗЛУЧИЛА 3

317B 0010 Розлучила, привела
317B 0026 Розлучила, привела;
318B 0011 Розлучила, привела

РОЗМАЛЮЮ 1

351B 0050 Розмалюю помазанних

РОЗМЕТАВ 2

312A 0014 Щоб вітер по полю слова
розметав,
434B 0022 В степу по тирсі розметав

РОЗМОВИ 1

342B 0002 З моєї грішної розмови.

РОЗМОВЛЯ 2

312A 0016 То серце по волі з Богом
розмовля,
312A 0032 На могилу ходить, з морем
розмовля,

РОЗМОВЛЯЄ 14

303A 0013 І з вітром могила в степу
розмовляє,
303A 0029 Там з вітром могила в степу
розмовляє
320A 0031 З вітром розмовляє,
322A 0009 В степу розмовляє.
322A 0013 В степу розмовляє
322A 0015 В степу розмовляє,
322A 0016 Розмовляє сумуючи,
324A 0011 Нищечком ходя розмовляє
332A 0008 Тихенько ходя розмовляє
345A 0033 Часом сонна розмовляє,
349A 0050 І з ким розмовляє?
371A 0046 А сіяти треба, – старий розмовляє,
385B 0034 Сам Бог розмовляє
386B 0024 Сам Бог розмовляє

- РОЗМОВЛЯЛА 3**
 343A 0017 Розмовляла, жартувала,
 345A 0025 Щовечора розмовляла,
 349A 0049 І з ким розмовляла
- РОЗМОВЛЯЛИ 2**
 380A 0037 Удвох розмовляли
 346B 0033 Поки не смеркне, розмовляли.
- РОЗМОВЛЯТИ 3**
 348A 0011 Ні з ким розмовляти.
 316B 0001 Тихо розмовляти
 419B 0018 І починають розмовляти
- РОЗМОВЛЯТЬ 2**
 371B 0001 Щоб з ним хоть серцем
 розмовлять.
 377B 0029 Розмовлять з ним – і отдала
- РОЗМОВЛЯЮТЬ 5**
 322A 0019 В степу розмовляють,
 322A 0020 Розмовляють сумуючи,
 348A 0019 Нишком розмовляють:
 336B 0007 Вечеряють, розмовляють,
 349B 0022 Самим розмовляють.
- РОЗМОВЛЯЮЧИ 2**
 387B 0018 І розмовляючи б
 387B 0019 І розмовляючи пішли б
- РОЗМОВУ 1**
 312B 0014 На раду тиху, на розмову
- РОЗНЕСЕ 3**
 375B 0014 І рознесе мою славу
 375B 0015 І рознесе мо[ю] славу
 375B 0016 І рознесе тую славу
- РОЗНЕСЛИ 3**
 319B 0007 В степи-вертепи ро[знесли]
 334B 0014 Москалі рознесли вали в Полтаві,
 424B 0049 Любов і правду рознесли
- РОЗНЕСЛО 1**
 434B 0009 Журби-туги не рознесло.
- РОЗНЕСЛОСЬ 1**
 401B 0049 І слово правди рознеслось
- РОЗНЕСУТЬ 2**
 323A 0025 Його буйні вітри полем рознесуть
 340A 0028 Стеблину-билину вітри рознесуть
- РОЗНЯТЬ 1**
 344A 0039 З Петром не рознять – уміла
 любить.
- РОЗОРАНА 1**
 437B 0021 Розорана, засіяна
- РОЗПАДЕТЬСЯ 1**
 336A 0011 Розпадеться камень
- РОЗПИНАВ 1**
 361A 0031 Це той первий, що розпинав
- РОЗПИНАЄМ 1**
 398B 0001 Ми не розпинаєм,
- РОЗПИНАЛИ 1**
 387A 0023 За що ж тебе розпинали
- РОЗПИНАТЬ 1**
 424B 0013 Як розпинать його вели,
- РОЗПИТАЄ 2**
 346A 0039 Петрусь її розпитає,
 346A 0041 Поцілує, розпитає
- РОЗПІЗНАЄ 1**
 378A 0021 Розпізнає; отак його
- РОЗПЛЕТЕ 1**
 296A 0013 Не розплете чорну косу
- РОЗПЛІТА 2**
 383B 0037 Як той школяр. Та розпліта
 384B 0039 Як той школяр, та розпліта
- РОЗПЛІТАЄ 1**
 376A 0030 Косу розплітає;
- РОЗПЛІТАЛА 2**
 322B 0031 Навік розплітала
 326B 0041 Уже розплітала...
- РОЗПЛІТАЮ 1**
 362A 0015 А я коси розплітаю
- РОЗПЛОДИЛА 2**
 384A 0023 У мундирах розплодила
 384A 0024 Як тих вошей розплодила
- РОЗПУСТИ 2**
 361A 0008 Та по всьому небу орду розпусти
 361A 0011 Та по всьому небу орду розпусти
- РОЗПУСТИЛА 6**
 314B 0029 Розпу[стила]
 314B 0030 Віти розпустила
 405B 0001 Мабуть, розпустила
 405B 0002 Дрібно розпустила
 405B 0003 Набор розпустила
 405B 0024 Мабуть, розпустила...

РОЗПУСТИСЬ 1

409В 0002 Квітчастим злаком! Розпустись

РОЗПУТТІ 1

364А 0010 На розпутті широкому

РОЗП'ЯЛАСЬ 4

419В 0049 За нас святая розп'ялась!

424В 0019 На улиці, і розп'ялась

427В 0035 За нас, святая, розп'ялась!

427В 0038 За нас, лукавих, розп'ялась!

РОЗП'ЯЛИ 8

332В 0006 розп'яли

332В 0007 Замордували, розп'яли

424В 0012 Розп'яли,

425В 0006 Як ту царицю. Розп'яли

427В 0021 Чи то якогось розп'яли

427В 0025 Чи то якогось розп'яли

429В 0025 Як ту царицю. Розп'яли

429В 0028 Розп'яли кроткою, а ти,

РОЗП'ЯТИЄМ 1

438В 0027 І розп'ятієм добито?!

РОЗП'ЯТОГО 2

427В 0027 За волю розп'ятого мужа

427В 0030 За волю розп'ятого мужа

РОЗРІЗНИЛИ 2

369В 0009 Та що з того, розрізнили,

369В 0010 Розрізнили люде злиє,

РОЗРУЙНУВАЛИ 1

334В 0015 Розруйнували і Січ, і Спаса,

РОЗСЕРДИВСЯ 1

372А 0005 Що й я плачу!.. Розсердився

РОЗСТИЛАЄ 1

411А 0032 Весна килим розстилає.

РОЗТАВАЛА 1

386А 0018 Тричі й розтавала

РОЗТЕР 1

440В 0043 То розтоптав би і розтер

РОЗТЛЕННОЄ 2

431В 0037 Розтленное, а н[ове слово?]

431В 0038 Розтленное, а слово нове

РОЗТНУТЬ 1

431В 0030 Розтнуть, розірвуть, розіпнуть

РОЗТОПИТЬ 1

415В 0002 Що серце без огню розтопить

РОЗТОПТАВ 2

440В 0039 Трохи не вбив, не розтоптав,

440В 0043 То розтоптав би і розтер

РОЗТРИПАНА 2

350А 0021 Чи бач, погань розтріпана

351А 0017 Чи бач, погань розтріпана

РОЗУМ 5

391А 0010 І розум лукавий

322В 0004 Боже! Боже! даєш розум,

326В 0017 Боже! Боже! даєш розум

346В 0007 Дурний свій розум проклинає,

401В 0038 І розум і

РОЗУМНЕЄ 1

423В 0034 Бо страх розумнеє було

РОЗУМНІ 2

324В 0035 Скажіть мені, розумні люди.

328В 0033 Скажіть мені, розумні люде?

РОЗУМОМ 2

399В 0006 І голос розумом святим

401В 0040 І слово розумом святим

РОЗУМУ 4

382В 0004 В світлиці розуму і волі

382В 0009 По волі розуму горить,

423В 0042 Добру і розуму. Івась

443В 0008 І розуму таки набрались

РОЗХРИСТАНА 3

352А 0017 Чи бач, погань розхристана

359В 0017 З байстрам розхристана іду

359В 0020 З байстрам розхристана бреду

РОЗХРИСТАНІ 1

352В 0006 Розхристані, простоволосі!

РОЗЦВІТАЄ 2

300А 0011 Як мак розцвітає

301А 0014 Як мак розцвітає

РОЗЦВІТАТИ 2

393А 0048 І я розцвітати

394А 0036 І я розцвітати

РОЗЧИННЯЮТЬ 1

391В 0020 І генерала розчиняють,

РОЗЧІСУЙ 2

322В 0037 Не плач, мамо, не розчісуй

326В 0045 Не плач, мамо, не розчісуй

РОЇ 2

436В 0007 Летять рої стрілянії

437В 0003 Летять рої стрілянії,

РОКУ 1

410В 0006 1859 року

РОМАНСЬКИЙ 2

428В 0043 Романський куплений плебей!

428В 0044 Романський золотий плебей!

РОМАНСЬКІ 1

411В 0015 Романські п'яні легіони

РОМНІ 1

340В 0002 Вторік в Ромні...

РОСА 1

375А 0030 Як з квіточки роса вранці,

РОСИ 1

341А 0013 Тільки роси ранесенько

РОСКОШІ 1

431В 0021 В добрі і роскоші!.. Країно!

РОСЛА 9

343А 0005 Росла дочка Мар'яна,

336В 0001 Росла в наймах, виростала

347В 0035 Росла убога сирота...

348В 0041 Ватага день і ніч росла,

413В 0007 У наймах Марія росла.

413В 0008 Росла собі і виростала

425В 0035 Росла вона і виростала

426В 0001 Росла собі та виростала

442В 0015 Пишалася, росла, цвіла

РОСЛИ 14

332В 0019 Росли сини і виростали

332В 0020 Росли сини і веселили

335В 0016 Бодай ті діти не росли

335В 0017 Бодай ті діти не росли.

347В 0010 Так їм на виграшку! Росли,

347В 0011 Росли вони та виростали

349В 0042 Росли панята, виростали

349В 0044 Росли панята, виростали

349В 0046 Росли панята, виростали,

383В 0003 Ми вкупі гралися, росли

384В 0013 Ми вкупі гралися, росли

423В 0045 Укупці вчилися і росли,

440В 0011 Росли собі царі, росли

440В 0011 Росли собі царі, росли

РОСЛО 3

393В 0039 Твоє дитя... поки росло

423В 0025 Дитяточко собі росло,

442В 0017 Творилося, цвіло, росло і
виростало,

РОСОЮ 2

315В 0002 Росою умий

315В 0028 Росою умий

РОСТЕ 5

305А 0009 А син росте з лобурями

398А 0020 Росте в полі на могилі

387В 0009 Моя мати.– Нехай росте

389В 0010 З книжками ходить та росте,

399В 0020 В Алкіда первенець її росте...

РОСТИ 3

313А 0016 Рости тонка та висока

313А 0051 Рости тонка та висока

316А 0009 Рости гнучка та висока

РОСТУ 3

396А 0021 Уже тиждень, як росту я,

397А 0016 Уже тиждень, як росту я

398А 0003 Уже тиждень, як росту я

РОСТУТЬ 3

333А 0012 Нехрищені ростуть

408А 0003 Ростуть мої близняточка,

431В 0001 Рос[ту]ть собі, як та лоза

РОСУ 1

320А 0032 А внук косу несе в росу,

РУДИМ 1

363В 0025 З рудим, косим, старим

РУЇН 2

325В 0006 Великі люди... із руїн

328В 0048 Великі люде із руїн

РУЇНИ 1

384А 0025 Тойді б собі дві руїни

РУЇНІ 1

428В 0006 Все, все сплюндровано. В руїні

РУЙНОВАЛИ 1

311А 0038 Як Січ руйновали.

РУЙНУВАЛИ 1

379А 0046 Як Січ руйнували,

РУЙНУВАТИ 1

363А 0015 Хату руйнувати

РУЙНУЙТЕ 3

390А 0031 Руйнуйте, паліте!

390А 0034 Руйнуйте, паліте

391А 0018 Руйнуйте, паліте

РУК 5

351A 0025 Із рук матері заклятих
389A 0029 Од рук неси[тих]. Не хотять
389A 0030 Од рук лукавих. Не хотять
389A 0031 Од рук неситих. Не хотять
393A 0002 Із рук не спускають

РУКАВ 3

433B 0008 Рукав бєбряний омочу
435B 0004 Рукав бєбряний [і] омию,
435B 0012 Рукав бєбровий і омию

РУКАВА 1

322B 0022 І малєсєнькі рукава

РУКАВЧАТА 1

322B 0023 І малєнькі рукавчата

РУКАМ 1

432B 0015 Робєтящим рукам

РУКАМИ 1

388A 0019 Твердими руками

РУКАХ 7

328A 0011 З ножем в руках, на пожарах;
342A 0007 В руках чєботи; на плєчах
369A 0013 Сидів з бандурою в руках
375A 0006 В твоїх руках все на світі.
390A 0005 І мечі в руках добрі
402A 0016 А на руках і на ногах
415B 0036 Дитину ніби, на руках

РУКИ 25

299A 0042 Щєсь руки не грають.
326A 0020 Мурєвали руки».
355A 0016 В залізі руки принєсти
361A 0009 Ти з ними кохалась, їх тяжкїі руки
373A 0006 Пусти мої руки!
377A 0049 До Бога руки здіймає,
378A 0031 І беруть його під руки,
402A 0020 Коло огню, і руки грїла
406A 0025 І нікому руки скласти!
406A 0034 За руки хапаю...
412A 0021 І свїчєчку дала в руки,
348B 0032 До Бога руки піднімала...
360B 0041 Назад руки закрутили
379B 0007 За руки хватас,
379B 0012 За руки хватас,
382B 0013 Та чарки в руки не дають
382B 0018 Та чарки в руки не дають
392B 0031 Якї безголовї, якї без руки
392B 0032 Якїй безголовий, якїй без руки
393B 0045 Сухїі руки Христа ради
394B 0004 Сухїі руки!
394B 0010 Сухїі руки.
396B 0010 Прийма на руки і годус

396B 0016 Прийма на руки, і годус
415B 0031 На руки козеня взяла,

РУКОЮ 1

377A 0014 Рукою махає, гукає:

РУКУ 8

399A 0043 За руку хапаю
406A 0035 А він мене взяв за руку
406A 0043 А за руку батько давить.
406A 0046 Насилу я руку
353B 0009 Амнон бере її за руку
412B 0034 Нєвольникам святую руку,
417B 0036 Ти не подав їй, грїшній, руку
427B 0009 Прєчистїй їй не дав ти руку

РУНА 6

303A 0018 З ножем у халяві,– піде руна гаєм
303A 0020 Пішла дїбровою руна,
303A 0021 Руна гуляє, божа мова.
324A 0038 Пішла руна гаєм.
313B 0008 Руна степом пішла
313B 0014 Руна степом пішла

РУСАЛКА 3

349A 0010 Як русалка жде місяця,
352B 0022 Русалка сидїла.
352B 0023 Не русалка... Версавїя,

РУСАЛКОЮ 3

297A 0007 Русалкою стану,
396A 0003 А впливи русалкою
396A 0004 Та впливи русалкою

РУСАЛОНЬКА 4

295A 0023 Може, вийшла русалонька
396A 0027 Та й замєвкла русалонька
397A 0024 Та й замєвкла русалонька
398A 0007 Та й замєвкла русалонька

РУСАЛОНЬКО 3

396A 0018 Пливи ж, моя русалонько
397A 0012 Пливи ж, моя русалонько!
397A 0047 Пливи ж, моя русалонько!

РУСЬКУ 1

437B 0018 На землю руську принєсло

РУСЬКУЮ 2

436B 0023 В землю руськую з неволї
437B 0013 В землю руськую те поле

РУТА 1

371B 0024 Посходила рута

РУТОЮ 1

375A 0010 І барвінком, і рутою,

РУТУ 1

371В 0018 Та посажу руту

РУЧЕНЯТА 1

410В 0010 Ой, маю, маю і рученята...

РУЧКУ 1

373В 0017 Ручку поцілує

РУШАЄ 1

341В 0018 І рушає в поле...

РУШАЛИ 2

362А 0028 Додому рушали.

409А 0007 В дорогу рушали,

РУШИЛИ 5

335А 0021 Та й рушили з Богом

409А 0008 Та й рушили. Пішли степом.

428В 0039 Та й рушили собі в дорогу

428В 0040 У Назарет. Додому рушили.

428В 0042 Додому рушили вночі

РУШИМО 2

335А 0016 Та рушимо до схід сонця

404А 0020 Ми рано рушимо, покинем,

РУШНИКАМИ 2

372А 0040 А за рушниками...

342В 0014 До дівоньки за рушниками

РУШНИКУ 1

410В 0002 У рушнику та в хустині

РУШНИЦЕЮ 1

367В 0002 З рушницею і з челяддю

РУШНИЧКУ 1

410В 0008 У рушничку та в хустині

РЦИ 1

430В 0006 І о царях отих. І рци;

РЯД 1

399В 0033 Трохи не голії, не в ряд

РЯДАМИ 1

402В 0039 Рядами довгими в кайданах

РЯДКОМ 1

419В 0017 Ідуть вони собі рядком

РЯДНИНІ 1

382В 0028 В селі веселому, в ряднині

РЯДОМ 3

361А 0048 Стоять рядом; сопе, хропе

361А 0049 Стоїть рядом; сопе, хропе

374А 0010 Старий батько іде рядом,

РЯСІ 1

334В 0029 В довгій рясі Семен Палій

РЯСНИЙ 1

414В 0023 Пішла собі. Лопух рясний

РЯСНИМ 1

429В 0021 Леліями та тим рясним

РЯСТ 1

321В 0037 Мов ряст весною уночі.

РЯСТОМ 2

375А 0011 І рястом квітчає

375А 0045 Рястом червоніла;

РЯТУВАТЬ 1

376В 0030 Побігли хлопці рятувать.

РЯТУЮТЬ 2

378В 0009 Прибігли люде, не рятують

378В 0010 Прибігли хлопці, не рятують

